

MAGIL'S
LINEAR SCHOOL BIBLE

BY
JOSEPH MAGIL

HEBREW TEXT
AND ENGLISH TRANSLATION

חמשה חומשי תורה
THE FIVE BOOKS OF MOSES

HEBREW PUBLISHING COMPANY
77-79 DELANCEY STREET, NEW YORK

Copyright 1905, by Josef Magil

Printed in U. S. A.

PREFACE.

The present *Linear Bible* is, as far as known, a novelty among the numerous translations of the Book of books. It was undertaken, not because of the need of supplying a new version of the Bible better than those already in existence, but to make the study of the Scriptures in their original language accessible to all those who wish to study the original of the Old Testament, and thereby spread the knowledge of the Hebrew language.

A well known journal once said: "It has been maintained that the theological mind of the present age is turned in the direction of the Old Testament." If any correction is to be made to this assertion, it is, that not only the minds of theologians but also that of laymen is directed to the study of the Old Testament and its original Hebrew language. Notwithstanding this fact, very few are those studying the Old Testament in its original language, and still fewer are those who have met with success in their attempt to do so.

The cause of this deplorable fact is, to my mind, the lack of a translation within the reach of the general buyer that combines both ease and smoothness of reading and translation, and the knowledge of the literal meaning of the original text.

The only translations to serve the purpose hitherto in existence are the very few Interlinear versions of parts of the Pentateuch; but these proved to be inaccessible to the general student for two reasons; in the first place, the price fixed on such books is so high that only a very limited number of students can lay hand on them; and, in the second place, the displeasure and difficulty experienced by the student in reading the English translation from right to left, *each word beginning at the end of the following*, as shown below, and in having the English transposed so as to follow the order of the Hebrew sentence, are so repulsive that only the most diligent and ardent student can stand it.

True, the Interlinear system of Latin and Greek has been approved by the best pedagogues; but the reading of a few lines of the English translation of an interlined Latin or Greek book and that of an interlined Hebrew Bible is sufficient to make one realise the vast difference between the former and the latter; for while even the strictest literal Interlinear translation in English of Latin and Greek reads with connection and ease and is intelligible, the translation of Hebrew in the same fashion, owing to the Hebrew way of reading English words and to the perversion of English sentences in order to have them follow the Hebrew syntactical order, is so unpleasant in its reading, so disconnected in its sentences, and, therefore, very often so unintelligible, that the student is impressed with the idea that he is facing overwhelming and insuperable difficulties.

For instance, the Interlinear translation of Berry to Gen. IX. 5. reads as follows * "of brother 1[the] (his) one each of hand the from." What confusion and difficulty must be experienced by the student in making out such a mixed-up sentence!

The advantage of the *Linear* system is, that while it imparts to the student a literal knowledge of the Hebrew text and does, in this respect, the same service as the Interlinear translation, the order of reading as well as the syntactical arrangement of words is, in general, in accord with the usages of the English language; thus making the translation, if read by itself, nearly as smooth and connective, as any usual translation of the Old Testament.

*Start reading from right to left, each word beginning at the end of the following.

The study of the Hebrew Bible by means of the present *Linear* system has been tried by the writer of these lines for a period of six months in a class composed of children ranging from eight to twelve years of age, all destitute of any knowledge of grammar, Hebrew or any other language, and the experiment was crowned with remarkable success; in all cases the young students memorised, without the aid of their teacher, three or four times as much of the text and knew it much better than before, when the system of "talking into the ear" by the teacher, until the young student knew it, was employed; an Interlinear translation not being adapted to the purpose.

The translator and publisher of the *Linear Bible* hopes that the *Linear* system will be approved by both teachers and students, and recognised as in every way superior to any other system of studying the Old Testament in its original Hebrew language, and, if used in a proper way, according to the rules laid down below, it will be found most successful in saving much of the student's valuable time and in making the study easy and pleasant.

The translator further hopes that the popular price of the *Linear Bible*, being within the reach of everybody, will place it in the library of every Bible teacher and student, as well as every lover of the Old Testament and the Hebrew language, thus enabling him to continue the publication of the *Linear Bible*, and to bring forth as well his method of teaching the Hebrew language and its grammar, in close connection with the Bible, in a most modern way.

Finally I desire to call the attention of the student to the following points:

(1.) Words found in the Hebrew text which ought not to be in English are enclosed in parentheses (), while words required in English and not found in the text are supplied in brackets []. Thus, by including, in reading, words in brackets and excluding those in parentheses, the student has a correct English sentence, while by doing the contrary, he is in possession of the idiomatic meaning of the text. The former way is recommendable, as it insures a smoother reading, while the omitted words, being printed in parentheses, can not remain unnoticed.

(2.) In the first chapter the difference in the syntactical order of words between the Hebrew and the English, when such occur, is indicated by figures in the translation; thus, the word, or words marked by figure 1 translate the first word of the text; 2—the second word, etc. The *Italics* employed in the first chapter point to the foot-notes. In the following chapter, where the marking of differences in syntactical order was thought quite unnecessary, as these differences, although so frequently occurring, are very few, and they can therefore be sufficiently learned in the first chapter, the figures refer to the foot-notes, while the *Italics* indicate a necessary transposition of words of different lines in order to make the passage intelligible, or to give it an English order.

(3.) The Methegh () under the letter in the text was used to indicate words to be accented on the penultimate syllable. Words having no Methegh are to be accented on the ultimate syllable.

(4.) The intention of the translator to make the *Linear Bible* a school book and a companion to all those desiring to study the Bible in its original language without regard to age or sex, has rendered it necessary to leave untranslated certain passages not suitable for translation from the modern stand-point of nicety. For the same reason a word was sometimes purposely rendered incorrectly, the correct rendering being given in the foot-notes. In order not to disturb the Hebrew Bible, the text was always given in full even when it was deemed wise to withhold the translation of the same.

(5.) The smoothness and connection of the *Linear* system referred to above could by no means go so far, as to make the present translation a classic, as there are places where the English must be sacrificed for the sake of literalness of the Hebrew, and the Hebrew order of words followed instead of that of English.

{6.} Where the predicate precedes the subject in two different lines, e. g. וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם — Gen. III. 7., various suggestions were made by the translator and a number of scholars as to how to achieve both, correctness of translation of each line when taken by itself, and proper connection of the two lines when taken together. One suggestion is to translate: וַתִּפְקַחְנָה "and (they) were opened" עֵינֵי שְׁנֵיהֶם "the eyes of both of them"; leaving the student to omit the word "they" and transpose it: "And the eyes of both of them were opened", while the others are to add in brackets the word "there", or "now" in the translation of the first line, thus reading: "And [there] were opened, or: "And [now] were opened"; or to transpose the words: "were opened" and put them in a poetical form: "opened were" thus reading: "And opened were the eyes of both of them".

The last suggestion comes from the venerable and revered rabbi Dr. M. Jastrow, and is, in many cases, the most suitable, but, to the translator's regret, it came too late to make use of it in the early pages of the present volume.

{7.} The synagogical division into weekly portions is added to the usual division into chapters. These weekly portions are subdivided into eight smaller ones which are read before the eight men consecutively called to the Scroll of Law on Sabbath morning, and they are marked as follows: שְׁנִי (second), שְׁלִישִׁי (third), רְבִיעִי (fourth), חֲמִישִׁי (fifth), שִׁשִּׁי (sixth), שְׁבִיעִי (seventh), and מְאֵסִיר (last).

I express my sincere thanks to all those who favored me with their suggestions in settling difficult questions which arose in the preparation of the version. I am especially indebted to my friend Mr. Ph. Mordel for the completion of the system and for its appearance in the present form.

Although no pains have been spared to make the present work as correct as possible, the translator will be thankful if Hebrew scholars will oblige him by their corrections, as the nature of the work is such that errors are unavoidable.

JOSEPH MAGIL.

PHILADELPHIA, July 25, 1899.

שמות הטעמים

פִּשְׁטָא מִנַּח זֶרְקָא מִנַּח סְגוּלָּה מִנַּח | מִנַּח רְבִיעִי
 מִהֶפֶךְ פִּשְׁטָא זֶקֶף-קָמֶן זֶקֶף-גָּדוֹל מִרְכָּא טַפְחָא
 מִנַּח אֲתִנְחָתָא פֹּר תְּלִישָׁא-קִטְנָה תְּלִישָׁא-גְדוּלָּה
 קֶרְמָא וְאוֹלָא אוֹלָא-גֶרֶשׁ גֶּרֶשׁ־רִשׁ דְּרָגָא תְּבִיר יְתִיב
 פְּסִיק | סוּף-פְּסִיק שְׁלֵשֶׁת קֶרְנֵי-פָרָה מִרְכָּא-כַּפּוּלָּה
 זֶרֶח-בְּזִימוֹ :

ידוע הוא לכל גרל נתיצת הקריאה הנכונה על פי חקי הדקדוק, ומה גם בקריאת דברים בקהל רב, אשר חסורא קריאה משכשת, המלאה שגיאות בחקי הלשון כרמון, הוא ללעג ולקלם לרבים. לכן, לזכות את הרבים, הצגנו פה לא רק סימני מלעול ומלרע כי אם גם סימני 'שוא נח' ו'שוא נע', ואת זאת עשינו באופן היותר פשוט: כפפנו את השוא נע ועל החפץ לקרוא קריאה נכונה רק לדעת כי כל 'שוא אשר קונחתו כפופה אל האות' שאחריו כזאת (י) הוא 'שוא נע', ורהוט הוא אל האות שאחריו. כסו: הקדבר ו'מקנ'ם. אקוה כי הסורים והמבינים בעם יתנו תקף ועז לפעלי.

ברכות קדם הקריאה בתורה.

בְּרַכּוֹ אֶתִּי הַמְבָרֵךְ:

בְּרוּךְ יי הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. וְנָתַתָּ לָנוּ אֶת־תְּנוּתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי. נוֹתֵן תְּנוּתָה:

בדבות אחרי הקריאה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ תְּנוּת אֶמֶת. וְנָתַתָּ עוֹלָם נָשֶׁע בְּתוֹכָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי. נוֹתֵן תְּנוּתָה:

קודם קריאת ההפטרה אומר המפטיר זה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בַּגְּבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֶמֶת: בְּרוּךְ אַתָּה יי. הַבּוֹחֵר בְּתוֹרָה וּבְמִשְׁנֵה עֲבָדָיו וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבַגְּבִיאֵי הָאֶמֶת וְצִדִּיק:

אחר קריאת ההפטרה אומר המפטיר הכרכות האלה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר פְּלִי־הָעוֹלָמִים צִדִּיק בְּכָל־הַדְּרוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הַאֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמַקְנִים שְׂפָל־דְּבָרָיו אֶמֶת וְצִדִּיק: נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֵד לֹא־יָשׁוּב בֵּינָם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְנֶאֱמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי. הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל־דְּבָרָיו: רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבֵת נִפְשׁ תוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי. מְשַׁלֵּם צִיּוֹן בְּבִנְיָה:

שְׁמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ וּבְכָל־כּוֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ. בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיַּגֵּל לָבְנוּ. עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יָשֵׁב זָר וְלֹא יִנָּחֲלוּ עוֹד אַחֲרָיו אֶת־גְּבוּרָתוֹ. כִּי בָשָׂם קוֹרֶשֶׁךָ נִשְׁפָּעַתָּ לוֹ שָׁלֹא וּבִפְהַ גְּרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי. מֶלֶךְ דָּוִד: עַל־תְּנוּתָה וְעַל־הַעֲבוּדָה וְעַל־הַגְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשְּׂפָתָה הַזֶּה שֶׁנִּתְּתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לִקְרֹשָׁה וְלַמְנוּחָה לְגְבוּרָה וְלַתְּפָאֶרֶת. עַל־כֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ. יִתְבָּרַךְ שְׁמֹךְ בָּפִי בְּלִמִּי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשְּׂפָת:

בְּרֵאשִׁית

G E N E S I S .

CHAPTER I. א

Let-[there]-be	יְהִי	1. In-[the]-beginning	בְּרֵאשִׁית
[an]-expanse	רָקִיעַ	² God ¹ created	בְּרָא אֱלֹהִים
In-the-midst-of the- waters,	בְּתוֹךְ הַמַּיִם	a) () the-heaven	אֶת הַשָּׁמַיִם
and let-it divide	וַיְהִי מִבְדִּיל	and-() the-earth.	וְאֶת הָאָרֶץ :
between waters ^e and- waters.	בֵּין מַיִם לַמַּיִם :	2. And-the-earth	2. וַיֵּצְאָרֶץ
7. ¹ And ² God ¹ made	7. וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים	was	וַיְהִי
() the-expanse	אֶת הָרָקִיעַ	b) [a] desolation	חֲדָו
and-divided	וַיַּבְדֵּל	and c) [a] waste,	וְכָהוּ
between the-waters	בֵּין הַמַּיִם	and-darkness [was]	וְחֹשֶׁךְ
which [were] ^f under ^d the-expanse	אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ	upon the-face-of [the] ^{abyss}	עַל פְּנֵי תְהוֹם
and-(between) the- waters	וּבֵין הַמַּיִם	and-the-spirit-of God	וְרוּחַ אֱלֹהִים
which [were] ^g above ^d the-expanse,	אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ	moved	מְרַחֶפֶת
and-it-was so.	וַיְהִי כֵן :	upon the-face-of the- waters.	עַל פְּנֵי הַמַּיִם :
8. ¹ And ² God ¹ called	8. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים	3. ¹ And ² God ¹ said:	3. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
d) the-expanse	לָרָקִיעַ	Let-there-be light;	יְהִי אֹר
Heaven.	שָׁמַיִם	and-there-was light.	וַיְהִי אֹר :
And-it-was evening	וַיְהִי עֶרֶב	4. ¹ And ² God ¹ saw	4. וַיַּרְא אֱלֹהִים
and-it-was morning,	וַיְהִי בֹקֶר	() the-light	אֶת הָאֹר
[a] ² second ¹ day.	יוֹם שְׁנִי :	that [it was] good;	כִּי טוֹב
9. ¹ And ² God ¹ said:	9. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים	¹ and ² God ¹ divided	וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים
¹ Let ² the-waters ¹ be ^h collected	יִקְוּ הַמַּיִם	between the light	בֵּין הָאֹר
f) under the-heaven	מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם	and-(between) the- darkness.	וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
unto ² one ¹ place,	אֶל מְקוֹם אֶחָד	5. ¹ And ² God ¹ called	5. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
¹ and-let ² the-dry-[land] ⁱ ¹ be-seen.	וַתֵּרָא הַיַּבֵּשָׁה	d) the-light	לְאֹר
and-it-was so.	וַיְהִי כֵן :	Day.	יוֹם
10. ¹ And ² God ¹ called	10. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים	and- d) the-darkness	וְחֹשֶׁךְ
d) the-dry-[land]	לַיַּבֵּשָׁה	he-called	קָרָא
Earth;	אֶרֶץ	Night.	לַיְלָה
and- d) the-collection- of the-waters	וַיִּמְלְקֶנָה הַמַּיִם	And-it-was evening,	וַיְהִי עֶרֶב
he-called Seas;	קָרָא יַמִּים	and-it-was morning,	וַיְהִי בֹקֶר
¹ and ² God ¹ saw	וַיַּרְא אֱלֹהִים	² one ¹ day.	יוֹם אֶחָד :
that [it was] good.	כִּי טוֹב :	6. ¹ And ² God ¹ said:	6. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

a) The Hebrew word אֵת has no equivalent in English, and is represented in the translation of the first chapter by this (). b) Or, waste; without form. c) Or, void. d) Heb. to the. e) Heb. to the waters. f) Heb. from under. g) Heb. from above. h) Or, gathered together. i) Or, appear, be visible.

5 And-let-them-be 15 וְהָיוּ
 /for-luminaries לְמִאֲוֹרֹת
 in-the-expanse-of-the- heaven. בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
 a-give-light לְהָאֵיר
 upon-the-earth, עַל הָאָרֶץ
 and-it-was-so, נִהְיָ כֵן
 16. 1 And 2 God 1 made 16 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
 { את שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת }
 0 3 the 2 two 4 great d) 2 luminaries { הַנִּגְלִיִּם }
 () 2 the 3 great (er) c) 2 luminary את המאור הנגל
 f) to-rule the-day, לְמִשְׁלַת הַיּוֹם
 and-() the- g) 3 smaller luminary וְאֶת הַמְּאֹרֹת הַקְּטָנִים
 f) to-rule the-night; לְמִשְׁלַת הַלַּיְלָה
 and-() the-stars, וְאֶת הַכּוֹכָבִים
 17. 1 And 3 God 1 set 2 them 17 וַיִּתֵּן אֱלֹהִים
 in-the-expanse-of-the- heaven בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
 to-give-light upon the- earth. לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ
 18. And 2-to-rule 18 וְלִמְשָׁל
 h) by-day and-h) by-night, בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
 and-to-divide וּלְהַבְדִּיל
 between the-light בֵּין הָאֹר
 and-[between] the- darkness: וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
 1 and 2 God 1 saw וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 that [it was] good, כִּי טוֹב
 19. And-it-was evening, 19 וַיְהִי עֶרֶב
 and-it-was morning, נִהְיָ כָקֵר
 [a] 2 fourth 1 day, יוֹם רְבִיעִי
 20. 1 And 2 God 1 said: 20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 1 let 1 the-waters 1 swarm יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם
 [with] a-swarm-of שָׂרָץ
 2 living 1 creature [s], נֶפֶשׁ חַיָּה
 and-fowl וְעוֹף
 let-fly יְעוֹפֵף
 above-the-earth עַל הָאָרֶץ
 upon-the-face-of עַל פְּנֵי
 the-expanse-of-the- heaven. רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם

11. 1 And 2 God 1 said : 11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 1 Let 2 the-earth 1 bring-forth 1 לְהָאֵיר
 grass, עֵשֶׂב
 herb עֵשֶׂב
 a) yielding seed, מִזְרֵעַ זֶרַע
 [and] fruit-tree עֵץ פְּרִי
 b) yielding fruit עֵשֶׂה פְרִי
 after- c) its-kind לְמִינֵהוּ
 2 in 1 which c) 2 its-seed [is] אֲשֶׁר זָרְעוּ בוֹ
 upon-the-earth עַל הָאָרֶץ
 and-it-was-so, נִהְיָ כֵן
 12. 1 And 2 the-earth 1 brought-forth 12 וַתוֹצֵא הָאָרֶץ
 grass, דֶּשֶׁא
 herb עֵשֶׂב
 a) yielding seed מִזְרֵעַ זֶרַע
 after- c) its-kind, לְמִינֵהוּ
 and-tree וְעֵץ
 b) yielding fruit, עֵשֶׂה פְרִי
 2 in 1 which c) 2 its-seed [is] אֲשֶׁר זָרְעוּ בוֹ
 after- c) its-kind; לְמִינֵהוּ
 1 and 2 God 1 saw וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 that [it was] good, כִּי טוֹב
 13. And-it-was evening 13 וַיְהִי עֶרֶב
 and-it-was morning, נִהְיָ כָקֵר
 [a] 2 third 1 day, יוֹם שְׁלִישִׁי
 14. 1 And 2 God 1 said. 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 Let-there-be d) lumina- יְהִי מְאֹרֹת
 ries בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
 in-the-expanse-of-the- heaven לְהַבְדִּיל
 to-divide בֵּין הַיּוֹם
 between-the-day וּבֵין הַלַּיְלָה
 and-between-the-night; וְהָיוּ
 and-let-them-be לְאֹתֹת
 for-signs, וּלְמִעֲוָדִים
 and-for-seasons, יְכִימִים
 and-for-days, וְשָׁנִים
 and-years;

a) Heb. seedling. b) H. moving. c) H. his. d) Or, lights. e) Or, light. f) H. for ruling. g) Or, lesser. h) Or, in the

and-() the-cattle	וְאֵת הַבְּהֵמָה	21. ¹ And ² God ¹ created	21. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
after-d) its-kind,	לְמִינָהּ		אֶת הַתַּיִמִּים
and-() every creeping-thing-of the-ground	וְאֵת כָּל רֶמֶשׁ הָאָרֶץ	() ² the ³ great a) ² whales.	{ הַגְּדֹלִים
after-c) its-kind;	לְמִינָהּ	and-() every living creature	וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה
¹ and ² God ¹ saw	וַיֵּרָא אֱלֹהִים	that-b) moves.	הָרֶמֶשֶׁת
that-it-was good.	כִּי טוֹב :	[with] which ³ the-waters ² warmed	אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם
26. ¹ And ² God ¹ said	26. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים	after-their-kinds.	לְמִינֵיהֶם
Let-us-make man	נַעֲשֶׂה אָדָם	and-() every ⁴ winged- ³ fowl	וְאֵת כָּל עוֹף הַבָּיִת
in-our-image	בְּצַלְמֵנוּ	after-c) its-kind;	לְמִינָהּ
after-our-likeness:	בְּדְמוּתֵנוּ	¹ and ² God ¹ saw	וַיֵּרָא אֱלֹהִים
and-let-them-have-dominion	וַיִּרְדּוּ	that [it was] good.	כִּי טוֹב :
over-the-fish-of the-sea,	כָּרֶגֶת הַיָּם	22. ¹ And ² God ¹ blessed ² them	{ 22. וַיְבָרֶךְ אֹתָם
and-over-the-fowl-of the-heaven,	וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם	saying:	אֱלֹהִים
and-over-the-cattle,	וּבְבִהֵמָה	Be-fruitful,	לֵאמֹר
and-over-all the-earth,	וּבְכָל הָאָרֶץ	and-multiply,	פְּרוּ
and-over-every creeping-thing	וּבְכָל רֶמֶשׁ הָאָרֶץ	and-fill () the waters	וּרְבוּ
that-creeps	הָרֶמֶשׁ	in-the-seas,	וּמִלֵּאוּ אֶת הַמַּיִם
upon-the-earth.	עַל הָאָרֶץ :	and-the-fowl	בַּיָּמִים
27. ¹ And ² God ¹ created	27. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים	let-multiply	וְהָעוֹף
() the-man	אֶת הָאָדָם	on-the-earth.	יִרְבּוּ
in-his-image.	בְּצַלְמוֹ	23. And-it-was evening,	בָּאָרֶץ :
in-the-image of God	בְּצֶלֶם אֱלֹהִים	and-it-was morning.	23. וַיְהִי עֶרֶב
he-created him,	בָּרָא אֹתוֹ	[a] ² fifth ¹ day.	וַיְהִי בֹקֶר
male and-female	זָכָר וּנְקֵבָה	24. ¹ And ² God ¹ said:	יוֹם חַמִּישִׁי :
he-created them.	בָּרָא אֹתָם :	¹ Let ² the-earth ¹ bring-forth	24. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
28. ¹ And ² God ¹ blessed ² them.	28. וַיְבָרֶךְ אֹתָם	living creature	תוֹצֵא הָאָרֶץ
¹ and ² God ¹ said ² to-them.	אֱלֹהִים	after-d) its-kind,	נֶפֶשׁ חַיָּה
Be-fruitful	וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים	cattle	לְמִינָהּ
and-multiply,	פְּרוּ	and-creeping-thing	בְּהֵמָה
and-fill () the-earth,	וּרְבוּ	and-beast-of [the] earth	וּרֶמֶשׁ
and-subdue-it;	וּמִלֵּאוּ אֶת הָאָרֶץ	after-d) its-kind;	וַחַיְתוֹ אָרֶץ
and-have-dominion	וּבְכֻשָּׁהּ	and-it-was so.	לְמִינָהּ
over-the-fish-of the-sea,	וַיִּרְדּוּ	25. ¹ And ² God ¹ made	וַיְהִי כֵן :
and-over-the-fowl-of the-heaven,	כָּרֶגֶת הַיָּם	() the-beast-of the-earth	25. וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
	וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם	after-d) its-kind,	אֶת חַיַּת הָאָרֶץ
			לְמִינָהּ

his work מְלֹאכְתּוֹ
 which he had made: אֲשֶׁר עָשָׂה
 and he rested נִישָׁבַת
 on the seventh day בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 from all his work מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ
 which he had made. אֲשֶׁר עָשָׂה:
 3. And God blessed בֵּרַךְ אֱלֹהִים
 the seventh day אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 and sanctified it; נִקְדָּשׁ אֹתוֹ
 because in it כי בו
 he rested שָׁבַת
 from all his work מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ
 which God had created אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים
 f)and made. לַעֲשׂוֹת:
 שְׁנֵי שְׁנֵי
 4. These are the g)gene- 4. אֵלֶּה תוֹלְדוֹת
 rations of השָׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 of the heaven and the earth בַּהֲבִרָאם
 when they were created, בַּיּוֹם
 in the day עָשׂוֹת יְיָ אֱלֹהִים
 [that] the Lord God made אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:
 earth and heaven.
 5. And every h)plant of 5. וְכָל שִׁיחַ הַשָּׂדֶה
 the field מָרָם יְהִי בָאָרֶץ
 was not yet on the earth מָרָם יִהְיֶה בְּשָׂדֶה
 and every herb of the field וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
 had not yet i)grown; מָרָם יִצְמַח
 for the Lord God had } כי לא הִמְטִיר יְיָ
 not caused to rain } אֶלֶּהִים
 upon the earth, עַל הָאָרֶץ
 and [there was] not a man וְאָדָם אֵין
 to till לַעֲבֹד
 the ground. אֶת הָאֲדָמָה:
 6. But a mist used to go 6. וְאָר יֵעָלֶה
 up מִן הָאָרֶץ
 from the earth, וְהִשְׁקָה
 and h)watered אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה:
 the whole face of the ground.
 7. And the Lord God 7. וַיַּצֵּר יְיָ אֱלֹהִים

and-over-every living- thing וַיִּבְרָא חַיָּה
 that- a)moves הָרִמָּשׁוֹת
 upon the-earth. עַל הָאָרֶץ:
 29. ¹And ²God ¹said: 29. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 Behold I-have-given-to- you הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם
 (every herb אֶת כָּל עֵשֶׂב
 b)yielding seed. זֶרַע זָרַע
 which [is] upon the-face- of all the-earth, } אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל
 הָאָרֶץ }
 and-() every tree וְאֵת כָּל הָעֵץ
²on ¹which [is] אֲשֶׁר בו
 the-fruit-of [a]-tree פְּרִי עֵץ
 b)yielding seed: זֶרַע זָרַע
 to-you it-shall-be לָכֶם יִהְיֶה
 for food. זֶאֱכֹלָה:
 30. And-to-every beast-of the-earth, 30. וְלִכָּל חַיַּת הָאָרֶץ
 and-to-every fowl-of the- heaven וְלִכָּד עוֹף הַשָּׁמַיִם
 and-to-every-[thing that]-creeps וְלִכָּד רֹמֵשׁ
 upon the-earth, עַל הָאָרֶץ
²in ¹which [is] אֲשֶׁר בו
 [a] ²living ¹soul, נֶפֶשׁ חַיָּה
 [I have given] () every אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב
 c)green herb לֶאֱכֹלָה
 for-food: וַיְהִי כֹן:
 and-It-was so. 31. ¹And ²God ¹saw
 (every-[thing] that he- had-made. אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
 and,-behold, [it was] ³very ²good וַהֲגִה טוֹב מְאֹד
 And-it-was evening וַיְהִי עֶרֶב
 and-it-was morning, וַיְהִי בֹקֶר
²the-sixth ¹day. יוֹם הַשֵּׁשִׁי:
 ב
 1. And [thus] were finished 1. וַיִּבְרָא
 the heaven and the earth השָׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 and all their host. וְכָל צְבָאָם:
 2. And God finished 2. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
 d)on the seventh day בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

CAP. II.

a)II. creeps. b)H. seedling. c)II. greenness of herb. d)I.e. at, for. e)H. atm. f)II. to make. g)O. history, account. h)Or. אֶרֶץ. i)Or. surging up k)Or. to water.

[it] good;	טוב	the man	אֶת הָאָדָם
there [is] the bdellium	יָשֵׁם הַבְּדֵלִיּוּם	[out of] dust	עָפָר
and the onyx stone.	וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם :	of the ground.	מִן הָאֲרָצָה
13. And the name	13. וְשֵׁם	and breathed	וַיִּנְפַח
of the second river	הַנָּהָר הַשֵּׁנִי	into his nostrils	בְּאַפָיו
[is] Gihon.	גִּיחוֹן	the breath of life;	וְנִשְׁמַת חַיִּים
that [is it] which	הוּא הַסּוֹבֵב	and the man became	וַיְהִי הָאָדָם
compasses	אֶת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ:	a living soul.	נִפְשׁ חַיָּה:
the whole land of Cush.	14. וְשֵׁם	8. And the Lord God	8 וַיִּטַּע יְיָ אֱלֹהִים
14. And the name	הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי	planted	2. בְּעֵדֶן
of the third river	חֲדָקִל	a garden in Eden	מִקֶּדֶם
[is] 'Iliddekel,	הוּא הַדֵּלֶק	'eastward.	וַיִּשֶׁם שָׁם
that [is it] which	קָדְמַת אֲשׁוּר	and he placed there	אֶת הָאָדָם
flows	וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי	the man	אֲשֶׁר יָצַר :
toward the east of	הוּא פָּרָת :	whom he had formed.	9. וַיִּצְמַח יְיָ אֱלֹהִים
Assyria;	15. וַיִּקַּח יְיָ אֱלֹהִים	9. And the Lord God	מִן הָאֲרָצָה
and the fourth river	אֶת הָאָדָם	made to grow	כָּל עֵץ
is [the] Euphrates.	וַיִּנְחֲלוּ	out of the ground	נֶחֱמֵד לְמִרְאָה
15. And the Lord God	בְּנֵן עֵדֶן	every tree	וְטוֹב לְמֵאֲכָל
took	לְעִבְדָּהּ	[that is] pleasant to the	וְעֵץ הַחַיִּים
the man	וּלְשִׁמְרָהּ:	sight	בְּתוֹךְ הֶגֶן
and put him	16. וַיִּצְוֵ יְיָ אֱלֹהִים	and good for food;	וְעֵץ הַדַּעַת
into the garden of Eden	עַל הָאָדָם	and the tree of life	טוֹב וְרָע:
to till it	כָּאֲמַר	in the midst of the garden,	10. וַנְּהָר
and to guard it.	מִכָּל עֵץ הֶגֶן	and the tree of the	יָצָא מֵעֵדֶן
16. And the Lord God	אָכַל תֹּאכְלָה :	knowledge	בְּהִשָּׁקוֹת
commanded	7. וּמֵעֵץ הַדַּעַת	of good and evil.	אֶת הֶגֶן
'the man.	טוֹב וְרָע	10. And a river	וּמִשָּׁם
saying:	לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ	went out of Eden	יִפְרָר
Of every tree of the	כִּי בַיּוֹם	to water	לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים :
garden	אֲכָדָה מִמֶּנּוּ	the garden.	11. שֵׁם הָאֲחָד פִּישׁוֹן
(thou mayest freely eat;	מוֹת תָּמוּת:	and from thence	הוּא הַסַּבֵּב
7. But of the tree of	18. וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהִים	It was divided	אֶת כָּל אֶרֶץ הַחַוִּילָה
the knowledge	לֹא טוֹב	and became	אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב :
of good and evil	הָיִית הָאָדָם לְבָדוֹ	into four heads	12. And the gold of that
thou shalt not eat of it;	אֲעֲשֶׂה לוֹ		land
for in the day			
of thy eating of it			
thou shalt surely die.			
18. And the Lord God			
said:			
[It is] not good			
[that] the man [should]			
be alone,			
I will make for him			

1)H. from east. 2) 1. e. principal streams. 3)H. one. 4)Tigris. 5)H. goes 6)H. יְהִי לוֹ אִשָּׁה 7)H. him.

from the man	מִן הָאָדָם	a help	עֲזָרָה
into a woman,	לְאִשָּׁה	as his 'counterpart.	בְּנִגְדּוֹ :
and he brought her	וַיְבִאָהּ	19. And the Lord God	19. וַיֵּצֵר יְיָ אֱלֹהִים
unto the man.	אֶל הָאָדָם :	^{formed} out of the ground	מִן הָאֲדָמָה
23. And the man said:	23. וַיֹּאמֶר הָאָדָם	every beast of the field	כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
this time	זֹאת הַפֶּעַם	and every fowl of the ^{heaven}	וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם
[it is] bone of my bones	עֲצָם מֵעֲצָמִי	and brought [them]	וַיְבִיא
and flesh of my flesh:	וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי	unto the man	אֶל הָאָדָם
to this	כֹּזֶאת	to see	לִרְאוֹת
shall be called	יִקְרָא	what he would call ^{them} :	מַה יִּקְרָא לָהּ
WOMAN,	אִשָּׁה	and whatsoever the man ^{would} ^{call}	וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא
because out of MAN	כִּי מֵאִישׁ	19. And the Lord God	19. וַיֵּצֵר יְיָ אֱלֹהִים
was this [one] taken.	לִקְחָהּ זֹאת :	[every] living creature,	נֶפֶשׁ חַיָּה
24. Therefore	24. עַל כֵּן	that should be ^{its} name.	הוּא שְׁמוֹ :
shall a man leave	יַעֲזֹב אִישׁ	שְׁלִישִׁי	שְׁלִישִׁי
his father	אֶת אָבִיו	20. And the man called.	20. וַיִּקְרָא הָאָדָם
and his mother,	וְאֵת אִמּוֹ	names	שְׁמוֹת
and shall cleave ^{to his} wife:	וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ	to all the cattle,	לְכָל הַבְּהֵמָה
and they shall become	וְהָיוּ	and to the fowl of the ^{heaven} ,	וְעוֹף הַשָּׁמַיִם
'one flesh.	לְבָשָׂר אֶחָד :	and to every beast of ^{the field} :	וְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה
25. And they were both	25. וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם	but for man	וְלָאָדָם
naked,	עֲרוּמִים	he did not find	לֹא מֵצָא
the man	הָאָדָם	a help	עֲזָרָה
and his wife,	וְאִשְׁתּוֹ	as his 'counterpart	בְּנִגְדּוֹ :
and were not ashamed	וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ :	21. And the Lord God	21. וַיִּפֹּל יְיָ אֱלֹהִים
before each other.	וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ :	^{caused to fall} a deep sleep	סִרְדָּמָה
1. And the serpent	1. וְחִנְּשָׁה	upon the man,	עַל הָאָדָם
was subtle	הָיָה עָרוּם	and he slept;	וַיִּשָּׁן
^{above} every beast of ^{the field}	מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה	and he took	וַיִּקַּח
which the Lord God ^{had made}	אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהִים	one of his ribs,	אֶחָת מִצַּלְעוֹתָיו
and he said	וַיֹּאמֶר	and closed	וַיִּסְגֵּר
unto the woman:	אֶל הָאִשָּׁה	[the] flesh	בָּשָׂר
[Is it] so that God said:	אִם כִּי אָמַר אֱלֹהִים	Instead of ^{it} .	מִתְחַנְּנָה :
Ye shall not eat	לֹא תֹאכְלוּ	22. And the Lord God	22. וַיִּבֶן יְיָ אֱלֹהִים
of any tree of the ^{garden} :	מִכָּל עֵץ הַגֶּן :	^{built} the rib	אֶת הָרֵצָע
2. And the woman said	2. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה	which he had taken	אֲשֶׁר לָקַח

1) Or, [suitable] for him. 2) H. to him. 3) H., call to it. 4) H. his. 5) H. her. 6) H. in. 7) H. to one. 8) H. from.

leaves of a fig tree,

and made for themselves
^{aprons.}

8. And they heard

the voice of the Lord
God
walking in the garden

at the breeze of the day;

and he concealed
himself,
the man and his wife,

from the face of the
Lord God
in the midst of the tree[s]
of the garden

9. And the Lord God
called
unto the man,

and said to him:

Where [art] thou?

10. And he said:

thy voice

I heard in the garden,

and I feared,

because I [am] naked;

and I concealed myself.

11. And he said:

who told thee

that thou [art] naked?

^{From the tree}

^{which I commanded}
thee

^{not to eat of it}

^{hast thou eaten?}

12. And the man said:

The woman

whom thou gavest [to
be] with me,
she gave me

of the tree,

and I ate.

13. And the Lord God
said
to the woman:

What is this [that] thou
hast done?

עלי תאנה

ניעשו להם חגרות:

8. וישמעו

את קול יי אלהים

מתהלך בגן

לרוח היום

ויתחבא

האדם ואשתו

מפני יהוה אלהים

בתוך עץ בגן:

9. ויקרא יי אלהים

אל האדם

ויאמר לו

איפה:

10. ויאמר

את קולי

שמעתי בגן

ואירא

כי עירם אנכי

ונחבא:

11. ויאמר

מי הגיד לך

כי עירם אתה

המן העץ

אשר צויתיך

לבלתי אכל ממנו

אכלת:

12. ויאמר האדם

האשה

אשר נתתה עמדי

היא נתנה לי

מן העץ

ואכל:

13. ויאמר יי אלהים

לאשה

מה זאת עשית

unto the serpent.

Of the fruit

of the tree[s] of the
garden
we may eat;

3. But of the fruit of the
tree
which [is] in the midst of
the garden,
God has said:

Ye shall not eat of it,
and ye shall not touch it,
lest ye die.

4. And the serpent said
unto the woman:

Ye will surely not die.

5. For God knows

that in the day

of your eating of it,

then your eyes shall be
opened,
and ye shall become like
God,
knowing good and evil.

6. And [when] the
woman saw
that the tree [was] good
for food,

and that it [was] a
delight
to the eyes,

and that the tree [was]
desirable
to make [one] wise,

(and) she took of its
fruit,
and ate;

and she gave also to
her husband
with her,

and he ate.

7. And [they] were
opened
the eyes of both of
them,
and they knew

that they were naked;
and they sewed together

אל הנחש

מפרי

עץ הגן

נאכל:

3. ומפרי העץ

אשר בתוך הגן

אמר אלהים

לא תאכלו ממנו

ולא תגעו בו

פן תמתו:

4. ויאמר הנחש

אל האשה

לא מות תמתו:

5. כי ידע אלהים

כי ביום

אכלכם ממנו

ונפתחו עיניכם

והייתם כאלהים

ידעי טוב ורע:

6. ותרא האשה

כי טוב העץ

למאכל

וכי תאנה הוא

לעינים

ונחמד העץ

לחשק

ותקח מפריו

ותאכל

ותתן גם לאישה

עמה

ויאכל:

7. ותפתחו

עיני שניהם

וידעו

כי ערומים הם

ויתקרו

...at. him. 2)H. in him. 3)H. knowers of. 4)H. his. 5)H. gard. etc. 6) i. e. Hast thou eaten of the tree of which I commanded thee not to eat? "

all the days of thy life.

18. And thorns and
thistles
shall it cause to grow
for thee;
and thou shalt eat

the herb of the field.

19. In the sweat of thy
face
shalt thou eat bread,

until thy return

unto the ground;

for out of it wast thou
taken:
for dust [art] thou,

and unto dust shalt thou
return.

20. And the man called
the name of his wife
Eve;
because she was

the mother of all living.

21. And the Lord God
made
for Adam and for his
wife
coats of skin[s].

and clothed them.

רביעי

22. And the Lord God
said:
Behold, the man has
become
like one of us,

to know good and evil;

and now,

lest he put forth his
hand

and take

also of the tree of life.

and eat,

and live for ever.

23. Therefore the Lord
God sent him forth
from the garden of Eden

to till the ground

from whence he was
taken.

24. And he drove out
the man

כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

18. וְקִץ וְנִרְדָּר

תַּצְמִיחַ לְךָ

וְאָכַלְתָּ

אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה:

19. בְּזַעַת אִפְיֶךָ

תֹּאכַל לֶחֶם

עַד שׁוּבְךָ

אֶל הָאֲדָמָה

כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ

כִּי עָפָר אַתָּה

וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב:

20. וַיִּקְרָא הָאָדָם

יֵשׁב אִשְׁתּוֹ חַוָּה

כִּי הִיא הִיְתָה

אֵם כָּל חַיִּי:

21. וַיַּעַשׂ יְיָ אֱלֹהִים

רָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ

כְּתֻנּוֹת עוֹר

וַיַּלְבִּשֵׁם:

רביעי

22. וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהִים:

הֵן הָאָדָם הָיָה

כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ

לְדַעַת טוֹב וָרָע

וְעַתָּה

פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ

וְיִקַּח

גַּם מִעֵץ חַיִּים

וְאָכַל

וַחַי לְעֹלָם:

23. וַיִּשְׁלַחְהוּ יְיָ אֱלֹהִים

מִמֶּנּוּ עֵדֶן

לְעַבֵּד אֶת הָאֲדָמָה

אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם:

24. וַיִּגְרֶשׁ אֶת הָאָדָם

And the woman said:

The serpent ^{seduced} me,
and I ate.

14. And the Lord God
said
unto the serpent:

Because thou hast done
this,
[be] thou cursed

^{above} all the cattle,

and ^{above} every beast
of the field;
upon thy belly shalt
thou go,
and dust shalt thou eat

all the days of thy life.

15. And hostility

I will put

between thee

and (between) the
woman,
and between thy seed

and (between) her seed:

^{he} shall bruise thy head,

^{and} thou shalt bruise
his heel.

16. Unto the woman he
said:

I will greatly multiply

thy pain ^{and} thy
conception;

in pain thou shalt bring
forth children;
and unto thy husband

[shall be] thy longing.

and he shall rule
over
thee.

17. And to Adam he said:

Because thou hast
hearkened
to the voice of thy wife,

and hast eaten of the
tree
[of] which I commanded
thee, saying:

Thou shalt not eat of it;

cursed [be] the ground

for thy sake;

in pain shalt thou eat
[of] it

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה

הַנָּחַשׁ הִשְׁיֵאֲנִי

וְאָכַלְתִּי:

14. וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהִים

אֶל הַנָּחַשׁ

כִּי עָשִׂיתָ זֹאת

אָרוּר אַתָּה

מִכָּל הַבְּהֵמָה

וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה

עַל גִּחְזֶךָ תֵּלֵךְ

וְעָפָר תֹּאכַל

כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

15. וְאֵיְבָה

אֲשִׁית

בֵּינְךָ

וּבֵין הָאִשָּׁה

וּבֵין זֶרְעָךָ

וּבֵין זֶרְעָהּ

הוּא יִשְׁוֹפֶךָ רֹאשׁ

וְאַתָּה תִּשְׁוֹפְנֶנּוּ עֹקֵב

16. אֶל הָאִשָּׁה אָמַר

הִרְבֵּה אֲרַבָּה

עֲצָבוֹךָ וְהִרְבֵּה

בְּעֵצָב תֵּלְדִי בָנִים

וְאֶל אִישְׁךָ

תִּשְׁוֹקְתֶּךָ

וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ:

17. וּלְאָדָם אָמַר

כִּי שָׁמַעְתָּ

לְקוֹל אִשְׁתְּךָ

וּתֹאכַל מִן הָעֵץ

אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר

לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ

אֲרוּרָה הָאֲדָמָה

בְּעִבְרָתָךְ

בְּעֵצָבוֹךָ תֹּאכְלֶנָּה

1) Or, beguiled. 2) H. from. 3) As: תשוב עקבו 4) Perhaps: in, as בהרנן. 5) He.
htm. 6) H. her. 7) H. she.

Why art thou wroth?

and why is thy countenance fallen?
7. Is [it] not [so]?

If thou shalt do well,

[thou mayest] lift up
[thy countenance];
but if thou shalt not
do well,

[then] sin [is] couching
at the door;
and unto thee [shall be]
its longing,
and thou shalt rule
over him.

8. And Cain ⁵told [it]

⁶to Abel his brother;

and it came to pass when
they were in the field,
that Cain rose up

against Abel his brother,

and killed him.

9. And the Lord said
unto Cain:
Where [is] Abel thy
brother?

And he said:

I know not;

[am] I the keeper of my
brother?

10. And he said: What
hast thou done?
The voice of thy
brother's blood
[is] crying unto me

from the ground.

11. And now, cursed
[be] thou
from the ground,

which has opened its
mouth
to receive

thy brother's blood

from thy hand.

12. When thou shalt till

the ground,

it shall not continue to
give its strength to thee;

⁷a fugitive and a
wanderer
shalt thou be on the
earth.

13. And Cain said unto
the Lord:

למה הרהרתי

ולמה נפלו פניי;

הלא

אם תטיב

עצתי

ואם לא תטיב

לפתח חטאת רבתי

ואליה תשוקתי

ואתה תמשל בו;

8. ויאמר קין

אל הבל אחיו

ויהי בהיותם בשדה

ויקם קין

אד הבל אחיו

ונרצחו;

9. ויאמר יי אל קין

אי הבל אחיך

ויאמר

לא ידעתי

השמר אחי אנכי;

10. ויאמר מה עשית

קול דמי אחיך

צעקים אלי

מן האדמה;

11. ועתה ארור אתה

מן האדמה

אשר פתחה את פיה

לקחת

את דמי אחיך

מידי;

12. כי תעבד

את האדמה

לא תספקת כחה לך;

נע ונדר

תהיה בארץ;

13. ויאמר קין אל יי

and he stationed

(from) east of the
garden of Eden
the Cherubim

and the flame

of the revolving sword
to guard

the way of the tree of
life.

ד

1. And the man knew

his wife Eve

and she conceived,

and bore Cain;

and she said:

I have acquired a ²man

with [the help of] God.

2. And she continued
to bear

his brother Abel;

and Abel became

a shepherd of flocks,

and Cain became

a tiller of the ground.

3. And it came to pass
in process of time,
that Cain brought

of the fruit of the ground

an offering to the Lord.

4. And Abel, he also
brought

of the firstlings of his
flocks

and of their fat [ones];

and the Lord looked

unto Abel and unto his
offering;

5. But unto Cain

and unto his offering

he did not look;

and Cain was very
wroth,

and his countenance fell.

6. And the Lord said
unto Cain:

וישכן

מקדם לנן עדן

את הכרובים

ואת להט

החרב המתהפכת

לשמור

את דרך עץ החיים;

CAP. IV.

1. והאדם ידע

את חוה אשתו

ותהר

ותלד את קין

ותאמר

קניתי איש

את ידיה;

2. ותמשיך ללדת

את אחיו את הבל

ויהי הבל

רעה צאן

וקין היה

עבד אדמה;

3. ויהי מקץ ימים

ויבא קין

מפרי האדמה

מנחה ליהוה;

4. והבל הביא גם הוא

מבכורות צאנו

ומחלב בהן

וישע יהוה

אל הבל ואל מנחתו;

5. ואל קין

ואל מנחתו

לא שעה

ובהר לקין מאד

ונפלו פניו;

6. ויאמר יי אל קין

1)H. to. 2) I. e. child. 3)H. from the end of days. 4)Looked favorably, with respect. 5)H. Or, talked with Abel his brother. 6)Or, unsettled and wandering. 7)Or, Adam

two wives,	שְׁתֵּי נָשִׁים	my punishment [is] greater than I can bear.	כָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂאִי
the name of the one [was] Adah,	שֵׁם הָאִשָּׁה עָדָה	14. Behold, thou hast driven me out to-day	14. הִנֵּה בְּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם
and the name of the second [was] Zillah.	וְשֵׁם הַשְּׁנִיית צִלְחָה	front (upon) the face of the earth,	מִעַד פְּנֵי הָאָרֶץ
20. And Adah bore	20. וַתֵּלֶד עָדָה אֶת יָבֶל	and from thy face	וּמִפְּנֵיהָ
Jabal,	הוא הִוא	shall I be hidden;	אֶסְתָּר
he was	אָבִי יֹשֵׁב אֶחָל	and I shall be a fugitive and a wanderer on the earth;	וְהִיְתִי נֹדֵד וְרֹמֵד בָּאָרֶץ
the father of such as dwell in tent[s]	וּמִקְנָהּ	then it will come to pass	וְהָיָה
and [have] cattle.	21. וְשֵׁם אָחִיו יוֹבֶל	[that] any one [that] finds me	כֹּל מֹצְאִי
21. And his brother's name [was] Jubal,	הוא הִוא	will kill me	יִהְרָגֵנִי
he was	אָבִי כָל תַּבְשִׁשׁ	15. And the Lord said to him:	15. וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה
the father of all such as handle	כִנּוֹר וְעֹזֶבֶד	therefore any one that kills Cain,	לֵבֵן כָּל הַרֹג קַיִן
[the] sharp and pipe.	22. וְצִלְחָה גַם הִיא	shall be avenged sevenfold.	שִׁבְעָתַיִם יָקָם
22. And Zillah, she also,	יָלְדָה אֶת חֹבֶב־קַיִן	And the Lord set a sign to Cain,	וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת
bore Tubal-cain,	לְמַשׁ כָּל הָרֶשֶׁת	that it should not smite him	לְכַלְתִּי הַכּוֹת אֹתוֹ
[the] forger of every cutting [instrument]	נְחֹשֶׁת יִבְרָז	any one that finds him.	כָּל מֹצְאִי
of copper and iron,	(נְאֻמָּה יוֹבֶל קַיִן)	16. And Cain went out	16. וַיֵּצֵא קַיִן
and the sister of Tubal-cain was Naamah	נְעֻמָּה	from the presence of the Lord,	מִלְּפָנֵי יְהוָה
	שָׁשִׁי	and settled in the land eastward of Eden.	וַיֵּשֶׁב בָּאָרֶץ נֹדֵד קְדֻמַּת עֵדֶן
13. And Lamech said to his wives	13. וַיֹּאמֶר לִמֶּךְ לְנָשָׁיו	17. And Cain knew his wife	17. וַיֵּדַע קַיִן אֶת אִשְׁתּוֹ
Adah and Zillah,	עָדָה וְצִלְחָה	and she conceived,	וַתֵּהָרֵם
hear my voice:	שְׁמַעְזוּ קוֹלִי	and bore Enoch;	וַתֵּלֶד אֶת חֵנוֹךְ
[ye] wives of Lamech,	נָשִׁי לִמְךָ	and he built a city,	וַיְהִי בִנָּהּ עִיר
hearken [to] my speech	הִאֲזִנָּה אֲזַרְתִּי	and he called the name of the city, after the name of his son, Enoch.	וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֵנוֹךְ
for I have slain a man to my wounding,	כִּי אִישׁ הִרְגֹתִי	18. And to Enoch was born Irad,	18. וַיּוֹלֵד לְחֵנוֹךְ
and a young man to my scar.	לְפָעִעִי	and Irad begat	אֶת עִירָד
14. If sevenfold	וַיֵּלֶד לְחַפְרָתִי	Mehujael.	וְעִירָד יָלַד אֶת מְחוּיָאֵל
shall Cain be avenged.	24. כִּי שִׁבְעָתַיִם יָקָם קַיִן	and Methushael begat	וּמִתְיֹאֵל יָלַד אֶת מֶתוּשָׁאֵל
truly Lamech seventy and sevenfold.	וְלִמְךָ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה	and Methushael begat	וּמִתְיֹשָׁאֵל יָלַד אֶת
15. And Adam knew again	25. וַיֵּדַע אָדָם עוֹד	Lamech.	אֶת לִמְךָ
his wife,	אֶת אִשְׁתּוֹ		חֲמִישִׁי
and she bore a son,	וַתֵּלֶד בֶּן		חֲמִישִׁי
and called his name	וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת		
Sheth;	כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים		
for, [said she.] God has appointed me	וְרַע אָחִיר		
another seed			

1) Or, great [is] my iniquity [beyond] (from) bearing. 2) Or, unsettled and wandering. 3) H. from before. 4) H. bore. 5) Or, byre. 6) H. child.

and a hundred years,

ומאת שנה

and begat Enosh.

ניולד את אנוש:

7. And Sheth lived

7. ויחי שת

after ³he begat Enoshאחרי הולידו את
{אנוש}

seven year[s]

שבע שנים

and eight hundred years,

ושמנה מאות שנה

and begat sons and daughters,

ניולד בנים ובנות:

8. And all the days of Sheth were

8. ויהיו כל ימי שת

twelve year[s]

שנים עשרה שנה

and nine hundred year[s],

ותשע מאות שנה

and he died,

נימת:

9. And Enosh lived

9. ויחי אנוש

ninety year[s],

תשעים שנה

and begat Kenan

ניולד את קינן

10. And Enosh lived

10. ויחי אנוש

after ³he begat Kenanאחרי הולידו את
{קינן}

fifteen year[s]

חמש עשרה שנה

and eight hundred year[s],

ושמנה מאות שנה

and begat sons and daughters,

ניולד בנים ובנות:

11. And all the days of Enosh were

11. ויהיו כל ימי אנוש

five years

חמש שנים

and nine hundred year[s],

ותשע מאות שנה

and he died,

נימת:

12. And Kenan lived

12. ויחי קינן

seventy year[s],

שבעים שנה

and begat Mahalalel.

ניולד את מהללאל:

13. And Kenan lived

13. ויחי קינן

after ³he begat Mahalalelאחרי הולידו את
{מהללאל}

forty year[s]

ארבעים שנה

and eight hundred year[s],

ושמנה מאות שנה

and begat sons and daughters,

ניולד בנים ובנות:

14. And all the days of Kenan were

14. ויהיו כל ימי קינן

ten years

עשר שנים

instead of Abel,

פתח הקבר

for Cain slew him.

כי ירדנו קין:

26. And to Sheth, also [to] him,

26. וילשת גם הוא

was born a son,

ילד בן

and he called his name

Enosh:

ויקרא את שמו אנוש

then it was begun to

call

אז הוחל לקרא

upon the name of the

Lord.

שם יהוה:

ה

CAP. V.

1. This [is] the book of

1. זה ספר

the generations of Adam:

תולדות אדם

In the day

ביום

[that] God created Adam,

ברא אלהים אדם

In the likeness of God made he him.

{בדמות אלהים
עשה אותו}

2. Male and female

2. זכר ונקבה

created he them,

בראם

and blessed them,

ויברך אתם

and called their name

ויקרא את שמם

²man,

אדם

In the day when they were created.

ביום הבראם:

3. And Adam lived

3. ויחי אדם

a hundred and thirty year[s],

שלשים ומאת שנה

and begat [a son] in his [own] likeness,

ויולד בדמותו

after his image;

בצלמו

and called his name Sheth.

ויקרא את שמו שת:

4. And the days of Adam were,

4. ויהיו ימי אדם

after ³he begat Sheth.

אחרי הולידו את שת

eight hundred year[s].

שמנה מאת שנה

and he begat sons and daughters.

ויולד בנים ובנות:

5. And all the days of Adam (were),

5. ויהיו כל ימי אדם

which he lived, [were]

אשר חי

nine hundred year[s]

תשע מאות שנה

and thirty year[s]

ושלשים שנה

and he died,

נימת:

6. And Sheth lived

6. ויחי שת

five years

חמש שנים

three hundred year[s]. **שָׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה**
 and he begat sons and daughters. **וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:**
 23. And all the days of Enoch were **23. וַיְהִי כָל יְמֵי חֲנוֹךְ**
 five and sixty year[s] **חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים שָׁנָה**
 and three hundred year[s]. **וַיִּשְׁלַשׁ מֵאוֹת שָׁנָה:**
 24. And Enoch walked **24. וַיִּתְחַלֵּף חֲנוֹךְ**
 with God, **אֶת הָאֱלֹהִים**
 and he [was] not; **וְאִינוּ**
 for God took him. **כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים:**
שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי
 25. And Methushelah lived **25. וַיְהִי מִתּוֹשֶׁלַח**
 seven and eighty year[s] **שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה**
 and a hundred year[s]. **וּמֵאֵת שָׁנָה**
 and begat Lamech. **וַיֹּלֶד אֶת לָמֶךְ:**
 26. And Methushelah lived **26. וַיְהִי מִתּוֹשֶׁלַח**
 after he begat Lamech **{ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת לָמֶךְ }**
 two and eighty year[s] **שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה**
 and seven hundred year[s]. **וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה**
 and begat sons and daughters. **וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:**
 27. And all the days of Methushelah were **27. וַיְהִי כָל יְמֵי מִתּוֹשֶׁלַח**
 nine and sixty year[s] **תִּשְׁעִים וְשִׁשִּׁים שָׁנָה**
 and nine hundred year[s]. **וַיִּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה**
 and he died. **וַיָּמָת:**
 28. And Lamech lived **28. וַיְהִי לָמֶךְ**
 two and eighty year[s] **שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה**
 and a hundred year[s]. **וּמֵאֵת שָׁנָה**
 and begat a son. **וַיֹּלֶד בֶּן:**
 29. And he called his name Noah. **29. וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ**
 saying **לֵאמֹר**
 this [one] shall comfort us **זֶה יַנְחֵמֵנוּ**
 for our work **כִּמְעֵלָנוּ**
 and for the toll of our hands, **וּמַעַצְבוֹן יָדֵינוּ**
 because of the ground **מִן הָאֲרָצָה**
 which the Lord has cursed. **אֲשֶׁר אָרְבָּה יְהוָה:**

and nine hundred year[s]. **וַיִּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה**
 and he died. **וַיָּמָת:**
 15. And Mahalalel lived **15. וַיְהִי מַהֲלָלֵל**
 five years **חֲמִשָּׁה שָׁנִים**
 and sixty year[s]. **וְשִׁשִּׁים שָׁנָה**
 and begat Jared; **וַיֹּלֶד אֶת יָרֵד:**
 16. And Mahalalel lived **16. וַיְהִי מַהֲלָלֵל**
 after he begat Jared **אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יָרֵד**
 thirty year[s] **שְׁלֹשִׁים שָׁנָה**
 and eight hundred year[s]. **וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה**
 and begat sons and daughters. **וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:**
 17. And all the days of Mahalalel were **17. וַיְהִי כָל יְמֵי מַהֲלָלֵל**
 five and ninety year[s] **חֲמִשָּׁה וּתְשַׁעִים שָׁנָה**
 and eight hundred year[s]. **וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה**
 and he died. **וַיָּמָת:**
 18. And Jared lived **18. וַיְהִי יָרֵד**
 two and sixty year[s] **שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה**
 and a hundred year[s]. **וּמֵאֵת שָׁנָה**
 and begat Enoch. **וַיֹּלֶד אֶת חֲנוֹךְ:**
 19. And Jared lived **19. וַיְהִי יָרֵד**
 after he begat Enoch **{ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת חֲנוֹךְ }**
 eight hundred year[s]. **שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה**
 and begat sons and daughters. **וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:**
 20. And all the days of Jared were **20. וַיְהִי כָל יְמֵי יָרֵד**
 two and sixty year[s] **שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה**
 and nine hundred year[s]. **וַיִּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה**
 and he died. **וַיָּמָת:**
 21. And Enoch lived **21. וַיְהִי חֲנוֹךְ**
 five and sixty year[s]. **חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים שָׁנָה**
 and begat Methushelah. **וַיֹּלֶד אֶת מִתּוֹשֶׁלַח:**
 22. And Enoch walked **22. וַיִּתְחַלֵּף חֲנוֹךְ**
 with God, **אֶת הָאֱלֹהִים**
 after he begat Methushelah **{ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מִתּוֹשֶׁלַח }**

in those days,
and also afterwards,
when (they) came in
the sons of God
unto the daughters of
men,
and they bore (children)
to them;
these [became] the
mighty men
which [were] of old
the men of renown.

מפטיר

5. And the Lord saw
that [it was] great
the wickedness of man
on the earth,
and every purpose
of the thoughts of his
heart
[was] only evil the
whole day.
6. And the Lord
regretted
that he had made the
man
on the earth,
and it grieved him at
his heart.
7. And the Lord said:

I will wipe off
the man
whom I have created
from (upon) the face of
the ground;
from man
unto beast,
unto creeping thing,
and unto fowl of the
heaven;
for I regret
that I made them.
8. But Noah found favor
in the eyes of the Lord.

בַּיָּמִים הָהֵם
וְגַם אַחֲרֵי כֵן
אֲשֶׁר יָבֹאוּ
בְנֵי הָאֱלֹהִים
אֶל בָּנוֹת הָאָדָם
וַיֵּלְדוּ לָהֶם
הָהֵם הַגִּבּוֹרִים
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם
אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם:

מפטיר

5. וַיֵּרָא יְהוָה
כִּי רָבָה
רַעַת הָאָדָם
בָּאָרֶץ
וְכָל יִצְרָ
מַחְשַׁבַת לִבּוֹ
רָק רָע כָּל הַיּוֹם:
6. וַיִּנָּחֵם יְהוָה
כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם
בָּאָרֶץ
וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ:
7. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֲמַחֶה
אֶת הָאָדָם
אֲשֶׁר בָּרָאתִי
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
מֵאָדָם
עַד בְּהֵמָה
עַד רֶמֶשׂ
וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם
כִּי נִחַמְתִּי
כִּי עָשִׂיתִם:
8. וְנֹחַ מָצָא חֵן
בְּעֵינֵי יְהוָה:

30. And Lamech lived
after he begat Noah
ninety five year[s]
and five hundred year[s],
and begat sons and
daughters.
31. And all the days of
Lamech were
seven and seventy
year[s]
and seven hundred
year[s],
and he died.

32. And Noah was
five hundred year[s]
old,
and Noah begat
Shem, Ham and Japheth.
אֶת שֵׁם אֶת חָם
וְאֶת יָפֶת:

ו

CAP. VI.

1. And it came to pass,
when men began
to multiply
upon the face of the
ground,
and daughters were
born to them,
2. That the sons of
God saw
the daughters of man
that they were fair;
and they took for them-
selves wives
of all that they chose.
3. And the Lord said:
My spirit shall not strive
with (the) man
forever,
for that he also [is but]
flesh,
and his days shall
(therefore) be
[only] a hundred and
twenty year[s].
4. The Nephilim
were on the earth
הָיָה יוֹחֵד לָמֶךְ
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נֹחַ
חֹמֶשׁ וְתֵשְׁעִים שָׁנָה
וְחֹמֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
וַיֵּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
31. וַיְהִי כָל יְמֵי לָמֶךְ
שִׁבְעָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה
וְשִׁבְעָה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמָת:
32. וַיְהִי נֹחַ
בֶּן חֹמֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
וַיֵּלֶד נֹחַ
אֶת שֵׁם אֶת חָם
וְאֶת יָפֶת:
1. וַיְהִי
כִּי הֵחֵל הָאָדָם
לְרַב
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וּבָנוֹת יֵלְדוּ לָהֶם:
2. וַיֵּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים
אֶת בָּנוֹת הָאָדָם
כִּי טוֹבוֹת הֵנָּה
וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים
מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ:
3. וַיֹּאמֶר יְהוָה
לֹא יִדּוֹן רוּחִי
בָּאָדָם
לְעֹלָם
כִּשְׁנֵם הוּא בָשָׂר
וְהָיוּ יָמָיו
מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה:
4. וְהַנְּפִלִים
הָיוּ בָאָרֶץ

1) H. his begetting. 2) H. a son of seven etc. 3) H. good. 4) Or, giants. 5) I.e. when the sons of God came in. 6) I. were accustomed to come in. 7) H. none. 8) Or, imagination. 9) I. continual.

(from) within and (from) without
with pitch.
15. And this [is]
how thou shalt make ^{it}.
three hundred cubits
[shall be] the length of
the ark,
fifty cubits
^{its} breadth,
and thirty cubits
^{its} height.
16. A ⁶window
nalt thou make to the
ark,
and to a cubit
shalt thou finish ^{it}
from above
and the door of the ark
shalt thou set in ^{its} side;
[with] lower,
second,
and third [stories]
shalt thou make ^{it}.
17. And I, behold, I do
bring
a flood of waters
upon the earth,
to destroy all flesh,
wherein is the breath of
life,
from under the heaven :
every thing that is on
the earth
shall perish.
18. But I will establish
my covenant
with thee ;
and thou shalt come
into the ark,
thou, and thy sons,
and thy wife,
and thy sons' wives

מִבֵּית וּמִחוּץ
בַּכֹּפֶר:
15. וְזֶה
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה
אָרְךָ הַתֵּבָה
חֲמִשִּׁים אַמָּה
רָחְבָּהּ
וְשְׁלֹשִׁים אַמָּה
קוֹמָתָהּ:
16. צִהָר
תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה
וְאֶל אַמָּה
תִּכְלְנָהּ
מִלְמַעְלָה
וּפֶתַח הַתֵּבָה
בְּצִדָּהּ תִּשֶׂים
תַּחְתִּיִּם
שְׁנִיִּם
וּשְׁלִישִׁים
תַּעֲשֶׂה:
17. וְאֲנִי הֵנִי מְבִיא
אֶת הַמָּבּוּל מִן
עַל הָאָרֶץ
לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר
אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
כָּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
יָגוּעַ:
18. וְהִקְמַתִּי
אֶת בְּרִיתִי
אִתָּךְ
וּבָאתָ אֵל הַתֵּבָה
אַתָּה וּבְנֶיךָ
וְאִשְׁתְּךָ
וְנִשְׁי בְנֶיךָ

NOACH.

נֹחַ

3. These [are] the gene-
rations of Noah.
Noah [was] a just man,
he was 'perfect
in his generations;
with God
walked Noah.
10. And Noah begat
three sons,
Shem, Ham, and
Japheth.
11. And the earth was
corrupted
before God,
and the earth was filled
[with] violence.
12. And God saw
the earth,
and, behold, it was
corrupted,
for all flesh had corrup-
ted
his way
upon the earth.
13. And God said to
Noah:
The end of all flesh
has come before me,
for the earth is filled
[with] violence
through them;
and, behold, I will des-
troy them
with the earth.
14. Make thee
an ark of ⁶gopher-wood.
'rooms
shalt thou make [in]
the ark,
and shalt pitch ^{it}

9. אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ
נֹחַ אִישׁ צָדִיק
תָּמִים הָיָה
בְּדֹרֹתָיו
אֶת הָאֱלֹהִים
הִתְהַלֵּךְ נֹחַ:
10. וַיּוֹלֶד נֹחַ
שְׁלֹשָׁה בָנִים
אֶת שֵׁם אֶת חָם
וְאֶת יָפֶת:
11. וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ
חָמָס:
12. וַיַּרְא אֱלֹהִים
אֶת הָאָרֶץ
וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה
כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר
אֶת דְּרָכָו
עַל הָאָרֶץ:
13. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
לְנֹחַ:
קֵץ כָּל בָּשָׂר
בָּא לִפְנֵי
בִּי מִלֵּא הָאָרֶץ
חָמָס
מִפְנֵיהֶם
וְהִנֵּנִי מְשַׁחִיתֶם
אֶת הָאָרֶץ:
14. עֲשֵׂה לָךְ
תֵּבָה עֲצֵי גִפְרִית
קָנִים
תַּעֲשֶׂה אֶת הַתֵּבָה
וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ

1) Or, upright. 2) Heb. from before them. 3) Or, timbers of cypress. 4) Heb. gals. 5) Heb. her. 6) Or, light.

male and (his) female;

and of the beast[s]

which are not clean

two,

male and (his) female.

3. Also of the fowl of the heaven, seven [by] seven,¹

male and female;

to keep seed alive

upon the face of all the earth.

4. For

after seven days more,

I will cause to rain

upon the earth

forty days

and forty nights;

and I will wipe off

every existing thing

which I have made

from (upon) the face of the earth.

5. And Noah did

according to all that the Lord commanded him.

1. And Noah [was] six hundred year[s] old

when the flood of waters was upon the earth.

2. And Noah went in,

and his sons,

and his wife,

and the wives of his sons

with him

into the ark,

because of the waters of the flood.

3. Of the clean beast[s],

אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ

וּמִן הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר לֹא מְדֻרָּה הִיא

שְׁנַיִם

אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ

3. גַּם מִעוֹף הַשָּׁמַיִם

שִׁבְעָה שִׁבְעָה

זָכָר וְנִקְבָּה

לְחַיֵּית זָרַע

עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ

4. כִּי

לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה

אֶזְכֵּי מִמָּוֶר

עַל הָאָרֶץ

אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

וּמִחַיֵּיתִי

אֶת כָּל הַיְּקוּם

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי

מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ

5. וַיַּעַשׂ נֹחַ

כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

6. וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ

מֵאוֹת שָׁנָה

וְהַמָּבּוּל הָיָה מֵיִם

עַל הָאָרֶץ

7. וַיָּבֹא נֹחַ

וּבָנָיו

וְאִשְׁתּוֹ

וְנִשְׁי בָנָיו

אִתּוֹ

אֶל הַתֶּבֶה

מִפְּנֵי מֵי הַמָּבּוּל

8. מִן הַבְּהֵמָה

הַטְּהוֹרָה

with thee,

19. And of every living thing of all flesh,

two of every [kind]

shalt thou bring into the ark,

to keep [them] alive with thee;

male and female shall they be.

20. Of the fowl after its kind,

and of the cattle after its kind,

of every creeping thing of the ground after its kind;

two of every [kind]

shall come unto thee

to keep [them] alive.

21. And thou, take for thyself

of all food

which may be eaten,

and thou shalt gather [it] unto thee;

and it shall be for thee

and for them for food.

22. And Noah did [so];

according to all that God

commanded him.

so he did.

CAP. VII.

1. And the Lord said to Noah:

Come thou

and all thy house[hold]

into the ark;

for thee I have seen

righteous before me

in this generation.

2. Of every clean beast

thou shalt take to thee

seven [by] seven¹.

אִתְּךָ

19. וּמִכָּל הַחַי

מִכָּל בָּשָׂר

שְׁנַיִם מִכָּל

תָּבִיא אֶל הַתֶּבֶה

לְחַיֵּית אִתְּךָ

זָכָר וְנִקְבָּה יְהִיו

20. מִהָּעוֹף דְּמִינָהוּ

וּמִן הַבְּהֵמָה דְּמִינָהוּ

מִכָּל רֶמֶשׂ הָאָרֶץ

דְּמִינָהוּ

שְׁנַיִם מִכָּל

יָבֹאוּ אֵלֶיךָ

לְחַיֵּיוֹת

21. וְאַתָּה קַח לָךְ

מִכָּל מֵאֲכָל

אֲשֶׁר יֵאָכֵל

וְאִסַּפְתָּ אֵלֶיךָ

וְהָיָה לָךְ וּלְהֵם

לְאֹכֶלָה

22. וַיַּעַשׂ נֹחַ

כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים

כִּן עָשָׂה

שְׁנֵי

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ

בֹּא אִתְּךָ

וְכָל בְּיֹתְךָ

אֶל הַתֶּבֶה

כִּי אִתְּךָ רָאִיתִי

צַדִּיק לְפָנַי

בְּדוֹר הַזֶּה

2. מִכָּל הַבְּהֵמָה

הַטְּהוֹרָה

תִּקַּח לָךְ

שִׁבְעָה שִׁבְעָה

¹ 1. a seven pair, 2) H. a man and his wife. 3) H. a son of six etc. 4) As: יִמְבּוּל מֵיִם הִיא

and the three wives of his sons
with them
unto the ark;
14. They and every beast
after its kind,
and all the cattle after
their kind, and every creeping thing
that creeps upon the
earth after its kind,
and every fowl after its
kind, every bird
of every wing.¹
15. And they went in
unto Noah
into the ark,
two [by] two
of all flesh
in which [was] the
spirit of life.
16. And those that
went in,
male and female
of all flesh
went in,
as God commanded him;
and the Lord shut
behind him.
שְׁלֵשִׁי
17. And the flood was
forty days
upon the earth;
and the waters increased
and lifted the ark,
and it rose from [upon]
the earth.
18. And the waters grew
mighty
and increased exceedingly
upon the earth,
and the ark went
upon the face of the
waters.

וְשָׁרֵשֶׁת נָשִׁי כְנֻי
אִתָּם
אֶל הַתֵּבָה:
14. הַמָּה וְכָל הַחַיָּה
קְמִינָהּ
וְכָל הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ
וְכָל הָרֶמֶשׂ
הָרֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ
לְמִינָהּ
וְכָל הָעוֹף לְמִינָהּ
כָּל צֹפֹר
כָּל כְּנָף:
15. וַיָּבֹאוּ אֵל נֹחַ
אֵל הַתֵּבָה
שְׁנִים שְׁנִים
מִכָּל הַבָּשָׂר
אֲשֶׁר בִּי רוּחַ חַיִּים
16. וְהַבָּאִים
זָכָר וּנְקֵבָה
מִכָּל בָּשָׂר
בָּאֹו
בְּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים
וַיִּסְגֵּר יְהוָה בְּעָדָיו
שְׁלֵשִׁי
ח. וַיְהִי הַמַּבּוּל
אַרְבָּעִים יוֹם
עַל הָאָרֶץ
וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם
וַיִּשָּׂאוּ אֶת הַתֵּבָה
וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ:
18. וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם
וַיִּרְבּוּ מְאֹד
עַל הָאָרֶץ
וַתִּלָּךְ הַתֵּבָה
עַל פְּנֵי הַמַּיִם:

and of the beast[s]
which are not clean,
and of the fowl,
and all that creeps
upon the ground;
9. Two [by] two
they went in unto Noah
into the ark,
male and female,
as God commanded
Noah.
10. And it came to pass
after the seven days,
that the waters of the
flood were
upon the earth.
11. In the six hundredth
year
of Noah's life,
in the second month,
on the seventeenth day
of the month,
on this day
were broken up
all the fountains
of the great abyss,
and the windows of the
heaven
were opened.
12. And the rain was
upon the earth
forty days
and forty nights.
13. On this very day
went in Noah,
and Shem, and Ham,
and Japheth,
the sons of Noah,
and the wife of Noah,
יָמֵן הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר אֵינָנָה מְהֻלָּה
וּמִן הָעוֹף
וְכָל אֲשֶׁר רֹמֵשׁ
עַל הָאָרֶץ:
9. שְׁנִים שְׁנִים
בָּאוּ אֵל נֹחַ
אֶל הַתֵּבָה
זָכָר וּנְקֵבָה
בְּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים
אֶת נֹחַ:
10. וַיְהִי
לְשִׁבְעַת הַיָּמִים
וּמִי הַמַּבּוּל הָיָה
עַל הָאָרֶץ:
11. בְּשָׁנַת יֵשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה
לְחַיֵּי נֹחַ
בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם
לְחֹדֶשׁ
בַּיּוֹם הַזֶּה
נִבְקְעוּ
כָּל מַעְיְנוֹת
תְּהוֹמוֹת רָבָה
וַתֵּאֲרַפְתַּ הַשָּׁמַיִם
וַתִּפְתְּחוּ:
12. וַיְהִי הַגֶּשֶׁם
עַל הָאָרֶץ
אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה:
13. בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַהוּא
בָּא נֹחַ
וְשֵׁם וְחָם וַיָּפֶת
בְּנֵי נֹחַ
וְאִשְׁתֵּי נָח

1) I. e. one pair. 2) H. lo. 3) Or. left. 4) I. e. of every sort.

upon the earth

a hundred and fifty
day[s].

ח

CAP. VIII.

1. And God remembered
Noah,

and every ^{living} [thing],

and all the cattle

which [were] with him

in the ark;

and God caused a wind
to pass
over the earth;

and the waters ^{sank}.

2. And (they) were
^{stopped}
the fountains of the
abyss
and the windows of the
heaven,
and the rain was
restrained
from the heaven.

3. And the waters
^{retreated}
from (upon) the earth,
continually retreating⁷,
and the waters
diminished
[after] the end

of a hundred and fifty
day[s].

4. And the ark rested
in the seventh month,
on the seventeenth day
of the month,

upon the mountains of
Ararat.

5. And the waters
were continually
diminishing
until the tenth month;
in the tenth [month],

on the first [day] of
the month
were seen

the tops of the moun-
tains.

6. And it came to pass

על הארץ

חמשים ומאת יום:

CAP. VIII.

1. ויזכר אלהים

את נח

ואת כל החיה

ואת כל הבהמה

אשר אתו

בתבה

ויעבר אלהים רוח

על הארץ

וישכו המים:

2. ויסקרו

מעינת תהום

וארפת השמים

ויכלא תנשם

מן השמים:

3. וישכו המים

מעל הארץ

הקוה ושוב

ויחסרו המים

מקצה

חמשים ומאת יום:

4. ונתח התבה

בחודש השביעי

בשבעה עשר יום

לחודש

על הרי אררט:

5. והמים

היו הקוה וחסור

עד חודש העשירי

בעשירי

באחד לחודש

נראו

ראשי ההרים:

6. ויהי

19. And the waters

grew ¹exceedingly
mighty
upon the earth;

and (they) were covered

all the high mountains

which [were] under
the whole heaven.

20. Fifteen cubit[s]

²upwards

did the waters grow
mightily,
and the mountains were
covered.

21. And all flesh
perished
that creeps upon the
earth,
(in the) fowl,

and (in the) cattle,

and (in the) beast[s],

and (in) every creeping
thing
that creeps upon the
earth,

and all man.

22. All which [had] the
breath of the spirit of life

in his nostrils,

of all that [was] on the
dry land,
died.

23. And he wiped off

every existing thing

which [was] upon the
face of the ground,
from man

unto cattle,

unto creeping thing,

and unto the fowl of the
heaven:
and they were wiped off
from the earth,
and Noah only was left,

and those who [were]
with him
in the ark.

24. And the waters grew
mighty

והמים

גברו מאד מאד

על הארץ

ויכסו

כל ההרים הגבוהים

אשר תחת כל

השמים:

20. חמש עשרה אמה

מלמעלה

גברו המים

ויכסו ההרים:

21. וינע כל בשר

הרמש על הארץ

בעוף

ובבהמה

ובחיה

ובכל הרמש

השמש על הארץ

וכל האדם:

22. כל אשר נשמת

רוח חיים

באפיו

מכל אשר בחרבה

מתו:

23. וימח

את כל היקום

אשר על פני האדמה

מאדם

עד בהמה

עד רמש

ועד עוף השמים

וימחו מן הארץ

וישאר אדם נח

ואשר אתו

בתבה:

24. ויגברו המים

1)II. exceedingly exceedingly. 2)Or, above [them].
returned. 7)II. above and returning. 8)H. &

3)Or, beast 4)Or, assuaged 5)Or, closed. 6)H.

12. And he waited still **12. וַיִּחַל עוֹד**
 other seven days, **שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם**
 and he sent forth the dove, **וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה**
 and she did not continue **וְלֹא יָסְפָה**
 [to] return unto him again. **שׁוּב אֵלָיו עוֹד:**
 13. And it came to pass { **13. וַיְהִי בִּפְאַתָּה**
 in the six hundred and first year, **וַיְהִי שָׁנָה**
 in the first [month] **בְּרֵאשִׁית**
 in the first [day] of the month, **בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ**
 [that] the waters were dried up **הָרְבוּ הַמַּיִם**
 from (upon) the earth. **מֵעַל הָאָרֶץ**
 and Noah removed **וַיִּסָּר נֹחַ**
 the covering of the ark, **אֶת מִכְסֵּה הַחֹבֶה**
 and looked, **וַיִּרְא**
 and, behold, it was dried up **וַהֲגַה חֲרָבוֹ**
 the face of the ground. **פְּנֵי הָאֲדָמָה:**
 14. And in the second month, **14. וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי**
 on the twenty seventh day **הַשְּׁבַעֲנָה וְעֶשְׂרִים יוֹם**
 of the month, **לַחֹדֶשׁ**
 was the earth dry. **יָבֵשָׁה הָאָרֶץ:**
 רְבִיעִי **רְבִיעִי**
 15. And God spoke unto Noah. **15. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים**
 saying: **אֵל נֹחַ**
 16. Go out of the ark, **16. צֵא מִן הַחֹבֶה**
 thou, and thy wife, **אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ**
 and thy sons, **וּבְנֶיךָ**
 and the wives of thy sons, **וּנְשֵׁי בְנֶיךָ**
 with thee. **אַתְּ:**
 17. Every living [thing] **17. כָּל הַחַיָּה**
 which [is] with thee **אֲשֶׁר אִתְּךָ**
 of all flesh, **מִכָּל בָּשָׂר**
 (in the) fowl, **בְּעוֹף**
 and (in the) cattle, **וּבַבְּהֵמָה**
 and (in) every creeping thing **וּבְכָל הָרֶמֶשׂ**
 that creeps upon the earth. **הָרֶמֶשׂ עַל הָאָרֶץ**

at the end of forty days. **מִקֵּץ אַרְבָּעִים יָמִים**
 that Noah opened **וַיִּפְתַּח נֹחַ**
 the window of the ark **אֶת חַלּוֹן הַחֹבֶה**
 which he had made. **אֲשֶׁר עָשָׂה:**
 7. And he sent forth **7. וַיִּשְׁלַח אֶת הָעֹרֵב**
 a raven. **וַיֵּצֵא**
 and it went out, **נִצָּא**
 going out and returning. **נִצָּא וְשׁוּב**
 until the waters were dried up **עַד יִבְשֶׁת הַמַּיִם**
 from (upon) the earth. **מֵעַל הָאָרֶץ:**
 8. And he sent forth **8. וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה**
 a dove **מֵאִתּוֹ**
 from him, **לִרְאוֹת**
 to see **תְּקַלּוּ הַמַּיִם**
 if the waters were abated **מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:**
 from (upon) the face of the ground: **9. בִּלְאִי מְצָאָהּ הַיּוֹנָה**
 9. But the dove did not find **מְנוּחַם**
 a resting-place **רֶכֶף רְגֵלָה**
 for the sole of her foot: **וַתָּשָׁב אֵלָיו**
 and she returned unto him **אֶל הַחֹבֶה**
 into the ark, **כִּי מַיִם**
 for waters **עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ**
 [were] upon the face of the whole earth; **וַיִּשְׁלַח יְדוֹ**
 and he put forth his hand, **וַיִּקְחָהּ**
 and took her, **וַיָּבֵא אִתּוֹ אֵלָיו**
 and brought her unto him **אֶל הַחֹבֶה:**
 into the ark. **10. וַיִּחַל עוֹד**
 10. And he waited still **שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם**
 other seven days; **וַיִּסְפֶּה שְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה**
 and he continued to send forth the dove **מִן הַחֹבֶה:**
 out of the ark. **11. וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה**
 11. And the dove came in unto him **לְעֵת עֶרֶב**
 at the time of evening, **וַהֲגַה עֲלֶיהָ זֵית טָרֵף**
 and, behold, a leaf of an olive-tree plucked off **כַּפִּיָּה**
 [was] in her mouth; **וַיָּדַע נֹחַ**
 so Noah knew **כִּי קָלּוּ הַמַּיִם**
 that the waters were abated **מֵעַל הָאָרֶץ:**
 from (upon) the earth.

seed [time] and harvest.
and cold and heat,
and summer and winter,
and day and night
shall not cease.

וְרַע וְקָצִיר
וְקָר וְחֹם
וְקִיץ וְחֹרֶף
וַיּוֹם וְלַיְלָה
לֹא יִשְׁכָּחוּ:

מ

CAP. IX.

1. And God blessed Noah

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת נֹחַ

and his sons,
and he said to them:

וְאֶת בָּנָיו
נִיאָמַר לָהֶם

Be fruitful,
and multiply,
and fill the earth.

פְּרוּ
וּרְבוּ
וּמלאוּ אֶת הָאָרֶץ:

2. *And the fear of you
*and the terror of you
shall be

2. וּמוֹרָאֵכֶם
וַחֲתֹכֶם
יִהְיֶה

upon every beast of the
earth,
and upon every fowl of
the heaven.

עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ
עַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם

upon every [thing] which
creeps [upon] the ground

כָּל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ
הָאֲדָמָה

and upon all the fish[es]
of the sea:
into your hands are they
delivered.

וּבְכָל דְּגֵי הַיָּם
בְּיָדְכֶם נִתְּנוּ:

3. Every *moving thing
which lives,
shall be to you
for food;

3. כָּל רֶמֶשׁ
אֲשֶׁר הוּא חַי
לָכֶם יִהְיֶה
לְאֹכְלָהּ

as the *green herb

כִּי־רֶקֶעַ עֵשֶׂב

I have given to you all.

נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל:

4. But flesh with its soul,
[with] its blood,
you shall not eat.

4. אֲךֹּ בָשָׂר בְּנֶפֶשׁוֹ
דָּמוֹ
לֹא תֹאכְלוּ:

5. And surely your blood
of your souls
I will demand,

5. וְאֲךֹּ אֶת דַּמְכֶם
לְנַפְשֵׁיכֶם
אֲדִישׁ

of the hand of every
beast
I will demand it,

מִיַּד כָּל חַיָּה
אֲדִישְׁנָהּ

bring out with thee,
that they may swarm on
the earth,
and be fruitful,
and multiply
upon the earth.

וַיֵּצֵא אִתָּךְ
וְיִשְׂרְצוּ בָאָרֶץ
וְיִפְרוּ
וְיִרְבוּ
עַל הָאָרֶץ:

18. And Noah went out

18. וַיֵּצֵא נֹחַ

and his sons,

and his wife,

and the wives of his
sons
with him.

וּבָנָיו
וְאִשְׁתּוֹ
וְנִשְׁי בָנָיו
אִתּוֹ:

19. Every beast,

19. כָּל הַחַיָּה

every creeping thing,

and every fowl,

every [thing that] moves
upon the earth,
after their families,

כָּל הָרֶמֶשׁ
וְכָל הָעוֹף
כָּל רוֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ
לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם

went out of the ark.

יָצְאוּ מִן הַתֵּבָה:

20. And Noah built an
altar to the Lord:

20. וַיִּבְנֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה

and he took

וַיִּקַּח

of all (the) clean cattle

מִכָּל הַבְּהֵמָה
הַטְּהוֹרָה

and of all (the) clean fowl,

and he offered burnt-
offerings
on the altar.

וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר
וַיַּעַל עֹלוֹת
בְּמִזְבֵּחוֹ:

21. And the Lord smelled

21. וַיְבַרַח יְהוָה

the sweet odor,

and the Lord said unto
his heart:

I will not continue to
curse again
the ground

אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל לְבוֹ
לֹא אֲסִיף לְקַלֵּל עוֹד
אֶת הָאֲדָמָה

for the sake of man,

בְּעִבּוֹר הָאָדָם

because the purpose

כִּי יֵצֵד

of the heart of man

[is] evil from his youth,

and I will not continue
again to smite
every living [thing],

לֵב הָאָדָם
רָע מִנְּעֻרָיו
וְלֹא אֲסִיף עוֹד לְהַכּוֹת
אֶת כָּל חַי

as I have done.

כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי:

22. While the earth
remains

22. עַד כִּי יִבֵּי הָאָרֶץ

1) H still all the days of the earth. 2) H. And your fear and your terror. 3) Or, creep and all greenness of herb

my covenant	את בריתי	and of the hand of man,	ומיד האדם
with you	אתכם	of the hand of a man	במד אִישׁ
That all flesh shall not be cut off any more	ולא יִכָּרֵת { כל בָּשָׂר עוֹד	[that will shed the blood of] his brother will I demand	אָחִיו אֲדַרֵּשׁ
by the waters of the flood,	בַּמַּבּוּל	the soul of the man.	אֶת נַפְשׁ הָאָדָם;
and there shall not be any more a flood to destroy the earth.	ולא יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחֵת הָאָרֶץ;	6. [Whoso' sheds the blood of man, by man shall his blood be shed; for in the image of God he made man.	6. יִשְׁפֹךְ דָּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ כִּי בְצִלְמֵ אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם;
12. And God said: This [is] the sign of the covenant which I make between me and (between) you, and (between) every living creature which is with you, for perpetual genera- tions.	12. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם;	7. And you, be fruitful, and multiply, swarm on the earth, and multiply on it.	7. וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שֶׂרָצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָהּ;
13. My be- have I set in the cloud, that it shall be for a sign of a covenant between me and (between) the earth.	13. אֶת קִשְׁתִּי נִתְּחִי בְּעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ;	8. And God spoke unto Noah and unto his sons with him, saying:	8. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים { אֶל נֹחַ וְאֶל בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר:
14. And it shall be, when I will bring a cloud over the earth, and the bow will be seen in the cloud,	14. וְהָיָה בְּעָנָנִי עָנָן עַל הָאָרֶץ וּנִרְאָתָה חֲקֵשֶׁת בְּעָנָן;	9. And I, behold, I establish my covenant with you and with your seed after you;	9. וְאֲנִי הִנְנִי מִקִּים אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת זֶרְעֲכֶם אַחֲרֵיכֶם;
15. That I will remember my covenant which [is] between me and (between) you, and (between) every living creature of all flesh; and the waters shall no more become (for) a flood to destroy all flesh.	15. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר ולא יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר;	10. And with every living creature which [is] with you, with the fowl, with the cattle, and with every beast of the earth with you;	10. וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בְּעוֹף בַּבְּהֵמָה וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם
16. And when the bow will be in the cloud, then I will look upon it	16. וְהָיְתָה הַקֵּשֶׁת בְּעָנָן וְרָאִיתִיהָ	of all that go out of the ark, even every beast of the earth. 11. And I will establish	11. וְאֶת כָּל חַיַּי הַתְּהוֹמָה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ; וְהַקֵּשֶׁת

the garment,	את השמלה	to remember	קִזְכֹּר
and put [it]	וַיַּשְׁמֹ	the everlasting covenant	בְּרִית עוֹלָם
upon the shoulder[s] of both of them,	עַל שִׁכְמָם שְׁנֵיהֶם	between God	בֵּין אֱלֹהִים
and went backwards,	וַיֵּלְכוּ אַחֲרָנִית	and (between) every living creature	וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה
and covered	וַיִּכְסּוּ	'of all flesh	בְּכָל בָּשָׂר
the nakedness of their father;	את עֲרוֹת אֲבִיהֶם	which [is] upon the earth,	אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ;
and their faces [were] backwards,	וּפְנֵיהֶם אַחֲרָנִית	17. And God said unto Noah:	17. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים {
and the nakedness of their father	וְעֲרוֹת אֲבִיהֶם		אֶל נֹחַ }
they did not see.	לֹא רָאוּ:	This [is] the sign of the covenant	זֹאת אוֹת הַבְּרִית
24. And Noah awoke	24. נִיָּקָז נֹחַ	which I have established	אֲשֶׁר הִקְמַתִי
from his wine,	מִיַּיְנוֹ	between me	בֵּינִי
and knew	וַיָּדַע	and (between) all flesh	יֵבִין כָּל בָּשָׂר
what [there] did to his youngest son.	את אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן:	which [is] upon the earth,	אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ;
25. And he said:	25. וַיֹּאמֶר	שְׁנֵי	שְׁנֵי
Cursed [be] Canaan:	אָרוּר כְּנָעַן	18. And the sons of Noah (were),	18. וַיְהִיו בְּנֵי נֹחַ
a servant of servants	עֶבֶד עֲבָדִים	that went out of the ark,	הַיֹּצֵאִים מִן הַתֵּבָה
shall he be to his brethren.	יִהְיֶה לְאֶחָיו:	[were] Shem, and Ham, and Japheth;	שֵׁם וְחָם וַיָּפֶת
26. And he said:	26. וַיֹּאמֶר	and Ham [was] the father of Canaan.	וְחָם הוּא אָבִי כְנָעַן;
Blessed [be] the Lord,	בְּרוּךְ יְהוָה	19. These three	19. שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה
the God of Shem,	אֱלֹהֵי שֵׁם	[were] the sons of Noah;	בְּנֵי נֹחַ
and Canaan [shall be]	וַיְהִי כְנָעַן	and of these	וּמֵאֵלֶּה
a servant to them.	עֶבֶד קָמוּ:	was all the earth over- spread.	נִפְצָה כָּל הָאָרֶץ;
27. God shall enlarge (to) Japheth,	27. יַפֶּת אֱלֹהִים לִיָּפֶת	20. And Noah began	20. וַיִּחַל נֹחַ
and he shall dwell	וַיִּשְׁכֵּן	[to be] ^a husbandman,	אִישׁ הָאֲדָמָה
in the tents of Shem,	בְּאֹהֲלֵי שֵׁם	and planted a vineyard;	וַיִּטַּע כֶּרֶם:
and Canaan shall be	וַיְהִי כְנָעַן	21. And he drank from the wine,	21. וַיִּשְׁתֵּי מִן הַיַּיִן
a servant to them.	עֶבֶד קָמוּ:	and was drunken;	וַיִּשְׁכָּר
28. And Noah lived	28. וַיְחִי נֹחַ	and he uncovered himself	וַיִּתְגַּד
after the flood,	אַחֲרֵי הַמַּבּוּל	In the midst of his tent.	בְּתוֹךְ אֹהֶלֶה:
three hundred year[s]	שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה	22. And Ham (saw),	22. וַיֵּרָא חָם
and fifty year[s].	וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה:	the father of Canaan,	אָבִי כְנָעַן
29. And all the days of Noah were	29. וַיְהִי כָּל יְמֵי נֹחַ	[saw] the nakedness of his father,	את עֲרוֹת אָבִיו
nine hundred year[s]	תִּשְׁעֵי מֵאוֹת שָׁנָה	and told	וַיַּגִּד
and fifty year[s],	וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה	to his two brothers	לְשְׁנֵי אֶחָיו
and he died.	וַיָּמָוֶה:	outside.	בַּחוּץ:
		23. And Shem and Japheth took	23. נִיקַח שֵׁם וַיָּפֶת

before the Lord.

therefore it is said:

Like Nimrod

a²hero of hunting

before the Lord.

10. And it was

the beginning of his kingdom:

Babel, and Erech,

and Accad, and Calneh,

in the land Shinar

11. From that land

he went out [to] Assyria,³

and built Nineveh

and Rehoboth-Ir,

and Calah,

12. And Resen

between Nineveh and (between) Calah, that [is] the great city:

13. And Mizraim¹ begat

[the] Ludim,

and [the] Ananim,

and [the] Lehabim,

and [the] Naphtuhim,

14. And [the] Pathrusim.

and [the] Caslulim.

whence went forth [the] Philistines.

and [the] Caphtorim.

15. And Canaan¹ begat

Zidon his first-born

and Heth:

16. And the Jebusite,

and the Amorite,

and the Girgashite,

17. And the Hivite,

and the Arkite,

לפני יהוה

על בן נמרוד

בנמרוד

גבור ציד

לפני יהוה:

10. ונתחיל

ראשית ממלכתו

בבבל וארך

ואכד וכננה

בארץ שניאר:

11. מן הארץ הזאת

יצא אשור

ויבן את נינוה

ואת רחבת עיר

ואת כלח:

12. ואת רסן

בין נינוה ובין כלח

היא העיר הגדלה:

13. ומצרים ילד

את לודים

ואת אנמים

ואת להבים

ואת נפתחים:

14. ואת פתרוסים

ואת כסלחים

אשר יצאו משם

פלשתיים

ואת כפתורים:

15. וכנען ילד

את צידן בכורו

ואת חת:

16. ואת יבוסי

ואת האמרי

ואת הגרנשי:

17. ואת החי

ואת הערקי

י

1. And these [are] the generations of the sons of Noa¹:

Saem, Ham, and Japheth; and to them were sons born after the flood

2. The sons of Japheth:

Gomer, and Magog, and Madai, and Javan, and Tubal, and Meshech, and Tiras.

3. And the sons of Gomer: Ashkenaz, and Riphath, and Togarmah.

4. And the sons of Javan:

Elishah, and Tarshish, [the] Kittim, and [the] Dodanims.

5. Of these were separated the isles of the nations in their lands,

every one after his tongue; after their families,

in their nations.

6. And the sons of Ham:

Cush, and Mizraim,

and Put, and Canaan.

7. And the sons of Cush:

Seba, and Havilah, and Sabtah, and Raamah, and Sabtean; and the sons of Raamah:

Sheba and Dedan

8. And Cush¹ begat Nimrod; he began

to be a²hero on the earth.

9. He was

a²hero of hunting

CAP. X.

ואלה תולדות

בני נח

שם הם ויפת

ויולדו להם בנים

אחר המבול:

2. בני יפת

גמר ומגוג ומדי

וייון והבל

ומשך ותירס:

3. ובני גמר

אשכנז וריפת

ותגרמה:

4. ובני יוון

אלישה ותרשיש

פתים ודדנים:

5. מאלה נפרדו

איי הגוים

באנצלתם

איש לשנו

קמשפחתם

בגויהם:

6. ובני חם

כוש ומצרים

ופוט וכנען:

7. ובני כוש

סבא וחבילה וסבתה

ורעמה וסבתה

ובני רעמה

שבא ודדן:

8. וכוש ילד את נמרוד

הוא החל

להיות גבר בארץ:

9. הוא היה

גבר ציד

1)H. bore. 2)Or, mighty man. 3)Or, went out Assur. 4)Or, Rehoboth, Ir, Or, the city of Rehoboth out of whom.

and the name of his
brother [was] Joktan.

26. And Joktan ¹begat
Almodad,

and Sheleph,

and Hazarmaveth,

and Jerah;

27. And Hadoram,

and Uzal,

and Diklah;

28. And Obal,

And Ablmael,

and Sheba;

29. And Ophir,

and Havilah,

and Jobab;

all these [were] the sons
of Joktan.

30. And their dwelling-
place was
from Mesha,

as thou goest toward
Sephar,
the mountain of the east.

31. These [were] the
sons of Shem,
after their families,

after their tongues,

in their lands,

after their nations.

32. These [were] the
families
of the sons of Noah,

after their generations

in their nations;

and of these

were the nations sepa-
rated
on the earth

after the flood.

יא
שביעי

1. And all the earth was

וַיִּשֶׁם אֶחָיו יֶקְטָן:

26. וַיֶּקְטָן יֶקְטָן
אֶלְמוֹדָד

וְאֶת שֵׁלֶפָה

וְאֶת חֲצַרְמָוֶת

וְאֶת יֶרָח:

27. וְאֶת הָדוֹרָם

וְאֶת אוּזל

וְאֶת דִּקְלָה:

28. וְאֶת עוֹבָל

וְאֶת אֲבִימָאֵל

וְאֶת שְׁבָא:

29. וְאֶת אוֹפִיר

וְאֶת חַוִּילָה

וְאֶת יוֹבָב

כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יֶקְטָן:

30. וַיְהִי מוֹשְׁבָם

מִמֶּשָׁא

בְּאַכָּה סֶפְרָה

הַר הַמֶּזְרָח:

31. אֵלֶּה בְּנֵי שֵׁם

לְמִשְׁפְּחֹתָם

לְדִשְׁנָתָם

בְּאַרְצֹתָם

לְגוֹיֵיהֶם:

32. אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת

בְּנֵי נֹחַ

קְתוּלָתָם

בְּגוֹיֵיהֶם

וּמֵאֵלֶּה

נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם

בְּאֶרֶץ

אַחַר הַמַּבּוּל:

CAP. XI.

שביעי

1. וְהָיָה כָּל הָאָרֶץ

and the Sinite,

18. And the Arvadite,

and the Zemarite,

and the Hamathite,

and afterwards were
upread abroad

the families of the
Canaanite.

19. And the border of the
Canaanite was
from Zidon.

as thou goest toward
Gerar

unto Gaza.

as thou goest toward
Sodom and Gomorrah,
and Admah and Zebollim.

unto Lasha

20. These [were] the
sons of Ham,

after their families.

after their tongues.

in their lands.

in their nations.

21. And to Shem, also [to]
him were born [children]
the father of all the
children of Eber,

the elder brother of
Japheth.

22. The sons of Shem:

Elam, and Asshur,

and Arpachshad,

and Lud, and Aram.

23. And the sons of Aram:

Uz, and Hul,

and Gether, and Mash.

24. And Arpachshad ¹
¹begat Shelah,

and Shelah ¹begat Eber:

25. And to Eber were
born

two sons:

the name of the one
[was] Peleg.

for in his days

was the earth divided:

וְאֵת הַסִּינִי:

18. וְאֵת הָאַרְוָדִי

וְאֵת הַזִּמְרִי

וְאֵת הַחֲמָתִי

וְאַחֲרָיֵם

מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי:

19. וְיֵדֵי גְבוּל הַכְּנַעֲנִי

מִצִּידוֹן

בְּאַכָּה גֵרָרָה

עַד עָזָה

בְּאַכָּה סוֹדֹמוֹ וְעִמְרָה

וְאַדְמָה וְצִבּוֹלִים

עַד קֶשֶׁעַ:

20. אֵלֶּה בְּנֵי חָם

לְמִשְׁפְּחֹתָם

לְדִשְׁנָתָם

בְּאַרְצֹתָם

בְּגוֹיֵיהֶם:

21. וְלִשְׁם יֶלֶד נֹחַ הָיָה

אָבִי כָּל בְּנֵי עֶבֶר

אֶחָיו יָפֶת הַחֲדָל:

22. בְּנֵי שֵׁם

עִילָם וְאַשּׁוּר

וְאַרְפַּכְשָׁד

וְלֹד וְאַרָם:

23. וּבְנֵי אָרָם

עִו וְחִוִּי

וְגֶתֶר וְמָשׁ:

24. וְאַרְפַּכְשָׁד יֶלֶד

אֶת שֵׁלָח

וְשֵׁלָח יֶלֶד אֶת עֶבֶר:

25. וְלְעֶבֶר יֶלֶד

שְׁנֵי בָנִים

שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג:

בַּיּוֹמִין

נִפְלְגָה הָאָרֶץ

and there confound
their language,
that they may not
understand
one another's language.
8. And the Lord scat-
tered them abroad
from thence
upon the face of all the
earth;
and they ceased
to build the city.
9. Therefore
was its name called
Babel,
because there
confounded the Lord
the language of all the
earth;
and from thence
the Lord scattered them
abroad
upon the face of all the
earth.
10. These [are] the gene-
rations of Shem:
Shem [was] a hundred
year[s] old,
and begat Arpachshad
two years after the
flood:
11. And Shem lived
after he begat Arpach-
shad
five hundred year[s],
and begat sons and
daughters.
12. And Arpachshad
lived
five and thirty year[s],
and begat Shelah;
13. And Arpachshad
lived
after he begat Shelah
three years
and four hundred
year[s],
and begat sons and
daughters.
14. And Shelah lived
thirty year[s]

וְנִבְלָה שָׁם שְׂפָתָם
אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ
אִישׁ שִׁפְתֵי רֵעֵהוּ:
8. וַיִּפְצַן יְהוָה אֹתָם
מִשָּׁם
עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
וַיִּחְדְּלוּ
לִבְנוֹת הָעִיר:
9. עַל כֵּן
קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל
כִּי שָׁם
בָּלְלָה יְהוָה
שְׂפַת כָּל הָאָרֶץ
וּמִשָּׁם
הִפְצִים יְהוָה
עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ:
10. אֵלֶּה תוֹלְדֹת שֵׁם
שֵׁם בֶּן מֵאת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת אֲרַפְכְּשָׁד
שְׁנַתִּים אַחֲרֵי הַמָּבּוּל:
11. וַיְחִי שֵׁם
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
אֲרַפְכְּשָׁד
חֲמִשָּׁה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
12. וַאֲרַפְכְּשָׁד חָיָה
חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת שֶׁלַח:
13. וַיְחִי אֲרַפְכְּשָׁד
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
שֶׁלַח
שָׁלֹשׁ שָׁנִים
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
14. וּשְׁלַח חָיָה
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

[of] one language
and [of] the same
words.
2. And it came to pass,
as they journeyed
eastward,
that they found a plain
in the land of Shinar,
and they settled there.
3. And they said
one to another:
"Come, let us make bricks
and burn them
thoroughly,
and the brick was to
them
for stone,
and (the) slime
was to them for mortar."
4. And they said:
"Come, let us build for
us a city
and a tower,
that its top [may reach]
unto the heaven,
and let us make for us
a name,
lest we be scattered
abroad
upon the face of all
the earth."
5. And the Lord came
down
to see the city
and the tower
which [there] build
the children of (the)
man.
6. And the Lord said:
Behold, [they are] one
people,
and one language [is]
to all of them,
and this [is what] they
begin
to do,
and now shall not be
restrained from them
all which they plan
to do?
7. "Come, let us go down,

שְׂפָה אֶחָת
וּדְבָרִים אֶחָדִים:
2. וַיְהִי
בְּנִסְעָם מִמֶּקֶד
וַיִּמְצְאוּ בְּקִעָה
בְּאֶרֶץ שִׁנָּר
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם:
3. וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
הָבָה נִלְבְּנָה לִבְנִים
וְנִשְׂרָפָה לְשִׂרָפָה
וַתְּהִי קִרְיָם הַבְּלִבָּה
לְאֶבֶן
וְהַחֲמֶר
הָיָה לָהֶם לְחֵמֶר:
4. וַיֹּאמְרוּ
הָבָה נִבְנֶה נֹגֶה עִיר
וּמִגְדָּל
וְרֹאשׁוֹ בְּשָׁמַיִם
וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שֵׁם
פֶּן נִפּוּץ
עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ:
5. וַיֵּרֶד יְהוָה
לִרְאֹת אֶת הָעִיר
וְאֶת הַמִּגְדָּל
אֲשֶׁר בָּנוּ
בְּנֵי הָאָדָם:
6. וַיֹּאמֶר יְהוָה
הֵן עַם אֶחָד
וּשְׂפָה אֶחָת לְכָלָם
וְזֶה הַחֲלָם
לַעֲשׂוֹת
וַעֲתָה לֹא יִבָּצֵר מֵהֶם
כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ
לַעֲשׂוֹת:
7. הָבָה נֵרְדָה

(1) Or, one [kind of] words or, one speech. 2) II. from east. 3) Or, dwell. 4) Or, Go to. 5) II. to burning
-IAS: and now nothing will be restrained from them which they intended to do. 7) Or, left off.

and begat Nahor.

וַיֹּלֶד אֶת נָחוֹר:

23. And Serug lived

23. נִיחִי שְׂרוּג

after he begat Nahor

{ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
נָחוֹר }

two hundred year[s].

מֵאתִים שָׁנָה

and begat sons and daughters.

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

24. And Nahor lived

24. נִיחִי נָחוֹר

nine and twenty year[s].

תִּשְׁעֵי וְעֶשְׂרִים שָׁנָה

and begat Terah.

וַיֹּלֶד אֶת תְּרָח:

25. And Nahor lived

25. נִיחִי נָחוֹר

after he begat Terah

{ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
תְּרָח }

nineteen year[s]

תִּשְׁעֵי עֶשְׂרֵה שָׁנָה

and a hundred year[s],

וּמֵאת שָׁנָה

and begat sons and daughters.

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

26. And Terah lived

26. נִיחִי תְּרָח

seventy year[s].

שִׁבְעִים שָׁנָה

and begat Abram,

וַיֹּלֶד אֶת אַבְרָם

Nahor, and Haran.

אֶת נָחוֹר וְאֶת הָרָן:

27. And these [are] the generations of Terah:

{ 27. וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת
תְּרָח }

Terah begat

תְּרָח הוֹלִיד

Abram, Nahor, and Haran.

{ אֶת אַבְרָם אֶת
נָחוֹר וְאֶת הָרָן }

and Haran begat Lot.

וְהָרָן הוֹלִיד אֶת לוֹט:

28. And Haran died

28. וּמָת הָרָן

in the presence of his father Terah, in the land of his birth,

עַל פְּנֵי תְּרָח אָבִיו
בְּאֶרֶץ מוֹלְדֹתוֹ

in Ur of Chaldees.

בְּאִוּר כַּשְׁדִּים:

מִפְּטֹר

מִפְּטֹר

29. And Abram and Nahor took for themselves wives,

{ 29. וַיִּקַּח אַבְרָם
וְנָחוֹר זֵמִים }

the name of Abram's wife [was] Sarai,

שֵׁם אִשְׁתּוֹ אַבְרָם שָׂרָי

and the name of Nahor's wife [was] Milcah.

וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָחוֹר

מִלְכָּה

the daughter of Haran.

בֵּת הָרָן

and begat Eber.

וַיֹּלֶד אֶת עֵבֶר:

15. And Shelah lived

15. נִיחִי שֶׁלָּח

after he begat Eber

{ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
עֵבֶר }

three years

שְׁלֹשׁ שָׁנִים

and four hundred year[s]

וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה

and begat sons and daughters.

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

16. And Eber lived

16. נִיחִי עֵבֶר

four and thirty year[s].

אַרְבַּע וְשָׁלִשׁ שָׁנָה

and begat Peleg.

וַיֹּלֶד אֶת פֶּלֶג:

17. And Eber lived

17. נִיחִי עֵבֶר

after he begat Peleg

{ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
פֶּלֶג }

thirty year[s]

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

and four hundred year[s]

וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה

and begat sons and daughters.

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

18. And Peleg lived

18. נִיחִי פֶלֶג

thirty years,

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

and begat Reu.

וַיֹּלֶד אֶת רְעֻ:

19. And Peleg lived

19. נִיחִי פֶלֶג

after he begat Reu

{ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
רְעֻ }

nine years

תִּשְׁעֵי שָׁנִים

and two hundred year[s]

וּמֵאתִים שָׁנָה

and begat sons and daughters.

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

20. And Reu lived

20. נִיחִי רְעֻ

two and thirty year[s]

שְׁתַּיִם וְשָׁלִשׁ שָׁנָה

and begat Serug.

וַיֹּלֶד אֶת שְׂרוּג:

21. And Reu lived

21. נִיחִי רְעֻ

after he begat Serug

{ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
שְׂרוּג }

seven years

שִׁבְעַ שָׁנִים

and two hundred year[s]

וּמֵאתִים שָׁנָה

and begat sons and daughters.

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

22. And Serug lived

22. נִיחִי שְׂרוּג

thirty year[s].

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

and be thou a blessing.

1 And I will bless

those that bless thee,

and him that curses thee

will I curse;

and in thee shall be
blessed

all the families of the
earth.

2. And Abram went,

as the Lord had spoken
unto him;

and Lot went with him;

and Abram [was] five
years

and seventy year[s] old

when he went out of
Haran

5. And Abram took

Sarai his wife,

and Lot the son of his
brother,

and all their movable
property
which they had acquired

and the soul[s]

whom they had² obtained
in Haran,

and they went out

to go

to the land of Canaan,

and they came

into the land of Canaan.

6. And Abram passed

through the land

unto the place of
Shechem,

unto the oak of Moreh;

and the Canaanite [was]
then in the land.

7. And the Lord appear-
ed unto Abram,
and said:

to thy seed

will I give

this land;

וְהָיָה בְרָכָה:

3. וְאִבְרָהָם

מְבָרְכִיךָ

וּמְקַלְלֶךָ

אָאֵר

וְנִבְרַכְךָ בְּךָ

כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה

4. וַיֵּךְ אֲבָרָם

בְּאִשֶּׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי

וַיֵּךְ אֶתֹּ לוֹט

וְאֲבָרָם בֶּן חָמֵשׁ

שָׁנִים

וְשִׁבְעִים שָׁנָה

בְּצֵאתוֹ מִחָרָן:

5. וַיִּקַּח אֲבָרָם

אֶת שָׂרִי אִשְׁתּוֹ

וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו

וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם

אֲשֶׁר רָכְשׁוּ

וְאֶת הַנְּפֹשׁ

אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן

וַיֵּצְאוּ

דֹּרֶכָה

אֶרֶצָה כְּנָעַן

וַיָּבֹאוּ

אֶרֶצָה כְּנָעַן:

6. וַיַּעֲבֹר אֲבָרָם

בְּאֶרֶץ

עַד מְקוֹם שָׁכֶם

עַד אֵילַן מוֹרֶה

וַיִּפְגַּעֲנִי אִי בְּאֶרֶץ:

7. וַיֵּרָא יְיָ אֶל אֲבָרָם

וַיֹּאמֶר

לְדוֹרֶעָה

אֲמֵן

אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת

the father of Milcah

and the father of Iscab.

30. And Sarai was

barren,

she had no child.

31. And Terah took

Abram his son,

and Lot the son of

his son's son,

and Sarai his daughter-
in-law,

the wife of Abram
his son;

and they went out with
them

from Ur of the Chaldees,

to go

to the land of Canaan,

and they came unto
Haran

and settled there.

32. And the days of

Terah were

five years

and two hundred
year[s],

and Terah died in
Haran.

LECH LECHA

ב

1. And the Lord said

unto Abram:

Get thee

out of thy country,

and from thy birth-place

and from thy father's
house

unto the land

which I will show thee.

2. And I will make thee

(for) a great nation,

and I will bless thee,

and make great thy
name;

אָבִי מִלְכָּה

וְאָבִי יִסְכָּה:

30. וְתַתִּי שָׂרִי

עֲקָרָה

אֵין לָהּ יֶלֶד:

31. וַיִּקַּח תֵּרַח

אֶת אֲבָרָם בְּנוֹ

וְאֶת לוֹט בֶּן הָרָן

בֶּן בְּנוֹ

וְאֶת שָׂרִי בְּתוּלָתוֹ

אִשְׁתּוֹ אֲבָרָם בְּנוֹ

וַיֵּצְאוּ אֹתָם

מִמּוֹר בְּשָׂדִים

לָלֶכֶת

אֶרֶצָה כְּנָעַן

וַיָּבֹאוּ עַד חָרָן

וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁם:

32. וַיְהִי יְמֵי תֵרַח

חָמֵשׁ שָׁנִים

וּמֵאֵתִים שָׁנָה

וַיָּמָת תֵּרַח בְּחָרָן:

לָךְ לָךְ

CAP. XII.

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל אֲבָרָם

לֵךְ לָךְ

מִמְּדָרְךָ

וּמִמּוֹלֶדְתְּךָ

יְמִינִית אָבִיךָ

אֶל הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אֲרָאָה:

2. וְאֶעֱשֶׂה

לְנֹכַח גֹּדֹל

וְאִבְרָכָה

וְאֶגְדַּלְתִּי שְׁמֶךָ

211 Go far thyself

212 Or, hundred

213 Or, around

214 Or, as far as, 215 Or, as

and they will kill me,
but thee they will leave ^{alive}.
13. Say, I pray thee,
thou [art] my sister;
In order that it may be
well with me
for thy sake,
and my soul may live
because of thee.

שני

14. And it came to pass,

when Abram came into
Egypt.

that the Egyptians
beheld
the woman

that she [was] very fair.

15. And [there] saw her

the princes of Pharaoh,

and praised her

unto Pharaoh,

and the woman was
taken
[into] the house of
Pharaoh.

16. And he did well to

for her sake;

and he had

flocks, and herds,

and he-asses,

and men-servants, and
maid-servants,
and she-asses, and
camels.

17. And the Lord plagued
Pharaoh

[with] great Plagues

and his house

because of Sarai

Abram's wife.

18. And Pharaoh called
(to) Abram,

וַהֲרִגוּ אֹתִי

וְאַתָּה יָחִיו:

13. אֵמְרִי נָא

אֲחֹתִי אָתָּה

לְמַעַן יֵשֶׁב לִי

בְּעִבְרָה

וְחַיְתִּי נַפְשִׁי

בְּגִלְגָּל:

שְׁנֵי

14. וַיְהִי

כְּבֹא אַבְרָם

מִצִּרְיָה

וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִיִּם

אֶת הָאִשָּׁה

כִּי יָפָה הִיא מְאֹד:

15. וַיִּרְאוּ אֹתָהּ

שְׂרֵי פַרְעֹה

וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ

אֶל פַּרְעֹה

וַתִּקַּח הָאִשָּׁה

בֵּית פַּרְעֹה:

16. וַיַּאֲבֶרֶם הַיָּטִיב

בְּעִבְרָה

וַיְהִי לוֹ

צֹאן וּבָקָר

וַחֲמֹרִים

וְעֲבָדִים וְשִׁפּוֹת

וְאֲתֹנֹת וַחֲמֹלִים:

17. וַיִּנְעַץ יְיָ אֶת

פַּרְעֹה

בְּנִגְעִים גְּדֹלִים

וְאֶת בֵּיתוֹ

עַל דְּבַר שְׂרֵי

אִשְׁתּוֹ אַבְרָם:

18. וַיִּקְרָא פַרְעֹה

לְאַבְרָם:

and he built there

an altar

to the Lord,

who appeared unto him.

8. And he removed
from thence

to the mountain

east of Beth-El,

and pitched his tent,

[having] Beth-El ^{to the} westand Ai ^{on the} east,

and he built there

an Altar

to the Lord,

and called on the name
of the Lord.

9. And Abram journeyed

going [on] and jour-
neying

toward the South.

10. And [there] was a
famine in the land:and Abram went down
into Egypt

to sojourn there;

for the famine [was]
severe

in the land.

11. And it came to pass,

when he was come near

to enter into Egypt,

that he said

unto Sarai his wife:

behold now, I know

that thou [art] a woman

of fair appearance:

12. And it will come to
pass,when the Egyptians
shall see thee,

that they will say:

This [is] his wife;

בֵּן שָׁם

מִזְבֵּחַ

לַיהוָה

הַנִּרְאָה אֵלָיו:

8. וַנִּעְתָּק מִשָּׁם

הַהָרָה

מִקֶּדֶם לְבֵית אֵל

וַיִּט אֹהֶלָה

בֵּית אֵל מִיָּם

וַהֲעִי מִקֶּדֶם

וַיִּבֶן שָׁם

מִזְבֵּחַ

לַיהוָה

וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

9. וַיִּסַּע אַבְרָם

הַדּוֹךְ וְנִסְּוֹעַ

הַיָּנִיבָה:

10. וַיְהִי רָעָב בְּאֶרֶץ

וַיֵּרֶד אַבְרָם

מִצִּרְיָה

לְנוֹר שָׁם

כִּי כָבֵד הָרָעָב

בְּאֶרֶץ

11. וַיְהִי

כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב

לְבֹא מִצְרִימָה

וַיֹּאמֶר

אֶל שְׂרֵי אִשְׁתּוֹ

הִנֵּה נָא יֹדַעְתִּי

כִּי אִשָּׁה יָפָה

מֵרָאָה אָתָּה:

12. וְהָיָה

כִּי יִרְאוּ אֹתָךְ

הַמִּצְרִיִּם

וַאֲמָרוּ

אִשְׁתּוֹ זֹאת

on the name of the Lord.

בְּשֵׁם יְהוָה:

שְׁלֵשִׁי

שְׁלֵשִׁי

5. And also to Lot,

5. וְגַם לְלוֹט

that went with Abram,

הַרְגֵף אֶת אֲבִרָם

were

הָיָה

flocks, and herds,

צֹאן וּבָקָר

and tents.

וְאֹהֲלִים:

6. And the land could not bear them.

6. וְלֹא נִשְׂא אֶתֶם הָאָרֶץ

that they might dwell together;

לִשְׁבֹת יַחְדָּו

for their movable property was great,

כִּי הָיָה רְכוּשָׁם רָב

[so] that they were not able

וְלֹא יָכְרוּ

to dwell together.

לִשְׁבֹת יַחְדָּו:

7. And [there] was a strife

7. וַיְהִי רִיב

between the herdmen of Abram's cattle

בֵּין רְעֵי מִקְנֵה אֲבִרָם

and [between] the herdmen of Lot's cattle; and the Canaanite and the Perizzite dwelt then in the land.

וּבֵין רְעֵי מִקְנֵה לוֹט וְהַכְנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אָז יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ:

9. And Abram said

9. וַיֹּאמֶר אֲבִרָם

unto Lot:

אֶל לוֹט

I pray thee, let [there] be no strife

אֵל נָא תְּהִי מִרִיבָה

between me and [between] thee,

בֵּינִי וּבֵינֶךָ

and between my herdmen and thy herdmen;

וּבֵין רְעֵי וּבֵין רְעֵיךָ

for we [are] brethren.

כִּי אֲנָשִׁים אַחִים:

9 [Is] not all the land before thee?

9. הֲלֹא כָל הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ

separate thyself. I pray thee, from me; if [thou turn to] the left,

הִפְרָד נָא מֵעָלַי אִם הִשְׁמָאל

then I will go to the right;

וְאִמְנָה

and if [thou turn to] the right,

וְאִם הַיְמָן

then I will go to the left.

וְאִשְׁמְאֵילָה:

10. And Lot raised his eyes,

10. וַיִּשָּׂא לוֹט אֶת עֵינָיו

and beheld

וַיֵּרָא

and said:

וַיֹּאמֶר

What [is] this that thou hast done to me?

מָה זֹאת עָשִׂיתָ לִּי

Why didst thou not tell me

לָמָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי

that she [was] thy wife?

כִּי אִשְׁתְּךָ הִיא:

19. Why hast thou said:

19. לָמָּה אָמַרְתָּ

She [is] my sister,

אָחֵתִי הִיא

[so] that I took her to me

וַיִּקַּח אֶתָּהּ לִי

for a wife?

לְאִשָּׁה

and now

וְעַתָּה

behold thy wife

הִנֵּה אִשְׁתְּךָ

take [her] and go.

קַח וְלֵךְ:

20. And Pharaoh commanded concerning him [his] men,

20. וַיִּצַּו עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים

and they sent him away,

וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ

and his wife,

וְאֶת אִשְׁתּוֹ

and all which he had.

וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ:

יג

CAP. XIII.

1. And Abram went up

1. וַיַּעַל אֲבִרָם

out of Egypt,

מִמִּצְרַיִם

he, and his wife,

הוא וְאִשְׁתּוֹ

and all which he had;

וְכָל אֲשֶׁר לוֹ

and Lot with him,

וְלוֹט עִמּוֹ

into the South.

הַנִּגְבָּה:

2. And Abram [was] very rich

2. וַאֲבִרָם כָּבֵד מְאֹד

in cattle,

בַּמִּקְנֵה

in silver, and in gold.

בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב:

3. And he went on his journeys

3. וַיֵּלֶךְ לְמַסְעָיו

from the South even to Beth-El,

מִנִּגְבַּי עַד בֵּית אֵל

unto the place

עַד הַמָּקוֹם

where his tent had been

אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֹהֶלֶה

in the beginning,

בְּתוֹכָהּ

between Beth-El and [between] Ai;

בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעֵי

4. Unto the place of the altar

4. אֶל מָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ

which he had made there

אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם

at the first;

בְּרֵאשִׁיתָהּ

and there Abram called

וַיִּקְרָא שָׁם אֲבִרָם

1) Or, so I might have taken her. 2) Or, accompaniel him. 3) U. heavy. 4) U. men brethren.

[so] that

If a man is able to
number
the dust of the earth,

[then] also thy seed
may be numberd.

17. Arise,

walk through the land

to its length and to its
breadth:
for to thee I will give it.

18. And Abram¹ pitched
[his] tent,
and came,

and settled

by the oaks of Mamre

which [were] in Hebron,

and built there

an altar to the Lord.

יד

רביעי

1. And it came to pass in
the days of Amraphel
king of Shinar,

Arioch king of Ellasar,

Chedorlaomer king of
Elam,

and Tidal king of Goiim.

2. That they made war

with Bera king of
Sodom,

and with Birsha king of
Gomorrhah,

Shinab king of Admah,

and Shemeber king of
Zebaiim.

and the king of Bela,

[which] is Zoar.

3. All these joined
together

in the vale of Siddim,

[which] is the Salt Sea.

4. Twelve year[s]

אשר

אם יוכל איש למנות

את עפר הארץ

גם זרעה ימנה:

17. קום

התהלך בארץ

לארצה ולרחבה

כי לך אתננה:

18. ויאהל אברם

ויבא

וישב

באלני ממרא

אשר בחברון

ויבן שם

מזבח ליהוה:

CAP. XIV.

רביעי

1. ויהי בימי אמרפל

מלך שניער

אריוך מלך אלסר

כדורלומר מלך

עילם

ותדעג מלך גוים:

2. געשו מלחמה

את ברה מלך סדם

ואת ברשע מלך

עמרה

שנאב מלך אדמה

ושמבר מלך

צבונים

ומלך בלה

היא צער:

3. כל אלה חברו

אל עמק הסידים

הוא ים המלח:

4. שתים עשרה שנה

all the¹ circuit of (the)
Jordan,
that all of it [was]² well
watered,

before the Lord³
destroyed
Sodom and Gomorrhah,

[it was] like the garden
of the Lord,
like the land of Egypt,

as thou goest [to] Zoar.

11. So Lot chose for
himself
all the¹ circuit of (the)
Jordan:

and Lot journeyed east:²

and they separated
themselves
the one from the other.

12. Abram settled

in the land of Canaan,

and Lot settled

in the cities of the¹
circuit,
and pitched [his] tents
as far as Sodom.

13. And the men of
Sodom

[were] wicked and sin-
ners against the Lord²
exceedingly.

14. And the Lord said
unto Abram
after Lot was separated

from him:

Raise, now, thine eyes,

and look

from the place

where thou [art],

northward, and south-
ward,

and eastward, and
westward.

15. For all the land

which thou seest,

thee will I give it

and to thy seed

for ever.

16. And I will make thy
seed
like the dust of the
earth,

את כל כפר הירדן

כי כנה משקה

לפני שחת יהוה

את סדם ואת עמרה

כנן יהוה

בארץ מצרים

באכה צער:

11. ויבחר לו לוט

את כל כפר הירדן

ויסע לוט מקדם

ויפרדו

איש מעל אחיו:

12. ואברם ישב

בארץ כנען

ולוט ישב

בגרי הכפר

ויאהל עד סדם:

13. ואנשי סדם

רעים ותפאים

זיהוה מאד:

14. ויאמר אל אברם

אחרי הפרד לוט

מעמו

שא נא עיניך

וראה

מן המקום

אשר אתה שם

צפנה ונגבה

ודרמה וימה:

15. כי את כל הארץ

אשר אתה ראה

לך אתננה

וזרעה

עד עולם:

16. וישמתי את זרעך

בעפר הארץ

¹ Or, plain. ² Or, a well watered (place). ³ H. from east. ⁴ H. a man from upon his brother. ⁵ Or, moved.

and Tidal king of Gouim, וַתִּדְעַר מֶלֶךְ גּוֹיִם
and Amraphel king of Shinar, וְאַמְרָפֶּל מֶלֶךְ שִׁנְאֵר
and Arioch king of Ellasar, וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֱלָסָר
four kings אַרְבָּעָה מְלָכִים
'against the five. אֶת הַחֲמִישָׁה :
10. And the vale of Siddim 10. וְעֵמֶק הַשְּׁדִדִּים
[was full of] ^apits, בְּאֵרֹת
^bslime pits; בְּאֵרֹת חֲמֹר
and (they) fled וַיִּנָּסוּ
the king of Sodom and Gomorrah, מֶלֶךְ סֹדֶם וְעֹמֹרָה
and they fell there; וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה
and those that remained וַהֲנִשְׁאָרִים
fled to the mountain. הָרָה גָּסוּ :
11. And they took 11. וַיִּקְחוּ
all the movable property of Sodom and Gomorrah אֶת כָּל רֶכֶשׁ
and all their provisions, סֹדֶם וְעֹמֹרָה
and departed. וְאֶת כָּל אֲכָלָם
12. a) And they took Lot 12. וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט
c) and his movable property, וְאֶת רֶכֶּשׁוֹ
b) Abram's brother's son. בֶּן אָחִי אַבְרָם
d) and they departed, וַיִּלָּכוּ
and he dwelt in Sodom. וְהוּא יָשָׁב בְּסֹדֶם :
13. And [there] came 13. וַיָּבֹא הַפְּלִיט
and told [it] ^afugitive, וַיַּגֵּד
(to) Abram the Hebrew; (לוֹ) אַבְרָם הָעֵבְרִי
and he dwelt וְהוּא שָׁכַן
by the oaks ^a בְּאֵלֵי
of Mamre the Amorite, מְמָרָה הָאֲמֹרִי
the brother of Eshcol אָחִי אֶשְׁכּוֹל
and the brother of Aner; וְאָחִי עֵנֶר
and they [were] וְהֵם
¹confederate with Abram. בְּעָלֵי בְרִית אַבְרָם :
14. And [when] Abram 14. וַיִּשְׁמַע אַבְרָם
that his brother had heard, כִּי נִשְׁבְּהָ אָחִיו
^a ^b ^c ^d ^e ^f ^g ^h ⁱ ^j ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on} ^{oo} ^{op} ^{oq} ^{or} ^{os} ^{ot} ^{ou} ^{ov} ^{ow} ^{ox} ^{oy} ^{oz} ^{pa} ^{pb} ^{pc} ^{pd} ^{pe} ^{pf} ^{pg} ^{ph} ^{pi} ^{pj} ^{pk} ^{pl} ^{pm} ^{pn} ^{po} ^{pp} ^{pq} ^{pr} ^{ps} ^{pt} ^{pu} ^{pv} ^{pw} ^{px} ^{py} ^{pz} ^{qa} ^{qb} ^{qc} ^{qd} ^{qe} ^{qf} ^{qg} ^{qh} ^{qi} ^{qj} ^{qk} ^{ql} ^{qm} ^{qn} ^{qo} ^{qp} ^{qq} ^{qr} ^{qs} ^{qt} ^{qu} ^{qv} ^{qw} ^{qx} ^{qy} ^{qz} ^{ra} ^{rb} ^{rc} rd ^{re} ^{rf} ^{rg} ^{rh} ^{ri} ^{rj} ^{rk} ^{rl} ^{rm} ^{rn} ^{ro} ^{rp} ^{rq} ^{rr} ^{rs} ^{rt} ^{ru} ^{rv} ^{rw} ^{rx} ^{ry} ^{rz} ^{sa} ^{sb} ^{sc} ^{sd} ^{se} ^{sf} ^{sg} ^{sh} ^{si} ^{sj} ^{sk} ^{sl} sm ^{sn} ^{so} ^{sp} ^{sq} ^{sr} ^{ss} st ^{su} ^{sv} ^{sw} ^{sx} ^{sy} ^{sz} ^{ta} ^{tb} ^{tc} ^{td} ^{te} ^{tf} ^{tg} th ^{ti} ^{tj} ^{tk} ^{tl} tm ^{tn} ^{to} ^{tp} ^{tq} ^{tr} ^{ts} ^{tt} ^{tu} ^{tv} ^{tw} ^{tx} ^{ty} ^{tz} ^{ua} ^{ub} ^{uc} ^{ud} ^{ue} ^{uf} ^{ug} ^{uh} ^{ui} ^{uj} ^{uk} ^{ul} ^{um} ^{un} ^{uo} ^{up} ^{uq} ^{ur} ^{us} ^{ut} ^{uu} ^{uv} ^{uw} ^{ux} ^{uy} ^{uz} ^{va} ^{vb} ^{vc} ^{vd} ^{ve} ^{vf} ^{vg} ^{vh} ^{vi} ^{vj} ^{vk} ^{vl} ^{vm} ^{vn} ^{vo} ^{vp} ^{vq} ^{vr} ^{vs} ^{vt} ^{vu} ^{vv} ^{vw} ^{vx} ^{vy} ^{vz} ^{wa} ^{wb} ^{wc} ^{wd} ^{we} ^{wf} ^{wg} ^{wh} ^{wi} ^{wj} ^{wk} ^{wl} ^{wm} ^{wn} ^{wo} ^{wp} ^{wq} ^{wr} ^{ws} ^{wt} ^{wu} ^{wv} ^{ww} ^{wx} ^{wy} ^{wz} ^{xa} ^{xb} ^{xc} ^{xd} ^{xe} ^{xf} ^{yg} ^{yh} ^{yi} ^{yj} ^{yk} ^{yl} ^{ym} ^{yn} ^{yo} ^{yp} ^{yq} ^{yr} ^{ys} ^{yt} ^{yu} ^{yv} ^{yw} ^{yx} ^{yz} ^{za} ^{zb} ^{zc} ^{zd} ^{ze} ^{zf} ^{zg} ^{zh} ^{zi} ^{zj} ^{zk} ^{zl} ^{zm} ^{zn} ^{zo} ^{zp} ^{zq} ^{zr} ^{zs} ^{zt} ^{zu} ^{zv} ^{zw} ^{zx} ^{zy} ^{zz} ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on} ^{oo} ^{op} ^{oq} ^{or} ^{os} ^{ot} ^{ou} ^{ov} ^{ow} ^{ox} ^{oy} ^{oz} ^{pa} ^{pb} ^{pc} ^{pd} ^{pe} ^{pf} ^{pg} ^{ph} ^{pi} ^{pj} ^{pk} ^{pl} ^{pm} ^{pn} ^{po} ^{pp} ^{pq} ^{pr} ^{ps} ^{pt} ^{pu} ^{pv} ^{pw} ^{px} ^{py} ^{pz} ^{qa} ^{qb} ^{qc} ^{qd} ^{qe} ^{qf} ^{qg} ^{qh} ^{qi} ^{qj} ^{qk} ^{ql} ^{qm} ^{qn} ^{qo} ^{qp} ^{qq} ^{qr} ^{qs} ^{qt} ^{qu} ^{qv} ^{qw} ^{qx} ^{qy} ^{qz} ^{ra} ^{rb} ^{rc} rd ^{re} ^{rf} ^{rg} ^{rh} ^{ri} ^{rj} ^{rk} ^{rl} ^{rm} ^{rn} ^{ro} ^{rp} ^{rq} ^{rr} ^{rs} ^{rt} ^{ru} ^{rv} ^{rw} ^{rx} ^{ry} ^{rz} ^{sa} ^{sb} ^{sc} ^{sd} ^{se} ^{sf} ^{sg} ^{sh} ^{si} ^{sj} ^{sk} ^{sl} sm ^{sn} ^{so} ^{sp} ^{sq} ^{sr} ^{ss} st ^{su} ^{sv} ^{sw} ^{sx} ^{sy} ^{sz} ^{ta} ^{tb} ^{tc} ^{td} ^{te} ^{tf} ^{tg} th ^{ti} ^{tj} ^{tk} ^{tl} tm ^{tn} ^{to} ^{tp} ^{tq} ^{tr} ^{ts} ^{tt} ^{tu} ^{tv} ^{tw} ^{tx} ^{ty} ^{tz} ^{ua} ^{ub} ^{uc} ^{ud} ^{ue} ^{uf} ^{ug} ^{uh} ^{ui} ^{uj} ^{uk} ^{ul} ^{um} ^{un} ^{uo} ^{up} ^{uq} ^{ur} ^{us} ^{ut} ^{uu} ^{uv} ^{uw} ^{ux} ^{uy} ^{uz} ^{va} ^{vb} ^{vc} ^{vd} ^{ve} ^{vf} ^{vg} ^{vh} ^{vi} ^{vj} ^{vk} ^{vl} ^{vm} ^{vn} ^{vo} ^{vp} ^{vq} ^{vr} ^{vs} ^{vt} ^{vu} ^{vv} ^{vw} ^{vx} ^{vy} ^{vz} ^{wa} ^{wb} ^{wc} ^{wd} ^{we} ^{wf} ^{wg} ^{wh} ^{wi} ^{wj} ^{wk} ^{wl} ^{wm} ^{wn} ^{wo} ^{wp} ^{wq} ^{wr} ^{ws} ^{wt} ^{wu} ^{wv} ^{ww} ^{wx} ^{wy} ^{wz} ^{xa} ^{xb} ^{xc} ^{xd} ^{xe} ^{xf} ^{yg} ^{yh} ^{yi} ^{yj} ^{yk} ^{yl} ^{ym} ^{yn} ^{yo} ^{yp} ^{yq} ^{yr} ^{ys} ^{yt} ^{yu} ^{yv} ^{yw} ^{yx} ^{yz} ^{za} ^{zb} ^{zc} ^{zd} ^{ze} ^{zf} ^{zg} ^{zh} ^{zi} ^{zj} ^{zk} ^{zl} ^{zm} ^{zn} ^{zo} ^{zp} ^{zq} ^{zr} ^{zs} ^{zt} ^{zu} ^{zv} ^{zw} ^{zx} ^{zy} ^{zz} ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on</}

by the Most High God,
the possessor of heaven
and earth.
20. And blessed [be] the
Most High God,
who has delivered thy
suppressors
into thy hand.
And he gave him
a tenth of all.

חמישי

21. And the king of
Sodom said
unto Abram:

Give me the 'person[s]

and the movable prop-
erty take for thyself

22. And Abram said
unto the king of Sodom:

I have lift up my hand

unto the Lord,

'the Most High God,

the possessor of heaven
and earth.

23. If [I will take] from
a thread
even to a shoe-latchet,

and if I will take

from all which [is] thine:

that thou mayest not
say:

I have enriched Abram.

24. *Save only

what the young men
have eaten,

and the portion of
the men
who went with me:

Aner, Eshcol, and
Mamre,
they may take their
portion.

טו

f. After these things

was the word of the
Lord
unto Abram

לְאֵל עֲדִיוֹן

קָנָה שָׂמִים וְאָרֶץ :

20. וּבְרִיךְ אֵל עֲדִיוֹן

אֲשֶׁר מִגֹּן צָרִיךְ

בְּיָדְךָ

וַיִּתֵּן לוֹ

מֵעֶשֶׂר מִכָּל :

חמישי

21. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סֹדֹם

אֶל אַבְרָם

תֵּן לִי הַנֶּפֶשׁ

וְהַרְבֵּשׁ כַּח לֶךְ :

22. וַיֹּאמֶר אַבְרָם

אֶל מֶלֶךְ סֹדֹם

הֲרִמְתִּי יָדִי

אֶל יְהוָה

אֵל עֲדִיוֹן

קָנָה שָׂמִים וְאָרֶץ :

23. אִם מִחוּט

וְעַד שָׁרוּף גָּעַל

וְאִם אֶפֶס

מִכָּל אֲשֶׁר לִי

וְלֹא תֹאמַר

אֲנִי הִעֲשִׂיתִי אֵת :

אַבְרָם :

24. בְּנִעְדֵי נֶקַח

אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים

וְחֶלֶק הָאֲנָשִׁים

אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי

עֲנֵר אֶשְׁכּוֹל וּמַמְרֵי

הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם :

CAP. XV.

1. אַחֲרֵי הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

הָיָה דְּבַר יְהוָה

אֶל אַבְרָם

his trained men.

born in his house,

eighteen

and three hundred,

and pursued [them] as
far as Dan.15. And he divided him-
self against them
by night,

he and his servants,

and smote them,

and pursued them as
far as Hobaah,which [is] 'on the left
[hand] ²of Damascus.

16. And he brought back

all the movable property,

and also his brother Lot

and his movable
property

he brought back,

and also the women,

and the people.

17. And the king of
Sodom went out
to meet him

after his return

from smiting Chedor-
laomer

and the kings

which [were] with him,

unto the vale of Shaveh,

[which] is the King's
Vale.

18. And Malchit-Zedek

king of Salem

brought out bread
and wine,

and he [was] a priest

by the Most High God.

19. And he blessed him

and said:

Blessed [be] Abram

אֵת חֲנִיכָיו

יְנִידֵי בֵיתוֹ

שְׁמֹנֶה עָשָׂר

וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת

וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו :

15. וַיִּחַלֶּק עֲלֵיהֶם

לַיָּלָה

הוּא וְעַבְדָּיו

וַיַּכֵּם

וַיִּרְדֹּפֵם עַד חֻבָּה

אֲשֶׁר מִשְׁמַאל

{ בְּמִשְׁקָא

16. וַיָּשֶׁב

אֵת כָּל הָרֶכֶשׁ

וְגַם אֵת לוֹט אָחִיו

וְרֶכְשׁוֹ

הַיָּשִׁב

וְגַם אֵת הַנְּשִׁים

וְאֵת הָעָם :

17. וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סֹדֹם

לִקְרָאתוֹ

אַחֲרֵי שׁוּבוֹ

מִהַכּוֹת אֵת

{ כְּדֹרְלֹמֶר

וְאֵת הַמְּלָכִים

אֲשֶׁר אִתּוֹ

אֶד עַמְקֵי שָׁוֵה

הוּא עַמְקֵי הַמֶּלֶךְ :

18. וּמַלְכֵי צֶדֶק

מֶלֶךְ שָׁלֵם

הוֹצִיא לֶחֶם וַיִּין

וְהוּא כֹהֵן

לְאֵל עֲדִיוֹן :

19. וַיְבָרְכֵהוּ

וַיֹּאמֶר

בְּרִיךְ אַבְרָם

לְשׁוֹנוֹ	לְשׁוֹנוֹ	in (the) vision,	בַּמַּחְזוֹן
7. And he said unto him:	7. וַיֹּאמֶר אֵלָיו	saying:	לֵאמֹר
I [am the] Lord	אֲנִי יְהוָה	Fear not, Abram:	אַל תִּירָא אַבְרָם
who brought thee out	אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ	I [am] a shield to thee,	אֲנִי כָמֶן לְךָ
from Ur of Chaldees,	מֵאוּר כַּשְׁדִּים	thy reward [is] exceed- ingly great.	שְׂכָרְךָ הָרַבָּה מְאֹד:
to give thee	קָתַת לְךָ	2. And Abram said:	2. וַיֹּאמֶר אַבְרָם
this land	אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת	O Lord God,	אֲדֹנָי יְהוָה
to [inherit] it.	לְרִשְׁתָּהּ:	what canst thou give me	מָה תִתֶּן לִי
8. And he said:	8. וַיֹּאמֶר	when I [am] going childless,	וְאֲנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי
O Lord God,	אֲדֹנָי יְהוָה	and the steward of my house	וְכֵן מְשִׁק בֵּיתִי
by what may I know	בְּמָה אֲדַע	is Eliezer of Damascus?	הוּא דֹמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר:
that I shall [inherit] it?	כִּי אִרְשֶׁנָּה .	3. And Abram said:	3. וַיֹּאמֶר אַבְרָם
9. And he said unto him:	9. וַיֹּאמֶר אֵלָיו	Behold, to me thou hast not given seed:	הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע
Take me	קַחֵה לִי	and, behold, the one born in my house	וְהִנֵּה כֵן בֵּיתִי
a heifer of three years old,	עֹלָה מִשְׁלֵשֶׁת	is my heir.	יֹרֵשׁ אוֹתִי:
and a she-goat of three years old,	וְעֹז מִשְׁלֵשֶׁת	4. And the word of the Lord [came] unto him,	4. וְהִנֵּה דְבַר יְיָ אָלָיו }
and a ram of three years old,	וְאִיִּר מִשְׁלֵשֶׁת	saying:	לֵאמֹר
and a turtle dove, a young pigeon.	וְתוֹר וְנִיזוֹד:	This [one] shall not inherit [from] thee, but	לֹא יִרְשֶׁהָ זֶה כִּי אִם
10. And he took him	10. וַיִּקַּח לוֹ	he that will go out	אֲשֶׁר יֵצֵא
all these,	אֶת כָּל אֵלֶּה	from thy [own] bowels	מִמֶּעֵיךָ
and divided them	וַיַּבְחֵר אֹתָם	he shall inherit [from] thee	הוּא יִרְשֶׁהָ :
in the midst,	בְּתוֹכָהּ	5. And he brought him forth	5. וַיּוֹצֵא אוֹתוֹ
and laid	וַיִּתֵּן	outside,	הַחוּצָה
each piece	אִישׁ בְּתָרוֹ	and said:	וַיֹּאמֶר
over against the other;	לְקִרְבָּת רֵעֵהוּ	Look, now,	הַבֹּטָנָא
but the bird[s]	וְאֵת הַצֶּפֶר	towards the heaven,	הַשָּׁמַיִמָה
he did not divide,	לֹא בָחַר :	and count the stars,	וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים
11. And the bird[s] of prey came down upon the carcasses,	11. וַיֵּרֶד הַעֵיט עַל הַבָּשָׂרִים	If thou be able to count them:	אִם תּוּכַל לְסַפֵּר אֹתָם }
and Abram drove them away.	וַיִּשֶׁב אֹתָם אַבְרָם :	and he said to him:	וַיֹּאמֶר לוֹ
12. And it came to pass, [when] the sun was about to go down,	12. וַיְהִי הַיָּשָׁמֶשׁ דֹּבֹא	So shall be thy seed.	כֹּה יִהְיֶה זֶרְעֶךָ :
a deep sleep fell upon Abram,	וַתִּרְדָּמָה נָפֶלָה עַל אַבְרָם }	6. And he counted [to the Lord,	6. וַהֲאִמִּין בַּיהוָה
and, behold, terror	וְהִנֵּה אִימָה	and he counted it to him	וַיַּשְׁכַּח לוֹ
[and] great darkness	הַלַּיְלָה גְּדֹלָה	[for] righteousness	צְדָקָה:

1)Or, departing. 2)Or, and he that shall be possessor of my house to Damascus Eliezer 3)H. son of my. 4)Or, believed. 5)Or, take possession of it

To thy seed
[I have given
this land,
from the river of Egypt
as far as the great river,
the river of Euphrates.
19. The Kenite,
and the Kenizzite,
and the Kadmonite,
20. And the Hittite,
and the Perizzite,
and the Rephaim,
21. And the Amorite,
and the Canaanite
and the Girgashite,
and the Jebusite.

מו

CAF. XVI.

1. And Sarai, Abram's
wife,
did not bear to him
[children];
and she had an Egyptian
hand-maid,
and her name [was]
Hagar.
2. And Sarai said
unto Abram:
Behold, now,
the Lord has restrained
me
from bearing;
go in, I pray thee, unto
my hand-maid,
perhaps I may be built
from her:⁵
and Abram hearkened
to the voice of Sarai.

3. And Sarai, Abram's
wife, took
Hagar the Egyptian,
her maid-servant,

⁶at the end of ten years

⁷after Abram's dwelling

ו. וְשָׂרַי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם
לֹא יָלְדָה לוֹ
וְלֹהָ שִׁפְחָהּ מִצְרִית
וּשְׁמָהּ הָגָר :
2. וַתֹּאמֶר שָׂרַי
אֶל אַבְרָם
הִנֵּה נָא
עֲצָרְנִי יְהוָה
מִקְדָּת
בָּא נָא אֶל שִׁפְחָתִי
אוּלֵי אֲבִנָּה מִמֶּנָּה
וַיִּשְׁמַע אַבְרָם
דְּקוֹל שָׂרַי :
3. וַתִּקַּח שָׂרַי אִשְׁתּוֹ
אֶת הָגָר הַמִּצְרִית
שִׁפְחָתָהּ
מִקֵּץ עֲשָׂר שָׁנִים
לְשִׁבְתּוֹ אַבְרָם

tell upon him.

13. And he said to
Abram:
Know of a surety

that a stranger

will thy seed be

in a land [that is] not
theirs,
and they will ²serve
them;
and they will oppress
them
four hundred year[s].

14. And also the nation,
whom they shall serve,
will I judge;

and afterward shall
they go out
with great ³substance.

15. But thou shalt go
to thy fathers

in peace;

thou shalt be buried

in a good old age.

16. And [in the] fourth
generation
they shall return hither;

for [it is] not complete
the iniquity of the
Amorite
until then.

17. And it came to pass,

[when] the sun went
down,
and darkness came.

that, behold,

an oven of smoke

and a torch of fire,

which passed

between these pieces.

18. In that day

the Lord ⁴made with
Abram
a covenant,

saying.

נִפְקֶת עָלָיו :

13. וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם

יָדַע תְּדַע

כִּי גֵר

יְהִי זֶרַעְךָ

בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם

וַעֲבֹדוּם

וְעָנוּ אֹתָם

אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה :

14. וְגַם אֶת הַגּוֹי

אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ

דָּן אֲנִכִּי

וְאַחֲרַי כֵּן יֵצְאוּ

בְּרָכָשׁ גָּדוֹל :

15. וְאַתָּה תָּבוֹא

אֶל אֲבֹתֶיךָ

בְּשָׁלוֹם

תִּקְבֹּר

בְּשִׁיבָה טוֹבָה :

16. וְדוֹר רְבִיעִי

יָשׁוּבוּ הֵנָּה

כִּי לֹא שָׂגַם

עֵינֵי הָאַמֹּרִי

עַד הֵנָּה :

17. וַיְהִי

הַשָּׁמֶשׁ בָּאָה

וַעֲלָטָה הָיָה

וְהִנֵּה

תִּנּוֹר עָשָׁן

וּלְפִיד אֵשׁ

אֲשֶׁר עָבַר

בֵּין הַקִּטְרִים הָאֵלֶּה :

18. בַּיּוֹם הַהוּא

כָּרַת יְיָ אֶת אַבְרָם

בְּרִית

לְאֵמֹר

¹II. Knowing thou shalt know. ²Or. enslave them. ³Or, movable property. ⁴II. cut. ⁵I. e. obtain children by her. ⁶II. from. ⁷II. to.

and she said: וְחֵאמֶר
From the face of my mistress Sarai
I am fleeing. מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבֵרְתִּי
אֲנִי בֹרַחַת :
9. And the angel of the Lord said to her: וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאָךְ יְיָ
Return שׁוּבִי
to thy mistress, אֶל גְּבֵרְתְּךָ
and submit thyself וְהִתְעַנִּי
under her hands. תַּחַת יְדֶיהָ :
10. And the angel of the Lord said to her: וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאָךְ יְיָ
I will greatly multiply הַרְבֵּה אֲרַבָּה
thy seed, אֶת זַרְעֲךָ
that it shall not be numbered לֹא יִסְפָּר
for multitude. מְרֹב :
11. And the angel of the Lord said to her: וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאָךְ יְיָ
Thou [art] pregnant, הִנֵּה הָרָה
and wilt bear a son; וַיֵּלֶדְךָ בֶּן
and thou shalt call his name Ishmael, וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל
because the Lord heard unto thy affliction. כִּי שָׁמַע יְהוָה אֶל עֲנִיָּךְ
12. And he will be a wild man; וְהָיָה יְהוָה פָּרָא אָדָם
his hand [will be] against every one, יָדוֹ בְּכָל
and the hand of every one against him; וְיָד כָּל בּוֹ
and in the presence of all his brethren וְעַל פְּנֵי כָל אָחָיו
shall he dwell. יִשְׁכֵּן :
13. And she called the name of the Lord that spoke unto her: וַתִּקְרָא שֵׁם יְהוָה הוֹדֵר אֵלֶיהָ
Thou [art] a God of seeing; אֵתָּה אֵל רֹאִי
or she said: כִּי אָמְרָה
Also here I have looked הִנֵּה הִלֵּם רְאִיתִי
after him that sees me. אַחֲרֵי רֹאִי :
14. Therefore one called (to) the well עַל בֶּן קָרָא לְבָאֵר

in the land of Canaan; בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
and she gave her וַתֵּתֵן אֹתָהּ
to Abram her husband לְאַבְרָם אִישָׁהּ
[to be] to him for a wife. לוֹ לְאִשָּׁה :
4. And he went in unto Hagar, וַיָּבֵא אֶל הָגָר
and she conceived; וַתַּהַר
and [when] she saw וַתִּרְאֶה
that she had conceived, כִּי הָרָתָה
her mistress was despised וַתִּקְלַד גְּבֵרְתָּהּ
in her eyes. בְּעֵינֶיהָ :
5. And Sarai said וַתֹּאמֶר שָׂרַי
unto Abram: אֶל אַבְרָם
My wrong [be] upon thee? חֲמָסִי עָלֶיךָ
I gave my hand-maid אֲנִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי
into thy bosom; בְּחִיקְךָ
and [when] she saw וַתִּרְאֶה
that she had conceived, כִּי הָרָתָה
I was despised in her eyes; וַאֲקַל בְּעֵינֶיהָ
may the Lord judge יִשְׁפֹּט יְהוָה
between me and thee. בֵּינִי וּבֵינֶיךָ :
6. And Abram said וַיֹּאמֶר אַבְרָם
unto Sarai: אֶל שָׂרַי
Behold, thy hand-maid [is] in thy hand הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ בְּיָדְךָ
do to her עֲשֵׂי לָהּ
what [is] good in thy eyes; הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
and Sarai oppressed her, וַתַּעֲנֶה שָׂרַי
and she fled from her face. וַתִּבְרַח מִפְּנֵיהָ :
7. And an angel of the Lord found her by a fountain of water וַיִּמְצָאָהּ מַלְאָךְ יְיָ
in the wilderness, עַל עֵין הַמַּיִם
by the fountain בְּמַדְבָּר
in the way of Shur. עַל הָעֵין
8. And he said: בְּדֶרֶךְ שׁוּר :
Hagar, Sarai's hand-maid, וַיֹּאמֶר
whence camest thou, הָגָר שִׁפְחַת שָׂרַי
and whither goest thou? אֵי מֵזָה בָאת
וְאֵנָּה תֵלְכִי

1)Or, my suffering wrong [is] through thee. 2)H. the. 3)H. from. 4)Or, wild-ass [among] me.

5. And thy name shall not be called any more Abram,	5. וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת שְׁמֹךָ אַבְרָם	Beer-lahal-rol: behold, [it is] between Kadesh and (between) Bered.	בְּאֵר לַחַל רֹל הִנֵּה בֵּין קֶדֶשׁ וּבֵין בֶּרֶד :
but thy name shall be Abraham; for the father of a multitude of nations have I made thee.	וְהָיָה שְׁמֹךָ אַבְרָהָם כִּי אֲבֹת הַמְּדִינֹת יִנְתִּיךָ :	15. And Hagar bore to Abram a son,	15 וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם בֶּן
6. And I will make thee exceedingly fruitful,	6. וְהִפְרֵתִי אִתְּךָ בְּמֵאד מְאֹד	and Abram called the name of his son, whom Hagar bore, Ishmael;	וַיִּקְרָא אַבְרָם שֵׁם בְּנוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר יִשְׁמָעֵאל :
and I will make [of] thee (for) nations, and kings shall go out of thee.	וְנִתְּתִי לְגוֹיִם וּמַלְכִּים מִמֶּךָ יֵצְאוּ :	16. And Abram [was] eighty year[s] old and six years,	16. וְאַבְרָם בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים
7. And I will establish my covenant between me and (between) thee, and (between) thy seed after thee, for their generations, for an everlasting covenant, to be to thee (for) a God	7. וְנִתְּקִימַתִּי אִתְּךָ בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין יִרְעֶה אַחֲרֶיךָ דִּדְרֹתָם לְבְרִית עוֹלָם לְהָיוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים	when Hagar bore Ishmael to Abram.	בְּלֶדֶת הָגָר אִתְּךָ יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם :
and to thy seed after thee.	וּלְיִרְעֶה אַחֲרֶיךָ :	1. And [when] Abram was ninety year[s] old and nine years,	CAP. XVII. 1. וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעֵי שָׁנִים
8. And I will give to thee and to thy seed after thee the land of thy sojournings, all the land of Canaan, for an everlasting possession; and I will be to them (for) a God.	8. וְנָתַתִּי לְךָ וּלְיִרְעֶה אַחֲרֶיךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרֶיךָ אֶת כָּל אֶרֶץ כְּנָעַן לְאֻחֻזַּת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים :	the Lord appeared unto Abram, and said unto him: I [am] God Almighty; walk before me, and be thou perfect.	וַיֵּרָא יי אל אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֵל עֲשֵׂי הִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים :
9. And God said unto Abraham:	9. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם	2. And I will make my covenant between me and (between) thee, and I will multiply thee exceedingly.	2. וַתֵּתֵנָה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וַאֲרָבָה אִתְּךָ בְּמֵאד מְאֹד :
*And thou shalt keep my covenant, thou and thy seed after thee for their generations.	*וְאַתָּה אִתְּךָ בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אַתָּה וְיִרְעֶה אַחֲרֶיךָ דִּדְרֹתָם :	3. And Abram fell upon his face, and God spoke with him, saying:	3. וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל פָּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר :
10. This is my covenant, which you shall keep between me and (between) you,	10. זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם	4. As for me, behold, my covenant [is] with thee, and thou shalt become [for] the father of a multitude of nations.	4. אֲנִי הִנֵּה בְּרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאֲבֹת הַמְּדִינֹת :

1) I. e. Well of the living one seeing me. 2) Or, spotless. 3) H. give. 4) H. in exceedingly, exceedingly. 5) H. I. 6) Or. And as for thee thou, etc.

and give thee a son
also of her:
and I will bless her,
and she shall be [a
mother] of nations,
kings of peoples
shall be of her.
17. And Abraham fell
upon his face,
and laughed;
and he said in his heart:
To one of a hundred
year[s] old
shall [a child] be born?
or Sarah,
[that [is] ninety year[s]
old,
shall bear?
18. And Abraham said
unto God:
Oh that Ishmael might
live before thee.
19 And God said:
Indeed, Sarah thy wife
shall bear thee a son,
and thou shalt call his
name Isaac;
and I will establish
my covenant
with him
for an everlasting
covenant
for his seed after him.
20. And as for Ishmael,
I have heard thee;
behold, I have blessed
him,
and I will make him
fruitful,
and multiply him
*exceedingly:
twelve princes
shall he beget

וְגַם נָתַתִּי כְּמִנָּה
לָךְ בֵּן
וּבְרַכְתִּיהָ
וְהָיְתָה לְגוֹיִם
מְלֻכֵי עַמִּים
כְּמִנָּה יִהְיֶה
17. וַיִּפֹּל אַבְרָהָם
עַל פָּנָיו
וַיִּצְחַק
וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ
הֲלֵבֵן מֵאַחַד שָׁנָה
יֵולֵד
וְאִם שָׂרָה
הַבַּת תִּשְׁעִים שָׁנָה
תֵּלֵד
18. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֶל הָאֱלֹהִים
כֹּה יִשְׁמְעָאֵל יְחִיה
קִפְנִיךָ
19. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֲבָל שָׂרָה אִשְׁתְּךָ
יֵלְדָת לָךְ בֵּן
וְקָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ
יִצְחָק
וְהִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי
אִתּוֹ
לְבְרִית עוֹלָם
לְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו
20. וְלִישְׁמְעָאֵל
שָׁמְעִיתִי
הִנֵּה בְרַכְתִּי אֹתוֹ
וְהִפְרִיתִי אֹתוֹ
וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ
בְּמֵאד מֵאד
שְׁנָיִם עָשָׂר נָשִׂאִים
יֵולֵד

and (between) thy seed
after thee;
circumcised shall be
among you
every male.
11. And you shall
circumcise
the flesh of your
foreskin;
and it shall be (for) a
sign of a covenant
between me and
(between) you.
12. And [at] eight days
old
shall be circumcised
among you
every male
for your generations,
[he that is] born in thy
house,
or bought [with] money
of any stranger,
which is not of thy seed.
13. Surely shall be
circumcised
[he that is] born in thy
house,
and [he that is] bought
[with] thy money;
and my covenant
shall be
in your flesh
for an everlasting
covenant.
14. And an uncircum-
cised male
who will not circumcise
the flesh of his foreskin,
that soul shall be cut off
from his people;
he has broken my
covenant.
15. And God said
unto Abraham:
Sarai thy wife,
thou shalt not call her
name Sarai,
but Sarah [shall be]
her name.
16. And I will bless her,
ובֵּין זֶרְעוֹ אַחֲרָיָךְ
הַמּוֹלָד לָכֶם
כָּל זָכָר
וּנְמַלְתֶּם
אֶת בֶּשֶׂר עוֹלְתְּכֶם
וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
12. וּבֶן שְׁמֹנֶת יָמִים
יִמּוֹל לָכֶם
כָּל זָכָר
לְדֹרֹתֵיכֶם
יְלִיד בֵּית
וּמִקְנֶת כֶּסֶף
מִכֹּל בֶּן גֵּזֶר
אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרְעוֹ
הוּא
13. הַמּוֹלָד יִמּוֹל
יְלִיד בֵּיתָךְ
וּמִקְנֶת כֶּסֶף
וְהָיְתָה בְרִיתִי
בְּבִשְׁרְכֶם
לְבְרִית עוֹלָם
14. וְעֵרֵד זָכָר
אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹל
אֶת בֶּשֶׂר עוֹרְלָתוֹ
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִיא
מֵעַמּוּיָךְ
אֶת בְּרִיתִי הִפָּרַד
15. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל אַבְרָהָם
שָׂרִי אִשְׁתְּךָ
לֹא תִקְרָא אֶת
שְׁמָהּ שָׂרִי
כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ
וּבְרַכְתִּי אוֹתָהּ

2)H. circumcised. 2)H. for. 3)H. in exceedingly, exceedingly

of the stranger,
were circumcised
with him

VAYERA

יח

1. And the Lord appeared
unto him
by the oaks of Mamre,
while he [was] sitting
[in] the door of the tent
in the heat of the day.

2. And he raised his eyes,
and looked,

and, behold, three men
[were] standing by him;

and [when] he saw
[them],
he ran to meet them

from the door of the
tent,
and bowed himself to
the earth.

3. And he said:

My Lord,
if, now, I have found
favor

in thy eyes,
pass not away, I pray
thee,
from thy servant.

4. Let, now, be taken

a little water,

and wash your feet,

and recline

under the tree.

5. And let me take a
morsel of bread,
and strengthen your
heart,

afterwards you may
pass on,
since you have once
passed
before your servant.

And they said:

So do.

מאת בן גֵּבֶר
נִמְלְאוּ אִתּוֹ :

וַיֵּרָא

CAP. XVIII.

1. וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה

בְּאֵלֵי מַמְרֵה

וְהוּא יֹשֵׁב

פֶּתַח הָאֹהֶל

בְּחֶם הַיּוֹם :

2. וַיִּשָּׂא עֵינָיו

וַיֵּרָא

וְהִנֵּה שְׁרֵשָׁה אֲנָשִׁים

נֹצְבִים עָלָיו

וַיָּרָץ

וַיָּרֶץ לִקְרֹאתָם

מִפֶּתַח הָאֹהֶל

וַיִּשְׁתַּחוּ אֲרָצָה :

3. וַיֹּאמֶר

אֲדֹנָי

אִם נָא מָצָאתִי חֵן

בְּעֵינֶיךָ

אַל נָא תֵּעָבֵר

מֵעַל עֲבָדְךָ :

4. וְקַח נָא

מַעַט מִיָּם

וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם

וְהִשְׁעֵנוּ

תַּחַת הָעֵץ :

5. וְאִקְחָה פֶת לֶחֶם

וְסַעֲדוּ לַבָּבֶם

אַחֲרֵי תֵּעָבְרוּ

כִּי עַל בֶּן עֲבָדְכֶם

עָל עֲבָדְכֶם

וַיֹּאמְרוּ

בֶּן תַּעֲשֶׂה

and I will make him
(for) a great nation.
21. But my covenant

with I establish with
Isaac,
whom Sarah shall bear
to thee

at this set time.

in the next year.

22. And he ended to
speak with him,
and God went up

from Abraham.

23. And Abraham took

Ishmael his son,

and all [that were] born

in his house,

and all [that were]

bought [with] his money

every male

among the men of

Abraham's house,

and circumcised

the flesh of their

foreskin

in the selfsame day.

according as God has

spoken with him.

מִפְטִיר

24. And Abraham

[was] ninety nine

year[s] old,

when he was circum-

cised

[in] the flesh of his

foreskin.

25. And Ishmael his son

[was] thirteen year[s]

old,

when he was circum-

cised

[in] the flesh of his

foreskin.

26. In the selfsame day

was Abraham circum-

cised,

and Ishmael his son.

27. And all the men of

his house,

born in his house

and bought [with] his

money

וְנִתְּמִיו לְנֹפֶל :

21. וְאֶת בְּרִיתִי

אֲקִים אֶת יִצְחָק

אֲשֶׁר תֵּלֵד לְךָ שָׂרָה

לְמוֹעֵד הַזֶּה

בַּשָּׁנָה הַבְּאִחֶרֶת :

22. וַיֵּכַל לְדַבֵּר אִתּוֹ

וַיֵּעַר אֱלֹהִים

מֵעַל אֲבְרָהָם :

23. וַיִּקַּח אֲבְרָהָם

אֶת יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ

וְאֵת כָּל יְלִידֵי בֵיתוֹ

וְאֵת כָּל מִקְנֵת בְּסָפוֹ

כָּל זָכָר

בְּאֲנָשֵׁי בֵית אֲבְרָהָם

וַיִּמְלֵךְ

אֶת בָּשָׂר עֲרֻתָּם

בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ

אֱלֹהִים :

מִפְטִיר

24. וְאַבְרָהָם

בֶּן תִּשְׁעִים וְתֵשַׁע

שָׁנָה

בְּהִמְלֹו

בָּשָׂר עֲרֻתוֹ :

25. וַיִּשְׁמָעֵאל בְּנוֹ

בֶּן שְׁלֹש עָשָׂר שָׁנָה

בְּהִמְלֹו

אֶת בָּשָׂר עֲרֻלָּתוֹ :

26. בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה

נִמְלָא אֲבְרָהָם

וַיִּשְׁמָעֵאל בְּנוֹ :

27. וְכָל אַנְשֵׁי בֵיתוֹ

יָלִיד בֵּית

וּמִקְנֵת בְּסָפוֹ

11. And Abraham and Sarah
[were] old זְקֵנִים
[and] advanced in years: בָּאִים בְּיָמִים
it had ceased חָדַל
to be by Sarah לְהִיּוֹת לְשָׂרָה
[the] custom like [by] אֲרַח בְּנָשִׁים:
women.
12. And Sarah laughed 12. וַתַּצְחַק שָׂרָה
in herself, בְּקִרְבָּהּ
saying: לְאִמִּי
After I am waxed old אַחֲרֵי בְלָתִי
shall I have pleasure, הֲיִתְּהָ לִּי עֲדָנָה
(and) my lord [being] נְאֻדָּנִי זֶקֶן:
old [also]?
13. And the Lord said 13. וַיֹּאמֶר יְהוָה
unto Abraham: אֶל אַבְרָהָם
Why then did Sarah לָמָּה זֶה צִחַקְהָ שָׂרָה
laugh, לֵאמֹר
saying:
Shall I of a surety bear הֲאֵפָּה אִמְנֵם אֵלֶּךְ
[a child], נְאֻנִּי זֶקְנָתִי:
when I [am] old?
14. Is any thing too 14. הֲיִפְלֵא מִי דָבָר
wonderful for the Lord? הֲיִפְלֵא
At the set time זְמַן
I will return unto thee, אֲשׁוּב אֵלֶיךָ
*according to [this] time פֶּעַת חַיָּה
of life, וְלִשְׂרָה תִּהְיֶה
and to Sarah, [shall be] וְלִשְׂרָה בֵּן:
a son, שֶׁנִּי
15. And Sarah denied, 15. וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה
saying: לֹא
I laughed not; לֹא צִחַקְתִּי
for she was afraid, כִּי יִרְאָה
And he said: וַיֹּאמֶר
Nay, לֹא
but thou didst laugh. כִּי צִחַקְתְּ:
16. And the men rose 16. וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם
up from thence, הָאֲנָשִׁים }
and looked וַיִּשְׁקִיפוּ
*towards Sodom, עַל פְּנֵי סֹדֶם
and Abraham went וַאֲבְרָהָם הָלַךְ עִמָּם
with them

as thou hast spoken. פֶּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
6. And Abraham hastened 6. וַיַּבְהֵר אַבְרָהָם
into the tent הָאֹהֶלָה
unto Sarah, אֶל שָׂרָה
and said: וַיֹּאמֶר
Bring quickly מְהֵרָה
three measures שְׁלֹשׁ סָאִים
of fine meal, קֶמַח סֵלֶת
knead [it], לוּשִׁי
and make cakes. וַעֲשִׂי עֲגֹת:
7. And unto the herd 7. וְאֶל הַבָּקָר
ran Abraham, רָץ אַבְרָהָם
and took a calf נִיקַח בֶּן בָּקָר
tender and good, רֶךְ וטוֹב
and gave [it] unto ^a נִתַּן אֶל הַנָּעֵר
servant, וַיִּמְהַר
and he hastened לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ:
to ²prepare it. 6. וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֶבֶב
and milk, וּבֶן הַבָּקָר
which he had prepared, אִשָּׁר עָשָׂה
and ³placed [it] before נִתַּן לַפְּנִיָּהם
them, וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם
and he [was] standing וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם
by them, פֶּתַח הָעֵץ
under the tree, וַיֹּאבְדוּ:
and they ate. 9. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
him: אֵיךְ שָׂרָה אִשְׁתְּךָ
Where [is] Sarah thy וַיֹּאמֶר
wife? הִנֵּה בְּאֹהֶל:
And he said: 10. וַיֹּאמֶר
Behold, in the tent. שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ
10. וַיֹּאמֶר פֶּעַת חַיָּה
I will certainly return וְלִשְׂרָה בֵּן
unto thee according to [this] time וְלִשְׂרָה אִשְׁתְּךָ
of life*, וַיִּשְׁמַע
and, behold, a son וַיִּשְׁמַע
[shall be] to Sarah thy wife. וַיִּשְׁמַע
And Sarah heard [it] פֶּתַח הָאֹהֶל
[in] the door of the tent, וְהוּא אַחֲרָיו:
which [was] behind him.

1) H. a son of the herd. 2) H. the youth, Or, young man. 3) H. make. 4) Or, cream; curds; cheese.
5) H. gave. 6) Or, at the reviving time. 7) Or, hard; unattainable. 8) H. upon the face of Sodom.

before the Lord.

23. And Abraham drew near, and said:

Wilt thou also 'destroy

[the] righteous with [the] wicked?

24. Perhaps [there] be

fifty righteous

within the city;

wilt thou also 'destroy,

and not forgive (to) the place

because of the fifty righteous

who [are] in its midst.

25. Far be it ^afrom thee

to do like this thing,

to slay

[the] righteous with [the] wicked,

and the righteous and the wicked shall be alike far be it ^bfrom thee;

shall the judge of all the earth not do ^cjustice?

26. And the Lord said:

If I find in Sodom

fifty righteous

within the city,

then I will forgive

(to) all the place

for their sake.

27. And Abraham answered, and said:

Behold, now,

I have 'taken upon me to speak unto my Lord,

[although] I [am] but dust and ashes.

28. Perhaps shall [there] lack [of] the fifty righteous

לפני יהוה:

23. ויגש אברהם

ויאמר

האף תספה

צדיק עם רשע:

24. אויל יש

חמשים צדיקים

בתוך העיר

האף תספה

ולא תשא למקום

למען חמשים

הצדיקים

אשר בקרבך:

25. חלקה לך

מעשות כדבר הזה

להמית

צדיק עם רשע

והיה כצדיק כרשע

חלקה לך

השפט כל הארץ

לא יעשה משפט:

26. ויאמר יהוה

אם אמצא בדם

חמשים צדיקים

בתוך העיר

ונשאתי

לכל המקום

בעבורם:

27. ויען אברהם

ויאמר

הנה נא

הואילתי לדבר

אך ארני

ואנכי עפר ואפר:

28. אויל יחסרון

חמשים הצדיקים

to accompany them.

17. And the Lord said:

Shall I hide

from Abraham

[that] which I [am] about to do:

18. While Abraham will surely become

(for) a great and mighty nation,

and in him shall be blessed

all the nations of the earth^d

19. For I have known him,

In order that he may command

his children and his household

after him,

that they may observe the way of the Lord,

to do

^erighteousness and ^fjustice;

In order that the Lord may bring

upon Abraham

[that] which he has spoken concerning him.

20. And the Lord said:

The cry [against] Sodom and Gomorrah

[is] Indeed great,

and their sin

[is] Indeed exceedingly heavy.

21. I will go down, now,

and see

whether according to ^gthe cry against them,

which is come unto me,

have they done,

[I shall bring upon them] destruction;

and if not,

I will know.

22. And the men turned from thence,

and went toward Sodom

while Abraham [was] still standing

לשלחם:

ח. ניהוה אמר

המבקה אני

מאברהם

אשר אני עשה:

18. ואברהם היו יהיה

קני גדול ועצום

ונברכו בו

כל גווי הארץ:

19. כי ידעתיו

למען אשר יצוה

את בניו ואת ביתו

אחריו

ישמרו דרך יהוה

לעשות

צדיקה ומשפט

למען הביא יהוה

על אברהם

את אשר דבר עליו:

20. ויאמר יהוה

ועקת דם ועמדה

כי רבה

ותמאתם

כי כבדה מאד:

21. ארדה נא

ואראה

הבצעקתה

הבאה אלי

עשו

פלה

ואם לא

אדעה:

22. ויפנו משם

האנשים

ויבכו סדמה

ואברהם עומד עמד

¹H. send them away. ²Or, justice and judgment ³H. her cry. ⁴Or, consume; sweep away. ⁵H. in

⁶B. judgment. ⁷Or. undertaken; ventured.

only this time;
perhaps will be found
there
ten.

And he said:
I will not destroy [it]
for the sake of the ten.

33. And the Lord went
away,
when he had ended
to speak
unto Abraham;

and Abraham returned
unto his place.

י
שלישי

1. And the two angels
came

to Sodom
in the evening,
while Lot [was] sitting
in the gate of Sodom,
and Lot saw [them],

and rose up to meet
them;
and he bowed himself
[with his] face
to the earth.

2. And he said:
Behold, now, my lords,
turn aside. I pray you,
into the house of your
servant,
and ²sleep the night,
and wash your feet,
and you shall rise up
early,
and go (to) your way.
and they said:
Nay:

but we will ²sleep the
night in the street.

3 And he urged them
exceedingly,
and they turned aside
unto him,
and entered into his
house;

אך הפעם
אולי ימצאון שם
עשרה
ויאמר
לא אשחית

בעבור העשרה:
33. וילך יהוה
באשר קלה לדבר
אל אברהם
ואברהם שב למקומו

CAP. XIX.
שלישי

1. ויבאו שני
המלאכים

סדמה
בערב
ולוט ישב
בשער סדם
וירא לוט
ויקם לקראתם
וישתחו אפים
ארצה:
2. ויאמר
הנה נא אנכי
סורו נא
אל בית עבדכם
ולינו
ורחצו רגליכם
והישכמתם
והזכתם לדרככם
ויאמרו
לא

כי ברחוב ילינו:
3. ויפצר בם מאד
ויסרו אליו
ויבאו אל ביתו

five;
wilt thou destroy for
[lack of] five
all the city?

And he said:
I will not destroy [it]

if I find there
forty and five.

29. And he continued
still to speak unto him,

and said:

Perhaps will be found
there
forty.

And he said:
I will not do [it]

for the sake of the forty.

30. And he said:
Oa, let not the Lord
be angry,
and I will speak:

perhaps will be found
there
thirty.

And he said:
I will not do [it].

if I find there
thirty.

31. And he said:

Behold, now,

I have ¹taken upon me
to speak
unto the Lord;

perhaps will be found
there
twenty.

And he said:
I will not destroy

for the sake of the
twenty.

32. And he said:

Oa, let not the Lord
be angry,
and I will speak

חמשה
התשחית בחמשה
את כל העיר
ויאמר
לא אשחית

אם אמצא שם
ארבעים וחמשה:

29. ויסף עוד
לדבר אליו

ויאמר
אולי ימצאון שם
ארבעים

ויאמר
לא אעשה

בעבור הארבעים:
30. ויאמר
אל נא יחר לאדני

ואדברה
אולי ימצאון שם
שלושים

ויאמר
לא אעשה

אם אמצא שם
שלושים:

31. ויאמר
הנה נא

הואילתי לדבר
אל אדני

אולי ימצאון שם
עשרים

ויאמר
לא אשחית

בעבור העשרים:

32. ויאמר
אל נא יחר לאדני

ואדברה

1)Or, undertaken; ventured 2)Or, spend; tarry all night.

⁹This one came to
sojourn,
and he acts as judge
continually;
now we will do evil
to thee
[more] than [to] them;

and they pressed exceed-
ingly upon the man,
upon Lot,

and drew near
to break he door.

10. But the men put
forth
their hand,

and brought Lot
unto them

into the house,
and the door they shut.

11. And the men
who [were at] the door
of the house

they smote with blind-
ness
from [the] small (and)
unto [the] great,

and they wearied them-
selves
to find the door.

12. And the men said
unto Lot:

Hast thou here any
beside¹ ²
a son-in-law,

and thy sons and thy
daughters,
and ⁴whomsoever thou
hast in the city;

bring [them] out of this
place

13. For we are about
to destroy
this place,

for 'the cry against them
[is] great
before the Lord

and the Lord has sent us
to destroy it

14. And Lot went out,
and spoke to his sons-
in-law,

הַאֲחֵד בָּא לְנוֹר
וַיִּשְׁפֹּט שְׁפֹט
עֲתָה נַרְעֵךְ

מֵהֶם
וַיַּפְצְרוּ בְּאִישׁ
בְּרוֹט מְאֹד
וַיִּגְשׁוּ

לְשֹׁבֵר הַדֶּלֶת :

10. וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים
אֶת יָדָם
וַיָּבִיאוּ אֶת לוֹט

אֲלֵיהֶם
הַבַּיִתָּה
וְאֶת הַדֶּלֶת סָגְרוּ :

11. וְאֶת הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת
הַכּוֹ בְּסַנּוּדִים
מִקָּטָן וְעַד גָּדוֹל
וַיִּלְאוּ

לְמִצָּא הַפֶּתַח :

12. וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים
אֶל לוֹט
עֲדֵךְ מִי לָךְ פֹּה

חֲתָן
וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ
וְכָל אֲשֶׁר לָךְ בְּעִיר
הַזֹּאת מִן הַמָּקוֹם :

13. כִּי מִשְׁחָתִים
{ אֲנַחְנוּ
אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה
כִּי גְדֹלָה צַעֲקָתָם
אֶת פְּנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁלְחֵנוּ יְהוָה
לְשַׁחֲתָהּ :

14. וַיֵּצֵא לוֹט
וַיְדַבֵּר אֶל חֲתָנָיו

and he made for them
a feast,
and baked unleavened² bread,
and they ate.

4. They had not yet
laid down,¹
and the men of the city,

the men of Sodom
surrounded the house,

from young (and)
unto old,
all the people from
[every] end.

5. And they called
unto Lot,
and said to him:

Where [are] the men
who came in unto thee

³this night?
bring them out unto us,

and let us know
them.

6. And Lot went out
unto them
to the entrance,

and the door,
he shut behind him.

7. And he said:
I pray you, my brethren,
do not act wickedly.

8. Behold, now
I have two daughters,
who have not known¹ man,

let me, I pray you, bring
them out
unto you,

and do to them
as [is] good in your eyes,

only to these men
you shall not do [any]
thing;

for therefore they
have come
in the shadow of my
roof,

9. And they said:
Move away.

And they said:

וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה
וּמִצּוֹת אֲפֹה
וַיֹּאכְלוּ :

4. מִרָּם יִשְׁכְּבוּ
וְהָאֲנָשִׁי הָעִיר
אֲנָשֵׁי סֹדֹם

נִסְבּוּ עַל הַבַּיִת
מִנָּעַר וְעַד זָקֵן
כָּל הָעָם מִקְצֵה :

5. וַיִּקְרְאוּ אֶל לוֹט
וַיֹּאמְרוּ לוֹ
אֵיךְ הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר בָּאוּ אֵלֶיךָ

הַלַּיְלָה
הַזֶּה יֵצֵאוּ אֵלֵינוּ
וְנִדְרֶעָה אֹתָם :

6. וַיֵּצֵא אֶלֵיהֶם לוֹט
הַפֶּתַח
(וְהַדֶּלֶת)
סָגַר אַחֲרָיו :

7. וַיֹּאמֶר
אֵל נָא אֲחֵי תִרְעוּ :
8. הִנֵּה נָא
יְשִׁמֵּי בָנוֹת

אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אִישׁ
אוֹצִיָּאָה נָא אֶתְהֶן
אֲלֵיכֶם
וַעֲשׂוּ לָהֶן
כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם

רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל
אַל תַּעֲשׂוּ דָבָר
כִּי עַד כֵּן בָּאוּ
בְּצֵל קִרְתִּי :

9. וַיֹּאמְרוּ
קֹשׁ הֲלָאָה
וַיֹּאמְרוּ

1) Or, (But) before they laid down. 2) Or, cakes.

3) H. the. 4) Or, stand back. 5) H. still who [is] to thee here? 6) Or, whatsoever. 7) H. their cry.

escape to the mountain.

הָרָה הַהִלֵּל

lest thou be consumed.

פֶּן תִּסְפָּה:

18. And Lot said unto them:

18 וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵהֶם

Oh, not so, my lord!

אֵל נָא אֲדֹנָי

19. Behold, now,

19 הִנֵּה נָא

thy servant has found

מָצָא עַבְדְּךָ חַן

in thy eyes,

בְּעֵינֶיךָ

and thou hast magnified

וַתְּגַדֵּל

thy kindness,

חַסְדְּךָ

which thou hast done

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי

to *preserve my soul

לְהַחְיֹת אֶת נַפְשִׁי

and I am not able

וְאֵנֹכִי לֹא אוֹכֵל

to escape to the moun-

לְהִלָּל הָרָה

tain, lest the evil *overtake

פֶּן תִּדְבָּקֵנִי הָרָעָה

me,

וּמָתִי:

20. Behold, now,

20 הִנֵּה נָא

this city [is] near

הָעִיר הַזֹּאת קְרִיבָה

to flee thither,

לָנוּס שָׁמָּה

and it is a ¹⁰small

וְהִיא מְצֻעָה

[thing]: let me escape. I pray

אֶפְלֹמָה נָא שְׁמָה

[is] it not a small

הַזֹּאת מְצֻעָה הִיא

[thing]? that my soul may live.

וְתַחֲיִי נַפְשִׁי:

רְבִיעִי

רְבִיעִי

21. And he said unto him:

21 וַיֹּאמֶר אֵלָיו

Behold, I have ¹¹favoured

הִנֵּה נִשְׁאַמְתִּי פָנֶיךָ

three

גַּם לְדַבֵּר הַזֶּה

concerning this thing

רְבִלְתִּי הַפָּנִי

also

אֶת הָעִיר

not to overthrow

אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:

(the city

22. Hasten

22 מְהֵרָה

[of] which thou hast

הִמָּלֵט שָׁמָּה

spoken,

כִּי לֹא אוֹכֵל

for I am not able to do

בְּעֲשׂוֹת דְּבָר

[any] thing,

עַד בֹּאֵה שָׁמָּה

until thy coming thither;

עַל כֵּן קְרָא

*therefore [one] called

שֵׁם הָעִיר

the name of the city

who were to marry his

daughters,

לְקַחֵי בְנֹתָיו

and he said:

וַיֹּאמֶר

Arise,

קוּמוּ

go out

צֵאוּ

from this place;

מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה

for the Lord [is] about

כִּי מִשְׁחִית יְיָהּ

the city.

אֶת הָעִיר

But he was like one

וַיְהִי כַמְצַחַק

that jests

בְּעֵינֵי חֲתָנָיו:

In the eyes of his sons-

in-law.

15. And as the dawn

15 וּבְכַז הַשָּׁחַר עָלָה

arose,

וַיֹּאצִּצוּ הַמַּלְאָכִים

the angels urged Lot,

בְּרוּט

saying:

לֹאמוֹ

Arise,

קוּם

take thy wife

קַח אֶת אִשְׁתְּךָ

and thy two daughters

וְאֶת שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ

that [are] found [here],

הַנִּמְצָאֹת

lest thou be consumed

פֶּן תִּסְפָּה

¹²in the iniquity of

the city.

בְּעֹן הָעִיר:

16. But he lingered;

16 וַיִּתְמַחֲמָהּ

and the men seized

וַיַּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים

(on) his hand,

בְּיָדוֹ

and (on) the hand of

his wife,

וּבְיַד אִשְׁתּוֹ

and (on) the hand of

his two daughters;

וּבְיַד שְׁתֵּי בְנֹתָיו

the Lord [having]

pity upon him;

בְּחַמְלַת יְיָהּ עָלָיו

and brought him forth,

וַיֹּצִיאֵהוּ

and ¹³placed him

וַיַּנְחֵהוּ

(from) outside ¹⁴of the

city.

מִחוּץ לָעִיר:

17. And it came to pass,

17 וַיְהִי

when they had brought

them forth

כְּהוֹצִיאָם אֹתָם

outside,

הַחוּצָה

that he said:

וַיֹּאמֶר

Escape for thy ¹⁵life,

הִמָּלֵט עַל נַפְשְׁךָ

do not look behind thee,

אַל תִּבְטֵא אַחֲרֶיךָ

and do not stay

וְאַל תַּעֲמֹד

in all the ¹⁶circuit,

כָּבֵל הַבְּגָר

1) Or, swept away; destroyed. 2) Or, for, through, or, in the punishment. 3) Or, left, set. 4) H. to 5) H. soul. 6) Or, plain. 7) Or, O Lord. 8) Or, keen. 9) U. cling to me. 10) Or little one. 11) H. I'll not let you go

and sent Lot

out of the midst of the
overthrow,
when he overthrew
the cities
in which Lot dwelt.

30. And Lot went up
out of ¹Zoar,
and dwelt in the
mountain,
and his two daughters
with him;
for he feared

to dwell in ¹Zoar;

and he dwelt in a cave,

he and his two daughters

וישלח את לוט

מתוך ההפכה

בהפך את הערים

אשר ישב בהן לוט :

30. ויעד לוט מצוער

וישב בהר

ושתי בנותיו עמו

כי ירא

לשבת בצוער

וישב במערה

הוא ושתי בנותיו :

31. ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו

זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך

כל הארץ : 32. קה נשקה את אבינו

יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע :

33. ותשקין את אביהן יין בליקה הוא

ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא

ידע בשכבה ובקומה : 34. ויהי ממחרת

ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי

אמש את אבי נשקנו יין גם בליקה

ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע :

35. ותשקן גם בליקה והוא את אביהן

יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא

ידע בשכבה ובקומה : 36. ותהרין שתי

בנות לוט מאביהן :

37. And the first-born
bore a son,
and called his name
Moab;
he [is] the father of
[the] Moab[ites]
unto this day.

38. And the younger,
she also,
bore a son,

and called his name
Ben-ammi,
he [is] the father of the
children of Ammon
unto this day.

37. ותלד הבכירה בן

ותקרא שמו מואב

הוא אבי מואב

עד היום :

38. והצעירה גם היא

ילדה בן

ותקרא שמו בן עמי

הוא אבי בני עמון

עד היום :

¹Zoar.

23. The sun has risen
upon the earth,

when Lot came into

²Zoar.

24. And the Lord caused
to rain

upon Sodom and upon
Gomorrah

brimstone and fire

from the Lord

out of the heaven.

25. And he overthrew

these cities,

and all the ²circuit,

and all the inhabitants
of the cities,

and the growth of
the ground.

26. But his wife looked

from behind him,

and she became

a pillar of salt.

27. And Abraham got
up early

in the morning

³unto the place

where he stood

before the Lord.

28. And he looked

upon the face of Sodom
and Gomorrah

and upon all the face

of the land of the
circuit;

and he saw,

and, behold, it went up

the ⁴smoke of the land

like the ⁴smoke of a
furnace.

29. And it came to pass,

⁵when God destroyed

the cities of the ²circuit,

that God remembered

Abraham.

צוער :

23. השמש יצא

על הארץ

ולוט בא צוערה :

24. ויהיה המטיר

על סדם ועד עמרה

גפרית ואש

מאת יהוה

מן השמים :

25. ויהפך

את הערים האל

ואת כל הכפר

ואת כל יישיב הערים

וצמח הארמה :

26. ותבט אשתו

מאחוריו

ותהי

נציב מלח :

27. וישכם אברהם

בבקר

אל המקום

אשר עמד שם

את פני יהוה :

28. וישקף

על פני סדם ועמרה

ועל כל פני

ארץ הכפר

וירא

והנה עלה

קיטור הארץ

כקיטור הכבשן :

29. ויהי

בשחת אלהים

את ערי הכפר

ויזכר אלהים את

אברהם

1) i. e. *little*. 2) Or, *plain*. 3) i. e. [and went] unto etc. 4) Or, *vapor*. 5) H. in *God's* destroying. 6) H. in *overthrowing*

I also know
that in the integrity
of thy heart
thou hast done this,

and I also withheld thee
from sinning against me;
therefore I have not
allowed thee
to touch her.

1. And now,
return the wife of
the man;
for he [is] a prophet,
and he shall pray for
thee,
and thou shalt live,

but if thou return
[her] not,
know thou
that thou shalt surely
die,
thou, and all that
[are] thine.

2. And Abimelech got
up early
in the morning,
and called [to] all his
servants,
and spoke

all these words
in their ears;

and the men feared
exceedingly.

3. Then Abimelech
called (to) Abraham,
and said to him:

What hast thou done
to us?
and what have I sinned
against thee,
that thou hast brought

on me and on my
kingdom
a great sin?
deeds

which should not be
done

גַּם אֲנִי יָדַעְתִּי
כִּי כַתֵּם לְבָבְךָ
עֲשִׂיתָ זֹאת
(וְאַחֲשֶׁה גַם אֲנִי
אוֹתָהּ)

מִחַטֹּא לִי
עַל כֵּן לֹא נִתְּתִיךָ
לְנִגֵּעַ אֵלַיָּהּ;
7. וְעַתָּה

הָשֵׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ
כִּי נָבִיא הוּא
וְיִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ
וְחָיָה

וְאִם אֵינְךָ מָשִׁיב
דַּע
כִּי מוֹת תָּמוּת

אֹתָהּ וְכָל אֲשֶׁר לָךְ;
8. וַיִּשְׁכֶּם אַבְיִמֶלֶךְ
בַּבֹּקֶר
וַיִּקְרָא לְכָל עֲבָדָיו
וַיְדַבֵּר

אֵת כָּל הַדְּבָרִים
(הָאֵלֶּה)
בְּאָזְנֵיהֶם
וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים
מְאֹד;

9. וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ
לְאַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר לוֹ
מָה עָשִׂיתָ לָנוּ
וְמָה מָצָאתִי לָךְ
כִּי הֵבֵאתָ
עָלַי וְעַל מְלָכְתִּי
חַטָּאת גְּדוֹלָה
מְעֻשִׂים
אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂוּ

כ

CAP. XX.

1. And Abraham jour-
neyed from thence
toward the land of the
South,
and dwelt

between Kadesh and
(between) Shur;
and he sojourned in
Gerar.

2. And Abraham said
of Sarah his wife:

She [is] my sister;
and Abimelech, king
of Gerar, sent,
and took Sarah.

3. And God came
unto Abimelech

in a dream of the night,
and said to him:

Thou [art] about to die
because of the woman

whom thou hast taken;
for she [is] married [to]
a husband.

4. But Abimelech
had not come near
unto her.

and he said.
O Lord,

wilt thou slay even a
righteous nation?

5. Did he not say to me:
She [is] my sister,

and I she, even she
[herself] said:
He [is] my brother;

in the integrity of my
heart

and in the ²cleanness
of my hands
have I done this.

6. And God said unto
him

in the dream:

וַיֵּיטַע מִשָּׁם אַבְרָהָם
אֶרֶצָה הַנֹּגֵב
וַיֵּשֶׁב

בֵּין קִדְשׁ וּבֵין שׁוּר
וַיֵּדָג בְּגֵרָר;

2. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
אֲחֹתִי הִיא

וַיִּשְׁלַח אַבְיִמֶלֶךְ
(מֶלֶךְ גֵּרָר)

וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה;

3. וַיָּבֹא אֱלֹהִים
אֶל אַבְיִמֶלֶךְ
בְּחִלּוֹם הַלַּיְלָה

וַיֹּאמֶר לוֹ
הֲנִי כֹתֵם
עַל הָאִשָּׁה

אֲשֶׁר לָקַחְתָּ
וְהִיא בְּעֵצַת בְּעָלָהּ;

4. וַאֲבִימֶלֶךְ
לֹא קָרַב אֵלֶיהָ
וַיֹּאמֶר

אֲדֹנָי
הֲגִוִי גַם צָדִיק
תִּהְיֶה;

5. הֲלֹא הוּא אָמַר לִי
אֲחֹתִי הִיא
וְהִיא גַם הִיא אָמְרָה

אָחִי הוּא
כַּתֵּם לִבִּי
וּבְנִיקִי בְּפִי

עָשִׂיתִי זֹאת;
6. וַיֹּאמֶר אֵלָיו
(הָאֱלֹהִים)

בְּחִלּוֹם

1)II. to. 2) i. e. innocence. 3)II. given. 4)II. unto her.

where [it is] good in
thy eyes
dwell.

16 And to Sarah he said:

Behold, I have given
a thousand [pieces of]
silver
to thy brother;

behold, it [is] for thee
a covering of [the] eyes
for all who [are] with
thee,

and with all

thou art justified.

17. And Abraham prayed

unto God,

and God healed Abi-
melech,

and his wife,

and his maid-servants,

and they bore [children].

18. For the Lord had
fast closed up
every womb

⁵of the house of Abi-
melech,
because of Sarah

Abraham's wife.

כא

CAP. XXI.

1. And the Lord visited
Sarah

according as he had said,

and the Lord did to
Sarah
according as he had
spoken.

2. And she conceived,

and Sarah bore to
Abraham a son

at his old age,

at the set time

[of] which God had
spoken to him.

בטוב בעיניך

שב:

16. ולשרה אמר

הנה נתתי

אלך כסף

לאחיך

הנה הוא קד

כסות עינים

לכל אשר אתך

ונאת כל

ונכחת:

17. ויתפלל אברהם

אל האלהים

וירפא אלהים את

אבימלך:

ונאת אשתו

ונאמהתיו

וילדו:

18. כי עצר עצר יי

בעד כל רחם

לבית אבימלך

על דבר שרה

אשת אברהם:

thou hast done¹ unto me.

10. And Abimelech said
unto Abraham:

What hast thou seen

that thou hast done

this thing?

11. And Abraham said:

Because I have² thought:

Surely [there is] not
the fear of God
in this place:

and they will kill me

on account of my wife.

12. And also truly

[she is] my sister,

she [is] the daughter of
my father,
but not the daughter
of my mother,
and she became to me
(for) a wife.

13. And it came to pass,

when God caused me
to wander

from my father's house,

that I said to her:

This [is] thy kindness

which thou shalt do
unto me;
at every place

whither we shall come,

say⁵ of me:

11e [is] my brother.

14. And Abimelech took

⁴sheep and oxen,

and men-servants and
women-servants,
and gave [them] to
Abraham,
and returned to him

Sarah his wife.

15. And Abimelech said:

Behold, my land [is]
before thee,

עשית עמדי:

10. ויאמר אבימלך

אל אברהם:

מה ראית

כי עשית

את הדבר הזה:

11. ויאמר אברהם

כי אמרתי

בקאין ויראת אלהים

במקום הזה

והרגוני

על דבר אשתי:

12. וגם אמנה

אחתי

בת אבי היא

אך לא בת אמי

ותהי לי לאשה:

13. ויהי

באשר התעו אחי

אלהים:

מבית אבי

ואמר קה

זה חסדיך

אשר תעשי עמדי

אל כל המקום

אשר נבוא שמה

אמרי לי

אחי הוא:

14. ויקח אבימלך

צאן ודבקר

ועבדים ושפחות

וינתן לאברהם

וישב לו

את שרה אשתו:

15. ויאמר אבימלך

הנה ארצי לפניך

1) II. with. 2) II. said. 3) II. to. 4) Or, flock[s] and herd[s]. 5) I. e. where it pleases thee.

Drive away this ¹ maid-servant and her son,	צָרַשׁ הָאֲמָהָ הַזֹּאת וְאֶת בְּנָהּ	3. And Abraham called the name of his son	3. וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת שֵׁם בְּנוֹ
a) for (he) c) shall not inherit	כִּי לֹא יִירֶשׁ	that was born to him,	הַנוֹלָד לוֹ
b) the son of this ¹ maid-servant with my son,	בֶּן הָאֲמָהָ הַזֹּאת עִם בְּנִי	whom Sarah bore to him,	אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ שָׂרָה
with Isaac.	עִם יִצְחָק:	Isaac.	יִצְחָק:
11. And the thing was ² very grievous in the eyes of Abraham on account of his son.	וְהַיָּדָע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנוֹ:	4. And Abraham circumcised his son Isaac	4. וַיְמַל אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ
		[at] eight days old,	בֶּן שְׁמוֹנֶת יָמִים
12. And God said unto Abraham:	12. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם	according as God had commanded him.	כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים:
Let it not be grievous in thy eyes because of the lad	אֵל יָרֵעַ בְּעֵינֶיךָ עַל הַנֶּעָר	when c) born to him	כַּהֲנוֹלָד לוֹ
and because of thy ¹ maid-servant;	וְעַל אֲמָתְךָ	b) [was] a) his son Isaac.	אֶת יִצְחָק בְּנוֹ:
all that Sarah says to thee	כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵיךְ יִשְׂרָאֵל	5. And Sarah said:	5. וַתֹּאמֶר שָׂרָה
hearken ³ to her voice,	שִׁמְעֵה בְּקוֹלָהּ	Laughter	צִחָק
for in Isaac shall be called for thee seed.	כִּי בְיִצְחָק יִקְרָא יְרֵעַ:	has God ⁴ made me; every one hearing will laugh at me.	עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל הַשֹּׁמֵעַ יִצְחָק יֵי:
13. And also the son of the ¹ maid-servant I will make (for) a nation, for he is thy seed.	13. וְגַם אֶת בֶּן הָאֲמָהָ לְנוֹי אֲשִׁימָנוּ כִּי יִרְעֶה הוּא:	7. And she said:	7. וַתֹּאמַר מִי מִזֶּדֶד לְאַבְרָהָם
14. And Abraham got up early in the morning,	14. וַיִּשָּׁכֶם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר	Who would have said to Abraham [that] Sarah should give children suck? yet I have born a son at his old age	וְהִינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי יִלְדָתִי בֶן זָקְנִי:
and he took bread and a ⁴ skin of water,	וַיִּקַּח לֶחֶם וְחִמְת מִים	8. And the c)ild grew, and was weaned,	8. וַיִּגְדַל הַיֶּלֶד וַיִּנְמַר
and gave [it] unto Hagar,	וַיִּתֵּן אֶל הָגָר	and Abraham made a great feast on the day of Isaac's being weaned.	וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֵּה גִדּוֹל בְּיוֹם הַנִּמּוֹל אֶת יִצְחָק:
putting [it] on her shoulder, and the child,	שָׂם עַל שִׁכְמָהּ וְאֶת הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ	9. And Sarah saw the son of Hagar the Egyptian,	9. וַתִּרְאֶה שָׂרָה אֶת בֶּן הָגָר הַמִּצְרִית
and sent her away.	וַתִּשְׁלַחַהּ וַתִּמְצָה	whom she had born to Abraham,	אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם
and she went,	בְּמִדְבַר בָּאָר שָׁבַע:	mocking.	מִצְחָק:
and wandered in the wilderness of Beer Sheba	15. וַיִּכְלוּ הַמָּיִם מִן הַחֲמַת	10. And she said to Abraham:	10. וַתֹּאמַר לְאַבְרָהָם
15. And the water was consumed from the ⁴ skin,			

1) Or, bond-woman. 2) H exceedingly evil. 3) II in. 4) Or, bottle. 5) Or, prepared for me. 6) Or, anything.

20. And God was with the lad, and he grew; and he dwelt in the wilderness, and became an archer.	20. וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת הַנֶּגֶר וַיִּגְדַּל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רֹכֵז קֶשֶׁת:	and she cast the child under one of the shrubs.	וַתִּשְׁלַךְ אֶת הַיֶּלֶד מִתַּחַת אֶחָד הַשִּׁטְחִים:
21. And he dwelt in the wilderness of Paran; and his mother took for him a wife out of the land of Egypt.	21. וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר פָּאֲרָן וַתִּקַּח לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:	16. And she went, and sat herself down over against [him], distant about the shot of a bow, for she said: Let me not look upon the death of the child; and she sat over against [him], and raised her voice, and wept.	16. וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לִהּ כִּנְגֵד הַרְחָק כְּמִטְחֵי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל אֶרְאֶה כְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנְּגֵד וַתִּשָּׂא אֶת קוֹלָהּ וַתִּבְכֶּה:
22. And it came to pass at that time, that Abimelech said: 2) and Phichol the com- mander of his host unto Abraham, saying: God [is] with thee in all that thou doest.	22. וַיְהִי בְּעֵת הַהִיא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ אֶל אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה:	17. And God heard the voice of the lad; and an angel of God called unto Hagar out of (the) heaven, and said to her: What ails thee, Hagar? do not fear; for God has heard (unto) the voice of the lad where he [is] (there).	17. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת קוֹל הַנֶּגֶר וַיִּקְרָא מַלְאָךְ אֱלֹהִים אֶל הָנֹגֶר מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מָה לָּךְ הָנֹגֶר אַל תִּירָאִי כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל קוֹל הַנֶּגֶר בְּאֶשֶׁר הוּא שָׁם:
23. And now swear to me by God here, that thou wilt not ¹ lie to me, nor to my ² son, nor to my ³ son's son; [but] according to the kindness which I have done ⁴ unto thee, thou shalt do ⁵ unto me and ⁶ to the land in which thou hast sojourned.	23. וְעַתָּה הִשָּׁבַעָה לִּי בֵּאלֹהִים הֵנָּה אִם תִּשְׁקֹר לִּי וּלְנִינִי וּלְנִכְבְּדִי בְּחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָזַרְתָּה בָּהּ:	18. Arise, lift up the lad, and make fast thy hand upon him; ⁸ for (to) a great nation I will make him.	18. קוּמִי שֹׂאִי אֶת הַנֶּגֶר וְהַחֲזִיקִי אֶת יָדוֹ בִּי כִּי רָגִוִי גְדוֹל אֲשִׁימֵנּוּ:
24. And Abraham said: I will swear, 25. And Abraham reproved Abimelech because of the well of water,	24. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנִכִּי אֲשָׁבַע: 25. וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת אֲבִימֶלֶךְ עַל אֲדוּת בְּאֵר הַמַּיִם	19. And God opened her eyes, and she saw a well of water; and she went, and filled the skin [with] water, and gave the lad drink.	19. וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת עֵינֶיהָ וַתִּרְאֶה בְּאֵר מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֵא אֶת הַכֶּמֶת מַיִם וַתִּשְׁקֶה אֶת הַנֶּגֶר:

1) H. What [is] to thee. 2) Or, take. 3) I. e. lay hold on him. 4) Or, captain; chief captain. 5) I. e. deal falsely. 6) Or, offspring. 7) Or, posterity. 8) I with.

they two swore.

32. So they ¹made a covenant in Beer Sheba;

and Abimelech rose up,

and Phicol the commander of his host, and they returned

into the land of [the] ²Philistines.

33. And he planted

a ³tamarisk

in Beer Sheba,

and he called there

on the name of the ⁴Lord, the Everlasting God.

34. And Abraham ⁵sojourned in the land of [the] ⁶Philistines many days.

כב
יִצְחָק

1. And it came to pass

after these things,

that God

did ⁷tempt Abraham.

and said unto him:

Abraham:

and he said:

Here am I.

2. And he said:

Take, now,

thy son,

thy only son

whom thou lovest,

[even] Isaac,

and ⁸get thee

into the land of Moriah;

and offer him there

for a burnt offering

נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם :

32. נִכְרְתוּ בְרִית

בְּבֵאֵר שֶׁבַע

וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ

וּפִיכֹל שֵׁר צָבָאוֹ

וַיָּשָׁבוּ

אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים :

33. נִטָּע

אֶשְׁךְ

בְּבֵאֵר שֶׁבַע

וַיִּקְרָא שֵׁם

בְּשֵׁם יְהוָה

אֵל עוֹלָם :

34. וַיָּגֵר אַבְרָהָם

בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים

יָמִים רַבִּים :

CAP. XXII.

שְׁבִיעִי

which Abimelech's servants had violently taken away.

26. And Abimelech said:

I do not know

who has done

this thing,

and also thou

didst not tell me.

I nor heard I [of it]

except to-day.

27. And Abraham took

sheep and oxen,

and gave [them] to Abimelech; and they two ⁹made

a covenant.

28. And Abraham set

seven ewe lambs of the flock

apart.

29. And Abimelech said

unto Abraham:

What are

these seven ewe lambs

which thou hast set

apart?

30. And he said:

For [these] seven lambs

thou shalt take of my

hand,

in order that it may be

for a witness,

that I have dug

this well.

31. Therefore he called

(to) that place

Beer Sheba;

because there

אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ

26. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

לֹא יָדַעְתִּי

מִי עָשָׂה

אֵת הַדָּבָר הַזֶּה

וְגַם אַתָּה

לֹא הִגַּדְתָּ לִּי

וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי

בְּלִמְתִּי הַיּוֹם :

27. וַיִּקַּח אַבְרָהָם

צֹאן וּבָקָר

וַיִּתֵּן לְאַבְיֶמֶלֶךְ

וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם

בְּרִית :

28. וַיָּצֵב אַבְרָהָם

אֵת שֶׁבַע כְּבִשְׂתֵי הַצֹּאן

לְכַדָּנָה :

29. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

אֶל אַבְרָהָם

מַה הֵנָּה

שֶׁבַע כְּבִשְׂתֵי הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר הָצַבְתָּ

לְכַדָּנָה :

30. וַיֹּאמֶר

כִּי אֵת שֶׁבַע כְּבִשְׂתֵי

וַיִּקַּח מִיָּדִי

בְּעֵבוֹר תְּהִיָּה לִי

לְעֵדָה

כִּי חָפְרְתִי

אֵת הַבְּאֵר הַזֹּאת :

31. עַל כֵּן קָרָא

לַמָּקוֹם הַהוּא

בְּאֵר שֶׁבַע

כִּי שָׁם

1)H. and also. 2)H. cut. 3)Or, by themselves. 4)Or, grave; orchard. 5)Or, test, prove. 6)H. go to thee.

i. And Isaac said unto Abraham his father, and he said: My father; and he said: Here am I, my son. And he said: Behold, [here is] the fire and the wood; but where [is] the lamb for a burnt offering?	7. וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַלֵּךְ לְעֹלָה :	upon one of the mount- ains [of] which I will tell unto thee. 3. And Abraham rose up early in the morning, and saddled his ass, and took his two young men with him, and Isaac his son; and he cleft the wood for [the] burnt offering, and rose up, and went unto the place [of] which God told him.	עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ : 3. וַיָּשָׁב אַבְרָהָם בֶּכָרָךְ וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרֹו וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּבְרֹק עֲצֵי עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים :
8. And Abraham said: God will provide himself the lamb for a burnt offering my son, so they went both of them together.	8. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יְרֵאָה לוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יחדו :	4. On the third day Abraham lifted up his eyes, and saw the place from a distance.	4. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק :
9. And they came unto the place [of] which God had told him; and Abraham built there the altar, and arranged the wood, and bound Isaac his son, and laid him on the altar [from] above [to] the wood.	9. וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשָּׂם אִתּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים :	5. And Abraham said unto his young men: Abide you here ¹ with the ass, and I and the lad will go yonder; and we will worship, and return unto you.	5. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו שִׁבּוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמֹור וְאֲנִי וְהַנֶּגֶר נִלְכֶּה עַד כָּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֵלֵיכֶם :
10. And Abraham stretched forth his hand, and took the knife to slay his son.	10. וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֵלֶת לְשַׁחֵט אֶת בְּנֵו 11. וַיִּקְרָא אֵלָיו מֵלֶאֱךָ יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם	6. And Abraham took the wood for the burnt offering, and put [it] upon Isaac his son; and he took in his hand the fire and the knife; and they went both of them together.	6. וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיִּשָּׂם עַל יִצְחָק בְּנֵו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכֵלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יחדו :
11. But [now] called unto him an angel of the Lord out of (the) heaven			

1) Or, two [of] his etc. 2) H. Stay for yourselves here. 3) Or, (two men) 4) H. see for himself.

6. And he said:	וַיֹּאמֶר 16.	and said:	וַיֹּאמֶר
by myself I have sworn,	כִּי גִשְׁבַּעְתִּי	Abraham, Abraham:	אַבְרָהָם אַבְרָהָם
says the Lord, ¹	יְהוָה	and he said:	וַיֹּאמֶר
that because thou	כִּי יַעֲזֹב אִשְׁרֵי עֲשִׂית	Here am I.	הִנְנִי :
hast done	אֶת הַדָּבָר הַזֶּה	12. And he said:	וַיֹּאמֶר 12.
this thing,	וְלֹא חִשַּׁבְתָּ	Do not stretch out	אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ
and hast not withheld	אֶת בְּנֶךָ	thy hand	אַל הַנֶּעַר
thy son,	אֶת יְחִידְךָ :	and do not do to him	וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוֹמָה
thy only son,	17. That I will greatly	any thing:	כִּי עֲתִידָה יְהִיעֲתִי
17. That I will greatly	בְּרֵךְ אֲבָרְכָה	for now I know	כִּי יֵרָא אֱלֹהִים אִתָּה
and I will exceedingly	וְהִרְבֵּה אֲרַבָּה	that thou fearest God:	וְלֹא חִשַּׁבְתָּ
multiply	אֶת זַרְעֲךָ	and thou hast not	אֶת בְּנֶךָ
thy seed	כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם	withheld	אֶת יְחִידְךָ
like the stars of the	וְכַחֲדָל	thy son.	כַּמֶּנִּי :
heaven,	אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם	thy only son.	13. And Abraham lifted
and like the sand	וַיֵּרֶשׁ זַרְעֲךָ	up	13. And Abraham lifted
which [is] upon the	אֶת שַׁעַר אֵיכָבִי :	his eyes.	אֶת עֵינָיו
shore of the sea	18. וְהִתְבָּרְכוּ	and saw	וַיֵּרָא
and thy seed shall	בְּזֶרְעֶךָ	and, behold, a ram	וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר
possess	כָּל גִּזְיֵי הָאָרֶץ	behind [him],	נֶאֱדָרִי
the gate of his enemies.	עָקֹב אֲשֶׁר שָׁבַעְתָּ	was entangled	בַּסִּבְכָּה
18. And [there] will	בְּקִלִּי :	in a thicket	בְּכִרְנוֹ
bless themselves	19. וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם	by his horns:	וַיֵּקֶה אַבְרָהָם
with thy seed	אֶל נַעֲרָיו	and Abraham went,	וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל
all the nations of the	וַיִּקְמוּ	and took the ram,	וַיַּעֲלֵהוּ
earth;	וַיִּכְבּוּ יַחְדָּו	and offered him up	לְעֹלָה
because thou hast	אֶל בָּאָר שָׁבַע	for a burnt offering	סֶחֶח בְּנוֹ :
hearkened	וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם	instead of his son.	14. And Abraham called
19. And Abraham	בְּבָאָר שָׁבַע :	14. And Abraham called	14. And Abraham called
returned	מִפְּטִיר	the name of that place	שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
into his young men,	20. וַיְהִי	Adonal Jireh;	יְהוָה יֵרָאָה
and they rose up,	אֲחֵרֵי הַדְּבָרִים	as it is said [to] this day:	אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם
and went together	הָאֱלֹהָה	In the mount of the	בְּהַר יְהוָה
unto Beer Sheba;	וַיִּגֹּד לְאַבְרָהָם	Lord	יֵרָאָה :
and Abraham dwelt	וַיֹּאמֶר	It shall be provided. ²	15. And the angel of
in Beer Sheba.	הִנֵּה יְלִידָה מִלְכָּה	15. And the angel of	15. And the angel of
מִפְּטִיר	גַּם הִיא בָּנִים	the Lord called	וַיִּקְרָא מִלְאָךְ יי
20. And it came to pass		unto Abraham	אֶל אַבְרָהָם
after these things		a second time	שְׁנִית
that it was told to		out of (the) heaven,	מִן הַשָּׁמַיִם :
Abraham,			
saying:			
Behold, Milcah, she			
also has born children			

1) i. e. the Lord will see, or, pronounce. 2) Or he shall be seen. 3) Ii. a saying of the Lord. 4) Ii. in.

and to weep for her.

3. And Abraham
rose up
from ²before his dead,

and spoke unto the
children of Heth,
saying:

4. A stranger and a
sojourner
I [am] with you,

give (to) me

a burial possession

with you,

and let me bury my dead
from before me.

5. And the children of
Heth answered Abraham
saying to him:

6. Hear us, my lord,

a prince of God³

thou [art] ⁴among us;

In the choicest of our
sepulchres
bury thy dead;

each one of us

will not withhold from
thee his sepulchre
from burying thy dead.

7. And Abraham rose up.

and bowed himself

to the people of the land,

to the children of Heth

8. And spoke with
them,
saying:

⁵If it be your mind⁶

to bury my dead

from before me,

hear me,

and intreat for me

by Ephron the son of
Zohar,

וְרַבְּכֶתֶה :

3. וַיָּקָם אַבְרָהָם
מִעַד פָּנָיו מֵתוֹ

וַיְדַבֵּר אֶל בְּנֵי חֵת
לֵאמֹר :

4. גֵּר וְתוֹשָׁב
אֲנִי עִמָּכֶם

חֲנוּ לִי

אַחֲזֵת קֶבֶר

עִמָּכֶם

וְאֶקְבְּרָה מֵתִי
מִלִּפְנֵי :

5. וַיַּעֲנוּ בְנֵי חֵת
{ אֶת אַבְרָהָם
לֵאמֹר לוֹ :

6. שְׁמַעֲנוּ אֲדֹנָי

נָשִׂיא אֱלֹהִים

אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ

בְּמִבְחַר קֶבְרֵינוּ

קֶבֶר אֶת מֵתְךָ

אִישׁ מִמֶּנּוּ

{ אֶת קֶבְרוֹ לֹא
יִכְלֶה מִמֶּךָ :

מִקֶּבֶר מֵתְךָ :

7. וַיָּקָם אַבְרָהָם

וַיִּשְׁתַּחוּ

לְעַם הָאָרֶץ

לְבְנֵי חֵת :

8. וַיְדַבֵּר אִתָּם

לֵאמֹר

אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם

לְקַבֵּר אֶת מֵתִי

מִלִּפְנֵי

שְׁמַעֲנוּ

וּפְגַעְנוּ לִי

בְּעֶפְרוֹן בֶּן צִחֹר :

to thy brother Nahor.

21. Uz his first-born,

and Buz his brotner,

and Kemuel

the father of Aram;

22. And Kesed,

and Hazo,

and Pildash,

and Jldlaph,

and Bethuel.

23. And Bethuel begot
Rebekah;

these eight

bore Milcah to Nahor,

Abraham's brother.

24. And his concubine,

whose name [was]
Reumah,

(and) she also bore

Tebah.

and Gaham,

and Tahash,

and Maacah.

לְנַחֲוֹר אָחִיר :

21. אֶת עֹזִן בְּכוֹר

וְאֶת בּוֹז בְּרוֹתוֹ

וְאֶת קִמּוּאֵל

אָבִי אָרָם :

22. וְאֶת כֶּסֶד

וְאֶת חֲזוֹ

וְאֶת פִּלְדָּשׁ

וְאֶת יִדְלָף

וְאֶת בְּתוּאֵל :

23. וּבְתוּאֵל יָלַד
{ אֶת רֵבֶקָה

שְׁמֹנֶה אֲלֶה

יָלַדָה מִלְכָּה לְנַחֲוֹר

אָחִיו אַבְרָהָם :

24. וּפִיִּלְגֵשׁוֹ

וּשְׁמָהּ רְאוּמָה

וַחֲבֵרָה גַם הָיָא

אֶת מִבְּחָ

וְאֶת גָּחַם

וְאֶת תַּחַשׁ

וְאֶת מַעֲכָה :

CHAYE SARAH

כג

1. And the life of Sarah
was

a hundred year[s]

and twenty year[s]

and seven years;

[these were] the years
of Sarah's life.

2. And Sarah died

in Kiriath Arba,

which is Hebron,

in the land of Canaan,

and Abraham came

to mourn for Sarah.

חיי שרה

CAP. XXIII.

1. וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה

מֵאָה שָׁנָה

וְעֶשְׂרִים שָׁנָה

וְשִׁבְעַ שָׁנִים

שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה :

2. וַתָּמָת שָׂרָה

בְּקִרְיַת אַרְבַּע

הַיָּה חֶבְרוֹן

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

וַיָּבֹא אַבְרָהָם

לְסַפֵּד לְשָׂרָה

1) H. and her name etc. 2) H. upon. 3) Or, a mighty prince. 4) H. in the midst of us. 5) B. If to us with your soul.

14. And Ephron answered Abraham, { וַיַּעַן עֲפְרוֹן }
saying to him: { אֵת אֲבֹרָהָם }
לאמר לו':
15 My lord, { וַיֹּאמֶר }
hear me: { אֲדֹנָי }
שמעני
a [piece of] land [worth] { אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת }
four hundred shekels { שֶׁקֶל כֶּסֶף }
of silver
between me and between thee { בֵּינִי וּבֵינֶךָ }
what [is] it? { מָה הִיא }
bury therefore thy dead. { וְאֵת מֵתְךָ קָבֵר }:
16. And Abraham heard Ephron { וַיִּשְׁמַע אֲבֹרָהָם }
and Abraham weighed { אֶל עֲפְרוֹן }
to Ephron { וַיִּשְׁקַל אֲבֹרָהָם }
the silver { לְעֶפְרוֹן }
[of] which he had { אֵת הַכֶּסֶף }
spoken { אֲשֶׁר דִּבֶּר }
in the ears of the { בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת }
children of Heth, { אַרְבַּע מֵאוֹת }
four hundred shekels { שֶׁקֶל כֶּסֶף }
of silver
*current [money] with { עָבַר לְפָנָיו }:
the merchant. { שָׁנִי }
17. And [now] was { וַיִּקָּם }
confirmed { שָׂדֶה עֲפְרוֹן }
the field of Ephron, { אֲשֶׁר בְּמַכְפֶּלֶה }
which [was] in Machpelah, { אֲשֶׁר לְפָנֵי מַמְרֵא }
which [was] before Mamre, { הַשָּׂדֶה }
the field, { וְהַמְעָרָה }
and the cave { אֲשֶׁר בּוֹ }
which [was] in it, { וְכָל הָעֵץ }
and all the tree[s] { אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה }
which [were] in the field, { אֲשֶׁר בְּכָל גִּבְלוֹ }
which [were] in all its border { סָבִיב }:
round about;
18. To Abraham { וְאֲבֹרָהָם }
for a purchased possession { לְמִקְנָה }
before the eyes of the { לְעֵינֵי בְנֵי חֵת }
children of Heth; { כָּל בְּנֵי כְּנָעַן }
before all entering

9. That he may give { וַיִּתֵּן לִי }
(to) me
the cave of Machpelah, { אֵת מְעָרַת הַמַּכְפֶּלֶה }
which he has, { אֲשֶׁר לוֹ }
which [is] in the end { אֲשֶׁר בְּקֶצֶה שְׂדֵהוּ }
of his field, { בְּכֶסֶף כָּלֵא }
for full money { יִתְּנֶנָּה לִי }
let him give it to me { בְּתוֹכְכֶם }
in the midst of you, { לְאַחֲזֹת קָבֵר }:
for a burial possession.
10. And Ephron [was] { וַעֲפְרוֹן יֹשֵׁב }
sitting { בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת }
in the midst of the children of Heth;
and Ephron the Ilittite { וַעֲפְרוֹן הַחִתִּי }
answered Abraham { אֵת אֲבֹרָהָם }
in the ears of the { בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת }
children of Heth, { כָּל בְּנֵי כְּנָעַן }
before all entering { שְׂעַר עִירוֹ }
the gate of his city, { לְאָמֹר }:
saying:
11. No, my lord, { וַיֹּאמֶר }
hear me: { לֹא אֲדֹנָי }
שמעני
the field I give (to) thee, { הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ }
and the cave which { וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ }
[is] in it { לָךְ נָתַתִּיךָ }
I give it (to) thee; { לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי }
before the eyes of the sons of my people { נָתַתִּיךָ לָךְ }
I give it (to) thee; { קָבֵר מֵתְךָ }:
bury thy dead.
12. And Abraham bowed { וַיִּשְׁתַּחוּ אֲבֹרָהָם }
himself down { לְפָנֵי עַם הָאָרֶץ }:
before the people of the land.
13. And he spoke unto { וַיִּדְבֹּר אֵל עֲפְרוֹן }
Ephron, { בְּאָזְנֵי עַם הָאָרֶץ }
in the ears of the people of the land, { לְאָמֹר }
saying:
But if thou wilt, I pray { אִם אַתָּה אֹתָהּ לִי }
thee, hear me: { שְׁמַעֲנִי }
I will give the money { נָתַתִּי כֶסֶף הַשָּׂדֶה }
of the field; { לָךְ מִמֶּנִּי }
take [it] of me:
and let me bury my { וְאֲקַבְרָה אֵת מֵתִי }
dead there. { שָׁמָּה }:

1) i. e. price. 2) Or, [which] passes with etc.

in his midst.	בְּקִרְבּוֹ :	the gate of his city.	שַׁעַר עִירוֹ :
4. But unto my land	4. בִּי אֶל אֶרְצִי	19. And afterward	19. וְאַחֲרֵי כֵן
and unto my ² birth-place	וְאֶל מוֹלְדְתִי	Abraham buried	קָבַר אַבְרָהָם
shalt thou go,	תֵּלֶךְ	Sarah his wife	אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
and take a wife	וְלִקְחָתָא אִשָּׁה	at the cave	אֶל מְעָרָת
for my son	לְבְנִי	of the field of Machpelah	שְׂדֵי הַמַּכְפֵּלָה
for Isaac.	לְיִצְחָק :	before Mamre.	עַד פְּנֵי מַמְרֵא
5. And the servant	5 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד	which is Hebron,	הִיא חֶבְרוֹן
said unto him:	אֲנִי	In the land of Canaan,	בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :
Perhaps	לֹא תֵאָכֶּה הָאִשָּׁה	20. And conurmed was	20. וַיִּקָּם
will the woman not be	וְלָלֶכֶת אַחֲרַי	the field,	הַשָּׂדֶה
to go after me	אֶל הָאֶרֶץ הַזֹּאת	and the cave which	וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ
unto this land;	הַיֵּשֶׁב אֲשִׁיב	[was] in it,	לְאַבְרָהָם
must I needs bring	אֶת בְּנִי	to Abraham	לְאַחֲזָת קָבַר
thy son	אֶל הָאֶרֶץ	for a burial possession	מֵאֵת בְּנֵי חֵת :
unto the land	אֲשֶׁר יֵצְאָתָא מִשָּׁם :	from the children of	Cap. XXIV.
from whence thou	6. וַיֹּאמֶר אֵלָיו	Heth.	1. וְאַבְרָהָם זָקֵן
camest?	אַבְרָהָם	כֹּד	בָּא בִּימִים
6. At Abraham said	הַשָּׁמַר דָּךְ	1. And Abraham [was]	נִירוֹה
unto him:	פֶּן תָּשִׁיב אֶת בְּנִי	old,	בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם
Beware thou ¹	שָׁמָּה :	advanced in days;	בְּכָל :
that thou bring not	7. יְהוָה	and the Lord	2. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
my son thither.	אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם	had blessed Abraham	אֶל עֶבְדּוֹ
7. The Lord	אֲשֶׁר דִּקְחָנִי	in all.	זָקֵן בֵּיתוֹ
the God of the heaven	מִבֵּית אָבִי	2. And Abraham said	הַמַּשָּׁל
who took me	וּמֵאֶרֶץ מוֹלְדְתִי	unto his servant.	בְּכָד אֲשֶׁר לוֹ
from my father's house	וְאֲשֶׁר דִּבֶּר לִי	the elder of his house,	שִׁים נָא יָדְךָ
and from the land of	וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי	that [was] ruling	חַחַת יָרְכִי :
my ⁴ birth,	לֵאמֹר	over all that he had:	3. וְאַשְׁבִּיעֶנָּה בַּיהוָה
and who spoke to me,	דְּוַרְכֶּךָ	Put, I pray thee, thy	אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
and who swore to me,	אֶתָּן	hand	וְאֱלֹהֵי הָאֶרֶץ
saying:	אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת	under my thigh	אֲשֶׁר לֹא תִקַּח
To thy seed	הוּא יִשְׁלַח מִלֵּאכָא	5. And I will make thee	אִשָּׁה
I will give	לְפָנֶיךָ	swear by the Lord,	לְבְנִי
this land;	וְלִקְחָתָא אִשָּׁה לְבְנִי	the God of (the) heaven	מִבְּנוֹת הַכְּנָעָנִי
he will send his ang ¹	מִשָּׁם :	and the God of the earth,	אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב
before thee,		that thou shalt not take	
and thou shalt take		a wife	
a wife for my son		for my son	
from thence.		of the daughters of	
		the Canaanite	
		that I [am] dwelling	

1) i. e. in whose midst I [am] dwelling. 2) Or, Kindred. 3) Or, Take care for thyself 4) Or, nativity.

unto my master אֲדָנִי אַבְרָהָם :
Abraham.
 13. Behold, I [am] הִנֵּה אֲנִי נֹכַח
standing
 by the fountain of water, עַל עֵין הַמַּיִם
 and the daughters of the וּבָנוֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר
men of the city
 [are] going out יֵצְאוֹת
 to draw water. לְשֹׁאֵב מַיִם :
 14. And let it come וְהָיָה
pass,
 [that] the maiden הַנַּעֲרָה
 unto whom I shall say: אִשָּׁר אֹמַר אֵלֶיהָ
 Let down thy pitcher, הִמְיָ נָא כְּנִיָּה
I pray thee,
 that I may drink; וְאָשְׁתָּה
 and she will say וְאָמְרָה
 drink, שְׂתֵה
 and also thy camels וְגַם בְּמִלְכָּה אֲשֶׁקֶה
I will give drink
 her thou hast appointed אֶתְּהָ הַכֹּחֶת
 for thy servant, for לְעַבְדְּךָ לִיצְחָק
Isaac;
 and thereby I shall וּבָהּ אֲדַע
know
 that thou hast done כִּי עֲשִׂיתָ חֶסֶד
kindness
 unto my master. עִם אֲדָנִי :
 15. And it came to pass, וַיְהִי
 before he had yet fin- הוּא מְרַם כְּלֶה לְדַבֵּר
ished to speak,
 that, behold, Rebekah וְהִנֵּה רֵבֶקָה יֹצֵאת
[was] going out,
 who was born to אִשָּׁר יִזְרָה לְבִתּוֹאֵל
Bethuel,
 the son of Milcah, בֶּן מִלְכָּה
 the wife of Nahor, אִשְׁתִּי נָחוֹר
 Abraham's brother, אָחִי אַבְרָהָם
 and her pitcher [was] וְכִדָּה עַל שִׁכְמָהּ :
upon her shoulder.
 16. And the maiden וְהַנַּעֲרָה
[was] of a very fair
appearance,
 a virgin, מַכַּת מְרֵאָה מְאֹד
 and a man had not וְאִישׁ לֹא יָדָעָהּ
known her;
 and she went down to וַתֵּרֶד הָעֵינָה
the fountain,
 and filled her pitcher, וַתִּמְלֵא כִדָּה
 and came up. וַתַּעַד :
 17. And the servant ran וַיָּרֵץ הַעֲבָד
 to meet her, לִקְרֹאתָהּ

8. And if the woman וְאִם לֹא תֵאֵמַר
will not be willing
 to go after thee, הָאִשָּׁה
 לֵלְכֶת אַחֲרָיָה
 then thou shalt be clear וְנִקְיָה
 from this my oath: מִשְׁבְּעֵתִי זֹאת
 only my son בֶּן אֶת בְּנִי
 thou shalt not bring לֹא תִשָּׂב שְׂמָה :
thither.
 8. And the servant put 9. וַיִּשֶׂם הַעֲבָד
 his hand אֶת יָדוֹ
 under the thigh of פָּחַת יִרְכָּה אַבְרָהָם
Abraham
 his lord, אֲדָנִי
 and swore to him נִשְׁבַּע לוֹ
 concerning this thing. עַל הַדָּבָר הַזֶּה :
 שְׁלִישִׁי שְׁלִישִׁי
 10. And the servant took 10. וַיִּקַּח הַעֲבָד
 ten camels, עֲשָׂרָה נִמְלִיִּם
 of the camels of his מִנְמְלֵי אֲדָנָיו
master,
 and departed; וַיֵּלֶךְ
 2and all the good[s] of וְכָל טוֹב אֲדָנָיו
his master
 [were] in his hand; בְּיָדוֹ
 and he rose up וַיָּקָם
 and went וַיֵּלֶךְ
 unto Mesopotamia, אֶל אֲרָם נַחְרִיִּם
 unto the city of Nahor. אֶל עִיר נָחוֹר :
 11. And he made the 11. וַיַּבְרֵךְ הַנְּמָלִים
 camels to kneel down מִחוּץ לְעִיר
from without (to) the
city
 at the well of water, אֶל בְּאֵר הַמַּיִם
 at the time of evening. לַעֲתָ עָרֶב
 at the time, לַעֲתָ
 [when] the female water וַיֵּצֵאת הַשְּׂאֵבֹת :
drawers go out.
 12. And he said: 12. וַיֹּאמֶר
 O Lord, יְיָהוָה
 the God of my master אֱלֹהֵי אֲדָנִי אַבְרָהָם
Abraham,
 send me, I pray thee, הִקְרָה נָא לִפְנֵי
good speed
 to do, הַיּוֹם
 and do kindness נַעֲשֵׂה חֶסֶד

1) i. e. released. 2) Or, for. 3) Or, Aram of the two rivers. 4) H. cause (it). I pray thee, to meet before
 me; or to happen. 5) H good.

ten [shekels of] gold
[helmg] their weight.
23. And he said:
whose daughter [art]
thou?
tell me, I pray thee,
Is [there in] thy father's
house
a place for us
*to lodge [in]?

24. And she said unto
him:
I [am] the daughter
of Bethuel,
the son of Milcah,
whom she bore to Nahor.
25. And she said [more-
over] unto him:
*Both straw

*and fodder
[are] plenty with us,
*and a place *to lodge
[in].

26. And the man bowed
his head,
and *prostrated himself
before the Lord.
רביעי

27. And he said:
Blessed [be] the Lord,
the God of my master
Abraham,
who has not *withdrawn
his kindness and his
truth
from my master;
I [being] on the way,
the Lord has led me

[to] the house of my
master's brethren.
28. And the maiden ran,
and told
at her mother's house
according to these
things.
29. And Rebekah had
a brother
and his name [was]
Laban,
and Laban ran unto
the man

עשרה זהב
משקלם:
23. ויאמר
בת מי את
הגיד לי
היש בית אביך
מקום לנו
ללון:

24. ותאמר אלו
בת בתואל אחי
בן מלכה
אשר ירדה לנחור:
25. ותאמר אלו
גם תבן
גם מקפוא
רב עמנו
גם מקום ללון:

26. ויכד האיש
וישתחו ליהוה:
רביעי
27. ויאמר
ברוך יהוה
אלהי אדני אברהם
אשר לא עזב
חסדו ואמתו
מעם אדני
אנכי בדרך
נחמי יהוה
בית אחי אדני:

28. ותבן הנערה
ותגיד
לבית אמה
בדברים האלה:
29. ולרבקה אח
ושמו לבן
ויבן לבן אל האיש

28. ותבן הנערה
ותגיד
לבית אמה
בדברים האלה:
29. ולרבקה אח
ושמו לבן
ויבן לבן אל האיש

and said:
Let me sip
a little water
from thy pitcher.
18. And she said:
Drink, my lord;
and she hastened,
and let down her
pitcher
upon her hand,
and gave him drink.

19. And [when] she fin-
ished giving him drink,
(and) she said:
Also for thy camels I
will draw,
until they have finished
to drink.

20. And she hastened,
and emptied her pitcher
into the trough,
and ran again unto
the well

to draw,
and drew
for all his camels.

21. And the man
[was] wondering at her,
keeping silent,
to know
whether the Lord had
prospered his way
or not.

22. And it came to pass,
as the camels had fin-
ished
to drink,
that the man took
a golden *nose-ring,
half a shekel [being]
his weight,
and two bracelets
*for her hands,

ויאמר
הנמיאני נא
מעט מים
מכרה:
18. ותאמר
שתה אדני
ותמהר
ותרד ברה
על ידה
ותשקהו:

19. ותבל להשקהו
ותאמר
גם לגמליה אשאב
עד אם בלו קשתה:

20. ותמהר
ותער ברה
אל השקת
ותרץ עוד אל
הבאר

לשאב
ותשאב
לכל גמליו:

21. והאיש
משתאה לה
מחריש
לדעת
ההצליח יי ברכו
אם לא:

22. והי
באשר בלו הגמלים
לשתות
ויקח האיש
נזם זהב
בקע משקל
ושני צמידים
על ידה

1) Or, give me to drink. 2) Or, ear-ring. 3) H. upon. 4) Or, to sleep the night [in]? 5) H. also. 6) Or, marshipped. 7) H. forsaken.

And he said:
Speak.
34. And he said:
I [am] Abraham's
servant.
35. And the Lord
has blessed my master
exceedingly,
and he has become
great;
and he has given to him
flocks and herds.
and silver and gold,
and man servants and
maddservants,
and camels and asses.
36. And Sarah my mas-
ter's wife bore
a son to my master
after her [becoming] old;
and he has given to him
all that he had.
37. And my master
made me swear,
saying:
Thou shalt not take
a wife
for my son
of the daughters of the
Canaanite
that I [am] dwelling¹
in his land.²
38. But
unto my father's house
shalt thou go,
and unto my family,
and thou shalt take
a wife for my son.
39. And I said unto
my master:
Perhaps will the woman
not go
after me.
40. And he said unto me:
The Lord,
that I walked

outside,
unto the fountain.
30. And it came to pass,
when he saw the nosc-
ring
and the bracelets
upon the hands of his
sister,
and when he heard
the words
of Rebekah his slster,
saying:
Thus spoke the man
unto me:
that he came unto
the man,
and, behold, [he was]
standing
by the camels
at the fountain.
31. And he said:
come in, thou blessed
of the Lord,
why standest thou in
the street
while I have prepared
the house
and a place for the
camels?
32. And the man came
into the house,
and he loosened the
camels,
and gave
straw and fodder
to the camels,
and water
to wash his feet
and the feet of the men
who [were] with him.
33. And [food] was put
before him
to eat:
but he said:
I will not eat
until I have spoken
my words.

הַחוּצָה
אֶל הַעֵיִן:
30. וַיְהִי
כִּרְאֹת אֶת הַנֹּסֶר
וְאֶת הַבְּרָצִים
עַל יְדֵי אָחִתּוֹ
וּכְשָׁמְעוּ
אֶת דְּבָרֶי
רִבְקָה אָחִתּוֹ
לֵאמֹר
כֹּה דָּבַר אֵלַי הָאִישׁ
וַיָּבֹא אֶל הָאִישׁ
וְהָיָה עִמָּד
עַל הַנֶּמְלִים
עַל הַעֵיִן:
31. וַיֹּאמֶר
בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה
לָמָּה תִּעַמַּד בַּחוּץ
וְאֲנִי מֵעַתָּה הִבֵּיתִי
וּמְקוֹם לְנֶמְלִים:
32. וַיָּבֹא הָאִישׁ
הַבֵּיתָה
וַיִּפְתַּח הַנֶּמְלִים
וַיֵּתֵן
חֵבֶן וּמִסְפּוֹא
לְנֶמְלִים
וּמֵיִם
לְרַחֵץ רַגְלָיו
וּרְגְלֵי הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר אִתּוֹ:
33. וַיִּשֶׂם לִפְנָיו
רָאָב
וַיֹּאמֶר
לֹא אֲכַל
עַד אֲם דִּבַּרְתִּי
דְּבָרִי

¹Or, *clewed*. ²Or, *untied, ungirded; unloaded*. ³1. e. *in whose land I [am] dwelling*.

whom the Lord has
appointed
for my master's son.

45. had not yet fin-
ished to speak
unto my heart,

and, behold, Rebekah
[was] coming forth,
with her pitcher upon
her shoulders;
and she went down to
the fountain,
and drew;

and I said unto her:

Let me drink.

46. And she hastened,
and let down her pitcher

from (upon) her [shoul-
der],
and said:
Drink.

and also thy camels
I will give drink:
so I drank.

and also the camels
she gave drink.

47. And I asked her,
and said:

Whose daughter [art]
thou?

and she said:
The daughter of Bethuel,
Nabor's son,

whom Milcah bore to
him:

when I put the nose-ring

upon her nose

and the bracelets

upon her hands.
48. And I bowed my
head,

and prostrated myself
before the Lord:
and blessed the Lord,

the God of my master
Abraham,
who had led me

אשר הבית יהיה
לְבִן אֲדֹנִי :

45. אֲנִי מְרַם אֶכְדָּה
דְּרָבָר

אֶל לְבִי
וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת

וְכִדָּה עַל שִׁכְמָהּ
נִתְּרָה הָעֵינָה

וַתִּשְׁאֹב
וַאֲמַר אֵלֶיהָ

הִשְׁקִינִי נָא :

46. וַתַּמְהֵר
וַתִּרְדָּר בְּרָהּ

מִשְׁלִיהָ
וַתֹּאמֶר

שָׁתֵּה
וְגַם גְּמִלִיךָ אֲשַׁקֶּה

וְאִישֵׁת
וְגַם הַנִּמְלִים

הִשְׁקַחְתָּ :

47. וַאֲשַׁאל אֹתָהּ
וַאֲמַר

כֵּת מִי אַתְּ
וַתֹּאמֶר

כֵּת בְּתוּאֵל
בֶּן נָחוֹר

אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ מִלְכָּה
וְאִישִׁים מְנֻם

עַל אַפָּהּ
וְהַצְמִידִים

עַל יָדֶיהָ :

48. וַאֲקַד
וַאֲשַׁתְּחוּהָ לַיהוָה

וַאֲבָרַךְ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם

אֲשֶׁר הִנְחֵנִי

before him.¹

he will send his angel
with thee,
and prosper thy way,

that thou mayest take
a wife for my son
of my family

and of my father's
house.

41. Then shalt thou be
clear
from my oath,

when thou comest

unto my family;

and if they give [her]
not to thee,
then shalt thou be clear

from my oath.

42. And I came to day
unto the fountain,

and said:

O Lord,
the God of my master
Abraham,

if, now, thou art about
to prosper my way,

which I [am] going²
upon it.²

43. Behold, I [am]
standing
by the fountain of
water,

and it shall be

the ³young woman
that comes forth to
draw,

and I say unto her:

Let me drink, I pray
thee,

a little water
of thy pitcher;

44. And she say unto me:

⁴Both drink thou,
and also for thy camels

I will draw:

she [is] the woman

לְקַנִּי

יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ אִתְּךָ
וְהִצְלִים בְּרַכָּהּ

וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבִנִּי
מִמִּשְׁפַּחְתִּי

וּמִבֵּית אָבִי :

41. אַז תִּהְיֶה
מְאֻדָּתִי

כִּי תָבוֹא
אֶל מִשְׁפַּחְתִּי

וְאִם לֹא יִתְּנֶנּוּ לָךְ
וְהָיִיתָ נְקִי

מֵאֻדָּתִי :

42. וָאֵבָא הַיּוֹם
אֶל הָעֵיִן

וַאֲמַר
יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם
אִם יִשְׁדֶּה נָא

מַצְלִיחַ דְּרָבִי }
אֲשֶׁר אֲנִי הֹכֵךְ

עָלֶיהָ :

43. הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב
עַל עֵין הַמַּיִם

וְהִנֵּה
תַעֲלֶמָה

וְיֹצֵאת לְשֹׂאב
וַאֲמַרְתִּי אֵלֶיהָ

הִשְׁקִינִי נָא
מְעַט מַיִם

מִכִּדָּה :

44. וַאֲמָרָה אֵלַי
גַּם אַתָּה שָׁתֵּה

וְגַם לְנִמְדֶיךָ
אֲשַׁאֵב

וְהִיא הָאִשָּׁה

he gave to her brother and to her mother.	נתן לאחיה ולאמה :	In the 'right way to take	בדרך אמת לקחת
54. And they ate, and drank,	54. ויאכלו וישתו	the daughter of my master's brother for his son.	את בת אחי אדני לכנו :
he and the men who [were] with him,	הוא והאנשים אשר עמו	49. And now, if you are about to do	49. ועתה אם ישכם עשים
and they ^{the} slept night;	ויכינו	kindness and truth	חסד ואמת
and they rose up in the morning,	ויקמו בבקר	to my master,	את אדני
and he said:	ויאמר	tell me;	הגידו לי
Send me to my master.	שלחני לאדני :	and if not,	ואם לא
55. And her brother and her mother said:	55. ויאמר אחיה ואמה :	tell me;	הגידו לי
Let the maiden abide with us	תשב הנערה איתנו	that I may turn	ואפנה
a year, ^a	ימים	to [the] right,	עד ימין
or ten [months]	או עשיר	or to [the] left.	או עד שמאל :
afterwards she shall go.	אחר חלף :	50. Then Laban and Bethuel answered, and said	50. ויענו לבן ובתואל ויאמרו
56. And he said unto them:	56. ויאמר אליהם	The thing has proceeded from the Lord;	מיהוה נצא הדבר
Do not detain me,	אל תאחרו אתי	we cannot speak unto thee	לא נוכל לדבר אלקה
[seeing] the Lord has prospered my way;	ביהוה הצליח דרכי :	bad or good.	רע או טוב :
send me away,	שלחוני	51. Behold, Rebekah [is] before thee,	51. הנה רבקה לפניך
that I may go to my master.	ואלקה לאדני :	take [her], and go,	קח וקח
57. And they said:	57. ויאמרו	and let her be a wife for thy master's son,	ותהי אשה לכך אדניך
We will call (to) the maiden,	נקרא הנערה	as the Lord has spoken.	כאשר דבר יהוה :
and let us ask her mouth.	ונשאלה את פיה :	52. And it came to pass,	52. ויהי
58. And they called (to) Rebekah,	58. ויקראו לרבקה	when Abraham's ser- vant heard	כאשר שמע עבד אברהם
and said unto her:	ויאמרו אליה	their words,	את דבריהם
Wilst thou go with this man?	התלכי עם האיש הזה	he bowed himself to the earth before the Lord.	נישתחו ארצה לי :
and she said:	ותאמר	חמישי	חמישי
I will go.	אלך :	53. And the servant brought out vessels of silver,	53. ויוצא העבד כלי כסף
59. And they sent away Rebekah their sister,	59. וישלחו את רבקה אחתם	and vessels of gold,	וכלי זהב
and her nurse,	ואת מנקתה	and garments,	ובגדים
and Abraham's servant, and his men.	ואת עבד אברהם ואת אנשיו :	and gave [them] to Rebekah, and precious things	וינתן לרבקה ומקנת

^aH. way of truth. 2) Or, carried, spent, passed. 3) Or, [few] day

that [is] walking in
the field
to meet us?

And the servant said:
He is my master;
and she took the veil
and covered herself.

66. And the servant told
to Isaac,
all the things
which he had done.

67. And Isaac brought
her
into the tent of his
mother Sarah,
and he took Rebekah,
and she became to him
(for) a wife:
and he loved her;
and Isaac was comforted
after his mother's
death).

כה ששי

1. And Abraham continued
and took a wife,

and her name [was]
Keturah.

2. And she bore (to) him
Zimran, and Jokshan,
and Medan, and Midian,
and Ishbak, and Shuah.

3. And Jokshan begot
Sheba, and Dedan,
and the sons of Dedan
were:
Asshurim, and Letushim,
and Leummim.

4. And the sons of
Midian:
Ephah, and Ephier, and
Hanoah,
and Abida, and Eldaah,
all these [were]
the children of Keturah.

החלה בשדה
לקראתו

ויאמר העבד
הוא אדני

ותקח הצעיף
ותכסה:

66. ויספר העבד
ליצחק

את כל הדברים
אשר עשה:

67. ויבאה יצחק
האחלה שרה אמו

ונקח את רבקה
ותהי לו לאשה

ויאהבה
וינחם יצחק

אחרי אמו:

CAP. XXV.

ששי

1. וינסף אברהם
ונקח אשה

וישמה קטורה
2. וחסד לו

את זמרון ואת יקשן
ואת מדין ואת מדן

ואת ישבק ואת שוה
3. ויקשן יזר

את שבא ואת דדן
ובני דדן היו

אשורים ולטושם
ולאמים:

4. ובני מדן
עיפה ועפיר וחנה

ואבידע ואלדע
כל אלה

בני קטורה:

60. And they blessed
Rebekah,

and said to her:

Our sister;

become thou

(for) thousands of
myriads,
and may thy seed
possess
the gate of his haters.

61. And Rebekah arose,

and her maidens,

and they rode

upon the camels:

and went

after the man;

and the servant took
Rebekah,

and departed.

62. And Isaac came

from the way

of Beer-lahai-Roi;

for he [was] dwelling

in the land of the South.

63. And Isaac went out

to meditate in the field

at the approach of
evening;

and he raised his eyes,
and saw,

and, behold, [there
were] camels coming.

64. And Rebekah raised

her eyes,

and saw Isaac,

and she sprang down

from upon the camel.

65. And she said to the

servant:

Who [is] that man

ויברכו את
רבקה

ויאמרו לה
אחתי

את ה'י
תאלפי רבבה

ויירש ונעך
את שער שנאיו:

61. ותקם רבקה
ונגרותיה

ותרפנה
על הגמלים

ותקנה
אחרי האיש

ונקח העבד את
רבקה

ויילך:

62. ויצחק בא
מבוא

באר לחי ראי
והוא יושב

בארץ הנגב:

63. ויצא יצחק
לשוח בשדה

לפנות ערב
וישא עיניו

וירא

והנה גמלים באים

64. ותושא רבקה
את עיניה

ותרא את יצחק
ותפול

מעל הגמל:

65. ותאמר אל
העבד

מי האיש הזה

1) Or, be [a mother] of thousands etc. 2) Or, a walk [to] etc.; or, from going [towards] etc. 3) H. *sure*

After the death of Abraham.	אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם	5. And Abraham gave	5. נִתַּן אַבְרָהָם
that God blessed	וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים	all that he had	אֵת כָּל אֲשֶׁר לוֹ
his son Isaac,	אֵת יִצְחָק בְּנוֹ	to Isaac.	לְיִצְחָק:
and Isaac dwelt	וַיֵּשֶׁב יִצְחָק	6. And to the sons of the concubines,	6. וְלִבְנֵי הַפִּילִגְנִשִּׁים
by Beer-lahai-roi.	עַם בְּאֵר לַחֵי רֹאִי:	which Abraham had,	אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם
	שְׁבִיעִי	gave Abraham gifts;	נָתַן אַבְרָהָם מִתְּנַת
12. And these [are] the generations of Ishmael,	12. וְאַלֶּה תִּלְדֹת יִשְׁמָעֵאל	and he sent them away	וַיִּשְׁלַח־ם
Abraham's son.	בֶּן אַבְרָהָם	from Isaac his son,	מֵעֵד יִצְחָק בְּנוֹ
whom bore Hagar the Egyptian,	אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרַיִת	while he was still alive,	בְּעוֹדֵנוּ חַי
Sarah's maid-servant,	שִׁפְתָּת עֲרָה	eastward,	קִדְמָה
to Abraham.	לְאַבְרָהָם:	unto the east country.	אֶל אֶרֶץ קִדְמָה:
13. And these [are] the names of the sons of Ishmael,	13. וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל	7. And these [are] the days of the years of Abraham's life.	7. וְאַלֶּה יְמֵי שָׁנָיו חַיֵּי אַבְרָהָם
by their names,	בְּשֵׁמֹתָם	which he lived,	אֲשֶׁר חַי
[according] to their generations:	רִתּוֹלְדָתָם	a hundred year[s]	כֶּסֶּם שָׁנָה
the first-born of Ishmael:	בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נָבִית	and seventy year[s]	וְשִׁבְעִים שָׁנָה
had Kedar, and Adbeel,	יְקָדָר וְאַדְבֵּעַל	and five years.	וְחֲמִשָּׁה שָׁנִים:
and Mibsam,	וּמִבְשָׁם:	8. And (he) expired, ¹	8. וַיָּמָוֶת
14. And Mishma, and Dumah,	14. וּמִשְׁמָע וְדוּמָה	and Abraham died ¹	וַיָּמָת אַבְרָהָם
and Massa,	וּמַסָּא:	in a good old age,	בְּשִׁיבָה זָקְנָה
15. Hadad, and Tema,	15. הָדָד וְתֵמָה	an old man and ² satisfied;	זָקֵן וְשָׂבֵעַ
Jetur, Naphish, and Kedemah.	יֶטֶר נָפִישׁ וְקִדְמָה:	and he was gathered	וַיִּאֲסָף
מִפְטִיר	מִפְטִיר	unto his people.	אֶל עַמּוּוֹ:
6. These are	6. אֵלֶּה הֵם	9. And they buried him,	9. וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
the sons of Ishmael.	בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל	Isaac and Ishmael his sons,	יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בְּנָיו
and these [are] their names	וְאַלֶּה שְׁמוֹתָם	In the cave of Machpelah,	אֶל מְעֵבֶת הַמַּכְפֵּלָה
in their villages,	בְּחִצְרֵיהֶם	in the field of Ephron	אֶת עֲדָה עֶפְרָן
and in their encampments:	בְּמִטְרֵיהֶם	the son of Zohar the Hittite,	בֶּן זָהָר הַחִיטִּי
twelve princes	שְׁנֵים עָשָׂר נָשִׂאִם	which [is] before Mamre;	אֲשֶׁר עַד פְּנֵי מָמְרָא:
[according] to their nations.	לְאַמְתָּם:	10. The field	10. הַשָּׂדֶה
17. And these [are]	17. וְאַלֶּה	which Abraham purchased	אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם
the years of Ishmael's life,	שָׁנָיו חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל	from the sons of Heth:	מֵאֵת בְּנֵי חֵת
a hundred year[s]	כֶּסֶּם שָׁנָה	there was Abraham buried	שָׁמָּה קָבַר אַבְרָהָם
and thirty year[s]	וְשָׁלֹשִׁים שָׁנָה	and Sarah his wife.	וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ:
		11. And it came to pass	11. וַיְהִי

¹Or, And Abraham expired, and died. ²Or, full [of years]. ³Or, settlement. ⁴Or, as well.

and she went

ותהלך

to inquire of the Lord.

לִדְרֹשׁ אֶת יְהוָה:

23. And the Lord said to her:

23. וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ:

Two rations [are] in thy womb,
and two ²peoplesשְׁנֵי גוֹיִם בְּבֶטְנְךָ
וּשְׁנֵי לְאֻמִּיםshall be separated from thy bowels;
and [one] ²peopleכִּמְעֵינְךָ יִפְרְדּוּ
וְלֵאָםshall be stronger than [the other] ²people;
and the elder [shall] serve the younger.וְרֵב יַעֲקֹב צָעִיר:
24. וַיִּמְלֵאוּ יָמֶיהָ24. And her days were full
to bear,

לִלְדֹת

and behold, [there were] twins in her womb.

וַהֲנֵה תוֹמֵם בְּבֶטְנָהּ:

25. And the first came out
red,25. וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן
אֲדָמוֹנִיall of him like a hairy garment;
and they called his name Esau.כִּלְוֵי בִּצְדָרֶת שֵׁעָר
וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו:26. And after that
came out his brother,26. וְאַחֲרָיו בֶּן
יֵצֵא אָחִיוand his hand [was] holding
on Esau's heel,וַיְדוּ אֶחָת
בְּעֶקֶב עֵשָׂו

and [one] called his name Jacob;

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב
וַיִּצְחָק בֶּן שָׁשִׁיםand Isaac [was] sixty
year[s] old

שָׁנָה

at [her] bearing them.

בְּלִדְתָּ אֹתָם:

27. And the boys grew up,
and Esau was27. וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים
וַיְהִי עֵשָׂוa man [that is] acquainted [with] hunting,
a man of [the] field;אִישׁ יָדָע צֹד
אִישׁ שָׂדֶהand Jacob [was] a ²plain man,
dwelling in tents.וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם
יֹשֵׁב אֹהֲלִים:

28. And Isaac loved Esau,

28. וַיֵּאָהֵב יִצְחָק
אֶת עֵשָׂו

because [the] venison [was] for his mouth;

כִּי צִיד בָּפִי

but Rebekah loved Jacob.

וּרְבֵקָה אֹהֶבֶת אֶת
יַעֲקֹב:

29. And Jacob boiled pottage;

29. וַיִּזְדַּק יַעֲקֹב נֵיד

and seven years;

וַשְׁבַּע שָׁנִים

and he expired,

וַיָּנֹעַ

and died,

וַיָּמָת

and was gathered

וַיֵּאָסֶף

unto his people.

אֶל עַמּוּיוֹ:

18. And they dwelt

18. וַיִּשְׁכְּנוּ

from Havilah as far

מִחֲוִילָה עַד שׁוּר

as Shur,

which [is] before Egypt,

אֲשֶׁר עַד פְּנֵי מִצְרַיִם

as thou comest toward

בְּאֶחָה אַשּׁוּרָה

before all his brethren

עַד פְּנֵי כָל אָחָיו

he ²settled.

נָפַל:

TOLEDOTH.

תולדת

19. And these are the
generations of Isaac,19. וְאֵלֶּה תוֹלְדֹת
יִצְחָק:

the son of Abraham;

בֶּן אֲבִרָהָם

Abraham begot Isaac.

אֲבִרָהָם הוֹלִיד אֶת

יִצְחָק:

20. And Isaac was

20. וַיְהִי יִצְחָק

forty year[s] old.

בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה

when he took Rebekah,

בְּקִיחָתוֹ אֶת רְבֵקָה

the daughter of Bethuel the ²Syrian

בֵּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי

of Padan-aram.

כַּפְדָּן אֲרָם

the sister of Laban

אֲחֹת לָבָן הָאֲרָמִי

the ²Syrian,

לֹו לְאִשָּׁה:

to himself for a wife.

21. And Isaac entreated

21. וַיַּעֲמֹר יִצְחָק

(to) the Lord

לַיהוָה

in behalf of his wife,

לְנִכְחַת אִשְׁתּוֹ

for she [was] barren;

כִּי עֲקָרָה הָיָא

and the Lord was entreated of him,

וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה

and Rebekah his wife

וַתֵּחַר רְבֵקָה אִשְׁתּוֹ:

conceived.

22. And the children

22. וַיִּתְרַצְצוּ בְּטָנִים

struggled together

בְּקִרְבָּהּ

within her,

וַתֵּאָמֶר

and she said:

אִם בֶּן

If so,

קָמָה זֶה אֲנֹכִי

wherefore [did] I [desire]

לְמָה זֶה אֲנֹכִי

this?

1) Or, goest. 2) H. felt. 3) Or, Aramean. 4) Or front. 5) Or, tribes. 6) H. Namelen, pious. 7) H.

1) Or, goest. 2) H. felt. 3) Or, Aramean. 4) Or front. 5) Or, tribes. 6) H. Namelen, pious. 7) H.

which was אשר היה
in the days of Abraham, כימי אברהם
and Isaac went ויגד יצחק
unto Abimelech אל אבימלך
king of [the] Philistines, מלך פלשתים
to Gerar. גרר
2. And the Lord וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה
appeared unto him, וַיֹּאמֶר
and said: אל תרד מצרימה
Do not go down into Egypt:
dwell in the land, שכן בארץ
[of] which I shall tell אשר אמר אליה:
unto thee.
3. Sojourn in this land, גֵּר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת
an I will be with thee וְאֲהִי עִמָּךְ
and bless thee; וַיְבָרֶכְךָ
for to thee כִּי לְךָ
and to thy seed וְלְזַרְעֶךָ
I will give אֶתֶּן
all these lands; אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל
and I will establish: וְהִקְמַתִּי
the oath אֶת הַשְּׁבָעָה
which I swore אשר נשבעתי
to Abraham thy father, לְאַבְרָהָם אָבִיךָ:
4 And I will multiply וְהִרְבֵּיתִי
thy seed אֶת זַרְעֶךָ
like the stars of the פְּכוּכֵי הַשָּׁמַיִם
heaven, וְנָתַתִּי לְזַרְעֶךָ
and I will give to thy seed אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל
all these lands, וְהִתְבָּרַכּוּ
and [there] will bless themselves וְהִתְבָּרַךְ
with thy seed בְּזַרְעֶךָ
all the nations of the כל גוֹי הָאָרֶץ:
earth.
5. Because Abraham } עָקַב אִשָּׁר שָׁמַע
hearkened to my voice, אַבְרָהָם בָּקָלִי
and kept my charge וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמֵרַתִּי
my commandments. מִצְוֹתִי
my statutes, חֻקֹּתִי
and my laws וְתוֹרֹתִי:

and Esau came וַיָּבֹא עֵשָׂו
from the field, מִן הַשָּׂדֶה
and he [was] faint וְהוּא עֵיף:
30. And Esau said וַיֹּאמֶר עֵשָׂו
unto Jacob: אֶל יַעֲקֹב
Let me 'swallow, I pray thee.
from the red, הַדָּם מִן הָאֲדָמָה
this red [stuff], הָאֲדָמָה הַזֹּאת
for I [am] faint: כִּי עֵיף אָנֹכִי
therefore עַל כֵּן
[one] called his name קָרָא שְׁמוֹ אֲדָם:
Edom
31. And Jacob said: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
Sell to-day מִכְרָה בְּיוֹם
thy first-birth-[right] אֶת בְּכֹרְתְּךָ
to me. לִי:
32. And Esau said: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו
Behold, I [am] going הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ
to die, לְמוֹת
and what then [is] to me וְלָמָּה זֶה לִּי בְּכֹרְתְּךָ:
the first-birth [right]?
33. And Jacob said: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
Swear to me to day; הַשְּׁבָעָה לִּי כִּיּוֹם
and he swore to him; נִשְׁבַּע לוֹ
and he sold his first- וַיִּמְכֹּר אֶת בְּכֹרְתּוֹ
birth-[right] לְיַעֲקֹב:
to Jacob.
34. And Jacob gave to וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו
Esau bread and a pottage
of lentils: לֶחֶם וְנִזְיֵד עֲדָשִׁים
and he ate, וַיֹּאכַל
and drank, נִשְׁתָּה
and he rose up וַיָּקָם
and departed; וַיֵּלֶךְ
and Esau despised וַיִּבֹז עֵשָׂו
the first-birth-[right] אֶת הַבְּכֹרְתָה:
כֹּן
CAP. XXVI.
1. And [there] was a וַיְהִי רָעָב בְּאֶרֶץ
famine in the land.
besides the first famlne } מִדֶּבֶר הָרָעָב
קְרִישׁוֹן

1) Or. *devour*: feed me

2) Or. and what [profit] then [shall the] first-birth-[right] do to me

and thou wouldst have brought upon us ^{guilt.}

11. And Abimelech commanded all the people, saying:

He that touches (on) this man and (on) his wife

shall surely be put to death.

12. And Isaac sowed in that land.

and found

in that year

a hundred ^{fold};

and the Lord blessed him.

שְׁלִישִׁי

13. And the man became great, and grew greater and greater⁷ until he became very great

14. And he had

possessions of flocks

and possessions of herds,

and ^{many} servants;

and [the] Philistines envied him.

15. And all the wells

which his father's servants had dug,

in the days of his father Abraham,

[the] Philistines stopped them,

and filled them with earth.

16. And Abimelech said unto Isaac:

Go from us;

for thou [art] much mightier than we.

17. And Isaac went from thence, and encamped in the valley of Gerar.

וְהִבְאֵת עָלֵינוּ אֵשׁ:

11. וַיִּצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר

הַנֹּגֵעַ בְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ

מוֹת יוּמָת:

12. וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַחַיָּא

וַיִּמְצָא

בַּשָּׁנָה הַהִיא

מֵאָה יְשָׁעִים

וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה:

שְׁלִישִׁי

13. וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיִּלְךְ הַלֹּחֶף וַיִּגְדַּל

עַד כִּי גָדַל מְאֹד:

14. וַיְהִי לוֹ

מִקְנֵה צֹאן

וּמִקְנֵה בָקָר

וַעֲבָדָה רַבָּה

וַיִּקְנֵאוּ אוֹתוֹ

פְּלִשְׁתִּים:

15. וְכָל הַבְּאֵרֹת

אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי

אֲבִיו

בַּיָּמִי אֲבָרָהָם אָבִיו

סָתְמוּם פְּלִשְׁתִּים

וַיִּמְלֵאוּם עֹפֶר:

16. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

אֶל יִצְחָק

לֵךְ מֵעִמָּנוּ

כִּי עֲצִימָת מִמֶּנּוּ

מְאֹד:

17. וַיִּלְךְ מִשָּׁם יִצְחָק

וַיִּחַן בְּנֶחֱל גֵרָר

שְׁנִי

6. And Isaac dwelt in Gerar.

7. And the men of the place asked [him]

about his wife;

and he said:

She [is] my sister;

for he feared to say:

[She is] my wife.

lest, [he said], the man of the place should

kill me

on account of Rebekah.

because she [is] of very fair appearance.

8. And it came to pass.

when he had been there a long time,

that Abimelech king of [the] Philistines

looked

through the window.

and saw,

and, behold, Isaac [was] ^{sporting} with Rebekah his wife.

9. And Abimelech called [to] Isaac,

and said:

Certainly, behold, she [is] thy wife,

and how hast thou said:

She [is] my sister?

And Isaac said unto him:

Because I said.

Lest I die on account of her.

10. And Abimelech said:

What is this [that] thou hast done to us?

Almost had one of the people ^{married}

thy wife.

שְׁנִי

6. וַיָּשָׁב יִצְחָק גֵּרָר:

7. וַיִּשְׁאַלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם

לְאִשְׁתּוֹ

וַיֹּאמֶר

אֶחָתִי הִיא

כִּי יָרָא לֵאמֹר

אִשְׁתִּי

פֶּן יִהְיֶנִּי

אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם

עַל רֵבֶקָה

כִּי מִזֹּבַת מְרֹאֶה הִיא

8. וַיְהִי

כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם

הַיָּמִים

וַיִּשְׁקֹף אֲבִימֶלֶךְ

מִן־הַחַלּוֹן

וַיִּרְא

וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחֵק

אִתּוֹ רֵבֶקָה אִשְׁתּוֹ:

9. וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ

לְיִצְחָק

וַיֹּאמֶר

אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִיא

וְאֵיךְ אָמַרְתָּ

אֶחָתִי הִיא

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק

כִּי אָמַרְתִּי

פֶּן אָמוּת עָלַי:

10. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

מַה זֹּאת עָשִׂיתָ בָּנוּ

בְּמַעַט שָׁכַב אֶחָד

הָעָם

אֶת אִשְׁתְּךָ

Or, [was]. 2) II. when the days became there long to him. 3) Or, caressing. 4) H. lust with thy etc. 5) Or, guiltiness. 6) Or, measures. 7) Or, and he went [forward] going and becoming great. 8) Or, great household.

and we shall be fruitful in the land. **וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ רְבִיעִי**
23 And he went up from thence [to] Beer-sheba. **וַיַּעַר מִשָּׁם בְּאֶר שֶׁבַע**
24 And the Lord appeared unto him in that night, and said: **וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם אָבִיךָ אֵל תִּירָא**
I [am] the God of Abraham thy father, o not fear.
 for I [am] with thee, and I will bless thee, and multiply thy seed for the sake of Abraham my servant. **כִּי אִתְּךָ אֲנֹכִי וּבִרְכָתִיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת זְרַעְךָ בְּעֶבְרָא אֲבִרְהָם עַבְדִּי**
25 And he built there an altar, and called upon the name of the Lord, and he pitched there his tent; and Isaac's servants dug there a well. **וַיִּבְנֶה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיִּטֵּן שָׁם אֹהֶל וַיַּכְרוּ שָׁם עֲבָדָי יַצְחָק בְּאֶר**
36 And Abimelech went unto him from Gerar, and Ahuzzath his friend, and Phicol the commander of his host. **וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגֶּרָר וְאַחֻזָּאִת חֵבֶרֶהוּ וּפִיכֹל יֶשֶׁר צָבָא וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַצְחָק**
27 And Isaac said unto them: Why are you come unto me, while you hate me, and sent me away from you? **מָדּוּעַ בָּאתֶם אֵלַי וְאַתֶּם שֹׂנְאִתֶּם אֹתִי וְהִשְׁלַחְתֶּנִּי מֵאִתְּכֶם**
28 And they said: We saw plainly that the Lord was with thee; therefore we said: Let [there] be an oath between us. **וַיֹּאמְרוּ רָאֵנוּ כִּי הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וּנֹאמַר תְּהִי גֵּזַא אֵלֵּה בֵּינוֹתֵינוּ**

and dwelt there. **וַיֵּשֶׁב יִשָּׁא**
18. And Isaac dug again the wells of water, which they had dug in the days of Abraham his father, and [the] Philistines had stopped them after the death of Abraham: and called [to] them like the names which his father called [to] them. **וַיִּשָּׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר הָפְרוּ בְּיָמֵי אֲבִרְהָם אָבִיו וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אֲבִרְהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת כְּשֵׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו**
19. And Isaac's servants dug in the valley, and they found there a well of ^{springing} water. **וַיַּחְפְּרוּ עֲבָדָי יַצְחָק בְּנֶחֱל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֶר מַיִם חַיִּים**
20. And the shepherds of Gerar quarreled with the shepherds of Isaac, saying: The water is ours; and he called the name of the well ^{Esek}: because they contended with him. **וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק**
21. And they dug another well, and they quarreled about it also; and he called its name ^{Sitnah}. **וַיַּחְפְּרוּ בְּאֶר אַחֶרֶת וַיִּרְיִכוּ גַם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׁטְנָה**
22 And he removed from thence, and dug another well, and they did not quarrel about it; and he called its name ^{Rehoboth}, and he said: Truly now the Lord had made ^{room} for us. **וַיַּעֲתַק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֶר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ**

1)B returned, and dug. 2)II. Irina. 3)I. e. contention. 4)I. e. enmity. 5)I. e. Broad places. 6)II. broad.

he took a wife Judith,
the daughter of Beerl
the Illtite,
and Basemath,
the daughter of Elon
the Illtite.
35. And they were
a grief of mind¹
to Isaac and to Rebekah.

כו

1. And it came to pass,
when Isaac [was] old
and his eyes were [too]
dim to see,
that he called Esau
his elder son,
and said unto him:
My son;

and he said unto him:
Here [am] I.

2. And he said:
Behold, now, I [am] old,
I do not know
the day of my death.

3. Now therefore,
take, I pray thee, thy
weapons,
thy quiver

and thy bow,
and go (to) the field,
and hunt for me
venison.

4 And make for me
delicacies,

as I love,
and bring [it] to me,
that I may eat;

in order [that] my soul
may bless thee
before I die.

ויקח אשה את
יהודית
בת בארי החי
ואת בשמת
בת אילן החי:
35. ותהיו
מרת רוח
ליצחק ולרבקה:

CAP. XXVII.

ו. ויהי
כי זקן יצחק
ותכהין עיניו מראת
ויקרא את עשו
בנו הבדול
ויאמר אליו
בני
ויאמר אליו
הגני:

2. ויאמר
הנה נא זקנתי
לא ידעתי
יום מותי:

3. ועתה
ישא נא כלך
חֲזִיק
ובשֶׁתך
וצא השדה
וצידה לי ציד:

4. ונעשה לי
ממזעים
כאשר אהבתי
ובהקאה לי
ואכלה

בעבור תברכה
נפשי

במקום אמות:

between us and (be-
tween) thee,
and let us make a
covenant
with thee.

29. That thou wilt
[not] do unto us evil.

as we have not touched
thee,
and as we have done
unto thee
only good.

and we sent thee away
in peace:
[thou [art] now
the blessed of the Lord.

חמישי
30. And he made for
them a feast,
and they ate,
and drank.

31. And rose early in
the morning,
and swore
one to another;

and Isaac sent them
away,
and they departed
from him
in peace.

32. And it came to pass
on that [same] day,
that Isaac's servants
came,
and told (to) him

concerning the well
which they had dug,
and they said to him:
We have found water.

33. And he called it
Shibah:

therefore the name of
the city [is] Beer-sheba
until this day.

34. And [when] Esau
was
forty year[s] old,

בינינו ובינך
ונברחתה ברית
עמך:

29. אם תעשה
עמנו רעה

כאשר לא נגענוך
וכאשר עשינו עמך
רק טוב

ונשלחך בשלום
אתה עתה
ברוך יהוה:

חמישי
30. ויעש להם משקה
ויאכלו
וישתו

31. וישקימו בבקר
וישבועו
איש אחיו

וישלחם יצחק
ויבכו מאתו
בשלום:

32. ויהי
ביום ההוא
ויבאו עבדי יצחק

ויגדו לו
על אדות הבאר
אשר חפרו
ויאמרו לו
מצאנו מים:

33. ויקרא אתה
שבבה

על כן שם העיר
באר שבע
עד היום הזה:

34. ויהי עשו
בן ארבעים שנה

1)H. if 2)H. with

3)Or. had been diocaine.

4)Or. a bitterness of spirit.

unto Rebekah his mother:
Behold, Esau my brother
[is] a hairy man,

and I [am] a smooth man.

12. Perhaps my father will feel me,
and I shall be in his eyes

like a deceiver;

and I shall bring upon me a curse
and not a blessing

13. And his mother said to him:

Upon me be thy curse, my son;
only hearken to my voice,
and go take for me.

14. And he went

and took,

and brought [them] to his mother;
and his mother made delicacies.

as his father loved.

15. And Rebekah took

the garments of Esau

her elder son,

the costly [ones],

which [were] with her in the house;
and she clothed

Jacob her younger son.

16. And the skins

of the kids of the goats

she put

upon his hands

and upon the smoothness of his neck.

17. And she gave

the delicacies

and the bread,

which she had made.

אֶל רִבְקָה אִמּוֹ

הִן עָשָׂו אָחִי

אִישׁ שְׁעִיר

וְאֲנִי אִישׁ חֶלֶק :

12. אֲוִי יִשְׁשַׁנִּי אָבִי

וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו

כְּמַדְמִיעַ

וְהִבֵּאתִי עָלַי קְלָלָה

וְלֹא בִרְכָה :

13. וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ

עָלַי קְלָלָתְךָ בְּנִי

אֲךָ שְׁמַע בְּקוֹלִי

וְלֵךְ קַח לִי :

14. וַיֵּלֶךְ

וַיִּקַּח

וַיָּבֵא לְאִמּוֹ

וַתַּעַשׂ אִמּוֹ

מִמְּעֻשִׁים

כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו :

15. וַתִּקַּח רִבְקָה

אֶת בְּגָדֵי עָשָׂו

בְּנֶהּ הַבְּרִיר

הַחֲמֹרֹת

אֲשֶׁר אִתָּהּ בְּבֵית

וַתַּלְבֵּשׁ

אֶת יַעֲקֹב בְּנֶהּ

הַקָּטָן :

16. וְאֵת עֹרֹת

גְּדֵי הָעִזִּים

הִקְבִּיֶשָׁה

עַל יָדָיו

וְעַד חֲלָקַת צְוֹארוֹ :

17. וַתֵּן

אֶת הַמִּמְּעֻשִׁים

וְאֵת הַלֶּחֶם

אֲשֶׁר עָשָׂתָה

5. And Rebekah [was] hearing,

when Isaac spoke

unto Esau his son.

And Esau went [to] the field

to hunt venison

to bring [it].

6. And Rebekah said

unto Jacob her son,

saying:

Behold, I heard

thy father

speaking unto Esau thy brother,

saying:

7. Bring (to) me venison,

and make for me delicacies,

that I may eat,

and bless thee

before the Lord,

before I die.

8. Now therefore, my son,

hearken to my voice,

to that which I [am] commanding thee.

9. Go now unto the flocks,

and take for me from thence

two good kids of [the] goats;

and I will make [of] them

delicacies

for thy father,

as he loves.

10. And thou shalt bring [it]

to thy father,

that he may eat,

in order that he may bless thee

before his death.

11. And Jacob said

וּרְבֵקָה שָׁמְעָת

בְּדַבַּר יִצְחָק

אֶל עָשָׂו בְּנֵהּ

וַיֵּלֶךְ עָשָׂו הַשָּׂדֶה

לְצוּד צִיד

לְהָבִיא :

6. וּרְבֵקָה אָמְרָה

אֶל יַעֲקֹב בְּנֶהּ

לֵאמֹר

הִנֵּה שָׁמְעִיתִי

אֶת אָבִיךָ

מְדַבֵּר אֶל עָשָׂו אָחִיךָ

לֵאמֹר :

7. הַבִּיָּאָה לִי צִיד

וַעֲשֵׂה לִי מִמְּעֻשִׁים

וְאֲכַלְהָ

וְאֲבִרְכְּכָה

לִפְנֵי יְהוָה

לִפְנֵי מוֹתִי :

8. וְעַתָּה בְנִי

שְׁמַע בְּקוֹלִי

כַּאֲשֶׁר אֲנִי מְצַוָּה

אִתָּךְ :

9. לֵךְ נָא אֶל הַצֹּאֵן

וְקַח לִי מִשָּׁם

שְׁנֵי גְדֵי עִזִּים טוֹבִים

וְאֲעִשֶׂה אֹתָם

מִמְּעֻשִׁים

לְאָכִיל

כַּאֲשֶׁר אָהֵב :

10. וְהִבֵּאתָ

לְאָבִיךָ

וְאָכַל

כַּעֲבֹר אֲשֶׁר יִבְרַכְךָ

לִפְנֵי מוֹתִי :

11. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

the voice [is] Jacob's
voice,
but the hands [are]
Esau's hands.
23. And he did not
recognise him,
for his hands were

like the hands of Esau
his brother;
hairy;

and he blessed him.

24. And he said:

[Art] thou really my
son Esau?

And he said:

I [am].

25. And he said:

Bring [It] near to me,

and let me eat

of my son's venison,

that my soul may bless
thee.

And he brought [it]
near to him,
and he ate

and he brought (to) him
wine,
and he drank.

26. And Isaac his father
said unto him:

Come near, now,

and kiss (to) me,

my son.

27. And he came near.

and kissed (to) him;

and he smelled

the smell of his
garments,
and blessed him,

and said:

See, the smell of my son

[is] like the smell of a
field
which the Lord has
blessed.

28. And may God give
(to) thee,

הקל קול יעקב
ויהימים ידי עשו :

23. ולא הכירו
כי היו ידיו

כידיו עשו אחיו
שערת

ויברכוהו :

24. ויאמר

אתה זה בני עשו

ויאמר

אני :

25. ויאמר

הנישה לי

ואכנה

מציד בני

למען תברכה נפשי

ויגשרו

ויאכל

ויבא לו יין

וישתה :

26. ויאמר אליו

יצחק אביו

נישה נא

ושקה לי

בני :

27. ויגש

וישק לו

וירח

את ריח בגדיו

ויברכהו

ויאמר

ראה ריח בני

כריח שדה

אשר ברכו יהוה :

שש

28. ויתן לך האלהים

into the hand of Jacob
her son

18. And he came unto
his father.

and said:

My father;

and he said:

Here [am] I;

who [art] thou, my son?

19. And Jacob said

unto his father:

I [am] Esau thy first-
born;

I have done,

as thou didst speak
unto me:

arise, I pray thee,

sit,

and eat of my venison;

In order [that] thy soul
may bless me.

20. And Isaac said

unto his son:

How, then,

hast thou found [it so]
qulekly,

my son?

And he said:

Because the Lord thy
God ²sent good speed
before me.

21. And Isaac said

unto Jacob:

come near, I pray thee,

that I may feel thee.

my son,

whether thou [art]
really my son Esau
or not.

22. And Jacob came
near

unto Isaac his father,

and he felt him,

and said:

בד יעקב בנה :

18. ויבא אל אביו

ויאמר

אבי

ויאמר

הנה

מי אתה בני :

19. ויאמר יעקב

אל אביו

אנכי עשו בכנה

עשיתי

כאשר דברת אלי

קום נא

שבה

ואכלה מצידו

בעבור תברכה

נפשי :

20. ויאמר יצחק

אל בנו

מה זה

מהרה למצא

בני

ויאמר

כי מהרה יי אליה

לפני :

21. ויאמר יצחק

אל יעקב

גשה נא

ואמשך

בני

האתה זה בני עשו

אם לא :

22. ויגש יעקב

אל יצחק אביו

וימשחו

ויאמר

[with] an exceedingly great trembling, } חרדה גדלה עד
מאד
and he said: ויאמר
Who, then, [is] he מי אפוא הוא
that hurted venison, הציד ציר
and brought [it] to me, ויבא לי
and I ate of all ואכל מכל
before thou camest, במסע חבא
and I blessed him? ואברכהו
he shall also be blessed. גם ברנך יהיה:
34. When Esau heard 34. כשמע עשו
the words of his father, את דברי אביו
he cried ויצעק
[with] an exceedingly great and bitter cry: } צעקה גדלה ומרה
עד מאד:
and he said to his father: ויאמר לאביו
Bless me, also me, my father. ברכני גם אני אבי.
35 And he said: 35. ויאמר
Thy brother came with deceit, בא אחיך במרמה
and took thy blessing. ויקח ברכתך:
36. And he said: 36. ויאמר
Has therefore been הכי קרא שמו יעקב
called his name Jacob, because he has supplant-
ed me these two times? ויצעקני זה פעמים
he took away my first- את בכרתי לקח
birth-[right], והנה עתה
and, behold, now לקח ברכתי
he has taken away my blessing. ויאמר
And he said: ויאמר
Hast thou not reserved הא לא אצלתי לך ברכה
a blessing for me? 37. ויען יצחק
37. And Isaac answered, ויאמר לעשו
and said unto Esau: הן גביר
Behold, a lord שמתיו לך
have I made him 'lover thee, ואת בך אחי
and all his brethren נחתי לו
have I given to him לעבדים
for servants; ודגן ותרש
and [with] corn and wine

of the dew of the heaven, מטל השמים
and of the fatness of the earth, ומשמני הארץ
and plenty of corn and wine. ורב דגן ותרש:
29. Let peoples serve thee, יעבדוך עמים
and nations bow down to thee: וישתחוו לך לאמים
be lord 'lover thy brethren, יהיה גביר לאחיו
and let bow down to thee וישתחוו לך
the sons of thy mother: בני אמה
those that curse thee ארריך
[shall be] cursed, ארור
and those that bless thee ומברכהו
[shall be] blessed. ברוך:
30. And it came to pass, 30. ויהי
when Isaac had finished to bless Jacob: כאשר בכה יצחק
to bless Jacob: לקרן את יעקב
and it came to pass,² ויהי
hardly has Jacob gone out² אך יצא יצא יעקב
from the presence of Isaac his father, מאת פני יצחק
אביו
that Esau his brother came ויעשו אחיו בא
from his hunting מצידו:
31. And he also made 31. ויעש גם הוא
delicacies, ממעמים
and brought [them] to his father: ויבא לאביו
and he said to his father: ויאמר לאביו
Let my father arise, יקם אבי
and eat of the venison of his son, ויאכל מציד בנו
in order [that] thy soul may bless me. בעבר תברכני
נפשך:
32. And Isaac his father said to him: 32. ויאמר לו יצחק
אביו
מי אתה מי אמה
And he said: ויאמר
I [am] thy son, thy first-born, Esau. אני בנה בכרך
עשו:
33. And Isaac trembled 33. ויחבד יצחק

1)H. to. 2)Or, *Is not he rightly named Jacob,* 2)Or. and *Israhel was yet scarce gone on.*

[of] the words of Esau

her elder son;

and she seat,

and called (to) Jacob

her younger son,

and she said unto him:

Behold, Esau thy
brother
does comfort himself
[with regard] to thee
[purposing] to kill thee.

43 Now therefore, my
son,
hearken to my voice;

and arise,

flee thou

unto Laban my brother
to Haran.

44 And dwell with him
a few days,

until thy brother's
fury turn away;

45. Until thy brother's
anger turn away

from thee,

and he forget

that which thou hast
done to him;
then I will send,

and take thee from
thence;

Why should I be
bereaved (also) of both
of you

in one day?

46. And Rebekah said

unto Isaac:

I [am] weary of my life

because of the daughters
of Heth;

If Jacob take

a wife

of the daughters of Heth

את דברי עשו

בנה הגדל

ותשכח

ותקרא לעקב

בנה הקטן

ותאמר אליו

הנה עשו אחיך

מתנחם לך

להרגך:

43. ועתה בני

שמע בקלי

וקום

ברח לך

אל לבן אחי

הרנה:

44. וישבת עמו

ימים אחדים

עד אשר תשוב

חמת אחיך:

45. עד שוב

אף אחיך

מפך

ושכח

את אשר עשית לו

ושלחתי

ורקחתיך משם

למה אשפר גם

שניכם

יום אחד:

46. ותאמר רבקה

אל יצחק

קצתי בחיי

מפני בנות חת

אם לקח יעקב

אשה

מבנות חת

have I sustained him;

and for thee, then,

what shall I do, my son?

38. And Esau said

unto his father:

Hasst thou [but] one
blessing, my father?

bless me, also me,

my father,

and Esau lifted up his
voice,

and wept.

39. And Isaac his father
answered,

and said unto him:

Behold, of the fatness
of the earth
shall be thy dwelling,

and of the dew of the
heaven
from above.

40. And by thy sword

shalt thou live.

and thy brother

shalt thou serve,

and it shall come to
pass,

when thou ¹strivest,thou shalt ²break off

his yoke

from upon thy neck.

41. And Esau hated
Jacob

because of the blessing

[with] which his father
had blessed him:

and Esau said in his
heart:

When the days of
mourning [for] my fa-
ther will be at hand,
then will I kill

Jacob my brother.

42. And Rebekah was
informed

סמכותיו

ולכה אפוא

מה אעשה בני:

38. ויאמר עשו

אל אביו

הברכה אחת היא

לה אבי

ברכני גם אני

אבי

וישא עשו קלו

ויבך:

39. ויען יצחק אביו

ויאמר אליו

הנה משמני הארץ

יהיה מושבך

ומטל השמים

מגל:

40. ועל חרבך

תחיה

ואת אחיך

תעבד

והיה

כאשר תרד

ופרכת

ערו

מלל צוארך:

41. וישטם עשו

את יעקב

על הברכה

אשר ברכו אביו

ויאמר עשו לבו

יקרבו

ימי אבל אבי

ואחרנה

את יעקב אחי:

42. ויגד לרבקה

1) Or, shall wander, i.e. be a nomadic people;

2) R. V. shake.

A. V. shall have dominion; R. V. shall break loose

שְׁבִיעִי } 5. וַיִּשְׁלַח יִצְחָק
5. And Isaac sent away } אֶת יַעֲקֹב
Jacob, }
and he went to Paddan-
aram
unto Laban,
the son of Bethuel
the Syrian,
the brother of Rebekah,
the mother of Jacob
and Esau.
6. And [when] Esau saw
that Isaac had blessed }
Jacob, }
and sent him away
to Paddan-aram
to take for himself from
thence
a wife.
[and] when he blessed }
him }
he commanded (upon) }
him, }
saying:
Thou shalt not take }
a wife }
of the daughters }
of Canaan;
מִבְּנוֹת כְּנָעַן
מִפְּטוֹר
1. And [that] Jacob
hearkened
unto his father
and unto his mother,
and was gone to Pad-
dan-aram;
8. Then Esau saw
that the daughters of }
Canaan [were] evil }
in the eyes of Isaac }
his father.
9. And Esau went
unto Ishmael,
and took Mahalath
the daughter of Ishmael,
Abraham's son,
the sister of Nebaioth,
[in addition] to his wives,
to himself for a wife.

like these,
of the daughters of
the land,
what good shall my
life do to me?
כח
1. And Isaac called
(unto) Jacob,
and blessed him,
and commanded him,
and said to him:
Thou shalt not take
a wife
of the daughters of
Canaan.
2. Arise,
go
to Paddan-aram,
to the house of Bethuel
thy mother's father;
and take for thyself
from thence
a wife
of the daughters of
Laban
thy mother's brother.
3. And God Almighty
bless thee,
and make thee fruitful,
and multiply thee,
that thou mayest
become
(for) a ²company of
peoples.
4. And may he give
(to) thee
the blessing of Abraham,
to the
and to thy seed
with thee,
that thou mayest inherit
the land of thy sojourn-
ings,
which God gave to
Abraham.

בְּאֵלָה
מִבְּנוֹת הָאָרֶץ
לִמָּה לִי חַיִּים:
CAP. XXVIII.
1. וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל
יַעֲקֹב
וַיְבָרֶכֶה אֹתוֹ
וַיְצַוהוּ
וַיֹּאמֶר לוֹ
לֹא תִקַּח אִשָּׁה
מִבְּנוֹת כְּנָעַן:
2. קוּם
לֵךְ
פָּדָן אֲרָם
בֵּיתָה בְּתוּאֵל
אֲבִי אִמֶּךָ
וְקַח לָךְ מִשָּׁם
אִשָּׁה
מִבְּנוֹת לָבָן
אֲחִי אִמֶּךָ:
3. וַיֹּאדָם שְׁבִי
יִבְרַךְ אֶתְּךָ
וַיַּפְרֶךְ
וַיִּרְבֶּךָ
וְהָיִיתָ
לְקַחַת עַמִּים:
4. וַיִּתֵּן לָּךְ
אֶת בְּרַכְתּוֹ אֲבִרָהָם
לָּךְ
וּלְיִרְעָךָ
אִתְּךָ
לְרִשְׁתָּהּ
אֶת אֲרֶץ מְגוּרֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים
לְאַבְרָהָם:

DH. whatfor [is] life to me. 2) Or. multitude.

and in thee shall be blessed
all the families of the earth
and in thy seed.
15. And, behold, I [am] with thee,
and will guard thee
whithersoever thou goest,
and I will return thee
unto this land;
for I will not leave thee
until I have done
that which I spoke to thee.
16. And Jacob awoke
out of his sleep,
and said:
Surely
the Lord is
in this place,
and I did not know [it].
17. And he feared,
and said:
How fearful [is] this place!
this [is] none other
but the house of God,
and this is the gate of
the heaven.
18. And Jacob rose up
early
in the morning,
and took the stone
which he had put
under his head,
and set it up [as] a pillar,
and poured oil
upon its top.
19. And he called
the name of that place
Beth-el.

וַיִּבְרָכֵהוּ בָּךְ
כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה
וּבְזַרְעָהּ:
15. וַהֲגִידָה אֲנֹכִי עִמָּךְ
וַיִּשְׁמְרֵתִיךָ
בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֶךְ
וַהֲשִׁיבֹתִיךָ
אֶל הָאֲדָמָה הַזֹּאת
כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ
עַד אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ
16. וַיִּיקָץ יַעֲקֹב
מִשְׁנָתוֹ
וַיֹּאמֶר
אֲבָן
יֵשׁ יְהוָה
בְּמָקוֹם הַזֶּה
וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי:
17. וַיִּירָא
וַיֹּאמֶר
מָה נִזְרָא הַמָּקוֹם
זֶה
אֵין זֶה
כִּי אֵם בֵּית אֱלֹהִים
זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם:
18. וַיִּשָּׁרָץ יַעֲקֹב
בַּבֹּקֶר
וַיִּקַּח אֶת הָאֲבָן
אֲשֶׁר שָׁם מֵרָאשֵׁיתוֹ
וַיִּשָּׂם אֹתָהּ מִצְבֵּה
וַיִּצֹק שָׁמֶן
עַל רֹאשָׁהּ:
19. וַיִּקְרָא
אֵת שֵׁם הַמָּקוֹם
הַהוּא
בֵּית אֵל

VAYETZE

וַיֵּצֵא

10. And Jacob went out
from Beer-sheba,
and went to Haran.

11. And he lighted
upon a certain place,
and ¹slept there the
night,
because the sun had set;
and he took

[one] of the stones of
the place,
and put [it] ²under his
head;
and he lay down

in that place

12. And he dreamed,
and, behold, a ladder
set up on the earth,
and its top

reaching [to] the
heaven;
and, behold, angels of
God
ascending and descend-
ing on it.

13. And, behold,
the Lord [was] standing
by it,
and said:

I [am] the Lord,
the God of Abraham
thy father
and the God of Isaac;
the land

on which thou [art]
lying.

to thee will I give it
and to thy seed.

14. And thy seed shall
be
like the dust of the
earth,
and thou shalt spread

to the west, and to the
east,
and to the north, and
to the south;

10. וַיֵּצֵא יַעֲקֹב
מִבְּעַר שֶׁבַע
וַיֵּלֶךְ חָרָנָה:
11. וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם
וַיִּזְן שָׁם
כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּקַּח

12. וַיִּדְרֹם
וַיִּשָּׂם מֵרָאשֵׁיתוֹ
וַיִּשְׁכַּב
בְּמָקוֹם הַהוּא:
13. וַיִּחְלֶם
וַהֲגִיד סֵלֶם
מִצְבֵּה אֲרָצָה
וּרְאִשׁוֹ

מִקֵּץ הַשְּׁמַיִמָה
וַהֲגִיד מַלְאכֵי אֱלֹהִים
עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ:
14. וַהֲגִיד
יְהוָה נֹצֵב עָלָיו
וַיֹּאמֶר

אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם אֲבִיךָ
וְאֵלֹהֵי יִצְחָק
הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב
עָלֶיהָ

לָךְ אֶתְנַנֶּה
וְלִזְרָעָךְ:
15. וַהֲגִיד זִרְעָךָ
כַּעֲפַר הָאָרֶץ
וּפְרָצְתָּ
יָמָה וּבְרִמָּה
צָפוֹנָה וְנִגְבָּה

11. ¹passed; tarried all night. 2) Or, for his pillow. 3) H. forsake.

3. And thither were accustomed to be gathered all the flocks, and to roll the stone from the mouth of the well, and to water the sheep and to return the stone upon the mouth of the well to its place.

4. And Jacob said unto them: My brethren, whence [are] you? And they said: Of Haran [are] we.

5. And he said to them: Do you know Laban the son of Nahor? And they said: We know [him].

6. And he said to them: [Is] peace to him? And they said: Peace; and, behold, Rachel his daughter [is] coming with the sheep.

7. And he said: Behold, the day [is] still long, [it is] not time [that] the cattle [should] be gathered together; water the sheep and go, feed [them].

8. And they said: We are not able, until [there] be gathered together all the flocks, and they roll the stone from upon the mouth of the well, then we water the sheep.

9. [While] he [was] still speaking with them, (and) Rachel came

3. וְנִאֲסְפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֶדְרִים וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וַיָּשִׁיבוּ אֶת הָאֶבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לְמִקְוָהּ :

4. וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אֲחֵי מֵאֵין אַתֶּם נִיאוּמְרוּ :

מֵהָרָן אָנֹחְנוּ :

5. וַיֹּאמֶר לָהֶם הֵיכֵן עֲתֶם אֶת לָבָן בֶּן נָחוֹר ? וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ :

6. וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְׁלוֹם לוֹ ? וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בָּתּוֹ בָּאָה עִם הַצֹּאן :

7. וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת הָאֶסְף הַמִּקְוָה הִשְׁקוּ הַצֹּאן וּכְבוּ רְעוּ :

8. וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכָל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֶדְרִים וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשְׁקִינוּ הַצֹּאן :

9. עוֹדֵנוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה

but Luz [was] the name of the city at the first.

20. And Jacob vowed a vow, saying: If God will be with me, and will guard me in this way which I [am] going, and will give me bread to eat and raiment to put on;

21. And I will return in peace unto my father's house, then shall the Lord be to me (for) a God.

22. And this stone which I have set up [as] a pillar, shall be God's house; and [of] all which thou shalt give me I will surely give the tenth to thee.

כֹּט שָׁנִי

1. And Jacob lifted up his feet, and went to the land of the children of the East

2. And he saw, and, behold, a well in the field, and, behold, there [were] three flocks of sheep lying by it; for out of that well they were accustomed to water the flocks; and the stone [was] great upon the mouth of the well.

וְאֵלֶּם לֹו שֵׁם הָעִיר לְרֵאשִׁיטָהּ :

20. וַיִּדָּר יַעֲקֹב נִדָּר לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּרִי וַיִּשְׁמְרֵנִי בְּדֶרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְדֵי לְבָשׁ :

21. וַיֹּשְׁבֵתִי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים :

22. וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֲשֶׂה אֲעֲשֶׂרֶנּוּ לָךְ :

CAP. XXIX. שָׁנִי

1. וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּצֵד אֶרֶץ בְּנֵי קְדָם :

2. וַיֵּרָא וְהִנֵּה בְּאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן הַבְּאֵר הַהִיא יִשְׁקוּ הָעֶדְרִים וְהָאֶבֶן גְּדוֹלָה עַל פִּי הַבְּאֵר :

And he dwelt with him

a month of days.

15. And Laban said to Jacob:

Because thou art my brother, shouldst thou serve me for nothing? Tell me

what [shall] thy wages [be]?

16. And Laban had two daughters;

the name of the older [was] Leah,

and the name of the younger [was] Rachel.

17. And Leah's eyes [were] weak; but Rachel was

of beautiful form

and beautiful appearance.

שלישי

18. And Jacob loved Rachel,

and he said:

I will serve thee

seven years

for Rachel thy younger daughter.

19. And Laban said:

[It is] better

that I give her to thee,

than that I should give her

to another man;

dwell with me.

20. And Jacob served

for Rachel

seven years,

and they were in his eyes

like a few days,

for his love [to] her.

21. And Jacob said

unto Laban:

וישב עמו

חדש ימים :

15. ויאמר לבן

ליעקב :

הכי אחי אתה

ועבדתני חנם

הגידה לי

מה משכרתך :

16. וקלכן שתי בנות

שם הגדלה לאה

ושם הקטנה רחל :

17. ועיני לאה כפות

ורחל הייתה

יפת תואר

ויפת מראה :

18. ויאהב יעקב

את רחל

ויאמר

אעבדך

שבע שנים

ברחל בתך הקטנה :

19. ויאמר לבן

טוב

תתי אתה לך

מתתי אתה

לאיש אחר

שבה עמדי :

20. ועבד יעקב

ברחל

שבע שנים

ויהיו בעיניו

כמים אחדים

באהבתו אתה :

21. ויאמר יעקב

אל לבן

with the sheep

which belonged to her father,

for she [was] a shepherdess.

10. And it came to pass,

when Jacob saw

Rachel the daughter of Laban

his mother's brother,

and the sheep of Laban

his mother's brother,

that Jacob came near

and rolled the stone

from the mouth of the well,

and watered the sheep of Laban

his mother's brother.

11. And Jacob kissed (to) Rachel,

and lifted up his voice,

and wept.

12. And Jacob told (to) Rachel

that he [was] her father's brother,

and that he [was] Rebekah's son,

and she ran,

and told (to) her father.

13. And it came to pass,

when Laban heard

the tidings of Jacob,

his sister's son,

that he ran to meet him,

and embraced (to) him,

and kissed (to) him,

and brought him unto his house.

And he told (to) Laban

all these things.

14. And Laban said to him:

Surely

my bone and my flesh [art] thou.

עם הצאן

אשר לאביה

כי רעה היא :

10. ויהי

כאשר ראה יעקב

את רחל בת לבן

אחי אמו

ואת צאן לבן

אחי אמו

ויבש יעקב

ויגל את האבן

מעל פי הבאר

וישק את צאן לבן

אחי אמו :

11. וישק יעקב לרחל

וישא את קלו

ויבך :

12. ויגיד יעקב לרחל

כי אחי אביה הוא

וכי בן רבקה הוא

ותרץ

ויגיד לאביה :

13. ויהי

כשמע לבן

את שמע יעקב

בן אחיו

וירץ לקראתו

ויחבק לו

וינשק לו

ויביאהו אל ביתו

ויספר ללבן

את כל הדברים

האלה :

14. ויאמר לו לבן

אף

עצמי ובשרי אתה

1) Or, report. 2) Or, the spouse of a month. 3) Or, tender. 4) I. e. they seemed to him.

to him for a wife.

29. And Laban gave

to Rachel his daughter

Bilhah his handmaid

[to be] to her for a handmaid.

30. And he married also Rachel

and he loved also Rachel

more than Leah;

and he served with him

still seven other years.

31. And the Lord saw

that Leah [was] hated,

and he opened her womb;

but Rachel [was] barren.

32. And Leah conceived,

and bore a son,

and she called his name

for she said:

'Because the Lord has looked

upon my affliction;

for now

my husband will love me.

33. And she conceived again,

and bore a son;

and said:

Because the Lord has heard

that I [am] hated,

he has therefore given me this one also;

and she called his name Simeon.

34. And she conceived again,

and bore a son;

and said:

Now this time

will my husband be attached unto me,

because I have born to him

לו לאשה :

29. ויתן לכן

לרחל בתו

את בלחה שפחתו

לה לשפחה :

30. ויבא גם אל רחל

ויאהב גם את רחל

כיאה

ויעבד עמו

עוד שבע שנים } אחרות :

31. וירא יהוה

כי שנאה לאה

ויפתח את רחמה :

ורחל עקרה :

ותהר לאה

ותלד בן

ותקרא שמו ראובן

כי אמרה

כי ראה יהוה

באני

כי עתה

יאהבני אישי :

33. ותהר עוד

ותלד בן

ותאמר

כי שמע יהוה

כי שנאה אנכי

ויתן לי גם את זה

ותקרא שמו שמעון :

34. ותהר עוד

ותלד בן

ותאמר

עתה הפעם

ילחני אישי אלי

כי ילדתי לו

Give [me] my wife,

for my days are full,

and let me marry her.

22. And Laban gathered together

all the men of the place,

and made a feast.

23. And it came to pass in the evening,

that he took Leah his daughter,

and brought her unto him;

and he married her.

24. And Laban gave her

Zilpah his handmaid

to Leah his daughter

[as] a handmaid.

25. And it came to pass in the morning,

and, behold, she [was] Leah;

and he said unto Laban:

What is this thou hast done to me?

Did not I serve with thee for Rachel?

and why hast thou deceived me?

26. And Laban said :

It is not done so

in our place,

to give the younger

before the first-born.

27. Fill the week of this one,

and we will give thee

this [other] one also

for the service

which thou shalt serve with me

still seven other years.

28. And Jacob did so,

and filled the week of this one;

and he gave him

Rachei his daughter

הבה את אשתי

כי מלאו ימי

ואבואה אליה :

22. ויאסף דבן

את כל אנשי המקום

ויעש משתה :

23. ויהי בערב

ונקח את לאה בתו

ויבא אותה אליו

ויבא אליה :

24. ויתן דבן לה

את זלפה שפחתו

ללאה בתו שפחה :

25. ויהי בבקר

והנה היא לאה

ויאמר אל דבן

מה זאת עשית לי

הלוא ברחל

עבדתי עמך

וקמה רמייתי

26. ויאמר דבן

לא יעשה כן

במקומנו

תחת הצעירה

לפני הבכירה :

27. מלא שבוע זאת

ונתנה לה

גם את זאת

בעבדה

אשר תעבד עמדי

עוד שבע שנים

אחרות :

28. ויעש יעקב כן

וימלא שבוע זאת

ונתן לו

את רחל בתו

1) II. *go in unto her.* 2) II. *came in unto her.* 3) II. *came in also unto Rachel.* 4) Or, *surely.*

and bore to Jacob a son. וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן :

6. And Rachel said: 6. וַתֹּאמֶר רָחֵל

God has judged me, דְּנָנִי אֱלֹהִים

and has also heard (in) וגם שָׁמַע בְּקוֹלִי

my voice, וַיִּתֵּן לִי בֶן

and has given me a son; עַל בֶּן

therefore קָרָאָה שְׁמוֹ דָּן :

7. And she conceived 7. וַתַּהַר עוֹד

again, וַתֵּלֶד בְּלֵהָ

and Bilhah Rachel's { שִׁפְחַת רָחֵל

handmaid bore

a second son to Jacob. בֶּן שְׁנֵי יַעֲקֹב :

8. And Rachel said: 8. וַתֹּאמֶר רָחֵל

'Struggles of God נִפְתָּלוֹי אֶרְדִּים

I have struggled with נִפְתָּלוֹתִי עִם אֲחֹתִי

my sister, גַּם יָכַלְתִּי

and I have also prevail- וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי :

ed; נַפְתָּלִי

9. When Leah saw 9. וַתֵּרָא לֵאָה

that she ¹ceased from בִּי עֲמִידָה מִלָּדָה

bearing, וַתִּקַּח

(and) she took אֶת זִלְפָּה שִׁפְחַתָּהּ

Zilpah her handmaid, וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב

and gave her to Jacob כְּאִשָּׁה :

for a wife.

10. And Zilpah Leah's { 10. וַתֵּלֶד זִלְפָּה

handmaid bore שִׁפְחַת לֵאָה

to Jacob a son. דְּיַעֲקֹב בֶּן :

11. And Leah said: 11. וַתֹּאמֶר לֵאָה

'Fortune comes! כָּא נָדָר

and she called his name וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נָדָר :

Gad, נָדָר

12. And Zilpah Leah's { 12. וַתֵּלֶד זִלְפָּה

handmaid bore שִׁפְחַת לֵאָה

a second son to Jacob. בֶּן שְׁנֵי יַעֲקֹב :

13. And Leah said: 13. וַתֹּאמֶר לֵאָה

"T² my happiness; בְּאִשְׁרִי

for the daughters will כִּי אֲשִׁירוּנִי בָנוֹחַ

call me happy; וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ

and she called his name אֲשִׁיר :

Asher.

three sons; שְׁלֹשָׁה בָנִים

therefore עַל בֶּן

was his name called Levi: קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי :

35. And she conceived 35. וַתַּהַר עוֹד

again, וַתֵּלֶד בֶּן

and bore a son; וַתֹּאמֶר

and she said: הִפַּעַם

This time אֹדֶה אֶת יְהוָה

will I praise the Lord; עַל בֶּן

therefore קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה

she called his name ^{Judah;} וַתַּעֲמֵד מִלָּדָה :

and she ¹ceased from bearing. CAP. XXX.

1. And [when] Rachel ^{saw} 1. וַתֵּרָא רָחֵל

that she did not bear ^[children] כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב

([children]) to Jacob, וַתִּקְנֶה רָחֵל בְּאִחֹתָהּ

Rachel envied her sister: וַתֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב

and she said unto Jacob: הֵבָה לִי בָנִים

Give me children, וְאִם אֵין

and if not, מִסָּה אֲנֹכִי :

I [am] about to die. 2. וַיַּהַר אִף יַעֲקֹב

2. And Jacob's anger 2. וַיַּהַר אִף יַעֲקֹב

glowed בְּרָחֵל

against Rachel; וַיֹּאמֶר

and he said: הֲתַחַת אֱלֹהִים אֲנֹכִי

Am I in God's stead, אֲשֶׁר קָנַע מִמֶּנּוּ

who has withheld פָּרִי בֶטֶן :

from thee 3. וַתֹּאמֶר

the fruit of the womb? 3. וַתֹּאמֶר

3. And she said: הִגֵּה אִמָּתִי בְלֵהָ

²Behold my maidser- ^{vant} בִּלְהָ, בִּלְהָ

³marry her; בִּלְהָ

and let her bear upon וַתֵּלֶד עַל בְּרָכִי

my knees, וַאֲבָנָה גַּם אֲנֹכִי

and let me also be built ⁴ מִמֶּנָּה :

by her. 4. וַתִּתֵּן לוֹ

4. And she gave him אֶת בְּרָחָה שִׁפְחַתָּהּ

Bilhah her handmaid לְאִשָּׁה

for a wife; וַיִּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב :

and Jacob ⁵married her. 5. וַתַּהַר בְּרָחָה

5. And Bilhah conceived, 5. וַתַּהַר בְּרָחָה

1) Or, *left bearing*. 2) Or, *Here is my etc.* 3) H. *go in unto her*. 4) I. e. *obtain children*. 5) H. *came*
 6) Or, *mighty struggles*. 7) Or *Fortunate!* or as the *כֹּחֵי בֹדֵד* with *fortune* 8) H. *in*

and called her name ^{Dinah.} } וַתִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ
 22. And God remembered Rachel, } וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
 and God hearkened unto her, } אֶת רָחֵל
 and opened her womb. } וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
 23. And she conceived, } וַתַּהַר
 and bore a son; } וַתֵּלֶד בֶּן
 and she said, } וַתֹּאמֶר
 God has removed } אֶסֶף אֱלֹהִים
 my reproach, } אֶת חַרְפֹּתִי
 24. And she called his name Joseph, } וַתִּקְרָא אֶת
 saying: } שְׁמוֹ יוֹסֵף
 The Lord 'add to me } לֵאמֹר
 another son, } יֹסֵף יְהוָה לִי
 25. And it came to pass, } בֶּן אַחֵר
 when Rachel had born } בְּאִשֶּׁר יָלְדָה רָחֵל
 Joseph, } אֶת יוֹסֵף
 that Jacob said unto Laban: } וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לָבָן
 Send me away, } שְׁלַחֲנִי
 and let me go } וְאֵלְכָה
 unto my place } אֶל מְקוֹמִי
 and to my country, } וְלְאֶרְצִי
 26. Give [me] my wives } וְהָנָה אֶת נָשִׁי
 and my children, } וְאֶת יְלָדֵי
 for whom I have served thee, } אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי
 and let me go; } וְאֵלְכָה
 for thou knowest } כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ
 my service, } אֶת עֲבַדְתִּי
 wherewith I have served thee, } אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ
 27. And Laban said unto him: } וַיֹּאמֶר לָבָן
 If I could but find favor } אִם נָא מְצָאתִי חֵן
 in thine eyes; } בְּעֵינֶיךָ
 I have 'learned by experience } נִחֲשֵׁתִי

רביעי
 14. וַיֵּלֶד רָאוּבֵן בִּימֵי קִצְרֵי הַיָּמִים וַיִּמָּצֵא
 דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ
 וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה תֵּנִי נָא לִי כְדוּדָאֵי
 בְּגָנִךְ : 15. וַתֹּאמֶר לָהּ הִנֵּנִי עֹמֵת בְּקִרְבְּךָ
 אִישִׁי וְלָקַחְתָּ גַם אֶת דוּדָאֵי בְּנִי וַתֹּאמֶר
 רָחֵל לָבָן יִשָּׁכֵב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת
 דוּדָאֵי בְּגָנִי : 16. וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה
 בַּעֲרֹב וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי
 תָּבוֹא כִּי שָׁכַר שְׂכָרְךָ יִהְיֶה בְּדוּדָאֵי בְּנִי
 וַיִּשָּׁכֵב עִמָּה בַּלַּיְלָה הַהוּא :
 17. And God hearkened unto Leah,
 and she conceived,
 and bore to Jacob
 a fifth son.
 18. And Leah said:
 God has given [me] my reward,
 because I have given my 'hand-maid
 to my husband ;
 and she called his name
 Issachar.
 19. And Leah conceived again,
 and bore a sixth son
 to Jacob.
 20. And Leah said:
 God has presented (to) me
 a good present;
 this time
 will my husband dwell with me,
 because I have born to him
 six sons ;
 and she called his name
 Zebulun.
 21. And afterwards she bore a daughter,

1)Or, hire. 2)Or, female slave. 3)Heb. the. 4)Or, shall add. 5)Or, observed the omens

33. So shall my righteousness testify for me hereafter-

when thou shalt come about my wages [that is] before thee:

every one that is not speckled and spotted

among the goats,

and brown among the sheep, that [shall be counted] stolen with me.

34. And Laban said,

Yea,

verily, let it be according to thy word.

35. And he removed in that day the he-goats,

the striped and the spotted, and all the she goats,

the speckled and the spotted, every one that had white in it, and every brown one

among the sheep,

and gave [them]

into the hand of his sons,

36. And he set

a journey of three days between himself and (between) Jacob, and Jacob fed

the rest of Laban's flocks.

37. And Jacob took for himself rod[s] of fresh poplar,

and of the almond and chestnut tree; and peeled in them

white stripes,

laying bare the white

which [was] on the rods.

38. And he set

33 וְעֵתָהּ בִּי צְדִיקוֹתַי

בְּיוֹם מָחָר

כִּי תָבוֹא עָלַי שְׂכָרִי

לִפְנֵיהָ

כָּל אֲשֶׁר אֵינָנו

נִקְדָּה וְמִלּוֹא

בָּעִזִּים

וְחֹם בְּכִשְׁבִּים

נִגְנוֹב הוּא אִתִּי :

34 וַיֹּאמֶר לָבָן

הֵן

כִּי יִהְיֶה כִּדְבָרְךָ :

35 וַיִּסָּר בְּיוֹם הַהוּא

אֶת הַתְּיָשִׁים

הַעֲקָדִים וְהַמִּלְאִים

וְאֵת כָּל הָעִזִּים

הַנִּקְדָּוֹת וְהַמִּלְלָת

כָּל אֲשֶׁר לָבָן בּוֹ

וְכָל הֹוֶם

בְּכִשְׁבִּים

וַיִּתֵּן

בְּיַד בְּנָיו :

36 וַיִּשֶׁם

דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים

בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב

וַיַּעֲקֹב רָעָה

אֶת צֹאן לָבָן

הַנּוֹתָרֹת :

37 וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב

מַקֵּד לִבְנֵה חָזַק

וְלוֹז וְעֶרְמוֹן

וַיַּפְצֵל בָּהֶן

פְּצִלוֹת לְבָנוֹת

מִחֹשֶׁף הַדָּבָן

אֲשֶׁר עַל הַמִּקְלָאוֹת :

38 וַיִּצָּב

that the Lord has blessed me for thy sake.

28. And he said:

Appoint me thy wages,

and let me give [it],

29. And he said unto him:

Thou knowest

how I have served thee,

and how thy cattle was

with me.

30. For [it was] little

which thou hadst before

I [came],

and it has [now] spread

into a multitude,

and the Lord has blessed thee

since my coming,³

and now,

when shall I provide also

for my house ?

31. And he said :

What shall I give thee?

And Jacob said:

Thou shalt not give me

any thing;

if thou wilt do for me,

this thing,

I will return,

feed thy flock,

and keep [it].

32. I will pass through

all thy flock

to-day,

removing from thence

every speckled and

spotted lamb,

and every brown lamb

among the sheep,

and spotted and speckled

among the goats :

and [of such] shall be

my wages

וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה

בְּנִקְדָּה :

28 וַיֹּאמֶר

נִקְדָּה שְׂכָרְךָ עָלַי

וְאֵתָנָה :

29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אַתָּה יָדָעָתָה

אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיהָ

וְאֵת אֲשֶׁר נָתַתָּ מִקְנֶהָ

אִתִּי :

30 כִּי מְעַט

אֲשֶׁר הָיָה לְךָ לִפְנֵי

וַיִּפְרֹץ רָבִב

וַיְבָרְךָ יְהוָה אִתָּךְ

לְבָרְכִי

וְעַתָּה

מַה אֶעֱשֶׂה גַם אֲנֹכִי

לְבֵיתִי :

31 וַיֹּאמֶר

מַה אֶתֵּן לָךְ

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

לֹא תֵתֵן לִי מְאוֹמָה

אִם תַּעֲשֶׂה לִּי

הַדָּבָר הַזֶּה

אֲשׁוּבָה

אֶרְעָה צֹאנְךָ

אֲשִׁמְרֶה :

32 אֶעֱבֹר בְּכָל צֹאנְךָ

הַיּוֹם

הַסֵּר מִשָּׁם

כָּל שֶׂה נִקְדָּה וְמִלּוֹא

וְכָל שֶׂה חֹם

בְּכִשְׁבִּים

וְטָרוּא וְנִקְדָּה

בָּעִזִּים

וְהָיָה יִשְׁכָּרִי :

1) Heb. what. 2) Or, and what thou cattle have become with me. 3) Heb. et tu. 4) Heb. in the

and [so] the weak used to be
for Laban.
and the strong for Jacob.
43. And the man increased exceedingly,
and he had many flocks,
and maid-servants and men-servants,
and camels and asses.
כ
1. And he heard the words of Laban's sons,
saying:
Jacob has taken away all that [was] our father's;
and of that which [was] our father's he has made
all this wealth.
2. And Jacob beheld the face of Laban,
and, behold, it was not toward him as yesterday [and] before yesterday.
3. And the Lord said unto Jacob:
Return unto the land of thy fathers,
and unto thy birth-place,
and I will be with thee.
4. And Jacob sent and called Rachel and Leah
[into] the field unto his flocks.
5. And he said to them: I see your father's face that it is not toward me as yesterday [and] before-yesterday.

וַהֲיָה הָעֲמֻפִּים לְלָבָן
וְהַקְּשָׁרִים לְיַעֲקֹב
וַיִּכְרַץ הָאִישׁ וַיִּכְרַץ הָאִישׁ
וַיִּהְיֶה לוֹ צֹאן רַבּוֹת
וּשְׁפָחוֹת וְעֲבָדִים וְגִמְלִים וְחֲמֹרִים
וַיִּשְׁמָע בְּנֵי לָבָן
וַיֹּאמְרוּ לְיַעֲקֹב
אֵת כָּל אֲשֶׁר לְאֲבִינוּ
וַיַּעַשׂ אֵת כָּל הַכְּבֹד הַזֶּה
וַיִּרְא יַעֲקֹב אֶת פְּנֵי לָבָן
וַהֲגָה אֵינָנִי עִמּוֹ
כַּתְמוֹל שְׁלֹשִׁים
וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל יַעֲקֹב
שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ
וּלְמִוְלַדְתְּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ
וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה
הַשָּׂדֶה אֶל צֹאנֵהוּ
וַיֹּאמֶר לָהֶן רְאֵה אֲנִכִּי
אֵת פְּנֵי אֲבִיכֶן
כִּי אֵינָנִי אֲלֵי
כַּתְמוֹל שְׁלֹשִׁים

the rods which he had peeled in the gutters,
in the troughs of water, whither the flocks came to drink,
over against the flocks; and they conceived when they came to drink.
39. And the flocks conceived by the rods,
and the flocks bore striped, speckled, and spotted.
40. And these lambs did Jacob separate, and set the faces of the flocks toward the striped and every brown one in the flocks of Laban;
and he put for himself droves apart,
and he did not put them with Laban's flocks.
41. And it used to be, whenever the strong flocks conceived,
that Jacob placed the rods before the eyes of the flocks in the gutters,
that they might conceive by the rods.
42. But when the flocks were weak, he did not place [them];
את המקלות אשר פָּצַר בְּרִהְמֵים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאוּ הַצֹּאן לִישְׁתוֹת לִנְכַח הַצֹּאן וַיִּחְמְנָה בְּבֹאוֹן לִשְׁתוֹת
39. וַיִּחְמוּ הַצֹּאן אֶל הַמִּקְלוֹת וַתֵּלְדֶּן הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדָּים וּמְלֹאִים
40. וַהֲכַשְׁבִּים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל עֲקֹד וְכָל הוּם בְּצֹאן לָבָן וַיִּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים קְבֻדָּה וְלֹא שָׁחַם עַל צֹאן לָבָן
41. וַהֲיָה בְּכָל יָמֵם הַצֹּאן הַמִּקְשָׁרוֹת וַיִּשֶׂם יַעֲקֹב אֶת הַמִּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בְּרִהְמֵים לִיחְמֵנָה בַּמִּקְלוֹת
42. וּבְהִעֲמִיָּה הַצֹּאן לֹא יִשֶּׂא

1)Or, by. 2)Or, paired. 3)Heb. the. 4)Or, unto. 5)Or, among. 6)Heb. exceedingly, exceedingly. 7)Or, gotten. 8)Heb. glory. 9)Or, saw. 10)Heb. with. 11)Heb. the third day, i.e. as beforetime. 12)Or, kindred. 13)Heb. unto

12. And he said:	12. וַיֹּאמֶר	but the God of my father	וַאֲלֹהֵי אָבִי
Raise, now, thine eyes and see, all the ^{the} goats	שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל הָעִזִּים	has been with me .	הָיָה עִמָּדִי :
that are going up upon the flocks [are] striped,	הָעֹלִים עַד הַצֹּאן עֲקָדִים	6. And ye know that with all my power	6. וְאַתָּה יָדַעְתָּן כִּי בְכָל כֹּחִי
speckled, and ^{the} sprinkled;	נִקְדָּים וּבִרְדִּים	I have served your father.	עֲבַדְתִּי אֶת אָבִיךָ :
for I have seen	כִּי רָאִיתִי	7. And your father	7. וְאָבִיךָ
		has cheated ^{me} ,	הִחֵל בִּי
		and has changed	וְהִחֲלִיתִי
all that Laban [is] doing to thee.	אֵת כָּל אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לִּי :	my wages	אֶת מִשְׁכָּרְתִּי
13. I [am] the God of Beth-el, where thou anointedst a memorial pillar,	13. אֲנִכִּי הָאֵל בֵּית אֵל אֲשֶׁר מִשְׁחַתְּ שָׁם מַצֵּבָה	ten times, but God has not allowed him to do ^{me} evil.	עֶשְׂרֵת מָנִים וְלֹא נָתַנּוּ אֱלֹהִים לְדַבֵּעַ עִמָּדִי :
where thou vowedst to me	אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִּי שָׁם	8. If he ^{said} thus :	8. וְאִם כֹּה יֹאמֶר
a vow;	נָדַר	Speckled shall be thy wages, then all the flocks used to bear	נִקְדָּים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ וַיִּקְדּוּ כָּל הַצֹּאן נִקְדָּים
now arise, go out from this land, and return	עַתָּה קוּם צֵא מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב	and if he ^{said} thus :	וְאִם כֹּה יֹאמֶר
unto the land of thy birth.	אֶל אֶרֶץ מוֹלַדְתְּךָ :	Striped shall be thy wages, then all the flocks used to bear	עֲקָדִים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ וַיִּלְדּוּ כָּל הַצֹּאן עֲקָדִים :
14. And Rachel and Leah answered, and said to him:	14. וַתַּעֲנִי רָחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ	9. And God has taken away the cattle of your father, and has given [them] to me.	9. וַיִּגַּל אֱלֹהִים אֶת מִקְנֵה אָבִיכֶם נִתָּן לִי :
[Is there] still for us a portion or inheritance in our father's house ?	הַעֲדִיר לָנוּ חֶלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ :	10. And it came to pass, at the time [when] the flocks ^{conceived} , that I raised my eyes and I saw in a dream, and, behold, the ^{the} goats that were going up upon the flocks [were] striped, speckled, and ^{sprinkled} .	10. וַיְהִי כַּעֲת יָחֵם הַצֹּאן וְאִשָּׁא עֵינִי וַאֲרָא בַּחלֹם וַהֲנִה הָעִזִּים הָעֹלִים עַל הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדָּים וּבִרְדִּים :
15. Are we not stran- gers considered by him ? for he has sold us ; and has also entirely consumed our money.	15. הֲלוֹא נִבְרִיּוֹת נִחְשָׁבֵנוּ לוֹ כִּי מָכַרְנוּ וַיֹּאכַל גַּם אֹכֹל אֶת כִּסְפֵּנוּ :	16. For all the riches which God has taken away from our father, that [is] ours and our children's; and now all that God said unto thee;	16. כִּי כָּל הָעֲשִׂיר אֲשֶׁר הִצִּיר אֱלֹהִים מִבְּאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כָּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלַיְךָ עֹשֶׂה :
16. For all the riches which God has taken away from our father, that [is] ours and our children's; and now all that God said unto thee;	16. כִּי כָּל הָעֲשִׂיר אֲשֶׁר הִצִּיר אֱלֹהִים מִבְּאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כָּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלַיְךָ עֹשֶׂה :	11. And ^{an} angel of God said unto me:	11. וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחלֹם יַעֲקֹב וַאֲמַר הִנְנִי :
to.	עֹשֶׂה :	in a dream, Jacob; and I said: Here am I.	

1)H. in me. 2)H. with me. 3)H. used to say. 4)H. were accustomed to nair. 5)Or, rams. 6)Or, dappled.
erizzled; ash-colored. 7)H. the.

seven days' journey; **הָרַדָּה שִׁבְעַת יָמִים**
and he overtook him **וַיִּדְבֹק אֹתוֹ**
in the mountain of Gilead. **בְּהַר הַגִּלְעָד :**
24 And God came **24. וַיָּבֹא אֱלֹהִים**
unto Laban the Syrian **אֶל לָבָן הָאֲרָמִי**
in a dream of the night **בְּחֶלֶם הַלַּיְלָה**
and said to him: **וַיֹּאמֶר לוֹ**
Be careful for thyself **הִשָּׁמֶר לָךְ**
that thou speak not **פֶּן תִּדְבֹר עִם יַעֲקֹב**
with Jacob **וְיָבֹא עִדָּרָע :**
either good or bad. **כְּטוֹב עִדָּרָע :**
25. And Laban reached **25. וַיִּשָּׁג לָבָן אֶת יַעֲקֹב**
Jacob. **יַעֲקֹב**
Now Jacob pitched **וַיַּעֲקֹב תָּקַע**
his tent **אֶת אֹהֱלוֹ**
in the mountain: **בְּהַר**
and Laban pitched **וּלָבָן תָּקַע**
with his brethren **אֶת אָחָיו**
in the mountain of Gilead. **בְּהַר הַגִּלְעָד :**
26. And Laban said **26. וַיֹּאמֶר לָבָן לַיַּעֲקֹב**
to Jacob: **מָה עָשִׂיתָ**
What hast thou done, **וַתִּגְנֹב אֶת לִבִּי**
that thou hast stolen **וַתִּנְהַג אֶת בָּנָי**
my heart, **בְּשִׁבְיֹת חֶרֶב :**
and led away my daughters **27. לָמָּה נִחַבְתָּ לְבָרְךָ**
like captives of the sword? **וַתִּגְנֹב אֶת־**
27. Why hast thou acted **וַתִּגְנֹב אֶת־**
secretly **לְבָרְךָ**
to flee **וַתִּגְנֹב אֶת־**
and hast stolen [away **וְלֹא הִגַּדְתָּ לִּי**
from] me, **וַאֲשַׁלַּחְךָ**
and didst not tell me? **בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂרִים**
*(and) I would have **בִּתְּךָ וּבְכִנּוֹר :**
sent thee away **28. וְלֹא זִמְּשִׁיתִנִּי**
with rejoicing and **לְנִשֵּׁק לְבָנַי וּלְבָנֹתַי**
with songs, **עַתָּה הִסְבַּלְתָּ עִשָּׂו :**
with tabret and with harp. **29. יֵשׁ לְאִדָּי יָדִי**
28. And thou hast not **לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע**
allowed me **רָע**
to kiss (to) my sons and **רָע**
(to) my daughters: **רָע**
now thou hast done **רָע**
foolishly. **רָע**
29. It is in the power **רָע**
of my hand **רָע**
to do with you evil; **רָע**

לְשִׁי
17. And Jacob rose up, **17. וַיָּקָם יַעֲקֹב**
and set his sons **וַיִּשָּׂא אֶת בָּנָיו**
and his wives **וְאֶת נָשָׁיו**
upon the camels. **עַל הַגְּמֵלִים :**
18. And he led away **18. וַיִּנְהַג**
all his cattle **אֶת כָּל מִקְנֵהוּ**
and all his movable **אֶת כָּל רֶכֶּשׁוֹ**
property **אֲשֶׁר רֶכֶּשׁ**
which he had acquired, **מִקְנֵהוּ קָנִינוּ**
the cattle of his prop- **אֲשֶׁר רֶכֶּשׁ**
erty, **כַּפָּדָן אֲרָם**
which he had acquired **דְּבֹא**
in Paddan-aram: **אֶל יִצְחָק אָבִיו**
to come **אֶרְצָה כְּנָעַן :**
unto Isaac his father **19. וּלָבָן הָלַךְ**
to the land of Canaan. **לָנֹז אֶת צֹאֲנוֹ**
19. Now Laban was gone **וַתִּגְנֹב רָחֵל**
to shear his sheep; **אֶת הַתֵּרָפִים**
and Rachel stole **אֲשֶׁר לְאָבִיהָ :**
the Teraphim, **20. וַיִּנְהַב יַעֲקֹב**
which belonged to **אֶת לֵב לָבָן הָאֲרָמִי**
her father. **עַל כְּלֵי הַגִּיד לוֹ**
20. And Jacob stole **כִּי בָרַח הוּא :**
the heart of Laban **21. וַיִּבְרַח הוּא**
the Syrian, **וְכָד אֲשֶׁר לוֹ**
because he did not **וַיָּקָם**
tell him **וַיַּעֲבֹר אֶת הַנָּהָר**
that he [was] about **וַיִּשָּׂם אֶת פָּנָיו**
to flee. **הָרַדָּה שִׁבְעָה :**
21. And he fled **22. וַיָּגֵד לָבָן**
and all that he had, **בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי**
and he rose up, **כִּי בָרַח יַעֲקֹב :**
and passed over the **23. וַיִּקַּח אֶת אָחָיו**
river, **עִמּוֹ**
and set his face **וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו**
[toward] the mountain **וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו**
of Gilead. **וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו**
22. And it was told to **וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו**
Laban **וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו**
on the third day, **וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו**
that Jacob had fled. **וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו**
23. And he took his **וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו**
brethren **וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו**
with him, **וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו**
and pursued after him **וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו**

1) Some kind of idols. 2) Or, that I might have etc.

under the saddle of the camel,
and sat upon them:

and Laban felt

all the tent.

and did not find (them.)

35. And she said

unto her father:

Let [there] not be anger²

in the eyes of my lord,²

that I am not able

to rise up before thee;

for the manner of women [is] upon me.

And he searched,

but did not find

the teraphim.

36. And Jacob was wroth,
and quarreled with

Laban;

and Jacob answered,

and said to Laban:

What is my transgression,
what is my sin,

that thou hast hotly

pursued after me?

37. Whereas thou hast felt
all my 'articles,

what hast thou found

from all the 'articles
of thy household?
set [it] here

before my brethren

and thy brethren,

and let them decide
between us two.

38. These twenty year[s]
I [have been] with thee;

thy ewes and thy she-
goats

have not cast their
young,

and the rams of thy
flock

I have not eaten.

כָּבֵד הַבָּמֶלֶךְ

וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם

וַיִּמְשֹׁשׁ לָבָן

אֶת כָּל הָאֹהֶל

וְלֹא מָצָא:

35. וַתֹּאמֶר

אֶל אָבִיהָ

אֵל יִחִיד

בְּעֵינֵי אֲדֹנָי

כִּי רוּא אוֹכֵל

לָקוּם בַּפִּנְיָה

כִּי דָרָה נָשִׁים לִי

וַיִּחְפֹּשׁ

וְלֹא מָצָא

אֶת הַתְּרָפִים:

36. וַיַּחֲדָר לַיעֲקֹב

וַיִּירָב בִּלְבָבוֹ

וַיַּעַן יַעֲקֹב

וַיֹּאמֶר לָבָן

מָה פִּשְׁעִי

מָה חַמְאֹתִי

כִּי דָלַקְתָּ אַחֵרִי:

37. כִּי מִשְׁשַׁתָּ

אֶת כָּל כְּלִי

מָה מָצָאתָ

מִכָּל כְּלִי בֵיתְךָ

שִׁים כֹּה

גִּיד אֲחִי

וְאֶחָיו

וַיִּכְרְחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ:

38. זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה

אֲנִכִּי עִמָּךְ

רִחֲקִיהָ וְעִזָּהָ

לֹא שִׁבְרוּ

וְאִילֵי צֹאנְךָ

לֹא אָכַלְתִּי:

but the God of your father

[last] night spoke unto me, saying:
Be careful for thyself

that thou speak not with Jacob
either good or bad.

30. And now

thou hast gone,

because thou greatly longedst
after thy father's house,

[but] why hast thou stolen
my gods?

31. And Jacob answered,

and said to Laban:

Because I feared;

for I said:

Lest thou shouldest take
thy daughters forcibly
from me.

32. With whomsoever thou findest
thy gods,

he shall not live;

before our brethren

discern thou

what [is thine] with me.

and take it to thee;

and Jacob did not know

that Rachel had stolen them.

33. And Laban came

into Jacob's tent,

and into Leah's tent,

and into the tent of the two maidservants,
but he did not find (them.)

and he went out of Leah's tent,
and came into Rachel's tent.

34. And Rachel took

the teraphim,

and put them

וְאֵלֹהֵי אֲבִיכֶם

אֲמַשׁ אֲמַר אֵלֶיךָ אָמַר
הַשֹּׁמֵר לָךְ

כִּי דָרָה עִם יַעֲקֹב

מִטּוֹב עַד רָע:

30. וְעַתָּה

הֲלֹךְ הָלַקְתָּ

כִּי נִכְסְךָ נִכְסַּפְתָּהּ

לְבֵית אָבִיהָ

לָמָּה גָנַבְתָּ

אֶת אֱלֹהֵי:

31. וַיַּעַן יַעֲקֹב

וַיֹּאמֶר לָבָן

כִּי יִרְאֵתִי

כִּי אֲמַתִּיתִי

פֶּן תִּגְדֹּל אֶת בְּנוֹתֶיךָ

מֵעִמִּי:

32. עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא

אֶת אֱלֹהֶיהָ

לֹא יִחְיֶה

נֶגֶד אֲחֵינוּ

הַכֹּרֵךְ

מָה עִמָּךְ

וְקַח לָךְ

וְלֹא יָדַע יַעֲקֹב

כִּי רָחֵל גָּנְבָתָם:

33. וַיָּבֹא לָבָן

בְּאֹהֶל יַעֲקֹב

וּבְאֹהֶל לֵאָה

וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הַאֲמָתוֹת

וְלֹא מָצָא

וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה

וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל:

34. וַיִּרְחַל לִקְחָהּ

אֶת הַתְּרָפִים

וַתִּשְׁלֶם

1) Or, [though] thou wouldst needs have gone. 2) I. e. Let not my lord be angry. 3) H

4) Or utensils; stuff

and the flock[s are] my flock[s],
and all that thou seest
is mine;
but [as] to my daughters,
what can I do to these
this day?
or to their children
which they have born?
44. And now come,
let us make a covenant,
I and thou,
and let it be for a witness
between me and thee.
45. And Jacob took a stone,
and set it up [as] a memorial pillar.
46. And Jacob said
to his brethren:
Gather stones;
and they took stones,
and made a heap;
and they ate there
upon the heap.
47. And Laban called
it Jegar-sahadutha;
and Jacob called it Galed.
48. And Laban said:
This heap [is] a witness
between me and (be-
tween) thee this day;
therefore he called his
name Galed:
49. And Mizpah,
for he said:
The Lord shall watch
between me and (be-
tween) thee,
when we are ²concealed
one from another.

וְהָיָה צֹאן צִמְיָא
וְכָל אֲשֶׁר אֶתֶּה רֹאֶה
לִי הוּא
וְלִבְנֹתַי
מָה אֲעֲשֶׂה לָאֵלֶּה
הַיּוֹם
אוֹ לְבָנֵיהֶן
אֲשֶׁר יָרְדוּ
44. וְעַתָּה לָכֵּה
נִכְרְתָה בְרִית
אֲנִי וְאַתָּה
וְהָיָה לְעֵד
בֵּינִי וּבֵינֶךָ
45. וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן
וַיִּרְמֶה מִצְבֵּה
46. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
לְאֶחָיו
לְקַטּוּ אֲבָנִים
וַיִּקְחוּ אֲבָנִים
וַיַּעֲשׂוּ הֵל
וַיֹּאכְלוּ שָׁם
עַל הַהֵל
47. וַיִּקְרָא לוֹ לָבָן
{ יֶגֶר שְׁהָדוּתָא
וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גָּלֵד
48. וַיֹּאמֶר לָבָן
הֵל הַזֶּה עֵד
בֵּינִי וּבֵינֶךָ הַיּוֹם
עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ
{ גָּלֵד
49. וְהַמִּצְפָּה
אֲשֶׁר אָמַר
יִצְחָק יְחִידָה
בֵּינִי וּבֵינֶךָ
כִּי נִסְתָּר
אִישׁ מֵרֵעֵהוּ :

39. That which was
torn [of beasts]
I did not bring unto
thee;
I used to bear the loss
of it;
from my hand thou used
to require it,
the stolen [by] day,¹
and the stolen [by] night.¹
40. [Where] I was by day
[the] heat consumed me,
and [the] frost by night;
and my sleep fled
from my eyes.
41. These twenty year[s]
[I have been] in thy
house;
I served thee
fourteen year[s]
for thy two daughters,
and six years
for thy flock[s];
and thou hast changed
my wages
ten times.
42. Unless the God of
my father,
the God of Abraham
and the Fear of Isaac,
had been for me,
surely now,
thou hadst sent me
away empty;
my affliction
and the toll of my
hands
God has seen,
and decided [last] night.
שְׁבִיעִי
43. And Laban answered
and said unto Jacob:
The daughters [are] my
daughters;
and the sons [are] my
sons,

39. מָרְפָּה
לֹא הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ
אֶנְכִי אֶהְמֶנָה
מִיָּדִי תִבְקָשְׁנָה
נִגְבַּחְתִּי יוֹם
וְנִגְבַּחְתִּי לַיְלָה
40. הָיִיתִי בַיּוֹם
אֶכְרֵי חֶרֶב
וְקָרַח בְּלַיְלָה
וַתִּדָּר שְׁנֵתִי
מֵעֵינַי
41. זֶה לִי עֲשָׂרִים שָׁנָה
בְּבֵיתְךָ
עֲבַדְתִּיךָ
אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
בְּשֵׁתִי בְנֹתֶיךָ
וְשֵׁשׁ שָׁנִים
בְּצֹאנְךָ
וַתִּחַלֵּף
אֶת מִשְׁכָּרְתִּי
עֲשָׂרֹת מָנִים
42. לֹלֵי אֱלֹהֵי אָבִי
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
וּפְחַד יִצְחָק
הָיָה לִי
כִּי עָתָה
רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי
אֶת עָנְיִי
וְאֶת יָגִיעַ בְּפִי
רָאָה אֱלֹהִים
נִיכַח אִמְשִׁי
שְׁבִיעִי
43. וַיַּעַן לָבָן
וַיֹּאמֶר אֶרַע יַעֲקֹב
הַבָּנוֹת בְּנֹתַי
וְהַבָּנִים בְּנֵי

¹ Or, [whether] stolen [by] day or stolen [by] night. 2) I. e., absent.

לב
מפטר

1. And Laban rose up early in the morning, and kissed (to) his sons

and (to) his daughters, and blessed them.

and Laban departed and returned to his place.

2. And Jacob went to his way,

and *b*) met (in) him

a) angels of God.

3. And Jacob said, when he saw them:

This is God's camp;

and he called

the name of that place Mahanaim.

VAYISHLACH

4. And Jacob sent messengers before him unto Esau his brother, to the land of Seir, the field of Edom.

5. And he commanded them, saying: Thus you shall say

to my lord, to Esau:

Thus has said

thy servant Jacob:

I have sojourned with Laban, and stayed until now.

6. And I have (had) ox[en] and ass[es],

cock[s], and servant[s] and maidservant[s]; and I have sent

CAP. XXXII.

מפטר

1. ויִשְׁלַח לְבָן בְּכָרָךְ

וַיִּנְשֹׁק לְבָנָיו

וּלְבָנוֹתָיו

וַיְבָרֶךְ אֹתָהֶם

וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לְבָן

לְמִקְוָמוֹ:

2. וַיַּעֲקֹב הֵלֵךְ

כְּדַרְכּוֹ

וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ

מַלְאָכֵי אֱלֹהִים:

3. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

כֹּאֲשֶׁר רָאִים

כִּי־מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה

וַיִּקְרָא

שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא

מַחֲנֵי:

וַיִּשְׁלַח

4. וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב

מְלָאכִים, לְפָנָיו

אֶל עֵשָׂו אָחִיו

אֶרֶצָה שְׂעִיר

שְׂדֵה עֲדוֹם:

5. וַיֹּצֵא אֹתָם, לֵאמֹר

כֹּה תֹאמְרוּן

לְאֲדֹנִי לְעֵשָׂו

כֹּה אָמַר

עֲבָדְךָ יַעֲקֹב

עָם לְבָן גֵּרָתִי

וַאֲחֵר עַד עֲתָה:

6. וַיְהִי לִי שׂוֹר

וַחֲמֹר

צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה

וַאֲשֶׁרֶחָה

50. If thou shalt afflict

my daughters,

and if thou shalt take wives

In addition to my daughters;

no man [is] with us,

see,

God [is] witness

between me and (between) thee.

51. And Laban said

to Jacob:

Behold this heap

and behold the memorial pillar

which I have set

between me and (between) thee.

52. This heap [be] witness,

and the memorial pillar [be] witness,

that I

will not pass over to thee

this heap,

and that thou

shalt not pass over unto me

this heap

and this memorial pillar

for evil.¹

53. The God of Abraham

and the God of Nahor

shall judge between us,

the God of their father;

and Jacob swore

by the Fear of his father Isaac.

54. And Jacob offered a sacrifice

In the mountain.

and called (to) his brethren

to eat bread;

and they did eat bread,

and they lodged in the mountain.

50. אם תַּעֲנֶה

אֶת בָּנוֹתִי

וְאִם תִּקַּח נָשִׁים

עַל בָּנוֹתִי

אִין אִישׁ עִמָּנוּ

רְאֵה

אֱלֹהִים עִד

בֵּינִי וּבֵינְךָ:

51. וַיֹּאמֶר לְבָן

לְיַעֲקֹב

הֵנֶה הַגֵּל הַזֶּה

וְהַנֵּזֶם הַמַּצְבָּה

אֲשֶׁר יָרִיתִי

בֵּינִי וּבֵינְךָ:

52. עַד הַגֵּל הַזֶּה

וְעַד הַמַּצְבָּה

אִם אֲנִי

לֹא אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ

אֶת הַגֵּל הַזֶּה

וְאִם אַתָּה

לֹא תֵעָבֵר אֵלַי

אֶת הַגֵּל הַזֶּה

וְאֶת הַמַּצְבָּה הַזֹּאת

לְרָעָה:

53. אֱלֹהֵי אֲבֹרָם

וְאֱלֹהֵי נָחוֹר

יִשְׁפֹּט בֵּינֵינוּ

אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵם

וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב

בְּפֶחַד אָבִיו יִצְחָק:

54. וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח

בְּהָר

וַיִּקְרָא לְאָחָיו

לֵאכֹל לֶחֶם

וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם

וַיִּלִּינוּ בַּהָר:

¹) I. e. to do evil.

for with my staff

i passed over

this Jordan,

and now I have become

(for) two camps.

12. Deliver me, I pray

from the hand of my

brother,

from the hand of Esau;

for I [am] fearing him,

lest he come and smite

[the] mother with [the]

children.

13. And thou saidst:

I will surely do (with)

thee good,

and i will make thy seed

like the sand of the sea,

which cannot be num-

bered

for multitude.

14. And he lodged there

in that night;

and he took

from what had come

into his hand²

a present for Esau his

brother.

15. She-goats two

hundred

and he-goats twenty,

ewes two hundred

and rams twenty;

16. Milch-camels

and their colts thirty,

cows forty

and bulls ten,

she-asses twenty

and young asses ten.

17. And he gave [them]

into the hand of his

servants

every drove by itself,

כִּי בִמְקָרִי

עָבַרְתִּי

אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה

וְעַתָּה הֵינִי

לִשְׁנֵי מַחֲנֹת:

12. הַצִּיָּקִי נָא

מִיַּד אָחִי

מִיַּד עֵשָׂו

כִּי יֵרָא אֲנֹכִי אֹתוֹ

פֶּן יָבוֹא וְהִכֵּנִי

אִם עַל בָּנָיִם:

13. וְאַתָּה אָמַרְתָּ

הֵיטֵב אֲמִיב עִמָּךְ

וְשָׂמֵתִי אֶת זִרְעִךָ

כְּחֹל הַיָּם

אֲשֶׁר לֹא יִסְפָּר

מְרֹב:

שְׁנֵי שְׁנֵי

14. וַיֵּלֶךְ יַעֲקֹב

בְּלַיְלָה הַהוּא

וַיִּקַּח

מִן הַבָּא בְּיָדוֹ

מִנְחָה, לְעֵשָׂו אָחִיו:

15. עֲוִים מֵאֲתֵימִם

וּתְיִשִׁים עֶשְׂרִים

רְחִלִּים מֵאֲתֵימִם

וְאֵדִים עֶשְׂרִים:

16. גְּמָלִים מִיִּנְיֹקוֹת

וּבָקִיָּהִם, שְׁלִשִׁים

פָּרוֹת אֲרָבָעִים

וּפְרִים עֶשְׂרֵה

אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים

וְעִזִּים עֶשְׂרֵה:

17. וַיִּתֵּן

בְּיַד עֲבָדָיו

עֶדְרָ עֶדְרָ בְּבִדָּו

וְעֶדְרָ עֶדְרָ

וְעֶדְרָ עֶדְרָ

וְעֶדְרָ עֶדְרָ

to tell (to) my lord,

to find favor in thine

eyes.

7. And the messengers

returned

unto Jacob, saying:

We came unto thy

brother,

unto Esau,

and also [he is] coming

to meet thee,

and four hundred men

with him.

8. And Jacob was

greatly afraid,

and was distressed;

and he divided the

people

that [were] with him,

and the flock[s],

and the herd[s],

and the camels,

into two camps.

9. And he said:

If Esau come

unto the one camp,

and smite it,

then shall be the camp

that is left

for escape.

10. And Jacob said:

[O] God of my father

Abraham,

and God of my father

Isaac;

[O] Lord who [wast]

saying unto me:

Return to thy land,

and to thy birth-place,

and I will do (with)

thee good.

11. I am [too] small

for all the mercies,

and all the truth,

which thou hast done

with thy servant:

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

וְלִמְנוּחָתְךָ

וְאִמְרָתְךָ עִמָּךְ:

11. קָטָנִי

מִכָּל הַחֲסָדִים

וּמִכָּל הָאֱמֶת

22. And the present
passed over
before him;
and he [himself] lodged
(in) that night
in the camp.

23. And he rose up in
that night,
and he took his two
wives,
and his two handmaids,
and his eleven children,
and passed over
the ford of Jabbok.

24. And he took them,
and made them pass
over the brook,
and made pass over all
that he had.

25. And Jacob was left
alone;
and [there] wrestled a
man with him,
until the going up of
the dawn.

26. And [when] he saw
that he could not pre-
vail against him,
he touched (in) the
socket of his hip,
and it was dislocated
the socket of Jacob's hip,
as he wrestled with him.

27. And he said: Send
me away,
for the dawn has
gone up.

And he said:
I will not send thee
away
unless thou bless me.

28. And he said unto
him:
What [is] thy name?

And he said: Jacob,

29. And he said:

Not Jacob

shall any more be called
thy name,
but Israel;

for thou hast fought

22. וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה
עַל פָּנָיו
וְהוּא כֵן
בַּלַּיְלָה הַהוּא
בַּמַּחֲנֶה :

23. וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הַהוּא
וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו
וְאֶת שְׁתֵּי שִׁפְחָתָיו
וְאֶת אֶבְרָעֶשֶׁר לְדָוִי
וַיַּעֲבֹר

אֶת מַעְבַּר יַבְבֵּק :
24. וַיִּקַּח־ם
וַיַּעֲבֹר־ם אֶת הַנָּחַל
וַיַּעֲבֹר אֶת אִשְׁרָלָהוּ :

25. וַיִּתְּרֵם וַיַּעֲקֹב לְבָדּוּ
וַיִּצְבֹּק אִישׁ עִמּוֹ
עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר :

26. וַיִּרְא
כִּי לֹא יָכֹל לוֹ
וַיַּגֵּעַ בְּכַף יָרְכּוֹ
וַתִּקַּע

כַּף יָרְכּוֹ יַעֲקֹב
כִּהָאֲבָקוּ עִמּוֹ :

27. וַיֹּאמֶר, שְׁלַח־נִי
כִּי עֹלָה הַשָּׁחַר
וַיֹּאמֶר

לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ
כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי :

28. וַיֹּאמֶר אָבִיו
מַה שְּׁמֶךָ
וַיֹּאמֶר, יַעֲקֹב :

29. וַיֹּאמֶר
לֹא יַעֲקֹב
יִאמָר עוֹד שְׁמֶךָ
כִּי אִם יִשְׂרָאֵל
כִּי עָרִיתָ

and he said unto his
servants:
Pass over before me,
and a wide space you
shall put
between drove and
(between) drove.

18. And he commanded
the first,
saying:

When Esau my brother
meets thee,
and asks thee, saying:

'Whose art thou?
and whither goest thou?

and 'whose [are] these
before thee.

19. Then thou shalt say:
[They belong] to thy
servant, to Jacob,
it [is] a present sent

to my lord, to Esau;
and behold also he
[is] behind us.

20. And he commanded
also the second,
also the third,

also all those going
after the droves,

saying:

On this manner
you shall speak unto
my servant, to Esau,
when you find him:

21. And you shall say:
Also,

behold, thy servant
[is] behind us.

For he said:

I will cover his face
by the present

that [is] going before
me,
and afterwards

I will see his face,
perhaps he will lift up
my face.

וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו
עֲבְרוּ לִפְנֵי
וְרוּחַ תְּשִׁימוּ
בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר :
18. וַיְצַו אֶת הָרִאשׁוֹן
לֵאמֹר

כִּי יִפְגְּשֶׁךָ עֲשׂוֹ אֹחִי
וַיִּשְׁאֲלֶךָ, לֵאמֹר

לְכִי אִתָּה
וְאֵנָּה חֲלָק :
וְכִמִּי אֵלֶּה לִפְנֶיךָ :

19. וְאָמַרְתָּ
לְעֲבָדְךָ לֵיַעֲקֹב
מִנְחָה הִיא, שְׁלֹחָה

לְאֲדֹנִי לְעֵשָׂו
וְהִנֵּה גַם הוּא
אַחֲרֵינוּ :

20. וַיְצַו גַּם אֶת הַשֵּׁנִי
גַם אֶת הַשְּׁלִישִׁי
גַם אֶת כָּל הַחֹקְכִים
אַחֲרָיו יִתְּעָרִימ

לֵאמֹר
כַּדָּבָר הַזֶּה
תִּדְבְּרוּן אֶל עֲשׂוֹ
כִּמְצַאְכֶם אֹתוֹ :

21. וְאָמַרְתֶּם
גַּם
הִנֵּה עֲבָדְךָ יַעֲקֹב
אַחֲרֵינוּ
כִּי אָמַר

אֲכַפְּרָה פָּנָיו
בַּמִּנְחָה
הַחֹקֶת לִפְנֵי
וְאַחֲרָיָה כֵן
אֶרְאֶה פָּנָיו
אוֹלֵי יִשְׂאֵל כִּנִּי :

1) i. l. To whom etc. 2) Or, both the second and the third and etc. 3) i. l. Like this word. 4) I. e., appears
kindly. 5) I. e., receive me kindly. 6) I. e., breaking of the dew. 7) I. e., struck. 8) Or, hollow of his thigh.

and unto the two ^{handmaids.} וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפּוֹת :
 2. And he put the ^{handmaids} וַיִּשָּׂם אֶת הַשִּׁפּוֹת :
 and their children וְאֶת יְלָדֵיהֶן
 foremost, רִאשׁוֹנָה
 and Leah and her ^{children} וְאֶת לֵאָה וְיְלָדֶיהָ
 after [them]. אַחֲרָיִם
 and Rachel and Joseph וְרַחֵל וְיוֹסֵף
 hindermost. אַחֲרָנִים :
 3. And he [himself] וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם
 passed over before them וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה
 and bowed himself to the ground שִׁבְעַת פְּעָמִים
 seven times.
 until he came near וְעַד גִּשְׁתָּהוּ, עַד אָדָּיו :
 4. And Esau ran וַיָּרֵץ עִשָׂו
 to meet him, לִקְרָאתוֹ
 and he embraced him, וַיִּחַבְּקֵהוּ
 and fell upon his neck, וַיִּפֹּל עַל צוּרָאוֹ
 and kissed him; וַיִּשָּׁקֵהוּ
 and they wept. וַיִּבְכּוּ :
 5. And he raised his eyes וַיִּשָּׂא אֶת עֵינָיו
 and saw the women וַיֵּרָא אֶת הַנְּשִׁים
 and the children; וְאֶת הַיְלָדִים
 and he said: וַיֹּאמֶר
 who [are] these with ^{thee} כִּי אֵלֶּה לָּךְ
 And he said: וַיֹּאמֶר
 The children הַיְלָדִים
 [with] whom God has ^{favoured} אֲשֶׁר הֵנִן אֱלֹהִים
 thy servant. אֶת עַבְדְּךָ :
 רַבִּיעִי
 6. And the ^{handmaids} וַתִּגְשֹׁן הַשִּׁפּוֹת :
 came near, הָבָה וְיִלְדֵיהֶן
 they and their children, וַתִּשְׁתַּחֲוּיֶינָהּ :
 and bowed themselves.
 7. And Leah also came וַיָּבֹאוּ גַם לֵאָה
 near וְיְלָדֶיהָ
 and her children, וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 and bowed themselves; וְאַחֲרָיִם
 and afterwards וַיָּבֹאוּ יוֹסֵף וְרַחֵל
 same Joseph near and ^{Rachel}

with God עִם אֱלֹהִים
 and with men, עִם אַנְשִׁים
 and hast prevailed. וַתִּבָּרַךְ :
 30. And Jacob asked וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב
 [him], וַיֹּאמֶר
 and said: תִּגִּידָה נָא שְׁמְךָ
 Tell, I pray thee, thy ^{name.}
 And he said: וַיֹּאמֶר
 Why, then, dost thou ^{ask} לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל
 about my name? לְשִׁמִּי
 And he blessed him ^{there.} וַיִּבָּרְךְ אֹתוֹ שֵׁם :
 שְׁלִישִׁי
 31. And Jacob called וַיִּקְרָא יַעֲקֹב
 the name of the ^{place} שֵׁם הַמָּקוֹם, פְּנִיֵּאל
 Peniel; because, [he said]: I ^{have seen} כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים
 face to face, פָּנִים אֶד פָּנִים
 and [yet] my soul was ^{preserved.} וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי :
 32. And the sun rose up, וַיִּזְרַח לֵו הַשָּׁמֶשׁ
 as he passed over Peniel, { פָּנִיֵּאל
 פְּנוּאֵל }
 and he [was] limping וְהוּא צָלַע עַל יָרְכוֹ:
 upon his hip. 33. Therefore ^{do not} עַל כֵּן לֹא יֹאכְלוּ
 eat ^a the children of Israel כְּגִי יִשְׂרָאֵל
 the sinew of the hip, אֶת גִּיד הַנֶּשֶׂה
 which [is] upon the ^{socket of the hip,} אֲשֶׁר עַד פֶּה הַיֶּרֶךְ
 until this day: עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 because he touched כִּי נָגַע
 (in) the socket of the ^{hip of Jacob,} כֶּבֶף יֶרֶךְ יַעֲקֹב
 in the sinew of the hip. כְּגִיד הַנֶּשֶׂה :
 רג XXXIII
 1. And Jacob raised his ^{eyes,} וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו
 and saw, וַיֵּרָא
 and, behold, Esau ^{came,} וְהִנֵּה עֹשֹׂו בָּא
 and with him וַיְעֲמֹו
 four hundred men; אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
 and he divided the ^{children} וַיִּחְזֵן אֶת הַיְלָדִים
 unto Leah, and unto ^{Rachel,} עַד לֵאָה וְעַד רַחֵל

then all the flock[s] will die.

14. Let my lord, I pray thee, pass over before his servant,

and I will move on

slowly,

according to the pace of the cattle which [is] before me,

and according to the pace of the children; until I come

unto my lord to Seir.

15. And Esau said:

Let me, I pray thee, leave with thee [some] of the people that [are] with me. And he said:

Why, then ¹⁶

let me [but] find favor²

in the eyes of my lord.

16. And Esau returned in that day

to his way toward Seir.

17. And Jacob journeyed to Succoth, and he built for himself a house, and for his cattle

he made booths:

therefore he called

the name of the place Succoth.

18. And Jacob came [in] safely to the city of Shechem

which [is] in the land of Canaan, when he came from Paddan-aram;

and he encamped before the city.

19. And he bought

the portion of the field,

where he had pitched his tent, from the hand of the sons of Hamor

the father of Shechem

וַיִּשְׁתַּחוּ: וְכָל הָעֵצָאן:

14. יַעֲבֹר נָא אֶדְנִי

לִפְנֵי עַבְדִּי

וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה

רָאִמִּי

רֹגֵל הַמִּלְאָכָה

אֲשֶׁר לִפְנֵי

וְלִרְגֵל הַיְלָדִים

עַד אֲשֶׁר אָבֹא

אֶל אֶדְנִי שְׂעִירָה:

15. וַיֹּאמֶר עֲשׂו

אֲצִינָה נָא עִמָּךְ

כִּן הָעָם, אֲשֶׁר אִתִּי

וַיֹּאמֶר

לָמָּה זֶה

אֶמְצָא חֵן

בְּעֵינֵי אֶדְנִי:

16. וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂו

לְדַרְכּוֹ, שְׂעִירָה:

17. וַיַּעֲבֹד נֹסַע סֹכְתָה

וַיְבִן לוֹ בַּיִת

וּרְמָקָהּ

עֲשָׂה סֹבֹת

עַד כִּן קָרָא

שֵׁם הַמָּקוֹם סֹבֹת:

18. וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם

עִיר שָׁכֵם

אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ פְּנֵעַ

בְּבֹאֵו מִפְּדַן אֲרָם

וַיַּחֲנוּ אֶת פְּנֵי הָעִיר:

19. וַיִּקֶּן

אֶת חֶקֶת הַשָּׂדֶה

אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אֹהֶלוֹ

מִיַּד בְּנֵי חֲמוֹר

אָבִי שָׁכֵם

and bowed themselves.

8. And he said:

What [meapest] thou

[by] all this camp

which I met?

And he said:

To find favor

in the eyes of my lord.

9 And Esau said:

I have enough;

my brother, let be thine what [is] thine.

10. And Jacob said:

Nay, I pray thee,

if, now, I have found

favor in thy eyes,

then take my present

from my hand;

since I have seen thy face,

as one sees the face of an angel, and thou hast reeveled me favorably.

11. Take, I pray thee, my gift which [is] brought to thee;

because God has favored me, and because I have all;

and he urged (on) him,

and he took.

12. And he said:

Let us take our journey, and let us go; and I will go before thee.

13. And he said unto him:

My lord knows,

that the children [are] tender,

and the flock[s] and the herd[s]

[that are] with me give suck:

and [if] they overdrive them one day,

וַיִּשְׁתַּחוּ:

8. וַיֹּאמֶר

מִי לָךְ

כָּל הַמַּחֲנֶה הַזֶּה

אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי

וַיֹּאמֶר

לְמַצָּא חֵן

בְּעֵינֵי אֶדְנִי:

9. וַיֹּאמֶר עֲשׂו

יֵשׁ לִי רַב

אֲחִי יִהְיֶה לָךְ אֲדִיר לָךְ:

10. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

אֵל נָא

אִם נָא מְצָאתִי

חֵן, בְּעֵינֶיךָ

וְלָקַחְתָּ מִנְּחֹתִי

מִיָּדִי

כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי פְנֶיךָ

כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים

וַתְּרַצֵּנִי:

11. קַח נָא אִתְּ בְּרִכְתִּי

אֲשֶׁר הִבֵּאת לָךְ

כִּי חֲנִנִי אֱלֹהִים

וְכִי יֵשׁ לִי כֹל

וַיַּפְצֵר בּוֹ

וַיִּקַּח:

12. וַיֹּאמֶר

נִסְעָה, וְנִלְכָה

וְאֲדָכָה, וְנִנְדָּה:

13. וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אֶדְנִי יָדָע

כִּי הַיְלָדִים רַבִּים

וְהָעֵצָאן וְהַבָּקָר

עֹלֹת עֲלֵי

וְדִקְקוּב יוֹם אֶחָד

1) H. Who, for thee, [is] all etc. 2) H. much. 3) H. blessing. 4) H. at my ease. 5) H. work

6) Or. Why, then shall I find favor. 7) I.e. booths. 8) Or, [in] Shalem: or 'ent near as שָׁלֵם

the father of Shechem,
unto Jacob
to speak with him.
7. And the sons of Jacob
came in from the field
when they heard [it],
and the men were
grieved,
and they were very
wroth,
because folly
he had done in Israel
to lie with Jacob's
daughter,
and so it should not be
done.
8. And Hamor spoke
with them,
saying:
The soul of my son
Shechem [is] longing
for your daughter.
I pray you, give her to
him
for a wife.
9. And in-marry with
us,
your daughters
you shall give to us,
and our daughters
you shall take to you.
10. And with us you
shall dwell;
and the land
shall be before you;
dwell and trade therein,
and get possessions
therein.
11. And Shechem said
unto her father and
unto her brothers:
Let me find favor in
your eyes,
and what you shall say
unto me
I will give.
12. Ask of me very much
dowry and gift

אָבִי שָׁכֶם
אֶל יַעֲקֹב
לְדַבֵּר אִתּוֹ :
7. וּבְנֵי יַעֲקֹב
בָּאוּ מִן הַשָּׂדֶה
וַיִּשְׁמָעֻם
וַיִּתְעַצְבוּ הָאָנָשִׁים
וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד
כִּי נִבְלָה
עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל
לְשָׁכֵב אֶת בִּתּוֹתָיִם
וְכֵן לֹא עָשָׂה :
8. וַיְדַבֵּר חָמוֹר אִתָּם
לֵאמֹר
שֹׁכֶם בְּנִי
הִשְׁקָה נַפְשׁוֹ
בְּבִתְכֶם
תֵּנוּ נָא אֶתָּה לוֹ
לְאִשָּׁה :
9. וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ
בְּנִתֵינוּ
תִּתְּנוּ לָנוּ
וְאֵת בְּנֹתֵינוּ
תִּקְחוּ לָכֶם :
10. וְאִתָּנוּ תֵּשְׁבוּ
וְהָאָרֶץ
תְּהִיָּה לִפְנֵיכֶם
שָׁבוּ וּמְתָרוּ
וְהָאָרֶץ בְּיָדְכֶם :
11. וַיֹּאמֶר שָׁכֶם
אֶל אָבִיו וְאֶל אֶחָיו
אֲמַצְא חֵן בְּעֵינֵיכֶם
וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי
אֲתֵן :
12. הֲרַבּוּ עָלַי מָדָד
מְהֵרָה וּמִתָּן

for a hundred ¹Kesitah.
20. And he erected there
an altar,
and called it
²El-Elohe-Israel.
רַר
חֲמִישִׁי
1. And [there] went out
Dinah, the daughter of
Leah,
whom she bore to Jacob,
to look
upon the daughters of
the land.
2. And c) saw her
a) Shechem, the son of
Hamor the Hivite,
b) the prince of the land,
and he took her,
and lay with her,
and did her violence.
3. And his soul clung
to Dinah the daughter
of Jacob,
and he loved the maiden
and he spoke
unto the heart of the
maiden.
4. And Shechem said
unto his father Hamor,
saying:
Take for me
this girl
for a wife.
5. And Jacob heard
that he had defiled
Dinah his daughter,
and his sons were with
his cattle
in the field:
and Jacob was silent
until their coming.
6. Then went out
Hamor,

בְּמִצָּה קִשְׁיָטָה :
20. וַיִּצֶב שָׁם מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא לוֹ
אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
CAP. XXXIV.
חֲמִישִׁי
1. וַתֵּצֵא דִינָה בִּתּוֹתָיִם
לֵאמֹר
אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
לְרֵאוּת
בְּבָנוֹת הָאָרֶץ :
2. וַיִּרְא אֹתָהּ
שָׁכֶם בֶּן חָמוֹר הַחִוִּי
בִּישׂא הָאָרֶץ
וַיִּקַּח אֹתָהּ
וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ
וַיַּעֲנֶה :
3. וַתִּדְבֶּק נַפְשׁוֹ
בְּדִינָה בִּתּוֹתָיִם
וַיֶּאֱהָב אֶת הַנַּעֲרָה
וַיְדַבֵּר
עַד לֵב הַנַּעֲרָה :
4. וַיֹּאמֶר שָׁכֶם
אֶל חָמוֹר אָבִיו
לֵאמֹר
קַח לִי
אֶת הַיְלִידָה הַזֹּאת
לְאִשָּׁה :
5. וַיִּשְׁמָע יַעֲקֹב
כִּי טָמְאָה
אֶת דִּינָה בִּתּוֹתָיִם
וּבְנָיו הָיוּ אִתּוֹ מִקְנֵהוּ
בַּשָּׂדֶה
וַהֲחִישׁ יַעֲקֹב
עַד בָּאֵם :
6. וַיֵּצֵא חָמוֹר

1) Some kind of money. 2) I. e. God the God of Israel.

the son of Hamor.

18. And the lad did not delay
to do the thing,

because he had delight
in Jacob's daughter;
and he was honored

above all his father's
house.

20. And Hamor came

and Shechem his son

unto the gate of their
city

and they spoke

unto the men of their
city,
saying:

21. These men

are peaceable with us;

therefore let them
dwell in the land,
and trade therein;

and the land,

behold, [is] wide [on]
both hands¹
before them;

their daughters

let us take to us for
wives,
and our daughters

let us give to them.

22. Only on this [con-
dition]

will the men consent
to us
to dwell with us,

to become (for) one
people,
if of us will be circum-
cised
every male,

as they [are] circum-
cised.

23. Their cattle, and
their property,
and all their beast[s]

[will] they not [be] ours?

Only let us consent to
them,
and they will dwell
with us.

24. And they hearkened
unto Hamor

בן חמור :

19. ולא אתר הנער
לעשות הדבר

כי הפין בבת יעקב
והוא נבדר

מכל בית אביו :

20. ויבא חמור

וישכם בנו

אל שער עירם

וידברו

אל אנשי עירם
לאמר :

21. האנשים האלה

שלמים הם אתנו

וישבו בארץ
ויסחרו אתה

והארץ

הנה רחבת ידים
לפניהם

את בנותם

נקח לנו לנשים
ואת בנותינו

נתן להם :

22. אך בזאת

יאתו לנו האנשים
לשבת אתנו

דהיות לעם אחד
בהמול לנו
כל זכר

כאשר הם נמלים :

23. מקנהם וקנינם
וכל בהמתם

הדוא לנו הם

אך נאותה להם
וישבו אתנו :

24. וישמעו אל חמור

and I will give

as you shall say unto me;
but give me the maiden
for a wife.

13. And the sons of
Jacob answered

Shechem and Hamor
his father,

with deceit,

and they spoke,

because he had defiled

Dinah their sister.

14. And they said unto
them:

We can not do

this thing,

to give our sister

to a man who has a
foreskin¹,
for that were a reproach
to us.

15. Only on this [con-
dition]

we will consent to you;

if you will become
like us

that every male of you
shall be circumcised;

16. Then we will give
our daughters
to you,

and your daughters

we will take to us;

and we will dwell
with you,
and we will become
(for) one people.

17. But if you will not
hearken

unto us

to be circumcised,

then we will take our
daughter,
and we will go,

18. And their words
were good

in the eyes of Hamor

and in the eyes of
Shechem

יאתנה

כאשר תאמרו אלי;
ותנו לי את הנערה
לְאִשָּׁה :

13. ויענו בני יעקב

את ישכם ואת
חמור אביו

במרמה

וידברו

אשר טמא

את דינה אחתם :

14. ויאמרו אליהם :

לא נוכל לעשות

הדבר הזה
לחת את אחתנו

לאיש אשר לו ערלה

כי חרפה היא לנו :

15. אך בזאת

נאות לכם
אם תהיו כמנו

להמול לכם

כל זכר :

16. ונתנו את בנותינו
לכם

ואת בנותיכם
נקח לנו
וישבנו אתכם

דהיינו לעם אחד :

17. ואם לא תשמעו
אלינו

להמול

נלקחנו את בתנו
והקדחנו :

18. ויטבו דבריהם
בעיני חמור

וגעני ישכם

1) I. e., that is uncircumcised, 2) I. e., is large enough.

they took captive, and plundered
and all that [was] in the house.
30. And Jacob said unto Simeon and unto Levi:
You have disturbed me, to make me stink
among the inhabitant[s] of the land,
among the Canaanite[s] and the Perizite[s],
and I [being] few in number,
they will gather themselves together against me,
and they will smite me,
and I shall be destroyed,
I and my house.

31. And they said:
Like a harlot should he treat our sister:

כה

1. And God said unto Jacob:
Arise;
go up [to] Beth-el,
and dwell there;
and make there an altar to (the) God,
who appeared unto thee when thou fledest
from the face of Esau thy brother.

2. And Jacob said unto his house
and unto all that [were] with him:
Remove the strange gods
which [are] in your midst,
and purify yourselves,
and change your garments.

3. And let us arise,

שבו, ונבוא

ואת כל אשר בבית:
30. ויאמר יעקב אל שמעון ואלי:
עברתם אתי להבאישני
בין שב הארץ
בכנעני ובפרזי
ואני מתי מספר
ונאספו עלי והכנינו
ונשמדתי אני וביתי:
31. ויאמרו הכוזבה יעשה את אחותנו:

CAP. XXXV.

1. ויאמר אלהים אל יעקב
קום
עלה בית אל ושם יעשה שם מזבח קאל
הנראה אליך בברכה
מפני עשו אחיך:
2. ויאמר יעקב אל ביתו
ואל כל אשר עמו הסרו
את אלהי הנכר אשר בתכם והחרינו
וחליפו שמלתיכם:
3. ונקומה

and unto Shechem his son
all that went out [of] the gate of his city:
and circumcised were every male,
all that went out [of] the gate of his city.
25. And it came to pass on the third day,
when they were sick,
that two of Jacob's sons (took),
Simeon and Levi,
Dinah's brothlers,

[took] each his sword,
and came upon the city in security,
and they killed every male.

26. And Hamor and Shechem his son
they killed with the edge of the sword;
and they took Dinah from the house of Shechem,
and they went out.

27. The sons of Jacob came upon the slain,
and plundered the city;
because they had defiled their sister.

28. Their flock[s], and their herd[s], and their asses
and that which [was] in the city,
and that which [was] in the field,
they took.

29. And all their wealth, and all their little ones,
and their wives,

ואל שכם בנו קל יצאי
שער עירו וימלו כל זכר
כל יצאי שער עירו:
25. והיו ביום השלישי
בהיותם פאים
ויקחו שני בני יעקב שמעון ולי
אחי דינה איש חרב
ויבאו על העיר במח
ויהרגו כל זכר:
26. ואת המור ואת שכם בנו
הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו:
27. בני יעקב באו על החללים
ויבאו העיר אשר ממאן אחותם:
28. את צאנם ואת בקרם
ואת חמריהם ואת אשר בעיר
ואת אשר בשדה לקחו:
29. ואת כל חילם ואת כל טפם
ואת נשיהם

1) H. men of number

and he called its name

Alion-Bacuth.

9. And God appeared

unto Jacob

again,

when he came from
Paddan-aram,
and he blessed him.

10. And God said to him:

Thy name [is] Jacob;

thy name shall not be
called any more Jacob,

but Israel

shall be thy name:

and he called his name

Israel.

11. And God said to him:

I [am:] God Almighty;

be fruitful and multiply;

a nation and a company
of nations
shall be of thee.

and kings

shall come out of thy
loins.

שש

12. And the land

which I gave

to Abraham and to
Isaac,
to thee I will give it,

and to thy seed after
thee
I will give the land.

13. And God went up
from him
in the place

where he had spoken
with him.

14. And Jacob set up a
memorial pillar
in the place

where he had spoken
with him.

a memorial pillar of
stone;

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ

אֱלֹן בְּכוֹת :

9. וַיֵּרָא אֱלֹהִים

אֶל יַעֲקֹב

עוֹד

בְּבֹאוֹ מִפָּדָן אֲרָם

וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ :

10. וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים:

שְׁמֶךָ יַעֲקֹב

לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ

עוֹד יַעֲקֹב

כִּי אִם יִשְׂרָאֵל

יִהְיֶה שְׁמֶךָ

וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ

יִשְׂרָאֵל :

11. וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים:

אֲנִי אֱלֹהִים

פְּרֹה וּרְבֵה

גוֹי וְקַהֲל גּוֹיִם

יִהְיֶה מִמֶּךָ

וּמַמְלָכִים

מִחֲלָצֶיךָ יֵצְאוּ :

שְׁשִׁי

12. וְאֶת הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נָתַתִּי

לְאַבְרָהָם וְלִיִּצְחָק

לְךָ אֶתְחַנֶּנָּה

וְקִוִּיעָה אַחֲרֶיךָ

אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ :

13. וַיַּעֲלֵל מַעֲרֹוֹ אֱלֹהִים

בְּמָקוֹם

אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ :

14. וַיִּצַּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה

בְּמָקוֹם

אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ

מַצֵּבַת אֶבֶן

and go up [to] Beth-el;

and I will make there
an altar
to (the) God who an-
swered me
in the day of my distress;

and was with me

In the way which I
went.

4. And they gave unto
Jacob
all the strange gods
which [were] in their
hand,

and the rings

which [were] in their
ears;

and Jacob hid them

under the oak

which [was] by
Shechem.

5. And they journeyed;

and a terror of God was

upon the cities

which [were] round
about them;

and they did not pursue

after the sons of Jacob.

6. And Jacob came to
Luz,

which [is] in the land
of Canaan,

[which] is Beth-el;

he and all the people

that [were] with him.

7. And he built there
an altar,

and called (to) the place

El-beth-el;

because there

God revealed himself
unto him,

when he fled from the
face of his brother.

8. And Deborah died,

Rehekah's nurse,

and she was buried

(from) below (to) Beth-el

under the oak:

וַיַּעֲלֶה בֵּית אֵל

וַאֲעָשֶׂה שָׁם מִזְבֵּחַ

לְאֵל הָעֲנָה אֹתִי

בְּיוֹם צָרָתִי

וַיְהִי עִמָּדִי

בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתִּי:

4. וַיִּתְּנוּ אֶל יַעֲקֹב

אֶת כָּל אֱלֹהֵי הַגֹּכֶר

אֲשֶׁר בְּיָדָם

וְאֶת הַנְּזָמִים

אֲשֶׁר בְּאָזְנוֹתָם

וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב

מִתַּת הָאֹךָ

אֲשֶׁר עִם שֶׁחֶם :

5. וַיִּסְעוּ

וַיְהִי חֹמַת אֱלֹהִים

עַל הָעָרִים

אֲשֶׁר מִבִּיבּוֹתֵיהֶם

וְלֹא רָדְפוּ

אַחֲרָיִ בְּנֵי יַעֲקֹב :

6. וַיָּבֹא יַעֲקֹב לִלְזָה

אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ גִּזְעֹן

הִיא בֵּית אֵל

הוּא וְכָל הָעָם

אֲשֶׁר עִמּוֹ :

7. וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ

וַיִּקְרָא בְּמָקוֹם

אֵל בֵּית אֵל

כִּי שָׁם

נִגְלוֹ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים

בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו :

8. וַתָּמָת דִּבְרָה

מִנְחַת רֶבֶקָה

וַתִּקָּבֵר

מִתַּת לְבֵית אֵל

שֶׁחֶם הָאֹךָ

and pitched his tent	וַיִּטֵּא אֶהֱלָה	and he poured out upon it a drink offering, and he poured upon it oil.	וַיִּסַּף עָלֶיהָ נֶסֶף
beyond the tower of Eder	מִהַרְצָא לְמִנְדַּל עֵדֶר	15 And Jacob called the name of the place where God had spoken with him	וַיִּצַק עָלֶיהָ שָׁמֶן :
	22. וַיְהִי בִשְׁכַן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַחִיָּא וַיִּקְרָא רָאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֵת בְּלָהָה פִּקְדֹנֹת אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר :		16. וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֵת שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲתִי שֵׁם אֱלֹהִים :
	23. The sons of Leah: Jacob's firstborn Reuben, and Simeon, and Levi, and Issachar and Zebulun.		17. וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי עוֹד כְּבָרֶת הָאֶרֶץ לָבוֹא אֶפְרַתָּה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתִּקְשֶׁ בְּלִדְתָּה :
22. And the sons of Jacob were twelve.			18. וַיְהִי כִּתְקַשְׁתָּהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמִּידְוָלֶת אֵל תִּירָאִי כִּי גַם זֶה לִּךְ בֶּן :
23. The sons of Leah:	בְּנֵי לֵאָה		19. וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא לוֹ בְּנִימִין :
Jacob's firstborn Reuben, and Simeon, and Levi, and Issachar and Zebulun.	בְּכוֹר יַעֲקֹב רָאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וַיְהִי וַיִּשְׁשֹׁכֶר וְזִבְּלוֹן :		20. וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּרֶדֶךְ אֶפְרַתָּה הִיא בֵּית לָחֶם :
24. The sons of Rachel:	בְּנֵי רָחֵל		21. וַיִּצַּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל קְבֻרָתָהּ הִיא מַצֵּבַת קְבֻרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם :
Joseph and Benjamin:	יוֹסֵף וּבְנִימִן :		22. וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל
25. And the sons of Bilhah, Rachel's handmaid:	25. וּבְנֵי בִלְהָה שְׁפָחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי :		
Dan and Naphtali:	26. וּבְנֵי זִלְפָּה שְׁפָחַת לֵאָה גָּד וְאָשֶׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָדָּלוּ בְּפָדָן אֲרָם :		
26. And the sons of Zilpah, Leah's handmaid:			
Gad and Asher;			
these [are] the sons of Jacob, who were born to him in Paddan-aram.			
27. And Jacob came unto Isaac his father [to] Mamre, [to] Kiriath-arba, [that is] Hebron, where Abraham and Isaac sojourned.	27. וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו מִמָּרָא קִרְיַת הָאֲרָבָע הִיא חֲבֹרֹן אֲשֶׁר נָרַשָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק :		
28. And the days of Isaac were a hundred year[s]	28. וַיְהִי יָמֵי יִצְחָק מֵאָת שָׁנָה		

1) I. e. some distance; the Hebrew word "kibrah," means an unknown measure of length.

and all his property, וְאֵת כָּל קְנִינֹו
 which he acquired אֲשֶׁר רָכַשׁ
 in the land of Canaan; בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 and he went unto a land וַיֵּקֶף אֶל אֶרֶץ
 from Jacob his brother. מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו :
 7. For their possession[s] 7. כִּי הָיָה רְכוּשָׁם רַב
 were [too] great
 to dwell together, מִשָּׁבֶת יַחְדָּו

and the land of their sojournings was not able
 { וְלֹא יָכְדָה אֶרֶץ
 מְגֻרֵיהֶם }

to bear them לָשֵׂאת אֹתָם
 because of their cattle. מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם :

8. And Esau dwelt 8. וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו
 in the mountain of Seir, בְּהַר שְׁעִיר
 Esau is Edom. עֵשָׂו הוּא אֶדוֹם :

9. And these [are] the generations of Esau, וְאַלֶּה תִּלְדוֹת עֵשָׂו
 the father of [the] אָבִי אֶדוֹם
 Edom[ites] בְּהַר שְׁעִיר :
 in the mountain of Seir.

10. These [are] the names 10. אֵלֶּה שְׁמוֹת
 of the sons of Esau; בְּנֵי עֵשָׂו
 Eliphaz the son of Adah אֱלִיפַז בֶּן עֲדָה
 the wife of Esau; אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו

Reuel the son of Basemath רְעוּאֵל בֶּן בְּשֶׁמֶת
 the wife of Esau. אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו :

11. And the sons of 11. וַיְהִיו בְּנֵי אֱלִיפַז
 Eliphaz were: תִּימָן אוֹמֶר צִפּוֹ
 Teman, Omar, Zepho, וְגַעְתָּם וְקִנּוֹ :

12. And Timna 12. וְתִמְנָע
 was a concubine הָיְתָה פִּילָגֶשׁ
 to Eliphaz Esau's son, לְאֱלִיפַז בֶּן עֵשָׂו
 and she bore to Eliphaz וַתֵּלֶד לְאֱלִיפַז
 Amalek; אֶת עֲמָלֵק

these [were] the sons of Adah. אֵלֶּה בְּנֵי עֲדָה
 Esau's wife. אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו :

13. And these [were] 13. וְאַלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל
 the sons of Reuel: נַחַת וְזֵרַח
 Nahath, and Zerah,

Shemeb, and Mizzab; שֶׁמֶב וּמִיזָב :

and eighty year[s]. וְשָׁנִים שְׁמֹנֶה :

29. And Isaac expired, 29. וַיָּגָע יִצְחָק
 and died, וַיָּמָת

and was gathered unto his people, וַיֵּאסֶף אֶל עַמּוֹ
 old and full of days; זָקֵן וְשָׂבַע יָמִים

and Esau and Jacob } וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
 his sons buried him. } עֵשָׂו וַיַּעֲקֹב בְּנָיו :

לו

CAP. XXXVI.

1. And these [are] the generations of Esau, וְאַלֶּה תִּלְדוֹת עֵשָׂו
 who is Edom. הוּא אֶדוֹם :

2. Esau took his wives 2. עֵשָׂו לָקַח אֶת נָשָׁיו
 of the daughters of Canaan; מִבְּנוֹת כְּנָעַן
 Adah אֶת עֲדָה

the daughter of Elon the Ilittite, בַּת אֵילֹון הַחִתִּי
 and Ohollbamah וְאֶת אֹהֶל־בָּמָה

the daughter of Anah, בַּת עֲנָה
 the daughter of Zibeon the Ilittite; בַּת צִבְעוֹן הַחִתִּי :

3. And Basemath 3. וְאֶת בְּשֶׁמֶת
 the daughter of Ishmael, בַּת יִשְׁמָעֵאל
 the sister of Nebaioth. אַחֹת נֶבְאִיּוֹת :

4. And Adah bore to Esau 4. וַתֵּלֶד עֲדָה לְעֵשָׂו
 Eliphaz; אֶת אֱלִיפַז

and Basemath bore וּבְשֶׁמֶת יָלְדָה
 Reuel; אֶת רְעוּאֵל :

5. And Ohollbamah bore 5. וְאֹהֶל־בָּמָה יָלְדָה
 Jeush, and Jalam, אֶת יְעוּשׁ וְאֶת יַעֲלָם

and Korah; וְאֶת קֹרַח
 these [were] the sons of Esau, אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו
 who were born to him אֲשֶׁר יָלְדוּ לוֹ

in the land of Canaan. בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :
 16. And Esau took his wives, וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת נָשָׁיו

and his sons, וְאֶת בְּנָיו
 and his daughters, וְאֶת בָּנָתָיו

and all the souls of his house, וְאֶת כָּל נַפְשֹׁת בֵּיתוֹ
 and his cattle, וְאֶת מִקְנֵהוּ

and all his beasts; וְאֶת כָּל בְּהֵמָתוֹ

Esau's wife: אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו
 duke Jeush, אֶלְדָּו יְעוֹשׁ
 duke Jalam, אֶלְדָּם יַעֲלָם
 duke Korah, אֶלְדָּם קָרַח
 these [were] אֵלֶּה
 the dukes of Oholibamah אֶלְדֵּי אֹהֶלִיבָמָה
 the daughter of Anah, Esau's wife. בַּת עֵנָה אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו
 19. These [were] the sons of Esau, and these [were] their dukes; 19. אֵלֶּה בְנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה אֶלְדֵּיהֶם
 he [is] Edom. הוּא אֶדְוֹם
 יְשֻׁבִי
 20. These [were] 20. אֵלֶּה
 the sons of Seir the Horite, the inhabitants of the land: Lotan, and Shobal, and Zibeon, and Anah.
 21. And Dishon, and Ezer, and Dishan; these [were] the dukes of the Horite[s], the sons of Seir, in the land of Edom.
 22. And the sons of Lotan were: Hori and Heham; and Lotan's sister [was] Timna.
 23. And these [were] the sons of Shobal: Alvan, and Monabath, and Ebal, Shepho and Onan.
 24. And these [were] the sons of Zibeon: (and) Alah and Anah, that is Anah who found the hot springs in the wilderness, as he fed the asses of Zibeon his father,
 25. And these [were] the sons of Anah:

these were the sons of Bas. math אֵלֶּה הָיוּ בְנֵי כְּשֻׁמַּת
 Esau's wife. אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו
 14. And these were 14. וְאֵלֶּה הָיוּ
 the sons of Oholibamah בְנֵי אֹהֶלִיבָמָה
 the daughter of Anah, בַּת עֵנָה
 the daughter of Zibeon, בַּת צִבְעוֹן
 Esau's wife: אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו
 and she bore to Esau וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו
 Jeush, and Jalam, אֶת יְעוֹשׁ וְאֶת יַעֲלָם
 and Korah. וְאֶת קָרַח
 15. These [were] 15. אֵלֶּה
 the dukes of the sons of Esau: אֶלְדֵּי בְנֵי עֵשָׂו
 the sons of Eliphaz: בְנֵי אֱלִיפָז
 the firstborn of Esau: כְּבוֹר עֵשָׂו
 duke Teman, אֶלְדָּם תִּמָּן
 duke Omar, אֶלְדָּם אוֹמֶר
 duke Zepho, אֶלְדָּם צֶפּוֹ
 duke Kenaz, אֶלְדָּם קִנְזִי
 16. Duke Korah, 16. אֶלְדָּם קָרַח
 duke Gatam, אֶלְדָּם גַּתָּם
 duke Amalek: אֶלְדָּם עֲמָלֵק
 These [were] the dukes of Eliphaz in the land of Edom:
 these [were] the sons of Adah, 17. And these [were] the sons of Reuel Esau's son;
 duke Nahath, אֶלְדָּם נַחַת
 duke Zerah, אֶלְדָּם זֶרַח
 duke Shammah, אֶלְדָּם שַׁמָּה
 duke Mizzah; אֶלְדָּם מִזָּה
 these [were] the dukes of Reuel in the land of Edom:
 these [were] the sons of Basemath Esau's wife.
 18. And these [were] the sons of Oholibamah

and reigned in his stead
Hadad the son of Bedad,
the smiter of Midlan
in the field of Moab;
and the name of his city [was] Avlth.
36. And Hadad died,
and reigned in his stead
Samlah of Masrekah.
37. And Samlah died,
and reigned in his stead
Shaul
of Rehoboth by the river.
38. And Shaul died,
and reigned in his stead
Baal-hanan the son of Achbor.
39. And Baal-hanan the son of Achbor died,
and reigned in his stead
Hadar;
and the name of his city [was] Pau;
and the name of his wife [was] Mehetabel
the daughter of Matred,
the daughter of Me-zahab.
מפמיר
40. And these [were] the names of the dukes of Esau,
according to their families
to their places,
by their names:
duke Timna,
duke Alvah,
duke Jetheth,
41. Duke Ohollbamah,
duke Elah,
duke Pinon.
42. Duke Kenaz,

וימלך תחתיו
הדר בן בדר
המכה את מדין
בשדה מואב
ושם עירו עוית:
36. וימת הדר
וימלך תחתיו
שלמה ממשקרה:
37. וימת שלמה
וימלך תחתיו
שאול
מרחבות הנחל:
38. וימת שאול
וימלך תחתיו
בעל חנן בן עכבור:
39. וימת בעל חנן
בן עכבור
וימלך תחתיו הדר
ושם עירו פאו
ושם אשתו
מהיטבאל
בת מטרד
בת מי זקב:
מפמיר
40. ואלה שמות
אדומי עשו
קמשפחתם
למקמתם
בשמותם
אדום תמנע
אדום אלון
אדום יתת:
41. אדום אהליבמה
אדום אלה
אדום פינן:
42. אדום קנז

Dishon,
and Ohollbamah the daughter of Anah.
26. And these [were] the sons of Dishon:
Hemdan, and Eshban,
and Ithran, and Cheran.
27. These [were] the sons of Ezer:
Bilhan, and Zaavan, and Akan.
28. These [were] the sons of Dishon:
Uz and Aran.
29. These [were] the dukes of the Horite[s]:
duke Lotan,
duke Shobal,
duke Zibeon,
duke Anah,
30. Duke Dishon,
duke Ezer,
duke Dishan;
these [were] the dukes of the Horite[s], according to their dukes
in the land of Seir.
31. And these [were] the kings who reigned
in the land of Edom,
before the reigning of a king
over the children of Israel.
32. And [there] reigned Bela the son of Beor,
and the name of his city [was] Dinhabah.
33. And Bela died,
and [there] reigned in his stead
Jobab the son of Zerah
of Bozrah.
34. And Jobab died,
and in his stead reigned Husham,
of the land of the Temanite[s].
35. And Husham died,
רשן
ואהליבמה בת ענה
26. ואלה בני דיזון
חמדן ואשבן
ויחרן וכרן:
27. אלה בני עזר
בלחן וזעון ועקן:
28. אלה בני דיזון
עוז וארן:
29. אלה אדומי החרי
אדום לוטן
אדום שובל
אדום זיבעון
אדום ענה:
30. אדום דיזון
אדום עזר
אדום דיזון
אלה אדומי החרי
לאלפיהם
בארץ סעיר:
31. ואלה המלכים
אשר מלכו
בארץ אדום
לפני מלך מלך
דבני ישראל:
32. וימלך באדום
בלע בן בעור
ושם עירו דנהבה:
33. וימת בלע
וימלך תחתיו
יובב בן זרח
מבוצרה:
34. וימת יובב
וימלך תחתיו חשם
מארץ המימיני:
35. וימת חשם

oved their father אָהַב אָבִיהֶם
more than all his brothers, מִכָּל אָחָיו
they hated him; וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ
and they could not וְלֹא יָכְלוּ
speak [to] him peaceably דִּבְרוּ לְשָׁלֵם :
5. And Joseph dreamed a dream, וַיַּחְלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם
and he told [it] to his brothers; וַיַּגֵּד לְאָחָיו
and they hated him still more. { וַיִּסְפְּרוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ :
6. And he said unto them: 6. וַיֹּאמֶר אֲדָמָה
Hear, I pray you, שְׁמַעוּ נָא
this dream הַחֲלוֹם הַזֶּה
which I dreamed. אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי :
7 (And) behold, 7. וְהִנֵּה
we were binding אֲנַחְנוּ מְאַקְמִים
sheaves אֶלְמִים
in the midst of the field, בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה
and my sheave arose, וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמְתִי
and also stood upright; וְגַם נִצְבָּה
and, behold, your { וְהִנֵּה תִסְבְּינָה
sheaves came round about { אֲלֵמְתֵיכֶם
and bowed themselves to my sheaf. וַתִּשְׁתַּחֲוּוּ לְאֲלֵמְתִי
8. And his brothers said to him: 8. וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחָיו
Shalt thou indeed reign over us? הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ
or shalt thou rule us? אִם מִשׁוֹל תִּבְשָׁל בָּנוּ
And they hated him still more וַיִּסְפְּרוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ
for his dreams עַל חֲלֻמְתִּי
and for his words. וְעַל דִּבְרָיו :
9. And he dreamed yet 9. וַיַּחְלֹם עוֹד
another dream, חֲלוֹם אֲחֵר
and he told it to his brothers, וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאָחָיו
and said: וַיֹּאמֶר
Behold, I have dreamed הִנֵּה חֲלַמְתִּי
yet a dream; חֲלוֹם עוֹד
and, behold, the sun and the moon, וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ
and eleven stars וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים

duke Teman, אֱלֹף תִּמָּן
duke Mibzar, אֱלֹף מִבְּצָר :
43. Duke Magdlei, 43. אֱלֹף מַגְדִּיל
duke Iram: אֱלֹף עִירָם
these [were] the dukes of Edom, אֵלֶּה אֱלֹפֵי אֲדוֹם
according to their dwellings, לְמִשְׁכָּתָם
in the land of their possession; בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם
this is Esau הוּא עֵשָׂו
the father of the Edom[ites]. לְבִי אֲדוֹם :

VAYESHEB

וַיֵּשֶׁב

1. And Jacob dwelt 1. וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב
in the land of his father's sojournings, בְּאֶרֶץ מִגּוּרֵי אָבִיו
in the land of Canaan. בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :
2. These [are] 2. אֵלֶּה
the generations of Jacob. תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב
Joseph, [being] seven- { יוֹסֵף בֶּן שֶׁבַע
teen year[s] old, { עֶשְׂרֵה שָׁנָה
was feeding with his brothers הָיָה רֹעֶה אֶת אָחָיו
(in) the flock; בְּצֹאן
and he was a lad וְהוּא נֶעַר
with the sons of Bilhah אֶת בְּנֵי בִלְהָה
and with the sons of Zilpah, וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה
his father's wives; נְשֵׁי אָבִיו
and Joseph brought וַיָּבֵא יוֹסֵף
the evil report of them אֶת דִּבְתָּם רָעָה
unto their father. אֶל אָבִיהֶם :
3. And Israel 3. וַיִּשְׂרָאֵל
loved Joseph אָהַב אֶת יוֹסֵף
more than all his sons, מִכָּל בְּנָיו
because he [was] to him a son of old age; כִּי בֶן זָקֵנִים הוּא לוֹ
and he made him וַעֲשָׂה לוֹ
a coat of [many] colors. כִּתְלֹת פָּסִים :
4. And [when] his brothers saw 4. וַיֵּרְאוּ אָחָיו
that him כִּי אֹתוֹ

In the field;
and the man asked him,
saying:

What dost thou seek?

16. And he said:

My brothers

I [am] seeking;

tell me, I pray thee,

where [are] they
feeding

17. And the man said:

They have departed
from here;

for I heard [them]
saying:

Let us go to Dothan;

and Joseph went

after his brothers,

and found them in
Dothan.

18. And they saw him

afar off,

and before he came
near unto them,
they plotted [against]
him

to slay him.

19. And they said

one to another:

Behold, [that master of
dreams comes!]

20. And now

come, and let us kill him,

and cast him

in one of the pits,

and we will say:

An evil beast has eaten
him;

and we shall see

what will become of
his dreams.

21. And Reuben heard [it]

and delivered him out
of their hands;
and he said:

בְּשָׂדֵה
וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ
לֵאמֹר

מָה תִּבְקֹשׁ :

16. וַיֹּאמֶר

אֶת אֶחָי

אֲנִי מִבְּקֹשׁ

הַיְקִידָה נָא לִי

אֵיפֹה הֵם רֹעִים :

17. וַיֹּאמֶר הָאִישׁ

נִסְעוּ מִזֶּה

כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמָרִים

גִּלְכָּה דֹתָנָה

וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף

אַחֵר אֶחָיו

וַיִּמְצָאם בְּדֹתָן :

18. וַיִּרְאוּ אֹתוֹ

מֵרֶחֶק

וּבְמִסְתָּרִים יִקְרַב אֵלֵיהֶם

וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ

לְהַמִּיתוֹ :

19. וַיֹּאמְרוּ

אִישׁ אֶל אֶחָיו

הִנֵּה בָעַד הַחֲלֹמוֹת

הִקְדָּה בָּא :

20. וְעַתָּה

לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ

וְנַשְׁלֹכֵהוּ

בְּאֶחָד הַבְּרוֹת

וְאָמְרֵנוּ

חַיָּה רָעָה אֲכָלָתוֹ

וְנִרְאָה

מָה יֵהְיֶה חֲלֹמֵי נָוִי :

21. וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן

וַיַּצִּלְהוּ מִיָּדָם

וַיֹּאמֶר

[were] bowing them-
selves to me.
10. And he told [it]
unto his father
and unto his brothers;

and his father rebuked
him,

and said to him:

What [is] this dream

which thou hast
dreamed?

Shall we indeed come,

I and thy mother and
thy brothers

to bow ourselves down
to thee

to the earth?

11. And his brothers
envied him;

but his father

kept the matter [in his
mind].

שְׁנֵי

12. And his brothers
went

to feed

their father's flock

in Shechem.

13. And Israel said

unto Joseph:

Are not thy brothers
feeding

in Shechem?

come,

and I will send thee
unto them.

And he said to him:
Here [am] I.

14. And he said to him:

Go, now, see

the welfare of thy
brothers

and the welfare of
the flock.

and bring me word back,

and he sent him

from the valley of
Hebron,

and he came to
Shechem.

15. And a man found
him,

and, behold, [he was]
wandering

מִשְׁתַּחֲוִים לִי :

10. וַיִּסְפֹּר אֶל אָבִיו

וְאֶל אֶחָיו

וַיַּעַר בּוֹ אָבִיו

וַיֹּאמֶר לוֹ

מָה תַחֲלוֹם הַזֶּה

אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ

הֲבֹא נָבוֹא

אֲנִי וְאִמִּי וְאֶחָי

לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָךְ

אֶרְצָה :

11. וַיִּקְנְאוּ בּוֹ אֶחָיו

וְאָבִיו

שָׁמַר אֶת הַדָּבָר :

שְׁנֵי

12. וַיֵּלְכוּ אֶחָיו

לְרֹעוֹת

אֶת צֹאן אֲבִיהֶם

בְּשֶׁכֶם :

13. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל

אֶל יוֹסֵף

הֲבֹא אֶחָי רֵעִים

בְּשֶׁכֶם

לָכֵה

וְאֶזְלַחְךָ אֵלֵיהֶם

וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְנִי :

14. וַיֹּאמֶר לוֹ

לֵךְ נָא רֹאֵה

אֶת שְׁלוֹם אֶחָי

וְאֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן

וְהַשְׁבֵּנִי דָבָר

וַיִּשְׁלַחְהוּ

מַצְמֵק חֲבֵרוֹן

וַיָּבֹא שָׁמָּה :

15. וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ

וְהָיָה תָעוּ

and Ladanum, וְלִטְ
going הוֹלְכִים
to carry [it] down to Egypt. לְהוֹרִיד מִצְרַיִם.
26. And Judah said: 26. וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
unto his brothers: אֶל אָחָיו
What profit [is it], מַה בְּצֵעַ
'that we kill our brother, כִּי נַהַרֵּג אֶת אָחִינוּ
and conceal his blood? וְנִכְסִינוּ אֶת דָּמּוֹ:
27. Come, and let us 27. לְכוּ, וְנִמְכְּרֵנוּ
sell him לְיִשְׁמָעֵאלִים
to the Ishmaelites,
but our hand let not וַיִּדְּנוּ אֶל תְּהִי בוֹ
be upon him.
for our brother, כִּי אָחִינוּ
our flesh [is] he: כְּשָׂרְנוּ הוּא
and his brothers heark- נִשְׁמָעוּ אָחָיו:
ened [unto him].
28. And [there] passed by 28. וַיַּעֲבְרוּ
Midianitish men, אַנְשֵׁים מִדְּיָנִים
merchants, סוֹחְרִים
and they drew וַיִּמְשְׁכוּ
and brought up Joseph נִיַּעְלוּ אֶת יוֹסֵף
out of the pit, מִן הַבּוֹר
and sold Joseph וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף
to the Ishmaelites לְיִשְׁמָעֵאלִים
for twenty [pieces of] כֶּסֶף
silver;
and they brought Joseph בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף
into Egypt. וַיָּבִיאוּ אֶת יוֹסֵף
מִצְרַיִם:
29. And Reuben Return- 29. וַיָּשָׁב רְאוּבֵן
ed
unto the pit: אֶל הַבּוֹר
and, behold, Joseph, וַהֲגֵה אֵין יוֹסֵף בְּבוֹר
[was] not in the pit;
and he rent his garments וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו:
30. And he returned 30. וַיָּשָׁב אֶל אָחָיו
unto his brothers,
and said: וַיֹּאמֶר
The child is not [there]; הַיֵּלֶד אֵינּוּ
and I. whithershall I go? וְאֲנִי אֵנָּה אֲנִי כָּא:
31. And they took 31. וַיִּקְחוּ
Joseph's coat,
and they slaughtered אֶת בִּגְדוֹת יוֹסֵף
וַיִּשְׁחָטוּ

Let us not 'take his life. לֹא נִכְנֹו נַפְשׁ:
22. And Reuben said 22. וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן
unto them: }
Do not shed blood; אַל תִּשְׁפְּכוּ דָם
cast him הַשְׁלִיכוּ אֹתוֹ
into this pit, אֶל הַבּוֹר הַזֶּה
which is in the wilder- אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר
ness, נִיד
but a hand
you shall not put forth אֶל תִּשְׁלַח בְּיָדְךָ
on him:
in order to deliver him לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ
out of their hand, מִיָּדָם
to bring him back רַחֲשִׁיבוּ
unto his father. אֶל אָבִיו:
שְׁלִישִׁי
23. And it came to pass, 23. וַיְהִי
when Joseph came בְּאֲשֶׁר בָּא יוֹסֵף
unto his brothers, אֶל אָחָיו
that they stripped וַיִּפְשְׁטוּ אֶת יוֹסֵף
Joseph אֶת בִּגְדָתוֹ
of his coat, אֶת כְּתֹנֶת הַפָּסִים
the coat of [many] colors, אֲשֶׁר עָלָיו:
which [was] on him.
24. And they took him, 24. וַיִּקְחֻהוּ
and cast him וַיִּשְׁלִיכוּ אֹתוֹ
into the pit, הַבְּרֶה
and the pit [was] וְהַבּוֹר רֶק
empty, אֵין בוֹ מַיִם:
[there was] no water וַיִּשְׁכְּבוּ
in it.
25. And they sat down 25. וַיִּשְׁכְּבוּ
to eat bread, לֶאֱכֹל לֶחֶם
and they lifted up וַיִּשְׁאוּ עֵינֵיהֶם
their eyes וַיִּרְאוּ
and looked, וַהֲגֵה אֶרְצָת
and, behold, a ²travel- יִשְׁמָעֵאלִים }
ling company of Ishma-
elites
came from Gilead, כָּאֵה מִגִּלְעָד
and their camels [were] וּמִלֵּיהֶם נִשְׂאִים
bearing, נִבְאָת
and balm, יִצְרִי

1) H. smite his soul, 2) Or, caravan of Ishmaelites.

to Potiphar,
an officer of Pharaoh,
the chief of the guard.

לח

רביעי

1. And it came to pass
in that time,
that Judah went down
from his brothers,
and turned aside

unto a man an
Aduhamite,
and his name [was]
Hirah.

2. And Judah saw
there
the daughter of a man,
a Canaanite,
and his name [was]
Shua;
and he took her
and married her.

3. And she conceived,
and bore a son;

and he called his name
Er.

4. And she conceived
again,
and bore a son,

and she called his
name Onan.

5. And she still con-
tinued, and bore a son;

and she called his
name Shelah;

and he was at Chesib,
when she bore him.

6. And Judah took a
wife
for Er his firstborn,

and her name [was]
Tamar.

7. And Er b) was,

a) Judah's firstborn,

*evil

in the eyes of the Lord
and the Lord slew him.

לפוטפאר

מרים פרעה

שר המבחנים:

CAP. XXXVIII.

רביעי

1. ויהי בעת ההיא

וירד יהודה

מאת אחיו

נימ

עד איש עדלמי

ושמו חירה:

2. וירא שם יהודה

בת איש כנעני

ושמו שוע

ויקחה

ויבא אליה:

3. ותהר

ותקד בן

ויקרא את שמו ער:

4. ותהר עוד

ותקד בן

ויקרא את שמו

און:

5. ותקם עוד ותקד בן

ויקרא את שמו

שלח:

והיה בבזיב

בגדתה אתו:

6. ויקח יהודה אשה

לער בכורו

ושמה תמר:

7. ויהי ער

בכור יהודה

רע

בעיני יהוה

וימתהו יהוה:

a he-goat,

and dipped

the coat

in the blood.

32. And they sent

the coat of [many] colors,

and they brought [it]
unto their father,
and they said:

This have we found;

recognize now,

whether it be thy sons
coat
or not.

33. And he recognized it,

and said:

[It is] the coat of my
son,
an evil beast

has eaten him up;

Joseph is surely torn
in pieces,

34. And Jacob rent

his garments,

and put sackcloth

upon his loins;

and he mourned for
his son
many days.

35. And all his sons
arose
and all his daughters

to comfort him:

but he refused to be
comforted
and said:

For I will go down to
my son
mourning

to [the] grave.

And his father wept
for him.

36. And the Midianim

sold him

into Egypt

שעיר עזים

ויטבלו

את הבגנת

בדם:

32. וישלחו

את בגנת הפסים

ויביאו אל אביהם

ויאמרו

וזאת מצאנו

הכר נא

הבגנת בנה היא

אם לא:

33. ויכירה

ויאמר

בגנת בני

חיה רעה

אכלתהו

מורף טורף יוסף:

34. ויקרע יעקב

שגמלתיו

וישם שק

במלתיו

ותאבד על בנו

ימים רבים:

35. ויקמו כל בניו

וכד בנותיו

לנחמו

וימאן להתנחם

ויאמר

כי ארד אל בני

אבד

ישאלה

ויבך אתו אביו:

36. וימדינו

מכרו אתו

אל מצרים

[1] H. came in unto her. 2) Or, wicked.

8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל אִשְׁתְּ אֶחִיד וְנָבֵם אִתָּהּ וְהָקֵם זָרַע לְאֶחִיד:
 9 וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יְהִי הַזָּרַע וְהָיָה אִם בָּא אֶל אִשְׁתּוֹ וְשָׁחַת אֶרְצָהּ
 לְבִקְמִי נָתַן זָרַע לְאֶחִיו: 10 וַיֵּדַע בְּעֵינָיו יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְנִמְתָּ בִּם אֹתוֹ: 11 וַיֹּאמֶר
 יְהוּדָה לְתָמָר בְּתוּרָתוֹ שְׁבִי אֶלְמָנָה בֵּית אָבִיד עַד יִגְדַּל שָׂדֶה בְּנִי כִּי אֲמַר כֵּן
 יָמוּת גַּם הוּא כַּאֲחִיו וְתִלְךָ תִּסָּר וְתִשָּׁב בֵּית אָבִיד: 12 וַיֵּרְבוּ הַיָּמִים וְתָמָר כָּתְּ
 שָׁוַע אִשְׁתּוֹ יְהוּדָה וַיָּנָחֵם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל גִּזְיוֹ צֹאנוּ הוּא וְיְהוּדָה רָעוּהוּ הַעֲדֵלְמִי
 תִּמְנָתָה: 13 וַיֵּגַד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה הַמִּידָה עֹלָה תִּמְנָתָה לָנוּ צֹאנוּ: 14 וְתָמָר
 בְּנִי אֶלְמָנוּתָהּ מַעֲרִיָּה וְתָכַסּ בְּצִיָּף וְתַתְּעַלָּה וַתִּשָּׁב בְּפֶתַח עֵינֵים אֲשֶׁר עַל
 הַבֶּהָ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי גָדַל שָׂדֶה וְהָיָה לֹא נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה: 15 וַיִּרְאֶה יְהוּדָה
 וַיַּחֲשֹׁבָה לְזוֹנָה כִּי כִסְתָה פְּנֶיהָ: 16 וְנָט אֵלֶיהָ אֵל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲכִהָ נָא אָבוֹא
 אִינִי כִּי לֹא יָדַע כִּי בָלְתָה הִיא וְתֹאמַר מַה תַּחֲנוּ לִי כִּי תָבוֹא אֵלַי: 17 וַיֹּאמֶר
 אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גִּדִּי עֹזִים מִן הַצֹּאן וְתֹאמַר אִם תַּחֲנוּ עֲרֹבוּן עַד שְׁלָחָהּ: 18 וַיֹּאמֶר
 מַה תַּעֲרֹבוּן אֲשֶׁר אֲחִין לָהּ וְתֹאמַר הַתִּיבָה וּפְתִילָה וּכְמִידָה אֲשֶׁר בְּיָדָהּ וַיִּתֵּן לָהּ
 נִיבָא אֵלֶיהָ וַתִּסָּר לוֹ: 19 וְתָכַסּ וְתִלְךָ וְתָסַר צִיָּפָהּ מַעֲרִיָּה וַתִּלְבַּשׁ בְּנִי
 אֶלְמָנוּתָהּ: 20 וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת גִּדֵּי הָעֹזִים בְּיָד רָעוּהוּ הַעֲדֵלְמִי לְקַחַת הָעֲרֹבוּן
 מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מִצָּאָהּ: 21 וַיִּשְׁאַל אֶת אֲנָשָׁיו מִקְּרָתָה לֵאמֹר אֵיזָה הַקְּדִישָׁה הִיא
 בְּעֵינֵים עַל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא הִיתָה בָּהּ קְדִישָׁה: 22 וַיָּשָׁב אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
 לֹא מִצָּאֲתִיהָ וְגַם אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא הִיתָה בָּהּ קְדִישָׁה: 23 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
 תִּקַּח זֶה בֶּן נִהְיָה לָבוֹן הִנֵּה שְׁלַחְתִּי הַגִּדִּי הַזֶּה וְאִתָּה לֹא מִצָּאָתָה: 24 וְהָיָה
 כַּמִּשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֵּגַד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנַתָּה תִּסָּר בְּתָרְךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזָנוּנִים
 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאָוָה וְתִשְׁרָף: 25 הִיא מוֹצֵאת וְהָיָה שְׁרָפָהּ אֵל הַמִּידָה לֵאמֹר
 לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלָה לוֹ אָנֹכִי הָרָה וְתֹאמַר הֲכִר נָא דָמִי הַתְּחַמֵּת וְהַפְתִּירָם וְהַפְּשֵׁה
 הָאִלָּה: 26 וַיִּכַּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צִדְקָה מִכְּנִי כִּי עַד בֶּן לֹא נִסְתִּיף לְשַׁלַּח בְּנִי וְלֹא
 יִסָּף עוֹד לְדַעְתָּה: 27 וְהָיָה בָּעֵת קִדְמָה וְהָיָה תְּאוֹמִים בְּבִמְנָה: 28 וְהָיָה בְּלִדְתָּהּ
 וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמִּלְדָּה וַתִּקְשֹׁר עַל יָדוֹ שְׁנֵי לֶאכֹר זֶה יֵצֵא רֹאשֹׁנָה: 29 וְהָיָה
 כַּמִּשְׁבִּיב יָדוֹ וְהָיָה יֵצֵא אֹחִיו וְתֹאמַר מַה פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרָץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרָץ:
 30 וְאַחֵר יֵצֵא אֹחִיו אֲשֶׁר עַד יָדוֹ הִשְׁנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח:

רש"י

8 וְהָקֵם זָרַע: הֵן יִקְרָא עַל שֵׁם הַיּוֹת. 11 כִּי אָמַר וְנָבֵם: כְּלוּמַר דּוּמָה הִיא חֹמֶה נִחַשׁ
 שֶׁלֹּא הִיא דֹּעָתוֹ לְהַשִּׁיחַ לָהּ. כִּי אָמַר בֶּן יָמִיתוּ מִיִּחוּקָתָהּ הִיא וְזִי שִׁימוּתוֹ אֲנָשִׁים. 12 וַיַּעַל
 עַל גִּזְיוֹ צֹאנוּ: וַיַּעַל מִמֶּנָּה לַעֲמוּד עַל גִּזְיוֹ צֹאנוּ. 13 עָלָה תִּמְנָתָה: וְנִשְׁמָחוּ הוּא חֲמוּר
 וַיִּרְדּוּ שְׂמֹחוּ וְנִי מִמֶּנָּה נִשְׁמָחוּ הֵרָה הִיא יוֹשֶׁבֶת עֵלִין לֹא מִכָּאן וַיִּרְדּוּ לָהּ מִכָּאן.
 14 וְתַתְּעַלָּה: כִּסְתָה כְּנִיָּה שֶׁלֹּא יִכִּיר חֹמֶה. בְּפֶתַח עֵינֵים: נִסְתִּיחַת עֵינִים נִסְתִּיחַת דְּרָכִים
 וְנִסְתִּיחַת דְּרָשׁוֹ נִסְתִּיחַת שֶׁל אֲזָרָהּ אֲזִינוּ שֶׁכָּל עֵינִים מִנְּחִיחַ לְרֹאשׁוֹ. 18 חֲתִמָּה וּפְתִילָה:
 עֲזָקָה וְשׂוֹסִיכָה. טַעַמָה שֶׁאֵת חֹמֶה זֶה וְשִׁמְלָתָה שֶׁאֵת מִתְכַּסֶּה זֶה. 25 וְהָיָה שְׁרָפָהּ
 אֵל הַמִּידָה: לֹא רָצָה לְהַלְלֵן כִּינוּ וְלוֹמַר מִיָּד אִנִּי מַעֲבֵרָה שֶׁלֹּא לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלָה לוֹ חֹמֶה
 אִם יוֹדֵה מַעֲמֹו יוֹדֵה וְאִם לֹא יִסְרְמוּ וְאֵל אֲלָנִין כִּינוּ. מִכָּאן אָמְרוּ נָח לוֹ לְאָדָם שִׁכְלוּסוֹ
 לִכְשָׁו הָאֵשׁ וְאֵל לִצְנוּ כִּי חֲזִירוֹ דְּרָגִים.

and he appointed him	וַיִּפְקְדֵהוּ	ר ט	CAP. XXXIX.
over his house,	עַל בֵּיתוֹ	חַמְשִׁי	חַמְשִׁי
and all [that] he had	וְכָל יֵשׁ לוֹ	1. And Joseph was brought down	וַיֹּסֶף הוֹרֵד
he gave	נָתַן	to Egypt,	מִצְרַיִם
in his hand.	בְּיָדוֹ :	and [there] bought him Potiphar,	וַיִּקְנֵהוּ פוֹטִיפָר
5. And it came to pass	5. וַיְהִי	an officer of Pharaoh,	סֵרִים פַּרְעֹה
from the time [that] he appointed him	מֵאֲזַי הִפְקִיד אֹתוֹ	the chief of the guard,	שַׂר הַמִּשְׁכָּה
over his house	בְּבֵיתוֹ	an Egyptian man,	אִישׁ מִצְרִי
and over all	וְעַל כָּל	of the hand of the Ishmaelites,	כַּיֵּד הַיִּשְׁמַעֲלִים
that he had,	אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ	who had brought him down thither.	אֲשֶׁר הוֹרְדֵהוּ שָׁמָּה :
that the Lord blessed	וַיְבָרֶךְ יְהוָה	2. And the Lord was	2. וַיְהִי יְהוָה
the house of the Egyptian	אֶת בֵּית הַמִּצְרִי	with Joseph,	אֶת יוֹסֵף
for the sake of Joseph;	בְּגִלַל יוֹסֵף	and he was	וַיְהִי
and the blessing of the Lord was	וַיְהִי בְרָכָה יְהוָה	a prosperous man;	אִישׁ מַצְלִיחַ
upon all	בְּכָל	and he was	וַיְהִי
that he had,	אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ	in the house of his master,	בְּבֵית אֲדֹנָיו
in the house	בְּבֵית	the Egyptian.	הַמִּצְרִי :
and in the field.	וּבְשָׂדֵה :	3. And his master saw,	3. וַיֵּרָא אֲדֹנָיו
6. And he left	6. וַיַּעֲזֹב	that the Lord [was] with him;	כִּי יְהוָה אִתּוֹ
all that he had	כָּל אֲשֶׁר לוֹ	and all	וְכָל
in Joseph's hand;	בְּיַד יוֹסֵף	that he [was] doing	אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה
and he knew nothing [of what was] with him,	וְלֹא יָדָע אֹתוֹ מֵאוֹמֶה	the Lord [was] making prosperous	יְהוָה מַצְלִיחַ
save the bread	כִּי אִם הַלֶּחֶם	In his hand.	בְּיָדוֹ :
which he [was] eating;	אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל	4. And Joseph found	4. וַיִּמְצָא יוֹסֵף
and Joseph was	וַיְהִי יוֹסֵף	favor	חֵן
beautiful of form	יָפֵה תֵּאֵר	In his eyes,	בְּעֵינָיו
and beautiful of appearance.	וַיִּפֶּה מַרְאֶה :	and he ministered [to] him;	וַיַּעֲבֹד אֹתוֹ

19. And it came to pass,
when his master heard
the words of his wife,
which she spoke unto
him,
saying:

Such things
did to me thy servant,
that his anger glowed.

20. And Joseph's master
took him,

and put him
into the prison,
the place
where the king's prison-
ers
were imprisoned;
and he was there
in the prison.

21. But the Lord was
with Joseph,
and extended unto him
kindness,
and gave him favor

in the eyes of the super-
intendent of the prison.

22. And the superinten-
dent of the prison gave

unto Joseph's hand
all the prisoners
who [were] in the prison;
and all
which [they were] doing
there,
he [was] doing [it].^a

23. The superintendent
of the prison did not look

to any thing
[that was] in his hand,
because the Lord [was]
with him,
and what he [was]
doing
the Lord [was] making
[it] prosperous.

19. וַיְהִי

כַּשְׁמַע אֲדֹנָיו
אֶת דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ
אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו
לֵאמֹר
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
עָשָׂה לִי עַבְדְּךָ
וַיִּחַר אַפּוֹ :

20. וַיִּקַּח אֲדֹנָיו
יֹסֵף אֹתוֹ

וַיִּתְּנֵהוּ
אֶל בֵּית הַסֶּסֶר
מְקוֹם
אֲשֶׁר אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ
אֲסוּרִים
וַיְהִי שָׁם
בְּבֵית הַסֶּסֶר :

21. וַיְהִי יְיָ אִתּוֹ יֹסֵף
וַיִּטּ אֵלָיו חֶסֶד
וַיִּתֵּן חֵן

בְּעֵינֵי שַׂר הַסֶּסֶר
22. וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית
הַסֶּסֶר

בְּיַד יֹסֵף
אֶת כָּל הָאֲסִירִים
אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֶּסֶר
וְאֵת כָּל
אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם
הָיָה עֹשֶׂה :

23. אֵין שַׂר בֵּית
הַסֶּסֶר רֹאֶה

אֶת כָּד כִּיּוֹמָה
בְּיָדוֹ
בְּאֲשֶׁר יִהְיֶה אִתּוֹ
וּבְאֲשֶׁר הָיָה עֹשֶׂה
יִהְיֶה מְצַלֵּחַ :

Here is told the story how Potiphar's wife
accused Joseph of having committed a crime
which, in reality, she herself persuaded him to
commit, but Joseph refused.
שָׁשִׁי

7 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתֵּצֵא אִשְׁתּוֹ
אֲדֹנָיו אֶת עֵינֶיהָ אֶל יֹסֵף וַתֹּאמֶר
שְׁכַבָה עִמִּי : 8 וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר אֶר אִשְׁתּוֹ
אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא יָדַע אֵתִי מִה בְּבֵית
וְכֵן אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ בֵּיתוֹ בְּיָדִי : 9 אֵינֶנּוּ
גָדוֹל בְּבֵית הַזֶּה כִּמְנִי וְלֹא חָשָׁה מְנִי
מֵאוֹמֶה כִּי אִם אוֹתָךְ בְּאִשֶּׁר אֵת אִשְׁתּוֹ
וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה הִרְעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
וְחָמָאתִי לֵאלֹהִים : 10 וַיְהִי כַּדִּבְרָה אֶל
יֹסֵף זֶם יוֹם וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיהָ לְשַׁכַּב
אִצְלָהּ דְּהֵיּוֹת עִמָּה : 11 וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה
נִבְא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת מַזְאָכָתוֹ וְאֵין
אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבֵּית שָׁם בְּבֵית : 12
וַתִּתְּפָשׂוּהוּ בְּכַנְדוֹ לֵאמֹר שְׁכַבָה עִמִּי
וַנַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּגַּם וַיֵּצֵא הַחוּצָה :
13 וַיְהִי כִּרְאוּתָהּ כִּי עֹזֵב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ
וַיִּגַּם הַחוּצָה : 14 וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ
וַתֹּאמֶר דָּהֵם לֵאמֹר רְאוּ הִבִּיא לָנוּ אִישׁ
עֹבֵר לְצַחֵק בָּנוּ בָּא אֵלָי לְשַׁכַּב עִמִּי
וְאִקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל : 15 וַיְהִי כַּשְּׁמִיעוֹ כִּי
הִרְכַּתִּי קוֹלִי וְאִקְרָא וַנַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אִצְלִי
וַיִּגַּם וַיֵּצֵא הַחוּצָה : 16 וַתִּנָּח בְּגָדוֹ אִצְלָהּ
עַד בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל בֵּיתוֹ : 17 וַתַּדְּבַר
אֵלָיו בַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלָי
הָעֹבֵר הָעֹבֵר אֲשֶׁר הִבֵּאתָ לָנוּ לְצַחֵק
כִּי : 18 וַיְהִי כִּהְרִימוּ קוֹלִי וְאִקְרָא וַנַּעֲזֹב
בְּגָדוֹ אִצְלִי וַיִּגַּם הַחוּצָה :

9 וַתִּטְאֵתִי לֵאלֹהִים: כִּי נָח נִטְטוּ עַל
הָעֲרִיּוֹת. 11 וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה: כְּלוֹמַר וַיְהִי
כֹּאֲשֶׁר הִגִּיעַ יוֹם מִיּוֹדֵד יוֹם לְחֹק יוֹם חֵד
שֶׁלֹּם שֶׁהָלָכוּ כּוֹלֵם לְבִית עֵיף לְחֹמֶה אֵין
לִי יוֹם הִגִּיעַ לְחֹזֶק לְיוֹסֵף כִּהְיוֹם הַזֶּה לְחֹמֶה
לְבֵס חוֹלָה אֵין וְאֵינוֹ יִכְלֹה לִלְחַד (תַּנְחוּמִּי).

1) Or, after this manner. 2) H. 44a. 3) I. e., it was done through him.

and he saw them,
and, behold, they ^{were} sad.
7. And he asked
Pharaoh's officers,
who [were] with him
in custody,
[in] the house of his
lord,
saying:
Why
[are] your faces sad
to-day?
8. And they said unto
him:
We have dreamed a
dream,
and [there] is no inter-
preter [of] it.
And Joseph said unto
them:
Do not the interpreta-
tions [belong] to God?
tell [it], I pray you,
to me.
9. And the chief of
the cupbearers told
his dream to Joseph.
and he said to him:
In my dream
(and) behold, a vine
[was] before me.
10. And in the vine
[were] three branches;
and, at its budding,
went up its blossom,
and its clusters ripened
[to] grapes.
11. And Pharaoh's cup
[was] in my hand,
and I took the grapes,
and pressed them
into Pharaoh's cup,
and I gave the cup
into Pharaoh's hand.
12. And Joseph said to
him:

וַיֵּרָא אֲתָם
וַהֲנֵם זָעִפִּים:
7. וַיִּשְׁאַל
אֶת סֵרִיסֵי פַרְעֹה
אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר
בֵּית אֲדֹנָיו
לֵאמֹר
מָדּוּעַ
פְּנֵיכֶם רָעִים
הַיּוֹם:
8. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
חֲלוֹם חֲלָמָנוּ
וּפְתָר אֵין אֵתָּו
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף
הֲלוֹא לֵאלֹהִים
פְּתָרָנִים
סִפְרוּ נָא לִי:
9. וַיִּסְפָּר שָׂר
הַמִּשְׁקִים
אֶת חֲלֹמוֹ דְּיוֹסֵף
וַיֹּאמֶר לוֹ
בְּחֻלּוֹמִי
וַהֲנֵה נֶפֶשׁ לִפְנֵי:
10. וּבְנֶסֶן
שְׁלֹשָׁה שְׂרִינָם
וַהֲיָא כְּפָרְחָת
עֲלֵתָהּ נֹצֵה
הַבְּשִׁילוֹ אֶשְׁכָּלֶיהָ
עֲנָבִים:
11. וְכֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי
וַאֲנִי אֶת הָעֲנָבִים
וַאֲשַׁחַט אֲתָם
אֶל כּוֹס פַּרְעֹה
וַאֲנִי אֶת הַכּוֹס
עַל כַּף פַּרְעֹה:
12. וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף

מ
שְׂבִיעִי
1. And it came to pass
after these things
[that there] sinned
the cupbearer of the
king of Egypt
and the baker
against their lord,
against the king of
Egypt.
2. And Pharaoh was
angry
against his two officers,
against the chief of
the cupbearers
and against the chief
of the bakers.
3. And he put them
into custody,
[in] the house
of the chief of the
guard,
into the prison,
the place
where Joseph was
imprisoned.
4. And the chief of the
guard appointed Joseph
over them,
and he ministered to
them;
and they were a year
in custody.
5. And they dreamed
a dream,
both of them,
each man his dream,
in one night,
each according to the in-
terpretation of his dream
the cupbearer and the
baker,
of the king of Egypt,
who [were] imprisoned
in the prison.
6. And Joseph came
unto them
in the morning:
CAP. XL.
שְׂבִיעִי
1. וַיְהִי
אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
חָטְאוּ
מִשְׁקֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וְהָאֹפֶה
לְאֹדֹנֵיהֶם
לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם:
2. וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה
עַל שְׁנֵי סֵרִיסָיו
עַל שֶׁר הַמִּשְׁקִים
וְעַל שֶׁר הָאֹפִים:
3. וַיִּתֵּן אֲתָם
בְּמִשְׁמַר
בֵּית
שֶׁר הַטְּבָחִים
אֶל בֵּית הַסֹּסֶר
מְקוֹם
אֲשֶׁר יוֹסֵף אִסּוּר שָׁם
4. וַיִּפְקֹד שָׂר
הַטְּבָחִים אֶת יוֹסֵף
אֲתָם
וַיִּשְׁרֹת אֲתָם
וַיְהִיו יָמִים בְּמִשְׁמַר:
5. וַיַּחֲלֹמוּ חֲלוֹם
שְׁנֵיהֶם
אִישׁ חֲלֹמוֹ
בְּלַיְלָה אֶחָד
אִישׁ כְּפָתְרוֹן חֲלֹמוֹ
הַמִּשְׁקֵה וְהָאֹפֶה
אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר אִסּוּרִים
בְּבֵית הַסֹּסֶר:
6. וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף
בֶּכְבֶּד

1) Or. house of enclosure. 2) H. bound. 3) Or. charged Joseph with them. 4) B. dawn.

18. And Joseph answered וַיַּעַן יוֹסֵף
and said: וַיֹּאמֶר
This [is] its interpretation: זֶה פִּתְרֹנָהּ
the three baskets שְׁלֹשֶׁת הַפָּלִים
are three days. שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם:
19. Within yet three days וְעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים
will Pharaoh lift up יִשָּׂא פָרְעָה
thy head from upon אֶת רֹאשְׁךָ מֵעַל
thee, וְהִנָּחְךָ אוֹתָהּ עַל עֵץ
and the bird[s] will eat וְאָכַל הָעוֹף
thy flesh אֶת בְּשָׂרְךָ
from upon thee. מֵעַלְיָךְ:
מִפְּתִיר מִפְּתִיר
20. And it came to pass וַיְהִי
on the third day, בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
the day of Pharaoh's יוֹם הַהֲדָתָה אֶת פָּרְעָה
birth, וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה
that he made a feast וְלִכְרַת עֲבָדָיו
for all his servants; וַיִּשָּׂא
and he lifted up אֶת רֹאשׁ
the head שֶׁל הַמִּשְׁקִים
of the chief of the וְאֶת רֹאשׁ
cupbearers שֶׁל הָאֲפִים
and the head שֶׁל הַמִּשְׁקִים
of the chief of the וְאֶת רֹאשׁ
bakers שֶׁל הָאֲפִים
among his servants. בְּתוֹךְ עֲבָדָיו:
21. And he restored וַיָּשֻׁב
the chief of the cup- אֶת שֶׁל הַמִּשְׁקִים
bearer; עַל מִשְׁקָהוּ
unto his [office of] וַיִּתֵּן בְּכֹס
cupbearer; וְהָיָה בְּכֹס
and he gave the cup הַפָּרֹעִה:
into Pharaoh's hand. וְהָיָה בְּכֹס
22. And the chief of הַפָּרֹעִה:
the baker's וְהָיָה בְּכֹס
he hanged, הַפָּרֹעִה:
as Joseph interpreted פִּתְרֹן לָהֶם
to them. וַיֹּסֶף:
23. And the chief of הַפָּרֹעִה:
the cupbearers did not וְהָיָה בְּכֹס
remember Joseph, הַמִּשְׁקִים אֶת יוֹסֵף
but forgot him. וַיִּשְׁכַּח:
וַיִּשְׁכַּח

This [is] its interpretation: זֶה פִּתְרֹנָהּ
the three branches שְׁלֹשֶׁת הַשָּׁרְרִים
are three days. שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם:
13. Within yet three days וְעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים
will Pharaoh lift up יִשָּׂא פָרְעָה
thy head, אֶת רֹאשְׁךָ
and restore thee וְהִנָּחְךָ
unto thy office; עַל כְּנִי
and thou wilt give וְאַתָּה תִּתֶּן
Pharaoh's cup וְהָיָה בְּכֹס
into his hand, בְּיָדוֹ
after the former manner, כְּמִשְׁפַּט הָרִאשׁוֹן
when thou wast his אֲשֶׁר הָיִיתָ מִשְׁקֵהוּ:
cupbearer. וְכִּי אִם וְכִּרְמִי
14. But if thou remem- וְכִּי אִם
berst me אֶתְּךָ
with thee כְּבָאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ
when it will be well וְעֲשִׂיתָ נְאֻם עֲמִירְחָם
with thee, וְהוֹכַרְתִּי אֶל פָּרְעָה
then do, I pray thee, וְהוֹכַרְתִּי אֶת
kindness with me, וְהוֹכַרְתִּי אֶת
and mention me unto וְהוֹכַרְתִּי אֶת
Pharaoh, מִן הַבֵּית הַזֶּה:
and bring me out 15. For indeed I was
of this house. שְׁטוּלָה
15. For indeed I was שְׁטוּלָה
stolen מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים
from the land of the וְכִּי גָנַבְתִּי
Hebrews; מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים
and also here וְכִּי גָנַבְתִּי
I have done nothing לֹא עָשִׂיתִי מְאוּמָה
that they should have כִּי שָׂמוּ אֹתִי בְּבוֹר:
put me into the dungeon 16. When the chief of the
bakers saw וַיִּרְא שֶׁל הָאֲפִים
that he had well inter- כִּי טוֹב פִּתְרֹן
preted, וַיֹּאמֶר אֶל יוֹסֵף
he said unto Joseph: אֶת אֲנִי בַחֲלוּמִי
I also [was] in my וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סִגְיֵי חֵרִי
dream, וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סִגְיֵי חֵרִי
and behold, three bas- עַל רֹאשִׁי:
kets of white bread וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סִגְיֵי חֵרִי
[were] upon my head. וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סִגְיֵי חֵרִי
17. And in the upper וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סִגְיֵי חֵרִי
basket מִכֵּל מֵאֲכָל פָּרְעָה
[was] of all [kinds] of מַעֲשֵׂה אִפֶּה
food of Pharaoh, וְהָיָה אֲכָל אֶתֶם
the work of a baker; מִן הַפֶּל
and the bird[s] were מֵעַל רֹאשִׁי:
eating them וְהָיָה אֲכָל אֶתֶם
out of the basket מֵעַל רֹאשִׁי:
from upon my head

lean and blasted by [the] east [wind].
[were] sprouting forth
after them.

7. And the lean ears
swallowed up

the seven ears,

the [fat and full [ones];

and Pharaoh awoke,

and, behold, [it was] a
dream,

8. And it came to pass
in the morning,

that his spirit was
troubled;

and he sent,

and called

all the scribes of Egypt,

and all its wise men;

and Pharaoh told them

his dream

but [there was] none
interpreting them

to Pharaoh.

9. Then spoke the chief
of the cupbearers

with Pharaoh,

saying:

My sins

mention this day:

10. Pharaoh was angry
against his servants,

and gave me into
custody,

in the house of the chief
of the guard,

me and the chief of
the bakers.

11. And we dreamed
a dream

in one night,

I and he,

each according to the in-
terpretation of his dream

we dreamed.

12. And there [was]
with us

2

דפית ושרופת קדיים

צמחות אחריהן :

7. ותבלענה

השבעים הדקות

את שבע השבלים

הבריאות והמלאות :

וויקץ פרעה

והנה חלום :

8. ויהי בבקר

ותפעם רוחו

וישלח

ויקרא

את כל חרממי

מצרים :

ואת כל חכמיה

ויספר פרעה להם

את חלמו

ואין פותר אותם

לפרעה :

9. וידבר שר

המשקים

את פרעה

לאמר

את חטאי

אני מזכיר היום :

10. פרעה קצף

על עבדיו

ויחן אתי במשמר

בית שר המבקים

איתי ואת שר האפים

11. ונחלמה חלום

בלינה אחד

אני והוא

איש כפתרון חלמו

חלמנו :

12. ושם אתנו

MICKETZ.

מא

1. And it came to pass

at the end of two full
years,

that Pharaoh [was]
dreaming,

and, behold, he [was]
standing

by the river.

2. And, behold, out of
the river

[were] going up seven
cows,

beautiful of appearance

and fat of flesh,

and they fed in the
reed-grass.

3. And, behold,

seven other cows

[were] going up after
them

out of the river,

evil of appearance

and lean of flesh:

and they stood

by the [other] cows

upon the banks of the
river.

4. And [there] ate up

the cows,

the evil of appearance

and the lean of flesh,

the seven cows,

the beautiful of
appearance

and the fat [ones];

and Pharaoh awoke.

5. And he slept

and dreamed a second
time;

and, behold, seven ears
of grain

[were] going up on one
stalk,

fat and good [ones].

6. And, behold, seven

ears

מקץ

CAP. XLI.

1. ויהי

מקץ שנתים ימים

ופרעה חלם

והנה עמד

על הניר :

2. והנה מן הניר

עלת שבע פרות

יפות מראה

ובריאת כשר

ותרענה באחו :

3. והנה

שבע פרות אחרות

עלות אחריהן

מן הניר

רעות מראה

ודקות בשר

ותעקנה

אצל הפרות

על שפת הניר :

4. ותאכלנה

הפרות

רעות המראה

ודקות הבשר

את שבע הפרות

יפת המראה

והבריאות

וויקץ פרעה :

5. וישן

ונחלם שנית

והנה שבע שבלים

עלות בקנה אחד

קריאות ומכות :

6. והנה שבע שבלים

upon the bank of the river.
 18. And, behold, out of the river [were] going up seven cows, fat of flesh and beautiful of form, and they fed in the reed-grass.
 19. And, behold, seven other cows, [were] going up after them, poor and very bad of form and lean of flesh; I have not seen like them in all the land of Egypt for badness.
 20. And [there] ate up the cows, the lean and bad [ones], the first seven cows, the fat [ones].
 21. And they went into them, and it could not be known, but they had gone into them; and their appearance [was] bad as at the beginning; and I awoke.
 22. And I saw in my dream, and, behold, seven ears [were] going up on one stalk, full and good [ones].
 23. And, behold seven ears, withered, thin, blasted by the east [wind]

עַל שְׂפַת הַיָּאָר :
 18. וַהֲגָה מִן הַיָּאָר
 עֹלֹת שִׁבְעַת פָּרוֹת
 בְּרִיאֹת בְּשָׂר
 ויִפְתַּח הָאָר
 וַתִּרְעֶינָה בָּאָר :
 19. וַהֲגָה
 שִׁבְעַת פָּרוֹת אֲחֵרוֹת
 עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן
 דְּלוֹת
 ורָעוֹת חָאֵר מְאֹד
 ורָקוֹת בְּשָׂר
 לֹא רָאִיתִי כַּהֲנָה
 בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְרָעָה :
 20. וַתֹּאכְלֶנָּה
 הַפָּרוֹת
 הָרָקוֹת וְהָדְלוֹת
 אֶת שִׁבְעַת הַפָּרוֹת
 הָרֵאשֹׁנוֹת }
 הַבְּרִיאֹת :
 21. וַתִּבְאֶנָּה
 אֶל קַרְבָּנָה
 וְלֹא נֹדַע
 כִּי בָאוּ אֶל קַרְבָּנָה
 וַיִּמְרְאוּהָ רַע
 כַּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה
 וַיִּאֲקִץ :
 22. וַאֲרָא בְּחֻלְמִי
 וַהֲגָה שִׁבְעַת שְׂבָלִים
 עֹלֹת בְּקֶנֶה אֶחָד
 מְלֵאֹת וטֹבוֹת :
 23. וַהֲגָה
 שִׁבְעַת שְׂבָלִים
 צְנֻמוֹת דְּלוֹת
 שְׂרֻפוֹת קָדִים

a Hebrew lad,
 a servant to the chief of the guard;
 and we told him,
 and he interpreted to us
 our dreams:
 [to] each according to his dream he interpreted
 13. And it came to pass,
 as he had interpreted to us,
 so it was;
 me he restored unto my office,
 and him he hanged.
 14. And Pharaoh sent and called Joseph,
 and they brought him hastily from the dungeon and he shaved himself,
 and changed his garments,
 and came in unto Pharaoh.
 15. And Pharaoh said unto Joseph:
 I have dreamed a dream,
 and [there] is no interpreter [of] it;
 and I have heard of thee saying:
 Thou understandest a dream to interpret it.
 16. And Joseph answered Pharaoh,
 saying:
 [It is] not in me;
 God shall answer the welfare of Pharaoh.
 17. And Pharaoh spoke unto Joseph:
 In my dream,
 behold, I [was] standing

נֶעֱרַב עֲבָרִי
 עֲבָד לְשַׂר הַמִּצְבָּחִים
 וַנִּסְפֶּר לוֹ
 וַיִּפְתָּר לָנוּ
 אֶת חֲלֻמֵּינוּ
 אִישׁ כְּחֻלְמוֹ פָּתַר :
 13. וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָנוּ
 כֵּן הָיָה
 אֹתִי הֵשִׁיב עַל בְּנֵי
 וְאֶתֹו תָקַד :
 14. וַיִּשְׁלַח פָּרְעֹה
 וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף
 וַיְרִידוּהוּ מִן הַבּוֹר
 וַיִּגְדֵּל
 וַיַּחֲלֶף שִׁמְלָתוֹ
 וַיָּבֹא אֶל פָּרְעֹה :
 15. וַיֹּאמֶר פָּרְעֹה
 אֶל יוֹסֵף
 חֲלוֹם חֻלְמִתִּי
 וּפָתַר אֵין אִתּוֹ
 וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ
 דְּאָמַר
 תִּשְׁמַע חֲלוֹם
 דְּפָתַר אֶתֹו :
 16. וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת
 פָּרְעֹה }
 דְּאָמַר
 בְּלֹעֲדִי
 אֱלֹהִים יַעֲנֶה
 אֶת שְׂלוֹם פָּרְעֹה :
 17. וַיְדַבֵּר פָּרְעֹה
 אֶל יוֹסֵף
 בְּחֻלְמוֹ
 הִנְנִי עֹמֵד

[There] are coming
seven years
of great plenty

In all the land of Egypt.

30. And [there] will arise

seven years of famine

after them,

that [it] will be forgotten

all the plenty

In the land of Egypt;

and the famine will
consume
the land.

31. And the plenty will
not be known
in the land

because of that famine

[that will follow] after-
wards;

for it [will be] very
grievous.

32. And concerning the
dream being repeated

unto Pharaoh

twice,

[it is] because the thing
is settled

by God,

and God is hastening

to do it.

33. And now shall
Pharaoh look for
an intelligent and wise
man,

and set him

over the land of Egypt.

34. Let Pharaoh act

and let him appoint
overseers
over the land,

and take a fifth part

of the land of Egypt

In the seven years of
plenty.

35. And let them gather

all the food

שבע שנים באות

שבע שנים

בכל ארץ מצרים :

30. וקמו

שבע שני רעב

אחריהן

ונשכח

כל השבע

בארץ מצרים

וכלה הרעב

את הארץ :

31. ולא יודע השבע

בארץ

מפני הרעב שהוא

אחרי כן

כי כבר הוא מאד :

32. ועל השנות

החלום

אל פרעה

פעמים

כי נכון הדבר

מעם האלהים

וממהר האלהים

לעשות :

33. ועתה ירא פרעה

איש נבון וחכם

וישיתוהו

על ארץ מצרים :

34. יעשה פרעה

ויפקד פקדים

על הארץ

וחמש

את ארץ מצרים

בשבע שני השבע

35. ויקבצו

את כל אכל

[were] sprouting forth
after them.

24. And [there] swal-
lowed up

the thin ears

the seven good ears;

and I told [it]

unto the scribes;

but [there was] none tell-
ing me [its meaning].

25. And Joseph said

unto Pharaoh:

The dream of Pharaoh

[is] one;

what God [is] about

to do

he has told to Pharaoh.

26. The seven good cows

are seven years;

and the seven good ears

are seven years;

the dream [is] one.

27. And the seven cows,

the lean and bad [ones],

that [were] going up
after them,

are seven years;

and the seven ears,

the empty,

blasted by the east
[wind],

will be

seven years of famine.

28. That [is] the thing

which I spoke

unto Pharaoh.

What God [is] about

to do

he has shown [to]
Pharaoh.

29. Behold,

למחות אחריהם :

24. והכלען

השפלים הרקת

את שבע השפלים

הטובות

ואמר

אל הכתובים

ואין מניד לי :

25. ויאמר יוסף

אל פרעה

חלום פרעה

אחד הוא

את אשר האלהים

עשה

הניד לפרעה :

26. שבע שנים פרת הטבת

שבע שנים הנה

ושבע השפלים

הטבות

שבע שנים הנה

חלום אחד הוא :

27. ולשבע הפרות

הרקות והרעת

העלות אחריהן

שבע שנים הנה

ושבע השפלים

הרקות

שדפות הקדים

יהיו

שבע שני רעב :

28. הוא הדבר

אשר דברתי

אל פרעה

אשר האלהים עשה

הראה את פרעה :

29. הנה

See, I have set thee
over all the land of Egypt:
42. And Pharaoh
removed
his ring
from his hand,
and gave it
upon the hand of
Joseph;
and he clothed him
[with] garments of
fine linen
and he put a golden
chain
upon his neck.
43. And he made him
to ride
in the second chariot
which he had;
and they called out
before him:
Bow the knee;
and he set him
over all the land of
Egypt.
44. And Pharaoh said
unto Joseph:
I [am] Pharaoh,
and without thee
shall no man lift up
his hand or his foot
in all the land of Egypt.
45. And Pharaoh called
Joseph's name
Zaphenath-paneah;
and he gave him Asenath
the daughter of
Poti-phera
priest of On
for a wife;
and Joseph went out
over the land of Egypt.
46. And Joseph
[was] thirty year[s] old,

ראה נתתי אתך
על כל ארץ מצרים:
42. ויסר פרעה
את סבצתו
מעל ידו
ונתן אותה
על יד יוסף
וילבש אותו
בגדי נש
ויושם רכב הזהב
על צווארו:
43. וירכב אותו
במרצבת המשנה
אשר לו
ויקראו לפניו
אברך
ונתון אתו
על כל ארץ מצרים:
44. ויאמר פרעה
אל יוסף
אני פרעה
ובקעך יד
לא ירים איש
את ידו ואת רגלו
בכל ארץ מצרים:
45. ויקרא פרעה
שם יוסף
צפנת פנח
ונתן לו את אסנת
בת פוטי פרע
כהן און
לאשה
ויצא יוסף
על ארץ מצרים:
46. ויוסף
בן שלשים שנה

of these coming good
years,
and let them heap up
grain
under the hand of
Pharaoh,
[as] food in the cities,
and let them keep [it].
36. And the food shall be
as a store for the land,
for the seven years of
famine
which will be
in the land of Egypt,
that the land shall not
be cut off
by the famine.
37. And the thing was
good
in the eyes of Pharaoh,
and in the eyes of all
his servants.
38. And Pharaoh said
unto his servants:
Can we find like this,
a man
in whom the spirit of
God [is]?
שלישי
39. And Pharaoh said
unto Joseph:
Since God has caused
thee to know
all this,
[there is] none so intelli-
gent and wise as thou art
40. Thou shalt be
over my house,
and according to thy
word
shall all my house be
ruled;
only [in] the throne
I will be greater than
thou.
41. And Pharaoh said
unto Joseph:

השנים הטובות
הבאת האלה
ויצברו כר
תחת יד פרעה
אכל בערים
ושמרו:
36. והיה האכל
לפקדון לארץ
לשבע שני הרעב
אשר תהיו
בארץ מצרים
ולא תפרת הארץ
פרעב:
37. ויטב הדבר
בעיני פרעה
ובעיני כל עבדיו:
38. ויאמר פרעה
אל עבדיו
הנמצא כזה
איש
אשר רוח אלהים בו:
שלישי
39. ויאמר פרעה
אל יוסף
אתרי הודיע
אלהים אותך
את כל זאת
אין נבון וחכם כמך
40. אתה תהיה
על ביתי
ועל פירי
ישק כל עמי
רק הכסא
אגיד ממך:
41. ויאמר פרעה
אל יוסף

1) I e., not perish. 2) II. mouth. 3) Or. seal-ring, signet-ring. 4) Or. byssus.

52 And the name of
the second
he called Ephraim;
for God has made me
fruitful
in the land of my
affliction.

רביעי

53. And [there] ended
the seven years of plenty
which were
in the land of Egypt;

54. And began
the seven years of
famine
to come
as Joseph had said;

and [there] was a famine
in all the lands,
but in all the land of
Egypt
was bread.

55. And [when] all
the land of Egypt
was famished, {
the people cried
unto Pharaoh for bread;
and Pharaoh said
to all the Egyptians:
Go unto Joseph;
what he will say to you
you shall do.

56. And the famine was
upon all the face of
the earth;
and Joseph opened
all in which [there was
grain],
and sold unto the Egypt-
ians;
and the famine was
strong
in the land of Egypt.

57. And all the earth
came to Egypt
to Joseph to buy [grain],

52. ואת שם השני
קרא אפרים
כי הפריני אלהים
בארץ עמי :

רביעי

53. ותכלית
שבע שני השבע
אשר היה
בארץ מצרים :

54. ותחילת
שבע שני הרעב
קבוא
כאשר אמר יוסף

ויהי רעב
בכל הארצות
ובכל ארץ מצרים
היה לחם :

55. ותירעב
כל ארץ מצרים
ויצעק העם
אל פרעה, ללחם
ויאמר פרעה
לכל מצרים
לכו אל יוסף
אשר יאמר לכם
תעשו :

56. והרעב היה
על כל פני הארץ
ויפתח יוסף
את כל אשר בהם
וישבר למצרים
ויהזק הרעב
בארץ מצרים :

57. וכל הארץ
באו למצרים
לשבר אל יוסף

When he stood before
Pharaoh,
the king of Egypt;
and Joseph went out
from before Pharaoh,
and passed

throughout all the land
of Egypt.
47. And the land
produced
in the seven years of
plenty
by handfuls.

48. And he gathered
all the food
of the seven years
which were

in the land of Egypt,
and he put food in the
cities;
the food of the field of
the city,
which [was] round
about it,
he put in the same.

49. And Joseph heaped
up grain
like the sand of the sea,
very much,

until he ceased to
number
for [it was] without
number.

50. And by Joseph
were born
two sons
before it came

the year of famine,
whom Asenath bore
to him
the daughter of
Poti-phera
the priest of On.

51. And Joseph called
the name of the firstborn
Manasseh,

for God has made me
forget
all my toil
and all my father's house

בעמרו לפני פרעה
מלך מצרים
ויצא יוסף
לדפני פרעה
ויעבר

בכל ארץ מצרים :
47. ותעש הארץ
בשבע שני השבע
לקמצים :

48. ויקבץ
את כל אכל
שבע שנים
אשר היו
בארץ מצרים

ויתן אכל בערים
אכל שדה העיר
אשר סביבתה
נתן בתוכה :

49. ויצבר יוסף כר
כחול הים
הרבה מאד

עד כי חדל לספר
כי אין מספר :

50. וליוסף ילד
שני בנים
בטרם תבוא

שנת הרעב
אשר ילדה לו אסנת
בת פוטי פרע
כהן און :

51. ויקרא יוסף
את שם הבכור
מנשה

כי נשני אלהים
את כל עמלי
ואת כל בית אבי :

to the earth.

7. And Joseph saw
his brothers,

and recognized them,

and made himself
strange unto them,
and spoke with them
roughly,
and he said unto them:

Whence have you come?

And they said:

From the land of
Canaan
to buy food.

8. And Joseph recog-
nized
his brothers,

but they did not recog-
nize him.

9. And Joseph remem-
bered
the dreams

which he dreamed con-
cerning them;
and he said unto them:

you [are] spies;

to see

the nakedness of the
land
you have come.

10. And they said to him:

No, my lord.

but thy servants have
come
to buy food.

11. All of us

we [are] the sons of
one man;
we [are] honest [men],
thy servants have never
been
spies

12. And he said unto
them:
No,

but to see the naked-
ness of the land
you have come to see.

13. And they said:

אֶרֶץ:

7. וַיִּרְא יוֹסֵף

אֶת אֶחָיו

וַיכִּרְם

וַיַּתְנִיב אֲלֵיהֶם

וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

מֵאֵן בָּאתֶם

וַיֹּאמְרוּ

מֵאֶרֶץ כְּנָעַן

לְשָׂבֵר אֹכֵל:

8. וַיִּכֶּר יוֹסֵף

אֶת אֶחָיו

וְהֵם לֹא הִכִּירוּ:

9. וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף

אֶת הַחֲלֹמוֹת

אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

מְרִגְלִים אַתֶּם

לְרֹאוֹת

אֶת עֲרֹת הָאָרֶץ

בָּאתֶם:

10. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

לֹא אֲדֹנָי

וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ

לְשָׂבֵר אֹכֵל:

11. כָּלנוּ

בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נַחֲנוּ

בְּנִים אֲנַחְנוּ

לֹא הָיוּ עֲבָדֶיךָ

מְרִגְלִים:

12. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

לֹא

כִּי עֲרֹת הָאָרֶץ

בָּאתֶם לְרֹאוֹת:

13. וַיֹּאמְרוּ

for the famine was
strong
in all the earth.

כִּב

1. And Jacob saw

that [there] was grain

in Egypt,

and Jacob said to his
sons:

Why do you look at
one another?

2. And he said:

Behold, I have heard

that [there] is grain
in Egypt;

go down thither,

and buy for us from
thence,

that we may live,

and not die.

3. And Joseph's
brothers went down
ten,

to buy grain from Egypt.

4. But Benjamin,

Joseph's brother,

Jacob did not send

with his brothers;

because he said:

Lest mischief befall him

5. And the sons of
Israel came
to buy

among those that came;

for the famine was

in the land of Canaan.

6. And Joseph

he [was] the governor

over the land,

he [was] the one selling

to all the people of the
land;

and Joseph's brothers
came,

and bowed down to
him [with their] faces

כִּי חֹק הָרָעַב

בְּכָל הָאָרֶץ:

CAP. XLII.

1. וַיִּרְא יַעֲקֹב

כִּי יֵשׁ שָׂבֵר

בְּמִצְרַיִם

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו

לָמָּה תִּתְרֹאוּ:

2. וַיֹּאמֶר

הִנֵּה שָׁמַעְתִּי

כִּי יֵשׁ שָׂבֵר בְּמִצְרַיִם

רְדוּ שָׁמָּה

וּשְׁבֵרוּ לָנוּ מִשָּׁם

וְנָחִיָּה

וְלֹא נָמוּת:

3. וַיִּרְדּוּ אֶחָיו יוֹסֵף

עֲשָׂרָה

לְשָׂבֵר בָּר מִמִּצְרַיִם

4. וְאֶת בְּנִימִין

אֶחָיו יוֹסֵף

לֹא שָׁלַח יַעֲקֹב

אֶת אֶחָיו

כִּי אָמַר

פֶּן יִקְרָאֵנוּ אָסוֹן:

5. וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְשָׂבֵר

בְּתוֹךְ הַבָּאִים

כִּי הָיָה הָרָעַב

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:

6. וַיּוֹסֶף

הוּא הַשְׂלִיט

עַל הָאָרֶץ

הוּא הַמְּשַׁבֵּר

לְכָל עַם הָאָרֶץ

וַיָּבֹאוּ אֶחָיו יוֹסֵף

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ אַפְּסִים

1) Or, harm happen to him. 2) I. e., weakness.

חמישי	חמישי	thy servants [are] twelve	שנים עשר עבדיך
19. If you [are] honest [men], let one of your brother[s] be bound in the house of your custody and you go, bring grain [for] the famine of your houses;	19. אם בנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם רכו הביאו ישר רעבון בתיכם :	we [are] brothers, the sons of one man in the land of Canaan; and, behold, the youngest [is] with our father to-day, and one [is] not.	אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו :
20. And your youngest brother you shall bring unto me, that your words be verified, and you shall not die; and they did so.	20 ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו וניעשו כן :	14. And Joseph said unto them: That [is] what I spoke unto you, saying: You [are] spies.	14. ניאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם :
21. And they said one to another: Truly, we [are] guilty concerning our brother, because we saw the distress of his soul, when he entreated us, and we would not hear; therefore has come upon us this distress.	21. ויאמרו איש אל אחיו אכל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחנונו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת :	15. By this you shall be proved, [by] the life of Pharaoh (If) you shall [not] go out from here, except when your youngest brother will come hither.	15. בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה :
22. And Reuben answered them, saying: Did I not speak unto you saying: Do not sin against the child, and you would not hear? therefore also his blood, behold, is required.	22. ויען ראובן אתם לאמר הדוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש :	16. Send one of you, and let him take your brother; and you shall be bound, that your words may be proved, whether the truth [is] with you; and if not, [by] the life of Pharaoh, you [are] surely spies.	16. שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם :
23. And they did not know that Joseph understood [them]; because the interpreter [was] between them.	23. והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם :	17. And he gathered them into custody three days.	17. ויאסוף אתם אל משמר שלושת ימים :
24. And he turned him- self away from them, and wept; and he returned unto them,	24. ויפסב מעליהם ויבך וישב אליהם :	18. And Joseph said unto them on the third day: This do, and live; b) God c) I fear,	18. ניאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני רואה :

1) Or, [as] Pharaoh lives. 2) Or, kept in prison.

and told him וַיִּגְדֹּר לוֹ
 all that had befallen them, אֵת כָּל הַקִּרְיֹת אֲתָם
 saying: קָאָמַר:
 30. The man spoke, 30. דִּבֶּר הָאִישׁ
 the lord of the land, אֲדֹנֵי הָאָרֶץ
 with us אִתָּנוּ
 roughly, קִשּׁוֹת
 and he considered us וַיִּתֵּן אִתָּנוּ
 as spies of the land. בְּמַרְגְּלִים אֵת הָאָרֶץ
 31. And we said unto him: 31. וְנֹאמַר אֵלָיו
 We [are] honest [men], בָּנִים אֲנַחְנוּ
 we have never been לא הָייִנוּ מַרְגְּלִים:
 spies.
 32. We [are] twelve, 32. שְׁנַיִם עָשָׂר אֲנַחְנוּ
 brothers, sons of our father: אֲדָמִים, בְּנֵי אָבִינוּ
 one is not, הָאֶחָד אֵינָנוּ
 and the youngest [is] to-day וַתִּקְרָן הַיּוֹם
 with our father אֶת אָבִינוּ
 in the land of Canaan. בָּאָרֶץ כְּנָעַן:
 33. And [there] said 33. וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ
 unto us the man, הָאִישׁ
 the lord of the land: אֲדֹנֵי הָאָרֶץ
 By this I shall know בְּזֹאת אֶדַע
 that you [are] honest [men]; כִּי בָנִים אַתֶּם
 one of your brothers אַחֲיֵכֶם הָאֶחָד
 leave with me, הֵנִיחוּ אִתִּי
 and [for] the famlne of your houses וְאֵת רֵעֲבוֹן בְּתִיכֶם
 take and go. קָחוּ, וְלִכוּ:
 34. And bring 34. וְהָבִיאוּ
 your youngest brother אֶת אַחֲיֵכֶם תִּקְרָן
 unto me, אֵלַי
 then shall I know וְאֶדְעָה
 that you [are] no spies, כִּי לֹא מַרְגְּלִים אַתֶּם
 but [that] you [are] honest [men]: כִּי בָנִים אַתֶּם
 your brother אֶת אַחֲיֵכֶם
 I will give you, אֶתֶן לָכֶם
 and [in] the land you may trade. וְאֵת הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ:

and spoke unto them: וַיִּדְבֹּר אֲלֵיהֶם
 and took Simeon from among them, וַיִּקַּח מֵאֲתָם אֶת שִׁמְעוֹן
 and bound him וַיֹּאמֶר אֹתוֹ
 before their eyes. לְעֵינֵיהֶם:
 25. And Joseph com- 25. וַיֵּצֵא יוֹסֵף
 manded, וַיִּמְלֹא אֶת כְּלֵיהֶם
 to fill their vessels [with] grain, כֶּרֶם
 and to return their money, וּדְהָשִׁיב בְּכַסְפֵּיהֶם
 each into his sack, אִישׁ אֶל שִׁקּוֹ
 and to give them provision וְלָתֵת לָהֶם צֹדָה
 for the way: דֶּרֶךְ
 and so ^{one} did unto them, וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן:
 26. And they loaded 26. וַיִּשְׂאוּ
 their grain אֶת שִׁבְרֵם
 upon their asses עַל חֲמֹרֵיהֶם
 and went away from thence, וַיֵּלְכוּ כִּשְׁשׁ:
 27. And one opened 27. וַיִּפְתַּח הָאֶחָד
 his sack אֶת שִׁקּוֹ
 to give fodder to his ass לְתֵת כִּסְפוֹא לְחֲמֹרוֹ
 in the lodging place, בְּמִלּוֹן
 and he saw his money, וַיֵּרָא אֶת כְּסָפוֹ
 and, behold, it [was] וַהֲנֶה הוּא
 in the mouth of his sack. בְּפִי אִמְתַּחְתּוֹ:
 28. and he said to his 28. וַיֹּאמֶר אֶל אָחָיו
 brothers: הוֹשִׁיב בְּכַסְפִּי
 My money has been returned, וְנִם הִנֵּה בְּאִמְתַּחְתִּי
 and, behold, [it is] also in my sack; נִצָּא לָכֶם
 and their heart went forth, וַיִּהְרָדוּ
 and were terrified אִישׁ אֶל אָחָיו
 one to another, קָאָמַר
 saying: מַה זֹּאת
 What is this [which] God has done to us. עָשָׂה אֲלֵהֶם לָנוּ:
 29. And they came 29. וַיָּבִיאוּ
 unto Jacob their father אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
 to the land of Canaan, אֶרֶץ כְּנָעַן

1) H and they filled. 2) Or, it was done etc. 3) I. e., failed. 4) Or, hureh things. 5) Or, took; heb. pava.

when they had finished

to eat the grain

which they had brought
out of Egypt,

their father said unto
them:

Return, buy for us

a little food,

3. And Judah spoke
unto him,

saying:

The man had solemnly
protested,

saying:

You shall not see my
face,

except your brother
[be] with you.

4. If thou art sending
our brother with us,

we will go down,

and buy for thee food.

5. But if thou art not
sending,
we will not go down;

for the man

said unto us:

You shall not see my
face,
except your brother
[be] with you.

6. And Israel said:

Why did you do evil
to me
to tell to the man

whether you had yet
a brother,

7. And they said:

The man inquired
particularly
concerning us and our
kindred,
saying:

Is your father yet alive?

have you [another]
brother?

כַּאֲשֶׁר כָּלוּ

לֶאֱכֹל אֶת הַשֶּׂבֶר

אֲשֶׁר הָבִיאוּ
מִמִּצְרַיִם

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
אֲבִיהֶם

שָׁבוּ, שִׁבְרוּ לָנוּ

מְעַט אֹכֵל:

3. וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יְהוּדָה

לֵאמֹר

הָעֵד
הָעֵד בְּנֵי הָאִישׁ

לֵאמֹר

לֹא תֵרְאוּ פָנִי

כִּלְתִּי אֶחֱיִיכֶם אִתְּכֶם:

4. אִם יִשְׁלַח מִשְׁלָחַךְ
אֶת אֶחָיו, אֵתָנוּ

נֵרְדָה

וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֹכֶל:

5. וְאִם אֵינְךָ מִשְׁלָחַךְ
לֹא נֵרְדָה

כִּי הָאִישׁ

אָמַר אֵלֵינוּ

לֹא תֵרְאוּ פָנִי
כִּלְתִּי אֶחֱיִיכֶם אִתְּכֶם:

6. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל

לָמָּה הִרְעֵיתֶם לִי
לְהַגִּיד דְּאִישׁ

הַעִיד לָכֶם אִחִי:

7. וַיֹּאמְרוּ

שִׂאוֹל שָׂאֵל הָאִישׁ
לָנוּ וּלְמִזְבְּרֵתָנוּ
לֵאמֹר

הַעִיד אֶבְיָכֶם מִי

הָיָשׁ לָכֶם אִחִי

35. And it came to pass,

[as] they were emptying
their sacks,
that, behold, every
man's bundle of
money

[was] in his sack:

and they saw

the bundles of their
money,

they and their father,

and they feared.

36. And their father
Jacob said unto them:

Me you have bereaved
[of my children];
Joseph is not,

and Simeon is not,

and Benjamin you will
take away;
all these things are
against me.

37. And Reuben said

unto his father,

saying:

My two sons thou
mayest slay,
if I do not bring him
unto thee;
give him into my hand,

and I will return him
unto thee.

38. And he said:

My son shall not go
down with you,
for his brother is dead,

and he only is left,

and if mischief befall
him
in the way

In which you go,

then you would bring
down my gray hair
with sorrow to the
grave.

מִן

1. And the famine

[was] heavy in the land.

2. And it came to pass,

35. וַיְהִי

הֵם מְרִיקִים שְׂקֵיהֶם
וְהִנֵּה אִישׁ
צֶרֶר בְּסָפוֹ

בְּשֹׁקֵן

וַיֵּרְאוּ

אֶת צֶרְרוֹת בְּסָפֵיהֶם

הֵמָּה וְאֲבִיהֶם

וַיִּירָאוּ:

36. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
יַעֲקֹב אֲבִיהֶם

אֶתִּי שִׁבַּלְתֶּם
זֶסֶם אֵינְנוּ
וְשִׁמְעוֹן אֵינְנוּ

וְאֶת בִּנְיָמִן תִּקְחוּ

עָלַי הֵיוּ כְדָנָה:
37. וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן
אֶל אָבִיו

לֵאמֹר

אֶת שְׁנֵי בְנֵי חַמֹּת
אִם לֹא אָבִיאֲנִי אֵלֶיךָ

תִּתֵּנִי אֵתָנוּ עַל יָדֶי

וְאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ:

38. וַיֹּאמֶר

לֹא יֵרֵד בְּנִי עִמָּכֶם

כִּי אֶחָיו מָתָה
וְהוּא לְבָדּוֹ נִשְׁאַר

וְקִרְאָהוּ אִסּוֹן

בְּדֶרֶךְ
אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ

וְהוֹרֵדְתֶּם אֶת שִׂכְתִּי

בְּגִנוֹן שְׂאוֹלָה:

CAP. XLIII

1. וְהָרָעַב

כָּבֵד בְּאַרְצָה:

2. וַיְהִי

pistachio nuts and almonds : בִּמְנִים וּשְׁקָדִים :
 12. And double money : 12. וְכֶסֶף מִשְׁנָה
 take in your hand : קָחוּ בְיָדְכֶם
 and the money that was returned : וְאֵת הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב
 in the mouth of your sacks : בְּפִי אֲמַתְחֹתֶיכֶם
 carry again in your hand : תָּשִׁיבוּ בְיָדְכֶם
 perhaps it [was] a mistake : אֲזַי מִשְׁנָה הוּא :
 13. And your brother take, : 13. וְאֵת אֶחֱיָכֶם קָחוּ
 and arise, : וְקוּמוּ
 return unto the man, : שׁוּבוּ אֶל הָאִישׁ :
 14. And God Almighty : 14. וְאֵל שַׁדַּי
 may give you mercy : וְיִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים
 before the man, : לִפְנֵי הָאִישׁ
 that he may send away to you : וְיִשְׁלַח לָכֶם
 your other brother : אֶת אֶחֱיָכֶם אֲחֵר
 and Benjamin : וְאֵת בְּנִימִן
 and I, if I be bereaved [of my children], : וְאֲנִי, בְּאִשֶּׁר שִׁבְלָתִי
 I am bereaved. : שִׁבְלָתִי :
 15. And the men took : 15. וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים
 this present : אֶת הַמִּנְחָה הַזֹּאת
 and double money : וּמִשְׁנָה כֶּסֶף
 they took in their hand, : לָקָחוּ בְיָדָם
 and Benjamin : וְאֵת בְּנִימִן
 and they arose, : וַיִּקְמוּ
 and went down to Egypt, : וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם
 and stood before Joseph. : וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף :
 נִשְׁטִי נִשְׁטִי
 16 And when Joseph : 16. וַיֵּרָא יוֹסֵף אֲתָם
 saw Benjamin with them : אֶת בְּנִימִן
 he said : וַיֹּאמֶר
 to the one that [was] : לְאִשֶּׁר עַל בֵּיתוֹ
 over his house : הָבָא אֶת הָאֲנָשִׁים
 Bring the men : הַבִּיתָה
 into the house, : וּמִלֶּכֶת מִבֵּית, וְהִבֵּן
 and slaughter a slaught- : בְּיָ אֲתִי
 ering, and prepare : יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים
 for with me : shall the men eat

and we told him : וַנִּגְדַּל לוֹ
 according to the tenor : עַל פִּי הַדְּבָרִים
 of these words : } הָאֵלֶּה
 could we in any wise : הִידוּעַ גִּדַּע
 know : כִּי יֹאמַר
 that he would say : הוֹרִידוּ אֶת אֶחֱיָכֶם :
 Bring down your : 8. וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
 brother? : אֶל יִשְׂרָאֵל אָבִיו
 8. And Judah said : שְׁלַחָה הַנֶּעַר אִתִּי
 unto Israel his father : וְנִקְרָמָה, וְנִלְכָּה
 Send the lad with me, : וְנָחִיָּה
 and let us arise, and go : וְלֹא נָמוּת
 that we may live : גַּם אֲנַחְנוּ
 and not die, : גַּם אֲתָה, גַּם טַפְנוּ :
 I also we, : 9. אֲנֹכִי אֲשַׁרְבְּנוּ
 I also thou, also our : מִיָּדִי תִבְקָשְׁנוּ
 little ones. : אִם לֹא הִבִּיאֲתִיו
 9. I will be surety for : אֵלָיָה
 him : וְהִצַּגְתִּיו לִפְנֶיךָ
 of my hand thou shalt : וְחָטֵאתִי לָךְ
 require him : כֹּל הַיָּמִים :
 if I do not bring him : 10. For
 unto thee, : כִּי
 and set him before thee, : לֹא הִתְמַהֲמַהֲנוּ
 then I shall have sinned : כִּי עָתָה שִׁבְנוּ
 against thee : זֶה פְעֻמָּיִם :
 2for ever. : 11. And Israel their
 father said unto them : } אִם כֵּן
 If so, : אָפוא וְזֹאת עָשׂוּ
 then do this : קָחוּ מִזֶּמֶרֶת הָאָרֶץ
 take of the best fruits : בְּכֵלֵיכֶם
 of the land : וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ
 in your vessels, : מִנְחָה
 and bring down to : מַעֲטָ צָרִי
 the man : וּמַעֲטָ דָבָשׁ
 a present, : נִכְאֹת וְלֹט
 a little balm, :
 and a little honey, :
 spicery and ladanum, :

1) I. e., both we, and thou and etc. 2) H. all the days. 3) I. e., release

we have brought down
in our hand
to buy food;

we do not know
who put our money
in our sacks.

23. And he said:

Peace [be] to you,

do not fear;

your God

and the God of your
father
has given you a treasure

in your sacks;

your money came
unto me;

and he brought out
Simeon unto them.

24. And the man brought
the men

into Joseph's house;

and he gave water,

and they washed their
feet;

and he gave fodder

to their asses.

25. And they prepared

the present

before Joseph came

at noon;

for they heard

that there they would
eat bread.

26. And when Joseph
came into the house,

they brought to him

the present

which [was] in their
hand
into the house;

and they bowed them-
selves down to the earth

27. And he asked them

הורדנו בידנו

לשבר אכל

לא ידענו

מי שם בספנו

באמתחתינו:

23. ויאמר

שלום לכם

אל תיראו

אלהיכם

ואלהי אביכם

נתן לכם ממנו

באמתחתכם

בספכם בא אלי

ויוצא אליהם את

שמעון:

24. ויבא האיש

את האנשים

ביתו יוסף

ויתן מים

וירחצו רגליהם

ויתן מספוא

לחמריהם:

25. ויכינו

את המנחה

עד בוא יוסף

בצהריים

כי שמעו

כי שם יאכלו לחם:

26. ויבא יוסף

הביתה

ויביאו לו

את המנחה

אשר בידם

הביתה

וישתחו לו ארצה:

27. וישאל להם

at noon.

17. And the man did

as Joseph said;

and the man brought

the men

into Joseph's house.

18. And the men feared

that they were brought
[into] Joseph's house,
and they said:

Because of the money,

that returned in our
sacks

at the first time

we are brought in;

to roll himself upon us,¹

and to fall upon us,

and to take us

for bondmen,

and our asses.

19. And they came near
unto the man

that [was] over Joseph's
house,

and spoke unto him

[at] the door of the
house.

20. And they said:

Oh my lord,

we came indeed down

at the first time

to buy food.

21. And it came to pass,

when we came unto
the lodging place,
and we opened

our sacks,

that, behold, the money
of each man

[was] in the mouth of
his sack,

our money in its weight;

and we brought it
again in our hand.

22. And other money

בצהרים:

17. ויעש האיש

כאשר אמר יוסף

ויבא האיש

את האנשים

ביתו יוסף:

18. וייראו האנשים

כי הובאו בית יוסף

ויאמרו

על דבר הכסף

השב באמתחתינו

בתחלה

אנחנו מובאים

להתגלל עלינו

ולהתנפל עלינו

ולקחת אתנו

לעבדים

ואת חמרינו:

19. ויגשו אל האיש

אשר על בית יוסף

וידברו אצלו

פתח הבית:

20. ויאמרו

כי אדני

ירד ירדנו

בתחלה

לשבר אכל:

21. ויהי

כי באנו אל המלון

ונפתחנו

את אמתחתינו

והנה כסף איש

בפי אמתחתו

בספנו במשקלו

ונשב אתו בידנו:

22. ובסף אחר

¹ I. e., to seek occasion against us.

because the Egyptians are not able	כי לא יוכלון המצרים	concerning welfare, and said:	לשלום ויאמר
to eat with the Hebrews bread;	לאכל את העברים לחם;	Is peace [to] your old father [of] whom you spoke?	השלום אביכם היום אשר אמרתם
for that is an abomina- tion to the Egyptians.	כי תועבה היא למצרים:	Is he still alive?	העודנו חי:
33. And they sat before him, the firstborn according to his birthright, and the younger ac- cording to his youth, and the men astonished, one unto another.	33. וישבו לפניו הבכר בכורתו והצעיר פצערתו ניתמחו האנשים איש אל רעהו:	28. And they said: [It is] peace to thy servant, to our father. he is still alive; and they bowed the head and bowed themselves down.	28. ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו:
34. And one bore portions from before him unto them; and Benjamin's portion was greater than the portions of all of them five times. and they drank, and were drunken with him.	34. וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימן כמשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:	29. And he raised his eyes, and saw Benjamin his brother, his mother's son, and he said: Is this your youngest brother [of] whom you spoke unto me?	29. וישא עיניו ורא את בנימן אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי
מד 1. And he commanded the one that [was] over his house, saying: Fill the sacks of the men [with] food, [as much] as they are able to carry, and put the money of each man in the mouth of his sack.	מד 1. ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אבתחת האנשים באשר יוכלון שאת וישים כסף איש בפי אבתחתו:	And he said: God be gracious to thee my son, שבועי	ויאמר אלהים יחנה בני: שבועי
2. And my cup, the silver cup, you shall put in the mouth of the sack of the youngest, and the money of his grain; and he did according to Joseph's word which he had spoken.	2. ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אבתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר:	30. And Joseph hastened for his feelings were agitated towards his brother; and he sought to weep, and he came into the inner room, and wept there.	30. וימהר יוסף כי נבמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה:
3. As soon as the morn- ing was light,	3. הבקר אור	31. And he washed his face, and came out; and he refrained him- self, and said: Put on bread, 32. And they put on for him by himself, and for them by them- selves, and for the Egyptians, that [were] eating with him by themselves;	31. וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר, שימו לחם; 32. וישמו לו לבדו ולדם לבדם ולמצרים האכלים אותו לבדם

1) H his friend; or, neighbor.

and also we will be
bondmen to my lord

10. And he said:

Also now

[let] it [be] according
to your words;
with whomsoever it be
found,
he shall be my bondman,
and you shall be inno-
cent.

11. And they hastened

and took down

each man his sack

to the earth,

and opened

each man his sack.

12. And he searched;

with the eldest he began

and with the youngest
he finished;
and the cup was found

in Benjamin's sack.

13. And they rent their
clothes;
and each man loaded

(upon) his ass.

and returned to the city.

14. And Judah and his
brothers came
to Joseph's house:

and he [was] still there;

and they fell before
him to the earth.
מפטר

15. And Joseph said
unto them:
What [is] this deed

which you have done?

did you not know

that surely would prac-
tise divination
a man who [is] like me?

16. And Judah said:

What shall we say to
my lord?

וְגַם אֲנַחְנוּ נְהִיָּה
לְעַבְדֵּיךָ : וַיֹּאמֶר
גַּם עִתָּהּ

כְּדַבְרֶיכֶם בֵּן הוּא
אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ
הוּא יִהְיֶה לִי עֶבֶד
וְאַתֶּם תִּהְיוּ נָקִים :
וַיִּמְהָרוּ

וַיִּירְדוּ
אִישׁ אֶת אֲמֻתָּתוֹ
אֶרֶצָה
וַיִּפְתְּחוּ
אִישׁ אֲמֻתָּתוֹ :

וַיִּחְפֹּש׶ׁ
בְּגִדוֹ הַחֵל
וּבְקִמּוֹן בְּגִדוֹ
וַיִּמָּצֵא הַכֶּבֶץ
בְּאֲמֻתָּת בְּנִימִן :

וַיִּרְעוּ שְׂמֹלֹתָם
וַיַּעֲמֵם אִישׁ
עַל חֲמֹרוֹ
וַיָּשׁוּבּוּ הָעִירָה :

וַיָּבֹאוּ יְהוּדָה וְאֶחָיו
בֵּיתָה יוֹסֵף
וְהוּא עוֹדֵנָו שָׁם
וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרֶצָהּ
מִפְטִיר

וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף
מָה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם
הֲלוֹא יָדַעְתֶּם
כִּי נַחֵשׁ נִחֵשׁ
אִישׁ אֲשֶׁר כְּמִנִּי :

וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
מָה נֹאמַר לְאֹדֹנִי

(and) the men were
sent away,
they and their asses.

4. They had gone out
of the city,
they had not [yet]
gone far,
and Joseph said

to the one that [was]
over his house:
Rise, pursue

after the men;

and overtake them,

and say unto them:

Why have you repaid
evil
instead of good.

5. [Is] not this [the cup]

in which my lord drinks

and by which he surely
practises divination?
you have done evil!

In so doing.

6. And he overtook
them,
and spoke unto them

these words.

7. And they said unto
him:
Why should my lord
speak

like these words?

Far be it from thy
servants
to do like this thing.

8. Behold, money

which we found

in the mouth of our
sacks,
we returned unto thee

from the land of Canaan,

how then should we steal

out of thy lord's house

silver or gold?

9. With whomsoever
it be found
of thy servants,

he shall die.

וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ
הֵמָּה וְחֲמֹרֵיהֶם :

4 הֵם יָצְאוּ אֶת הָעִיר
לֹא הָרְחִיקוּ
וַיֹּסֵף אָמַר

לְאִישׁ עַל בֵּיתוֹ
קוּם רֹדֵף

אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים
וְהִשְׁתָּחֵם

וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
לָמָּה שָׁלַמְתֶּם רָעָה

טוֹבָת מִטוֹבָה :

5 הֲלוֹא זֶה

אֲשֶׁר יֹשֶׁתָה אֹדֹנִי בּוֹ
וְהוּא נַחֵשׁ וְנִחֵשׁ בּוֹ

הָרַעְתָּם
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם :

6 וַיִּשְׁלֹם
וַיִּדְבֹר אֲלֵיהֶם

אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה :

7 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
לָמָּה יִדְבֹר אֹדֹנִי

כְּדַבְרֵים הָאֵלֶּה
חֲקִלָּה לְעַבְדֶּיךָ

מַעֲשׂוֹת כְּדִבְרֵי הַזֶּה :

8 הִנֵּה כֶּסֶף
אֲשֶׁר מָצָאנוּ

כְּפִי אֲמֻתָּתֵינוּ
הִשְׁכִּינוּ אֵלֶיךָ

מֵאֶרֶץ כְּנָעַן
וְאֵיךְ נִגְנֹב

מִבֵּית אֹדֹנֶיךָ
כֶּסֶף אוֹ זָהָב :

9 אִישׁ אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ
מֵעַבְדֶּיךָ

וּמֵת

1) H. that you have done [it].

and his brother is dead, וְאָחִיו מָת
and he alone is left וַיּוֹתֵר הוּא לְבָדוֹ
of his mother, לְאִמּוֹ
and his father loves him, וְאָבִיו אֹהֲבֵוֹ :
21. and thou saidst וְהָאֲמָר 21.
unto thy servants, אֶל עֲבָדֶיךָ
Bring him down unto me, הוֹרְדֵהוּ אֵלַי
and let me put my eye on him, וְאִשְׁמָחָה עֵינִי עָלָיו:
22. And we said unto my lord: וְנֹאמְרָם אֶל אֲדֹנָי 22.
The lad is not able לֹא יוֹכֵד הַנָּעַר
to leave his father, לְעֹזֵב אֶת אָבִיו
for [if] he should leave his father, וְעֹזֵב אֶת אָבִיו
[his father] will die. : נָמָת :
23. And thou saidst וְהָאֲמָר 23.
unto thy servants: אֶל עֲבָדֶיךָ
if ^bdoes not come down אִם לֹא יֵרֵד
your youngest brother ^dyour youngest brother
with you, אֶחָדֶם הַבָּרְנָמִים
you shall see my face ^eno more. { לֹא תִסְפּוּן לִרְאוֹת פָּנַי :
24. And it came to pass, וַיְהִי כִּי עָלִינוּ 24.
when we came up אֶל עֲבָדֶיךָ, אָבִי
unto thy servant my father, וַנִּגְדֵּר לוֹ
we told him אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנָי :
the words of my lord.
25. And our father said: וְהָאֲמָר אָבִינוּ 25.
Return, buy for us יָשׁוּבוּ, שִׁבְרוּ קִנּוֹ
a little food. קָמַעַם אֶחָל :
26. And we said: וְנֹאמְרָם 26.
We are not able to go down: לֹא נוֹכֵד לְרִדָּת
If our youngest brother ^ebe אִם יֵשׁ אֶחָדֵנוּ הַבָּרְנָמִים
with us, אִתָּנוּ
then we will go down: וְנִירְדָּנוּ
for we are not able to see פָּנַי הָאִישׁ
the face of the man, וְאֶחָדֵנוּ הַבָּרְנָמִים
when our youngest brother ^enot with us, אִינָנוּ אִתָּנוּ :

what shall we speak? מַה נִּדְבָּר
and what shall we justify ourselves? וּמַה נִּצְטַדֵּק
God has found הָאֱלֹהִים מָצָא
the iniquity of thy servants: אֶת עֲוֹן עֲבָדֶיךָ
behold, we are bondman to my lord, הִנֵּנוּ עֲבָדִים לֵאדֹנָי
also we גַּם אֲנַחְנוּ
also he that the cup was found { גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא הַכִּיכֵּי
in his hand. פִּידֹו :
17. And he said: וְהָאֲמָר 17.
Far be it from me חֲדִלָּה לִי
to do this; מַעֲשֵׂוֹת זֹאת
the man הָאִישׁ
that the cup was found אֲשֶׁר נִמְצָא הַכִּיכֵּי
in his hand, פִּידֹו
he shall be my bondman; הוּא יִהְיֶה לִּי עֶבֶד
but you, go up in peace וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם
to your father. אֶל אֲבִיכֶם :

וַיִּגַּשׁ

VAYIGGASH

18. Then Judah came near unto him, וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה 18.
and said: וְהָאֲמָר
Oh my lord, בִּי אֲדֹנָי
let thy servant, I pray thee, speak יְדַבֵּר נָא עֲבָדֶיךָ
a word in my lord's ears, דָּבַר, בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי
and let not thy anger glow וְאַל יִחַר אַפֶּךָ
against thy servant; בַּעֲבָדֶיךָ
for thou [art] even as Pharaoh. כִּי כְמוֹת פַּרְעֹה :
19. My lord asked אֲדֹנָי שָׁאַל 19.
his servants, saying: אֶת עֲבָדָיו, לֵאמֹר
Have you a father, הֲיֵשׁ לָכֶם אָב
or a brother? אוֹ אָח :
20. And we said unto my lord: וְנֹאמְרָם אֶל אֲדֹנָי 20.
We have an old father יֵשׁ קִנּוֹ אָב זָקֵן
and a little child of [his] old age: וְיֶלֶד זָקֵנִים קָטָן

1) Or. how 2) L. e. both we and he also that etc. 3) H. for like thee like Pharaoh.

anything:

If I do not bring him
unto thee,

then I shall have sinned
against my father
for ever.

33. And now,

let thy servant, I pray
thee, remain
instead of the lad

a bondman to my lord;

and let the lad go up

with his brothers.

34. For how shall I go up
to my father,

and the lad [be] not
with me?
lest I see the evil

which will find my
father.

מה

1. Then Joseph was not
able
to refrain himself

before all those standing
by him,
and he called:

Cause every man to go
out
from me;

and no man stood with
him
while Joseph made him-
self known
unto his brothers.

2. And he gave forth his
voice in weeping:¹
and the Egyptians heard,

and the house of
Pharaoh heard.

3. And Joseph said

unto his brothers:

I [am] Joseph:

[Is] my father still
alive?

And his brothers were
not able
to answer him:

for they were terrified
at his presence.

לאמר

אם לא אביאנו

אליה

והטאתי לאבי

כל הימים:

33. ועתה

ישב נא עבדך

תחת הנער

עבד לאדני

והנער ישר

עם אחיו:

34. כי איך אעלה

אל אבי

והנער איננו אתי

פן אראה ברע

אשר ימצא את אבי:

CAP. XLV.

ו. ולא יכל יוסף

להתאפק

לכל הנצבים עליו

ויקרא

הוציאו כל איש

מעלי

ולא עמד איש אתו

בהתודע יוסף

אל אחיו:

2. ויתן את קלו בבכי

וישמעו מצרים

וישמע בית פרעה:

3. ויאמר יוסף

אל אחיו

אני יוסף

העוד אבי חי

ולא יכלו אחיו

לענות אתו

כי נבהרו מפניו:

and thy servant my
father said

unto us:

You know

that two [sons]

my wife bore to me.

28. And one went out

from me,

and I said:

Indeed he is surely torn
into pieces;

and I have not seen him
until now.

29. And [if] you take

also this one

from my face

and mischief befall him,

then you will bring
down

my gray hair

with sorrow to the
grave.

30. And now

when I come

unto thy servant my
father,

and the lad [be] not
with us,

and his soul

is knit with the [lad's]
soul;

שני

31. (And) it shall come
to pass

when he sees

that the lad is not
[with us],

that he will die;

and thy servants will
bring down

the gray hair of thy
servant

our father

with sorrow to the grave

32. For thy servant

became a surety for
the lad

unto my father,

27. ויאמר עבדך
אבי

אלינו

אתם ידעתם

כי שנים

לדה לי אשתי:

28. ויצא האחד

מאתי

ואמר

אך טרף מרף

ולא ראיתיו עד הנה:

29. ולקחתם

גם את זה

מעם פני

וקרהו אסון

והורדתם

את שיערתי

ברעה שאלה:

30. ועתה

כבאי

אל עבדך, אבי

והנער איננו אתנו

ונפשי

קשורה בנפשו:

שני

3. והיה

כראותו

כי אין הנער

ומת

והורידו עבדך

את שיער עבדך

אבינו

בינון שאלה:

32. כי עבדך

ערכ את הנער

מעם אבי

1) H. evil. 2) H. from. 3) all the days. 4) I. e., come on my father. 5) I. e., he wept aloud.

and go up unto my father
and say unto him:
Thus says thy son Joseph:
God has made me (for) a lord
of all Egypt;
come down unto me,
do not delay.
10. And thou shalt dwell
in the land of Goshen,
and thou shalt be near
unto me,
thou, and thy children,
and thy children's children,
and thy flock[s] and thy herd[s],
and all that thou hast.
11. And I will nourish thee there;
for [there are] still five years
of famine;
lest thou come to poverty,
thou and thy house,
and all that thou hast.
12. And, behold, your eyes [are] seeing
and the eyes of my brother Benjamin,
that [it is] my mouth
that [is] speaking unto you.
13. And you shall tell to my father
[of] all my glory
in Egypt,
and [of] all that you have seen;
and you shall hasten,
and bring down my father
hither.
14. And he fell
upon the neck of Benjamin
his brother,
and wept:

וַעֲלוּ אֵלַי אָבִי
וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו
כֹּה אָמַר בְּנֵי יוֹסֵף
יְשׁוּעָה אֱלֹהִים לְאֲדֹנָי
לְכָל מִצְרָיִם
רְדָה אֵלַי
אַל תַּעֲטֹד:
10. וְיִשְׁכַּתָּ
בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
וְהָיִיתָ קְרוֹב אֵלַי
אַתָּה וּבְנֵיךָ
וּבְנֵי בְנֵיךָ
וּצֹאֲנֶךָ וּבָקְרֶךָ
וְכָל אֲשֶׁר לְךָ:
11. וְאֶכְדָּלְתִּי אִתָּךְ שָׁם
כִּי עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים
רָעָב
פֶּן תָּבוֹא
לְפָנֶיךָ וּבֵיתְךָ
וְכָל אֲשֶׁר לְךָ:
12. וְהִנֵּה עֵינֶיךָ רֹאוֹת
(רְאוֹת)
וְעֵינֵי אָחִי בִנְיָמִן
כִּי פִי
הוֹדִיב אֵלֵיכֶם:
13. וְהַגַּדְתֶּם לְאָבִי
אֵת כָּל כְּבוֹדִי
בְּמִצְרָיִם
וְאֵת כָּל אֲשֶׁר רָאִיתֶם
וּמְהֵרָתֶם
וּתְרַדְתֶּם אֵת אָבִי
הֵנָּה:
14. וַיִּפֹּל
עַל צַוְאֲרֵי בִנְיָמִן
אָחִיו
וַיִּבְכֶּה:

4. And Joseph said
unto his brothers:
Come near unto me,
I pray you;
and they came near;
and he said:
I [am] Joseph your brother,
whom you sold
into Egypt.
5. And now, do not be
grieved,
and let be no anger in
your eyes,
that you sold me hither:
because for preservation
of life
God sent me
before you.
6. For these two years
the famine [has been]
in the land;
and [there are] still
five years
[in] which [there shall
be] neither plowing
nor harvest.
7. And God sent me
before you
to preserve for you a
remnant
in the earth;
and to save you alive
by a great deliverance.
שְׁלִישִׁי
8. And now
not you sent me hither,
but God;
and he made me
(for) a father to Pharaoh
and (for) a lord of all
his house,
and a ruler
over all the land of Egypt.
9. Hasten,

4. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל אָחָיו
גִּשְׁוּ נָא אֵלַי
וַיִּגִּשּׁוּ
וַיֹּאמֶר
אֲנִי יוֹסֵף אֲחֵיכֶם
אֲשֶׁר מָכַרְתֶּם אֹתִי
מִצְרָיִמָּה:
5. וְעַתָּה אַל תַּעֲצֹבוּ
וְאַל יָדָר בְּעֵינֵיכֶם
שֶׁ מָכַרְתֶּם אֹתִי הֵנָּה
כִּי לְמַחְיָה
שָׁלַחֲנִי אֱלֹהִים
לְפָנֶיכֶם:
6. כִּי זֶה שְׁנָתִים
הָרָעָב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ
וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים
אֲשֶׁר אֵין חֲרִישׁ
וְקָצִיר:
7. וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים
לְפָנֶיכֶם
לְשׁוֹם לָכֶם שְׂאֲרִית
בְּאֶרֶץ
וּלְחַיּוֹת לָכֶם
לְפָרִיטָה גְּדוֹלָה:
שְׁלִישִׁי
8. וְעַתָּה
לֹא אַתֶּם שָׁלַחְתֶּם
אֹתִי הֵנָּה
כִּי הָאֱלֹהִים
יַעֲשֶׂה לִּי
לְאָב לְפָרְעָה
וּלְאֲדֹנָי לְכָל בֵּיתוֹ
וּמִשְׁרַת
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם:
9. מְהֵרָה

(upon) your vessels:

for the good

of all the land of Egypt
is for you.21. And the sons of
Israel did so;and Joseph gave them
wagons,according to the com-
mandment of Pharaoh;
and he gave them
provision
for the way.22. To all of them he
gave,
to each man

changes of clothing:

but to Benjamin he gave

three hundred [pieces
of] silverand five changes of
clothing.

23. And to his father

he sent like this:

ten asses

carrying

from the good [things]
of Egypt,

and ten she-asses

carrying grain,

and bread, and [other]
food for his father
for the way.24. And he sent away
his brothers,
and they departed;

and he said unto them:

Do not quarrel on the
way.25. And they went up
from Egypt,and they came [into]
the land of Canaan
unto Jacob their father,26. And they told him,
saying:

על פְּרִיכֶם

כִּי טוֹב

כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם

לָכֶם הוּא :

21. וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל

וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף

עֲגָלוֹת

עַל פִּי פִרְעֹה

וַיִּתֵּן לָהֶם צֹדָה

לְדַרְדֵּךְ :

22. לְכֻלָּם נָתַן

לְאִישׁ

חֲלִיפוֹת שְׂמָלֹת

וּבְבִנְיָמִן נָתַן

שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף

וְחֲמִשָּׁה חֲלִיפוֹת

שְׂמָלוֹת :

23. וּלְאָבִיו

שָׁלַח בָּזָאת

עֲשָׂרָה חֲמֹרִים

נֹשְׂאִים

מִטוֹב מִצְרַיִם

וְעֵשֶׂר אֲתֹנֹת

נֹשְׂאוֹת כֹּר

וְרֹחֵם וּמִזֹּן לְאָבִיו

לְדַרְדֵּךְ :

24. וַיִּשְׁלַח אֶת אָחִיו

וַיֵּלְכוּ

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

אַל תִּרְגְּזוּ בְּדַרְדֵּךְ :

25. וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם

וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן

אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם :

26. וַיִּבְרְאוּ לוֹ

לֵאמֹר

and Benjamin wept

upon his neck.

15. And he kissed (to)
all his brothers,
and wept upon them,

and after that

his brothers talked
with him.16. And the report
[thereof] was heard
[in] Pharaoh's house,

saying:

Joseph's brothers have
come;and it was good in
Pharaoh's eyesand in the eyes of his
servants.

17. And Pharaoh said

unto Joseph:

Say unto thy brothers:

This do:

load your beast[s],

and depart, go

to the land of Canaan.

18. And take your father

and your households,

and come unto me,

and I will give you

the good of the land
of Egypt,

and you shall eat

the fat of the land.

רַבִּיעִי

19. And thou art com-
manded,

this do:

take for yourselves

out of the land of Egypt

wagons

for your little ones,
and for your wives,and take up your father,
and come.20. And your eye shall
not spare

וּבְבִנְיָמִן בָּכָה

עַל צוּאָרָיו :

15. וַיִּנָּשֶׁק לְכָל אָחָיו

וַיִּבְכּוּ עֲלֵיהֶם

וְאַחֲרֵי כֵן

דִּבְּרוּ אָחִיו אִתּוֹ :

16. וְהַקֵּל נִשְׁמָע

בֵּית פִּרְעֹה

לֵאמֹר

בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף

וַיִּיטֵב בְּעֵינֵי פִרְעֹה

וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו :

17. וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה

אֶל יוֹסֵף

אָמַר אֶל אָחִיךָ

זֹאת עֲשׂוּ

מַעֲנֵנוּ אֶת בְּעִירְכֶם

וּלְכוּ בָּאוּ

אֶרְצָה כְּנָעַן :

18. וְקַחוּ אֶת אֲבִיכֶם

וְאֶת בְּתִיכֶם

וּבָאוּ אֵלַי

וְאֶתַּנֶּה לָכֶם

אֶת טוֹב אֶרֶץ מִצְרַיִם

וְאֵכְלוּ

אֶת חֶלֶב הָאָרֶץ :

רַבִּיעִי

19. וְאַתָּה צִוִּיתָה

זֹאת עֲשׂוּ

קַחוּ לָכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

עֲגָלוֹת

לְמִסְפָּכֶם וּלְנִשְׁיֵכֶם

וּנְשֵׁאתֶם אֶת אֲבִיכֶם

וּבָאתֶם :

20. וְעֵינְכֶם אַל תִּחָם

1) H. voice. 2) Or, and go, come into etc. 3) i. e., household goods. 4) H. mo'el

I will make [of] thee there.
 4. I will go down with thee to Egypt;
 and I will also surely bring thee up again;
 and Joseph shall put his hand upon thy eyes.
 5. And Jacob rose up from Beer-sheba,
 and the sons of Israel carried Jacob their father,
 and their little ones,
 and their wives,
 in the wagons which Pharaoh had sent to carry him.
 6. And they took their cattle,
 and their movable property, which they had acquired in the land of Canaan,
 and came into Egypt.
 Jacob and all his seed with him.
 7. His sons, and his sons' sons with him,
 his daughters, and his sons' daughters,
 and all his seed he brought with him into Egypt.
 8. And these [are] the names of the children of Israel, chose coming into Egypt,
 Jacob and his sons;
 the firstborn of Jacob, Reuben.
 9. And the sons of Reuben: Hanoch, and Pallu,
 and Hezron, and Carmi.
 10. And the sons of Simeon:

אֲשִׁמָּה יָשֵׁם :
 4. אֲנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ
 מִצְרַיִם
 וְאֲנֹכִי אֲשַׁלְּחֶנּוּ עִלָּה
 וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ
 עַל עֵינֶיךָ :
 5. וַיָּקָם יַעֲקֹב
 מִבְּעֵר שֶׁבַע
 וַיֵּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
 וְאֶת טַפָּם
 וְאֶת נְשֵׁיהֶם
 בַּעֲגֻלוֹת
 אֲשֶׁר שָׁלַח פַּרְעֹה
 לָשֵׂאת אֹתוֹ :
 6. וַיִּקְחוּ
 אֶת מִקְנֵיהֶם
 וְאֶת רִכְוֹשָׁם
 אֲשֶׁר רָכְשׁוּ
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם
 יַעֲקֹב וְכָל יָדָעוּ אֹתוֹ
 7. בְּנָיו וּבְנֵי בְנָיו
 אִתּוֹ
 בָּנָתָיו וּבָנוֹת בְּנָיו
 וְכָל יָדָעוּ
 הֵבִיא אֹתָם מִצְרַיִם :
 8. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הַבָּאִים מִצְרַיִם
 יַעֲקֹב וּבְנָיו
 בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן :
 9. וּבְנֵי רְאוּבֵן
 חֲנוֹךְ וּפְלֹוּ
 וְחִזְרֹן וְכַרְמִי :
 10. וּבְנֵי שִׁמְעוֹן

Joseph [is] still alive,
 and (that) he is the ruler
 over all the land of Egypt.
 And his heart ¹fainted,
 for he did not believe them.
 27. And [when] they told him all the words of Joseph,
 which he had spoken unto them,
 and he saw the wagons which Joseph had sent to carry him,
 then revived the spirit of Jacob (their father).
 28. And Israel said:
 Enough;
 Joseph my son [is] still alive;
 let me go and see him before I die.
 29. And Israel journeyed, with all that he had,
 and came to Beer-sheba;
 and he sacrificed sacrifices to the God of his father Isaac.
 30. And God said to Israel in the visions of the night,
 and said: Jacob, Jacob;
 and he said: Here [am] I.
 31. And he said:
 I [am] God,
 the God of thy father;
 do not fear to go down to Egypt;
 for (to) a great nation

עוֹד יוֹסֵף חַי
 וְכִי הוּא מֶשֶׁל
 כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְיָפֵן לֵבּוֹ
 כִּי לֹא הֵאֱמִין לָהֶם :
 27. וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו
 אֵת כָּל דְּבָרֵי יוֹסֵף
 אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם
 וַיֵּרָא אֶת הָעֲגֻלוֹת
 אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף
 לָשֵׂאת אֹתוֹ
 וַתְּחַי רֹחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם :
 28. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
 כֹּפֹו
 עוֹד יוֹסֵף בְּנִי חַי
 אֵלָּכָה וְאֶרְאֶנּוּ
 בְּמָוֶת אֲמֹת :
 CAP. XLVI.
 1. וַיֵּסַע יִשְׂרָאֵל
 וְכָל אֲשֶׁר לוֹ
 וַיָּבֹאוּ בְּעֵר שֶׁבַע
 וַיִּזְבַּח זִבְחִים
 לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק :
 2. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 לְיִשְׂרָאֵל
 בְּמֵרָא תִּלְוִלָה
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב
 וַיֹּאמֶר הִנְנִי :
 3. וַיֹּאמֶר
 אֲנֹכִי הָאֵל
 אֱלֹהֵי אָבִיךָ
 אַל תִּירָא
 מֵרֵדָה מִצְרַיִם
 כִּי כְנִי גֹדֹל

1) Or, grew cold.

to Leah his daughter;

and she bore these

to Jacob,

sixteen soul[s].

19. The sons of Rachel

Jacob's wife:

Joseph and Benjamin.

20. And [there] were
born to Joseph
in the land of Egypt,

whom bore to him

Asenath,

the daughter of
Poti-phera,
the priest of On,

Manasseh

and Ephraim.

21. And the sons of
Benjamin:

Bela, and Becher, and
Ashbel,

Gera, and Naaman,

Khi, and Rosh,

Muppim, and Huppim,
and Ard.

22. These [were] the
sons of Rachel,
which were born to
Jacob;

all the soul[s]

[were] fourteen.

23. And the sons of
Dan: Hushim.

24. And the sons of
Naphtali:
Jahzeel, and Guni,

and Jezer, and Shilem.

25. These [were] the
sons of Bilhah,
whom Laban gave

to Rachel his daughter;

and she bore these

to Jacob:

all the soul[s] were
seven.

26. All the soul[s]

that came with Jacob

into Egypt

קָרָאָה בָּתוּר

וַתֵּלֶד אֶת אֵלֶּה

לְיַעֲקֹב

שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נַפְשׁ:

19. בְּנֵי רָחֵל

אִשְׁתּוֹ יַעֲקֹב

יוֹסֵף וּבִנְיָמִן:

20. וַיֵּוָּלְדוּ לְיוֹסֵף

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

אֲשֶׁר יָרְדָה לוֹ אֲסֵנֶת

בֵּת פּוֹטִי־פְרָעַ

כֹּהֵן אֹן

אֶת מְנַשֶּׁה

וְאֶת אֶפְרַיִם:

21. וּבְנֵי בִנְיָמִן

בִּלְעָ וּבְכֶרֶךְ וְאַשְׁבֵּל

גֵּרָא וְנַעֲמָן

אֲחִי וְרוֹשׁ

מֻפִּיִּם וְחֻפִּיִּם וְאַרְדִּי:

22. אֵלֶּה בְּנֵי רָחֵל

אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב

כָּל נַפְשׁ

אַרְבָּעָה עָשָׂר:

23. וּבְנֵי דָן חֻשִׁים:

24. וּבְנֵי נַפְתָּלִי

יַחְזָאֵל וְגֻנִי

וְיֶזֶר וְשִׁלֵּם:

25. אֵלֶּה בְּנֵי בִלְהָה

אֲשֶׁר נָתַן לָהּ

לְרָחֵל בָּתוּר

וַתֵּלֶד אֶת אֵלֶּה

לְיַעֲקֹב

כָּל נַפְשׁ שִׁבְעָה:

26. כָּל הַנַּפְשׁ

הַבָּאָה לְיַעֲקֹב

מִצְרַיִמָּה

Jemuel, and Jamin,

and Ohad, and Jachin,
and Zohar,

and Shaul the son of
the Canaanitess;

11. And the sons of Levi:

Gershon, Kohath, and
Merari.

12. And the sons of
Judah:

Er, and Onan, and
Shelah,

and Perez, and Zerah;

and Er and Onan died

in the land of Canaan;

and the sons of Perez
were

Hezron and Hamul.

13. And the sons of
Issachar:

Tola, and Puvah,

and Job, and Shilmon.

14. And the sons of
Zebulun:

Sered, and Elon, and
Jahiceel.

15. These [were] the
sons of Leah,

whom she bore to Jacob

in Paddan-aram,

and Dinah his daughter:

all the soul[s]

of his sons and daughters

[were] thirty and three.

16. And the sons of Gad:

Ziphion and Haggi,

Shuni and Ezbon,

Eri, and Arodi, and
Ariel.

17. And the sons of
Asher:

Imnah, and Ishvah,

and Ishvi, and Berlah,

and Serah their sister;

and the sons of Berlah:

Heber and Malchiel.

18. These [were] the
sons of Zilpah,

whom Laban gave

יֵמְוֵאל וְיָמִין

וְאֹהַד וְיָכִין וְזָחָר

וְשָׂאוּל בֶּן הַכַּנְעָנִית:

11. וּבְנֵי לֵוִי

גֵּרְשֹׁן קָהַת וּמֵרָרִי:

12. וּבְנֵי יְהוּדָה

עֵר וְאוֹנָן וְשִׁלָּה

וְפֶרֶץ וְזָרַח

וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

וַיְהִיו בְּנֵי פֶרֶץ

חֶזְרוֹן וְחָמוּל:

13. וּבְנֵי יִשָּׁשְׁכָר

תּוֹלָע וְפֻוּהָ

וְיֹב וְשִׁלְמוֹן:

14. וּבְנֵי זְבֻלֹן

סֶרֶד וְאֵלֹן וְיַחֲזִיאֵל:

15. אֵלֶּה בְּנֵי רָחֵל

אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב

בְּפָדָן אֲרָם

וְאֵת דִּינָה בָּתוּר

כָּל נַפְשׁ

בְּנָיו וּבְנוֹתָיו

שְׁלִשִּׁים וּשְׁלֹשׁ:

16. וּבְנֵי גָד

צִפִּיּוֹן וְחַגִּי

שֹׁנִי וְעִזְבֹן

עֵרִי וְאוֹרֹדִי וְאַרְאֵל:

17. וּבְנֵי אָשֵׁר

יִמְנָה וְיִשְׁוּהָ

וְיִשְׁוִי וּבְרִיָּה

וְשֶׁרָה אֲחֹתָם

וּבְנֵי בְרִיָּה

חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל:

18. אֵלֶּה בְּנֵי זִלְפָּה

אֲשֶׁר נָתַן לָהּ

1) Or, belonging to Jacob that came

and unto his father's house :
[I will go up,
and tell to Pharaoh,
and I will say unto him :
My brothers and my father's house
which [were] in the land of Canaan,
have come unto me.
32. And the men [are] shepherds of flock[s],
for they have been owners of cattle;
and their flock[s], and their herd[s],
and all that they have brought.
33. And it shall come to pass,
when Pharaoh shall call unto you,
and shall say: What [is] your occupation?
34. That you shall say:
Owners of cattle have been thy servants
from our youth even until now,
also we also our fathers;
[in order that you may dwell
in the land of Goshen;
for the abomination of Egypt
[is] every shepherd of flock[s].
מִזְבֵּחַ
1. And Joseph came,
and told to Pharaoh,
and said:
My father, and my brothers,
and their flock[s], and their herd[s],
and all that they have
have come out of the land of Canaan,
and, behold, they [are] in the land of Goshen.
2. And he took some of his brothers,

וְאֵל בֵּית אָבִיו
וְאֵלָה
וְאֶנְיָה לְפָרְעָה
וְאֶמְרָה אֵלָיו
אֲחִי וּבֵית אָבִי
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
בָּאוּ אֵלַי :
32. וְהָאֲנָשִׁים
רֹעֵי צֹאן
כִּי אֲנָשִׁי מִקְנֵה הַיָּד
וְצֹאנָם וּבְקָרָם
וְכָל אֲשֶׁר דָּהָם
הֵבִיאוּ :
33. וְהָיָה
כִּי יִקְרָא לָכֶם פָּרְעָה
וְאָמַר מַה מְעֹשֵׂיכֶם :
34. וְאָמַרְתֶּם
אֲנָשֵׁי מִקְנֵה
הַיָּד עֲבָדָיו
מִנְעוּרֵינוּ וְעַד עַתָּה
גַּם אֲנַחְנוּ
גַּם אֲבֹתֵינוּ
בְּעֵבֶר תֵּשְׁבוּ
בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
כִּי תִשְׁעַבְתָּ מִצְרַיִם
כָּל רֹעֵי צֹאן :
CAP. XLVII
1. וַיָּבֹא יוֹסֵף
וַיַּגֵּד לְפָרְעָה
וַיֹּאמֶר
אָבִי וְאֲחִי
וְצֹאנָם וּבְקָרָם
וְכָל אֲשֶׁר דָּהָם
בָּאוּ מִמֶּרְצֵן כְּנָעַן
וְהֵנָּה בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן :
2. וַיִּקְחֶה אֶחָיו לֶחֶם

who came out of his loins,
besides the wives of Jacob's sons,
all the soul[s]
[were] sixty and six.
27. And the sons of Joseph
which were born to him
in Egypt,
[were] two soul[s];
all the soul[s]
of the house of Jacob,
that came into Egypt,
[were] seventy.
שֵׁשִׁי
28. And Judah
be sent before him,
unto Joseph,
to show before him [the way] to Goshen;
and they came
into the land of Goshen.
29. And Joseph prepared
his chariot,
and went up
to meet Israel
his father,
to Goshen;
and he appeared unto him,
and fell upon his neck,
and wept upon his neck a good while.
30. And Israel said
unto Joseph:
Let me die now,
since I have seen
thy face,
that thou [art] still alive.
31. And Joseph said
unto his brothers

יִצְחָק יָרְכוּ
מִלְכָּר וְשֵׁי בְנֵי יַעֲקֹב
כָּל נֶפֶשׁ
שִׁשִּׁים וְשֵׁשׁ :
27. וּבְנֵי יוֹסֵף
אֲשֶׁר יָלַד לוֹ
בְּמִצְרַיִם
נֶפֶשׁ שְׁנַיִם
כָּל הַנֶּפֶשׁ
לְבֵית יַעֲקֹב
הַבָּאָה מִצְרַיִם
שִׁבְעִים :
שֵׁשִׁי
28. וְאֵת יְהוּדָה
שִׁלַּח לִפְנָיו
אֶל יוֹסֵף
לְהוֹרֹת לִפְנָיו גֹּשֶׁן
וַיָּבֹאוּ
אֶרֶץ גֹּשֶׁן :
29. וַיַּעֲמֵד יוֹסֵף
מִרְכַּבְתּוֹ
וַיַּעַל
לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל
אָבִיו
גֹּשֶׁן
וַיִּבָּרַא אֵלָיו
וַיִּפֹּל עַד צְנֹאָרָיו
וַיִּבְכֶּה עַל צְוֹאָרָיו עוֹד
30. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
אֶל יוֹסֵף
אֲמִיתָה הַעַם
אֲחֵרִי רָאוּתִי
אֵת פָּנֶיךָ
כִּי עוֹדָה חַי :
31. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל אֶחָיו

1) Or, to give information 2) Or, repea'edly. 3) H. this time 4) I. e., both we and our fathers

before Pharaoh:

and Jacob blessed
Pharaoh.

8. And Pharaoh said

unto Jacob:

How many [are] the days
of the years of thy life?

9. And Jacob said

unto Pharaoh:

The days of the years
of my sojournings
[are] : hundred and
thirty years;
few and evilhave been the days of
the years of my life,
and they have not
attained
[unto] the daysof the years of my
fathers
in the days of their
sojournings.10. And Jacob blessed
Pharaoh,and he went out from
before Pharaoh.
שְׁבִיעִי

11. And Joseph placed

his father and his
brothers,
and gave them possession
in the land of Egypt;

In the best of the land,

in the land of Rameses,

as Pharaoh commanded.

12. And Joseph nourished

his father, and his
brothers,
and all his father's house[with] bread, according
to their families.³

13. And bread

was not in all the land

for the famine [was]
very heavy;and the land of Egypt
b) was exhausteda) and the land of
Canaan,

לפני פרעה

{ ויברך יעקב את
פרעה :

8. ויאמר פרעה

אל יעקב

כמה ימי שני חייך :

9. ויאמר יעקב

אל פרעה

ימי שני מגורי

שלשים ומאת שנה

קצט ורעים

היו ימי שני חיי

ולא השיגו

את ימי

שני חיי אבתי

בימי מגוריהם :

{ 10. ויברך יעקב
את פרעה }

ויצא מלפני פרעה :

שְׁבִיעִי

11. ויניח יוסף

את אביו ואת אחיו

ויתן להם ארצה

בארץ מצרים

במיטב הארץ

בארץ רעמסס

כאשר צוה פרעה :

12. ויכלכל יוסף

את אביו ואת אחיו

ואת כל בית אביו

לחם לפי הבת :

12. ולחם

אין בכל הארץ

כי כבר הרעב מאד

והארץ מצרים

וארץ כנען

five men,

and presented them
before Pharaoh.

3. And Pharaoh said

unto his brothers:

What [is] your occupa-
tion?And they said unto
Pharaoh:Shepherds of flock [s]
are thy servants,
also we

also our fathers.

4. And they said unto
Pharaoh:To sojourn in the land
we have come,
for [there] is no pasture
for the flock [s]

which thy servants have

for the famine [is] heavy

in the land of Canaan:

and now,

we pray thee, let thy
servants dwell
in the land of Goshen.

5. And Pharaoh spoke

unto Joseph,

saying:

Thy father and thy
brothers
have come unto thee.

6. The land of Egypt

[is] before thee;

In the best of the land

place thy father

and thy brothers:

let them dwell in the
land of Goshen;

and if thou knowest

that [there] are among
them men of ability,
then make them chiefs
of cattle,
(over) that belong to me.

7. And Joseph brought in

Jacob his father,

and set him

חמשה אנשים

ויצגם לפני פרעה :

3. ויאמר פרעה

אל אחיו

מה מעשיכם

ויאמרו אל פרעה

רעה צאן עבדיך

גם אנחנו

גם אבותינו :

4. ויאמרו אל פרעה

לנו בארץ גושן

כי אין מרעה לצאן

אשר לעבדיך

כי כבר הרעב

בארץ כנען

ועתה

ישבו נא עבדיך

בארץ גושן :

5. ויאמר פרעה

אל יוסף

לאמר

אביך ואחריך

באו אריך :

6. ארץ מצרים

לפניך היא

במיטב הארץ

הושב את אביך

ואת אחריך

ישבו בארץ גושן

ואם ידעת

ויש בם אנשי חיל

ושמתם שרי מקנה

על אשר לי :

7. ויבא יוסף

את יעקב אביו

ויעמדה

1) Or, activity. 2) H. cause to dwell. 3) H. at the mouth of the little ones.

in that year.

18. And that year {
ended,

and they came unto him

in the second year,

and said to him:

We will not hide from
my lord,
how that the money
is ended,
and the possessions of
the cattle
[belong] unto my lord,

'nothing is left

before my lord,

except our bodies

and our land.

19. Why should we die

before thy eyes,

also we,

also our land?

buy us

and our land

for (the) bread,

and we will be

and our land

servants to Pharaoh;

and give [us] seed,

that we may live,

and not die,

and [that] the land be
not desolate.

20. And Joseph bought

all the land of Egypt
for Pharaoh;

for the Egyptians sold

each man his field,

because it prevailed
over them

the famine;

and the land became
Pharaoh's

בשנה הזאת :

18. ונתחם

השנה הזאת

ויבאו אליו

בשנה השנית

ויאמרו לו

לא נכחד מאדני

כי אר תם הפסח

ומקנה הפהמה

אל אדני

לא נשאר

לפני אדני

בבתי אם גונתנו

ואדמתנו :

19. למה נמות

לעיניך

גם אנחנו

גם אדמתנו

קנה אתנו

ואת אדמתנו

בפחם

ונהיה אנחנו

ואדמתנו

עבדים לפרעה

ותן זרע

ונחיה

ולא נמות

והאדמה לא תשם :

20. ויקן יוסף

את כל ארצות

מצרים לפרעה

כי מכרו מצרים

איש שדהו

כי חזק עליהם

הרעב

ותהי הארץ לפרעה :

because of the famine.

14. And Joseph gathered
up

all the money

that was found

in the land of Egypt

and in the land of
Canaan,

for the grain

which they [were]
buying;

and Joseph brought

the money

into the house of
Pharaoh.

15. And [when] the
money ended

from the land of Egypt

and from the land of
Canaan,

all the Egyptians came

unto Joseph,

saying:

Give us bread;

for why should we die
in thy presence?

for the money fails

16. And Joseph said:

Give your cattle,

and I will give you

for your cattle,

if money fail.

17. And they brought

their cattle

unto Joseph;

and Joseph gave them

bread

[in exchange] for the
horses,

and for the possessions
of the flock[s],

and for the possessions
of the herd[s]

and for the asses;

and he supplied them
with bread

[in exchange] for all
their cattle

מפני הרעב :

14. ויבא יוסף

את כל הפסח

הנמצא

בארץ מצרים

ובארץ כנען

בשכר

אשר הם שברים

ויבא יוסף

את הפסח

ביתה פרעה :

15. ויתם הפסח

מארץ מצרים

ומארץ כנען

ויבאו כל מצרים

אל יוסף

לאמר

הבה לנו לחם

ולמה נמות ננהך

כי אפס בָּסֶף :

16. ויאמר יוסף

הבנו מקניכם

ואתנה לכם

במקניכם

אם אפס בָּסֶף :

17. ויביאו

את מקניהם

אל יוסף

ותתן להם יוסף

לחם

בפוסים

ובמקנה הצאן

ובמקנה הבקר

ובחמרים

וינהלם בלחם

בבקר מקניהם

1) H. it was not left. 2) I.e., both we and our land? 3) Or, was spent. failed.

and we will be servants
unto Pharaoh.

26. And Joseph made it
for a statute unto this
day
upon the land of Egypt,

[that] Pharaoh [shall
have] the fifth [part]:
only the land of the
priests
alone,

did not become
Pharaoh's.

27. And Israel dwelt
in the land of Egypt,

in the land of Goshen;

and they had possessions
therein.
and were fruitful,

and multiplied exceed-
ingly.

וְהָיִינוּ עֲבָדִים
לְפָרֹעַה :

26. וַיַּשֶּׁם אֹתָהּ יוֹסֵף
לְחָק עַד הַיּוֹם הַזֶּה
עַל אֲדֹמַת מִצְרַיִם
לְפָרֹעַה לְחֵמֶשׁ

בֶּקַע אֲדֹמַת הַכֹּהֲנִים
לָכֶדֶם
לֹא הָיְתָה לְפָרֹעַה :

27. וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
וַיֵּאָחֲזוּ כָהָן
וַיִּפְרוּ
וַיִּרְבּוּ מְאֹד :

VAYECHY

וַיַּחֲיִי

28. And Jacob lived
in the land of Egypt
seventeen years;

and the days of Jacob
were,
the years of his life,

seven years

and a hundred and
forty years.

29. And the days of
Israel drew near
to die;

and he called his son
Joseph,
and said to him:

If, now, I have found
favor
in thy eyes,

put, I pray thee, thy
hand
under my thigh,

and do with me

28. וַיַּחֲיִי יַעֲקֹב
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
שִׁבְעַת עָשָׂר שָׁנָה
וַיְהִי יְמֵי יַעֲקֹב
שְׁנֵי חַיָּיו
שִׁבְעַת שָׁנִים
וְאַרְבָּעִים וְאַתְּנָה
שָׁנָה :

29. וַיִּקְרָבוּ
יְמֵי יִשְׂרָאֵל
לָמוֹת
וַיִּקְרָא לְבְנוֹ לְיוֹסֵף
וַיֹּאמֶר דָּו
אִם נָא תִצְאָתִי חַן
בְּעֵינֶיךָ
שִׂים נָא יָדְךָ
תַּחַת יְרֵכִי
וַעֲשֵׂיתָ עִמָּדִי

21. And [as for] the people,
he removed them
to the cities,

from one end of the
border of Egypt
even unto the other.

22 Only
the land of the priests
he did not buy;

for the priests had an
appointed portion
from Pharaoh,

and they did eat their
appointed portion
which Pharaoh gave them;
therefore they did not
sell
their land.

23. And Joseph said
unto the people:
Behold,

I have bought you
to-day

and your land
for Pharaoh:

lo, [here is] seed for you,
and you shall sow the
land.

24. And it shall come to
pass at the ingatherings,
that you shall give a
fifth [part]
to Pharaoh,

and four parts
shall be for you,

for seed of the field.
and for your food,

and for those that [are]
in your houses,
and for food for your
little ones.

מִפְתִּיר

25. And they said:
Thou hast saved our
lives;

let us find favor
in the eyes of my lord.

21. וְאֵת הָעָם
הָעֹבֵד אֹתוֹ
לָעָרִים

מִקְצֵה נְכוּל מִצְרַיִם
וְעַד קֶצֶה :

22. בֶּקַע
אֲדֹמַת הַכֹּהֲנִים
לֹא קָנָה
כִּי חָק לַכֹּהֲנִים
מֵאֵת פָּרֹעַה

וְאָכְלוּ אֶת חֶקֶם
אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פָּרֹעַה
עַד כֵּן לֹא מָכְרוּ
אֶת אֲדֹמָתָם :

23. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל הָעָם
הֵן
קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם

וְאֵת אֲדֹמָתְכֶם
לְפָרֹעַה
הֵא לָכֶם זֶרַע

וְזֶרַעְכֶם אֶתְהַאדָמָה
24. וְהָיָה בְּתִבּוֹאֹת
וְנִתְּחַם חֲמִישִׁית
לְפָרֹעַה
וְאַרְבַּע תִּהְיֶה
יְהִי לָכֶם
לְזֶרַע הַשָּׂדֶה
וְלֶאֱכֹלְכֶם
וְלָאֲשֶׁר בְּבֵתֵיכֶם
וְלֶאֱכֹל לְמִשְׁכָּם :

מִפְתִּיר

25. וַיֹּאמְרוּ
הַחַיִּיתָנוּ
נִמְצָא חַן
בְּעֵינֵי אֲדֹנֵינוּ

1) Or, according to their cities. 2) H. eating.

4. And said unto me:
Behold, I will make thee fruitful,
and multiply thee,
and make [of] thee
(for) a company of peoples;
and I will give
this land
to thy seed after thee
[for] an everlasting possession.
5. And now thy two sons
that were born to thee
in the land of Egypt,
before I came unto thee
into Egypt
are mine;
Ephraim and Manasseh,
like Reuben and Simeon,
shall be mine.
6. And thy offspring
which thou begetteth
after them,
shall be thine;
after the name of their brothers
they shall be called in
their inheritance.
7. And [as for] me, when
I came from Paddan,
Rachel died by me
in the land of Canaan
in the way,
when [there was] still
a tract of land
to come to Ephrath,
and I buried her there
in the way of Ephrath,
which is Beth-lehem.
8. And Israel saw
Joseph's sons,
and he said: Who [are]
these?

4. ויאמר אלי
הנני מפרך
והרביתך
ונתתיך
לקהל עמים
ונתתי
את הארץ הזאת
לזרעך אחריתך
אדחת עולם
5. ועתה שני בנך
הנולדים לך
בארץ מצרים
עד באי אליך
ביצרימה
לי הם
אפרים ומנשה
כראובן ושמעון
יהיו לי
6. ובזכותך
אשר הולדת
אחריהם
לך יהיו
על שם אחיהם
יקראו בנחלתם
7. ואני בבא כפדן
מתה עלי רחל
בארץ כנען
בדרך
בעוד בברת ארץ
לבא אפרתה
ואקברה שם
בדרך אפרת
היא בית לחם
8. וירא ישראל
את בני יוסף
ויאמר מי אלה:

kindness and truth,
do not bury me, I pray
thee,
in Egypt.
30. But let me lie
with my fathers,
and thou shalt carry me
out of Egypt,
and bury me in their
burying-place.
And he said:
I will do
according to thy word.
31. And he said:
Swear to me;
and he swore to him.
And Israel bowed him-
self
upon the head of the bed.
M
1. And it came to pass
after these things,
that one said to Joseph:
Behold, thy father [is]
sick;
and he took
his two sons with him,
Manassch
and Ephraim.
2. And one told Jacob
and said:
Behold, thy son Joseph
[is] coming unto thee;
and Israel strengthened
himself,
and sat upon the bed.
3. And Jacob said
unto Joseph:
God Almighty
appeared unto me in Luz
in the land of Canaan,
and blessed me.

חסד ואמת
אל נא תקברני
במצרים
30. ושכבתי
עם אבותי
ונישאנני כמצרים
וקברתני בקברתם
ויאמר
אנכי אעשה
כדברך
31. ויאמר
השבעה לי
וישבע לו
וישחחו ישראל
על ראש המטה
CAP. XLVIII.
1. ויהי אחר
הדברים האלה
ויאמר ליוסף
הנה אבך חלה
ניסח
את שני בני עמו
את מנשה
ואת אפרים
2. ויגיד יעקב
ויאמר
הנה בנה יוסף
בא אליך
ויהחזק ישראל
וישב על המטה
3. ויאמר יעקב
אל יוסף
אל שדי
נראה אלי בלז
בארץ כנען
ויברך אתי

1) Or, when I shall lie. 2) See Gen. 35. 16.

upon Ephraim's head,
who was the younger,
and his left hand
upon Manasseh's head.
He crossed his hands;
although Manasseh
(was) the firstborn.
[5. / ud he besse!
and said:
the God,

before whom my
fathers ^bwalked,
a) Abraham and Isaac,
the God
who fed me
since my existence
until this day;
16. The angel
who redeemed me
from all evil,
may he bless the lads;
and let my name be
called on them
and the name of my
fathers,
Abraham and Isaac,
and let them increase
to a multitude
in the midst of the
earth,
שלישי

17. And [when] Joseph
saw
that his father put
his right hand
upon Ephraim's head,
it was evil in his eyes;
and he took hold of his
father's hand,
to remove it
from Ephraim's head
unto Manasseh's head.
18. And Joseph said
unto his father:

על ראש אפרים
והוא הצעיר
ואת שמאלו
על ראש מנשה
שכב את ידיו
כי מנשה הבכר:
15. ויברך את יוסף
ויאמר
האלהים
אשר התהלכו אבותי
קפניו
אברהם ויזחק
האלהים
הרעה אתי
מעודי עד היום הזה:
16. המלאך
הנצל אתי
מכל רע
יברך את הנערים
ויקרא בהם שמי
ושם אבותי
אברהם ויזחק
ויברכו לרב
במרכב הארץ:
שלישי
17. וירא יוסף
כי ישית אביו
יד ימינו
על ראש אפרים
ויבע בעיניו
ויתכח יד אביו
להסיר אתה
מלעל ראש אפרים
על ראש מנשה:
18. ויאמר יוסף
אל אביו

9. And Joseph said
unto his father:
They [are] my sons,
whom God has given me
here.
And he said:
Take them, I pray thee,
unto me,
and I will bless them.

שני
10. Now Israel's eyes
were dim for age,
he was not able to see.
And he brought them
near unto him;
and he kissed them,
and embraced them.

11. And Israel said
unto Joseph:
To see thy face
I did not think,
and, behold, God has
shown me
also thy seed.

12. And Joseph brought
them out
from between his knees;
and he hewed himself
with his face
to the earth.

13. And Joseph took
both of them,
Ephraim in his right
hand
toward Israel's left
hand,
and Manasseh in his
left hand
toward Israel's right
hand;
and brought [them]
near unto him.

14. And Israel stretched
out
his right hand,
and put [it]
upon Joseph's head,
and put [it]
upon Benjamin's head,
and kissed them
all.

1) H. heavy. 2) H. from. 3) Or. *guiding his hands willingly*; or, *he acted with his hands wisely*
[I. e., it displeased him.

and said: Gather yourselves together
and I will tell you

that which will ^{happen} [to] you

in the latter days.

2. Assemble yourselves,
and hear,
sons of Jacob;

and hearken
unto Israel your father.

3. Reuben, thou [art]
my firstborn;
my might and the begin-
ning of my strength;
The excellency of dignity
and excellency of power.

4. ^{Unstable as water,}
thou shalt not have the
excellency;
Because thou wentest up

[to] thy father's bed;

Then defilest thou [it];

[to] my couch he went
up.

5. Simeon and Levy
[are] brethren:
Instruments of violence
[are] their ^{weapons}.

6. Into their council
let my soul not come:

with their assembly

let my honor not be
united;

for in their anger they
killed ^{a man};
and in their selfwill
they ^{flamed an ox};

1. Cursed [be] their anger
for [it was] fierce;
and their wrath, for [it
was] cruel;

I will divide them in
Jacob,
and scatter them in
Israel.

8. Judah,

thee shall thy brothers
praise;

Thy hand [shall be] on
the neck of thy enemies;
(They) ^{shall bow}
down to thee

thy father's sons,

9. A whelp of a lion
[is] Judah;

וַיֹּאמֶר, הֲאִסְפּוּ

וְאָנֹכִי לָכֶם

אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא
אֶתְכֶם

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים:

2. הִקְבְּצוּ וְשִׁמְעוּ

בְּנֵי יַעֲקֹב

וְשִׁמְעוּ

אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם:

3. רְאוּבֵן בְּכֹרִי אֶתָּה

כְּחֵי וְרֵאשִׁית אֹנִי

יָחַד שְׂאֵת וְיָחַד עֹז

4. פָּחוּ כַּמִּים

אַל תִּתֵּר

כִּי עָלִיתָ

כִּי־שָׁכַבְתָּ אֲבִיךָ

אֶז חִלְלָתָ

יְצוּעֵי עֲלֵה:

5. שִׁמְעוּן וְלֵוִי אֲחֵים

כְּלֵי חַמָּס מִכְרִיתֵיהֶם:

6. בְּסֹדֶם

אַל תָּבֹא נַפְשִׁי

בְּקִבְלָם

אַל תִּתֵּד בְּכֹרִי

כִּי בְאַפִּים הָרַגוּ אִישׁ

וּבְרָצִים עָקְרוּ שׁוֹר:

7. אָרוּר אָפֶס כִּי עֹז

וְעִבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה

אֲחֻלָּקֶם בְּנִשְׁקָב

וְאֶפְיָצֵם בְּיִשְׂרָאֵל:

8. יְהוּדָה

אֶתָּה יוֹדוּךָ אֲחֵיךָ

יָדְךָ בְּעֹרֶף אֲבִיךָ

יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ

בְּנֵי אֲבִיךָ:

9. גֹּר אֲרִיָּה יְהוּדָה

Not so, my father;

for this [is] the firstborn;

put thy right hand upon
his head.

19. And his father
refused,

and said:

I know [it], my son, I
know [it],

he also shall become
a people,

and he also shall be
great;

but truly his younger
brother

shall be greater than he,

and his seed

shall become a ^{multi-}
tude of nations.

20. And he blessed them

in that day,

saying:

With thee shall Israel
bless,

saying:

God make thee

as Ephraim and as
Manasseh;

and he set Ephraim

before Manasseh.

21. And Israel said

unto Joseph:

Behold, I die;

but God will be with you

and will bring you again

unto the land of your
fathers.

22. And I have given
thee

one ^{portion} above thy
brothers,

which I took

from the hand of the
Amorite

with my sword and
with my bow.

מִמֶּנִּי

רַבִּיעִי

1. And Jacob called

(unto) his sons,

לֹא כֵן אָבִי

כִּי זֶה הַבְּכֹר

שִׁים יְמִינְךָ עַל רֹאשׁוֹ
19. וַיִּמָּאן אָבִיו

וַיֹּאמֶר

יָדַעְתִּי בְנֵי יִדְעָתִי

גַּם הוּא יִהְיֶה לְעָם

וְגַם הוּא יִגְדֹל

וְאוֹלָם אֲחִיו הַקָּטָן

יִגְדֹל מִמֶּנּוּ

וְזָרְעוֹ

יִהְיֶה מְלֹא הַבָּיִת:

20. וַיְבָרֶכֶם

בַּיּוֹם הַהוּא

וַיֹּאמֶר

כִּךְ יְבָרֶךְ יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר

יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים

בְּאֶפְרַיִם וּבְמַנַּשֶׁה

וַיָּשֶׂם אֶת אֶפְרַיִם

לְפָנֵי מַנַּשֶׁה:

21. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל

אֶל יוֹסֵף

הִנֵּה אֲנִי מָת

וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם

וְהָשִׁיב אֶתְכֶם

אֶל אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם:

22. וְאָנֹכִי נָתַתִּי לָךְ

שֵׁכֶם אֶחָד עַל אֲחֵיךָ

אֲשֶׁר לְקַחְתִּי

מִיַּד הָאֲמֹרִי

בְּחַרְבִּי וּבַקֶּשֶׁתִּי:

CAP. XLIX.

רַבִּיעִי

1. וַיִּקְרָא יַעֲקֹב

אֶל בָּנָיו

1) H. fulness. 2) Or, mountain slope. 3) Or, befall you. 4) Or, first-fruits. 5) Or, bubbling over. 6) Or, swords; compacts. 7) Or, men. 8) Or, houghed; A. V. digger down a wall. 9) Or, over the Prohibition: wall. Targum Onkelos: the wall for enemies.

But he shall ¹ press Upon [their] heel.	וְהָיָה יָגֵד עֲקֵב :	From prey, my son, thou hast gone up;	מִטְרֹף בְּנִי עָלִיתָ
20. Of Asher:	20. מֵאֲשֵׁר	He stooped down, he couched	צָרַע, רָכַן
Fat [shall be] his bread,	שֶׁמְנֵהוּ חֶמֶם	as a lion, and as a lioness;	כְּאַרְיֵה וּכְלִבְיָא
And he shall give	וְהָיָה יָתֵן	who shall rouse him up ?	מִי יִקְרָנֵהוּ :
royal dainties.	כִּמְעֻדֵי מֶלֶךְ :	10. The sceptre shall not depart	10. לֹא יִסּוּר שֵׁבֶט
11. Naphtali [is] a hind let loose;	21. נַפְתָּלִי אֵיכָה } שְׂדֵדָהּ	from Judah,	מִיְהוּדָה
He gives goodly words.	הַנָּתֵן אִמְרֵי שֹׁפָר :	Nor a lawgiver from between his feet;	וּמִחֹלֶק מִבֵּין רַגְלָיו
22. Joseph [is] a fruit- ful bough,	22. בֶּן פֶּרֶת יוֹסֵף	Until Shiloh come;	עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה
A fruitful bough by a fountain;	בֶּן פֶּרֶת עַל־עֵין	And unto him [shall be] the ² obedience of peoples	וְלֹו יִקְרַת עַמִּים :
[His] branches run over the wall.	בְּנוֹת צִעְדָהּ עַל־יִשׁוּר	11. Blinding ³ for the vine his foal,	11. אִסְרֵי לִגְפֵן עִירָה
23 And [they] embit- tered him,	23. וַיִּכְרְדוּ	And ⁴ for the choice vine the colt of his ass;	23. וְלִשְׂדֵדָה בְּנִי אֲתָנוּ
And shot at him,	וַרְפוּ	he has washed in wine his clothing,	בְּכֶסֶם בֵּינָן לְבָשׁוּ
and hated him	וַיִּשְׂמְדוּ	And in the blood of grapes his vesture,	וּבְדָם עֲנָבִים סוּתָה :
the archers,	בְּעֵלֵי הַצִּים :	12. His eyes [shall be] red ⁵ more than wine,	12. חֲדָלֵי עֵינָיו כְּחֵי
24. But his bow ⁶ abode in strength,	24. וְתִשָּׁב בְּאִיתָן } קִשְׁתּוֹ	and his teeth white ⁶ more than milk.	וְלִבָּן שִׁנָּיִם מִחֶמֶד :
And the arms of his hands were made strong By the hands of the Mighty One of Jacob,	וַיִּפְּזוּ זְרָעֵי יָדָיו כִּיְדֵי אֲבִיר עֲקֵב מִשְׁם רָעָה אֲבָן יִשְׂרָאֵל :	13. Zebulun shall dwell at the ⁷ haven of the seas;	13. זְבוּלֹן לְחוֹף יָמִים יִשְׁכֵּן } וְהָיָה לְחוֹף אֲנִית וַיִּרְכָּתוּ עַל צִידָן :
From thence [is the] shepherd, the stone of Israel.	25. [Even] by the God of thy father, who shall help thee,	14. Issachar [is] a ⁸ strong ass,	14. יִשְׂשָׁכָר חֲמֹר גָּרֵם
25. [Even] by the God of thy father, who shall help thee,	25. מֵאֵל אָבִיקָה וַיַּעֲזֹרָה	Couching down between the ⁹ sheepfolds,	15. רָכַן בֵּין הַמִּשְׁפָּלִים
And by the Almighty, who shall bless thee, with the blessings of heaven above, Blessings of the abyss couching beneath,	וְאֵת שְׁנֵי וַיִּבְרָכָה בְּרִכַּת שָׁמַיִם מַעַד בְּרִכַּת תְּהוֹם רִכְצָת תַּחַת	15. And he saw ¹⁰ rest that [it was] good, And the land that [it was] pleasant;	15. וַיִּרְא מִנוּחַ כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נְעִמָּה
Blessings of the breasts and of the womb,	בְּרִכַּת שְׁדִים וְרֵחִים :	And he bowed his shoulder to bear, And became a servant ¹⁰ of taskwork.	וַיִּטַּע שִׁכְמוֹ קִסְלָה וַיְהִי לַעֲמָל :
26. The blessings of thy father prevailed above the bless- ings of my progenitors Unto the utmost bound of the everlasting hills;	26. בְּרִכַּת אָבִיקָה נִבְּרוּ עַל בְּרִכַּת הוּרֵי עַד פְּאוֹת נִבְעֵת עוֹלָם	16. Dan shall judge his people, As one of the tribes of Israel	16. דָּן יִדְּוֶן עַמּוֹ אֶחָד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
they shall be on the head of Joseph, And on the crown of the head of him that was separate from his brothers,	27. וְהָיָה רֹאשׁ יוֹסֵף וְלִקְדָּךְ נִזִּיר אֲחָיו : שֵׁשׁ	17. Dan shall be a serpent upon the way, An ¹¹ vadder upon the path, that bites the horse heels,	17. זָחָשׁ עַל הַדֶּרֶךְ שֹׁפֵיפֵן עַל־אֲרֶחַ הַכֶּשֶׁף עֲקֵבֵי סוּם
17. Benjamin [is] a wolf that tears;	17. בֶּנְיָמִן זֶאֵב יִטְרֹף	So that his rider fall backward.	18. נִפֹּל רֹכְבוֹ אֲחֹרֶר :
		18. For thy salvation I ¹² have waited, O Lord.	18. וְלִשְׁׁעֲתָךְ כְּוִיתִי
		חַמִּישִׁי	חַמִּישִׁי
		19. Gad, a troop shall press upon him	19. גָּד צֹדֶד יִגְדֹּדֶה

1) Or, until he come to Shiloh. 2) Or, gathering. 3) Or, to. 4) Or, from wine. 5) Or, from milk. 6) Or, beach; shore. 7) Ii. bony. 8) Or, two burdens; stables. 9) Or, a resting-place. 10) Or, unto tribulation. 11) Or, armed snare. 12) Or, home. 13) Or, overcome. 14) Or, on the wall. 15) Or, enchain. 16) Or, to press upon.

from the children of
Beth.
33. And [when] Jacob
finished
to command his sons,
he gathered his feet
into the bed;
and he expired,
and was gathered unto
his people.

נ

1. And Joseph fell
upon his father's face.
and wept upon him
and kissed him.

2. And Joseph com-
manded
his servants

the physicians
to embalm his father;

and the physicians
embalmed Israel.

3. And [they] fulfilled
for him
forty days,

for so ²they were ac-
customed to fulfil
the days of the em-
balmed,
and the Egyptians wept
for him
seventy days.

4. And [when there]
passed
the days of ³weeping for
him,
Joseph spoke

unto Pharaoh's house,
saying:

If, now, I have found
favor

in your eyes,
speak, I pray you,

in the ears of Pharaoh,
saying:

5. My father made me
swear,
saying:

Behold, I die;

מֵאֵת בְּנֵי חַת :
33. וַיִּכְלֵ יַעֲקֹב
לְצַוֹת אֶת בְּנָיו
וַיִּאֲסֹף רַגְלָיו
אֶל הַמִּטָּה
וַיָּנֹעַ
וַיִּאֲסֹף אֶל עַמּוּיוֹ :

CAP. L.

1. וַיִּפֹּל יוֹסֵף
עַל פְּנֵי אָבִיו
וַיִּבְכֶּה עָלָיו
וַיִּשָּׁק לוֹ :

2. וַיִּצַּו יוֹסֵף
אֶת עֲבָדָיו
אֶת הָרֹפְאִים
לְחַנֵּם אֶת אָבִיו
וַיַּחְנֲמוּ הָרֹפְאִים
אֶת יִשְׂרָאֵל

3. וַיִּמְלְאוּ לוֹ
אַרְבָּעִים יוֹם
כִּי כֵן מְלֻאָה
יְמֵי הַחַנּוּמִּים
וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם
שִׁבְעִים יוֹם :

4. וַיִּשְׁכְּרוּ
יְמֵי בְכִיתוֹ
וַיְדַבֵּר יוֹסֵף
אֶל בֵּית פַּרְעֹה
לֵאמֹר
אִם נָא מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיכֶם
דַּבְּרוּ נָא
בְּאָזְנֵי פַרְעֹה לֵאמֹר :

5. אָבִי הִשְׁבִּיעָנִי
לֵאמֹר
הִנֵּה אָנֹכִי מֵת

In the morning he shall
devour [the] pray,
And at the evening he
shall divide [the] spoil.
28. A! these [are]

the tribes of Israel,
twelve [in number]:

and this [is] what their
father spoke to them:

and he blessed them,
every one according to
his blessing

he blessed them.

29. And he commanded
them,
and said unto them:

I [a.n.] about to be gather-
ed unto my people:
bury me by my fathers
at the cave

which [is] in the field
of Ephron the Hittite.

30. In the cave

which [is] in the field
of Machpelah,

which [is] before Mamre,
in the land of Canaan,

which Abraham bought
with the field

from Ephron the Hittite
for a burial possession.

31. There they buried

Abraham and Sarah
his wife,

there they buried

Isaac and Rebekah his
wife:

and there

I buried Leah.

32. A purchase [was]
[the] field
and the cave which [is]
therein

בִּבְרֹךְ יֶאֱכַל עֹד
וּלְעֶרֶב יִחַדֵּק שָׁלָל :
28. כֹּל אֵלֶּה
שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁנָיִם עָשָׂר
וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר
לְהֵם אֲבִיהֶם
וַיְבָרֶךְ אוֹתָם
אִישׁ אֲשֶׁר בִּבְרָכָתוֹ
כִּי בֵרַךְ אֹתָם :
29. וַיִּצַּו אוֹתָם
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
אֲנִי נֹאֲדָה אֶל עַמִּי
קְבְּרוּ אֹתִי אִם אֲבֹתַי
אֶל הַמְּעֵרָה
אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה
עֶפְרוֹן הַחִתִּי :
30. בַּמְּעֵרָה
אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה
הַמַּכְפֶּלֶה
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵה
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרָהִם
אֶת הַשָּׂדֶה
מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחִתִּי
לְאַחֲזֹת קֶבֶר :
31. שָׁמָּה קְבְּרוּ
אֶת אֲבִרָהִם וְאֵת
שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
שָׁמָּה קְבְּרוּ
אֶת יִצְחָק וְאֵת
רֵבֶקָה אִשְׁתּוֹ
שָׁמָּה
קְבַרְתִּי אֶת לֵאָה :
32. מְקִנָּה הַשָּׂדֶה
וְהַמְּעֵרָה אֲשֶׁר בּוֹ

1) Or, *and [there] were fulfilled for him.* 2) Or, *are fulfilled.* 3) *II. his weeping.*

the 'mourning

In the threshing-floor
of Atad;
and they said:

This is a heavy 'mour-
ning
for the Egyptians:

therefore one called
its name
Abel-mizraim,

which [is] beyond
Jordan.

12. And his sons did to
him
so, as he commanded
them.

13. And his sons carried
him
to the land of Canaan,

and buried him

in the cave

of the field of Machpelah
which Abraham bought
the field

for a burial-possession

from Ephron the Hittite
before Mamre.

14. And Joseph returned
into Egypt,

he, and his brothers,

and all those going up
with him
to bury his father,

after he buried

his father.

15. And when Joseph's
brothers saw
that their father was
dead,
they said:

Perhaps will Joseph
hate us,
and fully 'repay us

all the evil

which we did [to] him.

16. And they sent a
message unto Joseph,
saying:

את האבל

בגדן האמד

ויאמרו

אכל כבד זה

למצרים

על בן קרא שמה

אבל מצרים

אשר בעבר הירדן

12. ויעשו כדברו לו

בן. כאשר צוה

13. וישאו אתו בני

ארצה נגעו

ויקברו אתו

במעבה

שדה המכפלה

אשר קנה אברהם

את השדה

לאחוזת קבר

מאת עפרן החתי

על פני ממרא

14. וישב יוסף

מצרימה

הוא ואחיו

וכל העלים אתו

לקבר את אביו

אחרי קברו

את אביו

15. ויראו אחי יוסף

כי מת אביהם

ויאמרו

רו ישימנו יוסף

והשב ישוב לנו

את כל הרעה

אשר נעלנו אתו

16. ויצויו אל יוסף

ראמד

In my grave

which I have dug for
myself
in the land of Canaan,

there thou shalt bury me

and now, let me go up,
I pray thee,

and bury my father,

and I will return.

6. And Pharaoh said:

Go up,

and bury thy father,

as he made thee swear.

7. And Joseph went up

to bury his father:

and with him went up

all the servants of
Pharaoh,
the elders of his house.

and all the elders of
the land of Egypt.

8. And all the house
of Joseph,

and his brothers, and
his father's house;
only their little ones,

and their flock[s], and
their herd[s],

they left in the land
of Goshen.

9. And with him went up

also chariot[s], also
horsemen,
and the camp was

very heavy.

10. And they came

unto the threshing floor
of Atad,

which [is] beyond Jordan

and they mourned there

[with] a very great and
heavy mourning;

and he made for his
father

a 'mourning of seven
days.

11. And the inhabitant[s]
of the land saw,

the Canaanite[s],

בקברי

אשר פריתי לי

בארץ נגעו

שמה תקברני

ועתה אעלה נא

ואקברה את אבי

ואשובה

6. ויאמר פרעה

עלה

וקבר את אביך

כאשר השביעה

7. ויעל יוסף

לקבר את אביו

ויעלו אתו

כל עבדי פרעה

וקגי ביתו

וכל זקני ארץ מצרים

8. וכל בית יוסף

ואחיו ובית אביו

רק טפם

וצאנם ובקדם

עזבו בארץ גשן

9. ויעל עמו

גם רכב גם פרשים

ויהי המחנה

קבר כבד

10. ויבאו

עד גרן האמד

אשר בעבר הירדן

ויספרו שם

מספר גדול וקבד

מאד

ויעש לאביו

אבל שבועת ימים

11. וירא יושב הארץ

הכנעני

1) Or, bought. 2) I. e., both chariots and horsemen. 3) I. e., great. 4) Or, lamentation. 5) I. e., grievous. 6) I. e., return.

a hundred and ten years. : מֵאָה וְעֶשְׂרִי שָׁנִים :
מִפְּטִיר מִפְּטִיר
23. And Joseph saw 23. וַיֵּרָא יוֹסֵף
of Ephraim לְאֶפְרַיִם
children of the third בְּנֵי שְׁלִישִׁים
[generation]: also the sons of Maachir
the son of Manasseh
were born upon Joseph's יָדָיו עַל בְּרַכְי יוֹסֵף :
knees.
24 And Joseph said 24. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
unto his brothers: אֶל אֶחָיו
1 die: אֲנִכִּי מָת
but God וְאֱלֹהִים
will surely visit you, פֶּקֶד יִפְקֹד אֶתְכֶם
and bring you up יַהֲעֲלֶה אֶתְכֶם
out of this land מִן הָאֶרֶץ הַזֹּאת
unto the land אֶל הָאֶרֶץ
whch he swore אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
to Abraham, to Isaac, } לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
and to Jacob. } וְלַיַּעֲקֹב :
25. And Joseph made 25. וַיִּשָּׁבַע יוֹסֵף
swear
the sons of Israel, אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
saying: לֵאמֹר
God will surely visit you, פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים
} אֶתְכֶם
and you shall bring up וַהֲעֲלִיתֶם
my bones אֶת עַצְמוֹתַי
from hence, מִזֶּה :
26. And Joseph died 26. וַיָּמָת יוֹסֵף
a hundred and ten בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִי שָׁנִים
year[s] old; and they embalmed him, וַיִּתְּנוּ אוֹתוֹ
and he was put in a coffin וַיִּשְׁמוּ בְּאֹרֶן
in Egypt. : בְּמִצְרַיִם :

Thy father commanded אָבִיךָ צִוָּה
before his death, saying: : לִפְנֵי מוֹתוֹ, לֵאמֹר :
17. So you shall say to Joseph: 17. כֹּה תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף
We pray thee, forgive אָנָּה, שְׂאֵא נָא
now
the transgression of פָּשַׁע אֶחָיךָ
thy brothers
and their sin, וְהַמַּאֲתָם
for they did [to] thee כִּי רָעָה נַכְלֹדָה
evil;
and now, forgive, we וְעַתָּה שְׂאֵא נָא לְפָשַׁע
pray, the transgression
of the servants of the עֲבָדֵי אֱלֹהֵי אֶבְיָךָ
God of thy father; and
Joseph wept וַיִּבֶךְ יוֹסֵף
when they spoke unto בְּרַבָּרָם אֵלָיו :
him.
18. And his brothers 18. וַיָּלְכוּ גַם אֶחָיו
also went,
and fell down before וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי וַיֹּאמְרוּ
him, and said:
Behold, we [are] to thee זֶנְנוּ לָךְ עֲבָדִים :
(for) servants.
19. And Joseph said 19. וַיֹּאמֶר אֲדָהֶם יוֹסֵף
unto them:
Do not fear: אַל תִּירָאוּ
for [am] I instead of God? כִּי הִתְחַתֵּת אֱלֹהִים אֲנִי
20. And [as for] you, you 20. וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם
meant evil against me; עָזִי רָעָה
[but] God meant it for אֱלֹהִים חֲשַׁבָה לְטוֹבָה
good;
in order to do like this רָמַעַן עֲשֶׂה כַּיּוֹם הַזֶּה
day,
to keep alive a numer- וְנִחִיתָ עִם רַב :
ous people.
שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי
21. And now, do not 21. וְעַתָּה, אַל תִּירָאוּ
fear,
I will nourish you אֲנִכִּי אֶכְלִיכָה אֶתְכֶם
and your little ones, וְאֶת טַפְכֶּם
And he comforted them, וַיְנַחֵם אוֹתָם
and spoke unto their וַיְדַבֵּר עַד לָכֵם :
heart.
22. And Joseph dwelt 22. וַיָּשָׁב יוֹסֵף
in Egypt, בְּמִצְרַיִם
he and his father's house; הוּא וּבֵית אֶבְיָו
and Joseph lived וַיְחִי יוֹסֵף

ספר שמות

EXODUS.

CAPUT. I. א

Who had not known Joseph.	{ אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף :	1. And these [are] the names of the sons of Israel, who came into Egypt: with Jacob every man and his household they came.	וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וְכִיתּוֹ בָּאוּ :
9. And he said unto his people: Behold, the people of the children of Israel [are] more and mightier than we.	9. וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ :	2. Reuben, Simeon, Levi and Judah.	2. רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וְיְהוּדָה :
10. Come, let us deal wisely toward them; lest they multiply, and it come to pass, when [there] happens war, that they also join themselves unto our enemies, and fight against us and go up from the land.	10. הִבֵּה נִתְחַכְמָה לָּו פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנִסְּפוּ בְּסִיחָם עִל־שְׂנְאֵינוּ וְיִלָּחֲמוּ בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ :	3. Issachar, Zebulun and Benjamin, 4. Dan and Naphtali, Gad and Asher.	3. וְיִשָּׁשְׁכָר 4. זְבֻלֹן וּבִנְיָמִן 5. דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאַשֶּׁר :
11. And they set over them taskmasters in order to afflict them with their burdens; and they built store cities for Pharaoh, Pithom and Raamses.	11. וַיִּשְׁמוּ עֲלֵיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַבְדָּם בְּסִבְלָתָם וַיְבִנּוּ עָרֵי־מִסְכָּנֹת לְפָרֹעַ אֶת־פִּתּוֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס :	5. And all the soul[s] that came out of the lohn[s] of Jacob, [were] seventy soul[s]; and Joseph was in Egypt [already]. 6. And Joseph died, and all his brothers, and all that generation.	5. וַיְהִי כָל־נֶפֶשׁ יֶצְאֵי יִרְדְּנָאֵקֶב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ יוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרַיִם וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אָחָיו וְכָל־הַדּוֹר הַהוּא :
12. But as they afflicted them, so they multiplied and so they spread; and they were grieved	12. וְכַאֲשֶׁר יַעֲנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרָץ וַיִּקְצוּ	7. And the children of Israel were fruitful, and swarmed, and multiplied, and grew strong (In) exceedingly exceedingly and the land was filled with them.	7. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצִמוּ בְּמֶאֱדָה וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם :
		8. Now [there] arose a new king over Egypt,	8. וַיָּקֻם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם

1) Or, into Egypt with Jacob; etc. 2) Or, increased abundantly. 3) H. him. 4) H. he. 5) I. e., the more they afflicted them, the more they multiplied and the more etc. 6) Or feared

and he said to them:

Why have you done
this thing.

and you have saved the
male children alive?

19. And the midwives
said
unto Pharaoh:

Because not like the
Egyptian women

[are] the Hebrew women
for they [are] lively

before the midwife
comes unto them

(and) they bear.

20 And God did well
to the midwives;

and the people multiplied

and grew exceedingly
strong.

21. And it came to pass,
because the midwives
feared
God,

therefore he made them
houses.

22. And Pharaoh com-
manded
(to) all his people,

saying:

Every son that is born
you shall cast (him) into
the river,
but every daughter you
shall save alive.

ב

1. And [there] went a
man
of the house of Levi,

and took [to wife] a
daughter of Levi.

2. And the woman con-
ceived
and bore a son;

and when she saw him
that he was good,

then she concealed him

וַיֹּאמֶר לָהֶן

מִדְּבַע עֲשִׂיתֶן

דָּבָר הַזֶּה

וַתַּחְיֶינָן אֶת־הַיָּלָדִים:

19 וַתֹּאמְרוּן הַמִּצְלֹת

אֶל־פַּרְעֹה

כִּי לֹא כַּנְשִׁים

הַמִּצְרִית

הָעִבְרִית

כִּי־חַיִּוֹת הֵנָּה

בְּמֶרֶס תָּבוֹא

אֲלֵהֶן הַמִּצְלֹת

וַיֵּלְדוּ:

20 וַיֵּיטֵב אֱלֹהִים

לַמִּצְרֹת

וַיִּרַב הָעָם

וַיַּעֲצֲמוּ מֶאֱדָ:

21 וַיְהִי

כִּי־יֵרְאוּ הַמִּצְלֹת

אֶת־הָאֱלֹהִים

וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים:

22 וַיֹּצֵא פַרְעֹה

דֶּכֶד־עַמּוֹ

וַיֹּאמֶר

כָּל־בֶּן־הַיֹּלֶד

הַיֹּאֲרָה תִשְׁלִיכֶנּוּ

וְכָל־בִּתּוֹת תַּחְיֶינָן:

CAP. II.

1. וַיֵּדֶךְ אִישׁ

מִבֵּית לֵוִי

וַיִּקַּח אֶת־בִּתּוֹ לְאִי:

2. וַתֵּהָרֵא הָאִשָּׁה

וַתֵּלֶד בֶּן

וַתִּרְאֵהוּ אָתָּה

כִּי־טוֹב הוּא

וַתַּחְבֵּהוּ

because of the children
of Israel.

13. And the Egyptians
made to 'serve
the children of Israel

with rigor.

14. And they made bitter
their lives

with hard 'service

in mortar and in bricks.

and in all 'service in the
field.

wherein they made
them serve
with rigor.

15. And the king of
Egypt said

to the Hebrew midwives,

of whom the name of
the one [was] Shiphrah

and the name of the
second Puah;

16. And he said:

When you are acting as
midwives
[to] the Hebrew women,

then you shall look on
the birthstool:
if it be a son,

then you shall kill him;

but if it be a daughter,

then she shall live

17. But the midwives
feared
God,

and they did not do

as had spoken unto them

the king of Egypt.

and they saved alive the
male children.

18. And the king of Egypt
called

for the midwives.

מִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

13. וַיַּעֲבֹד מִצְרַיִם

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּקָרָה:

14. וַיַּמְרֹת

אֶת־חַיֵּיהֶם

בַּעֲבֹדָה קָשָׁה

בְּחֹמֶר וּבִלְבָנִים

וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה

אֶת־כָּל־עֲבֹדָתָם

אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם

בְּקָרָה:

15. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ

מִצְרַיִם

לַמִּצְלֹת הָעִבְרִיּוֹת

אֲשֶׁר שְׁמָן הָאֶחָת

שִׁפְרָה

וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּעָה:

16. וַיֹּאמֶר

בִּידְכֶנָּן

אֶת־הָעִבְרִיּוֹת

וְרֹאיוֹן עַל־הַאֲבָנִים

אִם־בֶּן הוּא

וַתְּמִתֵּן אֹתוֹ

וְאִם־בַּת הוּא

וַחַיָּה:

17. וַתִּירְאוּן הַמִּצְלֹת

אֶת־הָאֱלֹהִים

וְלֹא עָשׂוּ

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן

מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וַתַּחְיֶינָן אֶת־הַיָּלָדִים

שְׁנֵי

18. וַיִּקְרָא מֶלֶךְ

מִצְרַיִם

לַמִּצְלֹת

that she may nurse for
thee
the child?

8. And Pharaoh's
daughter said to her:

Go;
and the maid went,
and she called
the mother of the child.

9. And Pharaoh's
daughter said to her:

Carry away
this child,
and nurse him for me,
and I will give [thee]
thy wages;

and the woman took
the child,
and she nursed him,

10. And the child grew up
and she brought him
to Pharaoh's daughter,
and he became to her
as a son;
and she called his
name Moses,
and she said:

Because out of the
water
I drew him,

שְׁלִישִׁי

11. And it came to pass
in those days,
when Moses was grown
up,
that he went out unto
his brethren,
and looked on their
burdens;
and he saw
an Egyptian man
smiting a Hebrew man
of his brethren.

12. And he turned here
and there,

וַתִּנָּק לֶךְ

אֶת־הַיֶּלֶד :

8. וַתֹּאמֶר־לָהּ בַּת־
פַּרְעֹה

לֵךְ

וַתֵּלֶךְ הַעֲלָמָה

וַתִּקְרָא

אֶת־אִם הַיֶּלֶד :

9. וַתֹּאמֶר לָהּ
בַּת־פַּרְעֹה

הִילִיכִי

אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה

וַתְּנַקֵּהוּ לִי

וְאֲנִי אֶתֵּן

אֶת־שִׂכְרֶךָ

וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיִּלְדָּה
וַתְּנַקֵּהוּ :

10. וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד

וַתְּבִאֵהוּ

לְבַת־פַּרְעֹה

וַיְהִי־לָהּ לְבֵן

וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה
וַתֹּאמֶר

כִּי מִן־הַמַּיִם

מִשִּׁיתֵּהוּ :

שְׁלִישִׁי

11. וַיְהִי

בְּיָמִים הָהֵם

וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה

וַיֵּצֵא אֶרְאֲחוֹ

וַיִּרְא בְּמַבְלָתָם

וַיִּרְא

אִישׁ מִצְרִי

מַכֵּה אִישׁ־עִבְרִי

מֵאֲחָיו :

12. וַיִּפֶּן כַּה וְכָה

three months.

3. But she could no
longer conceal him,

and she took for him

a box of papyrus,

and daubed [it]

with bitumen and
with pitch,

and she put in it

the child,

and she put it in the
reed^s

by the brink of the river.

4. And his sister took
her stand
afar off,

to know

what would be done
to him.

5. And the daughter
of Pharaoh came down
to bathe at the river,

and her maidens
walked along

by the river-side,

and she saw the box

in the midst of the
reed^s,

and she sent her
maidservant

and she took it.

6. And she opened [it],

and she saw him,

the child;

and, behold, [it was] a
weeping boy;

and she had com-
passion on him,

and she said:

Of the children of the
Hebrews [is] this one.

7. Then said his sister

unto the daughter
of Pharaoh:

Shall I go

and call for thee

a woman, a nurse,

of the Hebrew women,

שְׁלֹשָׁה יָרְחִים :

3. וְלֹא־יָכְלָה עוֹד
הַצִּיֵּנוּ }

וַתִּקַּח־לוֹ

תִּבְתֵּן נָמָא

וַתַּחְמֶרָה

בַּחֲמֹר וּבִזְמָת

וַתִּשֶּׂם בָּהּ

אֶת־הַיֶּלֶד

וַתִּשֶּׂם בְּסוּף

עַל־שֵׁפֶת הַיָּאָר :

4. וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ

מֵרָחֵק

לְדַעֵה

מַה־יַּעֲשֶׂה לוֹ :

5. וַתֵּרֶד בַּת־פַּרְעֹה

לְרַחֵץ עַל־הַיָּאָר

וַנַּעֲרֹתֶיהָ הֹלְכֹת

עַל־יַד הַיָּאָר

וַתִּרְא אֶת־הַתִּבְיָה

בְּתוֹךְ הַסּוּף

וַתִּשְׁלַח אֶת־אֲמָתָהּ

וַתִּקַּחֶהּ :

6. וַתִּפְתַּח

וַתִּרְאֵהוּ

אֶת־הַיֶּלֶד

וַהֲוֶה־נַּעַר בֹּכֶה

וַתַּחְמֹל עָלָיו

וַתֹּאמֶר

מִיִּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה :

7. וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ

אֶל־בַּת־פַּרְעֹה

הַאֲנִי

וְקָרָאתִי לָךְ

אִשָּׁה מִיִּנְקָת

מִן הָעִבְרִיִּת

1) Or, basket. 2) Or, bulrushes. 3) Or, slime. 4) Or, sea-weed. 5) Or, Take. 6) Heb. Mosheh, I draw out. 7) Or, thou drewest him.

17. And the Shepherds came, and drove them away: but Moses arose, and he ³helped them, and he watered their flock.
18. And they came unto Reuel their father, and he said: Why have you hastened [to] come to-day?
19. And they said: An Egyptian man delivered us out of the hands of the shepherds, and he also drew [water] for us, and he watered the flock.
20. And he said unto his daughters. And where [is] he? why then have you left the man? call [to] him, and let him eat bread.
21. And Moses consented to dwell with the man; and he gave Zipporah his daughter to Moses.
22. And she bore a son, and he called his name Gershom; for he said: A 'sojourner I have become in a strange land.
23. And it came to pass in the [course of] those many days, that the king of Egypt died, and the children of Israel sighed

17. וַיָּבֹאוּ הֹרְעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיִּשְׁעֶן וַיִּשְׁקֵן אֶת־צֹאנָם:
18. וַתָּבֹאנָה אֶל־רְעוּאֵל אָבִיהֶן וַיֹּאמֶר מִדְּנֵעַ כִּהְרַתְּנוּ בָּא הַיּוֹם:
19. וַתֹּאמְרוּן אִישׁ מִצְרִי הִצִּילֵנוּ מִיַּד הֹרְעִים וְגַם־דָּדָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁקֵן אֶת־הַצֹּאן:
20. וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וַאֲיִי לָמָּה זֶה עֹשֶׂתֶן אֶת־הָאִישׁ קָרְאֵן לוֹ וַיֹּאכֵל לֶחֶם:
21. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִּשְׁכֵּת אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צִפּוֹרָה בִּתּוֹ לְמוֹשֶׁה:
22. וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם:
כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה.
23. וַיְהִי בַּיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיָּאֲנֻחוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

and [when] he saw that [there] was no man, then he smote the Egyptian, and hid him in the sand.
13. And he went out on the second day, and, behold, two Hebrew men were striving together; and he said to the guilty one: Why smitest thou thy fellow?
14. And he said: Who made thee for a man, a chief and a judge over us? Thinkest thou to kill me, as thou killedst the Egyptian?
And Moses feared, and he said: Surely the thing is known.
15. And Pharaoh heard this thing, and he sought to kill Moses; but Moses fled from the face of Pharaoh, and he dwelt in the land of Midian, and he sat down by a well.
16. And the priest of Midian had seven daughters; and they came, and they drew [water], and they filled the troughs to water the flock of their father.

וַיֹּרֵא כִּי־אֵין אִישׁ וַיִּךְ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחֹד:
13. וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַהֲגֵה שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עֹבְרִים נֹצִים וַיֹּאמֶר לְרָשָׁע לָמָּה תִכֶּה רֵעִי? וַיֹּאמֶר כִּי שָׂמָךְ לְאִישׁ שֶׁר וּשְׁפַט עָלֵינוּ הֲלֹהֲרַגְנִי אַתָּה אָמַר בְּאִשֶּׁר תִּרְגֵּן אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲכֹן נֹדַע הִדְבָּר: 15. וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת־הִדְבָּר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגֹּת אֶת־מוֹשֶׁה וַיִּבְרַח מִשָּׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַד־בְּאֵר: 16. וּלְכֹהֵן מִדְיָן שִׁבְעַ בָּנוֹת וַתָּבֹאנָה וַתִּדְּלֶנָּה וַתִּמְלְאֶנָּה אֶת־הַתְּרוֹגֹת לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן:

1) Or, neighbor. 2) Heb., the. 3) Or, delivered. 4) Or, stranger.

this great sight,

why is not burned

the thorn-bush?

4. And [when] the Lord ^{saw} that he turned aside to see, then God called unto him

out of the midst of the thorn-bush, and he said:

Moses, Moses;

and he said: Here am I.

5. And he said:

Do not come near ^{hither}: put off thy shoes

from off thy feet;

for the place

upon which thou standest

[is] holy ground.

6. And he said:

I [am] the God of thy ^{father}, the God of Abraham,

the God of Isaac,

and the God of Jacob;

and Moses hid his face;

for he feared to look up

unto God.

7. And the Lord said:

I have surely seen

the affliction of my ^{people} who [are] in Egypt,

and their cry

I have heard

by reason of ^{their} taskmasters, for I know

^{their} sorrows.

את־הַמִּרְאָה הַזֶּה }
{ הִנֵּה

מִדּוּעַ לֹא יִבְעַר

הַסִּנֵּה :

4. וַיִּרְא יְהוָה

כִּי סָר לִרְאוֹת

וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים

מִתּוֹךְ הַסִּנֵּה

וַיֹּאמֶר

מֹשֶׁה מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר הִנְנִי :

5. וַיֹּאמֶר

אַל־תִּקְרַב הָלֵךְ

שְׁלַעֲלֶיךָ

מֵעַל רַגְלֶיךָ

כִּי הַמָּקוֹם

{ אֲשֶׁר אַתָּה עומד }
{ עָלָיו

אֲדַמְתָּ קֹדֶשׁ הוּא :

6. וַיֹּאמֶר

אֲנִכִּי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

אֱלֹהֵי יִצְחָק

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו

כִּי יִרְא מַה־בֵּיט

אֶל־הָאֱלֹהִים :

7. וַיֹּאמֶר יְהוָה

רָאָה רְאִיתִי

אֶת־עֲנֵי עַמִּי

אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם

וְאֶת־צַעֲקָתָם

שָׁמַעְתִּי

מִפְּנֵי נַגְשָׁיו

כִּי יָדַעְתִּי

אֶת־מַכְאֲבֵיו :

from the service,

and they cried,

and their cry went up

unto God

from the service.

24. And God heard

their ²groaning,

and God remembered

his covenant

with Abraham,

with Isaac,

and with Jacob.

25. And God saw

the children of Israel,

and God ³knew [their position].

ג

1. And Moses was ^{keeping} the flock of Jethro his father-in-law, the priest of Midian;

and he led the flock

behind the wilderness,

and he came

unto the mountain of God, to Horeb.

2. And ⁴an angel of the Lord appeared unto him

in a flame of fire

out of the midst of ⁵a thorn-bush; and he looked,

and, behold, the thorn-bush [was] burning with fire,

but the thorn-bush

was not consumed.

3. And Moses said:

I will turn aside, now

and I will see.

מִן־הַעֲבֹדָה

וַיִּצְעֲקוּ

וַתֵּשַׁע שְׁוַעְתָּם

אֶל־הָאֱלֹהִים

מִן־הַעֲבֹדָה :

24. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים

אֶת־נַאֲקָתָם

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים

אֶת־בְּרִיתוֹ

אֶת־אַבְרָהָם

אֶת־יִצְחָק

וְאֶת־יַעֲקֹב :

25. וַיִּרְא אֱלֹהִים

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֵּדַע אֱלֹהִים :

CAP. III.

1. וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֵה

אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתֵנוֹ

בְּהֵן מִדְיָן

וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן

אַחַר הַמִּדְבָּר

וַיָּבֹא

אֶל־הַר הָאֱלֹהִים

חֹרֵב :

2. וַיִּרְא מַלְאָךְ יְהוָה

אֵלָיו

בְּצֶבֶת־אֵשׁ

מִתּוֹךְ הַסִּנֵּה

וַיִּרְא

וַהֲגִה הַסִּנֵּה

בְּעֵר בָּאֵשׁ

וְהַסִּנֵּה

אֵינָנו אֹכֵל :

3. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אַסְרֶה־נָּא

וְאֶרְאֶה

1) I. e., by reason of the bondage. 2) Or, lamentation. 3) Or, took knowledge [of them]; or, and God knew (resolved) [what to do]. 4) Or, the. 5) Heb., his.

when thou hast brought out the people
out of Egypt,
you shall serve
God
upon this mountain.
13. And Moses said
unto God:
Behold, [when] I come
unto the children of
Israel,
and I shall say to them
The God of your
fathers
has sent me unto you;
and they shall say unto
me:
What [is] his name?
what shall I say unto
them?
14. And God said
unto Moses:
I WILL BE THAT I WILL
BE:
and he said:
Thus shalt thou say
to the children of
Israel:
I WILL BE
has sent me unto you.
15. And God said
moreover
unto Moses:
Thus shalt thou say
unto the children of
Israel:
The Lord,
the God of your fathers,
the God of Abraham,
the God of Isaac,
and the God of Jacob,
has sent me unto you;
this [is] my name for
ever,
and this [is] my memorial

בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת־הָעָם
כְּמִצְרַיִם
תַּעֲבֹדוּן
אֶת־הָאֱלֹהִים
עַל הַהָר הַזֶּה:
13. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־הָאֱלֹהִים
הִנֵּה אֲנִי בָא
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתִּי דְהֵם
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם
וְאָמְרוּ־לִי
מִה שְׁמוֹ
מִה אֲמַר אֲלֵהֶם:
14. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־מֹשֶׁה
אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה
וַיֹּאמֶר
כֹּה תֹאמַר
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲהִיָּה
שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם:
15. וַיֹּאמֶר עוֹד
אֲלֵהֶם }
אֶל־מֹשֶׁה
כֹּה תֹאמַר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם
זֶה שְׁמוֹ לְעֹלָם
וְזֶה זִכְרִי

8. And I have come
down
to deliver them out of
the hand of Egypt,
and to bring them up
out of that land
unto a good and broad
land.
unto a land
flowing with milk and
honey,
unto the place
of the Canaanite, and the
Hittite,
and the Amorite, and the
Perizzite,
and the Hivite, and the
Jebusite.
9. And now,
behold,
the cry of the children
of Israel
has come unto me,
and I have also seen
the oppression
[with] which the Egyptian
oppress them.
10. "And now, come,
and I will send thee
unto Pharaoh
and do thou bring out
my people
the children of Israel
out of Egypt.
11. And Moses said
unto God:
Who [am] I,
that I should go unto
Pharaoh,
and that I should bring
out
the children of Israel
out of Egypt.
12. And he said:
Because I will be with
thee;
and this [shall be] to
thee the token,
that I have sent thee:

8. וְאָמַר
לְהוֹצִיאוֹ מִיַּד מִצְרַיִם
וּלְהַעֲלֹתוֹ
מִן־הָאָרֶץ הַהִוא
אֶל־אֶרֶץ מִטִּבָּה }
וְרַחֲבָה
אֶל־אֶרֶץ
זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
אֶל־מָקוֹם
הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי
וְהָאֹמִרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִיטִּי וְהַיְבוּסִי:
9. וְעַתָּה
הִנֵּה
צָעַקְתָּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּפָאֵה אֵלַי
וְנִסֵּיתִי
אֶת־הַלֹּחֶץ
אֲשֶׁר מִצְרַיִם
לֹחֲצִים אֹתָם:
10. וְעַתָּה לָכֵן
וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל־פַּרְעֹה
וְהוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם:
11. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־הָאֱלֹהִים
מִי אֲנִי
כִּי אֵלֶךְ אֶל־פַּרְעֹה
וְכִי אֹדִיעֵה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם:
12. וַיֹּאמֶר
יְיָ־אֱלֹהֵי עֲמֹךְ
וְזֶה־לָּךְ הָאוֹת
כִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּיךָ

1) Heb., him. 2) Or, now therefore. go. 3) Or. I am that I am. 4) Or, I am.

19. And I know

that the king of Egypt
will not allow you

to go,

not even by a mighty
hand.20. And I will stretch
out my hand,
and I will smite Egypt

with all my wonders

which I will do

in its midst,

and after that

he will send you away.

21. And I will give

favor [to] this people

In the eyes of the Egypt-
tians;

and it shall come to pass,

[that], when you go,

you shall not go empty.

22. But [every] woman
shall ask
of her neighbor,and of the sojourner
in her house;
articles of silver,

and articles of gold,

and garments;

and you shall put [them]

upon your sons,

upon your daughters;

and you shall empty
out Egypt.

ד

f. And Moses answered,

and he said:

But, behold,

they will not believe
me,and they will not
hearken to my voice;
for they will say:The Lord has not
appeared unto thee.

19. ואני ידעתי

כי לא יתן אֲחֶם
{ מֶלֶךְ מִצְרַיִם }

לֵהֵלֵךְ

וְלֹא בְיָד חֲזָקָה :

20. וְשֹׁחַתִּי אֶת־יָדִי

וְהַבִּיתִי אֶת־מִצְרַיִם

בְּכָל נִפְלְאוֹתַי

אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה

בְּקִרְבּוֹ

וְאַחֲרֵי־כֵן

יִשְׁלַח אֲחֶם :

21. וְנָתַתִּי

אֶת־חֵן הָעֵינִי־הַזֶּה

בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

וְהִיהָ

כִּי תֵלְכוּן

לֹא תֵרָכּוּ רִיקָם :

22. וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה

מִשֹּׁכֶנֶתָהּ

וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ

כֶּל־כֶּסֶף

וּכְלֵי זָהָב

וּשְׂמֹלֹת

וּשְׂמָתָם

עַל־בְּנֵיהֶם

וְעַל־בָּנוֹתֵיהֶם

וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרַיִם :

CAP. IV.

1. וַיַּעַן מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

וְהֵן

לֹא־אֱמִינּוּ לִי

וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקֹלִי

כִּי יֹאמְרוּ

לֹא־נִרְאָה אֱלֹהֵינוּ :

to all generations.

חֲמִישִׁי

16. Go, and assemble

the elders of Israel,

and say unto them:

The Lord,

the God of your fathers,

has appeared unto me,

the God of Abraham,
Isaac, and Jacob.

saying:

I have surely ³taken
cognizance of you
and of what is done to
you

in Egypt.

17. And I have said:

I will bring you up

out of the affliction of
Egypt
unto the landof the Canaanite, and
the Hittite,
and the Amorite, and
the Perizzite,
and the Hivite, and the
Jebusite,
unto a landflowing with milk and
honey.18. And they will hearken
to thy voice
and thou shalt come,thou and the elders of
Israel,
unto the king of Egypt,and you shall say unto
him:

The Lord,

the God of the Hebrews,

has met with us;

and now, let us go,
we pray thee,
a journey of three days

in the wilderness,

and let us sacrifice

to the Lord our God.

לְדֹר דֹּר :

חֲמִישִׁי

16. קוּ וְאַסְפַּת

אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם

נִרְאָה אֵלַי

{ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב }

לֵאמֹר

פָּקֵד פְּקִדְתִּי אֲתֶכֶם

וְאֶת־הָעֲשׂוֹי לָכֶם

בְּמִצְרַיִם :

17. וְאָמַר

אֲעֲלֶה אֲתֶכֶם

מִעֲנֵי מִצְרַיִם

אֶל־אֶרֶץ

הַנִּבְנוּנִי וְהַחֲתִי

וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי

וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי

אֶל־אֶרֶץ

זֹבַת חֲלֵב וְדָבָשׁ :

18. וְשִׁמְעוּ בְּקֹלִי

וּבָאתָ

אִתָּהּ וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו

יְהוָה

אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים

נִקְרָה עִלֵּינוּ

וְעַתָּה נִלְכֶּה־נָּא

דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים

בַּמִּדְבָּר

וְנִזְבֹּחַהּ

לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ :

1) Heb., for generation [and] generation. 2) Or, visited you. 3) Heb., give.

out of his bosom,

and, behold, it had
turned
as his [other] flesh,

8. And it shall come
to pass,
if they will not believe
thee,
and they will not hearken

to the voice of the first
sign,
that they will believe

to the voice of the latter
sign.

9. And it shall come
to pass,
if they will not believe

also to these two signs,

and they will not
hearken to thy voice,
that thou shalt take

of the water of the
river,
and pour [it upon] the
dry land;
and [there] shall
become the water
which thou shalt take

out of the river,
(and it shall become)
blood
upon the dry land.

10. And Moses said
unto the Lord:
Oh Lord,

I am not a man of
words,^a

either from yesterday,^b
or from the third day,^c

or since thou hast
spoken
unto thy servant;

for heavy of ^aspeech,
and heavy of tongue
am I.

11. And the Lord said
unto him:
Who has made a mouth

מִחִיקוֹ

וְהִנֵּה יָשָׁבָה
בְּבִשָּׂרוֹ:

8. וְהִיא
אֵם-לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ

קֶלֶךְ הָאֵת הָרִאשׁוֹן
וְהָאֲחֵרִי

קֶלֶךְ הָאֵת הָאַחֲרוֹן:

9. וְהִיא
אֵם-לֹא יֵאֱמִינוּ

גַּם לִשְׁנֵי הָאֵתוֹת
(הָאֵלֶּה)

וְלֹא יִשְׁמְעוּ קֶלְכֶּךָ
וְלִקְחָתָם

מִמַּיְמֵי הַיָּרֵד
וְשִׁפְכָתָם תִּכְשָׁה

וְהָיוּ הַמַּיִם
אֲשֶׁר תִּקַּח

מִן-הַיָּאֵר
וְהָיוּ לְדָם

בִּיבְשֶׁתָּ:

10. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-יְהוָה

בִּי אֲדֹנָי

לֹא אֲנִי דְבָרִים
אֲנֹכִי

גַּם מִתְּמֹל
גַּם מִשְׁלָשִׁים

גַּם מֵעַד דְּבַרְךָ
אֶל-עַבְדְּךָ

כִּי כִבְדָּהּ
וּכְבֹד לְשׁוֹן

אֲנֹכִי:

11. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
כִּי שֵׁם פֶּה

2. And the Lord said
unto him:
what is that in thy hand?

and he said: A staff.

3. And he said:

Cast it to the ¹ground:

and he cast it to the
²ground,
and it became a serpent:

and Moses fled from
before him.

4. And the Lord said
unto Moses:

Stretch out thy hand,

and seize by its tail:

and he stretched out
his hand,
and he took hold of it,

and it became a staff

in his hand.

5 In order that they
may believe
that [there] has appeared
unto thee, the Lord,
the God of their fathers,

the God of Abraham,

the God of Isaac,

and the God of Jacob.

6. And the Lord said fur-
thermore unto him:
Bring, now, thy hand

into thy bosom:

and he brought his hand

into his bosom.

and he brought 't out.

and, behold, his hand

was leproous, [white] as
snow.

7. And he said:

Return thy hand

into thy bosom:

and he returned his

hand

into his bosom,

and he brought it out.

2. וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה

מַה זֶּה בְּיָדְךָ
וַיֹּאמֶר, כֶּסֶף:

3. וַיֹּאמֶר

הַשְׁלִיכֵהוּ אֶרֶצָה

וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶרֶצָה

וַיְהִי לְנָחָשׁ

וַיָּנֶם מֹשֶׁה מִפָּנָיו:

4. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה

שְׁלַח יָדְךָ

וַיֶּאֱחָז בְּזָנְבוֹ

וַיִּשְׁלַח יָדוֹ

וַיִּתְחַזַּק בּוֹ

וַיְהִי לְכֶסֶף

בְּכַפּוֹ:

5. לְמַעַן יֵאֱמִינוּ

כִּי-נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה

אֲדֹתִי אֲבֹתָם

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

אֱלֹהֵי יִצְחָק

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

6. וַיֹּאמֶר יְיָ לֵי עֹד

הִבֵּא-נָא יָדְךָ

בְּחִיקְךָ

וַיָּבֵא יָדוֹ

בְּחִיקוֹ

וַיִּצְיֵאָהּ

וְהִנֵּה יָדוֹ

צָהָבַת כֶּסֶף:

7. וַיֹּאמֶר

חֲשֵׁב יָדְךָ

אֶל-חִיקְךָ

וַיִּשְׁב יָדוֹ

אֶל-חִיקוֹ

וַיִּצְיֵאָהּ

1: Heb., earth. 2) I. e., I am not eloquent. 3) I. e., heretofore. 4) Heb., month.

16. And he shall speak
for thee
unto the people:

and it shall come to pass

he shall be to thee

as a mouth,

and thou shalt be to him

as a God.

17. And this staff

shalt thou take in thy
band,

[by] which thou shalt do

the signs.

לְשֵׁנִי

18. And Moses went,

and he returned

unto Jethro his father-
in-law.

and he said to him;
Let me go, I pray thee.

and let me return

unto my brethren

who [are] in Egypt,

and I will see

whether they [are] still
alive;

and Jethro said

to Moses:

Go in peace.

19. And the Lord said

unto Moses

In M'dian:

Go, return [to] Egypt;

for all the men are dead

who sought

thy life.

20. And Moses took

his wife

and his sons,

and he set them

16. וְדַבֵּר-הוּא לָךְ
אֶל-הָעָם
וְהָיָה
הוּא יִהְיֶה-לָּךְ
לִפֶּה
וְאַתָּה תִּהְיֶה-לּוֹ
כְּאֱלֹהִים :

17. וְאֶת-הַמַּטֵּה הַזֶּה

תִּקַּח בְּיָדְךָ

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-בּוֹ
אֶת-הָאֵתוֹת :

לְשֵׁנִי

18. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה

וַיָּשָׁב

אֶל-יֹתֵר חֹתֵנוּ

וַיֹּאמֶר לוֹ

אֵלֶיךָ נָא

וְאִשׁוּבָה

אֶל-אֹמִי

אֲשֶׁר-בְּמִצְרַיִם

וְאֶרְאֶה

הַעֲוֹדָם חַיִּים

וַיֹּאמֶר יֹתֵר

לְמֹשֶׁה

לָךְ לְשָׁלוֹם :

19. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה

בְּמִדְיָן

לֵךְ שָׁב מִצְרַיִם

כִּי-מָתוּ כָּל-הָאֲנָשִׁים

הַמְּבַקְשִׁים

אֶת-נַפְשְׁךָ :

20. וַיִּקַּח מֹשֶׁה

אֶת-אִשְׁתּוֹ

וְאֶת-בָּנָיו

וַיַּרְבֵּכֶם

to man,

or who makes dumb,

or deaf,

or seeing,

or blind?

Is it not I the Lord?

12. And now go.

and I will be

with thy mouth,

and I will teach thee

what thou shalt speak.

13. And he said:

Oh Lord,

send, I pray,

by the hand [of him
whom] thou wilt send.

14. And the anger of the
Lord glowed
against Moses.

and he said:

Is [there] not Aaron, thy
brother, the Levite?

I know

that he can speak well:

and also,

behold, he is coming out

to meet thee;

and he will see thee,

and he will be glad in
his heart.

15. And thou shalt speak
unto him,

and thou shalt put

the words

in his mouth.

and I will be

with thy mouth,

and with his mouth

and I will teach you

what you shall do

קְדָמָה

או מִי־יִשׁוּם אֱלֹם

או חֵרֵשׁ

או פֶּקֶם

או עוֹר

הֲלֹא אֲנִי יְהוָה :

12. וְעַתָּה לֵךְ

וְאֲנִי אֶהְיֶה

עִם-פִּיךָ

וְהוֹרִיתִיךָ

אֲשֶׁר תִּדְבֹּר :

13. וַיֹּאמֶר

כִּי אֲדֹנָי

שְׁלַח נָא

בְּיַד מְשֻׁלָּח :

14. וַיִּחַר-אַף יְהוָה

בְּמֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

הֲלֹא אֶהְיֶה אִתְּךָ {

הַלְוִי

יִדְעֹתִי

כִּי-דָבָר יִדְבֹּר הוּא

וְנִם

הִנֵּה-הוּא יָצָא

לִקְרֹאתְךָ

וְרָאֶה

וְשִׂמַּח בְּלִבּוֹ :

15. וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו

וְשַׁמַּתָּ

אֶת-הַדְּבָרִים

בְּפִיו

וְאֲנִי אֶהְיֶה

עִם-פִּיךָ

וְעִם-פִּיהוּ

וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם

עַתָּה אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :

1) Or, Now therefore go. 2) I. e., Jethro. 3) Heb., soul. 4) Heb., made them ride.

Surely

כי

a bridegroom of blood
[art] thou to me.

חֲתָן דָּמִים אַתָּה לִי :

26. And he desisted
from him,
then she said:

26. וַיִּרְךָ מִמֶּנּוּ

A bridegroom of blood
[art thou]
because of the circum-
cision.

אָז אָמְרָה

חֲתָן דָּמִים

זָמַן לָת .

27. And the Lord said
unto Aaron:

27. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל-אַהֲרֹן

Go, to meet Moses,

27. לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה

to the wilderness;

הַמִּדְבָּרָה

and he went,

וַיֵּלֶךְ

and he met him

וַיִּפְגְּשֵׁהוּ

in the mountain of God,

בְּהַר הָאֱלֹהִים

and he kissed him.

וַיִּשְׁקֵדוּ :

28. And Moses told to
Aaron
all the words of the Lord,

28. וַיַּגִּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן

[with] which he had
sent him,
and all the signs

אֵת כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה

אֲשֶׁר שְׁלָחַהּ

וְאֵת כָּל-הָאֲתֹת

אֲשֶׁר צִוָּהוּ :

which he had comman-
ded him.29. And Moses and Aaron
went,
and they assembled

29. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וַיֵּאסְפוּ

all the elders

אֶת-כָּל-זִקְנֵי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

of the children of Israel.

30. And Aaron spoke

30. וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן

all the words

אֵת כָּל-הַדְּבָרִים

which the Lord has
spoken
unto Moses;

אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה

and he did the signs

וַיַּעַשׂ הָאֲתֹת

before the eyes of the
people.

לְעֵינֵי הָעָם :

31. And the people be-
lieved;
and [when] they heard

31. וַיֵּאֱמֵן הָעָם

וַיִּשְׁמְעוּ

that the Lord had
visited
the children of Israel,

כִּי-יָקַד יְהוָה

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

and that he had seen
their affliction,
then they bowed their
heads,
and they prostrated
themselves.

וְכִי רָאָה אֶת-עֲנִיָּם

וַיִּקְדּוּ

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ :

upon 'an ass,

עַל-הַחֲמֹר

and he returned

וַיָּשָׁב

to the land of Egypt;

אֶרֶץ מִצְרַיִם

and Moses took

וַיִּקַּח מֹשֶׁה

the staff of God

אֶת-כֹּמֶשׁ הָאֱלֹהִים

in his hand,

בְּיָדוֹ :

21. And the Lord said

21. וַיֹּאמֶר יְהוָה

unto Moses:

אֶל-מֹשֶׁה

When thou goest

בְּלִמְתָּךְ

to return to Egypt,

לְשׁוּב מִצְרַיִמָּה

see all the wonders

רָאָה כָּל-הַמִּפְתָּיִם

which I have put in thy
hand,

אֲשֶׁר-שָׂמֵתִי בְיָדְךָ

and do them before
Pharaoh;

וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה

but I will harden

וְאֲנִי אֶחְזֹק

his heart,

אֶת-לִבּוֹ

and he will not send
away

וְלֹא יִשְׁלַח

the people.

אֶת-הָעָם :

22. And thou shalt say

22. וְאָמַרְתָּ

unto Pharaoh:

אֶל-פַּרְעֹה

Thus said the Lord:

כֹּה אָמַר יְהוָה

My son, my firstborn

בְּנִי כְּכֹרִי יִשְׂרָאֵל :

[is] Israel.

23. And I said unto thee:

23. וְאָמַר אֵלַיָּה

Send away my son,

שְׁלַח אֶת-בְּנִי

that he may serve me,

וַיַּעֲבֹדֵנִי

and thou hast refused
to send him away;

וַתִּמָּאֵן לְשַׁלְּחוֹ

behold, I will slay

הַנֶּה אֲנִכִּי הֲרֹג

thy son, thy firstborn,

אֶת-בְּנִי בְּכֹרְךָ :

24. And it came to pass
on the way,

24. וַיְהִי בַדֶּרֶךְ

in the lodging place,

בְּמִלּוֹן

that the Lord met him,

וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה

and he sought [to] kill

וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתוֹ :

him.

25. Then Zipporah took
a stone,

25. וַתִּקַּח צִפּוֹרָה צֹר

and she cut off

וַתִּכְרֹת

the foreskin of her son,

אֶת-עֶרְלַת בְּנָהּ

and she cast [it] at his

וַתַּזְעֵק דָּרְגָלָיו

feet,

וַתִּתְּאֶמֶר

and she said:

1) Heb., (the, 2) I. e., regard well: see that thou do all the wonders which etc. 3) Or, flint; sharp instrument. 4) Or, withdrew: let him alone.

and you ^{rest} make them
from their burdens.

6. And Pharaoh com-
manded
in that day
the taskmasters of the
people
and their officers,
saying:

7. You shall no more give
straw to the people

to make bricks,
as yesterday and the
third day;²
let them go,

and pick up straw for
themselves.

8. And the number
of the bricks,

which they [were]
making
yesterday [and] the
third day;²
you shall impose upon
them;
you shall not diminish
of it.

for they [are] lazy,
therefore they cry,
saying:

Let us go,
^{God.} let us sacrifice to our

9. Let the work be heavy
upon the men,

that they may labor in it
that they may not ^{regard}
false words.

10. And [there] went out
the taskmasters of the
people
and their officers,
and they said unto the
people,
saying:

Thus has said Pharaoh:
I will not give you
straw.

וְהַשְׁבַּתֶּם אֹתָם
מִסִּבְלָתָם :

6. וַיֹּצִי פַרְעֹה
בַּיּוֹם הַהוּא

אֶת־הַנְּשִׂימִים בָּעַם
וְאֶת־שֹׁמְרֵי
לְאֹמֶר :

7. לֹא תִאֲסָפוּ
{ לֶחֶת תִּבְּן לָעָם

לִקְבֹן הַבְּלִינִים
בְּתַמּוּל יְיָשֵׁם
הֵם יֵלְכוּ

וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תִּבְּן :

8. וְאֶת־מִחְבַּנְתְּ
הַבְּלִינִים

אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים
תַּמּוּל שְׁלֹשֹׁם
תִּשְׁכִּינּוּ עֲלֵיהֶם

לֹא תִהְיֶה כִּמְנוּ
בִּינְרָפִים הֵם
עַל כֵּן הֵם צֹעְקִים

לְאֹמֶר
וְלֵבָה

נִזְבַּחָה לְאֱלֹהֵינוּ :

9. תִּכְבֹּד הַעֲבָדָה
עַל־הָאֲנָשִׁים

וַיַּעֲשׂוּ כֵן
וְאֵל־יִשְׁעוּ
בְּדַבְרֵי־שֹׁקֶר :

10. וַיֵּצְאוּ

נְשִׂי הָעָם
וְשֹׁמְרֵי

וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם
לְאֹמֶר

כֹּה אָמַר פַּרְעֹה
אֵינִי נֹתֵן לָכֶם תִּבְּן :

ה
שְׁבִיעִי

1. And afterwards
came Moses and Aaron
and they said unto
Pharaoh:
Thus has said the Lord.
the God of Israel:
Send away my people,
that they may hold a
feast to me
in the wilderness.

2. And Pharaoh said:
Who [is] the Lord,
that I should hearken
to his voice
to send away Israel?

I do not know the Lord,
and also Israel
I will not send away.

3. And they said:
The God of the Heb-
rews
has met with us;
let us go, we pray thee,
a journey of three days
into the wilderness,

and let us sacrifice
to the Lord our God;
lest he strike us

with the pestilence or
with the sword.
4. And [there] said
unto them
the king of Egypt:

Why, Moses and Aaron,
do you disturb the people
from their works?
go to your burdens.

5. And Pharaoh said:
Behold, many [are] now
the people of the land.

Cap. V.
שְׁבִיעִי

1. וְאַחֲרַי
בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה
כֹּה אָמַר יְיָהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁלַח אֶת־עַמִּי
וַיַּחֲנוּ לִי
בַּמִּדְבָּר :

2. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
מִי יְיָהוָה
אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקוֹלוֹ
לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל
לֹא יָדַעְתִּי אֶת־יְיָהוָה
וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל
לֹא אֲשַׁלַּח :

3. וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
נִקְרָא עֲלֵינוּ
נִלְכָּה נָא
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בַּמִּדְבָּר
וְנִזְבַּחָה

לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
כִּן־יִפְגְּעֵנוּ
בְּדָבָר אוֹ בַּחֶרֶב :

4. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מֶלֶךְ מִצְרַיִם
לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
תַּפְּרִיעוּ אֶת־הָעָם
מִמְּעֹשֵׂיו

לָכוּ לְסִבְלָתֵיכֶם :

5. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
הַיּוֹדֵפִים עִמָּה
עִם הָאָרֶץ

1) Or, disturb them. 2) I. e., heretofore. 3) Or, pay attention to etc.

and, behold, thy
servants [are] beaten,
and thy people are
treated as sinners.³
17. But he said:

Lazy [are] you, lazy;
therefore you say:
Let us go.

Let us sacrifice to our
God.

18. And now, go, work,
and straw shall not be
given to you,
yet the number of bricks

shall you ⁴give.

19. And the officers of
the children of Israel
saw themselves

in evil [case]

⁵to say:

You shall not diminish

from your bricks,

the ¹matter of a day in
its day.

20. And they met

Moses and Aaron

standing ⁶to meet them.

as they came out

from Pharaoh.

מַפְסִיר

21. And they said unto
them:

The Lord may look upon
you,

and he may judge;

because you made
our saviour to be
abhorred }

In the eyes of Pharaoh

and in the eyes of his
servants,

to give a sword in their
hand

to kill us.

22. And Moses returned

unto the Lord,

and he said:

וַהֲנֵה עֲבָדֶיךָ מְכִים
וְהָמָאֵת עֲמָךְ :

17. וַיֹּאמֶר

נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים

עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים

נֵלְכָה

נִזְבְּחָה לַיהוָה :

18. וְעַתָּה לָכֵן עֲבֹדוּ

וְהָכֵן לֹא־יִתֵּן לָכֵם

וְהָכֵן לִבְנִים

תִּתְּנוּ :

19. וַיִּרְאוּ שְׂמֵרֵי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִתָּם }

בְּרָע

לֵאמֹר

לֹא־תִקְרָעוּ

מִלִּבְנֵיכֶם

דְּבָרִיוֹם בְּיוֹמוֹ :

20. וַיִּפְגְּעוּ

אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן

נֹצְבִים לִקְרָאתָם

בְּצֵאתָם

מֵאֵת פַּרְעֹה :

מַפְסִיר

21. וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם

יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵיכֶם

וַיִּשְׁפֹּט

אֲשֶׁר הִבְאֵשְׁתֶּם

אֶת־דִּרְהֹנֹנוּ

בְּעֵינֵי פַרְעֹה

וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו

לְתַתֵּיכֶם בְּיָדָם

לְהַרְגֵנוּ :

22. וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה

אֶל־יְהוָה

וַיֹּאמֶר

11. Go yourselves,

get you straw

where you can find it;

for it shall not be dimi-

nished

of your work

a thing.

12. And the people scat-

tered themselves

throughout all the land

of Egypt

to pick stubble

for straw.

13. And the taskmasters

were urgent,

saying:

Complete your works,

the ¹matter of a day in

its day,

as when there was straw.

14. And [there] were

beaten

the officers of the

children of Israel

whom the taskmas-

ters of Pharaoh had

set over them, }

saying:

Why have you not

completed

your fixed task

to make bricks,

as yesterday and the

third day,²

both yesterday and

to-day?

15. And [there] came

the officers of the

children of Israel,

and they cried unto

Pharaoh,

saying:

Why dost thou do thus

to thy servants?

16. straw

is not given to thy

servants,

and bricks,

they say to us.

Make ye:

11. אַתֶּם לָכוּ

קַחוּ לָכֵם חֲבָן

מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ

כִּי אֵין נִגְרַע

מֵעֲבֹדְתֵכֶם

דָּבָר :

12. וַיִּפְּצוּ הָעָם

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם

לְקַשֵּׁשׁ קֶשֶׁת

לְחֲבָן :

13. וְהַנְּשִׂים אֲצֵי־ם

לֵאמֹר

כִּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם

דְּבָרֵיוֹם בְּיוֹמוֹ

כַּאֲשֶׁר בְּהִיּוֹת הַחֲבָן

14. וַיִּכּוּ

שְׂמֵרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם

נֹגְשֵׁי פַרְעֹה

לֵאמֹר

כִּדּוּעַ לֹא כְלִיתֶם

חֻקְכֶם

לִלְבָן

כַּחֲכֹל שְׁלֹשֶׁם

גַּם־חֲכֹל גַּם־הַיּוֹם :

15. וַיָּבֹאוּ

שְׂמֵרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פַּרְעֹה

לֵאמֹר

לָמָּה תַעֲשֶׂה כֵה

לְעֲבָדֶיךָ :

16. חֲבָן

אֵין נִתֵּן לְעֲבָדֶיךָ

וּלְבְנֵים

אֹמְרִים לָנוּ

עֲשׂוּ

1) Or, task. 2) I. e., as heretofore. 3) Or, but the fault is in thy own people. 4) Or, deliver
5) Or, when it was said. 6) Or, in the way

to give them

the land of Canaan,

the land of their
sojournings,
in which they sojourned.

5. And I have also heard

the groaning

of the children of Israel,

whom the Egyptians
make to serve: }and I have remembered
my covenant.

6. Therefore

say to the children of
Israel:I [am] the ¹Eternal,

and I will bring you out

from under the burdens
of Egypt,

and I will deliver you

from their service,

and I will redeem you

with a stretched out arm

and with great judgment

1. And I will take you to
me

for a people,

and I will be to you

for a God:

and you shall know

that I am the Lord your
God,

who brings you out

from under the burdens
of Egypt.

3. And I will bring you

into the land,

[concerning] which I
raised my hand
to give itto Abraham, to Isaac,
and to Jacob;

לתת להם

את-ארץ כנען

את ארץ מגוריהם

אשר-גורו בה:

5. וגם אני שמעתי

את-נאקת

בני ישראל

אשר מצרים

מעבדים אתם

ואזכר את-בריתי:

6. לכן

אמר לבני-ישראל

אני יהוה

והוצאתי אתכם

מחת סבלת

{ מצרים

והצילתי אתכם

מעבדתם

ונאלתי אתכם

בזרוע נטויה

ובשפטים גדלים:

7. ולקחתי אתכם לי

לעם

והייתי לכם

לאלהים

וידעתם

כי אני יהוה אלהיכם

המוציא אתכם

מחת סבלת

{ מצרים:

8. והבאתי אתכם

אל-הארץ

אשר נשאתי את-יד

לתת אתה

{ לעבדכם לייצחק

{ ויבניכם

Lord,

why hast thou done evil

to this people?

why then hast thou sent
me?

23. For, since I came

unto Pharaoh

to speak in thy name,

he has done [more] evil
to this people,

but deliver

thou hast not delivered

thy people.

}

1. And the Lord said

unto Moses:

Now shalt thou see

what I will do to
Pharaoh:

for with a strong hand

shall he send them away,

and with a strong hand

shall he drive them out
of his land.

VAAYRAH.

2. And God spoke

unto Moses,

and he said unto him:

I [am] the Lord.

3. ¹And I appeared

unto Abraham,

unto Isaac,

and unto Jacob,

as God Almighty

but [by] my name THE
¹ETERNALI was not ²known to
them

4. And I have also

established
my covenant with them

אני

למה הרעתה

לעם הזה

למה זה שלחתיני:

23. ומאז באתי

אל-פרעה

לדבר בשמך

הרע לעם הזה

והצל

לא-הצלת

את-עמך:

CAP. VI.

1. ויאמר יהוה

אל-משה

עתה תראה

אשר אני-עשה לפרעה

כי ביד חזקה

ישלחם

וביד חזקה

יגרשם מארצו:

וארא

2. וידבר אלהים

אל-משה

ויאמר אליו

אני יהוה:

3. וארא

אל-אברהם

אל-יצחק

ואל-יעקב

כאל-שדי

שמי יהוה

לא נודעתי להם:

4. וגם תקבלי

את-בריתי אתם

1) Or, Everlasting. 2) Or, made known.

the sons of Reuben	בְּנֵי רְאוּבֵן	and I will give it to you	וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם
the firstborn of Israel:	בְּכֹר יִשְׂרָאֵל	[for] an ¹ heritage;	מִוְרֶשֶׁה
Hanoch, and Pallu,	חֲנוּךְ וּפְלוּא	I [am] the Lord,	אֲנִי יְהוָה :
Hezron, and Carmi;	חֲצֵרֹן וְכַרְמִי	9. And Moses spoke so	9. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן
these [were] the families	אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן	unto the children of	אֶדְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
of Reuben.		Israel;	וְלֹא שָׁמְעוּ
15. And the sons of	15. וּבְנֵי שִׁמְעוֹן	but they hearkened not	אֶל מֹשֶׁה
Simeon:		unto Moses	מִקְצֵר רוּחַ
Jemuel, and Jamin, and	יִמְוֵאל וַיָּמִין וְיָחִיד	² from shortness of	וּמִגְעֻרָה קָשָׁה :
Ohad,		spirit	10. וַיְדַבֵּר יְהוָה
and Jachin, and Zohar,	וַיַּכִּין וְזֹהָר	and from hard service.	אֶל מֹשֶׁה
and Shaul the son of	וְשָׁאוּל בֶּן-הַכַּנְזָּנִית	10. And the Lord spoke	לֵאמֹר :
the Canaanites;	אֵלֶּה	unto Moses,	11. בֹּא דַבֵּר אֶל-פַּרְעֹה
these [were]	מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן :	saying:	מֶלֶךְ מִצְרַיִם
the families of Simeon.	16. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת	11. Go, speak unto	וַיִּשְׁלַח
16. And these [were] the	בְּנֵי-לְוִי	Pharaoh,	אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
names	לְחֻדָּתָם	the king of Egypt,	בְּמִצְרָיו :
of the sons of Levi	גֵּרְשֹׁן וְקָהַת וּמֵרָרִי	that he shall send away	12. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
according to their	וּשְׁנֵי חַיֵּי לְוִי	the children of Israel	לִפְנֵי יְהוָה
generations;	שְׁבַע וּשְׁלֹשִׁים	from his land.	לֵאמֹר
Gershon, and Kehath,	וּמֵאֵת שָׁנָה :	12. And Moses spoke	הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
and Merari;		before the Lord,	לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי
and the years of the life		saying:	וְאִךְ יִשְׁמְעֵנִי פַרְעֹה
of Levi		Behold, the children of	וְאֲנִי עֹרֵל שְׁפָתַיִם :
[were] seven and thirty		Israel	13. וַיְדַבֵּר יְהוָה
and one hundred year[s].		have not hearkened	אֶל מֹשֶׁה וְאֶדְ-אַהֲרֹן
7. The sons of Gershon:	17. בְּנֵי גֵרְשֹׁן	unto me;	וַיִּצְוֶם
Libni and Shimei,	לְבִנִי וְשִׁמְעִי	how then shall Pharaoh	אֶדְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
according to their	מִשְׁפְּחָתָם :	hear me,	וְאֶל-פַּרְעֹה
families.	18. וּבְנֵי קָהַת	whereas I am of uncir-	מֶלֶךְ מִצְרַיִם
18. And the sons of	עֲמֶרָם וְיִזְחָר	cumcised lips ?	לְחֻדָּיו
Kehath:	וְחִבְרֹן וְעֻזִּיאֵל	13. And the Lord spoke	אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Anram, and Izhar,	וּשְׁנֵי חַיֵּי קָהַת	unto Moses and unto	בְּמִצְרַיִם :
and Hebron, and Uzziel;	שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים	Aaron	14. אֵלֶּה רָאשֵׁי
and the years of the life	וּמֵאֵת שָׁנָה :	and he commanded them	בְּתֵי-אֲבֹתָם
of Kehath		concerning the children	
[were] three and thirty		of Israel	
and one hundred year[s].		and concerning Pharaoh,	
9. And the sons of	19. וּבְנֵי מֵרָרִי	the king of Egypt,	
Merari:	מַחֲלִי וּמוֹשִׁי	to bring out	
Mahli and Mushi;	אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת לְוִי	the children of Israel	
these [were] the families	לְחֻדָּתָם :	out of the land of Egypt.	
of the Levites	20. וַיָּקֶם עֲמֶרָם	שְׁנֵי	
according to their	אֶת-יִזְכָּרְיָה וְדָתוֹ	14. These [were] the	
generations.	לְרָאשָׁה	heads	
20. And Amram took	וַיַּמְדֵּד לוֹ	of their fathers' houses;	
Jochebed his aunt	אֶת-יִחְזָקְיָה		
to himself for a wife;			
and she bore to him			
Aaron			

1) Or, possession. 2) Or, for anguish; impatience.

Bring out
the children of Israel
from the land of Egypt
according to their hosts
27. Those [were] they
who spoke
unto Pharaoh,
the king of Egypt,
to bring out
the children of Israel
from Egypt;
that [was] Moses and
Aaron.
28. And it came to pass,
on the day
[when] the Lord spoke
unto Moses
in the land of Egypt.

שְׁלִישִׁי

29. That the Lord spoke
unto Moses,
saying:
I [am] the Lord;
speak unto Pharaoh,
the king of Egypt,

all that I speak unto
thee.

30. And Moses said
before the Lord:

Behold, I [am] of
uncircumcised lips,
and how

shall Pharaoh hearken
unto me?

י

1. And the Lord said
unto Moses:
See,

I have made thee a god
to Pharaoh:

וְהוֹצִיאָהוּ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל־צְבָאָתָם :
27. הֵם הַמְדַּבְּרִים
אֶל־פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרָיִם
לְהוֹצִיא
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם :
הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :
28. וַיְהִי
בַיּוֹם
דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :
שְׁלִישִׁי

וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר

אֲנִי יְהוָה

דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה

מֶלֶךְ מִצְרַיִם

אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי

דַּבֵּר אֵלֶיךָ :

30. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

לַיהוָה

הֵן אֲנִי עֶרְלָם יִשְׁפְּתִים

וְאֵיךְ

יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

CAP. VII.

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה

רְאֵה

נִתְּקִיךָ אֱלֹהִים

לִפְרֹעֹה

and Moses:

and the years of the life
of Amram

[were] seven and thirty
and one hundred year[s].

21. And the sons of Izhar:

Korah, and Nepheg,
and Zichri.

22. And the sons of
Uzziel:

Mishael, and Elzaphan,
and Sthrl.

23. And Aaron took
Elisheba,

the daughter of
Amminadab,

the sister of Nahshon,

to himself for a wife;

and she bore to him

Nadab,

and Abihu,

Eleazar,

and Ihamar.

24. And the sons of
Korah:

Assir, and Elkanab,

and Abiasaph;

these [were]

the families of the
Korahites.

25. And Eleazar, the son
of Aaron,

took to himself

[one] of the daughters
of Putiel

(to himself) for a wife;

and she bore to him

Phinehas;

these [were] the heads
of the fathers' [houses]

of the Levites
according to their

families.

26. That is Aaron and
Moses,

to whom the Lord said

וְאֶת־מֹשֶׁה

וְשְׁנֵי חַיֵּי עֲמֶרֶם

שִׁבְעַ וְשָׁלִשִׁים

וּמֵאֵת שָׁנָה :

21. וּבְנֵי יִזְחָר

קֹרַח וְנִפְגַּי וְזִיכְרִי :

22. וּבְנֵי עֻזִּיאֵל

מִישָׁאֵל וְעִלְזָפָן

וְסִתְרִי :

23. וַיִּקַּח אַהֲרֹן

אֶת־אֵלִישֶׁבַע

בַּת־עַמִּינָדָב

אֲחֹת נַחֲשֹׁן

לִו לְאִשָּׁה

וַתֵּלֶד לִו

אֶת־נָדָב

וְאֶת־אֲבִיהוּא

אֶת־אֵלְעָזָר

וְאֶת־יִחָמָר :

24. וּבְנֵי קֹרַח

אַסִּיר וְאֶלְקָנָה

וְאַבִּיאָסָף

אֵלֶּה

מִשְׁפַּחַת הַקֹּרָחִי :

25. וְאֵלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן

לָקַח חַיִּו

מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל

לִו לְאִשָּׁה

וַתֵּלֶד לִו

אֶת־פִּנְחָס

אֵלֶּה רִאשֵׁי

אֲבוֹת הַלְוִיִּם

לְמִשְׁפַּחָתָם :

26. הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה

אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה

{ לָהֶם

and Aaron [was] three
and eighty year[s] old,
when they spoke unto
Pharaoh :
8. And the Lord said
unto Moses
and unto Aaron,
saying:
9. When Pharaoh shall
speak unto you,
saying:
1 Give for yourselves a
wonder,
then thou shalt say unto
Aaron:
Take thy staff,
and cast it before
Pharaoh;
it shall become a serpent.
10. And Moses and Aaron
came
unto Pharaoh;
and they did so,
as the Lord had com-
manded;
and Aaron cast
his staff
before Pharaoh
and before his servants,
and it became a serpent.
11. Then Pharaoh also
called
for the wise men
and for the magicians;
and also the magi-
cians of Egypt did
by their secret arts
so
12. And they cast
every man his staff,
and they became
serpents;
but Aaron's staff
swallowed up
their staffs.

and Aaron thy brother
shall be thy prophet.
2. Thou shalt speak
all that I shall command
thee
and Aaron thy brother
shall speak unto
Pharaoh,
that he shall send away
the children of Israel
out of his land.
3. And I will harden
the heart of Pharaoh,
and I will multiply my
signs
and my wonders
in the land of Egypt.
4. But Pharaoh will not
hearken unto you,
and I will lay my hand
upon Egypt,
and I will bring out my
hosts,
my people,
the children of Israel,
out of the land of Egypt
with great judgments.
5. And the Egyptians
shall know
that I [am] the Lord
when I stretch out my
hand
over Egypt,
and I bring out
the children of Israel
from their midst.
6. And Moses and Aaron
did [so]:
as the Lord had com-
manded them,
so did they.
7. And Moses [was]
eighty year[s] old,

וְאַהֲרֹן אָחִיו
יִהְיֶה נְבִיאָהּ :
2. אַתָּה תְּדַבֵּר
אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה
וְאַהֲרֹן אָחִיו
יְדַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה
וְשִׁלְחָה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרְצוֹ :
3. וְאֲנִי אֶקְשֶׁה
אֶת־לֵב פַּרְעֹה
וְהִרְבֵּיתִי אֶת־אֹתֹתַי
וְאֹת־מוֹפְתֵי
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם :
4. וְלֹא יִשְׁמַע
(אֲלֵכֶם פַּרְעֹה)
וְנִתַּתִּי אֶת־יָדִי
בְּמִצְרָיִם
וְחָרַצְתִּי אֶת־צְבָאתִי
אֶת־עַמִּי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
בְּשִׁפְטִים גְּדֹלִים :
5. וַיֵּדְעוּ מִצְרָיִם
כִּי־אֲנִי יְהוָה
בְּנִתַּתִּי אֶת־יָדִי
עַל־מִצְרָיִם
וְחָרַצְתִּי
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם :
6. וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
(אֲתָם)
כֹּן עָשׂוּ :
7 וּמֹשֶׁה בֶן־שְׁמֹנִים
שָׁנָה

Say unto Aaron:

Take thy staff,
and stretch out thy hand
over the waters of Egypt
over their streams,
over their rivers,
and over their pools,
and over every collection
of their waters,

and they will become
blood;
and [there] shall be
blood
throughout all the land
of Egypt,
both in wood- and in
stone-[vessels].

20. And Moses and
Aaron did so,

as the Lord had
commanded:
and he lifted up (with)
his staff,
and he smote the
waters
which [were] in the
river,
before the eyes of
Pharaoh,
and before the eyes of
his servants;
and [there] were turned
all the waters
which [were] in the river
to blood.

21. And the fish which
[was] in the river
died;

and the river stank,
and the Egyptians were
not able
to drink water
from the river;
and the blood was
throughout all the land
of Egypt.

22. And the magicians
of Egypt did so
by their secret arts;

אָמַר אֶל-אַהֲרֹן

קַח מַטֵּה

וְנִטְּהָ יָדְךָ

עַל-מִימֵי מִצְרַיִם

עַל-נְהַרְתָּם

עַל-יְאֻרֵיהֶם

וְעַל-אֲנוּמֵיהֶם

וְעַל כָּל-מִקְוֵה

מֵימֵיהֶם

וַיְהִי-יָדָם

וַיְהִי דָם

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

וּבַעֲצִים וּבָאֲבָנִים :

20. וַיַּעֲשׂוּ-בֶן מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

וַיִּרָם בַּמַּטֵּה

וַיִּךְ אֶת-הַמַּיִם

אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

לְעֵינֵי פַרְעֹה

וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו

וַיִּהְיֶה כֹחַ

כָּל-הַמַּיִם

אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר

לְדָם :

21. וַיְהִי וַיָּדָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

מָתָה

וַיִּבְאֹשׁ הַיָּאֵר

וְלֹא-יָכְדוּ מִצְרַיִם

לְשִׁתּוֹת מַיִם

מִן-הַיָּאֵר

וַיְהִי הַדָּם

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם :

22. וַיַּעֲשׂוּ-בֶן

חֲרָמֵי מִצְרַיִם

בְּלִמְיָהֶם

13. But Pharaoh's heart
was hard,
and he did not hearken
unto them,
as the Lord had spoken.

14. And the Lord said
unto Moses:
Heavy [is] the heart of
Pharaoh,
he refuses to send away
the people.

15. Go unto Pharaoh
in the morning:

behold, he goes out to
the water;
and thou shalt stand to
meet him
by the brink of the river—
and the staff

which was turned to a
serpent
shalt thou take in thy
hand.

16. And thou shalt say
unto him:
The Lord, the God of the
Hebrews,
has sent me unto thee,
saying:
Send away my people,

that they may serve me
in the wilderness;
and, behold,

thou hast not hearkened
until now.

17 Thus has said the Lord
By this thou shalt know
that I [am] the Lord;

behold, I will smite
with the staff which [is]
in my hand
upon the waters

which are in the river,
and they shall be turned
to blood.

18. And the fish which
[is] in the river
shall die,

and the river shall stink:

and the Egyptians shall
loathe
to drink water

from the river.

19. And the Lord said
unto Moses

13. וַיִּחַזק לֵב פַּרְעֹה
וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :

14. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
כִּבְדָּה לֵב פַּרְעֹה
מֵאֵן לִשְׁלַח הָעָם :

15. הֵן אֶל-פַּרְעֹה
בֹּקֶר

הֵנָּה יֵצֵא הַמִּיָּמָה
וְנִצַּבְתָּ לִקְרַאתוֹ
עַל-שֵׂפַת הַיָּאֵר

וְהַמַּטֵּה
אֲשֶׁר-נִהְפָּה לְנָחָשׁ
תִּקַּח בְּיָדְךָ :

16. וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
שָׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר
שְׁלַח אֶת-עַמִּי

וַיַּעַבְדֵנִי בַּמִּדְבָּר
וְהֵנָּה

לֹא-שָׁמַעְתָּ עֲדָכָה :

17. כֹּה אָמַר יְהוָה

בְּזֹאת תֵּדַע

כִּי אֲנִי יְהוָה

הֵנָּה אֲנֹכִי מִכָּה

בַּמַּטֵּה אֲשֶׁר-בְּיָדִי

עַל-הַמַּיִם

אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

וְנִהְיֶה לְדָם :

18. וַיָּדָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

תָּמוֹת

וַיִּבְאֹשׁ הַיָּאֵר

וְנִלְאֻּם מִצְרַיִם

לְשִׁתּוֹת מַיִם

מִן-הַיָּאֵר :

19. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

1) Heb. strong. 2) L. e., stubborn; obdurate. 3) Heb., become weary

and into thy ovens,

and into thy kneading-vessels.

29. And upon thee, and upon thy people, and upon all thy servants

shall the frogs come up.

ח

1. And the Lord said unto Moses:

Say unto Aaron:

Stretch out thy hand

with thy staff

over the streams,

over the rivers,

and over the pools,

and bring up

the frogs

upon the land of Egypt.

2. And Aaron stretched out his hand

over the waters of Egypt

and the frog[s] came up,

and covered

the land of Egypt.

3. And the magicians of Egypt did so

by their secret arts,

and they brought up

the frogs

upon the land of Egypt.

4. And Pharaoh called

for Moses and for Aaron,

and he said:

Entreat (unto) the Lord,

that he remove the frogs

from me and from my people:

and I will send away the people,

that they may sacrifice to the Lord.

5. And Moses said

וַתִּתְּנֵהוּ

וּבְכִישֵׁי אֲרוֹתֶיךָ :

29. וּבְכֶה וּבְעָמָה

וּבְכָל-עֲבָדֶיךָ

יָעֹלוּ הַצְּפַרְדִּים :

CAP. VIII.

1. וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה

אָמַר אֶל-אַהֲרֹן

נִמָּה אֶת-יָדְךָ

בַּמִּטָּה

עַל-נְהָרוֹת

עַל-הַיָּאֵרִים

וְעַל-הַאֲמִים

וְהָעַל

אֶת-הַצְּפַרְדִּים

עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם :

2. וַיִּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ

עַל מִיַּם מִצְרַיִם

וַתֵּעַל הַצְּפַרְדִּים

וַתִּכָּסֶה

אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם :

3. וַיַּעֲשׂוּ בָן

הַחֹרְטָמִים

בְּקִלְטֵיהֶם

וַיַּעֲלוּ

אֶת-הַצְּפַרְדִּים

עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם :

4. וַיִּקְרָא פַרְעֹה

לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן

וַיֹּאמֶר

הַעֲתִירוּ אֵלַיִהוּ

וְיִסֵּר הַצְּפַרְדִּים

מִמֶּנִּי וּמִעַמִּי

וְאֶשְׁלַח אֶת-הָעָם

וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה :

5. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

and Pharaoh's heart was

hard, and he did not hearken unto them,

as th Lord had spoken.

23. And Pharaoh turned,

and he went into his house,

and he did not direct his heart

even to this.

24. And all the Egyptians

dug

round about the river

[for] water to drink:

for they were not able to drink

of the water of the river

25. And [there] were fulfilled

seven days,

after that the Lord had smitten

the river.

26. And the Lord said unto Moses:

*Go unto Pharaoh,

and say unto him:

Thus has said the Lord:

Send away my people,

that they may serve me.

27. And if thou refuse

to send [them] away,

behold, I [am] about to smite

all thy territory

with frogs.

28. And the river shall swarm

[with] frogs:

and they shall go up,

and they shall come into thy house,

and into thy bed-chamber,

and upon thy bed

and into the house of thy servants,

and among the people

וַיִּחַזק לִב־פַּרְעֹה

וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :

23. וַיִּפֶּן פַּרְעֹה

וַיָּבֹא אֶל-בֵּיתוֹ

וְלֹא-שָׁת לְבֹ

בְּמִלְּתוֹ :

24. וַיִּחְפְּרוּ כָל-

מִצְרַיִם

סְבִיבֹת הַיָּאֵר

מִיַּם לִשְׁתּוֹת

כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת

מִמֵּי הַיָּאֵר :

25. וַיִּמָּלֵא

שִׁבְעַת יָמִים

אַחֲרֵי הַכּוֹת-יְהוָה

אֶת-הַיָּאֵר :

26. וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה

בֹּא אֶל-פַּרְעֹה

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

כֹּה אָמַר יְהוָה

שְׁלַח אֶת-עַמִּי

וַיַּעֲבֹדֵנִי :

27. וְאִם-שָׁאן אַתָּה

לַעֲשֹׂם

הִנֵּה אֲנִי נֹגֵף

אֶת-כָּל-נְבוֹיְךָ

בַּצְּפַרְדִּים :

28. וַיִּשְׂרַץ הַיָּאֵר

צְפַרְדִּים

וַיַּעֲלוּ

וַיָּבֹאוּ בְּבֵיתְךָ

וּבְחֲבֹר מִשְׁכְּבְּךָ

וְעַל-כִּסֵּי־יְהוָה

וּבְבֵית עַבְדְּךָ

וּבְעָמָה

* 1) Or, set. 2) Heb., Come. 3) Or, border-fel.

as the Lord had spoken,

12. And the Lord said
unto Moses:

Say unto Aaron:

Stretch out thy staff,

and smite the dust of
the earth,
and it shall become ¹lice

throughout all the land
of Egypt.

13. And they did so;

and Aaron stretched out
his hand
with his staff,

and he smote the dust
of the earth,
and the ¹lice were

on (the) man and on
(the) beast:
all the dust of the land

became ¹lice

throughout all the land
of Egypt.

14. And the magicians
did so

by their secret arts,

to bring forth the ¹lice,

but they could not:

and the ¹lice were

on (the) man and on
(the) beast.

15. Then the magicians
said

unto Pharaoh:

It [is] a finger of God;

but Pharaoh's heart
was hard,
and he did not hearken
unto them,
as the Lord had spoken.

16. And the Lord said
unto Moses

Rise up early in the
morning,

and stand before
Pharaoh;

behold, he goes out to
the water,
and say unto him:

Thus has said the Lord:

Send away my people,

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

12 וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה

אָמַר אֶל־אַהֲרֹן

נִטֵּה אֶת־נִטְךָ

וְהָךְ אֶת־עֹפֶר הָאָרֶץ

וְהָיָה לְכֹנָם

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

13 וַיַּעֲשׂוּ כֵן

וַיִּטֵּה אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ

בְּנִיטְוֹ

וַיִּךְ אֶת־עֹפֶר הָאָרֶץ

וְהָיָה הַכֹּנָם

בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה

כָּל־עֹפֶר הָאָרֶץ

הָיָה כֹנָם

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

14 וַיַּעֲשׂוּ כֵן

הַחֹרְטָמִים

בְּדִמְיָהֶם

לְהוֹצִיא אֶת־הַכֹּנָם

וְלֹא יָכְלוּ

וְהָיָה הַכֹּנָם

בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:

15 וַיֹּאמְרוּ הַחֹרְטָמִים

אֶל־פַּרְעֹה

אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא

וַיִּחַזַק לִב־פַּרְעֹה

וְלֹא־שָׁמַע אֲדָהֶם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

16 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה

הִשָּׁבֶם בְּבֹקֶר

וְהִתְנַצַּב לִפְנֵי פַרְעֹה

הֲגֵה יוֹצֵא הַמַּיִמָּה

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

כֹּה אָמַר יְהוָה

שְׁלַח עַמִּי

to Pharaoh:

Have this glory over me:

for when shall I entreat
for thee,

and for thy servants, and
for thy people,

to destroy the frogs

from thee and from thy
houses,

only in the river they
shall remain?

6 And he said:

For to-morrow;

and he said:

(Be it) according to thy
word;

In order that thou may-
est know

that [there] is none like
the Lord our God,

חֲמִישִׁי

7. And the frogs shall
depart

from thee, and from thy
houses,

and from thy servants,
and from thy people;

only in the river shall
they remain.

8. And Moses and Aaron
went out

from Pharaoh;

And Moses cried unto the
Lord

concerning the frogs

which he had brought
against Pharaoh

9. And the Lord did

according to the word of
Moses;

and the frogs died

from the houses,

from the courts,

and from the fields.

10. And they heaped
them up

heaps, heaps;

and the land stank.

11. But [when] Pharaoh
saw

that [there] was relief,

then he ²made heavy
his heart,

and he did not hearken
unto them,

לְפָרְעָה

הִתְפָּאֵר עָלַי

לְמַתּוֹ אֶעֱתִיר לָךְ

וּלְעַבְדֶּיךָ וּלְעַמֶּךָ

לְהַכְרִית הַצְּפַרְדִּים

מִמֶּךָ וּמִבְּתֵיךָ

בִּק בִּיאַר תִּשְׁאַרְנָה:

6 וַיֹּאמֶר

לְמָחָר

וַיֹּאמֶר

כְּדָבָרְךָ

לְמַעַן תֵּדַע

כִּי־אֵין כֵּי אֱלֹהֵינוּ:

חֲמִישִׁי

7 וְסָרוּ הַצְּפַרְדִּים

מִמֶּךָ וּמִבְּתֵיךָ

וּמִעַבְדֶּיךָ וּמִעַמֶּךָ

בִּק בִּיאַר תִּשְׁאַרְנָה:

8 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

מִעַם פַּרְעֹה

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְיָ

עַל־דִּבְרֵי הַצְּפַרְדִּים

אֲשֶׁר־שָׁם לְפָרְעָה:

9 וַיַּעַשׂ יְהוָה

כְּדָבַר מֹשֶׁה

וַיָּמָתוּ הַצְּפַרְדִּים

מִן־הַבָּתִּים

מִן־הַחֲצוֹת

וּמִן־הַשָּׂדֶה:

10 וַיַּצְבְּרוּ אֹתָם

חֲמָרִם חֲמָרִם

וַתִּבְאֵשׁ הָאָרֶץ:

11 וַיֵּרָא פַרְעֹה

כִּי הִתָּה הַרְוָחָה

וַיִּתְקַבֵּד אֶת־לְבוֹ

וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם

2) Or. be left. 2) L. e. hardened. 3) Or. gnats: sand flies: fleas.

30	וַיַּעֲבֹדֵנִי:	that they may serve me.	וַיַּעֲבֹדֵנִי:
sacrifice to your God	וְכָחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם	17. For	17. כִּי
In the land.	בְּאֶרֶץ:	if thou wilt not send away	אִם אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ
22. And Moses said:	22. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה	my people,	אֶת־עַמִּי
It is not proper to do so;	לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת בְּךָ	I will send ¹ upon thee,	הַנְּנִי כוֹשְׁלִים בְּךָ
for the abomination of the Egyptians	כִּי הוֹעֲבַת מִצְרַיִם	and upon thy servants,	וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָךְ
we shall sacrifice to the Lord our God;	נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ	and into thy houses,	לְבִתְּיֶיךָ
behold, [if] we sacrifice	הֵן נִזְבַּח	(the) ² swarms of flies:	אֶת־הָעָרֹב
the abomination of the Egyptians	אֵת הוֹעֲבַת מִצְרַיִם	and the houses of the Egyptians shall be full of the the ² swarms of flies,	וּמָלְאוּ בֵּיתִי מִצְרַיִם
before their eyes,	לְעֵינֵיהֶם	and also the ground	אֶת־הָעָרֹב
(and) will they not stone us?	וְלֹא יִסְתָּקֵנוּ:	upon which they [are].	וְגַם הָאֲרָצָה
23 A journey of three days	23. דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים	18. And I will ³ separate	אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ:
we will go into the wilderness,	נֵלֶךְ בְּמִדְבָּר	in that day	18. וְהַפַּלְתִּי
and we will sacrifice	וּנְזַבְּחֵנוּ	the land of Goshen,	בַּיּוֹם הַהוּא
to the Lord our God,	לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ	upon which my people [are] ⁴ abiding,	אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן
as he may say unto us:	כַּאֲשֶׁר יֹאמַר אֲלֵינוּ:	that there shall not be	אֲשֶׁר עַמִּי עֹמֵד עָלֶיהָ
24 And Pharaoh said:	24. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה	² swarms of flies:	לְבִתֵּי הַיּוֹת־שֵׁם
I will send you away,	אֲנִכִּי אֲשַׁלַּח אֹתְכֶם	in order that thou mayest know	עָרֹב
that you may sacrifice	וּנְזַבְּחֶם	that I [am] the Lord	לְמַעַן תֵּדַע
to the Lord your God	לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם	in the midst of the land.	כִּי אֲנִי יְהוָה
In the wilderness:	בְּמִדְבָּר	נִשְׁפִּי	בְּמִדְבַר הָאֶרֶץ:
only do not go very far away:	בֶּקַע הָרְחֹק לֹא־	19. And I will put a	נִשְׁפִּי
entreat for me.	תִּרְחִיקוּ לְלִבִּי	distinction	19. וְשִׁמַּתִּי פֶרֶת
25. And Moses said:	הַעֲתִירוּ בְּעָדַי:	between my people and (between) thy people;	בֵּין עַמִּי וּבֵין־עַמָּךְ
Behold, I go out	25. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה	by to-morrow shall be	לְקַחַר יְהִיָּה
from thee,	הִנֵּה אֲנִכִּי יוֹצֵא	this sign.	הָאֵת הַזֶּה:
and I will entreat (unto) the Lord,	מֵעַמְּךָ	20. And the Lord did so;	20. וַיַּעַשׂ יְהוָה בְּךָ
and the ² swarms of flies will depart from Pharaoh	וְהִעֲמַרְתִּי אֶל־יְהוָה	and [there] came ⁴ heavy ² swarms of flies	וַיָּבֹא עָרֹב כָּבֵד
from his servants and from his people	וְסָר הָעָרֹב מִפַּרְעֹה	into the house of Pharaoh,	בֵּיתוֹתָ פַרְעֹה
to-morrow;	מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ	and into the house of his servants;	וּבֵית עַבְדָּיו
only	מָחָר	and in all the land of Egypt	וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
let Pharaoh not continue [to] deceive,	בֶּקַע	was the land corrupted	הַשִּׁחָת הָאֶרֶץ
not to send away	אֲדִי־סָפָה פַרְעֹה הַתֵּל	because of the ² swarms of flies.	כַּפְּנֵי הָעָרֹב:
the people	לְבִלְתִּי שַׁלַּח	21. And Pharaoh called	21. וַיִּקְרָא פַרְעֹה
to sacrifice to the Lord.	אֶת־הָעָם	for Moses and for Aaron,	אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
	לְזָבַח לַיהוָה:	and he said:	וַיֹּאמֶר

1) Or, against. 2) Or, various wild beasts. 3) Or, sever; distinguish. 4) Heb., standing. 5) Or, division; Heb., redemption; deliverance. 6) 1. e., numerous.

a thing.	דָּבָר :	26. And Moses went out	26. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
o. And the Lord set an appointed time, saying:	5. וַיִּשֶׁם יְהוָה מוֹעֵד לֹא אֶמָּר	from Pharaoh,	מִעַם פַּרְעֹה
To-morrow will the Lord do this thing	בִּיחָד יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה	and he entreated unto the Lord.	וַיַּעֲתָר אֶל־יְהוָה :
in the land	בְּאֶרֶץ :	27. And the Lord did according to the word of Moses;	27. וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה
6. And the Lord did this thing	6. וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה	and removed the swarms of flies from Pharaoh, from his servants, and from his people; not one remained.	וַיִּסְרֶה הָעֶרֶב מִפְּרֹעַה מִמַּגְבְּרָיו וּמִעַמּוֹ לֹא נִשְׁאַר אֶחָד :
on the morrow;	כִּמְחֻרָת	28. But Pharaoh made his heart	28. וַיִּכְבֹּד פַּרְעֹה אֶת־לִבּוֹ
and [there] died all the cattle of Egypt:	וַיָּמָת בְּלִמְקָה מִצְרַיִם וּמִמְקָנָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד :	also this time,	גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת
but of the cattle of the children of Israel, did not die one.	לֹא־מָת אֶחָד :	and he did not send away the people.	וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעָם :
7. And Pharaoh sent, and, behold, [there] did not die of the cattle of Israel even one;	7. וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וְהָנָה לֹא־מָת מִמְקָנָה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד	1. And the Lord said unto Moses:	CAP. IX.
but Pharaoh's heart was heavy, and he did not send away the people.	וַיִּכְבֹּד לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעָם :	Go unto Pharaoh,	1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה וְדַבֵּר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַעֲבַדְנִי :
8. And the Lord said unto Moses and unto Aaron:	8. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קָחוּ לָכֶם מְלֵא חַפְנִיכֵם פִּימִם בְּכֶשֶׂן וְזָרְקוּ מִשָּׁה הַשִּׁמְקִימָה לְעֵינֵי פַרְעֹה :	Thus has said the Lord, the God of the Hebrews:	2. כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לִשְׁלַח וְעוֹדָה מַחְזִיק בָּם :
Take to you your handfuls of soot of a furnace, and let Moses throw it towards the heaven	9. וְהָיָה לְאַבֶּק עַד כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה לְשָׁחִין פָּרַח אֲבִעֲבֹת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :	Send away my people, that they may serve me.	3. הִנֵּה נִדְרִיתָה הַיּוֹהֵה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמֻלִים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דָּבָר כָּבֵד מְאֹד :
before the eyes of Pharaoh.	9. וְהָיָה לְאַבֶּק עַד כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה לְשָׁחִין פָּרַח אֲבִעֲבֹת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :	2. For if thou refuse to send [them] away, and thou hold them still.	4. וְהָפְלָה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
10. And it shall become over all the land of Egypt, and it shall become upon (the) man and upon (the) beast an inflammation breaking forth [with] blains throughout all the land of Egypt.	10. וַיִּקְחוּ אֶת־פִּימִם הַבְּכֶשֶׂן	3. Behold, the hand of the Lord [is] about to be upon the cattle which [are] in the field, upon the horses, upon the asses, upon the camels, upon the herds, and upon the flocks, a very heavy pestilence.	
11. And they took the soot of the furnace,		4. And the Lord will separate between the cattle of Israel, and (between) the cattle of Egypt: and [there] will not die of all [that] belongs to the children of Israel	

1) I. e., hardened. 2) I. e., grievous. 3) Heb., from. 4) I. e., hard. 5) Or, boil; ulcers.

and I had smitten thee	וַאֲנִי אֶתְּךָ	and they stood before Pharaoh:	וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי פַרְעֹה
and thy people	וְאֶת־עַמֶּךָ	and Moses threw it	וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מֹשֶׁה
with (the) pestilence,	בַּדָּבָר	towards the heaven;	הַשָּׁמַיִמָּה
and thou hadst been destroyed	וַתִּהְיֶה	and it became	וַיְהִי
from the earth;	מִן־הָאָרֶץ :	an inflammation [with] blains	שָׁחִין אֲבַעֲבַעַת
16. But for this cause	16. וְאִי־אֵלֶם פֶּעַבּוֹר זֹאת	breaking forth	פָּרַח
I have preserved thee,	הַעֲמַדְתִּיךָ	upon (the) man and upon (the) beast,	בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה :
in order to show thee	פֶּעַבּוֹר דְּרֹאֲתֶךָ	11. And the magicians were not able to stand	11. וְלֹא־יָקֻמוּ הַחֲרָטְמִים לַעֲמֹד
my power,	אֶת־כֹּחִי	before Moses	לִפְנֵי מֹשֶׁה
and in order to proclaim my name	וּלְבַעֵן סֵפֶר שְׁמִי	because of the inflammation:	כִּפְנֵי וַשָּׁחִין
throughout the land,	בְּכָל־הָאָרֶץ :	for the inflammation was	כִּי־הָיָה הַשָּׁחִין
יִשְׁבְּעִי	שִׁבְעִי	upon the magicians	בַּחֲרָטְמִים
17. [Art] thou still exalting thyself against my people,	17. עוֹדָךְ מִסְתַּלֵּל בְּעַמִּי	and upon all Egyptians,	וּבְכָל־מִצְרָיִם :
not to send them away?	לְבַדְתִּי שְׁלָחָם :	12. And the Lord hardened Pharaoh's heart,	12. וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה
13. [Then], behold, I will cause it to rain about [this] time to-morrow	13. הִנְנִי מְבַטֵּימָה	and he did not hearken unto them,	וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם
a very heavy hail,	קָדַר כָּבֵד מְאֹד	as the Lord had spoken unto Moses,	כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
like which [there] has not been	אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָּכָה	13. And the Lord said unto Moses:	13. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
in Egypt:	בְּמִצְרַיִם	Rise up early in the morning,	הִשָּׁרֵם בִּבְקֹר
since the day it was founded	לְמֶנֶח הַיּוֹם הַזֶּה	and stand before Pharaoh,	וַיִּתְיָצֵב לִפְנֵי פַרְעֹה
even until now,	וְעַד־עַתָּה :	and say unto him:	וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
19. And now send,	19. וְעַתָּה שְׁלַח	Thus has said the Lord,	כֹּה־אָמַר יְהוָה
hasten thy cattle	הָעֹז אֶת־מִקְנֶךָ	the God of the Hebrews:	אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
and all that thou hast	וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְךָ	Send away my people,	שְׁלַח אֶת־עַמִּי
in the field;	בַּשָּׂדֶה	that they may serve me,	לְעַבְדֵנִי :
[for] all men and cattle	כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה	14. For at this time	14. כִּי בַּפֶּעַם הַזֹּאת
that shall be found in the field,	אֲשֶׁר־יִמָּצֵא בַשָּׂדֶה	I [am] about to send	אֹנִי שְׁלַח
and shall not be brought into the house,	וְלֹא יֵאָסֶף הַבֵּיתָה	all my plagues	אֶת־כָּל־בְּצֻרָתִי
upon them shall come down the hail,	וַיִּבֹר עֲלֵהֶם הַבָּרָד	unto thy heart,	אֶל־לִבְךָ
and they shall die,	וּמָתוּ :	and upon thy servants, and upon thy people,	וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעַמֶּךָ
20. He that feared	20. הִירָא	in order that thou mayest know	פֶּעַבּוֹר תִּדְעַ
the word of the Lord	אֶת־דְּבַר יְהוָה	that [there is] none like me	כִּי אֵין כָּמוֹנִי
of the servants of Pharaoh,	מַעֲבְרֵי פַרְעֹה	in all the earth,	בְּכָל־הָאָרֶץ :
made to flee his servants	הַנִּים אֶת־עַבְדָּיו	15. For now I had stretched out	15. כִּי עַתָּה שָׁלַחְתִּי
and his cattle	וְאֶת־מִקְנֶהוּ	my hand	אֶת־יָדִי

1) Heb., made strong 2) Heb., made thee to stand. 3) Heb., tell. 4) Or, bring into

5) Heb., gathered.

and every herb of the field
had the hail smitten,
and every tree of the field
did it break.

26. Only in the land of Goshen,

where the children of Israel [were],

was no hail.

27. And Pharaoh sent,
and he called

for Moses and for Aaron,

and he said unto them:

I have sinned this time;

the Lord [is] the righteous,

and I and my people [are] the wicked.

28. Entreat (unto) the Lord,

that [there] may be no more

thunders of God and hail;

and I will send you away,

and you shall no longer stay.

29. And Moses said unto him:

As soon as I am gone out of the city,

I will spread out my hands

unto the Lord;

the thunders will cease,

and the hail

shall not be any more;

In order that thou mayest know

that to the Lord belongs the earth,

30. But thou and thy servants,

I know

that you will not fear yet

(before) the Lord God.

31. And the flax

and the barley

were smitten;

וְאֵת כָּל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה

הָכָה הַבָּרָד

וְאֵת כָּל-עֵץ הַשָּׂדֶה

שָׁבַר :

26. רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן

אֲשֶׁר-שָׁם

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא הָיָה בָרָד :

27. וַיִּשְׁלַח פָּרֹעַ

וַיִּקְרָא

לְמֹשֶׁה וְלֹאֲהֹרֶן

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

חַטָּאתִי הַפַּעַם

יְיָהּ הַצַּדִּיק

וְאֲנִי וְעַמִּי הָרָשָׁעִים

28. הַעֲתִירוּ אֵלַי

וְרַב מֵהֵיטָ

קָלַת אֱלֹהִים וּבָרָד

וַאֲשַׁלַּח אֶתְכֶם

וְלֹא תִסְפּוּן לַעֲמֹד :

29. וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה

בְּצֵאתִי אֶת הָעִיר

אֲפָרֵשׁ אֶת כַּפַּי

אֶל יְיָהּ

הַקּוֹלֹת יִחְדָּלוּן

וְהַבָּרָד

לֹא יִהְיֶה עוֹד

לְמִשְׁן חֹדֶעַ

כִּי יֵדְיוּהָ הָאָרֶץ :

30. וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ

יִדְעוּ

כִּי מֶלֶךְ תִּירָאוּן

מִפְּנֵי יְיָהּ אֱלֹהִים :

31. וְהַפִּשְׁתָּה

וְהַשְּׁעֵרָה

נִכְתָּה

into the houses.

21. And he who did not direct his heart

unto the word of the Lord,

left his servants

and his cattle

in the field.

22. And the Lord said unto Moses:

Stretch out thy hand

towards the heaven,

and [there] shall be hail

throughout all the land of Egypt,

upon (the) man,

and upon (the) beast,

and upon every herb of the field

in the land of Egypt.

23. And Moses stretched out

his staff

towards the heaven;

and the Lord gave

thunders and hail,

and fire came down to the earth;

and the Lord rained hail

upon the land of Egypt.

24. And [there] was hail

and flaming fire

in the midst of the hail,

very heavy,

like which [there] was not

in all the land of Egypt,

since it became a nation.

25. And the hail smote

throughout all the land of Egypt

all that [was] in the field,

*both man and beast;

אֶל-הַבָּתִּים :

21. וְאִשֶּׁר לֹא שָׁם } קָבוּ

אֶל-דְּבַר יְיָהּ

וַיַּעֲזֹב אֶת-עַבְדָּיו

וְאֶת-מִקְנֵהוּ

בַּשָּׂדֶה :

22. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

נִטֵּה אֶת-יָדְךָ

עַל-הַשָּׁמַיִם

וְיִהְיֶה בָרָד

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם

עַל-הָאָדָם

וְעַל-הַבְּהֵמָה

וְעַל כָּל-עֵשֶׂב } הַשָּׂדֶה

בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם :

23. וַיִּט מֹשֶׁה

אֶת-מִטְּהוֹ

עַל-הַשָּׁמַיִם

וַיְהִי נִט

קָלַת וּבָרָד

וַתִּהְיֶה אֵשׁ אֶרְצָה

וַיִּמְטֵר יְיָהּ בָּרָד

עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם :

24. וַיְהִי בָרָד

וְאֵשׁ מִתְקַלֶּמֶת

בְּתוֹךְ הַבָּרָד

כְּבֹד מְאֹד

אִשֶּׁר לֹא-הָיָה כָמוֹהוּ

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם

מֵאָז הָיְתָה לְנוֹי :

25. וַיִּךְ הַבָּרָד

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם

אֶת כָּל-אִשֶּׁר בַּשָּׂדֶה

מְאֹד וְעַד-בְּהֵמָה

1) Heb., voices. 2) Heb., from man and unto beast. 3) Or, break in pieces. 4) Or, and let it cease to be; or, for there has been enough of [these] mighty thunders. etc. 5) Or, as for thee and, etc.

these my signs ⁱⁿ ^{their} midst.

2. And in order that thou mayest tell in the ears of thy son and thy son's son

what I have wrought in Egypt,

and my signs

which I have done among them, and you may know that I [am] the Lord.

3. And Moses and Aaron came unto Pharaoh,

and they said unto him:

Thus has said the Lord, the God of the Hebrews:

How long wilt thou refuse to humble thyself before me? Send away my people,

that they may serve me

4. For if thou refuse to send away my people,

behold, I will bring tomorrow locust[s] into thy territory

5. And they shall cover the face of the earth:

that one shall not be able to see the earth;

and they shall eat

the remnant of that which escaped, which [was] left to you from the hail,

and they shall eat every tree which grows for you out of the field.

6. And thy houses shall be full [of them], and the houses of all thy servants, and the houses of all the Egyptians;

אֶתִּי אֵלֶּה בְּקֶרְבִּי :

2. וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנֵי בְנֶךָ וּבֶן בְּנֶךָ

אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְמִי

אֲשֶׁר־שַׁמְתִּי בָם וְיָדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה

3. וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מָתִי מֵאֲנִי לַעֲנֹת מִפְּנֵי

שִׁלַּח עֲמִי וַיַּעֲבֹדֵנִי :

4. כִּי אִם־מָאֵן אָתָּה לִשְׁלַח אֶת־עַמִּי הֲגִנִי מִבְּיֹא כְהֹר

אַרְבֶּה בְּבִגְדֶךָ : וְכֹסֶה

אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְלֹא יוֹכֵד לְרֹאֵת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַר

אֶת־יֵתֶר הַפְּלֹמָה הַנִּשְׁאַרְתָּ לָּכֶם מִן־הַבָּרָד

וְאָכַר אֶת־כָּדֵהֶעָץ הַצֹּמַח לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה :

9. וּמָדָא בְּתִיךָ וּבְתִי כָל־עַבְדֶּיךָ וּבְתִי כָל־מִצְרַיִם

for the barley [was in the] ear, and the flax [was in] blossom.

32. But the wheat and the spelt were not smitten;

for they were late-ripening.

33. And Moses went out from Pharaoh

out of the city,

and he spread out his hands unto the Lord,

and [there] ceased the thunders and the hail,

and rain was not poured to the earth.

34. And when Pharaoh saw that [there] ceased the rain, and the hail,

and the thunders, he continued to sin;

and he made heavy his heart, he and his servants.

35. And Pharaoh's heart was hard, and he did not send away the children of Israel,

as the Lord had spoken by the hand of Moses.

BO

,

1. And the Lord said unto Moses: Go in unto Pharaoh;

for I have made heavy his heart

and the heart of his servants, in order to display

עַי הַשְּׂעִרָה אָכִיב וְהַפִּשְׁתָּה נִבְעֵר :

32. וְהַחֲמֶה וְהַכִּסְמִית לֹא נִבּוּ

כִּי אֶפְלֹת הָנָה : מִפְּטִיר

33. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פַּרְעֹה אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיִּחַדְלוּ

הַקִּלּוֹת וְהַבָּרָד וּמָטָר

לֹא־נָתַד אֶרְצָה : 34. וַיֵּרָא פַּרְעֹה כִּי־יָחַדל הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקִּלּוֹת וַיִּסָּף לִהְיוֹת וַיַּכְבֵּד לִפְנֵי הוּא וְעַבְדָּיו :

35. וַיַּחֲזֹק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :

בא

CAP. X.

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה כִּי־אֲנִי הַכְּבִידְתִּי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לִבְ עַבְדָּיו לִמְעַן שֶׁיֵּרָא

1) Or, boiled. 2) Or, weak in the stem. 3) I. e. hardened. 4) Come. 5) Or, put; show. 6) Heb., his

7) Heb., Until when. 8) Heb., he 9) Heb., eye.

see,	ראו	[such] as neither thy fathers have seen,	אשר לא־ראו אבותיך
that an evil [intention is] before your face:	כי רעה נגד פניכם:	nor thy fathers' fathers,	ואבת אבותיך
11. Not so;	11. לא כן	since the day of their being	מיום היותם
go, now, ye men,	לכו נא הנקרים	upon the earth	על־הארמה
and serve the Lord;	ועבדו את־יהוה	until this day;	עד היום הזה
for this [is what] you desire:	כי אתה אתם מבקשים	and he turned,	ויפן
and they drove them out	ויגר ש אתם	and he went out from Pharaoh.	ויצא מעם פרעה:
from Pharaoh's presence.	מאת פני פרעה:	7. And Pharaoh's servants said unto him:	7. ויאמרו עבדיו פרעה אליו
שני	שני	How long	עד־מתי
12. And the Lord said unto Moses:	12. ויאמר יי אל־משה	shall this one be to us	יהיה זה לנו
Stretch out thy hand	נטה ידך	(as) a snare?	למוקש
over the land of Egypt	על־ארץ מצרים	Send away the men	שלח את־האנשים
for the locust[s].	בארבה	that they may serve	ויעבדו
and they shall come up	ויעל	the Lord their God;	את־יהוה אלהיהם
upon the land of Egypt,	על־ארץ מצרים	knowest thou not yet	הקדם תדע
and they shall eat	ויאכל	that Egypt is destroyed:	כי אברה מצרים:
every herb of the land	את־כל־עשב הארץ	8. And Moses and Aaron were brought back	8. ויושב את־משה ואת־אהרן אל־פרעה
all that the hail has left.	את כל־אשר השאיר הכרד	unto Pharaoh.	ויאמר אליהם
13. And Moses stretched out	13. ונט משה את־מקלו	and he said unto them:	לכו עבדו
his staff	על־ארץ מצרים	Go, serve	את־יהוה אלהיכם
over the land of Egypt,	ויי נהג רוח קדים בארץ	the Lord your God;	מי ומי יהלכים:
and the Lord brought an east wind	כד־היום ההוא	who and who [are] going?	9. ויאמר משה
over the land	ובל־הלילה	9. And Moses said:	בנערנו ובבנותינו
all that day	הפקד היה	With our young and with our old	ג. ג. ג.
and all the night;	ורוח הקדים נשא את־הארבה:	will we go;	בבנינו ובבנותינו
it was morning	14. ויעל הארבה	with our sons and with our daughters,	בצאגנו ובבקרנו
when the east wind bore	על כל־ארץ מצרים	with our flocks and with our herds	ג. ג. ג.
the locust[s].	ניח	will we go:	כי תגידוה לנו:
14. And the locust[s] went up	בכל גבול מצרים	for [we are to hold] a feast to the Lord.	10. ויאמר אליהם
over all the land of Egypt	בבד מאד	10. And he said unto them:	יהי כן יהוה עמכם
and they rested	לפניו	So be the Lord with you,	באשר אשלח אתכם
In all the territory of Egypt,		as I will send you away	ואת־טפכם
very heavy;		and your little ones;	
before them			

1) Heb., Until when. 2) I. e., who are they that shall go? 3) Or, look [to it]: for evil is before

4) Heb., he; or, and they were driven out. 5) Heb., face. 6) Heb., he. 7) Heb., border. 8) I. e., numerous

in all the territory of Egypt.	בְּכָל נְבוֹל מִצְרַיִם:	[there] were no such locust[s]	לֹא הָיָה כֵּן אֲרָבָה
20. But the Lord hardened Pharaoh's heart,	20. וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה	as they,	כְּמֹהוּ
and he did not send away the children of Israel.	וְלֹא שְׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:	and after them [there] will not be such.	וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה כֵּן:
21. And the Lord said unto Moses: Stretch out thy hand towards the heaven,	21. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה נִמָּה יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּכְשֶׁח הָשָׁח:	15. And they covered the face of all the earth, and the land became dark, and they ate every herb of the land and all the fruit of the tree which the hail had left: and [there] was not left any green thing on the tree[s], or on the herb of the field, throughout all the land of Egypt.	15. וַיִּכֹּס אֶת־עֵינֵי כָל־הָאָרֶץ וַתְּחָשֶׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכֵל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כָּל־פְּרֵי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד וְלֹא־נֹתַר כִּדְיָרֶק כָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה כָּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם:
and [there] shall be darkness over the land of Egypt, that one may feel darkness,	22. וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ אֲפֹלָה כָכָד־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים:	16. And Pharaoh hastened to call for Moses and for Aaron, and he said: I have sinned against the Lord your God and against you.	16. וַיַּמְהֵר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וְלֹא־הָרָן וַיֹּאמֶר חַטָּאתִי זִידוּתָה אֵלֹהֵיכֶם וְלָכֶם:
22. And Moses stretched out his hand towards the heaven; and [there] was a thick darkness throughout all the land of Egypt three days.	23. לֹא רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתּוֹ { שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּדְכָד־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמִוֹשְׁבָתָם: שְׁלֹשִׁי שְׁלֹשִׁי	17. And now, forgive, I pray you, my sin only this time, and entreat [to] the Lord your God that he may remove from me, only this death.	17. וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אַף הַפֶּעַם וְהִנֵּחֵנִי לִידְוָה אֵלֹהֵיכֶם וְיִסַּר מִעָלַי בְּרַק אֶת־הַמּוֹת הַזֶּה:
23. They did not see one another, and they did not arise, any one from his place, [for] three days: but for all the children of Israel was light in their dwellings,	24. וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה: רַק צֹאֲנֵכֶם וּבְקָרְכֶם יֵצֵג גַּם־מִסְפָּכֶם יֵלֶךְ עִמָּכֶם:	18. And he went out from Pharaoh, and he entreated [unto] the Lord,	18. וַיֵּצֵא מִעַם פַּרְעֹה וַיַּעֲמֹר אֶל־יְהוָה: רֹחַ־יָם חָזָק מֵאֹד נִי שָׂא אֶת־הָאֲרָבָה וַיִּתְקַעְדּוּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׁאָר אֲרָבָה אַחֵד
24. And Pharaoh called for Moses, and he said: Go ye, serve the Lord your God, only your flocks and your herds shall remain behind; also your little ones may go with you.	25. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם־אֲתָם תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זִבְחִים וְעֹלֹת וְעִשִּׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:	19. And the Lord turned a very strong west wind, and it bore away the locust[s], and threw them into the Red Sea; [there] did not remain one locust.	19. וַיִּהְיֶה רֹחַ־יָם חָזָק מֵאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאֲרָבָה וַיִּתְקַעְדּוּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׁאָר אֲרָבָה אַחֵד
25. And Moses said: Thou must also give into our hands sacrifices and burnt offerings, that we may sacrifice to the Lord our God:			

1) Heb., eye. 2) Or, changed fit to a very strong west wind. 3) Heb., &c. 4) Heb., sea of reeds 5) Heb., each man his brother

and [every] woman of
her neighbor,
articles of silver

and articles of gold.

3. And the Lord gave

favor [to] the people

in the eyes of the
Egyptians;
also the man Moses

[was] very great

in the hand of Egypt,

In the eyes of Pharaoh's
servants
and in the eyes of the
people.

רביעי

4. And Moses said:

Thus has said the Lord:

About midnight

will I go out

in the midst of Egypt.

5. And [there] shall die
every firstborn
in the land of Egypt;

from the firstborn of
Pharaoh
that sits upon his throne

unto the firstborn of the
maidservant
that is behind the hand-
mill;
and every firstborn of
cattle.

6. And [there] shall be
a great cry

throughout all the land
of Egypt,
like which

[there] has never been,

and like which [there]
will not be any more.

7. But against any of
the children of Israel
shall not a dog move

his tongue,

against man or beast;

In order that you may
know
that the Lord separates

וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעֵתָהּ

כְּכִלְכֶּסֶף

וְכִלְי זָהָב :

3. וַיִּתֵּן יְהוָה

אֶת־חֵן הָעָם

בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה

גָּדוֹל כְּאֵד

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּעֵינֵי עֲבָדֵי־פַרְעֹה

וּבְעֵינֵי הָעָם :

רביעי

4. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

כֹּה אָמַר יְהוָה

בַּחֹצֶת הַלַּיְלָה

אֲנִי יוֹצֵא

בְּתוֹךְ מִצְרַיִם :

5. וְכִתְּבוּ כְּכֹכֹב

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבְּכֹר פַּרְעֹה

הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ

עַד בְּכֹר הַשֹּׁפְחָה

אֲשֶׁר אַחֲרֵי הָרְחִים

וְכָל בְּכֹר בְּהֵמָה :

6. וְהִיָּתָה

צִעֲקָה גְדֹלָה

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר

לֹא נִהְיָתָה

וּכְמִדְּבָר לֹא תִסִּיף :

7. וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא יִהְיֶינָה לִבָּב

לִשְׁנוֹ

לְמַאֲשֵׁי וְעַד־בְּהֵמָה

לְמַעַן תֵּדְעוּן

אֲשֶׁר יַגְדִּילָהּ יְהוָה

26. And also our cattle

must go with us,

[there] shall not be left
behind a hoof;
for thereof we must take

to serve

the Lord our God;

and we do not know

[with] what we must
serve the Lord,
until we come thither.

27. But the Lord
hardened
Pharaoh's heart,

and he did not want to
send them away.

28. And Pharaoh said to
him:

Go from me;

be careful for thyself,

see my face no more;

for in the day thou seest
my face
thou shalt die.

29. And Moses said:

Thou hast spoken
rightly;

I will see thy face again
no more.

יֵא

1. And the Lord said
unto Moses:

Yet one plague more

will I bring upon
Pharaoh:

and upon Egypt:

after that

he will send you away
from here;

when he shall send you
away,

entirely he shall surely
drive you out from here.

2. Speak, now,

in the ears of the people,

that they shall ask

[every] man of his
neighbor.

26. וְגַם מִקְנֵנוּ

יֵלֵךְ עִמָּנוּ

לֹא תִשָּׁאֵר פֶּרֶסָה

כִּי מִקְנֵנוּ נִקַּח

לְעֹבֵד

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְאִנְחֵנוּ לֹא־גִדַעַ

מִהַצֵּעֵב אֶת־יְהוָה

עַד־כִּאֲנוּ שָׁמָּה :

27. וַיִּחְזַק יְהוָה

אֶת־לִבּוֹ פַּרְעֹה

וְלֹא אָבָה לִשְׁמָעָם :

28. וַיֹּאמְרֵהוּ פַּרְעֹה

לֵךְ מֵעָלַי

הִיָּמִינִי

אֶל־תִּסְקֶה רְאוּת פָּנַי

כִּי כִּיּוֹם רִאֲתֶךָ פָּנַי

תָּמוּת :

29. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

כֹּן דִּבַּרְתָּ

לֹא־אִסְרָה עוֹד

רְאוּת פָּנֶיךָ :

CAP. XI.

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

עוֹד גִּזְעֵי אֶחָד

אֲבִיא עַל־פַּרְעֹה

וְעַל־מִצְרַיִם

אֲחֲרֵי־כֵן

יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ

הַזֹּאת

דָּרֹשׁ גִּרְשׁ יִגְרֹשׁ

אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ :

2. דַּבֵּר־נָא

בְּאָזְנֵי הָעָם

וַיִּשְׁאֲרוּ

אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ

1) Or, Get thee away from me. 2) Or, what. Heb., sharpen. 3) Or, distinguishes; puts a difference

1. Speak ye	3. דַּבְרוּ	between the Egyptians	בֵּין מִצְרַיִם
unto all the congregation	אֶל-כָּל-עֵדַת יִשְׂרָאֵל	and (between) Israel.	וּבֵין יִשְׂרָאֵל :
saying:	זֶה אֵמַר	8. And [there] shall	8. וַיֹּרֶדוּ
in the tenth [day] of	בַּעֲשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה	come down	כָּל-עַבְדֵיךָ אֵתָה
this month,	וַיִּקְחוּ לָהֶם	all these thy servants	אֵלַי
they shall take to	אִישׁ	unto me,	וְהִשְׁתַּחֲוּוּ-לִי
themselves	שֶׁה לְבֵית-אֲבֹתָ	and they shall prostrate	לְאֹמֶר
[every] man	שֶׁה לְבָתִּי :	themselves to me,	צֵא
a lamb for a fathers' house,	4. וְאִם-יִמְעַט הַבָּתִּי	saying:	אֵתָה וְכָל-הָעָם
a lamb for [every] house,	מִהוּיֹת מִשֶּׁה	Go out,	אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ
	וְלָקַח הוּא	thou and all the people	וְאַחֲרֵי-כֵן אֵצֶא
4. And if the house be	וּשְׁכֵנוֹ	that follow thee,	וַיֵּצֵא מֶעֶם-פָּרֹעַה
too little for a lamb,	הַקָּרִב אֶל-בֵּיתוֹ	and after that I will	בְּחֵרֵי-אֶפְרָה :
then shall he take[it]	בְּמִכְסֵת נִפְשָׁתָ	go out:	9. And the Lord said
and his neighbor	אִישׁ כְּפִי אֵכְלוּ	and he went out from	unto Moses:
who is next to his house,	הַכֶּסֶם עַל-הַשֶּׁה :	Pharaoh	לֹא-יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם
by the number of souls;	5. שֶׁה תָּמִים	in glowing anger,	פָּרֹעַה
[every] man according	זָכָר בֶּן-שָׁנָה	9. And the Lord said	לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי
to what he eats	וְהָיָה לָכֶם	unto Moses:	בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :
shall you count	כִּן-הַבָּבָשִׁים	Pharaoh will not	10. וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ
concerning the lamb,	וּמִן-הָעִזִּים	hearken unto you,	אֶת-כָּל-הַמִּפְתִּים
5. A ² perfect lamb,	תִּקְחוּ :	in order to multiply my	הָאֵתָה
a male of one year old	6. וְהָיָה לָכֶם	wonders	לִפְנֵי פָרֹעַה
shall you have;	לְמִשְׁמֶרֶת	In the land of Egypt.	וַיַּחֲזֹק יְהוָה
from the sheep,	עַד אֲרֻבָּעָה עָשָׂר יוֹם	10. And Moses and	אֶת-לֵב פָּרֹעַה
or from the goats	לְחֹדֶשׁ הַזֶּה	Aaron did	וְלֹא שָׁלַח
may you take [it].	וַיִּשְׁחָטוּ אֹתוֹ	all these wonders	אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
6. And you shall have	כָּל קָהֵל	before Pharaoh:	מֵאֶרְצוֹ :
[it]	עֵדַת-יִשְׂרָאֵל	and the Lord hardened	CAP. XII.
in keeping	בֵּין הָעֶרְבָּיִם :	Pharaoh's heart,	1. וַיֹּאמֶר יְהוָה
until the fourteenth day	7. וְקִדְּחוּ מִן-הַכֶּסֶם	and he did not send	אֶל-מֹשֶׁה וְאַל-אַהֲרֹן
of this month;	וְנִתְּנוּ	away	בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
then shall kill it	עַל-שְׁמֵי הַמְּזוּזֹת	the children of Israel	לְאֹמֶר :
all the assembly	וְעַל-הַמִּשְׁקָף	from his land,	2. הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם
of the congregation of	עַד-הַבָּתִּים		רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ
Israel	אֲשֶׁר-יֵאָכְלוּ אֹתוֹ		רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם
[*] toward evening.			לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה :
7. And they shall take			
of the blood,			
and they shall put it			
upon the two door posts			
and upon the upper			
door post,			
upon the houses			
upon which they shall			
eat it			

1) Heb., that [are] at the feet. 2) Or, *about*.
between the two evenings

3) I. e., without blemish. 4) Or, be to you 5) Heb.

and I will see the blood,
and I will pass over you,
and [there] shall be no
plague upon you
to destroy.

when I smite
the land of Egypt.

14. And this day shall
be to you for a memorial;

and you shall celebrate it
[as] a feast to the Lord;

throughout your
generations,
as an ordinance for ever
you shall celebrate it.
15. Seven days

shall you eat unleavened
bread;
but on the first day
you shall have put away
leaven
out of your houses:

for any one eating
anything leavened,

that soul shall be cut
off

from Israel,
from the first day
until the seventh day.

16. And on the first day

a holy convocation,
and on the seventh day
a holy convocation

shall be to you;
any manner of work

shall not be done in them
only what must be eaten

by every soul,
that alone

may be done by you.

17. And you shall observe
the unleavened bread;

וּרְאִיתִי אֶת־הַדָּם
וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם
וְלֹא־יִהְיֶה בָּכֶם נִגָּף
לְמַשְׁחִית
בְּהַכֹּתִי

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :
14. וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה
לָכֶם זִכְרוֹן
וְחִגְגְתֶּם אֹתוֹ
חֹג לַיהוָה
כָּל דּוֹר וָדּוֹר
חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגְּגוּהוּ :
15. שִׁבְעַת יָמִים
בִּמְצוֹת תֹּאכְלוּ
אֶת בֵּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
תִּשְׁבֹּתוֹ שֹׁאֵר
בְּמִתֵּיכֶם
כִּי כֹּר אֶכֶל חֻמֶּץ
וְנִכְרַתָּה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מִיִּשְׂרָאֵל
מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן
עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי :
16. וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא קֹדֶשׁ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלָאכָה
לֹא־תַעֲשֶׂה בָהֶם
אֶת אֲשֶׁר יֹאכֵל
לְכָל־נֶפֶשׁ
הוּא לִבְדּוֹ
יַעֲשֶׂה לָכֶם :
17. וְשִׁמְרַתֶּם
אֶת־הַבִּמְצוֹת

(In them),
8. And they shall eat
the flesh
In that night,
roasted with fire,
and unleavened bread;

with bitter [herbs] shall
they eat it.
9. Do not eat of it
raw,
or in any wise cooked
in water,
but roasted with fire;

its head with its legs,
and with its entrails.
10. And you shall not
leave of it
until morning
and that which remains
of it
until morning

you shall burn with fire,
11. And thus shall you
eat it;
your loins girded,
your shoes on your feet,
and your staff in your
hand;
and you shall eat it
in haste;

It is a passover to the
Lord.
12. And I will pass
through the land of
Egypt
In this night,
and I will smite every
firstborn
in the land of Egypt,
both man and beast;
and against all the gods
of Egypt.
I will do judgment;
I [am] the Lord.

13. And the blood shall
be to you
for a sign upon the
houses
where you are;

קָדָם :
8. וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר
בַּלַּיְלָה הַהוּא
צֶלִי־אֵשׁ
וּבִמְצוֹת
עַל־מִרְיָם יֹאכְלוּהוּ :
9. אֲרִיאֲכֻלוּ כֻמָּצוֹ
נָא
וּכְשֶׁל מְכֻשֵׁל בְּמַיִם
כִּי אִם־צֶלִי־אֵשׁ
רִאשׁוֹ עַל־בְּרָעָיו
וְעַל־קִרְבּוֹ :
10. וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
עַד־בֹּקֶר
וְהַנֶּחֱרָר מִמֶּנּוּ
עַד־בֹּקֶר
בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ :
11. וְכֵכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ
מְתַנִּיכֶם חֲגָרִים
נְעִילֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם
וּמַקְלֵיכֶם בְּיָדְכֶם
וְאִכַלְתֶּם אֹתוֹ
בְּחִפְזוֹ
פֶּסַח הוּא לַיהוָה :
12. וְעָבַרְתִּי
בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם
בַּלַּיְלָה הַהוּא
וְהִכֵּיתִי כָל־בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה
וּכְבֹּד־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
אֲשֶׁשָׁה שְׁפָטִים
אֲנִי יְהוָה :
13. וְהָיָה הַדָּם לָכֶם
לְאֹת עַל הַבָּתִּים
אֲשֶׁר אִתְּם וְשֵׁם

22. And you shall take

a bunch of hyssop,

and you shall dip [it] ^{in the blood}
which [is] in the basin,

and you shall strike

(unto) the upper door-
post

and (unto) the two side-
door-posts

with the blood which ^{[is] in the basin;}

and you shall not go out,

any one out of the door ^{of his house,}
until morning.

23. And the Lord will ^{pass through}
to smite the Egyptians;

and he will see the blood

upon the upper door-post

and upon the two side-
door-posts,

and the Lord will pass

over the door,

and he will not allow ^{the destroyer}
to come into your houses

to smite [you].

24. And you shall ^{observe}
this thing,

as an ordinance for thee

and for thy children ^{for ever.}

25. And it shall come to ^{pass,}
when you shall come ^{into the land}
which the Lord will give ^{you,}

as he has spoken,

that you shall observe

this service,

when your children

shall say unto you:

What [is] this service

to you?

22. וּלְקַחְתֶּם

אֶבְרַת אֶזְוִיב

וּמָבִילְתֶּם בָּדָם

אֲשֶׁר-בַּסֵּף

וְהִנֵּצְתֶם

אֶל-הַמִּשְׁקָף

וְאֶל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת

מִן-הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֵּף

וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ

אִישׁ מִבֵּיתוֹ בֵּיתוֹ

עַד-בֹּקֶר :

23. וְעָבַר יְהוָה

לִנְקָה אֶת-מִצְרַיִם

וְרָאָה אֶת-הַדָּם

עַל-הַמִּשְׁקָף

וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת

וּפָסַח יְהוָה

עַל-הַפֶּתַח

וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית

לָבוֹא אֶל-בְּתִיכֶם

לִנְקָה :

24. וְשָׁמַרְתֶּם

אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה

לְחֻק־לִּי וּלְבְנֵי

עַד-עוֹלָם :

25. וְהָיָה

כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם

כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר

וְשָׁמַרְתֶּם

אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת :

26. וְהָיָה

כִּי-יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם

בְּנֵיכֶם

מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת

לָכֶם :

for in this selfsame day ^{כִּי בָעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה}

I brought out ^{הוֹצֵאתִי}

your hosts ^{אֶת-צְבָאוֹתֵיכֶם}

out of the land of Egypt; ^{מִמִּצְרַיִם}

therefore shall you ^{וְשָׁמַרְתֶּם}

this day ^{אֶת הַיּוֹם הַזֶּה}

throughout your ^{לְדֹרֹתֵיכֶם}

generations, ^{וְזִמְתָּ עוֹלָם :}

[as] an ordinance for ^{18. In the first [month],}

ever. ^{בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם}

on the fourteenth day ^{2 ה' י' ש'}

of the month, ^{בָּעֶרֶב}

at evening, ^{תֹאכְלוּ מִצַּת}

shall you eat unleavened ^{עַד יוֹם הָאֶחָד}

bread, ^{וְעֹשִׂים רִחֻשׁ}

until the one and ^{בָּעֶרֶב :}

twentieth day of the ^{19. Seven days}

month, ^{שֶׁבַע יָמִים}

at evening. ^{שֶׂאֵר לֹא יִמְצָא}

19. Seven days ^{בְּבֵתֵיכֶם}

shall no leaven be found ^{כִּי כִּי-אֵכֶל מִמֶּהֱמָצֵת}

in your houses; ^{וְנִכְרְתָה}

for any one eating ^{הַנֶּפֶשׁ הַהִוא}

anything leavened, ^{מֵעֵבֶת יִשְׂרָאֵל}

that soul shall be cut ^{בְּנֵר}

of { ^{וּבְאֹזֶרֶת הָאָרֶץ :}

from the congregation ^{20. Anything leavened}

of Israel, ^{כִּי מִמֶּהֱמָצֵת}

whether he be a ^{לֹא תֹאכְלוּ}

stranger, ^{כָּל מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם}

for a native of the land. ^{תֹאכְלוּ מִצּוֹת :}

20. Anything leavened ^{חֲמִישִׁי}

you shall not eat: ^{21. And Moses called}

in all your ^{לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל}

habitations ^{וַיֹּאמֶר אֲדָהֶם}

shall you eat unleavened ^{מֵיכֶם וְקַחוּ לָכֶם צֹאן}

bread. ^{לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם}

חֲמִישִׁי ^{וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח :}

21. And Moses called ^{21. And Moses called}

for all the elders of Israel ^{וַיֹּאמֶר אֲדָהֶם}

and he said unto them: ^{מֵיכֶם וְקַחוּ לָכֶם צֹאן}

"Draw out, and take to ^{לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם}

yourselves lambs ^{וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח :}

for your families, ^{וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח :}

and kill the ^{and kill the}

passover ^{[sacrifice].}

1) Heb., among the sojourner[s]. or : among the native[s], etc. 2) Or, dwellings. 3) Or, Go forth
6 Heb., cause to touch. 5) Heb., from. 6) Or, means.

both you

and the children of Israel;
and go serve the Lord,
as you have spoken.

32. Both your flocks
and your herds take,
as you have spoken,
and go;
and bless me also.

33. And the Egyptians
upon the people,
to hasten
to send them away out
of the land;
for they said:

We are all dying.

34. And the people took
up
their dough
before it was leavened,
their kneading-vessels

being bound up in their
clothes
upon their shoulder[s].

35. And the children of
Israel did
according to the word
of Moses:
and they asked of the
Egyptians
articles of silver, and
articles of gold,
and garments.

36. And the Lord gave
favor [to] the people
in the eyes of Egypt.

and they gave them
what they asked;
and they emptied out
the Egyptians.

37. And the children of
Israel journeyed
from Raameses to
Succoth,
about six hundred
thousand
on foot.

the men aside from
little ones.

גַּם-אַתֶּם

גַּם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּלְכוּ עֲבַדוּ אֶת־יְהוָה
כַּדְבָּרְכֶם :

32. גַּם-צֹאנְכֶם

גַּם-בְּקָרְכֶם קַחוּ

כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם

וּלְכוּ

וּבְרַכְתֶּם גַּם-אֹתִי :

33. וְתַחֲזֹק מִצְרַיִם

עַד־הָעַם

לְמַהֵר

לְשַׁלְּחָם מִן־הָאָרֶץ

כִּי אָמְרוּ

בְּלָנוּ מֵתִים :

34. וַיִּשָּׂא הָעַם

אֶת־בֶּצֶקוֹ

מִדָּם יֶחֱמֵץ

מִשְׁאֲרֵתָם

צָרָת בְּשִׁמְלוֹתָם

עַד־שִׁבְכָם :

35. וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ

כַּדְבַר מִשֶּׁה

וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם

כֶּלִי־כֶסֶף וְכֶלִי־זָהָב

וְשָׂמָלֹת :

36. וַיְהִי נָתַן

אֶת־חֵן הָעַם

בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

וַיִּשְׁאֲלוּם

וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם :

37. וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

מִרַּעְמֶסֶס סֻכּוֹת

כִּשְׁש־מֵאוֹת אָרָף

רַגְלֵי

הַנָּגְבִים לְדֶרֶךְ מִצְרָיִם :

27. That you shall say:

It is a passover sacrifice
to the Lord,
who passed

over the houses of the
children of Israel
in Egypt.

when he smote the
Egyptians,
and our houses he
delivered;
and the people bowed
their heads,
and they prostrated
themselves.

28. And the children of
Israel went and did [so]:
as the Lord had
commanded
Moses and Aaron,
so did they.

לְשֵׁנִי

29. And it came to pass
at midnight,
that the Lord smote
every firstborn

in the land of Egypt,
from the firstborn of
Pharaoh,
that [was] sitting upon
his throne,
unto the firstborn of
the captive
who [was] in the
dungeon,
and every firstborn of
cattle.

30. And Pharaoh rose
up [by] night,
he, and all his servants,
and all the Egyptians;

and [there] was a great
cry
in Egypt;

for [there] was not a
house,
where there was not
one dead.

31. And he called
for Moses and for Aaron
[by] night,

and he said:
Rise up, go out from the
midst of my people

21. וְאַתְּמָתָם

וְכַח־פֶּסַח הוּא לַיהוָה

אֲשֶׁר פָּסַח

עַל־בְּתֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

בְּמִצְרַיִם

בְּנִגְפוֹ אֶת־מִצְרַיִם

וְאֶת־בְּתֵינֵנוּ הִצִּיל

וַיִּקַּד הָעַם

וַיִּשְׁתַּחֲווּ :

28. וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ

כַּנְּוִי־יִשְׂרָאֵל

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

כִּן עָשׂוּ :

לְשֵׁנִי

29. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה

וַיַּהֲרֹג ה'ה

כָּל־בְּכוֹר

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבְּכוֹר פְּרָעָה

הַיֹּשֵׁב עַד־בֶּסֶא

עַד בְּכוֹר הַשִּׁבִּי

אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר

וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה :

30. וַיָּקָם פְּרָעָה לַיְלָה

הוּא וְכָל־עַבְדָּיו

וְכָל־מִצְרַיִם

נִתְהִי צַעֲקָה גְדֹלָה

בְּמִצְרַיִם

כִּי־אֵין בֵּית

אֲשֶׁר אֵין־שָׁם מֵת :

31. וַיִּקְרָא

לְמֹשֶׁה וְלֶאֱהֲרֹן

לַיְלָה

וַיֹּאמֶר

קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי

1) Heb., also, 2) Or, about to die, 3) Heb, his, 4) Or made them to ask; i. e., encouraged them to ask. 5) Or, plundered.

unto Moses and unto Aaron:
This is the ordinance of the passover:
Any alien shall not eat thereof.
44. But every servant of a man, [that is] bought with money, when thou hast circumcised him, then he may eat thereof.
45. A resident foreigner and a hired servant shall not eat thereof.
46. In one house shall it be eaten; thou shalt not bring out from the house [any] of the flesh outside;
and a bone shall you not break thereof.
47. All the congregation of Israel shall prepare it.
48. And when a stranger shall sojourn with thee, and will prepare a passover unto the Lord, let all his males be circumcised, and then he may come near to prepare it; and he shall be as a native of the land; but any one uncircumcised shall not eat thereof.
49. One law shall be for the native and for the stranger that sojourns in the midst of you.
50. And all the children of Israel did [so]; as the Lord had commanded Moses and Aaron, so did they.

אל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
זֹאת הָעֲוֶן הַפֶּסַח
כָּל־בֶּן־נֶכֶד
לֹא־יֹאכֵל בוֹ :
44. וְכָל עֶבֶד אִישׁ
מִקִּנְיָת כֶּסֶף
וּמִקְרָתָה אֹתוֹ
אִם יֹאכֵל בוֹ :
45. הַיָּגֹר וְהַשָּׂכִיר
לֹא־יֹאכֵל בוֹ :
46. בְּבֵית אֶחָד יֹאכֵל
לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבֵּית
כִּין־הַבָּשָׂר
חוּצָה
וְעֵצִים
לֹא־תִשְׁבְּרוּ בוֹ :
47. כָּל־עַמֹּת יִשְׂרָאֵל
יַעֲשׂוּ אֹתוֹ :
48. וְכִי־יֹגֵר אִתְּךָ
גֵּר
וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה
הַחֹמֶל לוֹ כְּדֹזָקֶר
וְאִם יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ
וְהָיָה
כְּאֹזֶנֶח הָאָרֶץ
וְכָדָרֶר
לֹא־יֹאכֵל בוֹ :
49. תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה
לְאֹזֶנֶח
וְלִגֵּר
הֵנָּה בְּתוֹכְכֶם :
50. וַיַּעֲשׂוּ כָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן
כִּן עָשׂוּ :

38. And also a mixed multitude went up with them; and flocks and herds, very much cattle.
39. And they baked [of] the dough, which they brought out from Egypt, unleavened cakes, for it was not leavened, because they were driven out from Egypt, and they were not able to tarry, and also food for a journey they had not prepared for themselves.
40. And the time of dwelling of the children of Israel, which they dwelt in Egypt, [was] thirty year[s], and four hundred years.
41. And it came to pass at the end of thirty year[s] and four hundred year[s] and it came to pass in this selfsame day, went out all the hosts of the Lord from the land of Egypt.
42. It is a night of celebration to the Lord for bringing them out from the land of Egypt; it is this night, [which is] a celebration to the Lord for all the children of Israel throughout their generations.
43. And the Lord said

38. וְגַם־עַרְב רַב
עָלָה אִתָּם
וּצְאֹן וּבָקָר
מְקֻנָּה בְּרַב כֶּאֱדָר :
39. וַיִּבְּקוּ אֶת הַדֹּגָה
אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ
מִמִּצְרַיִם
עֻגֹת מֵצוֹת
כִּי לֹא חֻמֵּן
בִּיָּדָם הָיוּ מִמִּצְרַיִם
וְלֹא יָכְלוּ
לְהִתְמַחֵמֶה
וְגַם־צֹדָה
לֹא־עָשׂוּ לָהֶם :
40. וּמוֹשָׁב
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם
שְׁלִשִׁים שָׁנָה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה :
41. וַיְהִי
מִקֵּץ שְׁלִשִׁים שָׁנָה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיְהִי
בַּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה
יָצְאוּ
כָּל־צְבָאוֹת יְהוָה
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :
42. לֵיל שְׂמֵרִים הוּא
לִיתְהָה
לְהוֹצִיאֵם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה
לִיתְהָה שְׂמֵרִים
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
דְּרוֹתָם :
43. וַיֹּאמֶר יְהוָה

1) Heb., heavy. 2) Heb., watching. 3) Heb., mark.

a land

flowing with milk and
honey,
that thou shalt perform

this service

in this month

6 Seven days

shalt thou eat unleavened bread,
and on the seventh day

[shall be] a feast to the
Lord

7. Unleavened bread
shall be eaten
the seven days;

and no leavened bread
shall be seen with thee,
and no leaven shall be
seen with thee
in all thy territory.

8. And thou shalt tell
to thy son
in that day,

saying:

it is because of that
[which] the Lord did
for me,
when I went out from Egypt.

9. And it shall be to
thee
(for) a sign upon thy
hand,
and (for) a memorial
between thy eyes:
in order that the law of
the Lord may be
in thy mouth;

for with a strong hand

has the Lord brought
thee out from Egypt.

10. And thou shalt keep

this ordinance

in its season.

from year to year.

11. And it shall be,

when the Lord shall
bring thee
into the land of the
Canaanite,

as he has sworn to thee
and to thy fathers,

אֶרֶץ

וְזֶה חֹלֶב וְדָבָשׁ

וְעָבַדְתָּ

אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת

בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה:

6. יִשְׁבַּעַת יָמִים

חֹמֶל מִצֶּת

וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

הָיָה לַיהוָה:

7. מִצּוֹת יֵאָכֵל

אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים

וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חֶמֶץ

וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שֹׂאֵר

בְּכָל־נִגְלֶהְךָ:

8. וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ

בְּיוֹם הַהוּא

לֵאמֹר

בַּעֲבוּר זֶה

עָשָׂה יְיָהוָה לִי

בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם:

9. וְהָיָה לְךָ

לְאוֹת עַל־יָדְךָ

וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ

לְמַעַן תִּהְיֶה תוֹרַת יְיָ

בְּפִיךָ

כִּי בְיָד חֲזָקָה

הוֹצִיאָה יְיָ מִמִּצְרָיִם:

10. וְשָׁמַרְתָּ

אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת

לְמַעַנָּה

מִיָּמִים יְקִימָה:

11. וְהָיָה

כִּי־יְבִיאָה יְיָהוָה

אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי

כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ

וְלֹא־אֲבִתֶּיךָ

51. And It came to pass,

in this selfsame day

the Lord brought out

the children of Israel

from the land of Egypt

by their hosts.

וַיָּג

שְׁבִיעִי

1. And the Lord said
unto Moses,
saying:

Sanctify to me

every firstborn,

whatsoever opens the
womb,
among the children of
Israel,

both of man and of
beast;
it belongs to me.

2. And Moses said

unto the people:

Remember this day.

[in] which you went out
from Egypt,

out of the house of
slavery;
for by strength of hand

the Lord brought you
out
from here:

and no leavened bread
shall be eaten.

4. This day you are
going out,
in the month Abib.

5. And it shall be,

when the Lord shall
bring thee

into the land of the
Canaanite,

and the Hittite, and the
Amorite

and the Ilvite, and the
Jebusite,

which he has sworn

to thy fathers

to give thee,

51. וַיְהִי

בַּעֲשֶׂם הַיּוֹם הַזֶּה

הוֹצִיא יְיָהוָה

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם

עַל־עֲבָדָתָם:

CAP. XIII.

שְׁבִיעִי

1. וַיֹּדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

2. קִדְּשִׁלִּי

כָּל־בְּכוֹר

פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם

בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּאָדָם וּבְבֶהֱמָה

לִי הוּא:

3. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל־הָעָם

זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה

אֲשֶׁר יֹצֵאתֶם

מִמִּצְרָיִם

מִבֵּית עֲבָדִים

כִּי בְחֹזֶק יָד

הוֹצִיא יְיָהוָה אֶתְכֶם

מִזֶּה

וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ:

4. הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים

בְּחֹדֶשׁ שֶׁ הָאֲבִיב:

5. וְהָיָה

כִּי־יְבִיאָה יְיָהוָה

אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי

וְהַחִיטִּי וְהָאֲמֹרִי

וְהַיִּלְוִי וְהַיְּבוּסִי

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע

לְאֲבֹתֶיךָ

לָתֶת לָּךְ

1) Or, the opener of every womb. 2) Or, swam. 3) Heb. slavery.

all that opens the womb,
the males;
but every firstborn of
my sons
I redeem.

16. And it shall be
for a sign upon thy
hand,
and for frontlets
between thy eyes;
for by strength of hand
the Lord brought us out
from Egypt.

B'SHALLACH

17. And it came to pass,
when Pharaoh had sent
away
the people,
that God did not lead
them
[by] the way of the land
of the Philistines,
because it [was] near;
for God said:
Lest the people repent
when they see war,
and they return to Egypt
18. But God led about
the people
[by] the way of the
wilderness,
[to the] Red Sea;
and armed
went up the children of
Israel
out of the land of Egypt.
19. And Moses took
the bones of Joseph
with him;
for he had made the
children of Israel to
swear,
saying:

כָּל־פֶּטֶר יָרֵחַ
הַזָּכָרִים
וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי
אֶפְרָה :

16. וְהָיָה
לְאוֹת עַל־יָדְךָ
וּלְמוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ
כִּי בְחֹזֶק יָד
הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם :

בְּשַׁלַּח

17. וַיְהִי
בִשְׁלַח פָּרְעֹה
אֶת־הָעָם
וְלֹא־יָנֵחַ אֱלֹהִים
הָרֶדֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא
כִּי אָמַר אֱלֹהִים
פֶּן־יִנָּחֻם הָעָם
בְּרֹאֲתָם מִלְחָמָה
וְשָׁבוּ כְּצֶרְיָמָה :
18. וַיִּסַּב אֱלֹהִים
אֶת־הָעָם
הָרֶדֶךְ וּבְמִדְבָּר
יַם־סוּף
וּבְחֻמֹּשִׁים
עָלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם :
19. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף
עִמּוֹ
כִּי הִשְׁבַּע הִשְׁבִּיעַ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר

and he shall give it to
thee.
12. That thou shalt set
apart
all that opens the womb
to the Lord,

and every firstling that
comes of a beast
which thou shalt have,
the males,
[shall belong] to the
Lord.

13. And every firstling
of an ass
shalt thou redeem with
a lamb;
and if thou wilt not
redeem [it],
then shalt thou break
its neck:
and every firstborn of
man
among thy sons

shalt thou redeem.

מִפְטִיר

14. And it shall be,
when thy son shall ask
thee
in time to come,
saying:

What [is] this?
that thou shalt say unto
him;
By strength of hand
the Lord brought us out
from Egypt,

from the house of
slavery.
15. And it came to pass,
when Pharaoh was [too]
hard³
to send us away,

that the Lord slew
every firstborn
in the land of Egypt,
from the firstborn of man
and unto the firstborn of
beast,
therefore I sacrifice to
the Lord

וַיָּתֵנָה לָּךְ :

12. וְהִעַבְרָתָּ
כָּל־פֶּטֶר יָרֵחַם
לַיהוָה

וְכָל־פֶּטֶר וְשֹׁנֶר
בְּהֵמָה

אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ

הַזָּכָרִים
לַיהוָה :

13. וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר

תַּפְדֶּה בִּשְׂאֵה

וְאִם־לֹא תַפְדֶּה

וַעֲרַפְתּוֹ

וְכָל בְּכוֹר אָדָם

בְּבָנֶיךָ

תַּפְדֶּה :

מִפְטִיר

14. וְהָיָה

כִּי־יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ

מָחָר

לֵאמֹר

מַה־זֶּאת

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

בְּחֹזֶק יָד

הוֹצִיאָנוּ יְהוָה

מִמִּצְרַיִם

מִבֵּית עֲבָדִים :

15. וַיְהִי

כִּי־הִקְשֶׁה פָּרְעֹה

לְשַׁלַּחֵנוּ

וַיַּהַרְג יְהוָה

כָּל־בְּכוֹר

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבְּכוֹר אָדָם

וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה

עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר לַיהוָה

1) Heb., make to pass over. 2) Heb., to-morrow. 3) I e., obstinately refused. 4) Or, made turn

that he will pursue after them,
and I will be honored
through Pharaoh,
and through all his army;

and the Egyptians shall
know
that I [am] the Lord;

and they did so.

5. And it was told to the
king of Egypt
that the people had fled;

and [there] was
changed
the heart of Pharaoh
and his servants
concerning the people;

and they said:

What [is] this we have
done,
that we have sent away

Israel

from serving us?

6. And he prepared his
chariot,
and his people he took
with him.

7. And he took

six hundred chosen
chariot[s],

and all the chariot[s] of
Egypt,
and warriors over all of
them.

8. And the Lord
hardened
one heart of Pharaoh,
the king of Egypt.

and he pursued

after the children of
Israel,
while the children of
Israel went out
with an exalted hand.

9. And the Egyptians
pursued
after them;
and they overtook them
encamping by the sea,
all the horse[s].

וַיִּפְּץ אֶחָדָם
וַאֲכַבְדָּהּ בַּפָּרֹעַ
וּבְכָל־חֵילוֹ

וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם
כִּי־אֲנִי יְהוָה
וַיַּעֲשׂוּ־כֵן :

5. וַיִּגֹּד לַמֶּלֶךְ מִצְרַיִם
כִּי בָרַח הָעָם
וַיִּחַפֵּף

לֵבָב פָּרֹעַ וְנֹסְדָיו
אֶל־הָעָם
וַיֹּאמְרוּ

מַדּוּזָאת עָשִׂינוּ
כִּי־שָׁלַחְנוּ
אֶת־יִשְׂרָאֵל

מִעֲבָדֵנוּ :

6. וַיִּאֲסֹר אֶת־רֶכֶבוֹ
וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ :

7. וַיִּקַּח

שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב
{ בָּחֹר

וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם
וְיִשְׁלָשׁם עַד־כְּדָו :

8. וַיַּחֲזֹק יְהוָה
אֶת־לֵב פָּרֹעַ
מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וַיִּרְדֹּף
אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ

בְּיָד רָמָה :

9. וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם
אַחֲרֵיהֶם
וַיַּשִּׁיגוּ אוֹתָם

חֲנִים עֲלֵיהֶם
עַל־סוּסִים

God will surely visit you,
and you shall [then]
bring up
my bones from here
with you.

20. And they journeyed
from Succoth,
and they encamped in
Etham,

at the end of the
wilderness,

21. And the Lord went
before them
by day in a pillar of
cloud,

and by night in a pillar
of fire,
to give light to them,

to go by day and by
night.

22. He did not remove

the pillar of cloud by day

and the pillar of fire by
night
[from] before the people.

יד

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Speak

unto the children of
Israel,

that they return,

and encamp

before Pi Hahiroth,

between Migdol and
(between) the sea,
before Bual Zephon,

opposite it shall you
encamp
by the sea.

3. And Pharaoh will say
of the children of Israel:

They are entangled in
the land,
the wilderness has shut
them in.

4. And I will harden
Pharaoh's heart,

פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים
{ אֶתְכֶם

וְהַעֲלִיתֶם
אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה
אֶתְכֶם :

20. וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת
וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְמֹת
בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר :

21. וַיֵּי הַלֶּךְ לִפְנֵיהֶם
יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן
לְנַחֲתָם בַּיּוֹם

וּלְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ
לְהָאִיר לָהֶם

דֶּרֶכְתָּ יוֹמָם וּלְלַיְלָה :

22. לֹא־יָמִישׁ

עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם
וְעַמּוּד הָאֵשׁ לְלַיְלָה
דִּפְנֵי הָעָם :

CAP. XIV.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

2. דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיָּשֻׁבוּ
וַיַּחֲנוּ

דִּפְנֵי פִי הַחֲרוֹת
בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם
לִפְנֵי בְּעַל צָפֹן

נִכְחוֹ תַחְנוּ
עַל־הַיָּם :

3. וַיֹּאמֶר פָּרֹעַ
לְבָנָי יִשְׂרָאֵל

נִבְכִּים הֵם בְּאַרְצָם
סָבַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר :

4. וַיַּחֲזִקֵנִי
אֶת־לֵב פָּרֹעַ

1) Or, edge, border. 2) I. e., that they might go. 3) Or, The pillar of cloud etc. did not depart (cease)

4) Or, confused. 5) Or, turned. 6) By yoking the animals to the chariots. 7) Or, captalms. 8) Or, and

for the Egyptians whom you have seen to-day,	כִּי אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם	the chariot[s] of Pharaoh and his horsemen, and his army,	רֶכֶב פָּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וְחֵילוֹ
you shall not see them again any more	לֹא תִסְפּוּ לִרְאֹתָם עוֹד	by Pi Hahiroth, before Baal Zephon.	עַל פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַעַל זַפְנֹן :
for ever.	עַד־עוֹלָם :	10. And Pharaoh came near;	10. וּפָרְעֹה הִקְרִיב
14. The Lord will fight for you, and you shall keep silent.	14. יְהוָה יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחְרְשׁוּן :	and the children of Israel raised their eyes,	וַיִּשָּׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם
15. And the Lord said unto Moses: Why criest thou unto me?	15. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלַי	and, behold, the E- gyptians were marching after them;	וַהֲנֶה מִצְרַיִם וְנָסַע אַחֲרֵיהֶם
Speak unto the children of Israel, that they move forward.	דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסָּעוּ :	and they feared exceedingly, and the children of Israel cried unto the Lord,	וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה :
16. And thou lift up thy staff, and stretch out thy hand over the sea, and divide it;	16. וְאַתָּה הָרָם אֶת־מִמְּךָ וְנִמְּתָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבִקַּעְתָּהוּ	11. And they said unto Moses: Is it because [there were] no graves in Egypt, [that] thou hast taken us away to die in the wilderness?	11. וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הַמִּבְלִי אֵין־קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לִקְחָתָנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר
and the children of Israel shall go into the midst of the sea on the dry ground.	וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בְּיַבֻּשָׁה :	What [is] this [thou hast done to us, to bring us out from Egypt?	מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם :
17. And I, behold, I will harden the heart of the Egyptians, and they will follow them; and I will be honored through Pharaoh, and through all his army, through his chariots and through his horsemen.	17. וְאֲנִי הִנְנִי מְחַזֵּק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וַאֲבָבְדָה בַּפָּרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ	12. Is not this the word which we spoke unto thee: in Egypt, saying: 'Let us alone, and let us serve the Egyptians?' For [it is] better for us [to] serve the Egyptians, than our dying in the wilderness.	12. הֲלֹא־זֶה דְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אִתְּךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חַדֵּל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב קֵנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם כִּמְתָּנוּ בַּמִּדְבָּר :
18. And the Egyptians shall know that I [am] the Lord when I will be honored through Pharaoh, through his chariots and through his horsemen.	18. כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהִפְכֵדִי בַּפָּרְעֹה בְּרֶכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו :	13. And Moses said unto the people: Do not fear; stand [still], and see the salvation of the Lord which he will do for you to-day;	13. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ הִתְיַצְבוּ וּרְאוּ אֶת־יִשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם
19. And [there] removed the angel of God, that went before the camp of Israel, and he went behind them; and the pillar of cloud removed from before them,	19. וַיִּסַּע מִלְּאֹךְ הָאֱלֹהִים הַרְלֹךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עַמּוּד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם		

12 Heb. *from us*. 2) Or. that we should die in, etc. 3) Or. while.

and the Egyptians said:

Let us flee from the face
of Israel:
for the Lord [is] fighting
for them
against the Egyptians.

רָבִיעִי

26. And the Lord said
unto Moses:
Stretch out thy hand

over the sea,

and the waters shall
return

upon the Egyptians,
upon *their chariot[s].

and upon *their
horsemen.

27. And Moses stretched
out his hand
over the sea,

and the sea returned

at the turning of
morning*
to its strength,

while the Egyptians
[were] fleeing
against it;

and the Lord *overthrew
the Egyptians

In the midst of the sea.

28. And the waters
returned,
and they covered the
chariot[s],

and the horsemen,
together with all the
army of Pharaoh,
that came after them

Into the sea,

[there] did not remain
even one.

29. But the children of
Israel
walked upon dry ground

In the midst of the sea;

and the waters [were] a
wall to them
from their right hand
and from their left hand.

30. Thus the Lord saved

וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם

אָנוּסִים מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם

בְּמִצְרַיִם:

רָבִיעִי

26. וַיֹּאמֶר יי אל מֹשֶׁה

נִמָּה אֶת־יָדְךָ

עַל־הַיָּם

וַיָּשָׁבוּ הַמַּיִם

עַל־מִצְרַיִם

עַל־רֶכֶבּוֹ

וְעַל־פָּרָשָׁיו:

27. וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ

עַל־הַיָּם

וַיָּשָׁב הַיָּם

לִפְנוֹת בֹּקֶר

לְאִיָּתּוֹ

וּמִצְרַיִם נָסִים

לְקִנְיָתוֹ

וַיַּנְעֵר יְהוָה

אֶת־מִצְרַיִם

בְּתוֹךְ הַיָּם:

28. וַיָּשָׁבוּ הַמַּיִם

וַיִּכְסּוּ אֶת־הָרֶכֶב

וְאֶת־הַפָּרָשִׁים

לְכָל חֵיץ פְּרָעָה

הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם

בַּיּוֹם

לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם

עֶן־אֶחָד:

29. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

הָלְכוּ בִּנְיָשׁוּת

בְּתוֹךְ הַיָּם

וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה

מִיְמִינָם וּמִשְׁמָאלָם:

30. וַיִּשְׁעַר יְהוָה

and it stood behind
them.

20. And it came

between the camp of the
Egyptians
and (between) the camp
of Israel;
and [there] was

the cloud and the dark-
ness [to the Egyptians],
but it gave light by night
[to Israel];
and the one came not
near unto the other
all the night.

21. And Moses stretched
out his hand
over the sea;

and the Lord caused the
see to go [back]
by a strong east wind

all the night,

and he made the sea

dry land,

and the waters were
divided.

22. And the children of
Israel came
into the midst of the sea
upon the dry ground;
and the waters [were] a
wall to them
from their right hand
and from their left hand.

23. And the Egyptians
pursued,
and they came after
them,

[even] all Pharaoh's
horse[s],
his chariot[s], and his
horsemen.

Into the midst of the sea.

24. And it came to pass

In the morning watch,

that the Lord looked

upon the camp of the
Egyptians

through the pillar of fire
and cloud,

and he confused

the camp of the
Egyptians,

25. And he *took off

the wheel[s] of *their
chariot[s],

and he made *them drive
with difficulty;

וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם:

20. וַיָּבֹא

בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם

וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל

וַיְהִי

הָעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ

נִיָּאֵר אֶת־הַדִּילָה

וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה

כָּל־הַלַּיְלָה:

21. וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ

עַל־הַיָּם

וַיִּזְקַךְ יְהוָה אֶת־הַיָּם

בְּרוּחַ קָדִים עֹזָה

כָּל־הַלַּיְלָה

וַיַּשֶּׁם אֶת־הַיָּם

לְחֶרֶבָה

וַיִּפְקְעוּ הַמַּיִם:

22. וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

בְּתוֹךְ הַיָּם בִּנְיָשׁוּת

וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה

מִיְמִינָם וּמִשְׁמָאלָם:

23. וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם

וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם

כָּל־סוּם פְּרָעָה

רֶכֶבוֹ וּפָרָשָׁיו

אֶל־תוֹךְ הַיָּם:

24. וַיְהִי

בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר

וַיִּשְׁקֹף יְהוָה

אֶת־מַחֲנֵה מִצְרַיִם

בְּעָשָׁמוֹר אֵשׁ וְעָנָן

וַיִּהְיֶם

אֶת־מַחֲנֵה מִצְרַיִם:

25. וַיִּסַּר

אֶת־אָפֶן מִרֶכֶבָתָיו

וַיַּנְהִיגוּ בְּקִבְרָת

1) Or, and there came after them all, etc. 2) Some translate: bound the wheels, etc., as: עָמַר

* Heb. his. 4) Heb. him. 5) I.e., when the morning appeared 6) Or. shook off.

were sunk in the Red Sea.

6. The ⁴deeps covered them; they went down into the depths like a stone.

6. Thy right hand, O Lord, is glorified in power;

Thy right hand, O Lord, dashed in pieces the enemy.

7. And in the greatness of thy excellency thou overthwest those rising up against thee; Thou sentest forth thy wrath, it consumed them as stubble.

8. And with the breath of thy nostrils were heaped up waters; like a wall stood

turning [waters]; The deeps were congealed in the heart of the sea.

9. The enemy said: I will pursue, I will overtake,

I will divide [the] spoil, My soul shall be filled with them; I will draw my sword,

my hand shall destroy them.

10. Thou didst blow with thy wind, the sea covered them; they sank as lead

in the mighty waters.

11. Who is like thee among the gods, O Lord? Who is like thee

glorified in holiness, fearful [in] praises,

doing wonders?

12. Thou hast stretched out thy right hand, [the] earth swallowed them.

מָצְעוּ בַיָּם סוּף:

5. תַּחֲמֹת יַבְיָמוּ יִרְדּוּ בְּמַצּוֹת כְּמוֹ-אֶבֶן:

6. יְמִינְךָ יְהוָה נִאֲדָרִי בִפָּח יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעֶץ אוֹיֵב:

7. וּבְרַב גְּאוֹנְךָ תִּהְיֶה קִמְיָךְ תִּשְׁלַח חֲרֹן-אֲפִיךָ יֹאכְלֵנוּ כְּקֶשֶׂה:

8. וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נִעְרְמוּ-מֵימִם נִצְבּוּ כְּמוֹ-נֵד נְזֻלִים:

9. קָפְאוּ תַחֲמֹת בְּלִבָּיָם:

9. אָמַר אוֹיֵב אֶךְ דָּף אֲשִׁיב:

10. אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאמוּ נַפְשִׁי אֶרֶץ חֲרָבִי תוֹרִישְׁבוּ יָדִי:

10. נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ כָּסְבוּ יָם צָלְלוּ בְּעוֹפֶרֶת בְּיָמִים אֲדִירִים:

11. מִי-בִנְיָקָה בְּאַלִּים יְיָ מִי כִיָּיָה:

11. נִאֲדָר בְּקֶשֶׁשׁ נוֹרָא תִהְיֶה עֲשֵׂה-פֶלֶא:

12. נִמְיֹת יְמִינְךָ תִּבְלַעְנוּ אֶרֶץ:

in that day

Israel

out of the hand of the Egyptians; and Israel saw

the Egyptians

dead

upon the sea shore.

31. And Israel saw

the great power

which the Lord had ²shown against the Egyptians;

and the people feared the Lord, and they believed in the Lord and in Moses his servant.

טו

1. Then sang Moses

and the children of Israel this song

to the Lord

and they ³spoke, saying:

I will sing to the Lord,

for he is highly exalted;

[The] horse and his rider has he thrown into the sea.

2. My strength and song is the ⁴Lord, And he was to me a salvation;

This is my God, and I will glorify him;

My father's God, and I will exalt him.

3. The Lord is a man of war; The ETERNAL is his name.

4. The chariots of Pharaoh and his army

has he cast into the sea;

And his choice ⁶warriors

בַּיּוֹם הַהוּא

אֶת-יִשְׂרָאֵל

כִּי-רָא מִצְרַיִם נִרְאָה יִשְׂרָאֵל

אֶת-מִצְרַיִם מֵת

עַל-שַׁפַּת הַיָּם:

31. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל

אֶת-הַיָּד הַגְּדוֹלָה

אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם

וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת-יְיָ

וַיֵּאֱמִינוּ בַיהוָה

וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

CAP. XV.

1. אָז יִשְׁרַמְשָׁה

וּבְנוֹ יִשְׂרָאֵל

אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת

לַיהוָה

וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

אֲשִׁירָה לַיהוָה

כִּי-נִגְאָה נִגְאָה

סוֹס וְרֹכְבוֹ

רָמָה בַיָּם:

2. עֲזוֹ וְזִמְרַת יְהוָה

וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה

זֶה אֱלֹהֵי

וְאֲנוּחֵהוּ

אֱלֹהֵי אָבִי

וְאֶרְמְנֵהוּ:

3. יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה

יְהוָה שְׂמוֹ:

4. מִרְכַּבַּת פָּרֹעַה

וְחִילוֹ

יָרָה בָּיָם

וּמִבְחַר שְׁלֹשֵׁי

1) Heb., hand. 2) Heb., done. 3) Or said. 4) Y's probably an abbreviation of יהוה. 5) Or captives. 6) Or: floods. 7) I. e., my lust shall be satisfied upon the m.

walked on dry ground

in the midst of the sea.

20. Then took

Miriam the prophetess,

the sister of Aaron,

the timbrel in her hand;

and all the women went

after her

with timbrels and with
dances.

21. And Miriam

answered to them:

Sing ye to the Lord,

for he is highly exalted;

[The] horse and his rider

has he thrown into the
sea.22. And Moses caused
Israel to journey {

from the Red Sea,

and they went out

into the wilderness of
Shur;and they went three
days

in the wilderness.

and they did not find
water.23. And they came to
Marah,

but they were not able

to drink water from
Marah;

for they [were] bitter;

therefore

one called its name
Marah.24. And the people
murmured

against Moses, saying:

What shall we drink?

25. And he cried unto
the Lord,and the Lord showed
him a tree.and he cast [it] into the
waters;and the waters became
sweet;

there he made for them

וַיֵּלֶכְוּ בַיַּבְשָׁה

בְּתוֹךְ הַיָּם :

20. וַתִּקַּח

מִרְיָם הַנְּבִיאָה

אֲחֹת אַהֲרֹן

אֶת־תֶּרֶף בִּידָהּ

וַתֵּצֵאֵן כָּל־נָשִׁים

אַחֲרֶיהָ

בְּתַפִּים וּבְמַחֲלֹת :

21. וַתִּשָּׂא מִרְיָם

וַתִּשָּׂא לַיהוָה

כִּי־גָדֹל הָאֵל

סוֹם וְרָכֹב

רָמָה בָּיָם :

22. וַיַּסַּע מֹשֶׁה

אֶת־יִשְׂרָאֵל

מִיַּם־סוּף

וַיֵּצֵאוּ

אֶל־בְּרֶדְד־שׁוּר

וַיֵּלֶכְוּ שְׁלֹש־יָמִים

בַּמִּדְבָּר

וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם :

23. וַיָּבֹאוּ מַרְיָה

וְלֹא יָכֹלוּ

לִשְׁתֹּת מֵי־מַרְיָה

כִּי מְרִים הֵם

עַל־בֵּן

קָרָא־שְׁמָהּ מַרְיָה :

24. וַיִּלְנוּ הָעָם

עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֹהֶל־מֹדֶד

כֹּה־נֹשָׁתָה :

25. וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה

וַיַּרְהוּ יְהוָה עֵץ

וַיִּשְׁלֹךְ אֶל־הַמַּיִם

וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם

שֵׁם שָׁם לוֹ

13. Thou hast led in thy
mercythe people which thou
hast redeemed;Thou hast guided [them]
in thy strengthunto the habitation of
thy holiness.

14. Peoples have heard,

they trembled;

Trembling seized

the inhabitants of
Philistia.15. Then were² terrified

the dukes of Edom;

The mighty men of
Moab,

shaking seized them;

Melted were

all the inhabitants of
Canaan.

16. Upon them fell

terror and dread;

By the greatness of thy
armthey were silent as a
stone;Until [there] passed
over thy people, O Lord,

Until [there] passed over

the people which thou
hast purchased.17. Thou wilt bring them
in,

and thou wilt plant them

in the mountain of thy
inheritance,

The place,

which, O Lord, thou hast
made for thy dwelling;The sanctuary, O Lord,
[which] thy hands have
established.

18. The Lord will reign

for ever and ever.

19. When the horse[s] of
Pharaoh came
with his chariot[s] and
with his horsemen

into the sea,

and the Lord brought
back upon them

the waters of the sea;

and the children of
Israeland the children of
Israel

13. נָחִיתָ בְּחַסְדְּךָ

עִבְדֶּךָ וְנָאֵלְתָּ

וְנִהַלְתָּ בְּעֹזְךָ

אֶל־נִוְהַ קְדוּשָׁה

14. שָׁמְעוּ עַמִּים

וַיִּרְגְּזוּן

חֵיל אֲחֻזָּה

יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים :

15. אָז נִבְהָלוּ

אֲדוּמֵי אֶדוֹם

אֵילֵי מוֹאָב

יֶאֱחֻזְמוּ רָעַד

נִמְגְזוּ

כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן :

16. תָּפַל עֲלֵיהֶם

אִימָתָה וּפְחַד

בְּגִדְךָ וְזִרְעָה

יָדְמוּ כָאֶבֶן

עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה

עַד־יַעֲבֹר

עַם־זוֹ קִנִּיתָ :

17. תִּבְאֵמֶנּוּ

וְתִסְמְכֵמֶנּוּ

בְּהַר נַחֲלָתְךָ

מְכוֹן

הַיֹּשֵׁבָתָה פְּעֻלָּתְךָ יְהוָה

מִקְדָּשְׁךָ אֲדָנִי

{ פוֹנְנוּ יְדִידְךָ :

18. יְהוָה יִמְלֹךְ

לְעֹלָם וָעֶד :

19. כִּי בָא סוּם פָּרֹעַ

בְּרָכֹבוּ וּבִפְרָשָׁיו

בָּיָם

וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם

אֶת־מֵי הַיָּם

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

1) Or, Pangs. 2) Or, amazed, confounded. 3) Heb., *rams*. 4) Or, for. 5) Or, but. 6) Heb., *bezan*
7) That is: bitterness. 8) Or, put. 9) Heb., him.

the children of Israel:	בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	statute and ordinance,	חֹק וּמִשְׁפָּט
Would that we had died	מִיָּיתָן מוֹתָנוּ	and there he tried ² them.	וְשָׁם נִפְדּוּ :
by the hand of the Lord	בְּיַד יְהוָה	26. And he said:	וַיֹּאמֶר
in the land of Egypt,	בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם	If thou wilt diligently	אִם-שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח
when we sat	בְּשֹׁכְתָנוּ	hearken	לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
by the pot of (the) flesh,	עַל-סִיר הַבָּשָׂר	to the voice of the Lord	וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו
then we ate bread to ³	בְּאִכְלָנוּ לֶחֶם לִשְׂבַע	thy God,	תַּעֲשֶׂה
or you have brought us ⁴	כִּי-דוֹצְאֲתֶם אֲתָנוּ	and what is right in his	וְהָאֻזֹּת לְמִצְוֹתָיו
into this wilderness,	אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה	eyes	וְשִׁמְרַת כְּלִמְקֵיו
to kill	לְהָמִית	wilt thou do,	כִּי-הַמִּחְדָּה
this whole assembly	אֶת-כָּל-הַקָּהָל הַזֶּה	and thou wilt give ear to	אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי
with hunger,	בָּרָעָב :	his commandments,	בְּמִצְרַיִם
4. And the Lord said	4. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה	I will not put upon thee;	לֹא-אֵשִׁים עָלֶיךָ
unto Moses:	הִנְנִי מִמַּטֵּיר לָכֶם	for I [am] the Lord thy	כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ :
I will rain for you	לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם	healer.	חֲמִישִׁי
bread from the heaven;	וַיֵּצֵא הָעָם	חֲמִישִׁי	27. And they came to
and the people shall go	וּלְקָחוּ	Elim;	וַיָּבֹאוּ אֶלְמָה
and they shall gather	דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ	and there [were] twelve	וְשָׁם שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה
the ⁵ portion of [every]	לְמַעַן אֲנַפְנוּ	springs of water	עֵינַת מַיִם
day in its day;	הַגִּלְגָּל בְּתוֹרַתִּי	and seventy palm trees;	וְשִׁבְעִים תְּמָרִים
in order that I may try ⁶	אִם-לֹא :	and they encamped there	וַיִּחַנו שָׁם עַל-הַמַּיִם :
whether ⁷ they will walk	5. וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי	by the waters,	CAP. XVI.
in my law,	וְהָיוּ	טז	1. And they journeyed
or rot.	אֶת אֲשֶׁר יָבִיאוּ	from Elim,	וּבָאוּ
5. And it shall come to	וְהָיָה מִשְׁנֵה	and [there] came	כָּל-עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
pass, on the sixth day,	עַל אֲשֶׁר-יִלְקְחוּ	all the congregation of	אֶל-מִדְבַר-סִין
when they shall prepare	יוֹם אֵיּוֹם :	the children of Israel	אֲשֶׁר בֵּין-אֵילָם
what they bring in,	6. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן	unto the wilderness of	וּבֵין סִינַי
that it shall be twice as	אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	Sin,	בְּחֻמְשֵׁה עֶשֶׂר יוֹם
much	עָרַב וַיֵּדְעֻם	which is between Elim	2 חֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
as what they gather	כִּי יְיָ הוֹצִיא אֲתֶכֶם	and (between) Sinai,	לְעֵצְתֶם
day [by] day.	מִמִּצְרַיִם :	on the fifteenth day	מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם :
6. And Moses and Aaron	7. וְכָכָר וּרְאִיתֶם	after their departing	2 וַיִּקְרְנוּ
said	אֶת-כְּבוֹד יְהוָה	out of the land of Egypt.	כָּל-עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
unto all the children of	בְּשֹׁכְעוֹ	2. And [there] murmured	עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן
Israel:	אֶת-חֲלָלֹתֵיכֶם	all the congregation of	בַּמִּדְבָּר :
[In the] evening, then	7. וְכָכָר וּרְאִיתֶם	the children of Israel	3. וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
you shall know	אֶת-חֲלָלֹתֵיכֶם	against Moses and	
that the Lord brought		(against) Aaron	
you out		in the wilderness.	
from the land of Egypt.		3. And [there] said unto	
7. And [in the] morning,		them	
then you shall see			
the glory of the Lord,			
for he hears			
your murmurings			

1) Or, judgment. 2) Heb. him. 3) Or, satiety. 4) Heb., matter. 5) Heb., he. 6) Or, daily.

and in the morning you
shall be filled with bread:
and you shall know

that I [am] the Lord
your God,

13. And it came to pass
in the evening,
(that the quail[s] came
up,

and covered the camp;

and in the morning

was a layer of dew

around the camp.

14. And [then] went up

the layer of the dew,

and, behold, upon the
face of the wilderness
[was something] ^{scale-like,}

^{small as the hoar-frost}

upon the earth.

15. And the children of
Israel saw [it],

and they said

one to another:

What [is] that?

for they did not know

what it [was];

and Moses said unto
them:

It [is] the bread

which the Lord has given
to you

for food.

16. This [is] the thing

which the Lord has
commanded:

Gather of it

every man according to
his eating;

an ^{head,} ^{omer} for [every]

[according to] the
number of your souls,
[every] man for those
who [are] in his tent
shall you take [it].

17. And the children
of Israel did so: }

and they gathered,

וּבִקְרֹתָם תִּשָּׂבְעוּ לֶחֶם

וַיֵּדְעוּתָם

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

13. וַיְהִי בְעֶרְבַּי

וַתֵּעַל הַשְּׂרִי

וַתִּכֶּסּ אֶת-הַמַּחֲנֶה

וּבִבְקֹר

הַיָּתָה שְׁכַבְתָּ הַטָּל

סָבִיב לַמַּחֲנֶה:

14. וַתֵּעַר

שְׁכַבְתָּ הַטָּל

וַהֲגִיעַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר

דֶּק

מַחֲסָם

דֶּק כְּכַפֹּר עַל הָאָרֶץ:

15. וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמְרוּ

אִישׁ אֶל-אָחִיו

מֶה הוּא

כִּי לֹא יָדְעוּ

מַה-הוּא

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם

הוּא הַלֶּחֶם

אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם

לֶאֱכֹלָה:

16. זֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

לִקְטוֹף בִּכְמוֹנוֹ

אִישׁ לְפִי אֲכָלוֹ

עֹמֶר לְגִזְגֻּלָּתוֹ

מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם

אִישׁ לְאִשֶּׁר בְּאֹהֶלוֹ

תִּקְחוּ:

17. וַיַּעֲשׂוּ-כֵן

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּקְטְפוּ

against the Lord;

and what [are] we,

that you murmur against
us?

8. And Moses said:

¹When the Lord will give
you in the morning
flesh to eat,

and bread in the morning
to the full;

for the Lord hears

your murmurings

which you [are] mur-
muring

against him:

and what [are] we?

not against us [are] your
murmurings,

but against the Lord.

9. And Moses said

unto Aaron:

Say unto all the congre-
gation

of the children of Israel:

Come near before the
Lord;

for he has heard

your murmurings.

10. And it came to pass,
as Aaron [was] speaking
unto all the congregation

of the children of Israel,

that they turned towards
the wilderness,

and, behold, the glory of
the Lord

appeared in the cloud.

נָשִׂי

11. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

12. I have heard

the murmurings

of the children of Israel;

speak unto them, saying:

²Toward evening

you shall eat flesh,

עַל-יְהוָה

וְנַחֲנוּ מָה

כִּי תִקְיֵנוּ עָלֵינוּ:

8. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

תַּחַת יְיָ לָכֶם בְּשֶׁר

בְּשֶׁר דָּאֵכֹל

וְלֶחֶם בְּבֹקֶר לְשֶׂבַע

בְּשֶׂמֶעַ יְהוָה

אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם

אֲשֶׁר אַתֶּם מְדִינִים

עָלָיו

וְנַחֲנוּ מָה

לֹא-עָלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם

כִּי עַל-יְהוָה:

9. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-אַהֲרֹן

אָמַר אֶל-כָּל-עֵדֻת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה

כִּי שָׁמַעַ

אֶת תְּלַנְתִּיכֶם:

10. וַיְהִי כִּדְבַר אַהֲרֹן

אֶל-כָּל-עֵדֻת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר

וַהֲגִיעַ כְּבוֹד יְהוָה

נִרְאָה בָּעָנָן:

נָשִׂי

11. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

12. שָׁמַעְתִּי

אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

דַּבֵּר אֲלֵהֶם, לֵאמֹר

בֵּין הָעֶרְבַּיִם

תֹּאכְלוּ בָשָׂר

1) I. e. [That shall be] when, etc. 2) Heb., between the two evenings. 3) Or, fine. 4) Or, again like: flaky. 5) "Omer" is a dry measure, the tenth part of an ephah. See 16: 36.

what you will bake	את אשר תאפו	one much, and one little.	המרבה והממעט :
bake,	אפו	18. And they measured [it] with the omer,	18. וימדדו בעמר
and what you will cook	ואת אשר תבשלו	and he that gathered much had nothing over,	ולא העדיף המרבה
cook,	בשלו	and he that gathered little	והממעט
and all that remains	ואת כל העדף	had no lack:	לא החסיר
lay up for you	הניחו לכם	every man according to his eating they gathered,	איש לפי אכלו לקטו :
to be kept	למשמרת	19. And Moses said	19. ויאמר משה
until the morning.	עד-הבקר :	unto them:	אלהם
24. And they laid it up	24. ויניחו אותו	Let no man leave of it	איש אל-יותר ממנו
until the morning,	עד-הבקר	until morning.	עד-בקר :
as Moses has commanded;	כאשר צוה משה	20. But they did not hearken	20. ולא שמעו
and it did not stink,	ולא הבאיש	unto Moses:	אל משה
nor was therein any worm.	ורמה לא-היתה בו :	and [some] men left of it	ויהיו אנשים כמנו
25. And Moses said:	25. ויאמר משה	until morning,	עד-בקר
Eat it to-day,	אכלו היום	and it bred worms,	וירם תולעים
for a sabbath [is] to-day to the Lord;	כי-שבת היום ליהוה	and it stank;	ויבאש
to day you will not find [it]	היום לא תמצאו בשינה :	and Moses was angry against them.	ויקצף עלהם משה
in the field.	בשדה :	21. And they gathered it	21. וילקטו אותו
26. Six days	26. ששת ימים	morning by morning,	בבקר בבקר
you shall gather it,	תלקטו	every man according to his eating;	איש לפי אכלו
but on the seventh day [is] sabbath,	וביום השביעי ישת	and [when] the sun waxed hot,	וחם השמש
none shall be in it.	לא יהיה בו :	then it melted.	ונמס :
27. And it came to pass,	27. ויהי	22. And it came to pass,	22. ויהי ביום הששי
on the seventh day	ביום השביעי	on the sixth day	לקטו לחם משינה
went out [some] of the people	יצאו מן-העם	they gathered double bread,	שני העמר לאחד
to gather;	לקט	two omers for [every] one;	ויבאו
but they found none.	ולא מצאו :	and [there] came	בן-נשיאי העדה
28. And the Lord said	28. ויאמר יי אל-משה	all the chiefs of the congregation,	ויגידו למשה :
unto Moses:	עד-אנני מאנחם	and they told [it] to Moses.	23. ויאמר אלהם
How long will you refuse	לשמר מצותי	23. And he said unto them:	הוא אשר דבר יהוה
to keep my commandments	ותורתי :	That [is] what the Lord has spoken	שביתן
and my laws ?	29. ראו	A rest day,	שבת-קדש ליהוה
29. See,	כי-יתנה נתן לכם השבת	a holy sabbath to the Lord	מחר
that the Lord has given to you	עדין הוא נתן לכם	[is] to-morrow,	

1) I. e., rest day. 2) Or, in keeping. 3) Or, because.

34. As the Lord has commanded (unto) Moses,

so did Aaron lay it up before the testimony, to be kept.

35. And the children of Israel ate the manna

fort. year(s),

until they came

unto an inhabited land;

the manna they did eat

until they came

unto the border of the land of Canaan.

36. And the omer

is the tenth [part] of the Ephah,

יין

שביעי

1. And all the congregation of Israel journeyed

from the wilderness of Sin,

according to their journeys,

by the order of the Lord,

and they encamped in Rephldim;

and there was no water

to drink [for] the people.

2. And the people quarrelled with Moses,

and they said:

Give us water that we may drink;

and Moses said unto them:

Why do you quarrel with me?

why do you try the Lord?

3. And the people thirsted there

for water:

and the people murmured against Moses,

and said:

34. כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה

וַיַּנְחֵהוּ אֶהָרָן

לִפְנֵי הָעֵדֻת

לְרִמְשֻׁקָּתָהּ :

35. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

אָכְלוּ אֶת-הַמָּן

אַרְבָּעִים שָׁנָה

עַד-בָּאֵם

אֶל-אֶרֶץ נֹשֶׁבֶת

אֶת-הַמָּן אָכְלוּ

עַד-בָּאֵם

אֶל-קֶצֶה אֶרֶץ כְּנָעַן :

36. וְהָעֹמֶר

יִשְׁרֵית הָאֵפָה הוּא :

CAP. XVII.

שְׁבִיעִי

1. וַיִּסְעוּ

כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

מִמִּדְבַּר סִין

לְמַסְעֵיהֶם

עַל-פִּי יְהוָה

וַיִּחַנו בְּרִפְדִּים

וְאֵין מַיִם

לְשָׁתָם וְעַם :

2. וַיִּרָּב הָעַם

עִם-מֹשֶׁה

וַיֹּאמְרוּ

תִּנוּ-לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה

וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה

מַה-תִּרְיִבוּן עִמָּדִי

מַה-תִּנְסֹן אֶת-יְהוָה :

3. וַיִּצְמָא שָׁם הָעַם

לַמַּיִם

וַיִּלֶּן הָעַם עַל-מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

on the sixth day

bread for two days;

remain you every man

in his place,

let no man go out of his

place

on the seventh day.

30. And the people rested

on the seventh day.

31. And the house of

Israel called

its name Manna;

and it was like coriander

seed,

white,

and its taste [was]

like cake with honey

32. And Moses said:

This [is] the thing

which the Lord has

commanded:

An omerful of it

shall be kept

for your generations;

in order that they may

see

the bread

which I gave you to eat

in the wilderness,

when I brought you out

from the land of Egypt.

33. And Moses said

unto Aaron:

Take one basket,

and put therein

an omerful of manna,

and lay it up

before the Lord,

to be kept

for your generations.

בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי

לֶחֶם יוֹמִים

שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ

אֶל-בֵּיצַת אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי :

30. וַיִּשְׁבְּתוּ הָעַם

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי :

31. וַיִּקְרְאוּ בֵּית-

יִשְׂרָאֵל

אֶת-שְׁמוֹ מָן

וְהוּא כְּזֶרַע כֹּרִית

רָךְ

וּמַעֲמֹ

כְּצִפְחֵת בְּרֶבֶשׁ :

32. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

זֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

כִּלְא הָעֹמֶר כִּמְנוֹ

לְמִשְׁמֶרֶת

לְדֹרֹתֵיכֶם

לְמַעַן וַיֵּרְאוּ

אֶת-הָלֶחֶם

אֲשֶׁר הָאֵלֹהִי

אֶתְכֶם

בְּמִדְבַּר

כְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

33. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-אַהֲרֹן

קַח צִבְצֹנָת אַחַת

וְתֵן יִמָּה

כִּלְא-הָעֹמֶר מָן

וְהִנֵּחַ אֹתוֹ

לִפְנֵי יְהוָה

לְמִשְׁמֶרֶת

לְדֹרֹתֵיכֶם :

1) Or, in keeping.

2) Or, pot, flask, pitcher.

3) "Ephah" is a certain corn measure.

4) Heb., upon

mouth of, etc.

in Rephidim.
 9. And Moses said unto Joshua:
 Choose for us men,
 and go out, fight against Amalek;
 to-morrow I will stand on the top of the hill
 with the staff of God in my hand.
 10. And Joshua did as Moses had said to him,
 to fight against Amalek;
 and Moses, Aaron, and Hur
 went up [to] the top of the hill.
 11. And it came to pass, when Moses held up his hand,
 then Israel prevailed;
 and when he let down his hand,
 then Amalek prevailed.
 12. But Moses' hands {became} heavy;
 then they took a stone,
 and they put [it] under him,
 and he sat on it;
 and Aaron and Hur
 supported his hands,
 from this [side] one,
 and from this [side] one;
 and his hands were steady
 until the going down of the sun.
 13. And Joshua defeated Amalek and his people
 with the edge of the sword.
 14. And the Lord said:
 Write this [as] a memorial in the book,

בְּרִפְדִּים :

9. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-יְהוֹשֻׁעַ

בְּחַר-לָנוּ אֲנָשִׁים

וְצֵא הִרְחֵם בְּעֶמְלֶק

מָחָר אֲנִכִּי נֶצֶב

עַל-רֹאשׁ הַהַר

וּבְיָמֵהּ הָאֵלֹהִים בְּיָדִי

10. וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ

כַּאֲשֶׁר אָמַר-לוֹ מֹשֶׁה

לְהִרְחֵם בְּעֶמְלֶק

וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְהֹור

עָלוּ רֹאשׁ הַהַר

11. וְהָיָה

כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה

יָדוֹ

וְנִגְבַּר יִשְׂרָאֵל

וּכְאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ

וְנִגְבַּר עֶמְלֶק :

12. וַיִּדְּי מֹשֶׁה כַּבְדִּים

וַיִּקְחוּ-אֶבֶן

וַיִּשְׁמוּ תַּחְתָּיו

וַיִּשְׁבַּע עָלֶיהָ

וְאַהֲרֹן וְהֹור

תָּמְכוּ בְיָדָיו

מִזֶּה אַחַד

וּמִזֶּה אַחַד

וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה

עַד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ :

13. וַיַּחֲדֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ

אֶת-עֶמְלֶק וְאֶת-עַמּוֹ

לְפִי-הָרֶב :

מִפְטִיר

מִפְטִיר

14. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה :

Write this

כִּתְבָה זֹאת

זָכְרוֹן בַּסֵּפֶר

why, then, hast thou brought us up from Egypt,
 to kill me
 and my children and my cattle
 with thirst ?

4. And Moses cried unto the Lord,
 saying:
 What shall I do
 to this people ?

a little more,¹ and they will stone me.

5. And the Lord said unto Moses;
 Pass on before the people,
 and take with thee [some] of the elders of Israel;

and thy staff, with which thou hast smitten
 the river,
 take in thy hand.

and go.

6. Behold, I will stand before thee there
 upon the rock in Horeb;

and thou shalt smite (on) the rock,
 and [there] will come out of it water,
 and the people will drink;

and Moses did so
 before the eyes of the elders of Israel

7. And he called the name of the place² Massah and Meribah,
 because of the quarrelling
 of the children of Israel,
 and because of their trying the Lord,

saying:
 Is the Lord in our midst,
 or not ?

8. Then came Amalek,
 and fought with Israel

לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ
 מִמִּצְרַיִם
 לְהַמִּית אֹתִי
 וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-מִקְנֵי
 בְּצָמָא :

4. וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְיָ
 לֵאמֹר

מָה אֶעֱשֶׂה

לְעַם הַזֶּה

עוֹד מְעַט וּסְקָלֵנִי :

5. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה :

עָבֵר לִפְנֵי הָעָם

וְקַח אִתְּךָ

מִזִּמְנֵי יִשְׂרָאֵל

וּמִטֶּה

אֲשֶׁר הִכִּיתָ כּוֹ

אֶת-הַיָּאֵר

קַח בְּיָדְךָ

וְהִלָּכְתָּ :

6. הִנֵּנִי עֹמֵד

לִפְנֶיךָ שָׁם

עַל-הַצּוּר בְּהָרֶב

וְהִכִּיתָ בַצּוּר

וַיֵּצֵאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם

וַשְׁתֶּה הָעָם

וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה

לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל :

7. וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם

מַסָּה וּמִרִיבָה

עַל-דֵּיב ! בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְעַל נִסְתָּם אֶת-יְהוָה

לֵאמֹר

הֲיֵשׁ יְהוָה בְּמִדְבָּרוֹ

אִם-אֵין :

8. וַיָּבֹא עֶמְלֶק

וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל

1) I. e., but little is wanting, and, etc.

2) Or. one.

3) I. e., trial, temptation.

4) I. e., quarrel.

for the God of my father

(was) (in) my help,

and he delivered me

from the sword of
Pharaoh.5. And [there] came
Jethro,the father in law of
Moses,

and his sons and his wife

unto Moses

into the wilderness

where he [was] en-
caping.

[at] the mount of God.

6. And he *said unto
Moses:1. thy father-in-law
Jethro,

[am] coming unto thee,

and thy wife and her
two sons

with her.

7. And Moses went out

to meet his father-in-law,

and he prostrated
himself,

and he kissed him.

and thy asked each other

about [their] welfare.

and they came into the
tent.8. And Moses told to his
father-in-lawall that the Lord had
doneto Pharaoh and to the
Egyptians

on account of Israel.

all the trouble

which met them in the
way.and [how] the Lord
delivered them.

9. And Jethro rejoiced

over all the goodness

which the Lord had done

to Israel.

that he had delivered
him

כִּי־אֶלְהִי אֲבִי

בְּעֹזְרִי

וַיַּצִּלְנִי

מִמַּחֲבַר פַּרְעֹה :

5. וַיָּבֹא יִתְרוֹ

חֹתֵן מֹשֶׁה

וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ

אֶל־מֹשֶׁה

אֶל־הַמִּדְבָּר

אֲשֶׁר־הָיָה חֹנֶה שָׁם

הַר הָאֱלֹהִים :

6. וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה

אֲנִי חֹתֵןְךָ יִתְרוֹ

בָּא אֵלַיְךָ

וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיךָ

עִמָּה :

7. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה

לִקְרַאת חֹתֵנוֹ

וַיִּשְׁתַּחוּ

וַיִּשְׁקֻלוּ

וַיִּשְׁאַלְנוּ אִישׁ לרֵעֵהוּ

דְּשָׁלוֹם

וַיָּבֹאוּ הָאֵהָלָה :

8. וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֹתֵנוֹ

אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה

{ יְהוָה

לְפָרְעָה וּלְמִצְרַיִם

עַל אֹדוֹת יִשְׂרָאֵל

אֵת כָּל־הַתְּקָלָה

אֲשֶׁר מָצְאתָם בְּדֶרֶךְ

וַיַּצִּלֵם יְהוָה :

9. וַיִּחַד יִתְרוֹ

עַל כָּדֵמוּבָה

אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה

לְיִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר הִצִּילוֹ

and rehearse [it] in the
ears of Joshua,*that I will utterly wipe
offthe remembrance of
Amalek

from under the heaven.

15. And Moses built an
altar,and he called its name
Adonay Nissy.*

16. And he said:

*The Lord has sworn:

The Lord will have war
against Amalekfrom generation to
generation.

YITHRO

יח

1. And [there] heard
Jethro,

the priest of Midian,

the father-in-law of
Moses,all that God had done for
Moses,

and for Israel his people,

that the Lord brought
out

Israel

from Egypt.

2. And [there] took
Jethro,the father-in-law of
Moses,

Zipporah,

Moses' wife,

*after he had sent her
away.

3. And her two sons;

[of] whom the name of
one

[was] Gershom,

for he said:

A sojourner I have been

in a strange land.

4. And the name of one

[was] Eliezer.

וַיִּשְׁמַע בְּאָזְנוֹ יִתְרוֹ שֶׁ

כִּי מָחָה אֶמָּחֶה

אֶת־זִכְרֵ עַמְלֵק

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם :

15. וַיִּבְנֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ

יְהוָה וְנִסִּי :

16. וַיֹּאמֶר

בִּיָּדִי־עַל־בָּם יְהוָה

מִלְחָמָה לִּי בְּעַמְלֵק

מִדֶּרֶד דָּד :

יִתְרוֹ

CAP. XVIII.

1. וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ

כֹּהֵן מִדְיָן

חֹתֵן מֹשֶׁה

אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה

{ אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה

וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ

כִּי־הוֹצִיא יְהוָה

אֶת־יִשְׂרָאֵל

מִמִּצְרַיִם :

2. וַיִּקַּח יִתְרוֹ

חֹתֵן מֹשֶׁה

אֶת־צִפּוֹרָה

אִשְׁתּוֹ מֹשֶׁה

אַחֲרֵ שְׁדָחִיהָ :

3. וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ

אֲשֶׁר שְׁם הָאֶחָד

גֶּרְשֹׁם

כִּי אָמַר

גֵּר הָיִיתִי

בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה :

4. וְשֵׁם הָאֶחָד

אֱלִיעֶזֶר

1) Heb., put. 2) Or, for. 3) I. e., the Lord is my saviour. 4) Heb., because [there is] a hand against* the throne of the Lord. 5) Or, after her being sent away. 6) I. e., he sent word.

why sittest thou thyself alone,	מדוע אתה יושב לבדך	out of the hand of the Egyptians.	מיד מצרים :
and all the people stand by thee from evening until morning :	ובכל העם נצב עליך כן בקר עד ערב :	10. And Jethro said :	10. ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל אתהעם מתחת יד מצרים :
15. And Moses said to his father-in-law :	15. ויאמר משה רחמנו כי יבא אלי העם לדרוש אלהים :	out of the hand of the Egyptians, and out of the hand of Pharaoh ;	11. ועתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר ודו עליהם :
Because the people come unto me to inquire of God.	16 כי יהיה להם דבר בא אלי וישפתי בין איש ובין רעהו יהודעתי את דת האלהים ואת תורתיו :	woh has delivered the people from under the hand of the Egyptians.	12. ויקח יתרו חתן משה עדה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים :
16. When they have a matter, they come unto me, and I judge between a man and [between] his neighbor, and I make [them] know the statutes of God and his laws.	17. ויאמר חתן משה אלי וישוב הדבר אשר אתה עשה :	11. Now I know that the Lord is greater than all the gods ;	13. ויהי מחרת וישב משה לשפט את העם ויעבד העם עד משה מן הבקר עד הערב ויבא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם :
17. And Moses' father-in-law said unto him :	18. נכל תבא גם אתה גבי העם הזה אשר עמך כי יבד נמך הדבר לא טובל עשהו לבדך :	for God ;	14. ויבא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם :
Not good [is] the thing which thou doest.	19. עתה שמע בקלי איצחק ויהי אלהים עמך הנה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים :	and Aaron came, and all the elders of Israel, to eat bread with Moses' father-in-law before God.	15. And Moses' father-in-law saw all that he did to the people, and he said :
18. Thou wilt surely wear out,	20. והוררתה אתהם את החקים	12. And [there] took Jethro, the father-in-law of Moses, a burnt offering and sacrifices for God ;	What [is] this thing which thou doest to the people ?
both thou and this people which [is] with thee ;		for by the [very] thing wherein they sinned presumptuously [was] punishment brought [upon] them.	
for the thing is [too] heavy for thee ;		2. And [there] took Jethro, the father-in-law of Moses, a burnt offering and sacrifices for God ;	
thou art not able to do it thyself alone.		and Aaron came, and all the elders of Israel, to eat bread with Moses' father-in-law before God.	
19. Now, hearken to my voice, I will give thee counsel, and may God be with thee ;		and all the elders of Israel, to eat bread with Moses' father-in-law before God.	
be thou for the people before God, ⁵ and bring thou the matters unto God,		and all the elders of Israel, to eat bread with Moses' father-in-law before God.	
20. And thou shalt admonish them [concerning] the statutes		and all the elders of Israel, to eat bread with Moses' father-in-law before God.	

1) Or, yea, in the thing wherein they dealt proudly against them ; or, for in the thing wherein they dealt proudly [he was] above them. 2) Or, about, around. 3) Heb., he comes. 4) Heb., also. 5) I.e., mediator with God. 6) Or, teacher.

and he did
all that he had said.
25. And Moses chose
men of ability
from all Israel,
and he made them heads
over the people,
rulers over thousands,
rulers over hundreds,
rulers over fifties,
and rulers over tens.
26. And they judged
the people
at all times:
the hard matter
they brought unto
Moses,
but every small matter
they judged themselves.
27. And Moses sent away
his father-in-law;
and he went his way into
his land.

יט

רביעי

1. In the third month
after the departing of
the children of Israel
out of the land of Egypt,
on this day

they came [into] the
wilderness of Sinai.

2. And they journeyed
from Rephidim,
and they came [into]
the wilderness of Sinai,
and they encamped in
the wilderness;
and there Israel en-
camped before the mountain.

3. And Moses went up
unto God,

and the Lord called unto him
from the mountain.

וַיַּעַשׂ¹
כָּל אֲשֶׁר אָמַר :
25. וַיִּבְחַר מֹשֶׁה
אֲנָשֵׁי חֵיל
מִכָּל יִשְׂרָאֵל
וַיַּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים
עַל-הָעָם
שָׂרֵי אֲלָפִים
שָׂרֵי מֵאוֹת
שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת :

26. וַיִּשְׁפֹּטוּ אֶת-הָעָם
בְּכָל-עֵת
אֶת-הַדָּבָר הַקָּשֶׁה
יָבִיאוּ אֶל-מֹשֶׁה
וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן
יִשְׁפֹּטוּ הֵם :

27. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
אֶת-חֹתָנוֹ
וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל-אֶרְצוֹ :

CAP. XIX.

רביעי

1. בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי
לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּיוֹם הַזֶּה
בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי :

2. וַיֵּסְעוּ מִרֶפְדִּים
וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי
וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר
וַיַּחֲן יִשְׂרָאֵל
נֶגֶד הַהָר :

3. וּמֹשֶׁה עָלָה
אֶל-הָאֱלֹהִים
וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה
מִן-הַהָר

and the laws ;
and thou shalt make
known to them
the way in which they
should walk,
and the work
which they should do.
21. And thou shalt select
out of all the people
men of ability,
God fearing [men],
men of truth,
hating unjust gain ;
and thou shalt place
[such] over them,
[as] rulers of thousands,
rulers of hundreds,
rulers of fifties,
and rulers of tens.

22. And they shall judge
the people
at all times ;

and it shall be,
every great matter
they shall bring unto
thee,
but every small matter

they shall judge
themselves ;
and make [it] easier for
thee,
and let them bear [the
burden] with thee.

23. If this thing

thou shalt do,
and God command [thee
so],
then thou wilt be able to
stand,
and also all this people
will come to its place
in peace.

שְׁלִישִׁי
24. And Moses hearkened
to the voice of his father-
in-law.

וְאֶת-הַתּוֹרָה
יְהוֹדִיעַתָּ לָהֶם
אֶת-הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָּהּ
וְאֶת-הַמְּעֹשֶׂה
אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן :
21. וְאָתָּה תִּבְחַר
מִכָּל-הָעָם
אֲנָשֵׁי חֵיל
יִרְאֵי אֱלֹהִים
אֲנָשֵׁי אֱמֶת
שׂוֹנְאֵי בָצַע
וְשָׂמַתָּ עֲלֵהֶם
שָׂרֵי אֲלָפִים
שָׂרֵי מֵאוֹת
שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת :

22. וַיִּשְׁפֹּטוּ אֶת-הָעָם
בְּכָל-עֵת
וְהָיָה

כָּל-הַדָּבָר הַגָּדוֹל
יָבִיאוּ אֵלֶיךָ
וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן
יִשְׁפֹּטוּ-הֵם
וְהָיָה מֵעַלֶיךָ
וְנִשְׂאוּ אִתָּהּ :

23. אִם אֶת-הַדָּבָר
זֶה תַּעֲשֶׂה

וְצִוָּה אֱלֹהִים
וְיִדְבַּק עִמָּךְ
וְגַם כָּל-הָעָם הַזֶּה
עַל-יָדְכֶם יָבֹא
בְּשָׁלוֹם :

שְׁלִישִׁי
24. וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה
לְקוֹל חֹתָנוֹ

1) Heb., look for. 2) Or, endure 3) Or, let his father-in-law depart 4) Heb., for himself. 5) Or endure.

the words of the people

unto the Lord.

9. And the Lord said unto Moses: Behold, I come unto thee in a thick cloud.

In order that the people may hear when I speak with thee.

and also (in) thee they may believe for ever; and Moses told

the words of the people unto the Lord.

10. And the Lord said unto Moses: Go unto the people,

and sanctify them to-day and to-morrow.

and let them wash their garments.

11. And let them be prepared for the third day:

for on the third day

the Lord will come down

before the eyes of all the people upon the mount of Sinai.

12. And thou shalt set bounds (to) the people round about,

saying:

Be careful for yourselves, (not to) go up into the mountain, or touch its border;

every one touching the mount shall surely be put to death.

13. No hand shall touch him, but he shall surely be stoned, or he shall surely be shot through; whether (it be) beast or man shall not live;

אֶת־דְּבַר הָעָם

אֶל־יְהוָה:

9 וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה

הִנֵּה אֲנִי בָא אֵלֶיךָ

בְּעָב הָעָנָן

כְּעֹבֹר יִשְׁמַע הָעָם

בְּדַבְרִי עִמָּךְ

וְגַם־בְּךָ

יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם

וַיַּגִּד מֹשֶׁה

אֶת־דְּבַר הָעָם

אֶל־יְהוָה:

10 וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה

לֵךְ אֶל־הָעָם

וְקִדְשָׁתָם

הַיּוֹם וּבֹמָחָר

וּבְכֹסוֹ שְׂמָלָתָם:

11 וְהָיוּ נִכְנִים

לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

יֵרֵד יְהוָה

לְעֵינֵי כָל־הָעָם

עַל־הַר סִינַי:

12 וְהִנְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם

סָבִיב

לְאָמֹר

הִשָּׁמְרוּ לָכֶם

עֲלֹת בְּהָר

וּנְגַע בְּקַצְהוּ

כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהָר

מוֹת יוּמָת:

13 לֹא־תִנָּע בּוֹ יָד

בִּי־סִקּוֹל יִסָּקֵךְ

אִוִּי־הָרָה יִיָּרֶה

אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ

לֹא יֵחִיָּה

saying:

Thus shalt thou say

to the house of Jacob,

and tell to the children of Israel:

4. You have seen

what I did

to the Egyptians,

and (how) I bore you

on eagle's wings.

and I brought you unto me.

5. Now therefore.

If you will indeed hearken

to my voice,

and you will keep my covenant,

then you shall be to me a peculiar treasure

from among all the peoples;

for all the earth is mine.

6. And you shall be unto me

a kingdom of priests,

and a holy nation;

these are the words

which thou shalt speak

unto the children of Israel.

חֲמִישִׁי

7. And Moses came.

and he called for the elders of Israel,

and he laid before them

all these words

which the Lord had commanded him.

8. And all the people answered

together.

and they said:

All that the Lord has spoken

we will do:

and Moses brought back

לְאָמֹר

כֹּה תֹאמַר

לְבֵית יַעֲקֹב

וְתַגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

4. אַתֶּם רִאִיתֶם

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי

לְמִצְרַיִם

וְאֲשָׁא אֶתְכֶם

עַל־כַּנְפֵי נְיָשִׁים

וָאֵבִיא אֶתְכֶם אֵלַי:

5. וְעַתָּה

אִם־שְׁמָעוּ חֲשָׁמְעוּ

בְּקוֹלִי

וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי

וְהָיִיתֶם לִי סֻּגָּה

מִכָּל־הָעַמִּים

כִּי לִי כְּרִתְהָרֶץ:

6. וְאַתֶּם תְּהִיוּ־לִי

מִמְלַכְת כֹּהֲנִים

וְנָוִי קֹדֶשׁ

אֵלֶּה הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר תְּדַבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חֲמִישִׁי

7. וַיָּבֹא מֹשֶׁה

וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם

וַיָּשֶׁם לִפְנֵיהֶם

אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:

8. וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם

יְחָדוּ

וַיֹּאמְרוּ

כָּל־אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה

נַעֲשֶׂה

וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה

1) Or, personal possession. 2) Or, above all, etc.

and God
answered him by a voice.

שָׁשִׁי

20. And the Lord came down upon the mount of Sinai,

unto the top of the mount;
and the Lord called (to) Moses
unto the top of the mount,
and Moses went up.

21. And the Lord said unto Moses:
Go down, ⁸warn the people,
lest they break through unto the Lord
to ⁹see,

and many of them ¹⁰fall.

22. And also the priests who come near unto the Lord,
shall sanctify themselves,
lest the Lord break forth among them.

23. And Moses said unto the Lord:
The people cannot come up unto the mount of Sinai;
for thou hast warned us,
saying:

Set bounds [to] the mount,
and sanctify it.

24. And the Lord said unto him:
Go, get thee down,
and [then] come up, thou
and Aaron with thee;

but the priests and the people
let them not break through
to come up unto the Lord,
lest he break forth among them.

25. And Moses went down unto the people,
and he ¹¹said [it] unto them.

וְהָאֱלֹהִים

יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל :

שָׁשִׁי

20. וַיֵּרֶד יְהוָה

עַל-הַר סִינַי

אֶל-רֹאשׁ הָהָר

וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה

אֶל-רֹאשׁ הָהָר

וַיַּעַל מֹשֶׁה :

21 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

רֵד הָעַד בָּעָם

פְּנִי-יְהִרְסוּ אֶל-יְהוָה

לְרֹאוֹת

וְנָפַל כַּמֶּנּוּ רַב :

22. וְגַם הַכֹּהֲנִים

הַנִּגְשִׁים אֶל-יְהוָה

יִתְקַדְּשׁוּ :

פֶּן-יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה :

23 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְיָ

לֹא-יִוָּכַד הָעָם לַעֲלֹת

אֶל-הַר סִינַי

כִּי-אָמַתָּה הִשְׁתַּחֲוִיתָ בָּנוּ

לְאֹמֶר

הַנִּבֵּל אֶת-יְהוָה

וְקִדְּשֵׁתוֹ :

24 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה

לֵךְ-רֵד

וְעֲלִית אִתָּה

וְאַהֲרֹן עִמָּךְ

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם

אֲלִי-יְהִרְסוּ

לַעֲלֹת אֶל-יְהוָה

פֶּן-יִפְרֹץ בָּם :

25. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה

אֶל-הָעָם

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם :

when the ¹trumpet sounds long,
they ²shall come up to the mount.
14. And Moses went down

from the mount unto the people,

and he sanctified the people;
and they washed their garments.

15. And he said unto the people:
Be prepared

for the third day;
do not come near (unto) a woman.

16. And it came to pass on the third day,

when it was morning,
that [there] were thunders and lightnings,
and a ³heavy cloud upon the mount,

and a very ⁴strong voice of a trumpet;

and [there] trembled all the people that [were] in the camp.

17. And Moses brought out the people,

to meet God,
out of the camp;

and they stood at the lower part of the mount.

18. And the whole of the mount of Sinai smoked,
because the Lord ⁵came down upon it in fire;

and its smoke ⁶went up as the smoke of a furnace,

and the whole mount quaked greatly.

19. And it came to pass, [while] the voice of the trumpet waxed ⁷very ⁸strong,

Moses spake,

בְּקוֹשֶׁת הַיֵּבֶל

וְהָמָּה יַעֲלוּ בָהָר :

14. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה

מִן-הָהָר

אֶל-הָעָם

וַיְקַדֵּשׁ אֶת-הָעָם

וַיַּכְסּוּ שְׂמֹלֵתָם :

15. וַיֹּאמֶר אֶל-הָעָם

הָיוּ נְכִימִים

לְשִׁלֻשַׁת יָמִים

אַל-תִּגְשׁוּ אֶל-אִשָּׁה :

16. וַיְהִי

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בְּהֵיוֹת הַבֹּקֶר

וַיְהִי קֶלֶת וּבְרָקִים

וַעֲנָן כָּבֵד

עַל-הָהָר

וְכָל שֹׁפֵר חֹזֵק מְאֹד

וַיִּחַדֵּד כָּל-הָעָם

אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה :

17. וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה

אֶת-הָעָם

לְקִרְאוֹת הָאֱלֹהִים

מִן-הַמַּחֲנֶה

וַיִּתְקַבְּצוּ

בְּתַחֲתֵית הָהָר :

18. וְהָר סִינַי עֲשָׂן כְּלוֹ

מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד

עָלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ }

וַיַּעַל עֲשָׂנוּ

כַּעֲשָׂן הַכִּבְשָׁן

וַיִּחַדֵּד כָּל-יְהוָה מְאֹד

19. וַיְהִי

קוֹל הַשֹּׁפָר

חֹזֵק וְחֹזֵק מְאֹד

מֹשֶׁה יִדְבֵּר

1) Or, ram's horn. 2) Or, may. 3) Or, thick. 4) Or, loud. 5) Or, descended. 6) Or, ascended. 7) Or, louder and louder. 8) Or, charge. 9) Or, gaze. 10) I. e., perish. 11) Or, told.

the name of the Lord thy God

אֵת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

in vain;

לְשׁוֹן רֵעַ

for the Lord will not hold guiltless him that takes

כִּי לֹא יַנְקֶה יְהוָה אֶת אִשְׁרֵי־יָשָׁא

his name

אֶת־שְׁמוֹ

in vain.

לְשׁוֹן רֵעַ

8. Remember

זָכוֹר

the sabbath day

אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת

to sanctify it.

לְקַדְּשׁוֹ

9. Six days shalt thou labor,

וְשֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד

and thou shalt do

וַעֲשִׂיתָ

all thy work.

כָּל־מְלַאכְתְּךָ

10 But the seventh day

וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

[is] a sabbath to the Lord thy God;

שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

[in it] thou shalt not do

לֹא־תַעֲשֶׂה

any work.

כְּ־מְלָאכָה

thou, nor thy son, nor thy daughter,

אָתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ

thy man-servant, nor thy maid-servant,

עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ

nor thy cattle,

וּבְהֵמָתְךָ

nor thy sojourner

וְגֵרְךָ

that [is] within thy gates.

אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ

11. For [in] six days

וַיַּעַשׂ יְהוָה

the Lord made

אֶת־הַשָּׁמַיִם

the heaven

וְאֶת־הָאָרֶץ

and the earth,

אֶת־הַיָּם

the sea,

and all that [is] in them,

וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם

and he rested on the seventh day;

וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

therefore the Lord blessed

עֶלְפֵּן בְּרַךְ יְהוָה

the sabbath day,

אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת

and he sanctified it.

וַיְקַדְּשֵׁהוּ

12. Honor

זָכַר

thy father and thy mother;

אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ

in order that thy days may be long

לְמַעַן יֵאָרְכּוּ יָמֶיךָ

upon the land

עַל־הָאֲרָצָה

which the Lord thy God

אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

כ

CAP. XX.

1. And God spoke

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים

all these words.

אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

saying:

לֵאמֹר

2. I [am] the Lord thy God,

אֲנִי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

who brought thee out

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ

from the land of Egypt,

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

out of the house of slavery.

מִבֵּית עֲבָדִים

3. Thou shalt not have

לֹא־יִהְיֶה לְךָ

other gods

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

before me.

עַל־פָּנָי

4. Thou shalt not make for thyself a graven image.

לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶּסֶל

nor any form

וְכָל־תְּמוּנָה

that [is] in the heaven

אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם

(from) above,

מִמַּעַל

or that [is] in the earth

וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ

(from) beneath,

מִתַּחַת

or that [is] in the water

וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם

(from) under the earth.

מִתַּחַת לָאָרֶץ

5. Thou shalt not prostrate thyself to them,

לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם

nor serve them;

וְלֹא תַעֲבָדֵם

for I the Lord thy God

כִּי־אֲנִי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

[am] a jealous God,

אֵל קָנָא

visiting

פֶּקֶד

the iniquity of fathers

עוֹן אָבֹת

upon children,

עַל־בָּנִים

upon the third generation

עַל־עַלְדָּשִׁים

and upon the fourth generation of them that hate me.

וְעַל־רְבָעִים

לְשֹׂנְאָי

6. And showing kindness to thousands

וְעֹשֶׂה חֶסֶד

of them that love me.

לְאַלְפִּים

and keep my commandments.

וְלִשְׁמֹרֵי מִצְוֹתַי

7. Thou shalt not take

לֹא־תִשָּׂא

1) Or, bondage; Heb., slaves, bondmen. 2) Or, besides me. 3) Or, [the likeness] of any form. 4) Or, bow down. 5) Heb., doing. 6) Or, a thousand generations; or, the thousandth generation. 7) Or, utter. 8) Or, for vanity, falsehood. 9) Or, leave unpunished. 10) Or, keep it holy. 11) Or, moves.

before your faces,

that you may not sin.

8. And the people stood
afar off,

and Moses came near
unto the thick darkness
where God was.

מִפְּטִיר

19 And the Lord said
unto Moses:
Thus thou shalt say

unto the children of
Israel:
You have seen

that from the heaven
I have spoken with you

20. You shall not make
[other gods] with me;
Gods of silver,

or gods of gold

you shall not make for
yourselves.

21. An altar of earth
thou shalt make for me

and thou shalt sacrifice
upon it,
thy burnt-offerings

and thy peace-offerings,
thy sheep

and thy oxen;

in every place

where I will cause my
name to be remembered,
I will come unto thee,

and I will bless thee.

22. And if an altar of
stone

thou wilt make me,

thou shalt not build it
of hewn stone,

for if thou lift up thy
upon it.

עַרְפֵּיכֶם

קִבַּלְתִּי תַחֲמָאוֹ :

18. וַיַּעֲמֹד הָעָם

מֵרָחֵק

וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ

אֶל־הָעֲרָפֶל

אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים :

מִפְּטִיר

19. וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה

כֹּה תֹאמַר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אַתֶּם רִאִיתֶם

כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם

דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם :

20. לֹא תַעֲשֶׂוּן אֱלֹהִים

אֲלֵהֵי כֶסֶף

וְאֲלֵהֵי זָהָב

לֹא תַעֲשֶׂוּ לָכֶם :

21. מִזְבֵּחַ אֲדָמָה

תַּעֲשֶׂה־לִּי

וְזִבַּחְתָּ עָלָיו

אֶת־עֹלֹתֶיךָ

וְאֶת־זִבְחֶיךָ

אֶת־צֹאנְךָ

וְאֶת־בָּקָרְךָ

בְּכָל־הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר אֶזְכֹּר אֶת־שְׁמִי

אָבוֹא אֵינֶיךָ

וּבִרְכִיתִיךָ :

22. וְאִם־מִזְבֵּחַ

אֲבָנִים

תַּעֲשֶׂה־לִּי

לֹא־תִבְנֶה אֹתוֹן

גִּזִּית

כִּי תִרְבֶּה הַנִּפְתָּ

עָלֶיךָ

gives thee.

13. Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit
adultery.
Thou shalt not steal.

Thou shalt not witness
against thy neighbor
[as] a false witness.

14. Thou shalt not covet
thy neighbor's house,

thou shalt not covet

thy neighbor's wife,

nor his man-servant,
nor his maid-servant,
nor his ox, nor his ass,

nor anything that is
thy neighbor's.
שְׁבִיעִי

15. And all the people
perceived
the thunders,

and the lightnings,

and the voice of the
trumpet,

and the mountain
smoking;
and the people saw it,

and they shook,

and they stood afar off.

16. And they said unto
Moses:
Speak thou with us,

and we will hear;

but let not God speak
with us,

lest we die.

17. And Moses said
unto the people:

Do not fear;

for in order to try you

has God come,

and in order that his
fear may be

נִמְן קָדָה :

13. לֹא תִרְצַח

לֹא הִנָּאֵף

לֹא תִגְנוֹב

לֹא־תִשָּׁנֶה בְּרֵעֶךָ

עַד שָׁקֵר :

14. לֹא תַחְמֹד

בֵּית רֵעֶךָ

לֹא תַחְמֹד

אִשְׁתִּי רֵעֶךָ

וְעַבְדוֹ וְאִמָּתוֹ

וְשׁוֹרוֹ וְחֲמֹרוֹ

וְכָל־אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ :

שְׁבִיעִי

15. וְכִרְדָּה־עִם רֹאִים

אֶת־הַקּוֹלֹת

וְאֶת־הַנִּפְיִדִּים

וְאֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר

וְאֶת־הַהָר עֹשֵׁן

וַיֵּרֶא הָעָם

וַיִּנָּעוּ

וַיַּעֲמֵדוּ מֵרָחֵק :

16. וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה

דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ

וְנִשְׁמָעָה

וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ

אֱלֹהִים

פֶּן־נָמוּת :

17. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל־הָעָם

אֶל־תִּירְאוּ

כִּי דִבַּעְבוֹר נִסּוּת

אֲתָכֶם

כֹּא הָאֱלֹהִים

וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה

יִרְאָתוֹ

1) Or, do no murder. 2) Or, saw. 3) Or, trembled. 4) Or, talked. 5) Heb., them. 6) Heb., sword

or unto the door-post;
and his master shall bore
his ear through
with an awl;
and he shall serve him
^{for ever}
7. And if a man sell
his daughter for a maid-
servant,
she shall not go out
as the men-servants go
out.
8. If she be displeasing
in the eyes of her
master,
^{who has appointed her}
then shall he ^{allow} her
to be redeemed;
to a strange people
he shall have no power
to sell her,
because he deceived her.
9. And if for his son
he appoint her,
after the manner of the
daughters
shall he do to her
10. If another [wife]
he take for himself,
her ^{food},
her raiment, and her
^{duty of marriage},
shall he not diminish.
11. And if these three
he do not to her,
then shall she go out for
nothing,
without money.
12. If he that smites a man,
so that he dies,
shall surely be put to
death.
13. And [if] he did not die
in wait,
but God
let it come into his
hand,
then I will appoint for
him a place

או אל-הַמְּזוּזָה
וְרָצַע אֶדְנִי אֶת-אָזְנוֹ
בַּמַּרְצֵעַ
וְעָבְדוֹ לְעֹלָם :
7. וְכִי יִמְכֹּר אִישׁ
אֶת-בִּתּוֹ לְאָמָּה
לֹא תֵצֵא
כְּצֵאת הָעֲבָדִים :
8. אִם-רָעָה
בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ
אִשְׁרָא לֹא יָקִי יַעֲדָהּ
וְהַפְדָּהּ
לְעַם נָכְרִי
לֹא-יִמְשַׁל
לְמִכְרָהּ
בְּבָדָד-כֹּה :
9. וְאִם לְבִנוֹ
יַעֲדָהּ
כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת
יַעֲשֶׂה-כֹּה :
10. אִם-אֲחֵרֶת
יִקַּח-לוֹ
שְׂאֵרָהּ
כְּסוּתָהּ וְעֹנֶתָהּ
לֹא יִרְעֶעַ :
11. וְאִם-שְׁלֹשׁ-אֵלֶּה
לֹא יַעֲשֶׂה-לָּהּ
וַיֵּצֵאָהּ תָּנֹם
אֵין כֶּסֶף :
12. מִכָּה אִישׁ
וּמֵת
מוֹת יוּמָת :
13. וְאִשְׁרָא לֹא צָדָהּ
וְהָאֱלֹהִים
אָנָּה לִירֹד
וּשְׁמִתִּי לָהּ מָקוֹם

thou hast polluted it.
26. ¹And thou shalt not
go up
by steps
²unto my altar,
that [there] be not un-
covered
thy nakedness
upon it.

MISHPAHTIM

כא

1. And these [are] the
ordinances
which thou shalt set
before them.
2. If thou buy
a Hebrew ²servant,
six years shall he serve;
and in the seventh
he shall go out free for
nothing.
3. If he come in by
himself,
he shall go out by
himself;
if he be the husband of
a woman,
then his wife shall go out
with him.
4. If his master
give him a wife,
and she bear to him
sons or daughters;
the wife and her children
shall belong to her
master,
and he shall go out by
himself.
5. But if the servant shall
plainly say:
I love my master,
my wife, and my
children:
I will not go out free.
6. Then shall his master
bring him
unto ⁶the judges,
and he shall bring him
unto the door,

וּתְחַלְלָהּ :
23. וְלֹא-תַעֲרֶהָ
בַּמַּעֲלָת
עַל-מִזְבְּחִי
אֲשֶׁר לֹא-תִגְלֶהָ
עֶרְוֹתָהּ
עָלֶיהָ :

מִשְׁפָּטִים

CAP. XXI.

1. וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם
2. כִּי תִקְנֶה
עֶבֶד עִבְרִי
שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד
וּבִשְׁבַעַת
יֵצֵא (תַּחֲפְשֵׁי תָנֹם) :
3. אִם-בְּנָפְו יָבֵא
בְּנָפְו יֵצֵא
אִם-בְּעַל אִשָּׁה הוּא
וַיֵּצֵאָהּ אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ :
4. אִם-אֲדֹנֶיהָ
יִתֵּן-לוֹ אִשָּׁה
וַיֵּלְדֶה-לוֹ
בָּנִים אוֹ בָנוֹת
הָאִשָּׁה וְיִלְדֶיהָ
תִּהְיֶה זִמְרָנָהּ
וְהוּא יֵצֵא בְּנָפְו :
5. וְאִם-אָמַר יֹאמַר
(הָעֶבֶד)
אֶהְבֵּתִי אֶת-אֲדֹנִי
אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-בְּנָי
לֹא יֵצֵא תַחֲפְשִׁי :
6. וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו
אֶל-הַיָּדָיִם
וְהִגִּישׁוּ אֶל-הַדֹּלֶת

1) Or, Neither shalt, etc. 2) Heb., upon. 3) Or, bondman, slave. 4) Heb., with his body. 5) Lie-
God. 6) I. e., till the jubilee. 7) Or, bondwoman, female slave. 8) Or, to whom he [i. e., her father]
was, etc., or, so that he has not espoused her. 9) Or, espoused. 10) Or, old. 11) Or, foreign. 12) Heb-
desh. 13) Or, conjugal right. 14) Or, deliver him; plain, etc.

for he [is] his money.

22. And if men strive together, and strike a pregnant woman, > that her children depart, and [there] be no injury;

so shall surely be fined,

as may lay upon him

the woman's husband;

and he shall *pay by the judges.⁹

23. But if [there] be injury,⁷ then thou shalt give

soul for soul,

24. Eye for eye.

tooth for tooth,

hand for hand,

foot for foot.

25. Branding for branding, wound for wound,

bruise for bruise.

26. And if a man smite

the eye of his man-servant,

or the eye of his maid-servant,

and he destroy it;

he shall send ¹¹him away free for ¹²his eye.

27. And if the tooth of his man-servant, or the tooth of his maid-servant

he ¹³smite;

he shall send ¹¹him away free for his tooth.

28. And if an ox gore

a man,

or a woman,

so that ¹⁴he die,

the ox shall surely be stoned,

and his flesh shall not be eaten;

כ"י כסף הוא :

22. וכ"י ינצו אנשים

וננפו אישה הרה

ויצאו ילדיה

ולא יהיה אסון

עגוש יענש

באשר ישית עליו

בשר האשה

ונתן בפקלים :

23. ואם אסון יהיה

ונתתה

נפש תחת נפש :

24. עין תחת עין

שן תחת שן

יד תחת יד

רגל תחת רגל :

25. פניה תחת פניה

פצע תחת פצע

חבורה תחת חבורה

26. וכי יכה איש

את עין עבדו

או את עין אמתו

ושחתה

27. ויפדי ידו

28. וכי יגור שור

את איש

או את אשה

ונת

קקול יסקל השור

ולא יאכר את בשרו

whither he shall flee.

14. And if a man come presumptuously upon his neighbor,

to kill him with guile;

thou shalt take him from my altar,

to die.

15. And he that smites his father, or his mother,

shall surely be put to death.

16. And he that steals a man,

and sells him,

or he be found in his hand,

shall surely be put to death.

17. And he that curses his father, or his mother,

shall surely be put to death.

18. And if men quarrel,

and one smite the other with a stone, or with a fist,

and he die not,

but he ²fall to bed,

19. If he rise [again,]

and walk ³abroad

upon his staff,

then shall the smiter be quit;

only he shall ⁴pay for the loss of his time,

and he shall cause him to be thoroughly healed.

שני

20. And if a man smite

his man-servant,

or his maid-servant,

with a rod,

so that ⁵he die under his hand;

he shall surely be ⁶avenged.

21. But if a day or two

⁷he ⁸continue,

he shall not be ⁹avenged;

אשר ינוס שקמה :

14. וכי יזיד איש

על רעהו

להרגו בערמה

מעם מזבחי תקחנו

למות :

15. ומכה אביו ואמו

מות יומת :

16. ולגב איש

ומכרו

ומצא בידו

מות יומת :

17. ומקל אביו ואמו

מות יומת :

18. וכי יריבון אנשים

והכה איש את רעהו

באבן או באגרת

ולא ימות

ונפל למשכב :

19. אם יקום

והתהלך בחוץ

על משענתו

ונקה המכה

רק שבתו יתן

ורפא ירפא :

שני

20. וכי יכה איש

את עבדו

או את אמתו

בשקט

ומת תחת ידו

נקם ינקם :

21. אך אם יום או

יומים

יעמד

לא ינקם

1) Or, reviles. 2) Or, keep [his] bed. 3) Or, in the street. 4) Heb., give his sitting. 5) Or, punished. 6) Heb., stand. 7) I. e., to the woman. 8) Heb., give. 9) I. e., as the judges determine. 10) Or, life for life. 11) Or, them. 12) Or, their. 13) Heb., cause to fall. 14) Or, they.

so that he dies:

then they shall sell

the live ox,

and they shall divide its money;

and the dead also they shall divide.

36. [But] if it be known

that the ox is wont to gore

from yesterday [and] the third day,¹

and its owner has not kept it:

he shall surely pay

ox for ox,

and the dead [beast] shall belong to him.

37. If a man steal

an ox, or a sheep,

and he slaughter it,

or he sell it;

five oxen shall he pay

for the ox,

and four sheep

for the sheep.

כב

1. If in breaking in

the thief be found,

and he be smitten,

so that he dies;

[there shall be] no blood-[guiltiness] for him.

2. If the sun have risen

upon him,

[there shall be] blood-[guiltiness] for him;

he shall surely pay,

If he have nothing,

then he shall be sold for his theft.

3. If indeed he be found

in his hand

the theft,

⁴whether [it be] ox,

ומת

ומכרו

את-השור החי

והצו את-כספו

ונם את-המת יחצו:

36. או נודע

כי שור נגח הוא

מתמול שלשם

ולא ישמרונו בעליו

שלם ישלם

שור תחת השור

והמת יהיה-לו :

37. כי יגנב איש

שור או שה

ומכרו

או מכרו

חמשה בקר ישלם

תחת השור

וארבע צאן

תחת השה :

CAP. XXII.

1. אם-במפתח

ימצא הגנב

והכה

ומת

אין לו דמים :

2. אם-זרחה השמש

עליו

דמים לו

שלם ישלם

אם-אין לו

ונמכר כגנבתו :

3. אם-המצא תמצא

בירו

הגנבה

משור

but the owner of the ox [is] quit.

29. But if the ox were wont to gore from yesterday [and] the third day,¹

and its owner was warned, and he has not kept him,

and it has killed

a man, or a woman;

the ox shall be stoned,

and its owner also shall be put to death.

30. If ransom

be laid upon him,

then he shall give for the redemption of his soul,

according to all that is laid

upon him.

31. Whether it gore a son,

or it gore a daughter,

according to this judgment

shall it be done, to him.

32. If a man-servant

the ox gore,

or a maid-servant,

thirty shekels of silver

shall he give to his master,

and the ox shall be stoned,

33. And if a man open

a pit,

or if a man dig a pit,

and he do not cover it,

and therein fall

an ox or an ass,

34. The owner of the pit shall pay;

money shall he return to its owner,

and the dead [beast] shall belong to him.

35. And if the ox of a man strike

the ox of his neighbor,

ובשל השור נקי :

29. ואם שור נגח הוא

מתמול שלשם

והועד בבעליו

ולא ישמרונו

והמת

איש או אשה

השור יסקל

ונם בעליו יומת :

30. אם-כפר

יושת עליו

ונתן פדיון נפשו

בכל אשר-יושת

עליו :

31. או בן יגח

או-בת יגח

כמשפט הזה

יעשה לו :

32. אם-עבד

יגח השור

או אמה

כסף-שלשים {

שקלים}

יתן לאדניו

והשור יסקל :

33. וכי-יפתח איש

בור

או כי-יכרה איש בר

ולא יכסנו

ונפר-שמה

שור או חמור :

34. בעל הבור ישלם

כסף ישיב לבעליו

והמת יהיה-לו :

35. וכי-יגח שור איש

את-שור רעהו

¹) I. e., in time past. 2) I. e., the owner of the ox. 3) Or, their. 4) Or, price. 5) Heb. from ox.

[of] which one says,

that it [is] this;

unto the judges shall
come
the matter of both of
them;

whom the judges will
declare guilty,
he shall pay double to
his neighbor.

9. If a man give

unto his neighbor

an ass, or an ox, or a
sheep,

or any cattle to keep;

and it die,

or be injured,

or captured,

no man seeing [it].

10. The oath of the Lord

shall be

between both of them,

whether he have not
put his hand
to his neighbor's goods;

and its owner shall
accept [it],
and he shall not pay.

11. But if it be stolen

from him,

he shall pay to its owner

12. If it be torn in pieces,

he shall bring it [as]
witness;

[for] the torn one he
shall not pay.

13. And if a man borrow
[aught]

of his neighbor,

and it be injured,

or die,

its owner not being with

he shall surely pay.

14. [But] if its owner be
with it,
he shall not pay;

if it be a hired [thing].

אֲשֶׁר יֹאמַר

כִּי־הוּא זֶה

עַד הַיָּדָוּתִים יָבֹא

דְּבַר־שְׁנֵיהֶם

אֲשֶׁר יִשְׁעִין אֱלֹהִים

יִשְׁלַם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ :

9. כִּי־יִתֵּן אִישׁ

אֶל־רֵעֵהוּ

חֲמֹר אוֹ שׂוֹר אוֹ־שֶׁה

וְכָל־בְּהֵמָה לְשֹׁמֵר

וּמָת

אוֹ־נִשְׁבֵּר

אוֹ־נִשְׁכָּה

אִין־רָאָה

10. שְׁבַעַת יְהוָה

תִּהְיֶה

בֵּין שְׁנֵיהֶם

אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ

בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ

וְלָקַח בְּעָלָיו

וְלֹא יִשְׁלַם :

11. וְאִם־נִגְנַב וְנִגְבַּ

מִעֲמֹ

יִשְׁלַם לְבָעָלָיו :

12. אִם־יִסְרַף יִסְרַף

יְבֹאֵהוּ עַד

הַמִּסְרָפָה לֹא יִשְׁלַם :

13. וְכִי־יִשְׁאַר אִישׁ

מִעַם רֵעֵהוּ

וְנִשְׁבֵּר

אוֹ־מָת

בְּעָלָיו אִין־עֲמֹ

יִשְׁלַם יִשְׁלַם :

14. אִם־בְּעָלָיו עֲמֹ

לֹא יִשְׁלַם

אִם־שֹׁכֵר הוּא

for ass, for sheep,

alive;

he shall pay double.

שְׁלִישִׁי

4. If a man cause a
field or a vineyard
to be catch off, {

and he let his beast loose

and it feed

in another man's field;

[of] the best of his own
field,

and of the best of his
own vineyard,

shall he pay.

5. If a fire go out,

and hard thorns,

and [there] be consumed
shocks of grain,
or the standing grain,

or the field;

shall surely pay

the one kindling

the fire

6. If a man give

unto his neighbor

money or vessels to
keep,

and it be stolen out of
the man's house;

If the thief be found,

he shall pay double.

7. If the thief be not
found,

then shall the master of
the house be brought
unto the judges

[to swear] whether he
have not put his hand
to his neighbor's goods,

8. For every matter of
trespass,

concerning ox,
concerning ass,

concerning sheep,
concerning clothing,

concerning any lost
thing,

עַד־חֲמֹר עַד־שֶׁה

חַיִּים

שְׁנַיִם יִשְׁלַם :

שְׁלִישִׁי

4. כִּי יִבְעַר־אִישׁ

שָׂדֶה אוֹ־כַרְם

וְשָׁלַח אֶת־בְּעִירָהוּ

וּבְעֵר

בְּשָׂדֶה אֲחֵר

מִיטֹב שָׂדֵהוּ

וּמִיטֹב כַּרְמֹו

יִשְׁלַם :

5. כִּי־תֵצֵא אֵשׁ

וּמִצֵּאָה קִצִּים

וְנֹאכַל קִדִּישׁ

אוֹ הַקִּמָּחַ

אוֹ הַשָּׂדֶה

שָׂרִים יִשְׁלַם

הַמְּכַבֵּיר

אֶת־הַמְּכַבֵּר :

6. כִּי־יִתֵּן אִישׁ

אֶל־רֵעֵהוּ

כֶּסֶף אוֹ־כֵלִים לְשֹׁמֵר

וְנִגְבַּ מִבֵּית הָאִישׁ

אִם־יִמָּצֵא הַנִּגְבַּ

יִשְׁלַם שְׁנַיִם :

7. אִם־לֹא יִמָּצֵא

הַנִּגְבַּ {

וְנִקְרַב בְּעַל־הַבֵּית

אֶל־הָאֱלֹהִים

אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ

בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ :

8. עַל־כָּל־דְּבַר־פְּשָׁע

עַל־שׂוֹר עַל־חֲמֹר

עַל־שֶׁה עַל־שִׁלְמָה

עַל־כָּל־אֲבֵדָה

1) Heb., unto. 2) Or. break. 3) Or. catch. 4) Heb., God. 5) Or, stretched out. 6) I. e., the oath

7) Or, evidence.

24. If thou lend money אֶת-כֶּסֶף | תַּלְוֶה
[to] my people, אֶת-עַמִּי
[to] the poor with thee, אֶת-הָעֲנִי עִמָּךְ
thou shalt not be to him לֹא-תִהְיֶה לוֹ
as a creditor; כְּנִשֵּׂה
thou shalt not lay upon ^{him} לֹא-תִשְׁכַּח עָלָיו
interest. נִשְׁךְ :
25. If thou at all take as אֶת-חֹבֶל תִּקְחֶל
a pledge thy neighbor's garment, שְׁלֶמֶת רֵעֶךָ
by the going down of ^{the sun} עַד-בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ
shalt thou return it to ^{him} תְּשִׁיבֵנּוּ לוֹ :
26. For that [is] his only ^{covering} כִּי הוּא כִסּוּתָהּ
[is] his garment for ^{his skin} הוּא שְׂמָלָתוֹ לְעָרֹ
wherein shall he sleep? בָּמָה יִשְׁכָּב
and it shall come to pass, יִהְיֶה
when he cries unto me, כִּי-יִצְעַק אֵלַי
that I will hear; וְשָׁמַעְתִּי
for I [am] gracious. כִּי-חַנּוּן אֲנִי :
רַב־יָדָי
27. Thou shalt not ^{revile} אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶל
God, and a ruler among thy ^{people} וְנָשִׂיא בְעַמָּךְ
shalt thou not curse, לֹא תָאָר :
28. ^{Of the abundance of} מְלֶאכֶתְךָ
thy fruits וְדִמְעָךָ
shalt thou not delay [to ^{offer}] לֹא תִאָּחֵר
the first-born of thy sons בְּבוֹר בְּנֶיךָ
shalt thou give to me, תִּתֶּן-לִי :
29. So shalt thou do בְּךָ תַעֲשֶׂה
with thy oxen, with thy ^{sheep} לְשֶׁרֶךְ דֹּצָאֲנָה
seven days שְׁבַע יָמִים
it shall be with its ^{mother} יִהְיֶה עִם-אִמּוֹ
on the eighth day בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי
thou shalt give it to me, תִּתְּנוּ-לִי :
30. And holy men וְאַנְשֵׁי-קֹדֶשׁ
shall you be unto me; תִּהְיוּ לִי

It comes for its hire.¹ בָּא בְשָׂכְרוֹ :
15. וכִי-יִפְתָּה אִישׁ בְּתוֹכָהּ
אִשֶּׁר לֹא-אִרְשָׁה
וְשָׁכַב עִמָּהּ
מִהָרַר יִמְהַרְנָה לוֹ
לְאִשָּׁה :
16. אֶם-מָאֵן יִמָּאֵן {
אֲבִיהָ
לְתַתָּה לוֹ
כֶּסֶף יִשְׁקַל
כְּמִדַּר הַבְּתוּלוֹת :
17. מְכַשֶּׁפָּה
לֹא תִחַיֶּה :
18. כָּל-שֹׁכֵב
עִם-בְּהֵמָה
מוֹת יוּמָת :
19. זָבַח לְאֱלֹהִים
: חָרָם
בְּלִתי לִיהוָה לְבָדוֹ :
20. וְגֵר לֹא-תוֹנֶה
וְלֹא תִלְחָצֵנּוּ
כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :
21. כִּי-אֶלְמָנָה וְיָתוֹם
לֹא תַעֲנֹן :
22. אֶם-עָנָה תַעֲנֶה {
אֹתוֹ
כִּי אִם צַעֲקוֹ יִצְעַק אֵלַי
שָׁמַע אֲשַׁמַּע
צַעֲקוֹהוּ :
23. וְחָרָה אַפִּי
וְהָרַגְתִּי אֹתָם
בְּחֶרֶב
וְהָיוּ נְשִׁיכֶם אֶלְמָנוֹת
וּבְנֵיכֶם יָתוֹמִים :

17. A. ²sorceressshalt thou not allow to ^{live}.19. He that sacrifices to
[any] gods,
shall be utterly
destroyed,
except to the Lord alone.26. And a sojourner shalt
thou not ²wrong,
neither shalt thou
oppress him:
for you were sojourners
in the land of Egypt.21. Any widow or orphan
shall you not afflict.22. If thou afflict him
at all,
truly if ³he cry at all
unto me,I will surely hear
his cry.23 And my anger shall
glow,
and I will kill you
with the sword:and your wives shall be
widows,
and your children
orphans.

1) I. e., it is reckoned in its hire. 2) Or, wltch. 3) Or, vex. 4) Or, them. 5) Or, they. 6) Or, their
7) Or, usurer. 8) Or, thou. 9) Or, usury. 10) Or, curse the judges. 11) Heb., Thy fulness and thy tear.

for the bribe
blinds the ¹⁰seeing,
and perverts the ¹¹words
of the righteous.
9. And a sojourner shall
thou not oppress;
because you know
the ¹²soul of a sojourner:
for you were sojourners
in the land of Egypt.
10. And six years
thou shalt sow thy land,
and thou shalt gather in
its produce.

11. But the seventh [year]
thou shalt release it,
and thou shalt ¹³leave it:
that [there] may eat
the needy of thy people,
and what they leave
shall eat the beast of the
field:
so shalt thou [also] do
with thy vineyard, [and]
with thy oliveyard.
12. Six days
thou shalt do thy work,
and on the seventh day
thou shalt ¹⁴rest;

that [there] may have
rest
thy ox and thy ass,
and that [there] may be
refreshed
the son of thy handmaid,
and the sojourner.
13. And in all [things]
which I have said unto
you shall take heed;
and the name of other
gods
you shall not mention,
it shall not be heard out
of thy mouth.
14. Three times

כי השחך
יעור פקחים
ויסלף דברי צדיקים
9. וגר לא תחנך
ואתם ידעתם
את נפש הגר
כי גרים הייתם
בארץ מצרים:
10. ושש שנים
תזרע את ארצך
ואספת
את תבואתה:
11. והשבעית
תשמיטנה
ונמשתה
ואכלו
אביני עמך
ויתרם
תאכל חמל השדה
בן-תעשה
לברכתה לזיתה:
12. ששת ימים
תעשה מעשיך
וביום השביעי
תשבת
למען ינוח
שורך וחמורך
וינפש
בן-אמתך וגר:
13. ובכל
אשר-אמרתי אליכם
תשמרו
ושם אלהים אחרים
לא תזכירו
לא ישמע על-פיה:
14. שלש רגלים

land and flesh [that is] torn
of beasts in the field
shall you not eat;
to the dog shall you cast
it.
כג
1. Thou shalt not take
up a false report;
put not thy hand
with the wicked
to be ²an unrighteous
witness.
Thou shalt not ³follow
a multitude to do evil:
neither witness con-
cerning a law-suit
to turn aside after a
multitude
to pervert [justice].
3. And a poor man
thou shalt not favor in
his law-suit.
4. If thou meet
thy enemy's ox or his ass
going astray,
thou shalt surely return
it to him.
5. If thou see
the ox of him that hates
thee
lying under his burden,
⁶then thou shalt refrain
⁷from leaving [it] to him,
thou shalt surely help
with him.
חמישי
Thou shalt not pervert
the ⁸judgment of thy
poor
in his law-suit.
7. From a false ⁹matter
thou shalt ¹⁰keep thyself
far;
and ¹¹the innocent and
the righteous
thou shalt not slay;
for I will not justify the
wicked.
8. And a bribe thou shalt
not take,

ובקשר ביצדה מרפה
לא תאכלנו
לכלב תשליכן אחו:
CAP. XXIII.
1. לא תשא שמע שוא
אל-תשת ירך
עם-רשע
דהית עד חמס:
2. לא-תהיה
אחרי-רבים לרעת
ולא-תענה על-רב
הנמת אחרי רבים
הקמת:
3. ורך
לא תהדר בריבו:
4. כי תפגע
שור איבה או חמור
תעה
השב תשיבנו לו:
5. כי-תראה
חמור שנאף
רבץ תחת משאו
והדלת
מעוז לו
עזב תעזוב
עמו:
חמישי
6. לא תפס
משפט אבינה
בריבו:
7. מדבר-שקר
תרחק
ונקי וצדיק
אר-תהרג
כי לא-אצדיק רשע:
8. ושלם לא תתן

1) Or, and flesh in the field torn in pieces. 2) Or, a witness of violence. 3) Heb., be after a, etc. 4) Or, wandering. 5) Or, and thou shalt forbear to help him. 6) Or, justice [due to] thy poor. 7) Or, speech. 8) Or, keep away. 9) Or, him who has been deceived. 10) Or, innocent. 11) Or, wise. 12) Or, heart. 13) Or, let it lie fallow. 14) Or, three times.

יֵשְׁמִי	שְׁמִי	thou shalt keep a feast to me	תִּחַל לִי בַשָּׁנָה :
10. Behold,	20. הִנֵּה	in the year.	15. אֶת־חַג הַמִּצּוֹת
I send my angel	אֲנֹכִי שְׁלֹחַ מַלְאָךְ	thou shalt keep;	תִּשְׁמֹר
before thee,	לְפָנַי	seven days	שִׁבְעַת יָמִים
to guard thee in the way,	לְשִׁמְרָךְ בַּדֶּרֶךְ	thou shalt eat unleavened bread,	תֹּאכַל מִצּוֹת
and to bring thee	וְלִהְיוֹתְךָ	as I commanded thee,	בְּאִשֶּׁר צִוִּיתְךָ
unto the place	אֶל־הַמָּקוֹם	at the appointed time	לְכוֹנֵעַד
which I have prepared,	אֲשֶׁר הִכְנֵנִי :	of the month 'Abib;	הָרִשִׁית הָאֲבִיב
21. Beware of him,	21. הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו	for in it thou camest out	מִיִּבְנֵי יִצְאָתָךְ
and hearken to his voice:	וּשְׁמַע בְּקוֹלִי	from Egypt;	סַמְעָרִים
do not be rebellious	אַל־תִּמְרָד בִּי	and none shall appear before me empty.	וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רִיקִם:
against him:	כִּי לֹא יִשָּׂא	16. And the feast of	16. וְחַג הַקִּצִּיר
for he will not forgive	לְפִשְׁעֶכֶם	harvest,	בְּבוֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ
your transgression;	כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ :	the first-fruits of thy labors,	אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה
for my name is in him.	22. בִּי אֶם־שָׁמָע	which thou sowest in the field;	וְחַג הָאָסֶף
22. But if thou shalt	תִּשְׁמַע	and the feast of ingathering,	בְּצֵאת הַשָּׂנָה
indeed hearken	בְּקוֹלִי	at the end of the year,	בְּאָסְפָךְ
to his voice.	וּשְׁמִיתָ	when thou gatherest in	אֶת מַעֲשֵׂיךָ
and thou shalt do	כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר	thy labors	מִן־הַשָּׂדֶה :
all that I speak,	וְאֲנֹכִי אֶת־אֹיְבֶיךָ	out of the field.	17. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
then I will be an enemy	וְצִרְתִּי אֶת צִרְיֶיךָ :	17. Three times	בַּשָּׁנָה
to thy enemies,	23. כִּי־יִגַּד מַלְאָכִי	in the year	יֵרָאֶה לְפָנֶיךָ
and I will be an adver-	לְפָנַי	shall all thy males appear	אֶל־פָּנַי הָאֵדוֹן יְהוָה:
sary to thy adversaries.	וְהִבִּיאָךְ	before the Lord, the Eternal.	18. לֹא־תִזְבַּח
23. For my angel shall go	אֶל־הָאֲמֹרִי וְהַחִתִּי	18. Thou shalt not offer	עַל־הַקִּיץ
before thee,	וְהַפְּרָזִי וְהַכְּנַעֲנִי	with leavened bread	דָּם־זִבְחִי
and he shall bring thee in	הַחִי וְהַיְבוֹסִי	the blood of my sacrifice;	וְלֹא־יִזְדִּין
unto the Amorite,	וְהַכְּחַדְתִּיו :	neither shall remain	חֶלֶב־חַיִּי
and the Hittite,	24. לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה	the fat of my ² feast	עַד־בֹּקֶר :
and the Perizzite, and	לֵאלֹהֵיהֶם	until morning.	19. רִאשִׁית
the Canaanite,	וְלֹא תַעֲבֹדֵם	19. The first	בְּבוֹרֵי אֲדָמָתְךָ
and the Hivite, and the	וְלֹא תַעֲשֶׂה	of the first-fruits of thy ground	חֲבִיא
Jebusite;	בְּמַעֲשֵׂיהֶם	thou shalt bring	בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
and I will destroy ³ them.	כִּי הָרַם תְּהַרְסֵם	[into] the house of the Lord thy God;	לֹא־תִבְשַׁל גְּדִי
24. Thou shalt not	וְשֹׁבֵר תִּשְׁבֹּר	thou shalt not boil a kid	בְּחֶלֶב אִמּוֹ :
prostrate thyself	מַצֵּבֹתֵיהֶם :	in the milk of its mother.	
to their gods,			
nor shalt thou serve			
them,			
nor shalt thou do			
like their works;			
but thou shalt utterly			
overthrow them,			
and thou shalt break in			
pieces			
their memorial pillars			

1) I. e., Nisan. 2) Or, festive (sacrifice.) 3) Or, evoked him not. 4) Heb., him. 5) Or, obelisk-

and thou shalt ⁴inherit
the land.
31. And I will set thy
border
from the Red Sea

even unto the sea of the
Philistines,
and from the wilderness
unto the river;
for I will deliver into
your hand
the inhabitants of the
land,
and thou shalt drive
them out before thee.
32. Thou shalt not ⁴make

with them, nor with
their gods,
a covenant.

33. They shall not dwell
in thy land,
lest they cause thee to
sin against me;
for if thou serve

their gods,
it will ⁵surely be to thee
(for) a snare.

כד

1. And unto Moses he
said:
Come up unto the Lord,
thou, and Aaron,
Nadab, and Abihu,
and seventy
of the elders of Israel,
and ⁶prostrate your-
selves afar off.

2. And Moses alone shall
come near
unto the Lord;

but they shall not come
near;
neither shall the people
go up with him.

3. And Moses came,
and he related to the
people
all the words of the
Lord,
and all the ordinances:
and all the people
answered
[with] one voice,
and they said:

וְנָחֵלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ :

31. וְשָׁתִי אֶת־גְּבֻלְךָ
מִיַּם סוּף

וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים
וּמִמִּדְבַּר עַד־הַנָּהָר

כִּי וְאֶתֶּן בְּיָדְכֶם
אֶת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ

וְנִרְשַׁחְתֶּם מִפְּנֵיהֶם :
32. לֹא־תִכְרֹת

לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם
בְּרִית :

33. לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץְךָ
בְּנֵי־חֻטְיָאֵו אִתְּךָ לִי

כִּי תַעֲבֹד
אֶת־אֱלֹהֵיהֶם

בְּיִהְיֶיהָ לְךָ
לְמוֹקֵשׁ :

CAP. XXIV.

1. וְאֶרְמֹשֶׁה אֲמַר
עֲלֶה אֶל־יְהוָה

אַחֶךָ וְאַהֲרֹן
נָדָב וְאַבִּיהוּא

וְשִׁבְעִים
מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֹק :
2. וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה קִבְּדוֹ

אֶל־יְהוָה
וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ

וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ :
3. וַיָּבֹא מֹשֶׁה

וַיְסַפֵּר לָעָם
אֶת כָּל־דְּבַר יְהוָה

וְאֵת פְּרִימִשְׁפָּטִים
וְגַעַן כָּל־הָעָם

קוֹל אֶחָד
וַיֹּאמְרוּ

25. But you shall serve
the Lord your God,
and he will bless thy
bread,
and thy water;
and I will remove sick-
ness
from thy midst.

שְׁבִיעִי

26. [There] shall not be
one ¹aborting, or a
barren,
in thy land;

the number of thy days
I will fulfil.

27. My terror
I will send before thee,

and I will confuse all
the people
among whom thou shalt
come;
and I will make

all thy enemies [turn]
unto thee
[their] back.

28. And I shall send
the hornet
before thee,

and it shall drive out the
Hivite,
the Canaanite,

and the Hittite
from before thee.

29. I will not drive ²them
out
from before thee

in one year;
lest the land become

a desolation,
and [there] multiply
against thee
the beast[s] of the field.

30. Little by little
I will drive ³them out
from before thee,

until thou be increased,

25. וְעַבַּדְתֶּם

אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וַיְבָרֶךְ אֶת־לֶחְמְךָ
וְאֶת־מִימְךָ

וְהִסְרֵתִי מִחֶלְהָ
מִקֶּרְבְּךָ :

שְׁבִיעִי

26. לֹא תִהְיֶה
מִשְׁבֵּלָה וְעִקְרָה
בְּאֶרֶצְךָ

אֶת־מִסְפַּר יְמֶיךָ
אֲכַלָּא :

27. אֶת־אִימֹתִי
אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ

וְהִפְסֵיתִי אֶת־כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר תָּבֹא בָּהֶם
וְנִתַּחֲתִי

אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ
עֹרֶף :

28. וְשִׁלַּחְתִּי
אֶת־הַצִּרְעָה

לְפָנֶיךָ
וְנִרְשָׁה אֶת־חִיטֵי

אֶת־כְּנָעֲנִי
וְאֶת־חִתִּי
מִלְּפָנֶיךָ :

29. לֹא אֲנִירְשֶׁנּוּ
מִפְּנֵיךָ

בְּשָׁנָה אֶחָת
כִּי־תִהְיֶה הָאָרֶץ

שְׂמָמָה
וְרִבָּה עֲלֶיךָ

חַיַּת הַשָּׂדֶה :
30. מְעֻט מְעֻט

אֲנִירְשֶׁנּוּ מִפְּנֵיךָ
עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה

1) Or, casting her children. 2) Heb., him. 3) Or, possess. 4) Heb., out. 5) Or, then. 6) Or, worship

Nadab, and Abihu,
and seventy
of the elders of Israel.
10. And they saw
the God of Israel:
and under his feet
[was] like the work
of a plate of the
sapph^{re} stone,
and like the very heaven
in clearness.
11. And upon the nobles
of the children of Israel
he laid not his hand;
and they saw God,
and they ate,
and they drank.
12. And the Lord said
unto Moses:
Come up unto me to the
mountain,
and be there;
and I will give thee
the tables of stone,
and the law, and the
commandment,
which I have written,
to teach them.
13. And Moses rose up,
and Joshua his
attendant;
and Moses went up
unto the mountain of
God.
14. And unto the elders
he said:
Tarry for us here
until we return
unto you;
and, behold,
Aaron and Hur [are]
with you,
whosoever has a cause,
let him come near unto
them.

נָדָב וַאֲבִיהוּא
וְשִׁבְעִים
מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל :
10 וַיֵּרְאוּ
אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַתַּחַת רַגְלָיו
כַּמַּעֲשֵׂה
לִבְנֵת הַסַּפִּיר
וְכַמַּעֲצָם הַשָּׁמַיִם
לְמֹדָר :
11 וְאֶל-אֲצִילֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא שָׁחַ יְדוֹ
וַיַּחֲזוּ אֶת-הָאֱלֹהִים
וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ :
12 וַיֹּאמְרֵי אֶל-מֹשֶׁה
עֲלֶה אֵלַי הַהָר
וְהִיִּהְיֶה שָׁם
וְאָתָנָה לְךָ
אֶת-לַחַת הָאֲבָנִים
וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה
אֲשֶׁר פָּתַכְתִּי
לְהוֹרֹתָם :
13 וַיָּקָם מֹשֶׁה
וַיְהוֹשֻׁעַ מִשְׁרָתוֹ
וַיַּעַל מֹשֶׁה
אֶל-הַר הָאֱלֹהִים :
14 וְאֶל-הַזִּקְנִים אָמַר
שְׁבוּ-לָנוּ בְּזֶה
עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב
אֵלֵיכֶם
וְהִנֵּה
אַהֲרֹן וְחֹזֵר עִמָּכֶם
מִיִּבְעַל דְּבָרִים
יָגֵשׁ אֲלֵהֶם :

All the words
which the Lord has
spoken
will we do.
4. And Moses wrote
all the words of the Lord,
and he rose early in the
morning,
and he built an altar
below the mountain,
and twelve memorial
pillars
for the twelve tribes of
Israel.
5. And he sent
the young men of the
children of Israel,
and they offered burnt-
offerings,
and they sacrificed
peace-offerings to the
Lord,
[of] oxen.
6 And Moses took
half of the blood,
and he put [it] in the
basins;
and half of the blood
he sprinkled upon the
altar.
7. And he took the book
of the covenant,
and he read in the ears
of the people;
and they said:
All that the Lord has
spoken
will we do, and obey.
8. And Moses took
the blood,
and he sprinkled [it]
upon the people,
and he said:
Behold the blood of the
covenant,
which the Lord has
made with you
concerning all these
things.
9. Then went up Moses
and Aaron,

כָּל-הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה
נַעֲשֶׂה :
4 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
אֶת כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה
וַיִּשָּׁקֶם בַּבֹּקֶר
וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ
תַּחַת הָהָר
וְשִׁתִּים-עֲשָׂרָה מַצֵּבָה
לְשִׁבְטֵי עֵשָׂר
שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל {
5 וַיִּשְׁלַח
אֶת-נְעָרֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲלוּ עֹלֹת
וַיִּזְבְּחוּ
זִבְחֵי שָׁלָמִים לַיהוָה
עֲרִים :
6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה
חֲצִי הַדָּם
וַיִּשָּׂם בְּאֵנָתַיִם
וְחֲצִי הַדָּם
זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ :
7 וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית
וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם
וַיֹּאמְרוּ
כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה
נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע :
8 וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת-הַדָּם
וַיִּזְרֹק עַל-הָעָם
וַיֹּאמֶר
הִנֵּה דַם-הַבְּרִית
אֲשֶׁר כָּתוּב בְּיָדֵינוּ
עַד כָּל-הַדְּבָרִים {
הָאֵלֶּה :
9 וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

1) Or, audience. 2) Heb., hear. 3) Heb., cut. 4) Or, upon these conditions. 5) Or, and the place, under, etc. 6) Or, bright sapph^{re}. 7) Or, against. 8) Or, stretched not out. 9) Or, minister. 10) Heb., alt.

gold, and silver, and
copper.

4. And blue,
and purple,
and scarlet yarn,
and fine linen, and
gouts' [hair].

5. And skins of rams
dyed red,
and skins of seals,
and acacia wood.

6. Oil for the light,
spices
for the anointing oil,
and for the incense of
spices.

7. Onyx stones,
and stones [for] setting,
for the ephod, and for
the breastplate.

8. And they shall make
for me a sanctuary,
and I will dwell in their
midst.

9. According to all that
I show thee,
the model of the
tabernacle,
and the model of all its
vessels,
even so shall you make it.

10. And they shall make
an ark
of acacia wood;

two cubits and a half its
length,
and a cubit and a half
its breadth,
and a cubit and a half
its height.

11. And thou shalt
overlay it
[with] pure gold

(from) within and (from)
without,
shalt thou overlay it,

and thou shalt make
upon it
a crown of gold round
about.

12. And thou shalt cast
for it
four rings of gold,

וזהב וכסף ונחשת :

4. ותכלת
וארנמן
ותולעת שני
ויש וצוים :

5. וערת אילם
מאדמים
וערת תחשים
ועצי שמים :

6. שמן למאור
בשמים
לשמן המשחה
ודקמרת הפפים :

7. אבני שנים
ואבני כדאים
למאור וזהבן
ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם :

9. ככל אשר אני
מראה אותך
את תבנית המשכן
ואת תבנית כלי
ביתו וכן תעשו :

10. ועשו ארון
עצי שמים
אמתיים וחצי ארבו
ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתי
והבית והחצר
מבית ומחצר
תצפנו
ועשית עלי
זר זהב סביב :

12. ויצקת לו
ארבע טבעות זהב

מפסיר

15. And Moses went up
unto the mountain,
and the cloud covered
the mountain.

16. And the glory of the
Lord abode
upon the mount Sinai,
and the cloud covered
him
six days;

and he called unto Moses
on the seventh day
out of the midst of the
cloud.

17. And the appearance
of the glory of the Lord
[was] like consuming fire
on the top of the
mountain,
before the eyes of the
children of Israel.

18. And Moses came
into the midst of the
cloud,
and he went up unto the
mountain;
and Moses was in the
mountain
forty day[s]
and forty night[s].

THERUMAH.

כה

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Speak
unto the children of
Israel,
that they take for me
a heave-offering;
of every man
whose heart makes him
willing

you shall take my heave-
offering.

3. And this is the heave-
offering
which you shall take of
them;

מפסיר

15. ויטל משה
אלהרר

ויכס הענן את ההר :

16. וישכן כבוד יהוה
על הר סיני
ויכסהו הענן
ששת ימים

ויקרא אל משה
ביום השביעי
מיתוך הענן :

17. ובראיה
כבוד יהוה
כאש אכלת
בראש ההר

לעיני בני ישראל :

18. ויבא משה
בתוך הענן
ויעל אל ההר
ויהי משה בהר
ארבעים יום
וארבעים לילה :

תרומה

CAP. XXV.

1. וידבר יי אל משה
לאמר :

2. דבר
אל בני ישראל
ויקחו לי
תרומה

מאת כל איש
אשר ידבנו לבו
לקחו את תרומתי :

3. וזאת התרומה
אשר תקחו מאתם

1) Or, dwell. 2) Or, crimson (of worm). 3) Or, cotton; byssus. 4) Or, dolphins; porpoises; badgers

5) Or, pattern; plan. 6) Or, dwelling; habitation. 7) Or, furniture; instruments. 8) Or, rim; moulding.

20. And the cherubim shall be spreading out [their] wings above,	וְהָיוּ הַכְּרֻבִּים פֶּרְשֵׁי כַנָּפִים לְמַעַן סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו אֶל-הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְנֵי הַכְּרֻבִּים :	and thou shalt put [them] upon its four ¹ feet, (and) two rings [shall be] upon the one ² side of it, and two rings upon the other ² side of it,	וְנִתְּתָה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל-צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל-צִלְעוֹ הַשְּׁנִיית :
covering with their wings over the covering, with their faces one towards another; towards the ³ covering shall be the faces of the cherubim.	21. And thou shalt put the covering upon the ark from above, and into the ark thou shalt give the testimony which I shall give unto thee.	13. And thou shalt make ⁴ poles of acacia wood, and thou shalt overlay them [with] gold.	13. וְעָשִׂיתָ כְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב :
22. And I will meet with thee there, and I will speak with thee from above the covering, from between the two cherubim which are upon the ark of the testimony, all that I will command thee	22. וְנִוְעַדְתִּי לָךְ שָׁם וּדְבַרְתִּי אִתָּךְ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים אֲשֶׁר עַל אַרְוֹן הָעֵדֻת אֵת כֹּר-אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתָךְ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	14. And thou shalt bring the ⁵ poles into the rings upon the sides of the ark, to carry the ark with them.	14. וְהֵבֵאתָ אֶת-הַכְּבָדִים בְּטַבָּעֹת עַל צִדְעֹת הָאָרֹן לְשֵׂאת אֶת-הָאָרֹן בָּהֶם :
unto the children of Israel.	23. And thou shalt make a table of acacia wood; two cubits [shall be] its length, and a cubit its breadth, and a cubit and a half its height.	15. In the rings of the ark shall be the ⁶ poles they shall not depart from it.	15. בְּטַבָּעֹת הָאָרֹן יִהְיוּ הַכְּבָדִים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ :
24. And thou shalt overlay it [with] pure gold, and thou shalt make to it a crown of gold round about.	24. וְצִפִּיתָ שָׁדָן וְעָשִׂיתָ שְׁלֹשָׁה אַמָּתִים אָרְפוֹ וְאַמָּה רַחְבּוֹ וְאַמָּה וְחָצִי קָמָתוֹ :	16. And thou shalt put into the ark the testimony which I shall give unto thee.	16. וְנִתְּתָה אֶל-הָאָרֹן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֲתֵּן אֵלֶיךָ :
25. And thou shalt make a border of a handbreadth round about, and thou shalt make a crown of gold to its border round about.	25. וְעָשִׂיתָ לוֹ זָהָב מְזֹהָר וְעָשִׂיתָ לוֹ זֶרֶן זָהָב סָבִיב :	17. And thou shalt make a ⁷ covering [of] pure gold; two cubits and a half [shall be] its length, and a cubit and a half its breadth.	17. וְעָשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב מְזֹהָר אַמָּתַיִם וְחָצִי אָרְפוֹ וְאַמָּה וְחָצִי רַחְבָּהּ :
	26. וְעָשִׂיתָ לוֹ זָהָב מְזֹהָר וְעָשִׂיתָ לוֹ זֶרֶן זָהָב סָבִיב :	18. And thou shalt make two cherubim [of] gold; of ⁸ beaten work shalt thou make them, ⁹ on the two ends of the covering.	18. שְׁנַיִם כְּרֻבִּים זָהָב מְקֻשָּׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם בְּשֵׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת וְעָשִׂה כְּרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מְזֶה וּכְרוֹב-אֶחָד מִקְצֵה מְזֶה מִן-הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשֶׂה אֶת-הַכְּרֻבִּים עַל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו :
	27. וְעָשִׂיתָ לוֹ זָהָב מְזֹהָר וְעָשִׂיתָ לוֹ זֶרֶן זָהָב סָבִיב :	19. And make one cherub ¹⁰ on the one end, and one cherub ¹¹ on the other end; ¹² from the ¹³ covering shall you make the cherubim upon its two ends.	

1) Or, corners. 2) Heb., rib. 3) Or, staves. 4) Or, be removed from it. 5) Or, exalting lid; Or, mercy-seat. 6) Or, turned. 7) Heb., from. 8) T. e., of one peace with the covering. 9) Or, concerning.

shall come out of its
sides;
three branches of the
candlestick
out of its one side,
and three branches of
the candlestick
out of its other side.

33. Three cups,
almond-shaped,
[shall be] in one branch,
[with] a knob and a
flower
and three cups,
almond-shaped,
in the other branch,
[with] a knob and a
flower;
so for the six branches

that come out of the
candlestick.

34. And in the candle-
stick
[shall be] four cups,

almond-shaped,

[with] its knobs and
its flowers.

35. And a knob [shall be]
under (the) two branches
of the same piece

and a knob

under (the) two branches
of the same piece,

and a knob

under (the) two branches
of the same piece,

for the six branches

that come out of the
candlestick.

36. Their knobs and
their branches
shall be of the same
piece,
all of it [shall be] beaten
work of one piece
of pure gold.

37. And thou shalt make
its lamps,

יֵצְאִים מִצְדֵּיהָ
שְׁלֹשָׁה! כְּנִי מִנְרָה
מִצְדֵּה הָאֶחָד
וּשְׁלֹשָׁה כְּנִי מִנְרָה
מִצְדֵּה הַשֵּׁנִי :

33. שְׁלֹשָׁה נְבִיעִים
מִשְׁקָדִים
בְּכַנֵּה הָאֶחָד
כַּפְתֹּר וּפְרִיחַ
וּשְׁלֹשָׁה נְבִיעִים
מִשְׁקָדִים
בְּכַנֵּה הָאֶחָד
כַּפְתֹּר וּפְרִיחַ

כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֵּצְאִים מִן־הַמִּנְרָה
34. וּבַמִּנְרָה
אַרְבָּעָה נְבִיעִים
מִשְׁקָדִים
כַּפְתֹּרִיהָ וּפְרִיחֶיהָ :

35. וְכַפְתֹּר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִכְנֶה
וְכַפְתֹּר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִכְנֶה
וְכַפְתֹּר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִכְנֶה

לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֵּצְאִים מִן־הַמִּנְרָה:
36. כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקִנְתָּם
מִכְנֶה יְהִיו
כֻּלָּהּ מִקְשֵׁה אֶחָת
וְהָב מִהוֹר :

37. וְעֲשִׂיתָ
אֶת־גִּרְתֶּיהָ

26. And thou shalt make
for it

four rings of gold,

and thou shalt put the
rings
upon the four corners

which [are] on its four
feet.

27. Close by the border

shall the rings be,

for places for [the]
poles,
to carry the table.

28. And thou shalt make

the poles

of acacia wood,

and thou shalt overlay
them [with] gold;

and the table shall be
carried with them.

29. And thou shalt make
its dishes

and its spoons,

and its supporters,

and its purifying tubes,

wherewith [the bread]
is to be covered;

[of] pure gold

shalt thou make them.

30. And thou shalt set
upon the table

showbread

before me always.

שְׁלִישִׁי

31. And thou shalt make

a candlestick of pure
gold;

of beaten work

shall the candlestick
be made,

its base and its shaft;

its cups,

its knobs,

and its flowers,

shall be of the same
piece.

32. And six branches

26. וְעֲשִׂיתָ לוֹ

אַרְבַּע טְבָעֹת זָהָב

וְנָתַתָּ אֶת־הַטְּבָעֹת

עַל אַרְבַּע הַפְּאֵת

אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו;

27. לְעִמָּת הַמִּסְנָה

תְּהִיוֹן הַטְּבָעֹת

לְכַתֵּם לְבָדִים

לְשָׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן;

28. וְעֲשִׂיתָ

אֶת־הַבָּדִים

עֲצֵי שִׁטִּים

וְצָפִיתָ אֹתָם זָהָב

וְנִשְׂאֵם אֶת־

הַשֻּׁלְחָן :

29. וְעֲשִׂיתָ קְשֵׁרָתָיו

וְכַפְתָּיו

וְקִשּׁוֹתָיו

יִמְנְקִיתָיו

אֲשֶׁר יִסֹּךְ בָּהֶן

זָהָב מִהוֹר

תַּעֲשֶׂה אֹתָם :

30. וְנָתַתָּ עַל־הַשֻּׁלְחָן

לֶחֶם פָּנִים

לְפָנֵי תְּמִיד :

שְׁלִישִׁי

31. וְעֲשִׂיתָ

מִנְרֶת זָהָב מִהוֹר

מִקְשֵׁה

תִּיעֲשֶׂה הַמִּנְרָה

יָרֵךְ וְקִנֵּה

נְבִיעֶיהָ

כַּפְתֹּרֶיהָ

וּפְרִיחֶיהָ

מִכְנֶה יְהִיו :

32. וּשְׁשֶׁה קָנִים

1) Heb., houses. 2) Or, platters. 3) Or, bowls. 4) Or, flagons; pitchers. 5) Or, bowls; sacrificial cups
3) Or, to pour out. 7) Or, presence-bread. 8) Or, lampstand. 9) Heb., thigh 10) Heb., stalk; or, bran-
ches. 11) Heb., one

one unto another.

4. And thou shalt make

loops of blue

upon the edge

of the one curtain

[which is] at the end in the [one curtain] joining; and likewise shalt thou make

in the edge of the curtain which is outmost

in the second [curtain] joining.

5. Fifty loops

shalt thou make

in the one curtain,

and fifty loops

shalt thou make

in the end of the curtain

which is in the second [curtain] joining;

the loops [shall be] corresponding one unto another.

6. And thou shalt make

fifty hooks of gold

and thou shalt join the curtains one unto another

with the hooks;

and the [tabernacle shall be one [whole]].

7. And thou shalt make

curtains of goats'-[hair]

for a tent over the tabernacle: eleven curtains

shalt thou make them.

8. The length

of one curtain

[shall be] thirty *cubit[s],

and the breadth four *cubit[s],

*the one curtain;

אִשָּׁה אֶל-אַחֶתָּהּ:

4. וַעֲשִׂיתְ

לָלֹאֵת חֲבֻלֹת

עַד שְׁפָתָ

הַיְרִיעָה הָאֶחָת

מִקְצֵהָ בַחֲבֵרֶת

וְכֹן תַּעֲשֶׂה

בְּשִׁפְתַּת הַיְרִיעָה

הַקִּיצוֹנָה

בַּמִּחְבְּרֹת הַשְּׁנִיָּת:

5. חֲמִשִּׁים לָזָאת

תַּעֲשֶׂה

בַּיְרִיעָה הָאֶחָת

וְחִמְשִׁים לָזָאת

תַּעֲשֶׂה

בְּקֵצֵה הַיְרִיעָה

אֲשֶׁר בַּמִּחְבְּרֹת

הַשְּׁנִיָּת

מִקְבִּילֹת הַלָּלֶאֱחָ

אִשָּׁה אֶל-אַחֶתָּהּ:

6. וַעֲשִׂיתְ

חֲמִשִּׁים קְרוֹסֵי זָהָב

וַחֲבַרְתָּ אֶת-הַיְרִיעֹת

אִשָּׁה אֶד-אַחֶתָּהּ

בְּקְרוֹסִים

וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד:

7. וַעֲשִׂיתְ

יְרִיעֹת עֹזִים

לְאֹהֶל-עַד-הַמִּשְׁכָּן

עֲשֶׂתִּי-עֲשֶׂרֶה יְרִיעֹת

תַּעֲשֶׂה אֹתָם:

8. אַרְבֶּּ

הַיְרִיעָה הָאֶחָת

שְׁלִשִּׁים בָּאַמָּה

וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה

הַיְרִיעָה הָאֶחָת

seven;

and one shall set up its ^{lamps,} that they shall give light over against its face.

38. And its ¹longs,

and its ²snuff-dishes, [shall be of] pure gold.

39. Of a talent of pure ^{gold} shall it be made,

with all these vessels.

40. And see, and make [them] in their model

which has been shown ^{thee} in the mountain,

כֹּ

1. And the tabernacle

thou shalt make

[of] ten curtains,

[of] fine twined linen,

and blue, and purple,

and scarlet yarn,

[with] cherubim

the work of a *weaver

shalt thou make them.

2. The length

of one curtain

[shall be] eight and twenty *cubit[s].

and the breadth four *cubit[s].

*the one curtain

one measure

to all the curtains,

3. Five of the curtains

shall be joined

one unto another;

and [the other] five [shall be] joined

שִׁבְעָה

וְהָעֵדָה אֶת-גִּדְּתֶיהָ

וְהָאֵיר

עַל-עֵבֶר פָּנֶיהָ:

38. וּמִקְצֵהֶיהָ

וּמִחֲתֹתֶיהָ

זָהָב טָהוֹר:

39. כֶּבֶד זָהָב טָהוֹר

יַעֲשֶׂה אֹתָהּ

אֶת-כָּל-הַכֵּלִים הָאֵלֶּה

40. וְרָאָה וַעֲשֶׂה

בַּחֲבִינֹתָם

אֲשֶׁר-אֹתָהּ מֵרָאָה

בְּהָר:

CAP. XXVI.

1. וְאֶת-הַמִּשְׁכָּן

תַּעֲשֶׂה

עֲשֶׂר יְרִיעֹת

שֵׁשׁ כִּשְׁזוֹר

וְתִכְתֵּל וְאַרְגָּמָן

וְתִלְשֶׁת שָׁנִי

כְּרֻבִים

מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב

תַּעֲשֶׂה אֹתָם:

2. אַרְבֶּּ

הַיְרִיעָה הָאֶחָת

שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים

בָּאַמָּה

וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה

הַיְרִיעָה הָאֶחָת

כִּדָּה אֶחָת

לְכָל-הַיְרִיעֹת:

3. חֲמִשַּׁת הַיְרִיעֹת

תִּתְּיוּן הֶכְרֵת

אִשָּׁה אֶד-אַחֶתָּהּ

וְחֲמִשַּׁת יְרִיעֹת חֶבְרַת

1) Or, snuffers. 2) Or, ash-pans: fire-pans.

3) Or, each curtain.

3) Or, skilful workman. 4) Heb., by the count.

In the length	בְּאֶרֶךְ	one measure	מִדָּה אֶחָת
of the curtains of the tenth,	יְרִיעֵת הָאֹהֶל	to the eleven curtains,	לְעֶשְׂתֵי עָשָׂר { יְרִיעֵת :
shall hang	יְהִי סָרוּם	9. And thou shalt join	9. וְחִבַּרְתָּ
over the sides of the tabernacle,	עַל צִדֵי הַמִּשְׁכָּן	the five curtains	אֶת חֲמִשׁ הַיְרִיעֹת
from this [side] and from this [side],	מִזֶּה וּמִזֶּה	by themselves,	לְבָד
to cover it.	לְכַסּוֹתָּ:	and the six curtains	וְאֶת שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת
14. And thou shalt make a covering	14. וְעָשִׂיתָ מְכַסֶּה	by themselves;	לְבָד
for the tent	לְאֹהֶל	and thou shalt double over	וְכַפַּלְתָּ
[of] rams' skins	עֹרֹת אֵילִם	the sixth curtain	אֶת הַיְרִיעָה הַשְּׁשִׁית
dyed red,	מְאֻדָּמִים	in the forefront of the tent,	אֶל־מִוֶּל פְּנֵי הָאֹהֶל:
and a covering	וּמְכַסֶּה	10. And thou shalt make	10. וְעָשִׂיתָ
of sealskins	עֹרֹת תַּחֲשִׁים	fifty loops	חֲמִישִׁים לְלֹאֹת
from above,	מִלְמַעְלָה :	upon the edge	עַל שְׂפָת
רְבִיעִי	רְבִיעִי	of the one curtain,	הַיְרִיעָה הָאֶחָת
15. And thou shalt make	15. וְעָשִׂיתָ	which is outmost in the [curtain] joining,	הַקִּיצוֹנָה בַּחֲבִירָתָהּ
the boards	אֶת־הַקְּרָשִׁים	and fifty loops	וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֹת
for the tabernacle	לְמִשְׁכָּן	upon the edge of the curtain	עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
of acacia wood	עֲצֵי שִׁטִּים	of the second [curtain] joining.	בַּחֲבִירָת הַשְּׁנִיָּת:
standing up,	עֹמְדִים :	11. And thou shalt make	11. וְעָשִׂיתָ
16. Ten cubits	16. עֶשְׂרֵי אַמּוֹת	hooks of ² copper	קְרָסִי נְחֹשֶׁת
[shall be] the length of the board,	אֶרֶךְ הַלִּקְרָשׁ	fifty,	וְחֲמִשִּׁים
and a cubit	וְאַמָּה	and thou shalt bring	וְהִבֵּאתָ
and a half of a cubit	וְחֲצִי הָאַמָּה	the hooks	אֶת־הַקְּרָסִים
the breadth of the one board,	רֹחַב הַקְּרָשׁ הָאֶחָד:	into the loops,	בִּדְלֹאֹת
17. Two tenons	17. שְׁתֵּי יָדוֹת	and thou shalt join the tabernacle,	וְחִבַּרְתָּ אֶת־הָאֹהֶל
[shall there be] in the one board,	לִקְרָשׁ הָאֶחָד	that it may be one [whole].	וְיִהְיֶה אֶחָד :
joined	מְשֻׁכָּבֹת	12. And the overhanging part	12. וְסִבְחָה
one unto another;	אִשָּׁה אֶל־אִחֶתָּה	that remains	הַעֲדָף
likewise shalt thou make	בֵּן תַּעֲשֶׂה	of the curtain of the tent,	בִּירִיעֵת הָאֹהֶל
for all the boards of the tabernacle.	לְכָל קְרָשׁ הַמִּשְׁכָּן:	the half curtain that remains,	חֲצִי הַיְרִיעָה הַעֲדָפָה
18. And thou shalt make	18. וְעָשִׂיתָ	shall hang	תִּסְרַח
the boards	אֶת־הַקְּרָשִׁים	over the back of the tabernacle.	עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן :
twenty boards	לְמִשְׁכָּן	13. And the cubit from this [side],	13. וְהָאַמָּה מִזֶּה
for the south side	עֶשְׂרִים קְרָשׁ	and the cubit from this [side].	וְהָאַמָּה מִזֶּה
southward.	לְפָאֵת נֹנֶבָה	in the excess	בְּעֲדָף
	תִּימָנָה :		

1) Or, separately. 2) Or, brass: bronze. 3) Or, that. 4) Or, each board. 5) Or, connected; fitted in. 6) Or, on the inside.

eight boards,	שְׁבִיעָה קָרְשִׁים	19. And forty sockets of silver	19. וְאַרְבָּעִים אֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף
and their sockets of silver,	וְאֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף	thou shalt make	תַּעֲשֶׂה
sixteen sockets:	שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים	under the twenty board[s].	תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ
two sockets	שְׁנֵי אֲדָנִים	two sockets	שְׁנֵי אֲדָנִים
under the one board,	תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד	under the one board	תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד
and two sockets	וּשְׁנֵי אֲדָנִים	for its two tenons,	לְשֵׁתֵי יָדָתָיו
under another board,	תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד	and two sockets	וּשְׁנֵי אֲדָנִים
26. And thou shalt make bars	26. וַעֲשִׂיתָ בָרִים	under another board	תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד
of acacia wood;	עֲצֵי שִׁטִּים	for its two sockets,	לְשֵׁתֵי יָדָתָיו :
five	חֲמִשָּׁה	20. And for the second side of the tabernacle,	20. וּלְצֶדֶעַ הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית
for the boards	לְקָרְשֵׁי	for the north side,	לְפָאֵת צָפוֹן
of the one side of the tabernacle	צִדֵּעַ הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד :	twenty board[s].	עֶשְׂרִים קָרֶשׁ :
27. And five bars	27. וְחֲמִשָּׁה בָרִים	21. And their forty sockets of silver:	21. וְאַרְבָּעִים אֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף
for the boards	לְקָרְשֵׁי	two sockets	שְׁנֵי אֲדָנִים
of the second side of the tabernacle,	צִדֵּעַ הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית	under the one board,	תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד
and five bars	וְחֲמִשָּׁה בָרִים	and two sockets	וּשְׁנֵי אֲדָנִים
for the boards	לְקָרְשֵׁי	under another board,	תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד :
of the side of the tabernacle,	צִדֵּעַ הַמִּשְׁכָּן	22. And for the ² hinder part of the tabernacle westward,	22. וּלְיָרֵכְתִּי הַמִּשְׁכָּן יָמָה
for the ² hinder part westward,	לְיָרֵכְתָּם יָמָה :	thou shalt make	תַּעֲשֶׂה
28. And the middle bar	28. וְהַבָּרִים הַתִּיכִן	six boards.	שִׁשָּׁה קָרְשִׁים :
in the midst of the boards	בְּתוֹךְ הַקָּרְשִׁים	23. And two boards	23. וּשְׁנֵי קָרְשִׁים
shall pass through	בְּבֶרֶךְ	thou shalt make	תַּעֲשֶׂה
from end unto end.	מִן הַקֶּצֶה אֶל-הַקֶּצֶה	for the corners of the tabernacle in the ² hinder part,	לְמִקְצֵעַת הַמִּשְׁכָּן בְּיָרֵכְתָּם :
29. And the boards	29. וְאֶת-הַקָּרְשִׁים	24. And they shall be ² double from below,	24. וְיִהְיוּ תְּאֻמִּים מִלְּמַטָּה
thou shalt overlay [with] gold,	תַּצְפֶּה זָהָב	and in like manner shall they be ² double unto its top	וַיִּיחָדוּ יִהְיוּ תְּמִים עַל-רֹאשׁוֹ
and their rings	וְאֶת-טַבַּעְתֵּיהֶם	unto one ring;	אֶל-הַטַּבַּעַת הָאֶחָת
thou shalt make [of] gold,	תַּעֲשֶׂה זָהָב	thus shall it be for both of them;	כֵּן יִהְיֶה לְשְׁנֵיהֶם
[as] places for the bars;	בָּתִּים לְבָרֵיהֶם	for the two corners shall they be,	לְשְׁנֵי הַמִּקְצֵעַת יִהְיוּ
and thou shalt overlay the bars [with] gold,	וְצִפִּיתָ אֶת-הַבָּרִים זָהָב :	25. And they shall be	25. וְיִהְיוּ
30. And thou shalt set up the tabernacle	30. וַתִּקְמֵת אֶת-הַמִּשְׁכָּן		
according to its ⁷ fashion	כְּמִשְׁפָּמוֹ		
which has been shown thee in the mountain,	אֲשֶׁר הִרְאִיתָ בְּהָרָה :		
חֲמִישִׁי	חֲמִישִׁי		
31. And thou shalt make a veil	31. וַעֲשִׂיתָ פָרֹכֶת		

1) Heb., the one. 2) Or, back wall. 3) Or, closely fitting together. 4) Or, beneath. 5) Or, entire complete. 6) Or, by means of one ring. 7) Or, ordinance

for the door of the tent,

[of] blue, and purple,

and scarlet yarn,

and fine twined linen

the work of an
embroiderer.

37. And thou shalt make
for the screen
five pillars of acacia,

and thou shalt overlay
them [with] gold:

their hooks [shall be of]
gold;

and thou shalt cast for
them

five sockets of copper.

כֹז

שְׁשִׁי

1. And thou shalt make
the altar

[of] acacia wood,

five cubits long,

and five cubits broad;

foursquare shall be the
altar:

and three cubits its
height.

2. And thou shalt make
its horns

upon its four corners,

of the same piece shall
be its horns;

and thou shalt overlay
it [with] copper.

3. And thou shalt make
its pots

to remove its ashes,

and its shovels and its
basins,

and its forks, and its
firepans;

(for) all its vessels

thou shalt make of
copper.

4. And thou shalt make
for it a grating,

a network

of copper;

and thou shalt make
upon the net

four rings of copper

upon its four ends.

5. And thou shalt put it

לְפֶתַח הָאֹהֶל

חֲבֵלֶת וְאַרְגָּמָן

וְחוּלְעֵת שָׁנִי

וְיֶשֶׁשׁ מִשְׁזָר

מַעֲשֵׂה רֶקֶם :

37. וְעָשִׂיתָ לְמִסְדָּה

חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי יָעִיִּים

וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב

וְנִיָּהֵם זָהָב

וְיִצְקָתָ לָהֶם

חֲמִשָּׁה אֲדָנֵי נְחֹשֶׁת :

CAP. XXVII.

שְׁשִׁי

וְעָשִׂיתָ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ

עֲצֵי יָעִיִּים

חֲמִשַּׁת אַמּוֹת אָרָךְ

וְחֲמִשַּׁת אַמּוֹת רָחֵב

רְבֹעַ יְהִי הַמִּזְבֵּחַ

וְשִׁלֹּשׁ אַמּוֹת קָמָתוֹ :

2. וְעָשִׂיתָ קַרְנָתָיו

עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו

כַּמִּנּוֹ תִהְיֶין קַרְנָתָיו

וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ נְחֹשֶׁת :

3. וְעָשִׂיתָ סִירְתָיו

לְדִשְׁנוֹ

וְעֵצֵי וּמִזְרָקָתָיו

וּמִקְלָתָיו וּמִחֲתָתָיו

לְכָל-כֵּלָיו

תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת :

4. וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכְבָּר

מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת

נְחֹשֶׁת

וְעָשִׂיתָ עַל-הַרְשֵׁת

אַרְבַּע טַבָּעֹת נְחֹשֶׁת

עַל אַרְבַּע קְצֵיתָיו :

5. וְנִתְּתָה אֹתָהּ

of blue, and purple,

and scarlet yarn,

and fine twined linen;

the work of a weaver

shall it be made,

[with] cherubim.

32. And thou shalt hang

upon four pillars of

acacia

overlayd [with] gold;

their hooks [shall be
of] gold,

upon four sockets of

silver.

33. And thou shalt hang

up

the veil

under the hooks,

and thou shalt bring in

thither

within the veil

the ark of the testimony;

and the veil shall divide

unto you

between the holy place

an (between) the holy

of holies.

34. And thou shalt put

the covering

upon the ark of the

testimony

in the holy of holies.

35. And thou shalt set

the table

without the veil,

and the candlestick

over against the table

upon the side of the

tabernacle

toward the south;

and the table thou shalt

put

upon the north side.

36. And thou shalt make

a screen

חֲבֵלֶת וְאַרְגָּמָן

וְחוּלְעֵת שָׁנִי

וְיֶשֶׁשׁ מִשְׁזָר

מַעֲשֵׂה הַשֵּׁב

יַעֲשֶׂה אֹתָהּ

כְּרִיִּים :

32. וְנִתְּתָה אֹתָהּ

עַל-אַרְבַּעַת עַמּוּדֵי

יָעִיִּים

מִצָּפִים זָהָב

וְנִיָּהֵם זָהָב

עַל-אַרְבַּעַת אֲדָנֵי

כֶּסֶף :

33. וְנִתְּתָהּ

אֶת-הַפָּרֹכֶת

תַּחַת הַקְּרָסִים

וְהִבֵּאתָ שָׁמָּה

מִבֵּית לְפָרֹכֶת

אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת

וְהַבְדִּילָהּ הַפָּרֹכֶת

לָכֶם

בֵּין הַקֹּדֶשׁ

וּבֵין קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים :

34. וְנִתְּתָהּ

אֶת-הַכִּבְרֹת

עַל-אֲרוֹן הָעֵדוּת

בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים :

35. וְשִׁמַּתָּ אֶת-הַשֻּׁלְחָן

מִחוּץ לְפָרֹכֶת

וְאֵת הַמִּנְחָה

נֹכַח הַשֻּׁלְחָן

עַל צִלְע הַמִּשְׁכָּן

תִּימֵנָה

וְהַשֻּׁלְחָן תַּחַן

עַל-צִלְע צָפוֹן :

36. וְעָשִׂיתָ מִסְדָּה

1) Heb., give. 2) Or, nails. 3) Or, separate. 4) Or, most holy 5) Or, hanging. 6) Or, sacrifice!

dowls. 7) O, flesh-hooks 8) Or, use copper.

and their sockets twenty	וְאֲדָנִיָּהֶם עֲשִׂירִים	under the ledge of the altar	תַּחַת כַּרְפֵּי הַמִּזְבֵּחַ
[of] copper;	נְחֹשֶׁת	from below,	מִלְּמַמְחָה
the hooks of the pillars	וְיָ וְהַעֲמִידִים	and the net shall reach	וְהַיִּתָּה הַרְשֵׁת
and their fillets	וְנִחְשְׁקֵיהֶם	unto half of the altar.	עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ :
[of] silver.	כֶּסֶף :	6. And thou shalt make poles	6. וַעֲשִׂיתָ בָרִים
12. And [for] the breadth of the court	12. וְרֹחַב הַחֲצֵר	for the altar,	לַמִּזְבֵּחַ
on the west side	לְפָנֵי-יָם	poles of acacia wood,	בָּרֵי עֲצֵי שִׁטִּים
[shall be] hangings of fifty cubit[s];	קָלָעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה	and thou shalt overlay them [with] copper.	וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת :
their pillars ten,	עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה	7. And its poles shall be brought	7. וְהִדְבַּקְתָּ אֶת-בָּרָיו
and their sockets ten.	וְאֲדָנִיָּהֶם עֲשָׂרָה :	into the rings,	בַּמִּבְּרֵית
13. And the breadth of the court	13. וְרֹחַב הַחֲצֵר	and the poles shall be	וְהָיוּ הַבָּרִים
on the east side	לְפָנֵי קִדְמָה	upon the two sides of the altar,	עַל-שְׁתֵּי צִלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ {
eastward	מִזְרָחָה	in carrying it.	בַּשָּׂאת אֹתוֹ :
[shall be] fifty cubit[s].	חֲמִשִּׁים אַמָּה :	8. Hollow, of boards,	8. נָבוֹב לִרְתֹּ
14. And fifteen cubit[s] of hangings	14. וְחִמְשַׁ עֲשָׂרָה {	shalt thou make it;	תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ
[shall be] for the [one] wing;	לְפָנֵי	as it has been shown thee	כַּאֲשֶׁר הִרְאָה אֹתָךְ
their pillars [shall be] three,	עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה	in the mountain,	בְּהָר
and their sockets three.	וְאֲדָנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה :	so shall they make [it].	כֵּן יַעֲשׂוּ :
15. And for the other wing	15. וְלִפְנֵי הַשְּׂנִית	9. And thou shalt make	9. וַעֲשִׂיתָ
[shall be] fifteen cubit[s];	חֲמִשַׁ עֲשָׂרָה קָלָעִים	the court of the tabernacle;	אֶת חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן
their pillars three,	עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה	for the south side southward	לְפָנֵי וְנִבְּתִימָנָה
and their sockets three.	וְאֲדָנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה :	[there shall be] hangings for the court	קָלָעִים קַחְצָר
16. And for the gate of the court	16. וְלִשְׁעַר הַחֲצֵר	[of] fine twined linen	שֵׁשׁ מִשְׁוֹר
[shall be] a screen of twenty cubit[s],	מִסְךְ וְעֲשִׂירִים אַמָּה	a hundred cubit[s] long	מָאָה כְּאַמָּה אָרָךְ
of blue, and purple,	חֲבֻלֹת וְאַדְמָן	for the one side.	לְפָנֵי הָאֹחֶת :
and scarlet yarn,	וְתוֹלַעַת שָׁנִי	10. And its pillars [shall be] twenty,	10. וְשִׁמְדָּיו עֲשִׂירִים
and fine twined linen,	וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר	and their sockets twenty	וְאֲדָנִיָּהֶם עֲשִׂירִים
the work of the embroiderer;	מַעֲשֵׂה רָקֵם	[of] copper;	נְחֹשֶׁת
their pillars four,	עַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה	the hooks of the pillars	וְיָ וְהַעֲמִידִים
and their sockets four.	וְאֲדָנִיָּהֶם אַרְבָּעָה :	and their fillets	נִחְשְׁקֵיהֶם
17. All the pillars of the court	17. כָּל-עַמֻּדֵי הַחֲצֵר	[shall be of] silver.	כֶּסֶף :
round about	סָבִיב	11. And likewise for the north side	11. וְכֵן לְפָנֵי צָפוֹן
[shall be] filleted [with] silver;	נִחְשְׁקִים כֶּסֶף	in the length	בְּאָרָךְ
their hooks of silver.	וְיָ וְהֵם כֶּסֶף	[there shall be] hangings a hundred [cubits] long,	קָלָעִים מָאָה אָרָךְ
and their sockets of copper.	וְאֲדָנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת :	and its pillars twenty,	וְעַמֻּדָיו עֲשִׂירִים

1) Or, beneath. 2) Heb., be. 3) Or, planks; tab lets. 4) Or, bands 5) Or, side [of the gate]. 6) Or, pelta

and his sons with him,

from the midst of the children of Israel, that he may be a priest to me, [namely] Aaron, Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar,

the sons of Aaron.

2. And thou shalt make holy garments for Aaron thy brother, for glory and for beauty.

3. And thou shalt speak unto all the wise-hearted, whom I have filled [with] a spirit of wisdom,

that they shall make Aaron's garments to sanctify him,

that he may be a priest to me.

4. And these are the garments which they shall make:

a breastplate, and an ephod, and a robe,

and a checked coat,

a mitre, and a girdle;

and they shall make holy garments for Aaron thy brother,

and for his sons,

that he may be a priest to me.

5. And they shall take

the gold,

and the blue,

and the purple,

and the scarlet yarn,

and the fine linen.

6. And they shall make the ephod

[cf] gold, blue, and purple, scarlet yarn,

and fine twined linen,

וְאַתֶּיֶבְנָיו אִתּוֹ

מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹהֲנָיִךְ

אַהֲרֹן נָדָב וָאִבִּיהוּא

אֶלְעָזָר וְיִתְמָר

בְּנֵי אַהֲרֹן:

2. וַעֲשֵׂתְּ בְגָדֵי קֹדֶשׁ

לְאַהֲרֹן אֶחָיֶךְ

לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת:

3. וְאַתָּה תִּדְבֹר

אֶל־כָּל־חָכְמֵי־לֵב

אֲשֶׁר מִלְּאֹתִי

רוּחַ חָכְמָה

וַעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי אַהֲרֹן

לְקֹדֶשׁ

לְכֹהֲנָיִךְ:

4. וְאַלֶּה הַבְּגָדִים

אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ

חֹשֶׁן וְאַפֻּד

וּמְעִיל

וְכִתְנֵת תְּשֻׁבֵּץ

מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט

וַעֲשׂוּ בְגָדֵי־קֹדֶשׁ

לְאַהֲרֹן אֶחָיֶךְ

וּבְנָיו

לְכֹהֲנָיִךְ:

5. וְהֵם יָקֻחוּ

אֶת־הַזָּהָב

וְאֶת־הַתְּכֵלֶת

וְאֶת־הָאַרְגָּמָן

וְאֶת־תוֹלַעַת הַשָּׁנִי

וְאֶת־הַשֵּׁשׁ:

6. וַעֲשׂוּ אֶת־הָאֶפֻּד

וְהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן

תוֹלַעַת שָׁנִי

וְשֵׁשׁ כָּשָׁנָה

18. The length of the court [shall be] a hundred cubit[s], and the breadth fifty by fifty,

and the height five cubits, of fine twined linen, and their sockets [of] copper.

19. (For) all the vessels of the tabernacle in all its service,

and all its plus,

and all the plus of the court, [shall be] of copper.

THETZAVEH.

20. And thou shalt command the children of Israel, that they take unto thee olive oil,

pure,

beaten

for the light,

to set up a lamp continually.

21. In the tent of meeting, without the veil

which is by the testimony,

shall keep it in order

Aaron and his sons

from evening unto morning

before the Lord;

[it shall be] a statute for ever

for their generations

among the children of Israel.

כח

1. And thou, bring near unto thee Aaron thy brother,

18. אֹרֶךְ הַחֲצֵר מֵאָה בָּאַמָּה וְרֹחֶב

הַמִּשְׁכָּן בְּחֲמִשִּׁים

וְקָמָה חֲמִשׁ אַמּוֹת

שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר

וְאִדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת:

19. לְכָל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן

בְּכָל עֲבֹדָתוֹ

וּבְלִיַּתְדָּתָיו

וּבְלִיַּתְדַת הַחֲצֵר

נְחֹשֶׁת:

תצוה

20. וְאַתָּה תִּצְוֶה

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ

שֶׁמֶן זַיִת

יָד

כֹּתִית

לְמִאֹר

לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:

21. בְּאֹהֶל מוֹעֵד

מִחוּץ לַפֶּתַח

אֲשֶׁר עַל־הַעֲדֻת

יַעֲרֹךְ אֹתוֹ

אַהֲרֹן וּבְנָיו

מִשְׁרָב עַד־בֹּקֶר

לִפְנֵי יְהוָה

הַקָּת עוֹלָם

לְדֹרֹתָם

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

CAP. XXVIII.

1. וְאַתָּה הִקְרַב אֵלֶיךָ

אֶת־אַהֲרֹן אֶחָיֶךְ

1) Or, used. 2) Or, bring. 3) Or, the congregation. 4) Or, order it. 5) Heb., from. 6) Or, among

7) Or, tunic of woven stuff. 8) Or, turban.

and Aaron shall bear
their names
before the Lord
upon his two shoulders
for a memorial.

שְׁנֵי

13. And thou shalt make
settings of gold

14. And two chalds
of pure gold,
[like] cords

shalt thou make them,
of wreathen work;
and thou shalt put

the wreathen chains

upon the settings.

15. And thou shalt make

a breastplate of
judgment,
the work of a weaver;
like the work of the
ephod
thou shalt make it;

of gold, blue, and purple,
and scarlet yarn,

and fine twined linen,
thou shalt make it.

16. Foursquare it shall be,
double;

a span its length,

and a span its breadth.

17. And thou shalt set in it
settings of stone,

four rows of stone[s];

a row of sardius, topaz,
and emerald

[shall be] the first row

וְנָשָׂא אֹהֶרָן
אֶת־שְׁמוֹתֵם
לִפְנֵי יְהוָה
עַל־שְׁתֵּי כְתָפָיו
לְזִכָּרוֹן :

שְׁנֵי

13. וְעָשִׂיתָ
מִשְׁבְּצֹת זָהָב :

14. וְשְׁתֵּי שְׂרָשְׁרֹת
וְזָהָב טָהוֹר
מִזְבֵּלֹת

תַּעֲשֶׂה אֹתָם
מַעֲשֵׂה עֶבֶת
וְנִתְּתָה
אֶת־שְׂרָשְׁרֹת
{ הָעֲבֹתָת }
עַל־הַמִּשְׁבְּצֹת :

15. וְעָשִׂיתָ

הָעֵן מִשְׁפָּט
מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב
כַּמַּעֲשֵׂה אֶפֶד
תַּעֲשֶׂנּוּ
וְזָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתִלְעֵת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ :

16. רָבִוּעַ יִהְיֶה
כָּפֹל
זֶרֶת אַרְפוֹ
וְזֶרֶת רָחְבוֹ :

17. וּמִלֵּאתָ כּוֹ
מִלֵּאת אֲבָן
אַרְבָּעָה מִזִּידִים אֲבָן
{ מִזֶּה אֶדֶם פְּטֹדָה }
{ וּבִרְקֹת }
הַמִּזֶּר הָאֶחָד :

the work of a weaver

1. Two joining shoulder-
pieces
shall be to it,

at its two ends;

that it may be joined
together.

8. And the band [for
girding,
which is upon it,

like its work,

of the same piece
shall it be:

[of] gold, blue, and
purple,

and scarlet yarn,

and fine twined linen.

9. And thou shalt take

the two onyx stones,

and thou shalt engrave
on them

the names of the chil-
dren of Israel,

10. Six of their names

upon the one stone,

and the names

of the remaining six

upon the other stone,

according to their birth.

11. The work of an
engraver in stone,
[like] the engravings of

a signet,
thou shalt engrave

the two stones,

according to the names

of the children of Israel;

Inclosed

[In] settings of gold

thou shalt make them

12. And thou shalt put

the two stones

upon the shoulder-
pieces of the ephod

[as] stones of memorial

for the children of Israel:

מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב :

7. שְׁתֵּי כְתָפֹת חֲבֵרֹת
יִהְיֶה־לוֹ
אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו
וְחֻבֵּר :

8. וְחֹשֶׁב אֶפֶדָתוֹ
אֲשֶׁר עָלָיו
כַּמַּעֲשֵׂהוּ
מִמֶּנּוּ יִהְיֶה

וְזָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתִלְעֵת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר :

9. וְלָקַחְתָּ
אֶת־שְׁתֵּי אֲבָנֵי־שֹׁהַם
וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם
שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

10. שֵׁשֶׁה מִשְׁמֹתָם
עַל־הָאֶבֶן הָאֶחָת
וְאֶת שְׁמוֹת
הַשִּׁשָּׁה הַנּוֹתָרִים

עַל־הָאֶבֶן הַשֵּׁנִית
כְּתוּבָתָם :

11. מַעֲשֵׂה חֹרֶשׁ אֲבָן
פְּתוּחֵי חֹתָם
תַּפְתֵּחַ
אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים
עַל־שְׁמֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִסְבֵּת
מִשְׁבְּצֹת זָהָב
תַּעֲשֶׂה אֹתָם :

12. וְשָׂמְתָּ
אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים
עַל־כְּתָפֹת הָאֶפֶד
אֲבָנֵי זִכָּרוֹן
כְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

1) Or, of the ephod. 2) Or. ruby; cornelian. 3) Or. carbuncle; smaragd.

and thou shalt put
[them]
upon the shoulder-pieces
of the ephod,
in its front part.

26. And thou shalt make
two rings of gold,
and thou shalt put them
upon the two ends of
the breastplate,
upon its edge,

which is toward the side
of the ephod

inward.

27. And thou shalt make
two rings of gold,
and thou shalt put them
upon the two shoulder-
pieces of the ephod

from below

in its front part,
close by its joining,
above the band of the
ephod.

28. And they shall fasten
the breastplate
by its rings
unto the rings of the
ephod
with a place of blue;
that it may be

upon the band of the
ephod,
and that the breastplate
does not move itself
from the ephod.

29. And Aaron shall bear
the names
of the children of Israel
in the breastplate of
judgment
upon his heart,
when he goes in unto
the holy place,
for a memorial

וְנִתְּנָה

עַל-כִּתְּפֹת הָאֶפֶד
אֶל-מֹל פָּנָיו :

26. וַעֲשִׂיתָ

שְׁתֵּי מְטָעֹת זָהָב

וְשַׂמְתָּ אֹתָם

עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן

עַל-שְׂפָתוֹ

אֲשֶׁר אֶל-עֶבֶר

הָאֶפֶד

בִּיתָה :

27. וַעֲשִׂיתָ

שְׁתֵּי מְטָעֹת זָהָב

וְנִתְּנָה אֹתָם

עַל-שְׁתֵּי כִתְּפוֹת

הָאֶפֶד

מִדְּמָמָה

מִמֹּל פָּנָיו

לְעֻמַּת מַחְבְּרָתוֹ

מִמַּסַּל דְּחֹשֶׁב הָאֶפֶד

28. וַיִּרְכְּסוּ

אֶת-הַחֹשֶׁן

בְּמַטְּעֵיהֶו

אֶל-מְטָעֹת הָאֶפֶד

בְּפִתִּיל תְּכֵלֶת

קִהְיֹת

עַל-חֹשֶׁב הָאֶפֶד

וְלֹא-יִזַּח הַחֹשֶׁן

מֵעַר הָאֶפֶד :

29. וַיִּשָּׂא אֹהֲרָן

אֶת-שְׁמוֹת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּהֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט

עַל-לִבּוֹ

כִּבְאוֹ אֶל-הַקֹּדֶשׁ

לְזָכְרוֹן

18. And the second row

a carbuncle, a sapphire,
and a diamond.

19. And the third row

an amber, an agate,
and an amethyst.

20. And the fourth row

a chrysolite, and an
onyx, and a jasper;

inclosed [in] gold they
shall be
in their settings.

21. And the stones shall
be
according to the names
of the children of Israel,
twelve,

according to their names

[like] the engravings of a
signet,

every one according to
his name,
they shall be

for the twelve tribes.

22. And thou shalt make
upon the breastplate
chains [like] cords,

of wreathen work

of pure gold.

23. And thou shalt make

upon the breastplate

two rings of gold,

and thou shalt put

the two rings

upon the two ends of
the breastplate.

24. And thou shalt put

the two wreathen
[chains] of gold

in the two rings

at the end of the
breastplate.

25. And the two ends

of the two wreathen
[chains]

thou shalt put

upon the two settings,

18. וְהַמֹּל הַשֵּׁנִי

נִפְךָ סַפִּיר וְיָהֶרֶם :

19. וְהַמֹּל הַשְּׁלִישִׁי

לָשֶׁם שֹׁבֵי וְאַחֲזָה :

20. וְהַמֹּל הָרְבִיעִי

תְּרָשִׁישׁ וְשֹׁהֶם

וְיַשְׁפָּה

מִשְׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ

בְּמִלּוֹאֲתָם :

21. וְהָאֲבָנִים תִּהְיוּן

עַל-שְׂמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

שְׁתֵּים עָשָׂר

עַל-שְׁמֵיהֶם

פְּתוּחֵי הֶחָתָם

אִישׁ עַל-שְׁמוֹ

תִּהְיוּן

לְשְׁנֵי עֶשֶׂר שְׁבָטֵם :

22. וַעֲשִׂיתָ עַל-הַחֹשֶׁן

שְׁרָשֶׁת נֶבֶלֶת

נִמְעָשָׂה עֲבֹת

זָהָב טָהוֹר :

23. וַעֲשִׂיתָ

עַל-הַחֹשֶׁן

שְׁתֵּי מְטָעֹת זָהָב

וְנִתְּנָה

אֶת-שְׁתֵּי הַמְּטָעֹת

עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן

24. וְנִתְּנָהוּ

אֶת-שְׁתֵּי עֲבֹת

הַזָּהָב

עַל-שְׁתֵּי הַמְּטָעֹת

אֶל-קְצוֹת הַחֹשֶׁן :

25. וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת

שְׁתֵּי הָעֲבֹת

תִּתֵּן

עַל-שְׁתֵּי הַמְּשַׁבָּצוֹת

1) Or, emerald. 2) Or, sardonyx; jasper. 3) Or, opal; jacinth. 4) Or, a turquoise. 5) Or, beryl; chalcedony. 6) Heb., upon. 7) Or, underneath. 8) Or, cord; thread; ribbon.

for ministering;
and its sound shall be heard,
when he goes in unto
the holy place
before the Lord,
and when he comes out,
that he die not.
36. And thou shalt make
a plate
of pure gold,
and thou shalt engrave
on it
[like] the engravings of
a signet,
HOLY TO THE LORD.
37. And thou shalt put it
on a lace of blue,
and it shall be upon the
mitre
upon the forefront of
the mitre it shall be.
38. And it shall be
upon Aaron's forehead,
and Aaron shall bear
the iniquity of the holy
things,
which the children of
Israel shall sanctify
in all their holy gifts;
and it shall be
upon his head con-
tinually,
for acceptance for them
before the Lord.
39. And thou shalt make
the checkered coat
[of] fine linen,
and thou shalt make a
mitre of fine linen,
and a girdle shalt thou
make.
the work of an
embroiderer.
40. And for the sons of
Aaron
thou shalt make coats,
and thou shalt make for
them
baldies,

לְשֵׁרֶת
וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ
בְּבָאוֹ אֶל-הַקֹּדֶשׁ
לִפְנֵי יְהוָה
וּבְצֵאתוֹ
וְלֹא יָמוּת :
36. וְעָשִׂיתָ צִיץ
זָהָב טָהוֹר
וּפְתַחְתָּ עָלָיו
פְּתוּחֵי הַתָּם
קֹדֶשׁ לַיהוָה :
37. וְשָׂכַתָּ אֹתוֹ
עַל-פְּתִיתֵי הַכִּתָּה
וְהָיָה עַל-הַמִּצְנֶפֶת
אֶר-מוֹל פָּנָיו
{ הַמִּצְנֶפֶת יְהוָה : }
38. וְהָיָה
עַל-כִּנְצֹחַ אֹהֲרֹן
וְנִשָּׂא אֹהֲרֹן
אֶת-עֲוֹן הַקֹּדָשִׁים
{ אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל }
לְכָל-מִתְנַת קֹדֶשׁ שֵׁיהֶם
וְהָיָה
עַל-מִצְחוֹ תָּמִיד
לְרָצוֹן זָהָם
לִפְנֵי יְהוָה :
39. וְשִׁבְצָתָּ הַכִּתָּנֶת
יָשָׁשׁ
וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת יָשָׁשׁ
וְאַבְגָּט תַּעֲשֶׂה
מַעֲשֵׂה רָקִים :
40. וּלְבָנֵי אֹהֲרֹן
תַּעֲשֶׂה כִתְנֹת
וְעָשִׂיתָ לָהֶם
אַבְגָּמִים

before the Lord con-
tinually.
30. And thou shalt put
into the breastplate of
judgment
the Urim
and the Thummim,
and they shall be upon
Aaron's heart,
when he goes in before
the Lord;
and Aaron shall bear
the judgment
of the children of Israel
upon his heart
before the Lord con-
tinually.
31. And thou shalt make
the robe of the ephod
all of blue.
32. And its head-
opening shall be
in its midst;
its opening shall have a
binding
round about,
the work of a weaver;
like the opening of a
coat of mail
shall it have,
that it be not rent.
33. And thou shalt make
upon its lower hems
pomegranates of blue,
and purple,
and fine linen,
upon its lower hems
round about,
and bells of gold in their
midst
round about.
34. A golden bell and a
pomegranate,
a golden bell and a
pomegranate,
upon the lower hems of
the robe
round about.
35. And it shall be upon
Aaron

לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד :
30. וְנָתַתָּ
אֶל-חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט
אֶת-הָאוּרִים
וְאֶת-הַתֻּמִּיִּם
וְהָיוּ עַל-לֵב אֹהֲרֹן
בְּבָאוֹ לִפְנֵי יְהוָה
וְנִשָּׂא אֹהֲרֹן
אֶת-הַמִּשְׁפָּט
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל-לֵבּוֹ
לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד :
שְׁלִישִׁי
31. וְעָשִׂיתָ
אֶת-מִעִיר הָאֶפֹּד
כָּלִיד כִּתְנֹת :
32. וְהָיָה פִּי-רֹאשׁוֹ
בְּתוֹכוֹ
שֹׁפָה יְהִיָּה לִפְנֵי
סָבִיב
מַעֲשֵׂה אֶרֶג
כָּפִי תַחְרָא
יְהִי-הוּ
לֹא יִקְרַע :
33. וְעָשִׂיתָ
עַל-שׁוּלְיוֹ
רִמּוֹנֵי כִתְלֹת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹקֵעֵת שָׁנִי
עַל-שׁוּלְיוֹ סָבִיב
וּפַעֲמָנֵי זָהָב בְּתוֹכָם
סָבִיב :
34. פַּעֲמָן זָהָב וְרִמּוֹן
פַּעֲמָן זָהָב וְרִמּוֹן
עַל-שׁוּלֵי הַמִּעִיר
סָבִיב :
35. וְהָיָה עַל-אֹהֲרֹן

1) Heb., month. 2) Heb., lip; edge. 3) Or, skirts. 4) Or, between them. 5) Or, turban. 6) Or, atone
[for] the, etc. 7) Or, weave.

and unleavened cakes
mingled with oil
and unleavened wafers
anointed with oil;
of fine wheaten flour
shalt thou make them.
3. And thou shalt put
them
into one basket,
and thou shalt bring
them in the basket
with the bullock
and the two rams.
4. And Aaron
and his sons
thou shalt bring
unto the door of the
tent of meeting,
and thou shalt wash
them with water
5. And thou shalt take
the garments,
and thou shalt clothe
[with] the coat,
and the robe of the
ephod,
and the ephod,
and the breastplate,
and thou shalt gird him
with the band of the
ephod.
6. And thou shalt set the
mitre
upon his head,
and thou shalt put
the holy crown
upon the mitre.
7. And thou shalt take
the anointing oil,
and thou shalt pour
upon his head,
and thou shalt anoint
him.
8. And his sons thou
shalt bring,
and thou shalt clothe
them [with] coats.

וְחִלְתָּ מִצֹּת
בְּכֹלֹת בִּשְׁמֵן
וּרְקִיקֵי מִצֹּת
מִשְׁחִים בִּשְׁמֵן
מִלֶּת חֲמִים
תַּעֲשֶׂה אֹתָם:
3. וְנָתַתָּ אוֹתָם
עַל־סֵד אֶחָד
וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בַּסֵּל
וְאֶת־הַבָּקָר
וְאֶת שְׁנֵי הָאֵילִם:
4. וְאֶת־אַהֲרֹן
וְאֶת־בָּנָיו
תִּקְרִיב
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְרָחֲצֵתָ אֹתָם בַּמַּיִם:
5. וְלָקַחְתָּ
אֶת־הַבְּגָדִים
וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן
אֶת־הַכֹּתֶנֶת
וְאֶת מְעִיל הָאֶפֶד
וְאֶת־הָאֶפֶד
וְאֶת־הַחֹשֶׁן
וְאֶפְדָּתָ לוֹ
בַּחֹשֶׁב הָאֶפֶד:
6. וְשָׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת
עַל־רֹאשׁוֹ
וְנָתַתָּ
אֶת־יָגוֹד הַקֹּדֶשׁ
עַל־הַמִּצְנֶפֶת:
7. וְלָקַחְתָּ
אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וַיִּצְקֵתָ עַל־רֹאשׁוֹ
וַיִּשְׁחָתָ אֹתוֹ:
8. וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב
וְהִלְבַּשְׁתָּם כֹּתָנֹת:

and turbans
thou shalt make for
them,
for glory and for beauty.
41. And thou shalt clothe
[with] them
Aaron thy brother,
and his sons with him;
and thou shalt anoint
them,
and thou shalt wash their
hands
and thou shalt sanctify
them,
that they may be priests
to me.
42. And make for them
breaches of linen
to cover the flesh of
[their] nakedness;
from the loins even unto
the thighs
they shall be.
43. And they shall be
upon Aaron and upon
his sons,
when they go in
unto the tent of meeting,
or when they come near
unto the altar
to minister in the holy
place:
that they bear not
iniquity and die;
[it shall be] a statute for
ever for him
and for his seed after
him.

כט

כדיע

1. And this is the thing
which thou shalt do to
them
to sanctify them,
to be priests to me;
take
one young bullock
and two rams
without blemish.
2. And unleavened bread

וּמִנְפָּעוֹת
תַּעֲשֶׂה לָהֶם
לְקָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת:
41. וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם
אֶת־אַהֲרֹן אֶחָד
וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ
וַיִּשְׁחָת אֹתָם
וַיְמַלֵּאתָ אֶת־יָדֵם
וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם
וְכִהְנֹוּ לִי:
42. תַּעֲשֶׂה לָהֶם
מִכְנָסִי־כָדָר
לְכַסּוֹת בָּשָׂר עֲרוֹהָ
מִמֵּתְנֵים וְעַד־יְרֵכֵים
יִהְיוּ:
43. וְהָיוּ
עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בָּנָיו
בְּבָאֵם
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
אוֹ בְּגִשְׁתָּם
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ
וְלֹא־יָשֹׂאוּ עוֹן וְמָתוּ
חֻקֵּת עוֹלָם לוֹ
וַיִּזְרְעוּ אַחֲרָיו:
CAP. XXIX.

כדיע
1. וְזֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָהֶם
לְקַדְּשָׁם אֹתָם
לְכַהֵן לִי
לָקַח
פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
וְאֵילִם שְׁנָיִם
תְּמִימִם:
2. וְנִחְמֵם מִצֹּת

1) Or, headtires. 2) I. e., consecrate them. 3) Heb., perfect. 4) Heb. bring them near

outside of the camp; it is a sin-offering.	מחוץ למהנה חטאת הוא :	9. And thou shalt gird [with] girdle[s].	9. וְחָגַרְתָּ אֹתָם אֲבָנִים
15. And the one ram thou shalt take;	15. וְאֶת־הָאֵילִּ הָאֶחָד תִּקַּח	Aaron and his sons, and thou shalt bind on them	אֹהֲרֹן וּבָנָיו וְחִבַּשְׁתָּ לָהֶם מִנְבַּעַת
and Aaron and his sons shall lay their hands upon the head of the ram.	וּסְמְכוּ אֹהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵילִּ :	and the priesthood shall be for them as a perpetual statute:	וְהָיְתָה לָהֶם כְּהֹנָה לְחֻקַּת עוֹלָם
16. And thou shalt slaughter the ram, and thou shalt take its blood, and thou shalt sprinkle [it] upon the altar round about.	16. וְשַׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵילִּ וְלָקַחְתָּ אֶת־דָּמּוֹ וּזְרַקְתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :	and thus shalt thou fill the hand of Aaron and the hand of his sons.	וּמָלֵאת יַד־אֹהֲרֹן וְיַד־בָּנָיו :
17. And the ram thou shalt cut into its pieces,	17. וְאֶת־הָאֵילִּ תִּנְתַּחַם לְנִתְחָיו	and Aaron and his sons shall lay their hands upon the head of the bullock.	10. וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַפָּר לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וּסְמַךְ אֹהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר :
and thou shalt wash its inwards, and its legs,	וְרַחֲצֵתָ קִרְבּוֹ וּכְרָעָיו	11. And thou shalt slaughter the bullock before the Lord,	11. וְשַׁחַטְתָּ אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה
and thou shalt put [them] with its pieces, and with its head.	וְנָתַתָּ עַל־נִתְחָיו וְשַׂרְרָאֵיו :	[at] the door of the tent of meeting.	פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
18. And thou shalt burn the whole of the ram on the altar.	18. וְהִקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאֵילִּ הַמִּזְבֵּחַ	12. And thou shalt take of the blood of the bullock, and thou shalt put upon the horns of the altar with thy finger;	12. וְלָקַחְתָּ כֶּדֶם הַפָּר וְנָתַתָּ עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעְךָ
it is a burnt-offering to the Lord; it is a sweet savor, a fire-offering to the Lord.	עֹלָה הוּא לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה הוּא :	and all the blood thou shalt pour out at the foundation of the altar.	וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ :
19. And thou shalt take the other ram,	19. וְלָקַחְתָּ אֶת־הָאֵילִּ הַשֵּׁנִי	13. And thou shalt take all the fat that covers the inwards, and the lobe upon the liver, and the two kidneys, and the fat which is upon them,	13. וְלָקַחְתָּ אֶת־כָּל־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקִּירָב וְאֶת־הַיֹּלֶבֶת עַל־זִבְכָּד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכִּלְיֹת וְאֶת־דֹּחֵי־כֶבֶד אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן
and Aaron and his sons shall lay their hands upon the head of the ram.	וּסְמְכוּ אֹהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵילִּ :	and thou shalt burn [them] on the altar.	וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ :
20. Then shalt thou slaughter the ram, and thou shalt take of its blood, and thou shalt put [it] upon the tip of Aaron's ear, and upon the tip of his sons' ear, the right one; and upon the thumb	20. וְשַׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵילִּ וְלָקַחְתָּ מִדָּמּוֹ וְנָתַתָּה עַל־תֵּנוּךְ אָזְן אֹהֲרֹן וְעַל־תֵּנוּךְ אָזְן בָּנָיו הַיְמָנִית וְעַל־בָּתְּנָהּ	14. And the flesh of the bullock, and its skin, and its dung thou shalt burn with fire	14. וְאֶת־בִּישַׁר הַפָּר וְאֶת־עוֹרָו וְאֶת־פִּרְשׁוֹ תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ

1) Or, they shall have the priest's office. 2) Or, base. 3) Or, midriff; caul. 4) Lieb., upon

25. And thou shalt take them from their hand, and thou shalt burn (them) on the altar upon the burnt-offering, for a sweet savor before the Lord; it is a fire-offering to the Lord.

26. And thou shalt take the breast of the ram of consecration which is for Aaron, and thou shalt wave it [as] a wave-offering before the Lord; and it shall be to thee as a portion.

27. And thou shalt sanctify the breast of the wave-offering, and the shoulder of the heave-offering, which was waved, and which was heaved up, of the ram of consecration, of that which is for Aaron, and of that which is for his sons.

28. And it shall be for Aaron and for his sons as a perpetual statute from the children of Israel; for it is a heave-offering; and a heave-offering it shall be from the children of Israel of the sacrifices of their peace-offerings, [as] their heave-offering to the Lord.

29. And the holy garments which are for Aaron shall be for his sons after him, to anoint [them] therein, and to fill therein their hands.

25. וְלָקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם וְהִקְדַּמְתָּ הַמִּזְבֵּחַ עַל-הָעֹלָה לְרִיחַ נִיחֹם לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁה הוּא לִיחָה.

26. וְלָקַחְתָּ אֶת-הַחֶזֶק מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וְהִנַּחְתָּ אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ לִמְנָח.

27. וְקִדַּשְׁתָּ אֵת חֶזֶק הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הוֹנֵף מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים מֵאֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו.

28. וְהָיָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו לְחֻק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְרוּמָה הוּא וְתְרוּמָה יְהִי מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּזִבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם תְּרוּמָתָם לַיהוָה.

29. וּבְגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן יִהְיוּ לְבָנָיו אַחֲרָיו לְמִשְׁחָה בָהֶם וּלְמַלֵּאכֶם אֶת-יָדָם:

of their right hand, and upon the great toe of their right foot; and thou shalt sprinkle the blood upon the altar round about.

21. And thou shalt take of the blood which is upon the altar, and of the anointing oil, and thou shalt sprinkle [it] upon Aaron, and upon his garments, and upon his sons, and upon the garments of his sons with him; and he shall be holy, and his garments, and his sons,

and the garments of his sons with him.

22. And thou shalt take of the ram the fat, and the fat tail; and the fat that covers the inwards, and the lobe of the liver, and the two kidneys, and the fat which is upon them, and the right shoulder; for it is a ram of consecration.

23. And one loaf of bread and one cake of oiled bread, and one wafer, out of the basket of the unleavened bread which is before the Lord.

24. And thou shalt put the whole upon the palms of Aaron, and upon the palms of his sons, and thou shalt wave them [as] a wave-offering before the Lord.

יָדָם הַיְמָנִית וְעַל-בִּהָן רִגְלָם הַיְמָנִית וּזְרַקְתָּ אֶת-הַדָּם עַל-מִזְבֵּחַ סָבִיב:

21. וְלָקַחְתָּ מִן-הַדָּם אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ וּמִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְהִנִּיתָ עַל-אַהֲרֹן וְעַל-בְּגָדָיו וְעַל-בְּנָיו וְעַל-בְּגָדֵי בָנָיו אִתּוֹ וְקִדַּשׁ הוּא וּבְגָדָיו וּבְנָיו וּבְגָדֵי בָנָיו אִתּוֹ:

22. וְלָקַחְתָּ מִן-הָאֵיל הַחֹלֶב וְהָאֹזֶינָה וְאֵת-הַחֹלֶב הַמְכַסֶּה אֶת-הַקֶּרֶב וְאֵת יִתְרֵת הַכִּבְד וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֵת-הַחֹלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיְמָיִן כִּי אֵיל מִלֻּאִים הוּא:

23. וְכָבֵד לֶחֶם אֶחָד וְחֻצֵּת לֶחֶם שֶׁנֶּן אֶחָד וְדָקִיק אֶחָד כֶּסֶף הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

24. וְשִׁמַּחְתָּ הַכֹּל עַל-כַּפֵּי אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וְהִנַּחְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

1) Or, thigh. 2) Heb., filling. 3) Or, portion.

36. And a bullock of sin-offering thou shalt offer daily for atonement;

and thou shalt cleanse (upon) the altar by thy making atonement for it; and thou shalt anoint it, to sanctify it.

37. Seven days thou shalt make atonement for the altar; and thou shalt sanctify it, and the altar shall be holy of holies; whatsoever touches the altar shall be holy.

שְׁטֵטִי

38. And this is what thou shalt offer upon the altar: lambs [of] one year old two daily, continually.

39. The one lamb thou shalt offer in the morning, and the other lamb

thou shalt offer toward evening.

40. And a tenth part (of an epha of) fine flour mingled with beaten oil

the fourth part of a hin; and a drink-offering

the fourth part of a hin wine for the one lamb.

41. And the other lamb thou shalt offer toward evening; like the meal-offering of the morning, and like its drink-offering thou shalt do to it, for a sweet savor,

[it is] a fire-offering to the Lord.

36. וּפָר הַמִּזְבֵּחַ

תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם

עַל-הַכִּפּוּרִים

וְהַמִּזְבֵּחַ עַל-הַמִּזְבֵּחַ

בַּבֹּקֶר עָלָיו

וּמִשְׁחָתוֹ אֹתוֹ

קִדְּשׁוֹ :

37. שִׁבְעַת יָמִים

תִּכְפֹּר עַל-הַמִּזְבֵּחַ

וְקִדְּשָׁתָּ אֹתוֹ

וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ

קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים

כִּי-נִגְעַנָּה בְּמִזְבֵּחַ

יִקְדָּשׁ :

שְׁטֵטִי

38. וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

עַל-הַמִּזְבֵּחַ

כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה

שְׁנַיִם לַיּוֹם תָּמִיד :

39. אֶת-הַכֹּבֵשׁ הָאֶחָד

תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר

וְאֶת הַכֹּבֵשׁ הַשֵּׁנִי

תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם :

40. וְעֹשְׂרֹן סֹלֶת

כֹּלֹר בְּשֶׁמֶן כִּתִּית

רֹבַע הֵהִין

וְנֶסֶךְ

רֹבֵיעֵת הֵהִין יַיִן

לְכֹבֵשׁ הָאֶחָד :

41. וְאֶת הַכֹּבֵשׁ הַשֵּׁנִי

תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם

כַּמִּנְחַת הַבֹּקֶר

וּכְנֶסְכָּהּ

תַּעֲשֶׂה-לָּהּ

לְרִיחַ נִיחֹחַ

אִשֶּׁה לַיהוָה :

30. Seven days

shall put them on the priest, [who will be] in his place

of his sons,

who will go

into the tent of meeting

to minister in the holy [place].

31. And the ram of consecration

thou shalt take,

and thou shalt boil its flesh

in a holy place.

32. And Aaron and his sons shall eat

the flesh of the ram,

and the bread

which is in the basket,

[at] the door of the tent of meeting.

33. And they shall eat those [things]

[by] which atonement was made,

to fill their hands,

to sanctify them;

but a stranger shall not eat [thereof],

for they are holy.

34. And if it remain

of the flesh of the consecration,

or of the bread

until the morning,

then thou shalt burn the remainder

with fire:

it shall not be eaten,

for it is holy.

35. And thou shalt do

to Aaron, and to his sons so,

according to all

that I have commanded thee;

seven days

thou shalt fill their

hands.

30. שִׁבְעַת יָמִים

יִלְבָּשֻׁם הַכֹּהֵן

תַּחְתּוֹ

כִּבְנוֹ

אֲשֶׁר יֵבֵא

אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

לְשֵׁרֶת בְּקֹדֶשׁ :

31. וְאֶת אֵיל הַמִּסְלָאִים

תִּקַּח

וּבִשְׁלָתָ אֶת-בָּשָׂרוֹ

בְּמִקְדָּשׁ קֹדֶשׁ :

32. וְאַבְרָם אֶהְרֹן וְכִנְיֹ

אֶת-בָּשָׂר הָאֵיל

וְאֶת-הַלֶּחֶם

אֲשֶׁר בַּסֵּל

פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

33. וְאָכְלוּ אֹתָם

אֲשֶׁר כָּפַר בָּהֶם

לְמַלֵּא אֶת-יָדָם

לְקַדֵּשׁ אֹתָם

חֹר לֹא-יֵאכַל

כִּי-קֹדֶשׁ הֵם :

34. וְאִם-יִנְתָּר

מִבָּשָׂר הַמִּסְלָאִים

וּמִן-הַלֶּחֶם

עַד-הַבֹּקֶר

וְשָׂרַפְתָּ אֶת-הַנּוֹתָר

בָּאֵשׁ

לֹא יֵאכַל

כִּי-קֹדֶשׁ הוּא :

35. וְעֲשִׂיתָ

לְאַהֲרֹן וּלְכִנְיֹ בָּהּ

כֹּל

אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתָהּ

שִׁבְעַת יָמִים

תִּמְלֵא יָדָם :

1) I. e., consecrate. 2) Or, is left. 3) Heb., make. 4) Heb., upon. 5) Or, purge; purify. 6) Or, when thou makest atonement for it. 7) Or most holy. 8) Or, whosoever. 9) Or, become. 10) Heb., between the two evenings.

3 And thou shalt overlay it
[with] pure gold,
its roof,

and its walls round about,
and its horns,

and thou shalt make to it
a crown of gold round about.

4. And two crowns of gold
thou shalt make for it
under its crown:

upon its two corners

thou shalt make [it],

upon its two sides;

and they shall be for
places for poles,
to carry it with them.

5. And thou shalt make the poles
[of] acacia wood,

and thou shalt overlay them [with] gold.

6. And thou shalt put it
before the veil

which is by the ark of
the testimony,
before the covering

which is upon the testimony.

where I will meet
with thee. }

2. And Aaron shall burn
upon it

incense of spices;

every morning,

when he dresses the lamps,
he shall burn it.

8. And when Aaron sets
up

the lamps

toward evening,

he shall burn it,

a perpetual incense

3. וצפית אתו

זהב מהור

את גו

ואת קירתי קבי

ואת זרנותיו

ועשית לו

זר זהב קבי :

4. ושתי מבעת זהב

תעשה לו

מתחת לו

על שתי צלעותיו

תעשה

על שני צדיו

והיה דבתים לבדים

לשאת אתו בהמה :

5. ועשית את הפדים

עצי שמים

וצפית אתם זהב :

6. ונתתה אתו

לפני הפרכת

אשר על ארון העדת

לפני הכפרת

אשר על העדת

אשר אנעד קד

שמה :

7. והקמיר עליו

אהרן

קמיר סמים

בבקר בבקר

בהיטבו את הנרות

יבטירנה :

8. ובהעלת אהרן

את הנרות

בין הערפים

יבטירנה

קמיר תמיד

42. [It shall be] a continual burnt-offering
for your generations

[at] the door of the tent
of meeting
before the Lord,

where I will meet
with you, }

to speak there unto
thee.

43. And I will meet there

with the children of
Israel,
and it shall be sanctified
by my glory.

44. And I will sanctify

the tent of meeting,

and the altar;

and Aaron and his sons

I will sanctify,

that they may be priests
to me.

45. And I will dwell!

among the children of
Israel.

and I will be to them
(for) a God.

46. And they shall know

that I am the Lord their
God,

who brought them forth

out of the land of Egypt,

that I might dwell in
their midst;

I am the Lord their God.

ל
שבועי

1. And thou shalt make
an altar
to burn incense upon;

[of] acacia wood

thou shalt make it.

2. A cubit [shall be] its
length,
and a cubit its breadth;

foursquare shall it be;

and two cubits [shall be]
its height;

of the same piece shall
be its horns.

42. עזת תמיד

לדורותיכם

פתח אהל מועד

לפני יהוה

אשר אנעד לכם

שמה

לדבר אליה שם :

43. ונעדת שמה

לבני ישראל

ונקדש בכבודי :

44. וקדשתי

את אהל מועד

ואת המזבח

ואת אהרן ואת בניו

אקדש

לכה לי :

45. ושבנתי

בתוך בני ישראל

והייתי להם לאלהים

46. וידעו

כי אני יי אלהיהם

אשר הוצאתי אתם

מארץ מצרים

לשכני בתוכם

אני יהוה אלהיהם :

CAP. XXX.

שבועי

1. ועשית מזבח

מקמר קמיר

עצי שמים

תעשה אתו :

2. אמה ארפו

ואמה רחבו

רכוש יהיה

ואצמנים קמתו

מקנו קרנותיו :

1) Or. throughout. 2) I. e., the tent. 3) Or, top. 4) Or, sides. 5) Heb., it.

half a shekel
by the shekel of the
sanctuary;
twenty gerahs is the
shekel;
half a shekel

[for] an offering to the
Lord.

14. Every one that passes
over
unto those that are
numbered,
from twenty years old
and upwards,

shall give the offering
of the Lord.

15. The rich shall not
give more,
and the poor shall not
give less
than the half shekel.

to give

the offering of the Lord,

to make atonement for
your souls.

16. And thou shalt take
the money of the atone-
ment
from the children of
Israel,
and thou shalt give it

unto the service
of the tent of meeting;
and it shall be for the
children of Israel
as a memorial

before the Lord,

to make atonement

for your souls.

17. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

18. Thou shalt also make
a laver of copper,
and its base of copper
for washing;

and thou shalt put it
between the tent of
meeting
and (between) the altar,

מחצית השקל

בשקל הקדש

עשרים גרה השקל

מחצית השקל

תרומה ליהוה :

14. כל העובר

על-הפקדים

מבן עשרים שנה

ומעלה

יתן תרומת יהוה :

15. העשיר לא ירבה

והדל לא ימעיט

ממחצית השקל

לתת

את-תרומת יהוה

לכפר על נפשתיכם :

16. ולקחת

את-כסף הכפרים

באת בני ישראל

ונתת אתו

על-עבדת

אהל מועד

והיה לבני ישראל

זכרון

לפני יהוה

לכפר

על-נפשתיכם :

17. ויברך יי אל-משה

2 אמר :

18. ועשית

כיור נחשת

וכנו נחשת

לרחצה

ונתת אתו

בין-אהל מועד

ובין הכזב

before the Lord

for your generations.

9 You shall not offer
upon it
strange incense,

nor burnt-offering, nor
meal-offering;
and a drink-offering

you shall not pour upon
it.

10 And Aaron shall
make atonement
upon its horns

once in the year;

with the blood

of the sin-offering of
atonement
once in a year

shall he make atonement
for it

for your generations;

it is holy of holies

to the Lord.

לפני יהוה

לדורותיכם :

9. לא-תעלו עליו

קמרת זרה

ועלה ומנחה

ונסך

לא תפכו עליו :

10. ובכר אהרן

על-קרנותיו

אחת בשנה

כדם

חטאת הכפרים

אחת בשנה

יכפר עליו

לדורותיכם

קדש קדשים הוא

ליהוה :

KI THISSA.

כי תשא

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2 When thou takest
the sum

of the children of Israel
according to their
numbered,*

then they shall give

(every) man

a ransom for his soul

to the Lord

for numbering them:

that (there) be no plague
among them
for numbering them

13. This they shall give

every one that passes
over
unto those that are
numbered,

1. ויברך יי אל-משה

2 אמר :

2. כי תשא

את-ראש

בני-ישראל

לפקדיהם

ונתנו

איש

כפר נפשו

ליהוה

כפקד אתם

ולא-יהיה בכם נגף

בפקד אתם :

13. זה ויתנו

כל-העובר

על-הפקדים

1) Heb., from. 2) Or, [the day of] atonement, of them. 4) Or, when thou numberest them 5) Heb., heave-offering; or, contribution. 6) Or, appoint.

8) I. e., according to those that are to be numbered

[after] the art of an
apothecary;
a holy anointing oil
shall it be.

36. And thou shalt
anoint with it
the tent of meeting,

and the ark of the
testimony.

37. And the table

and all its vessels,

and the candlestick

and its vessels,

and the altar of incense.

38. And the altar of
burnt-offering
and all its vessels,

and the laver and its
base.

39. And thou shalt
sanctify them,
and they shall be ^{holy} of holies;
^{whatsoever touches}
them
shall be holy.

30. And Aaron

and his sons

thou shalt anoint;

and thou shalt sanctify
them,
that they may be priests
unto me.

31. And unto the children
of Israel
thou shalt speak, saying:

A holy anointing oil

shall this be to me

for your generations.

32. Upon the flesh of a
man
it shall not be poured,

and ⁱⁿ its proportion

you shall not make like
it;

It is holy,

holy it shall be to you.

33. A man

the compounds like it,

מְעִשֵּׂה רִיחַן
שֶׁכֶּן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
יִהְיֶה :

26. וּמִשְׁחַת בּוֹ
אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת :

27. וְאֶת-הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו
וְאֶת-הַמְנִרָה
וְאֶת-כָּלֶיהָ

וְאֶת כִּזְבַּח הַקְּטֹרֶת;
28. וְאֶת-כִּזְבַּח הָעֹלֶה
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו

וְאֶת-הַכִּיּוֹר וְאֶת-בִּסּוּסָיו;
29. וְקִדְשְׁתָּ אֹתָם
וְהָיוּ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים
כִּדְהִנְגֹּשׁ בָּהֶם
יִקְדָּשׁ :

30. וְאֶת-אַהֲרֹן
וְאֶת-בָּנָיו
תְּמִשָּׁח
וְקִדְשְׁתָּ אֹתָם
דְּבָהֶן לִי :

31. וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר
שֶׁכֶּן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
יִהְיֶה זֶה לִּי

לְדֹרֹתַי כִּי :
32. עַל-בָּשָׂר אָדָם
לֹא יִסָּךְ
וּבְמִחְבָּתָיו
לֹא תַעֲשֶׂה כְּמֹדוֹ
קֹדֶשׁ הוּא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם :

33. אִישׁ
אֲשֶׁר יִרְבֶּה כְּמֹדוֹ

and thou shalt put water
therein.
19. And Aaron and his
sons shall wash
out of it

their hands

and their feet,

20. When they go

into the tent of meeting,

they shall wash [with]
water
that they die not;

or when they come near

unto the altar

to minister,

to burn a fire-offering to
the Lord.

21. And they shall wash

their hands and their
feet,
that they die not;

and it shall be to them

a perpetual statute,

to him and to his seed
for their generations.

22. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

23. And thou, take to
thee
chief spices:

[of] flowing myrrh

five hundred [shekel],

and [of] ^{sweet}
cinnamon
its half,

two hundred and fifty.

and [of] ^{sweet} calamus

two hundred and fifty.

24. And [of] ^{gassia} five
hundred,

by the shekel of the
sanctuary,
and [of] olive-oil a ^{hath}

25. And thou shalt make
it
a holy anointing oil,
a compounded mixture

וְנָתַתְּ שְׁמָה מִיָּם :
19. וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
מִמֶּנּוּ
אֶת-יְדֵיהֶם
וְאֶת-רַגְלֵיהֶם :

20. כִּבְאֵן
אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד
יִרְחֲצוּ מִיָּם
וְלֹא יָמָתוּ
אוֹ כִּנְשָׁתָם
אֶל-הַמִּזְבֵּחַ
לְשִׁרְתָּה

דִּהֲקִטִּיר אִשֶּׁה לִּי :
21. וְרָחֲצוּ
יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמָתוּ
וְהָיְתָה לָהֶם
חֻק-עוֹלָם

לִּי וּלְרֵעִי דֹרֹתָם :
22. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
23. וְאַתָּה קַח-לָךְ
בְּשָׂמִים רִאשִׁים
מִרְדְּרוֹר
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
וְנִזְכָּן בָּשָׂם
מִחֲצִיתוֹ

חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת
וּקְנֵה-בָשָׂם
חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת :
24. וְקִדְּהָ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
וְשֶׁכֶן זֵית הֵינִי
25. וַעֲשֵׂיתָ אֹתוֹ
שֶׁכֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
רִיחַן מְרֻכָּח

26. וְאֶת-כִּזְבַּח הַקְּטֹרֶת;
28. וְאֶת-כִּזְבַּח הָעֹלֶה
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו
וְאֶת-הַכִּיּוֹר וְאֶת-בִּסּוּסָיו;
29. וְקִדְשְׁתָּ אֹתָם
וְהָיוּ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים
כִּדְהִנְגֹּשׁ בָּהֶם
יִקְדָּשׁ :

30. וְאֶת-אַהֲרֹן
וְאֶת-בָּנָיו
תְּמִשָּׁח
וְקִדְשְׁתָּ אֹתָם
דְּבָהֶן לִי :

31. וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר
שֶׁכֶּן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
יִהְיֶה זֶה לִּי
לְדֹרֹתַי כִּי :
32. עַל-בָּשָׂר אָדָם
לֹא יִסָּךְ
וּבְמִחְבָּתָיו
לֹא תַעֲשֶׂה כְּמֹדוֹ
קֹדֶשׁ הוּא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם :

33. אִישׁ
אֲשֶׁר יִרְבֶּה כְּמֹדוֹ

וְנָתַתְּ שְׁמָה מִיָּם :
19. וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
מִמֶּנּוּ
אֶת-יְדֵיהֶם
וְאֶת-רַגְלֵיהֶם :

20. כִּבְאֵן
אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד
יִרְחֲצוּ מִיָּם
וְלֹא יָמָתוּ
אוֹ כִּנְשָׁתָם
אֶל-הַמִּזְבֵּחַ
לְשִׁרְתָּה

דִּהֲקִטִּיר אִשֶּׁה לִּי :
21. וְרָחֲצוּ
יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמָתוּ
וְהָיְתָה לָהֶם
חֻק-עוֹלָם

לִּי וּלְרֵעִי דֹרֹתָם :
22. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
23. וְאַתָּה קַח-לָךְ
בְּשָׂמִים רִאשִׁים
מִרְדְּרוֹר
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
וְנִזְכָּן בָּשָׂם
מִחֲצִיתוֹ

חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת
וּקְנֵה-בָשָׂם
חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת :
24. וְקִדְּהָ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
וְשֶׁכֶן זֵית הֵינִי
25. וַעֲשֵׂיתָ אֹתוֹ
שֶׁכֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
רִיחַן מְרֻכָּח

26. וְאֶת-כִּזְבַּח הַקְּטֹרֶת;
28. וְאֶת-כִּזְבַּח הָעֹלֶה
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו
וְאֶת-הַכִּיּוֹר וְאֶת-בִּסּוּסָיו;
29. וְקִדְשְׁתָּ אֹתָם
וְהָיוּ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים
כִּדְהִנְגֹּשׁ בָּהֶם
יִקְדָּשׁ :

30. וְאֶת-אַהֲרֹן
וְאֶת-בָּנָיו
תְּמִשָּׁח
וְקִדְשְׁתָּ אֹתָם
דְּבָהֶן לִי :

31. וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר
שֶׁכֶּן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
יִהְיֶה זֶה לִּי
לְדֹרֹתַי כִּי :
32. עַל-בָּשָׂר אָדָם
לֹא יִסָּךְ
וּבְמִחְבָּתָיו
לֹא תַעֲשֶׂה כְּמֹדוֹ
קֹדֶשׁ הוּא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם :

33. אִישׁ
אֲשֶׁר יִרְבֶּה כְּמֹדוֹ

1) Or, spicy. 2) Or, costus. 3) Or, most holy. 4) Or, whosoever. 5) Or, become. 6) Or, according to its composition.

2. See. I have called by name
Bezalel the son of Uri,
the son of Hur,
of the tribe of Judah.
3. And I have filled him
[with] the spirit of God,
in wisdom, and in under-
standing,
and in knowledge,
and in all [manner of]
workmanship.
4. To devise designs,
to work
in gold, and in silver,
and in copper.
5. And in cutting of
stone
for setting,
and in carving of wood,
to work
in all [manner of]
workmanship.
6. And I,
behold, I have ^{given} with him
Johiab,
the son of Ahisamach,
of the tribe of Dan;
and in the heart of every
wise-hearted
I have put wisdom,
that they may make
all that I have com-
manded thee.
7. The tent of meeting,
and the ark for the
testimony,
and the covering
which is upon it,
and all the vessels of
the tent,
8. And the table,
and its vessels,
and the pure candle-
stick,

2. רָאָה קָרָאתִי בְשֵׁם
בְּצֵלָאֵל בֶּן־אֹרִי
בֶן־חֹר
לְמִשְׁחֵה יְהוּדָה :
3. וְאִמַּלְא אֹתוֹ
רוּחַ אֱלֹהִים
בְּחָכְמָה וּבְתַבּוּנָה
וּבְדַעַת
וּבְכָל־מְלָאכָה :
4. לַחֲשַׁב מַחֲשָׁבֹת
לַעֲשׂוֹת
בְּזָהָב וּבְכֶסֶף
וּבְנָחֹשֶׁת :
5. וּבְחִרְשֵׁת אֶבֶן
לְבִמְלֵאֹת
וּבְחִרְשֵׁת עֵץ
לַעֲשׂוֹת
בְּכָל־מְלָאכָה :
6. וְאֲנִי
הִנֵּה נָתַתִּי אִתּוֹ
אֶת אֶחָיָאֵב
בֶּן־אֲחִיסָמָךְ
לְמִשְׁחֵה־דָן
וּבְלֵב כָּל־חֲכָמִים
נָתַתִּי חָכְמָה
וְעָשׂוּ
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ
7. אֶת אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־הָאָרֶן לְעֵדוּת
וְאֶת־הַכִּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עָלָיו
וְאֶת־כְּלֵי הָאֹהֶל
8. וְאֶת־כְּלֵי הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת־כְּלָיו
וְאֶת־הַמִּנְרָה
{ הַמְּזֻהָרָה

or he that puts [any] of it
upon a stranger,
shall be cut off from his
people.
34. And the Lord said
unto Moses:
Take to thee spices,
balm, and onycha,
and galbanum,
spices
with pure frankincense,
of each shall there be an
equal weight.
35. And thou shalt make
it
incense,
a mixture [after] the art
of an apothecary,
²well mingled, pure[and]
holy.
36. And thou shalt
²pound [some] of it
fine,
and thou shalt put
[some] of it
before the testimony
in the tent of meeting,
where I will meet
with thee: {
holy of holies
shall it be to you.
37. And the incense
which thou shalt make,
in its proportion
you shall not make for
yourselves;
holy shall it be to you
for the Lord.
38. A man
who makes like it,
to smell of it,
shall be cut off his
people.
לא
[. And the Lord said
unto Moses,
saying:

וְאִשֶּׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ
עַל־זָר
וְנִכְרַת מִשְׁמִיּוֹ :
34. וַיֹּאמֶר יְיָ
אֶל־מֹשֶׁה
קַח לָךְ סָמִים
נֹחַד וְיִשְׁכָּחַת
וְהַגְלָבָנָה
סָמִים
וּכְכֹנֶה זָכָה
כַּד בְּכָד יִהְיֶה :
35. וְעָשִׂיתָ אִתּוֹ
קִמְחָת
רִקְח מַעֲשֵׂה רֶזֶק
מִמֶּלֶךְ סָהוֹר קָדֹשׁ :
36. וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנּוּ
הָדָק
וְנָתַתָּה מִמֶּנּוּ
לִפְנֵי הָעֵדוּת
בְּאֹהֶל מוֹעֵד
אֲשֶׁר אֲוַעֵד לָךְ
שְׁמִי
קָדֹשׁ קְדוּשִׁים
תְּהִיָּה לָכֶם :
37. וְהַקִּמְחָת
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
בְּמִתְכַּנְּתָהּ
לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם
קָדֹשׁ תְּהִיָּה לָךְ יְיָ :
38. אִישׁ
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כִּמּוֹה
לְדַרְחֵי בָהּ
וְנִכְרַת מִשְׁמִיּוֹ :
CAP. XXXI.
וַיֹּדְבֵר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

1) Or, stacte; storax; opobalsamum. 2) Or, seasoned with salt. 3) Or, grind; beat. 4) Or, very small
4) Or, skilful works. 5) Or, appointed.

15. Six days
may work be done;
but on the seventh day
is a sabbath of solemn
rest,
holy to the Lord;
every one that does work
on the sabbath day,
shall surely be put to
death.
16. And the children of
Israel shall keep
the sabbath,
to observe the sabbath
for their generations,
[as] a perpetual
covenant.
17. Between me
and (between) the
children of Israel
it is a sign for ever;
for [in] six days
the Lord made
the heaven
and the earth,
and on the seventh day
he rested, and was
refreshed.
שְׁנֵי
18. And he gave unto
Moses,
when he had finished
speaking with him
on the mount Sinai,
the two tables of the
testimony,
tables of stone,
written
with the finger of God

לב

1. When the people saw
that Moses delayed
to come down from the
mountain,
then the people gathered
themselves together
unto Aaron,

15. שֵׁשֶׁת יָמִים
יַעֲשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת שְׁכָחוֹן
קָדֹשׁ לַיהוָה
כָּל־הַעֹשֶׂה מְלָאכָה
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מוֹת יוּמָת׃
16 וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
לְדֹרֹתָם
בְּרִית עוֹלָם׃
17 בֵּינִי
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעֹלָם
כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְהוָה
אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנָּפֵשׁ׃
שְׁנֵי

18. וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה
כִּבְלֹתוֹ דְּבַר אֱתוֹ
בְּהַר סִינַי
שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת
לַחַת אֲבָן
בְּתָבִים
בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים׃

CAP. XXXII

1. וַיֵּרָא הָעָם
כִּי בִשֵּׁשׁ מִשָּׁה
קָרַד מִן־הָהָר
וַיִּקְהַל הָעָם
עַל־אַהֲרֹן

and all its vessels,
and the altar of incense.
9. And the altar of burnt-
offering,
and all its vessels,
and the laver, and its
base.
10. And the finely
wrought garments,
and the holy garments
for Aaron the priest
and the garments of
his sons,
to officiate as priests.
11. And the anointing
oil,
and the incense of spices
for the holy [place];
according to all that I
have commanded thee
shall they do.
12. And the Lord said
unto Moses,
saying:
13. Speak thou also
unto the children of
Israel,
saying:
Verily my sabbaths
you shall keep;
for it is a sign
between me and (be-
tween) you
for your generations,
to know
that I am the Lord who
sanctifies you.
14. And you shall keep
the sabbath;
for it is holy to you;
those profaning it shall
surely be put to death;
for every one that does
in it
work,
that soul shall be
cut off
from the midst of his
people.

וְאֶת־כָּל־כְּלִיָּהּ
וְאֶת־מִזְבֵּחַ הַקְּטָרֶת׃
9. וְאֶת־מִזְבֵּחַ הַעֹלָה
וְאֶת־כָּל־כְּלִיָּהּ
וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־בִּסּוֹ
10. וְאֶת־בְּגָדֵי הַשֵּׂרָד
וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו
לְכַהֵן׃
11. וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים
לְקֹדֶשׁ
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
יַעֲשׂוּ
12. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃
13. וְאַתָּה דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר
אֲנִי אֶת־שַׁבְּתוֹתַי
תִּשְׁמְרוּ
כִּי אוֹת הוּא
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם
לְדַעֲתָם
כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשֶׁם׃
14. וְשָׁמַרְתֶּם
אֶת־הַשַּׁבָּת
כִּי קָדֹשׁ הוּא לָכֶם
כִּי־חֻקְלָהּ מוֹת יוּמָת
כִּי־כָל־הַעֹשֶׂה כֵּה
מְלָאכָה
וְנִקְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מִקֶּרֶב בַּעֲמִיָּה׃

to eat, and to drink,

and they rose up to⁶ play.

1. And the Lord spoke
unto Moses:
Go, get thee down;

for corrupted has
become thy people,
whom thou hast brought
up
out of the land of Egypt.

8. They have turned
aside quickly
from the way

which I have com-
manded them;
they have made for
themselves
a molten calf,

and they have prostra-
ted themselves to it,
and they have sacrificed
to it,
and they said:

This is thy¹ god, O Israel,
that brought thee up
out of the land of Egypt.

9. And the Lord said
unto Moses,
I have seen this people,
and, behold,

it is a stiffnecked people.

10. And now let me
alone,
and let my anger glow
against them,
that I may consume
them;
and I will make⁸ [of] thee

a great nation.

11. And Moses besought

the Lord his God,

and he said:

Why, O Lord,

shall glow thy anger
against thy people,
whom thou hast brought
forth
out of the land of Egypt

with great power

and with a mighty hand?

לֹאכֹל וְשָׂתוּ

וַיָּקֶמוּ לְצַחֵק :

7. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵךְ-רֵד

כִּי שָׁחַת עַמְּךָ

אֲשֶׁר הָעֵלִיתָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

8. סָרוּ מִדֶּחַי

כִּן הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר צִוִּיתִים

עֲשֵׂה לָהֶם

עֵגֶל מִסִּכָּה

וַיִּשְׁתַּחֲוֶי-לוֹ

וַיִּזְבְּחוּ-לוֹ

וַיֹּאמְרוּ

אֵלֵּהּ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר הָעֵלֵךְ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

9. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

רְאִיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה

וְהִנֵּה

עַם קָשֶׁה-עֲרָף הוּא :

10. וְעַתָּה הִנֵּחָה לִּי

וַיִּחַר-אַפִּי בָהֶם

וְנִאכְבֶּם

וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ

לְגוֹי גָּדוֹל :

11. וַיִּתַּל מֹשֶׁה

אֶת פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו

וַיֹּאמֶר

לָמָּה יְהוָה

יִחַר אַפְּךָ בְּעַמְּךָ

אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּכֹחַ גָּדוֹל

וּבְיָד חֲזָקָה :

and they said unto him:

Rise up.

make for us^{1a} a god,

that shall go before us²

for this man Moses,

who brought us up

out of the land of Egypt,

we do not know

what has become of him.

2. And Aaron said unto
them:

²Break off the golden
rings,

which are in the ears of
your wives,

of your sons, and of your
daughters,

and bring [them] unto
me.

3. And all the people
broke off

the golden rings

which [were] in their
ears,

and they brought [them]
unto Aaron.

4. And he took [it] from
their hand,

and he formed it³ in a
mould,

and he made [of] it a
molten calf:

and they said:

This is thy¹ god, O Israel,

that brought thee up

out of the land of Egypt.

5. And when Aaron saw
[this],

he built an altar before
it;

and Aaron⁴ called out,

and he said:

A feast to the Lord is
to-morrow.

6. And they rose up
early

on the morrow,

and they offered burnt-
offerings,

and they brought peace-
offerings;

and the people sat down

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

קוֹם

עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים

אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ

כִּי-זֶה וְכֵן מֹשֶׁה הָאִישׁ

אֲשֶׁר הָעֵלֵנוּ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

לֹא יָדַעְנוּ

מַה-הָיָה לוֹ :

7. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

אַתֶּם

פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזָּהָב

אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם

בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם

וְהָבִיאוּ אֵלָי :

8. וַתִּתְּפְּרוּ בְּלִהָעֵם

אֶת-נְזָמֵי הַזָּהָב

אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם

וַיָּבִיאוּ אֶל-אַהֲרֹן :

9. וַיִּקַּח מֵיָדָם

וַיַּצַּר אוֹתוֹ בַּחֲרֹט

וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסִּכָּה

וַיֹּאמְרוּ

אֵלֵּהּ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר הָעֵלֵךְ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

10. וַיֵּרָא אַהֲרֹן

וַיִּבְנֶה מִזְבֵּחַ לִפְנָיו

וַיִּקְרָא אַהֲרֹן

וַיֹּאמֶר

חַג לַיהוָה מָחָר :

11. וַיִּשְׁכְּמוּ

מִמָּחָרֹת

וַיַּעֲלוּ עֹלֹת

וַיִּנְשְׂאוּ שְׁלָמִים

וַיִּשְׁבּוּ הָעָם

1) Or, gods. 2) Or, tear. 3) Or, with a chisel; or, with a graving tool. 4) Or, calf of casting. 5) Or proclaimed. 6) Or, wanton. 7) Or worshipped. 8) Or, in end of them. 9) Heli., the face of the Lord, etc.

they [were] written.

16. And the tables

were the work of God,
and the writing

was the writing of God,
engraved upon the
tables.
17. And Joshua heard
the voice of the people
in its shouting,

and he said unto Moses:
[There is] a voice of
war in the camp.
18. And he said:

It is not a voice
of a cry of victory,
and it is not a voice
of a cry of defeat:
a voice of singing
I [am] hearing.

19. And it came to pass,
when he came near
unto the camp,
and he saw the calf
and [the] dancing,
that his anger glowed,
and he cast out of his
hands
the tables,
and he broke them
below the mountain.

20. And he took the calf
which they had made,
and he burned [it] with
fire,
and he ground [it] until
it was very fine,
and he strewed [it] upon
the face of the water,
and he made drink [of
it]
the children of Israel.

21. And Moses said

הֵם כְּתָבִים :

16. וְהַדָּלֹת

מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה
וְהַכְּתָב

מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא
חֲרוּת עַל-הַדָּלֹת :

17. וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ

אֶת-קוֹל הָעָם

בְּרֹעָה בָּרֵעִי ק'

וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה

קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה

18. וַיֹּאמֶר

אֵין קוֹל

עֲנוֹת גְּבוּרָה

וְאֵין קוֹל

עֲנוֹת חַלּוּשָׁה

קוֹל עֲנוֹת

אֲנָכִי שֹׁמֵעַ :

19. וַיְהִי

כַּאֲשֶׁר קָרַב

אֶל-הַמַּחֲנֶה

וַיִּרְא אֶת-הָעֵגֶל

וּמַחֲלֹת

וַיִּחַר-אַף מֹשֶׁה

וַיִּשְׂדֶּךְ מִיָּדוֹ מִיָּדוֹ ק'

אֶת-הַדָּלֹת

וַיִּשְׁבֹּר אֹתָם

תַּחַת הָהָר :

20. וַיִּקַּח אֶת-הָעֵגֶל

אֲשֶׁר עָשׂוּ

וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ

וַיַּטֵּחַ עַד אֲשֶׁר-דָּק

וַיִּזְרַק עַל-פְּנֵי הַמַּיִם

וַיִּשְׂק

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

21. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

12. Why

should the Egyptians
saying:

For evil

he brought them forth,

to kill them in the
mountains,
and to consume them

from the face of the
earth?

Turn from the fierceness
of thy anger,

and repent concerning
the evil

against the people.

13. Remember Abraham,

Isaac, and Israel,

thy servants,

to whom thou hast
sworn

by thy own self,

and thou spakest unto
them:

I will multiply your seed

like the stars of the
heaven,

and all this land

[of] which I have spoken

I will give to your seed,

and they shall inherit
[it] for ever.

14. And the Lord

repented

concerning the evil

which he had spoken

to do against his people.

15. And Moses turned,
and went down

from the mountain

with the two tables of
the testimony

in his hand;

tables

written

on their both sides,

on this [side] and on
this [side]

12. לָמָּה

יֹאמְרוּ מִצְרַיִם

לֹאמַר

בְּרֹעָה

הוֹצִיאָם

לְהָרֹג אֹתָם בְּהָרִים

וּלְאָכְלָתָם

מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ

שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ

וְהִנָּחֵם עַל-הָרָעָה

לְעַמֶּךָ :

13. וְזָכַר לְאַבְרָהָם

לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל

עַבְדֶּיךָ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ דָּהֵם

בְּךָ

וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם

אֲרָבָה אֶת-זֶרְעֶכֶם

כְּכוכְבֵי הַשָּׁמַיִם

וְכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת

אֲשֶׁר אָמַרְתִּי

אֵינִי לְזֶרְעֶכֶם

וְנָחֳלוּ לָעַד :

14. וַיִּנָּחֵם יְהוָה

עַל-הָרָעָה

אֲשֶׁר דִּבֶּר

לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ :

15. וַיִּפֹּן וַיֵּרָד } מֹשֶׁה

מִן הָהָר

וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת

בְּיָדוֹ

לַחַת

כְּתָבִים

כְּשֵׁנֵי עֲבָרֵיהֶם

מִזֶּה וּמִזֶּה

1) Heb., say. 2) Or, With an evil [intention].
from. 3) Or, that 7) Or, noise 8) Or, their

3) Heb. to Abraham, etc. 4) Or, possess. 5) Heb.

7. And he said to them:

Thus said the Lord,
the God of Israel:
Put you, every man his
upon his thigh,
[and] 'go to and fro
from gate to gate
in the camp,
and kill
every man his brother

and every man his
companion,
and every man his
relative.
28 And the children of
Levi did
according to the word
of Moses;
and [there] fell of the
people
in that day
about three thousand
men.

29. And Moses said:
'Fill your hands to-day
to the Lord,
for every man [has been]
against his son,
and against his brother,
and in order to give
upon you to-day
a blessing.

30. And it came to pass
on the morrow,
that Moses said
unto the people:
You have sinned
a great sin:
and now I will go up
unto the Lord:
perhaps I shall make
atonement
for your sin.

31. And Moses returned
unto the Lord,
and he said:
Oh, this people has
sinned

27. וַיֹּאמֶר לָהֶם

כֹּה-אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שִׁמוּ אֵישׁ חֶרְבוֹ
עַל-יָרְכוֹ
עֲבְרוּ וְשׁוּבוּ
מִשְׁעַר לְשַׁעַר
בַּמַּחֲנֶה
וְהָרְגוּ
אִישׁ-אֶת-אָחִיו

וְאִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ
וְאִישׁ אֶת-קָרְבוֹ :
28. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-לֵוִי
כַּדְּבַר מֹשֶׁה
וַיִּפֹּל מִן-הָעָם
בַּיּוֹם הַהוּא
כִּשְׁלֹשָׁת אֲלָפֵי אִישׁ :

29. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
מָרְאוּ יְדֵיכֶם הַיּוֹם
לַיהוָה
כִּי אִישׁ בָּכֵנוּ
וּבְאָחִיו
וְנָתַתָּ עַל כֶּם הַיּוֹם
בְּרָכָה :

30. וַיְהִי מָחָר
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-הָעָם
אַתֶּם הַמַּאֲתָה
הַמָּאָה גִּדְלָה
וַעֲתָה אֵשְׁלָה אֵלַי
אוֹלִי אֲכַפֶּרָה
בְּעֶד הַמַּאֲתָתְכֶם :

31. וַיָּשֻׁב מֹשֶׁה
אֶל-יְהוָה
וַיֹּאמֶר
אֵנָּה חָטָא הָעָם הַזֶּה

unto Aaron

What has done to thee
this people,
that thou hast brought
upon it
a great sin?

22. And Aaron said:
Let not glow the anger
of my lord;
thou knowest
the people,
[that it is in evil [dispo-
sition].

23. And they said to me:
Make us a god
that shall go before us;
for this man Moses
who brought us up
out of the land of Egypt,
we do not know
what has become of him.

24. And I said to them :
'Who has any gold ?
[So] they broke [it] off.
and they gave [it] to me,
and I cast it into the fire,
and this calf came out.

25. And when Moses saw
the people
that it was²broken loose,
for Aaron had let it
loose
for a³disgrace among
their opponents.

26. Then Moses stood
in the gate of the camp,
and he said:
Who is for the Lord,
[let him come] unto me ?
and there gathered them-
selves together unto him
all the children of Levi.

27. וַיֹּאמֶר אֶל-אַהֲרֹן
מַה-עָשִׂיתָ לָךְ
הָעָם הַזֶּה
כִּי-הִבָּאתָ עָלָיו
חַטָּאת גְּדוֹלָה :

22. וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן
אַל-תִּחַר אַף אֲדֹנָי
אַתָּה יָדָעְתָּ
אֶת-הָעָם
כִּי בָרַע הוּא :

23. וַיֹּאמְרוּ לִי
עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים
אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ
כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ
אֲשֶׁר הֵעֲלָנוּ
מִמִּצְרָיִם מִצְרָיִם
לֹא יָדָעְנוּ
מַה-הָיָה לוֹ :

24. וַיֹּאמֶר לָהֶם
לְמִי זָהָב
הִתְפַּרְקוּ
וַתִּתְּנוּ-לִי
וַאֲשַׁלְכֵהוּ בָאֵשׁ
וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה :

25. וַיֵּרָא מֹשֶׁה
אֶת-הָעָם
כִּי בָרַע הוּא
כִּי-פָרַעַה אַהֲרֹן
לְשִׁמְצָה בְּקִמְיָתָם :

26. וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה
בִּשְׁעַר הַמַּחֲנֶה
וַיֹּאמֶר
מִי לַיהוָה
אָלָי
וַיֵּאסְפוּ אֵלָיו
כָּל-בְּנֵי לֵוִי :

1) Or, 'Whosoever has any gold, let them break it off; so they gave, etc. 2) Or, unbridled; untuly.

3) Or, whisper. 4) Heb., pass over and return. 5) I. e., consecrate. 6) Or, that he may give, etc.

2. And I will send before thee
an angel;

and I will drive out the
Canaanite,
the Amorite,

and the Hittite, and the
Perizzite,
the Iivite, and the
Jebusite.

3. Unto a land
flowing [with] milk and
honey;
for I will not go up
in the midst of thee;

for thou [art] a stiff-
necked people;

lest I consume thee in
the way.

4. When the people heard
this evil word,
then they mourned;

and no man put his
ornaments
upon himself.

5. And the Lord said
unto Moses:
Say unto the children
of Israel:
You [are] a stiffnecked
people;
[for] one moment

[if] I go up in the midst
of thee,
I shall consume thee;

now therefore

put off thy ornaments
from thee,
that I may know

what I shall do to thee.

6. And the children of
Israel stripped them-
selves

[of] their ornaments

by the mountain of
Horeb.

7. And Moses used to
take
the tent,

and he pitched it
outside of the camp,

2. ושלחתי לפניך
מלאך

וגרשתי את-הכנעני
האמורי

והחיתי והפריזי
החיוני והיבוסני:

3. אל ארץ
זבת חלב ודבש

כי לא אעלה
בקרנך

כי עם-קשה-ערה
אתה

פן-אכלך בדרך:

4. וישמע העם
את-הדבר הרע הזה

ויתאבלו
ולא-שמו איש ערו
עליו:

5 ויאמר יי אר-משה
אמר אל-בני ישראל

אתם עם-קשה-ערה
הגע אהר

אעלה בקרנך
ובדתיך

ועתה
הורד עריך מעליך

ואדעה
מה אעשה-לך:

6. ויתנצלו בני
ישראל

את-עדרם
מהר חורב:

7. ומשה יקח
את-האהל

ונמזה-לו
מחוץ למחנה

a great sin,

and they have made for
themselves
a god of gold.

32. And now,

if thou wilt forgive
their sin—;
and if not,

blot me, I pray thee,
out of thy book
which thou hast written.

33. And the Lord said
unto Moses:
Whosoever has sinned
against me,
him I will blot out of
my book.

34. And now,

go, lead the people

whither I have spoken
to thee;
behold,

my angel shall go before
thee;

but in the day of my
visiting,
I will visit upon them

their sin.

35. And the Lord smote

the people,

because they made

the calf,

which Aaron made.

לג

1. And the Lord spoke
unto Moses:
Depart, go up from here,

thou and the people

whom thou hast brought
up
out of the land of Egypt

unto the land

[of] which I swore

to Abraham,

to Isaac, and to Jacob,

saying:

To thy seed will I give
it.

ושאח גדלה;

ויעשו להם
אלהי זהב:

32. ועתה

אם-תשא חטאתם
ואם-אין

מחני נא כספרך
אשר כתבת:

33. ויאמר יי אל-משה
מי אשר חטא-לי

אמחנו כספרי:
34. ועתה

לך ונחה את-העם
אל אשר-דברתי לך

הנה
מדאכי ילך לפניך

וביום פקדי
ופקדתי עליהם

חטאתם:
35. ויגף יהוה

את-העם
על אשר עשו

את-העגל
אשר עשה אהרן:

CAP. XXXIII.

1. וידבר יי אר-משה
לך עלה מזה

אתה והעם
אשר העלית

מארץ מצרים
אל-הארץ

אשר נשבעתי
לאבותיך

ליתן לך ולעקב
לאמר

לורעה אתננה:

1) Or, gods. 2) Or, Yet. 3) Or, wipe me off, etc. 4) Or, unto [the place of] which I, etc. 5) Or, planged
6) Or, these evil tidings. 7) Or, from the mountain of Horeb [forward].

a young man.

did not ¹depart

out of the tent.

שְׁלִישִׁי

12. And the Lord said
unto Moses:

See, thou sayest unto
me:

Bring up this people;

but thou hast not let me
know
whom thou wilt send

with me;

yet thou hast said:

I know thee by name,

and thou hast also
found favor
in my eyes.

13. Now therefore,

if, I pray thee, I have
found favor
in thy eyes,

²let me know, I pray thee,

thy ways,

that I may know thee,

³in order that I may find
favor

in thy eyes;

and ⁴see

that thy people is this
nation.

14. And he said:

My ⁵presence shall go
[with thee],
and I will give thee rest.

15. And he said unto him:

If thy ⁶presence go not
[with us],
bring us not up from
here.

16. For wherein now shall
it be known,
that I have found favor

in thy eyes,

I and my people?

is it not in thy going
with us,
[so] that we are ⁷dis-
tinguished

נָעַר

לֹא יָמִישׁ

מִתּוֹךְ הָאֹהֶל :

שְׁלִישִׁי

12. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵלָיו

רְאֵה אֲתָהּ אֹמֵר אֵלַי

הַגֵּל אֶת-הָעָם הַזֶּה

אֲתָהּ לֹא הוֹדַעְתָּנִי

יְתֵאֵדָהּ וַיִּשְׁלַח

עִמִּי

וְאָתָה אֹמֵרָתָּ

יָדַעְתִּיךָ בְּשֵׁם

וְגַם-מִצָּאֵת חֵן

בְּעֵינַי :

13. וְעַתָּה

אִם-נָא מִצָּאֵתִי חֵן

בְּעֵינֶיךָ

הוֹדִיעֵנִי נָא

אֶת דְּרָכְךָ

וְאֶדְעֶךָ

כְּכֵן אֶכְצָאֲחֵן

בְּעֵינֶיךָ

וְרָאֵה

כִּי עַמְּךָ הַגִּוִּי הַזֶּה :

14. וַיֹּאמֶר

פָּנֵי יִלְכוּ

וְהִנֵּהֲנִי קָדָּה :

15. וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אִם-אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים

אֶל-תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה :

16. וּבִמָּה יִדָּע אָפּוֹא

כִּי-מִצָּאֵתִי חֵן

בְּעֵינֶיךָ

אֲנִי וְעַמְּךָ

הֲרֹא בְּלִבְיָךָ עִמָּנוּ

וְנִפְלִינוּ

afar off from the camp;

and he called it,

TENT OF MEETING;

and it came to pass,

every one seeking the
Lord

¹used to go out unto the
tent of meeting,
which [was] outside of
the camp.

8. And it came to pass,

when Moses went out

unto the tent,

all the people ¹used to
rise up,

and they stood

every man [at] the door
of his tent,
and they looked after
Moses

until he was gone

into the tent.

9. And it came to pass,

when Moses entered

into the tent,

the pillar of cloud ¹used
to descend,
and it stood

[at] the door of the tent,

and ²He spoke with
Moses.

10. And all the people saw

the pillar of cloud

standing [at] the door of
the tent;

and all the people rose
up,

and they ³prostrated
themselves

every man [at] the door
of his tent.

11. And the Lord spoke
unto Moses

face to face,

as a man speaks

unto his friend;

and he returned into the
camp;

but his attendant

Joshua the son of Nun,

הִרְחֵק מִן-הַמַּחֲנֶה

וְקָרָא לוֹ

אֹהֶל מוֹעֵד

וְהָיָה

כֹּל-מִבְקֹשׁ יְהוָה

יָצָא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה :

8. וְהָיָה

כַּצֵּאת מֹשֶׁה

אֶל-הָאֹהֶל

יָקוּמוּ כָל-הָעָם

וְנִצְּבוּ

אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ

וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה

עַד-בֹּאוֹ

הָאֹהֶל :

9. וְהָיָה

כְּבֹא מֹשֶׁה

הָאֹהֶל

יָרֵד עַמּוּד הָעָנָן

וַעֲמַד

פֶּתַח הָאֹהֶל

וְדִבֶּר עִם-מֹשֶׁה :

10. וְרָאֵה כָל-הָעָם

אֶת-עַמּוּד הָעָנָן

עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל

וְקָם כָּל-הָעָם

וַהֲשִׁתָּחוּ

אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ :

11. וְדִבֶּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

פָּנִים אֶל-פָּנִים

כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ

אֶל-רֵעֵהוּ

וְשָׁב אֶל-הַמַּחֲנֶה

וּמִשְׁרָתוֹ

יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון

1) Or, were accustomed. 2) I. e., God. 3) Or, worshipped. 4) Heb., move. 5) Or, show me. 6) Or to the end that. etc. 7) Or, consider. 8) Or, person; Heb. face. 9) Or, separated.

and I will cover my
palm over thee
until I have passed by.

23. Then I will ^{remove}
my palm,
and thou shalt see my
back;
but my face shall not be
seen.

לד

חמישי

1. And the Lord said
unto Moses:
Hew out for thyself

two tables of stone

like the first;

and I will write upon
the tables
the words

which were

upon the first tables,
which thou hast broken.

2. And be ready ^{by the}
morning,
and come up in the
morning
unto mount Sinai,

and present thyself
there to me
upon the top of the
mountain.

3. And no man shall
come up with thee;

and no man shall also be
seen
on all the mountain;

also the flocks and the
herds
shall not feed

before that mountain.

4. And he hewed out
two tables of stone

like the first;

and Moses rose up early
in the morning,

and he went up unto
mount Sinai,
as the Lord had com-
manded him,
and he took in his hand

וישכתי כפי עליך
עד-עברי :

23. והסרתני את כפי
וראית את אחרי
ופני לא יראו :

CAP. XXXIV.

חמישי

1. ויאמר יי אל-משה
פסל-לך

שני-לחת אבנים

כראשונים

וכתבתי עליהן

את הדברים

אשר היו

על-לחת הראשונים

אשר שברת :

2. והיה נכון לך

בבקר

אל-הר סיני

ונצבת לי שם

על-ראש ההר :

3. ואיש

לא-יעלה עמך

וגם-איש אל-יבא

בכר-ההר

גם-הצאן והבקר

אל-ירעו

אל-טול-ההר ההוא :

4. ויפסל

שני לחת אבנים

כראשונים

ונישכם משה

בבקר

ויער אל-הר סיני

כאשר צוה יהוה אתו

ויקח בידו

I and thy people,

from all the people

that [are] upon the face
of the earth.

רבעי

17. And the Lord said
unto Moses:
Also this thing

which thou hast spoken

I will do;

for thou hast found
favor

in my eyes,

and I know thee by
name.

18. And he said:

Show me, I pray thee,
thy glory.

19. And he said:

I will cause to pass

all my goodness

before thee;

and I will proclaim ^{the}
name of the Lord
before thee;

and I will show favor,

[to] whom I will show
favor,

and I will show mercy

[to] whom I will show
mercy.

20. And he said:

Thou canst not see

my face;

for no man can see me,

and live.

21. And the Lord said:

Behold, [there is] a place
^{by me,}

and thou shalt stand
upon the rock,

22. And it shall come to
pass,

while my glory passes
by,

that I will put thee

in the cleft of the rock,

ואני ושמך

מכל-העם

אשר על-פני האדמה

רבעי

17. ויאמר יי אל-משה

גם את-הדבר הזה

אשר דברת

אעשה

כי-מצאת חן

בעיני

ואדעך בשם

18. ויאמר

הראני נא

את-כבודך :

19. ויאמר

אני אעביר

ב-טובי

על-פניך

וקראתי בשם יהוה

לפניך

ונח-נתי

את-אשר אחך

ורחמתי

את-אשר ארחם :

20. ויאמר

לא תוכל לראת

את-פני

כי לא-יראני האדם

חיי :

21. ויאמר יהוה

הנה מקום אתי

ונצבת על-הצור :

22. והיה

בעבר פכדי

ושכתיך

בנקבת הצור

behold,	הִנֵּה	two tables of stone.	שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים :
I ⁵ make a covenant;	אֲנִכִּי כִּבְרֵת בְּרִית	5. And the Lord	5. וַיֵּרֶד יְהוָה
before all thy people	נִגִּיד כָּל־עַמֶּךָ	descended	בָּעָנָן
I will do wonders,	אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת	and he stood with him	וַיִּתְצַב עִמּוֹ שָׁם
which have not been	אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ	there,	וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה :
⁶ wrought	בְּכָל־הָאָרֶץ	and he proclaimed the	6. וַיַּעֲבֹר יְהוָה
in all the earth	וּבְכָל־הַגּוֹיִם	name of the Lord.	עַל־פָּנָיו
and in all the nations;	וְרָאָה כָּל־הָעַם	before his face,	וַיִּקְרָא
and [there] shall see all	אֲשֶׁר אַתָּה בֹּקֶרֶב	and he proclaimed:	יְהוָה וַיְהוָה
the people	אֶת־מִשְׁשֶׁה יְהוָה	The Lord, the Lord,	אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
among whom thou art	כִּי־נִוְרָא הוּא	a God merciful and	אֲרָךְ אַפָּיִם
the work of the Lord;	אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה	gracious,	וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת :
for it is a terrible thing	עִמָּךְ :	² slow of anger,	7. נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים
which I will do	וְשִׁמְרָהָ	and great [in] kindness	נִשָּׂא עוֹן וְפִשַׁע
with thee,	אֶת־אֲשֶׁר אֲנִי כֹצֵה	and truth,	וְחַטָּאת
II. Observe thou	אֶת־אֲשֶׁר אֲנִי כֹצֵה	7. Keeping kindness ³ for	וְנִגְזָה לֹא יִנְקָה
what I command thee	הַיּוֹם	forgiving iniquity, and	פֶּקֶד וְעוֹן אֲבוֹת
to-day;	הִנְנִי גֹרֵשׁ כִּמְנוּךְ	transgression,	עַד־בָּנִים
behold, I drive out	אֶת־הָעַמִּי וְהַבְּנֵי	and sin;	וְעַד־בְּנֵי בָנִים
before thee	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	but who will by no	עַל־שְׁלָשִׁים
the Emorite, and the	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	means clear [the guilty].	וְעַד־רִבְעִים :
Canaanite,	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	visiting the iniquity of	8. וַיַּחֲדָה מִשְׁהָ
and the Hittite, and the	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	fathers	וַיִּקַּד אֶרְצָה
Perizzite,	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	upon children,	וַיִּשְׁתַּחֲוּ :
and the Hivite, and the	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	and upon children's	9. וַיֹּאמֶר
Jebusite,	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	children,	אִם־נָא מִצְוָתִי חֵן
12. Take heed to thyself	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	upon a third [gene-	בְּעֵינֶיךָ
lest thou ⁴ make a	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	ration]	אֲדֹנִי
covenant	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	and upon a fourth	וַיִּלְחֹץ אֲדֹנִי
with the inhabitant[s] of	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	[generation].	בְּקֶרְבִּי
the land	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	8. And Moses hastened,	כִּי־עַם קָשֶׁה עֵרְפָהוּא
⁵ whither thou goest,	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	and bowed [his head] to	וּמִלֵּחָת
lest it be for a snare	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	the earth,	2. וַיִּנְגְּנוּ וַיִּבְטְאוּתָנוּ
in thy midst.	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	and he prostrated him-	וּנְחִלָתָנוּ :
13. But their altars	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	self.	שִׁשִּׁי
you shall destroy,	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	9. And he said:	10. וַיֹּאמֶר
and their memorial	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	If, now, I have found	
pillars	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	favor	
you shall dash into	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	in thy eyes,	
pieces,	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	O Lord,	
and ⁶ their groves	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	let the Lord, I pray thee,	
you shall cut down.	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	go	
14. For thou shalt not	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	in our midst;	
⁷ prostrate thyself	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	for it is a stiffnecked	
to another god;	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	people;	
for the Lord,	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	and pardon	
Jealous is his name,	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	(to) our iniquity and (to)	
	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	our sin,	
	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	and take us as thy	
	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	⁴ inheritance.	
	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	שִׁשִּׁי	
	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי	10. And he said:	
	וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי		

1) Or, called the Lord by name. 2) Or, long suffering. 3) Or, to the thousandth [generation]. 4) Or, possession. 5) Heb., cut. 6) Heb., created. 7) Or, against which thou goest up. 8) Heb., his. 9) Or, worship

and none shall appear before me empty.
21. Six days thou shalt work, but on the seventh day thou shalt rest; in plowing time and in harvest thou shalt rest.
22. And the feast of weeks thou shalt observe [with] the first-fruits of the wheat harvest, and the feast of ingathering at the close of the year.
23. Three times in the year shall all thy males appear before the Lord, the God of Israel.
24. For I will drive out nations before thee, and I will enlarge thy border; yet shall thy land, when thou goest up to appear before the Lord thy God three times in the year.
25. Thou shalt not offer with unleavened bread the blood of my sacrifice; neither shall remain till the morning the sacrifice of the feast of passover.
26. The first of the first-fruits of thy ground thou shalt bring

וְלֹא יֵרָא פְנֵי רִיקָם:
21. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בְּחֹרֶשׁ וּבְקָצִיר תִּשְׁבֹּת:
22. וְחַג שָׁבֻעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בְּכֹפֶרֶת קֶצִיר חֲמִים וְחַג הָאֲסִיף תִּקְרֹת וְהִשָּׁה:
23. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאָה בְּלִיזְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאֱלֹהִים יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
24. כִּי־אֲנִי שׁוֹרֵף מִפְּנֵיךְ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחַמֵּד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ גְּדָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:
25. לֹא־תִשְׁחַט עַל־חֲמִין דָּם־זִבְחִי וְלֹא־יִדָּן לְפָנֶיךָ זֶבֶח מִן הַפֶּסַח:
26. רֵאשִׁית בְּכֹפֶרֶת אֶרְצְךָ תָּבִיא

he is a jealous God.
15. Lest thou make a covenant with the inhabitant[s] of the land, and they commit whoredom after their gods, and they sacrifice to their gods, and one call thee, and thou eat of his sacrifice.
16. And thou take of their daughters to thy sons, and their daughters commit whoredom after their gods, and they cause thy sons to commit whoredom after their gods.
17. Molten gods thou shalt not make for thyself.
18. The feast of unleavened bread thou shalt keep: seven days thou shalt eat unleavened bread, which I commanded thee, at the appointed time of the month Abib; for in the month Abib thou wentest out from Egypt.
19. All that opens [the] womb [belongs] to me; and all thy cattle [that] are male, the firstling of an ox and a lamb.
20. But the firstling of an ass thou shalt redeem with a lamb; and if thou do not redeem it, then thou shalt break its neck; every first-born of thy sons thou shalt redeem.

אֵל קָנָא הוּא:
15. בְּלִיזְבוּת בְּרִית לִיזְבוּת הָאֲרָץ וְנָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָהּ וְאָכַל מִזִּבְחֹהּ:
16. וְלָקַחְתָּ בְּנֹתֶיהָ לְבָנֶיךָ וְנָנוּ בְנֹתֶיהָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת בְּנֵיהֶם אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן:
17. אֱלֹהִים בִּמְסַכָּה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ:
18. אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְמִוֶּעַד חֹדֶשׁ הָאֲבִיב כִּי בְחֹדֶשׁ הָאֲבִיב יֵצְאתָ מִמִּצְרַיִם:
19. כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֶׁה:
20. וּפֶטֶר חֲמֹר תַּפְדֶּה בִּשָּׂה וְאִם־לֹא תַפְדֶּה נָעַר פָּתוֹ כֹּל בְּכוֹר בְּנֵיהֶם תַּפְדֶּה

1) To be understood: [Take heed to thyself], lest, etc. 2) Heb., his. 3) Or, sheep. 4) Or, mayest. 5) He make for thyself. 6) Heb., revolution; circuit. 7) Or, dispossess. 8) Heb., widem. 9) Or, territory. 10) Heb., slaughter. 11) Or, be left over.

and they feared
to come near unto him,
31. But Moses called unto
them,
and [there] returned
unto him
Aaron and all the chiefs
in the congregation;
and Moses spoke unto
them.
32. And afterwards
all the children of Israel
came near,
and he commanded them
all that the Lord had
spoken
with him
in mount Sinai.

מַפְטִיר

33. When Moses finished
speaking with them,
then he put upon his face
a veil.

34. But when Moses
went in
before the Lord
to speak with him,
he took the veil off,
until he came out;
and he came out,
and he spoke
unto the children of
Israel
what he was com-
manded.

35. And the children of
Israel saw
the face of Moses,
that it shone
the skin of Moses' face;
and Moses put again
the veil
upon his face,
until he went in
to speak with him.

וַיִּירָאוּ
לִבְשׁתָּא אֵלָיו :
31. וַיִּקְרָא אֶל־הֵמָּשָׁה
וַיָּשָׁבוּ אֵרֹן
אַהֲרֹן וְכָל־הַנְּשִׂאִים
בַּעֲדָהּ
וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם :
32. וְאַחֲרֵי־כֵן
נִגְשׂוּ בְּרַגְלֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּצְוֶם
אֶת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יי
אִתּוֹ
בְּהַר סִינַי :

מַפְטִיר

33. וַיִּבֹל מֹשֶׁה
לִדְבַר אֲתָם
וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו
כַּסְיָה :

34. וּכְבֹּא מֹשֶׁה
לִפְנֵי יְהוָה
לְדַבֵּר אִתּוֹ
יָסִיר אֶת־הַמַּסְוֶה
עַד־צֵאתוֹ

וַיֵּצֵא
וַיְדַבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת אֲשֶׁר יִצְוֶה :
35. וַרְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־פָּנֵי מֹשֶׁה
כִּי קָדַן
עוֹר פָּנָי מֹשֶׁה
וַהֲשִׁיב מֹשֶׁה
אֶת־הַמַּסְוֶה
עַל־פָּנָיו
עַד־בֹּאוֹ
לְדַבֵּר אִתּוֹ :

[into] the house of the
Lord thy God;
thou shalt not boil a kid
in the milk of its mother

שְׁבִיעִי

27. And the Lord said
unto Moses:
Write for thyself
these words;

for after these words

I have made a covenant
with thee
and with Israel.

28. And he was there
with the Lord

forty days

and forty nights;

bread he did not eat,

and water he did not drink;

and he wrote upon the
tables

the words of the cove-
nant,

the ten 'commandments.

29. And it came to pass,

when Moses came down
from mount Sinai

with the two tables of
the testimony

in Moses hand,

when he came down
from the mountain,

that Moses knew not
that it shone

the skin of his face

while he talked with
him.

30. And Aaron and
all Israel saw

Moses,

and, behold, it shone

the skin of his face;

בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא־תִבְשֹׁל גִּדִּי
בְּחֵלֶב אִמּוֹ :

שְׁבִיעִי

27. וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה
כְּתֹב־ךָ

אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

כָּרַתִּי אֶתְּךָ בְּרִית

וְאֶת־יִשְׂרָאֵל :

28. וַיְהִי־שָׁם

עִם־יְהוָה

אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

לֶחֶם לֹא אָכַל

וּמַיִם לֹא שָ�תָה

וַיִּכְתֹּב עַל־הַלְּחָת

אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית

שְׁשֹׁת־הַדְּבָרִים :

29. וַיְהִי

כִּרְדַּת מֹשֶׁה

מֵהַר סִינַי

וּשְׁנֵי לֶחֶם הָעֵדֻת

בְּיַד־מֹשֶׁה

כִּרְדָּמוֹ

מִן־הַהָר

וּמֹשֶׁה לֹא־יָדָע

כִּי קָדַן

עוֹר פָּנָיו

כִּדְבָרוֹ אִתּוֹ :

30. וַיִּרְא אַהֲרֹן

וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶת־מֹשֶׁה

וַהֲגָה קָדַן

עוֹר פָּנָיו

1) Heb., words. 2) Or, sent forth beams; Heb., horns. 3) Or, through his speaking with him

4) Or, princes, rulers.

and fine linen, and goat's
[hair].

1. And skins of rams

dyed red

and skins of seals,

and acacia wood,

8. And oil for the light,

and spices

for the anointing oil,

and for the incense of
spices.

9. And onyx stones,

and stones for setting,

for the ephod, and for
the breastplate.

10. And all the wise-
hearted among you
shall come, and make

all that the Lord has
commanded:

11. The tabernacle,

its tent,

and its covering,

its hooks,

and its boards,

its bars,

its pillars,

and its sockets,

12. The ark,

and its poles,

the covering,

and the veil of the
screen;

13. The table,

and its poles,

and all its vessels,

and the show-bread.

14. And the candlestick
for the light,

and its vessels,

and its lamps,

and the oil for the light.

וְשֵׁשׁ וְזָהָב :

7. וְעֹרֹת אֵילִם

מִדְּמָיִם

וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים

וְנֹצֵי שִׁטִּים :

8. וְשֶׁמֶן לַמָּאֹר

וּבְשָׂמִים

לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה

וּלְקִמְדַּת הַסִּמִּים :

9. וְאַבְנֵי-שֹׁהַם

וְאַבְנֵי מְלֵאִים

לְאִפֹּד וּלְחֹשֶׁן :

10. וְכָל-חָכֵם-לֵב בְּכֶם

יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ

אֵת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ :

11. אֶת-הַמִּשְׁכָּן

אֶת-אֹהֶלוֹ

וְאֶת-מִכְסָּהוּ

אֶת-קַרְסָיו

וְאֶת-קַרְשָׁיו

אֶת-בָּרִיחוֹ בַּיְחִי ק'

אֶת-עַמֻּדָיו

וְאֶת-אֲדָנָיו :

12. אֶת-הָאָרֹן

וְאֶת-בָּדָיו

אֶת-הַכַּפֹּרֶת

וְאֵת פָּרֹכֶת הַמִּסְכָּה :

13. אֵת הַשֻּׁלְחָן

וְאֶת-בָּדָיו

וְאֶת-כֶּלֶי בָּלָיו

וְאֵת קַחֲם הַפָּנִים :

14. וְאֶת-מִנְרַת

הַמָּאֹר }

וְאֶת-גְּלִיָּה

וְאֶת-נֵרְתֶיהָ

וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאֹר :

VAIYAKHEL.

כה

1. And Moses assembled

all the congregation

of the children of Israel,

and he said unto them:

These [are] the words

which the Lord has com-
manded

to do them.

2. Six days

may work be done:

but on the seventh day

[there] shall be to you a
holy [day],

a sabbath of solemn rest
to the Lord;

every one that does 'n it

work

shall be put to death.

3. You shall not kindle
a fire

in all your 'habitations

in the sabbath day.

4. And Moses said

unto all the con-
gregation

of the children of Israel,

saying:

This is the thing

which the Lord com-
manded,

saying:

5. Take you from among
you

a heave-offering to the
Lord;

every one who is of a
willing heart

shall bring it

the Lord's heave-
offering;

gold, and silver, and
copper.

6. And blue, and purple,

and scarlet yarn,

ויקהל

CAP. XXXV.

1. וַיִּקְהַל מֹשֶׁה

אֶת-כָּל-עַדְת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

אֵלֶּה הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר-צִוָּה יְיָ

לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם :

2. שֵׁשֶׁת יָמִים

תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

יְהִיָּה לָכֶם קֹדֶשׁ

שַׁבַּת שְׁבִתוֹן לַיהוָה

כָּל-הַעֲשֶׂה בּוֹ

מְלָאכָה

יָמוּת :

3. לֹא-תִבְעֲרוּ אֵשׁ

בְּכָל מִשְׁכְּנֵיכֶם

בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת :

4. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-כָּל-עַדְת

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

זֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר-צִוָּה יְיָ

לֵאמֹר :

5. קַחוּ מֵאִתְּכֶם

תְּרוּמָה לַיהוָה

כָּל נָדִיב לִבּוֹ

יָבִיאה

אֵת תְּרוּמַת יְיָ

זָהָב וְכֶסֶף וְנֹחֶשֶׁת :

6. וְתִכְלֵת וְאַרְגָּמָן

וְתוֹלַעַת שָׁנִי

brought	הָבִיאוּ	15. And the altar	15. וְאֶת־מִזְבֵּחַ
the heave-offering of	אֶת־תְּרוֹמַת יְהוָה	of the incense,	הַקִּמְיָרֹת
for the work	לְמַלְאכַת	and its poles,	וְאֶת־בְּדָיו
of the tent of meeting,	אֶל־מִוֶּעַד	and the anointing oil,	וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
and for all its service,	וְכָל־עֲלֻדָּתוֹ	and the incense of spices,	וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים
and for the holy	וְלִבְנֵי־הַקֹּדֶשׁ :	and the screen of the	וְאֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח
garments,	22. וַיָּבִיאוּ הָאֲנָשִׁים	for the door of the	לִפְתַּח הַמִּשְׁכָּן :
22. And the men came	עַל־הַנָּשִׁים	tabernacle.	16. אֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלֶה
with the women,	כָּל נָדִיב לֵב	16. The altar of burnt-	וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
every one of a willing	הָבִיאוּ	offering,	אֲשֶׁר־לוֹ
brought	חָח וְזָנָב	and the grating of	אֶת־בְּדָיו
'bracelet[s], and 'ear-	וּמַבְעֵט וְכוֹכָז	copper	וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
ring[s], and	כָּל־כְּלִי זָהָב	which is to it,	אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ :
and signet-ring[s], and	וְכָל־אִישׁ	its poles,	7. אֵת קַלְעֵי הַחֲצֵר
'armlet[s],	אֲשֶׁר הֵנִיף	and all its vessels,	אֶת־עַמֻּדָיו
every article of gold;	תְּנוּפֹת זָהָב לַיהוָה :	the laver, and its base.	וְאֶת־אֲדָנֶיהָ
and every man	23. וְכָל־אִישׁ	17. The hangings of the	וְאֶת־מִסְךְ
that offered	אֲשֶׁר־נִמְצָא אֹתוֹ	court,	שַׁעַר הַחֲצֵר :
an offering of gold to	תְּכֵלֶת וְאַרְבָּנָן	its pillars,	18. אֶת־יִתְדֵת הַמִּשְׁכָּן
23. And every man	וְתוֹלַעַת שָׁנִי	and its sockets,	וְאֶת־יִתְדֵת הַחֲצֵר
[with] whom was found	יֵשֶׁשׁ וְעֹזִים	and the screen	וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם :
blue, and purple,	וְעֹרֹת אֵילָם	of the gate of the court.	19. אֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָד
and scarlet yarn,	מֵאֲדָמִים	18. The pins of the	לְשָׂרֵת בְּקָדֶשׁ
and fine linen, and goats'	וְעֹרֹת תְּחָשִׁים	tabernacle,	אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
and fine linen, and goats'	הָבִיאוּ :	and the pins of the court,	לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
[hair],	24. כָּל־מֵרִים	and their cords.	וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו
and skins of rams	תְּרוֹבוֹת כֶּסֶף וְנַחֲשֶׁת	19. The finely wrought	לְכָהֵן :
dyed red	הָבִיאוּ	garments,	20. וַיֵּצֵאוּ
and skins of seals,	אֶת־תְּרוֹמַת יְהוָה	for ministering in the	כָּל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
brought [them].	וְכָל־אֲשֶׁר נִמְצָא אֹתוֹ	sanctuary,	מִדִּפְנֵי מוֹשֶׁה :
24. Every one that did	עֲצֵי יִשְׁמִים	the holy garments	שְׁנֵי
offer	לְכָל־מַלְאכַת	for Aaron the priest,	21. וַיָּבִיאוּ
an offering of silver and	הָעֹבְדָה	and the garments of his	כָּל־אִישׁ
brought [it].	הָבִיאוּ :	sons,	אֲשֶׁר־נִשְׁאוּ לָכֶן
[as] the Lord's offer;	25. וְכָל־אִשָּׁה	to officiate as priests.	וְכָל־
and every one [with]	חֲכֵמַת־לֵב } אֲשֶׁר־נִדְבָהּ רוּחוֹ אֹתוֹ	20. Then went out	
whom was found		all the congregation of	
acacia wood		the children of Israel	
for any work		from the presence of	
of the service		Moses.	
brought [it].		שְׁנֵי	
25. And every wise-		21. Then came	
hearted woman		every man	
		whose heart ^{stirred} him up;	
		and every one	
		whom his spirit made	
		willing	

1) Or, entrance; opening. 2) Or, cloth of service. 3) Heb., lifted. 4) Or, brooches; bangles. 5) Or, nose-rings. 6) Or, necklace; brooches.

31. And he has filled him
[with] the spirit of God,
in wisdom,

in understanding, and
in knowledge,
and in all [manner of]
workmanship.

32. And to devise designs,
to work

in gold, and in silver,
and in copper.

33. And in cutting of
stone
for setting.

and in carving of wood,
to work

In all [manner of] skilful
workmanship.

34. And to teach
he put in his heart.

both he, and Oholiab,
the son of Ahisamach,
of the tribe of Dan.

35. He has filled them
[with] wisdom of heart
to be

all work
of an engraver,

and of a skilful work-
man,
and of an embroiderer,

in the blue, and in the
purple,
in the scarlet yarn,

and in the fine linen,
and of a weaver,

of those that do any
workmanship,
and of those that devise
designs.

לו

1. And [there] shall make
Bezalel, and Oholiab,

31. וַיִּמְלֵא אֹתוֹ

רוּחַ אֱלֹהִים

בְּחָכְמָה

בְּתוּבָנָה וּבְדַעַת

וּבְכָל־מְלָאכָה :

32. וּלְחַשֵּׁב מַחֲשָׁבֹת

לַעֲשֹׂת

בְּזָהָב וּבְכֶסֶף

וּבְנָחֶשֶׁת :

33. וּבְחַרְשֵׁת אֶבֶן

לְמִלָּאָת

וּבְחַרְשֵׁת עֵץ

לַעֲשֹׂת

בְּכָל־מְלָאכָה

{ מַחֲשָׁבֹת :

34. וְיִדְּוֹרֹת

נָתַן בְּלִבּוֹ

הוּא וְאֶהֱיָאֵב

בֶּן־אֲחִיסָמָךְ

לְמִטָּה־דָן :

35. מִלֵּא אֹתָם

חָכְמַת־לֵב

לַעֲשׂוֹת

כָּל־מְלָאכָת

חָרָשׁ

וְחָשֵׁב

וְרָקֵם

בְּתוּבָלֹת וּבְאַרְגָּמֶי

בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי

וּבְשֵׁשׁ

וְאַרְגָּ

עָשִׂי כָל־מְלָאכָה

וְחָשִׁי מַחֲשָׁבֹת :

CAP. XXXVI.

1. וַיַּעֲשֶׂה

בְּצִדְאֵל וְאֶהֱיָאֵב

spun with her hands;
and they brought the
spun yarn,
the blue,

and the purple,
the scarlet yarn,
and the fine linen.

26. And all the women
whose heart stirred
them up
in wisdom

spun the goats' [hair].
27. And the chiefs
brought
the onyx stones
and the stones of setting,

for the ephod and for the
breastplate.
28. And the spice,
and the oil;

for [the] light,
and for the anointing oil,
and for the incense of
spices.

29. Every man and
women,
whose heart made them
willing
to bring

for all the work,
which the Lord com-
manded to do,
by the hand of Moses,

[even that] brought the
children of Israel
[as] a free-will offering
to the Lord.

שְׁלִישִׁי

30. And Moses said
unto the children of
Israel:

See,
the Lord has called by
name
Bezalel the son of Uri,
the son of Hur,

of the tribe of Judah.

בִּידֵיהֶם מוֹ

וַיָּבִיאוּ כִּטְוָה

אֶת־הַתְּכֵלֶת

וְאֶת־הָאַרְגָּמָן

אֶת־תוֹלַעַת הַשָּׁנִי

וְאֶת־הַשֵּׁשׁ :

26. וְכָל־הַנָּשִׁים

אֲשֶׁר־נִשְׂאָלָבְוֹאֲתָנָה

בְּחָכְמָה

מוֹו אֶת־הָעֹזִים :

27. וַהֲנִשְׂאָם הַכִּיאוּ

אֶת אֲבָנֵי הַשֵּׁטֶם

וְאֶת אֲבָנֵי הַמִּלָּאִים

לְאַפֹּד וְלַחֹשֶׁן :

28. וְאֶת־הַבֹּשֶׂם

וְאֶת־הַשֶּׁמֶן

לְמָאֹר

וְלִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה

וְלִקְמֹרֹת הַסִּמִּים :

29. כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה

אֲשֶׁר נָדַב לִפְנֵי אֹתָם

לָהֵבִיא

לְכָל־מְלָאכָה

אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לַעֲשׂוֹת

בְּיַד־מֹשֶׁה

הַכִּיאוּ, בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

נִדְבָה לַיהוָה :

שְׁלִישִׁי

שְׁנִי (כִּשְׁמַחֲבוּרִין)

30. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

רְאוּ

קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם

בְּצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי

בֶּן־חֹר

לְמִטָּה יְהוּדָה :

6. And they said unto Moses, saying: The people bring much, more than sufficient for the service of the work, which the Lord commanded to make it.	5. וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר בְּרָבִים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הַשְׁבָּדָה לַמְלָאכָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ :	and 'all wise-hearted men, that the Lord has put wisdom and understanding in them to know [how] to do all the work for the service of the sanctuary, according to all that the Lord has commanded.	וְכָל אִישׁ חָכֵם-לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה הַכֶּמֶה וְתִבְנוּנָה בְּהִקְמָה לַדַּעַת לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מְלָאכַת עֲבַדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה :
6. And Moses commanded, and they caused it to be proclaimed in the camp, saying: Man or woman shall no more make [any] work for the offering of the sanctuary; so the people were restrained from bringing.	6. וַיֹּצֵו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֲלֵ-עֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לְהִרְוֹת הַקֹּדֶשׁ וַיִּבְלָא הָעָם מִהָבִיא :	2. And Moses called (unto) Bezalel, and (unto) Oholiab, and (unto) every wise-hearted man, that the Lord had put wisdom in his heart, every one whose heart stirred him up to come near unto the work to do it.	2. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-בְּצַלְאֵל וְאֶל-אֹהֲלִיאָב וְאֶל-כָּל-אִישׁ חָכֵם-לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה הַכֶּמֶה בְּלִבּוֹ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁאוֹ לְבוֹ לְקָרְבָה אֶל-מְלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ :
7. And the [prepared] stuff was sufficient for all the work to make it, and it was too much.	7. וְהַמְּרָאכָה הַיְהוּדָה דִּים לְכָל-הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר :	3. And they took from (before) Moses all the offering, which the children of Israel brought for the work of the service of the sanctuary to make it; and they brought unto him still more free-will offering[s] every morning.	3. וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמְלָאכַת עֲבַדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם הָבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בַּבֶּקֶר בְּכָקֶר :
8. And [there] made every wise-hearted[man] of those that did the work of the tabernacle [of] ten curtains; [of] fine twined linen, and blue, and purple, and scarlet yarn [with] cherubim, the work of a weaver he made them.	8. וַיַּעֲשׂוּ כָל-חָכֵם-לֵב בְּעֵשׂ הַמְּלָאכָה אֶת-הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁט כִּמְשׂוֹר וְתִבְכֶּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָם :	4. Then came all the wise men that were doing all the work of the sanctuary, every man from his work which they were doing:	4. וַיָּבֹאוּ כָל-הַחָכָמִים הַעֲשִׂים אֶת-כָּל-מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר-הִקְמָה עֲשִׂים :
9. The length of one curtain [was] eight and twenty cubit[s],	9. אַרְבָּע הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאָמָה		

1) Heb., every. 2) I. e., in whom the Lord has put, etc. 3) I. e., in whose heart the Lord had put wisdom. 4) Heb., morning by morning. 5) Or, gave commandment. 6) Heb., to pass a voice in, etc. 7) Or, work. 8) Or, superfluous; some over. 9) I. e., Bezalel.

for a tent over the tabernacle; eleven curtains he made them.	וְאֵלֶּה עַל-הַמִּשְׁכָּן עֲשֵׂתִי-עֲשֶׂה יְרִיעֹת עֲשֵׂה אֹתָם :	and the breadth four cubits, the one curtain; one measure to all the curtains.	וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לְכָל-הַיְרִיעֹת :
15. The length of one curtain [was] thirty cubit[s]. and four cubits the breadth of one cur- tain; one measure to the eleven curtains.	וְאֵלֶּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלִשִׁים בָּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רֹחַב הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לְעֵשֶׂתִי-עֲשֶׂה יְרִיעֹת	10. And he joined five of the curtains one unto another; and [the other] five cur- tains he joined one unto another.	10. וַיַּחְבֵּר אֶת-הַמָּשׁ הַיְרִיעֹת אֶחָת אֶל-אֶחָת וְחִמֵּשׁ יְרִיעֹת חֶבֶר אֶחָת אֶל-אֶחָת :
16. And he joined the five curtains by themselves, and the six curtains by themselves,	וַיַּחְבֵּר אֶת-חֲמִישׁ הַיְרִיעֹת לְכָד וְאֶת-שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְכָד :	11. And he made loops of blue upon the edge of the one curtain [which was] at the end in the [one curtain] joining; likewise he made in the edge of the curtain which [was] outmost in the second [curtain] joining.	11. וַיַּעַשׂ לְדָלָת חֲבֻלֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בְּמַחְבֶּרֶת בֵּן עֲשֵׂה בְּשֵׂפֶת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בְּמַחְבֶּרֶת הַשְּׁנִיָּת :
17. And he made fifty loops upon the edge of the curtain, which [was] the outmost in the [curtain] joining, and fifty loops he made upon the edge of the curtain of the second [curtain] joining.	וַיַּעַשׂ לְדָלָת חֲמִשִּׁים עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בְּמַחְבֶּרֶת וְחֲמִשִּׁים לְדָלָת עֲשֵׂה עַל-שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֲבֵרֶת הַשְּׁנִיָּת :	12. Fifty loops he made in the one curtain, and fifty loops he made in the end of the curtain which [was] in the second [curtain] joining; the loops [were] corres- ponding one unto another.	12. חֲמִשִּׁים לְדָלָת עֲשֵׂה בַיְרִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לְדָלָת עֲשֵׂה בְּקֵצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בְּמַחְבֶּרֶת הַשְּׁנִיָּת { מִקְבִּילֹת הַלְדָּלָת אֶחָת אֶל-אֶחָת :
18. And he made hooks of copper fifty to join the tent, to be one [whole]	וַיַּעַשׂ קָרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחֶבֶר אֶת-הָאֹהֶל לְהִיָּת אֶחָד :	13. And he made fifty hooks of gold; and he joined the curtains one unto another with the hooks; and the tabernacle was one [whole].	13. וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קָרְסֵי זָהָב וַיַּחְבֵּר אֶת-הַיְרִיעֹת אֶחָת אֶל-אֶחָת בְּקָרְסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד :
19. And he made a covering for the tent [of] of rams' skins dyed red, and a covering of seal- skins from above.	וַיַּעַשׂ מִכְסֵּה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וּמִכְסֵּה עֹרֹת תַּחֲשִׁים מִלְּמַעַלָּה :	14. And he made curtains of goats' [hair]	14. וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת שֵׂים
חֲמִישִׁי 20. And he made	חֲמִישִׁי 20. וַיַּעַשׂ		

two sockets	שְׁנֵי אֲדָנִים	the boards	אֶת־הַקֶּרָשִׁים
under the one board,	תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד	for the tabernacle	לְמִשְׁכָּן
and two sockets	וּשְׁנֵי אֲדָנִים	[of] acacia wood,	עֲצֵי שִׁטִּים
under another board.	תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד :	standing up.	עֹמְדִים :
27. And for the hinder part of the tabernacle westward	27. וּלְיָרֵכְתִּי הַמִּשְׁכָּן יָמָה	21. Ten cubits	21. עֶשֶׂר אַמָּה
he made six boards.	עָשָׂה שֵׁשֶׁה קֶרָשִׁים :	[was] the length of the board,	אָרְךְ הַקֶּרֶשׁ
28. And two boards	28. וּשְׁנֵי קֶרָשִׁים	and a cubit and a half of a cubit	וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה
he made	עָשָׂה	the breadth of the one board,	רָחֹב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד :
for the corners of the tabernacle in the hinder part.	לְמַקְצֵעַת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָיו :	22. Two tenons	22. שְׁתֵּי יָדֹת
29. And they were double from below,	29. וְהָיוּ תוֹאֲמָם מְדֻבָּה	joined	לְקֶרֶשׁ הָאֶחָד
and in like manner they were double unto its top	וַיְהִי וְהָיוּ תַּמִּים אֶדְרֹאשׁוֹ	one unto another;	אַחַת אֶל־אַחַת
unto one ring;	מְדֻבָּה	likewise he made	בֶּן עָשָׂה
thus he made for both of them, for the two corners.	אֶל־הַמַּבְעֵת הָאֶחָת בֶּן עָשָׂה לְשֵׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמַּקְצָעֹת :	for all the boards of the tabernacle.	לְכָל קֶרֶשִׁי הַמִּשְׁכָּן :
30. And they were eight boards,	30. וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קֶרָשִׁים	23. And he made	23. וַיַּעַשׂ
and their sockets of silver, sixteen sockets;	וְאֲדָנֵיהֶם בָּסָף שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר אֲדָנִים	the boards	אֶת־הַקֶּרָשִׁים
two sockets,	שְׁנֵי אֲדָנִים	for the tabernacle,	לְמִשְׁכָּן
two sockets	שְׁנֵי אֲדָנִים	twenty boards	עֶשְׂרִים קֶרָשִׁים
under the one board.	תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד :	for the south side southward.	לְפָאֵת נֹגֵב תִּימְנָה :
31. And he made bars of acacia wood;	31. וַיַּעַשׂ בָּרִיחֵי עֲצֵי שִׁטִּים	24. And forty	24. וְאַרְבָּעִים
five	חֲמִשָּׁה	sockets of silver	אֲדָנֵי־בָסָף
for the boards	לְקֶרֶשִׁי	he made	עָשָׂה
of the one side of the tabernacle.	צֵד־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת :	under the twenty boards;	{ תַּחַת עֶשְׂרִים הַקֶּרָשִׁים }
32. And five bars	32. וְחֲמִשָּׁה בָּרִיחִים	two sockets	שְׁנֵי אֲדָנִים
for the boards	לְקֶרֶשִׁי	under the one board	תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
of the second side of the tabernacle, and five bars	צֵד־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וְחֲמִשָּׁה בָּרִיחִים	for its two tenons,	לְשְׁתֵּי יָדָתָיו
for the boards of the tabernacle, for the hinder part westward.	לְקֶרֶשִׁי הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָיו יָמָה :	and two sockets	וּשְׁנֵי אֲדָנִים
		under the one board	תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
		for its two sockets,	לְשְׁתֵּי יָדָתָיו :
		20. And for the second side of the tabernacle,	25. וּלְצִלְעַת הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית {
		for the north side,	לְפָאֵת צָפוֹן
		he made twenty boards,	עָשָׂה עֶשְׂרִים קֶרָשִׁים
		26. And their forty sockets of silver:	26. וְאַרְבָּעִים אֲדָנֵיהֶם בָּסָף {

and he overlaid
their tops and their
fillets
[with] gold;
and their five sockets
[of] copper.

זו

1. And Bezalel made
the ark
[of] acacia wood;
two cubits and a half its
length,
and a cubit and a half
its breadth,
and a cubit and a half
its height.
2. And he overlaid it
[with] pure gold
(from) within and (from)
without,
and he made to it
a crown of gold round
about.

3. And he cast for it
four rings of gold
upon its four feet;
and two rings
upon the one side of
it,
and two rings
upon the second side
of it.
4. And he made poles
of acacia wood,

and he overlaid them
[with] gold.
5. And he brought the
poles
into the rings
upon the sides of the
ark,
to carry the ark.

6. And he made a
covering
of pure gold;

two cubits and a half
[was] its length,
and a cubit and a half
its breadth.

7. And he made two
cherubim

רצפה
ראשיהם וחסקיהם
זהב
ואדניהם חמשה
נחשת :

CAP. XXXVII.

1. ויַעַשׂ בְּצֹלֶלֶל
אֶת־הָאָרֶן
עֲצֵי־שִׁטִּים
אֲמָתַיִם וְחֹצֵי אַרְבֹּ
וְאַמָּה וְחֹצֵי רָחְבוֹ
וְאַמָּה וְחֹצֵי קָמְחוֹ :
2. וַיִּצְפֹּהוּ
זָהָב מְהוּר
מִבֵּית וּמִחוּץ
וַיַּעַשׂ לוֹ
זֶרֶזָהב סָבִיב :
3. וַיִּצַק לוֹ

אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב
עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו
וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתֵי
עַל־צִלְעוֹ הָאַחַת
וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתֵי
עַל־צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית :

4. וַיַּעַשׂ בָּרִי
עֲצֵי־שִׁטִּים
וַיִּצֹף אֹתָם זָהָב :

5. וַיָּבֵא אֶת־הַבָּרִידִים
בַּטַּבַּעֲתֵי
עַל־צִלְעֹת הָאָרֶן
לְשֵׂאת אֶת־הָאָרֶן :

6. וַיַּעַשׂ שֶׁכָּתָר
זָהָב מְהוּר
אֲמָתַיִם וְחֹצֵי אַרְבַּה
וְאַמָּה וְחֹצֵי רָחְבוֹ :

7. וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִּים

33. And he made
the middle bar
to pass through
in the midst of the
boards
from end unto end.

34. And the boards
he overlaid [with] gold,
and their rings
he made [of] gold,
[as] places for the bars;
and he overlaid the bars
[with] gold.

35. And he made
the veil
[of] blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen;
the work of a weaver
he made it,
[with] cherubim.

36. And he made for it
four pillars of acacia
wood,
and he overlaid them
[with] gold;
their hooks [were of]
gold;
and he cast for them
four sockets of silver.

37. And he made a screen
for the door of the tent
[of] blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen,
the work of an embrol-
derer

38. And its pillars
five,
and their hooks;

33. וַיַּעַשׂ
אֶת־הַבָּרִידִים הַתִּיכֹן
לְבָרֶחַ

בְּתוֹךְ הַקֶּרָשִׁים
מִן הַקֶּצֶה אֶל־הַקֶּצֶה :

34. וְאֶת־הַקֶּרָשִׁים
צִפָּה זָהָב
וְאֶת־טַבַּעֲתֵם
עָשָׂה זָהָב

כַּתִּים לְבָרִיחֵם
וַיִּצֹף אֶת־הַבָּרִיחִים
זָהָב :

35. וַיַּעַשׂ
אֶת־הַפָּרֹכֶת
חֲבֻלַת וְאַרְגָּמָן
וְחֹלֶצֶת שָׁנִי

וְשֵׁשׁ מְשֻׁרָר
מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב
עָשָׂה אֹתָהּ
כְּרֻבִּים :

36. וַיַּעַשׂ לָהּ
אַרְבָּעָה עַמֻּדֵי
שִׁטִּים

וַיִּצַּפֵּם זָהָב
וַיְוִיחֵם זָהָב
וַיִּצַק לָהֶם

אַרְבָּעָה אֲדָנֵי־כֶסֶף :
37. וַיַּעַשׂ מִסָּךְ
לְפֶתַח הָאֹהֶל

חֲבֻלַת וְאַרְגָּמָן
וְחֹלֶצֶת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מְשֻׁרָר
מַעֲשֵׂה רֶקֶם :

38. וְאֶת־עַמֻּדָיו
חֲמִשָּׁה
וְאֶת־נְוִיָּהֶם

upon the four corners	עַל אַרְבַּע הַפָּאָת	[of] gold;	זָהָב
which [were] on its four feet.	אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו:	of beaten work he made them,	מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם
14. Close by the border	14. לְעֵמֶת הַמִּסְכָּת	on the two ends of the covering.	מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכִּפְפֹּרֶת:
were the rings,	הָיוּ הַטְּבָעֹת	8. One cherub	8. כְּרוּב אֶחָד
for places for [the] poles,	לְכַתִּים לְכַדִּים	on the one end,	מִקְצֵה מֶזֶה
to carry the table.	לְשָׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן:	and one cherub	וּכְרוּב אֶחָד
15. And he made the poles	15. וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּרִים	on the other end;	מִקְצֵה מֶזֶה
[of] acacia wood,	עֲצֵי שִׁטִּים	from the covering	מִן־הַכִּפְפֹּרֶת
and he overlaid them	וַיַּצֵּף אֹתָם זָהָב	he made the cherubim	עָשָׂה אֶת־הַכְּרֻבִּים
[with] gold,	לְשָׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן:	on its two ends.	מִשְׁנֵי קְצוֹתָיו :
to carry the table.	16. וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּרִים	9. And the cherubim were spreading out [their] wings	9. וַיְהִיו הַכְּרֻבִּים פִּרְשֵׁי כַנְפֵיהֶם
16. And he made the vessels	אֲשֶׁר עַל־הַשֻּׁלְחָן	above,	לְמַעַל
which [were] upon the table,	אֶת־קַעֲרֹתָיו	covering with their wings	סִכְכִּיהָ בְּכַנְפֵיהֶם
its dishes,	וְאֶת־כַּפְתָּיו	over the covering,	עַל־הַכִּפְפֹּרֶת
and its spoons,	וְאֶת מְנַקְּתָיו	with their faces	וּפְנֵיהֶם
and its purifying tubes,	וְאֶת־הַקְּשֹׁת	one towards another:	אִישׁ אֶל־אָחִיו
and its supporters,	אֲשֶׁר יִסָּד בָּהֶן	towards the covering were	אֶל־הַכִּפְפֹּרֶת הָיוּ
wherewith [the bread] was covered:	זָהָב טָהוֹר :	the faces of the cherubim.	פְּנֵי הַכְּרֻבִּים :
[of] pure gold.	שְׁנֵי שְׁלִישִׁי (כֶּסֶף מְחֹבְרִין)	10. And he made the table	10. וַיַּעַשׂ אֶת־הַשֻּׁלְחָן
שְׁנֵי	זָהָב טָהוֹר	[of] acacia wood;	עֲצֵי שִׁטִּים
17. And he made the candlestick	זָהָב טָהוֹר	two cubits [was] its length,	אַמְתִּים אָרְפוּ
[of] pure gold;	מִקְשָׁה	and a cubit its breadth,	וְאַמָּה רֶחְבּוֹ
of beaten work	עָשָׂה אֶת־הַמִּנְרָה	and a cubit and a half its height,	וְאַמָּה וַחֲצִי קוֹמָתוֹ :
he made the candlestick;	יְרֵכָה וְקִנָּה	11. And he overlaid it	וַיַּצֵּף אֹתוֹ
its base and its shaft,	גְּבִיעִיָּה	[with] pure gold,	זָהָב טָהוֹר
its cups,	כַּפֹּת רֵיָּה	and he made to it a crown of gold	וַיַּעַשׂ לוֹ זֶרֶן זָהָב
its knobs,	וּפְרָחֶיהָ	round about.	סָבִיב :
and its flowers,	כַּמְנָה הָיוּ :	12. And he made to it	12. וַיַּעַשׂ לוֹ
were of the same piece.	18. וַיַּעַשׂ שֵׁשׁ כִּנִּים	a border of a hand-breadth	כַּמְסָרֶת טַפַּח
18. And six branches	יֵצְאִים מִצִּדֶּיהָ	round about,	סָבִיב
[were] coming out of its sides;	שְׁרָשָׁהּ אֶל־כַּנִּי מִנְרָה	and he made a crown of gold	וַיַּעַשׂ זֶרֶן זָהָב
three branches of [the] candlestick	מִצִּדֶּה הָאֶחָד	to its border round about,	לְמִסְבְּרֹתָיו סָבִיב :
out of its one side,	וּשְׁרָשָׁה כַּנִּי מִנְרָה	13. And he cast for it	13. וַיִּצַק לוֹ
and three branches of [the] candlestick	מִצִּדֶּה הַשֵּׁנִי :	four rings of gold,	אַרְבַּע טְבָעֹת זָהָב
out of its other side.	19. שְׁרָשָׁה גְּבָעִים	and he put the rings	נִתָּן אֶת־הַטְּבָעֹת
19. Three cups,			

25. And he made
the altar of incense
[of] acacia wood;
a cubit [was] its length,
and a cubit its breadth,
foursquare,
and two cubits its
height;
of the same piece were
its horns.
26. And he overlaid it
[with] pure gold
its roof, and its walls
round about,
and its horns;
and he made to it
a crown of gold round
about.
27. And two rings of gold
he made for it
under its crown,
upon its two corners,
upon its two sides,
for places for poles,
to carry it with them.
28. And he made the
poles
[of] acacia wood,
and he overlaid them
[with] gold.
29. And he made
the anointing oil
holy,
and the incense of spices
pure,
[after] the art of an
apothecary.

קח
שבעי

. And he made
the altar of burnt-
offering.

25. וַיַּעַשׂ
אֶת־מִזְבֵּחַ הַקְּטָנִת
עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּה אָרְכוֹ
וְאַמָּה רָחְבוֹ
רְבֹעַ
וְאַמְתִּים קָמְתּוֹ
בְּמִנְיֵה הָיוּ קַרְנֹתָיו:
26. וַיִּצַּע אֹתוֹ
זָהָב טָהוֹר
אֶת־גָּבְלוֹ וְאֶת־קִירָתוֹ
סָבִיב
וְאֶת־קַרְנֹתָיו
וַיַּעַשׂ לוֹ
זָרָהב סָבִיב:
27. וַיַּשְׁתִּי מַבְעַת זָהָב
עֲשֶׂה־לוֹ
בְּתַחַת לְזָרוֹ
עַל־שְׁתֵּי צַלְעָיו
עַל שְׁנֵי צַדָּיו
לְבָתִּים לְבָדִים
רִשְׁאֵת אֹתוֹ בָּהֶם:
28. וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים
עֲצֵי שִׁטִּים
וַיִּצַּע אֹתָם זָהָב:
29. וַיַּעַשׂ
אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
קָדָשׁ
וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים
טָהוֹר
מַעֲשֶׂה רֶחֶם:
CAP. XXXVIII.
שְׁבַעִי
רְבִיעִי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּרִין)
ו. וַיַּעַשׂ
אֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה

almond-shaped,
[were] in one branch,
[with] a knob and a
flower;
and three cups.
almond-shaped,
in the other branch,
[with] a knob and a
flower;
so for the six branches
that [were] coming out
of the candlestick.
20. And in the candle-
stick
[were] four cups,
almond-shaped,
[with] its knobs and its
flowers.
21. And a knob
under (the) two branches
of the same piece,
and a knob
under (the) two branches
of the same piece,
and a knob
under (the) two branches
of the same pieces,
for the six branches
that [were] coming out
of it.
22. Their knobs
and their branches
were of the same piece;
all of it [was] beaten
work of one piece
of pure gold.
23. And he made its
lamps
seven,
and its tongs, and its
snuff-dishes
[of] pure gold.
24. Of a talent of pure
gold
he made it,
with all its vessels.

מִשְׁקָדִים
בְּקָנָה הָאֶחָד
כַּפֶּתֶר וּפָרַח
וּשְׁלֹשָׁה גִבְעִים
מִשְׁקָדִים
בְּקָנָה אֶחָד
כַּפֶּתֶר וּפָרַח
בִּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֹּצְאִים מִן־הַמִּנְרָה:
20. וּבְמִנְרָה
אַרְבָּעָה גִבְעִים
מִשְׁקָדִים
כַּפֶּתֶרֶיהָ וּפָרַחֶיהָ:
21. וּכְפֶתֶר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
כִּמְנָה
וּכְפֶתֶר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
כִּמְנָה
וּכְפֶתֶר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
כִּמְנָה
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֹּצְאִים מִן־הָמִנְרָה:
22. כַּפֶּתֶרֶיהֶם
וּקְנֹתֵם
כִּמְנָה הָיוּ
בְּקָנָה מִקְשָׁה אֶחָת
זָהָב טָהוֹר:
23. וַיַּעַשׂ אֶת־נִרְתִּיהָ
שִׁבְעָה
וּמִקְקָחֶיהָ וּמִחֲתָנֶיהָ
זָהָב טָהוֹר:
24. כֶּכֶר זָהָב טָהוֹר
עֲשֶׂה אֹתָהּ
וְאֶת כָּל־כֵּלֶיהָ:

he made them.

8. And he made the laver
[of] copper,

and its base [of] copper,

of the mirrors of the
assembled [women],
who had assembled

[at] the door of the tent
of meeting.

9. And he made the
court;
for the south side south-
ward
the hangings of the court

[were of] fine twined
linen,
a hundred cubit[s].

10. Their pillars [were]
twenty,
and their sockets
twenty,
[of] copper;

the hooks of the pillars
and their fillets

[were of] silver.

11. And for the north side
a hundred cubit[s].

their pillars twenty,
and their sockets twenty,

[of] copper;
the hooks of the pillars

and their fillets
[were of] silver.

12. And for the west side
[were] hangings

[of] fifty cubit[s],
their pillars ten,

and their sockets ten;
the hooks of the pillars

and their fillets
[were of] silver.

13. And for the east side
eastward

עֲשֵׂה אֹתוֹ :

8. וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיֹּר
נְחֹשֶׁת

וְאֶת כְּנֹסָתוֹ
בְּמִרְאֵת הַצִּבְּאוֹת

אִשֶּׁר צָבְאוּ
פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

9. וַיַּעַשׂ אֶת-הַחֲצֵר
לְפָנֶיךָ וְנֹגֵב תִּימָנָהּ

קָלְעֵי הָהָצֵר
יִישׁ כִּיטֹּר

מֵאָה בָּאָמָה :

10. עַמּוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים
וְאֲדָנֵיהֶם עֶשְׂרִים

נְחֹשֶׁת
וְנֹי הָעַמּוּדִים

וְחִשְׁקֵיהֶם
כֶּסֶף :

11. וּלְפָנֶיךָ צָפוֹן
מֵאָה בָּאָמָה

עַמּוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים
וְאֲדָנֵיהֶם עֶשְׂרִים

נְחֹשֶׁת
וְנֹי הָעַמּוּדִים

וְחִשְׁקֵיהֶם
כֶּסֶף :

12. וּלְפָנֶיךָ
קָלְעִים

חֲמִשִּׁים בָּאָמָה
עַמּוּדֵיהֶם עֶשְ�רָה

וְאֲדָנֵיהֶם עֶשְ�רָה
וְנֹי הָעַמּוּדִים

וְחִשְׁקֵיהֶם
כֶּסֶף :

13. וּלְפָנֶיךָ קִדְמָה
מִזְרָחָה

[of] acacia wood;

five cubits its length,

and five cubits its
breadth,
foursquare,

and three cubits its
height;

2. And he made its horns
upon its four corners;

of the same piece were
its horns;
and he overlaid it [with]
copper.

3. And he made
all the vessels of the
altar,
the pots,

and the shovels,

and the basins,

the forks,

and the firepans;

all its vessels he made
[of] copper.

4. And he made for the
altar
a grating,

a network

of copper,

under its ledge

from below unto its half.

5. And he cast

four rings

on the four ends

of the grating of copper,

[as] places for the poles.

6. And he made the poles

[of] acacia wood,

and he overlaid them
[with] copper.

7. And he brought the
poles
into the rings

upon the sides of the
altar,

to carry it with them;

hollow, [of] boards

עֲצֵי שִׁטִּים

הַמֵּשׁ אַמּוֹת אָרְבּוֹ

וְחִמֵּשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ

רְבֹעַ

וְשִׁלֵּשׁ אַמּוֹת קָמָתוֹ;

2. וַיַּעַשׂ שְׁכָנָיו

עַל-אַרְבַּע פְּנֵהָיו

מִכְנֹס הָיוּ קָרְנָתָיו

וַיִּצַּף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת :

3. וַיַּעַשׂ

אֶת-כָּל-כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ

אֶת-הַסִּירֹת

וְאֶת-הַיָּעִים

וְאֶת-הַמִּזְרָקֹת

אֶת-הַמִּזְבָּגֹת

וְאֶת-הַמַּחֲתֹת

כָּל-כְּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת

4. וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ

כִּכְבָּר

מֵעֵשֶׂה רֶשֶׁת

נְחֹשֶׁת

תַּחַת בָּרָבּוֹ

מִלְמַטָּה עַד-חֲצָיו :

5. וַיִּצַּק

אַרְבַּע טַבָּעֹת

בְּאַרְבַּע הַקְּצוֹת

לְמַכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת

כֵּתִים לְבָדִים :

6. וַיַּעַשׂ אֶת-הַבָּדִים

עֲצֵי שִׁטִּים

וַיִּצַּף אֹתָם נְחֹשֶׁת :

7. וַיָּבֵא אֶת-הַבָּדִים

בַּטַּבָּעֹת

עַל צִדֵּי הַמִּזְבֵּחַ

לְשִׂאת אֹתוֹ בָּהֶם

נְכוּב לָחַת

19. And their pillars
[were] four,
and their sockets four,
[of] copper;
their hooks [were of]
silver,
and the overlaying of
their tops
and their fillets,
[of] silver.
20. And all the pins
for the tabernacle, and
for the court
round about,
[were of] copper.

PEKUDE.

21. These [are]
the counted [articles] of
the tabernacle,
the tabernacle of the
testimony,
which were counted
by the order of Moses,
[for] the service of the
Levites,
by the hand of Ithamar,
the son of Aaron the
priest.
22. And Bezael the son
of Uri,
the son of Hur,
of the tribe of Judah,
made
all that the Lord had
commanded
Moses.
23. And with him [was]
Oholiab,
the son of Ahisamach,
of the tribe of Dan,
an engraver, and a skill-
ful workman,
and an embroiderer,
in the blue, and in the
purple,
and in the scarlet yarn,
and in the fine linen.

19 ועמדיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה
נחשת
וניהם כסף
וצפוי ראשיהם
והשקיהם
כסף:
20 וכלהיתדות
למשכן ולחצר
סביב
נחשת:
פקודי

פקודי

21 אלה
פקודי המשכן
משכן העדות
אשר פקד
על פי משה
עבדת הלויים
ביד איתמר
בן-אהרן הכהן:
22 ובצאל בן-אורי
בן-חור
למטה יהודה
עשה
את כל אשר צוה יי
את משה:
23 ואתו אהליאב
בן-אחיסמך
למטה דן
חרש וחשב
ורקם
בהכלת ובארנמן
ובתועת השני
ובבשש:

fifty cubit[s].
14. Hangings
[of] fifteen cubit[s]
[were] for the [one] wing;
their pillars three,
and their sockets three.
15. And [so] for the other wing;
on this [side] and on
that [side]
of the gate of the court
[were] hangings
[of] fifteen cubit[s];
their pillars three,
and their sockets three.
16. All the hangings of
the court
round about
[were of] fine twined
linen.
17. And the sockets for
the pillars
[were of] copper;
the hooks of the pillars
and their fillets,
[of] silver;
and the overlaying of
their tops,
[of] silver;
and they were filleted
[with] silver,
all the pillars of the
court.
מפתיר.
18. And the screen
of the gate of the court
[was] the work of an
embroiderer,
of blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen;
and twenty cubit[s] was
the length,
and the height, in the
breadth,
[was] five cubits,
answerable to the
hangings of the court.

חמשים אמה:
14. קלעים
חמש עשרה אמה
אלהיתדות
עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה:
15. ולכתף השנית
מזה ומזה
לשער החצר
קלעים
חמש עשרה אמה
עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה:
16. כל קלעי החצר
סביב
שש משור:
17. והאדנים לעמודים
נחשת
וניה העמודים
והשקיהם
כסף
וצפוי ראשיהם
כסף
והם מחשקים כסף
כל עמדי החצר:
מפתיר
18. וניסך
שער החצר
מששה רקם
חכרת וארנמן
ותועת שני
ושש משור
ועשרים אמה ארך
וקומה ברחב
חמש אמות
לעומת קלעי החצר:

1) Heb., from this and from this. 2) Or, near. 3) Heb., upon the mouth of Moses

and the seven hundred וְשֵׁבַע הַמֵּאוֹת
 and five and seventy [shekel[s]] וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים
 he made hooks for the pillars עָשָׂה וְיוֹם לְעַמּוּדִים
 and he overlaid their tops, וְצָפָה רֹאשֵׁיהֶם
 and he filleted them. וְהִשָּׁק אֹתָם :
 29. And the copper of the offering וְנִחֲשֶׁת הַתְּנוּפָה
 [was] seventy² talent[s], שִׁבְעִים כֶּכֶר
 and two thousand וְאַלְפִים
 and four hundred וְאַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל :
 30. And he made with it שֶׁקֶל
 the sockets אֶת־אֲדָנֶי
 of the door of the tent of meeting, פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 and the copper altar, וְאֵת מִזְבֵּחַ הַנִּחֲשֶׁת
 and the copper grating וְאֶת־מִכְבַּר הַנִּחֲשֶׁת
 which [was] to it, אֲשֶׁר־לוֹ
 and all the vessels of the altar, וְאֵת כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ
 31. And the sockets of the court וְאֶת־אֲדָנֵי הַחֲצֵר
 round about, סָבִיב
 and the sockets וְאֶת־אֲדָנֵי
 of the gate of the court, שַׁעַר הַחֲצֵר
 and all the pins וְאֵת כָּל־יְתֻדֹת
 of the tabernacle, הַמִּשְׁכָּן
 and all the pins וְאֶת־כָּל־יְתֻדֹת
 of the court הַחֲצֵר
 round about, סָבִיב :

לט

l. And of the blue, וּמִן־הַתְּכֵחֶת
 and the purple, הָאֲרָגָן
 and the scarlet yarn, וְהַתְּלַשֵּׁת הַשָּׁנִי
 they made finely wrought garments, עָשׂוּ בְּגָדֵי־שָׂרָד
 for ministering in the sanctuary; לְשֵׁרֶת בְּקֹדֶשׁ
 and they made וַיַּעַשׂוּ
 the holy garments אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
 which [were] for Aaron; אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן
 as the Lord had commanded Moses } בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ
 as the Lord had commanded Moses } אֶת־מֹשֶׁה :

1) Heb., and the gold of the offering was.
 2) Or. cloths of service

24. All the gold כָּל־הַזָּהָב
 that was used for the work הָעֲשׂוֹי לְמִלְאכָה
 in all the work of the sanctuary, כָּבֹל מִלְאכַת הַקֹּדֶשׁ
 even the gold of the offering, וַיְהִי וְזָהָב הַתְּנוּפָה
 was nine and twenty² talent[s], תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר
 and seven hundred וְשֵׁבַע מֵאוֹת
 and [thirty shekel[s]], וְשָׁלֹשִׁים שֶׁקֶל
 by the shekel of the sanctuary; בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ :
 25. And the silver וְכֶסֶף
 of those numbered of the congregation פָּקֻדֵי הָעֵדָה
 [was] a hundred² talent[s] מֵאוֹת כֶּכֶר
 and a thousand וְאַלְפָּה
 and seven hundred וְשֵׁבַע מֵאוֹת
 and five and seventy shekel[s], } וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל
 by the shekel of the sanctuary; בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ :
 26. A beka for every head, כֶּבֶק עַל־לִלְוֹלָת
 [that is] half a shekel, מַחְצִית הַשֶּׁקֶל
 by the shekel of the sanctuary, בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 for every one that passed over וְכָל־הָעֹבֵר
 unto those that were numbered, עַל־הַפָּקֻדִים
 from twenty year[s] old מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 and upwards, וְנִמְעָרָה
 for six hundred thousand וְלִשְׁשׁ מֵאוֹת אֶלְפָּה
 and three thousand וְשָׁלֹשׁ אֶלְפִים
 and five hundred וְחֲמִישָׁה מֵאוֹת
 and fifty [men]; וְחֲמִשִּׁים :
 27. And [there] were וַיְהִי
 the hundred² talent[s] of silver מֵאוֹת כֶּכֶר הַכֶּסֶף
 for casting לְצִקָּה
 the sockets of the sanctuary, אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ
 and the sockets of the veil; וְאֵת אֲדָנֵי הַפָּרֹכֶת
 a hundred sockets מֵאוֹת אֲדָנִים
 for the hundred talent[s], לְמֵאוֹת הַכֶּכֶר
 a talent for every socket. כֶּכֶר לְאֶדָן :
 28. And [of] the thousand וְאֶת־הָאֶלְפָּה

2) Consists of 3,000 holy shekels. 3) Heb., the

according to to names

of the children of Israel.

7. And he put them
upon the shoulder-pieces
of the ephod,
[as] stones of memorial
for the children of Israel;

as the Lord had com-
manded Moses.

8. And he made the
breastplate,
the work of a ^{skilful}
workman,
like the work of [the]
ephod,
[of] gold,

blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen.

9. It was foursquare;
double

they made the breast-
plate;
a span [was] its length,
and a span its breadth,
double.

10. And they set in it
four rows of stone;

a row of sardius, topaz,
and emerald

[was] the first row.

11. And the second row,
a carbuncle, a sapphire,
and a diamond.

12. And the third row,
an amber, an agate, and
an amethyst.

13. And the fourth row,
a chrysolite, and an
onyx, and a jasper;

[they were] inclosed

[in] ^{casings} of gold

in their settings.

עַל-שְׁמוֹת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

7. וַיָּשֶׂם אֹתָם

עַל-כְּתֹפֶת הָאֶפֶד

אֲבִנֵי זָכָרוֹן

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

{ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת-מֹשֶׁה :

8. וַיַּעַשׂ אֶת-הַחֹשֶׁן

מַעֲשֵׂה חָשֶׁב

כְּמַעֲשֵׂה הָאֶפֶד

זָהָב

חֲבֻלָּת וְאַרְגָּמָן

וְתוֹלַעַת שָׁנִי

וְשֵׁשׁ מִצְוֹר :

9. רְבֹעַ הָיָה

כְּפֹל

עָשׂוּ אֶת-הַחֹשֶׁן

זָרֶת אֶרְבֹּ

וְזָרֶת רָחֶב

כְּפֹל :

10. וַיִּמְלְאוּ-כֹו

אַרְבָּעָה טֹוֵרֵי אֲבָן

{ טֹוֵר אֶדְם פְּטָדָה

וּבְרָקֶת

הַטֹּוֵר הָאֶחָד :

11. וְהַטֹּוֵר הַשֵּׁנִי

נִפְדָּה סַפִּיר וַיְהִלֵּם :

12. וְהַטֹּוֵר הַשְּׁלִישִׁי

לָשֶׁם שִׁבּוֹ וְאַהֲלִמָּה :

13. וְהַטֹּוֵר הָרְבִיעִי

תַּרְשִׁישׁ וְשֹׁהֶם

{ וַיִּשְׁפֹּה

מוֹסֵפֶת

מַעֲבָצֹת זָהָב

בְּמִלְאָתָם :

שְׁנֵי

2. And he made the
ephod
[of] gold,

blue, and purple,

and scarlet yarn,

and fine twined linen.

3. And they beat

the plates of gold,

and cut [it into] ¹ threads,

to work [it]

in the midst of the blue,

and in the midst of the
purple,

and in the midst of the
scarlet yarn

and in the midst of the
fine linen,

the work of a ^{skilful}
workman.

4. They made for it
shoulder-pieces,
joining together;

upon its two ends

was it joined together.

5. And the hand for
girding,
which was upon it,

was of the same piece,

like its work,

[of] gold,

blue, and purple,

and scarlet yarn,

and fine twined linen;

and fine twined linen;

and fine twined linen;

as the Lord had com-
manded Moses.

6. And they wrought

the onyx stones,

Inclosed

[in] ^{casings} of gold,

engraved

[with] the engravings
of a signet,

שְׁנֵי

חֲמִישִׁי (כַּשֵּׁן מְחֻבְּרוֹן)

2. וַיַּעַשׂ אֶת-הָאֶפֶד

זָהָב

חֲבֻלָּת וְאַרְגָּמָן

וְתוֹלַעַת שָׁנִי

וְשֵׁשׁ מִצְוֹר :

3. וַיִּרְקְעוּ

אֶת-פָּחֵי הַזָּהָב

וַיַּקְצֵץ פְּתִילִם

לַעֲשׂוֹת

בְּתוֹךְ הַחֲבֻלָּת

וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן

וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי

וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ

מַעֲשֵׂה חָשֶׁב :

4. כְּתֹפֶת עָשׂוּ-לֹו

חֲבֵרָת

עַל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו

הָאֶר :

5. וַיַּחֲשֶׁב אֶפְדָּתוֹ

אֲשֶׁר עָלָיו

מִכְנֵנו הָיָה

כְּמַעֲשֵׂה הָ

זָהָב

חֲבֻלָּת וְאַרְגָּמָן

וְתוֹלַעַת שָׁנִי

וְשֵׁשׁ מִצְוֹר

{ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת-מֹשֶׁה :

6. וַיַּעַשׂוּ

אֶת-אֲבִנֵי הַשֹּׁהֶם

מְסֻפָּת

מַעֲבָצֹת זָהָב

מְפֻתָּחַת

פְּתוּחֵי חֹתֶם

1) Or. wires. 2) Or. weaver. 3) Or. settings.

inward. **בִּיתָהּ :**
 20. And they made **20. וַיַּעַשׂוּ**
 two rings of gold, **שְׁתֵּי מַכְבֵּעַת זָהָב**
 and they put them **וַיִּתְּנוּ**
 upon the two shoulder- **עַל־שְׁתֵּי כְתֹפֶת**
 pieces of the ephod **הָאֵפֹד**
 from below, **מִלְּמַחֲסָה**
 in its front part, **כִּמְנֹל פָּנָיו**
 close by its joining, **לְעֻמַּת כְּחִבְרָתוֹ**
 above the band of the **כִּמְעַל חֹשֶׁב הָאֵפֹד :**
 ephod.
 21. And they fastened **21. וַיִּרְכְּסוּ**
 the breastplate **אֶת־הַחֹשֶׁן**
 by its rings **כִּמְבַּעְתּוֹ**
 unto the rings of the **אֶל־מַכְבֵּעַת הָאֵפֹד**
 ephod **בְּפֶתִיחַ כְּתֹפֶת**
 with a lace of blue, **קִדְיוֹת**
 that it might be **עַל־חֹשֶׁב הָאֵפֹד**
 upon the band of the **וְלֹא יזוּחַ הַחֹשֶׁן**
 ephod, **מִשַּׁע־הָאֵפֹד**
 and that the breastplate **כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה**
 does not move itself **אֶת־מִשְׁכָּה :**
 from the ephod;
 as the Lord had com-
 manded Moses.
שְׁלִישִׁי
שְׁלִישִׁי
שְׁשִׁי (כֶּשֶׁן מְחוּבְרִין)
 22. And he made **22. וַיַּעַשׂ**
 the robe of the ephod, **אֶת־מִעֵיל הָאֵפֹד**
 the work of a weaver, **מַעֲשֵׂה אֹרֵג**
 all of blue. **בְּקִיל כְּתֹבֶת :**
 23. And the opening of **23 וּפִי הַמִּעֵיל**
 the robe **בְּתוֹכוֹ**
 [was] in its midst, **כְּפִי תַּחְרָא**
 like the opening of a **שְׂפָה קְפוּי**
 coat of mail, **סָבִיב**
 [with] a binding to its **לֹא יִקְרַע :**
 opening
 round about,
 that it should not be **24. וַיַּעַשׂוּ**
 rent.
 24. And they made **עַל־שְׁנֵי הַמִּעֵיל**
 upon the bower hems **רְמוֹנִי**
 of the robe
 pomegranates

14. And the stones **14. וְהָאֲבָנִים**
 were according to the **עַל־שְׁכוֹת בְּנֵי־**
 names of the children **יִשְׂרָאֵל הֵנָּה**
 of Israel.
 twelve, **שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה**
 according to their **עַל־שְׁמֹתָם**
 names, **פִּתְחוֹת חֹתֶם**
 [like] the engravings of **אִישׁ עַל־שֵׁמוֹ**
 a signet, **לְשֵׁנִים עֶשֶׂר שָׁבַט :**
 every one according to **15. וַיַּעַשׂוּ**
 his name, **עַל־הַחֹשֶׁן**
 for the twelve tribes.
 15. And they made **שְׁרָשְׁרַת נִבְלָת**
 upon the breastplate **כְּעֵשֶׂה עֹבֶת**
 chains [like] cords, **זָהָב מְחֹרָר :**
 of wreathen work, **16. וַיַּעַשׂוּ**
 [of] pure gold.
 16. And they made **שְׁתֵּי מִשְׁבָּצֹת זָהָב**
 two casings of gold, **וְשְׁתֵּי מַכְבֵּעַת זָהָב**
 and two rings of gold, **וַיִּתְּנוּ**
 and they put **אֶת־שְׁתֵּי הַמַּכְבֵּעַת**
 the two rings **עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן :**
 upon the two ends of **17. וַיִּתְּנוּ**
 the breastplate.
 17. And they put **שְׁתֵּי הָעֹבֶת הַזֹּהָב**
 the two wreathen **עַל־שְׁתֵּי הַמַּכְבֵּעַת**
 [chains] of gold **עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן :**
 in the two rings **18. וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת**
 upon the ends of the **שְׁתֵּי הָעֹבֶתָח**
 breastplate.
 18. And the two ends **נָתַנוּ**
 of the two wreathen **עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצֹת**
 [chains] **וַיִּתְּנוּ**
 they put **עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצֹת**
 upon the two casings, **וַיִּתְּנוּ**
 and they put them **עַל־פֶּתֶחַת הָאֵפֹד**
 upon the shoulder-pieces **אֶרְמוֹל פָּנָיו :**
 of the ephod, **19. וַיַּעַשׂוּ**
 in its front part. **שְׁתֵּי מַכְבֵּעַת זָהָב**
 19. And they made **וַיִּשְׁכְּמוּ**
 two rings of gold, **עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן**
 and they put [them] **עַל־שִׁפְרָו**
 upon the two ends of the **אֲשֶׁר אֶל־אֶבְרַת הָאֵפֹד**
 breastplate, **וְהַחֹשֶׁן**
 upon its edge,
 which [was] toward the
 side of the ephod

30. And they made the
plate
of the holy crown

[of] pure gold,

and they wrote upon it
a writing,

[like] the engravings of
a signet:
HOLY TO THE LORD.

31. And they put upon it
a lace of blue.

to put [it] upon the
mitre
from above;

as the Lord had com-
manded Moses.

32. Thus was finished
all the work of the
tabernacle
of the tent of meeting;

and the children of Israel
did [it];
according to all

that the Lord had com-
manded Moses,
so they had done [it].

רְבִיעִי

33. And they brought

the tabernacle

unto Moses,

the tent,

and all its vessels,

its hooks,

its boards,

its bars,

and its pillars,

and its sockets,

34. And the covering

of the rams' skins,

that [were] dyed red,

and the covering

of the sealskins,

30. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיץ

נֶזֶר הַקֹּדֶשׁ

וְהָב מְהוֹר

וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו

מִכְתָּב

פְּתוּחֵי חוֹתָם

קֹדֶשׁ לַיהוָה :

31. וַיִּתְּנוּ עָלָיו

פֶּתִיל תְּכֵלֶת

לְתֵת עַל־הַמִּצְנֶפֶת

מִלְמַעְלָה

{ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה :

32. וַתֵּכֵל

כָּל־עֲבֹדַת מִשְׁכָּן

אֵהָל מוֹעֵד

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

כְּכֹל

אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה

כֵּן עָשׂוּ :

רְבִיעִי

33. וַיָּבִיאוּ

אֶת־הַמִּשְׁכָּן

אֶל־מֹשֶׁה

אֶת־הָאֵהָל

וְאֶת־כָּל־בְּלָיו

קְרָסָיו

קְרָשָׁיו

בָּרִיחוֹ בְּרִיחוֹ ק'

וְעַמֻּדָיו

וְאֹדָנָיו :

34. וְאֶת־מִכְסָּה

עוֹרֹת הָאֵדִים

הַמֵּאֲדָמִים

וְאֶת־כִּסְּהָ

עֹרֹת הַתְּחָשִׁים

of blue, and purple,

and scarlet yarn,

twined.

25. And they made

bells

of pure gold,

and they put the bells

in the midst of the

pomegranates

upon the lower hems of

the robe

round about,

in the midst of the

pomegranates.

26. A bell and a pome-

granate,

a bell and a pomegranate

upon the lower hems of

the robe

round about,

for ministering:

as the Lord had com-

manded Moses.

27. And they made

the coats

[of] fine linen,

the work of a weaver,

for Aaron and for his

sons.

28. And the mitre

[of] fine linen,

and the beautiful

turbans

[of] fine linen,

and the linen breeches

[of] fine twined linen.

29. And the girdle

[of] fine twined linen,

and blue, and purple,

and scarlet yarn,

the work of an embroi-

derer;

as the Lord had com-

manded Moses.

תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן

וְחֹזֶמֶת שָׁנִי

מִשְׁזָר :

25. וַיַּעֲשׂוּ

פְּעֻמֵּי

זָהָב מְהוֹר

וַיִּתְּנוּ אֶת־הַפְּעֻמִּים

בְּתוֹךְ הָרְמָנִים

עַל־שׁוּלֵי הַמִּצְנֵי

סָבִיב

בְּתוֹךְ הָרְמָנִים :

26. פְּעֻמָּה וְרִמֹּן

פְּעֻמָּה וְרִמֹּן

עַל־שׁוּלֵי הַמִּצְנֵי

סָבִיב

לְשֵׁרֶת

{ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה :

27. וַיַּעֲשׂוּ

אֶת־הַבָּתָּנֹת

שֵׁשׁ

מַעֲשֵׂה אֹרֵג

לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו :

28. וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת

שֵׁשׁ

וְאֵת פְּאַרֵי הַמִּנְבֶּעֶת

שֵׁשׁ

וְאֶת־מִכְנָסֵי הַכֹּהֵן

שֵׁשׁ מִשְׁזָר :

29. וְאֶת־הָאֵבֶגֶט

שֵׁשׁ מִשְׁזָר

וְתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן

וְחֹזֶמֶת שָׁנִי

מַעֲשֵׂה רִגְמָה

{ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה :

1) Or, [and] twined [linen].

for ministering in the sanctuary,
the holy garments
for Aaron the priest,
and the garments of his sons,
to officiate as priests.

42. According to all
that the Lord had com-
manded Moses,
so the children of Israel
had done
all the work.

43. And Moses saw
all the work,
and, behold, they had
done it;
as the Lord had com-
manded,
so they had done [it];
and Moses blessed them.

מ
חמישי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. On the day of the first
month,
on the first [day] of the
month
thou shalt rear up the
tabernacle
of the tent of meeting.

3. And thou shalt put
there
the ark of the testimony,
and thou shalt cover
upon the ark
with the veil.

4. And thou shalt bring
in
the table,
and thou shalt arrange
its arrangement;
and thou shalt bring in
the candlestick,
and thou shalt set up
its lamps.

לְשֵׁרֶת בִּקְדָּשׁ
אֶת־בְּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת־בְּגְדֵי בָנָיו
לְכַהֵן :

אֲשֶׁר־צִוְּהוּ יְיָ אֶת־מֹשֶׁה
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵת כָּל־הָעֲבֹדָה :
וַיֵּרָא מֹשֶׁה
אֶת־כָּל הַמְּלָאכָה
וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ
בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
בֶּן עֲשׂוֹ
וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה :

CAP. XXXX.
חמישי

שְׁבִיעִי (כִּשְׁמֹן כַּחוֹבֵדִין)
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

2. בַּיּוֹם הַהוּא
{ הָרִאשׁוֹן
בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
תָּקִים אֶת־מִשְׁכַּן
אֹהֶל מוֹעֵד :
3. וּשְׂמִיטָת שָׁמַם
אֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת
וּסְכַת עַל־הָאָרֶץ
אֶת־הַפָּרֹכֶת :
4. וְהִבֵּאתָ
אֶת־הַשֻּׁלְחָן
וְעִבְרָתָ אֶת־עֲרֹכָו
וְהִבֵּאתָ
אֶת־הַמְנִרָה
וְהִצַּלְתָּ
אֶת־נִרְתְּהָ :

וְאֵת פָּרֹכֶת הַמִּסְכָּה :
35. The ark of the
testimony,
and its poles,
and the covering.
וְאֵת הַכַּפָּרֶת :
36. The table,
all its vessels,
and the showbread.
וְאֵת רֶחֶם הַפָּנִים :
37. The pure candlestick,
{ אֶת־הַמְנִרָה
הַטְּהוֹרָה
אֶת־נִרְתְּהָ
נִרְתָּה הַמַּעֲרָה
וְאֶת־כָּרֻבֶיהָ
וְאֵת שְׁמֹן הַמָּאוֹר :
38. And the golden altar,
and the anointing oil,
and the incense of spices,
and the screen
of the door of the tent.
וְאֵת כִּזְבֹּחַ הַזָּהָב
וְאֵת שְׁמֹן הַמִּשְׁחָה
וְאֵת קְמֻרַת הַסַּמִּים
וְאֵת מִסְכָּה
פֶּתַח הָאֹהֶל :
39. The copper altar,
and the copper grating
which [was] to it,
its poles,
and all its vessels,
the laver,
and its base.
וְאֵת־כִּנּוֹ :
40. The hangings of the
court,
its pillars;
and its sockets,
and the screen
for the gate of the court,
its cords,
and its pins,
and all the vessels
of the service of the
tabernacle,
for the tent of meeting.
וְאֵת קַלְעֵי הַחֹצֵר
אֶת־עַמּוּדֶיהָ
וְאֵת־אֲדָנֶיהָ
וְאֵת־הַמִּסְכָּה
לְשַׁעַר הַחֹצֵר
אֶת־בִּיטְרֶיהָ
וְיִתְדֹתֶיהָ
וְאֵת כָּל כְּלֵי
עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן
לְאֹהֶל מוֹעֵד :
41. The finely wrought
garments,
אֶת־בְּגְדֵי הַשָּׂרָד

1) Or, to be set in order. 2) Or, set up. 3) Or, screen; or, separate. 4) Or, light.

and thou shalt sanctify^{it}.
12. And thou shalt bring^{near}
Aaron and his sons

unto the door of the tent^{of meeting},
and thou shalt wash^{them}
with water.

13. And thou shalt clothe^{Aaron}
with the holy garments,

and thou shalt anoint^{him}
and thou shalt sanctify^{him},
that he may be a priest^{to me}.

14. And his sons
thou shalt bring near,
and thou shalt clothe^{them}
[with] coats.

And thou shalt anoint^{them}
as thou hast anointed
their father,
that they may be priests^{to me};
and [this] shall be,

In order that their anoint-
ing shall be to them
for a perpetual priest-^{hood}
for their generations.

16. And Moses did [so];
according to all
that the Lord had com-
manded him,
so he did.

שָׁשִׁי

17. And it came to pass,
in the first month,
in the second year,
on the first day of the
month, the tabernacle was
reared up.

18. And Moses reared up
the tabernacle
and he placed its sockets,

וְקִדְשָׁתָּ אֹתוֹ :

12. וְהִקְרַבְתָּ

אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו

אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

וְרָחַצְתָּ אֹתָם

בַּמַּיִם :

13. וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת-אַהֲרֹן

אֶת בְּגָדֵי קִדְשׁ

וּמִשְׁחָתָּ אֹתוֹ

וְקִדְשָׁתָּ אֹתוֹ

וְכִהֵן לִי :

14. וְאֶת-בָּנָיו

תִּקְרִיב

וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם

בְּתָנִת :

15. וּמִשְׁחָתָּ אֹתָם

בַּאֲשֶׁר מִשְׁחָתָּ

אֶת-אַבְיָהֶם

וְכִהֲנוּ לִי

וְהָיְתָה

לְהִיט לָהֶם מִשְׁחָתָם

לְדָהֲנַת עֹדָם

קִדְרָתָם :

16. וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה

כְּכֹל

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ

כֵּן עָשָׂה :

שָׁשִׁי

17. וַיְהִי

בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיט

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

הִקְמָם הַמִּשְׁכָּן :

18. וַיִּקַּם מֹשֶׁה

אֶת-הַמִּשְׁכָּן

וַיִּתֵּן אֶת-אַדָּנָיו

5. And thou shalt set

the golden altar

for incense

before the ark of the
testimony,
and thou shalt put up

the screen of the door

to the tabernacle.

6. And thou shalt set

the altar of burnt-
offeringbefore the door of the
tabernacle
of the tent of meeting.7. And thou shalt set^{the laver}between the tent of
meeting
and (between) the altar,and thou shalt put water
therein.

8. And thou shalt set up

the court

round about,

and thou shalt put up

the screen

of the gate of the court.

9. And thou shalt take

the anointing oil,

and thou shalt anoint^{the altar},
and all that is in it,and thou shalt sanctify^{it}

and all its vessels,

and it shall be holy.

10. And thou shalt anoint

the altar of burnt-
offering,
and all its vessels,and thou shalt sanctify^{the altar},
and the altar shall be

holy of holies.

11. And thou shalt anoint^{the laver}

and its base,

5. וְנִתְּחָה

אֶת-כִּיבוֹד הָהָב

לְקִמְתָּה

לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת

וְשָׂמָתָּ

אֶת-כֶּסֶד הַפֶּתַח

לְמִשְׁכָּן :

6. וְנִתְּחָה

אֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה

לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכָּן

אֹהֶל-מוֹעֵד :

7. וְנִתְּחָתָּ אֶת-הַכֵּיזָר

בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד

וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ

וְנִתְּחָתָּ שָׁם מַיִם :

8. וְשָׂמָתָּ

אֶת-הַחֹצֵר

סָבִיב

וְנִתְּחָתָּ

אֶת-כֶּסֶד

שַׁעַר הַחֹצֵר :

9. וְלָקַחְתָּ

אֶת-שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה

וּמִשְׁחָתָּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן

וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בּוֹ

וְקִדְשָׁתָּ אֹתוֹ

וְאֶת-כָּל-בְּלוֹיו

וְהָיָה קֹדֶשׁ :

10. וּמִשְׁחָתָּ

אֶת-כִּיבוֹד הָעֹלָה

וְאֶת-כָּל-בְּלוֹיו

וְקִדְשָׁתָּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ

וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ

קֹדֶשׁ קִדְשִׁים :

11. וּמִשְׁחָתָּ אֶת-הַכֵּיזָר

וְאֶת-בִּסְתּוֹ

1) Or. most holy

as the Lord had com- manded Moses.	כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה { אֶת-מֹשֶׁה :	and he set up its boards,	וַיִּשֶׂם אֶת-קַרְשָׁיו
24. And he put the candlestick in the tent of meeting, over against the table, upon the side of the tabernacle, soutward.	וַיִּשֶׂם אֶת-הַמְּנֹרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל-יָדוֹ הַבְּשִׂיפָן נִגְבָּה :	and he put in its bars, and he reared up its pillars.	וַיִּתֵּן אֶת-בָּרִיתָיו וַיַּקֵּם אֶת-עַמֻּדָיו :
25. And he ² set up the lamps before the Lord:	וַיַּעַל הַנֵּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה	19. And he spread the tent upon the tabernacle, and he put the covering of the tent upon it from above;	19. וַיִּפְרֹשׁ אֶת-הָאֹהֶל עַל-הַבְּשִׂיפָן וַיִּשֶׂם אֶת-מִכְסֵּה הָאֹהֶל עָלָיו כַּמְעֵלָה
as the Lord had com- manded Moses.	כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה { אֶת-מֹשֶׁה :	as the Lord had com- manded Moses.	כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה { אֶת-מֹשֶׁה :
26. And he set the golden altar in the tent of meeting before the veil.	וַיִּשֶׂם אֶת-זִבְחֵה הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת :	20. And he took, and put the testimony into the ark, and he put the poles upon the ark, and he put the covering upon the ark from above.	20. וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת-הָעֵדֻת אֶל-הָאָרֹן וַיִּשֶׂם אֶת-הַבָּרִים עַל-הָאָרֹן וַיִּתֵּן אֶת-הַכִּפֹּרֶת עַל-הָאָרֹן כַּלְמַעֲלָה :
27. And he burned upon it incense of spices;	וַיִּקְטֹר עָלָיו קִמְדַּת סַמִּים	21. And he brought the ark into the tabernacle, and he hanged up the veil of the screen, and he ¹ covered upon the ark of the testimony;	21. וַיָּבֵא אֶת-הָאָרֹן אֶל-הַבְּשִׂיפָן וַיִּשֶׂם אֶת פֶּרֶכֶת הַמָּסָךְ וַיִּסָּךְ עַל-אָרוֹן הָעֵדֻת
as the Lord had com- manded Moses.	כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה { אֶת-מֹשֶׁה :	as the Lord had com- manded Moses.	כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה { אֶת-מֹשֶׁה :
28. And he put up the screen of the door to the tabernacle.	וַיִּשֶׂם אֶת-מָסַךְ הַפֶּתַח בְּמִשְׁכָּן :	22. And he set the table in the tent of meeting, upon the side of the tabernacle, northward, outside of the veil.	22. וַיִּתֵּן אֶת-הַשֻּׁלְחָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל-יָדוֹ הַבְּשִׂיפָן צָפוֹנָה מִחוּץ לַפָּרֹכֶת :
29. And the altar of burnt-offering he set [at] the door of the tabernacle of the tent of meeting; and he offered upon it the burnt-offering, and the meal-offering;	וַאֲתֵּן זִבְחֹת הָעֹלָה שָׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמִּנְחָה	23. And he arranged upon it the arrangement of bread before the Lord;	23. וַיַּעֲרֵךְ עָלָיו עֲרֵךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה
as the Lord had com- manded Moses.	כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה { אֶת-מֹשֶׁה :		
30. And he set the laver between the tent of meeting and (between) the altar, and he put water therein	וַיִּשֶׂם אֶרֶב-בַּיִת בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַזִּבְחָן וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם		

1) Or. screened; or. made a separation for, ett. 2) Or, lighted.

and the glory of the
Lord
filled the tabernacle.

35. And Moses was not
able
to come

into the tent of meeting,
because the cloud
abode upon it,
and the glory of the
Lord
filled the tabernacle.

36. And when the cloud
arose
from over the taber-
nacle,
the children of Israel
used to journey
in all their journeys.

37. But if the cloud did
not arise,

then they did not jour-
ney,
until the day of its
arising.

38. For the cloud of the
Lord
[was] upon the taber-
nacle

by day,
and fire

used to be on it [by]
night,
before the eyes

of all the house of Israel,
in all their journeys.

וּכְבוֹד יְהוָה

מָלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן :

35. וְלֹא-יָבֹל מֹשֶׁה

לָבוֹא

אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

כִּי-שָׁכַן עָלָיו הָעָנָן

וּכְבוֹד יְהוָה

מָלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן :

36. וּבְהֵעָלֹת הָעָנָן

מֵעַל הַמִּשְׁכָּן

יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּכָל מִסְעֵיהֶם :

37. וְאִם-לֹא יִשְׁלַח

הָעָנָן

וְלֹא יִסְעוּ

עַד-יוֹם הָעֹלֶתוֹ :

38. כִּי עָנָן יְהוָה

עַל-הַמִּשְׁכָּן

יוֹמָם

וְאֵשׁ

תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ

לְעֵינֵי

כָּל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל

בְּכָל-מִסְעֵיהֶם :

for washing.

31. And out of it washed
Moses, and Aaron,
and his sons

their hands

and their feet.

32. When they went
into the tent of meeting,
and when they came
unto the altar,

they used to wash;

as the Lord had com-
manded Moses.

33. And he reared up the
court

round about the taber-
nacle and the altar,

and he put up

the screen

of the gate of the court;

and Moses finished

the work.

מִפְּטִיר

34. Then the cloud
covered
the tent of meeting.

לְרַחֲצָה :

31. וּרְחִצּוּ מֹשֶׁה

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וּבְנָיו

אֶת-יְדֵיהֶם

וְאֶת-רַגְלֵיהֶם :

32. כַּבֹּאֵם

אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

וּבְמִקְרַבָּם

אֶל-הַמִּזְבֵּחַ

יִרְחֲצוּ

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת-מֹשֶׁה :

33. וַיִּקַּם אֶת-הַחֲצָר

סָבִיב לְמִשְׁכָּן

וּלְמִזְבֵּחַ

וַיַּחֲסֵן

אֶת-כִּסֵּה

שַׁעַר הַחֲצָר

וַיִּבֹל מֹשֶׁה

אֶת-הַמְּקָאֶה :

מִפְּטִיר

34. וַיָּכֶם הָעָנָן

אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד

1) Or, dwelt.

סֵפֶר וִיקְרָא

LEVITICUS.

CHAPTER. I. א

the ³young steer
before the Lord;
and [there] shall ⁴bring
Aaron's sons, the priests,
the blood,

and they shall sprinkle
the blood
round about the altar
which [is at] the door
of the tent of meeting.

6. And he shall flay
the burnt-offering,
and he shall cut it
into its pieces.

7. And [there] shall put
the sons of Aaron the priest
fire upon the altar,
and they shall arrange
wood
upon the fire.

8. And [there] shall arrange
Aaron's sons, the priests,
the pieces,
the head
and the fat,
upon the wood
that is ⁷upon the fire
which is upon the altar.

אֶת־כֶּן הַבָּקָר
לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּקְרְבוּ
בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת־הַדָּם

וַיִּזְרְקוּ אֶת־הַדָּם
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
אִשֶׁר־פֶּתַח
אֵהֶל מוֹעֵד:

6. וְהִפְשִׁיט
אֶת־הָעֹלָה
וַיַּתֵּחַ אֹתָהּ
לִנְתֹחֶיהָ:

7. וַיִּתְּנוּ
בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים
אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּזְרְבוּ עֲצִים
עַל־הָאֵשׁ:

8. וַיִּצְרְבוּ
בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת־הַנְּתֻחִים
אֶת־הָרֹאשׁ
וְאֶת־הַשֶּׁמֶן
עַל־הָעֵצִים
אִשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:

1. ¹And he called unto
Moses,
and the Lord spoke
unto him
out of the tent of
meeting,
saying.

2. Speak
unto the children of
Israel,
and say unto them:

When a man of you
²offers
an ³oblation to the Lord,
of the cattle,
[even] of the herd, or of
the flock,
you shall offer
your ⁴oblation.

3. If his ⁴offer [be] a
burnt-offering
of the herd,
a male ⁵without blemish
he shall ⁴offer it;
unto the door of the tent
of meeting
he shall ⁴offer it
for his acceptance⁶
before the Lord.

4. And he shall lay his
hand
upon the head of the
burnt-offering;
and it shall be accepted
for him
to make atonement⁷ for
him.
5. And he shall slaughter

1. וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו
מִן־הָאֵהֶל מוֹעֵד
לֵאמֹר:

2. דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אָדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם
קָרְבָן לַיהוָה
מִן־הַבְּהֵמָה

מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן
תִּקְרִיבוּ
אֶת־קָרְבָנְכֶם:

3. אִם־עֹלָה קָרְבָנוֹ
מִן־הַבָּקָר
זָכָר תָּמִים
יִקְרִיבוּ
אֶל־פֶּתַח אֵהֶל מוֹעֵד
יִקְרִיב אֹתוֹ
לְרִצּוֹנוֹ
לִפְנֵי יְהוָה:

4. וְסָבַח יָדוֹ
עַל־רֹאשׁ הָעֹלָה
וַיִּקְרָע לוֹ
דִּבְכָּר עָלָיו:
5. וַיִּשְׁחַט

1) To be understood: And the Lord called unto Moses and spoke unto him. 2) Or, wishes to bring
3) Or, offering. 4) Heb., bring. 5) Heb., perfect. 6) I. e. that he may be accepted; or, favorably received.
7) Heb. upon. 8) Heb., bullock. 9) Or, present.

of a sweet savor to the Lord.

שְׂנֵי

14. And if a burnt-offering of the fowl [be] his oblation to the Lord, then he shall offer of the turtle-doves, or of the young pigeons his oblation.

15. And the priest shall bring it near unto the altar,

and he shall pinch off its head, and he shall burn [it] on the altar; and its blood shall be pressed out upon the wall of the altar.

16. And he shall remove its crop with its feathers,

and he shall cast it beside the altar on the east part, at the place of the ashes.

17. And he shall rend it by its wings,

[but] he shall not divide [it] asunder; and the priest shall burn it on the altar,

upon the wood

which is upon the fire;

it is a burnt-offering,

a fire offering

of a sweet savor to the Lord.

ב

1. And when a person offers an oblation of a meal-offering to the Lord, shall his oblation be of fine flour; and he shall pour oil upon it, and he shall put frankincense upon it.

2. And he shall bring it to Aaron's sons

רִים נִיחֹם לַיהוָה :

שְׁנֵי

14. וְאִם מִדְּבַר עֹלָה קָרְבָנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִתְּתוּרִים אוֹ מִזְּרֵי מִיּוֹנָה אֶת־קָרְבָנוֹ :

15. וְהִקְרִיבוֹ בַּהֶחָן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָקַק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָה דָּמּוֹ עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ :

16. וְהִסִּיר אֶת־מִרְאָתוֹ בְּזָצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בְּהָרֵם הָדָשׁן :

17. וְנִשְׁפַּע אֹתוֹ בִּכְנָפָיו לֹא יַבְדִּיל לָהּ וְהִקְטִיר אֹתוֹ בַּהֶחָן מִן־הָעֵץ עַל־הָעִצִּים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אִשָּׁה :

וְהִסִּיר אֶת־מִרְאָתוֹ בְּזָצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בְּהָרֵם הָדָשׁן :

וְהִקְטִיר אֹתוֹ בַּהֶחָן מִן־הָעֵץ עַל־הָעִצִּים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אִשָּׁה :

וְהִסִּיר אֶת־מִרְאָתוֹ בְּזָצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בְּהָרֵם הָדָשׁן :

וְהִסִּיר אֶת־מִרְאָתוֹ בְּזָצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בְּהָרֵם הָדָשׁן :

וְהִסִּיר אֶת־מִרְאָתוֹ בְּזָצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בְּהָרֵם הָדָשׁן :

וְהִסִּיר אֶת־מִרְאָתוֹ בְּזָצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בְּהָרֵם הָדָשׁן :

וְהִסִּיר אֶת־מִרְאָתוֹ בְּזָצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בְּהָרֵם הָדָשׁן :

CAP. II.

1. וְכִשְׁ פִּיתְקָרִיב קָרְבָנוֹ מִנְחָה לַיהוָה מִלֶּחֶם יִהְיֶה קָרְבָנוֹ וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עֲדֶיהָ לִבְנֵהּ :

2. וְהִבְיָאָה אֲרֻכְכָּנִי אַהֲרֹן

9. But its inwards and its legs

he shall wash with water; and the priest shall burn

the whole

on the altar;

[it is] a burnt-offering,

a fire-offering

of a sweet savor to the Lord.

10. And if his oblation [be] of the flock,

of the sheer,

or of the goats,

for a burnt-offering,

he shall offer it a male without blemish,

And he shall slaughter it upon the side of the altar

northward

before the Lord;

and [there] shall sprinkle Aaron's sons, the priests,

its blood

upon the altar round about.

12. And he shall cut it into its pieces, with its head

and its fat;

and the priest shall arrange them upon the wood

that is upon the fire

which is upon the altar.

13. But the inwards and the legs

he shall wash with water; and the priest shall offer

the whole,

and he shall burn [it] on the altar;

it is a burnt-offering,

a fire-offering

9. וְקָרְבָנוֹ וּכְרָעָיו יִרְחַן בַּמֵּיִם הַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

10. וְאִם מִן־הַצֹּאן קָרְבָנוֹ מִן־הַשְּׂעִיִּים אוֹ מִן־הַעֲזִים לְעֹלָה וְכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ וְנִשְׁחַט אֹתוֹ עַל־יָד הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְנִפְחַ אֹתוֹ לִנְתָחוֹ וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדְרוֹ וְעֶרְבָה בַּהֶחָן אֹתָם עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה :

8. And thou shalt bring

the meal-offering,

which will be made of
these [things]
to the Lord;

and ^{he} shall ^{bring it}
near unto the priest,
and ^{he} shall bring it
near unto the altar.

9. And the priest shall
take up
from the meal-offering

its memorial,

and he shall burn [it] on
the altar;
[it is] a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord.

10. And what is left

of the meal-offering

[shall be] for Aaron and
his sons;
[it is] ^{most} holy

of the fire-offerings of
the Lord.

11. Any meal-offering,

which you shall offer to
the Lord,
shall not be made
leavened;

for any leaven,

nor any honey,

you shall not burn of it

[as] a fire-offering to
the Lord.

12. [As] an oblation of
first-^{fruits}

you shall offer them to
the Lord;

but unto the altar

they shall not come up

for a sweet savor.

13. And every oblation
of thy meal-offering
thou shalt season with
salt;

and thou shalt not suffer
to be lacking salt;
the covenant of thy God,

from thy meal-offering;

with all thy oblations

thou shalt offer salt.

8. וְהֵבֵאתָ

אֶת־הַמִּנְחָה

אֲשֶׁר יֵשֶׁה מֵאֵלֶּה

לַיהוָה

וְהִקְרִיבָהּ אֶל־הַכֹּהֵן

וְהִנִּיחָהּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ

9. וְהָרִים הַכֹּהֵן

מִן־הַמִּנְחָה

אֶת־זִמְרָתָהּ

וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ

אִשָּׁה

רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה :

10. וְהַנּוֹתֵרֶת

מִן־הַמִּנְחָה

לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו

קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים

מֵאִשֵּׁי יְהוָה :

11. כִּלְהַמִּנְחָה

אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה

לֹא תַעֲשֶׂה חֻמֶּץ

כִּי כֹרֶשֶׂאֵר

וְכֹל־דְּבַשׁ

לֹא־תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ

אִשָּׁה לַיהוָה :

12. קָרְבַּן רֵאשִׁית

תִּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה

וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ

לֹא־יָעֲדוּ

לְרִיחַ נִיחֹחַ :

13. וְכָל־קָרְבַּן מִן־חֲתָךְ

בַּמִּלַּח תִּזְכָּל

וְלֹא תִשְׁכֹּחַ מִלַּח

בְּרִית אֱלֹהֶיךָ

מִשַּׁל מִן־חֲתָךְ

עַל כָּל־קָרְבָּנֶךָ

תִּקְרִיב מִלַּח :

the priests;

and he shall take there-
from

his handful

of its fine flour, and of
its oil,
with all its frankincense;

and the priest shall burn
[it]

[as] its memorial

on the altar;

[it is] a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord.

3. And what is left

of the meal-offering

[shall be] for Aaron and
his sons;

[it is] ^{most} holy

of the fire-offerings of
the Lord.

4. And when thou
offerest

an oblation of a meal-
offering

baked in an oven,

[it shall be of] fine flour,

unleavened cakes

mingled with oil,

or unleavened wafers

anointed with oil.

5. And if a meal-offering

²of the ³baking-pan

[be] thy oblation,

[of] fine flour mingled
with oil,

unleavened bread it
shall be.

6. [Thou shalt] break it
into pieces,

and thou shalt pour
oil upon it;

it is a meal-offering.

שְׁלִישִׁי

7. And if a meal-offering
of the ⁴frying-pan

[be] thy oblation,

it shall be made of fine
flour with oil.

הַכֹּהֲנִים

וְקָמַץ מִשָּׁם

מִלֵּא קֶמֶצוֹ

מִסֵּלֶתָּהּ וּמִשֶּׁמֶנָּה

עַל כָּל־לִבְנָתָהּ

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן

אֶת־זִמְרָתָהּ

הַמִּזְבֵּחַ

אִשָּׁה

רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה :

3. וְהַנּוֹתֵרֶת

מִן־הַמִּנְחָה

לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו

קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים

מֵאִשֵּׁי יְהוָה :

4. וְכִי תִקְרֵב

קָרְבַּן מִנְחָה

בִּמְאֵפֶה תֹבֵר

סֵלֶת

חֲדָת מִצָּת

בְּזֹלֶת בְּשֶׁמֶן

וּמִקְטִי מִצָּת

מֵאִשֵּׁים בְּשֶׁמֶן :

5. וְאִם־כִּמְנָחָה

עַל־הַמִּבְחָת

קָרְבָּנֶךָ

סֵלֶת בְּזֹלֶת בְּשֶׁמֶן

מִצָּה תִהְיֶה :

6. פָּחֳת אֹתָהּ פָּחִים

וַיִּצְקֵת עָלֶיהָ שֶׁמֶן

מִנְחָה הִיא :

שְׁלִישִׁי

7. וְאִם־מִמְנַחַת

מִרְחֶשֶׁת

קָרְבָּנֶךָ

סֵלֶת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה

1) Heb., holy of holies. 2) Heb., upon. 3) Or, flat plate. 4) Or, deep pan. 5) I. e., the offerer.
6) Or, present it. 7) I. e., the orlest.

and all the fat וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב
 which is upon the inwards, אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב
 4. And the two kidneys, וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלְיֹת
 and the fat וְאֵת־הַחֵלֶב
 which is upon them, אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן
 which is upon the flanks, אֲשֶׁר עַל־הַפְּסָדִים
 and the lobe וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת
 upon the liver, עַל־הַכִּבְדָּה
 with the kidneys, עַל־הַכִּלְיֹת
 he shall remove it, יִסְרָגָהּ
 5 And Aaron's sons { וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ }
 shall burn it בְּגִי־אֶהֱרֹן
 on the altar הַמִּזְבֵּחַ
 upon the burnt-offering, עַל־הַעֹלָה
 which is upon the wood אֲשֶׁר עַל־הָעֵצִים
 that is upon the fire; אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
 [it is] a fire-offering אִשָּׁה
 of a sweet savor to the Lord, רֵיחַ נִיחָה לַיהוָה
 6. And if his oblation { וְאִם־כֹּחַן־הַצֹּאן }
 [be] of the flock קָרְבָּנוֹ
 for a sacrifice of peace-offering to the Lord; לֹחֶם שְׁלָמִים לַיהוָה
 male or female, without blemish, זָכָר אוֹ נִקְבָּה תָּמִים
 he shall offer it, יִקְרִיבֵנּוּ
 7. If a lamb 7. אִם־כֶּשֶׂשׁ
 he offer הוּא־מִקְרִיב
 his oblation, אֶת־קָרְבָּנוֹ
 then he shall bring it near before the Lord, וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יי
 8. And he shall lay his hand וְסִמָּךְ אֶת־יָדוֹ
 upon the head of his oblation, עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ
 and he shall slaughter it וְשָׁחֵם אֹתוֹ
 before the tent of meeting; קִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
 and Aaron's sons shall sprinkle וּזְרָקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן
 its blood אֶת־דָּמֹו
 upon the altar round about, עַל־מִזְבֵּחַ סָבִיב
 9. And he shall offer אִשָּׁה לַיהוָה
 of the sacrifice of peace-offering אֶת־הַחֵלֶב
 וְהִקְרִיב תְּמַנְסֶה אֶת־הַקֶּרֶב

14. And if thou offer וְאִם־תִּקְרִיב
 a meal-offering of first-fruits to the Lord, מִנְחַת בְּכֹרִים לַיהוָה
 [of] grain in the ear אֲכִיב קִלְיוֹ בְּאֵשׁ
 parched with fire, נִרְשׁ בְּרִמְלָה
 bruised grain of the fresh ear, תִּקְרִיב
 thou shalt offer אֶת מִנְחַת בְּכֹרֹתָיִךְ
 the meal-offering of thy first-fruits, וְנָתַתָּ עֲלֵיהֶ שֶׁמֶן
 15. And thou shalt put oil upon it, וְשִׁמְתָּ עֲלֵיהֶ לִבְנָה
 and thou shalt lay frankincense upon it; מִנְחָה הוּא
 it is a fire-offering, וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
 16. And the priest shall burn אֶת־אֲזִיקֹתָהּ
 its memorial מִנְרָשָׁה וּמִשְׁמֶנָּה
 of its bruised grain, and of its oil, עַל־כִּרְלִנְתָּהּ
 with all its frankincense; אִשָּׁה לַיהוָה
 [it is] a fire-offering to the Lord.
 CAP. III.
 רִבְעִי
 1. And if a sacrifice of peace-offerings וְאִם־זִבְחַ שְׁלָמִים
 [be] his oblation, קָרְבָּנוֹ
 if of the heard אִם־מִן־הַבָּקָר
 he offer, הוּא מִקְרִיב
 whether male or female, אִם־זָכָר אִם־נִקְבָּה
 he shall offer it without blemish תָּמִים יִקְרִיבֵנּוּ
 before the Lord, לִפְנֵי יְהוָה
 2. And he shall lay his hand וְסִמָּךְ יָדוֹ
 upon the head of his oblation, עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ
 and he shall slaughter it וְשָׁחֵם
 [at] the door of the tent of meeting, פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 and [there] shall sprinkle וּזְרָקוּ
 Aaron's sons, the priests, בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים
 the blood אֶת־דָּמָם
 upon the altar round about, עַל־מִזְבֵּחַ סָבִיב
 3. And he shall offer 3. וְהִקְרִיב
 of the sacrifice of peace-offering מִזְבֵּחַ שְׁלָמִים
 a fire-offering to the Lord, אִשָּׁה לַיהוָה
 the fat אֶת־הַחֵלֶב
 that covers the inwards תְּמַנְסֶה אֶת־הַקֶּרֶב

1) Or, ripe (or, green) ears of corn dried by the fire. 2) Or, pounded corn out of full ears. 3) Or, [part] of. 4) Or, by the loins. 5) Or, midriff; caul. 6) Or, sheep

15. And the two kidneys,
and the fat
which is upon them,
which is upon the flanks,
and the lobe
upon the liver,
with the kidneys,
he shall remove it.

16. And the priest shall
burn them
on the altar;

[it is] the food of a fire-
offering
for a sweet savor;

all the fat [belongs] to
the Lord.

17. [It shall be] a per-
petual statute
for your generations

in all your habitations;

any fat, nor any blood

you shall not eat.

ד.

חֲמִישִׁי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Speak

unto the children of
Israel,
saying:

When a person sins

through error

against any of the pro-
hibitions of the Lord

which ought not to be
done,

and he does one of them;

3. If the anointed priest
sins

to the guilt of the
people,⁵

then he shall offer for
his sin,

which he has sinned,

a young bullock without
blemish

15. וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלְיֹת
וְאֵת הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
אֲשֶׁר עַל-הַפְּסָלִים
וְאֶת-הַלֹּב
עַל-הַכֹּבֶד
עַל-הַכִּלְיֹת
יִסְרֶנָּה :

16. וְהַקְטִירֵם בַּהֲרֹן
הַמִּזְבֵּחַ
כֶּחֶם אִשָּׁה
לְרִיחַ נִיחֹם :

כָּל-חֵלֶב לַיהוָה :
17. חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹת יָבֹם
בְּכָל-מוֹשְׁבֵיכֶם
כָּל-חֵלֶב וְכָל-דָּם
לֹא תֹאכְלוּ :

CAP. IV.

חֲמִישִׁי

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

2. דַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר :

כִּשְׁפָא פִּיתְחָמָא
בְּשִׁגְגָה
מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא הִעֲשִׂינָה
וַעֲשָׂה מֵאֲחַת מִהֶנָּה
3. אִם הִכְהִין חֲמִישִׁים
יִחְטֵא

לְאַשְׁמַת הָעָם
וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ
אִשֶּׁר חָטָא
פֶּן בְּזִיקָר חַמִּים

a fire-offering to the
Lord;
its fat,
the entire fat tall,
close by the backbone,
he shall remove it;
and the fat
that covers the inwards,
and all the fat
which is upon the
inwards.

10. And the two kidneys,
and the fat
which is upon them,
which is upon the flanks,
and the lobe
upon the liver,
with the kidneys,
he shall remove it.

11. And the priest shall
burn it
on the altar;

[it is] the food of a fire-
offering to the Lord.

12. And if a goat [he]
his oblation,
then he shall bring it
near before the Lord.

13. And he shall lay his
hand
upon his head,

and he shall slaughter it

before the tent of
meeting;

and Aaron's sons shall
sprinkle

its blood

upon the altar round
about

14. And he shall offer of
it

his oblation,

a fire-offering to the
Lord;

the fat

that covers the inwards,

and all the fat

which is upon the
inwards.

אִשָּׁה לַיהוָה
חֵלֶב
הָאֵלֶּיָּה תְּמִימָה
לְעִנְתַּת הָעֲצָה
יִסְרֶנָּה
וְאֶת-הַחֵלֶב
הַכֹּסֶפֶה אֶת-הַקֹּבֶר
וְאֵת כָּל-הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עַל-הַקֹּרֶב :

10. וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלְיֹת
וְאֶת-הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
אֲשֶׁר עַל-הַפְּסָלִים
וְאֶת-הַלֹּב
עַל-הַכֹּבֶד
עַל-הַכִּלְיֹת
יִסְרֶנָּה :

11. וְהַקְטִירֵם בַּהֲרֹן
הַמִּזְבֵּחַ
כֶּחֶם אִשָּׁה לַיהוָה :

12. וְאִם-עֹז קָרְבָּנוֹ
וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי יְהוָה;

13. וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ
עַל-רֹאשׁוֹ
וְשָׁחַט אֹתוֹ

לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
וְזָרָקוֹ בְּנֵי אֹהֶל־
אֶת־דָּמוֹ

עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב ;

14. וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ
קָרְבָּנוֹ

אִשָּׁה לַיהוָה
אֶת-הַחֵלֶב

הַכֹּסֶפֶה אֶת-הַקֹּבֶר
וְאֵת כָּל-הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עַל-הַקֹּרֶב :

1) Or, unwittingly. 2) Or, ignorance. 3) Or, commandments. 4) Or, [concerning things] which, etc
5) I.e., so as to bring guilt on the people.

the fat	אֶת־הַחֵלֶב	to the Lord for a sin-offering	לַיהוָה, לְחַטָּאת :
that covers ² the inwards,	הַמִּכְסֶּה עַל־הַכֶּבֶד	4. And he shall bring the bullock	וְהֵבִיא אֶת־הַפָּר
and all the fat	וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב	at the door	אֶרְפֹּת
which is upon the inwards.	אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב :	of the tent of meeting	אֹהֶל מוֹעֵד
9. And the two kidneys,	9. וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּבְדִּים	before the Lord;	לִפְנֵי יְהוָה
and the fat	וְאֶת־הַחֵלֶב	and he shall lay his hand	וְסָמָךְ אֶת־יָדוֹ
which is upon them,	אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן	upon the head of the bullock,	עַל־רֹאשׁ הַפָּר
which is upon the flanks,	אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים	and he shall slaughter the bullock	וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר
and the lobe	וְאֶת־הַיֹּדֶרֶת	before the Lord.	לִפְנֵי יְהוָה :
upon the liver,	עַל־הַכֶּבֶד	5 And the anointed priest shall take	5 וְזָקֵן־הַכֹּהֵן הַמְּשֻׁחַ
with the kidneys,	עַל־הַכִּבְדֹּת	of the blood of the bullock,	מִדָּמַם הַפָּר
he shall remove it.	יְסִירֶנָּה :	and he shall bring it	וְהֵבִיא אֹתוֹ
10. As it ³ is taken off	10. כַּאֲשֶׁר יִנָּחַץ	unto the tent of meeting.	אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד :
from the ox of the sacrifice of peace-offering;	מִשֹּׁר יִבְחַח־הַזָּקֵן	6. And the priest shall dip	6. וּמָבֵל בַּחֵטָּן
and the priest shall burn them	וְהִקְמִירֵם בַּחֵטָּן	his finger	אֶת־אֶצְבָּעוֹ
upon the altar of burnt-offering.	עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה :	in the blood,	בַּדָּם
11. And the skin of the bullock,	11. וְאֶת־עוֹר הַפָּר	and he shall sprinkle of the blood	וְהִזָּה מִיְּהֵדָם
and all its flesh,	וְאֶת־כָּל־בָּשָׂרוֹ	seven times	שִׁבְעַת פְּעָמִים
with its head,	עַל־רֹאשׁוֹ	before the Lord,	לִפְנֵי יְהוָה
and with its legs,	וְעַל־רַגְלָיו	before the veil of the sanctuary.	אֶת־פְּנֵי פָרֹכֶת { הַקֹּדֶשׁ : }
and its inwards, and its dung.	וְקִרְבּוֹ וּפָנָשׁוֹ :	7. And the priest shall put	7. וְנָתַן בַּחֵטָּן
12. ⁴ And he shall bring out the whole bullock	12. וְהוֹצִיא אֶת־כָּל־הַפָּר	of the blood	מִיְּהֵדָם
outside of the camp	אֶל־מְחוּץ לַמַּחֲנֶה	upon the horns of the altar	עַל־קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ
unto a clean place,	אֶל־מָקוֹם טָהוֹר	of the Incense of spices	קְמִירַת הַסַּמִּים
where the ashes are poured out,	אֶל־שֵׂפָךְ הַדֶּשֶׁן	before the Lord,	לִפְנֵי יְהוָה
and he shall burn it	וְשָׂרַף אֹתוֹ	that is in the tent of meeting;	אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד
upon wood with fire;	עַל־עֵצִים כַּאֲשֶׁר	and all the blood of the bullock	וְאֵת כָּל־דָּמַם הַפָּר
where the ashes are poured out	עַל־שֵׂפָךְ הַדֶּשֶׁן	he shall pour out	יִשְׁפֹךְ
it shall be burned.	יִשָּׂרַף :	at the foundation	אֶל־יְסוֹד
13. And if all the congregation of Israel err,	13. וְאִם כָּל־עֵדֶת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ {	of the altar of burnt-offering,	מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
and a thing be hidden	וְנִעְזֶם דְּבָר	which is [at] the door	אֲשֶׁר־פֶּתַח
from the eyes of the assembly,	מִעֵינֵי גִי הַקְהָל	of the tent of meeting.	אֹהֶל מוֹעֵד :
and they do	וַעֲשׂוּ	8. And all the fat	8. וְאֵת כָּל־חֵלֶב
one of all the ⁵ prohibitions of the Lord	אֶחָד מִכָּל־מִצְוֹת יְיָ	of the bullock of the sin-offering	פָּר הַחַטָּאת
		he shall take off from it;	יָרִים כִּמְנוֹ

1) Or, base; bottom. 2) Heb., upon the. 3) Heb., was. 4) I. e., [even] the whole bullock he shall carry forth, etc. 5) Or, commandments.

and he shall offer it on the altar.
10. Thus shall he do with the bullock;
as he did

with the bullock of the sin-offering,
so shall he do with this;

and the priest shall make atonement for them,
and it shall be forgiven to them.

21. And he shall bring out the bullock outside of the camp,

and he shall burn it as he burned

the first bullock;

it is a sin-offering of the assembly.

22. When a chief sins, and he does

one of the prohibitions of the Lord his God

which ought not to be done, through error,

and he is guilty.

23. 'If it be made known unto him his sin

wherein he has sinned, then he shall bring his oblation a goat,

a male, without blemish.

24. And he shall lay his hand upon the head of the goat, and he shall slaughter it

in the place where they slaughter the burnt-offering

before the Lord;

it is a sin-offering.

26. And the priest shall take of the blood of the sin-offering with his finger,

והקמיר המזבח :

20. וישיה קפר

כאשר עשה

קפר החטאת

כן יעשה לו

וכפר עליהם הכהן

ונסלח להם :

21. והוציא את-הבקר

אל-מחוץ למחנה

וישרף אותו

כאשר שרף

את הבקר הראשון :

22. כאשר נשאי חטא

ועשה

אחת מכל מצות

יהוה אלהיו

אשר לא-תעשנה

בשגגה

ואשם :

23. אי-הודיע אליו

הטאתו

אשר הטא בזה

והביא את-קרבנו

שעיר עזים

זכר תמים :

24. וסמך ידו

על-ראש השעיר

וישחט אותו

במקום אשר-ישחט

את-העולה

לפני יהוה :

25. ולקח הכהן

מדם החטאת

באצבעו

which ought not to be done,
and they be guilty.

14. When it becomes known the sin wherein they have sinned,

then shall the assembly offer a young bullock for a sin-offering,

and they shall bring it before the tent of meeting.

15. Then shall lay the elders of the congregation

their hands upon the head of the bullock

before the Lord;

and they shall kill the bullock before the Lord.

16. And the anointed priest shall bring

of the blood of the bullock unto the tent of meeting.

17. And the priest shall dip his finger

in the blood, and he shall sprinkle [it] seven times

before the Lord, before the veil.

18. And of the blood he shall put upon the horns of the altar

which is before the Lord that is in the tent of meeting;

and all the blood he shall pour out at the foundation

of the altar of burnt-offering, which is [at] the door

of the tent of meeting.

19. And all its fat he shall take off from it,

אשר לא-תעשנה

ואשמו :

14. ונודעה החטאת אשר הטא עליה

והקריבו בקהל

פר בן-בקר לחטאת

והביאו אותו

לפני אהל מועד :

15. וסמכו

זקני העדה את-ידיהם

על-ראש הבקר

לפני יהוה

וישחט את-הבקר

לפני יהוה :

16. והביא הכהן

מדם הבקר

אל-אהל מועד :

17. וסבל הכהן

אצבעו

מן-הדם

והזה שבע פעמים

לפני יהוה

את-לפני הפרכת :

18. ומן-הדם יתן

על-קרנות המזבח

אשר לפני יהוה

אשר באהל מועד

ואת קרית-הדם ישפך

אל-יסוד

מזבח העלה

אשר-פתח

אהל מועד :

19. ואת כרית-לבו

ירים ממנו

at the foundation of the altar.

31. And all its fat he shall remove, as [the] fat is removed from off the sacrifice of peace-offering; and the priest shall burn [it] on the altar

for a sweet savor to the Lord; and the priest shall make atonement for him, and it shall be forgiven to him

32. And if a lamb be bring his oblation for a sin-offering,

a female, without blemish he shall bring it.

33. And he shall lay his hand upon the head of the sin-offering, and he shall slaughter it for a sin-offering in the place where they slaughter the burnt-offering.

34. And the priest shall take of the blood of the sin-offering with his finger,

and he shall put [it] upon the horns of the altar of burnt-offering; and all its blood he shall pour out at the foundation of the altar.

35. And all its fat he shall remove, as it is removed the fat of the lamb of the sacrifice of peace-offering; and the priest shall burn them on the altar, upon the fire-offerings of the Lord; and the priest shall make atonement for him

אֶל־יָסוֹד הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת־כָּל־חֲלָבָהּ 31. וְיָסִיר בְּאִשֶּׁר הוֹסֵךְ חֲלָב־מִזְבֵּחַ זֶכֶת הַשְּׁלָמִים וְהַקָּטֹרֶת יִבְחֹךְ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכָפַר עָלָיו בַּהֲבֵן וְנִסְכָּח לוֹ :

32. וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאתָּ וְנִקְבָּהּ חֲמִישֶׁה וְיִבְיָאָהּ : וְכִסְפוֹ אֶת־יָדָיו עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאתָּ וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַעֹלָה :

33. וְנִקְחָהּ בַּהֲבֵן וְכָל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יָסוֹד הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת־כָּל־חֲלָבָהּ 34. וְיָסִיר בְּאִשֶּׁר הוֹסֵךְ חֲלָב־מִזְבֵּחַ זֶכֶת הַשְּׁלָמִים וְהַקָּטֹרֶת יִבְחֹךְ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכָפַר עָלָיו בַּהֲבֵן וְנִסְכָּח לוֹ :

35. וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאתָּ וְנִקְבָּהּ חֲמִישֶׁה וְיִבְיָאָהּ : וְכִסְפוֹ אֶת־יָדָיו עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאתָּ וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַעֹלָה :

36. וְנִקְחָהּ בַּהֲבֵן וְכָל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יָסוֹד הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת־כָּל־חֲלָבָהּ 37. וְיָסִיר בְּאִשֶּׁר הוֹסֵךְ חֲלָב־מִזְבֵּחַ זֶכֶת הַשְּׁלָמִים וְהַקָּטֹרֶת יִבְחֹךְ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכָפַר עָלָיו בַּהֲבֵן וְנִסְכָּח לוֹ :

38. וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאתָּ וְנִקְבָּהּ חֲמִישֶׁה וְיִבְיָאָהּ : וְכִסְפוֹ אֶת־יָדָיו עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאתָּ וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַעֹלָה :

39. וְנִקְחָהּ בַּהֲבֵן וְכָל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יָסוֹד הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת־כָּל־חֲלָבָהּ 40. וְיָסִיר בְּאִשֶּׁר הוֹסֵךְ חֲלָב־מִזְבֵּחַ זֶכֶת הַשְּׁלָמִים וְהַקָּטֹרֶת יִבְחֹךְ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכָפַר עָלָיו בַּהֲבֵן וְנִסְכָּח לוֹ :

41. וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאתָּ וְנִקְבָּהּ חֲמִישֶׁה וְיִבְיָאָהּ : וְכִסְפוֹ אֶת־יָדָיו עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאתָּ וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַעֹלָה :

42. וְנִקְחָהּ בַּהֲבֵן וְכָל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יָסוֹד הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת־כָּל־חֲלָבָהּ 43. וְיָסִיר בְּאִשֶּׁר הוֹסֵךְ חֲלָב־מִזְבֵּחַ זֶכֶת הַשְּׁלָמִים וְהַקָּטֹרֶת יִבְחֹךְ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכָפַר עָלָיו בַּהֲבֵן וְנִסְכָּח לוֹ :

44. וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאתָּ וְנִקְבָּהּ חֲמִישֶׁה וְיִבְיָאָהּ : וְכִסְפוֹ אֶת־יָדָיו עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאתָּ וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַעֹלָה :

45. וְנִקְחָהּ בַּהֲבֵן וְכָל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יָסוֹד הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת־כָּל־חֲלָבָהּ 46. וְיָסִיר בְּאִשֶּׁר הוֹסֵךְ חֲלָב־מִזְבֵּחַ זֶכֶת הַשְּׁלָמִים וְהַקָּטֹרֶת יִבְחֹךְ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכָפַר עָלָיו בַּהֲבֵן וְנִסְכָּח לוֹ :

47. וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאתָּ וְנִקְבָּהּ חֲמִישֶׁה וְיִבְיָאָהּ : וְכִסְפוֹ אֶת־יָדָיו עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאתָּ וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַעֹלָה :

and he shall put [it] upon the horns of the altar of burnt-offering; and he shall pour out its blood at the foundation

of the altar of burnt-offering.

26. And all its blood he shall burn on the altar, as the sacrifice of peace-offering; and the priest shall make atonement for him concerning his sin,

and it shall be forgiven to him.

נָשִׂי

27. And if any person

sinneth through error

of the people of the land,

by his doing

one of the prohibitions of the Lord,

which ought not to be done,

and he be guilty,

28. If it be made known to him

his sin, which he has sinned,

then he shall bring his oblation

a goat,

a female, without blemish,

for his sin

which he has sinned.

29. And he shall lay his hand

upon the head of the sin-offering,

and he shall kill the sin-offering

in the place of the burnt-offering.

30. And the priest shall take

of its blood

with his finger,

and he shall put [it] upon the horns

of the altar of the burnt-offering;

and all its blood he shall pour out

וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יָסוֹד

מִזְבֵּחַ הָעֹלָה :

26. וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִקְטֹרֶת הַמִּזְבֵּחַ

כַּקֹּרְבָּן זֶכֶת הַשְּׁלָמִים

וְכָפַר עָלָיו בַּהֲבֵן

וְנִסְכָּח לוֹ :

נָשִׂי

27. וְאִם־נִפְשׁ אִחַת

תִּחְטָא בְשִׁגְגָה

מִבְּנֵי הָאָרֶץ

בַּעֲשָׂתָהּ

אֶחָת מִמִּצְוֹת יְהוָה

אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂה

וְאָשָׁם :

28. אִם־יִדְוַע אֵלָיו

חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא

וְהָבִיא קָרְבָּנוֹ

שְׂעִירֵת עִזִּים

חֲמִישֶׁה נִקְבָּה

עַל־חַטָּאתוֹ

אֲשֶׁר חָטָא :

29. וְכִסְפוֹ אֶת־יָדָיו

עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאתָּ

וְשָׁחַט אֶת־הַחֲטָאתָּ

בַּמָּקוֹם הָעֹלָה :

30. וְנִקְחָהּ בַּהֲבֵן

מִדָּמָהּ

בְּאֶצְבָּעוֹ

וְנָתַן עַל־קַרְנֹת

מִזְבֵּחַ הָעֹלָה

וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ

with an oath,
and it be hidden from
him;^a
when he knows [of it],
'then he shall be guilty
in one of these [things].
5. And it shall be,
when he is guilty
in one of these [things],
then he shall confess
[that]
wherein he has sinned.
6. And he shall bring his
trespass-offering
to the Lord
for his sin
which he has sinned,
a female out of the flock,
a lamb
or a goat,
for a sin-offering;
and the priest shall make
atonement for him
concerning his sin.
7. And if his ^bmeans
suffice not for a lamb,^c
then he shall bring his
trespass-offering
[for] what he has sinned,
two turtle-doves,
or two young pigeons,
to the Lord,
one for a sin-offering,
and one for a burnt-
offering.
8. And he shall bring
them
unto the priest,
and he shall offer
that which is for the
sin-offering
first,
and he shall pinch off
its head
from its neck,

בשבעה
ונעלם ממנו
והוא ידע
ואשם
לזאת מאלה:
5. והיה
כייאשם
לזאת מאלה
והתוודה
אשר הוא עליה:
6. והביא את-אשמו
ליתנה
על חטאתו
אשר חטא
נקבה מן-הצאן
כשבה
או-שעירת עזים
לחטאת
וכפר עליו הכהן
בחטאתו:
7. ואם-לא תמצא ידו
הי שש
והביא את-אשמו
אשר חטא
שתי תורים
או-שני בני-יונה
ליתנה
אחד לחטאת
ואחד לעולה;
8. והביא אתם
אל-הכהן
והקריב
את-אשר לחטאת
ראשונה
ומלק את-ראשו
ממור ערפו
concerning his sin
which he has sinned
and it shall be forgiven
to him
ה
1. And when a person
sins,
in that he hears
the voice of 'aduration,
and he is a witness,
either he has seen or
known,
if he do not tell [it],
then he shall bear his
iniquity.
2. Or a person
who touches
any unclean thing,
whether [it be] the
carcass
of an unclean beast,
or the carcass
of unclean cattle
or the carcass
of an unclean creeping
thing,
and it be hidden from
him,^a
and he be unclean,
then he shall be guilty.
3. Or when he touches
the uncleanness of man,
whatsoever his unclean-
ness [be]
wherewith he is unclean,
and it be hidden from
him;
when he knows [of it],
then he shall be guilty.
4. Or a person
when it swears
pronouncing with the
lips
to do evil, or to do good,
whatsoever [it be]
that a man pronounces

על-חטאתו
אשר-חטא
ונסלח לו:
CAP. V.
1. ונפש בן-תחטא
ושמעה
קול אלה
והוא עד
או ראה או ידע
אם-לא יגיד
ונשא עונו:
2. או נפש
אשר תגע
בכר דבר טמא
או בנבלת
חיה טמאה
או בנבלת
בהמה טמאה
או בנבלת
שרץ טמא
ונעלם ממנו
והוא טמא
ואשם:
3. או כי יגע
בטמאת אדם
לכל טמאתו
אשר יטמא בה
ונעלם ממנו
והוא ידע
ואשם:
4. או נפש
כי תשבע
לבטא בשפתים
להרע או להיטיב
לכל
אשר יבטא האדם

¹ I. e., an adjuration requiring witness to come forward. ² Or, and bear, etc. ³ Or, and it escape
his memory. ⁴ Or, and he be guilty. ⁴ Heb., hand reach not, etc.

in one of these [things],

and it shall be forgiven
to him;

and it shall belong to
the priest,
as the meal-offering.

14. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

15. A person
when he commits a
trespass,
and he sins through error

in the holy [things] of
the Lord,
then he shall bring his
trespass-offering
to the Lord,

a ram without blemish
out of the flock,

according to thy
estimation,
[in] shekels of silver,

by the shekel of the
sanctuary,
for a trespass-offering.

16. And that what he
sinned
in the holy [things],

he shall pay,

and the fifth [part]
thereof
he shall add to it,

and he shall give it to
the priest;
and the priest shall
make atonement for him
with the ram of the
trespass-offering,
and it shall be forgiven
to him.

17. And if a person sin,

and do

any of the prohibitions
of the Lord
which ought not to be
done;

but he do not know

that he be guilty,

and [so] bear his iniquity,

18. Then he shall bring

מִאֶחַד מֵאֵלֶּה

וְנִסְכָּה לוֹ

וְהָיְתָה לַכֹּהֵן
כַּמִּנְחָה:

14. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר:

15. נֶפֶשׁ

כִּי-תִעָוֶל לַעֲלֹל

וְהִטְאָה בְשִׁגְגָה

בְּקִדְשֵׁי יְהוָה

וְהָבִיָּא אֶת-אִשְׁמוֹ

לַיהוָה

אֵיז תָּמִים

מִן-הַצֹּאן

כְּעֶרְכָּהּ

כֶּסֶף-שֶׁקֶלִים

בְּשֶׁקֶל-הַמִּקְדָּשׁ

לְאִשָּׁם:

16. וְאֵת אֲשֶׁר הִטָּא

מִן-הַקִּדְשִׁים

יִשְׁלֹם

וְאֵת חֲמִישִׁיתוֹ

יֹסֵף עָלָיו

וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן

וְהַכֹּהֵן יַכְפֵּר עָלָיו

בְּאֵיז הָאִשָּׁם

וְנִסְכָּה לוֹ:

17. וְאִם-נֶפֶשׁ בִּי

תִּחְטָא

וְעָשָׂה תָה

אַחַת מִכָּל-מִצְוֹת יְיָ

אֲשֶׁר לֹא הִעֲשִׂינָהּ

וְלֹא-יָדָע

וְאִשָּׁם

וְנִשָּׂא עֹנֵוֹ:

18. וְהָבִיָּא

but he shall not divide
[it] asunder,

9. And he shall sprinkle

of the blood of the sin-
offering
upon the wall of the
altar;

and the rest of the blood

shall be pressed out

at the foundation of the
altar;

it is a sin-offering.

10. And the second

he shall offer [as] a
burnt-offering

according to the
ordinance;

and the priest shall make
atonement for him

concerning his sin which
he has sinned,

and it shall be forgiven
to him.

וְשָׁבִיעִי

11. And if his means
suffice not

for two turtle-doves,

or for two young pigeons,

then he shall bring his
oblation

[for] what he has sinned,

the tenth [part] of an
ephah of fine flour

for a sin-offering;

he shall not put oil upon
it,

nor shall he put frank-
incense upon it;

for it is a sin-offering.

12. And he shall bring it

unto the priest,

and the priest shall take
of it

his handful

[as] its memorial,

and he shall burn [it] on
the altar

upon the fire-offerings
of the Lord;

it is a sin-offering.

13. And the priest shall
make atonement for him

concerning his sin

which he has sinned

וְלֹא יִבְדֹּל יָדָיו

9. וְהִזָּה

מִדַּם הַחֲטָאֹת

עַל-קִיר הַמִּזְבֵּחַ

וְהַנֶּשֶׁאֶר בָּדָם

יִמָּצֵה

אֶל-סִיד הַמִּזְבֵּחַ

חֲטָאֹת הִוא:

10. וְאֵת הַשֵּׁנִי

יַעֲשֶׂה עֹלָה

כַּמִּשְׁפָּט

וְכָפַר עָרְוֵו הַכֹּהֵן

מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר-הִטָּא

וְנִסְכָּה לוֹ:

וְאִם-לֹא תִשְׁגִּי יָדוֹ

לְשֵׁנֵי הָרִים

אוֹ לְשֵׁנֵי בְנֵי-יֹנֵהָ

וְהָבִיָּא אֶת-קָרְבָּנוֹ

אֲשֶׁר הִטָּא

עֲשִׂירִית הָאֶפֶה סֶלֶת

לְחֲטָאֹת

לֹא-יִשֶּׂם עָלָיָה שֶׁמֶן

וְלֹא-יִתֵּן עָלָיָה קֶבֶץ:

כִּי חֲטָאֹת הִוא:

12. וְהָבִיָּאָה

אֶל-הַכֹּהֵן

וְקִבֹּץ הַכֹּהֵן יִכְמֹה

מִלּוֹ אֶקְבִּיצָהּ

אֶת-אֲזִקְרָתָהּ

וְהִקְמִיר בַּמִּזְבֵּחַ

עַד אֲשֶׁן יִדָּהּ

חֲטָאֹת הִוא:

13. וְכָפַר עָרְוֵו הַכֹּהֵן

עַל-חֲטָאתוֹ

אֲשֶׁר-הִטָּא

1) Heb., make; prepare. 2) Or, after the manner of the fire-offerings, etc. 3) Or, against. 4) I.e., the remnant. 5) Or, in value of [two] shekels of silver. 6) Or, though he knew it not, etc. and he shall bear, etc.

or the lost thing
which he has found.

מפטר

24. Or any thing

about which he has
sworn falsely;

and he shall pay it in
full,
and the fifth [part] there-
of he shall add to it;
to whom it belongs

he shall give it,

in the day of [confess-
ing] his guilt.

25. And his trespass-
offering
he shall bring to the
Lord,
a ram without blemish

out of the flock,

according to thy
estimation,
for a trespass-offering
unto the priest.

26. And the priest shall
make atonement for him
before the Lord;

and it shall be forgiven
to him
concerning any of all
[these things]
which he may do

to be guilty thereby.

TZAV

ו

1 And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Command Aaron

and his sons,

saying:

This is the law of the
burnt-offering;
the burnt-offering

[shall be] upon the
hearth
upon the altar

או אתה אברה
אשר כניא :

מפטר

24. או מפל

אשר ישבע עליו
לשקר

ושלם אתו בראשו

וחמשתיו יספ עזיו

לאשר הוא לו

יתננו

ביום אשמתו :

25. ואת אשמו

יביא ליהוה

איל חמים

מזבחה

בערקה

לאשם

אלהה

26. וכפר עזיו בהה

לפני יהוה

ונסלח לו

על אחת מכל

אשר יעשה

לאשמה בה :

צו

CAP. VI.

וידבר יי אל משה

לאמר :

2. צו את אהרן

ואת בניו

לאמר

זאת תורת העלה

והוא העלה

על מזבחה

על המזבח

a ram without blemish
out of the flock,

according to thy
estimation,
for a trespass-offering

to the priest;

and the priest shall make
atonement for him
concerning his error

wherein he has erred

and knew [it] not.

and it shall be forgiven
to him.

19. It is a trespass-
offering;
he has certainly tres-
passed against the Lord.

20. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

21. When a person sins,
and commits a trespass
against the Lord,
and deals falsely with
his neighbor
in a matter of deposit,

or of ³bargain,

or in a robbery,

or he has oppressed his
neighbor.

22. Or he has found a
lost thing,
and he has dealt falsely
therein,
and he has sworn to a
lie;
in any of all [these things]

which a man may do
to sin thereby.

23. And it shall be,

when he sins

and is guilty,

then he shall return the
robbery
which he has robbed,

or the thing which he
has gotten by
oppression,

or the deposit

which was deposited
with him,

איל חמים

מזבחה

בערקה

לאשם

אלהה

וכפר עזיו בהה

על שגגתו

אשר יג

והוא לא ידע

ונסלח לו :

19. אשם הוא

אשם אשם ליהוה :

20. וידבר יי אל משה

לאמר :

21. נפש כי חטא

ומעקה מעל בהה

וכחש בעמיתו

בפקדון

או בכתשומת יד

או בגנל

או עשק את עמיתו :

22. או מצא אברה

וכחש בה

ונשבע על שקר

על אחת מכל

אשר יעשה האדם

לחטא בהה :

23. והיה

כיהחטא

ואשם

והשיב את הגנלה

אשר גנל

או את העשק

אשר עשק

או את הפקדון

אשר הפקד איתו

1) Or, in the usual value. 2) Or, lies to his neighbor. 3) Or, loan; pledge. 4) Or, principal. 5) Or, being found guilty. 6) Or, it is the burnt-offering [which shall be], etc.

front of the altar.
8. And he shall take up
from it
with his handful,
of the fine flour of the
meal-offering,
and of its oil,
and all its frankincense
which is upon the meal-
offering,
and he shall burn [it on]
the altar
[for] a sweet savor,
[as] its memorial to the
Lord,
9. And what is left of it
shall Aaron and his sons
eat;
unleavened it shall be
eaten
in a holy place;
In the court of the tent
meeting
they shall eat it.
10. It shall not be baked
leavened;
[as] their portion I have
given it
from my fire-offerings;
It is most holy
as the sin-offering, and
as the trespass-offering.
11. Every male
among the children of
Aaron
shall eat of it,
[as] a perpetual statute
for your generations
from the fire-offerings
of the Lord;
whatsoever touches
them
shall be holy.
שני
12. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
13. This is the oblation
of Aaron and his sons,
which they shall offer
to the Lord
in the day when he is
anointed;

אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
8. וְהָרִים מִמֶּנּוּ
בְּקַמְצוֹ
מִסֻּלַת הַמִּנְחָה
וּמִשֶּׁמֶן
וְאֵת כֶּל־הַקְּבֹנָה
אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה
וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ
רִיחַ נִיחָה
אֲזַכְרֶנָּה לַיהוָה :
9. וְהַנּוֹתֵרֶת מִמֶּנָּה
יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
מִצֹּט תֹאכֵל
בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ
בַּחֲצֵר אֹהֶל־מוֹעֵד
יֹאכְלוּהָ :
10. לֹא תֹאפֶה חֶמֶץ
חֶלְקָם נָתַתִּי אֹתָהּ
בְּאֵשׁ
קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הִוא
כַּחֲמַת וּכְאֹשֶׁם :
11. כָּל־זָכָר
בְּבָנֵי אַהֲרֹן
יֹאכְלוּנָהּ
חֻק־עוֹלָם
דִּרְתִּיכֶם
בְּאֵשׁ יִהְיֶה
כָּל־אֲשֶׁר־יִגֵּעַ בָּהֶם
יִקְדָּשׁ :
שני
12 וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
13 זֶה קָרְבָּן
אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה
בְּיוֹם הַמִּשָּׁח אֹתָם

all the night
unto the morning:
and the fire of the altar
shall be kept burning
on it.
3. And the priest shall
put on
his linen garment,
and linen breeches
he shall put upon his
flesh;
and he shall take up
the ashes
whereto the fire has
consumed
the burnt-offering
upon the altar,
and he shall put them
beside the altar.
4. And he shall take off
his garments,
and he shall put on
other garments,
and he shall bring out
the ashes
outside of the camp
unto a clean place.
5. And the fire upon the
altar
shall be kept burning
on it,
it shall not go out;
and the priest shall
burn upon it
wood
every morning;
and arrange the burnt-
offering upon it,
and he shall burn upon
it
the fat of the peace-
offerings.
6. A continual fire
shall be kept burning
upon the altar,
it shall not go out.
7. And this is the law
of the meal-offering;
the sons of Aaron }
shall bring it }
before the Lord,

כָּל־לַיְלָה
עַד־הַבֹּקֶר
וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ
תֹּקֵד בּוֹ :
3. וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן
כִּתּוֹ
וּמְכַנְסֵי־כֹד
יִלְבָּשׁ עַל־בְּשָׁרוֹ
וְהָרִים אֶת־הָאֵשׁ
אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ
אֶת־הַעֲלֹה
עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ :
4. וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
וְלָבַשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים
וְהוֹצִיא אֶת־הָאֵשׁ
אֶל־בְּחוּץ לַמַּחֲנֶה
אֶל־מָקוֹם טָהוֹר :
5. וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
תֹּקֵד־בּוֹ
לֹא תִכָּפֶה
וּבֹקֵר עֲלֶיהָ כֹהֵן
עֹצֵם
בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר
וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה
וְהִקְטִיר עָלֶיהָ
חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים :
6. אֵשׁ תָּמִיד
תֹּקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ
לֹא תִכָּפֶה :
7. וְזֹאת תּוֹרַת
הַמִּנְחָה
הַקָּרֵב אֹתָהּ
בְּנֵי־אַהֲרֹן
לִפְנֵי יְהוָה

1) Or. [as his] portion for ever. 2) Or. whosoever. 3) Or. become.

20. *Whatsoever touches

its flesh

shall 'be holy;

and when [there] is
sprinkled of its blood
upon a garment,what it was sprinkled
upon
thou shalt wash in a
holy place.

21. But an earthen vessel

wherein it is boiled

shall be broken;

and if in a copper vessel

it be boiled,

then it shall be scoured,
and rinsed
with water.22. Every male among
the priests
shall eat [of] it;

it is most holy.

23. And any sin-offering,

whereof any of the blood
is brought
into the tent of meetingto make atonement in
the sanctuary,
shall not be eaten;it shall be burned with
fire.

י

1. And this is the law of
the trespass-offering;
it is most holy.

2. In the place

where they slaughter

the burnt-offering

they shall slaughter the
trespass-offering,
and its bloodhe shall offer upon the
altar
round about.

3. And all its fat

he shall offer of it;

the fat tail,

20. כָּל אֲשֶׁר יִגֹּעַ

בְּבִשְׂרָהּ

יִקְדָּשׁ

וְאֲשֶׁר יִזְחַק מִדָּמָהּ

עַל-הַבָּגָד

אֲשֶׁר יִזְחַק עָלֶיהָ

תִּבְרָכָם בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ:

21. וּבְכֵל-חָרִישׁ

אֲשֶׁר תִּבְשֹׁל-בּוֹ

יִשָּׁבַר

וְאִם-בְּכֵל נְחֹשֶׁת

בְּשִׁלָּה

וְנִרְקַח וְשֻׁטָּה

בַּמָּיִם:

22. כָּל-זָכָר בְּכֹהֲנִים

יֹאכַל אֹתָהּ

קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא:

23. וְכָל-הַמִּטָּאת

אֲשֶׁר יִקָּח מִדָּמָהּ

אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

לִבְשָׁר בְּקֹדֶשׁ

לֹא תֹאכְלָהּ

כָּאֵשׁ תִּשְׂרֹף:

CAP. VII.

1. וְזֹאת תֹּרַת הָאֵשֶׁם

קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא:

2. בְּמָקוֹם

אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ

אֶת-הָעֹלָה

יִשְׁחָטוּ אֶת-הַמִּטָּאת

וְאֶת-דָּמָהּ

יִזְרֹק עַל-הַמִּזְבֵּחַ

סָבִיב:

3. וְאֵת כָּל-חֶלְבֹּ

יִקְרִיב כִּמְנוֹ

אֶת הַזָּאֵה

the tent part of an ephah
of fine flour

[for] a meal-offering

continually,

half of it in the morning,

and half of it in the evening.

14. Upon a baking-pan

with oil it shall be made,

[when it is] ²baked thou

shalt bring it;

twice baked,

[as] a meal-offering of
pieces,

thou shalt offer [it]

[for] a sweet savor to
the Lord.

15. And the priest

that [shall be] anointed
in his stead

of his sons

shall offer it;

[it is] a perpetual statute
to the Lord;

it shall be burned wholly.

16. And every meal-

offering of a priest

shall be wholly [burned];

it shall not be eaten.

17. And the Lord spoke

unto Moses,

saying:

18. Speak unto Aaron

and unto his sons,

saying:

This is the law of the sin-

offering:

In the place

where the burnt-offering
is slaughteredshall the sin-offering be
slaughtered

before the Lord;

it is most holy.

19. The priest

that offers it as a sin-

offering

shall eat it;

In a holy place shall it
be eaten,In the court of the tent
of meeting.

עֲשִׂיתָ הָאֵפָה סֵלֶת

מִנְחָה תָּבִיד

מִנְחָתָהּ בַּבֶּקֶר

וּמִנְחָתָהּ בָּעֶרֶב:

14. עַל-מִנְחָתָהּ

בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה

מִרְבַּכָּת תְּבִיאָנָהּ

תִּפְיִי

מִנְחָה פְתִים

תִּקְרִיב

הִימְנִיחֶם לַיהוָה:

15. וְהַכֹּהֵן

הַמְשִׁיחַ תַּחֲמוֹ

מִבְּנוֹ

יַעֲשֶׂה אֹתָהּ

הַקְּעֹלָם לַיהוָה

כָּלִיל תִּקְרָה:

16. וְכָל-מִנְחַת כֹּהֵן

כָּלִיל תִּהְיֶה

לֹא תֹאכְלָהּ:

17. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

18. דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן

וְאֶל-בָּנָיו

לֵאמֹר

זֹאת תֹּרַת הַמִּטָּאת

בְּמָקוֹם

אֲשֶׁר תִּשְׁחָט הָעֹלָה

תִּשְׁחָט הַמִּטָּאת

לִפְנֵי יְהוָה

קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא:

19. הַכֹּהֵן

הַמִּנְחָה אֹתָהּ

יֹאכְלָנָהּ

בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכְלָהּ

בְּחֹצֵי אֹהֶל מוֹעֵד:

1) Or, perpetually

5) Or, they.

2) Or, sodden; soaked; saturated; mixed.

3) Or, whosoever

4) Or, become

that offers it,
to him it shall belong.
10. And every meal-offering,
mingled with oil,
or dry,
to all the sons of Aaron
It shall belong,
[to] one as well as [to] the other.
11. And this is the law
of the sacrifice of peace-offering,
which one may offer to the Lord,
12. If for a thanksgiving
he offer it,
then he shall offer
with the sacrifice of the
thanksgiving
unleavened cakes
mingled with oil,
and unleavened wafers
anointed with oil,
and fine flour baked
[and made into] cakes
mingled with oil
13. With cakes of unleavened bread
he shall offer his oblation,
with the sacrifice
of his thanksgiving-peace-offering.
14. And he shall offer of it
one of every oblation
[for] a heave-offering to the Lord;
to the priest
that sprinkles
the blood of the peace-offerings,
to him it shall belong.
14. And the flesh
of the sacrifice of his thanksgiving-peace-offering

המקריב אתה
לו יהיה:
10. וכל מנחה
בלולה בשמן
ונחר בזה
לכל בני אהרן
תהיה
איש כאחיו:
שלישי
11. וזאת תורת
זבח השלמים
אשר יקריב ליהוה:
12. אם ער תודה
י קריבנו
והקריב
עליו ב ח התודה
חלות מצות
בלולת בשמן
ורקיקי מצות
משוחים בשמן
וסלת מרפפת
חלת
בלולת בשמן:
13. וצער חלות להם חמין
יקריב קרבנו
עליו ב ח
תורת שלמים:
14. והקריב כמנו
אחד נקבד קרבנו
תרומה ליהוה
זבחו
הזרק
אתהם השלמים
לו יהיה:
15. ו בשר
זבח תודת שלמים

and the fat
that covers the inwards.
4. And the two kidneys,
and the fat
which is upon them,
which is upon the flanks,
and the lobe
upon the liver,
with the kidneys.
he shall remove it,
5. And the priest shall
burn them
on the altar
[for] a fire-offering to the Lord;
it is a trespass-offering.
6. Every male among
the priests
shall eat [of] it;
in a holy place it shall
be eaten;
it is most holy.
7. As is the sin-offering so
is the trespass-offering;
[there is] one law for
them:
the priest
that makes atonement
therewith,
to him it shall belong.
8. And the priest that
offers
the burnt-offering of a
man,
the skin of the burnt-offering
which he has offered
[shall be] for the priest,
to him it shall belong.
9. And every meal-offering
which is baked in the
oven,
and all that is made
in the frying-pan,
or upon a baking-pan
[shall be] for the priest

ואת החלב
הנכסה את הפקב:
4. ואת שתי הכליות
ואת החלב
אשר עליו
אשר ער הפקדים
ואת היתר
על הכבד
על הכליות
יסירנה:
5. והקטיר אתם
הזבח
המזבחה
אשה ליהוה
אשם הוא:
6. כל זכר כהנים
יאכלנו
במקום קדוש יאכל
קדש קדשים הוא:
7. כהמזאת כאשר
תורה אחת להם
הכהן
אשר יכפר בו
לו יהיה:
8. והכהן המקריב
אזעלת איש
עור העלה
אשר הקריב
זבחו
לו יהיה:
9. וכל מנחה
אשר תאפה בתנור
ובצר עשה
במרחשת
וער מחבת
זבח

Or. sodden; soaked; saturated; mixed.

that pertains to the Lord,

while his uncleanness
is upon him,

even that person shall
be cut off {

from his people.

21. And when a person
touches
any unclean [thing],

the uncleanness of man,

or an unclean beast,

or any unclean abomi-
nation,

and he eats
of the flesh of the sacri-
fice of peace-offering,
that pertains to the Lord,

even that person shall
be cut off {

from his people.

22. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

23. Speak

unto the children of
Israel,
saying:

Any fat,

of ox, or sheep, or goat,

you shall not eat.

24. And the fat of that
which dies of itself,
and the fat of that
which is torn of beasts,

may be used for any
manner of work;
but you shall in no wise
eat it.

25. For whosoever eats
fat
of the beast,

of which one offers

a fire-offering to the
Lord,

even the person that
eats shall be cut off {

from his people.

26. And any blood

אֲשֶׁר לִיהוָה

וּמִכֹּתְלוֹ עֲדִיו

וּנְכִרְתָּהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מֵעַמִּיהָ :

21. וְנִפְשׁ כִּי-תִנֶּנֶּה

בְּבֶרֶטְמָא

בְּטִמְאַת אָדָם

אוֹ בְּבִרְמָה טִמְאָה

אוֹ בְּכֶל-שִׁקֵּץ טִמְאָה

וְאָכַל

מִבֶּשֶׂר וְכַח הַשְּׁלָמִים

אֲשֶׁר לַיהוָה

וּנְכִרְתָּהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מֵעַמִּיהָ :

22. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

23. דַּבֵּר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

כָּל-חֵלֶב

שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעֵז

לֹא תֹאכְלוּ :

24. וְחֵלֶב נִבְלָה

וְחֵלֶב טֵרֵף

יַעֲשֶׂה לְכֹל-מְלָאכָה

וְאָכַל לֹא תֹאכְדוּ :

25. כִּי כָל-אֹכֵל חֵלֶב

כֹּן-מִבְהֵמָה

אֲשֶׁר יִקְרִיב מִנְחָה

אִשָּׁה לַיהוָה

וּנְכִרְתָּהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מֵעַמִּיהָ :

26. וְכֹל דָּמָם

on the day of [offering] his
oblation

It shall be eaten;

he shall not leave of it

until morning.

16 But if a vow, or a
freewill-offering

be the sacrifice of his
oblation,

on the day of his offering

his sacrifice

It shall be eaten;

and on the morrow

that which is left of it

shall be eaten.

17. But what is left

of the flesh of the
sacrifice

on the third day

It shall be burned with
fire.

18. And if it be eaten

of the flesh of the sacri-
fice of his peace-offering

on the third day.

It shall not be accepted,

he that offers it

to him It shall not be
accounted.

It shall be an abomi-
nation,

and the person

that eats of it

shall bear his iniquity.

19. And the flesh

that touches any
unclean thing

shall not be eaten;

It shall be burned with
fire;

and [as for] the flesh,

every clean [person]

shall eat [of the] flesh.

20. But the person

that eats flesh

of the sacrifice of peace-
offering.

בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ

יֹאכַל

לֹא-יִנְיִחַ כִּמְנוֹ

עַד-בֹּקֶר :

16 וְאִם נִדָּר אוֹ נִדְבָה

זָבַח קָרְבָּנוֹ

בְּיוֹם הַקָּרְבֹּן

אֶת-זִבְחוֹ

יֹאכַל

וּמִמָּחָרָת

וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ

יֹאכַל :

17. וְהַנּוֹתָר

מִבֶּשֶׂר הַזָּבַח

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בָּאֵשׁ יִשָּׂרֶף :

18. וְאִם הָאֹכֵל יֹאכַל

מִבֶּשֶׂר-זָבַח שְׁלָמִיו

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי

לֹא יִקָּבֵץ

הַמִּקְרִיב אֹתוֹ

לֹא יִחְשָׁב לוֹ

פְּגוּל יִהְיֶה

וְהַנֶּפֶשׁ

הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ

עוֹנֶה תְּשׂוּאָה :

19. וְהַבֶּשֶׂר

אֲשֶׁר יִנְיֶה בְּכֹל-טִמְאָה

לֹא יֹאכַל

בָּאֵשׁ יִשָּׂרֶף

וְהַבֶּשֶׂר

כָּל-מִדּוּר

יֹאכַל בָּשָׂר :

20. וְהַנֶּפֶשׁ

אֲשֶׁר-תֹּאכַל בֶּשֶׂר

מִזָּבַח הַשְּׁלָמִים

33. He that offers
the blood of the peace-
offerings
and the fat,
of Aaron's sons,

to him shall belong the
right thigh
for a portion.

34 For the breast of the
wave-offering

and the thigh of the
heave-offering
I have taken

from the children of
Israel
out of the sacrifices of
their peace-offerings,
and I have given them

to Aaron the priest

and to his sons

as a perpetual statute

from the children of
Israel.

35. This is the anointing-
[portion] of Aaron,
and the anointing-
[portion] of his sons
out of the fire-offerings
of the Lord;

*in the day that he
brought them
to be priests to the Lord.

36. Which the Lord had
commanded
to give to them,

*in the day when he
anointed them,
from the children of
Israel;

[it is] a perpetual
statute
for their generations.

37. This is the law

for the burnt-offering,
for the meal-offering,

and for the sin-offering,
and the trespass-offering
and for the consecration-
offering,

and for the sacrifice of
peace-offering.

38. Which the Lord had
commanded Moses

in mount Sinai,

33. הַמִּקְרִיב

אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים

וְאֶת־הַחֵלֶב

מִבְּנֵי אֶהֱרֹן

לִזְתוּחַ שׁוֹק הַיָּמִין

לְחֶלֶק;

34. כִּי אֶת־חֹהֶה

וְאֶת־זֶדֶה הַתְּרוּמָה

לְאֶהֱרֹן

וּלְבָנָיו

מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם

וְאֶתָּן אֹתָם

לְאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו

לְחֶק־עוֹלָם

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל;

35. זֹאת מִשְׁחַת אֶהֱרֹן

וּמִשְׁחַת בָּנָיו

מֵאֵשׁ יְהוָה

בְּיוֹם הַקִּרְיָב אֹתָם

לְפָנֵי יְהוָה;

36. אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

לָתֵת לָהֶם

בְּיוֹם מִשְׁחֹת אֹתָם

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

חֶקֶת עוֹלָם

לְדוֹרָתָם;

37. וְזֹאת הַתּוֹרָה

לַעֲלֹה לְמִזְבֵּחַ

וְלַחֲטָאת וְלָאֲשָׁם

וּלְמִצְוֹתֵיהֶם

וּלְזֶדֶה הַשְּׁלָמִים;

38. אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה

בְּהַר סִינַי

you shall not eat

in all your habitations,
[whether it be] of fowl
or of beast.

27. Any person

that eats any blood,

even that person shall
be cut off }
from his people.

28. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

29. Speak

unto the children of
Israel,
saying:

He that offers

the sacrifice of his peace-
offering

to the Lord

shall bring his oblation

to the Lord

out of the sacrifice of his
peace-offering.

30. His own hands shall
bring
the fire-offerings of the
Lord;

the fat

with the breast

shall he bring (it);

the breast,

in order to wave it [for]
a wave-offering
before the Lord.

31. And the priest shall
burn

the fat

on the altar;

but the breast shall
belong
to Aaron and to his sons.

32. And the right thigh
you shall give [for] a
heave-offering
to the priest

out of the sacrifices of
your peace-offerings.

לֹא תֹאכְלוּ

בְּכָל מְוֹשְׁבֹתֵיכֶם

לְעוֹף וּלְבֶהֱמָה :

27. כָּל־נֶפֶשׁ

אֲשֶׁר־תֹּאכַל בְּלֶדֶם

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מִמֶּנִּיהָ :

28. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

29. דַּבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר :

הַמִּקְרִיב

אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו

לַיהוָה

יָבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ

לַיהוָה

מִזֶּבַח שְׁלָמָיו :

30. יָדָיו תְּכִי אֵינָהּ

אֶת אֲשֵׁי יְהוָה

אֶת־חֵטְאֵי

עַל־הַחֹהֶה

יָבִיאָנוּ

אֶת הַחֹהֶה

לְהִנִּיף אֹתוֹ תְּנוּפָה

לְפָנֵי יְהוָה :

31. וְהַקְטִיר חֵלֶב

אֶת־הַחֵלֶב

הַמִּזְבֵּחַ

וְהָיָה הַחֹהֶה

לְאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו :

32. וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין

תִּתְּנוּ תְּרוּמָה

לְפָנֵי

מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם :

[with] the robe,
and he put upon him
the ephod.

and he girded him
with the band of the
ephod,
and he bound [it] to him
with it.
8. And he put upon it
the breastplate;

and he put in the breast-
plate
the Urim
and the Thummim.

9. And he set the mitre
upon his head,
and he set upon the
mitre,
upon its forefront,
the golden plate,
the holy crown,

as the Lord had com-
manded Moses.

10. And Moses took
the anointing oil,
and he anointed the
tabernacle
and all that was therein,
and he sanctified them.

11. And he sprinkled of it
upon the altar
seven times,

and he anointed the
altar
and all its vessels,
and the laver and its
base,
to sanctify them.

12. And he poured
of the anointing oil
upon Aaron's head,
and he anointed him,
to sanctify him.

את־המעיל
ויתן עליו
את־האפרד
ויהגד אותו

בֶּחֶשֶׁב האפרד
וַיֹּאפֶד לוֹ בּוֹ *
8. וַיִּשֶׂם עָלָיו
את־החֶשֶׁן
ויתן אל־החֶשֶׁן
את־האורים
וְאֶת־התֻּמִּיִּם :

9 וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּצְנֶפֶת
עַל־ראשו
וַיִּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת
אֶת־כִּוֹד פָּנָיו
אֶת צִיָּן הַזָּהָב
גִּזְרֵת הַקֹּדֶשׁ

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
{ אֶת־מֹשֶׁה :
10. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ
וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם :

11. וַיִּזֶן מִמֶּנּוּ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ
שֶׁבַע פַּעַמִּים
וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
וְאֶת־הַכֶּיִּל וְאֶת־כַּנּוֹ
לְקַדְּשָׁם :

12. וַיִּפֹּק
מִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה
עַל־רֹאשׁ אַהֲרֹן
וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ
לְקַדְּשׁוֹ :

on the day when he
commanded
the children of Israel
to offer
their oblations
to the Lord,
in the wilderness of
Sinai.

ח

רביעי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Take Aaron,
and his sons with him,
and the garments,

and the anointing oil,
and the bullock of the
sin-offering,
and the two rams,

and the basket [with]
the unleavened bread.
3. And all the congre-
gation
assemble

at the door of the tent
of meeting.
4. And Moses did

as the Lord had com-
manded him;
and the congregation
was assembled
at the door of the tent
of meeting.

5. And Moses said
unto the congregation:
This is the thing

which the Lord has com-
manded
to do.

6. And Moses brought
Aaron and his sons,
and he washed them
with water.

7. And he put upon him
the coat,
and he girded him with
a girdle.

and he clothed him

כִּי יֹם צִוָּהוּ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהִקְרִיב
אֶת־קִרְבָּנֵיהֶם
לַיהוָה
בְּמִדְבַּר סִינַי :

CAP. VIII.

רביעי

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

2. קַח אֶת־אַהֲרֹן
וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ
וְאֵת הַבְּגָדִים

וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְאֵת אֶבֶר הַחַטָּאת
וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים
וְאֵת סֵל הַמִּצֹּת :

3. וְאֵת כָּל־הָעֵדָה
תִּקְבְּצוּ
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

4. וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
וַתִּקְבֹּץ הָעֵדָה
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

5. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־הָעֵדָה
זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
לַעֲשׂוֹת :

6. וַיָּקָרֵב מֹשֶׁה
אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו
וַיְרַחֵץ אֹתָם בַּמַּיִם :

7. וַיַּתֵּן עָלָיו
אֶת־הַכֹּתֶנֶת
וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּאַבְגָּט
וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ

and its dung,

he burned with fire

outside of the camp;

as the Lord had com-
manded Moses.

18. And he brought

the ram of the burnt-
offering;

and Aaron and his sons
laid

their hands
upon the head of the
ram.

19. And he slaughtered
[it];

and Moses sprinkled

the blood

upon the altar round
about.

20. And the ram

he cut into its pieces;

and Moses burned

the head,

and the pieces,

and the fat.

21. And the inwards,

and the legs

he washed with water;

and Moses burned

the whole ram

on the altar;

It was a burnt-offering

for a sweet savor to the
Lord;

It was a fire-offering
to the Lord;

as the Lord had com-
manded Moses.

שְׂשִׁי

22. And he brought

the other ram,

the ram of consecration;

and Aaron and his sons
laid

וְאֶת־פָּרֹשׁוֹ

שָׂרָף בָּאֵשׁ

מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

{ בְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה :

18. וַיָּבִיאוּ

אֶת־זֶבֶח־הָעֹלָה

וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו

אֶת־יְדֵיהֶם

עַל־רֹאשׁ הָאֵיל :

19. וַיִּשְׁחַט

וַיִּזְרֹק מִשָּׁה

אֶת־הַדָּם

עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :

20. וְאֶת־הָאֵיל

נָתַח לְנִתְהוּ

וַיִּקְטֹר מִשָּׁה

אֶת־הָרֹאשׁ

וְאֶת־הַנְּתִיחִים

וְאֶת־הַדָּפָר :

21. וְאֶת־הַקֶּרֶב

וְאֶת־הַבְּרָשִׁים

רָחַץ בַּמֵּי־

וַיִּקְטֹר מִשָּׁה

אֶת־כָּל־הָאֵיל

הַמִּזְבֵּחַ

עֹלָה הוּא

לְרִיחַ־נִיחֹחַ

{ אִשָּׁה הוּא לַיהוָה
בְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה :

שְׂשִׁי

22. וַיָּבִיאוּ

אֶת־הָאֵיל הַשֵּׁנִי

אֵיל הַמִּלְאִים

וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו

13. And Moses brought

Aaron's sons,

and he clothed them
[with] coats,

and he girded them
[with] girdle[s],

and he bound on them
turbans;

as the Lord had com-
manded Moses.

חֲמִישִׁי

14. And he brought

the bullock of the sin-
offering;

and Aaron and his sons
laid

their hands

upon the head

of the bullock of the
sin-offering.

15. And he slaughtered
[it];

and Moses took the
blood,

and he put [it]

upon the horns of the
altar

round about

with his finger,

and he ²cleansed the
altar,

then he poured out the
blood

at the foundation of the
altar,

and he sanctified it,

to make atonement for
it.

16. And he took

all the fat

which is upon the
inwards,

and the lobe of the liver,

and the two kidneys

and their fat;

and Moses burned [them]

on the altar.

17. And the bullock,

and its skin,

and its flesh.

13. וַיָּבִיאוּ מֹשֶׁה

אֶת־בָּנֵי אֹהֶרֶן

וַיַּלְבִּישֵׁם כְּתָנִת

וַיַּחְזֵר אֹהֶרֶן אֶת־אֶבְנֵי

וַיַּחֲבִשׁ לָהֶם מִנְבָּעוֹת

{ בְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה :

חֲמִישִׁי

14. וַיָּבִיאוּ

אֶת־פָּר הַחֲטָאת

וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו

אֶת־יְדֵיהֶם

עַל־רֹאשׁ

פָּר הַחֲטָאת :

15. וַיִּשְׁחַט

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם

וַיָּתֵן

עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ

סָבִיב

בְּאֶצְבָּעוֹ

וַיְחַטֵּא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת־הַדָּם יָצַק

אֶת־סוּד הַמִּזְבֵּחַ

וַיְקַדְּשֵׁהוּ

לְכַפֵּר עָלָיו :

16. וַיִּקַּח

אֶת־כָּל־הַחֶלֶב

אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב

וְאֶת־יֹתֶרֶת הַכִּבְדָּר

וְאֶת־שְׁתֵּי הַכִּלְיֹת

וְאֶת־הַדָּפָנִי

וַיִּקְטֹר מִשָּׁה

הַמִּזְבֵּחַ :

17. וְאֶת־הַפָּר

וְאֶת־עוֹר

וְאֶת־בָּשָׂרוֹ

1) Or, one. 2) Or, purified.

and he put [them] upon
the fat,
and upon the right thigh.

17. And he put the whole
upon the palms of Aaron

and upon the palms of
his sons,
and he waved them

[as] a wave-offering
before the Lord.

28. And Moses took them
from off their palms,

and he burned [them]
on the altar
upon the burnt-offering;

they were a consecra-
tion-offering
for a sweet savor;

it was a burnt-offering
to the Lord.

29. And Moses took
the breast,

and he waved it

[as] a wave-offering
before the Lord;
from the ram of
consecration
was it for Moses as a
portion;

as the Lord had com-
manded Moses.

שְׂבִיעִי

30. And Moses took
of the anointing oil
and of the blood

which [was] upon the
altar,
and he sprinkled upon
Aaron,
upon his garments,

and upon his sons,

and upon the garments
of his sons with him;
and he sanctified
Aaron,

his garments,

and his sons,

and the garments of his
sons with him.

31. And Moses said

וַיִּשֶׂם עַד-הַחֲלָלִים
וְעַד-שׁוֹק הִיָּכָיוֹן:

27. וַיִּתֵּן אֶת-הַכֹּל

עַל-כַּפֵּי אַהֲרֹן

וְעַל כַּפֵּי בָנָיו

וַיַּגֵּף אֹתָם

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

28. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם

מֵעַד כַּפֵּיהֶם

וַיִּקְרַח בַּמִּזְבֵּחַ

עַד-הָעֹלָה

מִלְאִים הֵם

לְרִיחַ נִיחֹחַ

אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה:

29. וַיִּקַּח מֹשֶׁה

אֶת-הַבֶּהֱמָה

וַיִּנְיֶהוּ

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

מֵאֵיל הַמִּלְאִים

לְמִשְׁחָה הִיָּה לְמִנְחָה

כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת-מֹשֶׁה:

30. וַיִּקַּח מֹשֶׁה

מִשְׁכָּן הַמִּשְׁחָה

וּמִן-הַדָּם

אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ

וַיַּז עַד-אַהֲרֹן

עַד-בָּגְדָיו

וְעַד-בָּנָיו

וְעַל-בָּגְדֵי בָנָיו אֹתוֹ

וַיְקַדֵּשׁ אֶת-אַהֲרֹן

אֶת-בָּגְדָיו

וְאֶת-בָּגְדֵי בָנָיו אֹתוֹ:

31. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

their hands

upon the head of the
ram.

23. And 'he slaughtered
[it];

and Moses took of its
blood,

and he put [it]

upon the tip

of Aaron's right ear.

and upon the thumb

of his right hand,

and upon the great toe

of his right foot.

24. And he brought

Aaron's sons;

and Moses put of the
blood

upon the tip

of their right ear,

and upon the thumb

of their right hand,

and upon the great toe

of their right foot;

and Moses sprinkled the
blood

upon the altar round
about.

25. And he took the fat,

and the fat tail,

and all the fat

which is upon the
inwards,

and the lobe of the liver,

and the two kidneys,

and their fat,

and the right thigh.

26. And out of the has-
ket of unleavened bread,

which [was] before the
Lord,

he took

one unleavened cake,

and one cake of oiled
bread,

and one wafer,

אֶת-יָדָיו

עַל-רֹאשׁ הָרָמִל:

23. וַיִּשְׁחָטוּ

וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִדָּמּוֹ

וַיִּתֵּן

עַל-תֵּנוּף

אָזְנוֹ אַהֲרֹן הַיְמָנִית

וְעַל-בָּהֶן

יָדוֹ הַיְמָנִית

וְעַל-בָּהֶן

רַגְלוֹ הַיְמָנִית:

24. וַיָּבִיב

אֶת-בָּנָיו אַהֲרֹן

וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן-הַדָּם

עַל-תֵּנוּף

אָזְנוֹ הַיְמָנִית

וְעַל-בָּהֶן

רַגְלוֹ הַיְמָנִית

וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם

עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

25. וַיִּקַּח אֶת-הַחֵמֶד

וְאֶת-הָאֵילָנָה

אֲשֶׁר עַל-הַכֹּבֶד

וְאֶת יִרְתֵּי הַכֹּבֶד

וְאֶת-שְׁתֵּי הַכִּלְיֹת

וְאֶת-חֲדָבָהּ

וְאֶת עֵזוֹק הִיָּכָיוֹן:

26. וּמִסֶּל הַמִּצּוֹת

אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה

קָח

חֶלֶת מֵצָה אַחַת

וְחֶלֶת קֹמֶץ שֶׁמֶן אַחַת

וְרֶמֶס אֶחָד

SHEMINEE

שמיני

CAP. IX.

ט.

1. And it came to pass,
on the eight day

Moses called

(to) Aaron and (to) his
sons,
and (to) the elders of
Israel.

2. And he said unto
Aaron:
Take thee

a ³calf of the herd

for a sin-offering,

and a ram for a burnt-
offering,
without blemish,

and offer [them] before
the Lord.

3. And unto the children
of Israel
you shall speak, saying:

Take a he-goat

for a sin-offering,

and a calf and a lamb,

[both] a year old,

without blemish,

for a burnt-offering.

4. And an ox and a ram

for peace-offerings,

to sacrifice before the
Lord;
and a meal-offering

mingled with oil;

for to-day

the Lord ⁴will appear
unto you.

5. And they took

that which Moses had
commanded
in the front of the tent
of meeting;
and all the congregation
came near,
and they stood before
the Lord.

6. And Moses said:

1. ויהי

ביום השמיני

קרא משה

לאהרן ובניו

וזקני ישראל :

2. ויאמר אל-אהרן

קח-ך

עגל בורקק

הטאת

ואיל לעלה

תמיכם

והקרב לפני יהוה :

3. ואל-בני ישראל

תדבר לאמר

קחו ששיר-עוים

הטאת

ועגל ובקש

בני-שנה

תמיכם

קעלה :

4. ושור ואיל

לשלמים

קרבם לפני יהוה

ומנחה

בדולה בשמן

כי היום

יהוה נראה אליכם :

5. ויקחו

את אשר צוה משה

אל-פני אהל מועד

ויקרבו קד-העלה

ויעמדו לפני יהוה :

6. ויאמר משה

unto Aaron and unto his
sons:

Bolt the flesh

[at] the door of the tent
of meeting;
and there you shall eat it

and the bread

which is in the basket of
the consecration,
as I have commanded,

saying:

Aaron and his sons

shall eat it.

32. And what is left

of the flesh and of the
bread
you shall burn with fire.

33. And from the door

of the tent of meeting

you shall not go out

seven days,

until the day when it be
fulfilled

the days of your
consecration;
for seven days

he shall fill your hands.¹

34. As ²they have done

this day,

[so] has the Lord com-
manded to do,
to make atonement for
you.

35. And [at] the door of
the tent of meeting
you shall abide day and
night

seven days,

and you shall keep

the charge of the Lord,

that you die not;

for so I have been com-
manded.

36. And Aaron and his
sons did
all the things

which the Lord had
commanded
by the hand of Moses.

אל-אהרן ואל-בניו

בשרו את-הבשר

פתח אהל מועד

ושם תאכלו אתו

ואת-הלחם

אשר בסל המלאים

באשר צויתי

2 א מר

אהרן ובניו

יאכלהו :

32. והנותר

בבשר ובלחם

באש תשרפו :

33. ומפתח

אהל מועד

לא תצאו

שבועת ימים

עד יום מלאת

ימי מלאכם

כי שבועת ימים

ימלא את-ידכם :

34. באשר עשה

ביום הזה

צוה יהוה לעשות

לכפר עליכם :

35. ופתח אהל מועד

תשבו יומם ולילה

שבועת ימים

ושמרתם

את-משמרת יהוה

ולא תמותו

כיהו צויתי :

36. ועש אהרן ובניו

את כד-הצוים

אשר צוה יהוה

בד-משה :

1) I. e., consecrate you. 2) Heb., he. 3) Or, a young calf. 4) Heb., appeared.

as the Lord had commanded Moses.	בְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה { אֶת־מֹשֶׁה :	This thing which the Lord had commanded you shall do;	וְהַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשֶׂהוּ
11. And the flesh	וְאֶת־הַבָּשָׂר	then will appear unto you the glory of the Lord.	וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם כְּכֹד יְהוָה :
and the skin	וְאֶת־הָעוֹר		
he burned with fire	יִשְׂרָף בָּאֵשׁ		
outside of the camp.	מִחוּץ לַמִּחֲנֶה :	7. And Moses said unto Aaron:	7. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן
12. And he slaughtered the burnt-offering; and Aaron's sons delivered	וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה וַיִּצְאֻהוּ בָנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו	Come near unto the altar, and offer thy sin- offering, and thy burnt-offering,	קָרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ נָעֵשֶׂה אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלֹתְךָ
the blood;	אֶת־הַדָּמִים	and make atonement for thyself, and for the people;	וְכַפֵּר בְּעֶדְךָ וּבְעֶד הָעָם
and he sprinkled it upon the altar round about.	וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :	and offer the oblation of the people, and make atonement for them;	נָעֵשֶׂה אֶת־קֶרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בְּעֶדֶם
13. And the burnt- offering they delivered unto him, with its pieces, and the head;	13. וְאֶת־הָעֹלָה הַמִּצְאִיאוּ אֵלָיו לְנִתְחִיָּה וְאֶת־רֹאשׁוֹ	as the Lord had com- manded.	בְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה :
and he burned [them] upon the altar.	וַיִּקְרַם עַל־הַמִּזְבֵּחַ :	8. And Aaron came near unto the altar;	8. וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
14. And he washed the inwards and the legs;	14. וַיִּרְחֹץ אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכִּבְדִּים	and he slaughtered the calf of the sin- offering which [was] for himself.	וַיִּשְׁחַט אֶת־עֹגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ
and he burned [them] upon the burnt-offering on the altar.	וַיִּקְרַם עֲלֶיהָ הַמִּזְבֵּחַ :	9. And the sons of Aaron brought the blood unto him;	9. וַיִּקְרִיבוּ בָנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּמִים אֵלָיו
15. And he brought the oblation of the people, and he took the goat of the sin- offering which [was] for the people, and he slaughtered it, and he offered it as a sin-offering, like the first.	15. וַיִּקְרַב אֶת קֶרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחַתְהוּ וַיַּחֲמִיאוּ כְּרִאשֹׁן :	and he dipped his finger in blood. and he put [it] upon the horns of the altar, then he poured out the blood at the foundation of the altar.	וַיִּטְבֵּל אֶצְבְּעוֹ בַּדָּמִים וַיָּתֵן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּמִים יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ :
16. And he brought the burnt-offering, and he offered it accord- ing to the ordinance.	16. וַיִּקְרַב אֶת־הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּצְוָה :	10. And the fat, and the kidneys, and the lobe from the liver of the sin-offering, he burned on the altar	וְאֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הַכִּבְדִּית וְאֶת־הַלֹּבֶת מִן־הַכֶּבֶד מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר סָמוּךְ־בָּהּ
17. And he offered the meal-offering, and he filled his palms of it, and he burned [it] upon the altar.	17. וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָה וַיַּמְלֵא כַּף מִמֶּנָּה וַיִּקְטֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ		

and they blessed the
people;
and the glory of the
Lord appeared
unto all the people.

וַיִּשְׁלַח

24. And [there] came
forth fire
from before the Lord,

and it consumed upon
the altar
the burnt-offering

and the ^{fat};

and all the people saw
[it],
and they shouted,

and they fell upon their
faces.

וַיִּפְּלוּ

1. And [there] took
Aaron's sons,
Nadab and Abihu,

each man his ²firepan,
and they put in them fire,

and they put upon it
incense,
and they offered before
the Lord
strange fire,

which he had not com-
manded them.

2. And [there] came
forth fire
from before the Lord,

and it ³devoured them,

and they died before
the Lord.

3. And Moses said
unto Aaron:

This is what the Lord
spoke,
saying:

By those that are near
me I will be sanctified,
and before all the people

I will be glorified;

and Aaron kept silent.

4. And Moses called
(to) Mishael

and (to) Elzaphan,

וַיִּכְרְכוּ אֶת־הָעֹם
וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה
אֶל־כָּל־הָעָם :

וַיִּשְׁלַח

24. וַתֵּצֵא אֵשׁ
מִלְּפָנֵי יְהוָה
וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ

אֶת־הַעֹלָה
וְאֶת־הַחֲלָבִים
וַיֵּרָא אֶל־כָּל־הָעָם

וַיִּפְּלוּ

וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעֹם
וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה
אֶל־כָּל־הָעָם :

וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם :

CAP. X.

1. וַיִּקְחוּ בְנֵי־אַהֲרֹן
נָדָב וַאֲבִיהוּא
אִישׁ מִחַתָּלוֹ

וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ
וַיִּשִׁימוּ עָלֶיהָ קִמְחַת
וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה
אֵשׁ זָרָה :

אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם :
2. וַתֵּצֵא אֵשׁ
מִלְּפָנֵי יְהוָה
וַתֹּאכַל אוֹתָם
וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה :

3. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־אַהֲרֹן
הִנֵּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
לֵאמֹר

בְּקִרְבִּי אֶקְדֹּשׁ
וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעָם
אֶקְדֹּשׁ
וְיָדָם אֶהָרֵן :

4. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
אֶל־מִישָׁאֵל
וְאֶל־אֶלְזָפָן

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־אַהֲרֹן
הִנֵּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
לֵאמֹר

בְּקִרְבִּי אֶקְדֹּשׁ
וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעָם
אֶקְדֹּשׁ
וְיָדָם אֶהָרֵן :

4. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
אֶל־מִישָׁאֵל
וְאֶל־אֶלְזָפָן

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־אַהֲרֹן
הִנֵּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
לֵאמֹר

בְּקִרְבִּי אֶקְדֹּשׁ
וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעָם
אֶקְדֹּשׁ
וְיָדָם אֶהָרֵן :

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
אֶל־מִישָׁאֵל
וְאֶל־אֶלְזָפָן

besides the burnt-
offering of the morning.

18. And he slaughtered
the ox
and the ram,

the sacrifice of peace-
offering
which [was] for the
people;

and Aaron's sons
delivered
the blood unto him,

and he sprinkled it upon
the altar
round about.

19. And the ^{fat} of
the ox

and of the ram,

the fat tail, and the cov-
ering [of the inwards],
and the kidneys,

and the lobe of the liver.

20. And they put
the ^{fat}

upon the breasts,
and he burned the ^{fat}

on the altar.

21. And the breasts
and the right thigh

Aaron waved
[for] a wave-offering
before the Lord;

as Moses had com-
manded.

22. And Aaron raised
his hands

toward the people,
and he blessed them;

and he came down
from offering the sin-
offering,

and the burnt-offering,
and the peace-offerings.

23. And Moses and
Aaron went
into the tent of meeting,

then they came out,

and he blessed them;

מִדְּבַר עֹלֶת הַבֶּקֶר :

18. וַיִּשְׁחַט אֶת־הַעֹז
וְאֶת־הָאֵיל

וְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר לָעָם

וַיִּמְצְאוּ בְנֵי־אַהֲרֹן
אֶת־הַדָּם אֵלָיו

וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב :

19. וְאֶת־הַחֲלָבִים
מִן־הָעֹז
וּמִן־הָאֵיל

הַחֲלִילָה וְהַמְכַסֶּה
וְהַכִּלָּיִת

וְיִתְּרֵת הַבֶּקֶר :

20. וַיִּשְׁמוּ
אֶת־הַחֲלָבִים
עַל־הַחֲזוֹת

וַיִּקְטֹר הַחֲלָבִים
הַמִּזְבֵּחַ :

21. וְאֶת־הַחֲזוֹת
וְאֶת־זֶקֶן הַיָּמִין
הַיָּנִיף אַהֲרֹן

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
כְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה :

22. וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן
אֶת־יָדָיו יָדָיו
אֶל־הָעָם

וַיִּבְרַכֵּם
וַיֵּרָד

מִעֲשֵׂת הַחַטָּאת
וְהָעֹלָה

וְהַשְּׁלָמִים :

23. וַיֵּבֶא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

וַיֵּצְאוּ

וַיִּבְרַכּוּ

וַיֵּצְאוּ

וַיֵּצְאוּ

וַיֵּצְאוּ

1) Or, fat-pieces. 2) Or, censor. 3) Or, consumed.

thou shalt not drink,
thou, nor thy sons with
thee,
when you go
into the tent of meeting,
that you die not;
[it shall be] a perpetual
statute
for your generations.
10. And ^{that} you may
distinguish
between the holy
and (between) the
^{common},
and between the unclean
and (between) the
clean.
11. And ^{that} you may
teach
the children of Israel
all the statutes
which the Lord has
spoken
unto them
by the hand of Moses

רביעי

12. And Moses spoke,
unto Aaron,
and unto Eleazar
and unto Ithamar,
his sons that were left
Take the meal-offering
that is left of the fire-
offerings of the Lord,
and eat it unleavened
beside the altar;
for it is most holy.
13. And you shall eat it
in a holy place,

because [it is] thy
appointed portion
and it is the appointed
portion of thy sons
out of the fire-offerings
of the Lord;
for so I have been com-
manded.

14. And the breast of the
wave-offering

אֶת־תַּשְׁתִּי
אֶתְּךָ וּבְנֶיךָ אִתְּךָ
בְּבָאֲכֶם
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
וְלֹא תָמוּתוּ
חֻק־עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם:
10. וְהִבְדִּיל
בֵּין הַקֹּדֶשׁ
וּבֵין הַחֹל
וּבֵין הַטְּהוֹרָה
וּבֵין הַטְּמֵאָה
וּבֵין הַטְּהוֹרָה:
11. וְלִמְדוּתָם
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵת כָּל־הַחֻקִּים
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֲלֵיהֶם
בְּיַד־מֹשֶׁה:

רביעי

12. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

אֶל־אַהֲרֹן

וְאֶל־אֶלְעָזָר

וְאֶל־אִיתָמָר

בְּנָיו הַנּוֹתָרִים

קַחְוּ אֶת־הַמִּנְחָה

הַנּוֹתָרָה מֵאֵשֵׁי יְהוָה

וְאָכְלֶיהָ מִצֹּד

אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ

כִּי קֹדֶשׁ קְדִישִׁים הוּא

13. וְאָכַלְתֶּם אֹתָהּ

בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ

כִּי־חֻקָּה

וְחֻק־בְּנֵיךָ הוּא

כִּן אֵשֵׁי יְהוָה

כִּי־כִן צִוִּיתִי:

14. וְאֵת חֹדֶה הַתְּנוּפָה

the sons of Uzzel,
the uncle of Aaron,
and he said unto them:
Come near,
carry your brethren
from before the sanctu-
ary
outside of the camp.
5. And they came near,
and they carried them
in their coats
outside of the camp,
as Moses had spoken.
6. And Moses said
unto Aaron,
and to Eleazar and to
Ithamar,
his sons:
Your heads
you shall not let ^{go}
loose,
and your garments you
shall not rend,
that you die not,

and that he be [not]
angry with all the
congregation;

but your brethren,
all the house of Israel,
may ^{weep} for the
burning
which the Lord has
kindled.

7. And from the door
of the tent of meeting
you shall not go out,
lest you die;

for the anointing oil
of the Lord
is upon you;

and they did according
to the word of Moses.

8. And the Lord spoke
unto Aaron,
saying:

9. Wine or strong drink

בְּנֵי עֲזִיזֵל
דָּד אֶהְרֹן
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
קִרְבוּ
שָׂאוּ אֶת־אֶחֱיָכֶם
מִמִּלְפָּנֵי הַקֹּדֶשׁ
אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה:
5. וַיָּקִרְבוּ
וַיִּשָּׂאֻם בְּבִגְדֵיהֶם
אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה:
6. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־עֲזָרָא וְאֶל־אִיתָמָר
בְּנָיו

רִאשֵׁיכֶם

אַל־תְּפִעּוּ

וּבְגְדֵיכֶם לֹא־תִפְרְסוּ

וְלֹא תָמוּתוּ

וְעַל כָּל־הָעֵדָה

יִקְצֹף

וְאֶחֱיָכֶם

כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל

יִבְכּוּ אֶת־הַשִּׂרְפָּה

אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה:

7. וּמִפֶּתַח

אֹהֶל מוֹעֵד

לֹא תֵצְאוּ

פֶּן־תָּמוּתוּ

כִּי־שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה יְהוָה

עֲלֵיכֶם

וַיַּעֲשׂוּ כַּדְּבַר מֹשֶׁה:

8. וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל־אַהֲרֹן

2 אָמַר:

9. יַיִן וְשִׁכָּר

1) Or, grow long; some ancient versions render: Uncover not your heads. 2) Or, bewep the, etc: bewall
3) Or, you shall, etc. 4) Or, unholy.

the sin of the congrega-
tion,
to make atonement for
them
before the Lord.

18. Behold,

its blood was not
brought
into the sanctuary
within;
you should certainly
have eaten it
in the sanctuary,

as I have commanded.

19. And Aaron spoke

unto Moses:

Behold, to-day they
have offered
their sin-offering

and their burnt-offering

before the Lord;

and [there] have befallen
me [things] like these;

and [if] I had eaten [the]
sin-offering to-day,
would it be pleasing in
the eyes of the Lord?

20. When Moses heard
[that],
then it was pleasing in
his eyes.

יא
ששי

1. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying unto them:

2. Speak

unto the children of
Israel,
saying:

These are the living
creatures
which you may eat

of all the beasts

that are upon the earth.

3. Whatsoever ³has a
parted hoof,
⁴and the hoofs are com-
pletely divided,
[and] ⁵brings up [the]
cud

אֶת-עֹון הָעֶדָה
זָכַרְתִּי עֲלֵיהֶם
לִפְנֵי יְהוָה :

18. הִנֵּה
לֹא-הוּבֵא אֶת-דָּמָהּ
אֶל-הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה
אֲכֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ
בְּקֹדֶשׁ

כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי :
19. וַיִּדְבֹר אַהֲרֹן
אֶל-מֹשֶׁה

הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ
אֶת-הַפֶּסַח
וְאֶת-עֹלֹתָם
לִפְנֵי יְהוָה

וַתִּקְרָאנִי אֹתִי
{ כְּאֵלֶּה

וְאֲכַלְתִּי הַפֶּסַח הַיּוֹם
הַיֵּיטֵב בְּעֵינֵי יְהוָה :

20. וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה
וַיֵּיטֵב בְּעֵינָיו :

CAP. XI.

ששי
1. וַיִּדְבֹר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
לֵאמֹר אֲדַבֵּר :

2. וְדַבְּרוּ
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר

זֹאת הַחַיָּה
אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ
מִכָּל-הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ :

3 כָּל מִפְרֶסֶת פֶּרֶסָה
וְשִׁשְׁעֵת שָׁסַע פֶּרֶסָתָהּ
מִזְכֶּרֶת גֵּרָה

and the thigh of the
heave-offering
you shall eat

in a clean place;

thou, and thy sons, and
thy daughters
with thee;

for [as] thy appointed
portion,
and the appointed
portion of thy sons,
they were given

out of the sacrifices of
the peace-offerings
of the children of Israel.

15. The thigh of the
heave-offering
and the breast of the
wave-offering
with the fire-offerings
of the fat
they shall bring,

to wave [it for] a wave-
offering
before the Lord;

and it shall belong to
thee,
and to thy sons with
thee,
as a perpetual statute;

as the Lord has com-
manded Moses,
חֲמִישִׁי

16. And the goat of the
sin-offering

Moses diligently sought,
and, behold, it was
burned;
and he was angry

with Eleazar

and with Ithamar,

Aaron's sons that were
left,
saying:

17. Why have you not
eaten
the sin-offering

in the place of the
sanctuary,
seeing it is most holy,

and he has given it to
you
to ²bear

וְאֹת וְשׁוֹק הַתְּרוּמָה
תֹּאכְלוּ

בְּמָקוֹם טָהוֹר

אַתָּה וּבְנֶיךָ וּבָנֹתֶיךָ
אִתָּךְ

כִּי-חֶקֶךָ

וְחֶק-בְּנֵיךָ
נָתַנוּ

מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

15. שׁוֹק הַתְּרוּמָה

וְחֹמֶה הַתְּנוּפָה

עַל אֵשׁ הַתְּקֵבִים
יָבִיאוּ

לְהִנִּיף תְּנוּפָה

לִפְנֵי יְהוָה

וְהָיָה לְךָ

וּלְבָנֶיךָ אִתָּךְ

לְחֶק-עוֹלָם

כַּאֲשֶׁר צֻוֶּה יְהוָה :

חֲמִישִׁי

16. וְאֹת וְשִׁעִיר
{ הַחַטָּאת

דָּרַשׁ דָּרַשׁ מֹשֶׁה

וְהָיָה שָׂרָף

וַיִּקְצַף

עַל-אַלְעָזָר

וְעַל-אִיתָמָר

בְּנֵי אַהֲרֹן הַנּוֹתָרִים
לֵאמֹר :

17. מַדּוּעַ לֹא-אֲכַלְתֶּם

אֶת-הַחַטָּאת

בְּמָקוֹם הַקֹּדֶשׁ

כִּי-קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הִוא

וְאֹתָהּ נָתַן לָכֶם

לְשִׂאת

1) Or, anointed portion for ever. 2) Or, take away. 3) Heb., parts the hoof. 4) Heb., and divided a division [in the] hoofs; or, and is cloven-footed. 5) or, chews.

10. But whatsoever has
not
fins and scales
in the seas, and in the
rivers,
of all creeping thing[s]
of the waters,
and of all the living
creature[s]
that [are] in the waters,
they are an abomination
to you.
11. And an abomination
they shall be to you;
of their flesh you shall
not eat,
and their carcass you
shall ¹¹abominate
12. Whatsoever has not
fins and scales
in the waters,
is an abomination to
you.
13. And these
you shall ¹¹abominate
of the fowl;
they shall not be eaten,
they are an abomination;
the ³eagle,
and the ⁴gier-eagle,
and the ospray,
14. And the ⁵kite,
and the ⁶falcon after its
kind,
15. Every raven after its
kind,
16. And the ⁷ostrich,
and the night-hawk,
and the ⁸scamew,
and the hawk after its
kind,
17. And the little owl,
and the cormorant,
and the great owl.
18. And the ⁹horned owl,
and the pelican,
and the ¹⁰vulture,
19. And the stork,

10. וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת
בַּיָּם וּבַנְּחָלִים
מִכָּל שֶׁרֶץ הַמַּיִם
וּמִכָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה
אֲשֶׁר בַּמַּיִם
שֶׁקִּין הֵם לָכֵן :
11. וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֵן
מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ
וְאֶת־נִבְלָתָם תִּשְׂקֹצוּ
12. כֹּל אֲשֶׁר אֵין לוֹ
סנפיר וקשקשת
בַּמַּיִם
שֶׁקִּין הוּא לָכֵן :
13. וְאֶת־אֵלֶּה
תִּשְׂקֹצוּ
מִן־הָעוֹף
לֹא יֹאכְלוּ
שֶׁקֶץ הֵם
אֶת־הַנֶּשֶׁךְ
וְאֶת־הַפֶּרָס
וְאֶת הַעֲזוּנִיָּה :
14. וְאֶת־הַכִּיֵּטָה
וְאֶת־הַחֲפִיזָה
וְאֶת־הַדִּבְעָה לְמִינָהּ :
15. אֶת־כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ
16. וְאֶת־בֵּת הַנֶּשֶׁךְ
וְאֶת־הַתַּחְכֵּם
וְאֶת־הַשְּׂחָף
וְאֶת־הַנֶּזֶק לְמִינוֹ :
17. וְאֶת־הַכּוֹס
וְאֶת־הַשִּׁבְרָה
וְאֶת־הַיָּשׁוּף :
18. וְאֶת־הַתְּנִשְׁמֶת
וְאֶת־הַפִּקֵּא
וְאֶת־הַרְחָם :
19. וְאֶת־הַחֲסִידָה

among the beast[s],
that may you eat.
4. Nevertheless
these you shall not eat,
of those that ¹¹bring up
[the] cud,
or of those that have a
parted hoof;
the camel,
because he brings up
[the] cud
but he has no parted
hoof,
he is unclean to you.
5. And the ²coney,
because he brings up
[the] cud,
but he has no parted
hoof,
he is unclean to you.
6. And the hare,
because she brings up
[the] cud,
but has no parted hoof,
she is unclean to you.
7. And the swine,
because he has a parted
hoof,
and [the] hoof is com-
pletely divided,
but he chews not [the]
cud,
he is unclean to you.
8. Of their flesh
you shall not eat,
and their carcass you
shall not touch;
they are unclean to you.
9. These you may eat
of all that [are] in the
waters:
Whatsoever has
fins and scales
in the waters,
in the seas, and in the
rivers,
that may you eat.

בְּבִהֶמָּה
אֲתָם תֹּאכְלוּ :
4. אֲךֹּ
אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ
כִּמְעֵלֵי הַגֵּרָה
וּכְמַפְרָסֵי הַפֶּרָסָה
אֶת־הַנֶּשֶׁךְ
כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא
וְפֶרָסָה אֵין־לוֹ
מַפְרָסִים
טָמֵא הוּא לָכֵן :
5. וְאֶת־הַחֲסִידָה
כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא
וְפֶרָסָה לֹא־יִפְרִים
טָמֵא הוּא לָכֵן :
6. וְאֶת־הָאֶרְנָת
כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא
וְפֶרָסָה לֹא־הִפְרִיחָהּ
טָמֵאָה הוּא לָכֵן :
7. וְאֶת־הַחֲזִיר
כִּי־מַפְרָסִים פֶּרָסָה
הוּא
וְשֶׁמֶע שֶׁמֶע פֶּרָסָה
וְהוּא גֵרָה לֹא־יִגְרָה
טָמֵא הוּא לָכֵן :
8. מִבְּשָׂרָם
לֹא תֹאכְלוּ
וּנְבִלָתָם לֹא תִנְעֹוּ
טָמְאִים הֵם לָכֵן :
9. אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ
מִכָּל אֲשֶׁר בַּמַּיִם
כֹּל אֲשֶׁר־לוֹ
סנפיר וקשקשת
בַּמַּיִם
בַּיָּם וּבַנְּחָלִים
אֲתָם תֹּאכְלוּ :

1) Or, chew. 2) Or, Hyrax Syriacus; rock-badger; jerboa; wabber. 3) Or, great vulture. 4) Or, ossifraga.
5) Or. vulture. 6) Or, kite. 7) Or, owl. 8) Or, cuckoo. 9) Or, swan. 10) Or, gler-eagle. 11) Or, detesi

whosoever touches them
shall be unclean.

27. And whosoever goes
upon its ^{leaves},

among all the living
creatures,
that go upon four [feet],

they are unclean to you;

whosoever touches their
carcass
shall be unclean until
the evening.

28. And he that bears
their carcass

shall wash his clothes,

and he shall be unclean
until the evening;
they are unclean to you.

29. And these are to you
the unclean
among the creeping
thing[s]

that creep upon the
earth:
the weasel,

and the mouse,

and the ^{great} lizard
after its kind,

30. And the ^{gecko},

and the ^{land-crocodile},

and the ^{lizard},

and the ^{sand-lizard};

and the ^{chameleon}.

31. These are

the unclean to you

among all the creeping
thing[s];

whosoever touches them

when they are dead,

shall be unclean until
the evening.

32. And every [thing]

upon which it falls

[any] of them,

when they are dead,

shall be unclean;

whether [it be] a vessel
of wood,

כִּי-יִנָּחַץ בָּהֶם יִמָּא

27. וְכִל וְהוֹקֵף

עַל-כַּפָּיו

בְּכִי-הַחַיָּה

הַהֹלֶכֶת עַל-אַרְבַּע

מִמָּאִים הֵם לָכֵן

כִּי-יִנָּחַץ בְּנִבְלָתָם

יִמָּא עַד-הָעֶרֶב :

28. וְהַנֶּשֶׂא

אֶת-נִבְלָתָם

יִכְבֶּם בְּגָדָיו

יִמָּא עַד-הָעֶרֶב

מִמָּאִים הֵמָּה לָכֵן :

29. וְזֶה לָכֵן הַמָּאֵא

בַּשָּׂרִץ

הַשָּׂרִץ עַל-הָאָרֶץ

הַחֹדֶד

וְהַעֲכָבֵר

וְהַצִּב לִמִּינָהוּ :

30. וְהַגִּנְקָה

וְהַפֶּחַ

וְהַמָּאָה

וְהַחֲמִט

וְהַתְּנִשְׁמֵת :

31. אֵלֶּה

הַמָּאִים לָכֵן

בְּכִי-הַשָּׂרִץ

כִּי-יִנָּחַץ בָּהֶם

בְּנִתָּם

יִמָּא עַד-הָעֶרֶב :

32. וְכִל

אֲשֶׁר-יִפֹּל עָלָיו

מֵהֶם !

בְּנִתָּם

יִמָּא

מִכָּל-בְּלִי-עֵץ

the ^{heron} after its kind,

and the ^{hoopoe},

and the bat.

20. ^{Every} winged

creeping thing

that goes upon four [feet]

is an abomination to

you.

21. Nevertheless these

you may eat

of all winged creeping

thing[s]

that go upon four

[feet],

which have legs

above their feet.

to leap with them

upon the earth.

22. [Even] these of them

you may eat:

the ^{locust} after its kind,

and the ^{bald locust}

after its kind,

and the ^{cricket} after

its kind.

and the ^{grasshopper}

after its kind.

23. But every winged

creeping thing,

which has four feet,

is an abomination to

you.

24. And by these shall

you become unclean,

whosoever touches their

carcass

shall be unclean until

the evening.

25. And whosoever bears

[aught] of their carcass

shall wash his clothes,

and he shall be unclean

until the evening.

26. Every beast

that has a parted hoof,

which is not completely

divided,

or it brings not up [the]

hind,

is unclean to you;

הַאֲנָפָה לִמִּינָהּ

וְאֶת-הַחֹכִיפָה

וְאֶת-הַעֲטָרָה :

20. כָּל שָׂרִץ הָעֹף

הַהֹלֶכֶת עַל-אַרְבַּע

שָׂקִץ הוּא לָכֵן :

21. אֲךֶּה אֵת-זֶה תֹאכְלוּ

מִכָּל שָׂרִץ הָעֹף

הַהֹלֶכֶת עַל-אַרְבַּע

אֲשֶׁר-לֹא לֹקֵף כָּרְעִים

מִמַּעַל לְרַגְלָיו

לְנַחֵר בָּהֶן

עַל-הָאָרֶץ :

22. אֵת-אֵלֶּה מֵהֶם

תֹאכְלוּ

אֶת-הָאֲרָפָה לִמִּינָהּ

וְאֶת-הַפֶּחַעַם לִמִּינָהּ

וְאֶת-הַחֲרָגֵל לִמִּינָהּ

וְאֶת-הַחֲבִיב לִמִּינָהּ :

23. וְכִל שָׂרִץ הָעֹף

אֲשֶׁר-לֹא אַרְבַּע

רַגְלִים)

שָׂקִץ הוּא לָכֵן :

24. וְלֹאֵלֶּה תִמָּא

כִּי-יִנָּחַץ בְּנִבְלָתָם

יִמָּא עַד-הָעֶרֶב :

25. וְכִל-הַנֶּשֶׂא

אֶת-נִבְלָתָם

יִכְבֶּם בְּגָדָיו

יִמָּא עַד-הָעֶרֶב :

26. לְכָל-בְּהֵמָה

אֲשֶׁר הוּא מִפְרָסֵת

פָּרָסָה)

וְשִׁמְעָ וְאִינָה שִׁמְעָת

וְגֵרָה אִינָה מַעֲרָה

מִמָּאִים הֵם לָכֵן

1) Or, ibis. 2) Or, lapwig. 3) Or, All flying insects. 4) Or, These are four kinds of locusts or grasshoppers which are not certainly known. 5) Or, tortoise. 6) Probably denoting four kinds of lizards. 7) Or, mail. 8) Or, mole.

shall be unclean.

27. And when [aught] of their carcass falls upon any sowing seed

which is to be sown,

it is clean.

38. But when water is put upon seed,

and [aught] of their carcass falls upon it, it is unclean to you.

39. And when it dies

any beast

which is ⁴to you

for food;

he that touches its carcass shall be unclean until the evening.

40. And he that eats of its carcass shall wash his clothes,

and he shall be unclean until the evening; and he that bears its carcass shall wash his clothes,

and he shall be unclean until the evening.

41. And every creeping thing that creeps upon the earth is an abomination;

it shall not be eaten.

42. Whatsoever goes

upon [the] belly,

and whatsoever goes

upon four [feet],

even whatsoever has many feet

of all the creeping thing[s] that creep upon the earth,

them you shall not eat; for they are an abomination.

43. You shall not make abominable ⁵your souls

יִמָּא :

37. וְכִי יִפֹּל כִנְבֻלָּתָם

עַל-כֶּרֶם זֵרַע וְזֵרַע

אֲשֶׁר יִזְרַע

מְהֵרָה הוּא :

38. וְכִי יִפֹּן מִיֵּם

עַל-זֵרַע

וְנָפַל כִנְבֻלָּתָם עָלָיו

יִמָּא הוּא לָכֶם :

39. וְכִי יָמוּת

מִן-הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר-הִיא לָכֶם

לֶאֱכֹלָה

הַנֹּגֵעַ בְּכַבְלָתָהּ

יִמָּא עַד-הָעֶרֶב :

40. וְהָאֹכֵל כִנְבֻלָּתָהּ

יִכְבֶּם בְּגָדָיו

וְיִמָּא עַד-הָעֶרֶב

וְהַנֹּשֵׂא אֶת-נִבְלָתָהּ

יִכְבֶּם בְּגָדָיו

וְיִמָּא עַד-הָעֶרֶב :

41. וְכָל-הַשֹּׁרֵץ

הַשֹּׁרֵץ עַל-הָאָרֶץ

שִׁקָּץ הוּא

לָא יֵאָכֵל :

42. כָּל הַחַיָּה

עַל-בֶּטֶן

וְכָל הַחַיָּה

עַל-אַרְבַּע

עַד-כִּי-מֵרַבְּהַרְגֵּלָם

לֶבַד-הַשִּׁרְץ

הַשִּׁרְץ עַל-הָאָרֶץ

לֹא תֵאָכְלוּם

כִּי-שִׁקָּץ הֵם :

43. אַל-תִּשְׁקָצוּ

אֶת-נַפְשֵׁיכֶם

or raiment,

or skin,

or sack,

every vessel

that work is done

therewith,

shall be brought into water,

and it shall be unclean until the evening, then shall it be clean.

שְׂבִיעִי

33. And every earthen vessel

whereinto [any] of them falls, {

whatsoever is in it

shall be unclean,

and ¹[the vessel] you shall break.

34. All food [therein]

which may be eaten,

that on which water comes, shall be unclean;

and all drink

that may be drunk

in every [such] vessel,

shall be unclean.

35. And every thing

upon which [aught] of their carcass falls {

shall be unclean:

an oven, or a ²range for pots

shall be ³broken in pieces;

they are unclean,

and unclean they shall be to you.

36. Nevertheless a fountain or a pit of a gathering of water,

shall be clean;

but ⁴he that touches their carcass

או בְּגָד

או-עוֹר

או שֶׁקַּע

כֹּל-כֵּל

אֲשֶׁר-יֵעָשֶׂה מְלָאכָה

בָּהֶם

בַּמֵּיִם יוֹבֵא

וְיִמָּא עַד-הָעֶרֶב

וְיִמָּהר :

שְׂבִיעִי

33. וְכָל-כֵּל-חֶרֶשׁ

אֲשֶׁר-יִפֹּל מִהֶם

אֶל-חֻבּוֹ

כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ

יִמָּא

וְאֵתוֹ תִּשְׁבֹּר :

34. מִכֹּל-הָאֹכֵל

אֲשֶׁר יֵאָכֵל

אֲשֶׁר יָבֹא עָלָיו מִיֵּם

יִמָּא

וְכָל-מִשְׁקָה

אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה

כֹּל-כֵּל

יִמָּא :

35. וְכָל

אֲשֶׁר יִפֹּל כִנְבֻלָּתָם

עָלָיו

יִמָּא

תַּנּוּר וְכֵבִים

יִתָּץ

מִמַּיִם הֵם

וְיִמָּאִים יִהְיוּ לָכֶם :

36. אֲנִי מְשִׁין וְכוֹר

מְקוֹה מַיִם

יִהְיֶה מְהֵרָה

וְנֹגֵעַ בְּכַבְלָתָם

1) Heb., and it you, etc. 2) Or, stew-pan. 3) Or, that which. 4) Or, allowed to you. 5) Or, your selves. 6) Or, destroyed.

לְאִמֶּךָ : 2. בָּכָר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִמֶּךָ
אִשָּׁה כִּי תוֹרִיעַ וְיָדְדָה זָכָר וּמִמָּהֶּם יִשְׁבַּעַת
יָמִים בִּימֵי גִדּוּת דִּוְתָהּ תִּמָּטָא : 3. וּבַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בִּשְׂרָ עֲרֻתוֹ : 4 וּשְׁלִשִּׁים
יּוֹם וּשְׁלִשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב בְּדָמֵי מַהֲרָה
בְּכָל־קִדְשׁ לֹא־תִנָּע וְאֶרֶץ־מִקְדָּשׁ לֹא־תִבָּא
עַד־מָלֵאת יְמֵי מַהֲרָה : 5. וְאִם־נִקְבְּהָ תִלְדַּךְ
וּמִמָּהֶּם יִשְׁבַּעִים בְּגִדְתָּהּ וּשְׁלִשִּׁים יּוֹם
וּשְׁשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב עַל־דָּמֵי מַהֲרָה :
6. וּבְמָלֵאת יָמֶיךָ מַהֲרָה לָבֹן אִם לְבָחַ
תִּלְדָּא פֶּגַשׁ בְּדִשְׁנָתוֹ דַּעֲלָה וּבִדְיוֹנָה
אִוְתֵּר לְהַטָּאת אֶל־בֶּתֶח אֶהֱל־מִוֹשֶׁד אֶרֶץ־
הַכְּנָעַן : 7. וְהִקְרִיבֹה לָפָנַי יְהוָה וּכְפַר עָלֶיהָ
וּמַהֲרָה תִּמָּקֵר דָּמֶיהָ זֹאת הַתּוֹרָה הַיְלֵלָת
לְזָכָר אִם לְנִקְבָּה : 8. וְאִם־לֹא תִמָּצֵא יָדָהּ
הַיָּמָּה וְהַקֶּמֶת שְׁתִּי־תִרְוִים אִם שְׁנֵי בְנֵי
יֹנָה אֶחָד דַּעֲלָה וְאֶחָד לְהַטָּאת וּכְפַר
עָלֶיהָ בַּכְּנָן וּמַהֲרָה :

יג

CAP. XIII.

1. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:

2. When a man shall
have }
in the skin of his flesh
a ³rising
or a ⁴scab,
or a bright spot,
and it shall become in
the skin of his flesh
the plague of leprosy,
then he shall be brought
unto Aaron the priest,
or unto one of his sons
the priests.
3. And the priest shall
see

1. וְיַדְבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר :
2. אִם־יִהְיֶה
בְּעוֹר־בְּשָׂרוֹ
שֹׂאֵת
או־סַפְחָת
או־בֹּהֶרֶת
וְהָיָה בְּעוֹר־בְּשָׂרוֹ
לִנְגַּע צִרְעָת
וְהִגִּיב
אֶל־אַהֲרֹן בַּכְּנָן
או־אֶל־אֶחָד מִבְּנָיו
הַכֹּהֲנִים :
3. וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת־הַנִּגָּע

with any creeping thing
that creeps,
and you shall not make your-
selves unclean with them,
that you should become
unclean by them.
44. For I am the Lord
your God;
you shall therefore
sanctify yourselves,
and you shall be holy;
for I am holy;
and you shall not ²make
unclean
your souls
with any creeping thing
that moves upon the
earth.
מַפְטִיר

45. For I am the Lord
that brought you up
out of the land of Egypt,
to be your God;
you shall therefore be
holy.
46. This is the law
of the beast, and of the
fowl,
and of every living
creature
that moves in the
waters,
and of every creature
that creeps upon the
earth.
47. To distinguish
between the unclean
and (between) the clean,
and between the living
creature that may be eaten
and (between) the living
creature
that may not be eaten.

THAZREEA

יב

CAP. XII.

1. And the Lord spoke
unto Moses,

בְּכָל־הַשָּׂרָץ
הַשֹּׁרֵץ
וְלֹא תִמָּטְאוּ בָהֶם
וְנִמְטַתֶּם חֲסֵר א' בָּם :
44. כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם
וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי
וְלֹא תִמָּטְאוּ
אֶת־נַפְשֵׁיכֶם
בְּכָל־הַשָּׂרָץ
הַרְמִישׁ עַל־הָאָרֶץ :
מַפְטִיר
45. כִּי אֲנִי יְהוָה
הַבֹּשֶׁט וְהַטָּהֵם
בְּהָאָרֶץ בְּחַיִּים
קְדוֹשִׁים וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי :
46. זֹאת תּוֹרַת
הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף
וְכָל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה
הַרְמִישֵׁת בַּמַּיִם
וְכָל־נֶפֶשׁ
הַשֹּׁרֶצֶת עַל־הָאָרֶץ :
47. לְהַבְדִּיל
בֵּין הַטָּמֵא
וּבֵין הַטָּהוֹר
וּבֵין הַחַיָּה הַנֹּאכֶלֶת
וּבֵין הַחַיָּה
אֲשֶׁר לֹא תִאָּכַל :

תוֹרִיעַ

וְיַדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

1) Or, be defiled by them. 2) Or, defile yourselves. 3) Or, swelling. 4) Or, rising.

and he shall be clean.

7. But if the scab
spread abroad

in the skin,

after he has shown
himself
unto the priest

for his cleansing,

then he shall show him-
self a second [time]
unto the priest.

8. And the priest shall
see [him];

and if the scab be
spread

in the skin,

then the priest shall
pronounce him unclean;
it is a leprosy.

9. When the plague of
leprosy is in a man,

then he shall be brought
unto the priest.

10. And the priest shall
see [him];
and if [there be] a
white rising
in the skin,

and it have turned the
hair white,

and [there be] quick
raw flesh
in the rising.

11. It is an old leprosy
in the skin of his flesh.

and the priest shall
pronounce him unclean;
he shall not shut him up,

for he is unclean.

12. And if the leprosy
break out abroad

in the skin,

and the leprosy cover
all the skin of [him that
has] the plague
from his head even unto
his feet.

וְטָהַר :

7. וְאִם פָּשְׁתָּהּ הַפֶּשֶׁה
הַמִּסְפַּחַת
בְּעוֹר

אַחֲרֵי הִרְאָתוֹ
אֶל-הַכֹּהֵן

לְמַהֲרָתוֹ
וְנִרְאָה שֵׁנִית

אֶל-הַכֹּהֵן :

8. וְנִרְאָה הַכֹּהֵן
וְהָיָה פִּשְׁתָּהּ
הַמִּסְפַּחַת

בְּעוֹר
וְטָמֵאוֹ הַכֹּהֵן

צִרְעָתָהּ הִוא :

9. נָגַע עֲצָרֶת
כִּי תִהְיֶה בָאָדָם
וְהוּכָא אֶל-הַכֹּהֵן :

10. וְנִרְאָה הַכֹּהֵן
וְהָיָה שְׁאֵת קִבְּנָה
בְּעוֹר

וְהִיא הַפֶּקֶה
שֹׁעַר לָבָן

וּמִחֵת בְּשָׂר מִי
בִּשְׂאֵת :

11. צִרְעַת נוֹשֶׁנֶת הִוא
בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ
וְטָמֵאוֹ הַכֹּהֵן

לֹא יִסְגְּרוֹ
כִּי טָמֵא הִוא :

12. וְאִם פָּרוּחַ תִּפְרֹחַ
הַצִּרְעָת
בְּעוֹר

וּכְסָתָהּ הַצִּרְעָת
אֶת כָּל-עוֹר הַנֶּגַע

מִרָאשׁוֹ וְעַד-בְּגָדָיו

In the skin of the flesh;

and [if] the hair in the
plague
be turned white,

and the appearance of
the plague
[be] deeper than the
skin of his flesh,

it is the plague of
leprosy;
when the priest sees
him,

then he shall pronounce
him unclean.

4. But if the bright spot
be white

in the skin of his flesh,

and its appearance be
not deeper
than the skin,

and its hair

be not turned white,

then the priest shall
shut up
the plague

seven days.

5. And the priest shall
see him

on the seventh day;

and if the plague

be at a stay in his
eyes,

the plague be not
spread

in the skin,

then the priest shall
shut him up

seven days a second
[time].

שְׁנִי

6. And the priest shall
see him

on the seventh day

a second [time];

and if the plague be
dim,

and the plague be not
spread

in the skin,

then the priest shall
pronounce him clean;

it is a scab;

and he shall wash his
clothes,

בְּעוֹר-הַבָּשָׂר

וְשֹׁעַר בְּנֶגַע

הַכֹּהֵן לָבָן

וְנִרְאָה הַנֶּגַע

עֲמֹק מִעוֹר בְּשָׂרוֹ

נָגַע עֲרֶעֶת הִוא

וְרָאָהּ הַכֹּהֵן

וְטָמֵא אֹתוֹ :

4. וְאִם-בְּהֵרֵת
לָבֵנָה הִוא

בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ

וְעֲמֹק אִין-נִרְאָהּ

מִן-הָעוֹר

וְשֹׁעֲרָהּ

לֹא-תָפַד לָבָן

וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן

אֶת-הַנֶּגַע

שִׁבְעַת יָמִים :

5. וְרָאָהּ הַכֹּהֵן

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וְהָיָה הַנֶּגַע

עֲמֹד בְּעֵינָיו

לֹא-פָשְׁתָּה הַנֶּגַע

בְּעוֹר

וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן

שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית :

שְׁנִי

6. וְנִרְאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וְהָיָה בְּהֵרֵת הַנֶּגַע

וְלֹא-פָשְׁתָּה הַנֶּגַע

בְּעוֹר

וְטָהַר הַכֹּהֵן

מִסְפַּחַת הִוא

וּכְבֶּס בְּגָדָיו

1) Or, the. 2) I. e., [him that has] the plague. 3) Heb., behold. 4) Or its appearance. 5) Or, a trace of healthy flesh.

or a bright spot,

reddish-white

then it shall be shown
unto the priest,

20. And the priest shall
see [it];

and if its appearance

be lower than the skin,

and its hair be turned
white,

then the priest shall
pronounce him unclean;

it is the plague of
leprosy,

it has broken out in the
inflammation,

21. But if the priest see it,

and, behold, [there] be
no white hair therein,

and it be not lower

than the skin,

and it be dim,

then the priest shall shut
him up

seven days,

22. And if it spread
abroad

in the skin;

then the priest shall
pronounce him unclean;

it is a plague,

23. But if in its place

stay the bright spot,

it be not spread,

it is the scar of the
inflammation;

and the priest shall
pronounce him clean.

רביעי

24. Or flesh,

when [there] is in its
skin

a burning by fire,

and the quick [flesh]
of the burning become

a bright spot,

או בהרת

לכנה אדמדם

ונראה אל הכהן:

20. וראה הכהן

והנה מראה

שפל מן העור

ושער הפה לבן

וממאו הכהן

נגע צרעת הוא

בשחין פרוחה:

21. ואם יראה

הכהן

והנה אין בו

שער לבן

ושפלה אי נגה

מן העור

והיא כהה

והסגירו הכהן

שבועת ימים:

22. ואם שפה תפש

בעור

וממאו הכהן אלו

נגע הוא:

23. ואם תחתיה

תעמד הבהרת

לא פשתה

צרבת בשחין הוא

ומהרו הכהן:

רביעי

שני (כשהן מחוברין)

24. או בשר

ביתיה בוער

בכות אש

והיתה

מתת במקנה

בהרת

as far as it appears to
the priest.

13. Then the priest shall
see [him];

and if the leprosy have
covered

all his flesh,

then he shall pronounce
the plague clean;

it is all turned white;

he is clean.

14. But in the day

when it appears 'n it

raw flesh,

he shall be unclean.

15. And the priest shall
see

the raw flesh,

and he shall pronounce
him unclean;

the raw flesh

is unclean;

it is leprosy.

16. Or when the raw
flesh turns,

and it changes to white,

then he shall come
unto the priest.

17. And the priest shall
see him;

and if the plague turned

to white,

then the priest shall
pronounce clean

the plague;

he is clean.

שלשי

18. And flesh,

when [there] is in its
skin

an inflammation,

and it is healed.

19. And [there] is

in the place of the
inflammation

a white rising,

קל מראה עיני
הכהן:

13. וראה הכהן

והנה כסתה הצרעת

את כל בשרו

ומהר אהיה נגע

כלו הפה לבן

מהור הוא:

14. וביום

הראות בו

בשרו

וממאו

15. וראה הכהן

את הבשר החי

וממאו

הבשר החי

ממאו הוא

צרעת הוא:

16. או כי ישוב

הבשר החי

והפה לבן

וקא אל הכהן:

17. ותראה הכהן

והנה נהפה הנגע

לבן

ומהר הכהן

את הנגע

מהור הוא:

שלשי

18. ובשר

ביתיה בוער

שחין

ונרפא:

19. והיה

במקום השחין

שאת לבנה

חמישי	חמישי	reddish-white, or white.	דבנה אדומה
79. And a man or a woman, when [there] is in them a plague on the head or on the beard.	29. ואיש או אשה ב-יהיה בו נגע בראש או בזקן וראה הפתח	25. Then the priest shall see it; and if the hair be turned white	או לבנה; 25. וראה אתה הפתח והנה נהפך שער לבן
80. Then the priest shall see the plague; and if its appearance be deeper than the skin, and [there] be in it yellow thin hair, then the priest shall pronounce him unclean; it is a scall,	30. את-הנגע והנה בראהו עמק מן-העור ובן שער צהב דק וטמא אתו הפתח נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא; 31. וכי-יראה הפתח את-נגע הנתק והנה אין-מראהו עמק מן-העור ושער שחר אין בו והסגיר הפתח את-נגע הנתק שבעת ימים; 32. וראה הפתח את-הנגע ביום השביעי והנה לא-פשה הנתק ולא-היה בו שער צהב ובראה הנתק אין עמק מן-העור; 33. והתנולח ואת-הנתק לא יגלם והסגיר הפתח את-הנתק	in the spot, and its appearance be deeper than the skin; it is leprosy, it has broken out in the burning; and the priest shall pronounce him unclean; it is the plague of leprosy. 26. But if the priest see it, and, behold, [there] be no white hair in the bright spot, and it be not lower than the skin, and it be dim; then the priest shall shut him up seven days. 27. And the priest shall see him on the seventh day, if it spread broad in the skin, then the priest shall pronounce him unclean; it is the plague of leprosy. 28. But if in its place stay the bright spot, it be not spread in the skin, and it be dim; it is the rising of the burning; and the priest shall pronounce him clean; for it is the scar of the burning.	בפתח ומראהו עמק מן-העור צרעת הוא במכה פרוחה וטמא אתו הפתח נגע צרעת הוא; 26. ואם יראה הפתח והנה אין-בפחת שער לבן ושפלה אינה מן-העור והוא כהה והסגירו הפתח שבעת ימים; 27. וראהו הפתח ביום השביעי אם-פשה תפשה בעור וטמא הפתח אתו נגע צרעת הוא; 28. ואם-תחיה תעמוד הפחת לא-פשה בעור והוא כהה שאת המכה הוא ומהו הפתח ביצרת המכה הוא;
31. And when the priest sees the plague of the scall, and, behold, its appear- ance is not deeper than the skin, and there is no black hair in it, then the priest shall shut up the plague of the scall seven days. 32. And the priest shall see the plague on the seventh day; and if the scall be not spread, and [there] be not in it yellow hair, and the appearance of the scall be not deeper than the skin. 33. Then he shall be shaved, he shall not shave; and the priest shall shut up the scall			

be bright spots of a dull white, It is a tetter, it has broken out in the skin; he is clean.	בְּהֶרֶת בְּהוֹת לְבָנֹת בְּחֶק הוּא פָּרַח בְּעוֹר טָהוֹר הוּא :	seven days a second [time]. 34. And the priest shall see the scall on the seventh day; and if the scall be not spread in the skin, and its appearance be not deeper than the skin, then the priest shall pronounce him clean; and he shall wash his clothes, and he shall be clean.	שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית : 34. וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּחֱק בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהָיָה לֹא-פֹשֶׁה הַנֶּחֱק בְּעוֹר וּמֵרְאֹהוּ אֵינּוּ עֲמֵק מִן-הָעוֹר וְטָהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכַבֵּשׂ בְּגָדָיו וְטָהַר :
10. And a man, when [the hair] is fallen off his head, he is bald; he is clean.	40. וְאִישׁ כִּי יִפֹּט ראשׁוֹ קָרַח הוּא טָהוֹר הוּא :	35. But if the scall spread abroad in the skin after his cleansing.	35. וְאִם-פֹּשֶׁה יִפֹּשֶׁה הַנֶּחֱק בְּעוֹר אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ :
41. And if from the side of his face [the hair] be fallen off his head, he is forehead bald; he is clean.	41. וְאִם מִפְּאַת פָּנָיו יִפֹּט ראשׁוֹ גִּבַּח הוּא טָהוֹר הוּא :	36. Then the priest shall see him; and if the scall be spread abroad in the skin, the priest shall not seek for the yellow hair; he is unclean.	36. וּרְאֹהוּ הַכֹּהֵן וְהָיָה פֹשֶׁה הַנֶּחֱק בְּעוֹר לֹא יִבְקֹר בַּהֶבֶן לְשַׁעַר הַצֹּהֵב שָׁמָּה הוּא :
42. But when there is in the bald head, or in the bald forehead, a reddish-white plague; it is leprosy breaking out in his bald head, o. in his bald forehead.	42. וְכִי-יִהְיֶה בְּקַרְחָת אוֹ בַּגִּבַּחַת נֹגַע דָּבָר אֲדָמָדָם צֹרַעַת פִּרְחַת הוּא בְּקַרְחָתוֹ אוֹ בַּגִּבַּחָתוֹ :	37. But if in his eyes the scall be at a stay, and black hair be grown up therein; the scall is healed, he is clean; and the priest shall pronounce him clean.	37. וְאִם-בְּעֵינָיו עָמִד הַנֶּחֱק וְשַׁעַר שְׁחֹר צִמְחָיו וְרָפָא הַנֶּחֱק טָהוֹר הוּא וְטָהַר הַכֹּהֵן :
43. And the priest shall see him, and if the rising of the plague be reddish white in his bald head, or in his bald forehead, as the appearance of leprosy of the skin of flesh.	43. וּרְאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהָיָה שֹׂאת-הַנֹּגַע לְבָנָה אֲדָמָדָת בְּקַרְחָתוֹ אוֹ בַּגִּבַּחָתוֹ כִּמְרָאָה צֹרַעַת עוֹר בָּשָׂר :	38. And a man or a woman, when there is in the skin of their flesh bright spots, white bright spots.	38. וְאִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי-יִהְיֶה בְּעוֹר-בָּשָׂרָם בְּהֶרֶת לְבָנֹת :
44. He is a leprous man, he is unclean; the priest shall surely pronounce him unclean, his plague is in his head.	44. אִישׁ צֹרַע הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא יִטְמָאנוּ הַכֹּהֵן כִּרְאֵשׁוֹ נֹגַעוֹ :	39. Then the priest shall see [it]; and if in the skin of their flesh	39. וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה בְּעוֹר-בָּשָׂרָם
45. And the leper in whom the plague is, his clothes shall be rent, and [the hair of] his head shall go loose,	45. וְהַצֹּרַע אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֹּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פְּרָקִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ		

1) Or. its appearance; its color. 2) Or. and his head sha'l be bare

in service;

the plague is a fretting
leprosy;
it is unclean.

52. And he shall burn
the garment,
or the warp,

or the woof

in the woollen or in the
linen,
or any article of skin,

wherein the plague is;

for it is a fretting
leprosy;

with fire it shall be
burned.

53. And if the priest
see,
and, behold, the plague
be not spread
in the garment,

or in the warp, or in the
woof,
or in any article of skin.

54. Then the priest shall
command,
that they wash [the
thing]

wherein the plague is,
and he shall shut it up

seven days a second
time.

שביעי

55. And the priest shall
see

after the plague has
been washed,

and if the plague have
not changed
its 'appearance,

and the plague be not
spread,
it is unclean;

with fire thou shalt
burn it;
it is a ⁵fret

in its inside⁶or in its outside.⁶

56. And If the priest see,

למלאכה

צרעת ממארת הנגע
מבוא הוא :

52. ושרף את הבגד
או את השתי

או את הערב

בצמר או בשתיים
או את כל בלי העור

אשר יהיה בו הנגע
כי צרעת ממארת

הוא

באש תשרף :

53. ואם יראה הכהן
והנה לא פשה הנגע

בבגד או בשתי

או בכרכלי עור :

54. וצוה הכהן
וכבשו

את אשר בו הנגע
והסגירו

שבועת ימים שנית :

רביעי (כשהן מחוברין)

55. ויראה הכהן
אחרי הדבקים

את הנגע

והנה לא הפך הנגע

את עינו

והנגע לא פשה

מבוא הוא

באש תשרפו

פחתת הוא

בקרחתו

או בגבחתו :

56. ואם יראה הכהן

and (upon) his upper lip
he shall cover,
and: Unclean, unclean,
he shall cry.

46. All the days

that the plague is in him

he shall be unclean;

he is unclean;

alone he shall dwell;

outside of the camp [shall
be] his habitation.

47. And the garment,

when [there] is in it

a plague of leprosy,

in a woollen garment,

or in a linen garment,

48. Or in warp,

or in woof;

of linen, or of woollen;

or in a skin,

on in any thing made of

sk.m.

49. And the plague is

greenish or reddish

in the garment, or in the

skin,

or in the warp, or in the

woof,

or in any article of skin;

it is the plague of

leprosy.

and it shall be shown

[unto] the priest.

50. And the priest shall

see

the plague,

and he shall shut up ²the

plague

seven days.

51. And when he sees

the plague

on the seventh day

that the plague has

spread in the garment,

or in the warp, or in the

woof,

or in the skin,

for whatever skin is

used

ועל שפם יטמא

וטמא וטמא : קרא :

46. כל ימיו

אשר הנגע בו

יטמא

מבוא הוא

בבד יושב

מחוצ למחנה מושבו
והבגד

47. כיהיה בו
נגע צרעת

בבגד צמר

או בבגד פשתים :

48. או בשתי

או בערב

לפשתים ולצמר

או בעור

או בכל מלאכת עור

49. והיה הנגע

ירקרק או אדמדם

בבגד או בעור

או בשתי או בערב

או בכרכלי עור

נגע צרעת הוא

והראה את הכהן :

50. ויראה הכהן

את הנגע

והסגיר את הנגע

שבועת ימים :

51. ויראה את הנגע

ביום השביעי

כי פשה הנגע בבגד

או בשתי או בערב

או בעור

כל

אשר יעשה העור

1) Or, up to. 2) Or, Whether it be, etc. 3) Or, [that which has] the plague; 4) Or, color. 5) or, decay.

6) Heb., in ist bald head or in its bald forehead.

in the day of his
cleansing:
he shall be brought unto
the priest,
3. And the priest shall
go forth
outside of the camp,
and the priest shall see
[him];
and if it be healed
the plague of leprosy
in the leper.
4. Then the priest shall
command,
*to take for him that is
to be cleansed
two 'living clean
birds, {
and cedar wood,
and scarlet yarn, and
hyssop.
5. And the priest shall
command,
*to slaughter
one of the birds
in an earthen vessel
over ⁵running water.
6. [As for] the living
bird,
he shall take it,
and the cedar wood,
and the scarlet yarn,
and the hyssop,
and he shall dip them
and the living bird
in the blood of the bird
that was slaughtered
over the ⁵running water.
7. And he shall sprinkle
upon him that is to be
cleansed
of the leprosy
seven times,
and he shall pronounce
him clean;
then he shall let go
the living bird

ביום מִהְרָתוֹ
וְהוּכָא אֶל־הַכֹּהֵן:
3. וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן
אֶל־חוּצוֹת לַמַּחֲנֶה
וַרְאָה הַכֹּהֵן
וְהָיָה נִרְפָּא
נֶגַע־בַּצֹּרֶעַת
בְּיַד הַצֹּרֵעַ:
4. וַצִּוֶּה הַכֹּהֵן
וְלָקַח לַמִּטְהָר
שְׁתֵּי צִפְּרִים חַיִּים
מֵהָרֹת
וְעֵץ אֲרִז
וְשָׁנִי תוֹלַעַת וַאֲזֹב:
5. וַצִּוֶּה הַכֹּהֵן
וַיִּשְׁחֶט
אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָד
אֶל־כִּי־יִהְיֶה
עַל־בָּיִם חַיִּים:
6. אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה
יָקַח אִתּוֹ
וְאֶת־עֵץ הָאֲרִז
וְאֶת־שָׁנִי הַתוֹלַעַת
וְאֶת־הָאֲזֹב
וַיִּטְבֵּל אוֹתָם
וְאֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה
בְּדָם הַצִּפּוֹר
הַיִּשְׁחָטָה
עַל הַבָּיִם הַחַיִּים:
7. וְהִזָּה
עַל הַמִּטְהָר
בְּיַד־הַצֹּרֶעַת
שִׁבְעַת פְּעֻמִּים
וַיִּתְהַוֶּה
וַיִּשְׁלַח
אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה

and behold, the plague
be dim
after its being washed,
then he shall tear it out
of the garment,
or out of the skin,
or out of the warp,
or out of the woof.
מִפְטִיר
57. And if it appear again
in the garment,
or in the warp, or in the
woof,
or in any article of skin,
it is a breaking out
[plague];
with fire thou shalt burn
that
wherein the plague is.

58. And the garment,
or the warp, or the woof,
or any article of skin,
which thou shalt wash,
and the plague depart
from them,
then it shall be washed
a second time,
and it shall be clean.
59. This is the law
of the plague of leprosy
of a garment of woollen,
or of linen,
or of the warp, or of the
woof,
or of any article of skin,
to pronounce it clean,
or to pronounce it
unclean.

METZORA

יך

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
2. This shall be
the law of the leper

וְהָיָה כִּהְיֶה הַנֶּגַע
אֲחֵרֵי הַכֶּבֶס אִתּוֹ
וַיִּקְרַע אוֹתוֹ מִן־הַבְּגָד
אוֹ מִן־הָעוֹר
אוֹ מִן־הַשָּׂטִי
אוֹ מִן־הַעֲרֵב:
מִפְטִיר
57. וְאִם־תִּרְאֶה עוֹד
בַּבְּגָד
אוֹב־שָׂטִי אוֹב־עֲרֵב
אוֹ בְּכֵל־כִּי־עוֹר
פְּרוּחַת הוּא
בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹףנוּ
אֶת־אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע:
58. (וְהַבְּגָד
אוֹב־הַשָּׂטִי אוֹ הָעֲרֵב
אוֹ־כֵל־כִּי־עוֹר
אֲשֶׁר־הַכֶּבֶס
וַיִּסַּר מֵהֶם הַנֶּגַע
וַיִּכְבַּס שֵׁנִית
וַיִּהְיֶה:
59. זֹאת תוֹרַת
נֶגַע־צֹרֶעַת
בְּגָד הַצֹּרֵעַ
אוֹ הַפְּשָׁטִים
אוֹ הַשָּׂטִי אוֹ הָעֲרֵב
אוֹ כֵל־כִּי־עוֹר
לְמִהְרֵוֹ
אוֹ לְטִמְאָו:

מִצְרַע

CAP. XIV.

1. וַיִּדְרֹשׁ יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר:
2. וְזֹאת תְּהִיָּה
תוֹרַת הַמִּצְרַע

1) Or, leper; in, etc. then he shall, etc. not in accord with the accent of מִתְרִירוֹ. 2) Heb. of. 3) Heb., that they. etc. 4) Or, healthy. 5) Heb., living.

12. And the priest shall take
one of the he-lambs
and he shall offer him
for a trespass-offering,
and the ²log of oil,
and he shall wave them
[for] a wave-offering
before the Lord.

שני

13. And he shall slaughter
the he-lamb
in the place where they
slaughter
the sin-offering
and the burnt-offering,
in the place of the
sanctuary;
for as the sin-offering

so does the trespass-offering
belong to the priest;
it is most holy.

14. And the priest shall take
of the blood of the trespass-offering,
and the priest shall put
[it]

upon the tip of the ear
of him that is to be
cleansed,
the right [ear],

and upon the thumb
of his right hand,
and upon the great toe
of his right foot.

15. And the priest shall take
of the ²log of oil,

and he shall pour [it]
upon the left palm of
the priest.³

16. And the priest shall dip
his right finger
in the oil

which is upon his left
palm,
and he shall sprinkle of
the oil

12. וְלָקַח הַכֹּהֵן
אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
וַיִּקְרִיב אֹתוֹ לְעֹשֶׂה
וְאֶת־לֹג הַשֶּׁמֶן
וַיַּהֲנִיף אֹתָם
תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה :

שני

13. וַיַּשְׁחַט אֶת־הַכֶּבֶשׂ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יַשְׁחַט
אֶת־הַחַטָּאת
וְאֶת־הַעֹלָה
בַּמָּקוֹם הַקָּדֹשׁ
כִּי כַחַטָּאת
הָאֵשֶׁת הוּא לַכֹּהֵן
קֹדֶשׁ קְדִישִׁים הוּא :

14. וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדָּמַם הָאֵשֶׁת
וַנָּתַן הַכֹּהֵן
עַל־תְּנוּפָה אָזֶן
הַמַּטְהָר
הַיְמָנִית
וְעַל־כַּתֵּף
יְדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל־בִּתְּנוֹ
רֵגְלוֹ הַיְמָנִית :

15. וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִלֹּג הַשֶּׁמֶן
וַיִּצְקֵה עַל־כַּתֵּף הַכֹּהֵן
הַשְּׂמָאלִית ;
16. וְטָבַל הַכֹּהֵן
אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית
מִן־הַשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל־כַּתֵּפוֹ
הַשְּׂמָאלִית

וַיִּזְרֹק מִן־הַשֶּׁמֶן
12. וְלָקַח הַכֹּהֵן
אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
וַיִּקְרִיב אֹתוֹ לְעֹשֶׂה
וְאֶת־לֹג הַשֶּׁמֶן
וַיַּהֲנִיף אֹתָם
תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה :

into the open field.

8. And he that is to be
cleansed shall wash
his clothes,

and he shall shave off
all his hair,
and he shall bathe him-
self in water,
and he shall be clean;

and afterward he shall come
into the camp.

but he shall dwell
outside of his tent
seven days.

9. And it shall be, on
the seventh day
he shall shave all his
hair
off his head, and his
beard,
and his eyebrows,

even all his hair he shall
shave off;
and he shall wash his
clothes,
and he shall bathe his
flesh
in water,

and he shall be clean.

10. And on the eighth
day
he shall take two he-
lambs
without blemish,

and one ewe-lamb
a year old
without blemish,

and three tenth parts [of
an ephah]
of fine flour

[for] a meal-offering

mingled with oil,
and one ²log of oil.

11. And [there] shall set
the priest that cleanses
the man that is to be
cleansed,
and those [things]
before the Lord,

[at] the door of the
tent of meeting.

עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה :

8. וּבִכְשֵׁם הַמַּטְהָר
אֶת־בְּגָדָיו

וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ
וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְטָהָר

וְאַחֲרָיָהוּ
אֶל־הַמַּחֲנֶה

וְיָשָׁב בְּהוֹץ לְאֹהֶל
שִׁבְעַת יָמִים :

9. וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִגְלַח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ
אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זָקְנוֹ
וְאֶת גִּבְתּוֹ עֵינָיו

וְאֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ יִגְלַח
וּבְכֶסֶם אֶת־בְּגָדָיו
וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ
בַּמַּיִם

וְטָהָר :

10. וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
יִקַּח שְׁנֵי־כֶבֶשִׂים
תְּמִימִים

וּכְבִּשָׁה אַחַת
בֵּת שָׁנָתָה
תְּמִימָה

וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
סֹלֶת
מִנְחָה

בְּזֵיטָה בַּשֶּׁמֶן
וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן :

11. וְהַעֲמִיד
הַכֹּהֵן הַמַּטְהָר
אֶת־הָאִישׁ הַמַּטְהָר

וְאֵתֵם
לִפְנֵי יְהוָה
עַתָּה אֵתֵם מוֹעֵד :

עַתָּה אֵתֵם מוֹעֵד :

1) Or, wash. 2) Containing 24.8 solid inches; according to tradition, the twelfth part of a *lin*. 3) L. e., upon his own left palm. 4) L. e., of.

and [he is] not able to get
[so much],
then he shall take one
[for] a trespass-offering

to be waved,

to make atonement for
him,
and one tenth part [of
an ephah]
mingled with oil

for a meal-offering,

and a log of oil.

22. And two turtle-
doves,
or two young pigeons,

such as [he is] able to
get,
and the one shall be a
sin-offering,

and the other a burnt-
offering
23. And he shall bring
them

on the seventh day

for [his] cleansing

unto the priest,

unto the door of the
tent of meeting,
before the Lord.

24. And the priest shall
take
the lamb of the trespass-
offering,

and the log of oil,

and the priest shall
wave them
[for] a wave-offering
before the Lord.

25. And he shall
slaughter
the lamb of the trespass-
offering;
and the priest shall take

of the blood of the
trespass-offering,
and he shall put [it]

upon the tip of the ear
of him that is to be
cleansed,

the right [ear],

and upon the thumb

of his right hand,

and upon the great toe

וְאִין יָדוֹ בַּיְשָׁרָה
וְזָקַח בְּבֶשֶׁת אֶחָד
אֶשֶׁן

לְתִנּוּפָה

לְכַפֵּר עָלָיו

וְעֶשְׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד

בְּקֹדֶשׁ בַּשֶּׁמֶן

לְמִנְחָה

וְלֹג שֶׁמֶן :

22. וּשְׁתֵּי תוֹרִים

אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה

אֲשֶׁר תִּשְׁלַח יָדוֹ

וְהָיָה הָאֶחָד הַטָּהוֹר

וְהָאֶחָד עֹלָה :

23. וְהָבִיֵּא אֹתָם

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

לְמִזְבֵּחוֹ

אֶל-הַבַּיִת

אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד

לִפְנֵי יְהוָה :

24. וְזָקַח הַכֹּהֵן

אֶת-כֶּבֶשׂ הַתְּשֻׁבָּה

וְאֶת-לֹג הַשֶּׁמֶן

וְהִנִּיף אֹתָם הַכֹּהֵן

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה :

25. וְשָׁחַט

אֶת-כֶּבֶשׂ הָאֵשֶׁת

וְזָקַח הַכֹּהֵן

מִדָּם הָאֵשֶׁת

וְנָתַן

עַל-תִּנּוּף אוֹזוֹ

הַטָּהוֹר

הַיְמָנִית

וְעַל-בָּהֶן

יָדוֹ הַיְמָנִית

וְעַל-בָּהֶן

with his finger

seven times

before the Lord

17. And of the rest of the
oil
which is upon his palm

shall the priest put

upon the tip of the ear

of him that is to be
cleansed,
the right [ear].

and upon the thumb

of his right hand,

and upon the great toe

of his right foot,

upon the blood of the
trespass-offering.

18. And what is left of
the oil
which is upon the palm
of the priest
he shall put

upon the head of him
that is to be cleansed;
and the priest shall
make atonement for him
before the Lord.

19. And the priest shall
offer
the sin-offering,

and he shall make
atonement
for him that is to be
cleansed
of his uncleanness;

and afterward he shall
slaughter
the burnt-offering.

20. And the priest shall
offer
the burnt-offering

and the meal-offering

on the altar;

and the priest shall
make atonement for him
and he shall be clean.

שְׁלִישִׁי

שְׁלִישִׁי

21. But if he be poor

21. But if he be poor

21. But if he be poor

21. But if he be poor

21. But if he be poor

21. But if he be poor

21. But if he be poor

21. But if he be poor

21. But if he be poor

בְּאֶצְבְּעוֹ

שֶׁבַע פְּעָמִים

לִפְנֵי יְהוָה :

17. וּמִיֶּשֶׁת הַשֶּׁמֶן

אֲשֶׁר עַל-כַּפּוֹ

יָתֵן הַכֹּהֵן

עַל-תִּנּוּף אוֹזוֹ

הַטָּהוֹר

הַיְמָנִית

וְעַל-בָּהֶן

יָדוֹ הַיְמָנִית

וְעַל-בָּהֶן

יָתֵן הַכֹּהֵן

עַל דָּם הָאֵשֶׁת :

18. וְהַנּוֹתָר בַּשֶּׁמֶן

אֲשֶׁר עַל-כַּף הַכֹּהֵן

יָתֵן

עַל-רֹאשׁ הַטָּהוֹר

וְכַפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן

לִפְנֵי יְהוָה :

19. וְעֹשֶׂה הַכֹּהֵן

אֶת-הַתְּשֻׁבָּה

וְכַפֵּר

עַל-הַטָּהוֹר

מִטִּמְאוֹתָו

וְאַחֵר יִשְׁחַט

אֶת-הָעֹלָה :

20. וְהָעֹלָה הַכֹּהֵן

אֶת-הָעֹלָה

וְאֶת-הַמִּנְחָה

הַמִּזְבֵּחַ

וְכַפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן

וְטָהֵר :

שְׁלִישִׁי

שְׁלִישִׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מוֹחֲמִין)

21. וְאִם-כֶּל רָעָא

11 Heb. his hand is, etc. 9). Or 11

31. [even] such as ²he is able to get,

the one [for] a sin-offering,
and the other [for] a burnt-offering,
with the meal-offering;

and the priest shall make atonement
for him that is to be cleansed
before the Lord.

32. This is the law

of him in whom is the plague of leprosy,
³who is not able to get [more]
for his cleansing.

רביעי

33. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron,
saying:

34. When you are come into the land of Canaan,
which I give to you for a possession

and I put the plague of leprosy in a house of the land of your possession.

35. Then shall come he to whom the house belongs,
and he shall tell (to) the priest,
saying:

[something] like a plague

has appeared to me in the house.

36. And the priest shall command, that they shall empty the house,
before the priest goes in to see the plague,

that it shall not become unclean all that is in the house;
and afterward

31. את אשר-תשיג ידו

את-האחד המאת
ואת-האחד עלה
על-המנחה
ובכפר הכהן
על המטהר
לפני יהוה:

32. זאת תורת
אשר-בו נגע צרעת
אשר לא-תשיג ידו
בטהרתו:

רביעי

ששי (כשהן מחוברין)
33. וידבר יהוה
אל-משה ואל-אהרן
לאמר:

34. כי תבואו אל-ארץ כנען
אשר אני נתן לכם
לאחזה

ונהתי נגע צרעת בבית ארץ אהותכם

35. ויבא אשר-לו הבית
והגיד לכהן לאמר
כנגע

נראה לי בבית:

36. וצוה הכהן
ופנה את-הבית
במרים יבא הכהן
לראות את-הנגע

ולא יטמא
כדאשר בבית
ואחר כן

of his right foot.

26. And of the oil

shall the priest pour

upon the left palm of the priest.¹

27. And the priest shall sprinkle with his right finger of the oil

which is upon his left palm

seven times

before the Lord.

28. And the priest shall put of the oil

which is upon his palm

upon the tip of the ear

of him that is to be cleansed, the right [ear].

and upon the thumb

of his right hand,

and upon the great toe

of his right foot,

upon the place

of the blood of the trespass-offering.

29. And what is left

of the oil

which is upon the palm of the priest he shall put

upon the head of him that is to be cleansed, to make atonement for him before the Lord.

30. And he shall offer

one of the turtle-doves,

or of the young pigeons,

such as ²he is able to get.

רגלו הימנית:

26. ומן-השמן יצק הכהן

על-כף הכהן השמאלית:

27. והזה הכהן באצבעו הימנית מן-השמן אשר-על-כפו השמאלית:

שבע פעמים לפני יהוה:

28. ונתן הכהן מן-השמן אשר-על-כפו

על-תנוף אוזן המטהר הימנית

ועל-כף ידו הימנית

ועל-כף רגלו הימנית

על-מקום דם הצרע:

29. ומה שתהיה מן-השמן

אשר-על-כף הכהן יתן

על-ראש המטהר לכפר עָלָיו לפני יהוה:

30. ועשה את-האחד מן-התורים

או מן-בני היונה כאשר תשיג ידו:

1) I. e., upon his own left hand. 2) Heh., his hand is, etc. 3) Or, whose means are not sufficient.

and other mortar he shall take,
and he shall plaster the house.
43. And if the plague come again,
and it break out in the house,
after he has taken out the stones,
and after he has scraped the house,
and after it has been plastered,
44. Then the priest shall come and see [it];
and if the plague be spread in the house,
it is a fretting leprosy in the house;
it is unclean.
45. And he shall break down the house,
its stones, and its timber, and all the mortar of the house,
and he shall bring [them] out outside of the city into an unclean place.
46. And he that goes into the house
all the days that it is shut up
shall be unclean unto the evening.
47. And he that lies in the house
shall wash his clothes;
and he that eats in the house
shall wash his clothes.
48. But if the priest shall come in,
and see [it],
and, behold, the plague have not spread in the house,
after the house was plastered;

וְעֹפֶר אֲחֵר יִקַּח וְיָטַח אֶת־הַבֵּית :
וְאִם־יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת אַחֵר חֲקִין אֶת־הָאֲבָנִים וְאֶחָדֵי הַקִּצּוֹת וְאַחֲרֵי הַקִּצּוֹת אֶת־הַבֵּית :
וְאַחֲרֵי הַמָּוֶח :
44. וְכֵן הַכֹּהֵן יֵרָאֶה וְיִהְיֶה פֶשֶׁה הַנֶּגַע בַּבַּיִת
צִרְעַת מִמְאֶרֶת הִוא בַּבַּיִת טָמֵא הִוא :
45. וְנָתַן אֶת־הַבֵּית אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֲצָיו וְאֶת־כָּל־עֹפֶר הַבֵּית וְהוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא :
46. וְהִבֵּא אֶת־הַבֵּית כָּל־יְמֵי הַסִּגְרִי אֹתוֹ יִמָּאֵא עַד־הָעֶרֶב :
47. וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת יִכְבֶּם אֶת־בְּגָדָיו וְהֵאָכַל בַּבַּיִת יִכְבֶּם אֶת־בְּגָדָיו :
48. וְאִם־בָּא יָבֵא הַכֹּהֵן יֵרָאֶה וְיִהְיֶה לֹא־פֶשֶׁה הַנֶּגַע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הַמָּוֶח אֶת־הַבֵּית

the priest shall go in to see the house.
37. And he shall see the plague;
and if the plague [be] in the walls of the house [with] leavities, greenish or reddish,
and their appearance be lower than the wall,
38. Then the priest shall go out of the house unto the door of the house,
and he shall shut up the house seven days.
39. And the priest shall return on the seventh day,
and he shall see [it];
and if the plague be spread in the walls of the house,
40. Then the priest shall command that they take out the stones in which the plague is,
and they shall cast them outside of the city into an unclean place.
41. And the house he shall cause to be scraped within round about
and they shall pour out the mortar, which they scraped off, outside of the city into an unclean place.
42. And they shall take other stones,
and they shall put [them] into the place of those stones;

יָבֵא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַבֵּית :
37. וְיִרְאֶה אֶת־הַנֶּגַע וְיִהְיֶה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שֶׁקֶשׁ רוֹרֵת יִרְקָרֶקֶת אוֹ אֲדָמְדָמֶת וּמִרְאֵתָן יִפְגַּל בְּיָחִקִיר :
38. וְיֵצֵא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶרְפָּח הַבֵּית וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים :
39. וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִרְאֶה וְיִהְיֶה פֶשֶׁה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת :
40. וְצִוָּה הַכֹּהֵן יַחֲלֹצוּ אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן הַנֶּגַע וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא :
41. וְאֶת־הַבֵּית יִקְצֹעַ מִבַּיִת סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת־הָעֹפֶר אֲשֶׁר הִקְצֹוּ אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא :
42. וְקִדְּחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהִבְיָאוּ אֶל־מַחֲת הָאֲבָנִים

חמישי	חמישי	then the priest shall pronounce clean the house,	ומטהר הבית את הבית
54. This is the law for any plague of leprosy, and for ^a a scall.	54. זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנקה:	because the plague is ^{healed} .	כי נרפא הנגע:
55. And for the leprosy of ^a a garment, and for ^a a house.	55. ולצרעת הבגד ולבית:	to ^{cleanse} the house	49. ונקח למטה את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב:
56. And for ^a a rising, and for ^a a scab, and for ^a a bright spot.	56. ולשאת ולספחת ולצהרת:	two birds, and cedar wood, and scarlet yarn, and ^{hyssop} .	50. וישחט את הצפר האחת אל כלי חרש ערמים חיים:
57. To teach when something is unclean, and when something is clean; this is the law of the leprosy.	57. להורת ביום המטא וביום המטהר זאת תורת הצרעת:	50. And he shall slaughter one of the birds in an earthen vessel over ^{running} water.	51. ויגמח את עין הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה ומכל אדם בדם הצפר השחוקה
CAP. XV.		51. And he shall take the cedar wood, and the hyssop, and the scarlet yarn, and the living bird, and he shall dip them in the blood of the slaughtered bird, and in the ^{running} water, and he shall sprinkle upon the house seven times.	52. ויטמא את הבית בדם הצפר ובמים החיים ובכפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת:
1. ויבדוק יהוה אל משה ואליהן לאמר	1. ויבדוק אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו מטא הוא:	52. And he shall cleanse the house with the blood of the bird, and with the ^{running} water, and with the living bird, and with the cedar wood, and with the hyssop, and with the scarlet yarn.	53. וישחט את הצפר החיה אל כחין לטור אל פני השדה וקבר עליה בית ומטהר:
2. דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו מטא הוא:	2. דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו מטא הוא:	53. But he shall let go the living bird outside of the city into the open field; thus shall he make atonement for the house; and it shall be clean.	ומטהר
3. וזאת תהיה מטאתו בזובו רב בשרו את זובו אוידיהם בשרו מזובו מטאתו הוא:	3. וזאת תהיה מטאתו בזובו רב בשרו את זובו אוידיהם בשרו מזובו מטאתו הוא:		
4. כל המשקב אשר ישב עליו הזב ימא וכל הבקר אשר ישב עליו ימא:	4. כל המשקב אשר ישב עליו הזב ימא וכל הבקר אשר ישב עליו ימא:		
5. ואיש אשר יגע במשקבו יכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:	5. ואיש אשר יגע במשקבו יכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:		
6. והישב עליו הפלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:	6. והישב עליו הפלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:		
7. והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:	7. והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:		
8. וקירק הזב במהור ויכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:	8. וקירק הזב במהור ויכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:		
9. וכל המרקב אשר ירפ עליו הזב ימא:	9. וכל המרקב אשר ירפ עליו הזב ימא:		
10. וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו ימא עד הערב והנשא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:	10. וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו ימא עד הערב והנשא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:		
11. וכל אשר יצבו הזב וידיו לא יטמא במים ויכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:	11. וכל אשר יצבו הזב וידיו לא יטמא במים ויכבס בגדיו ורחץ במים ומא עד הערב:		
12. וכלי חרש אשר יגע בו	12. וכלי חרש אשר יגע בו		

28. ואם תהיה מזוזה וספרה דת שבעת ימים ואחר תטהר: שביעי 29. וביום השמיני תטהר ויהי שתי תרים או שני בני יונה ותביאם אתם אל הכהן אל פתח אהל מועד: 30. ועשה הכהן אלהיהם הפאת והאחד עליה וכפר ערוה הפאת לפני יהוה מזבח טמאתה: 31. והוראת את בני ישראל לטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את בני ישראל אשר יתוכם: 32. זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שבעת זרע לטמאתה: 33. והיה בנדחת הזב את זובו וזכר ונזקבה וכל איש אשר ישבב עם טמאה:

AHARE MOTH אהרי מות

טז

CAP. XVI.

1. And the Lord spoke unto Moses after the death

of the two sons of Aaron, when they came near before the Lord, and they died.

2. And the Lord said unto Moses: speak

unto Aaron thy brother,

that he come not at all times into the holy place

within the veil,

before the covering

which is upon the ark,

that he die not;

for in the cloud

I will appear upon the covering.

3. With this shall Aaron come

into the holy place:

with a young bullock

for a sin-offering,

1. וידבר יי אל משה אחרי מות

שני בני אהרן

באשר באתם לפני יהוה וימתו:

2. ואמר יי אל משה דבר

אל אהרן אחיך

ואל יבא בקדשת

אלה המקדש

ביום כי יכסה

הכפרת

אשר על הארון

ולא ימות

כי בענן

אראה את הכפרת:

3. בזה יבא אהרן

אל המקדש

בפר בן בקר

לחטאת

הזב: ושבר וכל פלגיו יטמן במים: 3. וכי יטהר הזב מזוזה וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשור ומים חיים וטהר: 4. וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה וכל לפני יתה אל פתח אהל מועד ונתתם אלהיהם: 5. ועשה אתם הפאת אחד הפאת והאחד עליה וכפר ערוה הפאת לפני יהוה מזבחו: ששי שביעי (כשתן מחורין) 16. ואיש כי יצא ממנו שבעת זרע ובמים ביום את פלגיו וטמא עד הערב: 17. וכל בגד וכד עור אשר יתה ערו שבעת זרע וכבס במים וטמא עד הערב: 18. ואשה אשר ישבב איש אתה שבעת זרע ורחצו במים וטמא עד הערב: 19. ואשה כי יתה זכה דם יתה זכה בנדרה שבעת ימים תהיה בנדחה וכל הנגע פה וטמא עד הערב: 20. וכל אשר ישבב ערו בנדחה וטמא עד הערב: 21. וכל הנגע אשר יצא ממנו בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 22. וכל הנגע בקדלי אשר יצא ממנו בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 23. ואם ערוה שבעת על הדלי אשר הוא יטהר ערו בנגעו בו וטמא עד הערב: 24. ואם שבעת איש אתה ותתי נדחה עליו וטמא שבעת ימים וכל המושבב אשר יושבב ערו וטמא עד הערב: 25. ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדחה או כהתזוב עד נדחה כל ימי זוב טמאה פיה נדחה תהיה טמאה הוא: 26. כל המושבב אשר יושבב ערו פליגי זכה וזכה כמשיב נדחה יהיה דה וכי ידלי אשר תשב ערו טמא יהיה טמאת נדחה: 27. וכל הנגע בם וטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

upon which fell
the lot
FOR THE LORD,
and he shall offer it
[for] a sin-offering.
10. But the goat,
upon which fell
the lot
FOR AZAZEL,
shall be set alive
before the Lord,
to make atonement
with him,
to send him away to
Azazel
into the wilderness.
11. And Aaron shall bring
the bullock of the sin-
offering,
which is for himself,
and he shall make
atonement for himself,
and for his household,
and he shall slaughter
the bullock of the sin-
offering,
which is for himself.
12. And he shall take
a firepan full
of coals of fire
from off the altar
before the Lord,
and his hands full
of incense of spices
[pounded] fine,
and he shall bring [it]
within the veil,
13. And he shall put
the incense
upon the fire
before the Lord,
that the cloud of the
incense may cover
the covering
which is upon the
testimony.

אִשֶּׁר עָלָה עָלָיו
הַגֹּרֵל
לַיהוָה
וְשִׁנְאוֹ חַטָּאת :
10. וְהַשְּׂעִיר
אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
הַגֹּרֵל
לְעֹזָאֵל
יָצֵא חַיִּי
לִפְנֵי יְהוָה
לְכַפֵּר עָלָיו
לְשַׁלְּחֵהוּ אֶתֹו לְעֹזָאֵל
הַמִּדְבָּרָה :
11. וְהַקָּרִיב אֶהְיֶן
אֶת־פֶּרֶךְ הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לִי
וּכְפַר בְּעַדִּי
וּבְעַד בֵּיתִי
וְשָׁחֵת
אֶת־פֶּרֶךְ הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לִי :
12. וְלָקַח
מִלֵּא־הַמִּזְבֵּחַת
בַּחֹלִי־אֵשׁ
מִעַל הַמִּזְבֵּחַ
מִלִּפְנֵי יְהוָה
וּמִלֵּא הַפָּנִי
קַמְרַת סָמִים דִּקָּה
וְהִבִּיא
מִבֵּית לַפָּרֹכֶת :
13. וְנָתַן אֶת־הַקַּמְרַת
עַל־הָאֵשׁ
לִפְנֵי יְהוָה
וּכְסֶה יַעֲנֵן הַקַּמְרַת
אֶת־הַכִּפֹּת
אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת

and a ram for a burnt-
offering.
4. A holy linen coat
he shall put on,
and linen breeches
shall be upon his flesh,
and with a linen girdle
he shall gird himself,
and with a linen mitre
he shall attire;
they are holy garments;
and he shall bathe in
water
his flesh,
and he shall put them
on.
5. And from the congre-
gation
of the children of Israel,
he shall take
two he-goats
for a sin-offering,
and one ram for a burnt-
offering.
6. And Aaron shall bring
the bullock of the sin-
offering,
which is for himself,
and he shall make
atonement for himself,
and for his household.
7. And he shall take
the two goats,
and he shall set them
before the Lord
[at] the door of the tent
of meeting.
8. And Aaron shall put
upon the two goats
lots;
one lot for the LORD
and the other lot for
Azazel.
9. And Aaron shall bring
the goat

וְאִידִּי לְעֹלָה :
4. כְּתֹנֶת־בִּד קָדֵשׁ
וְקִדָּשׁ
וּמִכְנִסִּי־בִד
יְהִי עַל־בְּשָׁרוֹ
וּבְאַבְנֵי בִד
יִחַר
וּבְמִצְנֶפֶת בִּד
יִצְנֶה
בְּגָדֵי־קָדֵשׁ הֵם
וְרָחַץ בַּמַּיִם
אֶת־בְּשָׁרוֹ
וּלְבָשֶׁב :
5. וּמֵאֵת עַדְהָ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יִקַּח
שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עֲזִים
לְחַטָּאת
וְאֶחָד אֶחָד לְעֹלָה :
6. וְהַקָּרִיב אֶהְיֶן
אֶת־פֶּרֶךְ הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לִי
וּכְפַר בְּעַדִּי
וּבְעַד בֵּיתִי :
7. וְלָקַח
אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים
וְהִעֲמִיד אֹתָם
לִפְנֵי יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
8. וְנָתַן אֶהְיֶן
עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים
גִּרְלוֹת
גִּרְלָה אֶחָד לַיהוָה
וְהַגֹּרֵל אֶחָד לְעֹזָאֵל :
9. וְהַקָּרִיב אֶהְיֶן
אֶת־הַשְּׂעִיר

1) Or, cast. 2) I. e., dismissal; removal according to Raschl. name of a house high mountain. 3) Or, for; over. 4) Or, for. 5) Or, censor

and for all the assembly
of Israel.

וּבַעַד כָּל־קָהָל
{ יִשְׂרָאֵל :

שִׁנִּי

18. And he shall go out
unto the altar
which is before the Lord,
and he shall make atone-
ment for it;
and he shall take of the
blood of the bullock,
and of the blood of the
goat,
and he shall put [it]
upon the horns of the
altar
round about.

וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה
וּכְפַר עָלָיו
וְלָקַח מִדָּמַם הַבָּר
וּמִדָּמַם הַשְּׂעִיר
וְנָתַן
עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב :

19. And he shall sprinkle
upon it of the blood
with his finger
seven times,
and he shall cleanse it,
and he shall sanctify it
from the uncleannesses
of the children of Israel.

וְהִזָּה עָלָיו מִן הַדָּמָם
בְּאֶצְבָּעוֹ
שֶׁבַע פְּעָמִים
וּמָהַר
וְקִדְּשׁוֹ
מִטִּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְכִבֵּה

20. When he has finished
atoning [for] the holy
[place],
and the tent of meeting,
and the altar,
then shall he bring
the living goat,
21 And Aaron shall lay
both his hands
upon the head
of the living goat,
and he shall confess
over him
all his iniquities
of the children of Israel,
and all their trans-
gressions
with all their sins;
and he shall put them
upon the head of the
goat,
and he shall send [him]
away
by the hand of an
appointed man

that he die not.

14. And he shall take of
the blood of the bullock,
and he shall sprinkle
[it] with his finger
upon the covering,
eastward;
and before the covering
he shall sprinkle seven
times
of the blood
with his finger.

15. Then shall he
slaughter
the goat of the sin-
offering,
which is for the people,
and he shall bring its
blood
within the veil,
and he shall do with its
blood
as he did
with the blood of the
bullock,
and he shall sprinkle it
upon the covering
and before the covering.

16. And shall make atone-
ment for the holy place,
because of the unclean-
nesses
of the children of Israel,
and because of their
transgressions
with all their sins;
and so shall he do
for the tent of meeting,
that dwells with them
in the midst of their
uncleannesses.

17. And no man shall be
in the tent of meeting
when he goes in
to make atonement in
the holy [place]
until he come out;
thus shall he make
atonement for himself,
and for his household.

וְלֹא יָמוּת :

14. וְלָקַח מִדָּמַם הַבָּר
וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ
עַל־פָּנֵי הַכַּפֹּרֶת
קִדְמָה
וּלְפָנֵי הַכַּפֹּרֶת
יִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים
מִן־הַדָּמָם
בְּאֶצְבָּעוֹ :

15. וְשָׁחַט
אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַטָּאת
אֲשֶׁר לָעָם
וְהֵבִיא אֶת־דָּמּוֹ
אֶל־מִכְבִּית זָכְרָת
וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמּוֹ
כְּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְדָמַם הַבָּר
וְהִזָּה אֹתוֹ
עַל־הַכַּפֹּרֶת
וּלְפָנֵי הַכַּפֹּרֶת :

16. וְכַפֵּר עַל־הַקֹּדֶשׁ
מִטִּמְאֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִפְשָׁעֵיהֶם
לְקַדְּשָׁתָם
וּבְכָל יִעֲשֶׂה
לְאֹהֶל מוֹעֵד
שֶׁכֵּן אִתָּם
בְּחוּף מִטִּמְאָתָם :

17. וְכֹל־אָדָם לֹא יִהְיֶה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד
כִּי אִם
לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ
עַד־צֵאתוֹ
וְכַפֵּר בָּעַד
וּבְעַד בֵּיתוֹ

27. And the bullock of the sin-offering, and the goat of the sin-offering, whose blood was brought in to make atonement in the holy [place], he shall bring out

outside of the camp; and they shall burn with fire their skins, and their flesh, and their dung.

28. And he that burns them shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water,

and afterward he shall come into the camp.

29. And it shall be to you for a perpetual statute:

In the seventh month, on the tenth [day] of the month, you shall afflict your souls², and any work

you shall not do, the native or the stranger that sojourns in the midst of you.

30. For on this day

he shall make atonement for you, to cleanse you;

from all your sins

before the Lord

shall you be clean,

31. It is a sabbath of solemn rest to you,

and you shall afflict

your souls,

[as] a perpetual statute.

27. ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הניא את־דמם לכפר בקדש יוציא

אֶל־מחוצ למחנה ושרפו באש את־עורם ואת־בשרם ואת־פרשם :

28. והשירף אתם יכבם בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחרי־כן יבוא אל־המחנה :

29. והיתה לכם לחקת עולם בתדוש השביעי בעשור לחודש תענו את־נפשותיכם וקד־מלאכה לא תעשו ה' אֵלֵינוּ וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם :

30. קִיְּבוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו :

31. שבת שבתון היא לכם ונעניתם את־נפשותיכם חקת עולם :

into the wilderness.

22. And the goat shall bear upon him

all their iniquities

into a solitary land;

and he shall let go the goat in the wilderness.

23. And Aaron shall come into the tent of meeting,

and he shall take off

the linen garments,

which he put on

when he went into the holy [place], and he shall leave them there.

24. And he shall bathe his flesh in water

in a holy place,

and he shall put on his garments; then he shall come out,

and he shall make his burnt-offering and the burnt-offering of the people,

and he shall make atonement for himself, and for the people.

שלישי

25. And the fat

of the sin-offering

he shall burn on the altar.

26. And he that lets go the goat

to Azazel

shall wash his clothes,

and he shall bathe his flesh in water,

and afterward

he shall come into the camp.

המדרבה :

22. ונשא השעיר עליו

את־כל עונותם אל־ארץ נזרה ושלח את־השעיר במדבר :

23. ויבא אהרן אל־האל מועד ופשט

את־בגדיו הכד אשר כבש בבאו אל־הקדש והניחם שם :

24. ורחץ את־בשרו במים

במקום קדוש וקבש את־בגדיו ויצא

ועשה את־עלתו ואת־עולת העם וכפר בעדו ובעד העם שלישי

שני (כשהן מחוברין)

25. ואת חלב החטאת הקמור נמזבח :

26. והמשלח את־השעיר לעזאזל

יכבם בגדיו ורחץ את־בשרו במים

ואחרי־כן יבוא אל־המחנה :

1) Or, for. 2) By fasting. 3) I. e., the priest.

that slaughters
an ox, or a lamb,
or a goat,
in the camp,
or that slaughters
outside of the camp.
4. And unto the door
of the tent of meeting
he did not bring [it],
to offer [it] as an oblation
to the Lord,
before the tabernacle of the Lord;
[as] blood-[guilt] it shall
be accounted
to that man:
blood has he shed;
and that man shall be
cut off
from the midst of his
people.
5. In order that the
children of Israel
may bring
their sacrifices
which they sacrifice
upon the open field,
even that they may
bring them to the Lord,
unto the door of the tent
of meeting,
unto the priest,
and sacrifice them [as]
peace-offerings to the
Lord.
6. And the priest shall
sprinkle
the blood
upon the altar of the
Lord
[at] the door of the tent
of meeting,
and he shall burn the fat
for a sweet savor to the
Lord.
7. And they shall no
more sacrifice
their sacrifices
to the goat-[idols],
that they commit
whoredom

אֵשׁ רִשְׁמָה
שׁוֹר אוֹ-כֶשֶׁב
אוֹ-עֵז
בַּמִּחֲנֶה
אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט
מִחוּץ לַמִּחֲנֶה :
4. וְאֶל-פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד
לֹא הֵבִיאוּ
לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה
לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה
דָּם יִשְׁכַּב
לְאִישׁ הַהוּא
דָּם שִׁפָּךְ
וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא
מִקֶּדֶךָ כִּי עָמְדוֹ :
5. לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת-זִבְחֵיהֶם
אֲשֶׁר הֵם זֹכְחִים
עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה
וְהֵבִיאוּם לַיהוָה
אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
אֶל-הַכֹּהֵן
וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים
לַיהוָה אוֹתָם :
6. וְנָזַק הִכֹּתוֹ
אֶת-דָּמָם
עַל-זִבְחֹת יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְהִקְטִיר הַחֵלֶב
זֶרֶם נִיחֹם לַיהוָה :
7. וְלֹא-יִזְבְּחוּ עוֹד
אֶת-זִבְחֵיהֶם
רִשְׁעִירִם
אֲשֶׁר הֵם זֹנִים

32. And [there] shall make
atonement the priest,
who shall be anointed,
and who shall be
consecrated
to be priest in his
father's stead,
and he shall put on
the linen garments,
the holy garments,
33. And he shall make
atonement
[for] the holy sanctuary;
and [for] the tent of
meeting
and [for] the altar he
shall make atonement;
and for the priests
and for all the people of
the assembly
he shall make atone-
ment.
34. And this shall be to
you
for a perpetual statute,
to make atonement
for the children of Israel,
because of all their sins
once in the year;
and he did
as the Lord had com-
manded Moses.
יז
רַבִּישׁ
1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
2. Speak
unto Aaron, and unto
his sons,
and unto all the children
of Israel,
and say unto them:
This is the thing
which the Lord has
commanded,
saying:
3. Any man
of the house of Israel,

23. וְכָפַר הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר-יִמְשָׁה אֹתוֹ
וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת-יָדוֹ
לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו
וְכָבַשׁ
אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ :
33. וְכָפַר
אֶת-מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר
וְעַל הַכֹּהֲנִים
וְעַל-כָּל-עַם הַקֹּהֲלָה
יִכְפֹּר :
34. וְהָיְתָה-זֹאת לָכֶם
לְתוֹקָת עוֹלָם
לְכָפֹר
עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִכָּל-חַטֹּאתֵם
אַחַת בַּשָּׁנָה
וַעֲשֵׂה
כַּאֲשֶׁר צֻוְּהָ יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה :
CAP. XVII.
רַבִּישׁ
1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
2. דַּבֵּר
אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו
וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר-צֻוְּהָ יְהוָה
לֵאמֹר :
3. אִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל

1) Heb. whom they shall anoint and whom they shall fill his hand.

2. Therefore I have said

to the children of Israel:

Any person of you

shall not eat blood,

also the stranger

that sojourns in the
midst of you
shall not eat blood.

13. And any man

of the children of Israel,

or of the stranger[s]

that sojourn in the midst
of you,
that hunts

venison of beast or fowl

that may be eaten;

then I shall pour out
its blood,
and we shall cover it
with dust.

14. For the 'soul of all
flesh
is its blood,

it is [a one] with its
soul;
therefore, I have said to
the children of Israel:
The blood of any flesh

you shall not eat:

for the 'soul of all flesh
is its blood;

any one that eats it
shall be cut off.

15. And every person

that eats

that which dies of itself,
or that is torn of beasts,
whether he be a native
or a stranger,
then he shall wash his
clothes,

and he shall bathe
himself in water,
and he shall be unclean
until the evening;
then shall he be clean.

16. But if he do not wash
[them],
and he do not, [the his
flesh,

12. על-בן אִמְרָתִי
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
כָּל-נֶפֶשׁ מִכֶּם
לֹא-תֹאכַל דָּם
וְהַגֵּר
הַגֵּר בְּרוּכְכֶם
לֹא-יֹאכַל דָּם:
13. וְאִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִן-הַגֵּר
הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
אֲשֶׁר יִצוּד
אֵיד תִּיהֶ אִי-עוֹף
אֲשֶׁר יֹאכַל
וְשִׁפָּה אֶת-דָּמּוֹ
וְכִסָּהוּ בְּעֹדָה:
14. כִּי-נֶפֶשׁ כָּל-בָּשָׂר
דָּמּוֹ הִוא
כְּנֶפֶשׁ הִוא
וְאִמְרָתִי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
דָּם כָּל-בָּשָׂר
לֹא תֹאכְלוּ
כִּי נֶפֶשׁ כָּל-בָּשָׂר
דָּמּוֹ הִוא
כָּל-אֲכָלוֹ
יִכָּרֵת:
15. וְכָל-נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר תֹּאכַל
נִבְלָה וּמִצְרָפָה
בְּאֶרֶץ וּבְגֵר
וּבְכֶם בְּגָדָיו
וְרָחַץ בַּמַּיִם
וּמִמָּא עַד-הָעֶרֶב
וְטָהָר:
16. וְאִם לֹא יִכָּסֶּם
וּבָשָׂרוֹ לֹא יִרְחֹץ

after them,

a perpetual statute

shall this be to them

for their generations.

חֲמִישִׁי

8. And unto them thou
shalt say:

Any man

of the house of Israel,

or of the stranger[s]

that sojourn in the
midst of them,
that offers a burnt-
fering,
or a sacrifice,

9. And unto the door

of the tent of meeting

he brings it not,

to offer it to the Lord

that man shall be cut off

from his people.

10. And any man

of the house of Israel,

or of the stranger[s]

that sojourn in their
midst,
that eats any [manner]
of blood,

then I will set my face
against the person

that eats the blood.

and I will cut him off

from the midst of his
people.

11. For the 'soul of the
flesh
is in the blood,

and I have given it to
you
upon the altar

to make atonement for
your souls;
for it is the blood

[that] makes atonement
for the soul.

אֲחֵרֵיהֶם

חֻקַּת עוֹלָם

תְּהִיָּה זֹאת קֶדֶם
לְדֹרֹתָם:

חֲמִישִׁי

שְׁלִישִׁי (כִּשְׁהוּ מְחֻבְּרִין)

8. וְאָמַרְתֶּם תֹּאמְרוּ
אִישׁ אִישׁ

מִבֵּית יִשְׂרָאֵל

וּמִן-הַגֵּר

אֲשֶׁר-יִגִּיד בְּתוֹכְכֶם

אֲשֶׁר-יַעֲלֶה עֹלָה

אוֹ-זֶבֶח:

אוֹ-זֶבֶח

9. וְאֶל-פֶּתַח

אֹהֶל מוֹעֵד

לֹא יָבִיאוּ

לְעֹשׂוֹת אֹתוֹ לִיהְוֶה

וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא

מֵעַמּוֹ:

10. וְאִישׁ אִישׁ

מִבֵּית יִשְׂרָאֵל

וּמִן-הַגֵּר

הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם

אֲשֶׁר יֹאכַל קַל-דָּם

וְנִתַּתִּי פָנַי

כַּנֶּפֶשׁ

הַאֲכִלָּת אֶת-הַדָּם

וְהִכָּרְתִּי אֹתוֹ

מֵעַמּוֹ עִמָּה:

11. כִּי-נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר

בַּדָּם הִוא

נָאֲנִי נִתַּתִּיו לָכֶם

עַל-הַמִּזְבֵּחַ

לְכַפֵּר עַל-נֶפְשֵׁי-חַיֵּיכֶם

כִּי-הַדָּם הִוא

בְּנֶפֶשׁ יִכָּפֵר:

בֵּית או מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תִגְדָּה עֲרוֹתָּהּ :
 10. עֲרוֹת בֵּת בִּנְךָ או בֵּת-בִּתְּךָ לֹא תִגְדָּה
 עֲרוֹתָּהּ כִּי עֲרוֹתָהּ הִנֵּה : 11. עֲרוֹת בֵּת-
 אִשְׁתְּךָ אֲבִיךָ מוֹלֶדֶת אֲבִיךָ אֲחִיתָּךָ הִיא
 לֹא תִגְדָּה עֲרוֹתָהּ : 12. עֲרוֹת אֲחִיתָּךָ אֲבִיךָ
 לֹא תִגְדָּה שָׂאֵר אֲבִיךָ הוּא : 13. עֲרוֹת
 אֲחִיתָּךָ אֲמִיךָ לֹא תִגְדָּה כִּי שָׂאֵר אֲמִיךָ הוּא :
 14. עֲרוֹת אֲחִיתָּךָ לֹא תִגְדָּה אֶל-אִשְׁתּוֹ
 לֹא תִקְרַב וְדָחַק הוּא : 15. עֲרוֹת בִּתְּךָ
 לֹא תִגְדָּה אִשְׁתְּךָ בִּנְךָ הוּא לֹא תִגְדָּה
 עֲרוֹתָהּ : 16. עֲרוֹת אִשְׁתְּךָ לֹא תִגְדָּה
 עֲרוֹת אֲחִיתָּךָ הוּא : 17. עֲרוֹת אִשְׁתְּךָ וּבִתְּךָ
 לֹא תִגְדָּה אֶת-בִּתְּךָ וְאֶת-בִּתְּךָ לֹא
 תִקַּח לְנָשִׁית עֲרוֹתָהּ שָׂאֵר הִנֵּה זֶה הִיא :
 18. וְאִשָּׁה אֶל-אֲחִיתָּהּ לֹא תִקַּח לְצֹדֵר
 לְנָשִׁית עֲרוֹתָהּ עֲלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ : 19. וְאֶל-
 אִשָּׁה בְּנִית מִמָּאֵתָהּ לֹא תִקְרַב לְנָשִׁית
 עֲרוֹתָהּ : 20. וְאֶל-אִשְׁתְּ עַמִּיתָּה לֹא תִתֵּן
 שְׂכָבָתָהּ לְזָרָע לְמִמָּאֵתָהּ : 21. וְהִזְדַּוְּתָה
 לֹא-תִתֵּן לְבַעֲבִיר לְפָלֶה וְלֹא תִחַלֵּל אֶת-
 שֵׁם אֱלֹהֶיהָ אֲנִי יְהוָה : שְׂבִיעִי (רִבְעִי כִשְׁחָן
 מִחוּבִיו) 22. וְאֶת-זָכָר לֹא תִשָּׁבֵב מִשְׁבָּבִי
 אִשָּׁה תוֹעֵבָה הִיא : 23. וּבְכָל-בְּהֵמָה לֹא-
 תִתֵּן שְׂכָבָתָהּ לְמִמָּאֵת-בָּהּ וְאִשָּׁה לֹא-
 תִשָּׁבֵד לְפָנָי בְּהֵמָה לְרִבְשָׁהּ תִּבֵּל הוּא :
 24. Do not ²defile your-
 selves by ³all these [things];
 for by all these
 became defiled the
 nations which I ⁴cast out
 before you.
 25. And the land became
 defiled;
 therefore I visited its
 iniquity upon it,
 and the land vomited out
 its inhabitants.
 26. You shall therefore
 keep

then he shall bear his
 iniquity.

יח

CAP. XVIII.

1. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:

2. Speak

unto the children of
 Israel,
 and say unto them:

I am the Lord your God.

3. Like the doing

of the land of Egypt,

wherein you have dwelt,

you shall not do;

and like the doing of the
 land of Canaan,

whither I bring you,

you shall not do;

and in their statutes

you shall not walk.

4. My ordinances you
 shall do,

and my statutes you
 shall keep.

to walk in them;

I am the Lord your God.

5. And you shall keep

my statutes

and my ordinances,

which if a man do them,

he shall live ¹in them:

I am the Lord.

וְנִשָּׂא עֵינָיו :

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר :

2. דַּבֵּר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

3. כַּמַּעֲשֵׂה

אֶרֶץ-מִצְרַיִם

אֲשֶׁר יֹשְׁבֹתֶם-בָּהּ

לֹא תַעֲשׂוּ

וּכַמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ-כְּנָעַן

אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא

אֲתֶכֶם שָׁמָּה

לֹא תַעֲשׂוּ

וּבְחֻקֵּיהֶם

לֹא תִלְכּוּ :

4. אֶת מִשְׁפְּטֵי תַעֲשׂוּ

וְאֶת-חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ

לְדַבֵּת בָּהֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

5. וְשִׁמְרֶתֶם

אֶת-חֻקֵּי

וְאֶת-מִשְׁפְּטֵי

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּכֶם

הָאֵלֹהִים

וְחַי בָּהֶם

אֲנִי יְהוָה :

שָׁשִׁי

6. אִישׁ אִישׁ אֶל-בִּלְשָׁאֵךְ בִּשְׂרָו לֹא

תִּקְרַב לְנָשִׁית עֲרוֹתָהּ אֲנִי יְהוָה : 7. עֲרוֹת

אֲבִיךָ וְעֲרוֹת אֲמִיךָ לֹא תִגְדָּה אֲמִיךָ הוּא

לֹא תִגְדָּה עֲרוֹתָהּ : 8. עֲרוֹת אִשְׁתְּאֲבִיךָ

לֹא תִגְדָּה עֲרוֹת אֲבִיךָ הוּא : 9. עֲרוֹת

אֲחִיתָּךָ בֵּת-אֲבִיךָ או בֵּת-אֲמִיךָ מוֹלֶדֶת

1) Or, by. 2) Or, make yourselves unclean. 3) Or, [any of] all, etc. 4) Or. send away.

unto all the congregation
of the children of Israel,
and say unto them:

You shall be holy;
for holy I am
the Lord your God.

3. Every man
shall fear his father
and his mother,
and my sabbaths
you shall keep;

I am the Lord your God.

4. You shall not turn
unto the idols,
and molten gods

you shall not make for
yourselves;
I am the Lord your God.

5. And when you
sacrifice
a sacrifice of peace-
offering to the Lord,
you shall sacrifice it² for
your acceptance.

6. On the day of [offer-
ing] your sacrifice
it shall be eaten,

and on the morrow;

but what is left

until the third day,

It shall be burned with
fire.

7. And if it be eaten
on the third day,

it is an abomination;

It shall not be accepted.

8. And whoever eats it
shall bear his iniquity;

for the holy [thing] of
the Lord he has profaned;

and that soul shall be
cut off
from his people.

אֶל-כָּל-עֵדֻת

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ

כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

3. אִישׁ

אָמְנו וְאָבִיו תִּירָאוּ

וְאֶת-שַׁבָּתִי

תִּשְׁכְּרוּ

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

4. אַל-תִּפְנוּ

אֶל-הָאִדֹלִים

וְאֵדֵי בַסֶּכֶה

לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

5. וְכִי תִזְבְּחוּ

זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה

לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחֶהוּ :

6. בַּיּוֹם וּבִפְנֵי

יָאָכֵל

וּמִמָּחָרֹת

וְהַנּוֹתָר

עַד-יוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בָּאֵשׁ יִשְׂרָף :

7. וְאִם הָאָכֵל יָאָכֵל

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

פְּגוּל הוּא

לֹא יִרְצֶה :

8. וְאִכְלוֹ

עֹנֵו יֵשֶׁא

כִּי-אֶת-קֹדֶשׁ יְהוָה

הִלָּל

וְנִכְרְתָה

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מִשְׁפָּחָה :

my statutes

and my ordinances,

and you shall not do

any of these abomina-
tions;
[neither] the native nor
the stranger
that sojourns in the
midst of you.

27. For all these
abominations

have the mer of the
land done,
that [were] before you,

and the land became
defiled.

מַפְטִיר

28. That the land vomit
not you out,

when you defile it,

as it vomited out

the nation

that [was] before you.

29. For whosoever shall
do

any of these abomina-
tions,

even the souls that
do them shall be cut
off

from the midst of their
people.

30. Therefore you shall
keep

my charge,

not to do

any of the abominable
customs,

which were done before
you,

and that you shall not de-
file yourselves with them

I am the Lord your God.

KEDOSHIM

יט

1. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

2. Speak

אֶת-חֻקֹּי

וְאֶת-מִשְׁפָּטַי

וְלֹא תַעֲשׂוּ

מִכָּל-הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה

הָאֲזֹלָח וְהַגֵּר

הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם :

27. כִּי אֶת-כָּל-

הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה

עָשׂוּ אֲנָשֵׁי-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם

וַתִּמְאָא הָאָרֶץ :

מַפְטִיר

28. וְלֹא-תִקֵּי אֶת-

הָאָרֶץ אֲתֶכֶם

בְּטִמְאָתְכֶם אֶת-

פְּאֶשׁ קֶדֶחַ

אֶת-הַגּוֹי

אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם :

29. כִּי כָּדָאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה

מִכָּל-הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה

וְנִכְרְתוּ

הַנֶּפְשׁוֹת הַנֵּשׁוֹת

מִקֶּרֶב עַמָּם :

30. וְשִׁמְרֶתֶם

אֶת-מִשְׁמְרֹתַי

לְדַבְּלִי

מִהַקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת

אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם

וְלֹא תִמְאָאוּ בָהֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

קְדוֹשִׁים

CAP. XIX.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

2. דַּבֵּר

1) Or, statutes. 2) Or, [so] that it may be accepted from you.

שְׁנִי	שְׁנִי	שְׁנִי	שְׁנִי
	חמישי (כשהו כחבריו)	9. And when you reap	9. ובקצורכם
15. You shall not do unrighteousness in judgment;	15. לא תעשו עני	the harvest of your land,	את קציר ארצכם
thou shalt not respect the person of [the] poor,	במשפטם	thou shalt not wholly reap the corner or [the] field,	לא תכדיה פאת שדה קצור
nor shalt thou honor the person of [the] great;	לא תשא פני גד	and the gleanings of thy harvest thou shalt not gather.	9. ואת קט הצורה לא תלקט :
in righteousness	ולא תהדר פני גדול	10. And thy vineyard thou shalt not glean,	10. ובכרמך לא תעולל
thou shalt judge thy neighbor.	בצדק	and the single [fallen] berries ¹ of thy vineyard	ופרט כרמך
16. Thou shalt not go about as a talebearer among thy people;	תשפט עמיתך :	thou shalt not gather;	לא תלקט
thou shalt not ² stand against the blood of thy neighbor:	16. לא תלך רכיל בעמך	for the poor and for the stranger	לעני וגר
I am the Lord.	לא תשמד על-דם רעה	thou shalt leave them:	תעזב אתם
17. Thou shalt not hate thy brother	אני יהוה :	I am the Lord your God,	אני יהוה אלהיכם :
in thy heart;	17. לא תשנא את אחיך	11. You shall not steal,	11. לא תגנבו
thou shalt surely rebuke thy neighbor,	בלב בך	neither shalt you deal falsely,	ולא תכחשו
and not bear sin because of him.	את אחיך בלב בך	nor shalt you lie	ולא תשקרו
18. Thou shalt not take vengeance,	הובח תוכיח את עמיתך	one to another.	איש בעמיתו :
nor shalt thou bear any grudge against the children of thy people;	18. לא תשא עליו חטא	12. And you shall not swear by my name	12. ולא תשבעו בשמי
but thou shalt love thy neighbor as thyself:	18. לא תנקם ולא תטור את בני עמך	to a lie,	לשקר
I am the Lord	ואחבת לרעה כמך	for thou wilt [thus] profane the name of thy God:	והקלת את שם אלהיך
19. My statutes	אני יהוה :	I am the Lord.	אני יהוה :
you shall keep;	19. את חקתי תשמר	13. Thou shalt not oppress thy neighbor,	13. לא תעשק את רעה
thy cattle	תשמר בהמתך	nor shalt thou rob [him];	14. לא תגדל לא תגדל
thou shalt not let gender with a diverse kind;	לא תרביע בנאים שדה	[there] shall not abide all night	פועל שכיר אתה
thy field	14. לא תרביע בנאים	the wages of a hired servant	עד בקר :
thou shalt not sow with two kinds,	ובגד בנאים	with thee	14. לא תמקל חש ולפני עור
and a garment of two kinds,	שעמנו	until morning.	לא תתן מכשל ויראת מאהדי
of woollen and linen stuff mingled together shall not come upon thee.	לא יעלה עליך :	14. Thou shalt not curse [the] deaf, and before [the] blind	אני יהוה :
		thou shalt not put a stumbling-block; but thou shalt be afraid of thy God:	
		I am the Lord.	

¹) Which drop during the gathering. ²) Heb., a man against his neighbor (friend). ³) Or, and profane. ⁴) Or, stand [idly]. ⁵) Or, by

and etched-in writing
you shall not fix on
yourselves:
I am the Lord.

29. Do not profane

thy daughter,

to make her a harlot;

lest the land fall to
whoredom,
and the land become
full of wickedness.

30. My sabbaths

you shall keep,

and my sanctuary you
shall reverence:
I am the Lord.

31. Do not turn

unto them that have
familiar spirits,
nor unto the wizards;

do not seek [them]

to be defiled by them:

I am the Lord your God.

32. Before the hoary
head
thou shalt rise up,

and honour the face of
the old man,
and thou shalt be afraid
of thy God:
I am the Lord.

רביעי

וּכְתַבְתָּ קִשְׁקֵשׁ
לֹא תִתֵּן בְּכֶם
אֲנִי יְהוָה :

29. אַל-תְּחַלְחַל

אֶת-בִּתְּךָ

לְהַזְנוֹתָהּ

וְלֹא-תִזְנֶה הָאָרֶץ

וּמְלֵאָה הָאָרֶץ זִמָּה :

30. אֶת-שַׁבְּתֹתַי

תִּשְׁמְרוּ

וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ

אֲנִי יְהוָה :

31. אַל-תִּפְנוּ

אֶל-הָאֱלֹהִים

וְאֶל-הַיִּדְּעֹנִים

אַל-תִּבְקִשׁוּ

לְשִׁמְאָה בָהֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

32. כִּפְגֵּי שִׁבָּה

תִּקְוֹם

וְהִדַּרְתָּ פָנֶי זָקֵן

וְיִרְאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ

אֲנִי יְהוָה :

רביעי

ששי (כשהו מחוברין)

33. וְכִי-יָגוּר אִתָּךְ

גֵּר

בְּאַרְצְכֶם

לֹא תִזְנוּ אֹתוֹ :

34. בְּאַזְרוּחַ מִקֵּם

יְהוָה לָכֶם

הַגֵּר וְהַנֶּגֶר אִתְּכֶם

וְאָהַבְתָּ לוֹ כְּמוֹךָ

כִּי-גֵרִים הֵייתֶם

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

20. וְאִישׁ כִּי-יִשָּׁב אֶת-אִשָּׁה שְׂכֵכֶת-זָרָה
וְהָיָה שִׁפְחָה נִחְרַפֶּת לְאִישׁ וְהַפְדָּה לֹא
נִפְדָּתָה אוֹ חֲזִשָּׁה לֹא נִסְתַּלְּגָה בְּקֶרֶת
תְּהִיָּה לֹא יוֹכֶתוּ כִּי-לֹא הִפְשִׁיחַ : 21 וְהָבִיא
אֶת-אִשְׁכּוֹ לִיהוָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
אֵיל אֲשֵׁם : 33. וְכָפַר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל
הָאֲשֵׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הִטָּא
וְנִסְכְּחָ לוֹ כַּחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חִטָּא :

שלישי

שלישי

23. And when you come

into the land,

and you plant

any edible tree,

then you shall count as
its uncircumcision
the fruit thereof:

three years

it shall be to you as
uncircumcised;
it shall not be eaten.

24. And in the fourth
year
shall all its fruit be

holy for praise-giving
to the Lord.

25. But in the fifth year

you shall eat its fruit,

that it may increase to
you

its produce:

I am the Lord your God.

26. You shall not eat
[anything]

with the blood;

you shall not use
enchancements,

nor shall you observe
times.

27. You shall not round

the corner[s] of your
head[s],

neither shalt thou mar

the corner[s] of thy
beard.

28. And a cutting for
a [dead] person

you shall not make in
your flesh,

23. וְכִי-תָבֹאוּ

אֶל הָאָרֶץ

וְנִטְעַתֶם

כָּדָעַן מֵאֵלֶךְ

וְנִסְכְּחֶתֶם עֲרֻלָּתוֹ

אֶת-פְּרִי

שָׁלֹשׁ שָׁנִים

יְהִיָּה לָכֶם עֲרֻלָּה

לֹא יֵאָכַל :

24. וּבִשְׁנֵה הָרְבִיעִית

יְהִיָּה כָדָעַן

קֹדֶשׁ הַדּוֹתִים לִיהוָה :

25. וּבִשְׁנֵה הַחֲמִישִׁית

תֹּאכְלוּ אֶת-פְּרִי

לְהוֹסִיף לָכֶם

תְּבוּאָתוֹ

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

26. לֹא תֹאכְלוּ

עַל-הַדָּם

לֹא תִנְחִיטוּ

וְלֹא תִעֲנִנּוּ :

27. לֹא תִקְפוּ

פֶּאת רִאשֵׁיכֶם

וְלֹא תִשְׁחִית

אֶת פֶּאת זְקָנְךָ :

28. וְשִׂרְטָם לֹא תַעֲשֶׂה

לֹא תִתֵּן בְּבִשְׂרְכֶם

33. And if a stranger
sojourn with thee }

in your land,

you shall not ^{wrong} him.

34. As the native of
you,

shall be to you

the stranger that
sojourns with you,
and thou shalt love him
as thyself;

for you were strangers

in the land of Egypt:

I am the Lord your God.

from among his people;
because of his seed
he has given to the
Molech,
in order to defile
my sanctuary,
and to profane
my holy name.

4. And if the people of
the land do ^{in any}
way hide

their eyes
from that man,
when he gives of his seed
to the Molech,
in order not to put him
to death.
5. Then I will set my
face
against that man,
and against his family,
and I will cut him off,
and all that commit
whoredom
after him,
to commit whoredom
after the Molech,
from among their
people.
6. And the person
that turns
unto them that have
familiar spirits,
or unto the wizards,
to commit whoredom
after them,
I will even set my face
against that person,
and I will cut him off
from the midst of his
people.
7. And you shall sanctify
yourselves,
and you shall be holy;
for I am the Lord your
God.
8. And you shall keep
my statutes,
and you shall do them;

מִקֶּרֶב עַמּוֹ
כִּי מוֹרְעוֹ
נָתַן לְמֹלֶךְ
? מֵעַן טָמֵא
אֶת-מִקְדָּשִׁי
וְלִחְלֹק
אֶת-שְׁמִי קָדְשִׁי :

4. וְאִם הֵעִלּוּ
יְעִלִּימוּ עִם הָאָרֶץ

אֶת-עֵינֵיהֶם
מִן-הָאִישׁ הַהוּא
כִּתְּרוֹ מוֹרְעוֹ לְמֹלֶךְ
לִבְלֹתִי הַמּוֹת אֹתוֹ :
5 וְשַׁמַּתִּי אֲנִי אֶת-פָּנַי
בְּאִישׁ הַהוּא
וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ
וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ
וְאֵת כָּל-הַזִּנִּים
אַחֲרָיו

לְזִנוּת אַחֲרֵי הַפִּלֶּה
מִקֶּרֶב בְּעַמּוֹ :

6. וְהִנָּפֵשׁ
אִשֶּׁר תִּפְּנֶה
אַל-הָאֵלֹת
וְאֶל-הַדְּעִזִּים

לְזִנוּת אַחֲרֵיהֶם
וְנָתַתִּי אֶת-פָּנַי
בְּנִפְשׁ הַהוּא
וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ

מִקֶּרֶב עַמּוֹ :

7. וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם
וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

8. וְשָׁמַרְתֶּם
אֶת-חֻקֹּתִי

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

35. You shall not do
unrighteousness
in judgment
in meteyard,
in weight,
or in measure.
36. Just balances,
just weights,
a just ephah,
and a just hin,
shall you have:

I am the Lord your God,
who brought you out
from the land of Egypt.

37. And you shall observe
all my statutes,
and all my ordinances,
and you shall do them:
I am the Lord.

כ
חֻמִּישִׁי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. And to the children
of Israel
thou shalt say:

Any man
of the children of Israel,
or of the stranger[s]

that sojourn in Israel,
that gives of his seed
to the Molech,

shall surely be put to
death:

the people of the land
shall stone him with
stones.

3. I also will set my face
against that man,
and I will cut him off

35. לֹא-תַעֲשֶׂה עָוֹן
בְּמִשְׁפָּט
בְּמִדָּה
בְּמִשְׁקָל
וּבְמִשְׁמֹרָה :
36. מֵאֻנֵּי צֶדֶק
אֲבִי-צֶדֶק
אִפְתַּ צֶּדֶק
וְהִין צֶדֶק
יִהְיֶה לָכֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

37. וְשָׁמַרְתֶּם
אֶת-כָּל-חֻקֹּתַי
וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
אֲנִי יְהוָה :

CAP. XX.

חֻמִּישִׁי

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

2. וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תֹּאמַר :

אִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְנִי-הַגֵּר

הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָתַן מוֹרְעוֹ
לְמֹלֶךְ

מוֹת יוֹמָת
עִם הָאָרֶץ

יִדְּמֶהוּ בְּאֵבָן :

3. וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת-פָּנַי
בְּאִישׁ הַהוּא
וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ

1) Or. Moreover 2) Or, at all hide.

עֲרִירִים יִהְיוּ :
 22. And you shall keep
 all my statutes,
 and all my ordinances,
 and you shall do them;
 that it vomit you not out
 the land,
 whither I bring you
 to dwell therein.
 שְׁבִיעִי
 23. And you shall not
 walk
 in the statutes of the
 nation,
 which I 'cast out
 before you;
 for all these [things]
 they did,
 therefore I ²abhorred
 them
 24. And I have said to
 you:
 You shall inherit
 their land,
 and I will give it to you
 to possess it,
 a land
 flowing [with] milk and
 honey:
 I am the Lord your God,
 who has separated you
 from the peoples.
 מַפְטִיר
 25. You shall therefore
³make a distinction
 between the clean beast
 and the unclean,
 and between the unclean
 fowl
 and the clean;
 and you shall not make
 abominable
 your souls

1) Or, send away. 2) Or, felt loathing for them.

I am the Lord who
 sanctifies you.
 9. For any man
 that curses
 his father or his mother
 shall surely be put to
 death:
 his father or his mother
 has he cursed;
 his blood [shall be] upon
 him.
 10. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאָף אֶת־אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר
 יִנְאָף אֶת־אִשְׁתּוֹ רְעוּהוּ מוֹת־יָמוּת הַנָּאֵף
 וְהַנָּאֵה : 11. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵךְ אֶת־אִשְׁתּוֹ
 אֶל־יוֹמָתוֹ גִּלְהָה מוֹת־יָמוּתוֹ שְׁנֵיהֶם
 דְּמֵיהֶם בָּם : 12. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵךְ אֶת־
 בִּלְתּוֹ מוֹת יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם תָּבֵל עֲשׂוֹ
 דְּמֵיהֶם בָּם : 13. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵךְ אֶת־
 זָכָר מִשָּׁבְכֵי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֲשׂוֹ שְׁנֵיהֶם
 מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמֵיהֶם בָּם : 14. וְאִישׁ אֲשֶׁר
 יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זָמָה הוּא
 בָּאֵשׁ יִשְׂרָפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהֵן וְלֹא־תִהְיֶה
 זָמָה בְּתוֹכָם : 15. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שָׂבְכָתוֹ
 בְּבִהְמָה מוֹת יוֹמָתוֹ וְאֶת־הַבִּהְמָה תַּחֲרֹגוּ :
 16. וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה
 לְרִבְעָה אֹתָהּ וְהָרְגָתָ אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־
 הַבְּהֵמָה מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמֵיהֶם בָּם : 17. וְאִישׁ
 אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אִחֲתוֹ בְּתֻבָּתוֹ אֶל־בִּתְּ-
 ּוֹ וְרָאָה אֶת־עֲרֻתָּהּ וְהִיא־תִרְאֶה אֶת־
 עֲרֻתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם
 עֲרֻת אֲחִיתוֹ גִּלְהָה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא : 18. וְאִישׁ
 אֲשֶׁר־יִשָּׁבֵךְ אֶת־אִשָּׁה דָּתָהּ וְגִלְהָה אֶת־
 עֲרֻתָּהּ אֶת־מִקְרָהּ הַעֲרָה וְהוּא גִלְהָה
 אֶת־מִקְרֹר דְּמֵיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרַב
 עַמָּם : 19. וְעֲרֻת אֲחֻת אָמִךָ וְאֲחֻת
 אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה בָּי אֶת־שְׂאֵרֵי הָעֲרָה
 עִנָּם יִשָּׂאוּ : 20. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵךְ אֶת־
 דָּתָתוֹ עֲרֻת דָּדוֹ גִּלְהָה הָעַמָּם יִשָּׂאוּ
 עֲרִירִים יִמָּתוּ : 21. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־
 אִשָּׁה אֲחִיו גִּלְהָה הוּא עֲרֻת אֲחִיו גִּלְהָה

8) Or, distinguish.

[-being] a chief man
among his people,
to profane himself.

5. They shall not make
baldness
upon their head,

and the corner of
their beard
they shall not shave off,

and in their flesh

they shall not make
a cutting.

6. They shall be holy
to their God,

and they shall not
profane
the name of their God;

for the fire-offerings of
the Lord,
the bread of their God,

they do offer;

therefore they shall be
holy.

7. A woman that is a
harlot, or profane,
they shall not take;

and a woman

[that is] divorced from
her husband
they shall not take;

for he is holy

to his God.

8. And thou shalt
sanctify him;
for the bread of thy God

he does offer;

he shall be holy to thee.

for holy am I, the Lord,
who sanctifies you.

9. And the daughter of
a priest,
when she profanes herself
by committing whoredom,
her father

does she profane;

with fire shall she be
burned.

10. And the priest

that is the highest of his
brethren¹

בַּעַל בְּעַמִּי

לְהַלְלוֹ :

5. לֹא יִקְרָחָה קְרָחָה

בְּרֹאשָׁם

וּפִאת זָקָנָם

לֹא יִגְחֹחוּ

וּבְבָשָׂרָם

לֹא יִשְׁרְטוּ שְׂרָטָה :

6. קְדָשִׁים יִהְיוּ

לֵאלֹהֵיהֶם

וְלֹא יִחַלְלוּ

שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם

כִּי אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה

לָחֶם אֱלֹהֵיהֶם

הֵם מִקְרִיבִם

וְהָיוּ קְדָשִׁים :

7. אִשָּׁה זֹנָה וְחִלְלָה

לֹא יִקְחוּ

וְאִשָּׁה

גְּרוּשָׁה כִּאִשָּׁה

לֹא יִקְחוּ

כִּי־קָדֹשׁ הוּא

לַיהוָה :

8. וְקִדְּשִׁתּוֹ

כִּי אֶת־לָחֶם אֱלֹהֵיךְ

הוּא מִקְרִיב

קָדֹשׁ יִהְיֶה לְךָ

כִּי קָדֹשׁ אֲנִי יְהוָה

מִקְדָּשֶׁכֶּם :

9. וּבֵת אִישׁ כֹּהֵן

כִּי תִחַל לְזָנוּת

אֶת־אִמָּהּ

תִּיא מִחֻלָּת

בָּאֵשׁ תִּשְׂרָף :

10. וְהַכֹּהֵן

הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו

by the beast, or by the
fowl

or by any thing

that creeps [upon] the
ground,
which I have separated
for you

to be unclean.

26. And you shall be
holy to me;

for I, the Lord, am holy;

and I have separated you

from the peoples,

that you should be mine.

27. And a man or a
woman

that has a familiar
spirit,
or that is a wizard,

they shall surely be put
to death;

with stone[s] they shall
stone them;

their blood is upon them.

בְּהֵמָה וּבְעוֹף

יָבֹל

אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ־הָאָדָמָה

אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לָכֶם

לְטִמְאָה :

26. וְהִייתֶם לִי קְדָשִׁים

כִּי קָדֹשׁ אֲנִי יְהוָה

וְאֲבָדְלָה אֹתְכֶם

מִן־הָעַמִּים

לְקִדְוִיתִי לִי :

27. וְאִישׁ־אוֹ אִשָּׁה

כִּי־יִהְיֶה בֵּהֶם אוֹב

אוֹ יִדְּעוּנִי

מוֹת יוּמָתוּ

בָּאֶבֶן וּרְגֹמָו אֹתָם

דְּמֵיהֶם בָּם :

EMORE

אִמֹר

כֹּא

CAP. XXI.

1. And the Lord said
unto Moses:

Say unto the priests,

the sons of Aaron

and thou shalt say unto
them:

for a [dead] person

shall none defile himself,

among his people.

2. Except for his kin,

that is near to him,

for his mother, and for
his father,

and for his son, and
for his daughter,

and for his brother.

3. And for his sister that
is a virgin,

that is near unto him,

that has had no husband;

for her he may defile
himself.

4. He shall not defile
himself

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

אֵלֶּכָּה אֶל־הַכֹּהֲנִים

בְּנֵי אַהֲרֹן

וְאָמַרְתָּ אֲדָבָהֶם

לְנַפְשׁ

לֹא־יִטְמָא

בְּעַמִּי :

2. כִּי אֶם־לְשָׂאוֹ

הַקָּרֵב אֵלָיו

לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו

וּלְבָנוֹ וּלְבִתּוֹ

וּלְאָחָיו :

3. וּלְאִחָתוֹ הַבְּתוּלָה

הַקְּרוֹבָה אֵלָיו

אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ

לֹהֵ יִטְמָא :

4. לֹא יִטְמָא

1) Heb., if there be among them one that has, etc. 2) Or, as a husband, etc.; see Rashi (רש"י). 3) Or. polluted. 4) I. e., the high priest.

a man of thy seed

In their generations

In whom [there] is a blemish,
he shall not approach

to offer

the bread of his God.

18. For any man

in whom [there is] a blemish,
he shall not approach:

a blind man, or a lame,

or one that has a ⁴flat nose,
or ⁵whose limbs are too long.

19. Or a man

in whom [there] is

a broken foot,

or a broken hand.

20. Or [who is] crook-backed, or a dwarf,
or [who has] a blemish in his eye,
or an ⁶itum,

or a scurvy,

or broken ⁷testicles.

21 Any man

in whom [there is] a blemish,
of the seed of Aaron the priest,
he shall not approach

to offer

the fire-offerings of the Lord;

a blemish is in him;

the bread of his God

he shall not come near to offer.

22. The bread of his God,

[both] of the most holy,

and of the holy,

he shall eat.

23. Only unto the veil

he shall not go in,

אִישׁ מִזֶּרְעִי

לְדֹרֹתָם

אִשְׁרֵי יִהְיֶה בוֹ מוֹם

לֹא יִקְרֹב

לְהִקְרִיב

לֶחֶם אֱלֹהֵיוֹ :

18 כִּי כָל-אִישׁ

אֲשֶׁר-בוֹ מוֹם

לֹא יִקְרֹב

אִישׁ עֵוֹר אוֹ פֶסֶחַ

אוֹ חֵרֶם

אוֹ שָׂרָע :

19 אוֹ אִישׁ

אֲשֶׁר-יִהְיֶה בוֹ

שֶׁבֶר רֶגֶל

אוֹ שֶׁבֶר יָד :

20 אוֹ-גִבּוֹן אוֹ-דָוָק

אוֹ חִבְלֵי בָּעֵינָיו

אוֹ נֶחֱרֵב

אוֹ יִלְפָּת

אוֹ כְרוֹם אֲשָׁד :

21 כָּל-אִישׁ

אֲשֶׁר-בוֹ מוֹם

מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן

לֹא יֵאָשׁ

לְהִקְרִיב

אֶת-אֲשֵׁנֵי יְהוָה

מוֹם בוֹ

אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיוֹ :

22 לֹא יֵאָשׁ לְהִקְרִיב :

22 לֶחֶם אֱלֹהֵיוֹ

מִקֹּדֶשִׁי הַקֹּדֶשִׁים

וּמִן-הַקֹּדֶשִׁים

יֹאכֵל :

23 אֵלֶּה אֶל-הַפָּרָקַת

לֹא יָבֹא

upon whose head has
been poured {

the anointing oil,

and they have conse-
crated his hand
to put on the garments,

shall not let [the hair of]
his head go loose,
and his garments shall
he not rend.

11. And unto any dead
person
he shall not go in;

for his father or for his
mother

he shall not defile him-
self.

12. And from the sanc-
tuary

he shall not go out,

²that he shall not defile

the sanctuary of his God;

for the ³crown

of the anointing oil of
his God

is upon him:

I am the Lord.

13. And he

shall take a wife in
her virginity. {

14. A widow, or a di-
vorced woman,
or a profane, [or] a harlot,

these he shall not take;

but a virgin

of his own people

he shall take [to] wife.

15. ²That he shall not
profane his seed
among his people;

for I am the Lord who
sanctifies him.

שֵׁנִי

16. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

17. Speak unto Aaron,

saying:

אִשְׁרֵי-יִצָּק

עַד-רֹאשׁוֹ

שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה

וּמָנָה אֶת-יָדוֹ

לִקְבֹשׁ אֶת-הַבְּגָדִים

אֶת-רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרֹעַ

וּבִגְדָיו לֹא יִפְרֹם :

11 וְעַל כָּל-נִפְשֵׁת מֵת

לֹא יָבֹא

לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ

לֹא יִטְמָא :

12 וּמִן-הַמִּקְדָּשׁ

לֹא יֵצֵא

וְלֹא יִחַלֵּל

אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיוֹ

כִּי גֹזֵר

שֶׁמֶן מִשְׁחָת אֱלֹהֵיוֹ

עָלָיו

אֲנִי יְהוָה :

13 וְהוּא

אִשָּׁה בְּתוּלָה

יִקַּח :

14 אִלְמָנָה וְנִרְשָׁה

וְחִדְלָה זֹנָה

אֶת-אִשָּׁה לֹא יִקַּח

כִּי אִם-בְּתוּלָה

מֵעַמּוֹ

יִקַּח אִשָּׁה :

15 וְלֹא-יַחַלֵּל זֶרְעוֹ

בְּעַמּוֹ

כִּי אֲנִי יְיָ מִקְדָּשִׁי :

שֵׁנִי

16 וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

17 דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן

לֵאמֹר

1) Heb., filled. 2) Or. and. 3) Or. consecration. 4) Or, slit. 5) Or, who has any thing superfluous. 6) Or
stab. 7) Or, stones.

בְּקִדְשִׁים לֹא יֵאָבֵד
עַד אֲשֶׁר יִמָּדֵד
וְהִנָּגַע
בְּבֶרֶךְ מִמָּא נִפְשׁ
אוֹ אִישׁ
אֲשֶׁר-הִצָּא מִמֶּנּוּ
שִׁכְבַת זָרָע:
5. Or a man
who touches
any creeping thing,
whereby he may be
made unclean,
or a man
by whom he may be
made unclean
through any of his un-
cleanness.
6 The soul that touches
any such
shall be unclean until
the evening,
and he shall not eat
of the holy [things].
unless he have bathed
his flesh
in water.
1. And when the sun has
set,
then he shall be clean;
and afterwards he may
eat
of the holy [things].
because it is his bread.
8. That which dies of it-
self, or is torn of beasts,
he shall not eat,
to defile himself there-
with:
I am the Lord.
9. And they shall keep
my charge,
that they bear not sin
because of it,
and die therein,
when they profane it:
I am the Lord who
sanctifies them.
10. And any stranger

and unto the altar
he shall not come near,
because a blemish is in
him;
that he profane not
my sanctuary:
for I am the Lord who
sanctifies them.
24. So Moses spoke
unto Aaron, and unto
his sons,
and unto all the children
of Israel.

כב

וְאֵל-הַמִּזְבֵּחַ
לֹא יִגַּשׁ
כִּי-מוֹם בּוֹ
וְלֹא יִחַלֵּל
אֶת-מִקְדָּשִׁי
כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשָׁם:
24. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו
וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

CAP. XXII.

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
2. Speak
unto Aaron and unto his
sons,
that they shall separate
themselves
from the holy [things]
of the children of Israel,
(that they profane not
my holy name),
(which they sanctify to
me):
I am the Lord.
3. Say unto them.
In your generations,
any man
that approaches,
of all your seed,
unto the holy [things],
which the children of
Israel sanctify to the
Lord,
[having] his uncleanness
upon him,
that soul shall be cut
off
from before me:
I am the Lord.

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר:
2. דַּבֵּר
אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו
וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר:
אֲתֵי-יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֵם מְקַדְּשִׁים לִי
אֲנִי יְהוָה:
3. אֹמַר אֲלֵהֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם
כָּל-אִישׁ
אֲשֶׁר-יִקְרַב
מִכָּל-דֹּרְעֵיכֶם
אֶל-הַקֳּדָשִׁים
{ אֲשֶׁר יְקַדְּשׁוּ בְנֵי-
יִשְׂרָאֵל לַיהוָה }
וּמִמָּאֹתוֹ עָלָיו
וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מִלִּפְנֵי
אֲנִי יְהוָה:
4. אִישׁ אִישׁ
מִזֶּרַע אֲהִרֹן
וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב

1) Or, keep themselves away. 2) To be understood: holy [things] of the children of Israel, which they sanctify to me, that they profane not my holy name.

16. And load on themselves
the iniquity of trespass

when they eat

their holy [things]:

for I am the Lord who
sanctifies them.
שְׁלִישִׁי

17. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

18. Speak

unto Aaron, and unto
his sons,
and unto all the children
of Israel,
and say unto them:

Any man

of the house of Israel,

or of the stranger in
Israel,
who offers his oblation,

[be it] for any of their
vows,

or for any of their free-
will-offerings,
which they offer to the
Lord
for a burnt-offering.

19. [It shall be] ²for your
acceptance,
a male without blemish,

of the ³herd,

of the sheep, or of the
goats.

20. Any thing in which
[there is] a blemish,
you shall not offer.

for it will not be ac-
ceptable for you. }

21. And when a man
offers
a sacrifice of peace-
offering to the Lord
as a special vow,

or as a freewill-offering,

of the herd, or of the
flock,

it shall be perfect for
acceptance;
no blemish shall be
therein.

22. Blind, or broken,

16. וְהִשָּׂאוּ אוֹתָם

עֵינָם אֲשֶׁר־

בְּאֲכָלָם

אֶת־קֳדְשֵׁיהֶם

כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם

שְׁלִישִׁי

17. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

18. דַּבֵּר

אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו

וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲדֹתָם

אִישׁ אִישׁ

בְּבֵית יִשְׂרָאֵל

וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ

קָבָל־נְדָרֵיהֶם

וּקָבָל־נִדְבֻתָּם

אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה

לְעֹלָה:

19. לְרִצְוָתָם

חֲמִים זָכָר

בְּצֶאֱרָר

בְּבָשִׁים וּבְעֵזִים:

20. כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם

לֹא תִקְרִיבוּ

כִּי־לֹא קָבָלֻם

יְהוָה לָקֶחֶם:

21. וְאִישׁ בְּיִקְרִיב

זֶבֶח־שְׁלָמִים לַיהוָה

כְּפִלְא־נֶדֶר

אוֹ נְדָבָה

בְּצֶאֱרָר אוֹ בַּצֹּאֵן

חֲמִים יְהוָה לְרִצְוָן

כָּל־מוֹם לֹא יִהְיֶה־בּוֹ:

22. עֲגֻרָה אוֹ שְׂכוֹר

shall not eat [of the]
holy [thing];
a sojourner of a priest,

or a hired servant,

shall not eat [of the]
holy [thing].

11. And a priest

when he buys a soul,

the purchase of his
money,
he may eat of it;

and those that are born
in his house,
they may eat of his
bread.

12. And the daughter of a priest
when she is married
to a strange man,
she

of the heave-offering of
the holy [things]
shall not eat.

13. And the daughter of
a priest

when she is

a widow, or divorced,

and she has no child,

and she has returned

unto her father's house

as [in] her youth,

she may eat of her
father's bread; }

but no stranger shall eat
of it.

14. And a man

when he eats [of the]
holy [thing]

through error,

then he shall add the
fifth part thereof to it,

and he shall give [it] to
the priest

with the holy [thing].

15. And they shall not

profane
the holy [things]

of the children of Israel,

which they offer

to the Lord

לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ

חוֹשֵׁב בֶּהֱן

וְשָׂכִיר

לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ:

11. וְכֹהֵן

כִּי־יִקְנֶה נַפְשׁ

קִנְיָנוֹ בְּסֶפֶד

הוּא יֹאכַל בּוֹ

וְלִיד בֵּיתוֹ

הֵם יֹאכְלוּ בְּלֶחֶמוֹ:

12. וּבִת־כֹּהֵן

כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר

הוּא

בְּהִרְוַת הַקֳּדָשִׁים

לֹא תֹאכַל:

13. וּבִת־כֹּהֵן

כִּי תִהְיֶה

אַלְמָנָה וְגִרוּשָׁה

וְאֵין לָהּ יֶלֶד

וְשָׁבָה

אֶל־בֵּית אָבִיהָ

כַּנְעוּרָהּ

מִקְדָּם אָבִיהָ

תֹּאכַל

וְכִדָּן לֹא יֹאכַל בּוֹ:

14. וְאִישׁ

כִּי־יֹאכַל קֹדֶשׁ

בְּשָׁגָה

וְנִסַּף חֲקִישָׁתוֹ עָלָיו

וְנָתַן לַכֹּהֵן

אֶת־הַקֹּדֶשׁ:

15. וְלֹא יִחַלְלוּ

אֶת־קֳדְשֵׁי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲת־אֲשֶׁר־יִקְרִימוּ

לַיהוָה:

1) I. e., not a priest. 2) Or, [so] that it may be accepted from you. 3) Or, bullocks; oxen.

in one day
29. And when you sacrifice a sacrifice of (thanksgiving to the Lord, you shall sacrifice [it] for your acceptance.
30 On the same day it shall be eaten; you shall not leave of it

until morning;
I am the Lord.

31. And you shall keep my commandments, and you shall do them;
I am the Lord.

32. And you shall not profane my holy name;
but I shall be sanctified

in the midst of the children of Israel:
I am the Lord who sanctifies you.
33. That brought you out from the land of Egypt,

to be your God;
I am the Lord.

כג רביעי

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Speak unto the children of Israel, and say unto them:

The set feasts of the Lord, which you shall proclaim [to be] holy convocations, [even] these are my set feasts.

3. Six days may work be done; on the seventh day is a sabbath of solemn rest, a holy convocation;

ביום אחד:

29. וכי-תזבח

זבח-תודה ליהוה לרצונכם תזבחו:

30. ביום ההוא יאכל

לא-תזבחו ביום

עד-פקד

אני יהוה:

31. ושמרתם מצותי

ועשיתם אתם

אני יהוה:

32. ולא תחללו

את-שם קדשי

ונקדשתי

בתוך בני ישראל

אני יהוה מקדשכם;

33. המוציא אתכם

מארץ מצרים

להיות לכם גאלים

אני יהוה:

CAP. XXIII.

רביעי

1. וידבר יי אל-משה

לאמר:

2. דבר

אל-בני ישראל

ואמרת אליהם

בזמני יהוה

אשר-תקראו אתם

תקראי קדש

אלה הם זמני

3. ששת ימים

תעשה מלאכה

וביום השביעי

שבת שבתון

מקרא-קדש

or maimed.

or [having] a wen.

or an itch, or a scurvy.

you shall not offer these

to the Lord.

and a fire-offering you shall not make of them upon the altar to the Lord.

23. And an ox or a lamb

[that has] a limb too long or too short, that mayest thou offer [for] a freewill-offering; but for a vow it shall not be accepted.

24. And [one with] bruised, or crushed, or broken, or cut [testicles],

you shall not offer to the Lord;

and in your land you shall not do [thus].

25. Also from the hand of a foreigner you shall not offer

the bread of your God

of any of these;

because their corruption is in them,

a blemish is in them;

they shall not be accepted for you.

26. And the Lord spoke unto Moses,

saying:

27. A bullock,

or a sheep, or a goat,

when it is brought forth.

then it shall be seven days by its mother;

and from the eighth day

and thenceforth

it shall be accepted

for an oblation of a fire-offering to the Lord.

28. And an ox or a sheep

you shall not slaughter it and its young

א-תרוץ

או-נבלת

או נרב או גלפת

לא-תקריבו אלה

ליהוה

ואשה לא-תתנו מהם

על-המזבח ליהוה:

23. וישור ושה

שרוצ ומקדש

גדבה תעשה אלו

וקדור לא ירצה:

24. ומעוה וכחות

וניתוק וכרות

לא מקריבו ליהוה

ובארצכם לא תעשו

25. ויגור בן-גבר

לא תקריבו

את-דחם אלהיכם

מקד-אלה

כי משחתם בהם

מים הם

לא ירצו לכם:

26. וידברי אל-משה

לאמר:

27. ישור

או-כשב או-עז

כי יגד

יהיה שבעת ימים

תחת אמו

וכיום השמיני

יהיה אה

לקרבן אשה ליהוה:

28. וישור או-שה

אתו ואת-בנו

לא תשחטו

when you come into the land
which I give to you,
and you reap its harvest,
then you shall bring the ^{sheaf}
of the first of your
harvest unto the priest.

11. And he shall wave
the ^{sheaf}
before the Lord
for your acceptance;

on the morrow after the
rest day⁶
the priest shall wave it.

12. And you shall offer
on the day when you
wave
the ^{sheaf}

a he-lamb without
blemish
a year old

for a burnt-offering to
the Lord.

13. And its meal-offering
[shall be]
two tenth parts [of an
ephah] of fine flour
mingled with oil

[as] a fire-offering to
the Lord
[for] a sweet savor;

with its drink-offering
of wine, the fourth part
of a hin.

14. And bread,
or parched grain, or
fresh ears,
you shall not eat,

until this selfsame day,
until you have brought
the oblation of your God;

[it shall be] a perpetual
statute
for your generations

in all your habitations.

15. And you shall count
to you
from the morrow after
the rest day,⁶
from the day that you
brought

ביתבא, אלהארץ
אשר אני נתן לכם
וקצרתם את קצירה
והבאתם את עמר
ראשית קצירכם
אל הכהן:

11. והניף את העמר
לפני יהוה
לרצונכם

ממחרת השבת
יניפו בכהן:

12. ונעשיתם
ביום הניפקם
את העמר
כבש תמים
בן שנתו

לעלה ליהוה:
13. ומנחתו
שני עשרונים סלת
בדורה בשמן
אשה ליהוה
ריח ניחם
ונסכה:

14. ויין רביעת הדין:
וזהם
וקלי וכרבל
לא תאכלו

עד עצם היום הזה
עד הבואכם
את קרבן אלהיכם
תקת עולם
לדורתיכם

15. וספרתם לכם
ממחרת השבת
ימים הבאים

any work

you shall not do;

It is a sabbath to the
Lord
in all your habitations.

4. These [are] the set
feasts of the Lord,
the holy convocations,

which you shall proclaim
in their appointed
seasons.

5. In the first month,
on the fourteenth [day]
of the month,

toward evening,

²is passover to the Lord.

6. And on the fifteenth
day
of ³the same month

is the feast of unlea-
vened bread
to the Lord;

seven days

you shall eat unleavened
bread.

7. On the first day

a holy convocation

shall be to you;

any ⁴servile work

you shall not do.

8. And you shall offer

a fire-offering to the Lord
seven days;

on the seventh day

is a holy convocation;

any servile work

you shall not do.

9. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

10. Speak

unto the children of
Israel,
and say unto them:

כל מלאכה

לא תעשו

שבת הוא ליהוה

בכל מושבתיכם:

4. אלה מועדי יהוה

מקרא קדש

אשר תקראו אתם

במועדם:

5. בחדש הראשון

בארבעה עשר

2. חדש

בין הערבים

פסח ליהוה:

6. ובהמשך עשרו

לחדש הזה

חג המצות

ליהוה

שבעת ימים

מצות תאכלו:

7. ביום הראשון

מקרא קדש

יהיה לכם

בדמלאכת עבודה

לא תעשו:

8. והקרבנתם

אשה ליהוה

שבעת ימים

ביום השביעי

מקרא קדש

בדמלאכת עבודה

לא תעשו:

9. וידבר יי אל משה

לאמר:

10. דבר

אל בני ישראל

ואמרת אליהם

1) Heb., between the two evenings. 2) Or, is the passover [lamb to be offered] to the Lord. 3) Heb., this month. 4) Heb., work of labor. 5) Or, omer, a certain measure of corn. 6) 7. e., after the first day of passover.

with [the] two lambs:
holy they shall be to the
Lord
for the priest.

21. And you shall pro-
claim
on the selfsame day,
[that] a holy convocation
shall be to you;

any servile work
you shall not do;

[it shall be] a perpetual
statute
in all your habitations
for your generations.

22. And when you reap
the harvest of your land,
thou shalt not wholly
reap
the corner of thy field
when thou reapest,

and the gleanings of thy
harvest
thou shalt not gather;
for the poor and for the
stranger
thou shalt leave them:

I am the Lord your God.

חַמִּישִׁי

23. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

24. Speak
unto the children of
Israel,
saying:

In the seventh month,
on the first [day] of the
month,
shall be to you a solemn
rest,
a memorial of blowing
[of trumpets],
a holy convocation.

25. Any servile work
you shall not do;

and you shall offer a fire-
offering to the Lord.

עַל-שְׁנֵי כֹבָשִׁים
קָדֹשׁ יִהְיֶה לַיהוָה
זִבְחֹן :

21. וְקִרְאתֶם
בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
מִקְרָא--קָדֹשׁ
יִהְיֶה לָכֶם

כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ

הַקָּת עוֹלָם
בְּכָל-מִוֹשְׁבֵיכֶם
דֹּרֹתֵיכֶם :

22. וּבְקַצְרֶם
אֶת-קִצְרֵי אֲרָצְכֶם
לֹא-תִכְרֹת
פֶּאת שְׂדֵךְ
בְּקַצְרֹךְ

וְלִקְטַת קִצְרֹךְ
לֹא תִלְקֹט
לְעֵנִי וּלְזָר
תַּעֲזֹב אֹתָם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
חַמִּישִׁי

23 וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

24. דַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן
זִכְרוֹן תְּרוּעָה
מִקְרָא-קָדֹשׁ :

25 כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ

וְהִקְרַבְתֶּם אֶשֶׁה לַיהוָה :

the sheaf of the wave-
offering.
seven weeks;

complete [weeks] they
shall be.

16. Until the morrow
after the seventh week
you shall count

fifty days;

and you shall offer

a new meal-offering to
the Lord.

17. Out of your habita-
tions

you shall bring

two wave-loaves

of two tenth parts [of
an ephah] of fine flour

they shall be;

unleavened they shall
be baked;

[for] first-fruits to the
Lord.

18. And you shall offer

with the bread

seven lambs

without blemish

a year old,

and one young bullock,

and two rams:

they shall be a burnt-
offering to the Lord,

with their meal-offering
and their drink-offerings

[it is] a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord.

19. And you shall offer

one he-goat

for a sin-offering,

and two he-lambs

a year old

for a sacrifice of peace-
offering.

20. And the priest shall
wave them

with the bread of the
first-fruits

[for] a wave-offering
before the Lord,

אֶת-עֹמֶר הַתְּנוּפָה
שִׁבְעַת שָׁבָּתוֹת

חַמִּישִׁית תִּהְיֶינָה :

16. עַד מִמָּחָרֹת

הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית

תִּסְפְּרוּ

חַמִּישִׁים יוֹם

וְהִקְרַבְתֶּם

מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה :

17. מִמִּוֹשְׁבֵיכֶם

תָּבִיאוּ

לָחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים

שְׁנֵי עֶשְׂרִינָם סֹת

תִּהְיֶינָה

חֲבִין תֹּאפִינָה

בְּפוֹרִים לַיהוָה :

18. וְהִקְרַבְתֶּם

עַל-הַלֶּחֶם

שִׁבְעַת כֹּבָשִׁים

חַמִּימִם

בְּגִי שָׁנָה

וּפָר בֶּן-בָּקָר אֶחָד

וְאַיִלִם שְׁנֵי

יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם

אִשָּׁה

וְיִמִּינֵיהֶם לַיהוָה :

19. וְעִשְׂתֶּם

שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד

לְחַטָּאת

וּשְׁנֵי כֹבָשִׁים

בְּגִי שָׁנָה

לְזִבְחֵי שְׁלָמִים :

20. וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם

עַל דָּחֶם הַבְּכּוֹרִים

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

on the ninth day of the month
at evening,

from evening unto evening,
you shall ²keep your sabbath.

שש

33. And the Lord spoke unto Moses,
saying:

34. Speak unto the children of Israel,
saying

On the fifteenth day of this seventh month is the feast of ³tabernacles [for] seven days

to the Lord.

35. On the first day is a holy convocation; any servile work you shall not do.

36. Seven days you shall offer a fire-offering to the Lord;

on the eighth day a holy convocation shall be to you;

and you shall offer a fire-offering to the Lord; it is a ⁴solemn assembly,

any servile work

you shall not do.

37. These are the set feasts of the Lord, which you shall proclaim [to be] holy convocations, to offer a fire-offering to the Lord, burnt-offering, and meal-offering, sacrifice, and drink-offering, every thing on its day.

בששעה רחש
קערב

מערב עד ערב
תשבתו שבתכם : שש

33 וידבר יי אל משה
לאמר :

34 דבר
אל בני ישראל
לאמר :

בחמשה עשר יום
רחש השבועי הזה
חג הסוכות

יבשת ימים
זהוה :

35 ביום הראשון
מקרא קדש
כל מלאכת עבודה
לא תעשו :

36 שבועת ימים
תקריבו אשה ליהוה
ביום השמיני
מקרא קדש

יה יה לה
והקרבנות
אשה ליהוה
עצרת הוא

כל מלאכת עבודה
לא תעשו :

37 אלה מועדי יהוה
אשר תקראו אתם
מקרא קדש
להקריב אשה ליהוה

עלה ומנחה
זבח ונסכים
דבר יום ביומו :

26. And the Lord spoke unto Moses,
saying:

27. (But) on the tenth [day] of this seventh month

is the day of atonement,

a holy convocation

shall it be to you,

and you shall afflict your souls;¹

and you shall offer a fire-offering to the Lord.

28. And any work you shall not do

on the selfsame day;

for it is a day of atonement,

to make atonement for you before the Lord your God.

29. For any person

that shall not be afflicted¹

on the selfsame day,

then he shall be cut off from his people.

30. And any person

that does

any work

on the selfsame day,

then I will destroy

that person

from the midst of his people

31. Any work

you shall not do;

[it shall be] a perpetual statute

for your generations

in all your habitations.

32. A sabbath of solemn rest

it shall be to you,

and you shall afflict

your souls;¹

26 וידבר יי אל משה
לאמר :

27 אך בעשור
לחש השבועי הזה
יום הכפרים הוא
מקרא קדש

יהיה לכם
ועניתם
את נפשותיכם

והקרבתם אשה ליהוה
28 וקרמלאכה
לא תעשו

בששם היום הזה
כי יום כפרים הוא
לכפר עליכם
לפני יהוה אלהיכם :

29 כי כל הנפש
אשר לא תענה
בששם היום הזה
ונכרתה ממומה :

30 וכל הנפש
אשר תעשה
כל מלאכה
בששם היום הזה

והאבדתי
את הנפש ההוא
מקרב עמי :

31 כל מלאכה
לא תעשו
חקת עולם
לדוריכם

בכל משבתיכם
32 שבת שבתון
הוא לכם
ועניתם
את נפשותיכם

1) By fasting. 2) Heb., rest. 3) Or, booths. 4) Or, closing festival.

shall dwell in booths,

43. In order that your { generations may know }

that in booths I caused to dwell the children of Israel,

when I brought them: out from the land of Egypt:

I am the Lord your God.

44. And Moses ²declared

the set feasts of the Lord

unto the children of Israel,

כד

שביעי

4. And the Lord spoke unto Moses saying:

2. Command the children of Israel, that they ³take unto thee

pure olive oil

beaten

for the light,

⁴to set up a lamp continually.

3. Without the veil of { the testimony. }

in the tent of meeting,

shall Aaron ⁵keep it in order

from evening unto morning

before the Lord continually;

[it shall be] a perpetual statute

for your generations.

4. Upon the pure candlestick

he shall arrange the lamps

before the Lord continually.

5. And thou shalt take fine flour,

and thou shalt bake [of] it twelve cakes,

יִשְׁכּוּ בִּסְבִּי:

43. לְכַעַן יֵדְעוּ

דֹּרֹתֵיכֶם

כִּי בִּסְבִי הוֹשַׁבְתִּי

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּהוֹצִיָאִי אוֹתָם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

44. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

אֶת־מִצְוֵי יְהוָה

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

CAP. XXIV.

שְׁבִיעִי

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

2. צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּקְחוּ אֵלֶיהָ

שֶׁמֶן זֵית זָךְ

כִּתִּית

כַּמָּאֹר

כִּהְעֲלִיתָ נֵר תָּמִיד:

3. כַּחוֹץ

לְפָרֹכֶת הָעֵדֻת

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

וַעֲרֹף אֹתוֹ אֶחָד

מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר

דִּפְנֵי יְהוָה תָּמִיד

תִּקַּת עוֹלָם

לְדֹרֹתֵיכֶם:

4. עַל הַמְּנִלָּה

{ הַתְּלוּהָ

וַעֲרֹף אֶת־הַנְּנוֹת

דִּפְנֵי יְהוָה תָּמִיד:

5. וְקִקַּחְתָּ מֶלֶחַ

וְאָפִיתָ אוֹתָהּ

שְׁתֵּים עָשָׂרָה כֻּזָּות

38. Besides the sabbaths of the Lord, and besides your gifts, and besides all your vows, and besides

all your freewill-offerings, which you give to the Lord.

39. (But) on the fifteenth day

of the seventh month,

when you have gathered

the produce of the land,

you shall keep the feast of the Lord

seven days;

on the first day

[shall be] a solemn rest,

and on the eighth day

[shall be] a solemn rest.

40. And you shall take to yourselves

on the first day

the fruit of a goodly tree,

branches of palm-trees,

and a bough of a myrtle-tree,

and willows of a brook:

and you shall rejoice

before the Lord your God

seven days.

41. And you shall keep it

a feast to the Lord

seven days in the year;

[It shall be] a perpetual statute

for your generations;

in the seventh month

you shall keep it.

42. In booths you shall dwell

seven days;

every native in Israel

38. מִלִּבְד שַׁבָּתֵי יְיָ וּמִלִּבְד מִתְּנוּתֵיכֶם וּמִלִּבְד כָּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלִּבְד

כָּל־נְדָבָתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה:

39. אֹף בַּחֲמִשָּׁה { עֶשֶׂר יוֹם

חֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי

בְּאֶסְפָּכֶם

אֶת־הַבֹּאֶת הָאָרֶץ

תִּחְגְּלוּ אֶת־הַגִּידָה

שִׁבְעַת יָמִים

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

שְׁבִיחוֹן

וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי

שְׁבִיחוֹן:

40. וּלְקַחְתֶּם לָכֶם

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

פֶּרִי עֵץ הָדָר

כִּפַּת תְּמָרִים

נֶעֱנַף עֵץ־עֵבֶת

וְעַרְבֵי־נָחַל

וּשְׂמַחְתֶּם

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

שִׁבְעַת יָמִים:

41. וְהִתֵּם אוֹתוֹ

הַגִּידָה

שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה

תִּקַּת עוֹלָם

לְדֹרֹתֵיכֶם

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי

תִּחְגְּלוּ אוֹתוֹ:

42. בִּסְבִי תִשְׁכּוּ

שִׁבְעַת יָמִים

כָּל־הָאֹזֶרָה בְּיִשְׂרָאֵל

1) Or, thick. 2) Or, spoke 3) Or, bring. 4) Or, to cause a lamp to burn continually. 5) Or, arrange.

the NAME,
and he cursed;
and they brought him
unto Moses;
and his mother's name
[was] Shelomith,
the daughter of Dibri,
of the tribe of Dan.

12. And they put him in
custody,
that it might be declared
to them
by the ³order of God.

13. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

14. Bring forth him that
has ⁴curled
outside of the camp;
and [there] shall lay
all that have heard him
their hands
upon his head,

and all the congrega-
tion shall stone him. }

15. And unto the children
of Israel
thou shalt speak, saying:

Any man
that curses his God
then he shall bear his sin.

16. And he that blas-
phemes
the name of the Lord
shall surely be put to
death;

all the congregation }
shall certainly stone }
him; }

as well the stranger, as
the native,
when he blasphemeth
[the] NAME,
he shall be put to death.

17. And when a man }
smites ¹any man }
mortally, }
he shall surely be put to
death.

אֶת־הַשֵּׁם

נִקְלָף

וַיָּבִיאוּ אוֹתוֹ

אֶל־מֹשֶׁה

וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית

בַּת־דִּבְרִי

לְבִטְחֵהָן

12. וַיָּנִיחוּ בַּמִּשְׁכָּן

לְפָרֵשׁ לָהֶם

עַל־פִּי יְהוָה

13. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר

14. הוצא את־הַמְקַלָּל

אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה

וְסָמְכוּ

כָּל־הַשֹּׁמְעִים

אֶת־יָדֵיהֶם

עַל־רֹאשׁוֹ

וְרָנּוּ אוֹתוֹ

כָּל־הָעֵדָה

15. וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

תְּדַבֵּר כֹּאמֹר

אִישׁ אִישׁ

כִּי־יִקְלָל אֱלֹהָיו

וְנִשָּׂא הַטָּעוֹ

16. וְלֹכֵךְ

שֵׁם־יְהוָה

מוֹת יוֹמָת

רָגוּם וְרִמְמוֹבוֹ

כָּל־הָעֵדָה

כִּגְרַם כְּאֶזְרָח

בְּנִקְבוֹ שֵׁם

יוֹכֵת

17. וְאִישׁ כִּי יִכֶּה

כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם

מוֹת יוֹמָת

of two parts [of an
ephah]
shall be one cake.

6. And thou shalt set
them
[in] two rows,

six [in] a row,

upon the pure table

before the Lord.

7. And thou shalt put

upon [each] row

frankincense,

that it may be to the
bread

for a memorial,

[as] a fire-offering to the
Lord.

8. On each and every
sabbath day }

he shall arrange it before
the Lord

continually;

[it is] from the children
of Israel

[as] a perpetual cove-
nant.

9. And it shall be

for Aaron and for his
sons;

and they shall eat it

in a holy place;

for

it is most holy to him

from the fire-offerings
of the Lord

[as] a perpetual statute

10. And [there] went ou

the son of an Israelitish
woman,

(and he was the son of
an Egyptian man),

in the midst of the
children of Israel;

and [there] strove to-
gether in the camp

the son of the Israelitish
[woman]

and an Israelitish man.

11. And the son of the
Israelitish woman

²blasphemed

שְׁנֵי עֵשְׂרֹנִים

יְהִי־הַחֶקֶדָה הָאֶחָד

6. וְשָׁמַתְּ אוֹתָם

שְׁתֵּים מַעֲרֹכֹת

שֵׁשׁ הַמַּעֲרֹכָה

עַל־הַשֻּׁלְחָן הַטָּהוֹר

לִפְנֵי יְהוָה

7. וְנָתַתְּ

עַל־הַמַּעֲרֹכָה

לְבִנְהָ זָכָה

וְהָיְתָה לָלֶחֶם

לְזִמְרָה

אֵשׁ לַיהוָה

8. כִּי־וּמַת הַשַּׁבָּת

כִּי־וּמַת הַשַּׁבָּת

יַעֲרֹכְנָהּ לִפְנֵי יְהוָה

תָּמִיד

מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

כְּרִית עֹלָם

9. וְהָיְתָה

לְאֹהֲרָן וּלְבָנָיו

וְאֶכְלֶהוּ

בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ

כִּי

קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הוּא לִי

מֵאִשֵּׁי יְהוָה

חֻק עֹלָם

10. וַיֵּצֵא

בֶּן־אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית

וְהוּא בֶן־אִישׁ מִצְרִי

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה

בֶּן־יִשְׂרָאֵלִית

וְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי

11. (וַיִּקַּב בֶּן־הָאִשָּׁה

הַיִּשְׂרָאֵלִית)

1) Or, [his] appointed portion. 2) Or, pronounced. 3) Heb., mouth. 4) Heb., the soul of any man

saying: **לֵאמֹר :**
 2. Speak **וְדַבֵּר**
 unto the children of Israel,
 and say unto them: **וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם**
 When you come into the land
 which I give you, **כִּי תָבֹאוּ אֶרֶץ-אֲרָץ**
 then shall the land ⁴keep
 a sabbath to the Lord. **אִשָּׁר אֲנִי נָתַן לָכֶם**
 3. Six years **וְשָׁבַתָה הָאֲרָץ**
 thou shalt sow thy field,
 and six years **שִׁבְתָּ לַיהוָה :**
 thou shalt prune thy
 vineyard,
 and thou shalt gather in
 its produce. **שֵׁשׁ שָׁנִים**
 4. But in the seventh ^{year}
 a sabbath of solemn rest
 shall be for the land,
 a sabbath to the Lord:
 thy field thou shalt not
 sow,
 and thy vineyard thou
 shalt not prune.
 5. That which grows of
 itself of thy harvest
 thou shalt not reap,
 and the grapes of thy
 undressed vine
 thou shalt not gather;
 a year of solemn rest
 shall it be for the land.
 6. And [there] shall be
 the [produce of] the
 sabbath of the land
 to you for food;
 for thee, and for thy
 man-servant,
 and for thy maid-
 servant,
 and for thy hired-
 servant,
 and for thy sojourner,
 who sojourn with thee.
 7. And for thy cattle,
 and for the beast[s]

18. And he that smites {
 a beast mortally,
 shall ¹pay it,
²beast for beast.
 19. And when a man
 causes a blemish
 in his neighbor;
 as he has done,
 so it shall be done to
 him.
 20. Breach for breach,
 eye for eye,
 tooth for tooth,
 as he has ³caused a
 blemish
 in a man,
 so it shall be ³caused in
 him.
 מַפְסִיר
 21. And he that kills a
 beast
 shall ¹pay it;
 and he that kills a man
 shall be put to death.
 22. One law
 shall you have;
 the stranger shall be
 like the native;
 for I am the Lord your
 God.
 23. And Moses spoke
 unto the children of
 Israel;
 and they brought forth
 him that cursed
 outside of the camp,
 and they stoned him
 [with] stone[s];
 and the children of
 Israel did
 as the Lord had com-
 manded Moses.
 BEHAR
 כה
 1. And the Lord spoke
 unto Moses
 on mount Sinai,

18. וטִבַּחַה
 נֶפֶשׁ-בְּהֵמָה
 יִשְׁלַחַהּ
 נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ :
 19. וְאִישׁ כִּי-יִתֵּן מוֹם
 בְּעַמִּיתוֹ
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
 כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ :
 20. שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר
 עֵין תַּחַת עֵין
 שֵׁן תַּחַת שֵׁן
 כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוֹם
 בְּאָדָם
 כֵּן יִגְדֹּן בּוֹ :
 מַפְסִיר
 21. וּמַכֵּה בְּהֵמָה
 יִשְׁלַחַהּ
 וּמַכֵּה אָדָם
 יוּמָת :
 22. מִשְׁפָּט אֶחָד
 יִהְיֶה לָכֶם
 כְּגֵר כַּאֲזִכָּהּ יִהְיֶה
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 23. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּצִיאוּ אֶת-הַמְּקַל
 אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
 וַיִּרְמֻ אוֹתוֹ אֲבָן
 וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
 כַּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה
 אֶת-מֹשֶׁה :
 בְּהַר
 CAP. XXV.
 1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
 בְּהַר סִינַי

2) Or, make it good. 2) Heb., soul for soul. 3) Heb., given. 4) Heb., rest. 5) Or, a rest year.

12. For it is a jubilee;
holy shall it be to you;
from the field
shall you eat
its produce.

13. In this year of the
jubilee

you shall return
every man unto his
possession.
שני

14. And when thou
sollest aught
to thy neighbor,
or buyest of thy neigh-
bor's hand,
you shall not wrong
one another.

15. According to the
number of years
after the jubilee

thou shalt buy of thy
neighbor,
[and] according to the
number
of the years of ³produce
he shall sell thee.

16. According to the
multitude of the years
thou shalt increase its
purchase [price],
and according to the
fewness of the years
thou shalt diminish its
purchase [price];
for the number [of the
years] of ³produce
does he sell to thee.

17. And you shall not
wrong
one another;

but thou shalt be afraid
of thy God;
for I am the Lord your
God.

18. And you shall do
my statutes,
and my ordinances
you shall keep,
and you shall do them;

12. כי יובל הוא
קדש תהיה לכם
מן השדה
תאכלו
את תבואתה:

13. בשנת היובל
הזאת

תשובו
איש אל אחוזתו:
שני

14 וכן תמכרו מנכר
לעמיתך
או קנה מיד עמיתך
אל תזנו
איש את אחיו:

15. במספר שנים
אחר היובל
תקנה מאת עמיתך
במספר
שנתי תבואת
ימכרך:

16. לפי רוב השנים
תרבה מקנתו
ולפי מעט השנים
תמעיט מקנתו
כי במספר תבואת
הוא נכר לך:

17. ולא תזנו
איש את עמיתו
וראית באהדיה
כי אני יהוה אלהיכם

18. ועשיתם
את חקתי
ואת כישפתי
תשמרו
ועשיתם אתם

that [are] in thy land
shall be all its produce
for food.

8. And thou shalt count
to thee
seven sabbaths of years,
seven years
seven times,

that [there] shall be to
thee
the seven sabbaths of
years
forty nine years.

9. Then thou shalt cause
to pass
a trumpet blowing

in the seventh month,
on the tenth [day] of
the month;
on the day of atonement

you shall cause trumpet
[blowing] to pass
throughout all your land.

10. And you shall
sanctify
the fiftieth year,

and you shall proclaim
liberty
throughout the land

to all its inhabitants;
a jubilee shall it be to
you;
and you shall return

every man unto his
possession,
and every man unto his
family
shall you return.

11. A jubilee
shall the fiftieth year be
to you;

you shall not sow,
neither shall you reap
that which grows of
itself in it,
nor shall you gather
[the grapes] in it of the
undressed vines.

אשר בארצה
תהיה כל תבואתה
לאכל:

8 וספרת לך
שבע שבתות שנים
שבע שנים
שבע פעמים
והיו לך ימי
שבע שבתות השנים
תשע וארבעים שנה

9 והטבת
שופר תזעק
בחודש השביעי
בעשור חדש
ביום הכפרים
תזכירו שופר
בכל ארצכם:
10 וקדשתם
את שנת החמשים
(שנה)

וקראתם דרור
בארץ
לכל יושביה
יובל הוא תהיה לכם
ושבתם
איש אל אחוזתו
ואיש אל משפחתו
תשובו:

11 יובל הוא
שנת החמשים
(שנה תהיה לכם)
לא תזרעו
ולא תקצרו
את ספיה
לא תבצרו
את גזיריה:

כִּבְיִי	רְבִיעִי	ther' you shall dwell upon the land in safety.	וַיִּשְׁכְּתֶם עַל-הָאָרֶץ בְּבִטָּחָה :
25. When thy brother becomes poor, and he sells [some] of his possession, then shall come his kinsman that is near unto him, and he shall redeem that which his brother has sold.	כִּי-יִמְכֹר אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזּוֹ וּבָא גֹאֲלֹו הַקָּרִיב אֵלָיו וְגָאֵל הוּא	שְׁלִישִׁי	שְׁלִישִׁי (כֶּשֶׁדֶן מְחֻבְּרִין)
26. And a man when he has no kins- man, and he acquired the means, and found sufficient for its redemption.	אֶת מִמְכָּר אָחִיו : וְאִישׁ	19. And the land shall yield its fruit, and you shall eat to the full, and you shall dwell in safety upon it.	19. וְנָתַתְּהָ הָאָרֶץ פְּרִיָּהּ וְאָכַלְתֶּם לִשְׂבַע וַיִּשְׁכְּתֶם בְּבִטָּחָה עָלֶיהָ :
27. Then let him reckon the years of his sale, and he shall restore the overplus to the man to whom he sold [it]; and he shall return to his possession.	כִּי לֹא יִהְיֶה-לּוֹ גֹּאֵל וְהַיִּטְיָנָה יָדוֹ וּמִצָּא פָדִי, גֹּאֲלֹתוֹ : וְהִשָּׁב	20. And if you shall say: What shall we eat in the seventh year? behold, we shall not sow, nor shall we gather our produce.	20. וְכִי תֹאמְרוּ מָה נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית הֵן לֹא נִזְרָע וְלֹא נֶאֱסַף אֶת-תְּבוּאָתֵנוּ :
28. But if he did not find sufficient to restore [it] to him, then shall remain that which he has sold in the hand of him that bought it until the year of the jubilee, and it shall go out in the jubilee, and he shall return to his possession.	וְאִם לֹא-יִצְאָהּ יָדוֹ הַיִּשָּׁב לָו וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֵה אֹתוֹ עַד שָׁנַת הַיּוֹבֵל וְיָצָא בַּיּוֹבֵל וְשָׁב לְאֲחֻזּוֹ : חֲמִישִׁי	21. Then I will command my blessing to you in the sixth year, and it shall yield the produce for (the) three years.	21. וְצִוִּיתִי אֶת-בְּרִכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וַעֲשֶׂת אֶת-תְּבוּאָהּ לְשָׁרֵשׁ הַשָּׁנִים :
29. And when a man sells a dwelling-house [in] a walled city, then shall last his redemption [right] till the end of the year of his sale; a year shall last his redemption [right].	וְאִישׁ כִּי-יִמְכֹר בֵּית-כֹּזֶשֶׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה גֹאֲלֹתוֹ עַד-רֵאשִׁית שָׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה גֹאֲלֹתוֹ :	22. When you sow the eighth year, then you shall eat of the old produce; until the ninth year, until its produce come in, you shall eat old [store].	22. אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִית וְאָכַלְתֶּם מִן-תְּבוּאָתָא יֶשֶׁן עַד וְהַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית עַד-בּוֹא תְבוּאָתָהּ תֹאכְלוּ יֶשֶׁן :
30. And if it be not redeemed until it be full a whole year, then shall remain the house,	וְאִם לֹא-יִגְאָל עַד-יָבֹאֲתָ לָו שָׁנָה תִּמְכֹּת וְקָם בְּכֵת	23. And the land shall not be sold ² for ever; for the land is mine; for strangers and sojourners you are with me.	23. וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְעַמְּתָהּ כִּי-לִי הָאָרֶץ כִּי-גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי :
		24. And in all the land of your possession you shall grant a re- demption for the land.	24. וּבְכָל אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם נָאֲתָה תַחֲנוּ לְאֶרֶץ :

1) Or, satlety. 2) Or, in perpetuity. 3) Or, redeemer. 4) Heb., his hand reached 5) Heb., his hand
a) Or. himself 7) Or. be freed

even if he be a stranger,
or a sojourner,
and he shall live with
thee,
16. Take not of him
interest or increase,
but thou shalt be afraid
of thy God,
that thy brother may
live with thee.
37. Thy money
thou shalt not give him
upon interest,
and for increase
thou shalt not give [him]
thy victuals
38. I am the Lord your
God,
who brought you out
from the land of Egypt,
to give to you
the land of Canaan,
[and] to be your God. }
שששי
39. And when thy
brother becomes poor
with thee,
and he sells himself to
thee;
thou shalt not make him
to serve
the service of a bond-
man.
40. As a hired servant,
and as a sojourner,
he shall be with thee;
until the year of the
jubilee
he shall serve with thee.
41. Then shall he go out
from thee,
he and his children with
him;
and he shall return unto
his own family,
and unto the possession
of his fathers
he shall return.
42. For they are my
servants,
whom I brought out
from the land of Egypt:

גֵר וְחוֹשֵׁב
וְחִי עִמָּךְ:
36. אֶת-תַּקַּח מֵאִתּוֹ
וְנִשָּׂא וְתִרְבִּית
וְיִרְאַתָּ מֵאֱלֹהֶיךָ
וְחִי אִתּוֹ עִמָּךְ:
37. אֶת-כֶּסֶפְךָ
לֹא-תִתֵּן לוֹ בְּנִשָּׂא
וּבְמִרְבִּית
לֹא-תִתֵּן אֲכֹלֶךָ:
38. אֲנִי-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִתֶּן לָכֶם
אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן
לְחַיּוֹת לָכֶם
לְאֱלֹהִים:
רְבִיעִי (כֶּשֶׁן מִחוּבְרִין)
39. וְכִי-יָמוּךְ אֶחֱיָךְ
עִמָּךְ
וְנִמְכַר-לָךְ
לֹא-תַעֲבֹד בּוֹ
עֲבֹדָת עֶבֶד:
40. כִּשְׂכִיר כְּחוֹשֵׁב
יִהְיֶה עִמָּךְ
עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל
יֵצֵא לְדָעִיךָ:
41. וְיָצָא מֵעִמָּךְ
הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ
וְשָׁב אֶרְמוֹשֵׁתוֹ
וְאֶל-אֲחֻזַּת אֲבוֹתָיו
יָשׁוּב:
42. כִּי-עֲבָדִי הֵם
אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

which is in the city
that has a wall [round
about it],
for ever
to him that bought it,
for his generations;
It shall not go out in the
jubilee.
31. But the houses of the
villages
which have no wall
round about [them]
to the field of the land
it shall be counted;
it shall have redemption
[right],
and in the jubilee it
shall go out.
32. And the cities of the
Levites
the houses
of the cities of their
possession,
a perpetual redemption
[right]
shall the Levites have.
33. And if one redeem^a
from the Levites^a,
then shall go out
the sold house,
or the city of his posses-
sion.
in the jubilee;
for the houses
of the cities of the
Levites
are their possession
in the midst of the
children of Israel.
34. But the field
of the suburb^b of their
cities
shall not be sold;
for it is a perpetual
possession
for them.
35. And when thy
brother becomes poor,
and his hand falls with
thee,
then thou shalt assist^c
him;

אֲשֶׁר-בְּעִיר
אֲשֶׁר-לֹא יֵשֶׁב חֹמֶה
לְצִמִּית
לְקִנָּה אִתּוֹ
לְדֹרֹתָיו
לֹא יֵצֵא בַיָּבֵל:
31. וּבְתֵי הַחֲצִירִים
אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם חֹמֶה
סָבִיב
עַד-שְׁנַת הָאָרֶץ
יִחָשֵׁב
נִשְׁמָה תִּהְיֶה-לוֹ
וּבַיָּבֵל יֵצֵא:
32. וְעִרֵי הַלְוִיִּם
בְּתֵי
עִרֵי אֲחֻזָּתָם
נִשְׁמָת עוֹלָם
תִּהְיֶה לָלֵוִיִּם:
33. וְאֲשֶׁר יִגְאֹל
מִן-הַלְוִיִּם
וְיָצָא
מִמֶּכֶר-בֵּית
וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ
בַּיָּבֵל
כִּי בְתֵי
עִרֵי הַלְוִיִּם
הֵם אֲחֻזָּתָם
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
34. וְשָׂדֶה
מִגֵּרַשׁ עִירָתָם
לֹא יִמָּכַר
כִּי-אֲחֻזַּת עוֹלָם הִוא
לָהֶם:
35. וְכִי-יָמוּךְ אֶחֱיָךְ
יָמְטָה יָדוֹ עִמָּךְ
וְהִסְתַּמְכְּתָה בּוֹ

1) Or, be freed. 2) Or, they. 3) I. e., buy. 4) Or, And if one of the Levites redeem (buy); thus indicating that even if a Levite buy it, it goes out in the jubilee; both are according to Rashi (רש"י). 5) Or, pasture-land. 6) Heb., strengthen. 7) Or, usury. 8) Heb. to you for a God.

or to ^a descendant
of the stranger's family.
48. After he has sold himself
he shall have redemption [right];
one of his brethren
^{may} redeem him.
49. Or his uncle,
or his uncle's son
^{may} redeem him,
or any that is near of
kin to him
of his family
^{may} redeem him;
or if he acquired the
means,
then he ^{may} redeem himself.
50. And he shall reckon
with his buyer
from the year that he
sold himself to him
unto the year of the
jubilee;
and the price of his sale
shall be
according to the number
of years;
according to the time
of a hired servant
he shall be with him.
51. If [there be] yet many
years,
accordingly he shall return
his redemption-[money]
out of his purchase-
money.
52. And if few
remain of the years
unto the year of the
jubilee,
then he shall reckon
with him;
according to his years
he shall return his
redemption-[money].
53. As a servant hired
year by year
he shall be with him;
he shall not rule over
him with rigor
before thy eyes.

או לעקר
משפחת גר :
48. אחרי נמכר
נאמלה תתיהלו
אחר מאחיו
יגאלנו :
49. או-דודו
או בן-דודו
יגאלנו
או מישאר בשרו
ממשפחתו
יגאלנו
או השניה ידו
יגאל :
50. והישב עם קנהו
בשנת המכרו לו
עד שנת היכל
והיה פסח ממכרו
במספר שנים
כיומי שקור
יהיה עמו :
51. אם עוד רבות
בשנים
לפיהן ישיב גאלו
מכסה מקנהו :
52. ואם-מיעוט
גשאר בשנים
עד-שנת היכל
והישב לו
כפי שגיו
ישיב את-נאמלתו :
53. בשכיר
שנה בשנה
יהיה עמו
לא ירדנו בפרה
לשניה :

they shall not be sold
as a bondman is sold
43. Thou shalt not rule
over him
with rigor;
but thou shalt be afraid
of thy God.
44. But thy bondman,
and thy bondmaid
that shall remain thine,
[shall be] of the nations
that are round about
you;
of them you may buy
a bondman, or a bond-
maid.
45. And also
of the children of the
sojourners
that sojourn with you,
of them you may buy,
and of their family
that is with you,
which they have begot-
ten
in your land;
and they shall be to you
for a possession.
46. And you shall leave
them as an inheritance
to your children after
you,
to inherit them for a
possession;
you may make them
serve for ever;
but over your brethren
the children of Israel,
one over another,
you shall not rule with
rigor.
שביעי
47. And when a stran-
ger or a sojourner
becomes rich
with thee,
and thy brother becomes
poor with him,
and he sells himself
to [the] stranger [or]
sojourner
with thee,

לא ימכרו
מכירת עבד :
43. לא תרדה בו
בפרה
ויראת האלהיך :
44. ועבדך ואמרתך
אשר יהיו-לו
מאת הגוים
אשר סביבתכם
מהם תקנו
עבד ואמה :
45. וגם
מבני התושבים
הגרים עמכם
מהם תקנו
וממשפחתם
אשר עמכם
אשר הולדו
בארצכם
והיו לכם לאחזה :
46. והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם
לרשת אחזה
לעלם בהם תעבדו
ובאחיהם
בני-ישראל
איש באחיו
לא תרדה בו בפרה :
שביעי
47. וכי תשג
יגר ותושב
עמך
ויבא אחיו עמו
ונמכר
לגר תושב
עמו :

and [the] vintage shall
reach unto sowing time;
and you shall eat your
bread
to the full,

and you shall dwell in
safety
in your land.

שני

6. And I will give peace
in the land,

and you shall lie down,
and none shall make
you afraid;

and I will remove
evil beast[s]
from the land,

and [the] sword
shall not pass through
your land.

7. And you shall chase
your enemies,
and they shall fall before
you
by the sword.

8. And five of you shall
chase
a hundred,
and a hundred of you
shall chase ten thousand;
and your enemies shall
fall
before you
by the sword.

9. And I will turn unto
you,
and I will make you
fruitful,
and I will multiply you,
and I will establish my
covenant
with you.

שלישי

10. And you shall eat
very old [store].

וּבְצִיר יִשָּׁן אֶת-זֶרַע
וְאָכְלֶתֶם לַחֲמֶכֶם
לְשֹׁבַע
וְיִשְׁכַּבְתֶּם לְבֶטֶח
בְּאַרְצְכֶם :

שני

6. וְנָתַתִּי שָׁלוֹם
בְּאַרְצִי
וְיִשְׁכַּבְתֶּם
וְאֵין מִחֲרִיד
וְהִשְׁבַּתִּי
חַיָּה רָעָה
מִן-הָאָרֶץ
וְחֶרֶב
לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם

7. וְיִרְדְּפֶתֶם
אֶת-אֹיְבֵיכֶם
וְנָפְלוּ לְפָנֵיכֶם
לְחֶרֶב ;

8. וְרִדְפוּ מֵכֶם
{ חֲמִישָׁה }

מֵאָה
וּמֵאָה מֵכֶם
רִבְבָּה יִרְדְּפוּ
וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם
לְפָנֵיכֶם
לְחֶרֶב :

9. וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם
וְהִפְרִיתִי אֶהְכֶּם
וְהִרְבֵּיתִי אֶהְכֶּם
וְהִקְיֵמְתִי אֶת-בְּרִיתִי
אִתְּכֶם :

10. וְאָכְלֶתֶם
יֶשֶׁן נוֹשָׁן

שְׁנִי (כֶּשֶׁן מְחוֹבְרִין)

10. וְאָכְלֶתֶם
יֶשֶׁן נוֹשָׁן

54. But if he be not
redeemed
by these [means],
then he shall go out in
the year of the jubilee,
he and his children with
him.

מפטר

55. For to me [are] the
children of Israel
servants;

they are my servants,
whom I brought out
from the land of Egypt:

I am the Lord your God.

כו

1. You shall not make
for yourselves
idols,
and a graven image or
a standing [image]
you shall not rear up for
yourselves,
and a figured stone
you shall not place in
your land,
to prostrate yourselves
before it;

for I am the Lord your
God.

2. My sabbaths
you shall keep,
and my sanctuary you
shall reverence:

I am the Lord.

3. If in my statutes you
will walk,
and my commandments
you will keep,
and you will do them.

4. Then I will give your
rains
in their time,
and the land shall yield
its produce,
and the tree of the field
shall yield its fruit.

5. And your threshing
shall reach [unto
the] vintage.

6. And you shall eat
very old [store].

7. And I will turn unto
you,
and I will make you
fruitful,
and I will multiply you,
and I will establish my
covenant
with you.

8. And you shall eat
very old [store].

9. And I will turn unto
you,
and I will make you
fruitful,
and I will multiply you,
and I will establish my
covenant
with you.

10. And you shall eat
very old [store].

11. And you shall eat
very old [store].

12. And you shall eat
very old [store].

13. And you shall eat
very old [store].

14. And you shall eat
very old [store].

15. And you shall eat
very old [store].

16. And you shall eat
very old [store].

17. And you shall eat
very old [store].

18. And you shall eat
very old [store].

19. And you shall eat
very old [store].

20. And you shall eat
very old [store].

54. וְאִם לֹא יִפְדֶּה
בְּאֵלֶּהּ
וַיֵּצֵא בְשָׁנַת הַיָּבֹל
הוא וּבָנָיו עִמּוֹ :

55. כִּי לִי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
עֲבָדִים
עֲבָדֵי הֵם
אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

56. וְלֹא תַעֲבֹד
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

57. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

58. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

59. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

60. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

61. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

62. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

63. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

64. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

65. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

66. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

67. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

68. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

69. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

70. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

71. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

72. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

73. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

74. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

75. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

76. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

77. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

78. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

79. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

80. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

81. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

82. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

83. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

84. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

85. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

86. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

87. וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים
וְלֹא תִצֵּב
אֱלֹהִים

1) Or, in these [years].

2) Or, pillar: or, obelisk.

3, Or, season. 4) Heb., reason to you. 5) Or, satiety.

3) Or, cause to cease

and ¹make the soul to
pine away;
and you shall sow in vain
your seed,
for your enemies shall
eat it.
17. And I will set my face
against you,
and you shall be smitten
before your enemies,
and they that hate you
shall rule over you;
and you shall flee
when none pursues you.
18. And if for these
[things]
you will not yet hearken
to me,
then I will chastise
you yet more, }
sevenfold for your sins.
19. And I will break
the pride of your power;
and I will make your
heaven
as iron,
and your earth
as copper.
20. And your strength
shall be spent in vain;
for your land shall not
yield
its produce,
and the tree of the land
shall not yield its fruit.
21. And if you will }
walk contrary to me, }
and you will refuse to
hearken to me,
then I will bring more
plague[s] over you,
sevenfold according to
your sins.
22. And I will send
against you
the beast[s] of the field,
and ²they shall rob you
of your children,
and ³they shall destroy
your cattle,

וּמְדִיכֶת נַפְשׁ
וּזְרַעְתֶּם דְּרִיק
זְרַעְכֶּם
וְאֹכְלֵהוּ אֹיְבֵיכֶם :
17. וְנִתַּתִּי פָנַי בְּכֶם
וְנִגַּפְתֶּם
לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם
וְרָדוּ בְכֶם שְׂנְאֵיכֶם
וְנִסְתֶּם
וְאִין-רָדָף אֲהֶבֶם :
18. וְאִם-עַד-אֵלֶּה
לֹא תִשְׁמָעוּ לִי
וְיִסְפַּתִּי
לְיִסְרָה אֲהֲכֶם
שִׁבְעַת עַל-חַטֹּאתֵיכֶם :
19. וְשִׁבַּרְתִּי
אֶת-גִּבּוֹר עֹזְכֶם
וְנִתַּתִּי אֶת-שָׁמַיְכֶם
כַּבָּרָז
וְאֶת-אֲרָצְכֶם
כְּנֻחֶשֶׁה :
20. וְתֵם לְרִיק פִּתְחֶם
וְלֹא-תִתֵּן אֲרָצְכֶם
אֶת-בִּזְיוֹנָהּ
וְעֵץ הָאָרֶץ
לֹא יִתֵּן פְּרִי :
21. וְאִם-תִּלְכּוּ עִמִּי
לָרִי
וְלֹא תִאָּבֱדוּ לְשִׁמְעֵי לִי
וְיִסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה
שִׁבְעַת כַּחַטֹּאתֵיכֶם :
22. וְהִשְׁחַתִּי בְכֶם
אֶת-חַיַּת הַשָּׂדֶה
וְשִׁבְרָה אֲהֲכֶם
וְהִכְרִיתָה
אֶת-בְּהֵמַתְכֶם

and [the] old
you shall remove
¹because of [the] new
11. And I will set my
dwelling
in the midst of you;
and my soul shall not
abhor you.
12. And I will walk
in the midst of you,
and I will be ²your God,
and you shall be ³my
people.
13. I am the Lord your
God,
who brought you out
from the land of Egypt,
⁴not to be bondmen to
them;
and I have broken
the bars of your yoke,
and I made you go
upright.
14. But if you will not
hearken to me,
and you will not do
all these command-
ments,
15. And if my statutes
you will ⁵reject,
and if my ordinances
shall your soul abhor,
[so as] not to do
all my commandments,
[and] to break my
covenant,
16. I also
will do this to you:
I will appoint over you
terror,
the consumption
and the fever,
that consume [the] eyes,

וְיָשֻׁן
מִפְּנֵי הָרֵשׁ תִּזְצִיאוּ :
11. וְנִתַּתִּי מִשְׁכְּנִי
בְּתוֹכְכֶם
וְלֹא-תִנְעַר נַפְשִׁי
אֶתְכֶם :
12. וְהִתְלַכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם
וְהָיִיתִי בְכֶם לֵאלֹהִים
וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי עָם :
13. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ כְּנָעַן
עֲבָדִים לָהֶם עֲבָרִים
וְאֲשַׁבֵּר
מִמַּת עֹזְכֶם
וְאֶזְלַךְ אֲהֲכֶם
קוֹמָמִיּוֹת :
14. וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ לִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ
אֶת כָּל-הַצִּוִּוּת
הָאֵלֶּה :
15. וְאִם בְּחֻקֹּתַי
תִּמְאָסוּ
וְאִם אֶת-מִשְׁפָּטַי
תִּנְעַר נַפְשְׁכֶם
לִבִּי תִקְדֵּשׁ
אֶת-כָּל-צִוִּוֹתַי
לְהַפְרֹכֶם אֶת-בְּרִיתִי
16. אֲנִי
אֶעֱשֶׂה-זֹאת לָכֶם
וְהִמְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם
בָּהָרָה
אֶת-הַשִּׁחָת
וְאֶת-הַחֲסָדָת
מְכַלּוֹת עֵינַיִם

1) Heb., from before. 2) Heb., to you for a God. 3) Heb., to me for a people. 4) Or, that you should not be their bondmen. 5) Or, despise. 6) Or, cause sorrow to the heart. 7) Heb., it.

sevenfold for your sins.

29. And you shall eat
the flesh of your sons,
and the flesh of your
daughters
you shall eat.

30. And I will destroy
your high places,
and I will cut down
your sun-images,

and I will ^{cast} your
^{carcasses}
upon the carcasses of
your idols,
and my soul will abhor
you.

31. And I will make your
cities
a waste,

and I will desolate
your sanctuaries,
and I will not smell

the savor of your sweet
odors.

32. And I will desolate
the land,

that [there] will be
astounded at it
your enemies

that dwell therein.

33. And you

I will scatter among the
nations,
and I will draw out after
you;

[the] sword;
and your land shall be
a desolation,

and your cities shall be
a waste.

34. Then shall the land
^{enjoy}
its sabbaths,

all the days that it lies
desolate,
and you are

in the land of your
enemies;
then shall the land rest,

שבע על־פאתיכם:

29. ואכלתם
בשר בנים
ובשר בנותיכם
תאכלו:

30. והשמדתי
את־בטחתיכם
והכרתי

את־חמניכם
ונחתי את־פגריכם
על־פגרי גלדיכם

ונעלה נפש אהבכם;
31. ונחתי את־עריכם
חרבה

והשמותי
את־מקדשיכם
ולא אריח

בריח ניהיכם;
32. והשמותי אני
את־הארץ

ושממו עליה
איביכם
הישיבים בה:

33. ואתכם
אזרה בגוים
והרקתי את־ריכם

חרב
והיתה ארצכם
שכימה

ועריכם יהיו חרבה;
34. אז תרצה הארץ
את־שבתותיה

כל ימי השמה
ואתם
בארץ איביכם

אז תשבת הארץ

and they will make you
few [in number];

and your roads shall
become desolate.

23. And if by these
[things]
you will not be reformed
^{to me},
but you will walk con-
trary to me.

24. Then I also will walk

contrary to you,

and I also will smite you,

sevenfold for your sins.

25. And I will bring upon
you

a sword

[that] avenges

the vengeance of [the]
covenant,

and you shall be
gathered together

within your cities;

then I will send [the]
pestilence

in the midst of you,

and you shall be delivered
into the enemy's hand.

26. While I will break to
you

the staff of bread,

and ten women shall
bake

your bread

in one oven,

and they shall deliver
your bread again

by the weight;

and you shall eat,

and you shall not be
satisfied.

27. And if by this

you will not hearken to me,

but you will walk
contrary to me.

28. Then I will walk
contrary to you in
wrath;

and I also will chastise
you,

והמניסם אתכם
ונשמך דרכיכם:

23. ואם־באלה
לא תסורו לי

והלכתם עמי קרי:

24. והלכתי את־אני

עמכם

בקרי

והכיתי אתכם

גם־אני

שבע על־פאתיכם:

25. והבאתי עליכם

חרב

נקמת

נקם־ברית

ונאספתם

אל־עריכם

ושלחתי דבר

בתוכם

ונתתם ביד־אויב:

26. בשברי לכם

מטה־לחם

ואפו עשר נשים

לח־לכם

בתנור אחד

והשיבו לחמכם

במשקל

ואכלתם

ולא תשבעו:

27. ואם־בזאת

לא תשמעו לי

והלכתם עמי בקרי:

28. והלכתי עמכם

בחמת־קרי

ויסרתי אתכם

את־אני

and also [that],	וְאִם	and it shall enjoy	וְהִרְצֵת
because they walked contrary to me,	אֲשֶׁר הִלְכוּ עִמִּי בְּקִרְיִי :	its sabbaths,	אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ :
41. I also walked contrary to them,	41 אֲנִי־אֵלֶּי אֶקְדָּה עִמָּם בְּקִרְיִי	35. All the days that it lies desolate it shall have rest,	35. כָּרִימִי הַשָּׁמָה תִּשְׁבֹּת
and I brought them	וְהִבֵּאתִי אֹתָם	[even] the rest which it had not in your sabbaths,	אֶת־אֲשֶׁר לֹא־שַׁבְּתָהּ בְּשַׁבְּתֵיהֶם
in the land of their enemies;	בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם	when you dwelt upon it,	בְּשַׁבְּתֵכֶם עָלֶיהָ :
if then be humbled	אִם־אֵלֶּי יִכְנָעוּ	36. And as for them that are left of you, I will 'send a faintness	36. וְהַנִּשְׁאָרִים בְּכֶם וְהִבֵּאתִי מִרְדָּה
their uncircumcised heart,	לְבָבָם הַשָּׁלָל	in their heart	בְּלִבָּכֶם
and they then ² satisfy their iniquity,	וְאֵן יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם :	in the land of their enemies,	בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם
42. Then I will remember	42. וְזָכַרְתִּי	and the sound of a driven leaf shall chase them;	וְרָדָה אֹתָם
my covenant [with] Jacob,	אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב	and they shall flee, as fleeing from the sword	קָוָה עָלֶיהָ נִדָּה
and also	וְאִם	and they shall fall	וְנָסוּ מִנִּסְתַּחֲרֵב
my covenant [with] Isaac,	אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק	when none pursues,	וְנָפְלוּ
and also	וְאִם	37. And they shall stumble	וְאֵן יִרְדָּה :
my covenant [with] Abraham	אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם	one over another,	37. וְכִשְׁלוּ
I will remember,	אֲזָכֹר	as [it were] before [the] sword,	אִישׁ־בְּאֹתָיו
and the land I will remember,	וְהָאֶרֶץ אֲזָכֹר :	when none pursues;	כַּמִּשְׁנֵי־חֶרֶב
43. For the land	43. וְהָאֶרֶץ	and you shall have no standing {	וְרָדָה אֵין
shall be forsaken by them,	תִּשָּׁוֵב בְּהֶם	before your enemies,	יִדְאִתְּהִיהָ לָכֶם
and it shall enjoy its sabbaths,	וְתָרַץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ	38. And you shall perish among the nations,	תִּקְוָמָה
while it lies desolate without them;	בְּהַשְׁמָה בְּהֶם	and the land of your enemies shall con- sume you, {	לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם :
and they shall ² satisfy their iniquity, because, even because	וְהֵם יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם יַעַן וּבְגֵעַן	39. And they that are left of you shall pine away in their iniquity	39. וְהַנִּשְׁאָרִים בְּכֶם יִפְסוּ בְּעֲוֹנָם
my ordinances they rejected,	בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ	in the lands of their enemies,	בְּאֶרְצֹת אֹיְבֵיכֶם
and my statutes	וְאֶת־דִּקְוָתִי	and also in the iniquities of their fathers;	וְאִם בְּעֹנֹת אֲבוֹתָם
their soul abhorred,	נִגְעַלָה נַפְשָׁם :	with them they shall pine away,	אִתָּם יִפְסוּ :
44. And yet for all that,	44. וְאִם נִבְחָתָה	40. And they shall confess their iniquity, and the iniquity of their fathers,	40. וְהִתְוַדּוּ אֶת־עֲוֹנָם
when they are	בְּהִיוֹתָם	in their trespass	וְאֶת־עֲוֹן אֲבוֹתָם
in the land of their enemies,	בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם	which they trespassed against me,	בְּמַעַשָׁם
I will not reject them,	לֹא־מֵאַסְתִּים		אֲשֶׁר מַעַלְו־בִּי
neither will I abhor them,	וְלֹא־נִשְׁתָּחִים		
to destroy them utterly,	לְכַלֵּם		
[and] to break my co- venant with them;	לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם		
for I am the Lord their God,	כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם		
45. But I will remember for their sakes	45. וְזָכַרְתִּי לָהֶם		

1) Heb., bring. 2) Or, accept of the punishment of their iniquity.

from five years old
even unto twenty
year[s] old,
then shall be thy estimation
of the male
twenty shekels,
and for the female
ten shekels.
6. And if [the person be]
from a month old
even unto five years old,
then shall be thy estimation
of the male
five shekels of silver,
and for the female [shall
be] way estimation
three shekels of silver.
7. And if [the person be]
from sixty year[s] old
and upwards,
If [it be] a male,
then shall be thy estimation
fifteen shekel[s],
and for the female
ten shekels.
8. But if he be poorer
than thy estimation,
then he shall set him
before the priest,
and the priest shall
estimate him
according to the ability
of him that vowed
{ shall the priest estimate
him.
9. And if [it be] a beast,
of which men may offer
an oblation to the Lord,
all that a man gives of
such
to the Lord
shall be holy.
10. He shall not alter it,
nor change it,

מִבְּנֵי חֲמִשָּׁה שָׁנִים
וְעַד בְּנֵי-עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְהָיָה עֲרֻכָּהּ הַזָּכָר
עֶשְׂרִים שֶׁקֶלִים
וְנִקְבָּהּ
עֶשְׂרֵת שֶׁקֶלִים :
6. וְאִם כִּבְּנֵי-חֹדֶשׁ
וְעַד בְּנֵי-חֲמִשָּׁה שָׁנִים
וְהָיָה עֲרֻכָּהּ הַזָּכָר
חֲמִשָּׁה שֶׁקֶלִים כֶּסֶף
וְנִקְבָּהּ עֲרֻכָּהּ
שְׁלֹשֶׁת שֶׁקֶלִים כֶּסֶף
7. וְאִם
מִבְּנֵי-שִׁשִּׁים שָׁנָה
וְעַלְיָהּ
אִם-זָכָר
וְהָיָה עֲרֻכָּהּ
חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי שֶׁקֶל
וְנִקְבָּהּ
עֶשְׂרֵת שֶׁקֶלִים :
8. וְאִם-מִקֵּץ הוּא
מֵעֲרֻכָּהּ
וְהִטְמִידוּ
לִפְנֵי הַכֹּהֵן
וְהָעֹרֵךְ אֹתוֹ בַּחֲקֵי
עַל-פִּי אִשֶּׁר תִּשְׁוֶה
יַד הַנִּזְדֹּר
יַעֲרִיכֵנוּ בַּחֲקֵי :
9. וְאִם-בְּהֵמָה
אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה
חֲרָפָן לַיהוָה
כָּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ
לַיהוָה
יִהְיֶה קֹדֶשׁ :
10. לֹא יִחַלְפֶנּוּ
וְלֹא יִמְוֶר אֹתוֹ

the covenant of the
ancestors,
whom I brought out
from the land of Egypt
before the eyes of the
nations,
to be ²their God:
I am the Lord.
46. These are the
statutes,
and the ordinances,
and the laws,
which the Lord ³made
between him
and (between) the
children of Israel
on mount Sinai
by the hand of Moses.

כּוּ
דְּבִיעִי

בְּרִית רִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי-אֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
לִהְיוֹת לֵאלֹהֵיהֶם
אֲנִי יְהוָה :
46. אֵלֶּה הַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים
וְהַחֻקֹּת
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בֵּינוֹ
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהַר סִינַי
בְּיַד מֹשֶׁה :

CAP. XXVII.

דְּבִיעִי

שְׁשִׁי (כֶּסֶף מִחוֹבְרִין)

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
2. Speak
unto the children of
Israel,
and say unto them:
When a man shall make
a special vow
[to give] ⁴according to
thy estimation of persons
to the Lord.
3. Then shall be thy
estimation
of the male
from twenty year[s] old
even unto sixty year[s]
old,
even then shall be thy
estimation
fifty shekel[s] of silver,
by the shekel of the
sanctuary.
4. And if it be a female,
then shall be thy
estimation
thirty shekel[s].
5. And if [the person be]

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
2. דַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
אִישׁ כִּי יִפְדִּיא נֶדֶר
כְּעֲרֻכָּהּ נִפְשָׁתוֹ
לַיהוָה :
3. וְהָיָה עֲרֻכָּהּ
הַזָּכָר
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְעַד בְּנֵי-שִׁשִּׁים שָׁנָה
וְהָיָה עֲרֻכָּהּ
חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ :
4. וְאִם-נִקְבָּהּ הוּא
וְהָיָה עֲרֻכָּהּ
שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל :
5. וְאִם

1) Heb., the first. 2) Or, to them for a God. 3) Heb., gave. 4) Or, the value of [certain] persons.
5) Or, too poor for thy estimation. 6) I. e., the one that made the vow shall set the person, whose value
he has vowed to give to the Lord, before the priest.

חֲמִישִׁי	חֲמִישִׁי (שִׁנְיָה)	a good for a bad one;	טוֹב בְּרָע
18. And if [part] of the field of his possession.	וְאִם מִשְׁדֵּה אֲחֻזָּתוֹ	or a bad for a good one;	אֶרֶץ בְּטוֹב
shall a man sanctify to the Lord,	יִקְדֹּשׁ אִישׁ לַיהוָה	and if he shall at all change	וְאִם הִמָּר יִמָּר
then shall be thy estimation	וְהָיָה עֲרֵכָהּ	beast for beast,	בְּהֵמָה בְּהֵמָה
according to its seed;	לְפִי זֶרְעוֹ	then shall it and its exchange be held,	יְהִי־הוּא וְתַמְנוּתָהּ יִהְיֶה־קִדְשׁ :
the seed of a homer of barley	זֶרַע חֲמֵר שְׁעָרִים	11. But if [it be]	וְאִם
for fifty shekel[s] of silver.	בְּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף :	any unclean beast,	כְּל־בְּהֵמָה טְמֵאָה
17. If from the year of the jubilee	17. אִם מִשְׁנַת הַיָּבֵל	of which they may not offer	אֲשֶׁר לֹא־יִקְרְבוּ מִנְחָה
he shall sanctify his field,	יִקְדֹּשׁ שָׂדֵהוּ	an oblation to the Lord,	קָרְבָן לַיהוָה
according to thy estimation it shall stand.	בְּעֲרֵכָהּ יָקֻם :	then shall he set	וְהָעֶמֶד
18. But if after the jubilee	18. וְאִם־אַחֵר הַיָּבֵל	the beast	אֶת־הַבְּהֵמָה
he shall sanctify his field,	יִקְדֹּשׁ שָׂדֵהוּ	before the priest.	לִפְנֵי הַכֹּהֵן :
then the priest shall reckon to him the money	וְחָשַׁב בְּלֹו הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף	12. And the priest shall estimate it,	12. וְהָעֹרֵךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ
that remain	עַל־פִּי הַשָּׁנִים הַנוֹתָרִת	whether [it be] good or bad,	בִּין טוֹב וּבִין רָע
into the year of the jubilee,	עַד שְׁנַת הַיָּבֵל	according to the estimation of the priest,	בְּעֲרֵכָהּ הַכֹּהֵן
and it shall be deducted from thy estimation.	וְנִגְרַע מִעֲרֵכָהּ :	so it shall be.	כִּן יְהִי :
19. And if [there] will indeed redeem the field	19. וְאִם־יָאֵל יִגְאֹל אֶת־הַשָּׂדֶה	13. But if he will indeed redeem it,	13. וְאִם־יָאֵל יִגְאֹלָהּ
he that sanctified it,	הַמִּקְדִּישׁ אֹתָהּ	then he shall add the fifth [part] thereof unto thy estimation.	וְיִסַּף חֲמִישֶׁתוֹ עַל־עֲרֵכָהּ :
then he shall add	וְיִסַּף	14. And when a man shall sanctify his house	14. וְאִישׁ
the fifth[part] of the money of thy estimation unto it,	חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֲרֵכָהּ עָלֶיהָ	[to be] holy to the Lord	כִּי־יִקְדֹּשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה
and it shall remain his.	וְיָקֻם לוֹ :	then the priest shall estimate it,	וְהָעֹרֵכוֹ הַכֹּהֵן
20. But if he will not redeem the field,	20. וְאִם־לֹא יִגְאֹל אֶת־הַשָּׂדֶה	whether [it be] good or bad,	בִּין טוֹב וּבִין רָע
and if he have sold the field	וְאִם־יִמָּכַר אֶת־הַשָּׂדֶה	as the priest shall estimate it,	אֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ
to another man,	לְאִישׁ אֲחֵר	so it shall stand.	הַכֹּהֵן
it shall not be redeemed any more.	לֹא־יִגְאֹל עוֹד :	15. And if he that sanctified [it]	כִּן יָקֻם ;
21. And the field shall be,	21. וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֻמְתוֹ בַּיָּבֵל	will redeem his house,	15. וְאִם־הַמִּקְדִּישׁ יִגְאֹל אֶת־בֵּיתוֹ
when it goes out in the jubilee,	בְּצֻמְתוֹ בַּיָּבֵל	then he shall add	וְיִסַּף
holy to the Lord,	קֹדֶשׁ לַיהוָה	the fifth [part] of the money of thy estimation unto it,	חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֲרֵכָהּ עָלֶיהָ
as a devoted field;	כְּשָׂדֶה חֲתָמָם	and it shall belong to him.	וְהָיָה לוֹ :
the priest shall belong his possession.	לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ :		

1) Or, sowing; or [required] seed. 2) A certain corn measure.

or of the field of his
possession,
it shall not be sold,
nor shall it be redeemed;
every devoted [thing]

is most holy
to the Lord.

29. Any one devoted,
that is devoted
from among men,

shall not be ransomed:
he shall surely be put to
death.

30. And every tithe of
the land,
of the seed of the land,

[or] of the fruit of the
tree,
belongs to the Lord:

it is holy to the Lord.

31. And if a man will
indeed redeem
[ought] of his tithe,

the fifth part thereof he
shall add unto it.

32. And every tithe
of [the] herd or [the]
flock,
whatsoever passes

under the rod,

the tenth

shall be holy to the Lord.

33. He shall not search
whether [it be] good
or bad,
neither shall he change

it;
and if he shall at all
change it,

then shall it and its
exchange be holy;

it shall not be redeemed.

34. These are the com-
mandments,
which the Lord com-
manded Moses
unto the children of
Israel
in mount Sinai.

וּמִשְׁנֵה אֲחֻזָּתוֹ
לֹא יִמָּכַר
וְלֹא יִגָּאֵל
כָּל־חַיִּים

קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא
לַיהוָה : שְׂבִיעִי

29. כָּל־חָדָם
אֲשֶׁר יִחָדֵם
מִן־הָאָדָם
לֹא יִפְדֶּה

מוֹת יוֹמָת :

30. וְכָל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ
מִזֶּבַע הָאָרֶץ

מִפְרֵי הָעֵץ
לַיהוָה הוּא
קֹדֶשׁ לַיהוָה :

וְאִם־אִישׁ יִגָּאֵל יִגָּאֵל אִישׁ
כַּמַּעֲשֵׂר

חֲמִישִׁיתוֹ יֹסֵף עָלָיו :

32. וְכָל־מַעֲשֵׂר
בָּקָר וְצֹאֵן
כָּל־אֲשֶׁר יַעֲבֹר
תַּחַת הַשֹּׁבֵט

הָעֲשִׂירִי
יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לַיהוָה :

33. לֹא יִבְדֹּק
בֶּן־טוֹב דָּבַע
וְלֹא יִמְדִּנֵּהוּ

וְאִם־הִמָּר יִמְדִּנֵּהוּ
וְהִיה־הוּא וְתִמְוִרָתוֹ

יִהְיֶה־קֹדֶשׁ
לֹא יִגָּאֵל :

34. אֵלֶּה הַמִּצְוֹת
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהַר סִינַי :

22. But if his pur-
chased field,
which is not

of the field of his pos-
session,
will he sanctify to the
Lord.

23. Then the priest shall
reckon to him
the amount of thy esti-
mation
unto the year of the
jubilee,
and he shall give thy
estimation

in that day,
[as] a holy [thing] to
the Lord.

24. In the year of the
jubilee
the field shall return

to him of whom he
bought it,

to him whom the
possession of the
land belongs.

25. And all thy estima-
tion[s] shall be
by the shekel of the
sanctuary;
twenty gerah[s]

shall be the shekel.

26. Only the firstborn,
which belongs to the
Lord as a firstborn,
among beast[s],

no man shall sanctify it;
whether [it be] ox or
sheep,
it belongs to the Lord.

27. And if [it be]
among the unclean
beast[s],

then he shall ransom it ac-
cording to thy estimation,
and he shall add the fifth
[part] thereof unto it;

and if [it be] not
redeemed,
then it shall be sold ac-
cording to thy estimation.

28. But any devoted
[thing],
which a man shall devote
to the Lord
of all that belongs to
him,
whether of man or beast,

שְׁעִי 22. וְאִם
אֶת־שָׂדֶה מִקְנָתוֹ
אֲשֶׁר לֹא
מִשְׁנֵה אֲחֻזָּתוֹ
יִקְדִּישׁ לַיהוָה :

23. וְחֹשֶׁבֶלְדוֹ הַכֹּהֵן
אֶת־מִנְכַּסְתֵּי הָעֲרִיבָה
עַד שְׁנַת הַיָּבֵל
וְנָתַן אֶת־הָעֲרִיבָה
בַּיּוֹם הַהוּא

קֹדֶשׁ לַיהוָה :

24. בְּשְׁנַת הַיָּבֵל
יָשׁוּב הַשָּׂדֶה

לְאִשְׁרֵי קִנְיָנוֹ מֵאִתּוֹ
לְאִשְׁרֵי־לֹ

אֲחֻזַּת הָאָרֶץ :

25. וְכָל־עֲרִיבָה יִהְיֶה
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

עֲשָׂרִים גֵּרָה
יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל :

26. אֲדָם־בְּכוֹר
אֲשֶׁר יִבְכֹּר לַיהוָה

בְּבִהְמָה
לֹא־יִקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ
אִם־יֶשֶׁר אִם־שֶׁה

לַיהוָה הוּא :

27. וְאִם
בְּבִהְמָה טְמֵאָה
וּפְדָה בְּעֲרִיבָה

וְיֹסֵף חֲמִישֵׁהוּ עָלָיו
וְאִם־לֹא יִגָּאֵל
וְנִמָּכַר בְּעֲרִיבָה :

28. אֲדָם כָּל־חָדָם
אֲשֶׁר יִחָדֵם אִישׁ כִּי
מִכָּל־אֲשֶׁר־לֹ
מֵאָדָם וּבְהֵמָה

ספר במדבר

NUMBERS.

CAPUT. I. א

א ¹ mar who is the head of his fathers' house.	{ איש ראש לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא :	1. And the Lord spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the tent of meeting, on the first [day] of the second month, in the second year after their departing out of the land of Egypt, saying:	וַיִּדְבֹר יי אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בַּיּוֹם הַרִשֹׁן בִּשְׁנַת הַשְּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם נֹאמַר :
5. And these [are] the names of the men that shall stand with you; ² of Reuben:	5. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמִדוּ אִתְּכֶם לְרֹאשׁוֹן אֶלִּיזֹר בֶּן-שְׁדֵיאוּר :	2. Take you the sum of all the congregation of the children of Israel, by their families, by their fathers' houses, according to the number of [the] names, every male, by their polls.	2. שָׂאוּ אֶת-רֹאשׁ כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִסְפַּחֲתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל-זָכָר דֹּגְלֵהֶם :
Elizur the son of Shedeur.	אֶלִּיזֹר בֶּן-שְׁדֵיאוּר :	3. From twenty years old and upward, every one that is able to go forth [in the] army in Israel, you shall number them, by their hosts, thou and Aaron.	3. מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל-יֹצֵא צֶבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאָתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן :
6. Of Simeon:	6. לְשִׁמְעוֹן שְׁלִמְיָאֵל בֶּן- צוּרִישַׁדַּי :	4. And with you shall be one man of every tribe;	4. וְאִתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה
Shelumiel the son of Zurishadai.	{ שְׁלִמְיָאֵל בֶּן- צוּרִישַׁדַּי :		
7. Of Judah:	7. לְיְהוּדָה נַחֲשֹׁן בֶּן-עֲמִינדָב :		
Nahshon the son of Amminadab.	נַחֲשֹׁן בֶּן-עֲמִינדָב :		
8. Of Issachar:	8. לְיִשָּׁשכָר נֹתָנָאֵל בֶּן-צוּעָר :		
Nethanel the son of Zuar.	נֹתָנָאֵל בֶּן-צוּעָר :		
9. Of Zebulun:	9. לְזִבְלוֹן אֵלִיָּאֵב בֶּן-חֵלֹן :		
Eliab the son of Helon.	אֵלִיָּאֵב בֶּן-חֵלֹן :		
10. Of the children of Joseph: of Ephraim:	10. לְבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֵלִישָׁמָע בֶּן-עֲמִיהוּד :		
Elishama the son of Ammihud; of Menasseh:	אֵלִישָׁמָע בֶּן-עֲמִיהוּד לְמִנַּשֶּׁה גַּמְלִיֵּאל בֶּן-פְּדָחזֹר :		
Gamliel the son of Pedahzur.	גַּמְלִיֵּאל בֶּן-פְּדָחזֹר :		
11. Of Benjamin:	11. לְבִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן-גִּדְעֹנִי :		
Ahidan the son of Gideon.	אֲבִידֹן בֶּן-גִּדְעֹנִי :		
12. Of Dan:	12. לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן-עֲמִישַׁדַּי :		
Ahlezer the son of Ammishaddai.	אֲחִיעֶזֶר בֶּן-עֲמִישַׁדַּי :		
13. Of Asher:	13. לְאֶשֶׁר אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה		

every male	כָּל־זָכָר	Pagiel the son of Ochran.	פַּגִּיֵּאל בֶּן־עֹכְרָן :
from twenty years old	מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה	14. Of Gad:	14. קָדָה
and upward.	וּמֵעַלָּהּ	Eliasaph the son of Deuel.	אֶלִּיאֶשָׁף בֶּן־דְּעוּאֵל :
every one that was able to go forth [in the] army.	כָּל יֹצֵא צֶבָא :	15. Of Naphtali:	15. נֹפְתָלִי
21. 'Their numbered	21. פְּקָדֵיהֶם	Ahira the son of Enan.	אֲחִירָע בֶּן־עֵינָן
of the tribe of Reuben	לְמִטָּה רְאוּבֵן	16. These [are]	16. אֵלֶּה
[were] six and forty thousand	שֵׁשָׁה וְאַרְבָּעִים אָלֶף	they that were ¹ called of the congregation,	קָרִיאֵי קְרִיאָה 'הַעֲדָה
and five hundred.	וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת :	the ² chiefs of the tribes of their fathers;	נְשִׂאֵי כִמּוֹת אֲבוֹתָם
22. Of the children of Simeon,	22. לְבְנֵי שִׁמְעוֹן	the heads	רָאשֵׁי
their generations, by their families,	תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם	of the ³ thousands of Israel	אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל
by their fathers' houses,	לְבֵית אֲבוֹתָם	[were] they.	הֵם :
his numbered,	פְּקָדָיו	17 And Moses and Aaron took	17. וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
according to the number of [the] names,	בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת	these men	אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
by their polls,	לְקַדְלָתָם	that are mentioned by [their] names.	אֲשֶׁר נִקְּבוּ בִשְׁמוֹתָם :
every male	כָּל־זָכָר	18. And all the congregation	18. וְאֵת כָּל־הָעֵדָה
from twenty years old	מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה	they assembled together	הִקְהִילוּ
and upward,	וּמֵעַלָּהּ	on the first [day]	בְּאֶחָד
every one that was able to go forth [in the] army.	כָּל יֹצֵא צֶבָא :	of the second month;	לְחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
23. 'Their numbered	23. פְּקָדֵיהֶם	and they declared their pedigrees	וַיְתִילְדוּ
of the tribe of Simeon	לְמִטָּה שִׁמְעוֹן	after their families,	עַל־מִשְׁפְּחֹתָם
[were] nine and fifty thousand	תִּשְׁעָה וְחֲמִשִּׁים אָלֶף	by their fathers' houses,	לְבֵית אֲבוֹתָם
and three hundred.	וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת :	according to the number of [the] names,	בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
24. Of the children of Gad,	24. לְבְנֵי קָדָה	from twenty years old	מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
their generations, by their families,	תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם	and upward,	וּמֵעַלָּהּ
by their fathers' houses,	לְבֵית אֲבוֹתָם	by their polls,	לְקַדְלָתָם :
according to the number of [the] names,	בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת	19. As the Lord had com-	19. בְּאֲשֶׁר צִוָּה
from twenty years old	מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה	manded Moses,	יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
and upward,	וּמֵעַלָּהּ	so he numbered them	וַיִּפְקְדֵם
every one that was able to go forth [in the] army.	כָּל יֹצֵא צֶבָא :	in the wilderness of Sinai.	בְּמִדְבַּר סִינַי :
25. 'Their numbered	25. פְּקָדֵיהֶם	שְׁנֵי	שְׁנֵי
of the tribe of Gad,	לְמִטָּה גָד	20. And [there] were the children of Reuben,	20. וַיְהִיו בְּנֵי רְאוּבֵן
[were] five and forty thousand	חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים	the first-born of Israel,	בְּכֹר שְׂרָאֵל
and six hundred and fifty.	אֶלֶף	their generations, by their families,	תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
26. Of the children of Judah,	26. לְבְנֵי יְהוּדָה	by their fathers' houses,	לְבֵית אֲבוֹתָם
their generations, by their families,	תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם	according to the number of [the] names,	בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
		by their polls,	לְקַדְלָתָם

1) Or. selected. 2) Or. rulers; princes. 3) Or. families. 4) Or. Those that were numbered of them.

by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army.
33. Their numbered

of the tribe of Ephraim,
[were] forty thousand
and five hundred.

34. Of the children of
Menasseh,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army.
35. Their numbered

of the tribe of Menasseh
[were] two and thirty
thousand
and two hundred.

36. Of the children of
Benjamin,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that is able to
go forth [in the] army.
37. Their numbered

of the tribe of Benjamin
[were] five and thirty
thousand
and four hundred.

38. Of the tribe of Dan,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old

לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמִעֲלָהּ

כָּל יֹצֵא צָבָא
33. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה אֶפְרַיִם
אַרְבָּעִים אָלֶף
וַחֲמִישׁ מֵאוֹת :

34. לְבָנֵי מְנַשֶּׁה
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמִעֲלָהּ

כָּל יֹצֵא צָבָא :
35. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה מְנַשֶּׁה
שְׁנַיִם וּשְׁלִשִׁים אָלֶף
וּמֵאוֹתָיִם :

36. לְבָנֵי בִנְיָמִן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמִעֲלָהּ

כָּל יֹצֵא צָבָא :
37. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה בִנְיָמִן
חֲמִשָּׁה וּשְׁלִשִׁים אָלֶף
וָאַרְבַּע מֵאוֹת :

38. לְבָנֵי דָן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army.
27. Their numbered

of the tribe of Judah,
[were] four and seventy
thousand

and six hundred.

28. Of the children of
Issachar,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army.
29. Their numbered

of the tribe of Issachar
[were] four and fifty
thousand

and four hundred.

30. Of the children of
Zebulun,
their generations, of
their families,
of their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that is able to
go forth [in the] army.
31. Their numbered

of the tribe of Zebulun,
[were] seven and fifty
thousand
and four hundred.

32. Of the children of
Joseph,
[namely] of the children
of Ephraim,
their generations, by
their families,

לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמִעֲלָהּ

כָּל יֹצֵא צָבָא :
27. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה יְהוּדָה
אַרְבָּעָה וּשְׁבָעִים
אָלֶף

וְשֵׁשׁ מֵאוֹת :
28. לְבָנֵי יִשְׁשָׁכָר
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמִעֲלָהּ

כָּל יֹצֵא צָבָא :
29. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה יִשְׁשָׁכָר
אַרְבָּעָה וְחֲמִישִׁים
אָלֶף

וָאַרְבַּע מֵאוֹת :
30. לְבָנֵי זְבוּלֹן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמִעֲלָהּ

כָּל יֹצֵא צָבָא :
31. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה זְבוּלֹן
שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אָלֶף
וָאַרְבַּע מֵאוֹת :

32. לְבָנֵי יוֹסֵף
דְּבָנֵי אֶפְרַיִם
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם

45. And [there] were

all the numbered
of the children of Israel,
by their fathers' houses,
from twenty years old
and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army
in Israel.

46. Even all the
numbered were }

six hundred thousand
and three thousand
and five hundred
and fifty.

47. But the Levites,
after the tribe of their
fathers,
were not numbered
among them.

48. ¹And the Lord spoke
unto Moses,
saying;

49. Only the tribe of
Levi
thou shalt not number,
and their sum

thou shalt not take
among the children of
Israel.

50. But thou
appoint the Levites

over the tabernacle of
the testimony,
and over all its vessels,
and over all that belongs
to it,

they shall carry
the tabernacle,
and all its vessels;

and they shall minister
unto it,
and round about the taber-
nacle they shall encamp.

51. And when the taber-
nacle is to journey
the Levites shall take it
down;

45. וַיְהִי

כָּל-פָּקֻדֵי

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

לְבֵית אֲבֹתָם

מִכֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

וּמַעֲלָה

כָּל-יָצֵא צָבָא

בְּיִשְׂרָאֵל :

46. וַיְהִי

כָּל-הַפָּקֻדִים

שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף

וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים

וּחֲמִשָּׁה מֵאוֹת

וּחֲמִשִּׁים :

47. וְהַלְוִיִּם

לְמַטֵּה אֲבֹתָם

לֹא-הִתְּפָקְדוּ בְּתוֹכָם :

48. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

49. אַךְ-אֶת-כִּמְתָּ לְוִי

לֹא תִפְקֹד

וְאֶת-רֹאשֵׁם

לֹא תִשָּׂא

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

50. וְאַתָּה

תִּפְקֹד אֶת-הַלְוִיִּם

עַל-מִשְׁכַּן הָעֵדֻת

וְעַל-כֵּלֵי קָדְשׁוֹ

וְעַל-כָּל-אֲשֶׁר-לֹ

הִקְמָה יִשְׂרָאֵל

אֶת-הַמִּשְׁכָּן

וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו

וְהֵם יִשְׁתָּהוּ

וְסָבִיב לְמִשְׁכָּן יְחֻנּוּ :

51. וּבְנִסְעַת הַמִּשְׁכָּן

יִקְרִיּוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם

and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army.

39. Their numbered

of the tribe of Dan,

[were] two and sixty
thousand
and seven hundred.

40. Of the children of
Asher,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,

according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army

41. Their numbered

of the tribe of Asher

[were] one and forty
thousand
and five hundred.

42. [Of] the children of
Naphtali,
their generations, of
their families,
of their fathers' houses,

according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that is able
to go forth [in the] army.

43. Their numbered

of the tribe of Naphtali,

[were] three and fifty
thousand
and four hundred

44. These [are] all the
numbered,

whom Moses and Aaron
numbered,

and the chiefs of Israel,

[being] twelve men,

each man

of his fathers' house

were then—

וּמַעֲלָה

כָּל יָצֵא צָבָא :

39. פָּקֻדֵיהֶם

לְמַטֵּה דָן

שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף

וּשְׁבַע מֵאוֹת :

40. לְבְנֵי אֲשֶׁר

תוֹלְדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם

לְבֵית אֲבֹתָם

בְּמִסְפַּר שְׁמֹת

מִכֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

וּמַעֲלָה

כָּל יָצֵא צָבָא :

41. פָּקֻדֵיהֶם

לְמַטֵּה אֲשֶׁר

אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף

וּחֲמִשָּׁה מֵאוֹת :

42. בְּנֵי נַפְתָּלִי

חֻקְדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם

לְבֵית אֲבֹתָם

בְּמִסְפַּר שְׁמֹת

מִכֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

וּמַעֲלָה

כָּל יָצֵא צָבָא :

43. פָּקֻדֵיהֶם

לְמַטֵּה נַפְתָּלִי

שְׁלֹשָׁה וּחֲמִשִּׁים אֶלֶף

וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

44. אֵלֶּה הַפָּקֻדִים

אֲשֶׁר פָּקֵד מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן

וְנָשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל

שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ

אִישׁ-אֹהֶל

לְבֵית-אֲבֹתָיו

הָיוּ :

1) Or, For the Lord. etc. 2) Or, set forward.

4. And his host, and their numbered.

[were] four and seventy thousand

and six hundred.

5. And those that encamp [next] unto him [shall be] the tribe of Issachar; and the chief of the tribe of Issachar [shall be] Nathanel the son of Zuar.

6. And his host, and his numbered,

[were] four and fifty thousand

and four hundred.

7. [Then] the tribe of Zebulun; and the chief of the children of Zebulun [shall be] Eliab the son of Helon.

8. And his host, and his numbered,

[were] seven and fifty thousand

and four hundred.

9. All the numbered of the camp of Jubah

[were] a hundred thousand and eighty thousand

and six thousand

and four hundred,

according to their hosts;

they shall journey first.

10. The standard of the camp of Reuben [shall be] on the south side,

according to their hosts;

and the chief of the children of Reuben [shall be] Elizur the son of Shedeur.

11. And his host, and his numbered

[were] six and forty thousand

and five hundred.

12. And those that encamp [next] unto him [shall be] the tribe of Simeon;

4. וצבאו ופקדיהם ארבעה ושיבעים אלף

ושש מאות :

5. והחנים עליו

במטה יששכר

ונשיא לבני יששכר

נתנאל בן צוור :

6. וצבאו ופקדיו

ארבעה וחמשים אלף

וארבע מאות :

7. במטה זבולון

ונשיא לבני זבולון

אליאב בן הלן :

8. וצבאו ופקדיו

שבעה וחמשים אלף

וארבע מאות :

9. כר הפקדים

למחנה יהודה

כיאת אלף

ושכנים אלף

ושש אלפים

וארבע מאות

לצבאתם

ראשנה יסעו :

10. דגל מחנה ראובן

תימנה

לצבאתם

ונשיא לבני ראובן

אליזר בן שדיאור :

11. וצבאו ופקדיו

ששה וארבעים אלף

וחמש מאות :

12. והחונים עליו

במטה שמעון

and when the tabernacle is to encamp, the Levites shall set it up; and the stranger that comes nigh shall be put to death.

52. And the children of Israel shall encamp, every man by his tent,

and every man by his standard, according to their hosts.

53. But the Levites shall encamp

round about the tabernacle of the testimony, that [there] be no anger

upon the congregation of the children of Israel; and the Levites shall keep

the charge of the tabernacle of the testimony.

54. And the children of Israel did [so];

according to all

that the Lord had commanded Moses, so did they.

ב

שלישי

1. And the Lord spoke

unto Moses and unto Aaron,

saying:

2. Every man by his standard,

with ensigns according to their fathers' houses, shall the children of Israel encamp;

over against

[and] round about the tent of meeting they shall encamp.

3. And those that encamp

on the east side toward the sunrise

[shall be of] the standard of the camp of Judah, according to their hosts;

and the chief of the children of Judah

[shall be] Nahshon the son of Amminadab.

ובתנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת :

52. וחנו בני ישראל

איש על מחנהו

ואיש ערדגלו

לצבאתם :

53. והלויים יחנו

סביב למשכן העדת

ולא יהיה קצף

על עדת בני ישראל

ושמרו הקללים

את משמרת

משכן העדות :

54. ונעשו בני ישראל

ככל

אשר צוה ייאת משה

בן עשו :

CAP. II.

שלישי

1. וידבר יהוה

ארמשה ואליאהרן

לאמר :

2. איש על דגלו

באותת לבית אבותם

יחנו בני ישראל

מנגד

סביב לאהל מועד

יחנו :

3. והחנים

קדמה מזרחה

דגל מחנה יהודה

לצבאתם

ונשיא לבני יהודה

נחשון בן עמינדב :

and the chief of the children of Menasseh [shall be] Gamliel the son of Pedahzur.

21. And his host, and their numbered, [were] two and thirty thousand and two hundred.

22. Then the tribe of Benjamin; and the chief of the children of Benjamin [shall be] Abidan the son of Gidoni.

23. And his host, and their numbered, [were] five and thirty thousand

and four hundred.

24. All the numbered of the camp of Ephraim [were] a hundred thousand and eight thousand and a hundred, according to their hosts;

and they shall journey third, 25. The standard of the camp of Dan [shall be] on the north side according to thier hosts;

and the chief of the children of Dan [shall be] Ahieser the son of Ammishaddai.

26. And his host, and their numbered, [were] two and sixty thousand and seven hundred.

27. And those that encamp [next] unto him [shall be] the tribe of Asher;

and the chief of the children of Asher [shall be] Pagiel the son of Achran.

28. And his host, and their numbered, [were] one thousand and five hundred.

29. Then the tribe of Naphtali; and the chief of the children of Naphtali

וְנִשְׂיָא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה נְגִמְלִיֵּאל בֶן-פְּדָחְצוּר

21. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלִשִׁים אָלֶף וּמֵאוֹתָם :

22. וּבִמְטֵה בִנְיָמִן וְנִשְׂיָא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן-גִּדּוֹנִי :

23. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלִשִׁים אָלֶף {

וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

24. כָּל-הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם כֹּמֶת אָלֶף וּשְׁמֹנֶת אֲלָפִים וּמֵאָה

לְצִבְאוֹתָם וַיִּשְׁלָשׁוּ יָמֵעוּ :

25. הַגָּל מַחֲנֵה דָן צָפֹנָה לְצִבְאוֹתָם

וְנִשְׂיָא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן-עִמִּישַׁדָּי :

26. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁשִׁים אָלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת :

27. וְהַרְנִים עָלָיו מִטֵּה אָשֶׁר

וְנִשְׂיָא לִבְנֵי אָשֶׁר פַּגִּיֵּאל בֶּן-אֲחִירָן :

28. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים אָלֶף וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת :

29. וּבִמְטֵה נַפְתָּלִי וְנִשְׂיָא לִבְנֵי נַפְתָּלִי

and the chief of the children of Simeon

[shall be] Shelumiel the son of Zurishaddai.

13. And thisthost, and their numbered, [were] nine and fifty thousand and three hundred.

14. Then the tribe of Gad; and the chief of the children of Gad [shall be] Eliasaf the son of Reuel.

15. And his host, and their numbered, [were] five and forty thousand

and six hundred and fifty.

16. All the numbered of the camp of Reuben [were] a hundred thousand and one and fifty thousand and four hundred

and fifty, according to their hosts; and they shall journey second.

17. Then shall journey the tent of meeting [with] the camp of the Levites in the midst of the camps; as they encamp, so shall they journey, every man in his place, by their standards.

18. The standard of the camp of Ephraim according to their hosts

[shall be] on the west side;

and the chief of the children of Ephraim [shall be] Elishama the son of Ammihud.

19. And his host, and their numbered, [were] forty thousand and five hundred.

20. And [next] unto him the tribe of Menasseh;

וְנִשְׂיָא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִּיֵּאל בֶן-זֹרִישַׁדָּי :

13. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם תִּשְׁעָה וּחֲמִשִּׁים אָלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת :

14. וּבִמְטֵה גָד וְנִשְׂיָא לִבְנֵי גָד אֵלִיאֶסָף בֶּן-רְעוּאֵל :

15. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אָלֶף {

וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּחֲמִשִּׁים :

16. כָּל-הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן

כֹּמֶת אָלֶף וְאֶחָד וּחֲמִשִּׁים אָלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת

וּחֲמִשִּׁים לְצִבְאוֹתָם

וַיִּשְׁלָשׁוּ יָמֵעוּ : וְנִסַּע אֶחָל מוֹעֵד

מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֵה

כַּאֲשֶׁר יִחַנוּ בֶן יָמֵעוּ אִישׁ עַל יָדוֹ

לְדִגְלֵיהֶם : וְנִסַּע אֶחָל מוֹעֵד

לְצִבְאוֹתָם יָמָה וְנִשְׂיָא לִבְנֵי אֶפְרַיִם

אֵלִישַׁמָּע בֶּן-עִמִּיחֻד

19. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אָלֶף

וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת : וְנִסַּע אֶחָל מוֹעֵד

of Aaron and Moses
on the day
(when) the Lord spoke
with Moses
on mount Sinai.
2. And these [are] the
names
of Aaron's sons:
the first-born Nadab,
and Abihu,
Elazar, and Ithamar.
3. These [are] the names
of Aaron's sons,
the anointed priests,
whom he consecrated
to officiate as priests.
4. And Nadab and Abihu
died
before the Lord,
when they offered
strange fire
before the Lord,
in the wilderness of
Sinai,
and they had no child-
ren;
and Elazar and Ithamar
officiated as priests
in the presence of Aaron
their father.
5. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
6. Bring near
the tribe of Levi,
and set them
before Aaron the priest,
that they may minister
unto him.
7. And they shall keep
his charge
and the charge
of the whole congrega-
tion
before the tent of
meeting,

אֶהְרֹן וּמֹשֶׁה
בְּיוֹם
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה
עַל-הַר סִינַי:
2. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי-אֶהְרֹן
הַבְּכֹר נָדָב
וְאַבִּיהוּא
אֶלְעָזָר וִיתְחָמָר:
3. אֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי אֶהְרֹן
הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁדָּחִים
אֲשֶׁר מָלֵא יְהוָה
לְבָבָם:
4. וַיָּמָת נָדָב
וְאַבִּיהוּא
לִפְנֵי יְהוָה
בְּהִקְרִיבָם אֵשׁ זָרָה
לִפְנֵי יְהוָה
בְּמִדְבַּר סִינַי
וּבָנִים לֹא-הָיוּ לָהֶם
וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר
וִיתְחָמָר
עַל-פְּנֵי אֶהְרֹן אֲבִיהֶם
5. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר:
6. הִקְרֵב
אֶת-לֵוִי לִנְי
וּמַעֲבֹד אֹתוֹ
לִפְנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֵן
וְשָׁרְתוּ אֹתוֹ:
7. וְשָׁמְרוּ
אֶת-מִשְׁמֶרֶתוֹ
וְאֶת-מִשְׁמֶרֶת
כָּל-הָעֵדָה
לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד

[shall be] Ahira the son
of Enan.
30. And his host, and
their numbered,
[were] three and fifty
thousand
and four hundred.
31. All the numbered
of the camp of Dan
[were] a hundred
thousand
and seven and fifty
thousand
and six hundred;
they shall journey
hindmost
by their standards.
32. These [are] the
numbered
of the children of Israel
by their fathers' houses;
all the numbered of the
camps
according to their hosts
[were] six hundred
thousand
and three thousand
and five hundred
and fifty.
33. But the Levites
were not numbered
among the children of
Israel;
as the Lord had com-
manded Moses.
34. And the children of
Israel did [so];
according to all
that the Lord had com-
manded Moses,
so they encamped by
their standards,
and so they journeyed,
every one by his 'family,
according to his fathers'
house.
ג
דְּבִיעִי
1 And these [are] the
generations

אֶחֱרֵע בֶּן-עִנָּן
30. וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אָלֶּפֶת
וָאַרְבַּע מֵאוֹת:
31. כָּל-הַפְּקֻדִים
לְמַחֲנֵה דָן
מֵאוֹת אָלֶּפֶת
וְשֵׁבַע וְחֲמִשִּׁים
אָלֶּפֶת
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
לְאַחֲרֵנָה יָסְעוּ
לְדִגְלֵיהֶם:
32. אֵלֶּה פְּקֻדֵי
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
לְבֵית אֲבֹתָם
כָּל-פְּקֻדֵי הַמַּחֲנֵה
לְצִבְאוֹתָם
שֵׁשׁ מֵאוֹת אָלֶּפֶת
וּשְׁלֹשָׁת אֲלָפִים
וּחֲמִשׁ מֵאוֹת
וּחֲמִשִּׁים:
33. וְהַלְוִיִּם
לֹא הִתְּפָקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה:
34. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה
בְּנִתְּנָם לְדִגְלֵיהֶם
וּבְנִתְּנָם
אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ
עַל-בֵּית אֲבֹתָיו:
CAP. III.
דְּבִיעִי
1. וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת

1) Heb., families. 2) Heb., whence hands he filled. 3) Heb., him.

mine they shall be:	לִי יִהְיוּ	to serve	לְעֹבֵד
I am the Lord.	אֲנִי יְהוָה :	the service of the tabernacle.	אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן :
חֲמִישִׁי	חֲמִישִׁי	8. And they shall keep	8. וְשָׁמְרוּ
14. And the Lord spoke unto Moses	14. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה	all the vessels	אֶת־כָּל־כֵּלֵי
in the wilderness of Sinai,	בְּמִדְבַר סִינַי	of the tent of meeting,	אֹהֶל מוֹעֵד
saying:	לֵאמֹר :	and the charge	וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת
15. Number the children of Levi	15. סַקֵּד אֶת־בְּנֵי לֵוִי	of the children of Israel,	בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
by their father's houses,	לְבֵית אֲבוֹתָם	to serve	לְעֹבֵד
by their families;	לְמִשְׁפַּחָתָם	the service of the tabernacle.	אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן :
every male	כָּל־זָכָר	9. And thou shalt give the Levites	9. וְנָתַתָּה אֶת־הַלְוִיִּם
from a month old and upward	מִבְּנוֹ יוֹדֵשׁ וּמַעֲלָה	to Aaron and to his sons;	לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
thou shalt number them.	תִּסְקָדָם :	they [are] wholly given to him }	נְתוּנִים
16. And Moses numbered them	16. וַיִּסְקָד אֹתָם מֹשֶׁה	from the children of Israel.	נְתוּנִים הָמָּה לוֹ
according to the order of the Lord,	עַל־פִּי יְהוָה	10. And Aaron and his sons }	מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
as he had been com- manded.	כַּאֲשֶׁר צֻוָּה :		10. וְאֶת־אַהֲרֹן
17. And these were	17. וְיִהְיוּ־אֵלֶּה		וְאֶת־בָּנָיו
the sons of Levi	בְּנֵי־לֵוִי	thou shalt appoint,	תִּסְקָד
by their names:	בְּשֵׁמֹתָם	that they shall keep their priesthood;	וְשָׁמְרוּ אֶת־כֹּהֲנֻתָם
Gershon, and Kehath, and Merari.	גֵּרְשׁוֹן וְקֵהָת וּמֵרָרִי :	and the stranger that comes high	וְהַזָּר הַקָּרֵב
18. And these [are] the names	18. וְאֵלֶּה שֵׁמוֹת	shall be put to death.	יוֹמֵת :
of the sons of Gershon	בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן	11. And the Lord spoke unto Moses,	11. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
by their families:	לְמִשְׁפַּחָתָם	saying:	לֵאמֹר :
Libni and Shimi.	לְבָנֵי וְשִׁמְעִי :	12. And I, behold, I have taken	12. וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי
19. And the sons of Kehath	19. וּבְנֵי־קֵהָת	the Levites	אֶת־הַלְוִיִּם
by their families:	לְמִשְׁפַּחָתָם	from the midst of the children of Israel	מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Amram, and Izhar,	עַמְרָם וִיזָחָר	instead of every first- born	תַּחַת כָּל־בְּכוֹר
Hebron, and Uzziel.	הֶבְרֹן וְעֻזִּיֵּאל :	that opens the womb	פֶּתֶר רֶחֶם
20. And the sons of Merari	20. וּבְנֵי מֵרָרִי	from the children of Israel;	מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
by their families:	לְמִשְׁפַּחָתָם	and the Levites shall be mine.	וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם :
Mahli and Mushii;	מַחֲלִי וּמוֹשִׁי	13. For mine is every first-born;	13. כִּי לִי כָל־בְּכוֹר
these are	אֵלֶּה הֵם	on the day when I smote	בְּיוֹם הַהִי
the families of the Levites	מִשְׁפַּחַת הַלְוִי	every first-born	כָּל־בְּכוֹר
by their fathers' houses.	לְבֵית אֲבוֹתָם :	in the land of Egypt	בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
21. Of Gershon	21. לְגֵרְשׁוֹן	I sanctified to me	הַקִּדְשָׁתִי לִי
[was] the family of the Libnites,	מִשְׁפַּחַת הַלְבִּנִי	every first-born in Israel,	כָּל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל
and the family of the Shimites;	וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי	both man and beast;	מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה

1) Or, do. 2) Heb., given, given are they to him. 3) Heb., mounth.

from a month old and upward,
[there were] eight thousand
and six hundred,
keeping

the charge of the sanctuary.

29. The families of the sons of Kehath
'used to encamp

on the side of the tabernacle,
southward.

30. And the chief of the fathers' house
of the families of the Kehathites

²[was] Elizaphan the son of Uzziel.

31. And their charge ¹[was]
the ark, and the table,

and the candlestick, and the altars,
and the vessels of the sanctuary
wherewith they minister,

and the ³screen,

and all the service there-
of.

32. And the chief

of the chiefs of the Levites

²[was] Elazar the son of Aaron
the priest,

[who had] the oversight
of those that kept

the charge of the sanc-
tuary.

33. Of Merari

[was] the family of the Mahlites,

and the family of the Mushites;

these are

the families of Merari.

34. And their numbered,

according to the number of 'all the males,
from one month old and upward,
[were] six thousand

and two hundred.

מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעֲלָה

שְׁמֹנֶת אֲלָפִים

וְשֵׁשׁ מֵאוֹת

שְׁמֹרִי

מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ :

29 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי קֹהַת

יָחִנוּ

עַל־יְרֵךְ הַמִּשְׁכָּן

תִּימָנָה :

30 וְנָשִׂיא בֵּית־אָב

לְמִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי

אֵלִיָּזָפָן בֶּן־עֻזִּיאֵל :

31 וּמִשְׁמֶרֶתָם

הָאָרֶן וְהַשֻּׁלְחָן

וְהַמִּנְכָּה וְהַמִּזְבֵּחַ

וְכֵלֵי הַקֹּדֶשׁ

אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָהֶם

וְהַמָּסָךְ

וְכָל עֲבֹדָתוֹ :

32 וְנָשִׂיא

נָשִׂיאֵי הַלֵּוִי

אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן

הַכֹּהֵן

פִּקְדָת

שְׁמֹרִי

מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ :

33 לְמֶרְרִי

מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי

וּמִשְׁפַּחַת הַמוּשִׁי

אֵלֶּה הֵם

מִשְׁפַּחַת מֶרְרִי :

34 וּפְקֻדֵיהֶם

בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר

מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעֲלָה

שֵׁשֶׁת אֲלָפִים

וּמֵאוֹתָם :

these are

the families of the Gershonites.

22. Their numbered,

according to the number of 'all the males,
from one month old and upward;

[even] their numbered

[were] n thousand

and five hundred.

23. The families of the Gershonites

'used to encamp behind the tabernacle,
westward.

24. And the chief of the fathers' house
of the Gershonites

²[was] Eliasaph the son of Lael.

25. And the charge

of the children of Gershon
in the tent of meeting

²[was] the tabernacle,
and the tent,
its covering,

and the screen

of the door of the tent
of meeting.

26. And the hangings of the court,
and the screen

of the door of the court,

which is by the taber-
nacle,

and by the altar round
about,

and its cords

for all its service.

27. And of Kehath

[was] the family of the Amramites,

and the family of the Izharites,

and the family of the Hebronites,

and the family of the Uzzielites;

these are

the family of the Kehathites.

28. According to the number of 'all the males,

אֵלֶּה הֵם

מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי :

22. פְּקֻדֵיהֶם

בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר

מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעֲלָה

פְּקֻדֵיהֶם

שֵׁבַעַת אֲלָפִים

וַחֲמִשׁ מֵאוֹת :

23. מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי

אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יָחִנוּ

מִמָּוָה :

24. וְנָשִׂיא בֵּית־אָב

לְגֶרְשֹׁנִי

אֵלִיָּסָפָה בֶּן־לֵאל :

25. וּמִשְׁמֶרֶת

בְּנֵי־גֶרְשֹׁן

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

הַמִּשְׁכָּן וְהָאֹהֶל

מִכְסוֹ

וּמָסָךְ

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

26. וְקַלְעֵי הַחֹצֵר

וְאֶת־מָסָךְ

פֶּתַח הַחֹצֵר

אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן

וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב

וְאֶת מִיתְרָיו

כָּל עֲבֹדָתוֹ :

27. וּלְקֹהַת

מִשְׁפַּחַת הָעֲמֶרְמִי

וּמִשְׁפַּחַת הַיִּזְחָרִי

וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי

וּמִשְׁפַּחַת הָעֻזִּיאֵלִי

אֵלֶּה הֵם

מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי :

28. בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר

1) Or. shall encamp. etc. 2) Or. shall be. 3) Or. vall. 4) Or. every male.

[were] two and twenty thousand.	שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֲלֶהָ:	35. And the chief of the fathers' house of the families of Merari	35. וְנִשֵּׂא בֵּית־אָב לְמִשְׁפַּחַת מְרָרִי
40. And the Lord said unto Moses: Number every first-born male of the children of Israel, from a month old and upward, and take the number of their names.	וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה פָקֹד כָּל־בְּכוֹר זָכָר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה וְשָׂא אֶת מִסְפַּר שְׁמֵתָם:	[was] Zuril the son of Abihail; upon the side of the tabernacle they used to encamp, northward.	צוּרִיָּאל בֶּן־אֲבִיהַיִל עַל־יְמִינָהּ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ צָפֹנָה:
41. And take the Levites for me, I am the Lord, instead of every first-born among the children of Israel; and the cattle of the Levites instead of every firstling among the cattle of the children of Israel.	41. וְלָקַחְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבִהֶמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	36. And the oversight [and] the charge of the sons of Merari [were] the boards of the tabernacle, and its bars, and its pillars, and its sockets, and all its vessels, and all the service thereof.	36. וּפְקֻדָּת כִּישְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי כְרֻשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וְאֹדְנָיו וְכָל־כֵּלָיו וְכָל עֲבֹדָתוֹ:
42. And Moses numbered, as the Lord had commanded him, every first-born among the children of Israel.	42. וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֶת־כָּל־בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:	37. And the pillars of the court round about, and their sockets, and their pins, and their cords.	37. וְעַמֻּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֹדְנֵיהֶם וַיְתִירָתָם וּמִיתְרֵיהֶם:
43. And [there] were all the first-born males according to the number of [the] names, from one month old and upward, according to their numbered, two and twenty thousand	43. וַיְהִי כָל־בְּכוֹר זָכָר בְּמִסְפַּר שְׁמֵתָם מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה לְפָקְדֵיהֶם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֲלֶהָ שְׂרֵשָׁה וְשִׁבְעִים וּמֵאֵתָיִם:	38. And those that encamped before the tabernacle, eastward, before the tent of meeting toward the sunrise, [were] Moses, and Aaron, and his sons, keeping the charge of the sanctuary for the charge of the children of Israel; and the stranger that comes nigh shall be put to death.	38. לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן קִדְמָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־זָרְחָה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו שֹׁמְרֵים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזָּר הַקָּרֹב יוּכָת:
44. And the Lord spoke unto Moses, saying:	44. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:	39. All the numbered of the Levites, whom Moses and Aaron numbered by the order of the Lord, by their families, every male from a month old and upward,	39. כָּל־פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה לְמִשְׁפָּחָתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה
45. Take the Levites instead of every first-born among the children of Israel, and the cattle of the Levites instead of their cattle;	45. קַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֵמַתָּם		

ר
שְׁבִיעִי

CAP. IV.
שְׁבִיעִי

1. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:

2. Take the sum
of the sons of Kehath
from the midst of the
children of Levi,
by their families,
by their fathers' houses.

3. From thirty years old
and upward

even until fifty years
old,
every one that comes to
the host,
to do work

in the tent of meeting.

4. This is the service
of the children of
Kehath
in the tent of meeting:
the most holy.

5. And Aaron and his
sons shall go in,
when the camp is to
journey,
and they shall take down
the veil of the screen,
and they shall cover with
it
the ark of the testimony.

6. And they shall put
upon it
a covering of sealskin,
and they shall spread
a cloth all of blue
from above,

and they shall put in its
poles,

7. And upon the table of
the showbread
they shall spread

a cloth all of blue,
and they shall put upon
it

1. וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר :

2. נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ
בְּנֵי קֹהַת
מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי
לְמִשְׁפַּחָתָם
לְבֵית אֲבוֹתָם :

3. מִכֵּן שְׁלִשִׁים שָׁנָה
וְעַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה
כָּל־בָּא לְצִבָּא
לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד :

4. זֹאת עֲבֹדַת
בְּנֵי־קֹהַת
בְּאֹהֶל מוֹעֵד
קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים :

5. וְאַהֲרֹן וּבָנָיו
בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה
וְהַיּוֹרֵד
אֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ
וְכִסּוּ־בָהּ
אֶת אֲרֹן הָעֵדֻת :

6. וַיָּתֵנוּ עָלָיו
כֶּסֶף עוֹר תַּחֲשׁ
וּפְרִשׁוּ
בְגָד־כָּלִיל תְּכֵלֶת
מִלְּמַעַלָּה
וַיִּשְׂמוּ בָּדָיו :

7. וְעַל שֻׁלְחַן הַפָּנִים
יִפְרֹשׁוּ
בְגָד תְּכֵלֶת
וַיָּתֵנוּ עָלָיו

and the Levites shall be
mine:
I am the Lord.

46. And [for] the
redemption
of the three and the
seventy and the two
hundred

that are over [in number]
above the Levites
of the first-born

of the children of Israel,

47. Thou shalt take
five shekels a piece

by the poll;

by the shekel of the
sanctuary
thou shalt take [them],

twenty gerahs is the
shekel.

48. And thou shalt give
the money
to Aaron and to his sons
of the redemption

of those that are over
among them.

49. And Moses took
the redemption-money
from those that were
over [in number]

above those that were
redeemed by the Levites.

50. From [the] first-born
of the children of Israel

he took the money,
five and sixty

and three hundred

and a thousand,

by the shekel of the
sanctuary.

51. And Moses gave
the money of the re-

deemed
to Aaron and to his sons

by the order of the Lord,

as the Lord had com-

manded Moses.

וְהִיוּ לִי הַלְוִים
אֲנִי יְהוָה :

46. וְאֶת פְּדוּיֵי
הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים
וְהַמֵּאתַיִם }
הָעֲדָפִים עַל־הַלְוִים
מִבְּכֹר

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

47. וְלָקַחְתָּ
חֲמִשָּׁת חֲמִשָּׁת }
שֶׁקֶלִים

לְגִנְגֻלַת
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
הַתֵּקָח

עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל

48. וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
פְּדוּיֵי

הָעֲדָפִים בָּהֶם :

49. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת כֶּסֶף הַפְּדוּיִם
מֵאֵת הָעֲדָפִים
עַל־פְּדוּיֵי הַלְוִים :

50. מֵאֵת בְּכֹר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לָקַח אֶת־הַכֶּסֶף
חֲמִשָּׁה וּשְׁשִׁים
וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְאֶלֶף
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ :

51. וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
אֶת־כֶּסֶף הַפְּדוּיִם
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
עַל־פִּי יְהוָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה :

1) Or, those that are to be redeemed, etc. 2) Or, them that were redeemed; or, the redemption-money
3) Heb. mouth. 4) Or, enters upon the service; or, enters the host

and they shall put them
upon ^a barrow.

13. And they shall remove
the ashes from the altar,
and they shall spread
upon it
a cloth of purple.

14. And they shall put
upon it

all its vessels,

wherewith they
minister upon it, }

the firepans,

the forks,

and the shovels,

and the basins,

all the vessels of the
altar,

and they shall spread
upon it

a covering of sealskin,

and they shall put in its
poles,

15. When Aaron and his
sons have ⁶finished
to cover the sanctuary,

and all the vessels of the
sanctuary,
when the camp is to set
forward,
after that shall come

the sons of Kehath

to carry [it],

but they shall not touch
the ⁶sanctuary,
lest they die;

these [things are] the bur-
den of the sons of Kehath
in the tent of meeting.

16. And [under] the ⁷oversight of El'azar,
the son of Aaron the
priest,
[shall be] the oil for the
light,
and the incense of spices,

and the ⁸continual meal-
offering,

and the anointing-oil,

the ⁷oversight of all the
tabernacle,

and of all that is therein,

over the sanctuary, and
over its vessels.

וְנָתְנוּ עַל־הַמֹּט :

13. וְרִשְׁנוּ אֶת־הַמֶּזֶזָּה :

וּפָרְשׁוּ עָלָיו

בְּגָד אַרְגָּמָן :

14. וְנָתְנוּ עָלָיו

אֶת־כָּל־כֵּלָיו

אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו

בָּהֶם

אֶת־הַמִּחָתָה

אֶת־הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת הַיָּעִים

וְאֶת הַמְּזֻקָּה

כָּל כֵּל הַמִּזְבֵּחַ

וּפָרְשׁוּ עָלָיו

כַּסּוּי עֹר תַּחֲשׁ

וְשָׂמוּ בָדָיו :

15. וְכִהָּ אֶהְרֹן וּבָנָיו

לְכַסּוֹת אֶת־הַקֹּדֶשׁ

וְאֶת־כָּל־כֵּל הַקֹּדֶשׁ

בְּנִפְעַת הַמִּחָתָה

וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ

בְּנֵי־קֹהַת

לְשֵׂאת

וְלֹא־יָעֻזוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ

וּמָתוּ

אֵלֶּה מִשְׂאֵי בְנֵי־קֹהַת

בְּאֵהָר כְּנִיעַד :

16. וּפָקֻדַת אֱלֹאָזָר

בֶּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן

שֹׁמֵן הַמִּזְבֵּחַ

וּקְמַרַת הַסִּפִּים

וּמִנְחַת הַתָּמִיד

וְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה

פָּקֻדַת כָּל־הַמִּשְׁכָּן

וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ

בְּקָדָשׁ וּבְכֵלָיו :

the dishes,

and the spoons,

and the purifying tub

and the supporters for
covering,¹

and the continual bread

shall be upon it.

8. And they shall spread
upon them

a cloth of scarlet yarn,

and they shall cover the
same

with a covering of
sealskin,

and they shall put in its
poles,

9. And they shall take
a cloth of blue,

and they shall cover

the candlestick of the
light,

and its lamps,

and its tongs,

and its snuff-dishes,

and all its oil vessels,

wherewith they
minister to it. }

10. And they shall put it

and all its vessels

within a covering of
sealskin,

and they shall put it
upon ^a barrow.

11. And upon the golden
altar

they shall spread a cloth
of blue,

and they shall cover it

with a covering of
sealskin,

and they shall put in its
poles

12. And they shall take

all the vessels of
³ministry,

wherewith they minister

in the sanctuary,

and they shall put them
in a cloth of blue,

then they shall ⁴put them

in a covering of sealskin,

אֶת־הַקֵּעֹת

וְאֶת־הַכַּפֹּת

וְאֶת־הַמִּנְקִי

וְאֶת קִשּׁוֹת הַכֹּסֶף

וְלֶחֶם הַתָּמִיד

עָלָיו יִהְיֶה :

8. וּפָרְשׁוּ עֲלֵיהֶם

בְּגָד תוֹלַעַת שָׁנִי

וְכָסוּ אֹתוֹ

בְּמִכְסֵּה עֹר תַּחֲשׁ

וְשָׂמוּ אֶת־בָּדָיו :

9. וְלָקְחוּ בְּגָד תְּכֵלֶת

וְכָסוּ

אֶת־מִנְרַת הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת־נִרְתֶּיהָ

וְאֶת־מִלְקָחֶיהָ

וְאֶת־מִחָתֶיהָ

וְאֶת כָּל־כֵּלֵי שִׁמְנָה

אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ־לָהּ

בָּהֶם :

10. וְנָתְנוּ אֹתָהּ

וְאֶת־כָּל־כֵּלָהּ

אֶל־מִכְסֵּה עֹר תַּחֲשׁ

וְנָתְנוּ עַל־הַמֹּט :

11. וַיַּעַל כֹּזֶבֶחַ הַזֶּהָב

יִפְרְשׁוּ בְּגָד תְּכֵלֶת

וְכָסוּ אֹתוֹ

בְּמִכְסֵּה עֹר תַּחֲשׁ

וְשָׂמוּ אֶת־בָּדָיו :

12. וְלָקְחוּ

אֶת־כָּל־כֵּלֵי הַשֵּׁרֶת

אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ־בָּם

בְּקָדָשׁ

וְנָתְנוּ אֶל־בְּגָד תְּכֵלֶת

יִנְתְּנוּ אֹתָם

בְּמִכְסֵּה עֹר תַּחֲשׁ

1) See Ex. 25, 29 & 37, 16. 2) Or, the bar; or, the frame. 3) Or, service. 4) Or, cover them with a, etc

5) Or, made an end of covering the, etc. 6) Or, holy things. 7) Or, supervision. 8) Or, daily.

24. This is the service

of the families of the
Gershonites,
to serve, and to carry.

25. They shall carry

the curtains of the
tabernacle,
and the tent of meeting,

its covering,

and the covering of the
sealskin
which is upon it from
above,

and the screen

of the door of the tent
of meeting.26. And the hangings of
the court,and the screen of the
door
of the gate of the court,which is by the taber-
nacleand by the altar round
about,

and their cords,

and all the vessels of
their service;
and whatsoever shall be
done

with them,

that shall they do.

27. By the order of Aaron
and his sons
shall be all the serviceof the sons of the
Gershonites,
in all their burden,

and in all their service;

and you shall appoint
unto them

in charge

all their burden.

28. This is the service

of the families

of the sons of the Ger-
shonites
in the tent of meeting;and their charge [shall
be]under the hand of
Ithamarthe son of Aaron the
priest.

24. זאת עֲבֹדַת

מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי
לְעֵבֹד וּלְנָשֵׂא :

25. וְנִשְׂאוּ

אֶת־יְרֵיעַת הַמִּשְׁכָּן
וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד

מִכְסֹוֹ

וּמִכְסֵּה הַמִּנְחָשׁ

אֲשֶׁר עָלָיו מִלְמַעְלָה

וְאֶת־מָסָךְ

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

26. וְאֵת קַלְעֵי הַחֹצֵר

וְאֶת־מָסָךְ הַפֶּתַח

שֶׁעַר הַחֹצֵר

אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן

וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב

וְאֵת מִינֵיהֶם

וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם

וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה

לָהֶם

וְעָבְדוּ :

27. עַל־פִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו

תְּהִיָּה כָּרֶעֱבֹדַת

בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי

לְכָל־מִשְׁאָם

וּלְכָל עֲבֹדָתָם

וּפְקֻדָּתָם עֲלֵיהֶם

בְּמִשְׁנָרָת

אֵת כָּרֶמִישְׁאָם :

28. זאת עֲבֹדַת

מִשְׁפַּחַת

בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

וּמִשְׁמֶרֶתָם

בְּיַד אִיתָמָר

בֶּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן :

מִפְטִיר

17. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:

18. Do not cut off

the tribe

of the families of the
Kehathites
from the midst of the
Levites:19. But thus do to them,
that they may live, and
not die,

when they approach

[unto] the most holy:

Aaron and his sons shall
go in,and they shall appoint
themevery one unto his
service
and unto his burden.20. But they shall not go
in to seewhen the holy [things]
are covered,

lest they die.

מִפְטִיר

17. וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר :18. אַל־תַּכְרִיתוּ
אֶת־שִׁבְטמִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי
מִתּוֹךְ הַלֵּוִיִּם :19. וְזֹאת תַּעֲשׂוּ לָהֶם
וְחָיוּ וְלֹא יָמוּתוּ
בְּגִשְׁתָּם

אֶת־קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים

אֶהְרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ

וְשִׂמוּ אוֹתָם

אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ

וְאֶל־מִשְׁאָוֹ :

20. וְלֹא־יָבֹאוּ לְרֹאוֹת

כְּכֹלֶע אֶת־הַקֹּדֶשׁ

נִמְתּוּ :

NASO

נָשָׂא

21. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

22. Take the sum

of the sons of Gershon
also,

by their fathers' houses,

by their families.

23. From thirty years old
and upward

until fifty years

thou shalt number them;

every one that comes

to enter the host,

to do service

in the tent of meeting.

21. וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

22. נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ

בְּנֵי גֵרְשֹׁן גַּם־הֵם

לְבֵית אֲבֹתָם

לְמִשְׁפַּחֹתָם :

23. מִבֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

וְעַד־חֲמִישִׁים שָׁנָה

תִּפְקֹד אֹתָם

כָּל־הַבָּא

לְצִבְאָא צָבָא

לַעֲבֹד עֲבָדָה

בְּאֹהֶל מוֹעֵד :

1) Or, the sanctuary even for a moment. 2) Or, all that enter in to wait upon the service. 3) Heb. serve. 4) Heb.. And they. etc.

34. And [there] numbered Moses and Aaron and the chiefs of the congregation the sons of Kehath by their families and by their fathers' houses.	34. וַיִּסְמְרוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנָשִׂאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקֹּהֲתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּבְכֵיֹת אֲבֹתָם:	29. The sons of Merari, by their fam'ies, by their fathers' houses, thou shalt number them.	שְׁנֵי בְנֵי מֵרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְכֵיֹת־אֲבֹתָם תִּסְמְרוּ אֹתָם:
35. From thirty years old and upward even unto fifty years old, every one that came to the host for the service in the tent of meeting.	35. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים { שְׁנָה וְיָמָעֵלָה וְעַד בְּן־חֲמִשִּׁים שְׁנָה כָּל־הָבָא לְצִבָּא לְעֹבְדָהּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד	30. From thirty years old and upward even unto fifty years old thou shalt number them, every one that comes to the host, to serve the service of the tent of meeting.	30 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שְׁנָה וְיָמָעֵלָה וְעַד בְּן־חֲמִשִּׁים שְׁנָה תִּסְמְרוּ אֹתָם כָּל־הָבָא לְצִבָּא לְעֹבְדָהּ אֶת־עֲבֹדָתָהּ אֹהֶל מוֹעֵד:
36. And their numbered were by their families two thousand seven hundred and fifty.	36. וַיִּדְּרוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים:	31. And this is the charge of their burden, according to all their service in the tent of meeting: the boards of the taber- nacle, and its bars, and its pillars, and its sockets.	31. וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשָּׂאָם לְכַבְּדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בָּרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיתָיו וְעַמֻּדָיו וְאֹדְנָיו:
37. These are the numbered of the families of the Kehathites, every one that served in the tent of meeting, whom Moses and Aaron numbered by the order of Lord, by the hand of Moses.	37. אֵלֶּה פְקֻדֵי מִשְׁפְּחֹת הַקֹּהֲתִי כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד { אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה { וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה:	32. And the pillars of the court round about, and their sockets, and their pins, and their cords, with all their vessels, and with all their service; and by name you shall appoint the vessels of the charge of their burden.	32. וְעַמֻּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֹדְנֵיהֶם וַיִּתְּדֵיהֶם וּמִיתְרֵיהֶם וְכָל־כְּלֵיהֶם וְכָל־עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כָּל־ מִשְׁמֶרֶת מִשָּׂאָם:
38. And the numbered of the sons of Gershon by their families and by their fathers' houses.	38. וּפְקֻדֵי בְנֵי גֵרְשֹׁן לְמִשְׁפְּחוֹתָם וּבְכֵיֹת אֲבֹתָם:	33. This is the service of the families of the sons of Merari, according to all their service, in the tent of meeting, under the hand of Ithamar the son of Aaron the priest.	33. זֹאת עֲבֹדָתָהּ מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מֵרָרִי כָּל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בְּנוֹ אֹהֲרֹן הַכֹּהֵן.
39. From thirty years and upward even unto fifty years, every one that came to the host, for the service in the tent of meeting.	39. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים { שְׁנָה וְיָמָעֵלָה וְעַד בְּן־חֲמִשִּׁים שְׁנָה כָּל־הָבָא לְצִבָּא לְעֹבְדָהּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד:		

by their families

and by their fathers' houses,

47. From thirty years old

and upward

even unto fifty years old,

every one that came to serve the service of work,

and the service of carrying in the tent of meeting.

48. Even their numbered were eight thousand

and five hundred

and eighty.

49. By the order of the Lord were they appointed,

by the hand of Moses,

every one unto his service, and unto his burden;

and they were numbered,

as the Lord had commanded Moses.

ה

שלישי

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Command the children of Israel,

that they send out of the camp every leper, and every one that has an issue, and every one that is unclean by the [dead] person,

3. Both male and female

you shall send out;

outside of the camp

you shall send them out;

that they defile not

their camps,

that I will

למשפחתם

וקבית אבתם:

47. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

וְעַד הָעֶלְפָּה

וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה

כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד

עֲבֹדָת עֲבֹדָה

וְעַד כְּרִית מִשָּׂא

בְּאֹהֶל מוֹעֵד:

48. וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם

שְׁמֹנֶת אֲלָפִים

וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת

וּשְׁמֹנֶת:

49. עַל־פִּי יְהוָה

פָּקַד אוֹתָם

בְּיַד־מֹשֶׁה

אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ

וְעַל־מִשָּׁאוֹ

וּפְקֻדָּיו

אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה:

CAP. V.

שלישי

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

כֹּה אָמַר:

2. צַו אוֹת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּשְׁלְחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה

כָּל־צָרוּעַ וְכָל־זָכָר

וְכָל־טָמֵא לְנֶפֶשׁ:

3. הַזָּכָר עַד־הַנְּקֵבָה

תִּשְׁלְחוּ

אֶל־מַחֲוֶה לַמַּחֲנֶה

תִּשְׁלְחוּם

וְלֹא יִטְמְאוּ

אֶת־מַחֲנֵיהֶם

אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן

40. Even their numbered were,

by their families,

by their fathers' houses,

two thousand and six hundred

and thirty.

41. These are the numbered of the families of the sons of Gershon,

every one that served

in the tent of meeting,

whom Moses and Aaron numbered

by the order of the Lord,

42. And the numbered

of the families of the sons of Merari, by their families,

by their fathers' houses.

43. From thirty years old

and upward

even unto fifty years,

every one that came to the host for the service in the tent of meeting.

44. Even their numbered were,

by their families,

three thousand

and two hundred.

45. These are the numbered of the families of the sons of Merari,

whom Moses and Aaron numbered

by the order of the Lord,

by the hand of Moses,

46. All the numbered,

whom [there] numbered

Moses and Aaron

and all the chiefs of Israel,

of the Levites,

40. וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם

לְמִשְׁפַּחָתָם

בְּבֵית אֲבֹתָם

אַרְבָּעִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת

וּשְׁלֹשִׁים:

41. אֵלֶּה פְּקֻדֵי

מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן

לְעֹדְתֵיכֶם

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן

עַל־פִּי יְהוָה:

42. וּפְקֻדֵי

מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי

לְמִשְׁפַּחָתָם

בְּבֵית אֲבֹתָם:

43. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

וְעַד הָעֶלְפָּה

וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה

כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד

לְעֹדְתֵיכֶם בְּאֹהֶל מוֹעֵד

44. וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם

לְמִשְׁפַּחָתָם

שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים

וּשְׁנָיִם:

45. אֵלֶּה פְּקֻדֵי

מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי

אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן

עַל־פִּי יְהוָה

בְּיַד־מֹשֶׁה:

46. כָּל־הַפְּקֻדִים

אֲשֶׁר פָּקַד

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וְכָל־רָאשֵׁי יִשְׂרָאֵל

אֲתֵיבִינָם

1) Heb., he appointed (or. numbered) them. 2) Heb., and his numbered.

9. And every heave-offering
of all the holy [things]
of the children of Israel,

which they bring to the
priest,
shall belong to him.

10. And every man's
holy [things]

shall belong to him;
whatsoever any man
gives to the priest,
it shall belong to him.⁵

רביעי

11. ויִדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 12 דִּבֶּר
אֶד-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ
כִּי-תִשְׁמָטָה אִשְׁתּוֹ וּמִצְדָּה בּוֹ מַעַל:
13. וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ שִׁכְבַּת-זִרְעוֹ וְנִעְזַם
מִצְיָנוֹ אִישָׁהּ וְנִסְמָתָהּ וְהוּא נִמְצָאָה וְעַד
אֵין בָּהּ וְהוּא לֹא תִפְשָׁה: 14. וְעַבְדּוֹ
עָלָיו רוֹם-קִנְיָנָהּ וְקָנָה אֶת-אִשְׁתּוֹ וְהוּא
נִמְצָאָה אוֹ-עַבְדּוֹ עָלָיו רוֹם-קִנְיָנָהּ וְקָנָה
אֶת-אִשְׁתּוֹ וְהוּא לֹא נִמְצָאָה: 15. וְהָכִיזָה
הָאִשָּׁה אֶת-אִשְׁתּוֹ אֶל-הַכֹּהֵן וְהָכִיזָה אֶת-
קִרְבָּנָהּ עֲלֵיהָ עֲשִׂירֵת הָאִפָּה קֶמַח
שֶׁטָּרִים לֹא-יִצָּק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא-יִתֵּן עָלָיו
לֶבֶנָה כִּי-מִנְחַת קִנְיָנָהּ הוּא מִנְחַת זָכָרוֹן
מִזִּבְחֵךְ עֹן: 16. וְהִקְרִיב אִתָּהּ הַכֹּהֵן
וְהָעֹמֶדָה לִפְנֵי יְהוָה: 17. וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִיָּם קִדְשִׁים בְּכֹל־יֶחֱזֵק וּבִן-הַזֶּזֶף אֲשֶׁר
יִהְיֶה בְּקִרְבָּנָהּ מִשְׁשָׁן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן
אֶל-הַמִּיָּם: 18. וְהָעֹמֶדֶר הַכֹּהֵן אֶת-הָאִשָּׁה
לִפְנֵי יְהוָה וַיִּפְרַע אֶת-רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן
עַל-כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת הַזָּכָרוֹן מִנְחַת קִנְיָנָהּ
הוּא וּבִידּוֹ הַכֹּהֵן יִהְיֶה מִי הַמָּרִים הַמֵּאָרִים
19. וְהִשְׁפִּיעַ אִתָּהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל-הָאִשָּׁה
אִם-לֹא שָׁכַב אִישׁ אִתְּךָ וְאִם-לֹא שָׁמַתָּ

9. וְכָל-תְּרוּמָה

לְכֹהֵן קָדְשִׁי

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לָכֹהֵן

לְפָנֶי יְהוָה:

10. וְאִישׁ

אֶת-קָדְשִׁי

לְפָנֶי יְהוָה

אִישׁ אֲשֶׁר-יִתֵּן לָכֹהֵן

לְפָנֶי יְהוָה:

In their midst.

4. And the children of }
Israel did so, }

and they sent them out

outside of the camp;

as the Lord had spoken

unto Moses,

so did the children of }
Israel,

5. And the Lord spoke }
unto Moses, }

saying:

6. Speak

unto the children of }
Israel:

A man or a woman

when they shall commit

any of the sins of men,

[thereby] to commit a

trespass against the Lord

and that person shall be

guilty.²

7. Then ³they shall

confess

their sin

which ⁴they have com-

mitted¹,

and he shall make resti-

tution [for] his guilt

in full,

and the fifth part thereof

he shall add unto it,

and he shall give [it]

to him against whom

he has been guilty.

8. But if the man have

no kinsman

to whom restitution may

be made for the guilt,

the restitution for the

guilt which is made

to the Lord

shall belong to the priest;

besides the ram of the

atonement,

whereby atonement

shall be made for him.

בְּתוֹכָם:

4. וַיַּעַשׂ וּבְנֵי

יִשְׂרָאֵל

וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתָם

אֶל-מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה

כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה

כֹּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

5. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

6. דִּבֶּר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה

כִּי יַעַשׂוּ

מִכָּל-הַמַּעַל הָאֵלֶּם

לְמַעַל מַעַל בִּיהוָה

וְאִשְׁמָתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת

7. וְהִתְוַדּוּ

אֶת-הַמַּעֲשֵׂה

אֲשֶׁר עָשׂוּ

וְהִשָּׁב אֶת-אֲשָׁמוֹ

בְּרֹאשׁוֹ

וַחֲמִישֵׁתוֹ

יִתֵּן עָלָיו

וְנָתַן

לְאִשֶּׁר אֲשָׁם לוֹ:

8. וְאִם-אֵין לָאִשָּׁה נָאֵל

לְהִשָּׁב הָאֲשָׁם אֵלָיו

הָאֲשָׁם

הַמִּשְׁבָּב

לִיהוָה

יִפְּלוּ

מִלִּבָּר אִי הַכֹּפָרִים

אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ עָלָיו:

1) Or, any sin against a man. 2) See Rashi (רש"י). 3) Or, he. 4) Or, his. 5) I. e., a man has the

right to give his holy things to whomsoever of the priests he pleases.

and say unto them:

A man or a woman,

when he shall make
a special vow, {

the vow of a ¹Nazirite,

to ²separate [himself] to
the Lord,

3. From wine and strong
drink

he shall ³separate [him-
self];

vinegar of wine,

or vinegar of strong
drink,

he shall not drink,

and any ⁴juice of grapes

he shall not drink,

and grapes,

⁵fresh or dried,

he shall not eat.

4. All the days of his
⁶separation,

any thing that is made
of the grape-vine,

from the kernels even
unto the husk

he shall not eat.

5. All the days

of the vow of his ⁶sepa-
ration,

[there] shall no razor
pass

over his head;

until the days be full,

[in] which he separates
[himself] to the Lord,

he shall be holy;

he shall let grow loose

the hair of his head.

6. All the days of his
⁶separation to the Lord,
unto a dead person

he shall not come[near].

7. For his father, or for
his mother,

for his brother, or for
his sister,

he shall not defile him-
self for them,

ואמרת אליהם

איש או אישה

כי יפלא

לנדר

נדר נזיר

לחזיר ליהוה;

3. מין ויין ושכר

יזיר

חמץ יין

וחמץ שכר

לא ישתה

וגרמשת ענבים

לא ישתה

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

וגרמשת ענבים

ממאה תחת איש הנזיר כמן המרים

המארים האלה: 20. ואם כי שפית

תחת איש וכי נמנאת ויהן איש בך

אתשכבתו מבדעך אישך: 21. והשביע

הכלן אתהאשה בשבעת האלה ואמר

הכלן לאשה ימן יהוה אותך לאלה

ולשבעה בתוך עמך בחת יהוה את

ירכך נפרת ואתבטנך צרה: 22. וכאו

המים המארים האלה במליך לצבות

בטן ונפל ירך ואברה האשה אמן ואמן

23. וכחב אתהאלת האלה הכלן בספר

ומחה אלמן המרים: 24. והשקה את

האשה אתמי המרים המארים וכאו בה

המים המארים למרים: 25. ולקח הכלן

מיד האשה את מנתת הקנאת והנה את

המנחה לפני יהוה והקריב אותה אל

המזבח: 26. וקמץ הכלן מן המנחה

אתאזכרתה והקמיר המזבה ואמר

ישקה אתהאשה אתהמים: 27. והשקה

אתהמים והיתה אבנממאה ותמלך

מלך באישה וכאו בה המים המארים

למרים וצבתה במנה ונפלה ירכה

והיתה האשה לאלה בקרב עמה:

28. ואם לא נממאה האשה ומהרה הוא

ונקחה ונזרעה ובע: 29. זאת תורת

הקנאת אשר תשמה אשה תחת אישה

ונממאה: 30. או איש אשר מעבר עקרו

יום קנאה וקנא אתאשתו והעמיר את

האשה לפני יהוה ועשה לה הכלן את

פדיתורה הזאת: 31. ונקח האיש מעון

והאשה שהוא תשא אתעונה:

ה

CAP. V.

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Speak
unto the children of
Israel

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

1) I. e. one separated or consecrated. 2) Or, consecrate; or, be abstinent in honor of the Lord. 3) Or, abstain. 4) Or, liquor; infusion. 5) Heb., moist. 6) Or, consecration; or, Naziriteship

they shall bring him
unto the door of the tent
of meeting.
14. And he shall offer
his oblation to the Lord,
one he-lamb a year old
without blemish
for a burnt-offering,
and one ewe-lamb
a year old
without blemish
for a sin-offering,
and one ram
without blemish
for a peace-offering.
15. And a basket [with]
unleavened bread
of fine flour,
cakes mingled with oil,
and unleavened wafers
anointed with oil,
and their meal-offering,
and their drink-offerings.
16. And the priest shall
bring [them]
before the Lord.
17. And he shall offer his
sin-offering,
and his burnt-offering.
17. And the ram he shall
offer
[for] a sacrifice of peace-
offering to the Lord,
with the basket of un-
leavened bread;
and the priest shall offer
his meal-offering,
and his drink-offering.
18. And the Nazirite
shall shave,
[at] the door of the tent
of meeting,
the head of his
separation,
and he shall take
the hair of the head of
his separation,
and he shall put it upon
the fire

יביא אֹתוֹ
אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
וְהִקְרִיב .14
אֶת-הַקָּדְוָנוֹ לַיהוָה
קֹדֶשׁ בְּרִשְׁתּוֹ
{ תָּמִים אֶחָד }
לְעֹלָה
וּבְכִשָּׁה אַחַת
בֶּת-שָׁנָתָהּ
תָּמִימָה
לְחַטָּאת
וְאַיִל אֶחָד
תָּמִים
לְשִׁלָּמִים:
.15 וְסֶלַח מִצֹּת
סֶלֶת
חֶלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
וּרְקִיקֵי מִצֹּת
מִיֵּשֶׁתִּים בַּשֶּׁמֶן
וּמִנְחָתָם וּנְסִיכֵיהֶם:
.16 וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְהוָה
וְעֹשֶׂה אֶת-הַמִּנְחָה
וְאֶת-עֹדְתוֹ:
.17 וְאֶת-הָאֵיל יַעֲשֶׂה
זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה
עַל כָּל הַמִּנְחֹת
וְעֹשֶׂה הַכֹּהֵן
אֶת-מִנְחָתוֹ
וְאֶת-נִסְכּוֹ:
.18 וְגִזַּח הַנָּזִיר
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
אֶת-רֹאשׁ נִזְרוֹ
וְלָקַח
אֶת-שַׁעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ
נָתַן עַל-הָאֵשׁ

when they die;
for the¹ separation [unto]
his God
is upon his head.
8. All the days of his² separation
he is holy to the Lord.
9. And when one shall³
die beside him
very suddenly,
and he defile the head of
his separation;
then he shall shave his
head
in the day of his clean-
sing,
on the seventh day
he shall shave it.
10. And on the eighth day
he shall bring two turtle-
doves,
or two young pigeons,
unto the priest,
unto the door of the tent
of meeting.
11. And the priest shall
offer
one for a sin-offering,
and one for a burnt-
offering,
and he shall make
atonement for him
for what he has sinned
by the [dead] person.
and he shall sanctify⁴
his head
on that day.
12. And he shall⁵ separate
[himself] to the Lord
the days of his⁶ separation,
and he shall bring
a he-lamb a year old
for a trespass-offering,
but the former days
shall⁷ void,
because his separation
has been defiled.
13. And this is the law
of the Nazirite:
on the day, when the
days of his⁸ separation
are full, {

בָּמָתָם
כִּי יָגִיר אֱלֹהָיו
עַל-רֹאשׁוֹ:
8. כָּל יְמֵי נִזְרוֹ
קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה:
9. וְכִי-יָמוּת מִתְּעֵדוֹ
בְּפֶתַע פְּתָאם
וְטָמָא רֹאשׁ נִזְרוֹ
וְגִזַּח רֹאשׁוֹ
בְּיוֹם מְהַרְתּוֹ
בְּיוֹם הַשְׁבִּיעִי
יִגְלַחְנוּ:
10. וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי
יָבִיא שְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
אֶל-הַכֹּהֵן
אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
11. וְעֹשֶׂה הַכֹּהֵן
אֶחָד חַטָּאת
וְאֶחָד לְעֹלָה
וּבִכָּר עָלָיו
מֵאִשֶּׁר חָטָא
עַל-חַטָּאתוֹ
וְקִדַּשׁ אֶת-רֹאשׁוֹ
בְּיוֹם הַהוּא:
12. וְהִזִּיר לַיהוָה
אֶת-יְמֵי נִזְרוֹ
וְהִבִּיא
קֹדֶשׁ בְּרִשְׁתּוֹ
לְאַשָּׁם
וְהָיָה הָרִאשִׁימִים
יִפְלוּ
כִּי טָמָא נִזְרוֹ:
13. וְזֹאת תוֹרַת הַנָּזִיר
בְּיוֹם מְלֹאת
יְמֵי נִזְרוֹ

1) Or, consecration. 2) Or consecrate. 3) Heb., fall away.

the children of Israel;

*say to them:

24. The Lord bless thee,

and *keep thee.

25. The Lord let his face
shine unto thee,

and he *show thee favor.

26. The Lord lift up his
countenance unto thee,

and give thee peace.

27. *And they shall put
upon the children of
Israel;
and I will bless them.

י

חמישי

i. And it came to pass

on the day that Moses
finished
to set up the tabernacle,

and he anointed it,

and he sanctified it

and all its vessels,

and the altar,

and all its vessels,

and he anointed them,

and he sanctified them.

2. That [there] offered

the chiefs of Israel,

the heads of their
fathers' houses
they are the chiefs of the
tribes,

they are those that
stood
over the numbered.

3. And they brought
their oblation
before the Lord,

six covered wagons,

and twelve oxen;

a wagon

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲמֹר לָהֶם :

24. יְבָרְכֶךָ יְהוָה

וַיִּשְׁמְרֶךָ :

25. יָאֵר יְהוָה

פָּנָיו אֵלֶיךָ

וַיַּחֲנֶנֶךָ :

26. יִשָּׂא יְהוָה

פָּנָיו אֵלֶיךָ

וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם :

27. וַיָּשֻׁבוּ אֶת־שִׁמְכִי

עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

CAP. VII.

חמישי

י. ויהי

ביום כלות משה

להקנים את־המשכן

וימשח אותו

ויקדש אותו

ואת־כל־כליו

ואת־הכופים

ואת־כל־כליו

ויקדשם

ויקדש אתם :

2. ויקריבו

נשיאי ישראל

ראשי בית אבתם

הם נשיאי המפלט

הם הנעמדים

על־הפקדים :

3. ויביאו את־קרבנם

לפני יְהוָה

שש־עגלות צב

ישיני עשר בקר

עגלה

which is under the
sacrifice of the peace-
offering.

19. And the priest shall
take
the boiled shoulder

of the ram,

and one unleavened cake

out of the basket,

and one unleavened
wafer,
and he shall put [them]

upon the palms of the
Nazirite,
after he has shaved

[the head of] his
separation.

20. And the priest shall
wave them

[for] a wave-offering
before the Lord;
it is holy for the priest,

together with the breast
of the wave-offering
and with the shoulder
of the heave-offering;
and after that

the Nazirite may drink
wine.

21. This is the law of the
Nazirite

who vows,

[and of] his oblation to
the Lord
for his separation,

besides [that]

which he is able to get;

according to his vow

which he vows,

so he must do

[In addition] unto the
law of his separation.

22. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

23. Speak unto Aaron

and unto his sons,

saying:

Thus you shall bless

אֲשֶׁר־תַּחַת זָבַח

הַשְּׁלָמִים :

19. וְלָקַח הַכֹּהֵן

אֶת־הַזֵּדֶן בַּשֶּׁה

מִזֶּה־הָאֵיל

וְחֶלֶת מִצֶּה אֶחָד

מִזֶּה־הַסֹּד

וּרְקִיק מִצֶּה אֶחָד

וְנָתַן

עַל־כַּף הַנָּזִיר

אַחַר הַתְּחַלּוּתוֹ

אֶת־נִזְרוֹ :

20. וְהִנִּיף אֹתָם

הַכֹּהֵן

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

לְדָשׁ הוּא לַכֹּהֵן

עַל חֹזֶה הַתְּנוּפָה

וְעַל שֹׁק הַתְּרוּמָה

וְאַחֲרָיָהּ

יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יַיִן :

21. זֹאת תוֹרַת הַנָּזִיר

אֲשֶׁר יִהְיֶה

קִרְבָּנוֹ לַיהוָה

עַל־נִזְרוֹ

מִלֵּבָד

אֲשֶׁר־תִּשְׁנֶה יָדוֹ

כְּפִי נִדְרוֹ

אֲשֶׁר יִדָּר

כֵּן יַעֲשֶׂה

עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ :

22. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

23. דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן

וְאֶל־בְּנָיו

לֵאמֹר

כֹּה תְבָרְכּוּ

1) Heb., his hand is, etc. 2) Or, besides what is required by the law, etc. 3) Or, saying. 4) Or, preserve. 5) Or, be gracious unto thee. 6) Or, so. 7) Or, made an end of settling up, etc. 8) Or, supervised the number.

and the chiefs presented their oblation before the altar.	וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :	for [every] two of the chiefs, and an ox for [each] one; and they brought them before the tabernacle.	עַל־שְׁנֵי הַנְּשָׂאִים וְיֹשֵׁר לְאֶדְרָךְ וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן :
11. And the Lord said unto Moses: One chief on a day, one chief on a day, they shall offer their oblation for the dedication of the altar.	וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לְחֻנּוּת הַמִּזְבֵּחַ :	4. And the Lord said unto Moses, saying: 5. Take [it] from them, that they may be to serve [with them] the service of the tent of meeting; and thou shalt give them unto the Levites, [to] every man according to his service.	4. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : 5. קַח מֵאֵתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־לְוִיִּם :
12. And [there] was he that offered on the first day his oblation Nahshon the son of Amminadab, of the tribe of Judah.	12. וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הַרְּאשֹׁן אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחֲשֹׁן בֶּן־עֲמִינָדָב לַמִּשְׁפָּחָה יְהוּדָה :	6. And Moses took the wagons and the oxen, and he gave them unto the Levites, [to] every man according to his service.	6. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגֻלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם :
13. And his oblation[was] one silver "dish, a hundred and thirty [shekels] [was] its weight, one silver "basin of seventy shekel[s], by the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering.	13. וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל כִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת כְּלוּכָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה :	7. Two of the wagons and four of the oxen he gave to the sons of Gershon, according to their service.	7. אֶת־וְשְׁתֵּי הָעֲגֻלֹת וְאֶת־אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן דָּבָנִי גֵרְשֹׁן כַּפִּי עֲבֹדָתָם :
14. One spoon of ten [shekels of] gold, full of incense, 15. One young bullock, one ram, one he-lamb a year old, for a burnt-offering.	14. כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת : 15. פֶּרֶךְ אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיז אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה :	8. And four of the wagons and eight of the oxen he gave to the sons of Merari, according to their service, under the hand of Ithamar the son of Aaron the priest.	8. וְאַת־אַרְבַּע הָעֲגֻלֹת וְאַת־שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְדָבָנִי מֵרָרִי כַּפִּי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִי־תָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן :
15. One he-goat for a sin-offering.	15. שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת :	9. But to the sons of Kehath he gave none; because the service of the sanctuary is upon them; upon the shoulder they used to carry it.	9. וְלְדָבָנִי קֹהַת לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עַל־הֵם בְּכֻתֶּף יִשְׂאוּ :
17. And for the sacrifice of peace-offering, two oxen, five rams,	17. וּלְזִבְחֵ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵיִקִּים חֲמִשָּׁה	10. And the chiefs brought [for] the dedication of the altar in the day that it was anointed,	10. וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת־חֻנּוּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ

= Or. the dedication-[gift]. 2) Or. charger; or, platter. 3) Or, bowl.

24. On the third day
[offered]
the chief of the children
of Zebulun,
Eliab the son of Helan.

25. His oblation [was]
one silver ¹dish,
a hundred and thirty
[shekels]
[was] its weight,

one silver ²basin
of seventy shekel[s].
by the shekel of the
sanctuary,
both of them full of fine
flour
mingled with oil
for a meal-offering.

26. One spoon
of ten [shekels of] gold,
full of incense.

27. One young bullock,
one ram,

one he-lamb a year old,
for a burnt-offering.

28. One he-goat
for a sin-offering.

29. And for ²the sacrifice
of peace-offering,
two oxen,

five rams,
five he-goats,

he-lambs a year old
five;

this [was] the oblation
of Eliab
the son of Helan,

30. On the fourth day
[offered]
the chief of the children
of Reuben,

Elzur the son of
Shodeur.
31. His oblation [was]

one silver ²dish,
a hundred and thirty
[shekels]

24. ביום השלישי
נשא לבני זבולון
אליאב בן הלון:

25. קערת כסף אחת
ששעים ומאה
משקלה

מזרק אחד פסח
שבעים שקל
בשקל הקדש
שניהם ומלאים סלת
בלולה בשמן
למנוחה:

26. כף אחת
עשרה זהב
מלאה קטרת:

27. פר אחד בן בקר
איל אחד
כבש אחד בן שנה
לעלה:

28. שעיר עזים אחד
לחטאת:

29. ולזבח השלמים
בקר שנים
אילים חמישה
עתידים חמישה
כבשים בני שנה
חמישה

זה קרבן אליאב
בן הלון:

30. ביום הרביעי
נשא לבני ראובן
אליזר בן שדיאור:

31. קערת כסף אחת
ששעים ומאה

five he-goats,

he-lambs a year old

five;

this [was] the oblation
of Nahshon
the son of Amminadab.

18. On the second day
offered

Nethanel the son of Zuar,
the chief of Issachar.

19. He offered his oblation
one silver ¹dish,

a hundred and thirty
[shekels]
[was] its weight,

one silver ²basin
of seventy shekel[s].

by the shekel of the
sanctuary,
both of them full of fine
flour

mingled with oil
for a meal-offering.

20. One spoon
of ten [shekels of] gold,

full of incense.

21. One young bullock,
one ram,

one he-lamb a year old,
for a burnt-offering.

22. One he-goat
for a sin-offering.

23. And for a sacrifice of
peace-offering,
two oxen,

five rams,
five he-goats,

he-lambs a year old
five;

this [was] the oblation
of Nethanel
the son of Zuar.

עתידים חמישה
כבשים בני שנה
חמישה

זה קרבן נחשון
בן עמינדב:

18. ביום השני
הקריב

נחנאל בן צוער
נשא יששכר:

19. הקריב את קרבנו
קערת כסף אחת
ששעים ומאה
משקלה

מזרק אחד פסח
שבעים שקל
בשקל הקדש

שניהם ומלאים סלת
בלולה בשמן
למנוחה:

20. כף אחת
עשרה זהב
מלאה קטרת:

21. פר אחד בן בקר
איל אחד
כבש אחד בן שנה
לעלה:

22. שעיר עזים אחד
לחטאת:

23. ולזבח השלמים
בקר שנים
אילים חמישה

עתידים חמישה
כבשים בני שנה
חמישה

זה קרבן נחנאל
בן צוער:

1) Or, charger; or, platter. 2) Or, bowl.

for a meal-offering.	למנחה :	[was] its weight,	משקלה
38. One spoon	38. כף אחת	one silver ² basin	מזרק אחד כסף
of ten [shekels of] gold,	עשרה זהב	of seventy shekel[s],	שבעים שקל
full of incense.	מלאה קמח :	by the shekel of the sanctuary;	בשקל הקדש
39. One young bullock,	39. פר אחד בן בקר	both of them full of fine flour	שניהם מלאים סלת
one ram,	איל אחד	mingled with oil	בדוקה בשמן
one he-lamb a year old,	כבש אחד בן שנה	for a meal-offering.	למנחה :
for a burnt-offering.	לעלה :	32. One spoon	32. כף אחת
40. One he-goat	40. שעיר-עזים אחד	of ten [shekels of] gold,	עשרה זהב
for a sin-offering.	לחטאת :	full of incense.	מלאה קמח :
41. And for the sacrifice of peace-offering,	41. ולזבח השלמים	33. One young bullock,	33. פר אחד בן בקר
two oxen,	בקר שנים	one ram,	איל אחד
five rams,	אילים חמשה	one he-lamb a year old,	כבש אחד בן שנה
five he-goats,	עתרים חמשה	for a burnt-offering.	לעלה :
he-lambs a year old	כבשים בן-שנה	34. One he-goat	34. שעיר-עזים אחד
five;	חמשה	for a sin-offering.	לחטאת :
this [was] the oblation of Shelumiel the son of Zurishaddai.	זה קרבן שלמיה בן-צורישדי :	35. And for the sacrifice of peace-offering,	35. ולזבח השלמים
two oxen,	בקר שנים	two oxen,	אילים חמשה
five rams,	עתרים חמשה	five he-goats,	כבשים בן-שנה
five he-goats,	חמשה	he-lambs a year old	כבשים בן-שנה
five;	חמשה	five;	חמשה
this [was] the oblation of Elizur the son of Shedeur,	זה קרבן אליזר בן-שדיאור :	36. On the fifth day [offered]	36. ביום החמישי
one silver ¹ dish,	קערת-כסף אחת	the chief of the children of Simcon,	נשיא לבני שמעון
a hundred and thirty [shekels]	שלישים ומאה	Shelumiel the son of Zurishaddai.	שלמיה בן צורישדי
[was] its weight,	משקלה	37. His oblation [was]	37. קרבנו
one silver ² basin	מזרק אחד כסף	one silver ¹ dish,	קערת-כסף אחת
of seventy shekel[s],	שבעים שקל	a hundred and thirty [shekels]	שלישים ומאה
by the shekel of the sanctuary;	בשקל הקדש	[was] its weight,	משקלה
both of them full of fine flour	שניהם מלאים סלת	one silver ² basin	מזרק אחד כסף
mingled with oil	בדוקה בשמן	of seventy shekel[s],	שבעים שקל
for a meal-offering.	למנחה :	by the shekel of the sanctuary;	בשקל הקדש
44. One spoon	44. כף אחת	both of them full of fine flour	שניהם מלאים סלת
of ten [shekels of] gold,	עשרה זהב	mingled with oil ¹	בדוקה בשמן
full of incense.	מלאה קמח :		
45. One young bullock,	45. פר אחד בן בקר		

1) Or, charger; or, platter. 2) Or, bowl.

two oxen,	בָּקָר שְׁנַיִם	one ram,	אֵיז אֶחָד
five rams,	אֵילִם חֲמִשָּׁה	one he-lamb a year old,	כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָה
five he-goats,	עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה	for a burnt-offering,	לְעֹלָה :
he-lambs a year old	כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה	46. One he-goat	46. שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
five;	חֲמִשָּׁה	for a sin-offering,	לְחַטָּאת :
this [was] the oblation	זֶה קָרְבָּן אֱלִישָׁמָע	47. And for the sacrifice	47. וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
of Elishama	בֶּן־עַמִּיהוּד :	of peace-offering,	
the son of Ammihud,		two oxen,	בָּקָר שְׁנַיִם
54. On the eighth day	54. בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי	five rams,	אֵילִם חֲמִשָּׁה
[offered]		five he-goats,	עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה
the chief of the children	נָשִׂיא לְבְנֵי מְנַשֶּׁה	he-lambs a year old	כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
of Menasseh	גַּמְלִיֵּל בֶּן־פְּדַחזֹר	five;	חֲמִשָּׁה
Gamliel the son of		this [was] the oblation	זֶה קָרְבָּן אֱלִישָׁפָא
Pedahzur,	55. קָרְבָּנוֹ	of Eliasaph	בֶּן־דְּעֻאָה :
55. His oblation [was]	קֶעֶרֶת כֶּסֶף אַחַת	the son of Deuel,	
one silver ¹ dish,	שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה	48. On the seventh day	48. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
a hundred and thirty	מִשְׁקָלָהּ	[offered]	
[shekels]	מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף	the chief of the children	נָשִׂיא לְבְנֵי אֶפְרַיִם
[was] its weight,	שִׁבְעִים שֶׁקֶל	of Ephraim,	אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד
one silver ² basin	בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ	Ellshama the son of	49. His oblation [was]
of seventy shekel[s]	שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֶלֶת	Ammihud,	49. קָרְבָּנוֹ
by the shekel of the	כֶּלִּי זָהָב	one silver ¹ dish,	קֶעֶרֶת כֶּסֶף אַחַת
sanctuary;	מְלֵאָה קְטֹרֶת :	a hundred and thirty	שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
both of them full of fine		[shekels]	מִשְׁקָלָהּ
flour		[was] its weight,	מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף
mingled with oil		one silver ² basin	שִׁבְעִים שֶׁקֶל
for a meal-offering		of seventy shekel[s],	בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
56. One spoon	56. כֶּף אַחַת	by the shekel of the	שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֶלֶת
of ten [shekels of] gold,	עֲשָׂרָה זָהָב	sanctuary;	כֶּלִּי זָהָב
full of incense,	מְלֵאָה קְטֹרֶת :	both of them full of fine	מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף
57. One young bullock,	57. פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר	flour	שִׁבְעִים שֶׁקֶל
one ram,	אֵיז אֶחָד	mingled with oil	שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֶלֶת
one he-lamb a year old,	כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָה	for a meal-offering,	כֶּלִּי זָהָב
for a burnt-offering,	לְעֹלָה :	50. One spoon	50. כֶּף אַחַת
58. One he-goat	58. שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד	of ten [shekels of] gold,	עֲשָׂרָה זָהָב
for a sin-offering,	לְחַטָּאת :	full of incense,	מְלֵאָה קְטֹרֶת :
59. And for the sacrifice	59. וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים	51. One young bullock,	51. פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
of peace-offering,	בָּקָר שְׁנַיִם	one ram,	אֵיז אֶחָד
two oxen,	אֵילִם חֲמִשָּׁה	one he-lam a year old,	כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָה
five rams,	עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה	for a burnt-offering,	לְעֹלָה :
five he-goats,	כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה	52. One he-goat	52. שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד
he-lambs a year old	חֲמִשָּׁה	for a sin-offering,	לְחַטָּאת :
five;		53. And for the sacrifice	53. וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
this [was] the oblation	זֶה קָרְבָּן גַּמְלִיֵּל	of peace offering,	
of Gamliel			

1) Or, charger; or, platter. 2) Or, bowl.

<p> 67. A hundred and thirty [shekels] [was] its weight, one silver ²basin of seventy shekel[s], by the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering. 68. One spoon of ten [shekels of] gold, full of incense. 69. One young bullock, one ram, one he-lamb a year old for a burnt-offering. 70. One he-goat for a sin-offering. 71. And for the sacrifice of peace-offering, two oxen, five rams, five he-goats, he-lambs a year old five; this [was] the oblation of Ahiezer the son of Ammishaddai. 72. On the eleventh day [offered] the chief of the children of Asher, Pagiel the son of Achran. 73. His oblation [was] one silver ¹dish, a hundred and thirty [shekels] [was] its weight, one silver ²basin of seventy shekel[s], by the shekel of the sanctuary; </p>	<p> 67. שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּחַ אֶחָד לֶסֶף שְׁבָעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: 68. כֶּסֶף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: 69. בֶּן־אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: 70. שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: 71. וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִים חֲמִשָּׁה עֲתֻדִּים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי: 72. בְּיוֹם עֲשִׂיתִי עֶשְׂרִי יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אֲשֵׁר פַּגְיֵאל בֶּן־אַחְרָן 73. קָרְבָּנוֹ קֶשֶׁת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּחַ אֶחָד לֶסֶף שְׁבָעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ </p>	<p> the son of Pedahzur. 60. On the ninth day [offered] the chief of the children of Benjamin, Abidan the son of Gid'ony. 61. His oblation [was] one silver ¹dish, a hundred and thirty [shekels] [was] its weight, one silver ²basin of seventy shekel[s], by the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering. 62. One spoon of ten [shekels of] gold, full of incense. 63. One young bullock, one ram, one he-lamb a year old, for a burnt-offering. 64. One he-goat for a sin-offering. 65. And for the sacrifice of peace-offering, two oxen, five rams, five he-goats, he-lambs a year old five; this [was] the oblation of Abidan the son of Gid'oni 66. On the tenth day [offered] the chief of the children of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai. 67. His oblation [was] one silver ¹dish, a hundred and thirty [shekels] [was] its weight, one silver ²basin of seventy shekel[s], by the shekel of the sanctuary; </p>	<p> בֶּן־פְּדָחזוּר: 60. בְּיוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אַבִּידָן בֶּן־גִּדְּוֹנִי 61. קָרְבָּנוֹ קֶשֶׁת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּחַ אֶחָד לֶסֶף שְׁבָעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: 62. כֶּסֶף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: 63. בֶּן־אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: 64. שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: 65. וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִים חֲמִשָּׁה עֲתֻדִּים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְּוֹנִי: 66. בְּיוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי 67. קָרְבָּנוֹ קֶשֶׁת־כֶּסֶף אַחַת </p>
---	--	---	--

1) Or, charger; or, platter. 2) Or, bowl

full of incense.

81. One young bullock,
one ram,

one he-lamb a year old,
for a burnt-offering.

82. One he-goat
for a sin-offering.

83. And for the sacrifice
of peace-offering,
two oxen,

five rams,

five he-goats,

he-lambs a year old

five;

this [was] the oblation
of Ahira
the son of Enan.

שְׂבִיעִי

84. This [was]

the ³dedication of the
altar,
in the day when it was
anointed,
by the chiefs of Israel:

silver ¹dishes

twelve.

silver basins

twelve,

golden spoons

twelve.

85. One hundred and
thirty [shekels]
[was the weight of] each
silver ¹dish,
and seventy [shekels]

each ²basin;

all the silver of the
vessels [was]
two thousand

and four hundred
[shekels],
by the shekel of the
sanctuary.

86. Golden spoons
twelve,

מִלְאָה קְמֹחַת :

81. פֶּרֶךְ אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אֵיל אֶחָד

כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה
לְעֹלָה :

82. שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת :

83. וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנֵים
אֵילִים חֲמִשָּׁה

עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה

חֲמִשָּׁה
וְהָ קָרְבַּן אֲחִירָע
בֶּן־עֵינָן :

וְהָ קָרְבַּן אֲחִירָע
בֶּן־עֵינָן :

שְׂבִיעִי
84. זֶאת

חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ

בְּיַד נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל
קְעֻרֹת כֶּסֶף

שְׁתֵּים עָשָׂר
מִזְרְקֵי־כֶסֶף

שְׁנַיִם עָשָׂר
כַּפֹּת זָהָב

שְׁתֵּים עָשָׂר :
85. שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה

הַקְּעֻרָה הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבָעִים

הַמִּזְרָק הָאֶחָד
כֹּל כֶּבֶף הַכֵּלִים

אֶלְפִים
וְאַרְבַּע־מֵאוֹת

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ :
86. כַּפֹּת זָהָב

שְׁתֵּים־עָשָׂר הֵן

both of them full of fine
flour
mingled with oil

for a meal-offering.

74. One spoon

of ten [shekels of] gold,

full of incense.

75. One young bullock,

one ram,

one he-lam a year old,

for a burnt-offering.

76. One he-goat

for a sin-offering.

77. And for the sacrifice
of peace-offering,
two oxen,

five rams,

five he-goats,

he-lambs a year old

five;

this [was] the oblation
of Pagiel
the son of Achran.

78. On the twelfth day
[offered]

the chief of the children
of Naphtali,
Ahira the son of Enan.

79. His oblation [was]

one silver ¹dish,

a hundred and thirty
[shekels]
[was] its weight,

one silver ²basin

of seventy shekel[s],

by the shekel of the
sanctuary;
both of them full of fine
flour

mingled with oil

for a meal-offering.

80. One spoon

of ten [shekels of] gold,

שְׁנֵיהֶם מִלְאִים סֶמֶת
בְּדֹקָה בְּשֶׁמֶן

לְמִנְחָה :
74. כֶּף אֶחָת

עֲשָׂרָה זָהָב
מִלְאָה קְמֹחַת :

75. פֶּרֶךְ אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אֵיל אֶחָד

כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה
לְעֹלָה :

76. שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת :

77. וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנֵים
אֵילִים חֲמִשָּׁה

עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה

חֲמִשָּׁה
וְהָ קָרְבַּן פַּגִּיעַל

בֶּן־עֲכָרָן :
78. בְּיוֹם שְׁנֵים

עָשָׂר יוֹם
וְנִשְׂא לִבְנֵי נַפְתָּלִי

אֲחִירָע בֶּן־עֵינָן
79. קָרְבָּנוֹ

קְעֻרַת־כֶּסֶף אֶחָת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה

מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף

שְׁבָעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

שְׁנֵיהֶם מִלְאִים סֶמֶת
בְּדֹקָה בְּשֶׁמֶן

לְמִנְחָה :
80. כֶּף אֶחָת

עֲשָׂרָה זָהָב

BHAALOTCHA

בְּהַעֲלֹתָהּ

ח

CAP. VIII.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

2. Speak unto Aaron, and say unto him:

2. דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

When thou 'settest up the lamps, toward the 'front of the candlestick shall the seven lamps give light.

בְּהַעֲלֹתָהּ אֶת־הַנֵּרוֹת אֶל־טוֹב פְּנֵי הַמִּנְוָה יֵאָדְרוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת

3. And Aaron did so; toward the 'front of the candlestick he 'set up its lamps.

3. וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־טוֹב פְּנֵי הַמִּנְוָה הָעֵלְיָה נִרְתָּהּ

as the Lord had commanded Moses.

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה:

4. And this [was] the work of the candlestick, beaten work of gold;

4. וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקְשֵׁת זָהָב

unto its base, unto its flower[s], it [was] beaten work,

עַד־יְרֵכָהּ עַד־פְּרָחָהּ מִקְשֵׁת הִוא

according to the 'pattern which the Lord had shown Moses,

כַּמִּדְוָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה

so he made the candlestick.

כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמִּנְוָה

5. And the Lord spoke unto Moses, saying:

5. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

6. Take the Levites from the midst of the children of Israel, and cleanse them.

6. קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּם אֹתָם:

7. And thus shalt thou do to them, to cleanse them:

7. וְכֹכ־תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהָרֵם

sprinkle upon them water of 'expiation.

הַזֶּה עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת

and they shall let a razor pass over all their flesh,

וְהַעֲבִירוּ תַּעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם

and they shall wash their clothes,

וְכִבְּסוּ בְגָדֵיהֶם

full of incense,

מִלֶּחֶת קָטֹרֶת

ten [shekels] every spoon, by the shekel of the sanctuary; all the gold of the spoons [was]

עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה הַכֶּפֶר בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב הַכַּפֹּת עֶשְׂרִים וּמֵאָה:

a hundred and twenty [shekels].

מִפְטִיר

87. All the oxen

מִפְטִיר

for the burnt-offering;

87. כָּל־הַבָּקָר

[were] twelve bullocks,

לְעֹלָה

rams twelve,

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה פָּרִים

he-lambs a year old

אֵיכָם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה

twelve,

כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה

and their meal-offering;

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה

and he-goats

וּמִנְחָתָם

twelve

וּשְׁעִירֵי עֲזִים

for a sin-offering.

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה

88. And all the oxen

לְהַטָּאת:

for the sacrifice of the

88. וְכָל־בָּקָר

peace-offerings

זָבַח הַשְּׁלָמִים

[were] twenty and four

עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה

bullocks,

{ פָּרִים

rams sixty,

אֵיכָם שְׁשִׁים

he-goats sixty,

עֲתֻדִים שְׁשִׁים

he-lambs a year old

כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה

sixty;

שְׁשִׁים

this is the 'dedication of

זֶאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ

the altar,

אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ:

after it was anointed.

89. And when Moses

went

וַיְבֹא מֹשֶׁה

into the tent of meeting

אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

to speak with Him,

לְדַבֵּר אִתּוֹ

then he heard

וַיִּשְׁמַע

the voice

אֶת־הַקּוֹל

speaking unto him

מִדַּבֵּר אֵלָיו

from above the covering

מֵעַל הַכַּפָּרֶת

which is upon the ark of

אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת

the testimony,

מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים

from between the two

וַיְדַבֵּר אֵלָיו:

cherubim;

and [thus] he spoke unto

him.

1) Or, lightest. 2) Heb., face. 3) Or, lighted. 4) Heb., sight; appearance. 5) Or, purification.

and thou shalt ¹wave
them
[as] a wave-offering
before the Lord.
14. Thus shalt thou
separate
the Levites

from the midst of the
children of Israel;
and the Levites shall be
mine.

שני

15. And after that
shall the Levites go in
to serve

[in] the tent of meeting;

²and thou shalt cleanse
them,

²and thou shalt wave
them as a wave-offering.

16. For ³they are
wholly given to me

from the midst of the
children of Israel.

instead of every one
that opens the womb,

of every first-born

of the children of Israel,

I have taken them to
me.

17. For mine is every
first-born
among the children of
Israel,

among men and among
beasts;

on the day
[when] I smote every
first-born
in the land of Egypt

I have sanctified them
to me.

18. And I have taken
the Levites
instead of every first-
born

among the children of
Israel.

19. And I have given the
Levites

⁴as a gift

to Aaron and to his sons

from the midst of the
children of Israel,
to serve the service

והנפת אתם
תנופה ליהוה:

14. והבדלת
את-הלויים

מתוך בני ישראל
והיו לי קדושים:

שני

15. ואחר-כך
יבאו הלויים

לעבד
את-אהל מועד

וטהרת אתם
והנפת אתם תנופה:

16. כי נתנים
נתנים המה לי

מתוך בני ישראל
תחת

פטר פדורם
בכור כל

מבני ישראל
ל-קחתי אתם לי:

17. כי לי כד-בכור
בבני ישראל
באדם ובבהמה

ביום
הפתי כל-בכור

בארץ מצרים
הקדשתי אתם לי:

18. ואקח את-הלויים
תחת כל-בכור
בבני ישראל:

19. ואתנה את-הלויים
נתנים
לאהרן ולבניו

מתוך בני ישראל
לעבד את-עבודת

and they shall cleanse
themselves.

8. And they shall take a
young bullock,

and its meal-offering,
fine flour mingled with
oil,

and another young
bullock

thou shalt take for a sin-
offering.

9. And thou shalt bring
the Levites

before the tent of
meeting;

and thou shalt assemble
all the congregation

of the children of Israel.

10. And thou shalt bring
the Levites

before the Lord;

and the children of
Israel shall lay
their hands

upon the Levites.

11. And Aaron shall
wave

the Levites

[as] a wave-offering
before the Lord,

from the children of
Israel,

and they shall be

to serve the service of
the Lord.

12. And the Levites

shall lay their hands

upon the head of the
bullocks;

and offer thou

the one [for] a sin-
offering,

and the other [for] a
burnt-offering

to the Lord,

to make atonement for
the Levites.

13. And thou shalt set
the Levites

before Aaron,

and before his sons,

וטהרתו:

8. וקחו פר בוגד

ומנחתו

קטת בלולה בשמן

ופרישני בוגד

תקח להטאת:

9. והקרבת
את-הלויים

לפני אהל מועד

והקמלת
את-כל-עדת

בני ישראל:

10. והקרבת
את-הלויים

לפני יהוה

וסמכו בני-ישראל
את-ידיהם

על-הלויים:

11. והניף אהרן
את-הלויים

תנופה לפני יהוה

מאת בני ישראל

והיו

לעבד את-עבודתו:

12. והלויים
יסמכו את-ידיהם

על ראש הפרים

ועשה

את-האחד הטאת

ואת-האחד עקה

ליהוה

לכפר על-הלויים:

13. והעמדת
את-הלויים

לפני אהרן

ולפני בניו

1) Or, offer. 2) Or, after thou hast cleansed them, and thou hast waved them, etc. 3) Heb., given they are given to me. 4) Heb., given

24. This is that which
belongs to the Levites:

from five and twenty
years old and upward

he shall 'come to enter
the 'host
'for the service of the
tent of meeting.

25. And from the age of
fifty years
he shall return

from the host of the
service,
and he shall serve no
more.

26. But he shall minister
with his brethren
'in the tent of meeting,

to keep [the] charge,

but he shall do no
service;
thus shalt thou do to the
Levites
concerning their charges

ט

שְׁלִישִׁי

1. And the Lord spoke
unto Moses
in the wilderness of
Sinai,
in the second year
after their departing
out of the land of Egypt,
in the first month,
saying:

2. That the children of
Israel shall 'prepare
the passover-[lamb]

in its appointed 'season
On the fourteenth day,
in this month,

toward evening,
you shall offer it

in its appointed 'season:
according to all its
statutes,
and according to all its
ordinances,
you shall offer it.

4. And Moses spoke

24. זאת אשר ללוים

מבן חמשים ושתים

שנה ומעלה

יבוא לעבד צבא

בעבודת אהל מועד:

25. ומבן חמשים שנה

ישוב

מלצבא העבודה

ולא יעבד עוד:

26. וישרת את אחיו

באהל מועד

לשמור משמרת

ועבודה לא יעבד

ככה תעשה ללוים

במשמרתם:

CAP. IX.

שְׁלִישִׁי

1. וידבר יי אל משה

במדבר סיני

בשנה השנית

לצאתם

מארץ מצרים

בחדש הראשון

לאמר:

2. ויעשו בני ישראל

את הפסח

במועדו:

3. בארבעה עשר יום

בחדש הזה

בין הערבים

תששו אתו

במועדו

ככל חקתיו

וככל משפטי

תששו אתו:

4. וידבר משה

of the children of Israel

in the tent of meeting,

and to make atonement

for the children of Israel;

that [there] shall not be

among the children of

Israel

a plague,

when the children of

Israel come nigh

unto the sanctuary.

20. And [so] did Moses,

and Aaron,

and all the congregation

of the children of Israel

to the Levites;

according to all

that the Lord had com-

manded Moses

concerning the Levites,

so did to them

the children of Israel.

21. And the Levites

purified themselves,

and they washed their

clothes;

and Aaron waved them

[as] a wave-offering

before the Lord;

and Aaron made atone-

ment for them

to cleanse them.

22. And after that

went the Levites in

to serve their service

in the tent of meeting

before Aaron,

and before his sons;

as the Lord had com-

manded Moses

concerning the Levites,

so did they to them.

23. And the Lord spoke

unto Moses,

saying:

בני ישראל

באהל מועד

ולקבד

על-בני ישראל

ולא יהיה

בבני ישראל

נֶגֶף

בגשמת בני ישראל

אֶל-הַקֹּדֶשׁ:

20. ויעשו משה ואהרן

וקדעו

בני ישראל

כל ויום

ככל

אשר צוה יי את משה

ללוים

בן-עשר להם

בני ישראל:

21. ויתחטאו הלוים

ויכבסו בגדיהם

והיה

אשר צוה יי את משה

ללוים

בן-עשר להם:

23. וידבר יי אל משה

לאמר:

1) Or, go in to wait upon the service in the work of the tent of meeting. 2) Or, ranks. 3) Or offer; Heb., make. 4) Or, time

10. Speak

unto the children of
Israel,
saying:

Any man,

when he shall be unclean

by reason of a [dead]
person,

or [be] on a journey
afar off,

of you or of your
generations,

yet he shall prepare the
passover-[lamb]

to the Lord.

11. In the second month

on the fourteenth day

toward evening

they shall prepare it;

with unleavened bread

and bitter herbs

they shall eat it.

12. They shall leave none
of it

until morning,

and they shall break no
bone of it;

according to all the statu-
te of the passover-lamb
they shall prepare it.

13. But the man

that is clean,

and is not on a journey,

and he forbears

to prepare the passover-
[lamb]

even that soul shall
be cut off {

from his people;

because the oblation of
the Lord

he dkl not offer

in its appointed season;

his sin shall bear

that man.

14. And when [there]
shall sojourn with you

10. דבר

אל-בני ישראל

לאמר

איש איש

כיהיה טמא

לנפש

או בדרך רחוקה

לכם או לדורותיכם

ועשה פסח

לדוה

11. בתדש השני

בארבעה עשר יום

בין הערפים

יעשו אותו

על מצות

ומרים

יאכלהו

12. לא ישאירו מנו

עד בקר

ועצם לא ישברו בו

כדלתת קת הפסח

יעשו אותו

13. ויהאיש

אשר-הוא טהור

ובדרך לא-יהיה

והדל

לעשות הפסח

ונקרתה

הנפש ההוא

מעפיה

כי קרבן יהיה

לא הקריב

במצעדו

הטאן ישא

האיש ההוא

14. וכי-יגור אתכם

unto the children of
Israel,

to prepare the passover-
[lamb].

5. And they prepared the
passover-[lamb]

In the first [month],

on the fourteenth day

of the month,

toward evening,

in the wilderness of
Sinal;

according to all

that the Lord had com-
manded Moses,

so did the children of
Israel.

6. And [there] were
[certain] men,

who were unclean

by reason of the dead
body of a man,

and they were not able

to prepare the passover-
[lamb]

on that day;

and they came near

before Moses

and before Aaron

on that day.

7. And those men said {

unto him:

We are unclean

by reason of the dead
body of a man;

why shall we be kept
back,

[so as] not to offer

the oblation of the Lord

in its appointed season

in the midst of the child-
ren of Israel.

8. And Moses said unto
them:

Stay you, that I may
hear

what the Lord will com-
mand concerning you.

9. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

אל-בני ישראל

לעשות הפסח

5. ויעשו את-הפסח

בראשון

בארבעה עשר יום

לחדש

בין הערפים

במדבר סיני

ככל

אשר צוה יאתמשה

כן עשו בני ישראל

6. ויהיו אנשים

אשר היו טמאים

לנפש אדם

ולא-יכלו

לעשות-הפסח

ביום ההוא

ויקרבו

לפני משה

ולפני אהרן

ביום ההוא

7. ויאמרו

האנשים ההם

אליו

אנחנו טמאים

לנפש אדם

למה נגזר

לדלתי הקריב

את קרבן יהוה

במצעדו

בתוך בני ישראל

8. ואמר אלהם משה

עמדו ואשמעה

מה-יצוה יהוה לכם

9. ויבדק יי אל משה

לאמר

upon the tabernacle

they remained encamped.

19. And when the cloud tarried

upon the tabernacle

many days,

then the children of Israel kept the charge of the Lord,

and they did not journey.

20. And sometimes [it happened]

that the cloud was

a few days

upon the tabernacle;

by the order of the Lord they remained encamped and by the order of the Lord they journeyed.

21. And sometimes [it happened]

that the cloud was

from evening until morning,

then the cloud arose in the morning,

and they journeyed;

or a day and a night,

then the cloud arose,

and they journeyed.

22. Or two days,

or a month,

or a year,

when the cloud tarried

upon the tabernacle,

to abide upon it,

the children of Israel remained encamped, and they did not journey;

but when it arose they journeyed.

23. By the order of the Lord

they encamped,

and by the order of the Lord

they journeyed;

the charge of the Lord

עַל־הַמִּשְׁכָּן

יָהֲנוּ :

19. וּבַהֲאֵרִיךְ הָעֶנָן

עַל־הַמִּשְׁכָּן

יָמִים רַבִּים

וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ יְהוָה

וְלֹא יָסְעוּ :

20. וַיֵּשׁ

אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֶנָן

יָמִים מְסָפָר

עַל־הַמִּשְׁכָּן

עַל־פִּי יְהוָה יָהֲנוּ

וְעַל־פִּי יְהוָה יָסְעוּ :

21. וַיֵּשׁ

אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֶנָן

מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר

וַיִּנְעָלָה הָעֶנָן בַּבֹּקֶר

וַיָּסְעוּ

אוֹ יוֹמֶם וְלַיְלָה

וַיִּנְעָלָה הָעֶנָן

וַיָּסְעוּ :

22. אוֹ יָמִים

אוֹ חֳדָשׁ

אוֹ שָׁנָה

כַּהֲאֵרִיךְ הָעֶנָן

עַל־הַמִּשְׁכָּן

לִשְׁכֹּן עָלָיו

יָהֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

וְלֹא יָסְעוּ

וְכִי הִנֵּלְתָּ יָסְעוּ :

23. עַד־פִּי יְהוָה

יָהֲנוּ

וְעַל־פִּי יְהוָה

יָסְעוּ

אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ יְהוָה

a stranger,

and will prepare the pass-over-[lamb] to the Lord; according to the statute of the passover-[lamb], and according to its ordinance, so shall he prepare [it];

one statute

you shall have,

both for the stranger,

and for the native of the land.

רַבִּיעִי

15. And on the day

[when] they set up the tabernacle the cloud covered

the tabernacle

of the tent of meeting;

and in the evening

there used to be upon the tabernacle like the appearance of

fire,

until morning.

16. So it used to be always:

the cloud covered it.³

and the appearance of fire [by] night.

17. And as the cloud arose {

from over the tent,

then after that

the children of Israel journeyed;

and in the place

where the cloud abode, {

there the children of Israel encamped.

18. By the order of the Lord

the children of Israel journeyed,

and by the order of the Lord they encamped;

all the days

that the cloud abode

גֹר

וַיַּעֲשֶׂה פֶסַח לַיהוָה

כַּחֲקֵת הַפֶּסַח

וּכְמִשְׁמָטוֹ

כִּן יַעֲשֶׂה

חֻקָּה אֶחָת

יִהְיֶה לָכֶם

וְלִגֵּר

וְלִאֲזַרְחֵי הָאָרֶץ :

רַבִּיעִי

15. וּבַיּוֹם

הַהוּא אֶת־הַמִּשְׁכָּן

כִּסָּה הָעֶנָן

אֶת־הַמִּשְׁכָּן

לְאֹהֶל הָעֵדוּת

וּבְעֶרֶב

יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן

כְּמֹרְאֵה־אֵשׁ

עַד־בֹּקֶר :

16. כִּן יִהְיֶה תָמִיד

הָעֶנָן יִכְסֶּה

וּמֹרְאֵה־אֵשׁ לַיְלָה :

17. וְכַיִּי הָעֲלוֹת

הָעֶנָן

מֵעַד הָאֹהֶל

וְאַחֲרֵי כֵן

יָסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

וּבְמָקוֹם

אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן־שָׁם

הָעֶנָן

שָׁם יָהֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל :

18. עַד־פִּי יְהוָה

יָסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

וְעַל־פִּי יְהוָה יָהֲנוּ

כָּל־יְמֵי

אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֶנָן

1) Or, even. 2) Or, used to cover it. 3) J. e., by day. 4) Or, used to journey. 5) Or, used to encamp.

shall ^ablow with the
trumpets;
and they shall be to you
for a perpetual statute
for your generations.

9. And when you go [to]
in your land
against the oppressor
that oppresses you,

then you shall sound an
alarm with the trumpets;
and you shall be remem-
bered
before the Lord your
God,
and you shall be saved
from your enemies.

10. And on the day of
your gladness,
and on your set feasts,

and on the beginnings
of your months,
then you shall ^bblow with
the trumpets
over your burnt-

offerings,
and over the sacrifices of
your peace-offerings;
and they shall be to you
for a memorial
before your God:

I am the Lord your God.

חמישי

11. And it came to pass

in the second year,

in the second month,

on the twentieth day of
the month,
[that] the cloud arose

from over the tabernacle
of the testimony.

2. And the children of
Israel journeyed
according to their jour-
neys

from the wilderness of
Sinai;
and the cloud abode

in the wilderness of
Paran.

3. And they journeyed
the first [time]

by the order of the Lord,

by the hand of Moses.

יִתְקַעוּ בַחֲצֹצְרוֹת
וְהָיוּ לָכֶם
לְחֻקֹּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם :

9. וְכִי תֵבְאוּ מִלְחָמָה
בְּאֶרְצְכֶם
עַד הַצֵּר

הַצֵּר אֹתְכֶם
וְהִדַּעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת
וְנִזְכַּרְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם :

10. וּבְיוֹם שְׂמִחְתְּכֶם
וּבְתַעֲרֵיכֶם
וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשְׁכֶם
וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת

עַל לֵתֵיכֶם
וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם
וְהָיוּ לָכֶם לזָכוֹר
לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם :

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

חמישי

11. וַיָּבֵא

בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית

בְּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי

בְּעֶשְׂרִים בְּחֹדֶשׁ

נֶעְלָה הָעָנָן

מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדוּת :

12. וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

לְמַסְעֵיהֶם

מִבְּרֶדֶךְ סִינַי

וַיִּשְׁכֹּן הָעָנָן

בְּבְרֶדֶךְ פָּאֲרָן :

13. וַיִּסְעוּ בְּרֵאשִׁית

עַל־פִּי יְהוָה

בְּיַד־מֹשֶׁה :

they kept,

by the order of the Lord,

by the hand of Moses.

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

Make thee

two trumpets of silver,

of beaten work thou
shalt make them;

and thou shalt have
[them]

for the calling of the
congregation,

and for the journeying
of the camps.

3. And when they shall ¹
blow with [both of] them,
then shall gather them-
selves together unto thee
all the congregation

unto the door of the tent
of meeting.

4. But if they shall ^bblow
with but one,

then shall gather them-
selves together unto thee
the chiefs,

the heads of the thou-
sands of Israel.

5. And when you shall
blow an alarm,

then shall journey the
camps

that encamp on the east
side.

6. And when you shall
blow an alarm

the second [time],

then shall journey the
camps

that encamp on the
south side;

an alarm they shall blow

for their journeys.

7. But when the
assembly is to be
assembled,

you shall blow,

but you shall not sound
an alarm.

8. And Aaron's sons,

the priests,

שָׁמְרוּ

עַל־פִּי יְהוָה

בְּיַד־מֹשֶׁה :

CAP. X.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

2. עֲשֵׂה לָךְ

שְׁתֵּי חֲצֹצְרוֹת כֶּסֶף

מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם

וְהָיוּ לָךְ

לְמִקְרָא הָעֵדוּה

וּלְנִסָּע

אֶת־הַמַּחֲנוֹת :

3. וְתִקְעוּ בָהֶן

וְנוֹשְׁרוּ אִלֶּיךָ

כָּל־הָעֵדוּה

אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

4. וְאִם בְּאַחַת יִתְקַעוּ

וְנוֹשְׁרוּ אִלֶּיךָ

הַנְּשִׂאִים

רֹאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל :

5. וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה

וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת

הָרָחִים קִדְמָה :

6. וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה

שֵׁנִית

וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת

הַחֲנִים תִּמְנָה

תְּרוּעָה יִתְקַעוּ

לְמַסְעֵיהֶם :

7. וּבְהִקְהִיל

אֶת־הַקָּהָל

תִּתְקַעוּ

וְלֹא תְרִיעוּ :

8. וּבְנֵי אֶהֱרֹן

מִכֹּהֲנֵי

¹ Or. blow them. ² Or. blow but one. ³ Or. blow the trumpets. ⁴ Or adversary

Elehama the son of Ammihud.

23. And over the host

of the tribe of the children of Menasseh [was] Gamliel the son of Pedahzur.

24. And over the host

of the tribe of the children of Benjamin [was] Abidan the son of Gid'oni.

25. Then journeyed the standard of the camp of the children of Dan,

rearward of all the camps according to their hosts;

and over his host [was]

Aliezer the son of Ammishaddai.

26. And over the host

of the tribe of the children of Asher [was] Pagiel the son of Achran.

27. And over the host

of the tribe of the children of Naphtali [was] Ahira the son of Enan.

28. Thus were the journeyings of the children of Israel

according to their hosts;

and they journeyed.

29. And Moses said

to Hobab,

the son of Reuel the Midianite,

the father-in-law of Moses:

We are journeying

unto the place

[of] which the Lord said:

I will give it to you;

come thou with us,

and we will do thee good;

for the Lord has spoken

concerning Israel.

30. And he said unto him:

אֶל־יִשָּׁכָב בֶּן־עַמִּיהוּד

23. וְעַל צָבָא

מִטֵּה בֶּנִי מְנַשֶּׁה

בְּגַמְלִיאל בֶּן־פְּדָחְזוּר

24. וְעַל צָבָא

מִטֵּה בֶּנִי בִּימִין

אֲבִידָן בֶּן־גִּדְּוֹנִי :

25. וְנָסַע דָּגֹל

מַחֲנֵה דָן־רֶדֶן

מֵאַחֶרֶת לְכָל־הַמַּחֲנֵה

לְצָבָאָתָם

וְעַל צָבָאוֹ

אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי

26. וְעַל צָבָא

מִטֵּה בֶּנִי אָשֶׁר

פַּגִּיאל בֶּן־אַחְרָן :

27. וְעַל צָבָא

מִטֵּה בֶּנִי נַפְתָּלִי

אֲחִירָע בֶּן־עֲנָן :

28. אֵלֶּה מַסְעֵי

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

לְצָבָאָתָם

וַיִּסָּעוּ :

29. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

לְהוֹבָב

בֶּן־רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי

חָתָן מֹשֶׁה

נֹסְעִים אֲנֵהנוּ

אֶל־הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה

אֲתוּ אִתָּנוּ לָכֶם

לָכֶה אִתָּנוּ

וְהַיָּטֵבנוּ לָךְ

כִּי־יְהוָה דִּבְרָטוֹב

עַל־יִשְׂרָאֵל :

30. וַיֹּאמֶר אָקִי

14. And [there] journeyed the standard of the camp of the children of Judah at the first

according to their hosts;

and over his host [was]

Nahshon the son of Amminadab.

15. And over the host

of the tribe of the children of Issachar [was] Nethanel the son of Zuar.

16. And over the host

of the tribe of the children of Zebulun [was] Eliab the son of Helon.

17. Then was the tabernacle taken down;

and [there] journeyed the sons of Gershon and the sons of Merari

the carriers of the tabernacle.

18. Then journeyed the standard of the camp of Reuben

according to their hosts;

and over his host [was]

Elizur the son of Shedeur.

19. And over the host

of the tribe of the sons of Simeon [was] Shelumiel

the son of Zurishaddai.

20. And over the host

of the tribe of the children of Gad [was] Eliasaph the son of Deuel.

21. Then journeyed the Kehathites,

the carriers of the sanctuary,

and [the others]¹ set up the tabernacle

against their coming.

22. Then journeyed the standard of the camp of the children of Ephraim

according to their hosts;

and over his host [was]

14. נִסָּע דָּגֹל

מַחֲנֵה בְנֵי־יְהוּדָה

בְּרֵאשִׁיטָה

לְצָבָאָתָם

וְעַל צָבָאוֹ

נַחֲשֹׁן בֶּן־עַמִּינָדָב :

15. וְעַל צָבָא

מִטֵּה בֶּנִי יִשָּׁשַׁר

נֶתָנֶאל בֶּן־זְאוּר :

16. וְעַל צָבָא

מִטֵּה בֶּנִי זְבוּלֹן

אֵלִיָּאב בֶּן־חֶלֶן :

17. וְהוֹרֵד הַמִּשְׁכָּן

וְנָסַעוּ בְנֵי־גֶרְשֹׁן

וּבְנֵי מֵרָרִי

נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן :

18. וְנָסַע דָּגֹל

מַחֲנֵה רְאוּבֵן

לְצָבָאָתָם

וְעַל צָבָאוֹ

אֵלִיעֶזֶר בֶּן־שְׁדֵעוּר

19. וְעַל צָבָא

מִטֵּה בֶּנִי שִׁמְעוֹן

שְׁלֻמִּיאֵל

בֶּן־זוּרִישַׁדָּי :

20. וְעַל צָבָא

מִטֵּה בְנֵי־גָד

אֵלִיָּאֵף בֶּן־דְּעוּל :

21. וְנָסַעוּ הַקֵּהָתִּים

נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ

וְהַקֵּימוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן

עַד־בָּאָם :

22. וְנָסַע דָּגֹל

מַחֲנֵה בֶּנִי אֶפְרַיִם

לְצָבָאָתָם

וְעַל צָבָאוֹ

[unto] the myriads
of the thousands of
Israel.

יא

4. And the people were
as 'complaining bitterly
in the ears of the Lord;
and the Lord heard [it],
and his anger glowed;

and the fire of the
Lord burned among
them, {

and it consumed

the uttermost part of
the camp.

2. And the people cried
unto Moses;

and Moses prayed

unto the Lord,

and the fire abated.

3. And they called
the name of that place
Tab'erah,

because the fire of the
Lord burned among
them. {

4. And the mixed
multitude
that was in his midst
lusted exceedingly;

and [there] wept again
also the children of
Israel,
and they said:

Who will give us flesh to
eat?

5. We remember the fish,
which we used to eat in
Egypt

for nought;

the cucumbers,

and the melons,

and the leeks,

and the onions,

רַבְבוֹת
אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל:

CAP. XI.

1. וַיְהִי הָעַם

כְּתֹאנָנִים רַע

בְּאָזְנֵי יְהוָה

וַיִּשְׁמַע יְהוָה

וַיִּחַר אָפוֹ

וַיִּבְרַח בָּם

אֵשׁ יְהוָה

וַתֹּאכַל

בְּקֵצָה הַמִּחֲנֶה:

2. וַיִּצְעַק הָעַם

אֶל־מֹשֶׁה

וַיִּתְפַּלֵּר מֹשֶׁה

אֶל־יְהוָה

וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ:

3. וַיִּקְרָא

שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא

תַּבְּעֵרָה

כִּי־בִעֲרָה בָם

אֵשׁ יְהוָה:

4. וְהָאִם־מִשְׁחָה

אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ

הִתְאָוָה תֹּאמָה

וַיִּשְׁכּוּ וַיִּבְכּוּ

גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמְרוּ

מִי יִבְרָאֵנוּ בָשָׂר:

5. וַזְכֵּרְנוּ אֶת־הַדִּיָּה

אֲשֶׁר־נֹאכַד בְּמִצְרַיִם

חִנָּם

אֶת־הַקִּשְׁאִים

וְאֶת־הַבִּטְטִיִּים

וְאֶת־הַחֲבִצִּיר

וְאֶת־הַבָּצְלִים

I will not go;

but to my land,

and to my 'birth-place

I will go.

31. And he said:

Do not leave us, I pray
thee;

since thou knowest
how we are to encamp
in the wilderness,
and thou shalt be to us
instead of eyes.

32. And it shall be,

if thou go with us,

yea, it shall be,

[that] the same good

which the Lord may do
unto us,
we will do to thee.

33. And they journeyed
from the Lord's mount
a three days' journey;

and the ark of the
covenant of the Lord
journeyed before them

a three days' journey,
to seek out for them a
resting-place.

34. And the cloud of the
Lord

[was] upon them

by day,

when they journeyed

from the camp.

שָׁשִׁי

35. And it came to pass,

when the ark journeyed,

that Moses said:

Rise up, O Lord,

and let thy enemies be
scattered;
and let thy haters flee
before thy face.

36. And when it rested,
he said:

Return, O Lord,

לֹא אֵלֶךְ

כִּי אֶם־אֶל־אֶרְצִי

וְאֶל־מִוְלַדְתִּי

אֵלֶךְ:

31. וַיֹּאמֶר

אַל־תַּעֲזֹב אֶתָּנוּ

כִּי אֶל־כֵּן יָדַעְתָּ

חֲנֻתָנוּ בַּמִּדְבָּר

וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינָיִם:

32. וְהָיָה

כִּי־תֵלֵךְ עִמָּנוּ

וְהָיָה

הַטוֹב הַהוּא

אֲשֶׁר יֵימִיב יְיָ עִמָּנוּ

וְהַטַּבְנוּ לָךְ:

33. וַיִּסְעוּ מִהַר יְהוָה

דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים

וַיֵּאָרֶז בְּרִית־יְהוָה

נֶגֶד עֵלְפֵיהֶם

דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים

לְתוֹר דָּרֶם מְנוּחָה:

34. וַעֲנָן יְהוָה

עֲלֵיהֶם

וַיָּקָם

בְּנִסְעָם

מִן־הַמִּחֲנֶה:

שָׁשִׁי

35. וַיְהִי

בְּנִסְעַת הָאָרֶן

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

קוּמָה יְהוָה

וַיִּפְצֹץ אֹיְבֶיךָ

וַיִּנָּסוּ מִשְׂנֵאָיֶךְ

מִלְּפָנֶיךָ:

36. וּבְנִחָה יֹאמֶר

שׁוּבָה יְהוָה

1) Or, kindred. 2) Or, our places of encampment.

3) Or, rest.

4) Or, murmurers [speaking] evil.

12. Have I conceived **12. הֲאֵנִי הָרִיתִי**
 all this people? **אֵת כָּל-הָעָם הַזֶּה**
 have I brought them **אֶת-אֲנֹכִי יִלְדִיתִיהוּ**
 forth, **בְּיָהֱאֵמַר אֵלַי**
 that thou shouldst say **יֵאָדָה בְּהִיזְקָה**
 unto me: **כָּאֲשֶׁר יֵשֵׂא הָאִמּוֹן**
 Carry them in thy **אֶת-הַיֹּלֵד**
 bosom, **עַל הָאֲדָמָה**
 as the nursing-father **אֲשֶׁר נִשְׁבֶּעַתָּ**
 carries **לְאֲבֹתָיו :**
 the sucking child, **13. מֵחֵן לִי בָשָׂר**
 unto the land **לָתֵת**
 which thou hast sworn **לְכָל-הָעָם הַזֶּה**
 unto 'their fathers? **בְּיָיִבְכּוֹ עָלַי**
13. Whence should I have **13. מֵחֵן לִי בָשָׂר**
 flesh **לָתֵת**
 to give **לְכָל-הָעָם הַזֶּה**
 to all this people? **בְּיָיִבְכּוֹ עָלַי**
 for they weep ^{unto me,} **לְאֲמֹר**
 saying: **תִּנְּה-לָנוּ בָשָׂר**
 Give us flesh, **וְנֹאכְלָה :**
 that we may eat.

14. I am not able to bear **14. לֹא-אֹכֵל אֲנִכִּי**
 myself alone **לְבַדִּי לִשְׂשֹׂנָה**
 all this people, **אֶת-כָּל-הָעָם הַזֶּה**
 because it is too heavy **בִּי כִבֶּד מִמֶּנִּי :**
 for me.

15. And if thus **15. (וְאִם-כֵּן)**
 thou 'do to me, **אֶת-עֲשֵׂה לִי**
 kill me, I pray thee, at **הֲרַגְנִי נָא ה'רַג**
 once, **אֶת-מִצְאֵתִי חֵן**
 If I have found favor **בְּעֵינֶיךָ**
 in thy eyes; **וְאֶל-אַרְאֶה בְּרַעְיָתִי**
 that I may not see my **16. וְהַלֹּךְ יְיָ אֶל-מִשְׁחָה**
 wretchedness, **אֶסְפָּה-לִּי**
16. And the Lord said
 unto Moses: **שִׁבְעִים אִישׁ**
 Gather to me **מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל**
 seventy men **אֲשֶׁר יָדָעַתָּ**
 of the elders of Israel, **כִּי-יִהְיֶה זִקְנֵי הָעָם**
 whom thou knowest **וְשִׁמְרֵוּ**
 'to be the elders of the **וְלִקְחָתָם אִתָּם**
 people, **אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד**
 and its officers;
 and bring them
 into the tent of meeting,

and the garlic. **יָאֵת הַשּׁוּמֹמִים :**

6. But now **6. וְעַתָּה**
 our soul is 'dried away; **נַפְשֵׁנוּ יִבְשָׁה**
 [there is] nothing at all, **אִין כֹּל**
 only to the manna are **כִּדְתִי**
 our eyes [directed]. **אֶת-חֵמֹן עֵינֵינוּ :**

7. And the manna **7. וְהַמָּן**
 was like coriander seed, **כְּזֶרַע-צֶדֶר הוּא**
 and its appearance **וְעִינֵי**
 like the appearance of **כַּעֲשֵׂן הַבְּדִלְחָ :**
 bdellium.

8. The people went **8. שָׁמָּה הָעָם**
 about, **וְלִקְטוּ**
 and gathered [it], **וּמָחֲנוּ בְּרָחִים**
 and ground [it] in a **אוֹ דָבֹנוּ בְּמִדְכָּה**
 hand-mill, **וּבִשְׁלוּ בַפֶּהוֹר**
 or beat [it] in a mortar, **וַעֲשֵׂה אֹתָהּ עֲגוֹת**
 and boiled [it] in a pot, **וְהָיָה טַעְמוֹ**
 and made [of] it cakes; **כַּמַּעַס לֶשֶׁךְ הַשָּׁמֶן :**
 and its taste was **9. וּבִרְדֵּת הַפֶּה**
 like the taste of 'cakes **עַל-הַמַּחֲנֶה**
 [baked] with oil. **לַיְלָה**

9. And when the dew 'fell: **יִרַד הַמָּן עָלָיו :**
 upon the camp **10. וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה**
 [in the] night, **אֶת הָעָם**
 the manna 'fell upon it. **בִּכְהָ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ**

10. And Moses heard **אִישׁ לְפָתַח אֹהֶלוֹ**
 the people **וַיִּחַר-אַף יְהוָה מְאֹד**
 weeping throughout **וַיִּבְעִיגוּ כִּמְשֵׁה רַע :**
 their families, **11. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְיָ**
 every man at the door **לְמַה הִרְעַתָּ לְעַבְדְּךָ**
 of his tent; **וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתִּי חֵן**
 and the anger of the **בְּעֵינֶיךָ**
 Lord glowed greatly; **לְשׁוֹם**
 and in the eyes of Moses **אֶת-מִשְׁחָה**
 it was displeasing. **כָּל-הָעָם הַזֶּה**

11. And Moses said unto **עָלַי :**
 the Lord: **1. Or, faint. 2) Or, fresh oil. 3) Heb., came down. 4) Heb., h's. 5) Or, around. 6) Or, deal with.**
 Why hast thou done evil **7) Heb., that they are the, etc.**
 to thy servant?
 and why have I not
 found favor
 in thy eyes,
 that thou layest
 the burden
 of all this people
 upon me?

out of Egypt.

21. And Moses said:

Six hundred thousand
foot-men

Is the people,

in the midst of whom
I am;
and thou hast said:Flesh I will give them,
that they may eat ^a whole month.22. Shall flocks and
herds be slaughtered {
for them,that they may suffice for
them?or shall all the fish of
the sea be gathered
together for them,that they may suffice
for them?23. And the Lord said
unto Moses:
Is the Lord's hand short?

now shalt thou see

whether my word shall
come to pass unto thee
or not.

24. And Moses went out,

and he spoke unto the
people
the words of the Lord;

and he gathered

seventy men

of the elders of the
people,
and he set themround about the taber-
nacle.25. And the Lord came
down in the cloud,
and he spoke unto him,and he took of the spirit
which [was] upon him,

and he put [it]

upon the seventy men,
the elders.

and it came to pass,

מַמְצְרַיִם:

21. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

שֵׁשׁ-מֵאוֹת אָדָם

רַגְלֵי

הָעָם

אִשָּׁר אֲנִי בְקִרְבִּי

וְאַתָּה אֹמֵר

כִּי שָׂר אֶתֶּן לָהֶם

וְאֶכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים:

22. הֲצֹאֵן וּבְקָר

יִשְׁחַט לָהֶם

וּבְמִצָּא לָהֶם

אִם אֶת-כָּל-דִּגְיֵי הַיָּם

יִאָּסֵף לָהֶם

וּבְמִצָּא לָהֶם:

23. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

הִיד יְהוָה תִּקְדָּר

עֲתִידָה תִּרְאֶה

הַיִּקְרָה דְּבָרִי

אִם-לֹא:

24. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר אֶל-הָעָם

אֵת דְּבָרֵי יְהוָה

וַיָּאֶסֵף

שִׁבְעִים אִישׁ

מִזִּקְנֵי הָעָם

וַיַּעֲמֵד אֹתָם

סָבִיבַת הָאֹהֶל:

25. וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן

וַיֵּד בַּר אֲדָר

וַיֹּאצֵּל מִן-הָרוּחַ

אִשָּׁר עָלָיו

וַיָּהֲן

עַל-שִׁבְעִים אִישׁ

הַזִּקְנִים

וַיְהִי

and let them stand there
with thee.

17. And I will come down,

and I will speak with
thee there;
and I will take

of the spirit

which is upon thee,

and I will put [it] upon
them;and they shall bear with
thee
the burden of the people,and thou shalt not bear
thyself alone.18. And unto the people
thou shalt say;Sanctify yourselves
against to-morrow,
and you shall eat flesh;

for you have wept

In the ears of the Lord;

saying:

Who will give us flesh
to eat?for It was well with us
in Egypt;therefore the Lord will
give you flesh,
and you shall eat.

19. Not one day

shall you eat,

neither two days,

nor five days,

nor ten days,

nor twenty days.

20. But up to ^a whole
month.

until it shall come out

^{at} your nostrils,and it shall be loathsome
to you;because that you have
rejected

the Lord

who is among you,

and you have wept
before him, saying;

Why did we come forth

וְהִתְיַצְבוּ שָׁם עִמָּךְ:

וַיֵּרְדֵנִי

וְדִבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם

וְאֶצְלֵמִי

מִן-הָרוּחַ

אֲשֶׁר עָלָיךְ

וְשִׁמְתִי עֲלֵיהֶם

וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ

כִּי כִשָּׂא הָעָם

וְלֹא תִשָּׂא אִתָּה

בְּבִדָּךְ:

18. וְאֶל-הָעָם תֹּאמַר

הִתְקַדְּשׁוּ לִמָּחָר

יֵאָכְלָתֶם בָּשָׂר

כִּי בָכִיתֶם

בְּאָזְנֵי יְהוָה

וְאָמַרְ

מִי יִאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר

כִּי-טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם

וְנִחַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר

וְאֶכְלֶתֶם:

19. לֹא יוֹם אֶחָד

תֹּאכֲלֶנּוּ

וְלֹא יוֹמִים

וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים

וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים

וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם:

20. עַד חֹדֶשׁ יָמִים

עַד אֲשֶׁר-יֵצֵא

מֵאִפְּכֶם

וְהָיָה לָכֶם לְרֹא

עֵץ כִּי-מִאֲסַתֶּם

אֶת-יְהוָה

אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם

וְתִבְכְּוּ דִפְנֵי לֹאמַר

לָמָּה זֶה יָצֵאנוּ

1) Or, Hold yourselves ready. 2) Or, a month's days; or, a month's time. 3) Heb., from.

from the sea,
and it scattered [them]
over the camp,
about a day's journey
on this side,
and about a day's jour-
ney on the other side,
round about the camp.

and about two cubits
above the face of the
earth.
32. And the people rose
up

all that day,
and all the night,
and all the next day,
and they gathered the
quails;
he that gathered the
least
gathered

ten homers;
and they spread them
abroad for themselves
round about the camp.

33. The flesh
was yet between their
teeth,
I was not yet chewed,
when the anger of the
Lord
glowed against the
people
and the Lord smote the
people
[with] a very great
plague.
34. And they called

the name of that place

Kibroth-hattaavah;
because there they
buried
the people that lusted.

35. From Kibroth-hatta-
avah
the people journeyed
[unto] Hazeroth;
and they remained in
Hazeroth.

יב

1. And Miriam and Aaron
spoke

בְּהַלֹּחֵם
וַיִּשָּׁטְעוּ עַל־הַמַּחֲנֶה
כָּדָרָה יוֹם כֹּה
וּכְדָרָה יוֹם כֹּה

סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה
וּבְאַמְתֵּי
עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ ;
32. וַיָּקָם הָעָם
כָּל־הַיּוֹם הַהוּא
וּכְל־לַיְלָה

וּכְל־יוֹם הַבֹּאֶת
וַיִּאָּסְפוּ אֶת־הַשְּׁלִי
הַמְּעַטִּים
אֶסֶף

עֶשְׂרֵה חֲמִירִים
וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׂמֹנֶה
סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה ;
33. הַבָּשָׂר

עוֹדֵנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם
מִקֵּם יִכְתֹּה
וְאֵף יִהְיֶה
הָרָה בָּעָם
וַיִּףּ יְהוָה בָּעָם
בַּכָּה רַבָּה מְאֹד ;
34. וַיִּקְרָא

אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם
הַהוּא
קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה
כִּי־שָׁם קָבְרוּ
אֶת־הָעָם הַמְּתַאֲוִים ;
35. מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה

נָסְעוּ הָעָם הַצֹּרֶת
וַיִּהְיוּ בַּחֲצֹרוֹת ;
CAP. XII.

1. וַתְּדַבֵּר מִרְיָם
וְאַהֲרֹן

when the spirit rested
upon them,
that they prophesied,
but they did so no more.

26. But [there] remained
two men
in the tent,

the name of the one was
Eldad,
and the name of the
other Medad;
and the spirit rested
upon them;

and they were of those
that were written down,
but they had not gone
out unto the tent;
and they prophesied in
the camp.

27. And [there] ran a
young man,
and he told to Moses,
and said:
Eldad and Medad

are prophesying in the
camp.

28. And [there]
answered
Joshua the son of Nun,
the attendant of Moses,

one of his chosen men,
and he said:

My lord Moses, forbid
them.

29. And Moses said to
him:
Art thou jealous for my
sake?

would that all the
people of the Lord
were prophets,

that the Lord would put
his spirit
upon them !

שְׂבִיעִי
30. And Moses retired
into the camp,

he and the elders of
Israel.

31. And a wind went
forth
from the Lord,
and it brought quails

בָּנוּחַ עֲלֵיהֶם הָרוּם
וַיִּתְנַבְּאוּ
וְלֹא יָסְפוּ ;
26. וַיִּשָּׁאֲרוּ

שְׁנֵי־אֲנָשִׁים
בַּמִּחָנֶה
שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד
וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵדָד
וַתִּנָּח עֲלֵהֶם הָרוּם
וְהַמָּה בְּכַתְּבִים
וְלֹא יָצְאוּ אֶל־הַמִּחָנֶה
וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה ;
27. וַיָּרֹץ הַנָּעַר

וַיַּגִּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
אֶלְדָּד וּמֵדָד
מְתַנַּבְּאִים בַּמַּחֲנֶה ;
28. וַיַּעַן

יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן
מִבְּחֵרֵי מֹשֶׁה
מִבְּחֵרָיו
וַיֹּאמֶר
אַל־נִי מֹשֶׁה כָּדָם ;
29. וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה
הֲמִקְנָא אֶתְּךָ לִי
וְאִם יִהְיֶה
כָּדָם יְהוָה נְבִיאִים
כִּי־יִתֵּן יְהוָה
אֶת־רוּחוֹ
עֲלֵיהֶם ;

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
וַיִּסָּר מֹשֶׁה
וַיָּבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה
הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל ;
31. וְרוּחַ נָסַח
מֵאֵת יְהוָה
וַיָּבֹאוּ שְׁלִימִים

30. וַיִּסָּר מֹשֶׁה
אֶל־הַמַּחֲנֶה
הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל ;
31. וְרוּחַ נָסַח
מֵאֵת יְהוָה
וַיָּבֹאוּ שְׁלִימִים

30. וַיִּסָּר מֹשֶׁה
אֶל־הַמַּחֲנֶה
הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל ;
31. וְרוּחַ נָסַח
מֵאֵת יְהוָה
וַיָּבֹאוּ שְׁלִימִים

30. וַיִּסָּר מֹשֶׁה
אֶל־הַמַּחֲנֶה
הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל ;
31. וְרוּחַ נָסַח
מֵאֵת יְהוָה
וַיָּבֹאוּ שְׁלִימִים

30. וַיִּסָּר מֹשֶׁה
אֶל־הַמַּחֲנֶה
הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל ;
31. וְרוּחַ נָסַח
מֵאֵת יְהוָה
וַיָּבֹאוּ שְׁלִימִים

30. וַיִּסָּר מֹשֶׁה
אֶל־הַמַּחֲנֶה
הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל ;
31. וְרוּחַ נָסַח
מֵאֵת יְהוָה
וַיָּבֹאוּ שְׁלִימִים

30. וַיִּסָּר מֹשֶׁה
אֶל־הַמַּחֲנֶה
הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל ;
31. וְרוּחַ נָסַח
מֵאֵת יְהוָה
וַיָּבֹאוּ שְׁלִימִים

30. וַיִּסָּר מֹשֶׁה
אֶל־הַמַּחֲנֶה
הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל ;
31. וְרוּחַ נָסַח
מֵאֵת יְהוָה
וַיָּבֹאוּ שְׁלִימִים

30. וַיִּסָּר מֹשֶׁה
אֶל־הַמַּחֲנֶה
הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל ;
31. וְרוּחַ נָסַח
מֵאֵת יְהוָה
וַיָּבֹאוּ שְׁלִימִים

1) Or, not cease. 2) Or, minister; or, servant.
3) Or, from his youth. 4) Or, let [them] fall, etc.

5) I. e., the graves of lust.

in all my house is he faithful.

8. Mouth to mouth

I speak with him,

even evidently,

and not in dark speeches;

and the form of the Lord

does he behold;

why then were you not

afraid

to speak against my

servant,

against Moses?

9. And the anger of the

Lord glowed,

and he went away.

10. And the cloud

departed

from above the tent,

and, behold, Miriam

[was] leprous [white]

as snow;

and Aaron turned unto

Miriam,

and, behold, [she was]

leprous.

11. And Aaron said

unto Moses:

Oh, my Lord,

lay not, I pray thee,

upon us

a sin,

for that we have done

foolishly,

and for that we have

sinned.

12. Let her not be, I pray

thee, like the dead,

that, at his coming forth

out of his mother's

womb,

half of his flesh is

consumed.

13. And Moses cried

unto the Lord,

saying:

O God, I pray thee,

deal her, I pray thee,

מפטר

14. And the Lord spoke

unto Moses:

If her father

בכל-ביתי נאמן הוא

8. פה פה אר-פה

אדבר-בו

ובראה

ולא בחידות

והמנת יהוה יבית

ומדוע לא יראתם

לדבר בעדבי

במשה:

9. ויחר אף יהוה בם

וי. 2.:

10. והענן סר

משך האהל

והנה מרים

מ צ ר ע ת פשלג

ויפן אהרן אל-מרים

והנה מצרעת:

11. ויאמר אהרן

אל-משה

בי אדני

אל-נא תשט עלינו

הטאת

אשר נואלנו

ואשר הטאנו:

12. אל-נא תהי כמת

אשר בצאתו

מרחם אמו

ויאכל הצי בשרו:

13. ויצעק משה

אל-יהוה

לאמר

אל נא

רפא נא לה:

מפטר

מפטר

14. ויאמר יי-אל משה

ואם יבית

against Moses

on account of the {
Cushite woman }

whom he had married;

for he had married a

Cushite woman.

2. And they said:

Has the Lord indeed

spoken only ²with

Moses?

has he not spoken also

with us?

and the Lord heard [it].

3. But the man Moses

[was] very meek,

above all the men

that [were] upon the

face of the earth.

4. And the Lord spoke

suddenly

unto Moses, and unto

Aaron,

and unto Miriam:

Come out you three

unto the tent of meeting;

and they three came out.

5. And the Lord came

down

in a pillar of cloud,

and he stood

[at] the door of the tent.

and he ³called Aaron {

and Miriam, }

and both of them came

forth.

6. And he said:

Hear now my words:

If there be a prophet

among you,

[I], the Lord,

in vision

I make myself known

unto him,

in dream I speak with

him.

7. Not so is my servant

Moses,

במשה

עראדות

האשה הפשית

אשר לקח

כי-אשה כשית לקח

2. ויאמרו

הבך אף-במשה

דבר יהוה

הלא גם-בנו דבר

וישמע יהוה:

3. והאיש משה

ענו מאד

מכל האדם

אשר ער-פני

הארמה:

4. ויאמר יי-פתאום

אל-משה ואהרן

ואל-מרים

צאו שלשתכם

אל-אהל מועד

ויצאו שלשתם:

5. ויכרד יהוה

בעמוד ענן

ויעמד

פתח האהל

ויקרא

אהרן ומרים

ויצאו שניהם:

6. ויאמר

שמעו-נא דברי

אס-יהוה נביאכם

יהוה

במראה

אני אתודע

בחלום אדבר-בו:

7. לא-כן עבדי משה

4. And these [were] their names:
Of the tribe of Reuben,
Shammua the son of Zaccur.
5. Of the tribe of Simeon,
Shaphat the son of Hori.
6. Of the tribe of Judah,
Caleb the son of Jephunnah.
7. Of the tribe of Issachar,
Igal the son of Joseph.
8. Of the tribe of Ephraim,
Hoshea the son of Nun.
9. Of the tribe of Benjamin,
Palti the son of Raphu.
10. Of the tribe of Zebulun,
Gaddiel the son of Sodi.
11. Of the tribe of Joseph,
[namely] of the tribe of Menassch,
Gaddi the son of Susi.
12. Of the tribe of Dan,
Ammiel the son of Gemalli.
13. Of the tribe of Asher,
Sethur the son of Michael.
14. Of the tribe of Naphtali,
Nahbi the son of Vophsi.
15. Of the tribe of Gad,
Genel the son of Machi.
16. These are the names
of the men
whom Moses sent
to spy out the land;
and Moses called
Hoshea the son of Nun
Joshua.

17. And Moses sent them
to spy out the land of
Canaan,
and he said unto them:

4. ואלה שמותם
לכנניה ראובן
שמעון זכור
5. למנשה שמעון
שפט בן חורי
6. ליהודה
כלב בן יפונה
7. ליששכר
יגאל בן יוסף
8. למנשה אפרים
הושע בן נון
9. לכננה בנימין
פלט בן רפוא
10. לכננה זבולון
גדיאל בן סודי
11. למנשה יוסף
גדי בן יסוס
12. למנשה דן
עמיהל בן גמלי
13. לכננה אשר
סתור בן מיכאל
14. למנשה נפתלי
נחבי בן ופסי
15. למנשה גד
גנאל בן מכי
16. אלה שמות
האנשים
אשר שלח משה
לתור את ארץ כנען
והוא שמעון
17. וישלח אתם משה
לתור את ארץ כנען
ויאמר אליהם

had but spit in her face,
would she not be
ashamed
seven days?
let her be shut up seven
days
outside of the camp,
and after that she shall
be brought in [again].
15. And Miriam was shut
up
outside of the camp
seven days;
and the people did not
journey
until Miriam was
brought in [again].
16. And afterward the
people journeyed
from Hazeroth,
and they encamped
in the wilderness of
Paran.

SHELACH

יג

CAP. XIII.

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
2. Send thou men,
that they may spy out
the land of Canaan,
which I give
to the children of Israel;
one man,
one man
of [every] tribe of their
fathers
you shall send,
every one [that is] a
chief among them.
3. And Moses sent them
from the wilderness of
Paran
by the order of the Lord;
all of them men
[who] were the heads of
the children of Israel.

ירק ורק בפניה
הלא תהגם
שבועת ימים
תסגר שבועת ימים
מחוצ למחנה
ואחר תאסר
15. ותסגר מרים
מחוצ למחנה
שבועת ימים
והעם לא נסע
עד האסר מרים
16. ואחר נסע העם
מהצרות
וניחנו
במדבר פארן
שלח לה
א. וידבר יי אר משה
לאמר
2. שלח לה אנשים
ויתור
את ארץ כנען
אשר אני נותן
לבני ישראל
איש אחד
איש אחד
למטה אבותיו
תשלח
כל נשיא בהם
3. וישלח אתם משה
ממדבר פארן
על פי יי
בדם אנשים
ראשי בני ישראל
המה

22. And they went up
into the South,
and they came unto
Hebron;
and there [were]

Ahlman, Sheshai, and
Talmal,
the children of Anak;

(now Hebron

was built seven years
before Zoan [in] Egypt).

23. And they came
unto the valley of Esheol,
and they cut down from
there a branch
with one cluster of
grapes,
and they carried it on a
barrow
between two

[they brought] also of the
pomegranates
and of the figs.

24. That place
they called the valley of
Esheol,
on account of the branch

which the children of {
Israel cut down from {
there. }

25. And they returned
from spying out the land
at the end of forty days.

26. And they went,
and they came
unto Moses, and unto
Aaron,
and unto all the
congregation
of the children of Israel,

unto the wilderness of
Paran,
to Kadesh;

and they brought back
word [unto] them
and [unto] all the con-
gregation,
and they showed them
the fruit of the land.

27. And they told him,

22. ויַעֲלוּ בנגב
ויבאו עד־חֶבְרוֹן
וְשָׁם

אַחִימָן וְשֵׁשַׁי וְתַלְמִי
יְדֵי הַנָּגַב
וְחֶבְרוֹן

שִׁבְעַת שָׁנִים נִבְנְתָה
לפְנֵי צֶעַן מִצְרַיִם :

23. ויבאו
עַד־נַחַל אֶשְׁכּוֹל
וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זֶמְרָה
וַאֲשֵׁכּוֹר עֲנָבִים אֶחָד
וַיִּשָּׂאוּהוּ בַמֹּט
בְּשְׁנַיִם

וּמִן־הַרְמָזִים
וּמִן־הַתְּמָרִים :

24. לַמָּקוֹם הַהוּא
קָרָא נַחַל אֶשְׁכּוֹל
עַל אֲדָתָהּ הָאֶשְׁכּוֹל
אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם
בְּגֵן יִשְׂרָאֵל :

25. וַיָּשֻׁבוּ
מִתּוֹר הָאָרֶץ
מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם :

26. וַיֵּצְאוּ
וַיָּבֹאוּ
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־כָּל־עֵדֶת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶל־מִדְבַּר פָּאֲרָן
קִדְשָׁה

וַיָּבִיאוּ אֵת־דִּבְרֵי
וְאֶת־כָּל־הַנֶּחֱדָה
וַיִּרְאוּם

אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ :
27. וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ

Get you up this way
into the South,
and go up into the
mountain.

18. And see
the land.

what it is;

and the people

that dwell upon it,

whether they are strong

or weak,

whether they are few

or many.

19. And what the land is

that they dwell therein,

whether it is good

or bad;

and what the cities are

in which they dwell }

whether in camps,

or in strongholds.

20. And what the land is,

whether it is fat

or lean,

whether there is wood

therein,

or not;

and strengthen your-

selves,

and bring

of the fruit of the land;

now the time [was]

the time of the first ripe

grapes.

21. And they went up,

and they spied out

the land

from the wilderness of

Zin

unto Rehob,

to the entrance of

Hamath

עָלוּ זֶה בנגב
וַעֲלִיתֶם אֶת־הָהָר :

18. וּרְאִיתֶם

אֶת־הָאָרֶץ

מִה־הָהוּא

וְאֶת־הָעָם

הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ

הַחֹק הוּא

הַרָּפָה

הַמְּעַט הוּא

אֲבִיר :

19. וּמַה הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־הִיא יֹשֵׁב בָּהּ

הַטּוֹבָה הִיא

אֲבִירָה

וּמַה הָעָרִים

אֲשֶׁר־הִיא יֹשֵׁב

בָּהֶן

הַבְּחֻצֹתִים

אִם בְּמִבְצָרִים :

20. וּמַה הָאָרֶץ

הַשְּׂמֵנָה הִיא

אֲבִירָה

הַיֹּשֵׁב בָּהּ עַל

אֲבִירָן

וְהַתְחַזְקוּתֶם

וּקְחוּתֶם

מִפְרֵי הָאָרֶץ

וְהַיָּמִים

יְמֵי בְבוּרֵי עֲנָבִים :

21. וַיַּעֲלוּ

וַיִּסְפְּדוּ אֶת־הָאָרֶץ

מִבְּדִבְרֵי־צִין

עַד־רֶחֱבֹב

לְקַדְמַת חֲמַת :

unto the children of Israel,

saying:

The land,

through which we have passed

to spy it out,

is a land

that consumes its inhabitants;

and all the people

that we saw in it

[are] men of [great] statute,

33. And there we saw

the 'Nephilim,

the sons of Anak,

who [come] of the 'Nephilim;

and we were in our own eyes

as grasshoppers,

and so were we in their eyes.

י

1. And all the congregation lifted up their voice, and cried aloud; and the people wept

(in) that night.

2. And [there] murmured against Moses and against Aaron

all the children of Israel,

and all the congregation said unto them:

Would that we had died

in the land of Egypt!

or in this wilderness

would that we had died!

3. And why does the Lord bring us

into this land,

to fall by the sword?

our wives and our little ones

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כֹּאמֹר

הָאֲרֶץ

אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ

לְתוֹר אֶתָּה

אֶרֶץ

אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא

וְכָל-הָעָם

אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ

אֲנִישֵׁי כְדוּת:

33. וְשָׁם רָאִינוּ

אֶת-הַנְּפִלִיִּים

בְּנֵי עָנָק

מִן-הַנְּפִלִיִּים

וְנָהִי בְעֵינֵינוּ

כַּחֲסִידִים

וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:

וַתִּשָּׂא קֶדֶשׁ-הָאֶלֶּה

וַתִּתְּנוּ אֶת-קוֹלְכֶם

וַיִּבְכּוּ הָעָם

בַּלַּיְלָה הַהוּא:

2. וַיִּלְלוּ

עַל-מִשְׁנֵה וְעַל-אַהֲרֹן

כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם

כִּלְהֵעֲדָה

לִדְּוִי-מִתְּנוּ

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

אוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה

לִדְּוִי-מִתְּנוּ

3. וְלָמָּה יְהוָה

מֵבִיא אֹתָנוּ

אֶל-הָאֲרֶץ הַזֹּאת

לְנַפֵּל בַּחֶרֶב

וְנִשְׁמְנו וְנִסְפְּנוּ

and they said:

We came unto the land

whither thou hast sent us,

and surely

it flows [with] milk and honey;

and this is its fruit.

28. Nevertheless strong is the people

that dwell in the land,

and the cities are fortified,

[and] very great,

and also the children of Anak

we have seen there.

29. Amalek dwells

in the land of the South,

and the Hittite,

and the Jebusite, and the Emorite,

dwell in the mountain;

and the Canaanite

dwells by the sea,

and by the side of the Jordan.

30. And Caleb stilled

the people,

before Moses.

and he said:

We will easily go up,

and we will possess it;

for we are well able to overcome it.

31. But the men

that went up with him

said:

We are not able to go up

against the people,

for they are stronger than we.

32. And they brought up

an evil report of the land

which they had spied out

וַיֹּאמְרוּ

בָּאִנוּ אֶל-הָאֲרֶץ

אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ

וְנִם

וְכַח חֶלֶב וְדָבַשׁ הִוא

וְהָעַמִּי-רָבִי:

28. אָפֶם כִּי-עַז הָעָם

הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ

וְהָעִירִים בְּצֻרוֹת

גְּדֹלֹת מְאֹד

וְנִם יְלִדֵי הָעָנָק

רָאִינוּ שָׁם:

29. עַמְלֵק יוֹשֵׁב

בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב

וְהַחִתִּי

וְהַיְבוֹסִי וְהָאֱמֹרִי

יוֹשֵׁב בְּהָר

וְהַכְּנַעֲנִי

יוֹשֵׁב עַל-הַיָּם

וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן:

30. וַיִּחַם קָלֶב

אֶת-הָעָם

אֶל-מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

עֲלֵה נַעֲלֵה

וַיִּרְשְׁנוּ אֹתָהּ

כִּי-יָכוֹל נוֹכַח לָהּ:

31. וְהָאֲנָשִׁים

אֲשֶׁר-עָלּוּ עִמּוֹ

אָמְרוּ

לֹא נוֹכַח לַעֲלֹת

אֶל-הָעָם

כִּי-חָזָק הִוא כִּמְנוּ:

32. וַיֹּצִיאוּ

דֹּבַת הָאֲרֶץ

אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ

1) Heb., also. 2) Or, toward. 3) Heb., he is. 4) Or, giants. 5) Heb., and gave out their voice

the people of the land;
for they are ²our bread;
their ³defence has de-
parted from them,
but with us is the Lord;
do not fear them.

10. And all the congre-
gation said
to stone them with
stones,
when the glory of the
Lord
appeared in the tent of
meeting
unto all the children of
Israel.

11. And the Lord said
unto Moses:
How long will despise
me
this people?

and how long
will they not believe in
me,
for all the signs

which I have ⁴done in
⁵their midst.
12. I will smite ⁶them
with the pestilence,
and I will ⁷destroy
⁸them,
and I will make [of] thee

a greater and a mightier
nation than ⁹they are.

13. And Moses said unto
the Lord:
But the Egyptians will
hear [it];
—for thou hast brought
up with thy power
this people

from ⁵their midst,—

14. And they will tell
unto the inhabitant[s]
of this land,
[who] have heard that
thou, Lord,
[art] in the midst of this
people,
that eye to eye
thou, Lord, art seen,
and thy cloud stands
over them,
and in a pillar of cloud

אֶת־עַם הָאָרֶץ
כִּי לֶחֱמֵנוּ הֵם
סָר צִדָּם מִסִּלְהֵם
וַיְהִיָּה אִתָּנוּ
אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ
לֹא תִירָאוּם
10. וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵדָה
לִדְּבֹר אֹתָם בִּבְאֲבָנִים
וַיִּכְבֹּד יְהוָה
נִרְאָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
11. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
עַד־כַּיָּנִי וַיִּבְזֶה
הָעָם הַזֶּה
וְעַד־כַּיָּנִי
לֹא־יֵאמְנוּ לִי
כָּל־הַאֲתֹת
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקֶרְבִּי
12. אֲבָנִי בְּדֶבֶר
וְאֹרֶשׁוֹן
וְאֶעֱשֶׂה אִתָּה
לְגוֹי־גָדוֹל וְעָצוּם
{ כִּמְנוּ :

13. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְיָ
וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם
כִּי־הָעֵלִיתָ בְּכַחֲךָ
אֶת־הָעָם הַזֶּה
מִקֶּרְבִּי
14. וַיֹּאמְרוּ
אֶל־יֹשֵׁב
הָאָרֶץ הַזֹּאת
שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה
בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר־עֵינִי בְּעֵינִי
נִרְאָה וְאַתָּה יְהוָה
וְעַנְנְךָ עִמָּךְ
וּבַעֲמֹד עָנָן

will be (for) a prey!
were it not better for us
[to] return to Egypt?

4. And they said
one to another:
Let us appoint a ¹chief,
and let us return to
Egypt.

5. Then Moses and Aaron
fell
upon their faces
before all the assembly
of the congregation of
the children of Israel.

6. And Joshua the son
of Nun
and Caleb the son of
Jephunnah,
of those that had spied
out
the land,
rent their garments.

7. And they said
unto all the congregation
of the children of Israel,
saying:

The land,
through which we have
passed
to spy it out,
this land is exceedingly
good.

8. If the Lord delight in
us,
then he will bring us
into this land,
and he will give it to us;
a land
which flows
[with] milk and honey.

9. Only against the Lord
do not rebel,
and you do not fear

יִהְיוּ לִבֵּי
הַלֵּוָּי טוֹב לָנוּ
יָשׁוּב מִצְרַיִם :
4. וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־אָחִיו
נִתְּנָה רֹאשׁ
וְנָשׁוּבָה מִצְרַיִם :
5. וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
עַל־פְּנֵיהֶם
לִפְנֵי כָל־קְהָל
עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
6. וַיְהִישׁע בֶּן־נֹון
וְקָלֵב בֶּן־יִפְנֵה
מִן־הַחֹתָרִים
אֶת־הָאָרֶץ
קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם :

7. וַיֹּאמְרוּ
אֶל־כָּל־עֵדֶת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
כַּאֲמַר
הָאָרֶץ
אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ
לְתוֹר אֶתָּה
טוֹבָה הָאָרֶץ
{ מְאֹד מְאֹד :
שְׁלִישִׁי

8. אִם־יִשְׂמַח יְהוָה
בָּנוּ וַיְהִיָּה
וַיְהִיָּה אִתָּנוּ
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְנִתְּנָה לָנוּ
אָרֶץ
אֲשֶׁר־הִיא זָבֵת
חֶלֶב וְדִבְשׁ :
9. אַךְ בַּיְהוָה
אֶל־תִּמְרָדוּ
וְאַתֶּם אֶל־תִּירָאוּ

9. Only against the Lord
do not rebel,
and you do not fear

9. Only against the Lord
do not rebel,
and you do not fear

9. Only against the Lord
do not rebel,
and you do not fear

9. Only against the Lord
do not rebel,
and you do not fear

1) Heb., head. 2) Or, bread for us
1) Heb., head. 2) Or, bread for us
1) Heb., head. 2) Or, bread for us

2) Heb., shadow. 4) Or, shown. 5) Or, his. 6) Or, him

13. But, as I live,

and [as] all the earth
is filled [with] the glo-
ry of the Lord.

22. That all the men
who have seen my glory,
and my signs,
which I have done
in Egypt and in the
wilderness,
yet have tempted me
these ten times,

and have not hearkened
to my voice,
23. Surely they shall
not see

the land
which I have sworn
to their fathers,

and all those that
despised me
shall not see it.

24. But my servant
Caleb,
because [there] was
another spirit with him,

and he has followed me
fully,
therefore I will bring
him
into the land

whereinto he went;

and his seed shall
possess it.

25. Now the Amalekite
and the Canaanite
dwell in the valley;
to-morrow turn you,

and journey [to] the
wilderness
[by] the way of the Red
Sea.

26. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:

27. How long [shall I
bear]

21. ואולם חיי אני
וימלא כבוד יהוה
את כל הארץ :

22. כי כלה אנשים
הראים את כבודי
ואת אותותי
אשר עשיתי
במצרים ובמדבר
וניסו אותי
זה עשר פעמים :

23. ולא שמעו בקולי :
אם יראו
את הארץ
אשר נשבעתי
לאבותם
וכי יבאצו
לא יראוה :

24. ועבדי קלב
עקב היתה
רוח אחרת עמו
ויבטא אחרי
יהביא אותו
אל הארץ
אשר באת שמה
וירשו יורשנה :
25. והעמלקי
והכנעני
יושב בעמק
מחר פנו
וסעו לכם המדבר
דרך ים סוף :

26. וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן
לאמר :
27. עד כמה

thou goest before them
by day,
and in a pillar of cloud
[by] night,
15. That thou hast killed
this people
as one man,
then will say the nations
that have heard
thy fame,
saying:

16. Because the Lord was
not able

to bring
this people
into the land

which he has sworn to
them,
therefore he has slaughtered
them in the wilderness.

17. And now, I pray thee,
let be great
the power of the Lord,
as thou hast spoken,

saying:

18. The Lord is slow of
anger,
and great in kindness,

forgiving iniquity, and
transgression;
but who will by no means
clear [the guilty].
visiting the iniquity of
fathers

upon children,
upon a third [generation]

and upon a fourth
[generation].

19. Pardon, I pray thee,
the iniquity of this
people

according to the great-
ness of thy kindness,
and as thou hast for-
given
(to) this people,

from Egypt even until
now.

20. And the Lord said:
I have pardoned accord-
ing to thy word.

אתה הנה לפניך
יום
ובעמוד אש לילה :

15. והמתה
את העם הזה
כאיש אחד
ואמרו הגוים
אשר שמעו
את כבודך
לאמר :

16. כי כלה יהוה
להביא
את העם הזה
אל הארץ
אשר נשבע להם
וישחטם במדבר :

17. ועתה יגדל נא
כח ידך
כאשר דברת
לאמר :

18. יהוה ארך אפים
ורב חסד
נשא עון ופשע
ונקה לא ינקח
פקד עון אבות
ערכנים
על שלשים
ועל רבעים :

19. סדח נא
לעון העם הזה
כגדל חסדך
וכאשר נשאתה
לעם הזה
ממצרים ועד הנה :

20. ויאמר יהוה
סלחתי כדברך :

1) Or, long-suffering.

shall fall in this wilderness,
 33. And your children
 shall wander about in
 the wilderness
 forty years,
 and they shall bear
 your whoredoms,
 until your carcasses be
 consumed
 in the wilderness.
 34. After the number of
 the days
 [in] which you have
 siped out
 the land,
 [even] forty days,
 a day for a year,
 a day for a year,
 you shall bear your
 iniquities,
 [even] forty years;
 and you shall know my
 alienation.
 35. I, the Lord, have
 spoken,
 surely this I will do
 to all this evil congrega-
 tion,
 that are gathered to-
 gether against me:
 in this wilderness they
 shall be consumed,
 and there they shall die.
 36. — And the men,
 whom Moses sent
 to spy out the land,
 and they returned,
 and they caused all {
 the congregation to
 murmur against him,
 by bringing up an evil
 report
 against the land.
 37. [Even] those men
 died,
 [who] have brought up
 an evil report of the
 land,
 in the plague
 before the Lord.

יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה :
 33. וּבְנֵיכֶם
 יִדְּלוּ רְעִים בַּמִּדְבָּר
 אַרְבָּעִים שָׁנָה
 וְנִשְׂאוּ אֶת־זִנוּיֹתֵיכֶם
 עַד־חַם פְּגִרְכֶם
 בַּמִּדְבָּר :
 34. כַּמִּסְפֵּר הַיָּמִים
 אֲשֶׁר־תֵּרְתֶם
 אֶת־הָאָרֶץ
 אַרְבָּעִים יוֹם
 יוֹם לְשָׁנָה
 יוֹם לְשָׁנָה
 תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹנוֹתֵיכֶם
 אַרְבָּעִים שָׁנָה
 וְיָדַעְתֶּם אֶת־תַּנְחָאִי
 35. אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי
 אִם־לֹא זֹאת אַעֲשֶׂה
 {
 לְכָל־הָעֵדָה הָרָעָה
 הַזֹּאת }
 הַנִּצְעָדִים עָלַי
 בַּמִּדְבָּר הַזֶּה וְתָמוּ
 וְיָשָׁם יָמָם :
 36. וְהָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה
 לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ
 וַיָּשֻׁבוּ
 וַיְגִדּוּ עָלַי
 אֶת־כָּל־הָעֵדָה
 לְהוֹצִיא דָבָה
 עַל־הָאָרֶץ :
 37. וְהָאֲנָשִׁים
 מוֹצִיאֵי
 דְּבַת־הָאָרֶץ רָעָה
 בַּפִּגְמָה
 לִפְנֵי יְהוָה :

with this evil congrega-
 tion,
 who are murmuring
 against me?
 the murmurings
 of the children of Israel,
 which they are murmur-
 ing
 against me,
 I have heard.
 28. Say unto them:
 As I live,
 says the Lord,
 surely as you have {
 spoken }
 in my ears,
 so I will do to you.
 29. In this wilderness
 shall fall your carcasses,
 and all your numbered,
 according to your whole
 number,
 from twenty years old
 and upward,
 that have murmured
 against me.
 30. Surely you shall [not]
 come
 into the land,
 [concerning] which I
 raised
 my hand?
 to let you dwell therein,
 save Caleb the son of
 Jephunneh,
 and Joshua the son of
 Nun.
 31. But your little ones,
 [of] whom you said:
 They shall be (for) a prey,
 them I will bring in,
 and they shall know the
 land
 which you have rejected.
 32. But as for you, your
 carcasses

לְעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת
 אֲשֶׁר הִמָּה מְרִינִים
 עָלַי
 אֶת־תִּלְלוֹת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר הִמָּה מְרִינִים
 עָלַי
 שָׁמָעִתִּי :
 28. אֲמַר אֲלֵהֶם
 חַי־אֲנִי
 נֹאמֵר יְהוָה
 אִם־לֹא
 בְּאָזְנוֹךְ דִּבַּרְתֶּם
 בְּאָזְנִי
 כִּן אַעֲשֶׂה לָכֶם :
 29. בַּמִּדְבָּר הַזֶּה
 יִפְּלוּ פְגִרְכֶם
 וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם
 לְכָל־מִסְפָּרְכֶם
 כַּכּוֹן עֲשָׂרִים שָׁנָה
 וְעָלְיָה
 אֲשֶׁר הִלִּיתֶם עָלַי :
 30. אִם־אַתֶּם תָּבֹאוּ
 אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי
 אֶת־יָדִי
 לְשָׁבֶן אֲתֶכֶם בָּהּ
 כִּי אִם־כָּלֶב בֶּן־יִפְנֶה
 וְיֹהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן :
 31. וְלִפְנֵיכֶם
 אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם
 כִּבְיָ יְהִי
 וְהִבִּיאֹתִי אֲתֶם
 וְיָדַעוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר מִאֲסַתֶּם בָּהּ :
 32. וּפְגִרְכֶם אֲתֶם

1) Or, dead bodies. 2) I, e., I swore. 3) Heb., feedin, etc 4) Heb., ended. 5) Or, the revokins
 breach) of my promise: my with drawn [of protection].

but the ark of the covenant of the Lord, and Moses, did not move

from the midst of the camp.

45. Then came down the Amalekite and the Canaanite

that dwell in that mountain, and they smote them,

and they beat them down unto Hormah.

טו

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Speak

unto the children of Israel, and say unto them:

When you shall come into the land

of your habitations,

which I give to you.

3. And you will prepare

a fire-offering to the Lord,

a burnt-offering, or a sacrifice, for a special vow,

or as a freewill-offering,

or in your set feasts,

to prepare

a sweet savor to the Lord,

of the herd,

or of the flock.

4. Then shall offer

he that offers his oblation to the Lord a meal-offering of a tenth [of an ephah] fine flour mingled

with the fourth part of a hin of oil.

5. And wine for the drink-offering, the fourth part of a hin,

וַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא-מָשׁוּ

מִמֶּקֶד בַּמַּחֲנֶה :

45. וַיָּרֶד הָאֱמָלִיקִי וְהַכְּנָעֲנִי

הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא

וַיִּכּוּם

וַיַּדְּחוּם עַד-הַחֲרָמָה :

CAP. XV.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר :

2. דַּבֵּר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כִּי תָבֹאוּ

אֶל-אֶרֶץ

מְשׁוֹכֵתֵיכֶם

אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם :

3. וַעֲשִׂיתֶם

אִשָּׁה לַיהוָה

עֹלָה אוֹ-זֶבַח

לְפָנַי-נֶדֶר

אוּ בְנֵדָה

אוּ בְמַעֲדֵיכֶם

לְעֹשֹׂת

הַיִּם נִיחֹם לַיהוָה

דִּוְיָהּ בְּקָר

אוּ מִן-הַצֹּאן :

4. וְהִקְרִיב

הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיְי

מִנְחָה סֹת עֶשְׂרוֹן

בָּלֹל

בְּרִבְעִית הַהֵין שֶׁמֶן

5. וַיֵּין בְּרִבְעִית בֵּהֵין

38. But Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Jephunneh, remained alive

of those men

who went

to spy out the land. —

39. And Moses spoke

these words

unto all the children of Israel;

and the people mourned greatly.

40. And they rose up early in the morning, and they went up

unto the top of the mountain,

saying:

Lo, here we are,

and we will go up unto the place

[cf] which the Lord has spoken;

for we have sinned.

41. And Moses said:

Why now

do you transgress

the order of the Lord,

seeing it shall not prosper?

42. Do not go up;

for the Lord is not in your midst;

that you may not be smitten down

before your enemies.

43. For the Amalekite

and the Canaanite

are there before you,

and you shall fall by the sword;

since you have turned back

from following the Lord,

therefore the Lord will not be with you.

44. Yet they presumed to go up

unto the top of the mountain;

38. וַיְהִי־שָׁע בִּנְנוֹן וְקָלֵב בֶּן־יִפְנֶה חָיו

מִן-הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַלֹּכִים

לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ :

39. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיַּחֲאֲבֻלוּ הָעָם מְאֹד :

40. וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ

אֶל-רֹאשׁ-הַהָר

לֵאמֹר

הִנֵּנוּ

וְעָלֵינוּ אֶל-הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר-אָמַר יְהוָה

כִּי חָמָאנוּ :

41. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

לָמָּה זֶה

אַתֶּם עֹבְרִים

אֶת־פִּי יְהוָה

וְהוּא לֹא תַצְלַח :

42. אַל-תַּעֲלוּ

כִּי אִין יְיָ בְּקִרְבְּכֶם

וְלֹא תִנָּפּוּ

לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם :

43. כִּי הָעֲמָלִיקִי וְהַכְּנָעֲנִי

שָׁם לִפְנֵיכֶם

וְנִפְלֹתֶם בַּחֶרֶב

כִּי-עֵלֶיכֶן שָׁבַתֶם

מֵאַחֲרֵי יְהוָה

וְלֹא-יְהִיָּה יְיָ עִמָּכֶם :

44. וַיַּעֲפֻזוּ לַעֲלֹת

אֶל-רֹאשׁ הָהָר

2) Or, persisted. 2) Or, depart. 3) Or, offer; Heb., make.

so shall you do to [every] one
according to their
number.
13. Every native

shall do these [things]
after this manner,
in offering a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord.

14. And when [there]
shall sojourn with you
a stranger,

or whosoever may be
among you
in your generations,

and he will prepare a
fire-offering
of a sweet savor to the
Lord;

as you do,

so shall he do.

15. Assembly:

one statute [shall be]
for you,
and for the stranger.

that sojourns [with you],

a perpetual statute

for your generations;

as you are, so shall the
stranger be
before the Lord.

16. One law

and one ordinance

shall be for you,

and for the stranger

that sojourns with you.

שש

17. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

18. Speak

unto the children of
Israel,
and say unto them:

when you shall come
into the land

whither I bring you.

בכה תעשו לאחד
בכנספרם:

13. כל האזרח

יעשה בכה את אלה

למקריב אשה

היסניחם ליהוה:

14. וכי יגור איתכם

גֵר

או אשר בתוכם

לדורתיכם

ועשה אשה

היסניחם ליהוה

כאשר תעשו

כן יעשה:

15. הקהל

חקה אחת לכם

ודגך

הגֵר

חקת עולם

לדורתיכם

ככם כגֵר יהיה

לפני יהוה:

16. חורה אחת

ומשפט אחד

יהיה לכם

ודגך

הגֵר איתכם:

17. וידבר יי אל משה

לאמר:

18. דבר

אל בני ישראל

ואמרת איהם

כבאתם אל הארץ

אשר אני מביא

אתכם שמה:

thou shalt prepare with
the burnt-offering,
or with the sacrifice,

for [each] one ¹lamb.

6. ²Or for a ram

thou shalt prepare a
meal-offering
of two tenth parts [of an
ephah] of fine flour

mingled with the third
part of a hin of oil.

7. And wine for the
drink-offering,
the third part of a hin,

thou shalt offer

[for] a sweet savor to
the Lord.

חמישי

8. And when thou shalt
prepare
a bullock

[for] a burnt-offering, or
[for] a sacrifice,
for a special vow,

or [for] a peace-offering
to the Lord.

9. Then he shall offer

with the bullock

a meal-offering

of three tenth parts [of
an ephah] of fine flour

mingled with half a
hin oil.

10. And wine

thou shalt offer for the
drink-offering
half a hin;

[it is] a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord.

11. So it shall be done

for [each] one ³bullock,

or for [each] one ram,

or for the lamb,

among the sheep, or
among the goats.

12. According to the
number
that you may prepare.

תעשה על העלה
או זבח

לכבש האחד:

6. או לציל

תעשה מנחה

סלת שני עשרנים

בדולה בשמן

שלשית ההין:

7. ויין לנסך

שלשית ההין

תקריב

היסניחם ליהוה:

חמישי

8. וכי תעשה

בזבך

עלה או זבח

לפלא נדר

או שלמים ליהוה:

9. ותקריב

ערכו זבך

מנחה

סלת שלשה עשרנים

בדול בשמן

חצי ההין:

10. ויין

תקריב לנסך

חצי ההין

אשה

היסניחם ליהוה:

11. ככה יעשה

לזבך האחד

או לצב האחד

או זבחה

בכבשים או בעזים:

12. כמספר

אשר תעשו

1) Or, sheep. 2) Or, but. 3) Or, ox.

and one he-goat
for a sin-offering.

25. And the priest shall
make atonement
for all the congregation
of the children of Israel,
and it shall be forgiven
to them;
for it was an error,
and they have brought
their oblation,
a fire-offering to the
Lord,
and their sin-offering
before the Lord,
for their error.

26. And it shall be
forgiven
to all the congregation
of the children of Israel,
and to the stranger
that sojourns in their
midst;
for by all the people
[It was done] through
error.

שְׂבִיעִי

27. And if one person
shall sin through error,
then he shall offer
a she-goat a year old
for a sin-offering.

28. And the priest shall
make atonement
for the person
that has erred,
when he sinned through
error,
before the Lord,
to make atonement for
him.
and it shall be forgiven
to him.

29. [For] the native
among the children of
Israel,
and for the stranger

וּשְׂעִיר-עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת : (חֲסִרָא)
25. וְכֹפֶר הַכֹּהֵן
עַל-כָּל-עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנִסְלַח לָהֶם
כִּי-שָׁגָגָה הָיָה
וְהֵם הֵבִיאוּ
אֶת-קֹרְבָנָם
אִשָּׁה לַיהוָה
וְחַטָּאתָם
לִפְנֵי יְהוָה
עַל-שְׂגִיטָתָם :
26. וְנִסְלַח
לְכָל-עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלַגֵּר
הַגֵּר בְּתוֹכָם
כִּי קָלָה-הָעֵשָׂה
בְּשָׁגָגָה :
שְׂבִיעִי
27. וְאִם-נִפְשׁ אֶחָד
תִּחַטָּא בְּשָׁגָגָה
וְהִקְרִיבָה
עֵז בֶּת-שָׁנָתָהּ
לְחַטָּאת :
28. וְכֹפֶר הַכֹּהֵן
עַל-הַנֶּפֶשׁ
הַשֹּׁגֶגֶת
בְּחַטָּאָה בְּשָׁגָגָה
לִפְנֵי יְהוָה
לְכַפֵּר עָלָיו
וְנִסְלַח לוֹ :
29. הַאֲזֹרָח
בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלַגֵּר

19. Then it shall be,
when you eat
of the bread of the land,
you shall ¹heave a heave-
offering to the Lord.

20. [Of] the first
of your ²doughs
you shall ¹heave a cake
[for] a heave-offering;
as the heave-offering of
the threshing-floor,
so shall you ¹heave it.

21. Of the first
of your doughs
you shall give to the
Lord a heave-offering
in your generations.

22. And when you shall
err,
and you shall not
³perform
all these commandments
which the Lord has
spoken
unto Moses.

23. [Ever] all that the
Lord has commanded
unto you
by the hand of Moses,
from the day
that the Lord comman-
ded
and onward,
for your generations.

24. Then it shall be,
if, by inadvertence of the
congregation,
it was done through
error,
that all the congregation
shall prepare
one young bullock
for a burnt-offering,
for a sweet savor to the
Lord,
with its meal-offering,
and its drink-offering,
according to the ordi-
nance,

19. וְהָיָה
בְּאֲכֹלְכֶם
מִלֶּחֶם הָאָרֶץ
תִּרְיֹמוּ תְרוּמָה לַיהוָה :
20. רֵאשִׁית
עֲרֻסְתְּכֶם
חֻקָּה תִרְיֹמוּ
תְרוּמָה
כַּתְרוּמַת גֶּרֶן
בֶּן תִּרְיֹמוּ אֹתָהּ :
21. מֵרֵאשִׁית
עֲרֻסְתִּיכֶם
תִּתְּנוּ לַיהוָה תְרוּמָה
דָּרֹתִיכֶם :
22. וְכִי תִשְׁגּוּ
וְלֹא תַעֲשׂוּ
אֶת כָּל-הַמִּצְוֹת
(הָאֵלֶּה)
אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה :
23. אֵת כָּל-אֲשֶׁר
(צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם)
בְּיַד-מֹשֶׁה
מִן-הַיּוֹם
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
וְהִקְדַּחְתָּ
דָּרֹתִיכֶם :
24. וְהָיָה
אִם מֵאִינִי הָעֲדָה
נִעֲשְׂתָה לְשָׁגָגָה
וַעֲשׂוּ כָל-הָעֲדָה
פֶּר בֶּן-בָּקָר אֶחָד
לְעֹלָה
רִיחַם נִיחֹם לַיהוָה
וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ
כַּמִּשְׁפָּט

1) Or. set aside; offer up. 2) Or. coarse meal. 3) Heb., do.

outside of the camp.

96. And all the congregation brought him forth

outside of the camp,

and they stoned him with stones, and he died.

as the Lord had commanded Moses.

מִפְּטִיר

37. And the Lord said unto Moses, saying:

38. Speak

unto the children of Israel, and say unto them,

that they shall make for themselves a fringe upon the corners of their garments throughout their generations, and they shall put

upon the 'fringe of [every] corner a ⁵thread of blue.

39. And it shall be to you for a fringe, that you may look [upon] it,

and remember

all the commandments of the Lord, and do them;

and you shall not ⁶follow

after your heart

and after your eyes,

after which you go astray

40. In order that you may remember, and do

all my commandments;

and you shall be holy

to your God.

41. I am the Lord your God,

מִחוּץ לַמַּחֲנֶה :

36. וַיֵּצִיאוּ אוֹתוֹ

כָּל-הָעֵדָה

אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

וַיִּרְגְּמוּ אוֹתוֹ בִּבְרִיחִים

וַיָּמָת

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה } אֶת-מֹשֶׁה :

מִפְּטִיר

37. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

קֹמֶר :

38. דַּבֵּר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית

עַל-כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם

דְּרוֹתָם

וְנָחֲנוּ

עַל-צִיצִית הַכָּנָף

פֶּתִיל תְּכֵלֶת :

39. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית

וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ

וּזְכַרְתֶּם

אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

וְלֹא-תִהְיוּ

אֲחֵרִי לְבַבְכֶּם

וְאֲחֵרִי עֵינֵיכֶם

אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים

אַחֲרֵיהֶם :

40. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ

וַעֲשִׂיתֶם

אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי

וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים

לִאלֹהֵיכֶם :

41. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם

that sojourns in their midst;

one law

you shall have

for him that does [ought] through error.

30. But the person

that does [ought]

with a high hand,¹

[whether] of the native

or of the stranger.

the same ²blasphemes the Lord,

and that person shall be cut off {

from the midst of his people,

31. For the word of the Lord he has despised, and his commandment he has broken;

that person shall utterly be cut off; {

his iniquity is on him.

32. While the children of Israel were in the wilderness,

then they found a man

³gathering wood

on the sabbath day.

33. And [there] brought him those that found him

unto Moses and unto Aaron,

and unto all the congregation.

34. And they put him in custody,

for it had not been declared what should be done to him.

35. And the Lord said unto Moses:

The man shall surely be put to death;

all the congregation shall stone him with stones {

הֵנָּה בְּתוֹכָם

חֹרֶה אֶחָד

יָהִי לָכֶם

לַעֲשֹׂה בִשְׁגָגָה :

30. וְהַנֶּפֶשׁ

אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה

בְּיָד רָמָה

מִן-הָאֹרֶחַ

וּמִן-הַנָּכַר

אֶת-יְהוָה הוּא מְבַרֵּךְ

וְנִכְרְתָה

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מִקֶּרֶב עַמָּה :

31. כִּי דִבְרֵי בָוָה

וְאֶת-מִצְוֹתוֹ הִפְךָ

הִפְרַת וְתִפְרַת

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

עוֹנָה הִיא בְּיָדָהּ :

32. וַהֲיוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

בַּמִּדְבָּר

וַיִּמָּצֵא אִישׁ

מְקַשֵּׁשׁ עֲצִים

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת :

33. וַיִּקְרִיבוּ אוֹתוֹ

הַמִּצְאִים אוֹתוֹ

מְקַשֵּׁשׁ עֲצִים

אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן

וְאֶל כָּל-הָעֵדָה :

34. וַיָּנִיחוּ אוֹתוֹ

בַּמִּשְׁמָר

כִּי לֹא פִּיֶּשׁ

מִהֲיֵשֶׁה לוֹ :

35. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

מוֹת יוֹמָת הָאִישׁ

רָגַם אוֹתוֹ בִּבְרִיחִים

כָּל-הָעֵדָה

1) I. e., presumably. 2) Or, dishonors. 3) Or, picking sticks. 4) Or, tassels. 5) Or, lace; cord. 6) Or, seek after [the inclination] of your heart. 7) Or, play the harlot; or, commit whoredom.

In the morning, then will
the Lord make known
who is his,

and who is the holy,

and he will bring [him]
near unto himself,
and him whom he shall
choose
he will bring near unto
himself.

6. This do:

take you ⁶firepans,

Korah, and all his
⁶company.

7. And put in them fire,

and put upon them
incense
before the Lord

to-morrow;

and it shall be,

the man whom the Lord
will choose,
he is the holy;

*you take too much upon
you, ye sons of Levi.

8. And Moses said

unto Korah:

Hear now, you sons of
Levi.

9. Is it too little for you,

that the God of Israel
has separated you

from the congregation
of Israel,
to bring you near unto
himself,
so serve the service

of the tabernacle of the
Lord,
and to stand before the
congregation
to minister unto them.

10. And he has brought
thee near,

and all thy brethren

the sons of Levi

with thee,

that you seek the priest-
hood also?

11. Therefore

thou and all thy ⁶com-
pany

בָּקֶר וַיָּבֵעַ יְהוָה

אֶת-אֲשֶׁר-לָךְ

וְאֶת-הַקְּדוֹשׁ

וְהַקְּרִיב אֵלָיו

וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחַר-בּוֹ

יִקְרִיב אֵלָיו :

6. זֹאת עֲשֹׂה

קְחוּ-לָכֶם מִחֹתוֹת

קָרַח וְכָל-עֲדָתוֹ :

7. וְהָנוּ בָהֶן אֵשׁ

וְשִׂמוּ עֲלֵיהֶן קֶמֶת

לִפְנֵי יְהוָה

מָחָר

וְהָיָה

הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִבְחַר יְיָ :

הוּא הַקְּדוֹשׁ

כִּי-לָכֶם בָּנִי לוֹי :

8. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-קָרַח

שְׁמַע-נָא בָנִי לוֹי :

9. הַמֶּשֶׁט מִכָּכֶם

כִּי-הִכְדִּיר אֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם

מֵעֵדֶת יִשְׂרָאֵל

לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו

לְעֹבֵד אֶת-עֲבֹדַת

מִשְׁכַּן יְהוָה

וְלָעֹמֵד לִפְנֵי הָעֵדָה

לְשָׁרְתָם :

10. וַיִּקְרַח אֹתָךְ

וְאֶת-כָּל-אֲחֵיךָ

בְּנֵי-לֵוִי

אִתָּךְ

וּבִקְשַׁתֶּם גַּם-כֹּהֵנִה :

11. לָכֵן

אַתָּה וְכָל-עֲדָתְךָ

who brought you out

from the land of Egypt,

to be your God:

I am the Lord your God.

KORACH

טז

1. And [there] took
[men] Korah,
the son of Izhar,

the son of Kehath,

the son of Levi,

and Dathan and Abiram,

the sons of Eliab,

and On, the son of Peleth.

the sons of Reuben.

2. And they rose up
before Moses,
with [certain] men

of the children of Israel,

two hundred and fifty;

chiefs of the congre-
gation,
called to the assembly,

men of ³renown.

3. And they assembled
themselves together
against Moses and
against Aaron,
and they said unto them:

*You take too much
upon you;

for the whole congre-
gation

are all of them holy,
and in their midst is the
Lord;

wherefore then lift you
up yourselves
above the assembly of
the Lord.

4. When Moses heard [it],
then he fell upon his face.

5. And he spoke unto
Korah

and unto all his
⁶company,

saying:

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

לְהִיטִיב לָכֶם לֵאלֹהִים

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

קרח

CAP. XVI.

1. וַיִּקַּח קָרַח

בֶּן-יִזְחָר

בֶּן-קֵהַת

בֶּן-לֵוִי

וְדָתָן וְאַבִּירָם

בְּנֵי אֱלִיאֵב

וְאֹן בֶּן-פִּעֹלֶת

בְּנֵי רְעוּבֵן :

2. וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה

וְאֲנָשִׁים

מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת

יְשָׁאִי עֵדָה

קְרָאִי מוֹעֵד

אֲנָשֵׁי שֵׁם :

3. וַיִּקְבְּלוּ

עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן

וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם

כִּי-לָכֶם

כִּי-כִהְיֵה עֵדָה

כָּכֶם קְדוֹשִׁים

וּבְתוֹכָם יְהוָה

וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ

עַל-קִבְּרֵי יְהוָה :

4. וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה

וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו :

5. וַיְדַבֵּר אֶל-קָרַח

וְאֶת-כָּל-עֲדָתוֹ

וַאֲמַר

1) Or, And Korah, the son, etc. took himself together with Dathan, etc. 2) Or, counsel. See Rashi ("ש"י) and Dr. Philippon's commentary. 3) Heb., name 4) Heb., It is enough for you. 5) Or, congregation. 6) Or, censurers.

Thou and all thy
company
be you before the Lord,
thou, and they, and
Aaron,
to-morrow.

17. And take you
every man his ²firepan
and put upon them
incense,
and bring you
before the Lord
every man his ²firepan,
two hundred and fifty
firepans;

also thou, and Aaron,
each his ²firepan.
18. And they took
every man his ²firepan,
and they put upon them
fire,
and they laid upon them
incense;
and they stood

[at] the door of the tent
of meeting,
with Moses and Aaron.

19. And Korah assembled
against them
a'l the congregation
unto the door of the tent
of meeting;
and the glory of the
Lord appeared
unto all the congrega-
tion.

שְׁלִישִׁי

26. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:

21. Separate yourselves
from the midst of this
congregation,
and I will consume them
in a moment.

אִתָּהּ וְכָל־עֲדָתָהּ
הָיוּ לִפְנֵי יְהוָה
אִתָּהּ וְהֵם וְאַהֲרֹן
מָחָר :

17. וְקַחְוּ
אִישׁ מִמִּחְתָּוֹ
וְנָתַתֶּם עֲלֵהֶם
קֶמֶחַ תִּבְרֹכָתָם
וְהִקְרַבְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה
אִישׁ מִמִּחְתָּוֹ
חֲמִישִׁים וּפְאִתִּים
מִחֲתַת

וְאַתָּה וְאַהֲרֹן
אִישׁ מִמִּחְתָּוֹ :
18. וַיִּקְחוּ
אִישׁ מִמִּחְתָּוֹ
וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ
וַיִּשְׂכוּ עֲלֵיהֶם
קֶמֶחַ תִּבְרֹכָתָם
וַיַּעֲמֻדוּ
בְּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן :

19. וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קֹרַח
אֶת־כָּל־עֲדָתוֹ
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְהַכְּבוֹד־יְהוָה
אֶת־כָּל־עֲדָתוֹ :
שְׁלִישִׁי

20. וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן
לֵאמֹר :

21. הִבָּדְדוּ לָו
מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
וְאִבַּקְתִּי אֹתָם
כְּרִגְעָה :

are gathered together
against the Lord;
for Aaron, what is he,
that you should murmur
against him ?
12. And Moses sent

to call
(to) Dathan and (to)
Abiram,
the sons of Eliab,
and they said:
We will not come up.

13. Is it too little
that thou hast brought
us up
out of a land

flowing [with] milk and
honey,
to kill us in in the
wilderness,
that thou wantest to
make thyself a ruler
also over us ?

שְׁנִי

14. Moreover not into a
land
flowing [with] milk and
honey
thou hast brought us,
and thou hast [not] given
to us
inheritance of field[s]
and vineyard[s];
wilt thou bore out the
eyes of these men ?
we will not come up.

15. And Moses was very
wroth,
and he said unto the
Lord:
Do not turn unto their
offering:
I not one ass
of [any] one of them

I have taken away,
nor have I done evil
[to] one of them.

16. And Moses said
unto Korah:

הַנִּעֲרִים
עַל־יְהוָה

וְאַהֲרֹן מִה־הוּא
כִּי תִלִּינוּ עָלָיו :
12. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
לִקְרֹא

דָּתָן וְאַבִּירָם
בְּנֵי אֱלִיָּאב
וַיֹּאמְרוּ
לֹא נָעֲלֶה :

13. הַמַּעַט
כִּי הֵעֵלִיתָנוּ
מֵאֶרֶץ

זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר
כִּי־תִשְׁתַּבֵּר עָלֵינוּ
גַּם־הִשְׁתַּבֵּר :

שְׁנִי
14. אָפֶּה לֹא אֶל־אֶרֶץ
זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
הִבִּיתֵנוּ
וְתָתַן־לָנוּ

נַחֲלַת שָׂדֵה וְכֶרֶם
הֲשִׁיגוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּם
תִּבְקַר
לֹא נָעֲלֶה :

15. וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד
וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה
אַל־תִּפְּסֶן אֶת־מִנְחָתָם
לֹא חַמּוֹר

אֶחָד מֵהֶם
נִשְׁאָתִי

וְלֹא הִרְעֵיתִי

אֶת־אֶחָד מֵהֶם :
16. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶת־קֹרַח

1) Or, I have not taken one ass from them. 2) Or, cense-

and their little ones.

28. And Moses said:

By this you shall know

that the Lord has sent

me

to do

all these deeds.

that [they are] not of
my own heart.

29. If like the death

of all men

will these [men] die,

and ³the appointment
of all men

³will be appointed over
them,

[then] the Lord has not
sent me.

30. But if a [new] crea-
tion

will the Lord create,

and the earth open

its mouth,

and swallow them up,

with all that [appertains]
to them,

and they go down alive
into 'the pit:

then you shall know

that these men have
despised

the Lord.

31. And it came to pass,

when he had finished
speaking,

all these words,

that the ground cleft

that was under them.

32. And the earth opened

its mouth,

and swallowed them up,

and their houses,

and all the men

וּמִפָּנֵי:

28. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

בְּזֹאת תֵּדָעוּן

כִּי־יְהוָה שְׁלָחֵנִי

לַעֲשׂוֹת

אֵת כָּל־הַמַּעֲשִׂים

הָאֵלֶּה

כִּי־לֹא מִלִּבִּי:

29. אִם־כַּמֹּת

כָּל־הָאָדָם

יָמָתוּן אִלֹּה

וּפְקֻדַּת כָּל־הָאָדָם

יִפְקַד עֲלֵיהֶם

לֹא יִהְיֶה שְׁלָחֵנִי:

30. וְאִם־בְּרִיאָה

יִבְרָא יְהוָה

וּפָתְחָהּ הָאֲרֶצָה

אֶת־פִּיהָ

וּבָלְעָה אֹתָם

וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם

וַיִּרְדּוּ בַחַיִּים שְׁאֵלָה

וַיֵּדְעוּם

כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים

הָאֵלֶּה

אֶת־יְהוָה:

31. וַיְהִי

כַּכִּדְתּוֹ לְדַבֵּר

אֵת כָּל־הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

וַתִּפְתָּח הָאֲרֶצָה

אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם:

32. וַתִּפְתָּח הָאֲרֶץ

אֶת־פִּיהָ

וַתִּבְלַע אֹתָם

וְאֶת־בְּתֵיהֶם

וְאֵת כָּל־הָאָדָם

22. And they fell upon
their faces.

and they said:

O God, the God of the
spirits

of all flesh,

shall one man sin,

and with all the congre-
gation

wilt thou be angry?

23. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

24. Speak unto the
congregation,

saying:

Get you 'away from
about

the dwelling of Korah,

Dathan, and Abiram.

25. And Moses rose up,

and he went

unto Dathan and Abiram

and [there] went after
him

the elders of Israel.

26. And he spoke unto
the congregation,

saying:

Depart, I pray you,

from the tents

of these wicked men,

and do not touch

any thing that belongs
to them,

lest you be consumed

by all their sins.

27. And they got 'away
from the dwelling of

Korah,
Dathan, and Abiram,

²on every side;

and Dathan and Abiram
came out

standing [at] the door
of their tents,

with their wives, and
their sons,

22. וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם

וַיֹּאמְרוּ

אֱלֹהֵי הָרוּחֹת

לְכָל־בָּשָׂר

הֲאִישׁ אֶחָד יִחַטָּא

וְעַל כָּל־הַקְּהִלָּה

תִּקְצֹף:

23. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

כֹּאמֹר:

24. דַּבֵּר אֶל־הַקְּהִלָּה

לֵאמֹר

הִנֵּלוּ מִסָּבִיב

מִדְּוָן־קֹרַח

דָּתָן וַאֲבִירָם:

25. וַיָּקָם מֹשֶׁה

וַיֵּלֶךְ

אֶל־דָּתָן וַאֲבִירָם

וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו

זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

26. וַיְדַבֵּר אֶל־הַקְּהִלָּה

לֵאמֹר

סוּרוּ נָא

מֵעַד אֲהֲלֵי

הָאֲנָשִׁים הָרָשָׁעִים

הָאֵלֶּה

וְאַל־תִּגְעוּ

בְּכָל־אֲשֶׁר לָהֶם

פֶּן־תִּסְכְּפוּ

בְּכָל־חַטֹּאתֵיהֶם:

27. וַיֵּעָלוּ

מֵעַד מִשְׁכַּן־קֹרַח

דָּתָן וַאֲבִירָם

כַּסָּבִיב

וַדָּתָן וַאֲבִירָם יָצְאוּ

נֹצְבִים פְּתַח־אֲהֲלֵיהֶם

וּבְנֵיהֶם וּבְנִשְׁיָהֶם

1) Heb., up. 2) Heb., from around. 3) Or, they will be visited after the visitation of all men. 4) Or, Sheol; or, grave.

before the Lord,

therefore they became
holy;
and they shall be for
a sign
to the children of Israel.

4. And El'azar the priest
took
the copper firepans,

which those that were
burned had offered;

and they beat them out
[for] a covering to the
altar.

5. [As] a memorial
to the children of Israel,
in order that [there] shall
not come near
a strange man.

who is not of the seed of
Aaron,

to burn incense
before the Lord;
that he be not
as Korah and as his
company;

as the Lord spoke to
him by the hand of
Moses,

6. And [there] murmured
all the congregation of
the children of Israel
on the morrow
against Moses and
against Aaron,
saying:

You have killed
the people of the Lord.

7. And it came to pass,
when the congregation
assembled
against Moses and
against Aaron,
that they turned

toward the tent of
meeting;
and, behold, the cloud
covered it,
and the glory of the
Lord appeared.

לפני יהוה

ויקדשו

ויהיו לאות

לבני ישראל :

4. ויקח אלעזר הכהן

את כחות הנחשת

אשר הקריבו

השרפים :

וירקעו

צפוי למזבח :

5. וזכרון

לבני ישראל

למען אשר לא יקרב

איש זר

אשר לא מזרע

אהרן הוא

להקטיר קמרת

לפני יהוה

ולא יהיה

כקרח וכעדתו

כאשר דבר יהוה

בד-משה לו :

6. וילנו

כדעת בני ישראל

במחרת

עם משה ועל אהרן

לאמר

אתם המתם

את-עם יהוה :

7. ויהי

בהקהל העדה

עם משה ועל אהרן

ויפנו

אל-אהל מועד

והנה כסוד הענן

נראה כבוד יהוה :

that [appertained] to
Korah,
and all their movable
property.

33. And they went down,
and all that [appertained] to them,
alive into the pit;

and the earth covered
upon them,
and they perished

from the midst of the
assembly.

35. And all Israel
that were round about
them
sted at their voice;

for they said:

Lest the earth swallow
us up.

36. And a fire came forth
from the Lord,
and consumed

the two hundred and
fifty men

that offered the incense.

יז

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Say unto El'azar
the son of Aaron the
priest,
that he take up the
firepans
out of the burning,

and the fire
throw thou far away;

for they are holy.

3. [Even] the firepans
of these sinners
against their own souls;

and let them make
[of] them
beaten plates,

[for] a covering to the
altar;
for they offered them

אשר לקח

ואת כל-הרכוש :

33. וירדו הם

וכל-אשר להם

חיים שאלה

וחכם עליהם הארץ

ויאכרו

בתוך הקהל :

34. וכד-ישראל

אשר סביבתיהם

נסו לקדם

כי אמרו

פחדלענו הארץ :

35. ואש יצאה

מאת יהוה

והאכל

את החמשים

ומאתים איש

מקריבי הקמרת :

CAP. XVII.

1. וידבר יי אל-משה

לאמר :

2. אמר אל-אלעזר

בן-אהרן הכהן

יטב את-הפחת

מבין השרפה

ואת האש

ורח-הגא

כי קדשו :

3. את כחות

החטאים האלה

בנפשותם

ועשו אתם

רקעי פחים

צפוי למזבח

כיהקריבם

besides those that died
about the matter of
Korah.
15. And Aaron returned
unto Moses
unto the door of the tent
of meeting,
and the plague was
stayed.
16. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
17. Speak
unto the children of
Israel,
and take of them
one ²staff
for [each] fathers' house,
of all their chiefs,
according to their
fathers' houses,
twelve staffs;
the name of every man
thou shalt write upon
his ³staff.
18. And the name of
Aaron
thou shalt write upon
the ⁴staff of Levi;
for [there shall be] one
for the head of their
fathers' houses.
19. And thou shalt lay
them down
in the tent of meeting
before the testimony
where I meet with
you.
20. And it shall come
to pass,
the man
whom I shall choose
his ⁵staff shall blossom;
and I will make to cease
from me
the murmurings
of the children of Israel,
which they are mur-
muring.

מִדְּבַר הַמִּתִּים
עַל־דְּבַר־קֹרַח
וַיָּשָׁב אַהֲרֹן
אֶל־מֹשֶׁה
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְהַפִּלֶגֶשׁ נִעְצָרָה
חֲמִישִׁי
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר
דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְקַח מֵאֵתָם
מִטָּה כַּמֶּה
לְכִי ת אֶב
מֵאֵת כָּל־רֹאשֵׁי אֲהֵם
קִבִּית אֲבֹתָם
שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת
אִישׁ אֶת־שֵׁמוֹ
תִּכְתֹּב עַל־מִטָּתוֹ
וְאֵת שֵׁם אַהֲרֹן
תִּכְתֹּב עַל־מִטָּת לֵוִי
כִּי מִטָּה אֶחָד
לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם
וְהִנַּחְתָּם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד
לְפָנַי הָעֵדוּת
אִשָּׁר אֲנִי עֹמֵד לָכֶם
וְהָיָה
הָאִישׁ
אֲשֶׁר אֶבְחַר־בוֹ
יִפְרוּ
וְהִשְׁכַּתִּי מִעָלַי
אֶת־חֲקָנוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֵם מִלְּמִינִם

8. And Moses and Aaron
came
unto the front of the tent
of meeting.
9. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
10. ¹Remove
from the midst of this
congregation,
and I will consume them
in a moment:
and they fell upon their
faces.
11. And Moses said
unto Aaron:
Take the firepan,
and put upon it fire
from off the altar,
and lay incense
[thereon],
and carry [it] quickly
unto the congregation,
and make atonement
for them;
for the anger has gone
forth
from the Lord;
the plague has begun.
12. And Aaron took [it]
as Moses has spoken,
and he ran into the
midst of the assembly;
and, behold, the plague
has begun
among the people;
and he put on the
incense,
and he made atonement
for the people.
13. And he stood
between the dead
and (between) the living;
and the plague was
stayed.
14. And [there] were
those that died in the
plague
fourteen thousand
and seven hundred

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר
הָרֵמוּ
מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
וְאֶכְלֶה אֹתָם בְּרֹגַע
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־אַהֲרֹן
קַח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְתַעֲלֶיהָ אֵשׁ
מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
וְשֵׁם קִמְרַת
וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה
אֶל־הָעֵדָה
וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם
כִּי־צָא הַקֶּזֶף
מִדִּבְנֵי יִהוּה
הַחַל הִגָּדָה
וַיִּקַּח אַהֲרֹן
כַּאֲשֶׁר וַדְּבַר מֹשֶׁה
וַיָּרֹץ אֶל־תּוֹךְ הַקָּהָל
וְהִנֵּה הַחַל הִגָּדָה
בְּשָׂם
וַיָּתֵן אֶת־הַקִּמְרֹת
וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם
וַיַּעֲמֵד
בֵּין־הַמֵּתִים
וּבֵין־הַחַיִּים
וְהַפִּלֶגֶשׁ הִנִּיחָה
וַיִּהְיֶה
הַמֵּתִים בַּמִּלָּחָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת

1) Or. Get you up. 2) Or. rod. 3) Or. bud.

for a token against the children of rebellion; and make an end of their murmurings against me, that they die not.

26. And Moses did [so]; as the Lord had commanded him, so he did.

27. And the children of Israel said } unto Moses

saying:
Behold, we perish, we are 'lost, we are all 'lost.

28. Every one that comes near, that comes near unto the tabernacle of the Lord, dies:
shall we 'totally perish?

יח

1 And the Lord said unto Aaron: Thou and thy sons

and thy fathers' house shall bear

the iniquity of the sanctuary; and thou and thy sons shall bear

the iniquity of your priesthood.

2. And also thy brethren, the tribe of Levi,

the tribe of thy father,

bring thou near with thee,

that they may be joined unto thee, and minister unto thee;

but thou and thy sons [shall be] before the tent of meeting.

3. And they shall keep thy charge,

קראת דבני מרי ויהל תכונתם מעל ולא יבתו :

26. ויעש משה כאשר צוה יי אהרן :

27. ויאמרו דבני ישראל אל משה לאמר :

הן גונענו אבדנו כלנו אבדנו :

28. כל הקרב הקרב אל משכן ימות :

האם תמנו לגנוע :

יח

CAP. XVIII.

1. ויאמר יי אל אהרן ודבניך :

ובית אביך אתה תשא :

את עון המקדש ואתה ובניך אתה תשא :

את עון כהנתכם :

2. וגם את אחיך כהן לוי :

שכמ אביך הקרב אתה :

ויקנו עריך וישרתוך :

ואתה ובניך אתה תפני :

לפני אהל העדות :

3. וישמרו משמרתך :

against you.

21. And Moses spoke unto the children of Israel; and [there] gave unto him all their chiefs

a staff for one chief,

a staff for one chief,

according to their fathers' houses, twelve staffs;

and the staff of Aaron

[was] among their staffs.

22. And Moses laid down

the staffs

before the Lord

in the tent of the testimony.

23. And it was on the morrow, that Moses went

into the tent of the testimony and, behold,

[there] blossomed the staff of Aaron, for the house of Levi,

and it brought forth blossom[s],

and it put forth bud[s],

and it bore almonds.

24. And Moses brought out

all the staffs

from before the Lord

unto all the children of Israel;

and they looked [at them],

and took every man his staff.

ישי

25. And the Lord said unto Moses:

Put back

the staff of Aaron

before the testimony,

'to be kept

עליכם :

21. וידבר משה אל דבני ישראל ויתנו אליו :

כדנשי איהם :

כטה לנשי אהרן :

כטה לנשי אהרן :

לכית אכלתם :

שנים עשר כפות :

וכטה אהרן :

בהרף כפותם :

22. וינח משה את הכפות :

לפני יהוה :

באהל העדות :

23. ויהי כמחרת :

ובא משה אל אהל העדות :

והנה :

פרח כטה אהרן :

לכית לוי :

ויצא פרח :

ויצא זיין :

וינבל שקדים :

24. ויצא כטה :

את כד הכפות :

מלפני יהוה :

אל דבני ישראל :

ויראו :

ויקחו איש כפחו :

ישי

25. ויאמר יי אל משה :

השב :

את כטה אהרן :

לפני העדות :

למשמרת :

1) Heb., for keeping; for preservation. 2) Or, that thou mayest make, etc. or that there may be an end, etc. 3) Or, undone. 4) Or, be consumed with dying?

and the stranger that
comes nigh
shall be put to death.

8. And the Lord spoke
unto Aaron:
And I, behold, I have
given thee
the charge

of my heave-offerings;

2of all the sanctified
[things]
of the children of Israel

I have given them to thee

for an anointing-
[portion]

and to thy sons,

as a 3perpetual statute.

9. This shall be thine

of the most holy [things],

from the fire-[offerings]:

every oblation of theirs,

even every meal-offering

of theirs,

and every sin-offering

of theirs,

and every trespass-

offering of theirs,

which they shall render

to me,

[as] most holy [things]

they belong to thee and

to thy sons.

10. In a most holy [place]

thou shalt eat [of] it;

every male shall eat

[of] it;

it shall be holy to thee.

11. And this shall be thine:

the heave-offering of

their gift,

even all the wave-

offerings

of the children of Israel;

to thee I have given

them,

and to thy sons and to

thy daughters

with thee,

as a 3perpetual statute;

every clean [person] in

thy house

shall eat [of] eat.

וְהַזֶּרֶק הַקָּדֹשׁ

יוֹמָתָהּ :

8. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-אַהֲרֹן

וַאֲנִי הִנֵּה נֹתְנִי לְךָ

אֶת-מִשְׁמַרְתּוֹ

תְּרוֹמֹתַי

לְכָל-קֹדֶשׁ

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

לְךָ נֹתְנִים

לְמִישְׁחָה

וּלְבָנֶיךָ

לְחֻק-עוֹלָם :

9. זֶה יִהְיֶה לְךָ

מִקֹּדֶשׁ הַקִּדְשִׁים

מִן-הָאֵשׁ

כָּל-קָרְבָּנָם

לְכָל-מִנְחָתָם

וּכְלֵי-הַטָּמֵאִים

וּכְלֵי-אַשְׁמָם

אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּ לוֹ

קֹדֶשׁ קִדְשִׁים

זֶה הוּא וּלְבָנֶיךָ :

10. בְּקֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים

תֹּאכְלֶנּוּ

כָּל-זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ

קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְךָ :

11. וְזֶה-לְךָ

תְּרוֹמַת מִתְּנֵם

לְכָל-תְּנוּפֹתַי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְךָ נֹתְנִים

וּלְבָנֶיךָ וּלְבָנֹתֶיךָ

אִתְּךָ

לְחֻק-עוֹלָם

כָּל-טָהוֹר בְּבֵיתְךָ

יֹאכַל אֹתוֹ :

and the charge of all the
tent;

only unto the vessels of
the sanctuary

and unto the altar

they shall not come near,

that they die not,

neither they, nor you.

4. And they shall be

joined unto thee,

and they shall keep

the charge

of the tent of meeting,

for all the service of the
tent;

and a stranger

shall not come near unto
you.

5. And you shall keep

the charge

of the sanctuary,

and the charge

of the altar;

that there be no more

anger

against the children of
Israel.

6. And I, behold, I have

taken

your brethren the
Levites

from the midst of the
children of Israel;

1for you [they are] a gift,

1given to the Lord,

to serve the service

of the tent of meeting.

7. And thou and thy sons

with thee

shall keep

your priesthood

for every thing of the
altar,

and for that within the
veil;

and you shall serve;

[as] a service of gift

I give you your priest-

hood;

וּמִשְׁמַרְתּוֹ כָּל-הָאֵלֶּל

אֶת-אֵלֶּי-כִלְיֵי הַקֹּדֶשׁ

וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ

לֹא יִקְרְבוּ

וְלֹא-יָמוּתוּ

גַּם-הֵם גַּם-אַתֶּם :

4. וְנִלְווּ עִלֶּיךָ

וְשָׁמְרוּ

אֶת-מִשְׁמַרְתּוֹ

אִתְּךָ מִעוֹד

לְכָל-עֲבֹדַת הָאֵלֶּל

וְזֶרֶק

לֹא-יִקְרַב אֲלֵיכֶם :

5. וְשָׁמְרֶתֶם

אֶת מִשְׁמַרְתּוֹ

הַקֹּדֶשׁ

וְאֵת מִשְׁמַרְתּוֹ

הַמִּזְבֵּחַ

וְלֹא-יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף

עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

6. וַאֲנִי הִנֵּה לְקַחְתִּי

אֶת-אַחֵיכֶם הַלֵּוִיִּם

מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְכֶם מִתְּנָה

נֹתְנִים לַיהוָה

לְעֹבֵד אֶת-עֲבֹדַת

אֵלֶּל מִעוֹד :

7. וְאַתָּה וּבָנֶיךָ

אִתְּךָ

תִּשְׁמְרוּ

אֶת-פְּהִנְתְּכֶם

לְכָל-דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ

וּלְמִבֵּית לַפָּרֹכֶת

וְעַבְדֶתֶם

עֲבֹדַת מִתְּנָה

אֲנִי אֶת-פְּהִנְתְּכֶם

1) Or, to you they are given as a gift for the Lord. 2) Or, even. 3) Or, portion for ever.

thou shalt sprinkle
upon the altar,
and their fat

תזרק עליהם
ואת־חֲדָבָם
תקטיר

thou shalt burn
[as] a fire-offering

תקטיר
אֵשָׁה

for a sweet savor to the Lord;

לְרִיחַ נִיחֹם לַיהוָה :

18. And their flesh shall
be thine,

18. וּבִשְׂרָם יִהְיֶה לָּךְ

as the breast of the
wave-offering,
and as the right thigh,

כַּחַשׁ הַתְּנוּפָה
וּכְשֹׁק הַיָּמִין

it shall be thine.

לָּךְ יִהְיֶה :

19. All the heave-
offerings
of the holy [things],

19. כָּל תְּרוּמוֹת
הַקֹּדֶשׁ יִשִּׁי

which the children of
Israel ¹heave to the
Lord,

{ אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל לַיהוָה }

I have given to thee,

נָתַתִּי לָּךְ

and to thy sons and to
thy daughters
with thee,

וּלְבָנֶיךָ וּלְבָתֶּיךָ
אִתָּךְ

as a ²perpetual statute;

כְּחֻק עוֹלָם

it is a covenant of salt
for ever³

בְּרִית מֶלַח עוֹלָם
{ הָיָה }

before the Lord

לִפְנֵי יְהוָה

to thee and to thy seed
with thee.

דָּךְ וּלְזֶרְעֶךָ אִתָּךְ :

20. And the Lord said
unto Aaron:

20. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־אַהֲרֹן

in their land thou shalt
¹⁰not inherit,

בְּאַרְצָם לֹא תִנְחַל

and a portion thou shalt
not have
among them;

וְחֶלֶק לֹא־יִהְיֶה דָּךְ
בְּתוֹכָם

I am thy portion and
thy inheritance
among the children of
Israel.

אֲנִי חֶלֶקְךָ וְנַחֲלָתְךָ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

שְׂבִיעִי

שְׂבִיעִי

21. and to the children
of Levy,
behold, I have given

21. וְלִבְנֵי לֵוִי
הִנֵּה נָתַתִּי

every tithe in Israel

כָּל מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל

for an inheritance,

נַחֲלָה

in ¹¹return for their
service

חֲלָף עֲבֹדָתָם

which they serve,

אֲשֶׁר־הֵם עֹבְדִים

[even] the service

אֶת־עֲבֹדָתָם

12. All the ¹best of oil,
and all the ¹best

of ²vintage, and grain,
the first-fruits of them

which they give to the
Lord,

to thee I have given
them.

13. The first-ripe fruits

of all that is in their
land,

which they bring to the
Lord,

shall be thine;

every clean [person] in
thy house

shall eat [of] it.

14. Every thing devoted
in Israel

shall be thine.

15. Every thing that
opens the womb

of all flesh,

which they offer to the
Lord,

among men or among
beast,

shall be thine;

nevertheless thou shalt
surely redeem

the first-born of man.

and the firstling of the
unclean beasts

thou shalt redeem.

16. ³And those that are to
be redeemed of them

from a month old thou
shalt redeem,

according to ⁴thy
estimation

of five shekels of silver

by the shekel of the
sanctuary,

[which] is twenty
gerah[s].

17. But the firstling of
a ⁵cow,

or the firstling of a sheep,

or the firstling of a goat,

thou shalt not redeem;

they are holy:
their blood

12. כָּל חֵלֶב יִצְהָר
וְכָל־חֵלֶב

תִּירוֹשׁ וְדָגָן

רִאשִׁיתָם

אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהוָה

לָּךְ נְתַתִּים :

13. בְּפִרְוֵי

כָּל־אֶשֶׁר בְּאַרְצָם

אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהוָה

לָּךְ יִהְיֶה

כָּדִמָּהוֹר בְּבֵיתְךָ

יֹאכְלֵנוּ :

14. כָּדִמָּהוֹר בְּיִשְׂרָאֵל

לָּךְ יִהְיֶה :

15. כָּדִמָּהוֹר רֶגֶם

לְכָל־בֶּשָׂר

אֲשֶׁר־יָקִיבוּ לַיהוָה

בְּאָדָם וּבְבִהֵמָה

יִהְיֶה־לָּךְ

אֵת וְאֵת בְּכוֹרֵי

הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה }

תַּפְדֶּה :

16. וּפְדוּתוֹ

מִבְּנוֹ־חֵרֶשׁ תַּפְדֶּה

בְּעֶרְכָּהּ

בְּסֶפֶה חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים

בְּשֶׁקֶל דִּמְיָהוֹ

עֲשָׂרִים גֶּרָה הִוא :

17. אֵת בְּכוֹר־שׁוֹר

אוֹ בְּכוֹר כֶּשֶׂב

אוֹ־בְכוֹר עֵז

לֹא תַפְדֶּה

קֹדֶשׁ הֵם

אֶת־דָּמָם

1) Heb., fat. 2) Or, wine. 3) Or, And as to their redemption money. 4) Or, the usual estimation. 5) Heb., ox. 6) Or, shoulder. 7) Or, offer; set apart. 8) Or, portion for ever. 9) I. e., an everlasting covenant. 10) Or, have no inheritance. 11) Heb., exchange.

as [it were] the grain of
the threshing-floor,
and as the fruit of the
wine-press.

28. Thus you also shall
heave

the Lord's heave-
offering
of all your tithes
which you receive
of the children of Israel;
and you shall give of it
the Lord's heave-
offering
to Aaron the priest.

29. Out of all your gifts
you shall heave

every heave-offering of
the Lord;
of all the best thereof
[you shall heave] the
sanctified part thereof
from it.

מפטר

30. And thou shalt say
unto them:
When you heave
the best part thereof
from it,
then it shall be accounted
to the Levites
as the produce of [the]
threshing-floor,
and as the produce of
[the] wine-press.
31. And you may eat it
in every place,

you and your household;
for it is a reward for you
in return for your
service
in the tent of meeting.

32. And you shall bear
no sin because of it,
when you have heaved
the best part thereof
from it;

and the holy [things]
of the children of Israel

בְּדָגָן מִדֶּשֶׁתְּכֶם

וּבְמִלְאָה כִּי־תִקַּב :

28. בְּנִי תְרִיבוּ נָסִי
אִתָּם

תְּרוּמַת יְהוָה
מִכָּל מַעֲשֵׂתְכֶם
אֲשֶׁר תִּקְחוּ
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ
אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן :

29. מִכָּל מִתְּנֵיכֶם
תְּרִיבוּ

אֶת־כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה
מִכָּל־דָּבָר
אֲת־מִקְדָּשׁוֹ
מִמֶּנּוּ :

מפטר

30. וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

בְּהִרְמִיכֶם
אֶת־חֲקֵבּוֹ מִמֶּנּוּ
וְנָחֵשׁב לְלֹוִים

כְּתִבּוּאָת לָרֶגֶץ
וּכְתִבּוּאָת יָקָב :

31. וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ

בְּכָל־מָקוֹם

אִתְּכֶם וּבֵיתְכֶם
כִּי־שֶׁכֶר הוּא לָכֶם

חֶלֶף עֲבֹדְתְכֶם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד :

32. וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלֶיךָ
חַטָּא

בְּהִרְמִיכֶם אֶת־חֲבָבְךָ
מִמֶּנּוּ

וְאֶת־קֹדְשׁוֹ
בְּנִי־יִשְׂרָאֵל

of the tent or meeting.

22. And the children of
Israel shall no more
come near
unto the tent of meeting.

to bear sin, to die
[thereby].

23. But the Levite[s]
themselves shall serve
the service

of the tent of meeting.

and they shall bear their
iniquity;

[it shall be] a perpetual
statute
for your generations;

and among the children
of Israel

they shall not inherit
an inheritance.

24. For the title

of the children of Israel,

which they heave to the
Lord

[as] a heave-offering.

I have given to the Le-
vites for an inheritance;

therefore I have said to
them:

Among the children of
Israel

they shall not inherit
an inheritance.

25. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

26. ³And unto the Levites
thou shalt speak,

and thou shalt say unto
them:

When you take

of the children of Israel

the tithe

which I have given to
you

from them

for your inheritance,

then you shall heave of
it

the Lord's heave-
offering

a tithe of the tithe.

27. And your heave-
offering shall be
accounted to you

אֹהֶל מוֹעֵד :

22. וְלֹא־קָרְבוּ

עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

לְשֵׂאת חַטָּא לָמוֹת :

23. וְעֹבֵד חֲלוּי הוּא

אֶת־עֲבֹדַת

אֹהֶל מוֹעֵד

וְהֵם יִשְׂאוּ עוֹנֵם

חֶקֶת עוֹלָם

לְדֹרֹת יָם

וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא יִנְחִלוּ נַחֲלָה :

24. כִּי אֶת־מַעֲשֵׂר

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר יְרִיבוּ לַיהוָה

תְּרוּמָה

נָתַתִּי לְלֹוִים לְנַחֲלָה

עַד־כֵּן אֲמַרְתִּי לָהֶם

כְּתוּבָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא יִנְחִלוּ נַחֲלָה :

25. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

26. וְאֶל־הַלֹוִים תְּדַבֵּר

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כִּי־חֲקִי

מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶת־חֲבָבְךָ

אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם

מֵאִתְּכֶם

בְּנַחֲלָתְכֶם

וְהִרְמִיתֶם מִמֶּנּוּ

תְּרוּמַת יְהוָה

מַעֲשֵׂר מִדֶּשֶׁתְּכֶם :

27. וְנָחֵשׁב לָכֶם

תְּרוּמַתְכֶם

1) Or, lest they bear sin, and die. 2) Or, have no inheritance. 3) Or, Moreover. 4) Or, offer; apart. 5) Heb., fulness. 6) Heb., take. 7) Heb., exchange.

with her dung,

shall he burn.

6. And the priest shall ^{take}
cedar wood, and hyssop,

and scarlet yarn,

and he shall cast [it]

into the midst of the ^{burning}
of the cow.

7. Then the priest shall
wash his clothes,
and bathe his flesh in
water,

and afterward

he shall come into the
camp,
and the priest shall be
unclean
until the evening.

8. And he that burns her
shall wash his clothes
in water,
and bathe his flesh in
water,
and he shall be unclean
until the evening.

9. And a clean man
shall gather up
the ashes of the cow,

and he shall lay [them]
up outside of the camp
in a clean place;

and it shall be

¹for the congregation
of the children of Israel
in keeping

as water for ²impurity;

It is a purification-
offering.

10. And [there] shall
wash
he that gathers

the ashes of the cow

his clothes,

and he shall be unclean
until the evening;
and it shall be to the
children of Israel,
and to the stranger

that sojourns in their
midst
for a perpetual statute.

עַרְפְּרֶשֶׁת

יִשְׂרָף:

6. וְלִקַּח הַכֹּהֵן

עֵץ אֶרֶז וְחִזְזִי

וְשֵׁנֵי הַדֹּקֵחַ

וְהִשְׁלִךְ

אֶל-הַדֹּק שֶׁרֶפָּה

הַפָּרָה:

7. וְכִבֶּס בְּגָדָיו בַּחֲבֹל

וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם

וְאַחֵר

יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה

וּמֵמָּה הַבֹּהֶן

עַד-הָעֶרֶב:

8. וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ

יִכְבֶּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם

וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם

וּמֵמָּה עַד-הָעֶרֶב:

9. וְאִישׁ טָהוֹר

אֵת אֶפְרַת הַפָּרָה

וְהָיִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

בְּמָקוֹם טָהוֹר

וְהָיָה

לְעֵדוּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

לְמִשְׁכַּת

לְמִי נִדָּה

הַטָּהוֹת הַזֶּה:

10. וְכִבֶּס

הָאִשָּׁף

אֵת אֶפְרַת הַפָּרָה

אֶת-בְּגָדָיו

וּמֵמָּה עַד-הָעֶרֶב

וְהָיָה לְבִנְיַן יִשְׂרָאֵל

וְלִזְכָּר

הַנֶּגֶד בְּתוֹכָם

לְדוֹקֵת עוֹלָם:

you shall not profane,

that you die not.

CHUCKATH

יט

1. And the Lord spoke

unto Moses and unto
Aaron,
saying:

2. This is the statute of
the law
which the Lord has
commanded,
saying:

Speak

unto the children of
Israel,
that they bring unto
thee
a completely red cow,

In which [there is] no
blemish,
upon which never
came a yoke. }

3. And you shall give her

unto El'azar the priest,

and he shall bring her
forth
outside of the camp,

and one shall slaughter
her before him.

4. And El'azar the priest
shall take
of her blood

with his finger,

and he shall sprinkle

toward the front of the
tent of meeting

of her blood

seven times.

5. And one shall burn
the cow
before his eyes;

her skin,

and her flesh,

and her blood,

לֹא תִחַדְקוּ

וְלֹא תָמוּתוּ:

חקת

CAP. XIX.

1. וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן

לֵאמֹר:

2. זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה

אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה

לֵאמֹר

דְּבַר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיָּקִימוּ אֹתָהּ

פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה

אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מוֹם

אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עָלֶיהָ

עֹל:

3. וְנָתַתָּם אֹתָהּ

אֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

וְהוֹצִיא אֹתָהּ

אֶל-מִדְּוָי מִחֻמָּהּ

וַיַּחַט אֹתָהּ רִפְנוֹ:

4. וְלִקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

מִדְּמָהּ

בְּאֶצְבָּעוֹ

וְהִזָּה

אֶל-נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל-

מוֹעֵד }

מִדְּמָהּ

שֶׁבַע פְּעָמִים:

5. וַיִּשְׂרֹף אֶת-הַפָּרָה

לְעֵינָיו

אֶת-עוֹרָהּ

וְאֶת-בְּשָׂרָהּ

וְאֶת-דְּמָתָהּ

1) Heb.. take. 2) Or, kept for the congregation as water, etc. 3) Or, sprinkling; or, purifying.

or a dead body,

or a bone of a man,

or a grave,

shall be unclean seven days.

17. And they shall take for the unclean [person] of the ashes

of the ⁴burned purification-offering,

and put ⁵upon it

running water

in a vessel,

18. ⁷And [there] shall take hyssop,

and dip [it] in water

a clean man,

and he shall sprinkle [it] upon the tent,

and upon all the vessels,

and upon the persons

that were there,

and upon him that touched the bone

or the slain,

or the dead,

19. And the clean [person] shall sprinkle

upon the unclean

on the third day

and on the seventh day,

and he shall purify him on the seventh day;

and he shall wash his clothes,

and bathe [himself] in water,

and he shall be clean at evening.

20. But the man that is unclean,

and does not purify himself,

even that soul shall be cut off

from the midst of the assembly;

because the sanctuary of the Lord

או כֶּמֶת

או-דַּעַם אָדָם

או בֶּקֶר דָּר

יִמָּא שִׁבְעַת יָמִים :

וְלִקְחוּ לַמָּא

מַעַר

שִׁרְפַת הַהֶמְאָה

וְנָתַן עָלָיו

מִיַּם חַיִּים

אֶרְכֵּי :

שִׁנִּי

וְלָקַח אֲזֹב

וּמָבֵךְ בַּמֵּיִם

אִישׁ מִהוֹר

וְהִזָּה עַל-הָאֹהֶל

וְעַל-כָּל-הַבָּיִת

וְעַל-הַנְּפֻשׁוֹת

אֲשֶׁר הָיוּ-שָׁם

וְעַל-הַנֶּגֶז בַּעֲצָם

או בְּהֶלֶד

או בֶּקֶר דָּר :

וְהִזָּה הַמַּהֲרִי

עַל-הַמָּא

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וְהִמָּא בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וּכְבֹּשׁ בְּגָדָיו

וְרָחַץ בַּמֵּיִם

וְמָהָר בַּעֲרֵב :

וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִמָּא

וְלֹא יִתְהַמָּא

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מִתּוֹךְ הַבְּהֵל

כִּי אֶת-מִקְדָּשׁ יְהוָה

11. He that touches the dead body of any human person shall be unclean seven days.

12. He shall purify himself with it² on the third day

and on the seventh day,

[then] he shall be clean:

but if he do not purify himself on the third day

and on the seventh day,

he shall not be clean.

13. Every one that touches a dead body, a human person that is dead,

and he does not purify himself, has defiled the tabernacle of the Lord,

and that soul shall be cut off from Israel;

because the water for impurity has not been sprinkled upon him, he shall be unclean;

his uncleanness is yet upon him.

14. This is the law

when a man dies in a tent: every one that comes into the tent,

and all that is in the tent, shall be unclean seven days.

15. And every open vessel,

upon which there is no closely fitting cover, is unclean.

16. And every one that touches in the open field

one that is slain [with] a sword,

וְהַנֶּגֶז בִּמֶת

לְכָל-נֶפֶשׁ אָדָם

וּמָאָה שִׁבְעַת יָמִים :

12 הוּא יִתְהַמָּא-בּוֹ

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

יִמָּהָר

וְאִם לֹא יִתְהַמָּא

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

לֹא יִמָּהָר :

13 כָּל-הַנֶּגֶז בִּמֶת

כִּנְפֵשׁ הָאָדָם

אֲשֶׁר-יָמוּת

וְלֹא יִתְהַמָּא

אֶת-מִשְׁכַּן יְיָ מָאָה

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מִיִּשְׂרָאֵל

כִּי מִי נִדָּה

לֹא-זָרַק עָלָיו

מָמָה יְהוָה

עוֹד מִמֶּתוֹ כּוֹ :

14 זֹאת הַתּוֹרָה

אָדָם כִּי יָמוּת בָּאֹהֶל

כָּל-הַמָּא

אֶל-הָאֹהֶל

וְכָל-אֲשֶׁר בָּאֹהֶל

יִמָּא שִׁבְעַת יָמִים :

15 וְכָל כֵּל פָּחוֹחַ

אֲשֶׁר אֵין-עֲמִיד

פָּתוּחַ עָלָיו

מָמָה הוּא :

16 וְכָל אֲשֶׁר-יַעַךְ

עַל-פָּנֵי הַשָּׂדֶה

בְּחַד-חֶרֶב

1) Or, The same. 2) I. e., with the ashes of the cow. 3) Or, every one.

4) Heb., burning. 5) Or, hereto. 6) Heb., living. 7) Transpose: And a clean man shall take, etc.

to die there,
we and our ¹cattle?
5. And why hast thou
brought us up
out of Egypt,

to bring us
in this evil place?
It is no place of seed,
or figs, or vines, or
pomegranates,
neither [is there any]
water to drink.

6. And Moses and Aaron
came
from before the assembly
unto the door
of the tent of meeting;
and they fell upon their
faces;
and the glory of the
Lord appeared
unto them.

שלישי

7. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

8. Take the staff,
and assemble the con-
gregation,
thou, and Aaron thy
brother,
and speak you unto the
rock
before their eyes,

that it shall give forth
its water;
and thou shalt bring
forth for them water
out of the rock,

and thou shalt give drink
thou the congregation
and their ¹cattle

9. And Moses took
the staff
from before the Lord,
as he had commanded
him.

10. And Moses and Aaron
assembled together

the assembly

קמות שם

אנחנו ובעירנו ;
5. ולמה העליתנו
ממצרים

להביא אותנו

אלה המקום הרע הזה
לא מקום זרע
ותאנה וגפן ורפון
ומים אין לשתות ;

6. ויבא משה ואהרן
מפני הקהל
אל פתח

אהל מועד

ויפלו ערפניהם
ויבא כבוד יהוה
אליהם ;

שלישי

7. וידבר יי אל משה
לאמר :

8. קח את המטה
והקהל את העדה
אתה ואהרן אחיך
ודברתם אל הסלע
לעניניהם
ונמן מימיו
והוצאת להם מים
מן הסלע
והשקית את העדה
ואת בעירם ;

9. ויקח משה
את המטה
מקפני יהוה
כאשר צוהו ;

10. ויקהלו משה
ואהרן
את הקהל

he has defiled;
the water for impurity
has not been sprinkled
upon him;
he is unclean.

21. And it shall be to
them
for a perpetual statute;
and he that sprinkles
the water for impurity
shall wash his clothes;

and he that touches the
water for impurity
shall be unclean until
the evening.

22. And every thing
which the unclean
[person] touches
shall be unclean;

and the person that
touches [it]
shall be unclean until
the evening.

כ

1. And [there] came the
children of Israel,
the whole congregation,

[into] the wilderness
of Zin
in the first month,

and the people abode
in Kadesh;
and Miriam died there,
and she was buried
there.

2. And [there] was no
water
for the congregation;

and they assembled
themselves together
against Moses and
against Aaron.

3. And the people
quarrelled
with Moses,

and they spoke, saying:
Would that we had
perished
when our brethren
perished
before the Lord!

4. And why have you
brought
the assembly of the
Lord
into this wilderness

נזמא

מן נדה

לא - זרק עליו
מבא הוא ;

21. והיתה להם

תקת עולם
ומזה מכה נדה
כבם בנדרו

והנגע במן הנדה
יטמא עד הערב ;

22. וכל

אשר יגע בו הטמא
יטמא

והנפש הנגעת

יטמא עד הערב ;

CAP. XX.

1. ויבאו בני ישראל

כד העדה

מדרב-זן

בחדש הראשון

וישב העם בקדש

ותמת שם מרים

ותקבר שם ;

2. ולא היה מים

לעדה

ויקהלו לו

ערמשה ועל אהרן ;

3. ויגרב העם

עם משה

ויאמרו לאמר

ולו נגענו

בנוע אחינו

לפני יהוה ;

4. ולמה הבאתם

את הקהל יהוה

אל המדבר הזה

which has befallen us.

15. That our fathers
went down
into Egypt,

and we dwelt in Egypt
many days;

and the Egyptians did
evil to us,
and to our fathers.

16. And we cried unto
the Lord,
and he heard our voice,

and he sent an angel,

and brought us forth out
of Egypt;
and, behold, we are in
Kadesh,
a city at the end of thy
border.

17. Let us pass, we pray
thee,
through thy land;

we will not pass

through field, or through
vineyard,

and we will not drink of
the water of the well[s];
[by] the king's highway
we will go,
we will not turn aside

to the right [hand] nor
to the left,

until we have passed

thy border.

18. And Edom said unto
him:

Thou shalt not pass
through me,
lest I come out with the
sword
against thee.

19. And [there] said unto
him
the children of Israel:

By the highway we will
go up,
and if we drink [of] thy
water,

I and my cattle,

then I will give the price
thereof;

let me pass through
on my feet, nothing
else.

20. And he said:

אֲשֶׁר מִצָּאתָנוּ :

15. וַיֵּרְדּוּ אֲבוֹתֵינוּ
מִצְרֵימָה

וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם
יָמִים רַבִּים

וַיַּעַרְצוּ לָנוּ מִצְרַיִם
וּלְאֲבוֹתֵינוּ :

16. וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה
וַיִּשְׁמָע קוֹלֵנוּ

וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ

וַיֹּצֵאנוּ מִמִּצְרַיִם
וְהִנֵּה אֲנֵחנוּ בְּקֶדֶשׁ
עִיר קֶצֶה גְבוּלָה :

17. וַנִּשְׁאַל הָאֱלֹהִים
בְּאָרְצָךְ

לֹא נַעֲבֹר

בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם

וְלֹא נִשְׁתָּה מִן הַבָּאֵר
הַדֶּק הַבְּתוֹקֶה גְּמֹל
לֹא נִמָּה

יָמִין וּשְׂמָאל

עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר
גְּבוּלָךְ :

18. וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָמ׃

לֹא תַעֲבֹר בִּי
פֶן־בְּחֶרֶב אֵצֶל
דִּקְרָאֲתָךְ :

19. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

בְּמַסְלָה נַעֲלֶה
וְאִם־מִימֶיךָ נִשְׁתָּה

אֲנִי וּבְקִנִּי
וְנָתַתִּי מְכָרִם

רַק אֵיוֹדְבָר
בְּרַגְלִי אַעֲבֹדָה :

20. וַיֹּאמֶר

before the rock,

and he said to them:

Hear now, you rebels!

shall we bring forth
water for you out of
this rock?

14. And Moses lifted up

his hand,

and smote the rock

with his staff

twice;

and much water came
forth,

and the congregation
drank,

and their cattle.

12. And the Lord said

unto Moses and unto
Aaron:

Because you have not
believed in me,
to sanctify me

in the eyes of the child-
ren of Israel,
therefore you shall not
bring

this assembly

into the land

which I have given to
them.

13. They are the waters
of Meribah,

where the children of
Israel quarrelled

with the Lord,

and he was sanctified by
them.

רַבִּיעִי

14. And Moses sent

messengers

from Kadesh

unto the king of Edom:²

Thus has said

thy brother Israel:

Thou knowest

all the hardness

אֶל־פְּנֵי הַסֶּלֶעַ

וַיֹּאמֶר לָהֶם

שְׁמָעוּ־נָא הַפְּלִיִּם

הַבְּנֵי־הַסֶּלֶעַ הַזֶּה
נוֹצֵיאַ לָכֶם מַיִם :

14. וַיָּרִם מֹשֶׁה

אֶת־יָדוֹ

וַיִּךְ אֶת־הַסֶּלֶעַ
בְּמַטְּהוֹ

פַּעֲמָיִם

וַיֵּצֵאוּ מַיִם רַבִּים

וַתִּשְׁתַּה הַעֲדָה

וּבְעִירָם :

12. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן

יַעֲזֹב־לֹא־הָאֲמֻנָתִים בִּי
לְהַקְדִּישֵׁנִי

לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לִכֵּן לֹא תָבִיאוּ

אֶת־הָעָמָל הַזֶּה

אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם :

13. הַמָּה מִן מֵרִיבָה

אֲשֶׁר־רִבּוּ בְנֵי־

יִשְׂרָאֵל

אֶת־יְהוָה

וַיִּקְדָּשׁ בָּם :

רַבִּיעִי

14. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה

מַלְאָכָם

מִקֶּדֶשׁ

אֶל־מֶלֶךְ אֲדָמ׃

כֵּן אָמַר

אֶחָיִךְ יִשְׂרָאֵל

אַתָּה יָדוּעַת

אֶת־כָּל־הַקְּלָאָה

1) I. e., strife; quarrel. 2) The word "saying" is understood here. 3) or travail. 4) Or, how.
5) Or, messenger. 6) Or, uttermost. 7) Or, territory 8) only, without [doing] any thing [else], pass, etc

and Aaron shall be gathered,¹
and he shall die there.

27. And Moses did

as the Lord had com-
manded;
and they went up into
the mount H²or
before the eyes of all the
congregation.

28. And Moses caused
Aaron to take off

his garments,

and he clothed with
them
El'azar his son;

and Aaron died there
on the top of the mount;

and Moses and El'azar
came down
from the mount.

29. When all the congre-
gation saw
that Aaron was depar-
ted,
then they wept [for]
thirty days,

[even] all the house of
Israel.

כא

1. And [there] heard the
Canaanite,
the king of Arad.

[who] dwelt [in] the
South,
that Israel came

by the way ³of Atharim:

and he fought against
Israel,
and took some of them
captive.

2. And Israel vowed

a vow to the Lord,

and he said:

If thou wilt indeed
deliver
this people

in my hand,

then I will utterly
destroy
their cities

ואהרן יאסף
ומת שם :

27. ויעש משה

כאשר צוה יהוה
ויעלו אלהי הר ה²ור
לענין פרהעדה :

28. ויפשט משה
את אהרן

את בגדיו

וילבש אתם

את אלעזר בנו

וימת אהרן שם

בראש ההר

ויירד משה ואלעזר

מן ההר :

29. ויראו כל העדה

כי גוע אהרן

ונבכו את אהרן

שלושים יום

כל בית ישראל :

כל בית ישראל :

CAP. XXI.

ו. וישמע הכנעני

מלך ערד

ישב הנגב

כי בא ישראל

דרך האתרים

וילחם בישראל

וישבו כמנו שבי :

2. וידר ישראל

נדר ליהוה

ויאמר

אם נתן תלן

את העם הזה

בידי

והחרמתי

את עריהם :

Thou shalt not pass
through;
and Edom came out
against him
with ⁴much people

and with a strong hand.

21. Thus Edom refused

[to] ²permt Israel

[to] pass through his
border;
and Israel turned away
from him.

חמישי

22. And they journeyed
from Kadesh;
and [there] came the
children of Israel,
the whole congregation,

[unto] the mount H²or.

23. And the Lord said

unto Moses and unto
Aaron
at the mount H²or,

by the horder of the
land of Edom,
saying:

24. Aaron shall he
gathered
unto his people;³

for he shall not come

into the land

which I have given

to the children of Israel,

because you rebelled

[against] my ⁴order

at the waters of
Meribah.

25. Take Aaron

and El'azar his son,

and bring them up

[unto] the mount H²or.

26. And ⁵cause Aaron
to take off

his garments,

and clothe [with] them

El'azar his son;

לא תעבר
ויצא אדום לקראתו
בעם רב

וביד חזקה :

21. וימאן אדום

נתן את ישראל

עבר בגבול

בט ישראל מעליו :

חמישי

22. ויסעו מקדש

ויבאו בני ישראל

פרהעדה

הר ה²ור :

23. ויאמר יהוה

אל משה ואהרן

בהר ה²ור

על גבול ארץ אדום

לאמר :

24. ויאסף אהרן

אל עמיו

כי לא יבא

אל הארץ

אשר נתתי

לבני ישראל

על אשר מריתם

את פי

למי מריבה :

25. קח את אהרן

ואת אלעזר בנו

והעל אתם

הר ה²ור :

26. והפשט את

אהרן

את בגדיו

והלבשתם

את אלעזר בנו

1) Heb., heavy. 2) Heb., give. 3) I. e. die. 4) Heb., mouth. 5) Or, strip Aaron of his garments

6) Or, of the spleen. 7) Or, devote.

the serpent[s];

and Moses prayed
for the people.

8. And the Lord said
unto Moses:
Make thee a fiery
serpent,
and set it upon a pole;
and it shall come to pass,
that whoever is bitten,
shall see it,
and he shall live.

9. And Moses made
a serpent of copper,
and he set it upon the
pole;
and it came to pass,
[that] if a serpent had
bitten
[any] man,
then he looked
unto the serpent of
copper,
and he lived.

10. And the children of
Israel journeyed,
and they encamped in
Oboth.
11. And they journeyed
from Oboth,
and encamped
in Iye-abarim,
in the wilderness
which is before Moab,
toward the sunrising.

12. From there they
journeyed,
and encamped in the
valley of Zered.

13. From there they
journeyed,
and encamped

on the other side of the
Arnon,
which is in the
wilderness,
that comes out of the
border of the Amorites;
for the Arnon
is the border of Moab,

את-הנחש

וַיַּפְלֵג מֹשֶׁה
בְּעֵד הָעָם :

8 וַיֹּאמֶר יי אל-מֹשֶׁה
עֲשֵׂה דָה שֶׁרֶף
וְשִׂים אֹתוֹ עַל-גֵּזֶם
וְהָיָה כִּלְהִנְשׁוֹךְ
וְרָאָה אֹתוֹ
וְחָיָה :

9 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
נָחָשׁ נְחֹשֶׁת

וַיִּשְׁכְּמוֹ עַל-הַגֵּזֶם
וְהָיָה
אִם-נִשְׁךְ הַנָּחָשׁ
אֶת-אִישׁ
וְהִבִּיט
אֶל-נָחָשׁ הַנְּחֹשֶׁת
וְחָיָה :

10 וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּהֲנוּ בְּאֹבֹתָהֶם
11 וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹתָהֶם
וַיַּהֲנוּ
בְּעֵינֵי הָעֲבָרִים
בְּמִדְבָּר
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מוֹאָב
כְּמוֹרֵחַ הַשֶּׁמֶשׁ :

12 מִשָּׁם נָסְעוּ
וַיַּהֲנוּ בְּגִלְגַּל זֶרֶד :

13 מִשָּׁם נָסְעוּ
וַיַּהֲנוּ
מֵעֵבֶר אֲרֹנוֹן
אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר
הַיָּצֵא מִבֶּרֶךְ הָאֲמֹרִי
כִּי אֲרֹנוֹן
נָכוֹל מוֹאָב

3. And the Lord hear-
kened
to the voice of Israel,
and he delivered up the
Canaanites;
and they utterly de-
stroyed them
and their cities;
and they called the
name of the place
Hormah.

4. And they journeyed
from the mount Hor,
[by] the way of the Red
Sea,
to compass

the land of Edom;
and the soul of the
people was impatient
in the way.

5. And the people spoke
against God, and against
Moses:
Why have you brought
us up
out of Egypt,

to die in the wilderness?

for [there is] no bread,
and [there is] no water;
and our soul loathes
the slight bread.

6. And the Lord sent
against the people
(the) fiery serpent;

and they bit the people;
and [there] died much
people
of Israel.

7. And the people came
unto Moses,
and they said:
We have sinned,
for we have spoken
against the Lord and
against thee;
pray unto the Lord,
that he remove from us

3 וַיִּשְׁמַע יְהוָה
בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל
וַיַּחַן אֶת-הַכְּנַעֲנִי
וַיִּחָרֶם אֹתָהֶם
וְאֶת-עָרֵיהֶם
וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם
חֹרְמָה :

4 וַיִּסְעוּ מִהַר הָהָר
דֶּרֶךְ יַם-סוּף
לְסָבֵב

אֶת-אֶרֶץ עֲדוֹם
וַתִּקְעַר נַפְשֵׁי הָעָם
בַּדֶּרֶךְ :

5 וַיְדַבֵּר הָעָם
בְּאָזְנוֹתֵיהֶם וּבְמִשְׁחָה
לִבָּהּ הַטְּלִיתָנוּ
מִמִּצְרָיִם

לָמוֹת בְּמִדְבָּר
כִּי אֵין לָחֶם
וְאֵין מַיִם
וְנַפְשֵׁנוּ קֹצֶה
בִּדְחָם הַקֶּלֶקֶל :

6 וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּעָם
אֶת הַנָּחָשׁ
הַשָּׂרִפִּים

וַיִּנְשְׁכוּ אֶת-הָעָם
וַיָּמָת עַם-רָב
מִיִּשְׂרָאֵל :

7 וַיָּבֹא הָעָם
אֶל-מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ
חָטָאנוּ

כִּי-דִבַּרְנוּ
בְּיִהוָה וּבָךְ
הִתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה
וְיִסַּר מֵעֲלֵינוּ

1) Heb., devoted. 2) I. e., a devoted thing. 3) Or, spirit of the people was much discouraged because of the way 4) Heb., shortened 5) Or, vile bread. I. e., the Manna. 6) Or, poisonous. 7) Or, standard.

saying:

22. Let me pass through thy land; we will not turn aside

into field, or into vineyard; we will not drink of the water of [the] well[s]; by the king's highway we will go, until we have passed thy border.

23. But Sihon did not permit Israel

[to] pass through his border; and Sihon gathered together all his people,

and went out

against Israel

into the wilderness,

and he came to Jahaz;

and he fought against Israel.

24. And Israel smote him with the edge of the sword,

and possessed his land from the Arnon unto the Jabbok,

unto the children of Ammon;

for strong [was]

the border of the children of Ammon.

25. And Israel took

all these cities;

and Israel dwelt

in all the cities of the Amorites,

in Heshbon,

and in all its suburbs.

26. For Heshbon

was the city of Sihon the king of the Amorites,

who had fought

למקור :

22. אֶפְרַתָּה בְּאַרְצָהּ לֹא נָפְחָה

בְּשָׂדֶה וּבְכָרֶם

לֹא נִשְׁתָּה מִן הַבָּאֵר

בְּדֶרֶךְ הַמִּלְכָּה נֵלְכָה

עַד אֲשֶׁר-נִעְבְּרָה

נִגְלָהּ :

23. וְלֹא-יָתַן סִיחֹן

אֶת-יִשְׂרָאֵל

עָבֵר בְּגִבְלוֹ

וַיִּגְרֹם סִיחֹן

אֶת-כָּל-עַמּוּ

וַיֵּצֵא

לְקָרְבָּתָא יִשְׂרָאֵל

הַמִּדְבָּרָה

וַיָּבֹא יַחְזָה

וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל :

24. וַיַּכֵּהוּ יִשְׂרָאֵל

לְפִי-חֶרֶב

וַיִּירֶשׁ אֶת-אַרְצוֹ

מֵאֲרֹן עַד-נָבֶךְ

עַד-בְּנֵי עַמּוּן

כִּי עָז

נָבֹד בְּנֵי עַמּוּן :

25. וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל

אֶת-כָּל-הָעִירִים

הָאֵלֶּה

וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל

בְּכָל-עִיר הָאֱמֹרִי

בְּהֶשְׁבֹן

וּבְכָל-בְּנֵיחָה :

26. כִּי חֶשְׁבֹן

עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ

הָאֱמֹרִי הָיָה

וְהוּא נִלָּחֵם

between Moab

and (between) the Emorites.
14. Therefore it is said¹

In the book of the wars of the Lord,² of Vaheb in Supha,

and of the brooks of the Arnon.

15. And the stream of the brooks that inclines

toward the dwelling of Ar,

and leans upon the border of Moab.

16. And from there to [the] well; that is the well

[of] which the Lord said to Moses: Gather the people

and I will give them water.

17. Then sang Israel this song:

Come up, O well;

sing ye to it.

18. [The] well,

[which the] princes digged,

[Which] the nobles of the people delved,

With the sceptre, with their staves;

and from the wilderness to Mattanah.

19. And from Mattanah to Nahaliel;

and from Nahaliel to Bamoth.

20. And from Bamoth to the valley,

which is in the field of Moab,

[to] the top of Pisgah,

which looks down

upon the desert.

שְׁבִיעִי

21. And Israel sent

messengers

unto Sihon,

the king of the Emorites,

בֶּן-מֹאָב

וּבְנֵי הָאֱמֹרִי :

14. עַל-כֵּן יֵאָמֵר

בְּסֵפֶר מִלְחָמֹת יי

אֶת-וָהֶב בְּסוּפָה

וְאֶת-הַנְּחָלִים אֲרֹנוֹן :

15. וְהַשֵּׁמֶל הַנְּחָלִים

אֲשֶׁר נָפְחָה

לְשֹׁכֵת עַר

וְנִשְׁעָן לְנָבֹל מֹאָב :

16. וּמִשָּׁם בְּאֵרָה

הַזֹּאת הַבָּאֵר

אֲשֶׁר אָמַר יי לְמֹשֶׁה

אַסֹּף אֶת-הָעָם

וְאֶתְנָה לָהֶם מַיִם :

17. אָז יִשְׁרָאֵל

אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת

עָלֵי בָאֵר

עֲנוּ-לָהּ :

18. בָּאֵר

חֲפָרוֹת שָׂרִים

כְּרוֹת נְדִיבֵי הָעָם

בְּמַחֲקֵם בְּשִׁשְׁעֵנֵהֶם

וּבְמִדְבָּר מַטָּנָה :

19. וּבְמַטָּנָה נַחְלִיֵּאל

וּבְנַחְלִיֵּאל בָּמוֹת :

20. וּבְבָמוֹת הַנִּזְיָא

אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה מֹאָב

רֹאשׁ הַבְּסָפָה

וְנִשְׁקָפָה

עַל-פְּנֵי הַיַּשְׁמֹן :

שְׁבִיעִי

21. וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל

מְלָאָכִים

אֶרְסִיחֹן

בֶּן-הָאֱמֹרִי

1) I. e., mention is made. 2) For the supposed meaning of these obscure passages, see Rashi (רש"י) Mendelson (באור), and Dr. Philippson's commentary. 3) Or, valleys. 4) Or, descent; slope. 5) Or, turret. 6) Or, [they journeyed] to, etc. 7) Or, by [the order of] the lawgiver. 8) Or, villages; Heb., daughters.

and Og the king of Bashan went out against them,

he and all his people, to the battle at Edrei.

מפטר

34. And the Lord said unto Moses: Do not fear him;

for in thy hand

I have delivered him,

and all his people,

and his land;

and do to him

as thou hast done

to Sihon the king of the Emorites, who dwelt at Heshbon.

35. And they smote him,

and his sons,

and all his people,

until they left him no remainder;

and they possessed his land.

כב

f. And the children of Israel journeyed, and they encamped

in the plains of Moab

on this side of the Jordan, [opposite] Jericho.

BALAK

2. And Balak the son of Zippor saw

all that Israel had done

to the Emorites.

3 And Moab was greatly afraid of the people,

because they were many,

and Moab was distressed.

וַיֵּצֵא עֹג מֶלֶךְ-בַּשָּׁן
לִקְרָאתָם

הוא וְכָל-עַמּוֹ
לַמִּלְחָמָה אֶדְרֵי:

מפטר

34 וַיֹּאמֶר יי אל משה
אל תירא אתו

כי בידך

נתי אתו

ואת כל עמו

ואת ארצו

ועשית לו

כאשר עשית

לסיחון מלך האמורי

אשר ישב בהשבון:

35 ויבן אתו

ואת בניו

ואת כל עמו

עד ברתי השאיר לו

שירי

ויירשו את ארצו:

CAP. XXII.

ו. ויסעו בני ישראל

ויחנו

בערבות מואב

מעבר לירדן ירחו:

בלק

וירא בלק בן זפור

את כל אשר עשה

ישראל

לאמרי:

3 ויגר מואב מפני

העם מאד

כי רב הוא

ויקץ מואב

with the former king of Moab,

and he has taken all his land out of his hand,

[even] unto the Arnon.

27. Therefore

the poets say:

Come ye [to] Heshbon;

Let the city of Sihon be built and established.

28. For a fire

is gone out of Heshbon,

A flame

from the city of Sihon;

It has devoured Ar of Moab,

The lords of the high places of the Arnon.

29. Woe to thee, Moab!

Thou art perished O people of Kemosh;

He has given his sons [as] fugitives,

and his daughters into captivity.

Unto Sihon, the king of the Emorites:

30. And we have shot at them;

Heshbon is perished

[even] unto Dibon,

And we have laid waste [even] unto Nophah,

which [reaches] unto Medebah.

31. Thus Israel dwelt

in the land of the Emorites.

32. And Moses sent

to spy out Jazer;

and they captured its suburbs

and drove out the Amorites that [were] there.

33. And they turned,

and went up

[by] the way of Bashan;

במלך מואב
הראשון

ויקה את כל ארצו
מיו

עד ארנון:

27. ערבך

יאמרו המשלים

באו חשבון

תבנה ותבנו

ער סיחון:

28. כי-אש

יצאה מחשבון

להכה

מקרת סיחון

אכלה ער מואב

בעלי בקות ארנון:

29. אוי-לך מואב

אבדת עם-קמוש

נתן בניו פליטם

ובנותיו בשבי

למלך אמרי סיחון:

30. ונירם

אבר חשבון

עד דיבון

נשנים עד נפח

אשר עד-בזבא:

31. וישב ישראל

בארץ האמרי:

32. וישלח משה

לרגל את-יעזר

ויקדו בנותיה

ויורש את האמרי

אשר-שם:

33. ויפנו

ויעלו

דרך הבשן

1) Heb., first. 2) Or, they that speak in proverbs say. 3) Or, men. 4) Or, undone; Heb., lost. 5) Or, thrown them down. 6) Or, towns; villages; Heb., daughters. 7) Or, there was none left him remaining. 8) Or, gr.

and they came unto Bil'am,	וַיָּבֹאוּ אֶל-בִּלְעָם	because of the children of Israel;	מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל;
and spake unto him the words of Balak.	וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבַר־יָדָק;	4. And Moab said unto the elders of Midlan:	4. וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶדְזִקְנֵי מִדְיָן
8. And he said unto them: Lodge here this night,	8. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינוּ פֹה הַלַּיְלָה וְהִשְׁכַּחְתִּי אִתְּכֶם	Now will this assembly lick up all [that is] round about us,	עַתָּה יִלְכְּכוּ הַקָּהָל אֶת-כָּל סְבִיחֵינוּ
and I will bring you word again,	וְהִשְׁכַּחְתִּי אִתְּכֶם דְּכָר	as the ox licks up the grass of the field;	כִּלְחֹךְ הַשִּׁשּׁוֹר
as the Lord shall speak unto me; and the princes of Moab abode with Bil'am.	כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְיָ אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ שְׂרָרֵי מוֹאָב עִם-בִּלְעָם;	and Balak the son of Zippor [was] king of Moab at that time.	אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה וּבִלְקָן בֶּן-צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב בַּעֲתָה הַהִיא;
9. And God came unto Bil'am, and he said: Who are these men with thee?	9. וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל-בִּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ;	5. And he sent messengers unto Bil'am the son of Be'or to Pethor,	5. וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-בִּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר פֶּתוֹרָה
10. And Bil'am said unto God: Balak the son of Zippor, the king of Moab, has sent unto me, [saying]: Behold, the people that came out of Egypt, covered the face of the earth;	10. וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל-הָאֱלֹהִים בִּלְקָן בֶּן-צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב יִשְׁלַח אֵלַי הֵנָּה הָעַם הַיֵּצֵא מִמִּצְרָיִם וַיִּכֶסּוּ אֶת-עֵין הָאָרֶץ	which is by the river, [to] the land of the children of his people, to call him, saying: Behold, a people came out of Egypt; behold, it covered the face of the earth,	אֲשֶׁר עַל-הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹ לְקֹרְאָהּ לֵאמֹר הֵנָּה עַם יֵצֵא מִמִּצְרָיִם הֵנָּה כִּסָּה אֶת-עֵין הָאָרֶץ
that came out of Egypt, covered the face of the earth; now some, curse it for me; perhaps I shall be able to fight against it, and drive it out.	וַיִּכֶסּוּ אֶת-עֵין הָאָרֶץ עַתָּה לְכָה קְבַח-לִי אֹתוֹ אֲנִי אוֹכְלִי אוֹכַל לְהַחֲמִם בּוֹ וְנִגְרַשְׁתִּיו;	and it abides opposite to me.	וְהוּא יֹשֵׁב מִמְּלִי; 6. וְעַתָּה לְכָה-נָא אֶרְחֶלִי אֶת-הָעַם הַזֶּה כִּי-עֲצוֹם הוּא מִמְּנִי אוֹכְלִי אוֹכַל נִבְהִיבוּ וְאֶנְרִשְׁנוּ מִן-הָאָרֶץ כִּי יִדְעַתִּי
12. And God said unto Bil'am: Thou shalt not go with them; thou shalt not curse the people; for it is blessed.	12. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-בִּלְעָם לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם לֹא תָאָר אֶת-הָעַם כִּי בְרוּךְ הוּא;	6. And now come, I pray thee, curse for me this people;	אֶת אֲשֶׁר-תִּבְרָךְ מִכֻּרֶךְ וְאֲשֶׁר תָּאָר יוֹאָר;
13. And Bil'am rose up in the morning,	13. וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר	7. And [there] went the elders of Moab and the elders of Midlan with [the rewards of] divination in their hand;	7. וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן וַיִּקְסְמוּ בְיָדֵם

1) Heb., the. 2) Heb., they. 3) Or, eye. 4) Or, shalt prevail, [that] we may smite him. 5) Or, then.

9. And now,
I pray you, tarry here
also you
this night,
that I may know
what the Lord will
further speak with me.
20. And God came
unto Bil'am
[at] night,
and he said to him:
If to call thee
the men have come,
rise up, go with them;
but only the word
which I shall speak unto
thee,
that shalt thou do.
21. And Bil'am rose up
in the morning,
and he saddled his ass,
and went
with the princes of Moab.
22. And the anger of the
Lord glowed
because he went;
and an angel of the Lord
placed himself
in the way,
as a hindrance to him;
and he was riding upon
his ass,
and his two servants
[were] with him.
23. And the ass saw
the angel of the Lord
standing in the way,
with his sword drawn
in his hand;
and the ass turned aside
out of the way,
and went into the field;

9. וְעַתָּה
שְׁבוּ נָא בָּהָה
גַּם-אַתֶּם
הַלַּיְלָה
וְאֵדָעָה
מַה-יִּסְמַח יְיָ בְּדַבַּר עִמִּי
20. וַיָּבֹא אֱלֹהִים
אֶל-בִּלְעָם
לַיְלָה
וַיֹּאמֶר לוֹ
אֲבִי-דִקְרָא לְךָ
כִּי הָיִינוּ הָאֲנָשִׁים
קֹדֶם לָךְ אֲתָם
וְאֵךְ אֶת-הַדָּבָר
אֲשֶׁר-אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ
אֵתוֹ תִּשְׁמָע
שְׁלִשִׁי
21. וַיָּקָם בִּלְעָם
בַּבֹּקֶר
וַיַּהַבֵּשׂ אֶת-אַתָּנוֹ
וַיֵּלֶךְ
עִם-שָׂרֵי מוֹאָב
22. וַיִּחַר-אַף אֱלֹהִים
כִּי-הִלָּךְ הוּא
וַיִּתְּצֵב מַלְאָךְ יְהוָה
בְּדַרְךָ
לְשֹׁטְן לוֹ
וְהוּא רֹכֵב עַל-אַתָּנוֹ
וּשְׁנֵי נִגְדָיו עִמּוֹ
23. וַתֵּרָא הָאֱתוֹן
אֶת-מַלְאָךְ יְהוָה
נֹצֵב בְּדַרְךָ
וַיִּהְרַב שְׂדוּפָה בְּיָדוֹ
וַתֵּט אֶתָּנוֹ
מִן-הַדָּרֶךְ
וַתֵּלֶךְ בְּשִׂיחָה

and he said unto the
princes of Balak:
Go unto your land;
for the Lord refuses to
permit me
to go with you.
14. And the princes of
Moab rose up,
and they came unto
Balak,
and said:
Bil'am refuses
[to] come with us.
15. And Balak sent yet
again princes,
more, and more honor-
able
than these.
16. And they came unto
Bil'am,
and they said to him:
Thus has said
Balak the son of Zippor:
Let nothing, I pray thee,
hinder thee
from coming unto me.
17. For I will honor thee
greatly,
and whatsoever thou
sayest unto me
I will do;
come therefore, I pray
thee,
curse for me
this people.
18. And Bil'am answered,
and he said
unto the servants of
Balak:
If Balak would give me
his house full
of silver and gold,
I cannot transgress
the order of the Lord
my God,
to do

וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרֵי בָלָק
לְכוּ אֶר-אַרְצְכֶם
כִּי מֵאֵן יְהוָה דִּתְּתִי
לְהִלָּךְ עִמָּכֶם
14. וַיָּקֻמוּ שָׂרֵי מוֹאָב
וַיָּבֹאוּ אֶל-בָּלָק
וַיֹּאמְרוּ
מֵאֵן בִּלְעָם
הֵלֵךְ עִמָּנוּ
15. וַיִּסַּף עוֹד בָּלָק
{ שְׂלַח שָׂרִים }
רַבִּים וְנִכְבָּדִים
מֵאֵלָה
16. וַיָּבֹאוּ אֶל-בִּלְעָם
וַיֹּאמְרוּ לוֹ
כֹּה אָמַר
בָּלָק בֶּן-זִפּוֹר
אַל-נִגַּע הַפְּנֵעַ
מִהִלָּךְ אֵלַי
17. כִּי-רַבֵּךְ אֲבָדְךָ
{ קָדָר }
וְכָל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַי
אֲשָׁמָה
וַיִּבְהֵ-נָא
קִבְּה-לִי
אֶת הָעָם הַזֶּה
18. וַיַּשֵּׁן בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר
אֶל-עֲבָדֵי בָלָק
אֲבִי-יִשְׂרָאֵל בָּלָק
מָלֵא בֵיתוֹ
כֶּסֶף וְזָהָב
לֹא אֲכַל לְעֹבֵר
אֶת-פִּי יְהוָה אֱלֹהֵי
לְעֹשׂוֹת
הַפְּנֵה אוֹ נִדְּלָה

^a a small or a great
[thing].

1) Or, give me leave. 2) Or, go beyond. 3) Or, more or less.

30. And the ass said
unto Bil'am:

Am not I thy ass,
upon which thou hast
ridden
since thy existence
until this day?

was I ever wont
to do so to thee?
and he said: No.

31. Then the Lord opened
the eyes of Bil'am,
and he saw the angel
of the Lord
standing in the way,

with his sword drawn
in his hand;
and he bowed [his] head,
and prostrated himself
upon his face.

32. And the angel of
the Lord said unto
him:

Why hast thou smitten
thy ass

these three times?
behold, I am come forth
for a hindrance,
because [thy] way is
perverse
before me.

33. And the ass saw me,
and she turned aside
before me
these three times;
if she had not turned
aside from me,
surely now

I had even slain thee,
but her I had saved
alive.

34. And Bil'am said
unto the angel of the
Lord:
I have sinned;
for I did not know

30. ותאמר האתון
אל-בלעם

הלא אנכי אתך
אשר רכבת עלי

מעודך
עד-היום הנה

ההספן הספתי
לעשות לך כה

ויאמר, לא:
31. ויגל יהוה

את-עיני בלעם
וירא את-מלאך יהוה

נצב בדרך
וחרבו שלפה בידו

ויקד
וישתחו לאפיו:

32. ויאמר אליו
מלאך יהוה

עד-מה הכית
את-אתונך

זה שלוש רגלים
הגה אנכי יצאתי

לשמן
כי-ירט בדרךך

לנגדי:
33. ותראני האתון

ותט לפני
זה שלש רגלים

אולי נמתה מסני
פי עתה

גם-אחכה דרגתי
ואתה החייתי:

34. ויאמר בלעם
אל-מלאך יהוה

חטאתי
כי לא ידעתי

and Bil'am smote
the ass,

to turn her into the way.

24. Then the angel of
God stood
in a narrow path [be-
tween] the vineyards,
a wall [being] on this
[side],
and a wall on that
[side].

25. And the ass saw
the angel of the Lord,
and she thrust herself
against the wall,
and crushed

Bil'am's foot
against the wall;
and he smote her again.

26. And the angel of the
Lord went further.

and he stood in a
narrow place,
where [there was] no
way to turn
either to the right [hand]
or to the left.

27. And the ass saw
the angel of the Lord,
and she lay down under
Bil'am;
and Bil'am's anger
glowed,
and he smote the ass
with the stick.

28. And the Lord opened
the mouth of the ass,
and she said to Bil'am:
What have I done to
thee,
that thou hast smitten
me
these three times?

29. And Bil'am said
to the ass:

Because thou hast
mocked me;
had I but a sword in
my hand,
I would have now killed
thee.

ניגף בלעם
את-האתון

להפניה הדרך:
24. ויעמד מלאך יהוה

במישעול הכרמים
גדר מזה

וגדר מזה:
25. ותרא האתון

את-מלאך יהוה
ותדחין אלהיה

ותדחין
את-רגל בלעם

אלהיה:
ויסה להפניה:

26. וינסף מלאך-יהוה
עבור

ויעמד במקום צר
אשר אין-דרך לנחת

ימין ושמאל:
27. ותרא האתון

את-מלאך יהוה
ותרמץ תחת בלעם

ויחר-אף בלעם
ניגף את-האתון

במקו:
28. ויפתח יהוה

את-פי האתון
ותאמר לבלעם

מה-עשיתי לך
כי הכיתני

זה שלש רגלים:
29. ויאמר בלעם

לאתון
כי התשללת בי

ויושחרכ בידי
כי עתה הרגתיך:

1) Or, fence. 2) Or, I would [there] were a sword in my hand, for now I had killed thee. 3) Or
all thy life long. 4) Heb., head, long.

that shall I speak.

רְבִיעִי

39. And Bil'am went
with Balak,and they came [unto]
Kiriath-huzoth.

40. And Balak sacrificed

oxen and sheep,

and he sent to Bil'am,

and to the princes

that [were] with him.

41. And it came to pass
in the morning,
that Balak took

Bil'am,

and he brought him up

[into] the high places of
Ba'al;
and he saw from therethe utmost [part] of the
people.

כֹּה

1. And Bil'am said

unto Balak:

Build me here

seven altars,

and prepare me here

seven bullocks

and seven rams.

2. And Balak did

as Bil'am had spoken;

and Balak and Bil'am
offered
a bullock and a ram
on [every] altar.

3. And Bil'am said

to Balak:

Stand by thy burnt-
offering,
and I will go;perhaps the Lord will
come
to meet me;and whatsoever he will
show me

אֵלֵי אֲדַבֵּר :

רְבִיעִי

39. וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם

עִם-בָּלָק

וַיָּבֹאוּ קִרְיַת חֻצוֹת :

40. וַיִּזְבֹּחַ בָּלָק

בָּקָר וְצֹאן

וַיִּשְׁלַח לְבִלְעָם

וְלִפְנֵי הַיָּסָדִים

אֲשֶׁר אִתּוֹ :

41. וַיְהִי בַּבֹּקֶר

וַיִּקַּח בָּלָק

אֶת-בִּלְעָם

וַיַּעֲדֵהוּ

בְּכִלְוֵי בָעַל

וַיֵּרָא מִשָּׁם

קֶצֶה הָעָם :

CAP. XXIII.

1. וַיֹּאמֶר בִּלְעָם

אֶל-בָּלָק

בְּנֵה-לִי בָזֶה

שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת

וְהָיָה לִי בָזֶה

שִׁבְעָה פָרִים

וְשִׁבְעָה אֵילִים :

2. וַיַּעַשׂ בָּלָק

כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בִּלְעָם

וַיַּעַל בָּרַק וּבִלְעָם

פָּר וְאַיִל בְּמִזְבֵּחַ :

3. וַיֹּאמֶר בִּלְעָם

לְבָלָק

הִתְיַצֵּב עַל-עֹלְתֶךָ

וְאֵלַי

אֵלֵי יִקְרָה יְהוָה

לְקָרְאֵנִי

וְדִבַּר מִהִירָאִנִי

that thou art standing

against me in the way;

now therefore,

if [it be] ¹displeasing in
thy eyes,
I will get me back again.35. And the angel of the
Lord said
unto Bil'am:

Go with the men;

but only the word

which I shall speak unto
thee,
that thou shalt speak;

and Bil'am went

with the princes of
Balak.

36. When Balak heard

that Bil'am was come,
then he went out to
meet him

unto the city of Moab,

which is upon the border
of the Arnon,
which is at the ²end of the border.

37. And Balak said

unto Bil'am:

Did I not earnestly send

unto thee

to call thee?

Why hast thou not come
unto me?

indeed,

am I not able to honor
thee?

38. And Bil'am said

unto Balak:

Behold, I am come unto
thee;

I am now at all able }

[to] speak any thing?
the word

that God puts

in my mouth,

כִּי אֵתָּה נֹצֵב

לְקָרְאֵנִי בַדֶּרֶךְ

וְעַתָּה

אִם-יֵרָע בְּעֵינֶיךָ

אֲשׁוּבָה יָנִי :

35. וַיֹּאמֶר מַלְאָכֵי יְיָ

אֶל-בִּלְעָם

הָגֵד עִם-הָאֲנָשִׁים

וְאֵלֶּם אֶת-דִּבְרֶךְ

אֲשֶׁר-אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ

אֲתוֹ תְּדַבֵּר

וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם

עִם-יְהוָה בָּלָק :

36. וַיִּשְׁמַע בָּלָק

כִּי-בָא בִלְעָם

וַיֵּצֵא לְקָרְאֵתוֹ

אֶל-עִיר מוֹאָב

אֲשֶׁר-עַל-גִּבּוֹר אֲרֹנִן

אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַגִּבּוֹר :

37. וַיֹּאמֶר בָּלָק

אֶל-בִּלְעָם

הֲלֹא שְׁלַח שְׁלַחְתִּי

אֵלֶיךָ

לְקָרְאֵךָ

לָמָּה לֹא-הִלַּכְתָּ אֵלַי

הַאֲמָנָם

לֹא אוּכַל בְּפָרְךָ :

38. וַיֹּאמֶר בִּלְעָם

אֶל-בָּלָק

הִנֵּה-בָּאתִי אֵלֶיךָ

עַתָּה

הֵיכַל אוּכַל

דִּבַּר מֵאֻמָּה

הַדִּבַּר

אֲשֶׁר יִשֹּׂם אֱלֹהִים

בְּפִי

1) Heb. evil. 2) Or. uttermost. 3) Or. thee now; [but] I am I at all able.

And ⁵the number

of the fourth [part] of
Israel?

Let my soul die

the death of the right-
eous,

And let my last end be
like his:

11. And Balak said

unto Bil'am:

What hast thou done to
me?

to curse my enemies I
took thee,

and, behold, thou hast
even blessed [them].

12. And he answered,
and said:

Is it not [so]?

what the Lord puts

in my mouth,

that I must take heed
to speak.

חמישי

13. And Balak said unto
him:

Come, I pray thee, with
me

unto another place,

from where thou mayest
see ⁶it;

only the utmost [part]
of ⁷it thou wilt see,

but all of ⁸it thou
wilt not see;

and curse ⁹it for me
from there.

14. And he took him

[into] the field of
Zophim,

unto the top of Pisgah,

and he built seven altars,

and offered a bullock
and a ram

on [every] altar.

15. And he said unto
Balak:

Stand here

by thy burnt-offering,

and I will meet [the
Lord] yonder.

16. And the Lord met
(unto) Bil'am,

and he put a word in his
mouth,

ומספר

את-רבע ישראל

המת נפשי

מות ישרים

ותהי אחריתי במוהו:

11. ויאמר בלק

אל-בילעם

מה עשית לי

לקב איבי קחתיך

והנה ברכת ברחי

12. וישען ויאמר

הלא

את אשר ישים יהוה

בפי

אתו אשכר לךבר:

חמישי

13. ויאמר אליו בלק

לך-נא אתי

אל-מקום אחר

אשר תראנו משם

אפס קצוה תראה

וכדו לא תראה

וקבנו לי משם:

14. ויקחהו

שדה צפים

אל-ראש הפסגה

ובן שבועה מזבחת

וישל פר ואיל

במזבח:

15. ויאמר אל-בלק

התיצב פה

על-עלתך

ואנכי אקרה כה:

16. ויקר יהוה

אל-בילעם

וישם בלבו פיו

I will tell thee;

and he went ¹[to] a bare
height.

4. And God met

(unto) Bil'am;

and ²he said unto him:

The seven altars

I have prepared,

and I have offered a
bullock and a ram

on [every] altar.

5. And the Lord put a
word

in Bil'am's mouth,

and he said,

Return unto Balak,

and thus speak.

6. And he returned unto
him,

and, behold, he was stand-
ing by his burnt-offering,

he, and all the princes
of Moab.

7. And he took up his
parable,

and said:

From Aram

has brought me Balak,

the king of Moab,

Out of the mountains
of the east:

Come, curse me Jacob,

And come, ³defy Israel.

8. How shall I curse,

whom God has not
cursed?

And how shall I defy,

[whom] the Lord has
not defied.

9. For from the top of
[the] rocks

I see him,

And from the hills I
behold him;

Lo, it is a people [that]
dwells alone,

And among the nations
it shall not be reckoned.

10. Who can count

the dust⁴ of Jacob,

והגדתי לך

ניגדה שפי:

4. ויקר אללים

אל-בילעם

ויאמר אליו

את-שבועת המזבחת

ערכתי

ואשל פר ואיל

במזבח:

5. וישם יהוה דבר

בפי בילעם

ויאמר

שוב אל-בלק

וכה תדבר:

6. וישב אליו

והנה נצב על-עלתו

הוא וכל ישרי מואב:

7. וישא משלו

ויאמר

מן-ארם

בנהני בלק

מלך-מואב

מהררי-הים

קבה ארה לי יעקב

ודכה ועמה ישראל

8. מה אקב

לא קבה אל

ומה אדעם

לא דעם יהוה:

9. כי-מראש צרים

אראנו

ובמדעות אשרנו

הי-עם לבדד ישכן

ובננים לא יתחשב:

10. מי כנה

עפר יעקב

1) Or, solitary; or, thoughtfully alone. 2) I. e., Bil'am. 3) Heb., be wroth against Israel. 4) See Gen 13, 16 5) Or, number. 6) Or, them. 7) Or, shalt.

¹in Israel;

²In due time it shall be
said
³to Jacob and ⁴to Israel.

⁵What God has wrought.

24. Behold [it is] a people

[that] shall rise up as a
lioness,

and as a lion he shall
lift himself up;

He shall not lie down

until he eat [of the] prey.

And drink the blood of
[the] slain.

25. And Balak said

unto Bil'am:

Neither curse ¹¹it at all,

nor bless ¹²it at all.

26. And Bil'am answered

and he said unto Balak:

¹³Have I not spoken unto
thee,

saying:

All that the Lord speaks,

that I must do.

שָׁמַעַי

27. And Balak said

unto Bil'am:

Come, I pray thee,

I will take thee

unto another place:

perhaps it may be
right

in the eyes of God

that thou mayest curse
¹⁴it for me from there.

28. And Balak took

Bil'am

[to] the top of Pe'or,

which looks down

upon the desert.

28. And Bil'am said

unto Balak:

בְּיִשְׂרָאֵל

בְּעֵת יֵאָמֵר
לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל

מַה פָּעַל אֵל :

24. הִנֵּה-עַם

כְּלִבְיַא יָקוֹם

וּכְאִיר יִהְיֶה

לֹא יִשְׁכַּב

עַד-יֵאֱכַל טָרֶף

וְיִשְׁתֶּה דַם-הַחַיִּים יִשְׁתֶּה :

25. וַיֹּאמֶר בָּרַק

אֶל-בִּלְעָם

גַּם-קֵב לֹא תִקְבְּנִי

גַּם-בִּרְכָּה לֹא תִבְרַכְנִי

26. וַיַּעַן בִּלְעָם

וַיֹּאמֶר אֶל-בָּרַק

הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ

לֵאמֹר

כָּל אֲשֶׁר-יִדְבֹּר יְהוָה

אֵתוֹ אֲעֲשֶׂה :

שָׁמַעַי

27. וַיֹּאמֶר בָּרַק

אֶל-בִּלְעָם

בָּרְכָה נָא

אֶתְּךָ הֵ

אֶרֶץ-יִקְוִים אַחֵר

אוּלַי יִישַׁר

בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים

וּקְבַחְתָּ לִּי מִשָּׁם :

28. וַיִּקַּח בָּרַק

אֶת-בִּלְעָם

רֹאשׁ הַפְּעוּר

הַנִּשְׁקָף

עַל-פְּנֵי הַיַּשְׁמוֹן :

29. וַיֹּאמֶר בִּלְעָם

אֶל-בָּרַק

and said:

Return unto Balak,

and thus speak.

17. And he came unto
him,

and, behold, he was stand-
ing by his burnt-offering,

and the princes of Moab
with him:

and Balak said to him:

What has the Lord
spoken?

18. And he took up his
parable,

and said:

Rise up, Balak, and hear:

¹¹Hearken unto me,

thou son of Zippor.

19. God is not a man,

that he should lie.

Nor the son of man,

that he should repent;

Has he said,

and will he not do [it]?

Or has he spoken,

and will he not fulfil it?

20. Behold, [to] bless I
have received [word],

And he has blessed,

and I cannot reverse it.

21. He has not beheld
wrong

in Jacob;

Nor has he seen ²per-
verseness

in Israel;

The Lord his God is with
him,

And the shout of a king
is among him.

22. God,

³who brought them forth
out of Egypt,

⁴Is to him like the
⁵strength of the ⁶wild-ox.

23. ⁷For there is no
enchantment

⁸in Jacob;

Nor is there any divina-
tion

וַיֹּאמֶר

שׁוּב אֶל-בָּרַק

וְכֹה תִדְבֹּר :

17. וַיָּבֹא אֵלָיו

וְהִנֵּה נֹצֵב עַל-עֹלְתוֹ

וּשְׂרֵי מִזְבֵּחַ אֵתוֹ

וַיֹּאמֶר לוֹ בָרַק

מַה-יִדְבֹּר יְהוָה :

18. וַיִּקַּח מִפָּאָר

וַיֹּאמֶר

קוּם בָּרַק וְיִשְׁמָע

הַאֲזִינָה עָדִי

כִּנּוּ צִפּוֹר :

19. לֹא אִישׁ אֵל

וְיִכְזֹב

וְכֵן-אֲדַם

וְיִתְנַחֵם

הַהוּא אָמַר

וְלֹא יַעֲשֶׂה

וְדִבֶּר

וְלֹא יִקְיָמָה :

20. הִנֵּה בָרַק לְקַחְתִּי

וּבִרְכָּה

וְלֹא אֲשׁוּבָנָה :

21. לֹא-הִבִּיט אֵינִי

בְּיִשְׂרָאֵל

וְלֹא-רָאָה עֲמָל

בְּיִשְׂרָאֵל

יְהוָה אֲדָרְתוֹ עִפּוֹ

וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ כּוֹ :

22. אֵל

מִיִּצְרָאִים מִמִּצְרַיִם

כְּתוֹעַפֶּת רֹאם לוֹ :

23. כִּי לֹא-נִחַשׁ

בְּיִשְׂרָאֵל

וְלֹא-קָסַם

1) Heb., give ear. 2) Heb., trouble. 3) or, brings them forth out of Egypt; he has as it were the strength, etc. 4) Or, horns; heights. 5) Or, ox-antelope. 6) Or, Surely. 7) Or, against. 8) Or. Now it shall be said. 9) Or, of. 10) Or. What has God wrought! 11) Or, them.

Jacob.	יַעֲקֹב	Build me here	בְּנֵה־לִי בֹהֶה
Thy dwellings, O Israel!	מִשְׁכְּנֵי־יִשְׂרָאֵל	seven altars,	שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת
6. As ^{valleys} are they spread forth,	6. כַּנְּחָלִים נִפְּשׁוּ	and prepare me here	וְהָכֵן לִי בֹהֶה
As gardens by the river-side;	כַּנְּגֹת שְׁלֵי נָהָר	seven bullocks	שִׁבְעָה פָּרִים
As the aloc-trees	כַּאֲהֲלִים	and seven rams.	וְשִׁבְעָה אֵילִים :
[which] the Lord has planted,	נִטְעַיְהוָה	30. And Balak did	30. וַיַּעַשׂ שָׁלָק
As cedar trees beside the waters.	כַּאֲרֻזִּים עֲלֵי־מַיִם :	as Bil'am had said,	כַּאֲשֶׁר אָמַר בְּלָעַם
7. Water shall flow from his buckets,	7. וַיֹּזְלִי מֵיָם מִדְּבִלּוֹ	and he offered a bullock and a ram	וַיַּעַל פָּר וְאֵיל
And his seed [shall be] in many waters,	וְזֶרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים	on [every] altar.	בְּמִזְבְּחֹת :
And his king shall be higher than Agag,	וְיָרֵם מַאֲנֵה מַלְכּוֹ		
and his kingdom shall be exalted.	וְתִשָּׂא מְלִכְתּוֹ :		
8. God.	8. אֱלֹהִים	כֹּד	CAP. XXIV.
^{who} brought them forth out of Egypt,	מִצִּיּוֹן מִמִּצְרַיִם	1. When Bil'am saw	1. וַיֵּרָא בְלָעַם
Is to him like the strength of the wild-ox;	כְּתוֹעַפֶּת רֶאֶם לוֹ	that [it was] ^{pleasing} in the eyes of the Lord to bless Israel,	כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְיָ לְבָרֵךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל
He shall devour nations.	יֹאכַל גּוֹיִם	then he went not,	וְלֹא־הֵלֵךְ
his adversaries.	צָרָיו	as at other times,	כַּפְעַם־בְּפָעַם
And shall break their bones,	וְשִׁצְמֹתֵיהֶם יִגְרֵם	to ^{meet} [with] enchantments,	לְקִרְאֹת נְחֻשִׁים
And smite [them] through [with] his arrows.	וְהִצִּיּוֹ יִמְחֹץ :	but he set his face toward the wilderness.	וַיִּשֶׁת אֶל־הַמִּדְבָּר פָּנָיו :
9. He couched, he lay down as a lion, and as a lioness;	9. בָּרַע שָׁכַב כַּאֲרִי וּכְרִבְיָא	2. And Bil'am lifted up his eyes,	2. וַיִּשָּׂא בְלָעַם אֶת־עֵינָיו
Who shall rouse him up?	מִי יִקְרָנוּ	and he saw Israel	וַיֵּרָא אֶת־יִשְׂרָאֵל
Every one that blesses thee be blessed,	מִכִּרְכֵּי בְרוּךְ	abiding according to ^{his} tribes;	שֶׁבַן לִשְׁבָּטָיו
And every one that curses thee be cursed.	וְאִרְכֵּי אָרוּר :	and [there] came upon him the spirit of God.	וַתָּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים :
10. And Balak's anger ^{glowed} against Bil'am,	10. וַיִּחַר־אַף בְּלָק אֶל־בְּלָעַם	3. And he took up his parable,	3. וַיִּשָּׂא מִשְׁלָל
and he ^{smote} his hands together;	וַיִּסָּפֵק אֶת־כַּפָּיו	and said:	וַיֹּאמֶר
and Balak said	וַיֹּאמֶר בְּלָק אֶל־בְּלָעַם	¹ [Thus] says Bil'am	נָאִם בְּלָעַם
unto Bil'am:	אֶל־בְּלָעַם	the son of Be'or,	בְּנוֹ בְּעוֹר
To curse my enemies	לְקַב אֹיְבֵי קְרָאִי	And ⁴ [thus] says the man	וְנָאִם הַבָּרֵךְ
I called thee,	וְהִנֵּה בִרְכָתְךָ בְּרוּךְ	whose eye is ⁶ closed.	שֶׁתֵּם עֵינָיו :
and, behold, thou hast even blessed [them]	זֶה שְׁקִישׁ פְּעֻמִּים :	4. ⁴ [Thus] says	4. נָאִם
these three times.	זֶה וְעַתָּה, בְּרַחֲלֶךָ	he who hears the words of God,	שִׁמְעַם אֶמְרֵי־אֱלֹהִים
11. And now flee thou unto thy place;	אֶל־מְקוֹמְךָ	Who sees the vision of the Almighty,	אֲשֶׁר בְּחֹזֶה שְׂדֵי יְיָ
I ⁹ thought,	אֶמְרֹתִי	Falling down, and having his eyes open.	נָפַל וּגְלוּי עֵינָיו :
I shall greatly honor thee;	בְּכָד אֲכַבְּדֶךָ	5. How goodly are thy tents,	5. מִה טֹבוֹ אֹהֲלֶיךָ
but, behold, the Lord kept thee back	וְהִנֵּה מִנְעָה יְהוָה		

1) Heb., good. 2) Or, seek for enchantments. 3) Or, their. 4) Or, [This is] the saying. 5) Or, opened. 6) Or, streams. 7) See foot notes 2-5 to page 72. 8) Or, struck. 9) Heb., said

17. I see him, **וְאֵלֶּיךָ אֶרְאֶנּוּ**
 but not now; **וְלֹא עַתָּה**
 I behold him, **אֲשֶׁרֶנּוּ**
 but not nigh; **וְלֹא קְרוֹב**
 [There] shall step forth **דֶּרֶךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב**
 a star out of Jacob, **וְקֶסֶם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל**
 And a sceptre shall rise **וְקֶסֶם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל**
 out of Israel, **וְקֶסֶם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל**
 And shall smite through **וְקֶסֶם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל**
 the corners of Moab, **וְקֶסֶם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל**
 And break down all **וְקֶסֶם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל**
 the children of Sheth, **וְקֶסֶם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל**
 18. And Edom shall be **וְהָיָה אֶדוֹם יְרֵשָׁה**
 a possession, **וְהָיָה אֶדוֹם יְרֵשָׁה**
 Seir also shall be a **וְהָיָה יִרְשָׁה שְׂעִיר**
 possession **וְהָיָה יִרְשָׁה שְׂעִיר**
 for his enemies; **וְהָיָה יִרְשָׁה שְׂעִיר**
 While Israel does **וְיִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה הַיָּד**
 valiantly, **וְיִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה הַיָּד**
 19. And out of Jacob **וְיִרְדַּךְ מִיַּעֲקֹב**
 shall one have dominion, **וְיִרְדַּךְ מִיַּעֲקֹב**
 And shall destroy the **וְהִאֲבִיד שְׂרִיר**
 remnant **וְהִאֲבִיד שְׂרִיר**
 from the city. **וְהִאֲבִיד שְׂרִיר**
 20. And he looked [on] **וַיֹּרֶא אֶת-עַמְלֵק**
 Amalek, **וַיֹּרֶא אֶת-עַמְלֵק**
 and he took up his **וַיִּשָּׂא מִשְׁלֹ**
 parable, **וַיִּשָּׂא מִשְׁלֹ**
 and said, **וַיֹּאמֶר**
 The first of nations is **וַיֹּאמֶר**
 Amalek, **וַיֹּאמֶר**
 But his latter end **וַיֹּאמֶר**
 [shall come] to **וַיֹּאמֶר**
 destruction, **וַיֹּאמֶר**
 21. And he looked [on] **וַיֹּרֶא אֶת-הַכְּנִיעִי**
 the Kenite, **וַיֹּרֶא אֶת-הַכְּנִיעִי**
 and took up his parable, **וַיֹּרֶא אֶת-הַכְּנִיעִי**
 and said: **וַיֹּאמֶר**
 Strong is thy dwelling- **וַיֹּאמֶר**
 place, **וַיֹּאמֶר**
 And set in the rock **וַיֹּאמֶר**
 is thy nest, **וַיֹּאמֶר**
 22. Nevertheless, the **וַיֹּאמֶר**
 Kenite shall be wasted, **וַיֹּאמֶר**
 How long? **וַיֹּאמֶר**
 Asshur will carry thee **וַיֹּאמֶר**
 away captive, **וַיֹּאמֶר**
 23. And he took up his **וַיֹּאמֶר**
 parable, **וַיֹּאמֶר**
 and said: **וַיֹּאמֶר**
 Alas, who shall live **וַיֹּאמֶר**
 when God does this? **וַיֹּאמֶר**
 24. But ships [shall come] **וַיֹּאמֶר**
 from the coast of Kittim, **וַיֹּאמֶר**
- from honor. **מִכְבוֹד**
 12. And Bil'am said **וַיֹּאמֶר בִּלְעָם**
 unto Balak: **אֶל-בָּלָק**
 Is it not [so]? **הֲלֹא**
 also unto thy messen- **גַּם אֶל-מַלְאֲכֶיךָ**
 gers, **אֲשֶׁר-שִׁלַּחְתָּ אֵלַי**
 whom thou hast sent **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 unto me, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 I have spoken, saying: **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 13. If Balak would give **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 me **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 his house full **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 of silver and gold, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 I cannot transgress **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 the order of the Lord, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 to do good **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 or evil **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 out of my own heart; **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 what the Lord speaks, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 that I must speak. **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 שְׂבִיעִי **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 14. And now, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 behold, I go to my **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 people; **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 come, I will advertise **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 thee **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 what this people shall do **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 to thy people **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 in the latter days, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 15. And he took up his **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 parable, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 and said, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 [Thus] says Bil'am **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 the son of Be'or, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 And [thus] says the man **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 whose eye is closed, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 16. [Thus] says **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 he who hears the words **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 of God, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 And knows the know- **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 ledge of the Most High, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 Who sees the vision of **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 the Almighty, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 Falling down, and **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**
 having his eyes open, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**

1) Or. inform; or, advise thee against what, etc. 2) Or, pierce. 3) Or. destroy. 4) Or. violence; or, **וְהָיָה כְּדִבְרֵתִי לְאָמְרִי**. 5) Or. establishes him?

a man of the children of Israel
came.

and brought unto his
brethren
a Midianitish [woman]

before the eyes of Moses,

and before the eyes of
all the congregation
of the children of Israel,

while they were weeping

[at] the door of the tent
of meeting.

מִפְּתֵי

1. When [there] saw [it]
Phinehas,
the son of El'azar,

the son of Aaron the
priest,

then he rose up from the
midst of the congregation,

and he took a ³spear

in his hand.

8. And he went

after the man of Israel

into the 'pavilion,

and he thrust both of
them through,
the man of Israel,

and the woman

through her body;

and the plague was
stayed
from the children of
Israel.

9. And [there] were

those that died in the
plague

four and twenty
thousand.

PINCHAS

10. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

11. Phinehas, the son of
El'azar,

the son of Aaron the
priest,

has turned away my
wrath

אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בָּא

וַיָּבֵר אֶל-אֶחָיו

אֶת-הַמִּדְיָנִית

לְעֵינֵי מֹשֶׁה

וּלְעֵינֵי כָל-עֵדֻת

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

וְהֵמָּה בָּכִים

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

מִפְּתֵי

7. וַיֵּרָא פִּינְחָס

בֶּן-אֶלְעָזָר

בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן

וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדֻת

וַיִּקַּח רֶמֶחַ

בְּיָדוֹ :

8. וַיֵּבֵא

אַחֵר אִישׁ-יִשְׂרָאֵל

אֶל-הַפָּבִיז

וַיִּדְקָר אֶת-שְׁנֵיהֶם

אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל

וְאֶת-הָאִשָּׁה

אֶל-קֶבְעָהּ

וַתֵּעַצֵּר הַמַּגֵּפָה

מֵעַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

9. וַיָּהִי

הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה

אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים

אַלֶּף :

פִּינְחָס

10. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

11. פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר

בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן

הֵשִׁיב אֶת-חַמְאִי

And they shall afflict
Asshur
and they shall afflict
Eber,

And he also

[shall come] to
destruction.

25. And Bil'am rose up,

and went,

and returned to his
place;

and Balak also

went (to) his way.

כה

1. And Israel abode

in Shittim;

and the people began to
commit whoredom

with the daughters of
Moab.

2. And they called (to)
the people

to the sacrifices of their
gods;

and the people ate,

and prostrated them-
selves to their gods.

3. And Israel joined him-
self

to Baal-peor;

and the anger of the
Lord glowed

against Israel.

4. And the Lord said
unto Moses:

Take

all the heads of the
people,¹

and hang them ²up
before the Lord

against the sun,

that [there] may turn
away

the fierce anger of the
Lord

from Israel.

5. And Moses said

unto the judges of Israel:

Slay you every one his
men

that have joined
themselves

to Baal-peor.

6. And, behold,

וַעֲנוּ אֲשֹׁר

וְעֹנֵי-עֵבֶר

וְנֹם-הָוָה

עָדֵי אֶבֶר :

25. וַיָּקָם בִּלְעָם

וַיֵּלֶךְ

וַיָּשֶׁב לְמִקְוֹ

וְנֹם-בִלְעָם

הָקָה לְדַרְכּוֹ :

CAP. XXV.

1. וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל

בְּשִׁטִּים

וַיִּתֵּל הָעָם לְזִנוּת

אֶל-בָּנוֹת מוֹאָב :

2. וַתִּקְרְאוּ לָעָם

לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן

וַיֹּאכְל הָעָם

וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן :

3. וַיִּצְטָר יִשְׂרָאֵל

לְבַעַל פְּעֹר

וַיִּחַר-אַף יְהוָה

בְּיִשְׂרָאֵל :

4. וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה

קַח

אֶת-כָּל-רֹאשֵׁי הָעָם

וְהִנֵּק עֹתָם לַיהוָה

נֹגֵד הַשָּׁמֶשׁ

וַיֵּשֶׁב

הָרוֹן אֶף-יְהוָה

בְּיִשְׂרָאֵל :

5. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-שְׂפָטֵי יִשְׂרָאֵל

הָרָגוּ אִישׁ אֶת-אִשּׁוֹ

הַנִּצְטָרִים

לְבַעַל פְּעֹר :

6. וְהִנֵּה

1) To find out those guilty of idolatry, and sentence them. 2) I. e., the idolators. 3) Or. Javelin.

with their wives,
wherewith they have
beguiled you
in the matter of Pe'or,
and in the matter of
Cozbi,
the daughter of the chief
of Midian,
their sister,
who was slain
on the day of the plague
about the matter of
Pe'or.

כו

1. And it came to pass
after the plague,
that the Lord said unto
Moses
and unto El'azar
the son of Aaron the
priest,
saying:

2. Take the sum
of all the congregation
of the children of Israel,
from twenty years old
and upward,
by their fathers' houses,
every one that is able
to go forth [in the] army
in Israel.

3. And Moses and
El'azar the priest
spoke
with them
in the plains of Moab
by the Jordan [opposite]
Jericho,
saying:

4. [Number the people]
from twenty years old
and upward,
as the Lord had com-
manded Moses
and the children of
Israel,
who came forth
out of the land of Egypt.

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־נִבְּלוּ לָהֶם
עַל־דִּבְרֵי פְעוֹר
וְעַל־דִּבְרֵי כּוֹזִיבִי
בַת־נִשְׂיָא כְּהֵנִי
אֲחֹתָם
הַמְּכָה
בְּיוֹם הַמִּגְדָּה
עַל־דִּבְרֵי פְעוֹר :

CAP. XXVI.

1. וַיְהִי
אַחֲרֵי הַמִּגְדָּה אֲסָפָה
וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל אֶלְעָזָר
בְּנֵי־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
לֵאמֹר :
2. שָׂא אֶת־רֹאשׁוֹ
כָּל־עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמִבְּעֵלָה
רִבֵּית אֲבֹתָם
כָּל־יֹצֵא צֹבָא
בְּיִשְׂרָאֵל :
3. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֲתָם

בְּעֵרְבַת מוֹאב
עַל־יַרְדֵּן יְרִיחוֹ
לֵאמֹר :
4. מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמִבְּעֵלָה
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיּוֹצֵאִים
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

from the children of
Israel,
in that he was jealous
with my jealousy
in their midst,
[so] that I did not
consume
the children of Israel
in my jealousy.

12. Therefore say:
I give to him
my covenant of peace,

13. And it shall be to him,
and to his seed after him,
a covenant of a perpet-
ual priesthood;
because he was jealous
for his God,
and he made atonement
for the children of Israel.

14. And the name
of the man of Israel,
who was slain
with the Midianitish
[woman],
[was] Zimri, the son of
Salu,
a chief of a fathers'
house
of the Simeonites.

15. And the name
of the woman that was
slain,
the Midianitish,
[was] Cozbi, the
daughter of Zur:
he was the head of the
people of a fathers'
house in Midian.

16. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

17. ¹Vex
the Midianites,
and smite them.

18. For
they are ²vexing you

מִסַּע בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּקִנְיָא אֶת־קִנְיָאִי
בְּתוֹכָם
וְלֹא־כִכֵּיתִי
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּקִנְיָאִי :

12. רְבֹן אֶמַר
הִנְנִי נֹתֵן לּוֹ
אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם :

13. וְהָיְתָה לוֹ
וּלְרֵעֵו אַחֲרָיו
בְּרִית כְּהֵנֶת עוֹלָם
פָּחַת אֲשֶׁר קָנָא
קְאֵלָהּ
וַיִּכְפֹּר
עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

14. וְשֵׁם
אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּכָה
אֲשֶׁר הָכָה
אֶת־הַמִּדְיָנִית
זִמְרִי בֶן־סְלוּ
נִשְׂיָא בַת־צֹבָא
לְשִׁמְעוֹנִי :

15. וְשֵׁם
הָאִשָּׁה הַמְּכָה
הַמִּדְיָנִית

כּוֹזִיבִי בַת־צוֹר
רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית־
צֹב בְּכִדְרוֹ הִוא :

16. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

17. צוֹר
אֶת־הַמִּדְיָנִים
וְהַכִּיתֶם אוֹתָם :

18. כִּי
עֹרְרִים הֵם לָכֶם

1) Or, oppress. 2) Or, adversaries to you 3) Heb., about

שני	שני	שני
5. Reuben,	5. ראובן	בכור ישראל
the first-born of Israel;		בני ראובן
the sons of Reuben:		חנוך
[of] Hanoch,		משפחת החנכי
the family of the		קפלו
Hanochites;		משפחת הפלאי :
of Pallu,		6. Of Hezron.
the family of the		משפחת ההצרוני
Palluites,		כרמי
6. Of Hezron.		משפחת הכרמי :
the family of the		7. These [are]
Hezronites;		אלה
of Carmi		משפחת הראובני
the family of the		ניהיו פקדיהם
Carmites,		שלישה וארבעים
7. These [are]		אלה
the families of the		ושבע מאות
Reubenites;		ושלשים :
and ¹ their numbered		8. And the sons of Pallu:
were		8. ובני פלו
three and forty thousand		אליאב :
and seven hundred		9. And the sons of Eliab:
and thirty.		9. ובני אליאב
8. And the sons of Pallu:		נמואל
Eliab,		ודתן ואבירם
9. And the sons of Eliab:		הוא דתן ואבירם
Nemuel,		קריאי העדה
and Dathan, and		אשר הצו
Abiram;		על-משה ועל אהרן
[these are] that Dathan		בעדת-קרח
and Abiram,		בהצתם על-יהודה :
[who were] called of the		10. And the earth opened
congregation,		את-פיה
who made a strife		ותבלע אתם
against Moses and		ואת קרח
against Aaron		במות העדה
in the company of		באכל האש
Korah,		
when they made a strife		
against the Lord.		
10. And the earth opened		
its mouth,		
and swallowed them up		
with Korah,		
when that company		
died,		
[and] when the fire		
devoured		

1) Or, those that were numbered of them were.

the family of the Shimronites,	מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי :	18. These [are] the families of the sons of Gad according to their numbered, forty thousand and five hundred.	18. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי-גָד לְפָקְדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת :
25. These [are] the families of Issachar according to their numbered, four and sixty thousand and three hundred.	25. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יִשָּׁשְׁכָר לְפָקְדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת :	19. The sons of Judah: Er and Onan; and Er and Onan died in the land of Canaan.	19. בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וֹאֲנָן וַיָּמָת עֵר וֹאֲנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :
26. The sons of Zebulun after their families of Sered, the family of the Seredites; of Elon, the family of the Elonites; of Jahleel, the family of the Jahleelites;	26. בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחָתָם לְסֶרֶד מִשְׁפַּחַת הַסֶּרְדִּי לְאֵלֹן מִשְׁפַּחַת הָאֵלֹנִי לְיַחֲלֵאל מִשְׁפַּחַת הַיַּחֲלֵאֲלִי :	20. And the sons of Judah were after their families: Of Shelah, the family of the Shelanites; of Perez, the family of the Perezites; of Zerah, the family of the Zerahites.	20. וַיְהִיו בְּנֵי-יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחָתָם שְׁלֵה מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלֵנִי לְפֶרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפְּרִזִּי לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזֶּרַחִי :
27. These [are] the families of the Zebulunites according to their numbered, sixty thousand and five hundred.	27. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַזְּבוּלֹנִי לְפָקְדֵיהֶם שִׁשִּׁים אֶלֶף וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת :	21. And the sons of Perez were: of Hezron the family of the Hezronites; of Hamul, the family of the Hamulites	21. וַיְהִיו בְּנֵי-פֶרֶץ לְחֶזְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֲזָרֹנִי לְחָמוּל מִשְׁפַּחַת הַחַמּוּלִי :
28. The sons of Joseph after their families: Menasseh and Ephraim.	28. בְּנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחָתָם מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם :	22. These [are] the families of Judah according to their numbered, six and seventy thousand and five hundred.	22. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה לְפָקְדֵיהֶם שִׁשָּׁה וּשְׁבָעִים אֶלֶף וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת :
29. The sons of Menasseh of Machir, the family of the Machirites; and Machir begat G'lad; of G'lad:	29. בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת הַמַּכִּירִי וּמַכִּיר הוֹלִיד אֶת-גִּלְעָד לְגִלְעָד :	23. The sons of Issachar after their families: [of] Tola, the family of the Tolaites; of Puvah, the family of the Punites	23. בְּנֵי יִשָּׁשְׁכָר לְמִשְׁפַּחָתָם תּוֹלַע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלַעִי קֻבָּה מִשְׁפַּחַת הַקּוּבִי :
the family of the Gil'adites.	30. אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד לְמִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי :	24. Of Jashub, the family of Jashubites; of Shimron.	24. לַיָּשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיָּשׁוּבִי לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי :
30. These [are] the sons of Gil'ad: [of] Iezer, the family of the Iezerites; of Helek, the family of the Helekites.	30. אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד לְמִשְׁפַּחַת הַיִּזְעוּרִי לְהֵלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֵלֶקִי :		
31. And [of] Asriel, the family of the Asrielites;	31. וְאַשְׁרֵיָאֵל מִשְׁפַּחַת הָאֲשִׁרְיָאֵלִי :		

38. The sons of Benjamin

after their families:

of Bela,

the family of the
Belaites:

of Ashbel,

the family of the
Ashbelites:
of Ahiiram,the family of the
Ahiiramites.

39. Of Shephupham,

the family of the
Shuphamites:
of Ilupham,the family of the
Iluphamites.40. And the sons of Bela
were
Ard and Naaman:[of Ard] the family of
the Ardites;
of Naaman,the family of the
Naamites.41. These [are] the sons
of Benjamin
after their families;and their numbered
[were]

five and forty thousand

and six hundred.

42. These [are] the sons
of Dan

after their families:

of Shuham,

the family of the
Shuhamites;
these [are] the families
of Dan
after their families.43. All the families of
the Shuhamitesaccording to their
numbered
[were] four and sixty
thousand
and four hundred.

44. The sons of Asher

after their families:

38. בְּנֵי בִנְיָמִן

לְמִשְׁפַּחַתָּם

לְבֵלָע

מִשְׁפַּחַת הַבִּלְעִי

לְאַשְׁבֵּל

מִשְׁפַּחַת הָאִשְׁבֵּלִי

לְאִהִירָם

מִשְׁפַּחַת הָאִהִירָמִי

39. לְשֻׁפְחָם

מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּפְחָמִי

לְחִלְפָם

מִשְׁפַּחַת הַחִלְפָמִי

40. וַיְהִיו בְּנֵי-בֵלָע

אַרְדֹּ וְנַעֲמָן

מִשְׁפַּחַת הָאֲרָדִי

לְנַעֲמָן

מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמִי

41. אֵלֶּה בְּנֵי-בִנְיָמִן

לְמִשְׁפַּחָתָם

וּפְקָדֵיהֶם

חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים

וְשֵׁשׁ מֵאוֹת

42. אֵלֶּה בְּנֵי-דָן

לְמִשְׁפַּחָתָם

לְשׁוּחָם

מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּחָמִי

אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת דָּן

לְמִשְׁפַּחָתָם

43. כָּל-מִשְׁפַּחַת

לְפְקָדֵיהֶם

אַרְבָּעָה וְשֵׁשִׁים אָלֶף

וָאַרְבַּע מֵאוֹת

44. בְּנֵי אָשֵׁר

לְמִשְׁפַּחָתָם

and of Shechem,

the family of the
Shechemites.

32. And [of] Shemida,

the family of the
Shemidaite;

and [of] Hephher,

the family of the
Hephherites.33. And Zelophchad,
the son of Hephher

had no sons,

but daughters;

and the names of the
daughters of Zelophchad[were] Mahlah, and
Noah,
Hoglah, Milcah, and
Tirzah.

34. These [are]

the families of Menasseh;

and their numbered
[were]

two and fifty thousand

and seven hundred.

35. These [are] the sons
of Ephraim

after their families:

of Shuthelah,

the family of the
Shuthelahites;

of Becher,

the family of the
Becherites;

of Tahan,

the family of the
Tahanites.

36. And these [are]

the sons of Shuthelah:

of Eran,

the family of the
Eranites.37. These [are] the
familiesof the children of
Ephraimaccording to their
numbered,

two and thirty thousand

and five hundred;

these [are] the sons of
Joseph

after their families.

וְיִשָּׁכָם

מִשְׁפַּחַת הַשִּׁכְמִי

32. וְשִׁמְדָּע

מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְדָּעִי

וְהֶפְרָר

מִשְׁפַּחַת הַחֶפְרִי

33. וְזֶלּוֹפְחָד בֶּן-הֶפְרָר

לֹא-הָיוּ לוֹ בָּנִים

כִּי-אִם-בָּנוֹת

וְשֵׁם בָּנוֹת זֶלּוֹפְחָד

מַחֲלָה וְנֹחַ

הֹגֵלָה מִלְכָּה וְתִרְצָה

34. אֵלֶּה

מִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה

וּפְקָדֵיהֶם

שְׁנַיִם וְחֲמִשִּׁים אָלֶף

וְשֵׁשׁ מֵאוֹת

35. אֵלֶּה בְּנֵי-אֶפְרַיִם

לְמִשְׁפַּחָתָם

לְשׁוּתֵלָח

מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּתֵלָחִי

לְבֶכֶר

מִשְׁפַּחַת הַבֶּכֶרִי

לְתָחַן

מִשְׁפַּחַת הַתָּחָנִי

36. וְאֵלֶּה

בְּנֵי שׁוּתֵלָח

לְעֶרָן

מִשְׁפַּחַת הָעֶרָנִי

37. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת

בְּנֵי-אֶפְרַיִם

לְפְקָדֵיהֶם

שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אָלֶף

וְחֲמִשׁ מֵאוֹת

אֵלֶּה בְּנֵי-יוֹסֵף

לְמִשְׁפַּחָתָם

51. These [are] the
numbered
of the children of Israel,
six hundred thousand
and a thousand
seven hundred
and thirty.

נִסְתָּלִיטִי

52. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

53. To these
shall the land be divided
for an inheritance
according to the number
of names.

54. To the more
thou shalt give the more
inheritance,
and to the fewer

thou shalt give the less
inheritance;
[to] every one according
to his numbered
shall his inheritance be
given.

55. Notwithstanding, by
lot
shall the land be divided;
according to the names

of the tribes of their
fathers
they shall inherit.

56. By the decision of
the lot
shall their inheritance
be divided
between the more and
fewer.

57. And these [are] the
numbered of the Levites
after their families:

of Gershon,

the family of the
Gershonites;
of Kehath,

the family of the
Kehathites;
of Merari,

the family of the
Merarites.

58. These [are] the fami-
lies of Levi:

51. אֵלֶּה פְּקֻדֵּי
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
שֵׁשׁ-מֵאוֹת אָלֶף

וְאֶחָד
שֶׁבַע מֵאוֹת
וּשְׁלֹשִׁים :

שְׁלֹשִׁי

52 וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

53. לְאֵלֶּה

תִּחְלַק הָאָרֶץ
בְּנִחְלָהּ
בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת :

54. לְרַב
תֶּרֶב הֶנְחִלָהּ
וּלְפָחוֹט

תִּמְעֹט נִחְלָתוֹ
אִישׁ לְפִי פְקֻדָּיו
יִתֵּן נִחְלָתוֹ :

55. אֲדָהּ בְּנִזְלָל
יִחְדַּק אֶת-הָאָרֶץ
לְשְׁמוֹת

מִשְׁפַּחַתָּם
יִנְחֻלוּ :

56. עַל-פִּי הַנִּזְלָל
תִּחְלַק נִחְלָתוֹ
בֵּין רַב לְפָחוֹט :

57 וְאֵלֶּה פְּקֻדֵּי הַלְוִי
לְמִשְׁפַּחָתָם
לְגִישׁוֹן

מִשְׁפַּחַת הַנְּחֻשָׁנִי
לְקַהַת

מִשְׁפַּחַת הַמֶּרָרִי
לְמֶרָרִי :

58. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת לְוִי

of Yimnah,

the family of the
Yimnites;
of Yishvi,

the family of the
Yishvites;
of Beriah,

the family of the
Ber'ites.

45. Of the sons of Beriah:
of Heber,

the family of the
Heberites;
of Malkiel,

the family of the
Malkielites.

46. And the name of the
daughter of Asher
[was] Serah.

47. These [are]
the families of the sons
of Asher

according to their
numbered,

three and fifty thousand
and four hundred.

48. The sons of Naphtali
after their families:

of Yahzeel,

the family of the
Yahzeelites;

of Guni,

the family of the
Gunites.

49. Of Yezer,

the family of the
Yezerites;

of Shillem,

the family of the
Shillemites.

50. These [are]
the families of Naphtali
according to their
families;

and their numbered
[were]
five and forty thousand
and four hundred.

לִימְנָה
מִשְׁפַּחַת הַיִּמְנָה
לְיִשְׁבִי

מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁבִּי
לְבֶרִיָּה
מִשְׁפַּחַת הַבֶּרִיָּי :

45. לְבָנֵי בֶרִיָּה
לְחֶבֶר

מִשְׁפַּחַת הַחֶבֶרִי
לְמַלְכִּיֶּל

מִשְׁפַּחַת הַמַּלְכִּיֶּלִי :
46. וְשֵׁם בַּת-אַשֶׁר
שָׂרָה :

47. אֵלֶּה
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי-אַשֶׁר
לְפְקֻדֵיהֶם

שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים
אָלֶף

וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

48. בְּנֵי נַפְתָּלִי
לְמִשְׁפַּחָתָם
לְיַחֲזִיֶּל

מִשְׁפַּחַת הַיַּחֲזִיֶּלִי
לְגֻנִי

מִשְׁפַּחַת הַגֻּנִי :

49. לְיֶזֶר
מִשְׁפַּחַת הַיֶּזֶרִי
לְשִׁלֵּם

מִשְׁפַּחַת הַשִּׁלֵּמִי :

50. אֵלֶּה
מִשְׁפַּחַת נַפְתָּלִי
לְמִשְׁפַּחָתָם

וּפְקֻדֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים

אָלֶף

וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

In the plains of Moab
by the Jordan [opposite]
Jericho.
64. And among these
[there] was no man
of those that were
numbered by Moses
and Aaron the priest,
who numbered
the children of Israel
in the wilderness of
Sinai.
65. For the Lord said of
them:
They shall surely die in
the wilderness;
and [there] was not left
of them a man,
save Caleb the son of
Jephunneh,
and Joshua the son of
Nun.

כו

1. Then came near
the daughters of
Zelophehad,
the son of Hephher, the
son of Gilead,
the son of Machir, the
son of Menasseh,
of the families of
Menasseh
the son of Joseph;
and these [are] the
names of his daughters:
Mahlah, Noah, and
Hoglah;
and Mileah, and Tirzah.

2. And they stood
before Moses,
and before El'azar the
priest,
and before the chiefs,
and all the congregation,
[at] the door of the
tent of meeting,
saying:

3. Our father died in the
wilderness,
and he was not
among the company
who gather: themselves
together against the Lord
in the company of
Korah.

בְּעֶרְבַת מוֹאב
עַל יַרְדֵּן יְרִיחוֹ:
64. וּבְאֵתָהּ
לֹא־הָיָה אִישׁ
מִמִּקְדָּרֵי מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר פָּקְדוּ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּבִדְבַר סִינַי;
65. כִּי־אָמַר יי' לָהֶם
מֹת יָמֹתוֹ בְּבִדְבַר
וְלֹא־נֹתַר מֵהֶם אִישׁ
בִּי־אֵם דָּבִד בְּיֹפְנָה
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן:

CAP. XXVII.

1. וַתִּקְרַבְנָה
בָּנוֹת צִלְפֶּהָדָר
בְּנוֹת־הַזֶּפְחָר
בֶּן־גִּילְעָד
בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה
בְּיָוִסָף
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בָּנֹתָיו
מַחֲלָה נֹחַ וְחֹגֵלָה
וּמִלֵּא וְתִרְצָה:
2. וַתַּעֲמֹדְנָה
לִפְנֵי מֹשֶׁה
וּלְפָנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וּלְפָנֵי הַנְּשִׂאִים
וּכְל־הָעֵדָה
פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד
דַּאֲמַר:

3. אָבִינוּ מֵת בְּבִדְבַר
וְהוּא לֹא־הָיָה
בְּתוֹךְ הַקָּהָל
הַנִּצָּבִים עַל־יְהוָה
בְּעֵדַת קָרַח

the family of the
Libnites,
the family of the
Hebronites,
the family of the
Mahlites,
the family of the
Mushites,
the family of the
Korahites,
and Keheth
begat Amram.

59. And the name of
Amram's wife
[was] Yochebed, the
daughter of Levi,
whom [her mother] bore
to Levi,
in Egypt;

and she bore to Amram
Aaron and Moses,
and Miriam their sister.

60. And to Aaron were
born
Nadab
and Abihu,
El'azar
and Ithamar.

61. And Nadab and
Abihu died,
when they offered
strange fire
before the Lord.

62. And their numbered
were
three and twenty
thousand,
every male

from one month old
and upward;
for they were not
numbered
among the children of
Israel,
because [there] was not
given to them
an inheritance

In the midst of the
children of Israel.

63. These [are] those that
were numbered by Moses
and El'azar the priest,
who numbered
the children of Israel

מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי
מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרוֹנִי
מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי
מִשְׁפַּחַת הַמוּשִׁי
מִשְׁפַּחַת הַקֹּרַחִי
וְקֶהֶת
הוֹלִיד אֶת־עַמְרָם:

59. וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ עֹמְרָם
יוֹכֶבֶד בַּת־לֵוִי
אֲשֶׁר־יָלְדָהּ אֶת־הָלֵוִי
בְּמִצְרַיִם:

וַתֵּלֶד לְעַמְרָם
אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת מֹשֶׁה
וְאֶת מִרְיָם אֲחֹתָם:
60. וּבְנֵי לֵוִי לְאַהֲרֹן
אֶת־נָדָב

וְאֶת־אֲבִיהוּא
אֶת־אֶלְעָזָר
וְאֶת־אִיתָמָר:
61. וַיָּמָת נָדָב
(וְאֶבְיָהוּא)

כִּהְיוּ קָרִיבִים אֶשֶׁר־זָרָה
לִפְנֵי יְהוָה:

62. וַיְהִיו פְּקֻדֵּיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֲלֶף
כָּל־זָכָר

מִבֶּן־חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה
כִּי־לֹא הִתְּפָקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי לֹא־נָתַן לָהֶם
נַחֲלָה

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

63. אֵלֶּה פְּקֻדֵּי מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר פָּקְדוּ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

4. And if his father have no brothers,	וְאִם-אֵין אָחִים { דֹּאבִיו	but in his own sin he died; and he had no sons,	כִּי-בָחַטּוֹ מוֹת וּבָנִים לֹא-הָיוּ לוֹ :
then you shall give his inheritance	וְנָתַתֶּם אֶת-נַחֲלָתוֹ לְשָׂאָרוֹ	4. Why should be taken away the name of our father	4. לָמָּה יִקָּבַע שֵׁם-אָבִינוּ
to his kin	הַקָּרֵב אֵלָיו	from the midst of his family,	מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ
that is next unto him	כִּמְשִׁפָּחוֹ	because he had no son?	כִּי אֵין לוֹ בֵּן
of his family,	וַיִּרְשׁ אֹתָהּ	Give to us	תִּתֵּן-לָנוּ
and he shall inherit it;	וְהָיְתָה דְבַנּוּ יִשְׂרָאֵל	a possession	אֲחֵיָּהּ
and it shall be to the children of Israel	לְחֶקֶת מִשְׁפָּט	among the brothers of our father,	בְּתוֹךְ אֲחֵי אָבִינוּ :
for a statute of justice,	{ כֹּאשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה :	5. And Moses brought their cause	5. וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת-מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָה :
as the Lord had com- manded Moses,	12. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה עֲלֶה	before the Lord.	רִבִּיעִי
12. And the Lord said unto Moses	אֶל-הָרֵ הָעֲבָרִים הַזֶּה	6. And the Lord said unto Moses,	6. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר :
Go up	וּרְאֵה אֶת-הָאָרֶץ	saying:	7. בָּן
unto this mount Abarim,	אֲשֶׁר נָתַתִּי	7. The daughters of { Zelophchad speak right;	בָּנוֹת צִלְפַּחָד דְּבָרָת
and see the land	לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל :	thou shalt surely give them	נָתַן תִּתֵּן לָהֶם
which I have given	13. וּרְאִיתָהּ אֹתָהּ	a possession of an inheritance	אֲחֻזַּת נַחֲלָה
to the children of Israel.	וְנִאֲסַפְתָּ אֶל-עַמְּךָ	among the brothers of their father;	בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִיהֶם
13 And when thou hast seen it,	בְּאֶשֶׁר נִאֲסַף	and thou shalt cause to pass	וְהִעֲבַרְתָּ
then thou shalt be gat- hered unto thy people	אֶתְּךָ אֲחֵיךָ ;	the inheritance of their father	אֶת-נַחֲלַת אֲבִיהֶן
thou also,	14. כֹּאשֶׁר מְרִיתָם { פִּי	to them,	לָהֶן :
as Aaron thy brother has been gathered.	בְּמַדְבַּר-זִין	8. And unto the children of Israel	8. וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
14. Because you rebelled against my order	בְּמִרְיַבַּת הָעֵדָה	thou shalt speak, saying:	תְּדַבֵּר לֵאמֹר
in the wilderness of Zin,	לְהַקְדִּישֵׁנִי בַּמַּיִם	When a man dies,	אִישׁ כִּי-יָמוּת
In the quarrel of the congregation,	לְעֵינֵיהֶם	and he has no son,	וּבֵן אֵין לוֹ
to sanctify me through the waters	הֵם מִי־מִרְיַבַּת קָדֵשׁ	then you shall pass	וְהִעֲבַרְתֶּם
before their eyes;	מַדְבַּר-זִין :	his inheritance	אֶת-נַחֲלָתוֹ
these are the waters of Meribah of Kadesh	15. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-יְיָ	to his daughter,	לְבָתּוֹ :
in the wilderness of Zin.	לֵאמֹר :	9. And if he have no daughter,	9. וְאִם-אֵין לוֹ בַּת
5. And Moses spoke unto the Lord,	וְנָתַתֶּם אֶת-נַחֲלָתוֹ	then you shall give his inheritance	וְנָתַתֶּם אֶת-נַחֲלָתוֹ
saying:	לְאָחָיו :	to his brothers,	לְאָחָיו :
16. Let appoint the Lord, the God of all the spirits	16. יִפְקֹד יְהוָה	10. And if he have no brothers,	10. וְאִם-אֵין לוֹ אָחִים
of all flesh,	אֱלֹהֵי הָרוּחֹת	then you shall give his inheritance	וְנָתַתֶּם אֶת-נַחֲלָתוֹ
a man over the congre- gation.	לְדָבִר-בִּשְׁרָר	to the brothers of his father,	לְאָחֵי אָבִיו :
	אִישׁ עַל-הָעֵדָה :		

and he took Joshua,
and set him
before El'azar the priest,
and before all the con-
gregation.
23. And he laid his hands
upon him,
and gave him a charge;
as the Lord had spoken
by the hand of Moses.

כח

חמישי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
2. Command the children
of Israel,
and say unto them:
my oblation,
my 'bread for my fire-
offerings,
[for] a sweet savor to
me,
shall you observe
to offer to me
in its due season.
3. And thou shalt say
unto them:
This is the fire-offering
which you shall offer to
the Lord:
he-lambs a year old
without blemish,
two on [every] day,
[for] a continual burnt-
offering.
4. The one lamb
thou shalt 'prepare in
the morning
and the 'other lamb
thou shalt 'prepare
'toward evening.
5. And the tenth [part]
of an ephah
of fine flour
for a meal-offering,
mingled with beaten oil,

וַיִּקַּח אֶת-יְהוֹשֻׁעַ
וַיַּעֲמֵהוּ
לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וּלְפָנֵי כָל-הָעֵדָה:
23. וַיִּסְמְךָ אֶת-יָדָיו
עָלָיו
וַיִּצְוֵהוּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
בְּיַד-מֹשֶׁה:

CAP. XXVIII.

חמישי

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
קָאָמַר:
2. צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אֶת-חֲקֹנֵי בְנֵי
לַחֲמִי לְאִשִּׁי
לַיִם נִיחֹחִי
חֲשִׁמְרוֹ
לְהַקְרִיב לִי
בְּמוֹעָדוֹ:
3. וְאָמַרְתָּ לָהֶם
(וְהָאֵשֶׁה)
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה
כִּבְשִׂים בְּגִי-שָׁנָה
חֲמִימִים
שְׁנַיִם לַיִם
עֲלֵה תָקִיד:
4. אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בְּיֵי הָעֶרְבִים:
5. וְעֵשִׂי-רִיז הָאֵפֶה
חֶלֶת
לְמִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן תִּתִּי

17. Who may go out
before them,
and who may come in
before them,
and who may lead them
out,
and who may bring
them in;
that the congregation
of the Lord be not
as sheep
which have no shepherd.
18. And the Lord said
unto Moses:
Take thee
Joshua the son of Nun,
a man in whom [there
is] spirit,
and lay thy hand
upon him.
19. And set him
before El'azar the priest,
and before all the
congregation;
and give him a charge
before their eyes.
20. And put of thy glory
upon him,
in order that all the
congregation of Israel
may obey.
21. And before El'azar
the priest
he shall stand,
'who shall ask for him
'by the judgment of the
Urim
before the Lord;
'by his order they shall
go out,
and 'by his order they
shall come in,
he, and all the children
of Israel
with him,
even all the congrega-
tion.
22. And Moses did
as the Lord had com-
manded him;

וְאֲשֶׁר יֵצֵא לִפְנֵיהֶם
וְאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם
וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם
וְאֲשֶׁר יְבִיאֵם
וְלֹא תִהְיֶה עֵדָת יְיָ
כַצֹּאן
אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם רֹעֶה:
18. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה
קַח-לָךְ
אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן
אִישׁ אֲשֶׁר-רוּחַ בּוֹ
וְסִמַּכְתָּ אֶת-יָדְךָ
עָלָיו:
19. וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ
לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וּלְפָנֵי כָל-הָעֵדָה
וְצִוִּיתָ אֹתוֹ
לְעֵינֵיהֶם:
20. וְנָתַתָּ מִדְּוָדָךְ
עָלָיו
לְנֶשֶׁן יִשְׁמְעוּ
כְּלִיעַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
21. וּלְפָנֵי אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן
יַעֲמֹד
וְשָׁאֵל לוֹ
בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים
לִפְנֵי יְהוָה
עַל-פִּי יֵצְאוּ
וְעַל-פִּי יָבֹאוּ
הוּא וְכָל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
אִתּוֹ
וְכָל-הָעֵדָה:
22. וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתוֹ

1) Heb., hear. 2) Or, and he shall ask of him after the, etc. 3) Or, at his word. 4) Or, food. 5) Or offer; Heb., make. 6) Heb., second. 7) Heb., between the two evenings.

seven,	שִׁבְעָה	the fourth [part] of a hin,	רְבִיעִית הַהֵין :
without blemish.	חֲמִיּוֹם :	6. [It is] a continual burnt-offering,	6. עֹלֶת תָּמִיד
12. And three tenth [parts of an ephah] of fine flour	12. וּשְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים סֵלֹת	¹ [as] It was prepared at mount Sinai,	הַטְּעִינָהּ בְּהַר סִינַי
[for] a meal-offering,	מִנְחָה	for a sweet savor,	לְרִיחַ נִיחָם
mingled with oil	בְּדוּלָה בְּשֶׁמֶן	a fire-offering to the Lord,	אֵשׁ ה' לַיהוָה :
for [each] one bullock;	2 פֶּרֶר הָאֶחָד	7. And its drink-offering [shall be]	7. וְנִסְכּוֹ
and two tenth [parts of an ephah] of fine flour	וּשְׁנַיִם עֲשָׂרִים סֵלֹת	the fourth [part] of a hin	רְבִיעִית הַהֵין
[for] a meal-offering,	מִנְחָה	for the one lamb;	2 כֶּכֶז הָאֶחָד
mingled with oil,	בְּדוּלָה בְּשֶׁמֶן	in the sanctuary pour thou out	בְּקֹדֶשׁ הַמִּקְדָּשׁ
for the one ram.	לְאִיל הָאֶחָד :	a drink offering of strong-drink to the Lord,	נִסְכַּח שִׁכָּר לַיהוָה :
13. And a tenth [part of an ephah] of fine flour	13. וְעֶשְׂרֹן עֲשָׂרֹן סֵלֹת	8. And the other lamb thou shalt prepare toward evening;	8. וְאֵת הַכֶּכֶז הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם
[for] a meal-offering,	מִנְחָה	as the meal-offering of the morning,	כַּמִּנְחַת הַבֹּקֶר
mingled with oil,	בְּדוּלָה בְּשֶׁמֶן	and as its drink-offering	וּכְנִסְכּוֹ
for [every] one lamb;	לְכֶכֶז הָאֶחָד	thou shalt prepare [it];	כַּטְּעִינָהּ
[it is] a burnt-offering	עֹלָה	[it is] a fire-offering	אֵשָׁה
[for] a sweet savor,	רִיחַ נִיחָם	of a sweet savor to the Lord,	רִיחַ נִיחָם לַיהוָה :
a fire-offering to the Lord.	אֵשָׁה לַיהוָה :	9. And on the sabbath day	9. וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת
14. And their drink-offerings	14. וְנִסְכֵּיהֶם	two he-lambs	שְׁנֵי כֶּכֶזִּים
half a hin	חֲצִי הַהֵין	a year old	בְּנוֹ-שָׁנָה
sba!! be for [each] bullock,	יִהְיֶה לְפָר	without blemish,	חֲמִיּוֹם
and the third [part] of a hin for the ram,	וּשְׁלִישִׁית הַהֵין לְאַל	and two tenth [parts of an ephah] of fine flour	וּשְׁנַיִם עֲשָׂרִים סֵלֹת
and the fourth [part] of a hin	וּרְבִיעִית הַהֵין	[for] a meal-offering,	מִנְחָה
for [every] lamb,	לְכֶכֶז	mingled with oil,	בְּדוּלָה בְּשֶׁמֶן
of wine;	יֵינִי	and its drink-offering.	וְנִסְכּוֹ :
this is the burnt-offering of [the] month	זֹאת עֹלֶת חֹדֶשׁ בְּהַרְדָּיו	10. [This is] a burnt-offering of sabbath on [every] sabbath;	10. עֹלֶת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ
of the months of the year.	לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה :	besides the continual burnt-offering,	עַד-עֹלֶת הַתָּמִיד
15. And one be-goat	15. וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד	and its drink-offering.	וְנִסְכָּהּ :
for a sin offering to the Lord;	לְחַטָּאת לַיהוָה	11. And in the beginnings of your months	11. וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם
besides the continual burnt-offering	עַד-עֹלֶת הַתָּמִיד	you shall offer a burnt-offering to the Lord:	תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
it shall be prepared,	יַעֲשֶׂה	two young bullocks,	שְׁנֵי בָּגְרִים בְּקָרָה שְׁנֵי
with its drink-offering.	וְנִסְכּוֹ :	and one ram,	וְאַל אֶחָד
שִׁשִּׁי	שְׁשִׁי	he-lambs a year old	כֶּכֶזִּים בְּנוֹ-שָׁנָה
19. And in the first month,	16. וּבְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן		

1) Or, which was ordained. 2) Heb., a tenth part, a tenth part. 3) Heb., its

you shall prepare on
[every] day,
seven days,

the bread of the fire-
offering
of a sweet savor to the
Lord;

besides the continual
fire-offering
it shall be prepared,

with its drink-offering.

25. And on the seventh
day

a holy convocation

shall be to you;

any servile work

you shall not do.

26. And on the day of
the first-fruits,
when you offer

a new meal-offering to
the Lord,
in your [feast of] weeks,

a holy convocation

shall be to you;

any servile work

you shall not do.

27. And you shall offer
a burnt-offering
for a sweet savor to the
Lord:

two young bullocks,

one ram,

seven he-lambs

a year old.

28. And their meal-
offering [shall be]
of fine flour mingled
with oil:

three tenth parts

for [each] one bullock,

two tenth parts

for the one ram.

29. A tenth part

for [every] one lamb

of the seven lambs.

30 One he-goat,

תַּעֲשֶׂה זֵיִם

שִׁבְעַת יָמִים

לֶחֶם אִשֶּׁה

הַיִּחְיֶיהֶם לַיהוָה

עַל-עֹלֹת הַתָּמִיד

יִיָּשֶׁה

וְנִסְכּוֹ :

25. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

מִקְרָא קֹדֶשׁ

יִהְיֶה לָכֶם

פְּרִמְלָאֲכַת עֲבָדָה

לֹא תַעֲשׂוּ :

26. וּבַיּוֹם הַכֹּהֵנִים

בְּהִקְרִיבְכֶם

מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה

בִּשְׁבָּעַתִּיכֶם

מִקְרָא קֹדֶשׁ

יִהְיֶה לָכֶם

פְּרִמְלָאֲכַת עֲבָדָה

לֹא תַעֲשׂוּ :

27. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה

לְרִיחַ לַיהוָה

פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם

אֶיֶךָ אֶחָד

שִׁבְעָה כְּבָשִׂים

בְּנֵי שָׁנָה :

28. וּמִנְחָתָם

סֶלֶת בְּרוֹיֹת בַּשֶּׂמֶן

יִיָּשֶׁה עֲשָׂרִים

כֶּפֶר הָאֶחָד

שְׁנֵי עֲשָׂרִים

רְאִיל הָאֶחָד :

29. עֲשָׂרוֹן עֲשָׂרוֹן

כֶּכֶשׁ הָאֶחָד

לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים :

30. שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד

on the fourteenth day
of the month,

is passover to the Lord.

17. And on the fifteenth
day
of this month

is a feast;

seven days

shall unleavened bread
be eaten.

18. On the first day

[shall be] a holy
convocation;

any servile work

you shall not do.

19. And you shall offer
a fire-offering,
a burnt-offering to the
Lord:

two young bullocks,

and one ram,

and seven he-lambs

a year old;

without blemish they
shall be to you.

20. And their meal-
offering [shall be]

of fine flour mingled
with oil:

three tenth parts

for [each] bullock,

and two tenth parts for
the ram

you shall prepare.

21. A tenth part

thou shalt prepare

for [every] one lamb

of the seven lambs.

22. And one he-goat[for]
a sin-offering,

to make atonement for
you.

23. Besides the burnt-
offering of the morning,
which is for the contin-
ual burnt-offering,

you shall prepare these.

24. *Like these

פֶּאֶרְבֻּעָה עֶשֶׂר יוֹם
לַיהוָה

פֶּסַח לַיהוָה :

17. וּבַחֲמִישֶׁה עֶשֶׂר יוֹם

לַחֹדֶשׁ הַזֶּה

חַג

שִׁבְעַת יָמִים

מִצֵּית יֹאכֵל :

18. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

מִקְרָא קֹדֶשׁ

פְּרִמְלָאֲכַת עֲבָדָה

לֹא תַעֲשׂוּ :

19. וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה

עֹלָה לַיהוָה

פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם

וְאִיל אֶחָד

שִׁבְעָה כְּבָשִׂים

בְּנֵי שָׁנָה

תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם :

20. וּמִנְחָתָם

סֶלֶת בְּרוֹיֹת בַּשֶּׂמֶן

שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים

כֶּפֶר

וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְרִאִיל

תַּעֲשׂוּ :

21. עֲשָׂרוֹן עֲשָׂרוֹן

כֶּכֶשׁ הָאֶחָד

לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים :

22. וְשְׁעִיר חַטָּאת

אֶחָד

לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם :

23. מִבְּקֹר עֹלֹת הַבֶּקָר

אֲשֶׁר עֹלֹת הַתָּמִיד

תַּעֲשׂוּ אֶת-אֵלֶּה :

24. כַּאֲלֵּהּ

1) Or, is the passover-lamb [to be offered] to the Lord. 2) Or. After this manner. 3) Or. food.

and the continual burnt-offering
and its meal-offering,

and their drink-offerings
after their ordinance,
for a sweet savor;

[it is] a fire-offering to
the Lord,

7. And on the tenth[day]

of this seventh month

a holy convocation

shall be to you,

and you shall afflict

your souls;

any work

you shall not do.

8. And you shall offer a
burnt-offering
to the Lord

[for] a sweet savor:

one young bullock,

one ram,

he-lambs a year old

seven:

without blemish they
shall be to you.

9. And their meal-offering [shall be]

of fine flour mingled
with oil:

three tenth parts

for the bullock,

two tenth parts

for the one ram,

10. A tenth part

for [every] one lamb

of the seven lambs.

11. One he-goat

[for] a sin-offering;

besides

the sin-offering of
atonement,

and the continual burnt-offering,

and its meal-offering and
their drink-offerings.

ועלת התמיד

ומנחתה

ונסביתם במישפטם

לריח ניחם

אשה ליהוה

7. ובששור

חדש השביעי הזה

מקרא קדש

יהיה לכם

ועניתם

את נפשותיכם

כל מלאכה

לא תעשו

8. והקרבנתם עלה

ליהוה

ריח ניחם

פר בן בקר אחד

איל אחד

בכשים בגוֹשֶׁנָה

שבעה

תמימים יהיו לכם

9. ומנחתם

סלת בדולה בשמן

שלישה עשרנים

לפר

שני עשרנים

לאיל האחד

10. עשרון עשרון

לכבש האחד

לשבעת הכבשים

11. שעיר עזים אחד

הטאת

מלבד

הטאת הכפרים

ועלת התמיד

ומנחתה ונסביתם

to make atonement for
you.

31. Besides

the continual burnt-offering,

and its meal-offering,

you shall prepare [them],

without blemish they

shall be to you.

and their drink-offerings.

כט

1. And in the seventh
month,

on the first [day] of the
month.

a holy convocation

shall be to you;

any servile work

you shall not do;

a day of blowing [the
trumpet]

shall it be to you.

2. And you shall prepare
a burnt-offering

for a sweet savor to the
Lord:

one young bullock,

one ram,

he-lambs one year old

seven,

without blemish.

3. And their meal-offering [shall be]

of fine flour mingled
with oil,

three tenth parts

for the bullock,

two tenth parts for the
ram.

4. And one tenth part

for [every] one lamb

of the seven lambs.

5. And one he-goat

[for] a sin-offering,

to make atonement for
you.

6. Besides the burnt-offering of the month,

and its meal-offering.

לכפר עליכם

31. מלבד

עלת התמיד

ומנחתו

תעשו

תמימים יהיו לכם

ונסביתם

CAP. X, XIX

1. ובחדש השביעי

באחד חדש

מקרא קדש

יהיה לכם

לרמלאכת עבודה

לא תעשו

יום תרועה

יהיה לכם

2. ועשיתם עלה

לריח ניחם ליהוה

פר בן בקר אחד

איל אחד

בכשים בגוֹשֶׁנָה

שבעה

תמימים

3. ומנחתם

סלת בדולה בשמן

שלישה עשרנים

לפר

שני עשרנים לאיל

4. ועשרון אחד

לכבש האחד

לשבעת הכבשים

5. ושעיר עזים אחד

הטאת

לכפר עליכם

6. מלבד עלת החדש

ומנחתה

twelve,
two rams,
he-lambs a year old
fourteen,
without blemish.
18. And their meal-offering
and their drink-offerings
for the bullocks,
for the rams, and for
the lambs,
[shall be] according to
their number,
after the ordinance.

19. And one he-goat
[for] a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
and its meal-offering,
and their drink-offerings.

20. And on the third day
eleven bullocks,
two rams,
he-lambs a year old
fourteen,
without blemish.

21. And their meal-offering
and their drink-offerings
for the bullocks,

for the rams, and for the
lambs,
according to their num-
ber, after the ordinance.

22. And one he-goat [for]
a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
and its meal-offering,
and its drink-offering.

23. And on the fourth
day
ten bullocks,

two rams,
he-lambs a year old
fourteen,
without blemish.

24. Their meal-offering
and their drink-offering
for the bullocks,

שנים עשר

אילים שנים
בבשים בני-שנה
ארבעה עשר
תמימים :

18. ומנחתם ונספיהם
לפרים
לאילים ולבבשים
במספרם
במשפט :

19. ושעיר-עזים אחד
המאח

מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונספיהם :

20. וביום השלישי
פרים עשתי-עשר
אילים שנים
בבשים בני-שנה
ארבעה עשר
תמימים :

21. ומנחתם ונספיהם
לפרים
לאילים ולבבשים
במספרם במשפט :

22. ושעיר-המאח
אחד

מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונספיהם :

23. וביום הרביעי
פרים עשרה
אילים שנים
בבשים בני-שנה
ארבעה עשר
תמימים :

24. ומנחתם ונספיהם
לפרים

שביעי

12. And on the fifteenth
day
of the seventh month
a holy convocation

shall be to you;
any servile work

you shall not do,
and you shall keep a
feast to the Lord
seven days.

13. And you shall offer a
burnt-offering,
a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord:
young bullocks

thirteen,
two rams,
he-lambs a year old

fourteen;
without blemish they
shall be.

14. And their meal-
offering [shall be]
of fine flour mingled
with oil:

three tenth parts
for [every] one bullock

of the thirteen bullocks,
two tenth parts
for [each] one ram,

of the two rams.
15. And a tenth part
for [every] one lamb

of the fourteen lambs.
16. And one he-goat
[for] a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
its meal-offering and its
drink-offering.

17. And on the second
day,
young bullocks

שביעי

12. ובחמשה עשר יום
לתרט השביעי
מקרא קדש
יהיה לכם

בדמלאכת עבודה
לא תעשו
וחלתם תג ליהוה
שבעת ימים :

13. והקרבתם עלה
אשה
היח ניחם ליהוה
פרים בני-בקר

ששה עשר
אילים שנים
בבשים בני-שנה
ארבעה עשר
תמימים יהיו :

14. ומנחתם
סלת ברוכה בשמן
ששה עשרנים
2. פה האחד

לשלישה עשר פרים
שני עשרנים
לאחד האחד
לשני האילם :

15. ועשרון עשרון
לכבש האחד
ארבעה עשר
בבשים :

16. ושעיר-עזים אחד
המאח

מלבד עלת התמיד
מנחתה ונספיהם :

17. וביום השני
פרים בני-בקר

be-lambs a year old	כִּבְשִׂים בְּנוֹי־שָׁנָה	for the rams, and for the lambs,	לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים
fourteen,	אַרְבָּעָה עָשָׂר	according to their number, after the ordinance.	בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט :
without blemish,	תְּמִימִים :	25. And one he-goat	25. וְשִׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
33. And their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks,	33. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לִפְרִים	[for] a sin-offering;	חַטָּאת
for the rams, and for the lambs,	לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים	besides the continual burnt-offering,	מִלְכָּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד
according to their number, after the ordinance.	בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט :	its meal-offering, and its drink-offering.	וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּיהָ :
34. And one he-goat [for] a sin offering;	34. וְשִׁעִיר חַטָּאת אֶחָד	26. And on the fifth day,	26. וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי
besides the continual burnt-offering, its meal-offering, and its drink-offering.	מִלְכָּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד	nine bullocks	פָּרִים תִּשְׁעָה
מִכְפָּטִיר	מִכְפָּטִיר	two rams,	אַיִלִם שְׁנַיִם
35. On the eighth day	35. בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי	he-lambs a year old	כִּבְשִׂים בְּנוֹי־שָׁנָה
a solemn assembly shall be to you;	עֲצֶרֶת תְּהִיָּה רָבָם	fourteen,	אַרְבָּעָה עָשָׂר
any servile work	כִּרְמִילֹאֲבֶת עֲבֹדָה	without blemish	תְּמִימִים :
you shall not do.	לֹא תַעֲשֶׂוּ :	27. And their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks,	27. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לִפְרִים
36. And you shall offer a burnt-offering, a fire-offering	36. וְהִקְבַּחְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה	for the rams, and for the lambs,	לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים
of a sweet savor to the Lord;	רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה	according to their number, after the ordinance.	בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט :
one bullock, one ram,	פָּר אֶחָד אֵיל אֶחָד	28. And one he-goat [for] a sin-offering;	28. וְשִׁעִיר חַטָּאת אֶחָד
be-lambs a year old	כִּבְשִׂים בְּנוֹי־שָׁנָה	besides the continual burnt-offering, and its meal-offering, and its drink-offering.	מִלְכָּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד
seven,	שִׁבְעָה	29. And on the sixth day	29. וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי
without blemish.	תְּמִימִים :	eight bullocks,	פָּרִים שְׁמֹנֶה
37. Their meal-offering and their drink-offerings for the ox,	37. מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לִפָּר	two rams,	אַיִלִם שְׁנַיִם
for the ram, and for the lambs,	לְאֵיל וּלְכִבְשִׂים	he-lambs a year old	כִּבְשִׂים בְּנוֹי־שָׁנָה
according to their number, after the ordinance.	בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט :	fourteen,	אַרְבָּעָה עָשָׂר
38. And one he-goat [for] a sin-offering;	38. וְשִׁעִיר חַטָּאת אֶחָד	without blemish.	תְּמִימִים :
besides the continual burnt-offering, and its meal-offering, and its drink-offering.	מִלְכָּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד	30. And their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks,	30. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לִפְרִים
39. These you shall prepare to the Lord in your set feasts,	39. אֵלֶּה תַעֲשֶׂוּ לַיהוָה בְּמִנְחֵיכֶם	for the rams, and for the lambs,	לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים
besides your vows,	לְכִבְשִׂים וּלְכִבְשִׂים	according to their number, after the ordinance.	בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט :
and your freewill-offerings [consisting] of your burnt-offerings,	לְכִבְשִׂים וּלְכִבְשִׂים	31. And one he-goat [for] a sin-offering;	31. וְשִׁעִיר חַטָּאת אֶחָד
	לְכִבְשִׂים וּלְכִבְשִׂים	besides the continual burnt-offering, its meal-offering, and its drink-offerings.	מִלְכָּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד
	לְכִבְשִׂים וּלְכִבְשִׂים	32. And on the seventh day	32. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
	לְכִבְשִׂים וּלְכִבְשִׂים	seven bullocks,	פָּרִים שִׁבְעָה
	לְכִבְשִׂים וּלְכִבְשִׂים	two rams,	אַיִלִם שְׁנַיִם

then shall stand

all her vows,

and every bond

which she has bound

upon her soul,

shall stand.

6. But if her father
disallow her

in the day [that] he hears
[it],

all her vows,

or her bonds

which she has bound

upon her soul,

shall not stand;

and the Lord will
forgive her,
because her father
disallowed her.

7. And if she be [married]
to a husband,

while her vows⁴ [are]
upon her,
or the rash utterance of
her lips,
which she has bound

upon her soul,

8. And her husband hear
[it],

and he be silent to
her in the day [that] he
hears [it],

then shall stand her
vows,

and her bonds

which she has bound

upon her soul

shall stand.

9. But if in the day [that]
her husband hears [it]

he disallow her,

then he⁶ made void her
vow

which is upon her,

and the rash utterance
of her lips

וְקָמוּ

כָּל־נִדְרֶיהָ

וְכָל־אֶסֶר

אֲשֶׁר־אָסְרָהּ

עַל־נַפְשָׁהּ

יָקוּם:

6 וְאִם־הִנִּיא אָבִיהָ
אֹתָהּ

בַּיּוֹם שָׁמָעוּ

כָּל־נִדְרֶיהָ

וְאֶסְרֶיהָ

אֲשֶׁר־אָסְרָהּ

עַל־נַפְשָׁהּ

לֹא יָקוּם

וַיְהִי וַיִּסַּח־לָהּ

כִּי־הִנִּיא אָבִיהָ אֹתָהּ:

7 וְאִם־הִזָּן תִּתֶּנָּהּ

לְאִישׁ

וְנִדְרֶיהָ עָלֶיהָ

אוֹ כִבְמַא שִׁפְתֶּיהָ

אֲשֶׁר־אָסְרָהּ

עַל־נַפְשָׁהּ:

8 וְשָׁמָע אִישָׁהּ

בַּיּוֹם שָׁמָעוּ

וְהִחְרִישׁ לָהּ

וְקָמוּ נִדְרֶיהָ

וְאֶסְרֶיהָ

אֲשֶׁר־אָסְרָהּ

עַל־נַפְשָׁהּ

יָקָמוּ:

9 וְאִם בַּיּוֹם שָׁמָעוּ

אִישָׁהּ

יִנִּיא אֹתָהּ

וְהִפָּר אֶת־נִדְרָהּ

אֲשֶׁר עָלֶיהָ

וְאֶת־מִכְמַא שִׁפְתֶּיהָ

and of your meal-
offerings,
and of your drink-
offerings,
and of your peace-
offerings.

ל

1. And Moses said

unto the children of
Israel

according to all that the
Lord had commanded
Moses.

CAP. XXX.

1 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה

יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

MATTOTH

מִטּוֹת

2. And Moses spoke

unto the heads of the
tribes
of the children of Israel,
saying:

This is the thing

which the Lord has
commanded.

3. When a man vows a
vow
to the Lord,

or swears an oath

to bind¹ a bond

upon his soul,

he shall not² profane his
word;
according to all that pro-
ceeds out of his mouth
he shall do.

4. And when a woman
vows a vow

to the Lord,

and she binds [herself
by] a bond,
[being] in her father's
house,

in her youth,

5. And her father hears

her vow,

or her bond

which she has bound

upon her soul,

and her father³ is silent
to her.

2 וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה

אֶל־רֹאשֵׁי הַמִּטּוֹת

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

זֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:

3 אִישׁ כִּי־יִדְּרַר נָדָר

לַיהוָה

אוֹת־הַשְּׁבַע שִׁבְעָה

לְאֶסֶר אֶסֶר

עַל־נַפְשׁוֹ

לֹא יִהְיֶה דְּבָרוֹ

כִּכְרִי־צֵא מִפִּיו

יַעֲשֶׂה:

4 וְאִשָּׁה כִּי־תִדְּרַר

לַיהוָה

וְאָסְרָהּ אֶסֶר

בְּבֵית אָבִיהָ

בְּנוּרֶיהָ:

5 וְשָׁמָע אָבִיהָ

אֶת־נִדְרָהּ

וְאָסְרָהּ

אֲשֶׁר־אָסְרָהּ

עַל־נַפְשָׁהּ

וְהִחְרִישׁ לָהּ אָבִיהָ

1) Or, her soul with a bond (obligation). 2) Or, break. 3) Or, keeps his peace at her. 4) I. e., which she has vowed in her father's house. 5) Or, broke.

15. But if her husband be altogether silent to her	15. וְאִם-חָרַשׁ יְחָרִישׁ לָהּ אִשָּׁהּ	which she has bound upon her soul;	אֲשֶׁר אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ
from day to day	מִיּוֹם אֶחָד	and the Lord will forgive her.	וַיְהִי וַיְסַחֲלָהּ:
then he confirmed	וְהָקִים	10. And [regarding] the vow	10. וַיְנַדֵּר
all her vows,	אֶת-כָּל-נִדְוֶיהָ	of a widow, or a divorced woman,	אֶל-מִנָּהּ וּגְרוּשָׁה
or all her bonds	אוֹ אֶת-כָּל-אֲסָרֶיהָ	all that she has bound	כָּל אֲשֶׁר-אָסְרָה
which [are] upon her;	אֲשֶׁר עָלֶיהָ	upon her soul	עַל-נַפְשָׁהּ
he has confirmed them,	הָקִים אֹתָם	shall stand against her.	יָקִים עָלֶיהָ:
because he was silent to her	כִּי-חָרַשׁ לָהּ	11. And if in her husband's house	11. וְאִם-בֵּית אִשָּׁהּ
in the day [that] he heard [them].	בְּיוֹם שָׁמְעוֹ:	she has vowed,	נִדְרָה
16. But if he make them null and void	16. וְאִם-הָפֵךְ יַפֵּךְ אֹתָם	or she has bound a bond upon her soul	אוֹ-אֲסָרָה אָסָר עַל-נַפְשָׁהּ
after [that] he has heard [them],	אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ	with an oath.	בְּשָׁבָעָהּ:
then he shall bear her iniquity.	וַיִּשָּׂא אֶת-עֲוֹנָהּ:	12. And her husband heard [it],	12. וַיִּשְׁמַע אִשָּׁהּ
17. These [are] the statutes,	17. אֵלֶּה הַחֻקִּים	and was silent to her,	וְהִחָרַשׁ לָהּ
which the Lord com- manded Moses,	אֲשֶׁר צֻוְּהָ יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה	[and] he did not disallow her;	לֹא הִנִּיחַ אֹתָהּ
between a man and his wife,	בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ	all her vows,	כָּל-נִדְוֶיהָ
between a father and his daughter,	בֵּין אָב קְדָמָהּ	and every bond	וּכָל-אָסָר
[being] in her youth,	בְּנַעֲרֶיהָ	which she has bound	אֲשֶׁר-אָסְרָה
in her father's house	בֵּית אָבִיהָ:	upon her soul	עַל-נַפְשָׁהּ
לֹא	CAT. XXXI.	shall stand	יָקִים:
שְׁנֵי	שְׁנֵי	13. But if her husband make them null and void	13. וְאִם-הָפֵךְ יַפֵּךְ אֹתָם אִשָּׁהּ
1. And the Lord spoke unto Moses, saying:	1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר:	in the day [that] he hears [it],	בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
2. Avenge the vengeance of the children of Israel	2. גִּם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	[then] whatsoever pro- ceeds out of her lips concerning her vows,	כָּל-מוֹצֵא שְׁפָתֶיהָ לְנִדְוֶיהָ
of the Midianites.	מֵאֵת הַמִּדְיָנִים	or concerning the bond of her soul,	וּלְאָסָר נַפְשָׁהּ
afterward thou shalt be gathered unto thy people.	אַחֲרֵי כֵן תִּקָּבֵץ אֶל-עַמֶּיךָ:	shall not stand;	לֹא יָקִים
3. And Moses spoke unto the people, saying:	3. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם	her husband has made them void;	אִשָּׁהּ הִפְכָם
Arm from among you men for the ² army,	וַיְנַדֵּר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם	and the Lord will forgive her.	וַיְהִי וַיְסַחֲלָהּ:
and let them ² go against Midian,	וַיִּנְדְּרוּ עִמָּם וַיֵּלְכוּ עִמָּם	14. Every vow, and every oath of a bond to afflict [the] soul,	14. כָּל-נִדְרָה וְכָל שְׁבָעַת אָסָר לְעֹנֶת נֶפֶשׁ
		her husband may confirm it,	אִשָּׁה יְקִימָהּ
		or her husband may make it void.	וְאִשָּׁה יַפְקֵדָהּ.

1) Or, establish it. 2) Or, war. 8) Heb., be.

and all their cattle,
and all their herds,
and all their goods,
they ³plundered.

10 And all their cities
in their habitations,
and all their ⁶encampments,
they burned with fire.

11 And they took
all the spoil,
and all the prey,
both of man and of
beast.

12 And they brought
unto Moses,
and unto El'azar the
priest,
and unto the congregation
of the children of Israel,
the captives,

and the prey,
and the spoil,
unto the camp,
unto the plains of Moab,

which are by the Jordan
[opposite] Jericho,
שְׁלֵשִׁי

13 And [there] came out
Moses,
and El'azar the priest,
and all the chiefs of the
congregation,
to meet them

outside of the camp.

14 And Moses was angry
with the officers of the
host,
the captains of
thousands
and the captains of
hundreds,
who came

from the service of the
war.

15 And Moses said unto
them:

Have you saved all the
females alive?

וְאֵת כָּל-בְּהֶמְתָּם
וְאֵת כָּל-מִקְנֵיהֶם
וְאֵת כָּל-חִילָם
בָּזְזוּ :

10. וְאֵת כָּל-עָרֵיהֶם
בְּמִוְשְׁבֵתָם
וְאֵת כָּל-מִינֵיהֶם
שָׂרְפוּ בָאֵשׁ :

11. וַיִּקְחוּ
אֶת-כָּל-הַשָּׁלָל
וְאֵת כָּל-הַפְּדוּתָם
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה :

12. וַיָּבִיאוּ אֶל-מֹשֶׁה
וְאֶל-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְאֶל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֶת-הַשְּׁבִי
וְאֶת-הַפְּדוּתָם
וְאֶת-הַשָּׁלָל

אֶל-הַמַּחֲנֶה
אֶל-עֶרְבַת מוֹאב
אֲשֶׁר עַל-יַרְדֵּן וְרִחוֹ
שְׁלִשִׁי

13. וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה
וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְכָל-נְשֵׂאֵי הָעֵדָה
לִקְרָאתָם
אֶת-יְחִיזְכָּר לְמַחֲנֶה :

14. וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה
עַל פְּקוּדֵי הַחֵיָהּ
שָׂרֵי הָאֲלָפִים
וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת
הַבָּאִים
לְמַצָּבָה הַמִּלְחָמָה :

15. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
{ מִשָּׂה }
הֲחַיִּיתֶם כָּל-נִקְבָּהָ :

to ¹execute the vengeance
of the Lord
on Midlan.

4. A thousand of every
tribe,
a thousand of every
tribe,
of all the tribes of Israel,
you shall send to the
²army.

5. And [there] were
delivered,
out of the thousands of
Israel,
a thousand of every
tribe.

twelve thousand
armed for the ²army.

6. And Moses sent them,
a thousand of every
tribe,
to the ²army,

them and Phinehas
the son of El'azar the
priest,
to the ²army,

with the vessels of the
sanctuary
and the trumpets for
alarm
in his hand.

7. And they marched out
against Midlan,
as the Lord had com-
manded Moses;

and they slew every
male.
8. And the kings of
Midlan

they slew
with the [rest] of their
slain:
Evi, and Rekem,

and Zur, and Hur,
and Reba,

the five kings of Midlan;
and Bil'am the son of
Be'or,
they slew with the
sword.

9. And the children of
Israel took captive
the women of Midlan
and their little ones;

וַתַּח נִקְמַת-יְהוָה
בְּמִדְיָן :

4. אֶלֶף לְמִטֵּה
אֶלֶף לְמִטֵּה
לְכָל מִטֵּה יִשְׂרָאֵל
תִּשְׁלְחוּ לַעֲרֹבָה :

5. וַיִּמְסְרוּ
מֵאֶלֶף יִשְׂרָאֵל
אֶלֶף לְמִטֵּה
שְׁנָיִם-עָשָׂר אֶלֶף
חֲמוּצֵי, עָרֹבָה :

6. וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
אֶלֶף לְמִטֵּה
לְעָרֹבָה

אֹתָם וְאֶת-פִּינְחָס
בֶּן-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן
לְעָרֹבָה
וְכָל הַקֹּדֶשׁ
וְהַצִּלְצֻרוֹת הַתְרוּעָה
בְּיָדָם :

7. וַיֵּצְאוּ עַל-מִדְיָן
בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה
וַיַּהַרְגוּ כָּל-זָכָר :

8. וְאֶת-מְלָכֵי מִדְיָן
הָרָגוּ
עַל-כָּל-לֵוִיָּהֶם
אֶת-עִוִּי וְאֶת-רֶקֶם
וְאֶת-זֹר וְאֶת-הוּר
וְאֶת-רֵבֶעַ

הַחֲמִשָּׁה מְלָכֵי מִדְיָן
וְאֶת בִּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר
הָרָגוּ בַחֶרֶב :

9. וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֶת-נְשֵׂי מִדְיָן
וְאֶת-טַפָּם

¹) Heb., give. ²) Or, war. ³) Or, took as a prey. ⁴) Or, wherein they dwelt. ⁵) Or, castles.

which the Lord has commanded.	אשר צוה יהוה את משה :	16. Behold, they were [the cause] to the children of Israel,	16. הן הנה והיו לבני ישראל
22. Nevertheless the gold, and the silver, the copper, the iron, the tin, and the lead,	22. אך את הזהב ואת הכסף ואת הנחשת ואת הברזל ואת הברזל ואת הברזל : ואת העופרת :	through the word of Balaam, to commit trespass against the Lord in the matter of Pe'or, and [so] the plague was among the congregation of the Lord.	בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה :
23. Every thing that can come into the fire, you shall make to pass through the fire, and it shall be clean; only with the water for impurity it shall be purified; and all that cannot come into the fire, you shall make to pass through the water.	23. כל דבר אשר יבא באש תטבירו באש וטהרו : אך בבי נדה ית המא וכל אשר לא יבא באש תטבירו במים :	17. Now therefore kill every male among the little ones; also every woman that has ever been married kill you.	17. ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למי שבב זכר הרגו :
24. And you shall wash your clothes on the seventh day, and you shall be clean; and afterward you shall come into the camp.	24. ובסבתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה : רביעי רביעי :	18. But all the women-children, that have never been married, keep alive for yourselves.	18. וכל הטף בנשים אשר לא ידעו מי שבב זכר החיו להם :
25. And the Lord said unto Moses, saying:	25. ויאמר יהוה אל משה לאמר :	19. And you abide outside of the camp seven days, whosoever has killed a person, and whosoever has touched a slain; [and] you shall purify yourselves on the third day, and on the seventh day, you and your captives.	19. ואתם חנו מחוץ למחנה שבועת ימים כל הרג נפש וכל אנש בהלל תת המא ו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושבביכם :
26. Take the sum of the prey that was taken, [both] of man and of beast, thou and El'azar the priest, and the family heads of the congregation.	26. שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה :	20. And every garment, and every vessel of skin, and every work of goats' [hair], and every vessel of wood, you shall purify.	20. וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי טעם תתחטאו :
27. And divide into two parts the prey, between the men killed in war, who went out to the army, and [between] all the congregation.	27. וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה :	21. And El'azar the priest said unto the men of the army that went to the battle: This is the statute of the law	21. ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא המאם למלחמה זאת תקת התורה :
28. And levy a tribute	28. והרבית מכם		

1) Or, counsel. 2) Heb., has known man by lying with him. 3) Heb., encamp. 4) Or, purify (ourselves). 5) Or, of the captives. 6) Or, that carried on the war. 7) Or, war.

33. And ¹beef-cattle

two and seventy thousand.

34. And asses

one and sixty thousand.

35. And human soul[s],

of the women,

that have never been married,

all the soul[s] [were]

two and thirty thousand.

36. And [there] was the half,

the portion

of those that went out in the army,

the number of the sheep

three hundred thousand

and thirty thousand

and seven thousand

and five hundred.

37. And the tribute to the Lord was

of the sheep,

six hundred

five and seventy.

38. And the ²beef-cattle

six and thirty thousand;

and their tribute to the Lord

two and seventy.

39. And asses

thirty thousand

and five hundred;

and their tribute to the Lord

one and sixty.

40. And human soul[s]

sixteen thousand;

and their tribute to the Lord

two and thirty soul[s].

41. And Moses gave

33. וּבָקָר

שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים אֶלֶף

34. וַחֲמִירִים

אֶחָד וְשִׁשִּׁים אֶלֶף

35. וְנַפְשׁ אָדָם

מִיְּהוֹנָשִׁים

אִשָּׁר לֹא-יָדְעוּ

מִשְׁכָּב זָכָר

כָּל-נֶפֶשׁ

שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף

36. וְהַחֲצִיָּה

חֶלֶק

הַיָּצֵאים בַּצֵּבָא

מִסֶּפֶר הַצֹּאֵן

שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף

וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף

וְשִׁבְעַת אֲלָפִים

נֶחֱמֵשׁ מֵאוֹת

37. וְהַתְּרוּמָה לַיהוָה

מִן-הַצֹּאֵן

שֵׁשׁ מֵאוֹת

חֲמִישׁ וְשִׁבְעִים

38. וְהַבָּקָר

שְׁשֶׁה וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף

וּמִכֶּסֶם לַיהוָה

שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים

39. וַחֲמִירִים

שְׁלֹשִׁים אֶלֶף

וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת

וּמִכֶּסֶם לַיהוָה

אֶחָד וְשִׁשִּׁים

40. וְנַפְשׁ אָדָם

שֵׁשֶׁה עֶשְׂרֵי אֶלֶף

וּמִכֶּסֶם לַיהוָה

שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים נֶפֶשׁ

41. וַיִּתֵּן מֹשֶׁה

to the Lord

from the men of war,

who went out to the army,

one soul

of [every] five hundred,

of the men

and of the beef-cattle.

and of the asses,

and of the sheep.

29. Of their half you shall take [it];

and thou shalt give

to El'azar the priest

the heave-offering of the Lord.

30. And of the half

of the children of Israel

thou shalt take one

drawn out of [every] fifty,

of the men,

of the beef-cattle,

of the asses,

and of the sheep,

of all the cattle,

and thou shalt give them to the Levites,

who keep the charge

of the tabernacle of the Lord.

31. And Moses and El'azar the priest did,

as the Lord had commanded Moses.

32. And [there] was the prey,

over and above the booty

which the people of the army plundered,

sleep

six hundred thousand

and seventy thousand

and five thousand.

לַיהוָה

מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה

הַיָּצֵאים לַצֵּבָא

אֶחָד וָפֶשֶׁ

מִחֲמֵשׁ הַמֵּאוֹת

מִיְּהוֹדָם

וּמִן-הַבָּקָר

וּמִן-הַחֲמִירִים

וּמִן-הַצֹּאֵן

29. כִּמְחֻצָּתָם תִּקְחוּ

וְנָתַתָּה

לְעֶזְרֵל כֹּהֵן

תְּרוּמַת יְהוָה

30. וּמִמְחֻצֵּית

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

תִּקַּח אֶחָד

אֶחָד מִן-הַחֲמִישִׁים

מִיְּהוֹדָם

מִיְּהוֹדָם

מִן-הַחֲמִירִים

וּמִן-הַצֹּאֵן

מִכָּל-הַבְּהֵמָה

וְנָתַתָּה אֹתָם לְלוֹוִים

שֶׁמֶר יִשְׁמְרֵת

מִשְׁכַּן יְהוָה

31. וַיַּעַשׂ שֵׁשׁ מֵאוֹת

וְעֶזְרֵל כֹּהֵן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת-מֹשֶׁה

32. וְהָיָה הַבָּרִיִּים

יָתֵר הַבָּז

אֲשֶׁר בָּזְזוּ עַם-הַצֵּבָא

צֹאֵן

שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף

וְשִׁבְעִים אֶלֶף

וְחֲמֵשַׁת אֲלָפִים

1) Or, war. 2) Or, persons. 3) Or, oxen. 4) I. e., the living things, to which the order of the passages 27-30 relates. 5) I. e., inanimated things, not subject to the order in 27-30

48. And [there] came near unto Moses the officers	וַיִּקְרְבוּ אֶל-מֹשֶׁה הַפָּקָדִים	the tribute,	אֶת-מִכְסֵּה
that were over the thousands of the army, the captains of (the) thousands, and the captains of (the) hundreds.	אֲשֶׁר לְאֻלְפֵי הַצָּבָא שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת :	the heave-offering of the Lord, to El'azar the priest, as the Lord had com- manded Moses,	תְּרוּמַת יְהוָה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן { פֶּאֶסֶף צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה : }
49. And they said unto Moses: Thy servants have taken the sum of the men of war that are under our charge, and [there] lacks not one man of us.	וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ נִשְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא נִפְקַד מִכֶּנֶּנּוּ אִישׁ	42. And of the half of the children of Israel, which Moses divided off from the men that went in the army,	חֲמִישִׁי וּמִמֶּחֶצֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה מִן-הָאֲנָשִׁים הַצֹּבְאִים :
50. Therefore we have brought the Lord's oblation, what every man has gotten, [of] articles of gold, ankle-chain[s], and bracelet[s], signet-ring[s], ear-ring[s], and armlet[s], to make atonement for our souls before the Lord.	וַנָּקֵרֶב אֶת-קָרְבָּנוֹ יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר נִצָּא כְּלִי-זָהָב אֲצַעְדָה וְצִבְיָד מַבָּעַת עָנִיד וְכוּכָז לְכַפֵּר עַל-נַפְשֵׁינוּ לִפְנֵי יְהוָה :	43. —And [there] was the half of the congregation, of the sheep three hundred thousand and thirty thousand, seven thousand and five hundred.	וְנִתְּנָה מִחֶצֶת הָעֵדָה מִן-הַצֹּאֵן שְׁלֹש-מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שִׁבְעַת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת :
51. And Moses and El'azar the priest took the gold of them, all wrought articles.	וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת-יְהוָהב מֵאֲתָם כָּל כְּלֵי כֶסֶף :	44. And beef-cattle six and thirty thousand.	וּבָקָר שֵׁשֶׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף :
52. And [there] was all the gold of the heave- offering, which they offered to the Lord, sixteen thousand seven hundred and fifty shekel[s], of the captains of (the) thousands, and of the captains of (the) hundreds.	וַיְהִי כָל-זָהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הָרִינוּ לַיהוָה שֵׁשֶׁה עָשָׂר אֶלֶף שִׁבְע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת :	45. And asses thirty thousand and five hundred.	וַחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת :
53. The men of the army plundered, every man for himself.	אֲנָשֵׁי הַצָּבָא בָּזְזוּ אִישׁ לוֹ :	46. And human soul[s] sixteen thousand.—	וּנְפֹשׁ אָדָם שֵׁשֶׁה עָשָׂר אֶלֶף :
54. And Moses and El'azar the priest took	וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן	47. And Moses took of the half of the child- ren of Israel the drawn [part], one out of [every] fifty, [both] of the men and of the beast, and he gave them to the Levites, who keep the charge of the tabernacle of the Lord, as the Lord had com- manded Moses.	מִמֶּחֶצֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הָאָדָם אֶחָד מִן-חֲמִשִּׁים מִן-הָאָדָם וּמִן-הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוֹוִיִּם שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה { פֶּאֶסֶף צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה : }

1) Heb., hand. 2) Heb., found. 3) Or. necklace: brooches.

in thy eyes,
let this land be given
to thy servants
for a possession;
do not bring us over
the Jordan.

6. And Moses said
to the children of Gad
and to the children of
Reuben:

Shall your brethren go
to the war,

and you shall sit here?

7. And why do you turn
aside
the heart of the children
of Israel
from going over into
the land
which the Lord has given
to them?

8. Thus did your fathers,
when I sent them

from Kadesh-barnea

to see the land.

9. Then they went up
into the valley of
Eshcol,
and they saw the land,
and turned aside

the heart of the children
of Israel,
that they should not go
into the land

which the Lord had
given to them.

10. And the anger of the
Lord glowed
on that day,

and he swore, saying:

Surely shall [not] see
the men,
who came up out of
Egypt,
from twenty years old

and upward,

the land

בְּעֵינַי
יִתֵּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְעַבְדֶּיךָ
לְאֻחֻזָּה
אֶל-תְּשֻׁבִירָנוּ
אֶת-יַרְדֵּן:

6. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לְבְנֵי-גָד
וְלְבְנֵי רְאוּבֵן

הַחֹתָנִים יָבֹאוּ
(לְמִלְחָמָה)
וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה:

7. וְלָמָּה תִּנְּאוּן
אֶת-לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵעָבֵר אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם יְהוָה:

8. כֹּה עָשׂוּ אֲבוֹתֵיכֶם
כִּשְׁלַחִי אֹתָם
מִקֶּדֶשׁ בְּרָנָה
לְרֹאוֹת אֶת-הָאָרֶץ:

9. וַיֵּעֲלוּ
עַד-נַחַל אֶשְׁכּוֹל
וַיִּרְאוּ אֶת-הָאָרֶץ
וַיִּנְּאוּ

אֶת-לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לִבְלֹתִי--כֹּה
אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם יְהוָה:

10. וַיִּחַר-אַף יְהוָה
בַּיּוֹם הַהוּא
וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר:

11. אִם-יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים
הָעֹלָמִים מִמַּצְרַיִם
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְיָמִיעָה

אֶת-הָאָרֶץ

the gold

of the captains of (the)
thousands
and of (the) hundreds,
and they brought it

into the tent of meeting,

[as] a memorial for the
children of Israel
before the Lord.

לב
שָׁשִׁי

1. And much cattle

was by the children of
Reuben
and by the children of
Gad,
a very great number;

and they saw

the land of Yazer.

and the land of Giliad,

that, behold, the place

[was] a place for cattle.

2. And [there] came the

children of Gad
and the children of
Reuben,

and they said unto
Moses,

and unto El'azar the
priest

and unto the chiefs of
the congregation:

saying:

3. Ataroth, and Dibon,

and Yazer, and Nimrah,

and Hesbbon, and
El'aleh,

and Shebam, and Nebo,
and Be'on,

4. The land

which the Lord has
smitten

before the congregation
of Israel,

is a land for cattle;

and thy servants have
cattle.

5. And they said:

If we have found favor

אֶת-הָאָרֶץ

מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים
וּמֵאֵת הָרִבּוּאוֹת
וַיָּבִיאוּ אֹתָהּ

אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

וְזָכוּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
קִנְיָן יְהוָה:

Cal. XXXII.

שָׁשִׁי

שְׁלִישִׁי (כֶּשֶׁת מַחֲבֵרִין)

1. וּמִקְנֵה רֶבֶב

הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן

וְלְבְנֵי גָד

עֲצוֹם מְאֹד

וַיִּרְאוּ

אֶת-אֶרֶץ יַעֲזָר

וְאֶת-אֶרֶץ גִּלְעָד

וְהִנֵּה הַמָּקוֹם

מָקוֹם מִקְנֵה:

2. וַיָּבִיאוּ בְנֵי-גָד

וּבְנֵי רְאוּבֵן

וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה

וְאֶל-עֲלֶזָר הַכֹּהֵן

וְאֶל-נְשֵׂאֵי הָעֵדָה

לֵאמֹר:

3. עַטְרוֹת וְדִבּוֹן

וַיַּעֲזָר וְנִמְרָה

וְהֶשְׁבּוֹן וְעֵלְעֶלָה

וְשֶׁבֶם וְנֶבֹה וְבִעֹן:

4. הָאָרֶץ

אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה

לְפָנֵי עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל

אֶרֶץ מִקְנֵה הוּא

(וּמִעַבְדֶּיךָ מִקְנֵה:

5. וַיֹּאמְרוּ
אִם-נָחַצְנוּ לָנוּ

will be ready armed	נֶחֱזָק הַיָּמִים	of which I have sworn	אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
before the children of Israel,	לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל	to Abraham,	לְאַבְרָהָם
until we have brought them	עַד אֲשֶׁר אָסִיף אֹתָם	to Isaac,	לְיִצְחָק
unto their place;	אֶל-מְקוֹמָם	and to Jacob;	וּלְיַעֲקֹב
and our little ones shall dwell	וְיָשֹׁב מִשְׁנֵנוּ	because they have not fully followed me.	כִּי לֹא מָלְאוּ אַחֲרַי:
in the fortified cities	בְּעָרֵי הַמִּבְצָר	12. Save	12. בְּלֹתִי
because of the inhabitants of the land.	בְּפָנֵינוּ יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:	Caleb the son of Yephunneh	כָּלֵב בֶּן-יִפְנֵה
18. We will not return	18. לֹא נָשׁוּב	the Kenizzite,	הַקֵּנִזִּי
unto our houses,	אֶל-בֵּיתֵינוּ	and Joshua the son of Nun;	יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן
until the children of Israel have inherited	עַד הִתְחַלּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל	because they have fully followed the Lord.	כִּי מָלְאוּ אַחֲרַי יְהוָה
every man his inheritance.	אִישׁ נַחֲלָתוֹ:	13. And the anger of the Lord glowed against Israel,	13. וַיִּחַר-אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
19. For we will not inherit with them on the other side of the Jordan, and forward;	19. כִּי לֹא נִנְחַל אִתָּם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְהִלָּכָה	and he made them wander about in the wilderness forty years,	וַיִּנְגַּם בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה
because our inheritance has come unto us	כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ	until [there] was consumed all the generation that had done the evil	עַד-חָם כָּל-הַדּוֹר הָעֹשֶׂה הָרָע
on this side of the Jordan eastward.	מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה:	in the eyes of the Lord.	בְּעֵינֵי יְהוָה:
שְׁבִי	שְׁבִיעִי	14. And, behold, you are risen up in your fathers' stead,	14. וְהִנֵּה קָמְתֶם תַּחַת אֲבוֹתֵיכֶם
	רְבִיעִי (כִּשְׁהוּ מְחֻבְּרִין)	an increase	תַּרְבּוּת
20. And Moses said unto them:	20. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה	of sinful men	אֲנִשִּׁים חַטָּאִים
If you will do this thing,	אִם-תַּעֲשׂוּן אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה	to augment yet	לְקַפּוֹת עוֹד
if you will arm yourselves before the Lord for the war.	אִם-תִּחַלְצוּ לִפְנֵי יְיָ לְמִלְחָמָה:	(unto) the fierce anger of the Lord toward Israel.	עַל חֲרוֹן אַף-יְהוָה אֶל-יִשְׂרָאֵל:
21. And of you shall pass over every armed man the Jordan before the Lord,	21. וְעֵבֶר לָכֶם כָּל-חַיָּוִץ אֶת-הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה	15. For if you turn away from after him, then he will yet again leave them in the wilderness,	15. כִּי תִשְׁוֹבוּן מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחֵם בְּמִדְבָּר
until he has driven out his enemies from before him,	עַד הִדְרִישׁוּ אֶת-אֹיְבָיו מִפְּנֵינוּ:	and you will bring destruction to all this people.	וַיִּשְׁחָתֶם לְכָל-הָעָם הַזֶּה:
22. And the land is subdued before the Lord,	22. וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה	16. And they came near unto him, and they said:	16. וַיָּגִשׁוּ אֵלָיו נֹאמְרוּ
and afterward you will return;	וְאַחַר תָּשֻׁבוּ	Sheepfolds	בָּרֵחַ צֹאן
		we will build for our cattle here	וְנִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֹה
		and cities for our little ones,	וְעָרִים לְטַפְּנוּ:
		17. But we ourselv.	17. וְאַנְחֵנוּ

1) Heb., him. 2) Or, do harm. 3) Or, is fallen.

unto them:

If the children of Gad {
and the children of
Reuben shall pass over
with you

the Jordan,

every one [that is] armed
for the war,
before the Lord,

and the land shall be
subdued
before you;

then you shall give to
them
the land of Gil'ad

for a possession,

30. But if they will not
pass over
armed

with you,

then they shall have pos-
session in the midst of you
in the land of Canaan.

31. And the children of {
Gad and the children
of Reuben answered, {
saying:

That which the Lord
has spoken
concerning thy servants,
so we will do.

32. We will pass over
armed

before the Lord

[into] the land of
Canaan,
and with us [shall
remain]
the possession of our
inheritance
on this side of the
Jordan.

33. And Moses gave to
them,
[even] to the children
of Gad,
and to the children of
Reuben,
and to the half-tribe

of Menasseh the son of
Joseph,
the kingdom of Sihon,

אלהם

אם יעברו

בני גד ובני ראובן ו

אתכם

את הירדן

כל הקוץ במלחמה

לפני יהוה

ונקדשה הארץ

לפניכם

ונתתם להם

את ארץ הגלעד

לרשותה

30. ואם לא יעברו

חלוצים

אתכם

ונאחזו בתכם

בארץ פנעו

31. וישנו בני גד

ובני ראובן

לאמר

את אשר דבר יהוה

אל עבדיך

כן נעשה

32. נחנו נעבר

חלוצים

לפני יהוה

ארץ פנעו

ואתנו

אחזת נחלתנו

מעבר לירדן

33. ויתן להם משה

לבני גד

ולבני ראובן

ונחצו ייבטו

מן שיה בדיוסף

את ממלכת סיון

then you shall go
gullies
towards the Lord and
towards Israel;
and this land shall be
to you for a possession
before the Lord.

23. But if you will not do
so,
behold, you have sinned
against the Lord;
and you shall experi-
ence your punishment
which will find you out.

24. Build you cities
for your little ones,
and folds for your sheep;
and that which has pro-
ceeded out of your mouth
you shall do.

25. And the children {
of Gad and the child-
ren of Reuben said {
unto Moses,
saying:

Thy servants will do
as my lord commands.

26. Our little ones, our
wives,
our flocks, and all our
cattle,
shall be there
in the cities of Gil'ad.

27. But thy servants
will pass over,
every one [that is] armed
[for] the army,
before the Lord
to the war,

as my lord speaks.
28. And Moses coman-
ded concerning them
El'azar the priest,

and Joshua the son of
Nun,
and the family heads {
of the tribes {
of the children of Israel.

29. And Moses said

והייתם נקים
מיהוה ומישראל
והייתה הארץ הזאת
לכם לאחזה
לפני יהוה

23. ואם לא תעשו כן
הנה חטאתם ליהוה
ודעו חטאתכם
אשר תמצא אתכם

24. בנו לכם ערים
למקום
ונגדרת לצאנכם
והוצא כפיכם
תעשו

25. ויאמר בני גד
ובני ראובן
אל משה
לאמר

עבדיך יעשו
כאשר אדני מצוה

26. מפני נשנו
מקננו וכל בהמתנו
יהיו שם
בערי הגלעד

27. ועבדיך יעברו
כל הקוץ צבא
לפני יהוה
למלחמה

כאשר אדני דבר
28. ויצו להם משה
את אלעזר הכהן

ואת יהושע בן-נון
ואת ראשי
אבות השבטים
לבני ישראל

29. ויאמר משה

and he dwelt therein.

41. And Yair the son of Menasseh went,

and conquered the small towns thereof, and he called them

Haroth-Yair.

42. And Nobah went,

and he conquered Kenath and its suburbs,

and he called it Nobah after his own name.

MASSAY

לג

1. These are the ³journeys

of the children of Israel,

who went forth

out of the land of Egypt

by their hosts

under the hand of Moses and Aaron.

2. And Moses wrote

their departures

according to their journeys by the order of the Lord;

and these are their journeys according to their departures.

3. And they journeyed from Itan¹ in the first month,

on the fifteenth day

of the first month;

on the morrow after passover the children of Israel went out with an exalted hand

before the eyes of the Egyptians.

4. While the Egyptians were burying, whom the Lord had smitten

וישב בה :

41. ויֵאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה

הָלַךְ

וַיִּכְרַם אֶת־חֹתְמֵיהֶם

וַיִּקְרָא אֹתָהֶן

חֹת יֵאִיר :

42. וְנֹבָח הָלַךְ

וַיִּכְרַם אֶת־קִנְתָּה

וְאֶת־בְּנֵיהֶּיהָ

וַיִּקְרָא לָהּ הַרְשָׁה נֹבָח

בִּשְׁמוֹ :

מסעי

CAI. XXXIII.

1. אֵלֶּה מַסְעֵי

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר יָצְאוּ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

לְצִבְאוֹתָם

בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :

2. וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה

אֶת־מוֹצְאֵיהֶם

לְמַסְעֵיהֶם

עַל־פִּי יְהוָה

וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם

לְמוֹצְאֵיהֶם :

3. וַיִּסְעוּ מִכְּנַעַן

בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

בַּחֲמִישֵׁה עָשָׂר יוֹם

לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

מִפְּחַת הַפֶּסַח

יָצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

בְּיָד רָמָה

לְעֵינֵי כָל־מִצְרַיִם :

4. וּמִצְרַיִם מִקְבְּרִים

אֶת אֲשֶׁר הָבָה יְהוָה

the king of the Emorites,

and the kingdom of Og,

the king of Bashan,

the land

according to its cities within the borders,

the cities of the land round about.

34. And the children of Gad built

Dibon,

and Ataroth,

and Aro'er.

35. And Atroth-shophan,

and Yazer, and Yoghbehah.

36. And Beth-nimrah,

and Beth-haran,

fortified cities,

and folds for sheep.

37. And the children of Reuben built

Heshbon,

and El'aleh,

and Kiryathayim.

38. And Nebo,

and Ba'al-me'on,

- their names being changed,-

and Sibmah;

and they gave [other] names

[instead of the former] names of the cities

which they built.

39. And [there] went

the children of Machir the son of Menasseh

to Gil'ad,

and they conquered it,

and drove out the Emorites that were therein.

40. And Moses gave

Gil'ad

to Machir the son of Menasseh;

מֶלֶךְ דְּאֶמֹרִי

וְאֶת־מַמְלַכְתּוֹ עֹג

מֶלֶךְ הַבָּשָׁן

הָאָרֶץ

לְעִרֵיהָ בְּגִבְלוֹת

עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב :

34. וַיִּבְנוּ בְּנֵי־גָד

אֶת־דִּבּוֹן

וְאֶת־עַטְרוֹת

וְאֶת־עֲרֹעַר :

35. וְאֶת־עַטְרוֹת־שׁוֹפָן

וְאֶת־יָזָעַר וְיֹגְבֵהָ :

36. וְאֶת־בֵּית־נִמְרָה

וְאֶת־בֵּית־הָרָן

עָרֵי מִבְצָר

וְגִדְרוֹת צֹאן :

37. וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ

אֶת־חֶשְׁבֹן

וְאֶת־אֵלְעָלָה

וְאֶת־קִרְיַת־יָמִים :

38. וְאֶת־נֶבֹ

וְאֶת־בְּעֹזַן

וְאֶת־בֶּשֶׁל מְעֹן

מוֹסְבֵת שֵׁם

וְאֶת־שִׁבְמָה

וַיִּקְרְאוּ בִשְׁמוֹת

אֶת־שְׁמוֹת הָעָרִים

אֲשֶׁר בָּנוּ :

39. וַיֵּלְכוּ

בְּנֵי מַכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה

לְגִילָדָה

וַיִּכְרְסוּהָ

וַיִּדְרֹשׁ אֶת־הָאֶמֹרִי

אֲשֶׁר־בָּהּ :

40. וַיִּתֵּן מֹשֶׁה

אֶת־גִּילְגָד

לְמַכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה

1) I. e., the small towns of Yair. 2) Or, towns: Heb., daughters 3) Or, stages. 4) Or, high.

and encamped in
Dophkah.

13. And they journeyed
from Dophkah,
and encamped in Alush.

14. And they journeyed
from Alush,
and encamped in
Rephidim,
and there was no water

for the people
to drink.

15. And they journeyed
from Rephidim,
and encamped in the
wilderness of Sinai.

16. And they journeyed
from the wilderness of Sinai
and encamped

in Kibroth-hattaavah.

17. And they journeyed
from Kibroth-hattaavah
and encamped in

Hazereth.

18. And they journeyed
from Hazereth,
and encamped in
Rithmah.

19. And they journeyed
from Rithmah,
and encamped in
Rimmon-perez.

20. And they journeyed
from Rimmon-perez,
and encamped in
Libnah.

21. And they journeyed
from Libnah,
and encamped in Rissah.

22. And they journeyed
from Rissah,
and encamped in
Kehelathah.

23. And they journeyed
from Kehelathah,
and encamped in mount
Shepher.

24. And they journeyed
from mount Shepher,
and encamped in
Haradah.

25. And they journeyed
from Haradah,
and encamped in
Makheleth.

26. And they journeyed
from Makheleth,
and encamped in
Tahath.

27. And they journeyed
from Tahath,
and encamped in Terah.

וַיַּחֲנוּ בְּדֹפְקָה :

13. וַיֵּסְעוּ מִדֹּפְקָה

וַיַּחֲנוּ בְּאַלּוּשׁ :

14. וַיֵּסְעוּ מֵאַלּוּשׁ

וַיַּחֲנוּ בְּרִפְדִּים

וְלֹא-יָדָה שָׁם מַיִם

לָשֶׁם

לִשְׁתּוֹת :

15. וַיֵּסְעוּ מִרִּפְדִּים

וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר סִינַי

16. וַיֵּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינַי

וַיַּחֲנוּ

בְּקִבְרֹת הַתְּאֵנָה :

17. וַיֵּסְעוּ

בְּקִבְרֹת הַתְּאֵנָה

וַיַּחֲנוּ בְּחֲצֵרֹת :

18. וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיַּחֲנוּ בְּרִיתְמָה :

19. וַיֵּסְעוּ מִרִּיתְמָה

וַיַּחֲנוּ בְּרִמּוֹן-פְּרִז :

20. וַיֵּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִז

וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה :

21. וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה :

22. וַיֵּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיַּחֲנוּ בְּקֵהֶלֶתָה :

23. וַיֵּסְעוּ מִקֵּהֶלֶתָה

וַיַּחֲנוּ בְּהַר-שֹׁפֵר :

24. וַיֵּסְעוּ מִהַר-שֹׁפֵר

וַיַּחֲנוּ בְּחָרָדָה :

25. וַיֵּסְעוּ מִחָרָדָה

וַיַּחֲנוּ בְּמַכְלֵלֶת :

26. וַיֵּסְעוּ מִמַּכְלֵלֶת

וַיַּחֲנוּ בְּתַחַת :

27. וַיֵּסְעוּ מִתַּחַת

וַיַּחֲנוּ בְּתֶרַח :

among them

every first-born;

also on their gods

did the Lord execute
judgments.

5. And the children of
Israel journeyed
from Ra'meses,

and encamped in
Succoth

6. And they journeyed
from Succoth,

and encamped in Etham,

which is at the 'end of
the wilderness.

7. And they journeyed
from Etham

and returned unto
Pi-hahiroth,

which is before Ra'al-
zephon;

and they encamped
before Migdol.

8. And they journeyed

from before Hahiroth,

and passed through the
midst of the sea

into the wilderness;

and they went

a three days' journey

in the wilderness of
Etham,

and encamped in Marah.

9. And they journeyed
from Marah,

and came to Elim:

and in Elim [were]

twelve springs of water,

and seven: palm-trees,

and they encamped
there.

10. And they journeyed
from Elim,

and encamped by the
Red Sea.

שְׁנֵי

11. And they journeyed
from the Red Sea,

and encamped in the
wilderness of Sin.

12. And they journeyed
from the wilderness of Sin,

וַיֵּסְעוּ מִבְּרִיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיֵּסְעוּ מִרִּיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִז

וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיֵּסְעוּ מִקֵּהֶלֶתָה

וַיֵּסְעוּ מִהַר-שֹׁפֵר

וַיֵּסְעוּ מִחָרָדָה

וַיֵּסְעוּ מִמַּכְלֵלֶת

וַיֵּסְעוּ מִתַּחַת

וַיֵּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיֵּסְעוּ מִבְּרִיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיֵּסְעוּ מִרִּיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִז

וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיֵּסְעוּ מִקֵּהֶלֶתָה

וַיֵּסְעוּ מִהַר-שֹׁפֵר

וַיֵּסְעוּ מִחָרָדָה

וַיֵּסְעוּ מִמַּכְלֵלֶת

וַיֵּסְעוּ מִתַּחַת

וַיֵּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיֵּסְעוּ מִבְּרִיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיֵּסְעוּ מִרִּיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִז

וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיֵּסְעוּ מִקֵּהֶלֶתָה

וַיֵּסְעוּ מִהַר-שֹׁפֵר

וַיֵּסְעוּ מִחָרָדָה

וַיֵּסְעוּ מִמַּכְלֵלֶת

וַיֵּסְעוּ מִתַּחַת

וַיֵּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיֵּסְעוּ מִבְּרִיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיֵּסְעוּ מִרִּיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִז

וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיֵּסְעוּ מִקֵּהֶלֶתָה

וַיֵּסְעוּ מִהַר-שֹׁפֵר

וַיֵּסְעוּ מִחָרָדָה

וַיֵּסְעוּ מִמַּכְלֵלֶת

וַיֵּסְעוּ מִתַּחַת

וַיֵּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיֵּסְעוּ מִבְּרִיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיֵּסְעוּ מִרִּיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִז

וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיֵּסְעוּ מִקֵּהֶלֶתָה

וַיֵּסְעוּ מִהַר-שֹׁפֵר

וַיֵּסְעוּ מִחָרָדָה

וַיֵּסְעוּ מִמַּכְלֵלֶת

וַיֵּסְעוּ מִתַּחַת

וַיֵּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיֵּסְעוּ מִבְּרִיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיֵּסְעוּ מִרִּיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִז

וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיֵּסְעוּ מִקֵּהֶלֶתָה

וַיֵּסְעוּ מִהַר-שֹׁפֵר

וַיֵּסְעוּ מִחָרָדָה

וַיֵּסְעוּ מִמַּכְלֵלֶת

וַיֵּסְעוּ מִתַּחַת

וַיֵּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיֵּסְעוּ מִבְּרִיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיֵּסְעוּ מִרִּיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִז

וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיֵּסְעוּ מִקֵּהֶלֶתָה

וַיֵּסְעוּ מִהַר-שֹׁפֵר

וַיֵּסְעוּ מִחָרָדָה

וַיֵּסְעוּ מִמַּכְלֵלֶת

וַיֵּסְעוּ מִתַּחַת

וַיֵּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיֵּסְעוּ מִבְּרִיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיֵּסְעוּ מִרִּיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִז

וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיֵּסְעוּ מִקֵּהֶלֶתָה

וַיֵּסְעוּ מִהַר-שֹׁפֵר

וַיֵּסְעוּ מִחָרָדָה

וַיֵּסְעוּ מִמַּכְלֵלֶת

וַיֵּסְעוּ מִתַּחַת

וַיֵּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיֵּסְעוּ מִבְּרִיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיֵּסְעוּ מִרִּיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִז

וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיֵּסְעוּ מִקֵּהֶלֶתָה

וַיֵּסְעוּ מִהַר-שֹׁפֵר

וַיֵּסְעוּ מִחָרָדָה

וַיֵּסְעוּ מִמַּכְלֵלֶת

וַיֵּסְעוּ מִתַּחַת

וַיֵּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיֵּסְעוּ מִבְּרִיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיֵּסְעוּ מִרִּיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִז

וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיֵּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיֵּסְעוּ מִקֵּהֶלֶתָה

וַיֵּסְעוּ מִהַר-שֹׁפֵר

וַיֵּסְעוּ מִחָרָדָה

וַיֵּסְעוּ מִמַּכְלֵלֶת

וַיֵּסְעוּ מִתַּחַת

וַיֵּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיֵּסְעוּ מִבְּרִיתְמָה

וַיֵּסְעוּ מִחֲצֵרֹ

when he died in the
mount Hor.
40. Then heard the
Canaanite,
the king of Arad,
who dwelt in the South
in the land of Canaan,
of the coming of the
children of Israel.
41. And they journeyed
from the mount Hor,
and encamped in
Zalmonah.
42. And they journeyed
from Zalmonah,
and encamped in Punon.
43. And they journeyed
from Punon,
and encamped in Oboth.
44. And they journeyed
from Oboth,
and encamped
in Iye-ha'abarim,
on the border of Moab.
45. And they journeyed
from Iyim,
and encamped in Dibon-
Gad.
46. And they journeyed
from Dibon-Gad,
and encamped
in Almon-diblathaymah.
47. And they journeyed
from Almon-diblathay-
mah,
and encamped
in the mountains of
Abarim,
before Nebo,
47. And they journeyed
from the mountains
of Abarim,
and encamped
in the plains of Moab
by the Jordan [opposite]
Jericho.
49. And they encamped
by the Jordan,
from Beth-hayeshimoth
unto Abel-hasntim
in the plains of Moab.

כָּמֹתוֹ בְּהַר הָהָר;
40. וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי
מֶלֶךְ אֲרָד
וְהוּא יֹשֵׁב בְּנֹגֶב
בְּאֶרֶץ מִן כְּנָעַן
בְּבֹא בְנֵי יִשְׂרָאֵל;
41. וַיִּסְעוּ מִהַר הָהָר
וַיַּחֲנוּ בַצְּלֹמֹנָה;
42. וַיִּסְעוּ
מִצְלֹמֹנָה
וַיַּחֲנוּ בְּפוֹנוֹן;
43. וַיִּסְעוּ מִפוֹנוֹן
וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת;
44. וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹת
וַיַּחֲנוּ
בְּיַעֲהָאֲבָרִים
עַל גְּבוּל מוֹאָב;
45. וַיִּסְעוּ מֵיִימִים
וַיַּחֲנוּ בְּדִבּוֹן גָּד;
46. וַיִּסְעוּ מִדִּבּוֹן גָּד
וַיַּחֲנוּ
בְּעֶלְמֹן דִּבְלַתְחַיְמָה;
47. וַיִּסְעוּ
מֵעֶלְמֹן דִּבְלַתְחַיְמָה
וַיַּחֲנוּ
בְּהָרֵי הָעֲבָרִים
לִפְנֵי נֶבֹז;
47. וַיִּסְעוּ
מִהָרֵי הָעֲבָרִים
וַיַּחֲנוּ
בְּעֶבְרַת מוֹאָב
עַל יַרְדֵּן יְרִיחוֹ;
49. וַיַּחֲנוּ עַל הַיַּרְדֵּן
מִבֵּית הַיֶּשְׁעִימוֹת
עַד אֲבֵל הַחֲסִיטִים
בְּעֶרְבַת מוֹאָב;

28. And they journeyed
from Terah,
and encamped in
Mithkah.
29. And they journeyed
from Mithkah,
and encamped in
Hashmonah.
30. And they journeyed
from Hashmonah,
and encamped in
Moseroth.
31. And they journeyed
from Moseroth,
and encamped in Bene-
yaakan.
32. And they journeyed
from Bene-yaakan,
and encamped in Hor-
haggidgad.
33. And they journeyed
from Hor-haggidgad,
and encamped in
Yotbathah.
34. And they journeyed
from Yotbat'ah,
and encamped in
Abronah.
35. And they journeyed
from Abroah,
and encamped in Ezyon-
geber.
36. And they journeyed
from Ezyon-geber,
and encamped in the
wilderness of Zin,
[which] is Kadesh.
37. And they journeyed
from Kadesh,
and encamped in the
mount Hor,
at the 'end of the land
of Edom.
38. And Aaron the priest
went up
into the mount Hor
by the order of the Lord,
and he died there.
in the fortieth year
after the departing of
the children of Israel
out of the land of Egypt,
in the fifth month,
on the first day of the
month.
39. And Aaron [was]
a hundred and twenty
three years old
וַיִּסְעוּ מֵתֶרַח
וַיַּחֲנוּ בְּמִתְכָּה;
29. וַיִּסְעוּ מִמִּתְכָּה
וַיַּחֲנוּ בְּחַשְׁמוֹנָה;
30. וַיִּסְעוּ מִחַשְׁמוֹנָה
וַיַּחֲנוּ בְּמוֹסֶרֶוֹת;
31. וַיִּסְעוּ מִמוֹסֶרֶוֹת
וַיַּחֲנוּ בְּבִנְיָאָקָן;
32. וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן
וַיַּחֲנוּ בְּהֹר הַגִּידְגָּד;
33. וַיִּסְעוּ
מִהַר הַגִּידְגָּד
וַיַּחֲנוּ בְּיוֹטְבַתְחָה;
34. וַיִּסְעוּ מֵיוֹטְבַתְחָה
וַיַּחֲנוּ בְּעֶבְרָנָה;
35. וַיִּסְעוּ מֵעֲבְרָנָה
וַיַּחֲנוּ בְּעִזְיוֹן גִּבְרִי;
36. וַיִּסְעוּ
מֵעִזְיוֹן גִּבְרִי
וַיַּחֲנוּ בְּדִבְרֵי-צִין
הוּא קֵדֶשׁ;
37. וַיִּסְעוּ מִקֵּדֶשׁ
וַיַּחֲנוּ בְּהַר הָהָר
בְּקֶצֶת אֶרֶץ אֲדָמ;
38. וַיַּעַל אַהֲרֹן כֹּהֵן
אֱלֹהֵי הָהָר
עַל פִּי יְהוָה
וַיָּמָת שָׁם
בְּשָׁנָה הָאַרְבָּעִים
צֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
מִן מִצְרָיִם
בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן;
39. וְאַהֲרֹן
בן-שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנֶים
וּמֵאֵת שָׁנָה

1) Or, edge; border; uttermost

wheresoever it will fall
to him } **אֶל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ**
{ **שָׁמָּה**

the lot,
that shall be his;
according to the tribes
of your fathers
you shall inherit.

55. But if you will not
drive out
the inhabitants of the
land
from before you,
then it shall come to
pass
that those whom you
will let remain of them
[shall be] as pricks in
your eyes,
and as thorns in your
sides,
and they shall vex you
upon the land
that you dwell
in it.

56. And it shall come to
pass,
[that], as I thought
to do to them.
[so] will I do to you.

לד

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Command the children
of Israel,
and say unto them:
When you come
into the land of Canaan,
[shall] this [be] the land
that shall fall to you
for an inheritance,
[even] the land of
Canaan
according to its borders.

3. And it shall be to you
the southern side
from the wilderness of
Zin

הַגּוֹרֵל
לוֹ יִהְיֶה
לְטִיבוֹת אֲבוֹתֵיכֶם
תִּתְנַחֲלוּ
55. וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ
אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
מִפְּנֵי כֶם
וְהָיָה
אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם
לְשִׁכֹּם בְּעֵינֵיכֶם
וּלְצִנִּים בְּצִדֵיכֶם
וְצָרְרוּ אֹתְכֶם
עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים
בָּהּ
56. וְהָיָה
כְּאֲשֶׁר דִּמַּיתִי
לַעֲשׂוֹת לָהֶם
אֲעֲשֶׂה לָכֶם

CAP. XXXIV.

1. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר:

2. צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי־אַתֶּם בָּאִים
אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן
זֹאת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם
בְּנַחֲלָה
אֶרֶץ כְּנָעַן
לְבִלְתִּיהָ:

3. וְהָיָה לָכֶם
פָּאֵת־יָנֹב
מִמִּדְבַּר־זִן

שְׁלִישִׁי
חֲמִישִׁי (כַּשֶּׁחַן מְחוֹבְדִּין)

50. And the Lord spoke
unto Moses
in the plains of Moab
by the Jordan [opposite]
Jericho,
saying:

51. Speak
unto the children of
Israel,
and say unto them:
When you pass over
the Jordan
into the land of Canaan.

52. Then you shall drive
out
all the inhabitants of
the land
from before you,
and you shall destroy
all their figured [stones]
and all their molten
images
you shall destroy,
and all their high-places
you shall demolish.

53. And you shall take
possession
of the land,
and you shall dwell
therein;
for to you I have given
the land
to possess it.

54. And you shall
inherit
the land
by lot
according to your
families;
to the more
you shall give the more
inheritance,
and to the fewer
thou shalt give the less
inheritance

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
בְּעַרְבַת מוֹאָב
עַל־יַרְדֵּן יֵרִחוֹ
לֵאמֹר
51. דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי־אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן
אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן
52. וְהוֹרַשְׁתֶּם
אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
מִפְּנֵיכֶם
וְאַבְדֶתֶם
אֵת כָּל־מִשְׁכִּיתֵם
וְאֵת כָּל־צִלְמֵי
מִסְכֹּתֵם
תִּאבְדּוּ
וְאֵת כָּל־קְמוֹתֵם
תִּשְׁמִידוּ
53. וְהוֹרַשְׁתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ
וְיֹשְׁבֵתֶם־בָּהּ
כִּי לָכֶם נָתַתִּי
אֶת־הָאָרֶץ
לְרִשְׁתָּהּ אֹתָהּ
54. וְהִתְנַחֲלֶתֶם
אֶת־הָאָרֶץ
בְּגוֹרֵל
לְמִשְׁפְּחוֹתֵיכֶם
לְרֹב
תִּרְבוּ אֶת־נַחֲלֹתֵי
וְלַמָּעוֹט
תִּמְעוֹטוּ אֶת־נַחֲלֹתֵי

1) Or, pictures; figures; statues. 2) Or, devastate. 3) Or, drive out [the inhabitants] of the land.

4) Or, divide among yourselves. 5) Or, give man.

the northern border.

10. And you shall mark
out for you
for the eastern border

from Hazar-enan

to Shepham.

11. And the border shall
go down
from Shepham to Riblah,

on the east side of Ayin;

and the border shall go
down,
and shall touch

upon ³the side of the sea
of Kinnereth
eastward.

12. And the border shall
go down
to the Jordan,

and its ³terminating
points shall be
[at] the Salt Sea;

this shall be to you

the land

according to its borders
round about.

13. And Moses com-
manded
the children of Israel,
saying:

This is the land

which you shall ⁴inherit
by lot,

which the Lord has com-
manded
to give

to the nine tribes,

and the half-tribe.

14. For [there] have
⁵taken
the tribe of the children
of Reuben
according to their
fathers' houses,
and the tribe of the
children of Gad
according to their
fathers' houses;
and the half-tribe of
Manasseh
have ⁶taken their
inheritance.

גְּבוּל צִפּוֹן :

10. וְהִתְחַזְּקוּם לָכֵם
לְגְבוּל קְדְמָה

מֵהָצֵר עֵינָן
שֶׁפְחָמָה :

11. וַיֵּרֶד הַגְּבֹל
מִשֶּׁפְּחָם הַרְבִּלָּה

מִקְדָּם לְעֵינָן
וַיֵּרֶד הַגְּבֹל

וַיַּחֲבֹה
עַל-צִדְהָ יַם-כִּנְרֹת

קְדְמָה :

12. וַיֵּרֶד הַגְּבֹל
הַיַּרְדֵּי

וְהָיוּ הַנְּקֻדּוֹתָיו
יַם-הַמֶּלַח

זֹאת תִּהְיֶה לָכֵם
הָאָרֶץ

לְגְבוּלְתֶּיהָ סָבִיב :

13. וַיִּצַּן מֹשֶׁה
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר
זֹאת הָאָרֶץ

אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ
בְּגֻזְלֹת

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לָתֵת

לְתִשְׁעַת הַשְּׁבִיטֹת
וּלְחִצֵּי הַמִּטָּה :

14. כִּי לָקְחוּ
מִטְּבֵי הָרְאוּבֵנִי

לְבָתֵּי אֲבֹתָם
וּמִטְּבֵי בְנֵי-גָד

לְבָתֵּי אֲבֹתָם
וְהָצִי מִטְּבֵי מְנַשֶּׁה

לָקְחוּ גְּבֻלָּתָם :

by the side of Edom,

and it shall be to you

the southern border

from the ¹end of the Salt
Sea
eastward.

4. ²And your border shall
turn about
from the south

of the ascent of
Akrabbim,
and pass along to Zin;

and its ³terminating
points shall be
southward of Kadesh-
barnea;

and it shall go forth to
Hazar-addar,
and pass along to
Azmon.

5. And the border shall
turn about
from Azmon

unto the brook of Egypt,

and its ³terminating
points shall be
at the sea.

6. And [for] the western
border,
you shall have

the great sea ⁴for a
border;

this shall be to you
the western border.

7. And this shall be to
you
the northern border:

from the great sea

you shall mark out for
you
the mount Hor.

8. From the mount Hor

you shall mark out to the
entrance of Hamath;
and the ³terminating points
of the border shall be
at Zedad.

9. And the border shall
go forth to Ziplron,
and its ³terminating
points shall be

[at] Hazar-enan;

this shall be for you

עַל-יְדֵי אֲדוֹם

וְהִיָּה לָכֵם

גְּבוּל זָנֹב

מִקְצֵה יַם-הַמֶּלַח
קְדְמָה :

4. וְנִסְבֹּת לָכֵם הַגְּבֹל
מִזָּנֹב

לְמַעַלַּת עֲקֻרְבִּים

וְעָבְרָה צִנָּה

וְהָיוּ נְקֻדּוֹת תְּחֻמֹּתָיו

מִזָּנֹב קְדֵשׁ-בַּרְנֵעַ

וַיֵּצֵא חֲצֵר-אֲדָר

וְעָבְרָה עֲצְמוֹנָה :

5. וְנִסְבֹּת הַגְּבֹל
מֵעֲצְמוֹן

נַחֲלֵה מִצְרַיִם

וְהָיוּ תְּחֻמֹּתָיו
הַיָּמָה :

6. וְגְבוּל זָמַן

וְהִיָּה לָכֵם

הַיָּם הַגָּדוֹל וְגְבוּל
זֶה-יִהְיֶה לָכֵם

גְּבוּל זָמַן :

7. וְזֶה-יִהְיֶה לָכֵם
גְּבוּל צִפּוֹן

מִן-הַיָּם הַגָּדוֹל
תִּתְּאוּ לָכֵם

הַר הָהָר :

8. מֵהַר הָהָר
תִּתְּאוּ לְבֵאֵי הַמָּת

וְהָיוּ תְּחֻמֹּת הַגְּבֹל
צֵדָדָה :

9. וַיֵּצֵא הַגְּבֹל וּזְרֹנָה
וְהָיוּ תְּחֻמֹּתָיו
הָצֵר עֵינָן
זֶה-יִהְיֶה לָכֵם

1) Or, outmost edge. 2) Heb., And the border shall turn about for you. 3) Heb., goings out. 4) Or, and the border [thereof]. 5) Or, coast; Heb., shoulder. 6) Or, divide among yourselves 7) Or, westward

of the children of Ephraim

a chief,

Kemuel the son of Shipthan.

25. And of the tribe

of the children of Zebulun

a chief,

Elizaphan the son of Parnach.

26. And of the tribe

of the children of Issachar

a chief,

Paltiel the son of Azzan.

27. And of the tribe

of the children of Asher

a chief,

Ahihud the son of Shelomi.

28. And of the tribe

of the children of Naphtali

a chief,

Pedahel the son of Ammihud.

29. These [are those] {
whom the Lord has
commanded {

to divide the inheritance

[unto] the children of Israel

in the land of Canaan.

ל

חמישי

1. And the Lord spoke unto Moses, in the plains of Moab

by the Jordan [opposite] Jericho, saying:

2. Command the children of Israel, that they give to the Levites of the inheritance of their possession

cities and a suburb to the cities round about them

בְּנֵי־אֶפְרַיִם

נָשִׂיא

קִמְוֵאל בֶּן־שִׁפְתָן :

25. וּלְכַמֶּנֶה

בְּנֵי־זְבֻלֹן

נָשִׂיא

אֵלִיצָפָן בֶּן־פֶּרְנָךְ :

26. וּלְכַמֶּנֶה

בְּנֵי־יִשָּׁשְׁכָר

נָשִׂיא

פַּלְתִּיאֵל בֶּן־עֲזָנָן :

27. וּלְכַמֶּנֶה

בְּנֵי־אַשֶׁר

נָשִׂיא

אֲחִיהוּד בֶּן־שְׁלֹמִי :

28. וּלְכַמֶּנֶה

בְּנֵי־נַפְתָּלִי

נָשִׂיא

פְּדַהֵל בֶּן־עַמְּיָהוּד :

29. אֵלֶּה

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

לְנַחֵל

אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :

CAP. XXXV.

חמישי

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

בְּעֶרְבַת מוֹאב

עַל־יַרְדֵּן יְרִיחוֹ

לֵאמֹר :

2. צִוְּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְנָתַנוּ לָלֵוִיִּם

כְּנַחֲלֵת אֲחֵיהֶם

עָרִים לְשִׁבְתָּ

וּמִנְיָשׁ לְעָרֵיהֶם

סָבִיב לְבֵיתֵיהֶם

15. The two tribes

and the half-tribe

have taken their inheritance

on this side of the Jordan [opposite] Jericho

eastward, toward the sunrising.

רְבִיעִי

16. And the Lord spoke unto Moses,

saying

17. These [are]

the names of the men

who shall divide to you

for inheritance the land:

El'azar the priest,

and Joshua the son of Nun.

18. And one chief,

one chief of [every] tribe

you shall take,

to divide the land for inheritance.

19. And these [are]

the names of the men:

Of the tribe of Judah,

Caleb the son of Yephunneh.

20. And of the tribe

of the children of Simeon,

Shemuel the son of Ammihud.

21. Of the tribe of Benjamin,

Elidad the son of Kishon.

22. And of the tribe of the children of Dan

a chief,

Bukki the son of Yoggi.

23. Of the children of Joseph:

of the tribe of children of Menasseh

a chief,

Hannal the son of Ephod.

24. And of the tribe

15. שְׁנֵי הַטִּיבֹת

וְחֶצֶי הַטִּיבָה

לָקְחוּ וְנָחֲלָהֶם

מִעֵבֶר לַיַּרְדֵּן יְרִיחוֹ

קִדְמָה מִזְרְחָה :

רְבִיעִי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחוּבָּרִין)

16. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

17. אֵלֶּה

שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים

אֲשֶׁר־יִנְחֲלוּ לָכֶם

אֶת־הָאָרֶץ

אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן :

18. וְנָשִׂיא אֶחָד

נָשִׂיא אֶחָד מִכָּל־הַטִּיבָה

תִּקְחוּ

לְנַחֵל אֶת־הָאָרֶץ :

19. וְאֵלֶּה

שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים

לְכַמֶּנֶה יְהוּדָה

כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה :

20. וּלְכַמֶּנֶה

בְּנֵי שִׁמְעוֹן

שְׁמוּאֵל בֶּן־עַמְּיָהוּד :

21. לְכַמֶּנֶה בִּנְיָמִן

אֵלִידָד בֶּן־כִּישׁוֹן :

22. וּלְכַמֶּנֶה בְּנֵי־דָן

נָשִׂיא

בִּקִּי בֶן־יֹגִלִי :

23. לְכַמֶּנֶה יוֹסֵף

לְכַמֶּנֶה בְּנֵי־מְנַשֶּׁה

נָשִׂיא

חֲנַנֵּל בֶּן־עֲפֹד :

24. וּלְכַמֶּנֶה

1) Or, reelevated. 2) Or, pasture land.

the murderer shall surely be put to death.	מוֹת יוֹמֵת הָרָצָח :	13. And the cities	וְהָעָרִים 13.
19. The avenger of the blood	19. גֹּאֵל הַדָּם	which you shall give,	אֲשֶׁר תַּחֲנוּ
shall himself put to death	הוא יָמִית	six cities of refuge	שֵׁשׁ עָרֵי מִקְלָט
the murderer;	אֶת־הָרָצָח	shall they be for you.	תִּהְיֶינָה לָכֶם :
when he meets him,	בִּפְגֹּעוֹ-כּוֹ	14. Three of the cities	14. אֵת וְשְׁלֹשׁ הָעָרִים
he shall put him to death	הוא יִמָּחֲנוּ :	you shall give	תַּחֲנוּ
20. And if out of hatred	20. וְאִם־בִּשְׂנְאָה	on this side of the	מִשְׁכַּר לַיַּרְדֵּן
he thrust him,	יִהְדָּפֵנוּ	Jordan,	וְאֵת שְׁלֹשׁ הָעָרִים
or he hurled upon him	אוֹ-הַשְּׁלִידָה עָלָיו	and three of the cities	תַּחֲנוּ
[any thing],	בְּצָדִיהָ	you shall give	בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
'purposely,	וַיָּמָת :	In the land of Canaan;	עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה :
and he died.	21. אוֹ בְּאִיָּה	cities of refuge they	15. לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
21. Or in enmity	הִכּוֹ	shall be.	וְלִגֵּר
he smote him	בְּיָדוֹ	15. For the children of	וְתוֹשֵׁב בְּתוֹכָם
with his hand,	וַיָּמָת	Israel,	תִּהְיֶינָה
and he died;	מוֹת־יוֹמֵת בַּמָּקֹה	and for the stranger,	שֵׁשׁ־הָעָרִים הָאֵלֶּה
he that smote him shall	רָצָח הוּא	shall be	לְמִקְלָט
surely be put to death;	גֹּאֵל הַדָּם	these six cities	לְנוֹם שְׂמָה
he is a murderer;	יָמִית אֶת־הָרָצָח	for refuge;	כִּי־מִבְּהִנְפֹּשׁ
the avenger of the blood	בִּפְגֹּעוֹ-כּוֹ :	that thither shall flee	בִּשְׂגִיגָה :
shall put the murderer	22. וְאִם־בִּפְתָּע	every one that kills a	16. בִּלְבַד־בְּכֹל בְּרוּלָא
to death,	בְּדֹא־אִיָּה	person	הִכּוֹ
when he meets him,	יִהְדָּפוּ	through error.	וַיָּמָת
22. But if suddenly,	אוֹ-הַשְּׁלִידָה עָלָיו	16. But if with an iron	רָצָח הוּא
without enmity,	כָּל־כְּדִי	instrument	מוֹת יוֹמֵת הָרָצָח :
he thrust him,	כִּלְא צָדִיקָה :	he smote him,	17. וְאִם בְּאֶבֶן יָד
or he hurled upon him	23. אוֹ בְּכָל־אֶבֶן	and he died,	אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ
any thing	אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ	he is a murderer;	הִכּוֹ
without 'purpose.	בְּדֹא רְאוּת	the murderer shall surely	וַיָּמָת
23. Or with any stone,	יִפֹּל עָלָיו	be put to death.	רָצָח הוּא
whereby he may die,	וַיָּמָת	17 And if with a stone in	מוֹת יוֹמֵת הָרָצָח :
without seeing [it],	וְהוּא לֹא־אֵיב לוֹ	the hand	18. אוֹ בְּכִלֵּי עֵצִיד
and he cast [it] upon him,	וְלֹא מִבְּקֹשׁ רָעוֹ :	whereby he may die,	אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ
and he died,	24. וְשִׁפְטוֹ הָעֵדָה	he smote him,	הִכּוֹ
and he was not his	בֵּין חֲמִפָּה	and he died,	וַיָּמָת
enemy,	וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם	he is a murderer;	רָצָח הוּא
and did not seek his			
harm.			
24. Then shall the con-			
gregation judge			
between the smiter			
and [between] the			
avenger of the blood			

In all your habitations.	בְּכָל מִושְׁבֵּיתֵיכֶם :	according to these ordinances.	עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה
30. Whoever kills a person,	כָּל מִכְּבֹה־נֶפֶשׁ 30.	25. And the congregation shall deliver the murderer	25. וְהָצִיאוּ הָעֵדָה אֶת הַרָצָח
according to the testimony of witness shall they slay the murderer;	כָּפִי עֵדִים יִרְצֹחַ אֶת הַרָצָח וְעַד אֲחֵד לֹא יִשְׁעֵהוּ בִנְפֹשׁ לְבִיחָה :	out of the hand of the avenger of the blood, and the congregation shall restore him unto his city of refuge,	מִיַּד גֹּאֲלֵי הַדָּם וְהִשְׁכִּיחוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מְקַלְמוֹ
but one witness shall not testify against any person [to cause him] to die.	לְבִיחָה :	whither he had fled;	אֶשְׁרֵינָם יָמֶה וְיָשָׁב בָּהּ עַד־מוֹת
31. And you shall not take ransom	31. וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רָצָח אֶשְׁרֵי־הוּא רָשָׁע לְבִיחָה	and he shall dwell therein until the death	26. { וְאִם־יָצָא יָצָא הָרָצָח אֶת־גִּבּוֹל עִיר מְקַלְמוֹ
for the life of a murderer,	כֹּפֶר לְנֶפֶשׁ רָצָח	of the high priest,	אֶשְׁרֵי־יָנוּס שָׁמָּה :
who is guilty of death;	אֶשְׁרֵי־הוּא רָשָׁע לְבִיחָה	whom they anointed with the holy oil.	27. וּמָצָא אֹתוֹ נֹאֲלֵ הַדָּם מֵחַוּץ לְגִבּוֹל עִיר מְקַלְמוֹ
but he shall surely be put to death.	כִּי־מוֹת יוּמָת :	26. But if the murderer shall at any time pass the border	וְרָצַח גֹּאֲלֵ הַדָּם אֶת־הַרָצָח אִין לֹ דָם :
32. And you shall not take ransom	32. וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רָצָח	of his city of refuge,	28. בִּי בְעִיר מְקַלְמוֹ יֵשֵׁב עַד־מוֹת
for him who has fled to the city of his refuge,	אֶל־עִיר מְקַלְמוֹ לְשׁוֹב לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן :	whither he flees,	כֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הַרָצָח אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ :
that he should come again to dwell in the land,	לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן :	27. And the avenger of the blood find him outside of the border	29. וְהָיוּ אֵלֶּה לְכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם
until the death of the priest.	33. וְלֹא־תִחַנְּפוּ אֶת־הָאֶרֶץ אִשֶּׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יִחַנְּף אֶת־הָאֶרֶץ וְאֶרֶץ לֹא־יִכָּפֵר בְּדָם	of his city of refuge,	
33. And you shall not pollute the land	אֶת־הָאֶרֶץ אִשֶּׁר אַתֶּם בָּהּ	and the avenger of the blood slay the murderer	
wherein you are;	כִּי הַדָּם הוּא יִחַנְּף אֶת־הָאֶרֶץ וְאֶרֶץ לֹא־יִכָּפֵר בְּדָם	[there shall be] no blood [guiltiness] for him.	
for it is the blood that pollutes the land;	אֶת־הָאֶרֶץ וְאֶרֶץ לֹא־יִכָּפֵר בְּדָם	28. Because	
and no atonement can be made for the land	אֶת־הָאֶרֶץ וְאֶרֶץ לֹא־יִכָּפֵר בְּדָם	in his city of refuge	
for the blood	אֶת־הָאֶרֶץ וְאֶרֶץ לֹא־יִכָּפֵר בְּדָם	he ought to dwell until the death	
that was shed therein,	אֶת־הָאֶרֶץ וְאֶרֶץ לֹא־יִכָּפֵר בְּדָם	of the high priest;	
but by the blood of him that has shed it.	כִּי־אֵם בְּדָם שָׁפָכוֹ :	but after the death	
34. And you shall not defile the land	34. וְלֹא תִמְשָׁא אֶת־הָאֶרֶץ אִשֶּׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ	of the high priest;	
which you inhabit;	אֶת־הָאֶרֶץ אִשֶּׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ	shall the murderer return into the land of his possession	
in the midst of which I dwell;	אֶת־הָאֶרֶץ אִשֶּׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ	29. And these [things] shall be to you for a statute of justice	
	כִּי הַדָּם הוּא יִחַנְּף אֶת־הָאֶרֶץ וְאֶרֶץ לֹא־יִכָּפֵר בְּדָם	for your generations	

of the children of Israel
(for) wives,

then will be 'taken away
their inheritance

from the inheritance

of our fathers,

and it will be added

unto the inheritance

of the tribe

whereunto they may
become [wives],
and from the lot

of our inheritance

it will be 'taken away.

4. And when it shall be
the jubilee
of the children of Israel,

then will be added

their inheritance

unto the inheritance

of the tribe

whereunto they shall
become [wives],
and from the inheritance

of the tribe

of our fathers

will be 'taken away

their inheritance.

5. And Moses com-
manded
the children of Israel

by the order of the Lord,
saying:

Right

speaks the tribe of the
sons of Joseph.

6. This is the thing

which the Lord has com-
manded
concerning the daugh-
ters of Zelophehad,

saying:

בני ישראל
לנשים

ונגרשה

נחלתן

מןחלת

אבותינו

ונוסף

עד נחלת

הטפה

אשר תהיינה להם

ומגדל

נחלתנו

יגרע:

4. ואם-יהיה היכל

לבני ישראל

ונספה

נחלתן

עד נחלת

הטפה

אשר תהיינה להם

ומנחלת

מטה

אבותינו

יגרע:

נחלתן:

5. ויצו משה

את-בני ישראל

על-פי יהוה

לאמר

בן

משה בגוי-יוסף

דברים:

6. זה הדבר

אשר-צוה יהוה

לבנות זלפחד

לאמר

for I, the Lord,
dwell

in the midst of the
children of Israel.

לו

שביעי

1. And [there] came
near

the family heads

of the family

of the children of Gil'ad,

the son of Machir,

the son of Menasseh,

of the families

of the sons of Joseph,

and they spoke

before Moses,

and before the chiefs,

the family heads

of the children of Israel.

2. And they said:

My lord

has the Lord commanded

to give

the land

for an inheritance

by lot

to the children of Israel,

and my lord has been

by the Lord

to give

the inheritance

of Zelophehad our

brother

to his daughters.

3. And [if] they become

to one

of the sons

of the [other] tribes

כי אני יהוה
שבן

פתוך בני ישראל:

CAP. XXXVI.

שביעי

1. ויקרבו

ראשי האבות

משפחת

בני-גלעד

בן-מכיר

בן-מנשה

משפחת

בני יוסף

נדברו

לפני משה

ופני השרים

ראשי אבות

בני ישראל:

2. ויאמרו

את-אדני

צוה יהוה

לתת

את-הארץ

בנחלה

בגורל

לבני ישראל

ואדני צוה

ביתוה

לתת

את-נחלת

זלפחד אחינו

לבנותיו:

3. והיו

לאחד

מבני

שבט

9. ¹And no inheritance shall ²pass from one tribe to another tribe; but every one to his possession shall 'cleave the tribes of the children of Israel.

(10). Even as the Lord had commanded Moses,

so did the daughters of Zelophchad, מַפְסִיר

(11. And [so] became Mahlah,

Tirzah, and Hoglah, and Milcah, and Noah, the daughters of Zelophchad, ¹the sons of their uncles for) wives.

(12. ²Of the families of the sons of Menasseh the son of Joseph they became (for) wives: and their inheritance remained in the tribe

of the family of their father.

(13. These are the commandments and the ordinances,

which the Lord commanded by the hand of Moses

unto the children of Israel in the plains of Moab by the Jordan [opposite] Jericho.

9. וְלֹא-תִסָּב נַחֲלָה בְּיָמֵיהֶם לְמִטָּה אַחֶרָה כִּי-אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִרְדָּ בְקָו מִמֹּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

10. כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה :

כִּן עָשׂוּ בָנוֹת זֵלֹפְחָד : מַפְסִיר

11. וְהָיָה מַחֲלָה

תִּרְצָה וְהֹגֵלָה וּמִלְכָּה וְנוֹחַ וּבָנוֹת זֵלֹפְחָד לְבָנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים :

12. מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי-מְנַשֶּׁה בְּיוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְהָיָה נַחֲלָתָן עַל-מִטָּה :

מִיִּשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן :

13. אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאב עַד יַרְדֵּן וּבְרֹחוֹ :

To those who are pleasing in their eyes they may become (for) wives; nevertheless to the family of the tribe of their father they shall become (for) wives.

13. ¹And no inheritance shall ²pass by the children of Israel

from tribe to tribe; } but every one

to the inheritance of the tribe of his fathers shall 'cleave the children of Israel

8. And every daughter

[that] inherits an inheritance out of the tribes of the children of Israel, to one

of the family of the tribe of her father shall she become

(for) a wife;

in order that the children of Israel shall inherit }

every man the inheritance of his father.

לְמִטָּה בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אֲךֹּל לְמִשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים :

13. וְלֹא-תִסָּב נַחֲלָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּטָּה אַחֶרָה כִּי-אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִרְדָּ בְקָו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה :

כִּן עָשׂוּ בָנוֹת זֵלֹפְחָד לְבָנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים :

11. וְהָיָה מַחֲלָה תִּרְצָה וְהֹגֵלָה וּמִלְכָּה וְנוֹחַ וּבָנוֹת זֵלֹפְחָד לְבָנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים :

12. מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי-מְנַשֶּׁה בְּיוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְהָיָה נַחֲלָתָן עַל-מִטָּה :

13. אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאב עַד יַרְדֵּן וּבְרֹחוֹ :

מִיִּשְׁפַּחַת אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים :

(for) a wife;

in order that the children of Israel shall inherit }

every man the inheritance of his father.

לְמִטָּה בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אֲךֹּל לְמִשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים :

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה :

כִּן עָשׂוּ בָנוֹת זֵלֹפְחָד לְבָנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים :

11. וְהָיָה מַחֲלָה תִּרְצָה וְהֹגֵלָה וּמִלְכָּה וְנוֹחַ וּבָנוֹת זֵלֹפְחָד לְבָנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים :

1) Or, So; or, That. 2) Or. remove. 3) Or, of.

4) Or, adhere. 5) Or, their father's brother's sons

6) I. e., [To persons] of . . .

סֵפֶר דְּבָרִים

DEUTERONOMY.

CHAPTER. I. א.

who dwelt in Heshbon,
and Og the king of
who dwelt
in Ashtarothe.
at Edre'i.

5. On this side of the
Jordan,
in the land of Moab,
began Moses
[to] declare
this law,
saying:

6. The Lord our God
spoke unto us in Horeb,
saying:
[It is] enough for you
[to] dwell
in this mountain.

7. Turn you,
and take your journey,
and go [to] the mountain
of the Emorites,
and unto all its neigh-
boring [places],
in the plain,
in the mountain
and in the lowland,
and in the South,
and by the sea-shore,
the land of the
Canaanites.

Or, hill-country.

אֲשֶׁר יָשָׁב בְּחֶשְׁבֹן
וְאֶת עֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
אֲשֶׁר יָשָׁב
בְּעִשְׂתָרוֹת
בְּעֶדְרִי:

5. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בְּאֶרֶץ מוֹאָב
הוֹאִיל מֹשֶׁה
בְּאֵר
אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת
לֵאמֹר:

6. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּהָרֵב
לֵאמֹר
רַב-לָכֶם שָׁכֵת
בְּהָר הַזֶּה:

7. פְּנוּ
וּסַעוּ לָכֶם
וּבֵאוּ הָרֵם הָאֵמֹרִי
וְאֶת-כָּל-שְׁכֵנֵי
בְּעֶרְבָה
בְּהָר
וּבְשִׁפְלָה
וּבְנֶגֶב
וּבְחוֹף הַיָּם
אֶת עַל הַבְּעֵנִי

1. These [are] the words
which Moses spoke
unto all Israel
on this side of the
Jordan,
in the wilderness,

in the plain
opposite Suph,
between Paran, and
(between) Tophel,
and Laban, and
Hazereth,
and Di-zahab.

2. [It is a journey] of
eleven days
from Horeb
[by] the way of mount
Se'ir
unto Kadesh-barnea.

3. And it came to pass
in the fortieth year,
in the eleventh month,
on the first day of the
month,
[that] Moses spoke
unto the children of
Israel,
according to all
that the Lord had com-
manded him
concerning them.

4. After he had smitten
Sihon
the king of the Amorites,

אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בְּמִדְבָּר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בְּעֶדְרִי
בֵּין פָּאָרָן וּבֵין תּוֹפֵל
וּבֵין לָבָן וּבֵין חֲזֶרֶת
וּבֵין דִּזָּהָב:

2. אַחַד עָשָׂר יוֹם
מִחֹרֵב
דֶּרֶךְ הַר-שֵׁעִיר
עַד קֶדֶשׁ בַּרנֶעֶ:
וַיְהִי:

3. בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה
בְּעִשְׁתֵּי-עָשָׂר חֹדֶשׁ
בְּאֶחָד הַיּוֹם
דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכֹל

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
לַעֲשׂוֹת:

4. אַחֲרֵי הִכּוֹתוֹ
אֶת סִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי

wise, and under-
standing,
and known,
of your tribes,
and I will make them
for your heads.
14. And you answered
me,
and said:
Good is the thing
which thou hast spoken
to do
15. And I took
the heads of your tribes
wise men,
and known,
and I made them
heads over you,
captains of thousands,
and captains of
hundreds,
and captains of fifties,
and captains of tens,
and officers, for your
tribes.
16 And I commanded
your judges
at that time,
saying:
Hear [the cause] between
your brethren,
and judge righteously
between a man and (be-
tween) his brother,
and (between) his
sojourner.
17. You shall not respect
persons
in judgment:
the small as well as the
great
you shall hear;
you shall not be afraid
of the face of a man;
for the judgment
belongs to God;
חכמים ונבנים
וידעים
לשכבתיכם
ונאשיכם
בראשיכם:
14. ותענו אתי
ונתאמר
מוב-הדבר
אשר-דברת
לעשות:
15. ואנכי
את-ראשי שבטיכם
אנשים חכמים
וידעים
ונתתי אותם
ראשים עליכם
שרי אלפים
ושרי מאות
ושרי חמשים
ושרי עשרות
ושמרים לשבטיכם:
16. ואצוה
את-שפטיכם
בעת ההוא
לאמר
ישמע בין-אחיכם
וישפטיהם צדק
בין-איש ובין-אחיו
ובין גרו:
17. לא תפירו פנים
במשפט
בקטן ובגדל
תשמעון
לא תנוי כפני-איש
כי המשפט
לה' הוא

and Lebanon,
unto the great river,
the river of Euphrates,
8. Benoid.
I have set before you
the land;
go in,
and possess the land
[of] which the Lord has
sworn
to your fathers,
to Abraham,
to Isaac, and to Jacob,
to give [it] to them,
and to their seed after
them.
9. And I said unto you
at that time
saying:
I am not able myself
alone
[to] bear you.
10. The Lord your God
has multiplied you,
and, behold, you are to-
day
as the stars of heaven
for multitude.
שני
11. The Lord,
the God of your fathers,
may add unto you
as you are
a thousand times [as
many].
and he may bless you
as he has spoken to you
12. How can I bear
myself alone
your cumbrance, and
your burden,
and your strife?
13. Take you men,

והקדנו
עד-הנהר הגדל
נהר פרת:
8. בנוד.
נתתי לפניכם
את-הארץ
באו
ורשו את-הארץ
אשר נשבע יהוה
2 אבותיכם
לאברהם
ליצחק וליעקב
לתת להם
וירשם אחריהם:
9. ואמר אליכם
בעת ההוא
לאמר
לא-אוכל לבדי
שאת אתכם:
10. יהוה אלהיכם
הרבה אתכם
והנכם היום
ככוכבי השמים
לרב:
שני
11. יהוה
אלהי אבותיכם
יגדל עליכם
ככם
אלף פעמים
ויברך אתכם
כאשר דבר לכם:
12. איך אשא לבדי
טרחכם ומשאכם
וירידכם:
13. הנו לכם אנשים

1) Or, as far as the, etc. 2) Or, given. 3) Or, to: or: according to.

and do not be ¹dismayed.

שְׁלֹשִׁי

22 And all of you came
near unto me,

and you said:

Let us send men

before us,

that they may search
out for us
the land,

and bring us word again

[concerning] the way

by which we must go up,

and the cities

unto which we shall
come.23. And the thing was
pleasing in my eyes;
and I took of you

twelve men,

one man for every tribe.

24. And they turned,

and went up into the
mountain
and cameunto the valley of ²Eshcol,
and spied it out.

25. And they took

of the fruit of the land,

and brought [it] down
to us,
and brought us word
again,

and said:

Good is the land

which the Lord our God
gives to us.26. Yet you would not
go up, }

and you rebelled

[against] the order of
the Lord your God.27. And you murmured
in your tents,

וְאַל-תִּתַּחַת :

שְׁלֹשִׁי

22. וְתִקְרְבוּן אֵלַי }
בְּדִבְכֶם }

וְתֹאמְרוּ

נְשַׁלְחָה אַנְשִׁים

לְפָנֵינוּ

וְנַחְפְּרוּ-לָנוּ

אֶת-הָאָרֶץ

וְיָשִׁיבוּ אֵתְנוּ דְבָר

אֶת-הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר נַעֲלֹדְכֶם

וְאֵת הָעָרִים

אֲשֶׁר נָבֵא אֱלֹהֵינוּ :

23. וַיִּמָּשֶׁב בְּעֵינַי הַדְּבָר

וַאֲנִי

שָׁמַעְתִּי מִכֶּם

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אַנְשִׁים

אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטוֹ :

24. וַיִּפְּנוּ

וַיַּעֲלוּ הַר הַחֵרֶב

וַיָּבֹאוּ

עַד-נַחַל אֶשְׁכּוֹל

וַיִּרְאוּ אֹתָהּ :

25. וַיִּקְחוּ בְיָדָם

מִפְרֵי הָאָרֶץ

וַיִּזְרִידוּ אֵלֵינוּ

וַיָּשִׁיבוּ אֵתְנוּ דְבָר

וַיֹּאמְרוּ

טוֹבָה הָאָרֶץ

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

נָתַן לָנוּ :

26. וְלֹא אָבִיתֶם

לָעֹלָת

וְתִמְרֹת

אֶת-פִּי-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וְתִרְגְּמוּ בְּאָזְנוֹיְכֶם

27. וְתִרְגְּמוּ בְּאָזְנוֹיְכֶם

and the cause

that will be to hard for
you
you shall bring unto me,
and I will hear it.18. And I commanded
you

at that time

all the things

which you should do.

19. And we journeyed
from Horeb,
and we went[through] all that great
and terrible wilderness,

which you have seen,

[by] the way

of the 'mountain of the
Emorites,as the Lord our God
had commanded }

us;

and we came

unto Kadesh-barnea.

20. And I said unto you:

You are come

unto the 'mountain of
the Emorites,

which the Lord our God

gives to us.

21. Behold,

the Lord thy God has ²set

before thee

the land;

Go up,

take possession,

as the Lord, the God
of thy fathers, has
spoken }

to thee;

do not fear.

וְהַדְּבָר

אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם
מִקְרִיבוֹן אֵלַי
וְשָׁמַעְתִּיו :

18. וְאֶצְוֶה אֶתְכֶם

בְּעֵת הַהוּא

אֶת כָּל-הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :

19. וְנִסַּע מִחֵרֶב
וְנֵקֵדאֶת כָּל-הַמִּדְבָּר
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
הַהוּא }

אֲשֶׁר רִאִיתֶם

בְּדֶרֶךְ

הַר הָעִמּוֹרִי

כַּאֲשֶׁר צִוֶּה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֲתָנוּ

וְנָבֵא

עַד קֶדֶשׁ בַּרנֶע :

20. וְאָמַר אֲלֵיכֶם

בָּאתֶם

עַד-הַר הָעִמּוֹרִי

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

נָתַן לָנוּ :

21. רְאֵה

נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

לְפָנֶיךָ

אֶת-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר

רָשָׁה

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ

לָךְ

אֶל-תִּירָא

unto this place.	עד-המקום הזה :	and said:	ותאמרו
32. Yet ⁱⁿ this thing	32. ובדבר הזה	Because ^{the} Lord hated ^{us} ,	בשנאת יהוה אתנו
you do not believe	אינכם מאמינים	he has brought us forth	הוציאנו
(in) the Lord your God,	ביהוה אלהיכם :	out of the land of Egypt,	מארץ מצרים
33. Who goes before you	33. ההלך לפניכם	to deliver us	לתת אתנו
in the way,	בדרך	into the hand of the ^{Emorites,}	ביד האמורי
to seek out for you a ^{place}	לתור לכם מקום	to destroy us.	להשמידנו :
for your encamping,	לחנותכם	28. Whither	28. אנה
In fire (by) night,	באש לילה	are we going up?	אנחנו עלים
to show you (in) the way	לראתכם בדרך	our brethren	אחינו
by which you shall go.	אשר תלכו בה	have made our heart ^{to melt,}	הם פו את-לבבנו
and in the cloud by day.	ובענן יום :	saying:	לאמר
34 And the Lord heard	34. וישמע יהוה	[The] people [are] greater and taller than we;	עם גדול ורם ממנו
the voice of your words.	את-קול דבריכם	the cities [are] great	ערים גדולות
and was angry.	ויקצף	and fortified up to ^{heaven;}	ובצורת בשמים
and swore, saying:	וישבע לאמר :	and moreover the sons ^{of [the] Anakim}	ונם-בני ענקים
Surely [there, shall none see]	35. אם-יראה איש	we have seen there.	ראינו שם :
of these men	באנשים האלה	29. Then I said unto you:	29. ואמר אלכם
of this evil generation	הדור הרע הזה	Dread not,	לאתערצון
the good land	את הארץ הטובה	neither be afraid of ^{them.}	ולאתיראון מהם :
[of] which I have sworn	אשר נשבעתי	30. The Lord your God	30. יהוה אלהיכם
to give [it] to your ^{fathers.}	לתת לאבותיכם :	who goes before you,	ההלך לפניכם
36 Save	36. וילתי	he shall fight for you,	הוא ילחם לכם
Caleb the son of ^{Jephunneh,}	פלב בן-יפנה	according to all that ^{he did}	ככל אשר עשה
he shall see it,	הוא יראה	for you	אתכם
and to him I will give ^{the land}	ולד-אתן את-הארץ	In Egypt	במצרים
upon which he has ^{trodden,}	אשר דרד-בה	before your eyes,	לעיניכם :
and to his children;	ולבניו	31. And in the wilderness	31. ובמדבר
because he has fully ^{followed the Lord.}	{ ישן אשר מלא	where thou hast seen	אשר ראית
37. Also with me	37. גם-בי	that the Lord thy God ^{bore thee.}	{ אשר נשאך יהוה
was the Lord angry	ההאנף יהוה	as a man does bear	כאשר ישא-איש
for your sakes,	בגללכם	his son,	את-בנו
saying:	לאמר	In all the way	בכל-הדרך
Thou also	גם-אתה	that you went,	אשר הלכתם
do not go in thither.	לא-תבא שם	until you came	עד-באתם

1) Or, of the hatred of the Lord [against] us. 2) I. e., discouraged us. 3) Or, which. 4) Or; where.
 5) Or. for [all] this thing.

that you may not be
smitten down
before your enemies.

43. So I spoke unto you,
and you did not hearken;

but you rebelled
[against] the order of
the Lord,
and you were presumptuous,

and you went up into
the mountain.

44. And [there] came
out the Emorites,
that dwell in that
mountain,
against you,

and they chased you

as the bees do

and they beat you down
in Se'ir,
[even] unto Hormah.

45. And you returned,
and wept

before the Lord;

but the Lord did not
hearken
to your voice,

nor did he give ear unto
you.

46. And you abode in
Kadesh
many days,

according to the days
that you abode [there].

ב

1. Then we turned,

and we journeyed into
the wilderness
[by] the way of the Red
Sea,

as the Lord has spoken
unto me;

and we compassed
mount Se'ir
many days.

חמישי

2. And the Lord said
unto me,
saying:

וְלֹא תִגְנְפוּ

לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם :

43. וְאִדְבַּר אֲלֵיכֶם

וְלֹא שָׁמַעְתֶּם

וַתִּמְרֹדוּ

אֶת־פִּי יְהוָה

וַתִּזְדוּרְוּ

וַתַּעֲלוּ הָהָרָה :

44. וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי

הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא

לְקַרְאֲתֶכֶם

וַיִּרְדְּפוּ אַחֲכֶם

כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה

הַדְּבָרִים

וַיַּכּוּ אֶתְכֶם בַּשֵּׁיטָה

עַד־חֲרָמָה :

45. וַתָּשׁוּבוּ

וַתִּבְכּוּ

לִפְנֵי יְהוָה

וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה

בְּקוֹלְכֶם

וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם :

46. וַתָּשׁוּבוּ בְּקֶדֶשׁ

יָמִים רַבִּים

כַּיָּמִים

אֲשֶׁר יִשְׁכַּתֶּם :

CAP. II.

א. וַנִּפְּן

וַנִּפְעַם מִדֶּבֶר־פָּרָה

דֶּרֶךְ יַם־סוּף

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵי

נָגַם בְּאֶת־הַר שֵׁעִיר

יָמִים רַבִּים :

חֲמִישִׁי

2. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי

לֵאמֹר :

38. Joshua the son of
Nun,
who stands before thee,
he shall go in thither;
him encourage thou;

for he shall cause
Israel to inherit it.

רביעי

39. And your little ones,
[of] whom you said:

They shall be [for] a prey,
and your children,

who do not know to-day
[of] good or evil,

they shall go in thither,

and to them I will give it,
and they shall possess it.

40. But [as for] you,
turn you,
and take your journey
into the wilderness
[by] the way of the
Red Sea.

41. And you answered,
and said unto me:

We have sinned against
the Lord;

we will go up,
and we will fight,

according to all that
the Lord our God has
commanded us;

and you girded on
[every] man

his weapons of war,
and you acted foolishly,

to go up into the
mountain.

42. And the Lord said
unto me:

Say to them:
Do not go up

and do not fight;
for I am not in your
midst:

38. וַיֹּשֻׁעַ בֶּן־נֹון

הַעֹמֵד לִפְנֵיךָ

הוּא יֵבֵא שָׁמָּה

אֲתוֹ חֹזֵק

כִּי־הוּא וַיַּחֲלִלְנָה

אֶת־יִשְׂרָאֵל :

רביעי

39. וְטַפְכֶּם

אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם

לְבָנֵי יִהְיֶה

וּבְנֵיכֶם

אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם

טוֹב וָרָע

הָמָּה יֵבֵאוּ שָׁמָּה

וְלָהֶם אֶתְּנֶנָּה

וְהֵם יִירְשׁוּהָ :

40. וְאַתֶּם פְּנֹו לְכֶם

וּסְעוּ מִדֶּבֶר־פָּרָה

דֶּרֶךְ יַם־סוּף :

41. וַתַּעֲנוּ

וַתֹּאמְרוּ אֲלֵי

חֲטֵאנוּ לַיהוָה

אֲנַחְנוּ נֵעֲלֶה

וְנִלְחָמָנָה

כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וַתִּחְגְּרוּ

אִישׁ

אֶת־בָּלְיִ מִלַּחְמָתוֹ

וַתַּחֲלִינוּ

לַעֲלֹת הָהָרָה :

42. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי

אָמַר לָהֶם

לֹא תַעֲלוּ

וְלֹא־תִלָּחֲמוּ

כִּי אֲנִי לֹא־בְרִיכְכֶם

1) Or. deemed it a light thing; or. were ready.

the children of Esau, כְּנִי-עֵשָׂו
 who dwell in Se'ir, הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר
 from the way of the plain, מִדֶּרֶךְ הָעֲרָבָה
 from Elath, and from Ezyon-geber; מֵאֵילַת וּמֵעֵזְנֹן גִּבֹּר
 and we turned, וַנִּפְּן
 and passed, וַנַּעֲזֹב
 [by] the way of the wilderness of Moab. דֶּרֶךְ מִדְּבַר מוֹאָב
 9. And the Lord said unto me, 9. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 Do not vex Moab, אַל-תִּצְרֹר אֶת-מוֹאָב
 nor contend with them וְאֶל-תִּתְנֶנּוּ בָם
 [in] battle; מִלְחָמָה
 for I will not give thee כִּי לֹא-אֶתֶּן לְךָ
 of his land, בְּאֶרְצוֹ
 [for] a possession; יֶרֶשָׁהּ
 because to the children of Lot, כִּי בְּכִנְיֹלוֹם
 I have given Ar, נָתַתִּי אֶת-עָרָא
 [for] a possession. יֶרֶשָׁהּ
 10.—The Emim, 10. הָאֱמִימִים
 in times past dwelt therein, לְפָנִים יָשְׁבוּ בָהּ
 a people, עַם
 great, and many, גָּדוֹל וְרַב
 and tall, as the Anakim, וְרַם בְּעֵנִיקִים
 11. [As] Rephaim, 11. רִפְאִיִּים
 were they also accounted, וַיַּחֲשֹׁבוּ אֹתָהֶם
 as the Anakim; כְּעֵנִיקִים
 but the Moabites וְהַמּוֹאָבִיִּים
 call them Emim, יִקְרְאוּ לָהֶם אֱמִיִּים
 12. And in Se'ir, 12. וּבְשֵׁעִיר
 dwelt the Horites in times past; יָשְׁבוּ הַחֹרִיִּים לְפָנֵינוּ
 but the children of Esau drove them out; וּבְנֵי עֵשָׂו יִירְשׁוּם
 and they destroyed them from before them, וַיִּשְׁמְדוּם מִפְּנֵיהֶם
 and they dwell in their stead; וַיֵּשְׁבוּ מִתְחַבֵּם
 as Israel has done, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
 to the land of his possession, לְאֶרֶץ עַן יִרְשָׁתוֹ
 which the Lord has given to them, אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה לָהֶם
 13. Now rise up, 13. עֲמִתָּה קִבּוֹ

3. [It is] enough for you [to] compass this mountain; 3. רַב-לָכֶם סֹב
 את-הַהָר הַזֶּה
 turn you northward. פְּנוּ דָקֶם צָפֹנָה
 4. And the people command thou, 4. וְאַתָּה-תִּצְוֶם צֶן
 saying: לְאֹמְרָם
 You are to pass אַתֶּם עֹבְרִים
 through the border of your brethren, בְּגִבּוֹל אֲחֵיכֶם
 the children of Esau, בְּנֵי-עֵשָׂו
 who dwell in Se'ir; הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר
 and they will be afraid of you; וַיִּירָאוּ מִכֶּם
 therefore take you good heed unto yourselves. וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד
 5. Do not contend with them; 5. אַל-תִּתְנֶנּוּ בָם
 for I will not give you כִּי לֹא-אֶתֶן לָכֶם
 of their land, בְּאֶרְצָם
 even as much as the sole of the foot to tread on; עַד מִדֶּרֶךְ בְּרִיגְלִי
 because [for] a possession to Esau, כִּי-יֶרֶשָׁהּ הָעֵשָׂוִי
 I have given mount Se'ir. נָתַתִּי אֶת-הָהָר שֵׁעִיר
 6. Food, 6. אֹכֶל
 you shall purchase of them, תִּשְׁכְּרוּ מֵאֲתָם
 for money, בְּכֶסֶף
 that you may eat, וְאָכַלְתֶּם
 and also water, וְגַם מַיִם
 you shall buy of them, תִּכְרוּ מֵאֲתָם
 for money. בְּכֶסֶף
 that you may drink. וְשָׁתִיתֶם
 7. For the Lord thy God, 7. כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 has blessed thee, בֵּרַכְךָ
 in all the work of thy hand; בְּכָל מַעֲשֶׂה יָדְךָ
 he has known thy walking, יָדַע לְכַמְּךָ
 [through] this great wilderness; אֶת-הַמִּדְבָּר הַזֶּה
 these forty years, זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה
 the Lord thy God [has been] with thee; יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
 thou hast lacked nothing. לֹא חָסַרְתָּ דָבָר
 8. So we passed by, 8. וַנַּעֲבֹר
 from our brethren, מֵאֶת אֲחֵינוּ

1) Or, attack. 2) Or, succeeded them.

to thee[for] a possession;

because to the children
of Lot

I have given it [for] a
possession.

20. —[As] a land of
Rephaim
was it also accounted:

Rephaim dwelt therein

in times past;

but the Ammonites

call them Zamzummim.

21. A people

great, and many,

and tall, as the Anakim;

but the Lord destroyed
them
from before them;

and they drove them
out,
and dwelt in their stead.

22. As he did

for the children of Esau,

who dwell in Se'ir,

that he destroyed

the Horites,

from before them;

and they drove them out,

and dwelt in their stead

[even:] unto this day.

23. And the Avvim,

who dwell in villages

unto Gazzah,

the Caphtorim,

that came out of
Capthor,
destroyed them,

and they dwelt in their
stead,—

24. Rise up, take your
journey,
and pass over

the brook Arnon;

behold,

קָדַךְ יְרֵשֶׁהָ

כִּי לִבְנֵי-לוֹט

נִתְּתִיהָ יִרְשָׁה :

20. אֶרֶץ-רִפְאִים :

תִּחְשַׁב אֶת-הָאָרֶץ

רִפְאִים יֹשְׁבוּ-בָהּ

לְפָנִים

וְהַעֲמִינִם

יִקְרְאוּ לָהֶם זַמְזֻמִּים :

21. עַם

גָּדוֹל וְרַב

וְרָם כַּעַן גִּבִּים

וַיִּשְׁמַדֵם יְהוָה

מִפְּנֵי הֶם

וַיִּירָשֻׁם

וַיִּשְׁכְּנוּ תַּחְתָּם :

22. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה

לִבְנֵי עֵשָׂו

הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר

אֲשֶׁר הִשְׁמִיד

אֶת-הַחֹרִי

מִפְּנֵי הֶם

וַיִּירָשֻׁם

וַיִּשְׁכְּנוּ תַּחְתָּם

עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

23. וְהָעַוִּים

הַיֹּשְׁבִים בְּחִצְרִים

עַד-עֲזָה

כַּפְתּוֹרִים

הַיֹּצְאִים מִכַּפְתָּר

הִשְׁמִידֵם

וַיִּשְׁכְּנוּ תַּחְתָּם :

24. קוּמוּ סֹעוּ

וְעָבְרוּ

אֶת-נַחַל אַרְנוֹן

רְאֵה

and I pass you over

the brook Zered;

and we passed over

the brook Zered.

14. And the days

[in] which we came

from Kadesh-barnea,

until we have passed
over

the brook Zered,

[were] thirty and eight
years;

until [there] were
consumed

all the generation

of the men of war

from the midst of the
camp,

as the Lord had sworn
to them.

15. And also the hand
of the Lord

was against them,

to destroy them

from the midst of the
camp,

until they were con-
sumed.

16. And it came to pass,

when [there] were
consumed

all the men of war

and dead from the
midst of the people,

17. That the Lord spoke
unto me,

saying:

18. Thou art to pass over
to-day

the border of Moab,

[through] Ar.

19. And thou comest nigh

opposite the children of
Ammon,

do not vex them,

nor contend with them;

for I will not give

of the land of the
children of Ammon

וְעָבְרוּ לָכֶם

אֶת-נַחַל זֶרֶד

וְנָעָבְרָם

אֶת-נַחַל זֶרֶד :

14. וְהַיָּמִים

אֲשֶׁר-הִבְכַּנוּ

מִקֵּדֶשׁ בַּרְנֶעַ

עַד אֲשֶׁר-עָבְרָנוּ

אֶת-נַחַל זֶרֶד

שְׁלֹשִׁים וְשָׁמֹנֶה שָׁנָה

עָדֵיתָם

כָּל-הַדּוֹר

אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה

מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה

כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע

יְהוָה לָהֶם :

15. וְגַם יַד-יְהוָה

הָיְתָה כָּם

לְהַמָּס

מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה

עַד הָמָּם :

16. וַיְהִי

כַּאֲשֶׁר-תַּחֲמוּ

כָּל-אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה

לָמוֹת מִקֶּרֶב הָעָם :

17. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי

לֵאמֹר :

18. אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם

אֶת-גְּבוּל מוֹאָב

אֶת-עָרָךְ :

19. וְקָרַבְתָּ

מִדֹּד בְּנֵי עַמּוֹן

אֶל-חֲצָרֵם

וְאֶל-תַּחְתֵּינָם

כִּי לֹא-אֶתֶּן

בְּאֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן

1) Or, get. 2) Heb., when all the men of war ended to die; or, made an end of dying. 3) Or, river, or, valley of the Arnon.

and I shall pass over
the Jordan
into the land
which the Lord our God
gives to us.

30. But Sihon, the king
of Heshbon, would not
[to] let us pass by him;
for the Lord thy God
his spirit,
and made his heart
in order to deliver him
[at] this day.

31. And the Lord said
unto me:
Behold, I have begun
to deliver up before thee
Sihon
and his land;
I begin [to] possess,
that thou mayest inherit
his land.

32. Then Sihon came out
against us,
he and all his people,
to the battle
at Jahaz.

33. And the Lord our
God delivered him up
before us;
and we smote him, and
his sons,
and all his people.

34. And we conquered
all his cities
at that time,
and we utterly de-
stroyed
every inhabited city,
with the women and
the little ones;

עַד אֲשֶׁר-אָעֱבֹר
אֶת-הַיַּרְדֵּן
אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נָתַן לָנוּ:
30. וְלֹא-אָבֹה סִיחֹן
מִלִּפְנֵי חֲשָׁבוֹן
הַעֲבִירֵנוּ בּוֹ
כִּי-הִקְשָׁה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת-רוּחוֹ
וַיַּמְלֵךְ אֶת-לִבּוֹ
לְמַעַן יִשְׁמְעוּן שִׁמְעוֹן
כִּיּוֹם הַזֶּה:
31. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
רְאֵה הִהְלֵתִי
תֵּת לְפָנֶיךָ
אֶת-סִיחֹן
וְאֶת-אֶרְצוֹ
הֵחֵל רֵשׁ
כְּרִשֶׁת אֶת-אֶרְצוֹ:
32. וַיֵּצֵא סִיחֹן
לִקְרָאתָנוּ
הוּא וְכָל-עַמּוֹ
לְמִלְחָמָה
יְהָזָה:
33. וַיִּתְּנֵהוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֵינוּ
וַנִּכְּאֵה אוֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו
וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ:
34. וַנִּכְבֹּד
אֶת-כָּל-עָרָיו
בְּעֵת הַהִוא
וַנִּשְׁמָד
אֶת-כָּל-עִיר מִתָּחַם
וְהַנְּשִׂאִים וְהַטַּף

I have delivered into thy
hand Sihon
the king of Heshbon,
the Emorite,
and his land;
I begin [to] possess [it],
and contend with him
[in] battle.

25. This day
I will begin
[to] put the dread of
thee and the fear of thee
upon the peoples
[that are] under the
whole heaven,
who shall hear the
report of thee,
and shall tremble,
and quake before thee.

26. And I sent messen-
gers
out of the wilderness of
Kedemoth
unto Sihon,
the king of Heshbon,
[with] words of peace,
saying:
27. Let me pass through
thy land:
always by the highway
I will go,
I will not turn
[to the] right [hand] nor
to the left.

28. Food
thou shalt sell me for
money,
that I may eat;
and water
for money thou shalt
give me,
that I may drink;
only let me pass through
on my feet.

29. As did to me
the children of Esau,⁸
who dwell in Se'ir,
and the Moabites,
who dwell in Ar;

נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת-סִיחֹן
מֶלֶךְ-חֲשָׁבוֹן
הָעַמּוֹרִי
וְאֶת-אֶרְצוֹ
הֵחֵל רֵשׁ
וַיִּתְּנֵךְ בּוֹ מִלְחָמָה:
25. הַיּוֹם הַזֶּה
אֲחִיל
תֵּת פֶּחַדְךָ וִירָאָתְךָ
עַל-פְּנֵי הָעַמִּים
תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעוֹךָ
וְרָגְזוּ
וְחָזְקוּ מִפָּנֶיךָ:
26. וַאֲשַׁלַּח מַלְאָכָיִם
מִמִּדְבַּר קֶדְמוֹת
אֶל-סִיחֹן
מֶלֶךְ חֲשָׁבוֹן
בְּדִבְרֵי שָׁלוֹם
לֵאמֹר:
27. אֵעֱבֹרָה בְּאַרְצְךָ
בְּדֶרֶךְ בִּדְרֶךְ אֲגִידָךְ
לֹא אֲסוּר
יָמִין וּשְׂמָאוֹל:
28. אֲכַל
בְּכֶסֶף תִּשְׁכַּרְנִי
וְאֶב לְתִי
וַיָּבִינִם
בְּכֶסֶף תִּתְּנֵנִי
וְשִׁתִּיתִי
בְּקֵץ אֵעֱבֹרָה בְּרַגְלִי:
29. כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ-לִי
בְּנֵי עֵשָׂו
הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר
וְהַמּוֹאבִּיִּים
הַיֹּשְׁבִים בְּעָר

1) Heb., begin, possess [it]. 2) Heb., by the way, by the way etc. 3) See Rashi (רש"י) and Numb 20. 14-21. 4) Or, strong. 5) Or, devoted. 6) Heb., city of men.

as thou hast done **כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ**
 to Sihon, the king of the Amorites, who dwell at Heshbon, **לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִיתִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן**
 3. So the Lord our God delivered into our hand **וַיִּתֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ**
 also Og **גַּם אֶת־עוֹג**
 the king of Bashan, **מֶלֶךְ-בַּשָּׁן**
 and all his people; **וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ**
 and we smote him **וַנִּכְוֶהוּ**
 until we left him no remainder. **עַד־כִּלְתִּי הַשְּׂאִיר־לוֹ שְׂרִיד**
 4. And we conquered all his cities at that time; [there] was not a city which we have not taken from them; sixty cities, all the region of Argob, the kingdom of Og in Bashan. **וַנִּכְבַּד אֶת־כָּל־עָרָיו בְּעֵת הַהוּא לֹא הָיְתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְנוּ מֵאֹתָם שִׁשִּׁים עִיר כָּל־חֶגְגֵּי אַרְגֹּב מַמְלַכְתּוֹ עוֹג בְּבָשָׁן**
 5. All these were fortified cities, [with] high wall[s], gates, and bar[s]; besides the unwall'd towns a great many. **כָּל־אֵלֶּה עָרִים בְּצֻרֹת חוֹמָה גְּבוּהָה וּדְלָתִים וּבָרִים לְכָל־מִטְּשָׁרֵי הַפְּרוּזִי הָרַגְתִּי מָאֵד**
 6. And we utterly destroyed them, as we did to Sihon the king of Heshbon, utterly destroyed every inhabited city, with the women and the little ones. **כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חִשְׁבוֹן הַחָיִים כָּל־עִיר מְאֹה הַנָּשִׁים וְהַקְּטָנִים**
 7. But all the cattle, and the spoil of the cities, we plundered for ourselves. **וְכָל־הַבְּהֵמָה וְשָׁרְלָהּ הָעָרִים בָּזְזוּנוּ לָנוּ**
 8. And we took at that time **וַנִּקַּח בְּעֵת הַהוּא**

we left no remainder. **לֹא הִשָּׁאֲרָנוּ שְׂרִיד**
 35. Only the cattle we plundered for ourselves, with the spoil of the cities which we had conquered. **בִּלְבָד הַבְּהֵמָה וְשָׁרְלָהּ הָעָרִים אֲשֶׁר כִּבְדְּנוּ**
 36. From Aro'er, **מֵעֲרֹעַר**
 which is by the bank of the brook of Arnou, **אֲשֶׁר עַל־שֹׁפְתָהּ נֹחַד אֲרָנוֹ**
 and [from] the city which is by the brook, even unto Gili'ad, **וְהָעִיר אֲשֶׁר־בְּנֹחַד וְעַד־גִּלְעָד**
 [there] was not a city that was too strong for us; all has the Lord our God delivered up before us. **לֹא הָיְתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר שְׂכָנָה בָּמָנוּ אֶת־הַכָּל נָתַן יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ**
 37. Only **בִּלְבָד**
 unto the land of the children of Ammon thou camest not near; **אֶל־אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לֹא קִרְבָּתָהּ**
 all the side of the Yabbok, and the cities of the mountain, **כָּל־יָד גֹּחַל וּבֶקַע וְעָרֵי הַהָר**
 and whosoever the Lord has forbidden is, **וְכָל אֲשֶׁר־צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ**

CAP. III.

1. Then we turned, and went up the way to Bashan; and [there] came out Og, the king of Bashan, against us, he and all his people, to the battle at Edre'. **וַנִּפְּגַע וַנֵּשְׁעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ־בַּשָּׁן לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ מִלְחָמָה אֶדְרֵעִי**
 2. And the Lord said unto me: Do not fear him; for into thy hand I have delivered him, and all his people, and his land; and thou shalt do to him **וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי אֶת־יָדִי נָתַתִּי אֵתִי בְּיָדְךָ וְכָל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרְצוֹ וְעִשִּׂיתָ לוֹ**

1) Or, on the edge of the valley of the Arnou. 2) Or, brink. 3) Or, river. 4) Or, in the valley. 5) Or, high.

to the Reubenites and to the Gadites.	לְרֵאשִׁיבֵי וְלַגָּדִי :	the land	אֶת־הָאָרֶץ
13. And the rest of Gil'ad,	13. וְהַיֶּשְׁעֵר הַגִּלְעָדִי	out of the hand	מִיָּד
and all Bashan.	וְכָל־הַבָּשָׁן	of the two kings of the Emorites	שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי
the kingdom of Og.	מַמְלַכְתּוֹ עֹג	that were on this side of the Jordan,	אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן
I gave	נָתַתִּי	from the ² brook Arnon	מִנַּחַל אַרְנוֹן
to the half-tribe of Menasseh;	לְחִצֵּי שְׁכֵם הַמְּנַשֶּׁה	unto mount Hermon.	עַד־הַר הָרְמוֹן :
—all the region of Argob,	כָּל חֶבְלֵי הָאֲרָגָב	9.—The Zidonians	9. צִידוֹנִים
with all Bashan,	לְכָל־הַבָּשָׁן	call Hermon	יִקְרְאוּ לְהָרְמוֹן
that is called	הַהוּא יִקְרָא	Siryon,	סִרְיוֹן
the land of Rephaim,—	אֶרֶץ רִפְאִים :	and the Emorites	וְהָאֱמֹרִי
4. Yair the son of Menasseh	14. יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה	call it Senir.—	יִקְרְאוּ־לוֹ שֵׁנִיר :
took	לָקַח	10. All the cities of the plain,	10. כָּל אֶרֶץ הַבְּשָׁר
all the region of Argob,	אֶת־כָּל־חֶבְלֵי אֲרָגָב	and all Gil'ad,	וְכָל־הַגִּלְעָדִי
unto the border of the Geshurites	עַד־גְּבוּל הַגִּשּׁוּרִי	and all Bashan,	וְכָל־הַבָּשָׁן
and the Ma'acathites;	וְהַמַּעַתִּיתִי	unto Salcah and Edre'l,	עַד־סַלְכָה וְאֶדְרֵעִי
and he called them	וַיִּקְרָא אֹתָם	cities	עָרֵי
after his own name,	עַל־שְׁמֵוֹ	of the kingdom of Og in Bashan.	מַמְלַכְתּוֹ עֹג בְּבָשָׁן :
[even] Bashan [he called]	אֶת־הַבָּשָׁן	11. For only Og	11. כִּי רַק־עֹג
*Havroth-yair,	הָיָתָה יָאִיר	the king of Bashan	מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
unto this day.	עַד הַיּוֹם הַזֶּה :	has been left	נִשְׁאַר
שְׁבִיעִי	שְׁבִיעִי	of the remnant of the Rephaim;	כִּי־נִשְׁאַר הָרִפְאִים
15. And to Machir	15. וּמַכִּיר	behold, his bedstead,	הִנֵּה עֲרֻשׁוֹ
I gave Gil'ad.	נָתַתִּי אֶת־הַגִּלְעָד :	a bedstead of iron,	עֲרֻשׁ בַּרְזֶל
16. And to the Reubenites and to the Gadites	16. וְלַרֵּאשִׁיבֵי וְלַגָּדִי	is still	הַיָּהּ הוּא
I gave from Gil'ad	נָתַתִּי מִן־הַגִּלְעָד	in Rabbah of the children of Ammon;	בְּרַבָּת בְּנֵי עַמּוֹן
even unto the ² brook Arnon,	וְעַד־נַחַל אַרְנוֹן	nine cubits is its length,	תִּשְׁעַת אַמּוֹת אָרְכָּהּ
the middle of the ² brook and [its] border,	תוֹךְ הַנָּחַל וְגִבְלָהּ	and four cubits	וָאַרְבַּע אַמּוֹת
even unto the brook Yabbok,	וְעַד יַבְּק הַנָּחַל	its breadth,	רָחְבָּהּ
the border of the children of Ammon.	גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן :	by the cubit of a man.	בְּאַמַּת־אִישׁ :
17. And the plain,	17. וְהַעֲרָבָה	12. And this land	12. וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
and the Jordan and [its] border,	וְהַיַּרְדֵּן וְגִבְלָהּ	we took in possession at that time:	יָרִישְׁנוּ בְּעֵת הַהוּא
from Kinnereth	מִקִּנְרֵת	from Aro'er,	מֵעֲרֹעֵר
even unto the sea of the plain,	וְעַד יַם הָעֲרָבָה	which is by the ² brook Arnon,	אֲשֶׁר־עַל־נַחַל אַרְנוֹן
the Salt Sea,	יַם הַמֶּלַח	and half the mount Gil'ad,	וְחִצֵּי הַר־הַגִּלְעָדִי
under the ² slopes of Pisgah	תַּחַת אֲשֵׁרֹת הַפִּסְגָּה	and its cities,	וְעָרָיו
eastward.	מִזְרָחָה :	I gave	נָתַתִּי

1) Or, is, i. e., the land. 2) Or, river, or, valley. 3) Or, table-land. 4) Or, the small towns of Yair.
5) Or, springs.

so shall the Lord do
to all the kingdoms

whither thou passest
over.

22. You shall not fear
them;
for the Lord your God,
he it is who fights for
you.

VAETCHANAN

23. And I besought the
Lord
at that time,
saying:

24. O Lord God,
thou hast begun
to show thy servant
thy greatness
and thy strong hand;
for what god [is there]
in the heaven or on the
earth,
that can do
like thy works.

and like thy mighty
deeds?

25. Let me pass over, I
pray thee,

and see

the good land

which is on the other
side of the Jordan,
this goodly mountain,

and the Lebanon.

26. But the Lord was
wroth with me
for your sakes,

and he did not hearken
unto me;
and the Lord said unto
me:

Let it suffice thee;

speaking no more unto me

of this matter.

כִּן-יַעֲשֶׂה יְהוָה
לְכָל-מַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר
עָלֶיהֶן:

22. לֹא תִירָאוּם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הוא הַבֹּחֵם לָכֶם:

וְאֶתְחַנֵּן

23. וְאֶתְחַנַּן אֶל-יְהוָה
בְּעֵת הַהוּא
לֵאמֹר:

24. אֲדֹנָי יְהוִה
אַתָּה הֵחֵלְתָּ
לְהַרְאוֹת אֶת-עֲבוֹדָךְ
אֶת-גְּדֻלָּתְךָ

וְאֶת-יָדְךָ הַחֲזָקָה
אֲשֶׁר כִּי-אֵל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה
כְּמַשְׁשֶׁיךָ

וּכְגִבּוֹרֹתֶיךָ:

25. אֶעֱבֹרָנָא
וְאֶרְאֶה

אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
הַהוּא הַטּוֹב הַזֶּה
וְהַלְבָּנוֹן:

26. וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי
לְמַשְׁנֵכֶם

וְלֹא שָׁמַע אֵלַי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
רַב-לָךְ

אֶל-תּוֹסֵף דַּבֵּר
אֵלַי עוֹד
בְּדַבַּר הַזֶּה:

18. And I commanded
you
at that time,
saying:

The Lord your God

has given to you

this land

to possess it:

armed shall you pass
over

before your brethren

the children of Israel,

all the men of valor.

19. But

your wives and your
little ones,
and your cattle,

—I know

that you have much
cattle,—

shall abide in your cities,

which I have given to
you.

25. Until the Lord give
rest

to your brethren,

as [to] you,

and they also possess

the land

which the Lord your God

gives to them

on the other side of the
Jordan,

then you shall return

every man to his
possession,

which I have given to
you.

21. And Yoshua I com-
manded

at that time,

saying:

Thy eyes have seen

all that the Lord your
God has done

to these two kings;

18. וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
בְּעֵת הַהוּא
לֵאמֹר

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

נָתַן לָכֶם

אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת

לְרִשְׁתָּהּ

חַזְזִים תַּעֲבֹרוּ

לִפְנֵי אֲחֵיכֶם

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

כָּל-בְּנֵי-חֵזֶק:

19. בַּק

נְשֵׁיכֶם וְטַפְכֶּם

וּמִקְנֵיכֶם

יָדָעְתִּי

כִּי-רַב מְאֹד רַב לָכֶם

יֹשְׁבוֹ בְּעָרֵיכֶם

אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם:

20. עַד אֲשֶׁר-יָנוּחַ יְיָ

לְאֲחֵיכֶם

כָּכֶם

וַיִּרְעַן נַסְיָהֶם

אֶת-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

נָתַן לָכֶם

בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן

וְשָׁבְתֶם

אִישׁ לְרִשְׁתּוֹ

אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם:

21. וְאֶת-יְהוֹשֻׁעַ צִוִּיתִי

בְּעֵת הַהוּא

לֵאמֹר

עֵינֶיךָ רָאוּ

אֶת-כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

לְשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲלָהִים

that you may keep
the commandments
of the Lord your God
which I command you.

3. Your eyes have seen
what the Lord did
because of Ba'al-pe'or;
for every man
who went
after Ba'al-pe'or,

the Lord thy God
destroyed him
from the midst of thee.

4. But you that did
cleave
unto the Lord your God
are alive, all of you, to-
day.

5. Behold,
I have taught you
statutes and ordinances,
as the Lord my God
commanded me,
that you should do so
in the midst of the land

whither you go in }
to possess it.

6. Keep therefore
and do [them];
for this is your wisdom
and your understanding
in the sight of the
peoples,
that shall hear

all these statutes
and say:

surely a wise and under-
standing nation

רשמו
את מצוות
יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה
אתכם :

3. עיניכם הראו
את אשר עשה יהוה
בבעל פעור
כי כל האיש
אשר הלך
אחר בעל פעור
השמידו יי אלהיה
במקרה :

4. ואתם הדבקים
ביהוה אלהיכם
חיים בקרב היום :
שני

5. ראה
למדתי אתכם
חקים ומשפטים
כאשר צוני יי אלהי
לעשות כן
בארץ ב הארץ
אשר אתם באים
שמה
לרשתה :

6. ושמרתם
ועשיתם
כי היא חכמתכם
ובינתכם
לעני העמים
אשר ישמעו
את דברתכם
האלה

ואמרו
רק עם חכם ונבון

27. Go up
[unto] the top of Pisgah,
and lift up thy eyes
westward, and north-
ward,
and southward, and
eastward,
and behold with thy
eyes:
for thou shalt not pass
over
this Jordan.

28. But charge Joshua,
and strengthen him,
and encourage him;
for he shall pass over
before this people,
and he shall cause them
to inherit
the land
which thou shalt see.

29. And we abode in
the valley
opposite Beth-pe'or.

ד
I. And now, O Israel,
hearken unto the
statutes
and unto the ordinances,
which I teach you,

to do [them];
in order that you may
live.
and go in
and possess the land
which the Lord,
the God of your fathers,
gives to you.

2. You shall not add
unto the word

which I command you,
nor shall you diminish
from it,

27. עלה
ראש הפסגה
ושא עיניך
ימה וצפנה
ותימנה ומזרח
וראה בעיניך
כי לא תעבר
את הירדן הזה :

28. וצו את יהושע
וחזקוהו
ועצמוהו
כי הוא יעבר
לפני העם הזה
והוא ינחיל אותם
את הארץ
אשר תראה :
29. וגדב בלוא
בזוה בית פעור :

CAP. IV.
I. ועתה ישראל
שמע את החקים
ואת המשפטים
אשר אנכי מלמד
אתכם

לעשות
למען תחיו
ובאתם
ורשתם את הארץ
אשר יהוה
אלהי אבותיכם
נתן לכם :

2. לא תספו
על הדבר
אשר אנכי מצוה
אתכם
ולא תגרעו מכלו

under the mountain;

and the mountain
burned with fire
unto the ²heart of the
heaven,

³[with] darkness, cloud,
and thick darkness.

12. And the Lord spoke
unto you
out of the midst of the
fire;

the ⁴voice of words

you heard,

but a form

you did not see;

only a voice [you heard].

13. And he told you

his covenant,

which he commanded
you
to perform,

[even] the ten ⁵com-
mandments,
and he wrote them

upon two tables of stone.

14. And me the Lord
commanded
at that time

to teach you

statutes and ordinances,

that you might do them

in the land

whither you pass over {

to possess it.

15. Take therefore good
heed
⁶to yourselves;

for you did not see

any form

on the day [that] the
Lord spoke
unto you

in Horeb

out of the midst of the
fire.

16. Lest you corrupt
yourselves,

פחת ההר

וההר בער באש

עד לב השמים

חשך ענן וערפל :

12. וידבר יי אליכם

מתוך האש

קול דברים

אתם שמעים

ותמונה

אינכם ראים

וזלתי קול :

13. ויגד לכם

את בריתו

אשר צוה אתכם

לעשות

עשרת הדברים

ויכתבם

על שני לוחות אבנים

14. ואתי צוה יהוה

בעת ההוא

למד אתכם

חקים ומשפטים

לעשהכם אתם

בארץ

אשר אתם עברים

שמה

לרשתה :

15. וגשמתם מאד

לנפשותיכם

כי לא ראיתם

כריתמונה

ביום דבר יהוה

אליכם

בחורב

מתוך האש :

16. פן תשחיתו

is this great nation.

7. For what great nation
[is there],

that has ¹gods

[so] nigh unto him,

as the Lord our God is

whenever we call upon
him?

8. And what great
nation [is there],

that has statutes and
ordinances [so] righteous

as all this law,

which I set

before you

to-day?

9. Only take heed to
thyself,

and guard thy soul
diligently,

lest thou forget

the things

which thy eyes have
seen,

and lest they depart
from thy heart

all the days of thy life;

but thou shalt make
them known

to thy children and to
thy children's children.

10. The day that thou
stoodest

before the Lord thy God

in Horeb,

when the Lord said
unto me:

Assemble to me the
people,

and I will make them
hear my words,

that they may learn

to fear me

all the days

that they live

upon the earth,

and [that] they may
teach their children.

11. And you came near

and stood

הגוי הגדול הזה :

7. כי מינוי גדול

אשר לו אלהים

קרבים אצלו

כיהוה אלהינו

בכל קראנו אליו :

8. ומי גוי גדול

אשר לו חקים

ומשפטים צדיקים

ככל התורה הזאת

אשר אנכי נתן

לפניכם

היום :

9. רק השמר לה

ושמר נפשך מאד

פן תשכח

את הדברים

אשר ראו עיניך

יפן יסורו מדברך

כל ימי חייך

והודעתם

לבניה ולבני בניה :

10. יום אשר עמדת

לפני יהוה אלהיך

בחורב

באמר יהוה אלי

הקהל לי את העם

ואשמיעם את דברי

אשר ילמדון

ליראה אתי

בכל ימי חיים

אשר הם חיים

על הארמה

ואת בניהם ילמדון :

11. ותקרבון

ותשקדון

1) Or, God. 2) I. e. midst. 3) Or, font of the mst of darkness, etc
words. 4) Heb., of your souls.

4) Or. sound. 5) Heb.

for your sakes,	עַד־דְּבָרֵיכֶם	and make you	וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם
and he swore	וַיִּשָּׁבַע	a graven image,	פֶּסֶל
that I should not pass	דְּבַרְתִּי עִבְרִי	the form of any figure,	תְּמוּנַת כָּל־סִמָּל
over	אֶת־הַיַּרְדֵּן	the likeness of male or	תְּבִנִית זָכָר אוֹ נִקְבָּה
the Jordan,	וּלְבִדְתִּי־בָא	female,	17. The likeness
and that I should not	אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה	of any beast	כָּל־בְּהֵמָה
go in	אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ	that is on the earth,	אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
unto the good land,	נָתַן לְךָ נַחֲלָה :	the likeness	תְּבִנִית
which the Lord thy God	22. כִּי אֲנֹכִי מֵת	of any winged fowl	כָּדֹר־צִפּוֹר בָּנָה
gives thee [for] an	בָּאָרֶץ הַזֹּאת	that flies in the heaven,	אֲשֶׁר תִּטּוֹף בַּשָּׁמַיִם :
inheritance,	אֵינֶנִּי עֹבֵר	18 The likeness	18. תְּבִנִית
22. For I must die	אֶת־הַיַּרְדֵּן	of any thing that creeps	כָּדֹר־רִמָּשׁ בַּאֲדָמָה
in this land,	וְאַתָּה מְעַבְּרִים	on the earth,	תְּבִנִית כָּל־דָּגָה
I must not pass over	וַיִּרְשָׁתֶם	the likeness of any fish	אֲשֶׁר־בַּמַּיִם
the Jordan;	אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה	that is in the water	מִתַּחַת לָאָרֶץ :
but you shall pass over,	הַזֹּאת :	under the earth,	19. And lest thou lift up
and possess	23. הַשְׁמִינּוּ לָכֶם	thy eyes	19. וּפָנִיתָ־שָׂא עֵינֶיךָ
this good land,	פְּנִיתֶיכֶם	to the heaven,	הַשָּׁמַיִמָה
23. Take heed to your-	אֶת־בְּרִית	and see the sun,	וְרֵאִיתָ אֶת־הַשֶּׁשֶׁשׁ
selves,	יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם	and the moon,	וְאֶת־הַכּוֹכָבִים
lest you forget	אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם	and the stars,	כָּל צֶבָא הַשָּׁמַיִם
the covenant	וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל	all the host of the	וְנִדְחָתָ
of the Lord your God,	תְּמוּנַת כָּל	heaven,	וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם
which he made with	אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ :	and thou be drawn	וַעֲבַדְתָּם
you,	24. כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ	away,	וַעֲבַדְתָּם
and make you a graven	אֵשׁ אֹכְלָה הִוא	and ² prostrate thyself	וַעֲבַדְתָּם
image,	אֵל קָנָא :	to them,	וַעֲבַדְתָּם
the form of any thing	25. כִּי־יִהְיֶה לְבָנִים	and serve them,	וַעֲבַדְתָּם
which the Lord thy God	וְנִשְׁחָתוּ בָאָרֶץ	those which the Lord	אֲשֶׁר חֶלַק יְהוָה
has forbidden thee,	וְהִשְׁחָתוּם	thy God has allotted	אֶלְהֵיךָ אֹתָם
24. For the Lord thy God	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל	to all the peoples	לְכָל הָעַמִּים
is a devouring fire,	תְּמוּנַת כָּל	under the whole heaven.	תַּחַת כָּדֹר־הַשָּׁמַיִם :
a jealous God,	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל	20. But you the Lord	20. וְאַתֶּם לִקְחַת יְהוָה
25. When thou shalt	תְּמוּנַת כָּל	has taken,	וַיֵּצֵא אֶתְכֶם
beget children,	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל	and brought you forth	מִבְּקֹר הַבְּרֹז
and children's children,	תְּמוּנַת כָּל	out of the iron furnace,	מִמִּצְרַיִם
and you shall have been	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל	out of Egypt.	קִדְוִית לֹ
long in the land,	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל	to be to him	לְעַם נַחֲלָה
and shall corrupt	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל	(for) a people of	כִּי־וָה :
yourselves,	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל	inheritance,	
and make a graven	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל	as [at] this day.	
image,	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל	21. Furthermore the Lord	21. וַיִּתְּנָה הָאֲנָפָה־בִּי
the form of any thing,	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל	was angry with me	
and you shall do that	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל		
which is evil	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל		
in the eyes of the Lord	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל		
thy God,	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל		
to provoke him to anger.	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל		

1) Or, misted. 2) Or, worship them. 3) Heb., because of your matters. 4) Heb., cut.

and these things have
overtaken thee }

In the latter days,
then thou shalt return
unto the Lord thy God,
and thou shalt hearken
to his voice.
31. For a merciful God
is the Lord thy God;
he will not fail thee,
neither destroy thee,
nor forget

the covenant of thy
fathers
which he swore to them.

32. For ask now
of the former days,
which were before thee,
since the day
that God created
man

upon the earth,
and from one end of the
heaven
unto the [other] end of
the heaven,
whether there has been
like this great thing,

or whether it has been
heard like it?
33. Die [ever] a people
hear
the voice of God

speaking out of the
midst of the fire,
as thou hast heard,
and remained alive?

34. Or has ²God assayed
to go

to take to himself a
nation
from the midst of
[another] nation,
by trials,

by signs, and by
wonders,

וּמִצְאוֹ הַ
כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
וְשָׁבָתָה

עַד-יָהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ;

31. כִּי אֵל רַחוּם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא יִרְפֶּךָ
וְלֹא יִשְׁחָתֶךָ

וְלֹא יִשְׁכַּח
אֶת-בְּרִית אֲבֹתֶיךָ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:
32. כִּי שֶׁאֵל-נָא

לְיָמִים קְדָמָיִם
אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ

לְמוֹת-הַיּוֹם
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים

אָדָם
עַל-הָאָרֶץ

וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
וְעַד-קִצְוֵה הַשָּׁמַיִם

הַגָּדוֹל הַזֶּה
אוֹ הַנִּשְׁמָע כְּמֹדוֹ:

33. הֲשָׁמַע עַם
קוֹל אֱלֹהִים

מִדְּבַר כִּתּוּף-הָאֵשׁ
בְּאֶשֶׁר-שָׁמַעְתָּ אֹתָהּ

וַיְחִי:
34. אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים

לְבֹא
לְקַח לּוֹ גּוֹי

מִקֶּרֶב כְּגוֹי
בְּמִסָּת

בְּאֵתוֹת וּבְמוֹפְתִים

26. I call to witness
against you to-day

the heaven
and the earth,

that you shall utterly
perish
soon

from off the land
that you pass over

the Jordan
thither,

to possess it,
you shall not prolong
[your] days

upon it;
but you shall be utterly
destroyed.

27. And the Lord shall
scatter you
among the peoples,

and you shall be left
few [in] number

among the nations
whither the Lord shall
lead you away.

28. And you will serve
there
gods,

the work of man's hands,
wood and stone,

which neither see,
nor hear,

nor eat,
nor smell.

29. But you shall seek
from there
the Lord thy God,

and thou shalt find him,
when thou searchest
after him

with all thy heart
and with all thy soul,

30. When thou art in
tribulation,

26. הַעֲדוּתִי בְכֶם
הַיּוֹם

אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְאֶת-הָאָרֶץ

כִּי-אַבְדָּה תֵּאבְדוּן
מִהָרָה

מֵעַל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּם עֹבְרִים

אֶת-יַרְדֵּן
שָׁמָּה

לְרִשְׁתָּהּ
לֹא-תִאָּרְכּוּ יָמִים

עָלֶיךָ
כִּי הִשְׁחָד תִּשְׁחָדוּן:

27. וְהִפִּיץ יי אֶתְכֶם
בְּעַמִּים

וְנִשְׁאַרְתֶּם
מְתֵי מִסָּפָר

בְּגוֹיִם
אֲשֶׁר יִנְהַג יי אֶתְכֶם

שָׁמָּה:

28. וְעַבַּדְתֶּם-שָׁמָּה
אֱלֹהִים

מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם
עֵץ וָאֶבֶן

אֲשֶׁר לֹא-יִרְאוּן
וְלֹא יִשְׁמָעוּן

וְלֹא יֵאָכְלוּן
וְלֹא יִרְחוּן:

29. וּבְפִשְׁתֶּם מִשָּׁמָּה
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

יִמְצָאתָ
כִּי תִדְרֹשֶׁנּוּ

בְּכָל-לְבָבְךָ
וּבְכָל-נַפְשְׁךָ

30. בְּצָר לְךָ

1) Or, I shall see him. 2) Or, a god.

and ⁵ lay it to thy heart,	וְהַשְׁבֵּת אֶת-רַבְּבָךְ	and by war,	וּבְמִלְחָמָה
that Jehovah he is the ^{God}	כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים	and by a mighty hand,	וּבְיָד חֲזָקָה
in the heaven above	בַּשָּׁמַיִם כֹּפֵעַל	and by an outstretched ^{arm} ,	וּבְזְרוֹנָע נְשׁוּתָה
and upon the earth ^{beneath} ;	וְעַל-הָאָרֶץ תִּתַּחַת	and by great terrors,	וּבְמִרְאִים נִלְוִים
there is none else,	אֵין עוֹד :	according to all	כָּל
40. And thou shalt keep	40. וְשָׁמַרְתָּ	that the Lord your ^{God} did for you }	אֲשֶׁר-עָשָׂה לָכֶם
his statutes,	אֶת-חֻקֵּי	in Egypt	יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
and his commandmen's,	וְאֶת-מִצְוֹתָיו	before thy eyes?	בְּמִצְרַיִם
which I command thee	אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְהָ	35. [Unto] thee it was ^{shown}	לְעֵינֶיךָ :
to-day,	הַיּוֹם	to know,	35. אִתָּהּ הִרְאֵתָ
that it may go well ^{with thee} ,	אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ	that Jehovah he is the ^{God} ;	לְעֵת
and with thy children ^{after thee} ,	וּרְבִיבָה אַחֲרֶיךָ	there is none else besides ^{him} ;	כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
and that thou mayest ^{prolong [thy] days}	וּלְמַעַן תִּאָּרְיֶה יָמִים	36. Out of the heaven	אֵין עוֹד מִבְּדָדוֹ :
upon the land,	עַל-הָאָרֶץ	he caused thee to hear ^{his voice} ,	36. מִן-הַשָּׁמַיִם
which the Lord thy God	אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ	to instruct thee;	הִשְׁמִיעָה אֶת-קוֹלִי
gives to thee,	נָתַן לָךְ	and upon the earth	לְיִסְרָהּ
⁴ for ever,	כָּל-הַיָּמִים :	he showed thee	וְעַל-הָאָרֶץ
^{שְׁלִישִׁי}	^{שְׁלִישִׁי}	his great fire;	הִרְאָה
41. Then Moses ^{set} apart	41. אֵין יְבָרִיל מִשָּׁה	and his words thou hast ^{heard}	אֶת-אֲשֶׁן הַנִּדְוָה
three cities	שְׁלֹשׁ עָרִים	out of the midst of the ^{fire} ,	וּדְבָרָיו שִׁמַּעְתָּ
on this side of the ^{Jordan}	בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן	37. And because he loved	מִתּוֹךְ הָאֵשׁ :
toward the sunrising,	כְּוִרְחָה שֶׁמֶשׁ :	thy fathers,	37. וְתַחַת כִּי אָהַב
42. That thither might ^{flee}	42. לָנֶם שִׁמָּה	therefore he chose (in) ^{their seed}	אֶת-אַבְנֵהָךְ
[the] ^{murderer} ,	רוֹצֵחַ	after ² them,	וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ
who ^{murders}	אֲשֶׁר יִרְצַח	and he brought thee out ^{with his presence} ,	אֶת-רֵי
his neighbor	אֶת-רֵעֵהוּ	with his great power,	וַיֹּצֵאֲךָ בְּכֹחוֹ
unawares,	בְּכִדְלִי-דַעַת	out of Egypt.	מִמִּצְרַיִם :
while he was not an ^{enemy} to him	וְהוּא לֹא-שֹׁנֵא לָךְ	38. To drive out nations,	38. לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם
from yesterday [and] ^{the third day} ;	מִתְּמָל שְׁלָשִׁים	greater and mightier ^{than thou art} ,	נִדְלִים וְעֲצֻמִּים מִמֶּךָ
and that he might flee	וְנֶם	from before thee,	מִפְּנֶיךָ
unto one of these cities	אֶת-אַחַת מֵאֵלֶּה	to bring thee in,	לְהַבְרִיאוֹךְ
and live,	הָעָרִים הָאֵלֶּה	to give thee their land	לְתַתִּילָךְ אֶת-אֲרָצָם
43. [Namely], Bezer in ^{the wilderness} ,	43. אֶת-בְּצֶר בְּמִדְבָּר	[for] an inheritance,	נַח לָךְ
in the ^{plain} country,	בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר	as [at] this day.	כַּיּוֹם הַזֶּה
for the Reubenites;	לְרֵאוּבֵנִי	39. Know therefore ^{this day} ,	39. וַיְבַעַת הַיּוֹם

1) Heb., his. 2) Heb., him. 3) Or, reflect it in thy heart. 4) Heb., all the days. 5) Or, separated.
 6) Or, manslayer. 7) Or, slays. 8) I. e. in time past.

under the ^{slopes of} פסגה Plagah.

ה

רביעי

1. And Moses called

(unto) all Israel,

and said unto them:

Hear, O Israel,

the statutes

and the ordinances

which I speak

in your ears

to-day,

that you may learn them,

and that you may observe to do them.

2. The Lord our God

^{us} made a covenant with

in Horeb,

3. Not with our fathers

did the Lord ^{make}

this covenant,

but with us,

[even] us, who are all of us here alive to-day.

4. Face to face

spoke the Lord with you

on the mount

out of the midst of the fire.

5. —I stood

between the Lord and (between) you

at that time

to tell you

the word of the Lord;

for you were afraid

because of the fire,

and you did not go up into the mount,—

saying:

CAP. V.

רביעי

ו. ויקרא משה

אל כל ישראל

ויאמר אליהם

שמע ישראל

את החקים

ואת המשפטים

אשר אנכי דבר

באזניכם

היום

ולמדתם אתם

ושמרתם לעשותם.

2. יהוה אלהינו

כרת עמנו ברית

בחרב:

3. לא את אבותינו

כרת יהוה

את הברית הזאת

כי אתנו

אנחנו אלה פה

היום כלנו חיים:

4. פנים א פנים

דבר יהוה עמכם

בהר

מתוך האש:

5. אנכי עמד

בין יהוה וביניכם

בעת ההוא

להגיד לכם

את דבר יהוה

כי יראתם

כפני האש

וקאעליתם בהר

זאמר:

and Ramoth in Gil'ad,

for the Gadites;

and Golan in Bashan,

for the Menassites.

44. And this is the law

which Moses set

before the children of Israel.

45. These are the testimonies,

and the statutes, and the ordinances,

which Moses spoke

unto the children of Israel,

when they came forth out of Egypt.

46. On this side of the Jordan,

in the valley

opposite Beth-Pe'or,

in the land of Sihon

the king of the Emorites,

who dwelt at Heshbon,

whom Moses and the children of Israel smote,

when they came forth out of Egypt.

47. And they took possession of his land,

and the land of Og

the king of Bashan,

the two kings of the Amorites,

who were on this side of the Jordan

[toward] the sunrising.

48. From Aro'er,

which is on the ^{bank} of the ^{brook} Arnon,

even unto mount Slon,

[which] is Hermon.

49. And all the plain

[on this] side of the Jordan

eastward,

even unto the sea of the plain,

even unto the sea of the plain,

ואת דאמת בגלעד
לגדי

ואת גולן בבשן
למנסי:

44. וזאת החורה

אשר שם משה

לפני בני ישראל:

45. אלה העדות

והחקים והמשפטים

אשר דבר משה

אל בני ישראל

בצאתם ממצרים:

46. בעבר הירדן

בניא

מזר בית פעור

בארץ סיחן

מלך האמורי

אשר יושב בהשבון

אשר הפך משה

ובני ישראל

בצאתם ממצרים:

47. ויירשו את ארצו

ואת ארץ עוג

מלך הבשן

שני מלכי האמורי

אשר בעבר הירדן

מזרח שמש:

48. מערער

אשר ערשפת

נחל ארנון

ועד הר שיאן

הוא הרמון:

49. וכל הערבה

עבר הירדן

מזרחה

ועד ים הערבה

1) Or, on the edge of the valley of the Arnon.

2) Or, river. 3) Or, springs. 4) Heb., out.

the sabbath day

to sanctify it,

as the Lord thy God has commanded thee.

3. Six days shalt thou labor,

and thou shalt do all thy work.

14. But the seventh day

[is] a sabbath to the Lord thy God;

[in it] thou shalt not do

any work,

thou, nor thy son, nor thy daughter,

nor thy man-servant, nor thy maid-servant,

nor thy ox, nor thy ass,

nor all thy cattle,

nor thy sojourner

that [is] within thy gates,

that [there] may rest

thy man-servant and thy maid-servant

as well as thou.

15. And thou shalt remember

that thou hast been a servant

in the land of Egypt,

and the Lord thy God

brought thee out from there

by a mighty hand

and by an outstretched arm;

therefore

the Lord thy God commanded thee

to keep

the sabbath day.

16. Honor

thy father and thy mother,

as the Lord thy God has commanded thee;

in order that thy days may be long,

and in order that it may be well with thee,

upon the land

which the Lord thy God

gives thee.

את־יוֹם הַשַּׁבָּת

לְקַדְּשׁוֹ

כַּאֲשֶׁר צִוְּיָהּ אֱלֹהֶיךָ

וְשֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד

וְשֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד

וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי

שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא תַעֲשֶׂה

כָּל־מְלָאכָה

אָתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ

וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ

וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ

וְכָל־בְּחֵמְתְּךָ

וְגֵרְךָ

אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ

לְמַעַן יָנוּחַ

עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ

כַּמִּוֶּלְדָּה

וְזָכַרְתָּ

כִּי עַבְדֵּי הָיִיתָ

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

מִשָּׁם

בְּיָד חֲזָקָה

וּבְזְרוֹעַ מְשֻׁלָּחַת

עַל־כֵּן

צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לַעֲשׂוֹת

אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת

כְּכָד

אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ

כַּאֲשֶׁר צִוְּיָהּ אֱלֹהֶיךָ

לְמַעַן יִבְרַכְךָ וְיִאָּרְכּוּ יְמֵיךָ

וְיֵשֶׁר לְךָ וְיִשְׁכַּח לְךָ

עַל הָאֲדָמָה

אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לְךָ

6. I [am] the Lord thy God,

who brought thee out

from the land of Egypt,

out of the house of slavery.

7. Thou shalt not have

other gods

before me.

8. Thou shalt not make for thyself

a graven image,

[nor] any form

that [is] in the heaven

(from) above,

or that [is] in the earth

(from) beneath,

or that [is] in the water

(from) under the earth.

9. Thou shalt not prostitute thyself to them,

nor serve them;

for I the Lord thy God

[am] a jealous God.

visiting the iniquity of fathers

upon children

and upon [the] third generation

and upon [the] fourth generation

of them that hate me.

10. And showing kindness

to thousands

of them that love me,

and keep my commandments,

11. Thou shalt not take

the name of the Lord thy God

in vain;

for the Lord will not hold guiltless

him that takes

his name

in vain.

12. Observe

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבֵּית עֲבָדִים

לֹא יִהְיֶה לְךָ

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

עֲלֵיָּי

לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ

פֶּסֶל

כְּדִמְיוֹנָהּ

אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם

מִמַּעַל

וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ

מִתַּחַת

וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם

מִתַּחַת דָּאָרֶץ

לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם

וְלֹא תַעֲבָדֵם

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֵל קַנָּא

פֶּקֶד עוֹן אָבוֹת

עַל־בָּנִים

וְעַל־שְׁלֹשִׁים

וְעַל־דָּוָשִׁים

דִּשְׁנָא

וְעֹשֶׂה הַסֵּד

לְאַלְפִים

לְאַהֲבָיו

וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתַי

לֹא תִשָּׂא

אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְטֹוֹא

כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה

אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא

אֶת־שְׁמוֹ

לְטֹוֹא

לְשִׁמּוֹר

1) Or, bondage; Heb., slaves, bondmen. 2) Or, besides me. 3) Or, [the likeness] of any form. 4) Or, bow down. 5) Heb., doing. 6) Or, a thousand generations; or, the thousandth generation. 7) Or, utter. 8) Or, for vanity, falsehood. 9) Or, leave unpunished. 10) Or, keep it holy. 11) Or, mayest.

the Lord our God has
shown us
his glory,
and his greatness,
and his voice we have
heard
out of the midst of the
fire;
this day we have seen
that God does speak
with man,
and he lives.
22. Now therefore
why should we die?
for [there] will consume
us
this great fire;
if we continue to hear
the voice of the Lord
our God
any more,
then we shall die.
23. For who [is there] of
all flesh,
that has heard
the voice of the living
God
speaking out of the
midst of the fire,
as we have,
and remained alive.
24. Go thou near,
and near
all that the Lord our
God shall say;
and speak thou unto us
all that the Lord our
God shall speak
unto thee;
and we will hear
and do [it].
25. And the Lord heard
the voice of your words,

הָרָאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶת־כְּבוֹדוֹ
וְאֶת־גְּדֻלּוֹ
וְאֶת־קוֹל שְׁמֵעֵנו
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ
כִּי־יְדַבֵּר אֱלֹהִים
אֶת־הָאָדָם
וְחַי׃
22. וְעַתָּה
לָמָּה נָמוּת
כִּי הָאֵשׁ הַזֹּאת
הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
אִם־יִשְׁמָעִים אֲנַחְנוּ
לְשִׁמְעוֹ
אֶת־קוֹל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עוֹד
וְנִמָּתוּ׃
23. כִּי מִי כָל־בָּשָׂר
אֲשֶׁר שָׁמַע
קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים
דַּבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ
כְּמוֹנוּ
וַיַּחֲיִי׃
24. קִרְבֵּה אֵתָּה
וּשְׁמָע
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יְדַבֵּר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֵלֶיךָ
וּשְׁמָעֵנו
וְנַעֲשֶׂה׃
25. וַיִּשְׁמַע יְהוָה
אֶת־קוֹל דְּבָרֵינוּ

17. Thou shalt not kill.
Neither shalt thou com-
mit adultery.
Neither shalt thou steal.
Neither shalt thou wit-
ness against thy neighbor
[as] a false witness.
18. Neither shalt thou
covet
thy neighbor's wife;
neither shalt thou desire
thy neighbor's house,
[nor] his field,
nor his man-servant, nor
his maid-servant,
[nor] his ox, nor his ass,
nor any thing that is thy
neighbor's.
19. These words
the Lord spoke
unto all your assembly
on the mount
out of the midst of the
fire,
the cloud, and the thick
darkness,
[with] a great voice;
but he did [so] no more,²
and he wrote them
upon two tables of stone,
and he gave them unto
me.
20. And it came to pass,
when you heard
the voice
out of the midst of the
darkness,
while the mount was
burning with fire,
that you came near unto
me,
[even] all the heads of
your tribes,
and your elders.
21. And you said:
Behold,

חַיִּים לֹא תִרְצַח
וְלֹא תִנְאֹף
וְלֹא תִגְנוֹב
וְלֹא־תִשָּׁעַה בְּרֵעֶךָ
עוֹד שְׂוֹא׃
18. וְלֹא תַחְמֹד
אִשְׁתִּי בְרֵעֶךָ
וְלֹא תַחְמֹד
בֵּית בְּרֵעֶךָ
שָׂדֶהוּ
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ
וְכָל־אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃
19. אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה
דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־כָּל־קְהִלְכֶּם
בְּהָר
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
הַעֲנָן וְהַחֹשֶׁךְ
קוֹל גָּדוֹל
וְלֹא־יָסַף
וַיִּכְתֹּבֵם
עַל־שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים
וַיִּתֵּן אֵלַי׃
20. וַיְהִי
כַּשְׁמָעְכֶּם
אֶת־הַקוֹל
מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ
וְהָהָר כֹּעֵר בָּאֵשׁ
וַתִּקְרְבוּ כָּל־אֲזֵי
כָּל־רֹאשֵׁי שְׁבִטֵיכֶם
וְזִקְנֵיכֶם׃
21. וַתֹּאמְרוּ
הִנֵּה

¹) Or, do no murder. ²) I. e., to speak in the presence of all Israel.

which the Lord your
God has commanded you

you shall walk.

in order that you may
live,
and that it may be well
with you,
and that you may
prolong [your] days
in the land

which you shall possess.

ו

1. And this is the com-
mandment,
the statutes,

and the ordinances,

which the Lord has
commanded
to teach you,

to do [them] in the land

whither you pass over

to possess it.

2. In order that thou
mightest fear
the Lord thy God,

to keep

all his statute:

and his commandments,

which I command thee,

thou, and thy son, and
thy son's son,
all the days of thy life,

and in order that thy
days may be long.

3. Hear therefore, O
Israel,
and observe to do [it];

that it may be well
with thee,
and that you may
increase mightily,

as the Lord, the God
of thy fathers, has
spoken

to thee,

[in] the .and

sowing [with] milk and
honey.

אשר צוה יהוה
אלהיכם אתכם
תלכו

למען תחיו
ומזב לכם

והארבתם ימים

בארץ

אשר תירשנו:

CAP. VI.

ו זאת המצוה

החקים

והמשפטים

אשר צוה יי אלהיכם

ללמד אתכם

לעשות בארץ

אשר אתם עברים

שמה

לרשתה:

2. למען תירא

את יהוה אלהיך

לשמור

את כל חקתי

ומצותי

אשר אנכי מצוה

אתה ובנך ובנך בנך

כל ימי חייך

ולמען יארך ימיך

3. ושמעת ישראל

ושמרת לעשות

אשר ייטב לך

ואשר תרבו מאד

כאשר דבר יהוה

אלהי אבותיך

לך

ארץ

זבת חלב ודבש:

when you spoke unto
me;
and the Lord said unto
me

I have heard

the voice

of the words of this
people,

which they have spoken
unto thee;

they have well [said]

all that they have
spoken.

26. Oh who would grant

that they had ^{such a}
heart as this,

to fear me,

and to keep

all my commandments

^{always},

that it might be well
with them,

and with their children

for ever!

27. Go, say to them:

Return you

to your tents.

28. But thou

stand here by me,

and I will speak unto
thee

all the commandment,

and the statutes,

and the ordinances,

which thou shalt teach
them,

that they may do [them]
in the land,

which I give to them
to possess it.

29. Observe therefore
to do

as the Lord your God
has commanded you;

you shall not turn aside

[to the] right [hand] or
[to the] left.

30. In all the way

בדברכם אלי
ויאמר יהוה אלי

שמעתי

את קול

דברי העם הזה

אשר דברו אליך

היטבו

כל אשר דברו:

26. מי יתן

ויהיה לכם זה לבם

וזראה אתי

ולשמור

את כל מצותי

כל הימים

למען ייטב להם

ולבניהם

לעלם:

27. קו. אמר דהם

שובו לכם

לאת ג' בכם:

28. ואתה

פה עמד עמי

ואדברה אִלֶּיךָ

את כל המצוה

והחקים

והמשפטים

אשר תלמדם

ועשו בארץ

אשר אנכי נתן דהם

לרשתה:

29. ושמרתם לעשות

כאשר צוה יהוה

אלהיכם אתכם

לא תסרו

ימין ושמאל:

30. בכל הדרך

11. And houses

full of all good [things]-
which thou hast not
filled,
and ²cisterns hewn out,
which thou hast not
hewn,
vineyards and olive-
trees,
which thou hast not
planted,
and thou shalt eat
and be ³full

12. [Then] ⁴take heed
unto thyself
lest thou forget the Lord
who brought thee forth
out of the land of Egypt
out of the house of
⁵slavery.

13. The Lord thy God
thou shalt fear,

and him thou shalt serve,
and by his name thou
shalt swear

14. You shall not go
after other gods,

of the gods of the
peoples
that are round about
you,

15. For a jealous God
is the Lord thy God
in the midst of thee;

lest the anger of the
Lord thy God glow
against thee,

and he destroy thee
from off the face of the
earth.

16. You shall not tempt
the Lord your God,
as you tempted [him]
in Massah.

17. You shall diligently
keep
the commandments

11. ובתים

כָּל־אֵין כָּל־טוֹב
אֲשֶׁר לֹא־מָלֵאתָ
וּבְרֵית חֲצוּבִים
אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ
כַּרְמִים וְעֵצֵי־
אֵשׁ לֹא־נִטַּעְתָּ
וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבַעְתָּ :

12. הִשָּׁמֶר לְךָ
פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה
אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים :

13. אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
תִּירָא
וְאֹתוֹ תַעֲבֹד
וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע :

14. לֹא תִהְיוֹן
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
כִּי־אֵין אֱלֹהִים
אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם :

15. כִּי אֵין קָנָא
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּקִרְבְּךָ
פֶּן־יִחַר
אַף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כִּי

וְהִשָּׁמִידְךָ
מִעַל פְּנֵי הָאָרֶץ :

16. לֹא תִנְסֶוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם
בְּמִסָּה :

17. שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן
אֶת־מִצְוֹת

שְׁשִׁי

4. Hear, O Israel,

Jehovah is our God,

Jehovah is one.

5. And thou shalt love

the Lord thy God

with all thy heart,

and with all thy soul,

and with all thy might.

6. And [there] shall be

these words,

which I command thee
to-day

upon thy heart.

7 And thou shalt teach them
diligently to thy children,
and thou shalt speak
of them

when thou sittest in
thy house,
and when thou walkest
by the way,

and when thou liest
down,
and when thou risest up.

8. And thou shalt bind
them for a sign
upon thy hand,

and they shall be for
frontlets
between thy eyes.

9. And thou shalt write
[them]

upon the door-posts of
thy house,
and on thy gates.

10. And it shall be,

when the Lord thy God
shall bring thee
into the land

[of] which he has sworn
to thy fathers,
to Abraham,

to Isaac, and to Jacob

to give thee

great and goodly cities,

which thou hast not
built,

שְׁשִׁי

4. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה אֶחָד :

5. וְאָהַבְתָּ

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּכָל־לִבְּךָ,

וּבְכָל־נַפְשְׁךָ,

וּבְכָל־מְאֹדְךָ :

6. וְהָיוּ

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ
הַיּוֹם

עַל־לִבְּךָ :

7. וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ
וְדַבַּרְתָּ בָם
כְּשֶׁתֵּיטֵן בְּבֵיתְךָ

וּבְדַלְתְּךָ בְּדַרְךָ
וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ :

8. וְקָשַׁרְתָּם לְאוֹת
עַל־יָדְךָ

וְהָיוּ לְטֹטֹפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ :

9. וְכָתַבְתָּם
עַל־מְזוּזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ :

10. וְהָיָה

כְּיִבִּיאֶךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם

לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב

לָתֶת לְךָ
עָרִים גְּדוֹלוֹת וְטוֹבוֹת

אֲשֶׁר לֹא־בָנִיתָ :

1) Or, the Lord is our God, the Lord is alone; or, the Lord our god is one Lord; or, the Lord our God, the Lord is one. 2) Or, wells. 3) Or, satisfied. 4) Or, beware. 5) Or, bondage; Heb., slaves, bondmen

order to bring us in, **לְמַעַן הָבִיא אֲתָנוּ**
 to give us **לָתֵת לָנוּ**
 the land **אֶת־הָאָרֶץ**
 [of] which he has sworn **אֲשֶׁר נִשְׁבַּע**
 to our fathers **לְאֲבוֹתֵינוּ :**
 24. And the Lord com- **24. וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה**
 manded us **לַעֲשׂוֹת**
 to do **אֶת־כָּל־הַחֻקִּים**
 all these statutes, **{ הָאֵלֹהִים**
 to fear **לִירְאָה**
 the Lord our God, **אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ**
 that it may be well with **לְטוֹב לָנוּ**
 us **כָּל־הַיָּמִים**
 always, **לְחַיֵּינוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה ;**
 to preserve us alive as **25 וַיִּצְדָּקָה יְהוָה לָנוּ**
 [at] this day. **כִּי־נִשְׁמֹר לְעֲשׂוֹת**
 25. And it will be **אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה**
 righteousness to us **{ הַזֹּאת**
 if we observe to do **לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ**
 all this commandment, **כְּאֲשֶׁר צֻוֵּנוּ :**
 before the Lord our God **וְ**
 as he has commanded us, **שְׁבִיעִי**

CAP. VII.

1. וְכִי יְבִיאֲךָ יְהוָה
אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אֲתָהּ כְּאֲשֶׁר
לְרִשְׁתָּהּ
וְנִשְׁלַח גּוֹיִם־רַבִּים
מִפְּנֵיךָ
הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי
וְהָאֲמֹרִי וְהַכְנַעֲנִי
וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי
שִׁבְעָה גּוֹיִם
רַבִּים וְעֹצֻמִּים מִמֶּךָ
וַיֹּתֶנֶם יְיָ אֱלֹהֶיךָ

of the Lord your God,
 and his testimonies, and
 his statutes,
 which he has com-
 manded thee
 18 And thou shalt do
 that which is right and
 good
 in the eyes of the Lord;
 in order that it may be
 well with thee,
 and that thou mayest
 go in
 and possess
 the good land
 [of] which the Lord has
 sworn
 to thy fathers.
 19. To thrust out
 all thy enemies
 from before thee,
 as the Lord has spoken.
 20. When thy son shall
 ask thee
 in time to come,
 saying:
 What [mean] the
 testimonies,
 and the statutes, and
 the ordinances,
 which the Lord our God
 has commanded you?
 21. Then thou shalt say
 to thy son:
 We were Pharaoh's
 bondmen
 in Egypt;
 and the Lord brought us
 forth out of Egypt
 by a mighty hand.
 22. And the Lord showed
 signs and wonders,
 great and sore,
 in Egypt,
 on Pharaoh, and on his
 house,
 before our eyes.
 23. And us
 he brought out from
 there;

יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם
 וְעֲדֹתָיו וְחֻקָּיו
 אֲשֶׁר צֻוֶּה ;
 18 וַעֲשֵׂה
 הַיָּשָׁר וְהַטוֹב
 בְּעֵינֵי יְהוָה
 לְמַעַן יִטֹּב לָךְ
 וּבָאתָ
 וְיָרַשְׁתָּ
 אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאֲבוֹתֶיךָ ;
 19 צְהַרְף
 אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ
 בְּפָנֶיךָ
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה ;
 20 כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ
 מָחָר
 לֵאמֹר
 מָה הָעֲשׂוֹת
 וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר צֻוֶּה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אֲתֶכֶם ;
 21 וְאָמַרְתָּ לְבְנֶךָ
 עַבְדִּים הָיִינוּ לְפַרְעֹה
 בְּמִצְרַיִם
 וַיֹּצִאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם
 בְּיָד חֲזָקָה ;
 22 וַיֹּתֶן יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וּמִפְתִּים
 גְּדוֹלִים וְרָעִים
 בְּמִצְרַיִם
 בְּפַרְעֹה וּבְבֵיתוֹ
 לְעֵינֵינוּ ;
 23 וְאֵתָנוּ
 הוֹצִיא מִשָּׁם

1) Or, east. 2) Heb., to-morrow. 3) Heb., gave. 4) Heb., all the days.

and choose you;

for you were the fewest
of all the peoples.

8. But

because the Lord loves ^{you,}
and because he would ^{keep}
the oath

which he has sworn

to your fathers,

has the Lord brought ^{you out}
by a mighty hand,

and he redeemed thee

out of the house of ^{slavery,}
from the hand of ^{Pharaoh}
the king of Egypt.

9. Know therefore

that the Jehovah thy ^{God.}
he is the God.

the faithful God,

who keeps the covenant
and the ^{kindness}
with those that love him

and with those that keep
his commandments
to ^a thousand gener-
ation[s].

10 And repays to those
(that hate him
to ^{their} face,

to destroy ^{them};

he will not delay to him
that hates him.
to his face

he will repay him.

11. Thou shalt therefore ^{keep}
the commandment,

and the statutes,

and the ordinances,

which I command thee
to-day,

to do them.

וַיִּבְחַר בָּכֶם

כִּי־אַתֶּם הַמִּשְׁמָט
מִכָּל־הָעַמִּים :

8. כִּי

מֵאַהֲבַת־יְהוָה אֲתֶכֶם
וּמִשְׁכָּנֹךְ

אֶת־הַשְּׁבָעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע

לְאַבְרָהָם
הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם

בְּיָד חֲזָקָה
וַיִּפְדֶּךָ

מִבֵּית עֲבָדִים
מִיַּד פַּרְעֹה

מִקֶּדֶן־מִצְרַיִם :

9. וְיָדַעְתָּ

כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא הָאֱלֹהִים

הָאֵל הַנֶּאֱמָן
שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד

לְאַהֲבָיו
וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו

לְאַלֵּף דֹּר :

10. וּמִשְׁלֵם לְשֹׂנְאָיו
אֶת־פְּנָיו

לְהַאֲבִיד
לֹא יֵאָחֵז לְשֹׂנְאָו

אֶת־פְּנָיו
יִשְׁלֵם־לוֹ :

11. וְשִׁמְרָתָּ
אֶת־הַמִּצְוָה

וְאֶת־הַחֻקִּים
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים

אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
הַיּוֹם

לַעֲשׂוֹתָם :

before thee,

and thou shalt smile
them;
[then] thou shalt utterly
destroy them;
thou shalt not make
with them

a covenant,

nor shalt thou show
favor to them.

3. Neither shalt thou in-
termarry with them;
thy daughter

thou shalt not give to
his son.

and his daughter

thou shalt not take for
thy son.

4. For he will turn away
thy son
from following me,

and they will serve

other gods,

and the anger of the
Lord will glow against you,
and he will destroy thee
quickly.

5. But thus shall you do
to them:

their altars you shall
break down,
and their memorial pillars
you shall dash into pieces,
and their groves you
shall hew down,
and their graven images

you shall burn with fire.

6. For thou art a holy
people
to the Lord thy God;

thee the Lord thy
(God has chosen

to be to him

a people of his own
possession
out of all the peoples

that are upon the face
of the earth.

7. Not because you were
more
than all the peoples

did the Lord desire you,

לְפָנַי

וְהִיָּיתֶם

הַחֲרֹם תַּחֲרִים אִתָּם
לֹא־תִכְרֹת לָהֶם

בְּרִית

וְלֹא תִחַנֵּם :

3. וְלֹא תִתְּחַתֵּן בָּם
בַּתְּךָ

לְאִתָּן לְבָנֹו

וּבַתֹּו

לְאִתְּךָ לְבָנֹו :

4. כִּי־יִמָּר אֶת־בְּנֶךָ
מֵאַחֲרַי

וְעַבְדוּ

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

וְתָרָה אֶת־יְהוָה בָּכֶם
וְהִשְׁמִידָה מִהֵרָ :

5. כִּי־אִם־כֵּן תַּעֲשׂוּ
לָהֶם

מִזְבְּחֵיהֶם תִּהְיוּ
וּמִצְבֹּתֵם תִּשְׁבְּרוּ

וְאִשִּׁירֵיהֶם תִּגְדְּעוּ
וּפְסִילֵיהֶם

תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ :

6. כִּי עַם־קָדוֹשׁ אַתָּה
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

כִּי בָחַר !

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְהָיֹוֹת לוֹ

לְעַם סִגְלָה

מִכָּל הָעַמִּים
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי

הָאֲרֶצָּה :

7. לֹא מֵאֲנִי בָכֶם
מִכָּל־הָעַמִּים
חֶשֶׁק יְהוָה בָּכֶם

1) Or, devote. 2) Or, mercy. 3) Or, destroy. 4) Or, obelisks. 5) Or, a special people. 6) Or personal possession; or peculiar treasure. 7) Or, above. 8) Or, lovingkindness. 9) Or, the thousandth part. 10) Heb., his. 11) Heb., him.

he will not put upon
thee.

but will lay them upon a
all (those that hate thee).

16. And thou shalt
consume

all the peoples

which the Lord thy God

delivers to thee;

thy eye shall not pity
them, }

and thou shalt not serve

their gods;

for this will be a snare
to thee.

17. If thou shalt say in
thy heart:

These nations are more

than I;

how shall I be able

to drive them out?

18. Thou shalt not be
afraid of them;

thou shalt well
remember

what the Lord thy God
did

to Pharaoh

and to all Egypt.

19. The great trials

which thy eyes have
seen,

and the signs, and the
wonders,

and the mighty hand,

and the outstretched
arm,

[whereby] the Lord
thy God brought thee
out; }

so shall the Lord thy
God do

to all the peoples

of whom thou art
afraid. }

20. Moreover the hornet

will the Lord thy God
send

among them,

לֹא יִשְׁכֵּם בְּךָ

וְנִתְּנָם בְּכָל־שְׂנְאֵיךָ:

16. וְאָכַלְתָּ

אֶת־כָּל־הָעַמִּים

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לְךָ

לֹא־תַחֲסוּם עֵינֶיךָ

עֲלֵיהֶם

וְלֹא תַעֲבֹד

אֶת־אֱלֹהֵיהֶם

כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לְךָ :

17. כִּי תֹאמַר בְּלִבְּךָ

רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

מִמֶּנִּי

אֵיכָה אוֹכֵל

דְּהָרִישָׁם :

18. לֹא תִירָא מֵהֶם

זָכֹר תִּזְכֹּר

אֶת־אֲשֶׁר־עָשָׂה

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְפָרֹעַ

וּלְכָל־מִצְרַיִם :

19. הַגְּדֹלַת הַנִּדְלֹת

אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ

וְהָאֵת וְהַמִּפְתִּים

וְהַיָּד הַבְּחוּקָה

וְהַזְרֹעַ הַנִּמְוָה

אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּזַעֲשָׁה יְיָ אֱלֹהֶיךָ

לְכָל־הָעַמִּים

אֲשֶׁר־אַתָּה יָרָא

מִפְּנֵיהֶם :

20. וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה

יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בָּם

AYKEB

עָקֵב

12. And it shall come to
pass,

because you will
hearken

[to] these ordinances,

and you will keep them,

and you will do them,

that the Lord thy God
shall keep with thee

the covenant

and the kindness

which he has sworn to
thy fathers.

13. And he will love thee,

and he will bless thee,

and he will multiply
thee;

and he will bless the
fruit of thy womb,

and the fruit of thy
ground,

thy grain

and thy new wine, and
thy oil,

the increase of thy cattle

and the young of thy
flock,

upon the land

which he has sworn

to thy fathers

to give thee.

14. Thou shalt be blessed

above all the nations;

[there] shall not be
among you

male or female barren,

nor among thy cattle.

15. And the Lord will
take away from thee

all sickness;

and any of the evil
diseases of Egypt,

which thou knowest.

12. וְהָיָה

עָקֵב תִּשְׁמְעוּן

אֶת הַמִּצְוֹתִים

הָאֵלֶּה

וְשִׁמְרָתֶם

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

וְשָׁמַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ

אֶת־הַבְּרִית

וְאֶת־הַחֶסֶד

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֶיךָ

13. וְיָהֱבֹךְ

וְיִבְרֹכְךָ

וְיִרְבֶּךָ

וְיַבְרֶךְ פְּרִי־בִטְנְךָ

וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ

דִּגְנְךָ

וְחִירְשֶׁךָ וְיִצְחָדְךָ

שְׁנֵי־אֲדָפֶיךָ

וְעִשְׂתֹּת צֹאנְךָ

עַל הָאָדָמָה

אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע

לְאֲבוֹתֶיךָ

לֵאמֹר לְךָ :

14. בְּרוּךְ תִּהְיֶה

מִכָּל־הָעַמִּים

לֹא־יִהְיֶה בְּךָ

עֲקָר וְשִׁמְרָה

וּבְכֵה־מִתָּה :

15. וְהִסִּיר יְהוָה מִפֶּיךָ

כָּל־חֲלִי

כָּל־מַדּוֹן מִצְרַיִם

הָרָעִים

אֲשֶׁר יָדַעְתָּ

1) Or, must. 2) Or, dispossess them. 3) Or, proofs.

an abomination

Into thy house,

and become a devoted
[thing] like it;
thou shalt utterly detest
it,
and thou shalt utterly
abhor it;
for it is a devoted
[thing].

ח

4. All the commandment
which I command thee
to-day

shall you observe to do;

In order that you may
live,

and multiply,

and that you may go in

and possess the land

[of] which the Lord has
sworn

to your fathers.

2. And thou shalt
remember
all the way

which the Lord thy
God led thee {

these forty years

in the wilderness,

in order to afflict thee,

to prove thee,

to know

what was in thy heart,

whether thou wouldst
keep his commandments
or not.

3. And he afflicted thee,

and he suffered thee to
hunger,

and he gave thee to eat
manna,

which thou didst not
know,

nor did thy fathers
know;

In order to make thee
know,

that

חַוְעָה
אֶל-בֵּיתְךָ

וְהָיִיתָ הָרֹם כָּמֹהוּ
שֶׁקֶץ | תִּשְׁקָצֶנּוּ
וְתִשְׁבּוּ | תִּתְשַׁבְּנוּ
כִּי-חֹרֵם הוּא :

CAP. VIII.

4. כָּל-הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר אֲנִי מֵצַוְךָ
הַיּוֹם

תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן תַּחְיִין

וּרְבִיתֶם
וּבִאתֶם

וְיָרִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה

לְאֲבוֹתֵיכֶם :

2. וְזָכַרְתָּ
אֶת-כָּל-הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הוֹדִיכָה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וְהָ אַרְבָּעִים שָׁנָה
כַּמְדָּבָר

לְמַעַן עֲנִתְּךָ
לְנִסְחָךְ

כִּדְעֵת
אֶת-אִשְׁרֵךְ בְּלִבְךָ

הַתִּשְׁמֹר מִצְוֹתַי
אִם-לֹא :

3. וַיַּעֲזֶבְךָ
וַיַּאֲכִלְךָ אֶת-הַמָּן

אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ
וְלֹא יָדְעוּ אֲבוֹתֶיךָ

לְמַעַן הוֹדִיעְךָ
כִּי

until [there] will perish

those that are left,

and those that hide them-
selves from before thee.

21. Thou shalt not be
affrighted at them;

for the Lord thy God

is in the midst of thee

a great and a terrible
God.

22. And the Lord thy
God will cast out

these nations

before thee

little by little;

thou wilt not be able to
consume them quickly,

lest the beast of the
field multiply against
thee.

23. But the Lord thy God
will deliver them up

before thee,

and he will confuse them
[with] a great confusion,
until they be destroyed.

24. And he will deliver
their kings

into thy hand,

and thou shalt make
their name to perish
from under the heaven;

no man shall be able to
stand

before thee,

until thou have de-
stroyed them.

25. The graven images
of their gods
you shall burn with fire;

thou shalt not covet

[the] silver or gold [that
is] upon them,
and take it to thyself,

lest thou be ensnared
thereby;

for it is an abomination
to the Lord thy God.

26. And thou shalt not
bring

עַד-אֲבָד

הַנִּשְׁאָרִים

וְהַנְּסִתִּים מִפְּנֶיךָ :

21. לֹא תִפְחָד מִפְּנֵיהֶם

כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּקִרְבְּךָ

אֵל גָּדוֹל וְנֹרָא :

22. וְנִשַּׁל יְהוָה

אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּיךָ

מִפְּנֶיךָ

מִשָּׁט מִשָּׁט

לֹא תוּכַל בְּלִמְדָּה בְּיָדְךָ

פֶּן-תִּרְבֶּה עֲלֶיךָ

חַיַּת הַשָּׂדֶה :

23. וְנָתַתָּם יְהוָה

אֶת-יָדְךָ

לְפָנֶיךָ

וְהָמָם מְהוּמָה גְדוֹלָה

עַד הַשְׁמָדָם :

24. וְנָתַן מְלִכֵיהֶם

בְּיָדְךָ

וְהִאֲבִדְתָּ אֶת-שֵׁמֶם

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם

לֹא-יִתְצַב אִישׁ

בְּפָנֶיךָ

עַד הַשְׁמָדָה אִתָּם :

25. פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם

תִּשְׂרֹפוּ בָאֵשׁ

לֹא-תִחְמַד

כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם

וְקָחְתָּ לָּךְ

פֶּן תִּפְחָד מִפְּנֵיהֶם

כִּי חוֹעֲבֵת יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ הוּא :

26. וְלֹא-תִבְרִיא

thou shalt ^h ew copper.	תַּחַב נְחֹשֶׁת :	not by bread alone	לֹא עַל-הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ
10. ^h And thou shalt eat	10. וְאָכַלְתָּ	does the man live,	יָחִיָּה הָאָדָם
^h and be full,	וְשָׂבַעְתָּ	but by every thing { that proceeds out of the mouth of the Lord }	כִּי עַל-כָּל מוֹצֵא פִי־יְיָ
^h and thou shalt bless	וּבֵרַכְתָּ	does the man live.	יָחִיָּה הָאָדָם :
the Lord thy God	אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ	4. Thy ^g arment	4. שְׂמִילְתְּךָ
for the good land	עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה	waxed not old upon thee,	לֹא בָלְתָה מֵעֶלְיְךָ
which he has given to thee.	אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ :	and thy foot did not swell,	וְרִגְלְךָ לֹא בָצָקָה
יִשְׂרָאֵל	יִשְׂרָאֵל	these forty years.	זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה :
11. Take heed to thyself	11. הִשָּׁמֶר לָךְ	5. And thou shalt ^h know in thy heart,	5. וְיָדַעְתָּ עִם-לִבְּךָ
lest thou forget	פֶּן-תִּשְׁכַּח	that, as a man chastens	כִּי כַּאֲשֶׁר יִסָּר אִישׁ
the Lord thy God,	אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ	his son,	אֶת-בְּנוֹ
[so as] not to keep his commandments,	כְּבִלְתִּי שִׁכַּח מִצְוֹתָיו	[so] does the Lord thy God chasten thee.	יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסָּרְךָ :
and his ordinances, and his statutes,	וּמִשְׁפָּטָיו וּדְקָתָיו	6. And thou shalt keep	6. וְשָׁמַרְתָּ
which I command thee	אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ	the commandments	אֶת-מִצְוֹת
to-day.	הַיּוֹם :	of the Lord thy God,	יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
12. Lest, when thou hast eaten,	12. פֶּן-תֹּאכַל	to walk in his ways,	לִלְכֹת בְּדַרְכָּיו
and thou art full,	וְשָׂבַעְתָּ	and to fear him.	וּלְיִרְאָה אוֹתוֹ :
and thou hast built goodly houses, and dwelt [therein]	וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה וְיָשַׁבְתָּ :	7. For the Lord thy God	7. כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
13. And [when] thy herds and thy flocks multiply,	13. וּבְקָרְךָ וּבְצֹאֲנְךָ יִרְבּוּ	brings thee	מִבְּיָאָה
and thy silver and thy gold are multiplied,	וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבּוּ-לְךָ	into a good land,	אֶרֶץ-אֲרָז מְטֹבָה
and all that thou hast is multiplied.	וְכָל אֲשֶׁר-רָךְ יִרְבֶּה :	a land of brooks of water, of fountains and springs, flowing forth	אֲרָז נַחֲלֵי מַיִם עֲשֻׁנֹת וְתַהֲמֹת יִצְאִים
4. Then thy heart be lifted up and thou forget	14. וְרָם לִבְּךָ וְיִשְׁכַּחְתָּ	in the valley[s] and in the mountain[s].	בְּבִקְעָה וּבְהָרָה :
the Lord thy God,	אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ	8. A land of wheat and barley, and vine[s], and fig- tree[s] and pomegranate[s],	8. אֲרָז הַטֹּבָה וְשֵׁעֶרָה וְגִפְזָה וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן
who brought thee forth out of the land of Egypt,	מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם	a land of olive-trees and honey.	אֲרָז־נֹת שֶׁמֶן וְדֶבֶשׁ
out of the house of slavery;	מִבֵּית עֲבָדִים :	9. A land	9. אֲרָז
15. Who led thee	15. הַמּוֹדִיכָה	that without scarceness	אֲשֶׁר לֹא בְּמַסְפָּנָה
through the great and terrible wilderness,	בְּמִדְבַּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹא	thou shalt eat bread in it,	תֹּאכַל-לֶחֶם רָחֵם
[wherein were] fiery serpent[s],	נָחֹשׁ שָׂרָף	thou shalt not lack any thing in it;	לֹא-תִחְסַר כָּל בָּהָ
and ^h thirsty ground	וְעָקָב וְצִמְאון	a land	אֲרָז
		whose stones are iron, and out of its mountains	אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בְּרִזָּה וּמִהַרְרֵיהָ

1) Or, raiment. 2) Or, consider. 3) Heb., depths. 4) Heb., going. 5) Or, dig. 6) Or, and when thou hast eaten and art full (or, satisfied), then thou shalt bless. 7) Or, drought.

because you would not
hearken
to the voice of the Lord
your God.

ט

1. Hear, O Israel,
thou art to pass over to-
day
the Jordan,
to go in
to possess nations

greater and mightier
than thou,
cities great and fortified
up to heaven.

2. A people great and
tall,
the children of [the]
Anakim,
whom thou knowest,
and [of] whom thou
hast heard [say]:
Who can stand

before the children of
Anak?

3. Know therefore to-
day,
that the Lord thy God
is he that goes over
before thee,
[he is] a devouring fire,

he will destroy them,
and he will subdue
them before thee;
and thou shalt drive
them out,
and thou shalt make
them to perish quickly,
as the Lord has spoken
to thee.

שלישי

4. Do not say
in thy heart,
[after] the Lord thy
God has thrust them out
from before thee,
saying:
for my righteousness
the Lord has brought
me in
to possess

עקב לא תשמעו
בקול יהוה אלהיכם:

CAP. IX.

1. שמע ישראל
אמרה עבר היום

את הנהר
לכא

לרשת גוים

גדלים וטעמים ממך
ערים גדלות ובצרת
בשמים:

2. עם גדול ורם

בני ענקים

אשר אתה ידעת

ואתה שמעת

מי יתנצב

לפני בני ענק:

3. וידעת היום

כי יהוה אלהיך

הוא העובר לפניך

אש אכלה

הוא ושמיהם

והוא יכניעם לפניך

והורשתם

והאבדתם מהר

כאשר דבר יי קה:

שלישי

4. אל תאמר

בלבך

בהרה יהוה

אשר הוציא אתם

מלפניך

לאמר

בצדקתי

הביאני יהוה

לרשת

where [there] was no
water;
who brought forth
water for thee
out of the rock of flint;

16. Who gave thee to
eat in the wilderness
manna;

which thy fathers did
not know;

In order to afflict thee,

and in order to prove
thee,

to do thee good in thy
latter end.

17. And [lest] thou say
in thy heart:
My power and the
strength of my hand
have gotten me

this wealth.

18. But thou shalt
remember

the Lord thy God;

for it is he that gives
thee power

to get wealth;

In order to fulfil

his covenant

which he has sworn

to thy fathers,

as [at] this day.

19. And it shall be,

If thou shalt entirely
forget

the Lord thy God,

and walk

after other gods,

and serve them,

and prostrate thyself to
them,

I testify against you to-
day

that you shall surely
perish.

20. As the nations
which the Lord makes
to perish
before you,
so shall you perish;

אשר אין-מים
המוציא לך מים
מצור חלמית:

16. המאכלה לך
במדבר

אשר לא-ידעו
אבותיך

למען ענותך

ודמען נפלה

להיטיבך באחריתך

17. ואמרת בדלדך

בחי ובעצם ידי

עשה לי

את החיל הזה:

18. וזכרת

את יהוה אלהיך

כי הוא נתן לך כח

לעשות חיל

למען הקים

את בריתו

אשר-נשבע

לאבותיך

ביום הזה:

19. והיה

אם-שכח תשכח

את יהוה אלהיך

והלכת

אחרי אלהים אחרים

ועבדתם

והשתחית להם

העדתי ככם היום

כי אתם תאבדון:

20. בגוים

אשר יהוה מאבד

מפניהם

כן תאבדון

1) Or, at all. 2) Or, worship. 3) Or, dispossess; or, drive out. 4) Or, as a, etc. 5) Or, bring them

against the Lord.

Also in Horeb

you provoked the Lord
to anger,
and the Lord was angry
with you
to destroy you.

9. When I was gone up
into the mount
to receive

the tables of stone,

the tables of the
covenant
which the Lord made
with you,
then I abode in the
mount
forty days

and forty nights,

bread I did not eat,

and water I did not
drink.

10. And the Lord gave
unto me

the two tables of stone,

written

with the finger of God;

and upon them [was
written]

according to all the
words,

which the Lord spoke
with you

in the mount

out of the midst of the
fire

in the day of the
assembly.

11. And it came to pass,

at the end of forty day[s]

and forty night[s]

the Lord gave unto me

the two tables of stone,

the tables of the
covenant.

12. And the Lord said
unto me:

Arise,

go down quickly from
here;

עַם-יִשְׂרָאֵל :

8. וּבְהֹרֶב

הִקְצַפְתָּם אֶת-יְהוָה

וַיִּתְאַזָּר יְהוָה בְּכֶם

לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם :

9. בַּעֲלִיתִי הַהָרָה

לִקְחַת

לְוַחַת הָאֲבָנִים

לְוַחַת הַבְּרִית

אֲשֶׁר-כָּרַת יְיָ עִמָּכֶם

וְאָשַׁב בְּהָרָה

אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי

וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי :

10. וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי

אֶת-שְׁנֵי לְוַחַת

הָאֲבָנִים

כְּתוּבִים

בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים

וַיִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם

כָּל-דִּבְרֵי הַבְּרִית

אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ עִמָּכֶם

בְּהָרָה

מִתּוֹךְ הָאֵשׁ

בְּיוֹם הַקֹּדֶשׁ :

11. וַיְהִי

מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

נָתַן יְהוָה אֵלַי

אֶת-שְׁנֵי לְוַחַת

הָאֲבָנִים

לְוַחַת הַבְּרִית :

12. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

קוּם

רַד מִהֵר מִזֶּה

this land;

whereas for the
wickedness
of these nations

the Lord does drive
them out before thee.

5. Not for thy right-
eousness,

or for the uprightness
of thy heart

dost thou go in

to possess their land;

but for the wickedness

of these nations

the Lord thy God does
drive them out

from before thee,

and in order to fulfil

the word

which the Lord has
sworn

to thy fathers.

to Abraham,

to Isaac, and to Jacob.

6. Know therefore,

that not for thy
righteousness

the Lord thy God gives
thee

this good land

to possess it;

for

thou art a stiffnecked
people.

7. Remember, do not
forget,

how thou provokedst to
anger

the Lord thy God

in the wilderness;

from the day

that thou wentest forth

out of the land of Egypt,

until you came

unto this place,

you have been rebel-
lious

אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת

וּבְרָשָׁתָהּ

הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

יְיָ מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיךָ :

5. לֹא בְצַדִּיקְךָ

וּבִישׁוּר לִבְךָ

אָתָּה בָּא

לְרִשְׁתָּ אֶת-אֲרָצָם

כִּי בְרָשָׁתָהּ

הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

יְיָ אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם

מִפְּנֵיךָ

וּלְמַעַן הַקֵּם

אֶת-הַדָּבָר

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

לְאַבְרָהָם

לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב :

6. וַיֵּדַעַתְּ

כִּי לֹא בְצַדִּיקְךָ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָה

אֶת-הָאָרֶץ הַטֹּבָה

הַזֹּאת

לְרִשְׁתָּהּ

כִּי

עֲטִיפָה-עֲרָף אָתָּה

7. זָכֹר אֶת-תִּשְׁבַּח

אֶת אֲשֶׁר-הִקְצַפְתָּ

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּמִדְבָּר

לְמִן-הַיּוֹם

אֲשֶׁר-יָצָאתָ

מִמִּצְרָיִם

עַד-בְּאֲכֶם

עַד-הַבְּקוֹם הַזֶּה

מִמִּרְיָם הָיִיתָם

8. And I fell down
before the Lord,
as at the first,

forty day[s]

and forty night[s];

oread I did not eat,

and water I did not
drink;

because of all your sin

which you have sinned,

to do that which was
evil

in the eyes of the Lord,

to provoke him to anger.

19. For I was afraid

of the anger and the
fury,

wherewith the Lord was
angry against you

to destroy you;

but the Lord hearkened
unto me

that time also

20. And with Aaron

the Lord was very angry

to destroy him;

and I prayed

for Aaron also

at that time,

21. And your ^{sin}

which you had made,

the calf,

I took,

and I burned it with fire,

and I stamped it,

grinding [it] very ^{small},

until it was as fine as
dust;

and I cast its dust

into the brook

that descended from

the mount,

22. And at Tab'erah,

and at Massah,

18. וַאֲתַנְפַּל דְּפָנַי יי
כְּרִאשֹׁנָה

אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי

וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי

עַל כָּל חַטֹּאתֶיךָ

אֲשֶׁר חָטֵאתָ

לַעֲשׂוֹת הָרַע

בְּעֵינֵי יְהוָה

לְהַכְעִיפוֹ :

19. כִּי יִגְדַּלְתִּי

מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה

אֲשֶׁר קָצַף יי עֲלֶיךָ

לְהַשְׁמִיד אֶתְּכֶם

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי

גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא :

20. וּבְאַהֲרֹן

הַתֹּאמֵר יְהוָה מָאֵד

לְהַשְׁמִיד

וְאֶתְּפַלֵּל

גַּם-בְּעַד אֶהֱרֹן

בְּעֵת הַהוּא :

21. וְאֶת-חַטֹּאתֶיךָ

אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ

אֶת-הָעֵגֶל

לְקַחְתִּי

וַאֲשַׁרְף אֹתוֹ בְּאֵשׁ

וַאֲפַת אֹתוֹ

טָחֹן הַיָּטֵב

עַד אֲשֶׁר-יֵדֵק לְעָפָר

וַאֲשַׁלְּךָ אֶת-עָפָרוֹ

אֶל-הַבְּרוֹךְ

הַיֹּרֵד מִן-הָהָר .

22. וּבְתַבְּעֵרָה

וּבְמַסָּה

for corrupted have
become thy people,
that thou hast brought
forth

out of Egypt;

they have turned aside
quickly

from the way

which I have com-
manded them;

they have made for them-
selves a molten image.

13. And the Lord said
unto me,

saying:

I have seen this people.

and, behold,

It is a stiffnecked people.

14. Let me alone,

that I may destroy them,

and blot out their name

from under the heaven;

and I will make [of] thee

a mightier and more num-
erous nation than they.

15. And I turned

and came down from
the mount,

while the mount was
burning with fire,

and the two tables of
the covenant

[were] upon my two
hands.

16. And I looked,

and, behold, you have
sinned

against the Lord your
God;

you had made for your-
selves

a molten calf;

you had turned aside
quickly

from the way

which the Lord had
commanded you.

17. And I took hold

of the two tables,

and I cast them

out of my two hands,

and I broke them before
your eyes.

בִּי שָׁחַת עִמָּךְ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ

מִמִּצְרָיִם

סָרוּ מִדֶּרֶךְ

מִן-הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר צִוִּיתָם

עָשׂוּ לָהֶם מִסַּכָּה :

13. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

לֵאמֹר

רָאִיתִי אֶת-הָעָם הַזֶּה

וְהִנֵּה

עַם-קָשֶׁה-עֲרֹף הוּא .

14. הֲרַק מִמֶּנִּי

וְאֶשְׁמִידֵם

וְאֶמָּחָה אֶת-שְׁמֵיכֶם

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם

וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ

קְדוֹשׁ וְצָדִיק וְגִבּוֹר מִמֶּנִּי

15. וְאֶפְּן

וְאָרַד מִן-הָהָר

וְהָרַק בְּעֵר בְּאֵשׁ

וַיִּשְׁנִי לִוְחֵי הַבְּרִית

עַל שְׁתֵּי יָדַי :

16. וְאָרָא

וְהִנֵּה חָטֵאתָם

לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם

עָשִׂיתָם לָכֶם

עֵגֶל מִסַּכָּה

סָרְתָם מִדֶּרֶךְ

מִן-הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם :

17. וַאֲחַפֵּשׁ

בִּשְׁנֵי הַלֻּחֹת

וַאֲשַׁלְלֵכֶם

מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי

וַאֲשַׁבְרֵם לְעֵינֵיכֶם :

to its wickedness,

nor to its sin.

28. Lest [there] say the land from where thou hast brought us out: Because the Lord was not able to bring them into the land [of] which he has spoken to them, and because he hated them, he has brought them out

to slay them in the wilderness.

29. Whereas they are thy people and thy inheritance,

that thou hast brought out by thy great power

and by thy outstretched arm.

ר

רביעי

1. At that time

the Lord said unto me:

Kew out for thyself

two tables of stone

like the first,

and come up unto me in the mount,

and make thee an ark of wood.

2. And I will write upon the tables

the words

which were

upon the first tables,

which thou hast broken,

and thou shalt put them in the ark.

3. So I made

an ark of acacia wood,

and I hewed out

two tables of stone

like the first,

and I went up into the mount,

וְאֶל־רִשְׁעוֹ

וְאֶל־חַטָּאתוֹ :

28. פֶּן־יֹאמְרוּ הָאָרֶץ

אֲשֶׁר הוֹצֵאתֵנוּ מִשָּׁם

מִבְּלִי יָקָלָה יְהוָה

לְהַבְיֵאֵם אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם

וּמִיֵּנְאָתוֹ אוֹתָם

הוֹצִיאֵם

לְהַמִּיתָם בַּמִּדְבָּר :

29. וְהֵם עַמֶּךָ

וְנַחֲלָתְךָ

אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ

בְּכֹחַךְ הַגָּדֹל

וּבְקוֹרְעַת הַנְּשִׁינָה :

וְאֶת־הָאֱלֹהִים

וְאֶת־הָאֱמֻנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

וְאֶת־הָאֱמוּנָה

and at Kibroth-hatta'arah you have been provoking to anger the Lord.

23. And when the Lord sent you from Kadesh-barnea,

saying:

Go up

and possess the land which I have given to you; then you rebelled

[against] the order of the Lord, and you did not believe in him, and you hearkened not to his voice.

24. You have been rebellious against the Lord

from the day that I knew you.

25. So I fell down before the Lord the forty day[s]

and the forty night[s] that I fell down;

because the Lord had said to destroy you.

26. And I prayed unto the Lord, and I said:

O Lord God,

do not destroy

thy people and thy inheritance, that thou hast redeemed through thy greatness, that thou hast brought forth

out of Egypt

by a mighty hand.

27. Remember (to) thy servants, (to) Abraham,

(to) Isaac, and (to) Jacob;

do not turn

unto the stubbornness of this people,

וּבְקִבְרוֹת הַחַטָּאֹת

מִקְצֹצִים הָיִיתָם

אֶת־יְהוָה :

23. וּבְשִׁלַּח יְיָ אֶתְכֶם

מִקְדֵּשׁ בַּרנֶעַז

לֵאמֹר

עֲלוּ

וְרִשּׁוּ אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם

וְתִמְרוּ

אֶת־פִּי־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ

וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ :

24. מִמִּתְּחִלָּה הָיִיתֶם

עִם־יְהוָה

מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם :

25. וְאֶת־נַפְלִי לִפְנֵי יְיָ

אֶת אַרְבָּעִים הַיּוֹם

וְאֶת אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה

אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי

בִּי־אֲמֹר יְהוָה

לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם :

26. וְאֶת־פַּדְיָתִי אֶל־יְהוָה

וְאֶת־הַתְּנַפְלָתִי

בִּי־אֲמֹר יְהוָה

לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם :

26. וְאֶת־פַּדְיָתִי אֶל־יְהוָה

וְאֶת־הַתְּנַפְלָתִי

בִּי־אֲמֹר יְהוָה

לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם :

26. וְאֶת־פַּדְיָתִי אֶל־יְהוָה

וְאֶת־הַתְּנַפְלָתִי

בִּי־אֲמֹר יְהוָה

לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם :

26. וְאֶת־פַּדְיָתִי אֶל־יְהוָה

וְאֶת־הַתְּנַפְלָתִי

בִּי־אֲמֹר יְהוָה

לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם :

26. וְאֶת־פַּדְיָתִי אֶל־יְהוָה

וְאֶת־הַתְּנַפְלָתִי

בִּי־אֲמֹר יְהוָה

לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם :

1 Heb. mouth. 2) Or. that he would destroy you. 3) Or. Yet.

unto this day.

9. Therefore

Levi¹ has no portion or inheritance {

with his brethren;

the Lord is his inheritance,
as the Lord thy God has spoken to him. —

10. And I stayed

in the mount,

like the first days,

forty day[s]

and forty night[s];

and the Lord hearkened unto me that time also;

the Lord would not destroy thee. {

11. And the Lord said unto me:

Arise,

go on the journey

before the people;

and they shall go in,

and they shall possess the land [of] which I have sworn

to their fathers

to give [it] to them.

חמישי

12. And now, Israel,

what does the Lord thy God require

of thee,

but to fear

the Lord thy God.

to walk in all his ways,

and to love him,

and to serve

the Lord thy God

עד היום הזה :

9. על-כן

לא-יהיה ללוי

חלק ונחלה

עם-אחיו

יהוה הוא נחלו

כאשר דבר יי אלהיך

לך :

10. ואנכי עמדתי

בהר

כמים הראשונים

ארבעים יום

וארבעים לילה

וישמע יהוה אלי

גם בפעם הלווא

לא-אבה יהוה

השחיתך :

11. ויאמר יהוה אלי

קום

לך למסע

לפני העם

ויבאו

ויירשו את-הארץ

אשר-נשבעתי

לאבותם

לתת להם :

חמישי

12. ועתה ישראל

מה יי אלהיך שאל

מעמך

כי אם-ליראה

את-יהוה אלהיך

ללכת בכל-דרכיו

ולאהבה אותו

ולעבד

את-יהוה אלהיך

with the two tables in my hand,
4. And he wrote upon the tables,
like the first writing,

the ten¹ commandments,
which the Lord has spoken unto you

in the mount

out of the midst of the fire

in the day of the assembly;
and the Lord gave them unto me.

5. And I turned,

and I came down from the mount,
and I put the tables

in the ark

which I had made;

and they remained there as the Lord has commanded me.

6.—And the children of Israel journeyed from Be'eroth-bene-ya'akan to Moserah;

there Aaron died,

and he was buried there;

and El'azar his son³ became priest in his stead.

7. From there they journeyed to Gudgodah;

and from Gudgodah to Yotba'hah,
a land of brooks of water.

8. At that time

the Lord⁴ separated

the tribe of Levi,

to carry

the ark of the covenant of the Lord,
to stand before the Lord

to minister unto him,

and to bless in his name,

ושני הלוח ביד יי :
4. ויכתב על-הלוחות
במכתב הראשון
את עשרת הדבר
אשר דבר יהוה
אלכם

בהר
מאש
ביום ההוא
ויחתם יהוה אלי :

5. ואפן
וארד מן-ההר
ואשם את-הלוחות
בארון
אשר עשיתי
ניחיו שם

כאשר צוני יהוה :
6. ובני ישראל נסעו
מבארית בני-עמון
מוסרה
שם מת אהרן
ויקבר שם

ויבאו אלעזר בנו
חזיתו :

7. משם נסעו
הגודגדה
ומן-הגודגדה יטבתה
ארץ נחל-מים :

8. בעת ההוא
הבדיל יהוה
את-שבט הלוי
לשאת

את-ארון ברית-יהוה
לעמד לפני יהוה
לשרתו
ולקבדו בשמו

¹) Heb., words. ²) Or, the wells of the children of Ya'akan. ³) Or, ministered in the priest's office.
⁴) Or, set apart. ⁵) Heb., had.

food and raiment.

19. Love you therefore
the sojourner;
for you were sojourners

in the land of Egypt.

20. The Lord thy God

thou shalt fear;

him shalt thou serve;

and to him shalt thou
cleave.

and by his name shalt
thou swear.

21. He is thy praise,

and he is thy God,

who has done for thee

these great and terrible
[things].

which thy eyes have
seen.

22. With seventy
person[s]
thy fathers went down

into Egypt:

and now

the Lord thy God has
made thee
as the stars of the
heaven
for multitude.

יא

Therefore thou shalt
love
the Lord thy God,

and thou shalt keep his
charge,
and his statutes, and his
ordinances,
and his commandments
always.

2. And you shall know
to-day;

for [I speak] not with
your children,
who have not known,

and who have not seen
the chastisement

of the Lord your God,
his greatness,

יהם ושיליה :

19. ואהבתם את-יהוה

כי-גרים הייתם

בארץ מצרים :

20. את-יהוה אלהיך

תירא

אתו תעבד

ובו תדבק

וכשמו תשבע :

21. הוא תהלתך

יהוה אלהיך

אשר-עשה אתך

את-הגדלות ואת-

הנוראת האלה

אשר ראו עיניך :

22. בשבעים נפש

ירדו אבותיך

מצרימה

ועתה

שמך יהוה אלהיך

ככוכבי השמים

קרוב :

CAP. XI.

1. ואהבת

את יהוה אלהיך

ושמרת משמרתו

וחקתיו ומשפטי

ומצותיו

כדי-הנמים :

2. וידעתם היום

כי לא את-בניכם

אשר לא-ידעו

ואשר לא-ראו

את-מוסר

יהוה אלהיכם

את-גדלו

with all thy heart

and with all thy soul,

13. To keep

the commandments of
the Lord,
and his statutes,

which I command thee
to-day.

that it may be well with
thee?

14. Behold,

to the Lord thy God
belongs the heaven
and the heaven of
heavens,
the earth, and all that is
therein.

15. Only in thy fathers

the Lord had a delight

to love them,

and he chose their seed

after them,

[even] you

out of all the peoples,

as [at] this day.

16. Circumcise therefore

the foreskin of your
heart,

and your neck

you shall stiffen no
more.

17. For the Lord your
God,

he is the God of the
gods,
and the Lord of the lords,

the great God,

the mighty, and the
terrible,

who respects not
persons,

and takes no bribe.

18. [Who] executes

justice for the fatherless
and widow,

and loves the sojourner

etc give him

בכל-לבי

ובכל-נפשי :

13. לשמר

את-מצות יהוה

ואת-חקתיו

אשר אנכי מצוה

היום

למנוח לך :

14. הן

לני אלהיך השמים

ושמי השמים

הארץ וכל-אשר-בה

15. רק באתיך

חשק יהוה

לאהבה אותם

ויבחר בך

אחריהם

בכם

מכל-העמים

כיום הזה :

16. ומלתם

את ערלת לבבכם

וער פכם

לא תקשו עוד :

17. כי יהוה אלהיכם

הוא אלהי האלהים

ואדני האדנים

האל הגדל

הגבור והנורא

אשר לא-ישא פנים

וקא יקה שחד :

18. עשה

משפט יתום

ואלמנה

ואהב גר

נתת לו

1) Or, for thy own good. 2) Or, desired. 3) I. e., be no more stubborn. 4) Or. regards. 5) Or. reward 6) Or. in giving him.

which he did.

8. Therefore you shall keep
all the commandment
which I command thee
to-day;

In order that you may be strong,
and go in
and possess the land.

whither you pass over }
to possess it.

9. And in order that you
may prolong [your] days
upon the land

[of] which the Lord has sworn
to your fathers
to give [it] to them
and to their seed,
a land

flowing [with] milk and honey.
שש

10. For the land,
whither thou goest in
to possess it,

is not like the land of Egypt.

from where you came out,
where thou sowest
thy seed,

and waterest with thy foot,
as a garden of herbs;

11. But the land,

whither you pass over }
to possess it,

is a land of mountains
and valleys.

אשר עשה :

8. ושמרתם

את כל המצוה

אשר אנכי מצוה

היום

למען תחזקו

ובאתם

ורשתם את הארץ

אשר אתם עברים

עמה

לרשתה :

9. ולמען תארכו

ימים

על האדמה

אשר נשבע יהוה

לאבותיכם

לתת להם

וקורעם

ארץ

זבת חלב ודבש :

שש

10. כי הארץ

אשר אתה בא לשמה

לרשתה

לא כארץ מצרים

הוא

אשר יצאתם משם

אשר תזרע

את זרעך

והשקית ברגלך

כגן הירק :

11. והארץ

אשר אתם עברים

שמה

לרשתה

ארץ הרים ובקעות

his mighty hand,

and his outstretched arm,

3. And his signs,

and his deeds,

which he did

in the midst of Egypt

to Pharaoh the king of Egypt,

and to all his land.

4. And what he did

to the army of Egypt,

to its horses and to its chariot[s];

that he made to flow

the water of the Red Sea

over ²them,

as they pursued after you,

and the Lord caused them to perish

unto this day;

5. And what he did for you

in the wilderness,

until you came

unto this place.

6. And what he did

to Dathan and to Abiram,

the sons of Eliab,

the son of Reuben,

that the earth opened

its mouth,

and swallowed them up,

and their ³houses,

and their tents,

and every living thing

⁴that followed them,

in the midst of all Israel;

7. But your eyes have seen

all the great ¹work of the Lord

את ידו החזקה

וזרועו הנמוכה :

3. ואת-אתותיו

ואת-מעשיו

אשר עשה

בתוך מצרים

לפרעה מלך מצרים

ולכל-ארצו :

4. ואשר עשה

לחיל מצרים

לסוסיו ורכביו

אשר הצוף

את-ימי-סוף

על-פניהם

כרדפם אחריכם

ויאבדם יהוה

עד היום הזה :

5. ואשר עשה לכם

במדבר

עד-באתכם

עד-המקום הזה :

6. ואשר עשה

לדתן ולאבירם

בני-אליאב

בן-רעובן

אשר פתחה הארץ

את-פה

ותבלעם

ואת-בתיהם

ואת-אהליהם

ואת-כר-היקום

אשר ברגליהם

בארץ ישראל :

7. כי עיניכם הראת

את-כבוד-יְהוָה

את-כבוד-יְהוָה

הַגָּדֹל

1) Or, acts; or, works 2) Heb., their faces.
3) Or, used to sow. 6) Or, used to water.

3) Or, households. 4) Heb., that is at their feet

17. For the anger of the Lord will glow against you,	17. וַחֲרָה אַף-יְהוָה בָּכֶם	of the rain of the heaven It drinks water.	לִמְטַר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתָּה-מֵמַיִם :
and he will shut up the heaven, that [there] be no rain, and the land will not yield its produce;	וְנָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲרֶזְלָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ	12. A land which the Lord thy God cares for; always	12. אֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיהָ דֹּרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד
and you will perish quickly from off the good land which the Lord gives to you.	וְאָבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם :	the eyes of the Lord thy God are on it, from the beginning of the year even unto the end of the year.	עֵינַי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה :
18. Therefore you shall put these my words upon your heart and upon your soul; and you shall bind them for a sign upon your hand, and they shall be for frontlets between your eyes.	18. וְשַׂמְתֶּם אֶת-דְּבָרַי אֵלֶּה עַל-לִבְכֶּם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וְקִשְׂרַתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם :	13. And it shall come to pass, if you shall hearken diligently unto my commandments which I command you to-day, to love the Lord your God, and to serve him with all your heart and with all your soul.	13. וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה () אִתְּכֶם הַיּוֹם () לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְכֶּם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם :
19. And you shall teach them [to] your children, to speak of them, when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way, and when thou liest down, and when thou risest up.	19. אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשֹׁכְבְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִקְרָכָה בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה :	14. Then I will give the rain of your land in its season, [the] former rain and [the] latter rain, that thou mayest gather in thy grain, and thy new wine, and thy oil.	14. וְנָתַתִּי מָטָר-אֶרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יֹרֶה וּבִלְקוּשׁ וְאָסַפְתָּ דִּגְגָה וְתִירִשָׁה וְיִצְהָרָה :
20. And thou shalt write them upon the door-posts of thy house, and on thy gates.	20. וְכָתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעֶרֶיךָ :	15. And I will give grass in thy field for thy cattle, and thou shalt eat and be full.	15. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לְבִהֲמֹתֶךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ :
21. In order that your days may be multiplied, and the days of your children upon the land [of] which the Lord has sworn to your fathers to give [it] to them, as the days of the heaven above the earth.	21. לְמַעַן יִרְבּוּ יָמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַד הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לְתַתּוֹתָם כַּיְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ :	16. Take heed to yourselves, lest your heart be deceived, and you turn aside, and serve other gods, and prostrate yourselves to them.	16. הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לִבְכֶּם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :

1) Heb., seeks after. 2) Or, first. 3) Or, satisfied. 4) Or worship them. 5) Or, lay up 6) Or, in

REAY

ראה

26. Behold,
I lay before you
to-day

a curse and a blessing.

27. The blessing,
if you shall hearken
unto the commandments
of the Lord your God

which I command you
to-day.

28. And the curse,
if you shall not hearken
unto the commandments
of the Lord your God,
and you turn aside from
the way,

which I command you
to-day,

to go
after other gods,

which you have not
known.

29. And it shall come to
pass,
when the Lord thy God
shall bring thee
into the land

whither thou goest
to possess it,

that thou shalt lay
the blessing

upon mount Gerizzim,
and the curse

upon mount Ebal.

30. Behold, the are
on the other side of the
Jordan,
behind the way

26. ראה
אנכי נתן לפניכם
היום

ברכה וקללה :
27. את-הברכה
אשר תשמעו

אל-מצות
יהוה אלהיכם

אשר אנכי מצוה
אתכם היום :

28. והקללה
אם-לא תשמעו
אל-מצות

יהוה אלהיכם
וסרתם מן-הדרך
אשר אנכי מצוה
אתכם היום

ללכת
אחרי אלהים אחרים
אשר לא-ידעתם :

29. והיה
כי יביאך יי אלהיך
אל-הארץ
אשר אתה בא-שמה

לרשתה
ונתתה
את-הברכה
על-הר גריזים

ואת-הקללה
על-הר עיבל :

30. הלא-המה
בעבר הירדן
אחרי-דרך

שביעי ומפטר

22. For,

if you shall diligently
keep

all this commandment

which I command you

to do it,

to love

the Lord your God,

to walk

in all his ways,

and to cleave unto him;

23. Then the Lord will
drive out
all these nations

from before you,

and you shall possess
nations,
greater and mightier
than you.

24. Every place

whereon the sole of
your foot shall tread

shall be yours;

from the wilderness,

and the Lebanon,

from the river,

the river Euphrates,

even unto the hinder sea

shall be your border.

25. No man shall be able
to stand
before you;

the fear of you

and the dread of you

shall the Lord lay

upon all the land

whereon you shall tread,

as he has spoken to you.

שביעי ומפטר

22. כי

אם-שמר תשמרון

את-כל-המצוה
הזאת

אשר אנכי מצוה
אתכם

לעשתה

לאהבה

את-יהוה אלהיכם

ללכת

בכל-דרכיו

ודבקו-בו :

23. והוריש יהוה
את-כר-הגוים האלה

לפניכם

וירשתם גוים

גדלים וטעמים מכם :

24. בכל-המקום
אשר תדרכו-בה

רגלכם בו

לכם יהיה

מן-המדבר

והלכנו

מן-הנחל

נהר-פרת

ועד תים האחרון

יהיה גבולכם :

25. לא-תמצא איש
לפניכם

פחדכם

ומוראכם

יפן ויהוה אלהיכם

על-פני כל-הארץ

אשר תדרכו-בה

כאשר דבר לכם :

1) Or, dispossess. 2) Or, western. 3) Heb., give. 4) Heb., face of the land. 5) Or, Are they not

which you are to possess,	אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים { אֶתְּם	of the going down of the sun,	מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ
their gods,	אֶת־אֱלֹהֵיהֶם	in the land of the Canaanites	בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
upon the high mountains	עַל־הַהָרִים הָרְקִים	that dwell in the plain,	הַיִּשָּׁב בְּעֶרְבָה
and upon the hills,	וְעַל הַבְּצָעוֹת	opposite Gilgal,	מִוֶּל הַגִּלְגָל
and under every green tree,	וְתַחַת כָּל־עֵץ רֵעָנָן :	beside the oaks of Moreh,	אֶצֶל אֲלוֹנֵי מֹרֶה :
3. And you shall break down their altars,	3. וְנִסַּצְתֶּם אֶת־בְּזִבְחֵיהֶם	31. For you are to pass over the Jordan	31. כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן
and dash into pieces their memorial pillars,	וְשִׁבְרֶתֶם אֶת־מַצְבֵּיהֶם	to go in	לְבָא
and their groves	וְאֲשֵׁרֵיהֶם	to possess the land	לְרִשֵּׁת אֶת־הָאָרֶץ
you shall burn with fire;	תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ	which the Lord your God gives to you,	אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן רַכָּם
and the graven images of their gods you shall hew down;	וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תַּגְדִּיעוּן	and you shall possess it, and dwell therein,	וְיִרְשֶׁתֶם אֹתָהּ וְיִשְׁכְּתֶם־בָּהּ :
and you shall destroy their name out of that place.	וְאִבַּדְתֶּם אֶת־שֵׁמֵיהֶם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא :	32. And you shall observe all the statutes and the ordinances which I lay before you to-day	32. וְשִׁמְרֶתֶם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־דִּבְחֵיכֶם וְאֵת־הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם :
4. You shall not do so to the Lord your God.	4. לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם :		
5 But unto the place which the Lord your God shall choose } out of all your tribes, to put his name there, [even] to his habitation you shall seek, and thither thou shalt come.	5. כִּי אִם־אֶרֶץ־מִקְדָּשׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם לָשׂוֹם אֶת־שֵׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרֹשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה :	יב	CAP. XII.
6. And you shall bring thither your burnt-offerings, and your sacrifices, and your tithes, and the heave-offering of your hand, and your vows, and your freewill-offerings, and the firstlings of your herd and [of] your flock.	6. וּבָאתֶם שָׁמָּה עֲלֵתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מִנְשַׁחֲתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יָדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבָחֵיכֶם וּבְכֹרֹת צִמְדֵיכֶם וְצִאֲנֵיכֶם :	1. These are the statutes and the ordinances which you shall observe to do in the land which the Lord, the God of thy fathers, has given to thee to possess it, all the days that you live upon the earth.	1. אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּצְוֹת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם בָּיִם עַל־הָאֲדָמָה :
7. And you shall eat there before the Lord your God, and you shall rejoice	7. וְאָכַלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחֶתֶם	2. You shall surely destroy all the places, wherein [there] served the nations,	2. אֶבֶר תִּאבְדוּן אֶת־כָּל־הַמִּקְדָּשִׁים אֲשֶׁר עֲבָדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם

1) Or, terebinths. 2) Or, cause to perish. 3) Or, dispossess; or, drive out. 4) Or, obelisks

and the heave-offering
of your hand,
and all your choice vows
which you vow to the
Lord.

12. And you shall rejoice

before the Lord your
God,
you,

and your sons, and your
daughters,
and your men-servants,

and your maid-servants,

and the Levite

that is within your gates;

because he has no por-
tion nor inheritance
with you.

13. Take heed to thyself

that thou offer not

thy burnt-offerings

in every place

which thou seest,

14. But in the place

where the Lord shall
choose
in one of thy tribes,

there thou shalt offer

thy burnt-offerings,

and there thou shalt do

all that I command thee.

15. Notwithstanding,

after all the desire of
thy soul
thou mayest slaughter

and eat flesh,

according to the blessing
of the Lord thy God
which he has given thee,

within all thy gates;

the unclean and the
clean
may eat thereof,

as [of] the gazelle, and
as [of] the hart.
16. Only the blood

ותרמת ידכם

וכל מבחר גְּדֵרֵיכֶם

אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה :

12. וְשִׂמְחֶתֶם

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אַתֶּם

וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם

וְעַבְדֵיכֶם

וְאִמְהֹתֵיכֶם

וְהַלְוִי

אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם

כִּי אֵין לוֹ חֵקֶק וְנַחֲלָה

אַתֶּם :

13. הִשָּׁמֶר לָךְ

פְּרִי־תִעֲבָדָה

עֲלִיתִיךָ

בְּכָל־מָקוֹם

אֲשֶׁר תִּרְאֶה :

14. כִּי אִם־בְּמָקוֹם

אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה

בְּאַחַד שְׁבָטָיִה

יָשֶׁם תִּעֲבָדָה

עֲלִיתִיךָ

וְיָשֶׁם תַּעֲשֶׂה

כָּל־אֲשֶׁר אֶנְכִּי מצוה :

15. רַק

בְּכָל־אוֹת נַפְשָׁה

תִּזְבֹּחַ

וְאָכַלְתָּ בָּשָׂר

כְּכִרְפַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ

אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ

בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ

הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר

יֹאכְלוּ

בָּצֵקִי וּבָאֵיל :

16. רַק הַדָּם

In all that you put your
hand unto,¹
you and your house-
holds,

wherein the Lord thy
God has blessed thee. }

8. You shall not do
according to all

that we do here to-day,

[every] man

whatsoever is right in
his own eyes.

9. For you are not as
yet come }

unto the rest

and unto the inhe-
ritance,
which the Lord thy God

gives to thee.

10. But when you pass
over
the Jordan,

and you dwell in the land
which the Lord your God

causes you to inherit,

and he gives you rest

from all your enemies
round about,

and you dwell [in] safety.

שְׁנִי

11. Then it shall be,
[that] the place

which the Lord your
God shall choose,

to cause his name to
dwell there,
thither you shall bring

all that I command you:

your burnt-offerings,
and your sacrifices,
your tithes,

שְׁנִי

בְּכָל מַשְׁלַח יְדֵיכֶם

אַתֶּם וּבְתֵיבֵיכֶם

אֲשֶׁר בְּרַכָּה

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

8. לֹא תַעֲשֶׂוּן

כְּכָל

אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים

פֹּה הַיּוֹם

אִישׁ

כֹּל־הַיֶּשֶׁר בְּעֵינָיו :

9. כִּי לֹא־בְאַתֶּם

עַד־עַתָּה

אֶל־הַמְּנוּחָה

וְאֶל־הַנַּחֲלָה

אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ :

10. וְעַבְדְּתֶם

אֶת־הַיֵּרֶדִן

וְיִשְׁבְּתֶם בְּאֶרֶץ

אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

מְנַחֵל אֶתְכֶם

וְהַנִּיחַ לָכֶם

מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם

מִסָּבִיב

וְיִשְׁבְּתֶם־בְּטָח :

שְׁנִי

11. וְהָיָה

הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה

אֶלְהֵיכֶם בּוֹ

לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ שָׁם

שְׁמֵה תִבְיֹאוּ

אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֶנְכִּי

מצוה אֶתְכֶם

עֲלִיתֵיכֶם וּזְבִחֵיכֶם

מַעֲשֵׂי־תֵיבֵיכֶם

1) I. e., occupation; business. 2) Or, roebuck.

to eat flesh;

after all the desire of
thy soul
thou mayest eat flesh.

21. If it be too far from
theo
the place,

which the Lord thy God
shall choose
to put his name there,

then thou shalt
slaughter
of thy herd and of thy
flock,

which the Lord has
given to thee,
as I have commanded
thee;

and thou mayest eat
within thy gates,
after all the desire of thy
soul.

22. ²Even

as [there] is eaten

the ³gazelle

and the hart,

so thou shalt eat thereof,

the uclean and the
clean alike }

may eat thereof.

23. Only be ⁴firm

not to eat the blood;

for the blood is the ⁵soul

and thou shalt not eat
the ⁵soul
with the flesh.

24. Thou shalt not eat it;

upon the earth thou
shalt pour it out
as water.

25. Thou shalt not eat it;

in order that it may be
well with thee,
and with thy children
after thee,
when thou shalt do that
which is right
in the eyes of the Lord.

26. Only thy holy
[things]
which thou mayest have,

לֹא תֹאכְלוּ בֶּשָׂר׃

בְּכָל-אֹת נַפְשָׁךְ
תֹּאכַל בֶּשָׂר׃

21. כִּי יִרְחַק מִמָּוֶה
הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לְשֵׁמוֹ יָשְׁבוּ יָיִם

וְזָבַחְתָּ
מִמִּקְדָּשְׁךָ וּמִצֹּאֲרֹךְ
אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לְךָ

כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ

כְּכָל אֹת נַפְשָׁךְ׃
22. אֵף

כַּאֲשֶׁר יֹאכַל
אֶת-הַצִּיִּבִי

וְאֶת-הָאַיִל
בְּן תֹּאכַלְנֹו

הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר
יֹאכְלוּ

יָאכְלוּ׃
23. בַּק חֹזֶק

לִבְרִיתִי אֲכַל הַדָּם׃
כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ

וְלֹא-תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ
עִם-הַבֶּשָׂר׃

24. לֹא תֹאכְלֶנּוּ
עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּקֶנּוּ

כַּמַּיִם׃
25. לֹא תֹאכְלֶנּוּ

כִּמְעֹן יִימֶיךָ לְךָ
וּבְנֵיךָ אַחֲרֶיךָ

כִּי-תַעֲשֶׂה בְּיָדְךָ
בְּעֵינֵי יְיָ׃

26. בַּק קֹדְשֶׁיךָ
אֲשֶׁר-יִהְיוּ לְךָ

you shall not eat

upon the earth you shall
pour it out
as water.

17. Thou mayest not eat
within thy gates

the tithe of thy grain,

or [of] thy new wine,
or [of] thy oil,

or the firstlings of thy
herd,

or [of] thy flock,

nor any of thy vows
which thou vowest,

nor thy freewill-
offerings,

nor the heave-offering
of thy hand.

18. But before the Lord
thy God

thou shalt eat it

in the place

which the Lord thy God
shall choose,

thou, and thy son, and
thy daughter,

and thy man-servant,
and thy maid-servant,

and the Levite that is
within thy gates;

and thou shalt rejoice
before the Lord thy
God

in all that thou puttest
thy hand unto,

19. Take heed to thyself

lest thou forsake the
Levite

all thy days¹

upon thy land.

20. When the Lord thy
God shall enlarge

thy border,

as he has spoken to thee,

and thou shalt say:

I will eat flesh,

because thy soul desires

לֹא תֹאכְלוּ

עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּקֶנּוּ
כַּמַּיִם׃

17. לֹא-תֹאכַל לְאֶחָד
בִּשְׁעָרֶיךָ

מִעֲשֵׂר דִּגְנְךָ
וּמִתֵּירֶשְׁךָ וּמִצֹּלֶהךָ

וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ
וּצֹאֲנֶךָ

וְכָל-בְּרִיָּה
אֲשֶׁר תִּדָּר

וְנִדְבָחֶיךָ
וְהַרְוֹתֶיךָ יָדְךָ׃

18. כִּי אֶפְנִי
יְיָ אֱלֹהֶיךָ

תֹּאכְלוּ
בְּמָקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ׃
אֱלֹהֶיךָ בֶּן

אִתְּךָ וּבְנֵי וּבָתְּרֶךָ
וְעַבְדְּךָ וְאִמָּהֶךָ

וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
וְשִׂמְחֶתְךָ

לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל מַשְׁכַּח יָדְךָ׃

19. הִשָּׁמֶר לְךָ
פֶּן-תַּעֲזֹב אֶת-הַלֵּוִי

כָּל-יְמֶיךָ
עַל-אֲדָמְתְּךָ׃

20. כִּי-יַרְחִיב יְיָ
אֶתְּרֶיךָ

אֶת-גְּבולְךָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לְךָ

וְאָמַרְתָּ
אֲכָלָה בֶּשָׂר

כִּי-תִאֲוָה נַפְשָׁךְ

1) I. e., as long as thou livest. 2) Or. But. 3) Or, roebuck 4) Or, sure. 5) Or. Ilfe.

after their gods,

saying:

How ^{do} these nations
serve {

their gods?

that I also may do

likewise.

3f. Thou shalt not do so

to the Lord thy God;

for every abomination
to the Lord,

which he hates,

they have done to their
gods;

for even their sons

and their daughters

do they burn in the fire

to their gods.

יג

f. Every thing

which I command you,

that you shall observe
to do;

thou shalt not add unto
it,

nor diminish from it.

2. When [there] shall
arise in the midst of thee
a prophet,

or a dreamer of dream[s],

and he shall give thee
a sign

or a wonder,

3. And [there] shall
come [to pass] the sign
or the wonder,

whereof he spoke unto
thee,

saying:

Let us go

after other gods,

which thou hast not
known,

and let us serve them.

4. Thou shalt not
hearken

לאלהיהם

לאמר

איכה יעבדו

הגוים האלה

את אלהיהם

ואעשה כן גם אני :

3f. לא תעשה כן

ליהוה אלהיך

כי כל תועבת יהוה

אשר שנא

עשו לאלהיהם

כי גם את בניהם

ואת בנותיהם

ישרפו באש

לאלהיהם :

C A P. XIII

1. את כל הדבר

אשר אנכי מצוה

אתכם {

אתו תשמרו לעשות

לא תוסיף עליו

ולא תגרע ממנו :

2. כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ

נָבִיא

או חלם חלום

וַיִּתֵּן אֵלָיךָ אוֹת

או מופת :

3. וּבָא הָאוֹת

וְהַמוֹפֵת

אשר דבר אליך

לאמר

הִנֵּה

אחרי אלהים אחרים

אשר לא ידעתם

ונעבדם :

4. לא תשמע

and thy vows

thou shalt 'take,

and thou shalt come
unto the place
which the Lord shall
choose.

27. And thou shalt ^{offer}
thy burnt-offerings,
the flesh and the blood,

upon the altar

of the Lord thy God;

and the blood of thy
sacrifices
shall be poured out upon
the altar

of the Lord thy God;

and the flesh thou shalt

eat.

28. Observe and hear

all these words

which I command thee;

In order that it may be
well with thee,

and with thy children
after thee

for ever,

when thou shalt do

that which is good and
right

in the eyes of the Lord
thy God.

שְׁלִישִׁי

29. When the Lord thy
God shall cut off

the nations,

whither thou goest in

to ^{possess} them,

from before thee,

and thou shalt ^{possess}
them,

and thou shalt dwell in
their land,

30. Take heed to thyself

that thou be not
ensnared ^{after} them,

after they have been
destroyed

from before thee;

and that thou inquire not

וְהָרִיף

תשא

ובאת אל המקום

אשר יבחר יהוה :

27. ועשית על תיך

הבשר והדם

על מזבח

יהוה אלהיך

ודם זבחיך

ישפך על מזבח

יהוה אלהיך

והבשר תאכל :

28. שְׁמַר וּשְׁמַעַת

את פְּרִדְבָּרִים

האלה {

אשר אנכי מצוה

למען יטב לך

ולבניך אחריו

עד עולם

כי תעשה

הטוב והישר

בעיני יהוה אלהיך :

שְׁלִישִׁי

29. כִּי יַכְרִית יְהוָה {

אֶת־הַגּוֹיִם

אשר אתה בא שמה

לרשת אותם

מִפְּנֵיךָ

וירשת אתם

ויושבתי בארצם :

30. הִשָּׁמַר לךָ

פְּתִיחַשׁ אַחֲרֵיהֶם

אחרי השמות

מִפְּנֵיךָ

וּפֶן־תִּדְרֹשׁ

1) Heb., carry. 2) Heb., make; prepare. 3) Or, dispossesses; or, drive them out. 4) I a., to follow them. 5) Or, used these nations to serve

the son of thy mother,
or thy son, or thy
daughter,
or the wife of thy bosom,
or thy friend,

who is as thy own soul,
in secrecy,
saying:
Let us go,
and let us serve
other gods,

which thou hast not
known,
aeither thou, nor thy
fathers,

8. Of the gods of the
peoples
which are round about
you,
that are nigh unto thee,

or that are far off from
thee,
from [one] end of the
earth
even unto the [other]
end of the earth;

9. Thou shalt not
consent to him,
nor shalt thou hearken
unto him,

nor shall thy eye pity
him,

nor shalt thou spare him,

nor shalt thou conceal
him,

10. But thou shalt surely
kill him;
thy hand shall be upon
him
the first

to put him to death,
and the hand of all the
people
afterwards,

4. And thou shalt stone
him with stones,
that he die;

because he has sought
to draw thee away
from the Lord thy God,
who brought thee out
from the land of Egypt,

בן-אִמֶּךָ
אוֹ-בִנְךָ אוֹ-בִתְּךָ
אוֹ אִשְׁתְּ חֵיקֶךָ
אוֹ רֵעֶךָ

אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ
בְּסֶחֶר
לֵאמֹר
נֵלְכָה
וְנַעֲבֹדָה
אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ
אַתָּה וְאֲבֹתֶיךָ
8. מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיךָ
הַקְּרִיבִים אֵלֶיךָ
אוֹ הַרְחֻקִּים מִמֶּךָ
מִקְצֵה הָאָרֶץ
וְעַד-קְצֵה הָאָרֶץ
9. לֹא-תֹאמַדָּה לוֹ
יָלֵא תִשְׁמָע אֲלָיו
וְלֹא-תִחָסֵם עֵינֶךָ
עָלָיו

וְלֹא-תִחְסֹמֶה עָלָיו
10. כִּי הָרַג תְּהַרְגֵנּוּ
יָדְךָ תְּהִיָּה-בּוֹ
בְּרֵאשִׁיתוֹ
לְהַמִּיתוֹ
וְיָד כָּל-הָעָם
בְּאַחֲרָיוֹ
4. וְאִתָּה תִּשְׁתָּן
בְּכֶשֶׁת לְהַדְחִיקוֹ
מֵעַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַבּוֹצֵאתָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

אֶל-דְּבָרֵי
הַנְּבִיא הַהוּא
אוֹ אֶל-הוֹלֵם
הַחֲלוֹם הַהוּא
כִּי מִנְסֶה יְהוָה
אֶתְּחִיבֶם אֶת-כֶּסֶם
לְדַעַת
הַיִּשְׁכֶּם אֶתְּחִיבֶם
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּכָל-לִבְבְּכֶם
וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם
6. אַחֲרַי יִי אֱלֹהֵיכֶם
תִּלְכּוּ
וְאֹתוֹ תִירָאוּ
וְאֶת-מִצְוֹתָיו
תִּשְׁמְרוּ
וּבְכָל-וּכְלֹל תִּשְׁמָעוּ
וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ
וְכֹן תִּדְבְּקוּ
6. וְהַנְּבִיא הַהוּא
אוֹ חֹלֵם הַחֲלוֹם
הַהוּא
יוֹכֵת
כִּי דְבַר-סֶרֶה
עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַבּוֹצֵאת אֶתְּחִיבֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהַפְּדָה
מִבֵּית עֲבָדִים
לְהַדְחִיק מִן-הָעָר
אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לַעֲשֹׂת כֹּה
וּבְעֶרְפְּתָה הָרָע
מִקִּרְבְּךָ
7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

אֶל-הוֹלֵם
הַחֲלוֹם הַהוּא
כִּי מִנְסֶה יְהוָה
אֶתְּחִיבֶם אֶת-כֶּסֶם
לְדַעַת
הַיִּשְׁכֶּם אֶתְּחִיבֶם
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּכָל-לִבְבְּכֶם
וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם
6. אַחֲרַי יִי אֱלֹהֵיכֶם
תִּלְכּוּ
וְאֹתוֹ תִירָאוּ
וְאֶת-מִצְוֹתָיו
תִּשְׁמְרוּ
וּבְכָל-וּכְלֹל תִּשְׁמָעוּ
וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ
וְכֹן תִּדְבְּקוּ
6. וְהַנְּבִיא הַהוּא
אוֹ חֹלֵם הַחֲלוֹם
הַהוּא
יוֹכֵת
כִּי דְבַר-סֶרֶה
עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַבּוֹצֵאת אֶתְּחִיבֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהַפְּדָה
מִבֵּית עֲבָדִים
לְהַדְחִיק מִן-הָעָר
אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
לַעֲשֹׂת כֹּה
וּבְעֶרְפְּתָה הָרָע
מִקִּרְבְּךָ
7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

וְכֹן תִּדְבְּקוּ
6. וְהַנְּבִיא הַהוּא
אוֹ חֹלֵם הַחֲלוֹם
הַהוּא
יוֹכֵת
כִּי דְבַר-סֶרֶה
עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַבּוֹצֵאת אֶתְּחִיבֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהַפְּדָה
מִבֵּית עֲבָדִים
לְהַדְחִיק מִן-הָעָר
אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
לַעֲשֹׂת כֹּה
וּבְעֶרְפְּתָה הָרָע
מִקִּרְבְּךָ
7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

אוֹ חֹלֵם הַחֲלוֹם
הַהוּא
יוֹכֵת
כִּי דְבַר-סֶרֶה
עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַבּוֹצֵאת אֶתְּחִיבֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהַפְּדָה
מִבֵּית עֲבָדִים
לְהַדְחִיק מִן-הָעָר
אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
לַעֲשֹׂת כֹּה
וּבְעֶרְפְּתָה הָרָע
מִקִּרְבְּךָ
7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ
7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ
7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ
7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ
7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ
7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

unto the words

of that prophet,

or unto that dreamer of
dream[s];

for the Lord your God
proves you,

to know

whether you love

the Lord your God

with all your heart

and with all your soul,

5. After the Lord your
God

you shall walk,

and him you shall fear,

and his commandments

you shall keep,

and to his voice you
shall hearken,

and him you shall serve,

and unto him you shall
cleave,

6. And that prophet,

or that dreamer of
dream[s],

shall be put to death;

because he has spoken
rebellion

against the Lord your
God,

who brought you out

from the land of Egypt,

and who redeemed thee

out of the house of
slavery,

to draw thee aside from
the way

which the Lord thy
God commanded thee

to walk therein;

and thou shalt put away
the evil

from the midst of thee.

7. When [there] shall
entice thee thy brother,

אֶל-דְּבָרֵי

הַנְּבִיא הַהוּא

אוֹ אֶל-הוֹלֵם

הַחֲלוֹם הַהוּא

כִּי מִנְסֶה יְהוָה

אֶתְּחִיבֶם אֶת-כֶּסֶם

לְדַעַת

הַיִּשְׁכֶּם אֶתְּחִיבֶם

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

בְּכָל-לִבְבְּכֶם

וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם

6. אַחֲרַי יִי אֱלֹהֵיכֶם

תִּלְכּוּ

וְאֹתוֹ תִירָאוּ

וְאֶת-מִצְוֹתָיו

תִּשְׁמְרוּ

וּבְכָל-וּכְלֹל תִּשְׁמָעוּ

וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ

וְכֹן תִּדְבְּקוּ

6. וְהַנְּבִיא הַהוּא

אוֹ חֹלֵם הַחֲלוֹם

הַהוּא

יוֹכֵת

כִּי דְבַר-סֶרֶה

עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

הַבּוֹצֵאת אֶתְּחִיבֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

וְהַפְּדָה

מִבֵּית עֲבָדִים

לְהַדְחִיק מִן-הָעָר

אֲשֶׁר צִוָּה

יְהוָה אֱלֹהֵיךָ

לַעֲשֹׂת כֹּה

וּבְעֶרְפְּתָה הָרָע

מִקִּרְבְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּךָ

with the edge of the sword.

17. And all its spoil

thou shalt gather

into the midst of its street,

and thou shalt burn with fire the city,

and all its spoil

wholly

to the Lord thy God;

and it shall be a heap for ever;

it shall not be built again.

18. And [there] shall not cleave to thy hand aught

of the devoted [things];

in order that the Lord may turn

from the fierceness of his anger,

and show thee mercy

and have mercy upon thee,

and multiply thee,

as he has sworn

to thy fathers;

19. When thou shalt hearken

to the voice of the Lord thy God,

to keep

all his commandments

which I command thee

to-day,

to do that which is right

in the eyes of the Lord thy God.

יד

רביעי

20. You are children

of the Lord your God;

you shall not cut yourselves,

nor make baldness

between your eyes

לפי-חרב :

17. ואת-כל-שללה

תקבץ

אל-תוך רחבה

ושרפת באש

את-העיר

ואת-כל-שללה

כליל

יהיה אלהיה

ויהיה תר עולם

לא תבנה עוד :

18. ולא ידבק בידך

מאומה

מן-החרם

למשן ישוב יהוה

מחרון אפו

ונחל לך רחמים

ורחמים

וירבה

באשר נשבע

לאבותיך :

19. כי תשמע

בקול יהוה אלהיך

לשמר

את-כד-מצותיו

אשר אנכי מצוה

היום

לעשות תישר

בעיני יהוה אלהיך :

רביעי

CAP. XIV.

1. בנים אתם

ליהוה אלהיכם

לא תתגדדו

ולא-תשימו קרחה

בין עיניכם

out of the house of slavery.

12. And all Israel

shall hear [it],

and they shall fear,

and they shall no more do

like this evil thing

In the midst of thee.

13. If thou shalt hear

In one of thy cities,

which the Lord thy God

gives to thee

to dwell there,

saying:

14. Certain base fellows have gone out

from the midst of thee,

and they have drawn away

the inhabitants of their city,

saying:

Let us go, and let us serve

other gods,

which you have not known.

15. Then thou shalt inquire,

and search,

and ask diligently;

and, behold, [if it be] truth,

the thing is certain,

such abomination has been wrought

in the midst of thee;

16. Thou shalt surely

snite the inhabitants of that city

with the edge of the sword;

destroying it utterly,

and all that is therein

and its cattle,

מבית עבדים :

12. וכל-ישראל

ישמעו

ויראו

ולא-יוספו לעשות

כדרך הרע הזה

בקרבה :

13. כי-תשמע

באחת עריך

אשר יהוה אלהיך

נתן לך

לדבך שם

לאמר :

14. יצאו

אנשים בנ-בגלעל

מקרבה

והרחו

את-ישובי עירם

לאמר

נלכה ונעבדה

אלהים אחרים

אשר לא-ידעתם :

15. ודרשת

וחקרת

ושאלת היטב

והנה אמת

נכון הדבר

נעשתה

התועבה הזאת

בקרבה :

16. הנה תכה

את-ישובי הער ההוא

לפי-חרב

ההרס אחה

ואת-כד-אשר-בה

ואת-בהמתה

1) Or, concerning. 2) Or, children of worthlessness; or, naughty men. 3) Or, devoting it. 4) Or round. 5) Heb., give. 6) Or, compassion.

and the ¹coney;

because they bring up
[the] cud
but have no parted hoof,

they are unclean to you.

8. And the swine,

because he has a parted
hoof

but [brings] not [up the]
cud,
he is unclean to you

of their flesh you shall
not eat,
and their carcass you
shall not touch.

9. These you may eat

of all that [are] in the
waters:
whatsoever has

fins and scales

may you eat.

10. And whatsoever has
not

fins and scales

you shall not eat;

it is unclean to you.

11. Every clean bird

you may eat,

12. But these [are they]

of which you shall
not eat:

the eagle,

and the gier-eagle,

and the ospray,

13. And the glede,

and the falcon,

and the kite after its
kind.

14. And every raven

after its kind,

15. And the ostrich,

and the night-hawk,

and the seamew,

וְאֶת־הַשָּׂפָן

כִּי־מַעֲדָה גֵרָה הֵמָּה
וּפְרָסָה לֹא הִפְרִימוּ

מִמֵּאִים הֵם לָכֵן :

8. וְאֶת־הַחֲזִיר

כִּי־נִפְרָס פְּרָסָה
{ הוּא

וְלֹא גֵרָה

מִכֵּאִי הוּא לָכֵן

מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ

וּבְנִבְדָתָם לֹא תִגְעוּ:

9. אֵת־הַזֵּה תֹאכְלוּ

כֹּל אֲשֶׁר בַּמַּיִם

כָּל אֲשֶׁר־לֵו

סָנַפִּיר וְקִשְׁקֶשֶׁת

תֹאכְלוּ :

10. וְכֹל אֲשֶׁר אֵין־לֵו

סָנַפִּיר וְקִשְׁקֶשֶׁת

לֹא תֹאכְלוּ

מִכֵּאִי הוּא לָכֵן :

11. כָּל־צִפּוֹר מְהֻלָּה

תֹאכְלוּ :

12. וְהֵנּוּ

אֵי־יָר לֹא־תֹאכְלוּ

מִהֶם

הַנֶּשֶׁר

וְהַפֶּרָס

וְהָעֹנִיָּה :

13. וְהַרְאָה

וְאֶת־הָאֵילָן

וְהַדִּיהַ לְמִינָהּ :

14. וְאֵת כָּל־עֹרֹב

לְמִינֵו :

15. וְאֵת בֵּת הַיַּעֲנָה

וְאֶת־הַחֲחָמִס

וְאֶת־הַשֶּׁמֶךְ

for the dead.

2. For thou art a holy
people
to the Lord thy God,

and the Lord has chosen
thee
to be to him

a people for his own
possession
out of all the peoples

that are upon the face
of the earth.

3. Thou shalt not eat

any abominable thing.

4. These are the beast[s]

which you may eat:

[the] ox,

the sheep,

and the goat.

5. [The] hart, and [the]
²gazelle,

and [the] ³roeibuck,

and [the] ⁴wild goat,

and [the] ⁵pygarg,

and [the] ⁶antelope,

and [the] ⁷chamois.

6. And every beast

that ⁸has a parted hoof,

which is completely
divided
[into] two hoofs.

[and] ⁹brings up [the] cud,
among the beast[s],

that may you eat.

7. Nevertheless these

you shall not eat

of those that bring up
the cud,

or of those that have a
completely parted
hoof:¹⁰

the camel,

and the hare,

לְמֵת :

2. כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה
יְיָ הוּא אֱלֹהֶיךָ

וַיִּבְרָךְ בְּחֵר יְיָ הוּא

לְהִיּוֹת לוֹ

לְעַם מְגֻלָּה

מִכָּל הָעַמִּים

{ אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי

הָאֲדָמָה :

3. לֹא וְנֹאכַל

כָּל־תּוֹעֵבָה :

4. אֵלֶּה הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר תֹאכְלוּ

שֹׁר

יֵשֶׁה כְּשֶׁבִים

יֵשֶׁה עֲזִים :

5. אֵיל וְצִבִּי

וְיַחֲמוֹר

וְאֶקֹּו

וְדִישָׁן

וְחֹמֶר

6. וְכָל־בְּהֵמָה

מִפְרָסֶת פְּרָסָה

וְשִׁמְעַת שִׁמְעֵ

שְׁתֵּי פְרָסוֹת

מַעֲדַת גֵּרָה

בְּבֵהֵמָה

אֵתֶּה תֹאכְלוּ :

7. אֲנִי אֵת־זֶה

לֹא תֹאכְלוּ

מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה

וּמִפְרִימֵי

הַפְּרָסָה הַשְּׂמֹעֶה {

אֶת־הַנֶּמֶל

וְאֶת־הָאֲרָנָה

¹) Or, above. ²) Or, roebuck. ³) Or, fallow-deer. ⁴) Or, antelope. ⁵) Heb., parts the hoof. ⁶) Or, chews. ⁷) Or, gazelle. ⁸) Or, gazelle. ⁹) Or, wild ox. ¹⁰) I. e., if they have only one of the two. ¹¹) See notes to Lev. 11. 5-12.

4) Or, chamois. 5) Or, gazelle. 6) Or, wild ox. 7) Or, antelope. 8) Or, gazelle. 9) Or, wild ox. 10) I. e., if they have only one of the two. 11) See notes to Lev. 11. 5-12.

to cause his name to dwell there,
the tithe of thy grain.

[of] thy new wine,
and [of] thy oil,
and the firstlings of thy herd
and [of] thy flock;

in order that thou mayest learn
to fear

the Lord thy God

always.

24. And if it be too long
for thee the way,

[so] that thou art not
able to carry it,
because it is too far from
thee the place,

which the Lord thy God
shall choose,
to put his name there,

because the Lord thy
God will bless thee; }

25. Then thou shalt turn
[it] into money,
and thou shalt bind up
the money in thy hand,
and thou shalt go unto
the place

which the Lord thy God
shall choose.

26. And thou shalt² spend
the money
for all

that thy soul desires,
for oxen, or for sheep,
or for wine, or for strong
drink,
or for all

that thy soul asks of
thee;
and thou shalt eat there
before the Lord thy God,
and thou shalt rejoice,
thou and thy household.

27. And the Levite,
who is within thy gates,

רשעו שמו שם
מעשר דגנה

תירשק ויצרקה
ובכלת בקרה
וצאנה

למען תלמד

ליראה

את יהוה אלהיה
כל הימים :

24. וקי ירבה ממך
הדרך

כי לא תוכל לשאתו
כי ירחק ממך
המקום

אשר יבחר יי אלהיה
לשום שם

כי יברכה
יהוה אלהיה :

25. ונתתה בבסס
וצרת הבסס בידך
והצקת את המקום
אשר יבחר יהוה
אלהיה בו :

26. ונתתה בבסס
בכל
אשר תאנה נפשך
בבקר ובצאן
ובבית ובישקר
ובכל

אשר תשאלה נפשך
ואכלת שם
לפני יהוה אלהיה
ושמחת
אתה וביהך :

27. והלוי
אשר בשעריך

and the hawk after its
kind,

16. The little owl,

and the great owl,

and the horned owl,

17. And the pelican,

and the vulture,

and the cormorant,

18. And the stork,

and the heron

after its kind,

and the hoopoe,

and the bat.

19. And every winged
creeping thing
is unclean to you;

they shall not be eaten.

20. Every clean fowl

you may eat.

21. You shall not eat

any thing that dies of
itself;
to the sojourner that is
within thy gates
thou mayest give it,

that he may eat it;

or thou mayest sell it to
a foreigner;

for thou art a holy
people

to the Lord thy God;

thou shalt not boil a kid

in the milk of its mother.

חמישי

22. Thou shalt surely
[tithe]

all the produce

of thy seed,

that comes forth from
the field
year [by] year.

23. And thou shalt eat

before the Lord thy God,

in the place which he
shall choose.

ואת הנץ למינהו :

16. את הלווי

ואת הגושן

וחתנשמת :

17. והקאת

ואת הרחמה

ואת היסקה :

18. והחסדה

והאנפה

למינה

וחדוכיפת

והעמקה :

19. וכל שרץ העוף

מקא הוא לכם

לא יאכלו :

20. כל עוף מדור

תאכלו :

21. לא תאכלו

כל נבלה

לגר אשר בשעריך

תתננה

ואכלה

או מכר לזכרי

כי עם קדוש אתה

יהוה אלהיה

לא תבשך גדי

בחלב אמו :

חמישי

22. עשר תעשר

את פרי תבואת

זרעה

היצא היטה

שנה שנה :

23. ואכלת

לפני יהוה אלהיה

במקום אשר יבחר

1) Heb., all the days. 2) Or, bestow.

but whatsoever of thine is with thy brother thy hand shall release.	וְאִשֶּׁר יְהִיָּה לְךָ אֶת־אֲחִיךָ תִּשְׁמַט יָדְךָ :	thou shalt not forsake him; for he has no portion nor inheritance with thee.	לֹא תַזְכֵּנֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ :
4. Only	אִפְסָם .4	28. At the end of [every] three years	28. מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים
that [there] shall be no needy among thee;	כִּי לֹא יִהְיֶה־בְּךָ אֶבְיֹון	thou shalt bring forth all the tithe of thy produce in that year,	תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעְשֶׁר תְּבוּאָתְךָ בְּשָׁנָה הַהִוא
for the Lord thy God will surely bless thee in the land which the Lord thy God gives to thee [for] an inheritance to possess it	כִּי־בָרַךְ יְבָרְכֶךָ יְהוָה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נַחֲלָתְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ :	and thou shalt lay [it] up within thy gates. 29. And [there] shall come the Levite, because he has no portion nor inheri- tance with thee.	וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעֵרֶיךָ : 29. וְבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין־לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ
5. Only	בֶּן־5	and the sojourner, and the fatherless, and the widow, that are within thy gates, and they shall eat, and be satisfied;	וְהַגֵּר וְהָיָתִים וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעֵרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבְעוּ
If thou shalt diligently hearken to the voice of the Lord thy God, to observe to do	אִם־שָׁמָע תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמֹּר לַעֲשׂוֹת	in order that the Lord thy God may bless thee in all the work of thy hand which thou doest.	לְמַעַן יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה :
all this commandment which I command thee to-day.	אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם :		
6. For the Lord thy God will bless thee, as he has spoken to thee; and thou shalt lend [to] many nations, but thou shalt not horrow; and thou shalt rule over many nations, but over thee they shall not rule.	6. כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יְבָרְכֶךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לְךָ וְהִעֲבַמְתָּ גוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹם וְקִשַּׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִקְשְׁרוּ :		
7. If [there] be among thee a needy man, one of thy brethren, within any of thy gates in thy land which the Lord thy God gives to thee, thou shalt not harden thy heart,	7. כִּי־יִהְיֶה בְּךָ אֶבְיֹון מֵאֶחָד אֲחִיךָ בְּאַחַד שְׁעֵרֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא תִאָּכֵז אֶת־לִבְּךָ		

שָׂשִׁי

מוֹ

שָׂשִׁי

XV.

- At the end of [every] seven years thou shalt make a release.
- And this is the manner of the release:
every creditor shall release
what he has lent to his neighbor;
he shall not exact [it of] his neighbor
or [of] his brother;
because the release [year] has been proclaimed to the Lord.
- [Of] the foreigner thou mayest exact [it];

1) Or friend. 2) Or. Howbeit; Nevertheless; Save. 3) Heb. blessed thee.

In thy land.

12. When [there] will be sold to thee thy brother, a Hebrew man, or a Hebrew woman, then he shall serve thee six years; and in the seventh year thou shalt let him go free from thee.

13. And when thou lettest him go free from thee,

thou shalt not let him go empty.

14. Thou shalt furnish him out of thy flock,

and of thy threshing-floor, and out of thy wine-press;

as the Lord thy God has blessed thee { thou shalt give to him.

15. And thou shalt remember that thou hast been a bondman in the land of Egypt,

and the Lord thy God redeemed thee; therefore I command thee this thing to-day.

16. And it shall be, if he say unto thee: I will not go out from thee; because he loves thee and thy house,

because he is well with thee.

17. Then thou shalt take the awl, and thou shalt thrust [it] through his ear¹ unto the door, and he shall be to thee

בארצך :

12. כִּי־יִמָּכַר לְךָ אֶחֱיוֹתָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה

וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חֲפָשִׁי מִבְּעֶמְךָ :

13. וְכִי־תִשְׁלַחֲנֹה חֲפָשִׁי מִבְּעֶמְךָ

לֹא תִשְׁלַחֲנֹה רֵיקָם :

14. הַעֲנִיֵּק תַעֲנִיקֶנּוּ מִצֹּאֶן הַבָּיִת

וּמִגֶּרֶם וּמִיִּצְהָר

אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ תַתֵּן־לּוֹ :

15. וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּפְדֶּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנִי־כִצִּיֶּנּוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם :

16. וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מִבְּעֶמְךָ כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ

כִּי־טוֹב לּוֹ עִמָּךְ :

17. וְקָחְתָּ אֶת־הַפְּרִצָּה וְנָתַתָּהּ בְּאָזְנוֹ וּבִדְלֶת וְהָיָה לְךָ

and thou shalt not shut thy hand from thy needy brother.

8. But thou shalt open wide thy hand to him,

and thou shalt surely lend him sufficient for his need [in that] which he wants.

9. Take heed to thyself that there be not a base thought in thy heart, saying:

It drew near the seventh year, the year of release;

and thy eye be evil against thy needy brother, and thou give him nought; and he cry against thee unto the Lord,

and it be sin unto thee.

10. Thou shalt surely give him, and thy heart shall not be grieved when thou givest to him; for

because of this thing the Lord thy God will bless thee in all thy work,

and in all that thou puttest thy hand unto.

11. For [the] needy will not cease out of the midst of the land; therefore I command thee, saying:

Thou shalt open wide thy hand to thy brother,

to thy poor, and to thy needy,

וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאֶחֱיוֹתָ הָאֲבִיּוֹן : כִּי־יִפְתָּח תִּפְתָּח אֶת־יָדְךָ

לּוֹ וְהֶעַבְטָה תַעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מִחֲסָדוֹ אֲשֶׁר יִהְיֶה לּוֹ : אֲשֶׁר יִשְׁמַר לָהּ

9. פֹּה־יִהְיֶה דָבָר עִם־לִבְּךָ בְּדַעַל

כֹּאמֹר

קָרְבָה שְׁנַת־הַשְּׁבִיעִי

שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה

וְדַעַת עֵינֶיךָ

בְּאֶחֱיוֹתָ הָאֲבִיּוֹן

וְלֹא תַתֵּן לּוֹ

וְקָרָא עָלֶיךָ

אֶל־יְיָ אֱלֹהֶיךָ

וְהָיָה בְּךָ הַטָּא :

10. וְנָתַן תַתֵּן לּוֹ

וְלֹא־יִבֶּעַ קִבְּכָה

בַּחֲתֹתָ לּוֹ כִּי

בְּגַלְל הַדָּבָר הַזֶּה

יִבְרַכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ

בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ

וּבְכָל־מִשְׁעַת יָדְךָ :

11. כִּי־לֹא־יִחַדֵּךְ אֲבִיּוֹן

מִקֶּרֶב הָאֶרֶץ

עַל־כֵּן אֲנִי־כִצִּיֶּנּוּ

כֹּאמֹר

פָּתַח תִּפְתָּח אֶת־יָדְךָ

לְאֶחֱיוֹתָ

לְעָנִיךָ וּלְאֶדְוֶיךָ

¹) Heb., and through

23. Only its blood

thou shalt not eat;

upon the earth thou
shalt pour it out
as water.

טז

1. Observe

the month of Abib,

and ⁵keep the passover

to the Lord thy God;

for in the month of Abib

the Lord thy God
brought thee forth
out of Egypt

[by] night.

2. And thou shalt sacri-
fice the passover-offering
to the Lord thy God[of the] flock and [of
the] herd,
in the placewhich the Lord shall
choose,
to cause his name to
dwell there.3. Thou shalt not eat
with it
leavened bread;

seven days

thou shalt eat with it,
unleavened bread,
the bread of affliction;for in haste thou camest
forth
out of the land of Egypt;in order that thou
mayest remember
the day of thy going
forth
out of the land of Egypt

all the days of thy life.

4. And there shall not
be seen with thee
leaven

in all thy border[s]

seven days;

neither shall remain all
night
[any] of the flesh,

23. רק את־דמו

לא תאכל

על־הארץ תשפךנו
כמים :

XVI.

1. יִשְׁמֹר

את־חֹדֶשׁ הָאֲבִיב

וְעָשִׂיתָ פֶסַח

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

כִּי בְחֹדֶשׁ הָאֲבִיב

הוֹצִיאָךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ

מִמִּצְרָיִם

לַיְלָה :

2. וּזְבַחְתָּ פֶסַח

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

צֹאן וּבָקָר

בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה

לְשֵׁכְנו שָׁמָּה :

3. לֹא־תֹאכַל עִלָּיו

חֲמִיץ

שִׁבְעַת יָמִים

תֹּאכַל־עִלָּיו כֹּחֹל

לֶחֶם עֲנִי

כִּי כַחֲפוּזִים יֵצְאתָ

מִמִּצְרָיִם

לְמַעַן תִּזְכֹּר

אֶת־יוֹם צֵאתְךָ

מִמִּצְרָיִם

כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ :

4. וְלֹא־יִרְאָה לְךָ

שֵׂאֵר

בְּכָל־גְּבֻלְךָ

שִׁבְעַת יָמִים

וְלֹא־יִקְיִן

מִן־הַבָּשָׂר

a 'servant for ever;²and also to thy ³hald-
servant
thou shalt do likewise.18. It shall not seem hard
in thy eyes,
when thou lettest him
go free

from thee;

because double

[than for] the wages of
a hired servant
he served thee six years;and the Lord thy God
will bless thee
in all that thou doest.

שְׂבִיעִי

19. Every firstling

that is born

among thy herd and
among thy flock,
the male.

thou shalt sanctify

to the Lord thy God;

thou shalt not work

with the firstling of thy
herd
and thou shalt not shear

the firstling of thy flock.

20. Before the Lord thy
God

thou shalt eat it

year [by] year

in the place

which the Lord shall
choose,
thou and thy household.21. And if [there] be a
blemish in it,
lame or blind,

any ill blemish,

thou shalt not sacrifice it

to the Lord thy God.

22. Within thy gates thou
shalt eat it;
the unclean and the
clean alike,as the gazelle and as
the hart.

עֶבֶד עוֹלָם

וְאֵלֶּם לְאֻמָּתְךָ

תַּעֲשֶׂה־כֵּן :

18. לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ

בְּשִׁתְּךָ אֹתוֹ חֲפָזִי

מֵעַמְּךָ

כִּי מִשְׁכָּנָה

שָׂכַר שְׂכִיר

עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים

וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

שְׂבִיעִי

19. כָּל־הַבְּכוֹר

אֲשֶׁר יוֹלֵד

בְּבָקְרְךָ וּבַצֹּאֲנֶךָ

הַזָּכָר

תִּקְדָּשׁ

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא תַעֲבֹד

בְּבָכְרְךָ שְׂוֹרֶךָ

וְלֹא הֲנוּ

בְּכוֹר צֹאֲנֶךָ :

20. לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ

תֹּאכְלֶנּוּ

שָׁנָה בְּשָׁנָה

בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה

אִתְּךָ וּבֵיתְךָ :

21. וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוֹם

פֶּסַח אוֹ עֹר

כָּל מוֹם רָע

לֹא תִזְבְּחֶנּוּ

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ :

22. בְּשַׁעְרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ

הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר יחדוֹ

בְּצִדְּךָ וּבְאֵיל :

1) Or, bondman. 2) I. e., till the jubilee. 3) Or, bondwoman. 4) Heb., ox. 5) Or, prepare the passover-offering.

10. And thou shalt keep

the feast of weeks

to the Lord thy God

[with] a tribute

of a freewill-offering of
thy hand,
which thou shalt give,

according as the Lord {
thy God has blessed {
thee.

11. And thou shalt rejoice

before the Lord thy God,

thou, and thy son, and
thy daughter,

and thy man-servant,
and thy maid-servant,
and the Levite that is
within thy gates,
and the sojourner,

and the fatherless, and
the widow,
that are in the midst of
thee,
in the place

which the Lord thy God
shall choose,

to cause his name to
dwell there.

12. And thou shalt
remember
that thou hast been a
bondman
in Egypt;

and thou shalt observe

and do

these statutes,

מִסְפָּר

13. The feast of ²taber-
nacles

thou shalt keep

seven days,

after thou hast gathered
in

³from thy threshing-floor
and from thy wine-press.

14. And thou shalt rejoice
in thy feast,

thou, and thy son, and
thy daughter,

and thy man-servant,
and thy maid-servant,

and the Levite, and the
sojourner,

10. וְעָשִׂיתָ

חַג שָׁבֻעוֹת

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

מִסֹּחַת

נִדְבַת יָדְךָ

אֲשֶׁר תָּתִן

כַּאֲשֶׁר יְבָרְכֶךָ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

11. וְשִׂמְחָתָהּ

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אַתָּה וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ

וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ

וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ

וְהַגֵּר

וְהַיְתוֹם וְהָאַלְמָנָה

אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ

בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה

אֶתְּךָ

לְשִׁכְּן שְׁמוֹ שָׁם :

12. וְזָכַרְתָּ

כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ

בְּמִצְרַיִם

וְשָׁמַרְתָּ

וְעָשִׂיתָ

אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה :

מִסְפָּר

13. חַג הַסֻּכּוֹת

תַּעֲשֶׂה לָּךְ

שִׁבְעַת יָמִים

בְּאֶסְפָּךְ

מִגְרֶנְךָ וּמִיִּקְרְבְּךָ :

14. וְשִׂמְחָתָהּ בַּחֲגֹךָ

אַתָּה וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ

וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ

וְהַלְוִי וְהַגֵּר

which thou sacrificest at
evening
on the first day,

until the morning.

5. Thou mayest not
sacrifice
the passover-[offering]

within any of thy gates,

which the Lord thy God

gives to thee.

6. But at the place

which the Lord thy God
shall choose,

to cause his name to
dwell in,

there thou shalt sacrifice
the passover-[offering]

at evening,

at the going down of
the sun,

[at] the season of thy
going forth

out of Egypt.

7. And thou shalt ¹roast
and eat

in the place

which the Lord thy God
shall choose,

and thou shalt turn in
the morning,

and thou shalt go to
thy tents.

8. Six days

thou shalt eat unleav-
ened bread;

and on the seventh day

[shall be] a solemn
assembly

to the Lord thy God;

thou shalt do no work
[therein].

9. Seven weeks

thou shalt number to
thee;

from [the time] thou be-
ginnest [to put the] sickle

to the standing grain

thou shalt begin to
number

seven weeks.

אֲשֶׁר תִּזְבֹּחַ בָּעֶרֶב

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

זָבָח :

5. לֹא תִזְבֹּחַ לְזִבְחֶךָ

אֶת-הַפֶּסַח

בְּאַחַד שַׁעְרֶיךָ

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָּךְ :

6. כִּי אִם-אֶת-הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה

אֶתְּךָ

לְשִׁכְּן שְׁמוֹ

שָׁם תִּזְבֹּחַ

אֶת-הַפֶּסַח

בָּעֶרֶב

כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ

מוֹעֵד צֵאתְךָ

מִמִּצְרַיִם :

7. וּבִשְׂלֹת וְאִכְלָתָּ

בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה

אֶתְּךָ בּוֹ

וּפָנִית בִּבְקָר

וְהִלַּכְתָּ לֵאמֹר :

8. שִׁשַּׁת יָמִים

תֹּאכַל מִצֹּת

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

עֲצֹרָת

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה :

9. שִׁבְעָה שָׁבָעַת

תִּסְפָּר-לָּךְ

מִתְחִל חֲרִמְשׁ

בַּקֹּמֶה

תִּתֵּן לִסְפָּר

שִׁבְעָה שָׁבָעוֹת :

1) Or, boil. 2) Or, booths. 3) Or, of [the produce] of thy, etc.

19. Thou shalt not per-
vert judgment;
thou shalt not respect
persons;
and thou shalt not take
a bribe;
for the bribe

blinds the eyes of the
wise,
and perverts

the words of the
righteous.

20. Justice, justice

thou shalt pursue;

In order that thou
mayest live,
and inherit the land
which the Lord thy God
gives to thee.

21. Thou shalt not plant
thee

an Asherah

of any kind of tree

beside the altar

of the Lord thy God,

which thou shalt make
thee.

22. Neither shalt thou
set thee up
a memorial pillar,

which the Lord thy God
hates.

XVII

1. Thou shalt not sacrifice

to the Lord thy God

an ox, or a sheep,

wherein is a blemish,

[or] any thing evil;

for it is the abomination
to the Lord thy God.

2. If [there] be found

in the midst of thee,

within any of thy gates

which the Lord thy God

gives to thee,

a man or a woman,

19. לא תטה ממשפט
לא תכיר פנים
ולא תקח שחד

כי תשחד

יעור עיני החכמים

ויסבה

דברי צדיקים :

20. צדק צדק

תדד

למען תחיה

וירשת את הארץ

אשר יהוה אלהיך

נתן לך :

21. לא תהפץ לך

אשרה

כדעץ

אצל מזבח

יהוה אלהיך

אשר תעשה לך :

22. ולא תקים לך

מצבה

אשר שגא יי אלהיך

טז

1. לא תזבח

ליוהוה אלהיך

שור נשה

אשר יהיה בו כום

כל דבר רע

כי תועבת יהוה

אלהיך הוא :

2. כי תמצא

בקרבה

באחד שעריך

אשר יהוה אלהיך

נתן לך

איש או אישה

and the fatherless, and
the widow,
that are within thy
gates.

15. Seven days

thou shalt keep a feast
to the Lord thy God
in the place

which the Lord shall
choose;

because the Lord thy
God shall bless thee }

in all thy produce,

and in all the work of
thy hands,

and thou shalt be alto-
gether joyful.

16. Three times

in the year

shall appear

all thy males

before the Lord thy God

in the place which he
shall choose:

In the feast of unleav-
ened bread,

and in the feast of
weeks,

and in the feast of
tabernacles;

and none shall appear

before the Lord

empty.

17. Every man according
to the gift of his hand,²

according to the blessing
of the Lord thy God

which he has given thee.

SHOPHETIM.

18. Judges and officers

thou shalt make thee

in all thy gates,

which the Lord thy God

gives to thee,

according to thy tribes;

and they shall judge the
people

[with] righteous
judgment.

והיתום והאלמנה
אשר בשעריך :

15. שבועת ימים

תהג ביהוה אלהיך

במקום

אשר יבחר יהוה

כי יברכה

יהוה אלהיך

בכל תבואתך

ובכל מעשה ידיך

והיית אף שמח :

16. שלוש פעמים

בשנה

יראה

בדרכיך

את פני יי אלהיך

במקום אשר יבחר

בהג המצות

ובתג השבועת

ובתג המסות

ולא יראה

את פני יהוה

ריקם :

17. איש כמתנת ידו

כברכת יהוה אלהיך

אשר נתן לך :

18. שופטים ושטרים

תתן לך

בכל שעריך

אשר יהוה אלהיך

נתן לך

לשפוט

ושפטו את העם

משפט צדק :

1) Or, only. 2) I. e., shall give as he is able. 3) Or, appoint; Heb., give. 4) Or, wrest. 5) Or, causa.
6) Or, follow. 7) Or, a grove. 8) Or, obelisk.

7. The hand of the witnesses shall be upon him the first to put him to death, and the hand of all the people afterwards;²

and thou shalt put away the evil from the midst of thee.

8. If a matter be too hard for thee

in judgment,

between blood and blood, between plea and plea, and between plague and plague, [or any] matters of controversy within thy gates;

then thou shalt arise, and go up unto the place

which the Lord thy God shall choose.

9. And thou shalt come

unto the priests, the Levites, and unto the judge

that shall be

in those days,

and thou shalt inquire;

and they shall tell thee

the 'sentence of the judgment.

10. And thou shalt do

according to the sentence, which they shall tell thee

from that place

which the Lord shall choose;

and thou shalt observe to do

according to all that they shall teach thee;

11. According to the Law

which they shall teach thee,

7. יד העדים תהיהו בראשונה להמיתו

ויד כל-העם באחרונה

ובערת הרע מקרבך :

8. כי יפלא ממך דבר

למשפט

בין-דם לדם

בין-דון לדון

ובין גנע לגנע

דברי ריבת

בשערה

וקמת

ועלית אל-המקום

אשר יבחר יהוה

אלהיה בו :

9. ובאת

אל-הכהנים הלויים

ואל-השפט

אשר יהיה

בימים ההם

ודרשת

והגידו לך

את דבר המשפט :

10. ועשית

על-פי הדבר

אשר יגידו לך

מן-המקום ההוא

אשר יבחר יהוה

ושמרת עשות

כ כל אשר יורה :

11. על-פי התורה

אשר יורה

that does

that which is evil

in the eyes of the Lord thy God, to transgress his covenant.

3. And he has gone

and served

other gods.

and 'prostrated himself to them, or to the sun, or to the moon,

or to any of the host of the heaven,

which I have 'not commanded.

4. And it be told thee,

and thou hast heard [of] it,

then thou shalt inquire diligently;

and, behold, [if it be] truth,

the thing is certain,

such abomination has been wrought

in Israel,

5. Then thou shalt bring forth

that man

or that woman,

who have done

this evil thing,

unto thy gates,

[even] the man

or the woman;

and thou shalt stone them with stones,

that they die.

6. Upon the testimony

of two witnesses,

or three witnesses,

shall he that is to die be put to death;

he shall not be put to death

upon the testimony of one witness.

אשר יעשה

את-הרע

בעיני יהוה אלהיה

לעבר בריתו :

3. וילך

ויעבד

אלהים אחרים

וישחית להם

ולשמש או ללח

או לכל-צבא

השמים

אשר לא-צויתי :

4. והגיד-לך

ושמעת

ודרשת היטב

והנה אמת

נכון הדבר

נעשתה

החוצקה הזאת

בישראל :

5. והוצאת

את-האיש ההוא

או את-האשה ההוא

אשר עשו

את-הדבר הרע הזה

אל-שעריך

את-האיש

או את-האשה

וסקלתם באבנים

ומתו :

6. על-פני

שנים עדים

או שלשה עדים

יומת המת

לא יומת

על-פי עד אחד :

2) Or, worshipped them. 2) Or, forbidden. 3) Heb., at last. 4) Heb., word

thou mayest not set
over thee
a foreigner,
who is not thy brother.
16. Only
he shall not multiply
horses to himself,
that he cause not the
people to return
to Egypt,
in order to multiply
horses;
for the Lord has said to
you:
You shall no more return
on that way
again.
17. Neither shall he
multiply to himself
wives,
that his heart turn not
away;
and silver and gold
he shall not greatly
multiply to himself.
18. And it shall be,
when he sits
upon the throne of his
kingdom,
that he shall write for
himself
a copy
of this law
upon a book,
out of [that which is]
before the priests,
the Levites.
19. And it shall be with
him,
and he shall read therein
all the days of his life;
in order that he may
learn
to fear
the Lord his God,
to keep
all the words
of this law
and these statutes.

לא תוכל לכתת עליך
איש נכרי
אשר לא אחיך הוא
רק
לא ירבה לו סוסים
ולא ישיב את העם
מצרים
למען הרבות סוס
ויהיה אמר לך
לא תספון לשוב
בדרך הנה
עוד
ולא ירבה לו
נשים
ולא יסור לבבו
וכסף וזהב
לא ירבה לו כבוד
והיה
כשביתו
על כסא ממלכתו
וקתב לו
את משנה
התורה הזאת
על ספר
מלפני הכהנים
הלויים
והיתה עמו
וקרא בו כדיון בה
כדימי חיו
למען ידע
ליראה
את יהוה אלהיו
לשמור
את כל דברי
התורה הזאת
ואת החקים האלה

and according to the
judgment
which they shall tell
thee,
thou shalt do;
thou shalt not turn aside
from the sentence
which they shall tell
thee
[to the] right [hand] or
[to the] left.
12. And the man
that does presumptuously
not to hearken
unto the priest
that stands to minister
there
[before] the Lord thy
God,
or unto the judge,
even that man shall die;
and thou shalt put away
the evil
from Israel.
13. And all the people
shall hear [it], and fear,
and do no more pre-
sumptuously
shy
14. When thou shalt
come
into the land
which the Lord thy God
gives to thee,
and thou shalt possess it,
and thou shalt dwell
therein,
and thou shalt say:
I will set over me a king,
like all the nations
that are round about me.
15. Thou shalt surely set
over thee
a king,
whom the Lord thy God
shall choose;
from the midst of thy
brethren
thou shalt set over thee
a king;
ועל המושפט
אשר יאמרו לך
תעשה
לא תסור מן הדבר
אשר יגידו לך
ימין ושמאל
והאיש
אשר יעשה בזה
לדלתי שמוע
אד הכהן
העמד לשבת שם
את יהוה אלהיו
או אל השפט
ומת האיש ההוא
ונקעת הרע
מישראל
וכל העם
ישמעו ויראו
ולא יזדון עוד
שני
כי תבא
אל הארץ
אשר יהוה אלהיו
נתן לך
וירשתה
ושבתה בה
ואמרת
אשמה עלי מלך
ככל המדינות
אשר סביבותי
שום תשים עליה
מלך
אשר יבחר יהוה
אלהיו
מקרב אחיו
תשים עליה מלך

the Lord thy God has
chosen
out of all thy tribes,
to stand
to minister in the name
of the Lord,
he and his sons
for ever.

רביעי

6. And if the Levite
come
out of any of thy gates,
out of all Israel,

where he sojourns,
and he come

with all the desire of
his soul
unto the place

which the Lord shall
choose;
7. Then he shall minister

in the name of the Lord
his God,
like all his brethren
the Levites,
who stand there

before the Lord.
8. Like portions
they shall eat,

besides [that which
comes of] his sale
of his patrimony.

9. When thou comest
into the land

which the Lord thy God
gives to thee,

thou shalt not learn to do
like the abominations of
those nations.

10. [There] shall not be
found among thee

one that makes his son
(or his daughter pass
through fire,

one that uses divination,

one that is an observer
of times, or an enchanter,
or a sorcerer.

בחר יהוה אלהיה
מכל שבטיך
לעמד

לשרת בשם יהוה
הוא ובניו
כל הימים :

רביעי
6. וכי יבא הלוי
מאחד שעריך
מכל ישראל
אשר יהוא נר שם
ובא

בכל אהבה נפשו
אל המקום
אשר יבחר יהוה :

7. ושרת
בשם יהוה אלהיו
ככל אחיו הלויים
העומדים שם
לפני יהוה :

8. הלק כחלק
יאכלו
לבד מכבדו
עדה אבות :

9. כי אתה בא
אל הארץ
אשר יהוה אלהיה
נתן לך

לא תלמד לעשות
כחוצות הגוים ההם
10. לא ימצא בך

משקיר בנוד ובחור
באש
קסם קסמים
מעונן וכמחש
ומכשף :

to do them;

20. That his heart be not
lifted up
above his brethren,

and that he turn not
aside
from the commandment,

[to the] right [hand] or
[to the] left;
in order that he may
prolong [his] days
in his kingdom,

he and his children,
in the midst of Israel.

שלישי
יח

1. [There] shall not have
the priests, the Levites,

even all the tribe of Levi,
a portion or an inheri-
tance
with Israel;

the fire-offerings of the
Lord, and his inheritance
they shall eat;

2. But an inheritance he
shall not have
in the midst of his
brethren;
the Lord is his inheri-
tance,
as he has spoken to thee.

3. And this shall be
the priests' due
from the people,

from those that offer a
sacrifice,
whether it be ox or
sheep,
that they shall give to
the priest
the shoulder, and the
two cheeks,
and the maw.

4. The first-fruit of thy
grain,
[of] thy new wine, and
[of] thy oil,
and the first of the fleece
of thy sheep,
thou shalt give to him.

5. For him

לעשותם :

20. דלעני רום לבבו
מאחיו

ולב דתני סור
מן המצוה

ימין ושמאל
למשן יאריך ימים

על ממלכתו
הוא ובניו

בקרב ישראל :

שלישי
XVIII

1. לא יהיה
לכהנים הלויים

כל שבט לוי
חלק ונחלה

עם ישראל
אשן יהוה ונחלתו

יאכלון :

2 ונחלה לא יהיה לו
בקרב אחיו

יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר לו :

3 וזה יהיה
משפט הכהנים

מאת העם
מאת זבחי זבח

עם שור אשה
יתן לפהו

הזרע והדממים
יהקבה :

4 ראשית תבואתך
תירשן ויצהרה

וראשית גז צאנה
תחול לו :

5 כי בו

and this great fire	וְאֶת-הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה { הַזֹּאת	11. Or a charmer, or a consulter with a familiar spirit, or a wizard, or a necromancer.	11. וְחֹכֵר הַכֹּחַ וְשֹׂאֵר אוֹב וְיִרְעָנִי וְדָרַשׁ אֶל-הַמֵּתִים :
let me not see again,	לֹא-אֶרְאֶה עוֹד	12. For an abomination to the Lord is whosoever does these [things];	12. בִּירְחֻעַבְתָּ יְהוָה כָּל-עֲשֵׂה אֵלֶּה וּבְגִדְלָה תְחֻשֶׁבֶת הָאֵלֶּה {
that I die not.	וְלֹא אָמוּת :	and because of these abominations	יִהְיֶה אֲלֵהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ :
17. And the Lord said unto me: They have well said that which they have spoken.	17. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבַּרְוּ : 18. אֲנִי אֶקְרָא אֲחֵיהֶם כְּבֹדִי וְנִתְּתִי דְבָרִי בְּפִיו וְדִבַּר אֲזַלֵּם אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ :	the Lord thy God does drive them out from before thee.	13. תָּמִיד תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי
18 A prophet I will raise up for them from the midst of their brethren like unto thee;	18. אֲנִי אֶקְרָא אֲחֵיהֶם כְּבֹדִי וְנִתְּתִי דְבָרִי בְּפִיו וְדִבַּר אֲזַלֵּם אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ : 19. וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע אֶל-דְּבָרִי	13. Perfect thou shalt be with the Lord thy God.	14. כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אִתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם {
and I will give my words in his mouth, and he shall speak unto them all that I shal. command him.	19. וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע אֶל-דְּבָרִי אֲשֶׁר יִדְבֹּר בְּשִׁמִּי אֲזַכֶּה אֶדְרָשׁ מֵעַמּוֹ : 20. אֵיךְ הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִזְכֹּר לְדַבֵּר דְּבָר בְּשִׁמִּי אֵת אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִיו לְדַבֵּר	14. For these nations, which thou art to possess unto observers of times and unto diviners do hearken; but [as for] thee, not so	אֶל-בִּיעֲזָנִים וְאֶל-קַסְמִים יִשְׁמָעוּ אִתָּה לֹא כֹן גִּבּוֹרָה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ :
19 And it shall come to pass, the man that will not hearken unto my words which he shall speak in my name, I will require [it] of him.	20. אֵיךְ הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִזְכֹּר לְדַבֵּר דְּבָר בְּשִׁמִּי אֵת אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר יִדְבֹּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵת הַנְּבִיא הַהוּא :	15. A prophet from the midst of thee, of thy brethren, like unto me,	15. נְבִיא כְּמִקְרָבְךָ מֵאֲחֵיךָ כְּבָנִי יִקָּם לָהּ יִהְיֶה אֲלֵהֶיךָ אֲלֵיו תִּשְׁמָעוּ :
20. But the prophet, that shall presume to speak a word in my name, which I have not commanded him, to speak or that shall speak in the name of other gods, that [same] prophet shall die.	21. וְכִי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ אֵי כֹה גִבַּע אֶת-דְּבָרְךָ אֲשֶׁר לֹא-דִבַּרְוּ יְהוָה { 22. אֲשֶׁר יִדְבֹּר הַנְּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא-יִהְיֶה הַדְּבָר וְלֹא יָבֹא	will the Lord thy God raise up for thee; unto him you shall hearken.	16. אֲכַל אֲשֶׁר-שָׂאֵלְתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּהִרְבֵּב בְּיוֹם הַמִּקְהָל לֹא-אֶסְפֹּר לְשִׁמְעֹךָ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
21. And If thou say in thy heart: How shall we know the word which the Lord has not spoken?	22. אֲשֶׁר יִדְבֹּר הַנְּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא-יִהְיֶה הַדְּבָר וְלֹא יָבֹא	16. According to all that thou disiredest of the Lord thy God in Floreb in the day of the assembly, saying: Let me not hear any more the voice of the Lord my God	
22. That which the prophet speaks in the name of the Lord, and the thing does not happen, and it does not come [to pass],			

* Or, dispossess: or, succeed: or, drive out.

to hew wood.

and his hand fetches a
stroke with the axe
to cut down the tree,

and the ⁵iron slips

from the ⁶helve,

and strikes his neighbor,

that he dies;

he shall flee

unto one of these cities,

and live;

6. That the avenger of
the blood pursue not

(after) the ²murderer,

while his heart is hot,

and overtake him,

because the way is long,

and smite him mortally;

whereas he was not
worthy of death,

⁷for he was not an
enemy to him
from yesterday (and the)
third day.

7. Therefore I command
thee,
saying:

Three cities

thou shalt set apart for
thee.

8. And if the Lord thy
God enlarge

thy ²border,

as he has sworn

to thy fathers,

and he give to thee

all the land

[of] which he has spoken

to give

to thy fathers;

9. When thou shalt keep

לחטב עצים

וְגִדָּה יָדוֹ בַּגִּזְיוֹן

לְכַתּוֹת הָעֵץ

וְנִשַּׁל הַבְּרִזָּל

מִן־הַעֵץ

וּמָצָא אֶת־הָעוֹיֵב

וּמָת

הוּא יָנוּס

אֶל־אַחַת הָעָרִים־

הָאֵלֶּה

וְחָיָה

6. מִן־יִרְדֹּף

נֹאֵר הַדָּם

אַחֲרֵי הָרָצֹחַ

כִּי־יָחוּם לִבּוֹ

וְהִשִּׁיגוֹ

כִּי־יִרְכֹּה הַדֶּרֶךְ

וְהִכּוֹה נָפֶשׁ

וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט־טוֹת

כִּי לֹא שֵׁנָא הוּא לוֹ

מִחֲמול שְׁשׁוּם :

7. עַל־כֵּן אֶצְוֶה מִצְוָה

לְאַמֵּר

שְׁלֹשׁ עָרִים

תַּבְדִּיל לָךְ :

8. וְאִם־יִרְחֹב

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֶת־גְּבולֶךָ

כַּאֲשֶׁר־נִשְׁבַּע

לְאַבְרָהָם

וְנָתַן לָךְ

אֶת־כָּל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־דִּבֶּר

לְאַבְרָהָם :

9. כִּי־תִשְׁמֹר

that is the thing

which the Lord has not
spoken;
presumptuously has the
prophet spoken it;
thou shalt not be afraid
of him.

יט

1. When the Lord thy
God shall cut off

the nations,

that the Lord thy God

gives thee their land,

and thou shalt possess
them,

and thou shalt dwell in
their cities,

and in their houses.

2. Three cities thou shalt
set apart for thee

in the midst of thy land,

which the Lord thy God

gives to thee to possess
it.

3. Thou shalt prepare
thee the way,

and divide into three
parts

the ²border[s] of thy
land,

which the Lord thy
God causes thee to
inherit,

and it shall be

to flee thither

[for] every ²murderer.

4. And this is the case
of the ²murderer,

that shall flee thither

and live:

he that smites his
neighbor

unawares,

and he was not an ene-
my to him

from yesterday (and the)
third day.

5. And he that goes
with his neighbor

into the forest

הוא הדבר

אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוּ יְהוָה
בְּזִדּוֹן דִּבְרוּ הַנְּבִיאַ
לֹא תִגְדּוּר מִיָּגוֹן :

CAP. XIX.

1. כִּי־יִכְרֹת יְהוָה

אֶת־הַגּוֹיִם

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ אֶת־אֶרְצָם

וְיִרְשָׁתָם

וְיִשְׁכַּת בְּעָרֵיהֶם

וּבִבְתֵּיהֶם :

2. שְׁלוֹשׁ עָרִים

תַּבְדִּיל לָךְ

בְּתוֹךְ אֶרְצָךְ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ :

3. תַּכְנִין לָךְ בְּדֶרֶךְ

יִשְׁרָשֶׁת

אֶת־גְּבול אֶרְצָךְ

אֲשֶׁר יִנְחִילָהּ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וְהִיא

לְנוֹס שָׁמָּה

כָּל־רָצֹחַ :

4. וְזֶה דִּבְרַת הָרָצֹחַ

אֲשֶׁר־יָנוּס שָׁמָּה

וְהִיא

אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת־רֵעֵהוּ

בְּכַל־דִּעְוָה

וְהוּא לֹא־שֵׁנָא לוֹ

מִחֲמול שְׁשׁוּם :

5. וְאֲשֶׁר יָבֹא

אֶת־רֵעֵהוּ

בַּיַּעַר

1) Or, succeed; or, dispossess; or, drive them out. 2) Or, territory. 3) Or, manslayer 4) I. e., in time past. 5) Or, head. 6) Heb., wood. 7) Or, inasmuch as he, etc.

14. Thou shalt not remove the landmark of thy neighbor, which they of old time have set, in thy inheritance which thou shalt inherit in the land which the Lord thy God gives thee to possess it.
 15. One witness shall not rise up against a man for any iniquity, or for any sin, in any sin that he sins; upon the testimony of two witnesses, or upon the testimony of three witnesses shall a matter be established.
 16. When an unrighteous witness rises up against a man to testify against him of wrong-doing;
 17. Then shall stand the two men that have the controversy before the Lord, before the priests and the judges who shall be in those days;
 18. And the judges shall inquire diligently; and, behold, [if] the witness [be] a false witness, he has testified falsehood against his brother;
 19. Then you shall do to him, as he had thought
 14. לא תסיר גבול רֵעֶךָ אֲשֶׁר נָבְרוּ רֵאשִׁימִים בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ;
 15. אֶחָד יִקּוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל-עוֹן וּלְכָל-חַטָּאת בְּכִלְהֵמָּה אֲשֶׁר יַחֲמֹא עֲרִפְיָא שְׁנֵי עֵדִים אוֹ עֶרְפִי יִרְשָׁה עֵדִים יָקוּם דָּבָר יָקוּם בִּי-יָקוּם עַד-חֲכָם בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה וְעֵמְדוּ יַעֲיִי-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-לֵהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים הָהֵם;
 18. וְדִרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הַיָּסֹד וְהָיָה עַד-שֹׁקֵר הָעֵד שֹׁקֵר עִנָּה בְּאֶחָיו וְעָשִׂיתֶם לוֹ כְּאֲשֶׁר זָמַם
 all this commandment to do it, which I command thee to-day, to love the Lord thy God, and to walk in his ways always;
 then thou shalt add for three cities more unto these three.
 10. That [there] be not innocent blood in the midst of thy land, which the Lord thy God gives thee [for] an inheritance, and blood-guiltiness be brought upon thee.
 11. But when a man is an enemy to his neighbor, and he lies in wait for him, and rises up against him, and smites him mortally that he dies, and he flees unto one of these cities.
 12. Then shall send the elders of his city, and they shall fetch him from there, and they shall deliver him into the hand of the avenger of the blood, that he may die.
 13. Thy eye shall not pity him; but thou shalt put away the innocent blood from Israel, that it may be well with thee.
 אֶת-כָּל-הַצִּוְוָה הַזֹּאת לַעֲשֶׂהָ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְלכת בְּדַרְכֵי כִלְיָמִים וּסְפַף לְךָ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל-הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה;
 10. וְלֹא יִשָּׁפַךְ בְּסִם גְּבוּל בְּקֶרֶב אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה וְיָהִי עֲוִיָה דָמִים וְיָבִי-יָהִי אִישׁ שֹׁנֵא לְרֵעֵהוּ וְיִלָּחֶם וְיִרְבֵּץ עָלָיו וְיַהַרְגֵהוּ נֶפֶשׁ וְנָמַת וְיָנֹס אֶל-אַחַת הָעָרִים הָאֵלֶּה;
 12. וְיִשְׁלָחוּ זְקֵנֵי עִירוֹ וְיִלְחָדוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנִתְּנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֲלֵי הַדָּם וְנָמַת;
 13. לֹא-יִחַסּוּ עֵינֶיהָ עָלָיו וּבְעֶרְתָּ דַם-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְיָמוּב לָךְ;

1) I. e., the shedding of innocent blood. 2) Heb., the first. 3) Heb., mouth. 4) Or, rebellion; Heb. burning away

nor ²tremble,
nor be affrighted
at them.

4. For the Lord your God
is he that goes with you,
to fight for you
against your enemies,
to ³save you.

5. And the officers shall
speak
unto the people,
saying:

What man [is there]
that has built
a new house,
and has not dedicated it?

let him go and return to
his house,
lest he die in the battle,
and another man
dedicate it.

6. And what man [is
there]
that has planted a vine-
yard,
and has not ⁴used the
fruit thereof?
let him go and return to
his house,
lest he die in the battle,
and another man use the
fruit thereof.

7. And what man [is
there]
that has betrothed a
wife,
and has not taken her?

let him go and return to
his house,
lest he die in the battle,
and another man take
her.

8. And the officers shall
speak further
unto the people,
and they shall say:

What man [is there]
that is fearful and faint-
hearted?

וְאֶל־תַּחֲפוּן
וְאֶל־תַּחֲרָצוֹן
בִּפְנֵיהֶם :

4. כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַלֹּךְ עִמָּכֶם
לְהִלָּחֵם לָכֶם
עַל־אֹיְבֵיכֶם
לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם :

5. וְדִבְּרוּ הַשְּׂמָרִים
אֶל־הָעָם
לֵאמֹר

מִי־הָאִישׁ
אֲשֶׁר בָּנָה
בַּיִת־חָדָשׁ
וְלֹא חָנְכוֹ

יֵצֵא וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ
פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
וְאִישׁ אֲחֵר יִחְנְנוּ :

6. וּמִי־הָאִישׁ
אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם
וְלֹא הִקְלֹו

יֵצֵא וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ
פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
וְאִישׁ אֲחֵר יִתְקַנֶּנּוּ :

7. וּמִי־הָאִישׁ
אֲשֶׁר אָרִישׁ אִשָּׁה
וְלֹא לָקַחָהּ

יֵצֵא וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ
פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
וְאִישׁ אֲחֵר יִקְחָנָה :

8. וְיֹסֶפוּ הַשְּׂמָרִים
{ דִּבְּרֹה

אֶל־הָעָם
וְאָמְרוּ
מִי־הָאִישׁ
הַיָּרֵא וְהַחֲלָכָה

to do to his brother;
and thou shalt put away
the evil
from the midst of thee.

20. And those that
remain
shall hear, and fear,
and they shall do no
more
like this evil thing
in the midst of thee.

21. And thy eye shall not
pity;
soul [shall go] for ¹soul,
eye for eye,
tooth for tooth,
hand for hand,
foot for foot.

כ

CAP. XX.

1. When thou goest forth
to the battle
against thy enemy,

and thou seest horse[s],
and chariot[s],
[and] a people more
than thou,
thou shalt not be afraid
of them;
for I am the Lord thy
God,
who brought thee up
out of the land of Egypt.

2. And it shall be,
when you draw near
unto the battle,
that the priest shall
approach
and speak unto the
people;

3. And he shall say unto
them:
Hear, O Israel,
you draw near to-day
to the battle
against your enemies;
let not your heart faint;
fear not,

לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו
וּבְעֶרְפָּה הָרָע
מִקִּרְבּוֹ :
20. וְנֹשְׁתֵּי־אֲרָיִם
יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ
וְלֹא־יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת
{ עוֹד

כְּדָבָר הָרָע הַזֶּה
בְּקִרְבְּךָ :

21. וְלֹא הָחוּם עֵינֶיךָ
נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ
עַיִן בְּעַיִן
שֵׁן בְּשֵׁן
יָד בְּיָד
הֵקל בְּהֵקל :

CAP. XX.

1. כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה
עַל־אֹיְבֶיךָ

וּרְאִיתָ סוּס וְרֶכֶב
עַם רַב מִמֶּךָ
לֹא תִירָא מֵהֶם

כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
הַמַּעֲלֶה
מִמִּצְרַיִם מִצְרָיִם :

2. וְהָיָה
כְּקִרְבְּכֶם
אֶל־הַמִּלְחָמָה

וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן
וְדִבְּרָה אֶל הָעָם :

3. וְאָמַר אֲלֵיהֶם
שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם

לְמִלְחָמָה
עַל־אֹיְבֵיכֶם
אֲלֵי־יָדְךָ לִבְכֹּכֶם
אֲלֵי־תִירָאוֹ

1) Or, life. 2) Or, be confused. 3) Or, help. 4) Or, redeemed it.

and the cattle.

and all that is

in the city,

[even] all its spoil,

thou shalt take for a
prey to thyself;
and thou shalt eat

the spoil of thy enemies,

which the Lord thy God
has given to thee.

5. Thus shalt thou do

to all the cities

which are very far off
from thee,

which are not of the
cities of these nations.

16. But

of the cities of these
peoples,
that the Lord thy God

gives thee [for] an
inheritance,
thou shalt not save alive
any soul.

17. But thou shalt utterly
destroy them;

the Hittite, and the
Amorite,
Canaanite, and the
Perizzite,
the Hivite, and the
Jebusite;

as the Lord thy God {
has commanded thee;

18. In order that they
teach you not

to do

according to all their
abominations,
which they have done,
to their gods;
and you would [thus] sin

against the Lord your
God.

9. When thou besiegest
a city
many days,

*to make war against it

וְהִפַּחְתָּהּ

וְכָל אֲשֶׁר יְהִינָה

בָּעִיר

כָּל-שָׁלָלָהּ

תִּבְזוּ לָךְ

וְאָכַלְתָּ

אֶת-שָׁרְדֵי אוֹיְבֶיךָ

אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לְךָ

אֶל-הָיָד קָדִי :

15. בְּן מִשְׁשָׁה

לְכָל-הָעָרִים

וְהִחַקְתָּ מִמָּוֶה מָאֹד

אֲשֶׁר לֹא-מִעִיר

הַנּוֹסִים-הָאֵלֶּה הַנֶּהֱנִי

16. בָּרַק

בְּעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר יִתֶּנָּה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לְךָ נַחֲלָה

לֹא תִשְׁתַּחֲכַח כָּל-נִשְׁמָה

17. בִּי-הַחֲרֹם

תַּחֲרִיבֵם

הַחִתִּי וְהָאֹמִרִי

הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי

הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי

כָּאֲשֶׁר צֻוֶּה

יְיָ אֱלֹהֶיךָ :

18. לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא

יִלְמְדוּ אֲחֵיכֶם

לַעֲשׂוֹת

כָּל כַּל תּוֹעֲבוֹתָם

אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם

וְתִמְאָתָם

לִיהְיֹה אֱלֹהֵיכֶם :

19. בִּיתְצֹר אֶל-עִיר

יָמִים רַבִּים

וְהִקְדַּחְתָּ עָלֶיהָ

let him go and return to

his house,

lest the cause to melt

the heart of his brethren

as his heart.

9. And it shall be,

when the officers have

finished

to speak unto the people,

that they shall appoint

captains of hosts

at the head of the people.

שְׂבִיעִי

10. When thou drawest

near

unto a city

to fight against it,

then proclaim peace

unto it. }

11. And it shall be,

if it make thee an answer

of peace,

and it open to thee,

then it shall be,

[that] all the people

that are found therein

shall become tributary

to thee,

and they shall serve thee.

12. But if it will make

no peace

with thee,

and will make against

thee

war,

then thou shalt besiege

it.

13. And when the Lord

thy God delivers it

into thy hand,

then thou shalt smite

every male thereof

with the edge of the

sword.

14. But the women, and

the little ones,

יָלֵךְ וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ

וְלֹא יִפֹּס

אֶת-לִבְבֵי אֲחָיו

כְּלִבְבּוֹ :

9. וְהָיָה

כַּבְּלֵת הַנְּטָרִים

לְדַבֵּר אֶל-הָעָם

וּפָקְדוֹ

שָׂרֵי צְבָאוֹת

כְּרֹאשֵׁי הָעָם :

שְׂבִיעִי

10. כִּי-תִּתְקַרֵּב

אֶל-עִיר

וְהִלַּחְתָּ עָלֶיהָ

וְקִרְאתָ אֶת-אֱלֹהֶיהָ

לְשָׁלוֹם :

11. וְהָיָה

אִם-יִשְׁלֹם תַּעֲנֶהָ

וּפָתְחָהּ לָךְ

וְהָיָה

כָּל-הָעָם

הַנִּמְצָא-בָּהּ

יִהְיוּ לְךָ לַעֲסָם

וְעָבְדוּךָ :

12. וְאִם-לֹא תִשָּׁלֵם

עִמָּךְ

וְעָשְׂתָה עִמָּךְ

מִלְחָמָה

וְצִרְתָּ עָלֶיהָ :

13. וּכְשֶׁנִּתְּנָה יְיָ לְךָ

אֶל-הָיָד

בְּיָדָהּ

וְהִכִּיתָ

אֶת-כָּל-זָכָרָהּ

בְּפִי-חֶרֶב :

14. בָּרַק הַנְּשִׁים וְהַטָּף

1) Or, his brethren's heart melt as, etc. 2) Or, any thing that breathes. 3) Or, devote. 4) Or, b
making, etc.

which has not drawn

at the yoke;

4. And the elders of that city shall bring down

the heifer

unto a valley with running water, which is neither plowed nor sown,

and they shall break there the heifer's neck

in the valley.

5. And [there] shall come near the priests, the sons of Levi;

for them has chosen

the Lord thy God

to minister unto him,

and to bless in the name of the Lord; and according to their word shall be every controversy and every plague.

6. And all the elders

of that city,

who are nearest unto the slain person, shall wash their hands

over the heifer

whose neck was broken in the valley.

מפסיר

7. And they shall commence and say:

Our hands have not shed this blood,

and our eyes have not seen [it].

8. Forgive (to) thy people Israel, whom thou hast redeemed, O Lord, and lay not innocent blood

in the midst of thy people Israel;

and the blood shall be forgiven to them.

אשר לא-משכה

ב ע ק :

4. והורדו זקני העיר ההוא

את-העולה

אל-נחל איתן

אשר לא-יעבד בו

ולא יזרע

וערפו שם את-

העולה

בנחל :

5. ונגשו הכהנים

בני לוי

כי כם בחר

יהוה אלהיה

לשרתו

ויברך בשם יהוה

ועל פיהם יהיה

פדויב וכל-נגע :

6. וכל זקני העיר ההוא

הקרבים אל-החלל

ירחצו את-ידיהם

על-העולה

הערופה בנחל :

מפסיר

7. וענו

ואמרו

ידינו לא שפכה

את-הדם הזה

ונעינו לא דאו :

8 בפסלעמה ישראל

אשר-פדית יהוה

ואריתתו דם נקי

בקרוב עמה ישראל

ונפסר להם הדם :

to take it,

thou shalt not destroy its tree[s]

by wielding an axe against them; for of them thou mayest eat,

and thou shalt not cut them down; for is the tree of the field man,

that it should be besieged of thee?

20. Only a tree

[of] which thou knowest

that it is not a tree for food,

that thou mayest destroy and cut down; and thou shalt build bulwarks

against the city

which makes with thee

war,

until it fall.

כא

f. If a slain person be found in the land

which the Lord thy God

gives thee to possess it,

lying in the field,

[and] it be not known

who has smitten him;

2. Then shall come forth thy elders

and thy judges,

and they shall measure unto the cities which are round about the slain person;

3. And it shall be,

[that] the city

which is nearest unto the slain person,

[even] the elders of that city shall take

a heifer of [the] herd,

which has not been wrought with,

ד ת פ טו

לא-תשחית את-עצה

לנחם עקיו גרן

כי כמנו תאכל

ואתו לא תכרת

כי האדם עץ השדה

לכא כפניה במצור :

20. רק עץ

אשר-ידוע

כי לא-עץ כאכל

הוא

אתו תשחית וכרת

ובנית מצור

על-העיר

אשר-הוא עשה עמה

כי-תחמה

עד דתה :

CAP. XXI.

1. כי-מצא הול

באדמה

אשר יהוה אלהיה

נתן דה לרשתה

נפק בשדה

לא נודע

מי הפהו :

2. ויצאו זקניה

ושפטים

וקדדו אליהם

אשר סביבת החלל :

3. והיה

העיר

הקרבה אל-החלל

וקחו

זקני העיר ההוא

עולת בקר

אשר לא-עפר בה

1) Heb., it. 2) Or, to employ [them] in the siege; Heb., to come before thee in the siege. 3) Heb., calling. 4) Or, rough valley. 5) Or, injury; or, stroke 6) Heb., answer.

but thou shalt not sell }
her at all }
for money;
thou shalt not deal with
her as a 'slave,
because thou hast
humbled her.
15. When a man has
two wives,
the one beloved,
and the other hated,
and they have borne
him children,
[both] the beloved and
the hated,
and the first-born son is
of the hated;
16. Then it shall be,
in the day that he
divides as inheritance
[among] his sons
that which he has,
he may not make [as]
first-born
the son of the beloved
before the son of the
hated, the first-born;
17. But the first-born,
the son of the hated,
he shall acknowledge,
to give him a double
portion
of all that is found with
him;
for he is the beginning
of his strength;
to him belongs the right
of first-birth.
18. When a man has
a stubborn and a rebel-
lious son,
who hearkens not
unto the voice of his
father,
or unto the voice of his
mother,
and they chasten him
and he hearkens not
unto them;
19. Then shall lay hold
on him

וְיָכַר
לֹא-תִמְכְּרָנָהּ
בְּכֶסֶף
לֹא-תִתְעַמֵּךְ בָּהּ
תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָהּ:
15. כִּי תִהְיֶינָה לְאִישׁ
שְׁתֵּי נָשִׁים
הָאֶחָת אֲהוּבָה
וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה
וַיֵּלְדוּ-לּוּ בָנִים
הָאֲהוּבָה וְהַשְׂנוּאָה
וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר
לְשִׁנְיָאָה:
16. וְהָיָה
בְּיוֹם הַנְּחִילוֹ
אֶת-כָּל-נִכְלָו
אֶת אֲשֶׁר-יִהְיֶה לוֹ
לֹא יוֹכֵר לְבָכֹר
אֶת-בֶּן-הָאֲהוּבָה
עַל-פְּנֵי בֶן
הַשְׂנוּאָה חֲבֵר:
17. כִּי אֶת-הַבְּכֹר
בֶּן-הַשְׂנוּאָה
יִכְיֹר
לְתֹת לוֹ פֶּן שְׁנָיִם
בָּכָל אֲשֶׁר-יִמְצָא לוֹ
כִּי-הוּא רֵאשִׁית אָזְנוֹ
לִי מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה:
18. כִּי-יִהְיֶה לְאִישׁ
בֶּן סוֹרֵר וּמוֹדֵה
אֵינָו שֹׁמֵעַ
בְּקוֹל אָבִיו
וּבְקוֹל אִמּוֹ
וַיַּסְרוּ אֹתוֹ
וְלֹא יִשְׁמָע אֲלֵיהֶם:
19. וַתִּשְׁפֹּס בּוֹ

9. And thou shalt put
away
the innocent blood¹
from the midst of thee,
when thou shalt do that
which is right
in the eyes of the Lord.

9. וְאַתָּה תַּבְעֵר
הַדָּם הַנָּקִי
מִקֶּרְבְּךָ
בַּיִתְשֶׁלָּה הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה:

KI THETZAY

כִּי תִצְאָה

10. When thou goest
forth to the battle
against thy enemies,
and the Lord (thy God)
delivers² them
into thy hand,

10. כִּי-תֵצֵא לְמִלְחָמָה
עַל-אֹיְבֶיךָ
וַנִּהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְיָדְךָ

and thou takest captives
of³ them.

וְשָׁבִית שְׂבִי:

11. And thou seest among
the captives
a woman of beautiful
form,
and thou hast a desire
unto her,
and wouldst take her
to thee to wife.

11. וְרָאִית בְּשִׁבְיָה
אִשָּׁת יִפְתָּתָאָר
וְחִשְׁקָתָהּ כָּה
וַתִּקְחָתָהּ לָךְ לְאִשָּׁה:

12. Then thou shalt
bring her
into thy house;

12. וַתְּבִיאָתָהּ
אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ
וְגִלְתָּה אֶת-רֹאשָׁהּ

and she shall shave her
head,

וְשִׁטְתָּהּ

and⁴ pare
her nails.

וְאֶת-צִפְרֹנֶיהָ:

13. And she shall put off
the raiment of her
captivity
from her,

13. וְהִסְרָה
אֶת-שְׂמֹלֶת שְׁבִיָּהּ
מֵעָלֶיהָ

and she shall remain in
thy house,
and⁵ weep

וְיָשְׁבָה בְּבֵיתְךָ
וּבִכְתָּהּ

[for] her father and her
mother
a full month;⁶

אֶת-אָבִיהָ וְאֶת-אִמָּהּ
יָרַח יָמִים

and after that
thou shalt go in unto
her,

וְאַחֲרָיִךְ
תָּבוֹא אֵלֶיהָ

and be her husband,
and she shall be⁷ thy
wife.

וּבְעֻלָּתָהּ
וְהָיְתָה לָךְ לְאִשָּׁה:

14. And it shall be,
if thou have no delight
in her,

14. וְהָיָה
אִם-לֹא חָפְצָתָהּ בָּהּ
וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנִפְשָׁהּ

then thou shalt let her
go whither she will;

וְהָיָה
אִם-לֹא חָפְצָתָהּ בָּהּ
וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנִפְשָׁהּ

1) I. e., the [guilt of] Innocent blood. 2) Heb., him. 3) Or, dress; or, let grow. 4) Or, bewail. 5) Heb. a month days. 6) Heb., to thee for a wife. 7) Or, chattel. 8) Or, during the life time of the, etc.

or his sheep
go astray,
and hide thyself from
them;
thou shalt surely bring
them back
to thy brother.

2. But if thy brother be
not nigh unto thee,

or thou know him not,
then thou shalt bring it
into thy house,

and it shall be with thee

until thy brother seek
after it,
then thou shalt restore
it to him.

3. And so shalt thou do
with his ass;
and so shall thou do

with his garment;

and so shalt thou do

with every lost thing of
thy brother's,
which he has lost,

and thou hast found it;

thou mayest not hide
thyself:

4. Thou shalt not see

thy brother's ass

or his ox

fallen down by the way,

and hide thyself from
them;

thou shalt surely help
him to lift them up again.

5. The apparel of a man
shall not be

upon a woman,

and a man shall not
put on
a woman's garment;

for an abomination to the
Lord thy God
is every one that does
these.

6. When a bird's nest
chances to be
before thee

או את-שׂוֹךְ

נִדְחִים

וְהִתְעַלְמָתָם מִמֶּנּוּ

הַשֹּׁכֵב תִּשְׁבֶּם

לְאָחִיךָ :

2. וְאִם-לֹא קָרֹב }

אָחִיךָ אֵלֶיךָ

וְלֹא יֵדְעָתָּ

וְאָסַפְתָּ

אֶל-בֵּיתְךָ

וְהָיָה עִמָּךְ

עַד דֵּרֶשׁ אָחִיךָ אַתָּה

וְהָיָה לְךָ :

3. וְכִן תַּעֲשֶׂה לְחִמְכֹּךְ

וְכִן תַּעֲשֶׂה

לְשִׁמְכָתָךְ

וְכִן תַּעֲשֶׂה

לְכָל-אֲבֵדֹת אָחִיךָ

אֲשֶׁר-תִּמְצָא מִמֶּנּוּ

וּמִצְאָתָהּ

לֹא תוֹכֵךְ לְהִתְעַלֵּם :

4. לֹא-תִרְאֶה

אֶת-חִמּוֹךְ אָחִיךָ

אוֹ שֹׁרְךָ

נִפְלִים בַּדֶּרֶךְ

וְהִתְעַלְמָתָם מִמֶּנּוּ

הָקָם תִּקָּים עִמָּךְ :

5. לֹא-יִהְיֶה קִדְיָה }

עַל-אִשָּׁה

וְלֹא-יִדְבֹּשׁ גִּבּוֹר

שְׂמִיטַת אִשָּׁה

כִּי תוֹשִׁיבֶת יי אֱלֹהֶיךָ

כִּדְעֹשָׂה אֶדָּה :

6 כִּי יִקְרָא קוֹץ-עֲצוּר

לְפָנֶיךָ

his father and his
mother,
and they shall bring him
out

unto the elders of his
city,
and unto the gate of his
place;

20. And they shall say

unto the elders of his
city:

This our son

is stubborn and rebel-
lious,

he hearkens not to our
voice;

[he is] a glutton, and a
drunkard.

21. And [there] shall
stone him
all the men of his city

with stones,

that he die;

and thou shalt put away
the evil

from the midst of thee;

and all Israel

shall hear, and fear.

שְׁנֵי

22. And when [there is]
in a man

a sin worthy of death,

and he is put to death,

and thou hangest him
upon a tree;

23. [Then] shall his car-
cass not remain all night
upon the tree,

but thou shalt surely
bury him

the same day;

for the curse of God

is he that is hanged;

that thou defile not

thy land

which the Lord thy God

gives thee [for] an
inheritance.

כב

1. Thou shalt not see

thy brother's ox,

אָבִיו וְאִמּוֹ

וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ

אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ

וְאֶל-שַׁעַר מְקוֹמוֹ :

20. וְאָמְרוּ

אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ

בְּנֵנוּ הוּא

סוֹרֵר וְכוֹזֵר

אֵינֵנוּ שׁוֹמְרֵי כְּלָלֵנוּ

זוֹלָה וְסוֹבָא :

21. וְרָגְמוּ

בִּדְ-אֲבָשִׁי עִירוֹ

בְּאֲבָנִים

וְנָתַתָּ

וּבְעֶרְתָּ הָרָע

מִקִּרְבְּךָ

וּכְדִ-יִשְׂרָאֵל

יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ :

שְׁנֵי

22. וְכִי-יִהְיֶה בְּאִישׁ

חַטָּא מִשְׁפַּט-מָוֶת

וְהוֹמָתָ

וְהָיָה אִתּוֹ עַל-עֵץ :

32. לֹא-תֵלֵךְ נִבְחָתוֹ

עַל-הָעֵץ

כִּי-קָבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ

בַּיּוֹם הַהוּא

כִּי-קָלַלְתָּ אֱלֹהִים

תְּלוּי

לֹא תִמָּא

אֶת-אֲדֹמָתְךָ

אֲשֶׁר יָהְיָ אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לְךָ נַחֲלָה :

CAP. XXII.

1. לֹא-תִרְאֶה

אֶת-שׁוֹר אָחִיךָ

1) Heb., which is lost of him.

13. כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וְכָא אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָהּ;
 14. וְשָׁם לָהּ עֲלִילֹת דְּבָרִים וְהוֹצֵא עֲלֶיהָ
 שָׁם רָע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הִזָּאת קָנָחַתִּי
 וְאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא־מִצְאָתִי לָהּ בְּתוֹלָם;
 15. וְלָקַח אָבִי בַּנְעֹרָ* וְאָמַר וְהוֹצִיאוּ אֶת־
 בְּתוּרִי הַנְּעֹרָ* אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׂעֵרָה;
 16. וְאָמַר אָבִי הַנְּעֹרָ* אֶת־הַזִּקְנִים אֶת־
 בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וּשְׁנָאָהּ;
 17. וְהִנֵּה־הוּא שָׁם עֲלִילֹת דְּבָרִים לֵאמֹר
 לֹא־מִצְאָתִי לְבָתֶּךָ בְּתוֹלָם וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי
 בְּתִי וּפָרְשׁוּ מִשְׁמֶלֶךְ לִפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר;
 18. וְלָקַחוּ זִקְנֵי הָעִיר־הַהִיא אֶת־הָאִישׁ
 וְיִסְרוּ אוֹתוֹ; 19. וְיִנְשְׂאוּ אוֹתוֹ מִצֶּהָ בְּסוֹף
 וְנָתַנּוּ לְאָבִי הַנְּעֹרָה כִּי הוֹצִיֵּא שָׁם רָע עַל
 בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלֹד־תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא־יִקַּל
 לְשַׁלְחָה כָּל־יָמָיו; 20. וְאִם־אָמַת הָיָה
 הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־נִמְצָאוּ בְּתוֹלָם לַנְּעֹרָ*;
 21. וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנְּעֹרָ* אֶל־פֶּתַח בֵּית־
 אֲבִיהָ וּסְקָלוֹתָ אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֶבְנִים וּמָתָה
 כִּי־עָשְׂתָה נִבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזִנוּת בֵּית
 אֲבִיהָ וְקִעְרָתָה תִּרָּע מִקִּרְבָּךְ; 22. כִּי־
 יִמְצָא אִישׁ שֹׂכֵב אִם־אִשָּׁה בְּעֵלְתָּ־פֶעַל
 וּמִתּוֹבֵם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׂכֵב עִם־
 הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבְעֵרָתָה תִּרָּע מִיִּשְׂרָאֵל;
 23. כִּי הָיָה נֶעְרָ* בְּתוּלָה מְאֹרָשָׁה
 לְאִישׁ וּמִצְאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשָׂכַב עִמָּה;
 24. וְהוֹצִאתֶם אֹת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר
 הָעִיר מִהוּא וּסְקָלְתֶם אֹתָם בְּאֶבְנִים וּמִתּוֹ
 אֶת־הַנְּעֹרָ* עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה
 כְּעִיר וְאֶת־הָאִישׁ עַל־דָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה
 אֶת־אִשְׁתּוֹ רַעוּהוּ וּבְעֵרָתָה תִּרָּע מִקִּרְבָּךְ;
 25. וְאִם־בַּשָּׂדֶה יִמְצָא הָאִישׁ אֶת־

in the way,
 on any tree,
 or upon the ground,
 [with] young ones or
 eggs,
 and the mother sitting
 upon the young,
 or upon the eggs,
 thou shalt not take the
 mother
 with the 'young;
 7. Thou shalt surely let
 go
 the mother,
 but the 'young thou
 mayest take to thyself;
 in order that it may be
 well with thee,
 and that thou mayest
 prolong [thy] days.
 שְׁלִישִׁי
 8. When thou buldest
 a new house,
 then thou shalt make a
 battlement
 for thy roof;
 that thou bring not
 blood
 upon thy house,
 if any one fall from it.
 9. Thou shalt not sow
 thy vineyard
 [with] two kinds of seed;
 that [there] be not
 forfeited
 the whole fruit of the
 seed
 which thou hast sown,
 and the produce of the
 vineyard.
 10. Thou shalt not plow
 with an ox and with an
 ass together.
 11. Thou shalt not wear a
 mingled stuff,
 wool and linen together.
 12. Fringes thou shalt
 make thee
 upon the four corners
 of thy vesture,
 wherewith thou coverest
 thyself.

בְּדֶרֶךְ
 בְּכָל־עֵץ
 אוֹ עַל־הָאָרֶץ
 אִפְרוּחִים אוֹ בִּצְיִים
 וְהָאִם רֹבֶצֶת
 עַל־הָאִפְרוּחִים
 אוֹ עַל־הַבִּצְיִים
 לֹא־תִקַּח הָאִם
 עִלֵּי־הַבִּצְיִים;
 7. שְׁלַח תִּשְׁלַח
 אֶת־הָאִם
 וְאֶת־הַבִּצְיִים תִּקַּח־לָךְ
 כִּמְעוֹ יִיטֵב לָךְ
 וְהִאָּרְכְּתָ יָמֶיךָ;
 שְׁלִישִׁי
 8. בְּנִתְבְּנָה
 בֵּית חָדָשׁ
 וַעֲשִׂיתָ מַעֲקֶה
 לְגִיָּךְ
 וְלֹא־תִשֵּׁם דָּמִים
 בְּבֵיתֶךָ
 כִּי־יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ;
 9. לֹא־תִזְרַע בְּרִמְיָה
 כִּלְאִים
 פֶּתֶחַ־תִּקְבִּישׁ
 הַמִּצְאָה הַזֶּרַע
 אֲשֶׁר תִּזְרַע
 וּתְבוֹאֹת הַכֶּרֶם;
 10. לֹא־תִחְרֹשׁ
 בַּשּׁוֹר וּבַחֲמֹר יַחְדָּו;
 11. לֹא תִקְבֹּשׁ שְׁעִמְנוֹ
 צִמְרִי וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו;
 12. גִּדְּלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ
 עַל־אַרְבַּע בְּנוֹת
 בְּמִיתָה
 אֲשֶׁר תִּכְסֶּה־בָּהּ;

1) Heb., children. 2) Or, defiled; Heb., consecrated. 3) Heb., fulness.

[of] 'Mesopotamia,

to curse thee.

6. But the Lord thy God
would not

(to) hearken unto Bil'am;

and the Lord thy God
turned

to thee

the curse into a blessing,

because the Lord thy
God loved thee.

7. Thou shalt not seek

their peace nor their
welfare

all thy days

for ever.

דביעי

8. Thou shalt not abhor
an Adomite;
for he is thy brother;thou shalt not abhor an
Egyptian;
because thou wast a
sojourner
in his land.

9. [The] children

that are born unto them

[in] the third generation
may enter of themunto the assembly of
the Lord10. כי תצא מִתְּנֶה עַל-אִיבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ
מִכָּל דְּבַר רָע: 11. כִּי-יִהְיֶה כֹּה אִישׁ אֲשֶׁר־

לֹא-יִהְיֶה מִהוֹר מִקֵּדָה-לִּילָה וַיֵּצֵא אֶל-

מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל-תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה:

21. וְהָיָה לַפְּנוֹת-עָרֶב יִרְחָץ בַּמַּיִם וְיִכְבֹּא
הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל-תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה: 13. וְיָדתִּהְיֶה לְךָ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה
חוּץ: 14. וַיִּתֵּד תִּהְיֶה לְךָ עַל-אֹנֶךְ וְהָיָה

בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְקִפְרָתָהּ בָּהּ וְשִׁבְתָּ וּבִפְתִּי

אֲרָם וְהָרִים

לְקַדְּכָהּ:

6. וְלֹא-אֵלֶּה יְהוָה

אֱלֹהֶיהָ

לְשִׁמְעוֹ אֶל-בְּלָעָם

וַיִּפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֶיהָ

הָ?

אֶת-הַקְּלָלָה לְבִרְכָּהּ

כִּי אֱלֹהֶיהָ

יְהוָה אֱלֹהֶיהָ:

7. לֹא-תִדְרֹשׁ

שְׁלָמָם וְטִבְתָּם

כָּל-יְמֵיהָ

לְעוֹדָם:

דביעי

8. לֹא-תִתְעֵב אֲדָמִי

כִּי-אֶחָיו הוּא

לֹא-תִתְעֵב מִצְרִי

כִּי-גֵר הָיִיתָ

בְּאֶרְצוֹ:

9. בְּנִים

אֲשֶׁר-יִוָּלְדוּ לָהֶם

דֹּר שְׁלִישִׁי

יָבֹא לָהֶם

בְּקִרְבֵּי יְהוָה:

10. כִּי-תֵצֵא מִתְּנֶה עַל-אִיבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ

מִכָּל דְּבַר רָע: 11. כִּי-יִהְיֶה כֹּה אִישׁ אֲשֶׁר־

לֹא-יִהְיֶה מִהוֹר מִקֵּדָה-לִּילָה וַיֵּצֵא אֶל-

מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל-תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה:

21. וְהָיָה לַפְּנוֹת-עָרֶב יִרְחָץ בַּמַּיִם וְיִכְבֹּא

הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל-תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה: 13. וְיָד

תִּהְיֶה לְךָ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה

חוּץ: 14. וַיִּתֵּד תִּהְיֶה לְךָ עַל-אֹנֶךְ וְהָיָה

בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְקִפְרָתָהּ בָּהּ וְשִׁבְתָּ וּבִפְתִּי

מִפְתוֹר

הַנֶּעֱרָ תִּמְאַרְשֶׁה וְהַחֲזִיק-בָּהּ הָאִישׁ

וְשָׁכַב עִמָּה וּמָת הָאִישׁ אֲשֶׁר-שָׁכַב עִמָּה

לְכָדוֹ: 26. וְלֹנֵעֶר לֹא-תַעֲשֶׂה דְבַר אֵין

לְנֵעֶר, חֲטֵא מוֹת כִּי בְּאֲשֶׁר יָקִים אִישׁ

עַל-רֵעֵהוּ וּרְצִיתוֹ נָפֶשׁ בֶּן הַדָּבָר מוֹדֵה:

27. כִּי בִשְׂדֶה מִצָּאָה צִעָקָה תִּנְעֶר *

תִּמְאַרְשֶׁה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ: 28. כִּי-יִמְצֵא

אִישׁ גֵּעֵר* בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא-אֲרֻשָּׁה

וּתְפִשֶׁה וְשָׁכַב עִמָּה וְנִמְצָאוּ: 29. וְנָתַן

הָאִישׁ הַשָּׂכָב עִמָּה לְאִיבֵי הַנֶּעֱרָ* חֲמִשִּׁים

כֶּסֶף וְלוֹ-תִּהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר

עָנָה לֹא-יִוָּכַל שְׁלֹחָה כָּל-יְמֵיוֹ:

CAP. XXIII. כג.

1. לֹא-יָקֻחַ אִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲבִיו וְלֹא יִגְדֹּלָהּ

בְּגִף אָבִיו: 2. לֹא-יָבֹא פְצוּעֵ-דָּבָהּ וּכְרוֹת

שָׂפָכָה בְּקִרְבֵּי יְהוָה: 3. לֹא-יָבֹא מִמּוֹר

בְּקִרְבֵּי יְהוָה גַּם דֹּר עֲשִׂירִי לֹא-יָבֹא לֶךְ

בְּקִרְבֵּי יְהוָה:

4. לֹא-יָבֹא

עַמּוּנֵי וּמוֹאָבִי

בְּקִרְבֵּי יְהוָה

גַּם דֹּר עֲשִׂירִי

לֹא-יָבֹא לָהֶם

בְּקִרְבֵּי יְהוָה

עַד-עוֹלָם:

5. Because they did not
meet youwith bread and with
water

in the way,

when you came forth
out of Egypt;and because he hired
against thee

Bil'am the son of Be'or,

from Pethor

from Pethor

from Pethor

from Pethor

from Pethor

from Pethor

from Pethor

from Pethor

from Pethor

from Pethor

from Pethor

Thou shalt not delay to
pay it;

for the Lord thy God }
will surely require it }

of thee;

and it would be sin in
thee.

23. But if thou shalt
forbear to vow,
it shall be no sin in thee.

24. That which is gone
out of thy lips
thou shalt observe

and do;

according as thou hast
vowed
to the Lord thy God.

a freewill-offering.

which thou hast spoken
with thy mouth.

חֲמִישִׁי

25. When thou comest

into the vineyard
of thy neighbor,
then thou mayest cut
grapes
at thy own pleasure

to thy full;

but in thy vessel

thou shalt not put.

26. When thou comest

into the standing grain
of thy neighbor,
then thou mayest pluck
ears

with thy hand;

but a sickle thou shalt
not move
unto thy neighbor's
standing grain.

כד

1. When a man takes a
wife,

and marries her,

then it shall be,

if she find no favor

in his eyes,

because he found in her

some unseemly thing.

לא תאחר לשלמו
כי דרש ידרשנו
יהיה אִיִּשִׁיךָ
בְּעֵינֶיךָ

וְהָיָה בְּךָ חַטָּא :

23. וְכִי תִחְדָּל לְנָדוֹר

לֹא יִהְיֶה בְּךָ חַטָּא :

24. מִצֵּא יִפְתָּהּ

תִּשְׁמֹר

וַעֲשֵׂתָ

כְּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

נִדְרָה

אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ :

חֲמִישִׁי

25. כִּי תָבֹא

בְּבֵרֶם רֵעֶךָ

וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים

בְּנִפְשֶׁךָ

שְׂרָעֶךָ

וְאֶרֶב כְּלִיךָ

לֹא תִתֵּן :

26. כִּי תָבֹא

בְּקִמְחֵי רֵעֶךָ

וְקִמַּצְתָּ מִזִּילָתָ

כִּידֶךָ

וְחִרְמִשׁ לֹא תִהְיֶה

עַד קִנְיַת רֵעֶךָ :

CAP. XXIV.

1. כִּי יִשָּׁת אִישׁ אִשָּׁה

וּבְעֵלָהּ

וְהָיָה

אִם לֹא תִמְצָאֶתּוּ

בְּעֵינָיו

כִּי־מִצָּא בָהּ

עֲוֹנוֹת דָּבָר

אֶת־צִאָתָךְ : 15. כִּי יִזְוֶה אֶלְהֵיךָ מִתְחַלֵּף
1. בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ לְהַצִּילֶךָ וּלְתַתּ אִיִּבֶיךָ
לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא־יִרְאֶה
בְּךָ עֲוֹנוֹת דָּבָר וְיָשָׁב מֵאֲחֵרֶיךָ :

16. Thou shalt not deliver
a servant
unto his master,

that is escaped unto
thee
from his master.

17. With thee he shall
dwell,
in the midst of thee,

in the place which he
shall choose
within one of thy gates,

where it pleases him;
thou shalt not oppress
him.

18. לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא
יהיה קדש מבני ישראל : 19. לא תביא
אתנו זונה ומתור פלב בית יהוה
אלהיך לכל־גֵּר בְּךָ תִּעֲבֹב יְהוָה

אלהיך גם־שְׂגִיהֶם :

20. Thou shalt not give
interest to thy brother;
interest of money,

interest of victuals,
interest of any thing
that is lent upon interest.

21. To a foreigner thou
mayest give interest;
out unto thy brother
thou shalt not give interest

in order that the Lord {
thy God may bless
thee }

in all that thou putteth
thy hand unto,
upon the land

whither thou goest in
to possess it.

22. When thou vowest
a vow
to the Lord thy God,

לְרִשְׁתָּהּ :

22. כִּי־תִדָּר נִדְרִי
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

1) I. e., the servant who is escaped unto thee. 2) Heb., is good for him. 3) Heb., cause to bite; I. e., be bitten by giving interest: or, lend upon interest. See Rashi (י"ט"). 4) Or, satiety.

one year.

and he shall cheer his wife
whom he has taken.

6. None shall take to pledge
the mill or the upper millstone;

for a [man's] life he takes to pledge.

7. When a man is found
stealing a person of his brethren
of the children of Israel,

and he deals with him as a slave,
or he sells him;

then that thief shall die;

and thou shalt put away the evil
from the midst of thee.

8. Take heed
in the plague of leprosy,
to observe diligently.

and to do
according to all

that the priests, the Levites, shall teach
you;

as I commanded them,
so you shall observe to do.

9. Remember
what the Lord thy God did

to Miriam,
by the way

as you came forth out of Egypt.

10. When thou dost lend
to thy neighbor
any manner of loan,

thou shalt not go into his house
to fetch his pledge

11. 'In the street thou shalt stand,
and the man

to whom thou dost lend

שנה אחת
ושמח את-אשתו
אשר לקח :

6. לא-יחבל
רחים ורכב
ב-נפש הוא חבל :

7. ב-ימצא איש
לגב נפש מאהו
מבני ישראל

והתעמר-בו
ומכרו

ומת הגנב ההוא
ובקרת הרע
מקרבך :

8. השמר
בנגע הצרעת
לשמר מאד
ולעשות
כ כל

אשר-יורו אתכם
הכהנים הלויים
באשר צויתם
תשמרו לעשות :

9. זכור
את אשר-עשה
יהוה אליהיך
למרים
בדרך
בצאתכם ממצרים :

10. ב-יתשה ברעה
משאת מאומה
לא-תבא אל-ביתו
לעבט עבדו :

11. ב-חזין מעמד
והאיש
אשר אתה נשח בו

that he shall write her

a bill of divorcement,

and he shall give [it] in
her hand,

and he shall send her out
of his house.

2. And she shall depart
out of his house,
and she may go

and be [a wife] to
another man.

3. And [if] the latter
husband hate her,

and he write her
a bill of divorcement,

and give [it] in her hand,
and send her out of his
house;

or if [there] die
the latter husband,

who took her to himself
as [his] wife;

may not
her former husband,

who sent her away,
(to) take her again

to be his wife,
after she has been
defiled;

for that is abomination
before the Lord;

and thou shalt not bring
sin [upon] the land,

which the Lord thy God
gives to thee [for] an
inheritance.

שש
5. When a man takes
a new wife,

he shall not go out in
the army,

neither shall he be
charged with any
business;

he shall be free for his
house

לכתב לה
ספר כריתת
ונתן בידה
ושלחה מביתו :

2. ויצאה מביתו
והלכה
והיתה לאיש אחר
3. וישנאה
האיש האחרון
וכתב לה
ספר כריתת
ונתן בידה
ושלחה מביתו
או כי ימות
האיש האחרון
אשר לקחה לו
לאשה :

4. לא-יובד
בעלה הראשון
אשר-שלחה
לשוב לקחתה
להיות לו לאשה
אחרי אשר הטמא
בית-עובה הוא
לפני יהוה
ולא תהמא
את-הארץ
אשר יתן אליה
נתן לה נחלה :

לכתב לה
ספר כריתת
ונתן בידה
ושלחה מביתו :

2. ויצאה מביתו
והלכה
והיתה לאיש אחר
3. וישנאה
האיש האחרון
וכתב לה
ספר כריתת
ונתן בידה
ושלחה מביתו
או כי ימות
האיש האחרון
אשר לקחה לו
לאשה :

4. לא-יובד
בעלה הראשון
אשר-שלחה
לשוב לקחתה
להיות לו לאשה
אחרי אשר הטמא
בית-עובה הוא
לפני יהוה
ולא תהמא
את-הארץ
אשר יתן אליה
נתן לה נחלה :

5. ב-ינקה איש
אשה חדשה
לא-יצא בצבא
ולא-יעבר עקו
לכד-דבר
נלו יהיה לביתו

6. לא-יחבל
רחים ורכב
ב-נפש הוא חבל :

7. ב-ימצא איש
לגב נפש מאהו
מבני ישראל
והתעמר-בו
ומכרו

8. השמר
בנגע הצרעת
לשמר מאד
ולעשות
כ כל

9. זכור
את אשר-עשה
יהוה אליהיך
למרים
בדרך
בצאתכם ממצרים :

10. ב-יתשה ברעה
משאת מאומה
לא-תבא אל-ביתו
לעבט עבדו :

11. ב-חזין מעמד
והאיש
אשר אתה נשח בו

12. ויהיה
אשר אתה נשח בו

13. ויהיה
אשר אתה נשח בו

14. ויהיה
אשר אתה נשח בו

15. ויהיה
אשר אתה נשח בו

16. ויהיה
אשר אתה נשח בו

17. ויהיה
אשר אתה נשח בו

18. ויהיה
אשר אתה נשח בו

19. ויהיה
אשר אתה נשח בו

20. ויהיה
אשר אתה נשח בו

21. ויהיה
אשר אתה נשח בו

22. ויהיה
אשר אתה נשח בו

23. ויהיה
אשר אתה נשח בו

24. ויהיה
אשר אתה נשח בו

the raiment of a widow:	בִּגְד אֲרֻמָּהּ :	shall bring forth unto thee	יָצִיא אֵלֶיךָ
18. But thou shalt remember	18. וְזָכַרְתָּ	the pledge	אֶת־הַעֲבוֹט
that thou wast a bond-	כִּי עַבְדְּ הָיִיתָ	into the street.	הַחוּצָה :
man	בְּמִצְרָיִם	12. And if he be a poor	12. וְאִם־אִישׁ עָנִי הוּא
in Egypt,		man,	לֹא תִשָּׁכַב בְּעַבְוֹתָו :
and the Lord thy God	וַיִּפְדֶּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ	thou shalt not sleep	13. Thou shalt surely
redeemed thee	מִשָּׁם	with his pledge;	רְשׁוּעָה לָרְשׁוּעַ
from there;		13. Thou shalt surely	אֶת־הַעֲבוֹט
therefore I command	עַל־כֵּן אֲנִי מְצַוְךָ	restore to him	בְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ
thee	לַעֲשׂוֹת	the pledge	וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ
to do	אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה :	when the sun goes down,	וְבִרְבֵּךְ
this thing.		that he may sleep in his	יְרֵד תְּהִיָּה צִדְקָה
19. When thou reapest	19. כִּי תִקְצֹר קִצְרֶךָ	garment.	לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ :
thy harvest	בִּשְׂדֶּךָ	and bless thee;	
in thy field,	וְשָׁבַחְתָּ עִמָּךְ	and to thee it shall be	
and thou hast forgotten	בְּשִׂדְּךָ	righteousness	
a sheaf	לֹא־תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ	before the Lord thy God.	
in the field,	לְגֵר		
thou shalt not go again	לְיָתוֹם וְלֵאלְמָנָה	שְׁבִיעִי	14. Thou shalt not
to fetch it;	יְהִיָּה	oppress a hired servant	לֹא־תַשְׁעֵק שָׂכִיר
for the sojourner,	לְמַעַן יִרְבְּכָה	[that is] poor and needy,	עָנִי וְאֲבִיּוֹן
for the fatherless, and	יְהוָה אֱלֹהֶיךָ	[whether he be] of thy	מֵאַחֶיךָ
the widow	בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ	brethren,	אוֹ מִגֵּרְךָ
it shall be;	כִּי תַחַבֵּט זֵיתֶךָ	or of thy sojourner[s]	אֲשֶׁר בְּאַרְצָךָ
	לֹא תִפְאֵר אַחֲרֶיהָ	that are in thy land	בְּשַׁעֲרֶיהָ :
in order that the Lord	לֵיגֵר	within thy gates.	
thy God may bless	20. כִּי תַחַבֵּט זֵיתֶךָ	15. In this day thou shalt	15. בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שָׂכָרוֹ
thee	לֹא תִפְאֵר אַחֲרֶיהָ	give him his hire,	וְלֹא־תִבְדֹּא עָלָיו
in all the work of thy	לֵיגֵר	and the sun shall not go	הַשֶּׁמֶשׁ
hands.	לְיָתוֹם וְלֵאלְמָנָה	down upon it;	כִּי־עָנִי הוּא
20. When thou beatest	יְהִיָּה :	for he is poor.	וְאֵלָיו
thy olive-tree,	21. כִּי תִבְצֹר בְּרִמָּה	and upon it	הוּא נִשָּׂא אֶת־נַפְשׁוֹ
thou shalt not go over	לֹא תַעֲדֹל אַחֲרֶיהָ	he sets his heart;	וְלֹא־יִקְרָא עָלֶיךָ
the boughs again;	לֵיגֵר	that he cry not against	אֱלֹהֵי־יְהוָה
for the sojourner,	לְיָתוֹם וְלֵאלְמָנָה	thee	וְהָיָה כִּי הָמָּא :
for the fatherless, and	יְהִיָּה :	unto the Lord,	16. Fathers shall not be
for the widow	22. וְזָכַרְתָּ	and it be sin in thee.	פֻּט לַמָּוֶת
it shall be.	כִּי־עַבְדְּ הָיִיתָ	16. Fathers shall not be	for [their] children,
21. When thou gatherest	בְּיָדְךָ הָיִיתָ	put to death	בְּנִים לֹא־יוֹמְתוֹ
the grapes of thy vineyard,	בְּאַרְצְךָ מִצְרַיִם	for [their] fathers;	עַד־אַבֹּת
thou shalt not glean [it]	עַל־כֵּן אֲנִי מְצַוְךָ	neither shall children be	אִישׁ בְּחַמָּאוֹ יוֹמְתוֹ :
after thee;	לַעֲשׂוֹת	put to death	7. לֹא תִפְשָׂה
for the sojourner,	אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה :	for every man shall be put	מִשְׁפָּט גֵּר יָתוֹם
for the fatherless, and		to death for his own sin.	וְלֹא תִחַבֵּר
for the widow		17. Thou shalt not	
it shall be.		pervert	
22. And thou shalt		the judgment of the so-	
remember		journer, or of the fatherless,	
that thou wast a		and thou shalt not take	
bondman		to pledge	
in the land of Egypt;			
therefore I command			
thee			
to do			
this thing,			

1) Or, lie down. 2) Or, the same day. 3) Heb., soul. 4) Or justice due to the, etc. 5) Heb., after thee

shall succeed

in the name of his
brother that is dead,
that his name be not
blotted out
from Israel.

7. And if the man do not
like

o take his brother's
wife,
then his brother's wife
shall go up
to the gate

unto the elders,

and she shall say:

My husband's brother
refuses
to raise up to his brother
a name

in Israel;

he does not want to perform
the duty of husband's
brother unto me.

8. Then shall call him

the elders of his city,

and they shall speak
unto him;

and [if] he stand,

and say:

I do not like to take her;

9. Then shall come nigh

his brother's wife

unto him

before the eyes of the
elders,

and she shall ²pull his
shoe

from off his foot,

and spit in his face;

and she shall answer

and say:

Thus shall be done to the
man

that does not build

the house of his brother.

10. And his name shall
be called

in Israel:

The house of the
barefooted.

יָקוּם

על־שם אחיו המת
ולא ימחה שמו
מישראל :

7. ואם לא יחפץ
האיש

לקחת את־במלתו
ועלתה יבמתו
השערה

אל־הזקנים
ואמרה

מאן יבמי
להקים לאחיו שם
בישראל :

8. לא אבה יבמי :

9. וקראו־לו
זקני־עירו
ודברו אליו

ועמד
יאמר

לא חפצתי לקחתה :

9. ונגישה
יבמתו
אצלו

לענין הזקנים
ותלצה נעלו
מעל רגלו

וירקה בפניו
וענתה
ואמרה

ככה יעשה לאיש
אשר לא־יבנה
את־בית אחיו :

10. ונקרא שמו
בישראל
בית חקנין הגל :

כה

1. When [there] is a
controversy
between men,

then they shall come
unto the [court of] justice
and they shall judge
them;

and they shall justify
the righteous,

and condemn

the wicked.

2. And it shall be,

if the wicked man
deserve to be beaten,

then shall the judge
cause him to lie down,

and to be beaten before
his face,

according to his
wickedness.

by number

3. Forty stripes he may
give him,

he shall not exceed;

lest, if he should exceed,
and beat him

above these

[with] many stripes,

then thy brother be
rendered vile

before thy eyes.

4. Thou shalt not muzzle
[the] ox

when he threshes out
[the grain].

5. When brothers dwell

together,

and one of them dies,

and he has no son,

shall not be

the wife of the dead

without

to a strange man;

her husband's brother
shall go in unto her,

and take her to himself
for a wife

and perform the duty
of a husband's brother.

6. And it shall be,

the first-born whom she
bears,

OAP. XXV.

1. כִּי־יִהְיֶה רִיב
בֵּין אֲנָשִׁים

וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־דִּין
וַיִּשְׁפֹּטוּם

וַיְצַדִּיקוּ אֶת־הַצַּדִּיק
וַיְרַשְׁעוּ

אֶת־הָרָשָׁע :

2. וְהָיָה

אִם־בֶּן־הַכּוֹת הָרָשָׁע

וַהֲפִילוּ הַשֹּׁפֵט

וַיִּזְכְּרוּ לְפָנָיו

כְּדִרְשָׁתוֹ

בְּמִסְפָּר :

3. אַרְבָּעִים יִכּוּ

לֹא יוֹסִיף

פְּרִי־סִיף לְהַפְתּוֹ

עַל־אָלָה

בִּכְתֹּב רִבָּה

וַנִּקְלָה אַחֶיהָ

לְשִׁנָּיה :

4. לֹא־תִחָסֵם יִצּוֹר

כְּדִישּׁוֹ :

5. כִּי־יֵשְׁבוּ אֲחֵים

יחדו

וְיָמִת אֶחָד מֵהֶם

וּבֶן־אִיזֶלֶל

לֹא־תִהְיֶה

אִשְׁת־הַמֵּת

הַחַיָּה

לְאִישׁ זָר

יִבְמָה יָבֵא עֲלֶיהָ

וְלִקְחָהּ לָוִי לְאִשָּׁה

וַיַּבְמָה :

6. וְהָיָה

הַבְּכוֹר אֲשֶׁר־מֵלֶד

19. And it shall be,

when the Lord thy God
has given thee rest

from all thy enemies

round about,

in the land

which the Lord thy God

gives thee [for] an
inheritance,
to possess it,

thou shalt blot out

the remembrance of
Amalek
from under the heaven;
thou shalt not forget.

כ KI THABO

CAP. XXVI. כִּי תבוא

1. And it shall be,

when thou art come in
unto the land
which the Lord thy God

gives thee [for] an
inheritance,
and thou possessest it,

and thou dwellest
therein,

2. That thou shalt take

of the first of all the
fruit of the ground,

which thou shalt bring
in from thy land
which the Lord thy God
gives thee,

and thou shalt put [it]
in a basket;
and thou shalt go unto
the place

which the Lord thy God
shall choose,
to cause his name to
dwell there,

3. And thou shalt come
unto the priest
that shall be

in those days,

19. והיה

בהנחם יהוה

אֶתְּךָ וְאֶתְּךָ

מִכָּל אֹיְבֶיךָ

מִסָּבִיב

בְּאֶרֶץ

אֲשֶׁר יְהוה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לְךָ נַחֲלָה

לְרִשְׁתָּהּ

תִּמְחָה

אֶת־זִכְרֵן עָמְלֶךְ

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם

לֹא תִשְׁכַּח

לֹא תִשְׁכַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

לֹא תִשְ�כַּח

1. וְיָבֹאוּ אֲנָשִׁים וְיָחֳדוּ אִישׁ וְאִשׁוֹ וְקָרְבָה
אִשֶּׁת הָאָדָם לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁתָּה מִכַּף מָוֶה
וְשָׁלַחַת יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ בְּמַכְשָׁיו 12. וְקָצַתָּה
אֶת־כִּפָּה לֹא תִהְיֶה לָּהּ

13. Thou shalt not have
in thy bag
diverse ¹weights,

a great and a small.
14. Thou shalt not have
in thy house
diverse ²measures,

a great and a small.
15. A perfect and a just ¹weight
thou shalt have;

a perfect and a just ²measure
thou shalt have;

in order that thy days
may be long
upon the land

which the Lord thy God
gives thee.

16. For an abomination
to the Lord thy God
is every one that does
such things,

every one that does
unrighteously.
מִמֶּסֶד

17. Remember what
Amalek did unto thee
by the way

as you came forth out
of Egypt:

18. How he met thee by
the way,
and smote the hindmost
of thee,

all that were feeble
behind thee,

when thou wast faint
and weary;
and he feared not God.

וְיָבֹאוּ אֲנָשִׁים וְיָחֳדוּ אִישׁ וְאִשׁוֹ וְקָרְבָה
אִשֶּׁת הָאָדָם לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁתָּה מִכַּף מָוֶה
וְשָׁלַחַת יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ בְּמַכְשָׁיו 12. וְקָצַתָּה
אֶת־כִּפָּה לֹא תִהְיֶה לָּהּ

13. Thou shalt not have
in thy bag
diverse ¹weights,

a great and a small.
14. Thou shalt not have
in thy house
diverse ²measures,

a great and a small.
15. A perfect and a just ¹weight
thou shalt have;

a perfect and a just ²measure
thou shalt have;

with a mighty hand,
and with an out-
stretched arm,
and with great terror,

and with signs, and with
wonders;
9. And he brought us

unto this place,
and he gave us

this land,
a land

flowing [with] milk and
honey.
10. And now,

behold, I have brought
the first

of the fruit of the ground

which thou hast given to
me, O Lord;
and thou shalt set it
down

before the Lord thy God,
and thou shalt prostrate
thyself

before the Lord thy God.

11. And thou shalt rejoice

In all the good

which the Lord thy God
has given to thee,

and to thy house,

thou, and the Levite,

and the sojourner that
is in the midst of thee.

12. When thou shalt
finish to tithe

all the tithe
of thy produce

in the third year,

the year of tithing,

then thou shalt give [it]
to the Levite,

to the stranger,

to the fatherless, and to
the widow,

that they may eat within
thy gates,

בְּיָד חֲזָקָה
וּבְזְרֹעַ נְטוּיָה
וּבְמִדַּת גָּדֹל

וּבְאֵיאוֹת וּבְנִסִּים:
9. וַיְבִאֵנוּ

אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה
וַיִּתֵּן-לָנוּ

אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
אָרֶץ

זֹבֶת חָלָב וּדְבַשׁ:
10. וְעַתָּה

הִנֵּה הֵבִיאִי
אֶת-רֵאשִׁית

פְּרִי הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִי יְיָהוָה

וַהֲנַחְתּוּ
לִפְנֵי יְיָהוָה אֱלֹהֶיךָ

וְהָיָה שִׁפְתֶּיךָ יִתֵּן
לִפְנֵי יְיָהוָה אֱלֹהֶיךָ:

11. וְשִׂמַּחְתָּ
בְּכָל-הַטּוֹב

אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ יְיָהוָה
אֱלֹהֶיךָ

וּלְבֵיתְךָ
אָתָּה וְהַלֵּוִי

וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ:
12. כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹת

אֶת-כָּל-מִעֲשֶׂיךָ
תָּבִיא אֵת

בִּשְׁנֵה הַשְּׁלִישִׁת
שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂה

וְנָתַתָּה לַלֵּוִי
לַגֵּר

בִּיהוֹם וּבְאֶמְלָנָה
וּבְעִבְרֵיךָ

and thou shalt say unto
him:

I profess this day

unto the Lord thy God,

that I am come unto
the land

[of] which the Lord has
sworn

to our fathers

to give [it] to us,

4. And the priest shall
take

the basket

out of thy hand,

and he shall set it down

before the altar

of the Lord thy God.

5. And thou shalt answer
and say

before the Lord thy God:

A wandering Syrian
was my father,

and he went down into
Egypt,

and he sojourned there

with a few men:

and he became there

a great nation,

mighty and numerous.

6. And the Egyptians
have done evil to us,

and they have afflicted
us,

and laid upon us

hard labor.

7. And we cried unto
the Lord

the God of our fathers,

and the Lord heard

our voice,

and he saw our affliction,

and our toll,

and our oppression;

8. And the Lord brought
us forth

out of Egypt

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

הַגִּדְתִּי הַיּוֹם

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

כִּי-בָאִי אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָהוָה

לַאֲבוֹתֵינוּ

לָתֵת לָנוּ:

4. וְלִקַּח הַכֹּהֵן

הַבָּטָח

מִיָּדְךָ

וַהֲנִיחוּ

לִפְנֵי מִזְבֵּחַ

יְיָהוָה אֱלֹהֶיךָ:

5. וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ

לִפְנֵי יְיָהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֲרָמִי אָבִי אָבִי

וַיֵּרַד מִצְרָיִם

וַיֵּגֶר שָׁם

בְּמִתְנֵי מַעֲט

וַיְהִי-שָׁם

לָנוּ גֵדוֹל

עַצוֹם וְרַב:

6. וַיַּעֲשׂוּ אִתָּנוּ

הַמִּצְרִים

וַיַּעֲבִדוּנוּ

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ

עֲבָדָה קָשָׁה:

7. וַנִּצְעַק אֶל-יְיָהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ

וַיִּשְׁמַע יְיָהוָה

אֶת-קוֹלָנוּ

וַיֵּרָא אֶת-עֲנִינוּ

וְאֶת-עֲמָלָנוּ

וְאֶת-לִצְלוֹנוּ:

8. וַיּוֹצֵאֵנוּ יְיָהוָה

מִמִּצְרָיִם

the Lord thy God com-
mands thee ;
to do

these statutes

and the ordinances;

thou shalt therefore ^{keep}

and do them

with all thy heart,

and with all thy soul.

17. The Lord

thou hast avouched to-
day

to be thy God,

and that thou wouldst
walk in his ways,
and keep his statutes,

and his commandments
and his ordinances,
and to hearken unto his
voice.

18. And the Lord

avouched thee to-day

to be to him

a people for his ^{own}
possession,
as he has spoken to thee,

and that thou shouldst
keep all his commandments

19. And to make thee ^{high}
above all the nations

that he has made,

for a praise,

and for a name, and for
an honor;

and that thou mayest
be a holy people
to the Lord thy God,

as he has spoken,

רביעי

כו

1. And Moses and the
elders of Israel
commanded

the people,

saying:

Keep

יהוה אלהיך מצוה
לעשות

את הדברים האלה
ואת המצוות

ושמרת
ועשית אותם

בכל לבבך
ובכל נפשך :

17. את יהוה
האמרת היום

היותך לך לאלהים
וללכת בדרכיו

ולשמר חקיו
ובצויותיו ומצוותיו
ולשמע בקו :

18. ויהוה
האמירך היום

להיות לו
לעם סגולה

באשר דבר-לך
ולשמר כל-מצותיו :

19. ולתתך עליון
על כל-הגוים

אשר עשה
לתהלה

ולשם ולתפארת
ולהיותך עם-קדש

להוה אלהיך
באשר דבר :

רביעי

CAP. XXVII.

1. ויצו משה
וזקני ישראל

את העם
לאמר

שמר

and he 'full.

13. And thou shalt say

before the Lord thy God:

I have put away the
holy [things]
out of the house,

and I have also given ^{them}
to the Levite, and to
the stranger,

to the fatherless, and to
the widow,
according to all thy
commandment

which thou hast com-
manded me;

I have not deviated
from thy command-
ments,

and I have not forgotten,

14. I have not eaten in
my mourning
of it,

neither have I put away
thereof,
being unclean,

nor have I given thereof
for the dead;

I have hearkened
to the voice of the Lord
thy God,

I have done
according to all that thou
hast commanded me.

15. Look down
from thy holy habitation

from the heaven,

and bless thy people
Israel,

and the ground
which thou hast given to
us,

as thou hast sworn
to our fathers,

a land
flowing with milk and
honey.

שלמיש

16. This day

ימלכנו :

13. ואמרת

לפני יהוה אלהיך

בערתי הקדש

מן-הבית

וגם נתתיו

לדני ולגר

ליתום ולאלמנה

ככל-מצותך

אשר צויתני

לא-עברתי

ממצותך

ולא שכחתי :

14. לא-אכלתי באני

במנו

ולא-בערתי ממנו

בטמא

ולא-נתתי ממנו

למת

שמעתי

בקול יהוה אלהי

עשיתי

ככל אשר צויתני

15. בשקיפה

במעון קדשך

מן-השמים

ובברך את-עמך

את-ישראל

ואת-הארץ

אשר נתתה לנו

כאשר נשבעת

לאבותינו

ארץ

זבת חלב ודבש :

שלמיש

16. היום הזה

thou shalt not lift up
upon them
an iron [tool].

6. [Of] whole stones

thou shalt build

the altar

of the Lord thy God;

and thou shalt offer upon
it burnt-offerings
to the Lord thy God;

And thou shalt sacrifice
peace-offerings,
and thou shalt eat there;

and thou shalt rejoice
before the Lord thy God.

8. And thou shalt write
upon the stones

all the words

of this law

very plainly.

9. And Moses spoke

and the priests, the
Levites,
unto all Israel,
saying:

Keep silence.

and hearken, O Israel:

This day

thou art become a people

to the Lord thy God.

10. Thou shalt therefore
hearken
to the voice of the Lord
thy God,
and thou shalt do his
commandments
and his statutes,

which I command thee
to-day.

חמישי

1. And Moses com-
manded
the people

on that day,

לֹא־תָנִיתְּ עֲלֵיהֶם

בְּרֹחַ:

6. אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת

תִּבְנֶה

אֶת־מִזְבֵּחַ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

וְהִעַלְתָּ עָלָיו עֹלֹת

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ:

7. וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים

וְאָכַלְתָּ שָׁם

וְשִׂמַּחְתָּ

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

8. וְכָתַבְתָּ

עַל־הָאֲבָנִים

אֶת־כָּל־דִּבְרֵי

הַתּוֹרָה הַזֹּאת

בְּאֵר הַיָּסָד:

9. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם

אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל

2. אָמַר

הַסִּגְתָּ וְשָׁמַעַתְּ

יִשְׂרָאֵל

הַיּוֹם הַזֶּה

נִהְיִיתָ לְעָם

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ:

10. וְשָׁמַעְתָּ

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וַעֲשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתָיו

וְאֶת־חֻקָּיו

אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה

בְּיוֹם הַיּוֹם:

חמישי

11. וַיִּצַּו מֹשֶׁה

אֶת־הָעָם

בְּיוֹם הַהוּא

all the commandment

which I command you
to-day.

2. And it shall be

on the day when you
shall pass over the
Jordan

unto the land

which the Lord thy God
gives thee.

that thou shalt set thee
up
great stones,

and plaster them with
plaster;

3. And thou shalt write
upon them
all the words

of this law,

when thou art passed
over;
in order that thou
mayest go in
unto the land

which the Lord thy God
gives thee.

a land

flowing [with] milk
and honey,

as the Lord, the God
of thy fathers, has
spoken

to thee.

4. And it shall be,

when you are passed
over the Jordan,
you shall set up

these stones,

which I command you
to-day,

in mount Ebal.

and thou shalt plaster
them with plaster.

5. And thou shalt build
there an altar
to the Lord thy God,

an altar of stones;

אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה

אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
אִתְּכֶם הַיּוֹם:

2. וְהָיָה

בְּיוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבֹרוּ

אֶת־הַיַּרְדֵּן

אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ

וְהִקְמַתָּ לָךְ

אֲבָנִים גְּדֹלוֹת

וְשָׁרַפְתָּ אֹתָם בִּשְׂדֵה

3. וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן

אֶת־כָּל־דִּבְרֵי

הַתּוֹרָה הַזֹּאת

בְּעֹבְרְךָ

לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבֹא

אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ

אֶרֶץ

זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

אֵלֶיךָ־אֲבֹתֶיךָ

לָךְ:

4. וְהָיָה

בְּעֹבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן

תָּקִימוּ

אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה

אִתְּכֶם הַיּוֹם

בְּהַר עֵיבָל

וְשָׁרַפְתָּ אֹתָם בִּשְׂדֵה:

5. וְכָנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

מִזְבֵּחַ אֲבָנִים

of the sojourner, fatherless, or widow;
and all the people shall say: Amen.

20. אָרוּר שֶׁכֵּב עִם-אִשְׁתּוֹ אָבִיו כִּי נָלֶה

כִּנְיָ אָבִיו וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן : 21. אָרוּר

שֶׁכֵּב עִם-כָּל-בְּהֵמָה וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן :

22. אָרוּר שֶׁכֵּב עִם-אָחִיתוֹ בֶּת-אָבִיו אוֹ

בֶּת-אִמּוֹ וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן : 23. אָרוּר

שֶׁכֵּב עִם-חֲתָנָתוֹ וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן :

24. אָרוּר

that smites his neighbor in secret;
and all the people shall say: Amen.

25. אָרוּר

that takes a bribe
to slay a person,

[to shed] innocent blood;

and all the people shall say: Amen.

26. אָרוּר

that does not execute the words

of this law

to do them;

and all the people shall say: Amen.

כח

1. And it shall come to pass,

if thou shalt hearken diligently

to the voice of the Lord thy God,

to observe to do

all his commandments

which I command thee to-day,

that the Lord thy God will make thee

high

above all the nations of the earth;

2. And [there] shall come over thee

all these blessings,

בְּרִיתוֹם וְאֵלֵיהֶם

וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן :

אָרוּר שֶׁכֵּב עִם-אִשְׁתּוֹ אָבִיו כִּי נָלֶה

כִּנְיָ אָבִיו וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן : 21. אָרוּר

שֶׁכֵּב עִם-כָּל-בְּהֵמָה וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן :

22. אָרוּר שֶׁכֵּב עִם-אָחִיתוֹ בֶּת-אָבִיו אוֹ

בֶּת-אִמּוֹ וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן : 23. אָרוּר

שֶׁכֵּב עִם-חֲתָנָתוֹ וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן :

24. אָרוּר

בְּמֶה רָעָהוּ בְּסֵתֶר

וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן :

25. אָרוּר

לְקַח שֹׂדָד

לְהַכּוֹת נָפֶשׁ

דָּם נָקִי

וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן :

26. אָרוּר

אִשֶּׁר לֹא-יִקְיָם

אֶת-דִּבְרֵי

הַתּוֹרָה-הַזֹּאת

לַעֲשׂוֹת אוֹתָם

וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן :

Cap. XXV III.

1. וְהָיָה

אִם-שָׁמַע תִּשְׁמַע

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת

אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו

אֲשֶׁר אֶנִּי מְצַוֶּה

הַיּוֹם

וְנָתַתִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

עָלֶיךָ

עַל-כָּל-גּוֹי הָאָרֶץ :

2. וּבָאוּ עָלֶיךָ

כָּל-הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה

saying:

22. These shall stand,

to bless the people,

upon mount Gerizzim,

when you are passed over the Jordan:

Simeon, and Levi, and Judah,

and Issachar,

and Joseph, and Benjamin.

13. And these shall stand,

for the curse,

upon the mount Ebal:

Reuben, Gad, and Asher,

and Zebulun, Dan, and Naphtali.

14. And the Levites shall commence,

and they shall say unto all the men of Israel

[with] a loud voice:

15. Cursed be the man that makes

a graven or molten image,

the abomination to the Lord,

the work of the hands of a craftsman,

and sets [it] up in secret;

and all the people shall answer,

and they shall say: Amen.

16. Cursed be he

that holds in light esteem his father or his mother;

and all the people shall say: Amen.

17. Cursed be he

that removes his neighbor's landmark;

and all the people shall say: Amen.

18. Cursed be he

that causes the blind to wander out of the way

and all the people shall say: Amen.

19. Cursed be he

that ²perverts the judgment

בְּאֵמֶר :

22. אֵלֶּה יַעֲמִידוּ

לְבָרֵךְ אֶת-הָעָם

עַל-הַר גִּרְצִיִּם

בְּעֹבְרְכֶם אֶת-יְרֵדוֹ

שִׁמְעוֹן וְלֵוִי וְיְהוּדָה

וְיִשָּׂשכָר

וְיוֹסֵף וּבִנְיָמִן :

13. וְאֵלֶּה יַעֲמִידוּ

עַל-הַסֵּלְלָה

בְּהַר עֵיבָל

רְאוּבֵן גָּד וְאַשֶּׁר

זְבֻלֹן דָּן וְנַפְתָּלִי :

14. וְלֵוִי יִתְחַלֵּץ

וְיֹאמְרוּ

אֶל-כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל

קוֹל רֶם :

15. אָרוּר הָאִישׁ

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה

פֶּסֶד וּמִסֵּכָה

תּוֹעֵבַת יְהוָה

בְּעֹשֶׂה יָדֵי תָרֶשׁ

וְשָׂם בְּסֵתֶר

וְשָׁנָה בְּלִדְהֵם

וְאָמְרוּ אָמֵן :

16. אָרוּר

מְקַלֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ

וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן :

17. אָרוּר

מְסִיג גְּבוּל רֵעֵהוּ

וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן :

18. אָרוּר

מְשִׁיגָה עוֹר בְּדַרְכָּהּ

וְאָמַר בְּלִדְהֵם אָמֵן :

19. אָרוּר

מְפַסֵּד מִשְׁפָּט

¹) Heb., answer. ²) Or. wrests the justice [due] to the, etc.

and thou shalt walk in
his ways.
10. And [there] shall see

all the peoples of the
earth
that the name of the
Lord
is called upon thee;

and they shall be afraid
of thee.
11. And the Lord will
make thee plenteous
for good,

in the fruit of thy body,
and in the fruit of thy
cattle,
and in the fruit of thy
ground,
upon the land

[of] which the Lord has
sworn
to thy fathers
to give [it] to thee.

12. The Lord will open
to thee
his good treasure
the heaven,
to give the rain of thy
land
in its season,

and to bless
all the work of thy hand;
and thou shalt lend [to]
many nations,
but thou shalt not
borrow.
13. And the Lord will
make thee the head,
and not the tail;

and thou shalt be above
only,
and thou shalt not be
beneath;
if thou shalt hearken
unto the command-
ments
of the Lord thy God,
which I command thee
to-day,

to observe and to do
[them].
14. And thou shalt not
turn aside
from any of the words

וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָּיו :
10. וְרָאוּ

כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ
בִּי שֵׁם יְהוָה
נִקְרָא עָלֶיךָ
וְיִרְאוּ מִפָּנֶיךָ :

11. וְהִרְבֵּה יְהוָה
לְמוֹטֶה
בְּפְרֵי בְטֶנְךָ
וּבְפְרֵי בְהֶמְתָּה
וּבְפְרֵי אֲדָמָתְךָ
עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאֲבֹתֶיךָ
לִתְּתָהּ לָךְ :

12. יִפְתָּח יְהוָה לְךָ
אֶת-אֲצִרּוֹ הַשָּׁמַיִם
אֶת-שֶׁמֶשׁ הַשָּׁמַיִם
לִתְּתָה מִטֶּהֱ-אֲרָצְךָ
בְּעִתּוֹ
וּלְבָרְכֶךָ
אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יָדְךָ
וְהָלִיתָ גּוֹיִם רַבִּים
וְאֶתָּה לֹא תִהְיֶה
13. וְנִתְּנָה לְךָ רֹאשׁ
וְלֹא זָנָב
וְהָיִיתָ רֶק לְמַעַל
וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה
כִּי-תִשְׁמַע
אֶל-מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ
הַיּוֹם
לִשְׁמֹר וּלַעֲשׂוֹת :
14. וְלֹא תִסּוּר
מִכָּל-הַדְּבָרִים

and they shall overtake
thee,
because thou wilt
hearken
to the voice of the Lord
thy God.

3. Blessed shalt thou be
in the city,
and blessed shalt thou
be in the field.

4. Blessed shall be the
fruit of thy body,
and the fruit of thy
ground,
and the fruit of thy
cattle,
the increase of thy
kine,
and the young of thy
flock.

5. Blessed shall be thy
basket
and thy kneading-
trough.

6. Blessed shalt thou be
when thou comest in,
and blessed shalt thou
be when thou goest out.
שְׂשִׁי

7. The Lord will cause
thy enemies

that rise up against thee
to be smitten before
thee;
on one way

they shall come out
against thee,
and on seven ways

they shall flee before
thee.

8. The Lord will com-
mand upon thee
the blessing
in thy barns,

and in all that thou
puttest thy hand unto;
and he will bless thee
in the land
which the Lord thy God
gives thee.

9. The Lord will raise
thee up to himself
as a holy people,
as he has sworn to thee;
if thou shalt keep

the commandments
of the Lord thy God,

וְהִשְׁגִּיחַ
כִּי תִשְׁמַע

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
3. בָּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר
וּבְרֹךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה :

4. בָּרוּךְ פְּרֵי-בְטֶנְךָ
וּפְרֵי אֲדָמָתְךָ
וּפְרֵי בְהֶמְתָּה
שֶׂנֶךָ אֶלְפִיךָ
וְשִׂמְתוֹת צֹאנְךָ :

5. בָּרוּךְ סִנְאֶתְךָ
וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ :
6. בָּרוּךְ אַתָּה בְּבָאֶךָ
וּבְרֹךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ
שְׂשִׁי

7. יִתֵּן יְהוָה
אֶת-אֹיְבֶיךָ
הַקָּמִים עָלֶיךָ
נִגְפִים לְפָנֶיךָ
בְּדֶרֶךְ אֶחָד
יֵצְאוּ אֵלֶיךָ
וּבִשְׁנֵה דְרָכִים
יִנָּסוּ לְפָנֶיךָ ;
8. יֵצֵא יְהוָה אִתְּךָ
אֶת-הַבְּרָכָה
בְּאֲסָמֶיךָ
וּכְכֹל מַשְׁבַּח יָדְךָ
וּבְרֶכְךָ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ ;
9. יִקְמֶךָ יְהוָה לְ
לֵעָם קְדוֹשׁ
כֹּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ
כִּי תִשְׁמַר
אֶת-מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

whereby thou hast
forsaken me.

21. The Lord will cause
the pestilence to
cleave to thee,

until he have consumed
thee
from off the land,

whither thou goest in
to possess it.

22. The Lord shall smite
thee
with consumption, and
with fever,
and with inflammation,

and with fiery heat, and
with ^{drought},
and with blasting, and
with mildew:
and they shall pursue
thee
until thou perish.

23. And thy heaven
that is over thy head
shall be

copper,

and the earth

that is under thee

[shall be] iron.

24. The Lord will give

[us] the rain of thy land

powder and dust;

from the heaven

shall it come down upon
thee,

until thou be destroyed.

25. The Lord will cause
thee

to be smitten before thy
enemies;

on one way

thou shalt go out unto
him,

and on seven ways

thou shalt flee before
him;

and thou shalt be ^a
terror

to all the kingdoms

of the earth.

26. And thy carcass
shall be

אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי :

21. יִדְבֹק יְהוָה בְּךָ
אֶת-הַדֶּבֶר

עַד כִּלְתּוֹ אֶתְךָ
מֵעַל הָאָרֶץ

אֲשֶׁר-אַתָּה בֹאֲשָׁמָה
לְרִשְׁתָּהּ :

22. יַכְכָּה יְהוָה
בְּשִׁחָה וּבִפְתַחַת

וּבִדְלָקָה
וּבִחֲרָר וּבְחֹרֶב

וּבִשְׂדֵפוֹן וּבִיֶּרֶקוֹן
וּרְדְּפוּהוּ

עַד אֲבִדְךָ :

23. וְהָיוּ שָׁמַיְךָ
אֲשֶׁר עַל-רִאשְׁתְּךָ

נְחֹשֶׁת
וְהָאָרֶץ

אֲשֶׁר-תַּחְתֶּיךָ
בְּרֹזֶן :

24. יִתֵּן יְהוָה
אֶת-מִטֶּר אֶרְצְךָ

אֶבֶן וָאֶשָׁר
מִן-הַשָּׁמַיִם

יֵרֵד עָלֶיךָ
עַד הִשְׁמָדְךָ :

25. יִתְּנֶה יְהוָה
נֶגֶף רַפְּנוֹ אִיבֶיךָ

בְּדֶרֶךְ אֶחָד
תֵּצֵא אֵלָיו

וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים
תָּנוּס לִפְנָיו

וְהָיִיתָ רוֹעֵה
כָּל מַמְלָכוֹת

הָאָרֶץ :

26. וְהָיְתָה נִבְלָתְךָ
בְּכָל-מְעַלְלֶיךָ

which I command you
to-day,

[to the] right [hand], or
[to the] left,

to go

after other gods

to serve them.

15. But it shall come to
pass,

if thou wilt not hearken

to the voice of the Lord
thy God,

to observe to do

all his commandments

and his statutes

which I command thee

to-day,

that all these curses
shall come upon thee,

and they shall overtake
thee.

16. Cursed shalt thou
be in the city,

and cursed shalt thou
be in the field.

17. Cursed shall be thy
basket

and thy kneading-
trough.

18. Cursed shall be the
fruit of thy body,

and the fruit of thy
ground,

the increase of thy kine,

and the young of thy
flock.

19. Cursed shalt thou be
when thou comest in,

and cursed shalt thou be
when thou goest out.

20. The Lord will send
upon thee

(the) ¹ cursing,

(the) confusion,

and (the) ² failure,

in every occupation of
thy land

which thou mayest do,

until thou be destroyed,

and until thou perish
quickly;

because of the evil of
thy doings.

אֲשֶׁר אֶנְכִּי מִצְוֶה
אִתְּכֶם הַיּוֹם

יְמִין וּשְׂמֹאל

לֵלֶכֶת

אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים

לְעִבְדָם :

15. וְהָיָה

אִם-לֹא תִשְׁמָע

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשָׁמֹר קְדָשׁוֹת

אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי

וְחֻקָּי

אֲשֶׁר אֶנְכִּי מִצְוֶה
הַיּוֹם

וּבָאוּ עָלֶיךָ

כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה

וְהִשִּׁיגוּךָ :

16. אָרוּר אַתָּה בְּעִיר

וְאָרוּר אַתָּה בְּשָׂדֶה :

17. אָרוּר מַגְדָּךָ

וּכְשִׁיפְךָ :

18. אָרוּר פְּרִי-בְטְנְךָ

וּפְרִי אֲדָמָתְךָ

שָׂנֶךְ אֲדָפְךָ

וְעִשְׂתָּלֶת צֹאנְךָ :

19. אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ

וְאָרוּר אַתָּה בְּצֵאתְךָ

20. יִשְׁחַת יְהוָה בְּךָ

אֶת-הַמְּאָרָה

אֶת-הַבְּהוּמָה

אֶת-הַמְּנֻעָה

בְּכָל-מִשְׁלַח יָדְךָ

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

עַד הִשְׁמָדְךָ

וְעַד-אֲבִדְךָ מִהָרָא

מִפְּנֵי רָע מַעֲלָלֶיךָ

[shall be] given to thy
enemies,
and 'none shall save
thee.

32. Thy sons and thy
daughters
[shall be] given to
another people,
and thy eyes shall look,

and fall with longing
for them
all the day;

and [there] shall be no
power in thy hand.

33. The fruit of thy
ground,
and all thy labors

shall eat up a nation
which thou knowest not;

and thou shalt be
only oppressed and
crushed
always.

34. And thou shalt be
mad
from the sight of thy
eyes
which thou shalt see.

35. The Lord will smite
thee

with a sore ²boil

upon the knees,

and upon the legs,

whereof thou canst not
be healed,

from the sole of thy foot

even unto the crown of
thy head.

36. The Lord will bring
thee,

and thy king

whom thou wilt set
over thee,

unto a nation

which thou hast not
known,

thou nor thy fathers;

and thou wilt serve there

other gods,

wood and stone.

37. And thou shalt become
(for) an astonishment,

נתנות לאויבך
ואין לה מושיע :

32. בנך ובתך

נתנים לעם אחר

ועיניך ראות

ובלות אליהם

כל היום

ואין לאל ידה ;

33. פרי אדמתך

וכל יגיעה

יאכל עם

אשר לא ידעת

והיה

רק עשוק ורצון

כל היום ;

34. והיית משגע

ממראה עיניך

אשר תראה :

35. יפכה יהוה

בשחיך רע

על הברכיים

ועל השוקים

אשר לא תוכל

להרפא

מקף רגלך

ועד צדקך :

36. ויגד יהוה אתה

ואת מלךך

אשר תקים עליה

אדם נזיר

אשר לא ידעת

אתה ואבותיך

ויזבחת שם

אלהים אחרים

עץ ואבן :

37. והיית לשמה

(for) food

to all the fowl of the
heaven,

and to the beasts of the
earth,

and 'none will frighten
[them] away.

27. The Lord will smite
thee

with the ²boil of Egypt,

and with the ³emerods,

and with the ⁴scurvy,

and with the itch,

whereof thou canst not
be healed.

28. The Lord will smite
thee

with madness, and with
blindness,

and with astonishment
of heart;

29. And thou shalt grope

at noonday,

as the blind gropes

in the darkness,

and thou shalt not
prosper

[in] thy ways;

and thou shalt be

only oppressed and
robbed

always,

and 'none will save
[thee].

30. A wife thou shalt
betroth,

and another man shall
⁶marry her;

a house thou shalt build,

and thou shalt not dwell
therein;

a vineyard thou shalt
plant,

and thou shalt not use
the fruit thereof.

31. Thy ox

shall be slain before
thy eyes,

and thou shalt not eat
thereof;

thy ass shall be violently
taken away from thee,

and shall not be restored
to thee;

thy sheep

למאכלך

לדעוף השמים

ולקחת הארץ

ואין מחריד :

27. יפכה יהוה

בשחיך מצרים

ובעפלים ובטחורים קרי

ובקרב ובחנם

אשר לא תוכל

להרפא :

28. יפכה יהוה

בשגעון ובעורון

ובתמיון לבב :

29. ותהיית מבטש

בצהרים

כאשר ימטש

העור

באפלה

ולא תצליח

את דרכיך

והיית

אך עשוק ונזול

כל היום

ואין מושיע :

30. אישה תאדש

ואיש אחר ישתנה

בית תבנה

ולא תשב בו

כרם תטע

ולא תחלקנו .

31. ישורה

טבח לעיניך

ולא תאכל ממנו

חמור נזיר תלפניך

ולא ישוב לך

צאנך

1¹ Or, there shall be none to, etc. 2² Or, inflammation. 3³ Or, tumors; or, plague boils; or, hemorrhoids. 4⁴ Or, scab. 5⁵ Heb., lie with her.

and they shall overtake
thee;
till thou be destroyed;

because thou didst not
hearken
to the voice of the Lord
thy God,

to keep

his commandments and
his statutes
which he has com-
manded thee.

46. And they shall be
upon thee
for a sign and for a
wonder,
and upon thy seed for
ever.

47. Because thou didst
not serve

the Lord thy God

with joyfulness and with
gladness of heart,
by reason of the abun-
dant of every [thing];

48. Therefore shalt thou
serve
thy enemies

that the Lord thy God
shall send out against
thee,

In hunger, and in thirst,
and in nakedness.

and In want of every
[thing];
and he shall put a yoke
of iron
upon thy neck,

until he have destroyed
thee.

49. The Lord will bring
against thee
a nation from far,

from the end of the
earth,
as the eagle flies,

a nation

whose tongue thou
shalt not understand;

50. A nation of fierce
countenance,

that shall not respect
the person of the old,

nor show favor to the
young;

והשיגוך

עד השמדתך

כי לא שמעת

בקול יהוה אלהיך

לשמר

מצותיו וחקתיו

אשר צוה :

46. והיו לך

לאת ולמופת

ובזרעה עד עולם :

47. פסח אשר לא

עבדת

את יהוה אלהיך

בשמחה ובטוב לבב

ככל

48. ועבדת

את-אויביך

אשר ישלחנך יהוה

בחרב ובצמא

ובעירום

ובחסר כל

ונתן על ברכך

על-צווארך

עד השמידוך אתה :

49. ישא יהוה עריך

גוי מרחק

מקצה הארץ

כאשר יראה הנשר

גוי

אשר לא תשמע

לשנו :

50. גוי עז פנים

אשר לא ירא

פנים זקן

ונער לא יחן :

(for) a proverb, and (for)
a byword,
among all the peoples

whither the Lord shall
lead thee away.

38. Much seed

thou shalt carry out
[into] the field,
but little thou shalt
gather in;

for the locust shall
consume it.

39. Vineyards thou shalt
plant,
and thou shalt dress
[them],

but wine thou shalt not
drink,

nor gather [the grapes];

for the worm shall eat
them.

40. Olive-trees thou
shalt have
throughout all thy
borders,

but thou shalt not anoint
thyself [with the] oil;
for thy olive will cast
[its fruit].

41. Sons and daughters
thou shalt beget,

but they shall not be
thine;

for they shall go into
captivity.

42. All thy trees

and the fruit of thy
ground
shall the locust possess.

43. The sojourner

that is in the midst of
thee

shall mount up above
thee

higher [and] higher;

and thou shalt come
down

lower [and] lower.

44. He shall lend [to]
thee,

and thou shalt not lend
[to] him;

he shall be the head,

and thou shalt be the
tail.

45. And [there] shall
come upon thee
all these curses,

and they shall pursue
thee,

למשל ולשינה

בכל העמים

אשר ינהיגך יי-שמה

38. זרע רב

תוציא השדה

וקטף תאסף

כי יחסלנו הארבה :

39. פרמים תטע

ועבדך

ויין לא תשתה

ולא תאגר

כי תאכדנו החרע

40. זיתים יהיו לך

בבקיבולך

ושמן לא תאסוף

כי ישל יתה :

41. בנים ובנות

תוליד

ולא יהיו לך

כי יקבו בשבי :

42. כל-עציך

ופרי אדמתך

יירש החרב :

43. הגר

אשר בקרבך

יעלה עליך

מעלה מעלה

ואתה תרד

מטה מטה :

44. הוא ילוך

ואתה לא תלונן

הוא יהיה לראש

ואתה תהיה לזנב :

45. ובאו עליך

כל-הקללות האלה

ורדפוה

whom he shall eat,

because he has nothing
left him,
in the siege and in the
distress
wherewith thy enemy
shall distress thee
in all thy gates.

56. The tender and the
delicate woman
among thee,

who would not
adventure

to set the sole of her
foot upon the ground.

for delicateness and for
tenderness,
her eye shall be evil

toward the husband of
her bosom,

and toward her son, and
toward her daughter,

57. And toward her
young one
that comes out

from between her feet,

and toward her children
whom she has born;

for she shall eat them,

for want of every [thing],

in secret,

in the siege and in the
distress

wherewith thy enemy
shall distress thee

in thy gates.

58. If thou wilt not
observe
to do

all the words

of this law

which are written in
this book,

to fear

this glorious and fearful
name,

THE LORD THY GOD;

59. Then the Lord will
make wonderful
thy plagues,

and the plagues of thy
seed,

אִשָּׁר יֹאכַל

בְּמִצּוֹר הַשָּׂאִיר לוֹ כֹּל

בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹר

אִשָּׁר יִצְיִק דָּה אִיבָה

בְּכָל-שַׁעְרֶיהָ :

56. הָרַבָּה כָּה

וְהַעֲנָה

אִשָּׁר לֹא-נִסְתָּה

כֶּתֶר-רִגְלָהּ

הַצֵּג עַל-הָאָרֶץ

מִהַתְעַנֵּן וּמִרָה

תִּרְעַע עֵינֶיהָ

בְּאִישׁ חִיקָהּ

וּבִבְנֶיהָ וּבִבְתִּיהָ :

57. וּבְשִׁלְיֹתֶיהָ

הַיּוֹצֵאת חֹסֶר א'

מִבֵּין רִגְלֶיהָ

וּבְבָנֶיהָ אִשָּׁר תֵּלֵד

כִּי-תֹאכְלֶנָּה

בְּחֹסֶר-כֹּל

בְּסֵתֶר

בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹר

אִשָּׁר יִצְיִק דָּה אִיבָה

בְּשַׁעְרֶיהָ :

58. אִם-לֹא תִשְׁמָר

לַעֲשׂוֹת

אֶת-כָּל-דְּבָרֵי

הַתּוֹרָה הַזֹּאת

הַכְּתוּבִים בַּסֵּפֶר הַזֶּה

לִירָאָה

אֶת-הַשֵּׁם הַנּוֹכָח

וְהַעֲזֹרָא הַזֶּה

אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיהָ :

59. וְהִפְקֵא יְהוָה

אֶת-מִכְתָּלָהּ

וְאֶת מִכְּלוֹת זֶרַעָהּ

51. And it shall eat

the fruit of thy cattle,

and the fruit of thy
ground,

until thou be destroyed;

that [also] shall not
leave thee

grain, new wine, or oil,

the increase of thy kine,

or the young of thy
flock,

until it have caused
thee to perish.

52. And it shall besiege
thee

in all thy gates,

until thy high and
fortified walls come
down,

wherein thou trustest,

throughout all thy land;

and it shall besiege thee

in all thy gates

throughout all thy land,

which the Lord thy God
has given thee.

53. And thou shalt eat

the fruit of thy own
body,

the flesh of thy sons and
of thy daughters,

whom the Lord thy
God has given thee,

in the siege and in the
distress

wherewith thy enemy
shall distress thee.

54. The man that is ten-
der among thee

and that is very delicate,

his eye shall be evil
toward his brother,

and toward the wife of
his bosom,

and toward the remnant
of his children

whom he may leave;

55. So that he will not
give to any of them

of the flesh of his
children

וְיֹאכַל

פְּרִי בְהֵמָתָהּ

וּפְרִי-אֲדָמָתָהּ

עַד הַשְׁמֹדָה

אִשָּׁר לֹא-יִשְׁאִיר לָהּ

דָּגָן תִּירָשׁ וְיֵצֶר

שֶׁנֶּר אֶלְפִידָהּ

וְעִשְׂתֵּרֶת צֹאנָהּ

עַד הֶאֱבִידוּ אֹתָהּ :

52. וְהִצֵּר לָהּ

בְּכָל-שַׁעְרֶיהָ

עַד רֶדֶת חֻמֶּיהָ

הַגְּבוּרֹת וְהַבְּצֻרוֹת

אֲשֶׁר אֹתָהּ בִּטְחָן

בָּהֶן

בְּכָל-אֲרָצָהּ

וְהִצֵּר לָהּ

בְּכָל-שַׁעְרֶיהָ

בְּכָל-אֲרָצָהּ

אִשָּׁר נָתַן יְהוָה

אֵלֶיהָ דָּה :

53. וְאָכְלָתָּ

פְּרִי-בְּטֶנְךָ

בָּשָׂר בְּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ

אִשָּׁר נָתַן לָהּ

יְהוָה אֱלֹהֶיהָ

בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹר

אִשָּׁר יִצְיִק דָּה אִיבָה

54. הָאִישׁ הַרַךְ כָּה

וְהַעֲנָנ מֵאֵד

תִּרְעַע עֵינָיו בְּאֹחִיו

וּבְאִשְׁתּוֹ חִיקוֹ

וּבִיתָר בְּנָיו

אִשָּׁר יוֹתִיר :

55. מִתַּת וְלֹא-אֶחָד מֵהֶם

מִבְּשָׂר בְּנָיו

and there thou wilt serve
other gods,

which thou hast not
known,
thou nor thy fathers,

[even] wood and stone.

65. And among these
nations
thou shalt find no ease;

and [there] shall be no
rest
for the sole of thy foot;

and the Lord will give
thee there
a trembling heart,

and a failing of eyes,

and pining of soul.

66. And thy life shall be
in doubt before thee;

and thou shalt fear
night and day,
and thou shalt not
believe in thy life.

67. In the morning thou
shalt say:
Would it were evening!

and at evening thou
shalt say:
Would it were morning!

for the fear of thy heart

which thou shalt fear,

and for the sight of thy
eyes
which thou shalt see,

68. And the Lord will
bring the again
[into] Egypt

with ships,

by the way

[of] which I said to thee:

Thou shalt see it no
more again;

and there you shall sell
yourselves
to thy enemies

for bondmen and for
bondwomen,
and none shall buy you.

ועבדת שם
אלהים אחרים
אשר לא ידעת
אתה ואבותיך
עץ ואבן :

65. ובגוים ההם
לא תלגיע
ולא יהיה מנוח
לך רגלך

ונתן יהוה לך ים
קב רגלך

וכליון עינים
ודאבון נפש :

66. והיו חייך
תראים לה מנוח

ופחדת לילה ויום
ולא תאמין בחייתך :

67. בבקר תאמר
מי יתן ערב
ובערב תאמר
מי יתן בקר
כפחד לבבך
אשר תפחד
ומראה עיניך
אשר תראה :

68. והשיבך יהוה
מצרים
באניות
בדרך רגלך

אשר אמרתי לך
לא תראה עוד
לראותה

והתמכרתם שם
לאויבים
לעבדים ולשפחות
ואין קנה :

great plagues, and of
long continuance,

and sore sicknesses, and
of long continuance,

60. And he will bring
again upon thee
all the diseases of Egypt,

of which thou wast
afraid;
and they shall cleave
unto thee.

61. Also every sickness,
and every plague,

which is not written
in the book of this law,

them will the Lord bring
upon thee,
until thou be destroyed.

62. And you shall be left
few in number,

instead of that you were
as the stars of the
heaven

for multitude;
because thou didst not
hearken

to the voice of the Lord
thy God.

63. And it shall come to
pass,
[that], as the Lord
rejoiced over you
to do you good,

and to multiply you,
so will the Lord rejoice
over you
to cause you to perish,

and to destroy you;
and you shall be plucked

from off the land
whither thou goest in
to possess it.

64. And the Lord will
scatter thee
among all the peoples,
from one end of the
earth

even unto the [other]
end of the earth;

and thou shalt serve
strangers in the land
which thou shalt serve.

מכות גדולות
ונאמנות
והשיב בך
את כל המצות
אשר יצאת מפניהם
ודדקו בך :

60. והשיב בך
את כל המצות
אשר יצאת מפניהם
ודדקו בך :

61. גם כל חולי
וכל מכה
אשר לא כתוב
בספר התורה הזאת
יעלם יהוה עליך
עד השמידה :

62. ונשארתם
במני מעט
תחת אשר הייתם
ככוכבי השמים
רוב
כי לא שמעת
בקול יהוה אלהיך :

63. והיה
כאשר ישיש יי עליכם
להמריב אתכם
ולהרבות אתכם
כן ישיש יי עליכם
להאבד אתכם
ולתשמיד אתכם
ונשחתם
מעל האדמה
אשר אתה בא לשמה
לרשתה :

64. והפיצה יהוה
בכל העמים
מקצה הארץ
ושקצא הארץ

and thy shoe waxed not
old
upon thy foot.

5. Bread you have not
eaten,
and wine or strong drink

you have not drunk;

In order that you may
know
that I am the Lord your
God.

מפטר

6. And [when] you came
unto this place,

then came out Sihon

the king of Heshbon,

and Og the king of
Bashan
against us

to the battle,

and we smote them;

7. And we took their
land,
and we gave it for an
inheritance
to the Reubenites, and
to the Gadites,
and to the half-tribe of
the Menassites.

8. Keep therefore

the words

of this covenant

and do them;

in order that you may
prosper
[על] all that you do.

NITZABIM

נצבים

9. You are standing to-
day all of you

before the Lord your
God;

your heads,

your tribes,

your elders, and your
officers,
[even] all the men of
Israel.

וְנִצַּבְתֶּם לֹא-בְרִיתָהּ
מִצֵּד רְגֹלְךָ :

5. לֶחֶם לֹא אָכַלְתֶּם
וַיִּין וְיִשְׁכָּר

לֹא שָׁתִיתֶם

לְמַעַן תֵּדְעוּ

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

מִפְטִיר

6. וּבָאתֶם

אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה

וַיֵּצֵא סִיחֹן

מֶלֶךְ-חֶשְׁבֹן

וְעוֹג מֶלֶךְ-בַּשָּׁן

לִקְרָאתֵנוּ

בַּמִּלְחָמָה

וַנִּכְּסֵם :

7. וְנָקַח אֶת-אַרְצָם

וְנָתַתִּיהָ לְנַחֲלָה

לְרֵעֻבֵנִי וּלְגָדִי

וּלְחֵצֵי-שֶׁבַת מְנַשֶּׁשֶׁי :

8. וְשָׁמְרֶתֶם

אֶת-דְּבָרֵי

הַבְּרִית הַזֹּאת

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

לְמַעַן תִּשְׁכַּלְדוּ

אֶת-כָּל-אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ :

69. These [are]

the words of the
covenant

which the Lord com-
manded Moses,

to 'make

with the children of
Israel

In the land of Moab,

besides the covenant

which he 'made with
them

in Horeb

שְׁבִיעִי

כֵּת

1. And Moses called

unto all Israel,

and he said unto them:

You have seen

all that the Lord did

before your eyes

In the land of Egypt

to Pharaoh, and to all
his servants,

and to all his land;

2. The great 'signs

which thy eyes have
seen,

those great signs and
wonders;

3. But the Lord has not
given you

a heart to know,

and eyes to see,

and ears to hear,

unto this day

4. And I have led you

forty years

In the wilderness;

your clothes waxed not
old

upon you,

69. אֵלֶּה

דְּבָרֵי בְרִית

אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה

לַעֲשׂוֹת

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּאֶרֶץ מוֹאָב

מִלְּבַד הַבְּרִית

אֲשֶׁר-בְּרַת אֹתָם

בְּהָרֵב :

שְׁבִיעִי

CAP. XXIX.

1. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה

אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

אֹתָם רְאִיתֶם

אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה

יְהוָה

לְעֵינֵיכֶם

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

לְפָרְעֹה וּלְכָל-עַבְדָּיו

וּלְכָל-אַרְצוֹ :

2. הַמִּסּוֹת הַגְּדֹלֹת

אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ

הָאֵלֹת וְהַמִּפְתָּיִם

הַגְּדֹלִים הָהֵם :

3. וְלֹא-נָתַן יְהוָה לָכֶם

לֵב לְדַעַת

וְעֵינַיִם לִרְאוֹת

וְאָזְנוֹת לִשְׁמֹעַ

עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

4. וְאִנִּי הֵלַכְתִּי אִתְּכֶם

אַרְבָּעִים שָׁנָה

בַּמִּדְבָּר

לֹא-בָרַךְ שְׁלֹמֹתֵיכֶם

בַּעֲשֵׂיכֶם

through which you have
passed;
16. And you have seen
their abominations,
and their idols,
[of] wood and stone,
silver and gold,
which were among
them:—
18. Lest there should be
among you
a man or a woman,
or a family,
or a tribe,
whose heart turns away
to-day
from the Lord our God,
to go
to serve
the gods
of those nations;
lest there should be
among you
a root
that bears gall and
wormwood;
18. And it come to pass,
when he hears
the words
of this curse,
that he bless himself in
his heart,
saying:
I shall have peace,
though I walk in the
stubbornness of my
heart,
in order *to add drunken-
ness to thirst.
19. The Lord will not
pardon him,
but then will smoke the
anger of the Lord
and his jealousy
against that man,

אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם :
16. וְהָרְאִיתֶם
אֶת-שִׁקּוּצֵיהֶם
וְאֶת נִגְלֵיהֶם
עֲצֵי וָאֲבָן
כֶּסֶף וְזָהָב
אֲשֶׁר עִמָּהֶם :
17. פֶּן-יִהְיֶה בְכֶם
אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה
אוֹ מִשְׁפָּחָה
אוֹ-שִׁבְטָא
אֲשֶׁר לִבּוֹ פָּנָה הַיּוֹם
מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לֵלְכָת
לְעַבְדָּה
אֶת-אֱלֹהֵי
הַגּוֹיִם הָהֵם
פֶּן-יִהְיֶה בְכֶם
שָׂרֵשׁ
פֶּרֶה רָאשׁ וְלִשְׁנָה :
18. וְהָיָה
כִּשְׁמָעוֹ
אֶת-דִּבְרֵי
הָאֵלָה הַזֹּאת
וְהִתְפַּלֵּךְ בְּלִבּוֹ
לֵאמֹר
שָׁלוֹם יִהְיֶה-לִּי
כִּי בִשְׁרָרוֹת
לִי אֵלֶּךְ
מִמֶּנּוּ סְפוֹת הָרָוּחַ
אֶת-הַצְמָאָה :
19. לֹא-יִסְלַח יְהוָה
סִלָּח לוֹ
כִּי אֲזִיגֶשׁוּ אֶת-יְהוָה
וְקִנְיָתוֹ
בְּאִישׁ הַהוּא

10. Your little ones, your
wives,
and thy sojourner
that is in the midst of
thy camps,
from the hewer of thy
wood
unto the drawer of thy
water;
11. That thou mayest
enter
into the covenant of the
Lord thy God,
and into his oath,
which the Lord thy God
makes with thee to-day.
שְׁנֵי
12. In order that he may
raise thee up to himself
for a people,
and that he may be unto
thee
(for) a God,
as he has spoken to thee,
and as he has sworn
to thy fathers,
to Abraham,
to Isaac, and to Jacob.
13. And not with you
alone
do I make
this covenant,
and this oath;
14. But with him that is
here
standing with us to-day
before the Lord our God,
and with him that is not
here with us to-day.
שְׁלִישִׁי
15.—For you know
how we dwelt
in the land of Egypt,
and how we passed
through the midst of the
nations

10. מִפְּכֶם וְשִׁלְכֶם
וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ
מִן הַחֹבֵב עֲצֵי
עַד שֹׁאֵב מִיַּמֶּיךָ :
11. לְעִבְרָךָ
בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּבִאֲוָתוֹ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
פָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם :
שְׁנֵי
12. לְמַעַן הִקְשִׁים
אִתְּךָ הַיּוֹם לְךָ לְעָם
וְהָיָה יְהוָה-לְךָ
לְאֱלֹהִים
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּרְךָ
וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאֲבֹתֶיךָ
לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב :
13. וְלֹא-אִתְּכֶם בְּדָבָר
אֶנֶכִּי בְרִית
אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת
וְאֶת-הָאֵלָה הַזֹּאת :
14. כִּי אֶת-אֲשֶׁר
יִשְׁנו פֹּה
עִמָּנוּ עַמָּךְ הַיּוֹם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנו
פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם :
שְׁלִישִׁי
15. כִּי-אַתֶּם יְדַעְתֶּם
אֶת אֲשֶׁר-יִשְׁבְּנוּ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֶת אֲשֶׁר-עָבַרְנוּ
בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם

1) Or, oath. 2) I. e., to follow out any evil course determinately; or, to destroy the moist with the
or that the indulgence of the passions may appease the thirst [for them].

all the nations:

Wherefore has the Lord
done thus
to this land?

what means the beat
or this great anger?

24. Then men shall say:

Because they have
forsaken
the covenant of the
Lord,
the God of their fathers,
which he made with
them
when he brought them
out
of the land of Egypt.

25. And they went,

and served

other gods,

and they prostrated
themselves to them,
gods

which they new not.

and which he had not
allotted to them;

26. Therefore the anger
of the Lord glowed
against that land,

to bring upon it

all the curse

that is written in this
book,

27. And the Lord
plucked them
from off their land

In anger and in wrath,

and in great indignation,

and he cast them

into another land,

as [at] this day.

28. The secret [things]

belong to the Lord our
God;

but the things that are
revealed
belong to us and to our
children

for ever,

כָּל־הַגּוֹיִם

עַל־מָה עָשָׂה יי' בְּכֶבֶד
לְאַרְצָה הַזֹּאת

מָה חָרִי
הַאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה :

24. וְאָמְרוּ

עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ
אֶת־בְּרִית יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם
אֲשֶׁר קָרַת עִמָּם

בְּהוֹצִיאָם אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם :

25. וַיֵּלְכוּ

וַיַּעֲבֹדוּ

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
אֱלֹהִים

אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם
וְלֹא חָקַק לָהֶם :

26. וַיִּחַר־אַף יְהוָה
בְּכָרְזָה הַהִוא

לְהַבִּיא עָלֶיהָ
אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה

הַכְּתוּבָה בִּסְפָר הַזֶּה

27. וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה
מִעַד אֲדָמָתָם

בְּאֵף וּבַחֲרָה
וּבְקִצָּף גָּדוֹל

וַיִּשְׁלַכְהֶם
אֶל־אֶרֶץ אֲחֵרָה

כַּיֵּן הַזֶּה :

28. הַנְּסֻתוֹת

לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְהַנִּגְלֹת
לָנוּ וּלְבָנֵינוּ

עַד־עוֹלָם

and [there] shall lie upon
him

all the curse

that is written in this
book,

and the Lord will blot
out his name
from under the heaven.

20. And the Lord will
set him apart
to evil

out of all the tribes of
Israel,

according to all the
curses of the covenant
that is written

in this book of the law.

21. And [there] shall say

the generation to come,

your children

that shall rise up

after you,

and the foreigner

that shall come

from a far land,

when they see

the plagues

of that land,

and its sicknesses

wherewith the Lord has
made it sick;

22. [That] brimstone,
and salt,

[and] a burning is the
whole land thereof,

[that] it is not sown.

nor bears,

nor grows therein

any grass,

like the overthrow

of Sodom and Gomorrah

Admah and Zeboyim,

which the Lord
overthrew

in his anger, and in his
wrath:

23. Then shall say

וַיִּרְבֶּצֶה בּוֹ

כָּל־הַקְּלָלָה

הַכְּתוּבָה בִּסְפָר הַזֶּה

וַיִּמְחֶה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם :

20. וַיִּהְיֶה לְיְהוָה
לְרָעָה

מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל

כְּכָל אֲדוֹת הַבְּרִית
הַכְּתוּבָה

בִּסְפָר הַחֻקֹּת הַזֶּה :

21. וְאָמְרוּ

הַדּוֹר הַבָּאֲחֵרוֹן

בְּנֵיכֶם

אֲשֶׁר יָקִימוּ

מֵאֲחֵרֵיכֶם

וְהַנִּכְרִי

אֲשֶׁר יָבֹא

מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה

וְרָאוּ

אֶת־מַכּוֹת

הָאָרֶץ הַהִוא

וְאֶת־תַּחֲרָאֶיהָ

אֲשֶׁר־חָקַק יְהוָה בָּהֶּ:

22. נִפְרִית וְנִמְלַח

שָׂרָפָה כָּל־אֶרְצָהּ

לֹא תִדְרַע

וְלֹא תִצְמַח

וְלֹא־יִעֲלֶה בָּהּ

עֵלֶם־עֹשֶׁב

כְּמַהֲפֹכֶת

סֹדֶם וְעֶמֶרָה

אֲדָמָה וְצִבּוֹיִם

אֲשֶׁר הִפְךָ יְהוָה

בְּאַפּוֹ וּבַחֲרָפוֹ :

23. וְאָמְרוּ

1) Or, single him out. 2) Heb., the latest generation. 3) Or, given. 4) Or, rooted them out.

into the land אֶל־הָאָרֶץ
 which thy fathers אֲשֶׁר־יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
 possessed, וְיָרְשֶׁתָּהּ
 and thou shalt possess it; וְהִיְסֹבֶהָ
 and he will do thee good, וְהִרְבֶּה מֵאַבְתֶּיךָ :
 and he will multiply thee above thy fathers.
 6. And the Lord thy God וַיִּמַּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 will circumcise אֶת־לִבְּךָ
 thy heart, וְאֶת־לִבְּךָ וְזָעַד
 and the heart of thy seed, לְאַהֲבָהּ
 to love אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 the Lord thy God בְּכָל־לִבְּךָ
 with all thy heart, וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ
 and with all thy soul, לְמַעַן הִיְדֶךָ :
 in order that thou mayest live. חֲמִישִׁי
 חֲמִישִׁי
 שליש כשחן מחוברין
 7. And the Lord thy God וְנָתַן יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 will put אֶת־כָּל־הָאֲלֹתֵי
 all these curses { הָאֲלֹהִים
 upon thy enemies, עַל־אֹיְבֶיךָ
 and upon those that וְעַל־שֹׂנְאֶיךָ
 hate thee, אֲשֶׁר רִדְפוּךָ :
 who have persecuted thee, 8. And thou shalt return, וְאַתָּה תָּשׁוּב
 and hearken to the voice וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְיָ
 of the Lord, וְעָשִׂיתָ
 and thou shalt do אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו
 all his commandments, אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצִוֶּנָּה
 which I command thee הַיּוֹם :
 to day. 9. And the Lord will
 make thee plenteous { וְהוֹתִירָךְ יְיָ
 In all the work of thy אֱלֹהֶיךָ
 hand, בְּכָל־וְעֲשֵׂה יָדְךָ
 In the fruit of thy body, בְּפִרְיָ בָטֶן
 and in the fruit of thy וּבְפִרְיָ בְהֶמְתָּהּ
 cattle, וּבְפִרְיָ אֲדָמָתָהּ
 and in the fruit of thy לְמַעַן
 ground, לְמַעַן
 for good; 10. And the Lord will again
 rejoice over thee { כִּי יָשׁוּב יְיָ
 לְשֹׂשׁ עֲלֶיךָ

to do לַעֲשׂוֹת
 all the words אֶת־כָּל־דְּבָרֶיךָ
 of this law. הַתּוֹרָה הַזֹּאת :
 רַבִּישִׁי
 רַבִּישִׁי
 שני כשחן מחוברין
 CAP. XX₉ X.
 1. And it shall come to וְהָיָה
 pass, כִּי־יָבֹאוּ עֲלֶיךָ
 when [there] are come כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 upon thee, הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה
 all these things, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ
 the blessing and the הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה
 curse, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ
 which I have set before וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל־לִבְּךָ
 thee, וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל־לִבְּךָ
 and thou shalt reflect [on among all the nations,
 them] in thy heart בְּכָל־לְהַגּוֹתִים
 whither the Lord thy אֲשֶׁר הִדְרִיחָהּ יְיָ
 God has driven thee, אֶתְּךָ שָׁמָּה :
 2. And thou shalt return וְשָׁבְתָה
 unto the Lord thy God, עַד־יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 and thou shalt hearken וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל
 to his voice בְּכָל־אֲשֶׁר־אָנֹכִי
 according to all that I מֵצִוֶּה הַיּוֹם
 command thee to-day, { אֲתָהּ וְכָל־יֶדְךָ
 thou and thy children, בְּכָל־לִבְּךָ
 with all thy heart, וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ :
 and with all thy soul; 3. That [then] the Lord
 thy God will restore וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 thy captivity, אֶת־שְׁבוּתָהּ
 and he will have mercy וְרַחֲמָהּ
 upon thee, וְשָׁב וּקְבָצָהּ
 and he will again gather מִכָּל־תַּעֲמִים
 thee מִכָּל־תַּעֲמִים
 from all the peoples, אֲשֶׁר הִפִּיצָהּ יְיָ
 whither the Lord thy אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה :
 God has scattered thee { 4. If thy outcasts be
 in the uttermost part of אִם־יִהְיֶה נִדְּחָהּ
 the heaven, בְּקֶצֶת הַשָּׁמַיִם
 from there will the Lord מִשָּׁם יִקְבָּצֶהּ יְיָ
 thy God gather thee, אֱלֹהֶיךָ
 and from there will he וּמִשָּׁם יִקְבָּצֶהּ
 fetch thee; 5. And the Lord thy God
 will bring thee וְהָבִיאָהּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ

1) Or, turn; or, return [to] thy, etc. 2) Or, compassion.

in thy mouth, and in thy heart,
that thou mayest do it.

שביעי ומפמיר

15. See,

I have set before thee
to-day

(the) life

and (the) good,

and (the) death

and (the) evil;

6. In that I command thee

to-day

to love

the Lord thy God,

to walk in his ways,

and to keep his com-
mandments,

and his statutes, and his
ordinances,

that thou mayest live
and multiply,

and that the Lord thy
God may bless thee
in the land

whither thou goest over

to possess it.

17. But if thy heart turn
away,

and thou wilt not
hearken,

but thou wilt be drawn
away,

and thou wilt ^{prostrate} thyself
to other gods,

and thou wilt serve
them;

18. I ^{announce} to you to-
day,

that you shall surely
perish;

you shall not prolong
[your] days

upon the land,

whither thou passest
over

the Jordan

to go thither

to possess it.

בְּפִי וּבְלִבִּי
לַעֲשׂוֹתוֹ :

שביעי ומפמיר

רכיעי כשהו מחוברין

15. ראה

נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם

אֶת-הַחַיִּים

וְאֶת-הַטּוֹב

וְאֶת-הַמָּוֶת

וְאֶת-הָרָע :

16. אֲשֶׁר אֶנְכִּי מְצַוְךָ

הַיּוֹם

לְאַהֲבָה

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו

וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו

וּמִשְׁפָּטָיו

וְחֻמֹּת וּדְבָרֵי

וּבְרַכָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּאֶרֶץ

אֲשֶׁר-אֵתָהּ בָּא-שָׁמָּה

לְרִשְׁתָּהּ :

17. וְאִם יָפְנָה לְבָבְךָ

וְלֹא תִשְׁמָע

וְנִדְחָתָה

וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ

לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים

וְעִבַּדְתָּם :

18. הַגִּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם

כִּי אֲבֹד תֵּאבְדוּן

לֹא-תֵאָרִיכוּ יָמִים

עַל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר-אֵתָהּ עָבַרְתָּ

אֶת-הַיַּרְדֵּן

לְבֹא שָׁמָּה

לְרִשְׁתָּהּ :

for good,

as he rejoiced

over thy fathers;

10. If thou shalt hearken

to the voice of the Lord

thy God,

to keep

his commands and

his statutes,

which are written

in this book of the law,

If thou shalt turn

unto the Lord thy God

with all thy heart,

and with all thy soul,

11. For this command-

ment

which I command thee

to-day

is not 'hidden from thee,

nor is it too far off.

12. It is not in the heaven,

that thou shouldest say:

Who shall go up for us

to the heaven,

and 'bring it to us,

and make us to hear it,

that we may do it?

13. Neither is it beyond

the sea,

that thou shouldest say:

Who shall go over for us

unto the other side of

the sea,

and 'bring it to us,

and make us hear it:

that we may do it.

14. But the word is very

nigh unto thee,

לְטוֹב

כְּאִשֶּׁר-שִׂישׂ

עַל-אֲבוֹתָיִךָ :

10. כִּי תִשְׁמָע

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשָׁמֵר

מִצְוֹתָיו וְחֻמֹּתָיו

הַכְּתוּבָה

בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה

כִּי תָשׁוּב

אֶל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּכָל-לִבְּךָ

וּבְכָל-נַפְשְׁךָ :

11. כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת

אֲשֶׁר אֶנְכִּי מְצַוְךָ

הַיּוֹם

לֹא-נִפְלְאָתָה הִוא

מִמָּוֶת

וְלֹא-רַחֲקָה הִוא :

12. לֹא בַשָּׁמַיִם הִוא

לֵאמֹר

מִי יַעֲלֶה-לָנוּ

הַשָּׁמַיְמָה

וְיִקְחֶנָּה לָנוּ

וְיִשְׁמָעֵנוּ אֹתָהּ

וְנַעֲשֶׂנָּה :

13. וְלֹא-מֵעַבֵּר לִים

הִוא

לֵאמֹר

מִי יַעֲבֹר-לָנוּ

אֶל-עֵבֶר הַיָּם

וְיִקְחֶנָּה לָנוּ

וְיִשְׁמָעֵנוּ אֹתָהּ

וְנַעֲשֶׂנָּה :

14. כִּי-קְרוֹב אִלֶּיךָ

הַדְּבָר הַזֶּה

Thou shalt not pass over
this Jordan.

3. The Lord thy God,
he will pass over before
thee; he will destroy

these nations
from before thee,
and thou shalt 'dis-
possess them;
[and] Joshua.

he shall pass over
before thee,
as the Lord has spoken.

יְיָ
4. And the Lord will do
to them
as he has done

to Sihon and to Og,
the kings of the
Amorites,
and to their land;

whom he has destroyed,

5 And the Lord will
deliver them up
before you,

and you shall do to them
according to all the
commandment
which I have com-
manded you.

6 Be strong and of good
courage,
to not fear,

nor be affrighted at
them;
for the Lord thy God,

he it is that goes with
thee; he will not fail thee,

nor forsake thee.

שְׁלִישִׁי

7. And Moses called
to Joshua,

and he said unto him
before the eyes of all
Israel:

לֹא תַעֲבֹר
אֶת-יְרֵדן הַזֶּה :

3. יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ

וְהוֹאֵץ יִשְׁמֹד
אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

מִלְּפָנֶיךָ
וְיָרַשְׁתָּם

יְהוֹשֻׁעַ
הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ

כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה :

שְׁנִי

4. וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם
כְּאִשֶּׁר עָשָׂה

לְסִיחֹן וְלִעֹג
מֶלְכֵי הָאֲמֹרִי

וּלְאַרְצָם
אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם :

5. וְנָתַתָּם יְהוָה
לְפָנֶיךָ

וַעֲשִׂיתָם לָהֶם
כְּכָל-הַצִּוְּוָה

אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם :

6. חֲזָקוּ וְאִמְצוּ
אֶל-תִּירְאָה

וְאַל-תִּשְׁרָצוּ טַפְּנֵיהֶם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

הוּא הַלֹּכֶךְ עִמָּךְ
לֹא יִרְפֶּךָ

וְלֹא יַעֲזֹבְךָ :

שְׁלִישִׁי

הַמִּישִׁי כֶּשֶׁן מְחֹבְרִין

7. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
לְיֹהֹשֻׁעַ

וַיֹּאמֶר אֵלָיו
לִעֲנֵי עֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל

19. I call to witness
against you to-day
the heaven

and the earth,
[that] (the) life and (the)
death

I have set before thee,
the blessing and the
curse;

therefore choose thou
life;

In order that thou
mayest live,
thou and thy seed;

20. To love
the Lord thy God;

to hearken to his voice,
and to cleave unto him:

for he is thy life,
and the length of thy
days;

that thou mayest dwell
upon the land
[of] which the Lord has
sworn

to thy fathers,
to Abraham,

to Isaac, and to Jacob,
to give [it] to them.

כא

VAYELECH.

1. And Moses went
and spoke

these words
unto all Israel.

2. And he said unto them:
A hundred and twenty
years old

I am to-day;
I am no more able

to go out and to come in;
and the Lord has said
unto me:

19. הֵעֵדְתִּי בְּכֶם הַיּוֹם
אֶת-הַשָּׁמַיִם

וְאֶת-הָאָרֶץ
הַחַיִּים וְהַמָּוֶת

וְנָתַתִּי לְפָנֶיךָ
הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה

וּבְחַרְתָּ בְּחַיִּים
מִמֶּנּוּ תִּחְיֶה

אַתָּה וְזַרְעֲךָ :

20. לְאַהֲבָה
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשָׁמֶעַ בְּקוֹלֵךְ
וּלְדָבָרְךָ

כִּי הוּא חַיֶּיךָ
וְאֶרֶץ יְמִיךָ

לְשֹׁכֶת עַל-הָאָדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב

לָתֶת לָהֶם :

CAP. XXXI.

וַיֵּלֶךְ

1. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
וַיִּדְבֹּר

אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל :

2. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
בְּרִי-מֵאָה וְעֶשְׂרִים

שָׁנָה

אֲנִי הַיּוֹם
לֹא-אֹכֵל עוֹד

לְצֵאת וּלְבֹא
וְיְהוָה אָמַר אֵלַי

1) Or, possessa.

In the presence of all
Israel
in their hearing.

12. Assemble the people,
the men,

and the women, and the
little ones,
and thy sojourner that
is within thy gates;
in order that they may
hear,
and in order that they
may learn,
and fear

the Lord your God,
and they shall observe
to do
all the words
of this law.

13. And [that] their
children,
who have not known,
may hear,

and learn to fear
the Lord your God
all the days
which you live
upon the land

whither you go over the
Jordan
to possess it.

חמישי

14. And the Lord said
unto Moses:
Behold, thy days
approach
that thou must die;

call Joshua,
and present yourselves
in the tent of meeting,
and I will give him a
charge;
and Moses and Joshua
went,
and they presented
themselves
in the tent of meeting.

נגד כל-ישראל
באזניהם :

12. הקהל את העם
האנשים
והנשים והטף

ונרד אשר בשעריך
למען ישמעו
וקמנו ונלמד
ונרא

את-יהוה אלהיכם
וישמרו לעשות
את-כל-דברי
התורה הזאת :

13. ובניהם
אשר לא ידעו
ישמעו
וקמנו לראות

את-יהוה אלהיכם
כל-הימים
אשר אתם חיים
על-הארמה
אשר אתם עברים
את-הירדן שמה)

לרשתה :
חמישי

ששי כשהן מחוברים
14. ויאמר יי-אל-מישה
תן קרבו ימיה
למות

קרא את-יהושע
והתיצבו
באהל מועד
ונאצונו

ויקח משה ויהושע
והתיצבו
באהל מועד :

נגד כל-ישראל
באזניהם :

Be strong and of good
courage;
for thou shalt go

with this people
into the land

[of] which the Lord has
sworn
to their fathers
to give [it] to them;

and thou shalt cause
them to inherit it.

8. And the Lord,
he it is that goes before
thee;
he will be with thee,
he will not fall thee,
nor forsake thee;

do not fear,
nor be dismayed.

9. And Moses wrote
this law,

and he gave it unto the
priests
the sons of Levi,
who bore

the ark of the covenant
of the Lord,
and unto all the elders
of Israel.

רביעי
10. And Moses com-
manded them,
saying:

At the end of [every]
seven years,
at the set time
of the year of release,

in the feast of taber-
nacles,
11. When all Israel is
come
to appear

before the Lord thy God
in the place which he
shall choose.
thou shalt read
this law

this law

חזק ואמץ
כי אתה תבוא
את-העם הזה
אל הארץ
אשר נשבע יהוה
לאבותם
לתת להם
ואתה תנחילנה
אותם :

8. ויהוה
הוא ההלך לפניך
הוא יהיה עמך
לא ירפק
ולא יעזבך
לא תירא
ולא תחת :

9. ויכתב משה
את-התורה הזאת
ויחנה אלהיהם
בני לוי
הנשאים
את-ארון ברית יהוה
ואל-כל-זקני ישראל
רביעי

10. ויצו משה אותם
לאמר
מקץ שבע שנים
במועד
שנת השמיטה
בחג הסוכות :

11. ויהי כה
בבוא כל-ישראל
לראות
את-פני יי-אלהיה
במקום אשר יבחר
תקרא

את-התורה הזאת

את-התורה הזאת

את-התורה הזאת

and teach it:
the children of Israel;
put it in their mouth,

in order that this song }
may be for me }

as a witness against the
children of Israel.

שִׁשִּׁי

20. For when I shall
have brought them
into the land

[of] which I have sworn
to their fathers,

flowing [with] milk and
honey,
and they shall have
eaten
and filled themselves,

and waxed fat;

then will they turn

unto other gods,

and they will serve
them,
and despise me,

and break my covenant.

21. And it shall come to
pass,

when many evils and
troubles are come
upon them,

that this song shall
testify

before them

as a witness;

for it shall not be
forgotten
out of the mouth of
their seed;
for I know

their imagination

which they frame to-
day,
before I brought them

into the land

[of] which I swore,

וְכִמְדָּה

אֶת־כְּנִי־יִשְׂרָאֵל

שִׁמְיָה בְּפִיהֶם

דְּבַעַן תְּהִיָּה־לִּי

הַשִּׁיר הַזֶּה

לְעֵד בְּכֵנִי יִשְׂרָאֵל

שִׁשִּׁי

שְׁבִיעִי כְשֶׁנִּי מְבִיָּרִין

20. כִּי־אֲבִיָּאוֹ

אֶל־הָאֲרָצָה

אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי

לְאֲבֹתָיו

וְכֵת חֶלֶב וְדָבָשׁ

וְאָכְלָה

וְשָׂבַע

וְדִשְׁןָ

וּפְנָה

אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים

וְעָבְדוּם

וְנִאֲצוּנִי

וְהִפַּר אֶת־בְּרִיתִי

21. וְהָיָה

כִּי־תִבְצָאוּ אֹתוֹ

רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת

וְעָנְתָה הַשִּׁירָה

הַזֹּאת

לִפְנֵי

לְעֵד

כִּי לֹא תִשְׁכַּח

כִּפְרִי וְרַעוֹ

כִּי יִדְעֵתִי

אֶת־יָצְרוֹ

אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם

בְּמַרְם אֲבִיָּאוֹ

אֶל־הָאֲרָץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי

15. And the Lord
appeared in the tent
in a pillar of cloud;
and the pillar of cloud
stood
by the door of the tent.

16. And the Lord said
unto Moses.

Behold, thou shalt sleep

with thy fathers;

and this people will
rise up,

and go astray after
gods

of the stranger of the
land,

whither they go

[to be] in their midst,

and they will forsake
me,

and they will break my
covenant

which I have made with
them.

17. Then my anger shall
glow against them
in that day.

and I will forsake them,

and I will hide my face
from them,

and they shall be
devoured,

and [there] shall come
upon them

many evils and troubles;

and they will say in
that day:

Is it not, because my God
is not in the midst of us,

[therefore] have come

upon us
these evils?

18. But I will surely
hide my face

in that day

for all the evil

which they have done,

because they have

turned

unto other gods.

19. Now therefore write

for you

this song,

15. וַיֵּרָא יְהוָה בְּאֶהֱלִי

בְּעַמּוּד עָנָן

וַיִּשְׁכַּד עַמּוּד הָעָנָן

עַל פֶּתַח הָאֶהֱלִי

16. וַיֹּאמְרֵי אֶל מֹשֶׁה

הִנֵּה יִשְׁכַּב

עִם־אֲבֹתָיִךְ

וְקָם הָעָם הַזֶּה

וְהָיָה אֲחֵרֵי אֶהְיֶה

גֵּר־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר הוּא בְּאֶשְׁמִי

בְּקֶרְבוֹ

וְעָזְבוּנִי

וְהִפַּר אֶת־בְּרִיתִי

אֲשֶׁר בְּרַחְתִּי אִתּוֹ

17. וְהָיָה אִתּוֹ

בְּיוֹם־הַהוּא

וְעָזְבוּנִים

וְהִסְתַּרְתִּי מִפְּנֵי מַחֲסֵה

וְהָיָה לְאָכְלִי

וּמִצְאָהוּ

רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת

וְאָמַר בְּיוֹם־הַהוּא

הֲלֹא עָלֵינוּ כִּי־אֵין

אֱלֹהֵי בְּקֶרְבֵּנוּ

מִצְאָנוּ

הַרַעוֹת הָאֵלֶּה

18. וְאָנֹכִי

הַסְתַּר אֶסְתִּיר מִפְּנֵי

בְּיוֹם־הַהוּא

עַל כָּל־הָרָעָה

אֲשֶׁר עָשָׂה

כִּי פָנָה

אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים

19. וְעַתָּה כְּתֹבוּ לָכֶם

אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת

(.) Or, over. 2) Or, play the harlot. 3) Or, the strange gods of the land. 4) Heb., he. 5) Heb., his. 6) Heb., him. 7) Or, [given] to be devoured. 8) Or, overtake them. 9) Heb., me. 10) Or, Inclination which they show to-day. 11) Heb. do

thy rebellion,
and thy stiff neck;
behold, while I am yet
to-day

alive with you
you have been rebellious
against the Lord;

and how much more
after my death?
מפטר

28. Assemble unto me
all the elders

of your tribes,
and your officers,

and I will speak in their
ears
these words;

and I will call to witness
against them
the heaven

and the earth.

29. For I know

that after my death

you will surely corrupt
yourselves,
and you will turn aside
from the way
which I have com-
manded you;

and the evil will befall
you

In the latter days,

when you will do
the evil

in the eyes of the Lord
to provoke him to anger

through the work of
your hands.

30 And Moses spoke

In the ears

of all the assembly of
Israel
the words

of this song,

until they were finished.

את־מִרְיָהּ

ואת־עִרְפָּהּ הַקִּשָּׁה
הֵן בְּעוֹדֵי חַי עִמָּכֶם
הַיּוֹם

מִמֶּנּוּ הֵיחָם
עַם־יְהוָה
וְאֵף כִּי־אַחֲרֵי מוֹתִי :

מִפְטִיר

28. הַקְהִינוּ אֵלַי
את־זִקְנֵיךָ

שְׂבָמֶיכֶם
וְשָׂמְרֶיכֶם

וְאֶבְרַרְהָם בְּאָזְנוֹתֵיהֶם
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְאֶעֱיִדָה בָּם

את־הַשָּׁמַיִם
ואת־הָאָרֶץ :

29. כִּי יָדַעְתִּי
אַחֲרֵי מוֹתִי

כִּי־תִשְׁחָת פְּשָׁעֲתוֹן
וּסְרַתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתֶכֶם

וְקָרָאת אֲתֶכֶם
הָרָעָה

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים
כִּי־תַשְׁשׂוּ
את־הָרָעָה

בְּעֵינֵי יְהוָה
לְהַכְעִימוֹ
בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם :

30. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
בְּאָזְנוֹ

כָּל־קוֹל יִשְׂרָאֵל
את־דְּבָרֶי

הַשִּׁירָה הַזֹּאת
עַד תִּמְכֹּם :

22. And Moses wrote

this song

in that day,

and he taught it

the children of Israel.

23. And he commanded

Joshua the son of Nun,

and he said:

Be strong and of good
courage;

for thou shalt bring

the children of Israel

into the land

[of] which I have sworn
to them;
and I will be with thee.

שְׁבִיעִי

24. And it came to pass,

when Moses had made
an end of writing

the words

of this law

upon a book,

until they were finished,

25. That Moses com-
manded

the Levites,

the bearers

of the ark of the
covenant of the Lord,
saying:

26. Take

this book of the law,

and put it

by the side

of the ark of the
covenant of the Lord
your God,

that it may be there
against thee for a witness.

27. For I know

22. ויכתב מֹשֶׁה

את־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בַּיּוֹם הַהוּא

וַיְלַמְּדָהּ
את־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

23. וַיִּצְוֶה
את־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון

וַיֹּאמֶר
חֲזַק וְאִמָּץ

כִּי אַתָּה תָבִיא
את־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם

וְאֲנִי אֶהְיֶה עִמָּךְ :
שְׁבִיעִי

24. וַיְהִי ו

כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה
לְכַתֵּב

את־דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה־הַזֹּאת

עַל־סֵפֶר
עַד תִּמְכֹּם :

25. וַיִּצְוֶה מֹשֶׁה
את־לְוִיִּם

נֹשְׂאֵי
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה

לֵאמֹר :
26. לָקֵחַ

את־סֵפֶר הַתּוֹרָה
הַזֹּאת

וְשָׂמְתָם אֹתוֹ
מִצֵּד

אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם

וְהָיָה שָׁם בָּהּ עֵד
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי

and he established thee.

יָשִׁנִּי

7. Remember the days
of old,
Consider the years of
every generation;
Ask thy father,
and he will tell thee;
Thy elders,
and they will say to thee.

8 When the Most High gave
to nations their inheritance,
When he separated the
children of men,
He set the bounds of the
peoples
According to the number
of the children of Israel.

9. For the Lord's portion
is his people;
Jacob is the lot of his
inheritance.

10. He found him

in a desert land,

And in the waste of the
howling wilderness;
He ¹⁰compassed him
about,
he ¹¹instructed him,

He kept him

as the apple of his eye.

11. As an eagle [that]
stirreth up her nest,
[That] fluttereth over
her young,
He spread abroad his
wings,
he took him,

He bore him

upon his pinions.

12. The Lord alone did
lead him,
And there was no
foreign god with him.

וַיִּבְנֶנּוּ:

שָׁנִי

7. זָכַר יָמוֹת עוֹלָם
כִּינֹה שָׁנוֹת דֶּרֶךְ-יָדוֹ
שֶׁאֵל אָבִיךָ
וַיִּגְדֶּךָ
זִקְנֶיךָ
וַיֹּאמְרוּ לָךְ:

8. בְּהַנְחִיל עֲלֵיהֶן גּוֹיִם
בְּהַפְרִידוֹ בֵּינֵי אָדָם
יָצַב גְּבֻלַּת עַמִּים
לְכִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

9. כִּי חֶלֶק יְהוָה עַמּוֹ
יַעֲקֹב חֶלֶק נַחֲלָתוֹ:

10. וַיִּמְצָאוֹ

בְּאַרְצָה בְּדִבְרָה

וּבְתֵהוּ יִדְגַּל יִשְׁמֹ
יִסְבֶּה בְּנֵהוּ
יְבַנְנֵהוּ
יִצְרֶנּוּ

כְּאִפְסוֹן עֵינָיו:

11. כְּנִשְׂרָר יַעִיר קֶנֶד

עַל-גּוֹזְזֵיוָהּ יִבְחָף
יִפְרֹשׁ כַּנְפָּיו
יִקְחֶהוּ
יִשְׁאֲרוֹ

עַל-אַבְרָהוֹ:

12. יְהוָה בְּדָד יִנְחֵנּוּ

וְאֵין אִלּוּ אֵל נֶכֶד:

כב

HAAZINU.

CAP. XXXII

הָאֲזִינוּ

1. Give ear, ye heavens,
and I will speak;

And let the earth hear
the words of my mouth.

2. My doctrine shall drop
as the rain,
My speech shall distil
as the dew;
As the ¹small rain upon
the tender grass,
And as the showers upon
the herb.

3. ²For I will ³proclaim
the name of the Lord:
Ascribe ye greatness
to our God.

4. ⁴The rock,

his work is perfect;

For all his ways are
justice;
A God of faithfulness

and without iniquity.

Just and right is he.

5. ⁵They have ⁶corrupted
themselves,
[they are] not his child-
ren,
[it is] their blemish;

[They are] a perverse
and crooked generation.

6. Do ye thus requite
the Lord,

O ⁷worthless people and
unwise?

Is not he thy father

who hath ⁸bought thee?

he hath made thee,

1. הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם
וְאֲדַבְרָה

וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ
אֲמִרָתִי:

2. יַעֲרֶה בַּמָּטָר לִקְחִי
תֹדֶה כַּטֶּה אֲמִרָתִי

כַּשֶּׁטֶרֶם עַל-דְּשָׁא
וְכַרְבִּיָּם עַל-עֵשֶׂב:

3. כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
הַבּוֹדֵךְ הָאֲדֹמָיו:

4. הַצּוֹר

תָּמִים פְּעֻלּוֹ

כִּי כָל-דַּרְכּוֹ מִשְׁפָּט
אֵל אֱמוּנָה

וְאֵין עָוֹל

צָדִיק וְיֹשֶׁר הוּא:

5. שָׁחַת לוֹ

לֹא בָנָיו

מוֹמָם

דֹּר עָקֹשׁ וּפְתָלָל:

6. הִדְרִיחָהּ תִּנְמִלוּ

זֹאת

עַם נָבֵל וְלֹא חָכָם

הִלּוּא הוּא אָבִיהָ

קִנְיָהּ

הוּא עָשָׂהּ

1) Or, heavy rain upon the grass. 2) Or, when. 3) Or, call; or, publish. 4) Or, [He is] the rock; or, The creator. 5) Literally: He corrupted him; not his children, their blemish. 6) Or, dealt corruptly with him. 7) Or, foolish. 8) Or, possessed; or, gotten. 9) Or, many; or, former. 10) Or, led him about. 11) Or, varied for him.

רְבִיעִי	רְבִיעִי	שְׁלִישִׁי	שְׁלִישִׁי
19. And the Lord saw [it], and he ⁵ was angry. Because of the provocation of his sons and daughters. 20. And he said: I will hide my face from them, I will see what their end [shall be]; For they are a perverse generation, Children in whom [there is] no faithfulness, 21. They have moved me to jealousy with [that which is] not God; They have provoked me to anger with their vanities; And I will move them to jealousy with [those that are] not a people; with a worthless nation I will provoke them to anger. 22. For a fire is kindled in mine anger, And burneth unto the lowest ⁶ Sheol, And devoureth [the] earth with its products, And setteth on fire the founda- tions of the mountains, 23. I will heap upon them evils; All mine arrows will spend upon a them. 24. [They shall be] wasted with hunger, and devoured with burning ⁷ heat, And bitter destruction; Also the teeth of beasts will I send upon them, with the poison of crawl- ing things of the dust. 25. Without shall the sword bereave, And in the chambers terror, Both young man and virgin, The suckling with the man of gray hairs, 26. I said: I would scatter them afar,	19. וַיִּרְא יְהוָה וַיִּגְאֹז מִבְּעֵס בָּנָיו וּבָנֹתָיו וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם אֶרְאֶה כִּי אַחֲרִיתָם כִּי יִוֹר תַּהֲפֹכֶת הַדֹּמָה בָּנִים לֹא-אֱמֵן בָּם 21. הֵם קִנְיָנִי בְּלֹא-אֱלֹהִים בְּעֵסוֹנֵי בְהֵמָה וְאֲנִי אֶקְנִיָּם בְּלֹא-עָם בְּנוֹ נָכַל אֲכַעִסָם 22. כִּי-אֵשׁ קָדְחָה בְּאַפִּי וַתִּקְרַד עַד-שְׁאוֹל תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וּבְרִיהָ וַתִּלְהֹט כּוֹסֵי הָרִים 23. אֶסְפֶּה עֲלֵימָם רָעוֹת חֲצֵי אֲבֵלֵהֶם 24. כִּי רָעָב וּלְחָם רָשָׁף וּקְמָב מִיָּרִי וְשִׁן-בְּהֵמָה אֲשַׁלְּחָם עַם-חֲמַת וְחֹלִי עָפָר 25. מִחוּץ תִּשְׁלַח חֶרֶב וּמִחֲדָרִים אִימָה גַּם-בָּחוּר גַּם-בְּתוּלָה יִנָּק עַם-אִישׁ שִׁיבָה 26. אֲמַרְתִּי אֶפְצִיָּהֶם	13. He made him ride, upon the high places of the earth, And he did eat the products of the field; And he made him to suck honey out of [the] rock, And oil out of [the] flinty rock. 14. Butter of kine, and milk of sheep, With fat of lambs, And rams of the breed of Bashan, and goats, With the ¹ finest of the wheat; And of the blood of [the] grape thou drankest ² wine. 15. But Yeshurun waxed fat, and he kicked; Thou art waxed fat, thou art grown thick, thou art become sleek; Then he forsook God who made him, And lightly esteemed the Rock of his salvation. 16. They moved him to jea- lousy with strange [gods]; With abominations they provoked him to anger. 17. They sacrificed to ³ demons, [which were] no God, [To] gods [which] they knew not, [To] new [gods] that came up of late, Which your fathers dreaded not. 18. Or the Rock [that] begat thee thou art unmindful, And thou hast forgotten God that gave thee birth,	13. וַיַּרְכֵּב עַל-בִּמְוֹתֵי אֶרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שָׂדֵי וַיִּנְקֶה הוֹרֵי כֶסֶד וַשֶּׁמֶן מִחֲדָרֵי צוּר 14. חֲמֵצַת בָּקָר וְחֹלֶב צֹאן עִם-חֵלֶב כְּרוֹם וְאִיִּים בְּגִי-בָשָׁן וְעִתּוֹרִים עִם-חֵלֶב בְּרִינֹת חֲמָה וְדֶם-עֵנָב תִּשְׁתָּה-חֵמֶר 15. וַיִּשְׂבֵּן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקַעַת שִׁמְנָת עָבִית כְּשִׁית וַיִּשְׁט אֱלֹהִים עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעוֹ 16. וַיִּקְנֵאוּהוּ בָּזִים בְּתוֹנֵבוֹת וּבְעִסָּהוּ וַיִּבְחֹו זֵדִים לֹא אֱלֹהִים אֱלֹהִים לֹא יֵדְעוּם חֲדָשִׁים מִקְרָב פָּאוּ לֹא שִׁנְאוּם אֲבֹתֵיהֶם 18. צוּר יִלְדָהוּ תִּשִׁי וַתִּיַּחַש אֵל מִחֲלֹקָה

1) Heb., fat of the kidneys of wheat. 2) Or, unmixed wine. 3) Or, devils; evil spirits. 4) Or, no [to] God. 5) Or, abhorred [them]. 6) Or, deep. 7) Or, coals.

35. Mine are vengeance
and recompense,
At the time when their
foot shall slide;

For the day of their
calamity is nigh,
*And the future speedeth
along for them.

36. For the Lord will
judge his people,
And repent himself for
his servants;
When he seeth

that [their] power is
gone,

And there is none remain-
ing shut up or left at large.

37. Then he will say:

Where are their gods,

The rock in which they
*took refuge;

38. Which did eat the
fat of their sacrifices,

[And] drank the wine
of their drink-offerings?
Let them rise up

and help you,

Let them be a protection
over you.

39. See now

that I, even I, am he,

And [there is] no god
with me;

I kill,

and make alive;

I wound,

and I heal;

And no one can deliver
out of my hand.

40. For I lift up

unto heaven

my hand,

And I say:

[As] I live for ever,

41. If I whet

*my glittering sword,

And my hand take hold
on judgment;

I will render vengeance

to mine adversaries,

35. לִי נָקָם וְשָׁלֹם
לְעֵת תַּחֲמוֹט רַגְלָם

כִּי קָרֹב יוֹם אִידָם
וְחַשׁ עֲהָרַת לָמוֹ :

36. כִּי-יִדְּוֶן יְהוָה עִמּוֹ
וְעַל-עַבְדָּיו יִתְנַחֵם

כִּי יִרְאֶה
כִּי-אֲזֻלָּת יָד

וְאִפְסָם עֲצוּר וְעֻזּוֹב :

37. וְאָמַר
אֵי אֱלֹהֵימוֹ

צוּר חֲסִינוֹ בּוֹ :

38. אֲשֶׁר חָלַב וּבָחִימוֹ
יֶאֱכֹלוּ

וַיִּשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכָם
וַיִּקְוּמוּ

וַיַּעֲזֹרְכֶם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה :

39. רְאוּ אֵת
כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא

וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי
אֲנִי אֲמִית

וְאֲחִיָּה
מִסַּחֲטֵי

וְאֲנִי אֲרַפָּא
וְאֵין מִדֵּי מִצִּיל :

40. כִּי-אֲשָׂא
אֶל-שָׁמַיִם

יָדִי
וְאָמַרְתִּי

חַי אֲנִי לְעֹלָם :

41. אִם-שִׁנּוּתִי
בְּרֶקַע חֲרָבִי

וְהֵאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּח יָדִי
אֲשִׁיב נָקָם

קִצְרִי

I would make the
remembrance of them
to cease from among
men.

חֲמִישִׁי

27. Were it not that I
feared the provocation
of the enemy,

Lest their adversaries
should judge amiss,

Lest they should say:

Our hand is exalted,

And not the Lord

hath done all this.

חֲמִישִׁי

28. For they are a nation
void of counsel,

And there is no under-
standing in them.

29. If they were wise,

they would understand
this,

they would consider
their latter end.

30. How should one
chase

a thousand,

And two put ten
thousand to flight,

Unless

their Rock had sold
them,

And the Lord had deli-
vered them up?

31. For not as our Rock

is their rock,

Even our enemies them-
selves being judges.

32. For of the vine of
Sodom

is their vine

And of the fields of
Gomorrhah;

Their grapes

are grapes of gall,

They have bitter
clusters,

33. Their wine is the
poison of the serpents,

And the cruel venom
of asps.

34. Is not this laid up in
store with me,

Sealed up among my
treasures?

אֲשֶׁר־יִתֶּה מִמָּאֲנוֹשׁ
וְכָרֶם :

חֲמִישִׁי

27. לֹלֵךְ בַּעַם אוֹיֵב
אֲנֹר :

פֶּרִי-נִפְקָדוֹ צָרִימוֹ

פֶּרִי-אֲכָמְרוֹ

יִדְּנוּ רָמָה

וְלֹא יְהוָה

פָּעַל בְּרִזְזֹתָ :

28. בִּי-נִוִּי אֲבָדַר
עֲצוֹת הֵמָּה :

וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה :

29. לוֹ חֲכָמוֹ

יִשְׁכִּילוּ זֹאת

יִכְנוּ לְאַחֲרֵיתָם :

30. אֵיכָה יִדְרֹף אֶחָד

אֶלֶף

וּשְׁנַיִם יִנְסוּ רֶבֶבָה

אִם-לֹא

כִּי-צוּרָם מָכְרָם

וַיהוָה הִסְמִירָם :

31. כִּי לֹא בְצוּרָתוֹ

צוּרָם

וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים :

32. כִּי-מִנְפֶּן סֹדֶם

נִפְתָּם

וּמִנֶּשֶׁךְ מַת עֲמֹרָה

עֲנִבְי-דָוִשׁ

אֲשִׁיבְלָת מְרֹחַת לָמוֹ :

33. חֲמַת מִנְיָנִם יִנֹּג

וְרֹאשׁ פִּתְּנִים אֲכֹר :

34. הֲלֹא הוּא בְּתֶם

עִמָּדִי

חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי :

1) Or, Oh that they, etc. 2) Or, And the things that are to come upon them shall make haste. 3) Or, trusted. 4) Heb. the lightning of my sword.

because it is your life,
and through this word
you shall prolong [your]
days
upon the land,
that you pass over
the Jordan
thither
to possess it.

מפסיר

48. And the Lord spoke
unto Moses

on that selfsame day,
saying:

49. Go up

unto this mountain
Abarim,
[unto] mount Nebo,

which is in the land of
Moab,
that is ⁶before Jericho;
and behold

the land of Canaan,
which I give
to the children of Israel
for a possession;

50. And die on the mount

whither thou goest up,

and be gathered unto
thy people.

as Aaron thy brother
died

on mount Ito,

and he was gathered
unto his people;

51. Because you
trespassed
against me

in the midst of the child-
ren of Israel
at the waters of Meribah
of Kadesh,
[in] the wilderness of
Zin;

כִּי־הוּא חַיִּיכֶם
וּבְדָבָר הַזֶּה
תִּפְאֲרוּכוּ יָמִים
עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן
שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ :

מפסיר

48. וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה

בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה
לֵאמֹר :

49. עֲלֵה
אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה
הַר־נֹבֹ
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרִיחוֹ
וּרְאֵה

אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְאֶחֻזָּה :

50. וּמָת בְּהַר
אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה
שָׁמָּה
וְהָאָסַף אֶל־עַמִּי
בְּאֶשְׁרֵי־כֵת
אֶהְרֹן אֹהֵיךָ
בְּהַר הָהָר
וַיֹּאסֶף אֶל־עַמִּי :

51. עַל־אֲשֶׁר מָעַלְתֶּם
בִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּמִי־מְרִיבַת קְדֵשׁ
מִדְבַּר־צִין

And those that hate me
I will recompense.

42. I will make mine ar-
rows drunk with blood.

And my sword shall
devour flesh;

From the blood of the
slain and the captives,

From the head of the
leaders of the enemy.

43. ³Praise, ye nations,
his people;

For the blood of his
servants

he will avenge.

And he will render
vengeance

to his adversaries,

And he will ⁴forgive his
land

[and] his people.

שְׁבִיעִי

44. And Moses came

and spoke

all the words

of this song

in the ears of the people,

he, and Hoshea the son
of Nun.

45. When Moses ⁶finished

to speak

all these words

unto all Israel;

46. Then he said unto
them:

Set your heart

to all the words

while I testify against
you to-day,

that you shall command
them

your children

to observe to do

all the words

of this law.

47. For it is no vain word

for you;

47. For it is no vain word
for you;

וְלִמְשָׁנָי אֲשֶׁלֶם :

42. אֲשֶׁכִּיר הַצִּי מַדָּם

וְחַרְבִי תֹאכֵל בָּשָׂר

מִדָּם חַלָּל וְשִׁבְיָהּ

מִרֹאשֵׁי־שָׂרָיוֹת אוֹיְבֵי:

43. תְּרַנְּנוּ גוֹיִם עִמּוֹ

כִּי דָם־עֲבָדָיו

יָקוּם

וְנָקָם יֵשִׁיב

לְצִרְיוֹ

וְכָפַר אֶדְמָתוֹ

עִמּוֹ :

שְׁבִיעִי

44. וַיָּבֹא מֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר

אֶת־כָּל־דִּבְרֵי

הַשִּׁירָה־הַזֹּאת

בְּאָזְנֵי הָעָם

הוּא וְהוֹשֵׁעַ בֶּן־נּוּן :

45. וַיְכַל מֹשֶׁה

לְדַבֵּר

אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל :

46. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

שִׁמּוּ לִבְבְּכֶם

לְכָל־הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר אֲנִי מְטִיר

בְּכֶם הַיּוֹם

אֲשֶׁר תַּצְוֶם

אֶת־בְּנֵיכֶם

לְשִׁמּוֹר עֲשׂוֹת

אֶת־כָּל־דִּבְרֵי

הַתּוֹרָה הַזֹּאת :

47. כִּי לֹא־דְבָרֶקַךְ

הוּא מִפֶּה

1) Heb., from. 2) Or, beginning of revenges upon the enemy; or, hairy head of the enemy. 3) Rejoice. 4) Or, make atonement for his land. 5) Or, made an end of speaking. 6) Or, in the front of.

5. And he was king in Yeshurun,
When [there] were gathered
the heads of the people,
The tribes of Israel
together.
6. Let Reuben live,
and not die;
And let ^{not} his men be
few.
7. And this is [the
blessing] of Judah,
and he said:
Hear, Lord,
the voice of Judah,
And bring him in unto
his people;
Let his hands be
sufficient for him;
And thou shalt be a help
against his adversaries.
יְיָ
8. And of Levi he said:
[Let] thy Thummim and
thy Urim [be]
with thy holy one.⁵
Whom thou didst prove
at Massah,
With whom thou didst
strive
at the waters of
Meribah:
9. Who said
of his father and of his
mother:
I have not seen him;
Neither did he acknow-
ledge his brethren,
Nor knew he his own
children;
For they have observed
thy word,
And thy covenant they
keep.
10. They shall teach thine
ordinances to Jacob,
And thy law to Israel;
They shall put incense

5. ויהי בישורון מלך
בהתאסף
ראשי עם
יחד שבטי ישראל
6. יחי ראובן
ואדמת
ויהי מתיו כספר
7. וזאת ליהודה
ניאמר
שמע יהוה
קול יהודה
ואל עמו הביאנו
ידיו רב לו
ועזר כצארו קהיה
שני
8. וקלנו אפר
הפיה ואוריה
כאיש חסידה
אשר נסיתו במסה
תריבוהו
על מריבה
9. האמר
לאביו ולאמו
לא ראיתיו
ואת אחיו לא הפיר
ואת בנו לא ידע
כי שימרו אמרתה
ובקרתה ינצרו
10. יורו משפטיך
ליעקב
ותורתך לישראל
ישמרו קמורה

because you did not
sanctify me
In the midst of the
children of Israel.
52. For from afar
thou shalt see the land;
but thither thou shalt
not go
into the land
which I give
to the children of Israel;

על אשר לא
קדשתם אותי
בתוך בני ישראל
52. כי מנגד
תראה את הארץ
ושמה לא תבוא
אדמה
אשר אני נתן
לבני ישראל

ג

CAP. XXXIII.

HABERACAH

וואת הברכה

And this is the blessing,

1. וזאת הברכה

wherewith Moses the
man of God blessed

אשר ברכו משה
איש האלהים

the children of israel
before his death.

את בני ישראל
לפני מותו

2. And he said:

2. ויאמר

The Lord came from
Sinai,
And rose from Se'ir to
them;

יהוה מסיני בא
וזרח משעיר למו

He shined forth from
mount Paran,
And he came from the
myriads of holy ones;

הו פיע מהר פארן
ואתה מרבבות קדש

At his right hand
[was] a fiery law for
them.

מימינו
אש דת כמו

3. Yea, he loveth the
peoples;

3. אף חלב עמים

All his saints are in thy
hand.

כל קדשיו בידה

And they sat down at
thy feet;

והם הו כנו לרגלך

And received of thy
words.

ישא מדברתיה

4. A law

4. תורה

Moses commanded us.

צוה לנו משה

An inheritance

מורשה

[for] the assembly of
Jacob.

קהלת יעקב

1) Or, among myriads of saints. 2) Or, tribes. 3) Or, prostrated. 4) Or, The law [which] Moses com-
manded us, is the inheritance of the assembly of Jacob. 5) Or, there was a king in Yeshurun (i. e., Israel).
6) The word ואל (and not) in the previous clause is to be inserted here. 7) Or, With his hands he con-
tended for himself. 8) This is a prayer that the priesthood might remain with the tribe of Levi, who have
shown their zeal for God, and did not respect persons, though the guilty ones might be their nearest
kinmen. See Exod. 32. 20-24.

of him that was separate
from his brothers.

17. The first-born of his
steer
is adorned with glory.

And his horns [are like]
the horns of the wild-ox;
With them

he shall push the peoples
together
[to] the ends of the
earth;

And they are the myr-
lads of Ephraim,
And they are the thou-
sands of Menasseh.

רביעי

18. And to Zebulun he
said:
Rejoice, Zebulun,

In thy going out;

And, Issachar, In thy
tents.

19. They shall call the
peoples [to] the mountain;

There shall they offer
sacrifices of righteous-
ness;

For they will suck the
abundance of the seas,

And the hidden
treasures of the sand.

20. And of Gad he said:

Blessed be he that
enlargeth Gad;

He dwelleth as a lioness,

And teareth the arm.

yea, the crown of the
head.

21. And he provided the
first part for himself,
For there

was the lawgiver's
portion reserved;

And he came [with] the
heads of the people:

He executed the righte-
ousness of the Lord,
And his ordinances

with Israel.

22. And of Dan he said:

נזיר אחיו :

17. בכור שורו

הדר לו

וקרנו ראם קרנו

בָּהֶם

עמים ינגח יחדו

אפסי-ארג

והם רבבות אפרים

והם אלפי מנשה :

רביעי

18. ולזבולון אמר

שמח וזבולון

בצאתך

ויששך באהליו :

19. עמים בריקראו

שם יזבחו

וזבחי-צדק

כי שפע גמים

ייןקו

וישפני מכוני חול :

20. וקנן אמר

ברוך מרחיב גדר

בדביא שבו

ומרה זרוע

אפקד קד :

21. וירא ראשית לו

כישם

חלקת מחקק ספון

ותא ראשי עם

צדקת יהוה עשה

ובשפטיו

עם ישראל :

22. וידן אמר

before thee,

And whole burnt-
offering upon thy altar.

21. Bless, Lord, his
substance,

And receive favorably
the work of his hands;

Smite through the loins

of those that rise up against
him and those that hate him

that they rise not again.

22. And of Benjamin he
said:

The beloved of the Lord

shall dwell in safety by
him;

He covereth him all the
day long,

And he dwelleth
between his shoulders,

שלישי

23. And of Joseph he
said:

Blessed of the Lord be
his land,

For the precious things
of heaven,

for the dew,

And for the deep

that coucheth beneath,

24. And for the precious
things

of the fruits of the sun,

And for the precious
things

of the growth of the
moon,

25. And for the chief
[things]

of the ancient
mountains,

And for the precious
things

of the everlasting hills,

26. And for the precious
things

of the earth and its
fulness,

And for the goodwill of
him that dwell in the bush;

Let [the blessing] come

upon the head of Joseph.

And upon the crown of
head

באפקד

וקנן על-כזבקה :

21. בברך יהוה הילן

ופעל ידיו תרצה

כחץ מתננים

קננו ומשננו

כי-יזבחו :

22. לבנימן אמר

ידיר יהוה

ייען לבטח עליו

הפה ערו כרהיו

ובן כחפיו שכן :

שלישי

23. וליוסף אמר

מברכת יהוה ארצו

ממנו שמים

מ פל

ומתהום

לבת תחת :

24. וממנו

תבואת שמש

וממנו

גרי ירחים :

25. ומראש

הררי-קדם

וממנו

גבעות עולם :

26. וממנו

ארץ ומראה

ורצון שבני סנה

תבואתה

לראש יוסף

ולקדקד

1) Heb., in thy nostrils. 2) Or, strength 3) Or, best. 4) Or, tribes. 5) Or, ruler's.

The shield of thy help,

And who is the sword
of thy excellency!

And thy enemies shall
submit themselves to thee;
And thou

shalt tread upon their
high places.

שָׁבִיעִי

כָּר

1. And Moses went up
from the plains of Moab

unto mount Nebo,

to the top of Pisgah,

which is before Jericho;

and the Lord showed ^{him}
all the land

(from) Gil'ad unto Dan.

2. And all Naphtali,

and the land

(of Ephraim and
Manasseh,
and all the land of
Judah,
unto the ^hhinder sea.

3. And the South,

and the plain

of the valley of Jericho.

the city of the palm-
trees,
unto Zo'ar.

4. And the Lord said
unto him:

This is the land

[of] which I have sworn
to Abraham,

to Isaac, and to Jacob,
saying:

To thy seed I will give
it;

I have let thee see it
with thy eyes,
but thither thou shalt
not pass over.

5. So died there Moses

מִן עֹרֶה
וְאִשֶּׁר-חֶרֶב
בְּאוֹתָהּ

וַיִּבְחַשׁוּ אֵיבָיו לָךְ
וְאַתָּה

עַל-בְּנוֹתֵימֵי תִדְרֹךְ;
שָׁבִיעִי

CAP. XXXIV.

1. וַיַּעַד מֹשֶׁה
מִעֶרְבַת מוֹאָב
אֶל-הָר נוֹבוֹ

רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יֶרִיחוֹ

וַיִּרְאֵהוּ יְהוָה
אֶת-כָּל-הָאָרֶץ

אֶת-הַגִּלְעָד עַד-דָּן;
2. וְאֵת כָּל-נַפְתָּלִי

וְאֶת-הָאָרֶץ
אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה

וְאֵת כָּל-אֶרֶץ יְהוּדָה
עַד הַיָּם הָאֲחֵרִים

3. וְאֶת-הַנֶּגֶב
וְאֶת-הַבְּשָׁר
בְּקֶעֶת יֶרִיחוֹ

עִיר הַתְּמָרִים
עַד-צֹאֵר;
4. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו

זֹאת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי

לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
כֹּאמֹר

נִרְעָה אֲחִנֹּנָה
הִרְאִיתִיךָ בְּעֵינָיִךְ

וְשָׂמַר לֹא תַעֲבֹר;
5. וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה

Dan is a lion's whelp,

That leapeth forth from
Bashan.

23. And of Naphtali he
said:

O Naphtali, satisfied
(with) favor,

And full (with) the bles-
sing of the Lord,

Possess thou the ^{west}
and the south,

24. And of Asher he said:

Blessed be Asher ^{above}
(all the) children;

He shall be the ^{most}
favored of his brethren,

And ^{bathe} his foot in
oil.

25. Iron and copper

[shall be] thy ^{bars};

And as thy ^{days} [so
shall] thy ^{strength} [be].

26. There is none like
unto God, O Yeshurun,

Who rideth [upon the]
heavens

for thy help,

And in his excellency
[on the] skies.

נִשְׁבִּיעִי

27. [Thy] dwelling-place

is the eternal God,

And underneath

are the everlasting arms;

And he thrust out from
^{before thee}
the enemy.

And he said:

Destroy.

28. And Israel dwelleth

[in] safety.

The fountain of Jacob
^{alone},

In a land

of grain and new wine:

Yea, his heavens

drop down dew.

29. Happy art thou, O

Israel,

Who is like unto thee,

a people saved by the

Lord,

כִּן נִזְר אֲרִיָּה

וְיִצְחָק מִן-הַבָּשָׁן;

23. וְנַפְתָּלִי אֲמָר:

נַפְתָּלִי שָׂבַע רִצּוֹן

וּמָלְא בְרַכַּת יְהוָה

יָם וְיָדוּם יִרְשָׁה;

24. וְאֲשֶׁר אֲמָר:

בְּרוּךְ אֲשֶׁר אֲשֶׁר

יְהִי רִצּוֹן אֲחִיו

וְיִמָּלֵךְ בְּשֵׁמֶן רִגְלוֹ;

25. וְכָל-בְּרֹכַת הַיָּד

וְכָל-בְּרֹכַת הַיָּד

וְכָל-בְּרֹכַת הַיָּד

וְכָל-בְּרֹכַת הַיָּד

וְכָל-בְּרֹכַת הַיָּד

1) Or, sea. 2) Or, with children. 3) Or, acceptable to his brethren. 4) Or, dip. 5) Or, shoe. 6) Or, [stronger] days, so shall thy old age be. 7) Or, rest, or, peace. 8) Or, western.

his hands	אֶת־יָדָיו	the servant of the Lord	עַבְד־יְהוָה
upon him;	עָלָיו	in the land of Moab,	בְּאֶרֶץ מוֹאָב
and the children of Israel hearkened unto him.	וַיִּשְׁמָעוּ אֵלָיו	according to the ¹ word of the Lord.	עַל־פִּי יְהוָה:
and they did	כַּכֵּן יִשְׂרָאֵל	6. And he ² buried him in the valley in the land of Moab,	6. וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנִי בְּאֶרֶץ מוֹאָב
as the Lord has commanded Moses,	כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:	opposite Beth-pe'or;	מִזֶּדֶן בֵּית פְּעוֹר
10. And there had not arisen a prophet since in Israel	10. וְלֹא־כָם נִבְיָא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל	but no man knows of his sepulchre	וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ
like unto Moses,	כְּמֹשֶׁה	unto this day.	עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
whom the Lord knew face to face,	אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים:	7. And Moses was a hundred and twenty years old when he died;	7. וּמֹשֶׁה בן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
11. In all the signs and the wonders, which the Lord sent him to do	11. לְכָל הַחַתּוֹת וְהַמִּוִּפְתִּים אֲשֶׁר יִשְׁלַח יְהוָה לַעֲשׂוֹת	his eye was not dim, and his natural force had not abated.	כְּכַחוֹ לֹא־חָתְתָה עֵינּוֹ וְלֹא־נָס לֹחֲוֹ
in the land of Egypt to Pharaoh,	בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֵי עֹה	8. And the children of Israel wept for Moses in the plains of Moab	8. וַיִּבְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעֶרְכַּת מוֹאָב
and to all his servants,	וּלְכָל עַבְדָּיו	(thirty days;	שְׁלֹשִׁים יוֹם
and to all his land,	וּרְכַל אֶרְצוֹ:	then were ended	נִיחָמוּ
12. And in all the mighty hand, and in all the great terror, which Moses wrought before the eyes of all Israel.	12. וּלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלְכָל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל:	the days of weeping [in the] mourning for Moses.	יָמֵי בְכִי אֶבֶל מֹשֶׁה:
		9. And Joshua the son of Nun was full of the spirit of wisdom for Moses had laid	9. וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה לְיֻסְמָהּ מֹשֶׁה

1) Heb., mouth. 2) Or, was buried. 3) Or, displayed.

נִשְׁלַמוּ חֲמוֹשֵׁי הַתּוֹרָה,
 פְּעוֹר אֱלֹהִים בְּרֹאשִׁית בְּרֹא,
 אַחֲרֵי אֲרַבְעַת שָׁנֵי עֲבוּדָה קָשָׁה וּמְרָה,
 בַּיּוֹם קִימַתִּי מִצּוֹת הַתּוֹרָה,
 וְהִכְנַסְתִּי אֶת פָּנֵי מֵאִיר נֹמֵר
 בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבֵרָהם אֲבִינוּ,
 בַּיּוֹם ד' י"ט לִירַח חֲשׁוֹן שְׁנַת הַתַּרְס"ג.